

GTriŵdion
katanuktinòn
periéhon
ápasan tÿn
ānýkousan

Triodion

1381 d. 31

= T. Text. 295

= T. hitung 270

= T. hitung 327

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΡΙΣΑΓΙΩΝ

ΚΑΤΑΛΥΚΤΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΗΣ ΛΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΙΗ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΟΥΣΣΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΗΡΙΑΣ

ΕΝ ΡΩΣΙ

1879

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Τῇ Κυριακῇ, ἐν ἣ ἡ ἀναγνώσκεται τὸ ἱερὸν καὶ ἄγιον Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Οὐψὲ Σαββάτῳ μετὰ τὸν προσιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α'. καθίσματος δὲ τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ιστῶμεν στίχους· καὶ φάλλομεν τῆς Οκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὸ δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου ιδιόμελα β'. δευτεροῦντες τὸ ξύν.

Ηχος α'.

Μὴ προσευξάμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· * ὁ γάρ ὑψῶν ἐσυτὸν ταπεινωθήσεται· * ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, * τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· * Πλάσθητι ήμεν, ὁ Θεὸς, * τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Ο αὐτός.

Φαρισαῖος * χενοδοξίᾳ νικώμενος, * καὶ Τελώνης * τῇ μετανοίᾳ χλινόμενος, * προσῆλθον σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ· * ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος * ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· * ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος * ἡξιώθη τῶν δωρεῶν· * ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς * στήριξόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. Ηχος πλ. δ'.

Παντοχράτορ Κύριε, * οἰδα * πόσα δύνανται τὰ δάκρυα· * Εξεπλεισαν γάρ * ἐξ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἀνήγαγον· * τὴν ἀμαρτωλὸν * ἐξ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο· * τὸν δὲ Τελώνην * ὑπέρ τῶν Φαρισαίον ἐδικαίωσαν· * καὶ δέομαι, * σὺν αὐτοῖς ἀριθμήσας· * Ελέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἥγου. Εἰς τὴν Λιτήν στιχηρὰ τοῦ Αγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου, τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Βεβαρημένων τῶν ὄρθαλμῶν μου * ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου, * οὐ δύνα-
μαι ἀτενίσαι * καὶ ᾧδεῖν τὸν αἰθέρα τού σύραντο· * ἀλλὰ δέξαι
με, * ὡς τὸν Τελώνην, * μετανοεῦντα, Σωτὴρ, * καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Τῆς Ὁκτωήχου θεοτ. Ἡχος ὁ αὐτός.

Nαὸς καὶ πῦλη ὑπάρχεις, * παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, *
Παρθένε πάνσεμε, * δι' ἣς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος *
τοῖς ἐν σκότει καθεύδωσιν ἐπέφανεν, * Ἡλιος ὑπάρχων Δικαιοσύ-
νης, * φωτίσαι θέλων, οὓς ἐπλασε * κατ' εἰκόνα ιδίαν * χειρὶ τῇ
ἐσωτοῦ· * διὸ, πανύμνητε, * ὡς μητρικὴν παρρήσιαν * πρὸς αὐτὸν
κεκτημένη, * ἀδιαλείπτως πρέσβειε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* Απολυτίκιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, λέγεται ἐκ τρίτου, καὶ
γίνεται εὐλόγησις τῶν Ἀρτων, καὶ ἡ διάδοσις, καὶ Ἀνάγνωσις
μεγάλη. Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀχολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου
ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον,
εἰ μή που τύχῃ Ἀγίου Μνήμη. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ἐξάψαλ-
μον, τὸ, Θεος Κύριος, εἰς τὸν ἥχον τῆς Ὁκτωήχου, καὶ λέγομεν
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκ. ἐκ β'. τὸ δὲ θεοτ. ἄπαξ. Ἡ συνήθης
στιχολογία, τὰ Καθίσ. τῆς Ὁκτωήχου, οἱ Ἀνάβαθμοι τοῦ Ἡχου,
τὸ Προκειμένον, τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἔωθινὸν τοῦ ὕφους.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ο Ν'. Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Tῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, Ζωδότα· * ὄρθρίζει γὰρ τὸ
πνεῦμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου· * ναὸν φέρων τοῦ σώμα-
τος * δλὸν ἐσπιλαμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνψ
σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὄμοιον.

Tῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερ-
ρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, * καὶ ρᾳθύμως τὸν βίον μου *
δλον ἐκδειπάνησας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαι με * πάσης ἀκα-
θαρσίας.

Εἶτα, Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμων σου ἐξαλειψον τὸ ἀνό-
μημά σου. Ἡχος πλ. β'.

Gὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τᾶλας, * τρέ-
μω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς χρίστως· * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ
ἔλεος τῆς εὐσπλάγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν
με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὁκτωήχου καὶ τῆς Θεο-
τόκου· εἶτα τοῦ Τριψάσιου εἰς σ'. ποίημα Γεωργίου, οὐ η ἀκρο-
στιχίς, ἐν τοῖς θεοτοκίοις, Γεωργίου.

·Ωδ. α'. Ἡχος πλ. β'. ·Ως ἐν ἡπειρῳ πεζεύτας.

Παραβολαῖς ἐμβιβᾶσιν * πάντας Χριστὸς * πρὸς βίου διόρθωσιν, * τὸν Τελώνην ἀνυψῷ * ἐκ τῆς ταπεινώσεως, δεικνὺς * Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει * ἔκταπεινούμενον.

* Έκ ταπεινώσεως γέρας * ὑψοποιὸν, * ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως * πτῶμα βλέπων χαλεπὸν, * τοῦ Τελώνου ζῆλου τὰ καλὰ, * καὶ τὴν φαρισαῖκήν * κακίαν μίσησον.

* Εξ ἀπονοίας κενοῦται * πᾶν ἀγαθὸν, * ἐκ δὲ ταπεινώσεως * καθαιρεῖται πᾶν κακόν * ἥνπερ ἀσπασώμεθα, πιστοί, * βδελυτόμενοι σαφῶς * τρόπον κενόδοξον.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι * τοὺς ἐαυτοῦ * μαθητὰς βουλόμενος * ὁ τῶν πάντων Βασιλεὺς, * παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν * τὸν Τελώνου στεναγμὸν * καὶ τὴν ταπεινώσιν.

* Ως ὁ Τελώνης στενάζω, * καὶ ὀδυρμοῖς * ἀσιγήτοις, Κύριε, * νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ * εὐσπλαγχνᾷ· οἴκτερον κάμε * ταπεινώσει τὴν ζωὴν * νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοχίον.

Γνώμην, βουλὴν, προσδοκίαν, * σῶμα, ψυχὴν, * καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, * ἀνατίθημι πρὸς σέ· * δυσχερῶν ἔχθρῶν καὶ πειρασμῶν, * καὶ μελλούσης ἀπειλῆς * ρύσαι καὶ σῶσον με.

* Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ.

* Α πὸ χοπρίας μὲν παθῶν * ταπεινὸς ἀνυψοῦται, * ἀρετῶν ἀπὸ Αἴψους * καταπίπτει δὲ δεινῶς * ὑψηλοκάρδιος πᾶς, * οὐ τὸν τρόπον * τῆς κακίας φύγωμεν.

Κενοδοξία ἐκκενοτ * πλοῦτον δικαιοσύνης, * τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει * ἡ ταπεινωσίς πληθύν· * ἦν μιμουμένους ἡμᾶς * τῆς μερίδος * δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

* Ως ὁ Τελώνης, καὶ ἡμεῖς * τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος * κατανῦει βωῶμεν· * Ιλάσθητι, ὁ Θεὸς, * ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου * λαβθῶμεν τὴν ἄφεσιν.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν, πιστοί, * κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, * ταπεινώσει συζῶντες, * ἐν καρδίας στεναγμῷ, * κλαυθμῷ τε καὶ προσευχῇ, * ὅπως σχῶμεν * ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

* Αποβαλλώμεθα, πιστοί, * τὸν ὑπέρογχον κόμπον, * ἀπόνοιαν δεινήν τε * καὶ τῦφον τὸν βδελυκτὸν, * καὶ τὴν κακίστην Θεῷ * Φαρισαίου * ἐπρεπῆ ὡμότητα.

Θεοτοχίον.

* Εν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ * πεποιθῶς, μὴ ἐκπέσω * τῆς καλῆς προσδοκίας, * ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς * ἐπικουρίας, ἀγνή, * πάσης βλέψης * δυσχερῶν ρυόμενος.

Κάθιστας. Ἡγος δ'. Ταχὺ προκαταλαβεῖ.

Ταπείνωσις ὑψώσε * κατησχυμένον κακοῖς * Τελώνην στογνά-
σαντα, * καὶ τὸ, Ἰλάσθητι, * τῷ κτίστῃ βιήταντα· * ἐπαρτις
δὲ καθεῖλεν * ἀπὸ δικαιοισύνης * διελαίων Φαρισαῖον * μεγαλορρή-
μονοῦντα· * ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλά, * κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δέξα. "Ετεροι." Ομοιον.

Ταπείνωσις ὑψώσε * πᾶλαι Τελώνην κλαυθμῷ * βιήσαντα· Ἰλά-
θητι, * καὶ ἐδικαίωσεν· * αὐτὸν μιμησώμεθα * ἀπαντεῖς, οἱ
εἰς βάθος * τῶν κακῶν ἐμπεισόντες· * κράξωμεν τῷ Σωτῆρι, * ἀπὸ¹
βάθους καρδίας· * Ήμάρτομεν, Ἰλάθητι, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίν. "Ομοιον."

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ίκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσ-
άγαγε * τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάριμωμε· * λύσον
τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σύντριψον μηχα-
νίας, * καὶ καταβάλε θράσος * τῶν ὀπλιζομένων ἀθέως * κατα-
τῶν δωύλων σου.

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Αρίστην ἔδειξεν * ὁδὸν ὑψώσεως * τὴν ταπείνωσιν Λόγος, * τα-
πεινωθεὶς * μέχρι καὶ μορφῆς δουλικῆς· * ἦν ἐκμιμούμενος
ἀπας * ἀνυψωῦται ταπεινούμενος.

* Γψώθη δίκαιος, * καὶ καταπέπτωκε * Φαρισαῖος, ἐν πλήθει *
δὲ τῶν κακῶν * βριθῶν τεταπείνωται, * ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης *
παρ' ἐλπίδα δικαιούμενος.

Πενίας πρόσκενος * ἐκ πλούτου τῶν ἀρετῶν * ἡ ἀπόνοια ὥρθη, *
καὶ περισμὸς * αὐθίς ἡ ταπείνωσις * δικαιοισύνης ἐξ ἄκρας *
ἀπορίας, ἦν κτησώμεθα.

Προέφης, Δέσποτα, * τοῖς μεγαλόφροσιν * ἀντιτάσσεσθαι πάν-
τας, * καὶ ταπεινοῖς * χάριν σὴν παρέχειν, Σωτήρ· * ταπεινω-
θεῖσι νῦν ἡμῖν * τὴν σὴν χάριν ἔξαπόστειλον.

Πρὸς θείαν ὑψώσιν * ἀεὶ ἀνάγων ἡμᾶς, * ὁ Σωτήρ καὶ Δε-
σπότης * ὑψωποιὸν * ἔδειξε ταπείνωσιν· * τοὺς πόδας γὰρ τῶν μα-
θητῶν * αύτοχειρῶς ἐναπένιψεν.

Θεοτοκίν.

* Ως φῶς ἀπρόσιτον, * Παρθένε, τέξασα, * τῆς ψυχῆς μου τὸ
σκότεις * φωτιστικῇ * αἰγλῇ διασκέδαστον, * καὶ σωτηρίας πρὸς
τρίβους * τὴν ζωὴν μου χειραγώγησον.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετὰς * σπεύσωμεν μιμεῖσθαι, καὶ ζηλοῦν *
τὴν τοῦ Τελώνου ταπείνωσιν, * τὸ ἐν ἐκατέροις μισοῦντες
ἄτοπον, * ἀπόνοιαν καὶ λύμαν * τῶν παραπτώσεων.

Δικαιοσύνης δρόμος κενὸς * ἥλεγχται, συζεῦξας ἐν αὐτῷ * ὁ Φαρισαῖος τὴν οἰησιν· * αὐθις δὲ Τελώνης ψυχῆς ἀρετῇ * κτησάμενος συνέμπερον * τὴν ταπείνωσιν.

Ἄριματηλάτης ἐν ἀρεταῖς * φέτο δραμεῖν Φαρισαῖος, * ἀλλὰ πεζὸς παρακλύδιον * ἄρμα διαθέων καλῶς προέλαβε, * συζεῦξας ὁ Τελώνης * οἰκτῷ ταπείνωσιν.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβλήν· * πάντες ἀναπτεῦαντες τῷ νῷ, * δεῦτε ζηλώτωμεν δάκρυσι, * πνευμα συντετριμμένον Θεῷ προσάγοντες, * τὴν τῶν αιμαρτημάτων * ζητούντες ἀφεσιν.

Τὸν ὑφαυχῆ, τε καὶ μεγθηρὸν, * ἀλαζονικόν τε καὶ θρασὺν * πορρῷ ἀπώτωμεν ἔμφρενες * Φαρισαίου τρόπον δεινὸν, μεγάλαυγσν, * ὅπως μὴ γυμνωθῶμεν * τῆς θείας χάριτος.

(Θεωτοκίον).

Πάρβδον δυνάμεως, ἀγαθὴ, * πᾶσιν ἔξαπόστειλον ἡμῖν, * τοῖς ἐπὶ σοὶ καταφεύγουσι, * κατακυριεύειν ἐν μέσῳ πάντων ἔχθρῶν * παρέχουσα, καὶ πάσης * βλάβης ἔξαίρουσα.

Ωδὴ σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον * ὁ Τελώνης ἐν ταύτῳ * καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· * ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοίᾳ κατενεγθεὶς, * αἰσχρῶς ἐναυάγησεν, * ὁ δὲ τῇ ταπεινώσῃ * διεσώζετο.

Τοῦ βίου τὸν βίαιον * διαμείβοντες ἡμεῖς * δρόμον, ἔχιμησώμεθα * τοῦ Τελώνου μὲν φρόνημα ζηλωτὸν, * φύγωμεν δὲ φύσημα * βδελυχτὸν Φαρισαίου, * καὶ ζητόμεθα.

Τοὺς τρόπους ζηλώτωμεν * τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, * καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, * οἱ ποθοῦντες τὴν ἀληχτὸν τῆς χαρᾶς * τυχεῖν κατασκήνωσιν, * ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων * αὐλιζόμενοι.

Τρέdeῖξας, Δέσποτα, * τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς * ὑψοποιὸν ταπεινώσιν· * τῷ λεντίῳ ζωννύμενος τὴν ὄσφυν, * τοὺς πόδας ἀπέπλυνας, * καὶ τὸν τρόπον μιμεῖσθαι * παρεσκεύαστας.

Τὸν βίον διείλοντο * Φαρισαῖος ἀρεταῖς * καὶ ὁ Τελώνης πταίσμασιν· * ἀλλ' ὁ μὲν τὴν ἔξι ὄγκου φρενοβλαβῆ * ὑπέστη ταπεινώσιν, * ὁ δὲ ἀνυψώυται, * ταπεινόφρων φανεῖς.

(Θεωτοκίον).

Γυμνὸν τῇ ἀπλότητι * τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ * πλασθέντα, παρεβάστεως * διπλόῃ περιέβαλέ με ἔχθρός, * σαρκός τε παχύτητι· * νῦν δὲ σῇ μεσιτείᾳ, * Κόρη, σώζομει.

Κοντάκιον. Πήχος δ'. Επεφάνης στήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν * ὑψηγορίαν, * καὶ Τελώνου μάθωμεν * ὑψίος ῥημάτων ταπεινῶν, * ἐν μετανοίᾳ χραυγάζοντες· * Σῶτερ τοῦ Κόσμου, * ιλάσθητι δούλους σου..

* Ετερον Κοντάχ. Ἡγος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Σ τεναγμούς προσοίσωμεν * τελωνικούς τῷ Κυρίῳ, * καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν * ἀμαρτωλοὶ ὡς Δειπότη· * θέλει γάρ * τὴν σωτηρίαν * πάντων ἀνθρώπων· * ἀφεσιν * παρέχει πάσι * μετανοῦσι· * δι' ἡμᾶς γάρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων * Πατρὶ συνάναρχος.

Ο Οἶκος. Πρὸς τό· Τὴν Ἔδεμ.

Ε αυτοὺς, ἀδελφοί, * ἀπαντες ταπεινώσωμεν· * στεναγμοῖς, ὁδυρμοῖς * τύψωμεν τὴν συνείδησιν, * ίνα ἐν τῇ χρίσει * τότε αἰωνίᾳ * ἔχει ὄρθωμεν, * πιστοί, ἀνεύθυνοι, * τυχόντες ἀρέσεως· * ἔχει γάρ εστιν * ὄντως ἡ ἀνεσις, * ἦν ιδεῖν ἡμᾶς * νῦν ἰκετεύσωμεν· * ἔχει ὁδύνη * ἀπέδρα, λύπη, * καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, * ἐν τῇ Ἔδεμ τῇ θαυμαστῇ, * ἡς ὁ Χριστὸς δημιουργὸς, * Θεὸς ὑπάρχων * Πατρὶ συνάναρχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ χυριακῇ, ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

* Ωδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν γάμινον.

Δικαιώσεως τοῖς ἔργοις ἐπαιρόμενος, * βρόχοις κενοδοξίας δεινῶς * Διπειπάρῃ, * Φαρισαῖος, ἀμετρα αὐχῶν· * Τελώνης δὲ κούφως τῷ πτερῷ * τῆς ταπεινώσεως ἀρθεῖς, * Θεῷ προσήγγισε.

Ταπεινώσεως, ὡς κλίμακι, χρησάμενος * τρόπῳ Τελώνης, πρὸς οὐρανῶν * ὑψος ἐπήρθη· * τῆς ἀλαζονείας δὲ ἀρθεῖς * κουφότητι δείλαιος σαθρῷ * ὁ Φαρισαῖος, καταντῷ * πρὸς Ἀδου πέταυρον.

Τοὺς δικαίους ἐνεδρεύων μὲν ὁ δόλιος, * τρόποις κενοδοξίας συλλόγος, * ἀμαρτωλοὺς δὲ * βρόχοις ἀπογνώσεως δεσμεῖ· * ἀλλ' οὐν ἐκτέρων τῶν κακῶν * οἱ τοῦ Τελώνου ζηλωταὶ * ῥυσθῆναι σπεύσωμεν.

* Εν τῇ προσευχῇ ἡμῶν Θεῷ προσπέσωμεν, * δάχρυσι καὶ θερμοῖς στεναγμοῖς, * ἐκμιηδούμενοι * τοῦ Τελώνου τὴν ὑψοποιὸν * ταπείνωσιν, μέλποντες, πιστοί· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰσηγούμενος τοῖς μαθηταῖς προέλεγες, * Δέσποτα, μὴ φρονεῖν ὑψηλὰ, * συναπάγεσθαι * ταπεινοῖς διδάσκων δὲ, Σώτερ· * διό σοι κραυγάζομεν πιστοί· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

* Ιακώβ σε καλλονὴν καὶ θείαν κλίμακα, * κατωθεν ἦν ἐώρασκε πρὶν * ἐκτεταμένην * πρὸς ὑψος, γινώσκομεν, σεμνή, * κατάγουσαν ἀνωθεν Θεὸν * σεσαρκωμένον, καὶ βρετοὺς * αὐθίς ἀνάγουσαν.

* Ωδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστοις.

Ταπεινόφρονι γνάψῃ * ἵλεων Κύριον * ὁ τελώνης στενάξας * εύρε τοῖς σέσωσται, * τρόπῳ δὲ δεινῷ * γλώσσης μεγαλορρήμονος * τῆς δικαιοσύνης * ἐκπίπτει Φαρισαῖος.

Φαρισαίου τὸν τύχον * τῆς προσαιρέσεως, * καὶ τὴν προσηγορίαν * τῆς καθαρότητος * φύγωμεν, πιστοὶ, * ζηλοῦντες τοῦ Τελώνου καλῶς * τὴν ἥλεημένην * ταπείνωσιν καὶ γνώμην.

Τὰς φωνάς του Τελώνου, * πιστοὶ, φθεγξάμεθα * ιερῷ ἐν ἀγίῳ. * Ο Θεὸς, ἰλαθή, * ἵνα σὺν αὐτῷ * τύχωμεν συγχωρήσεως, * λύμης μεγαλαύχου * ρυτθέντες Φχρισαίου.

Στεναγμὸν του Τελώνου * πάντες ζηλώσωμεν, * καὶ Θεῷ ὅμιλοῦντες * θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, * χραῖσμαν αὐτῷ. * Φιλάνθρωπε, ἥμαρτομεν· * εὔσπλαγχνε, οἰκτίμων, * ἰλάσθητι καὶ σῶσον.

Εὔλογούμεν Πατέρφ.

Στεναγμῷ τοῦ Τελώνου * Θεὸς ἐπένευσε, * δικαιώσας τε τουτον, * πασιν ὑπέδειξε * κάμπτεσθαι ἀεὶ, * στεναγμοῖς τε καὶ δακρυστὶ * τῶν πλημμελημάτων * αἰτούμενοι τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπίσταμαι, πλὴν σου, * ἄλλην ἀντιληψιν. * σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, * ἀγνὴ πανάμωμε, * σὲ πρὸς τὸν ἔχ σου * τεχθέντα μεσίτριαν. * πάντων των λυκούντων * ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ωδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ιδεῖν ἀδύνατον.

Οδὸν * ὑψώσεως τὴν ταπείνωσιν * παρὰ Χριστοῦ * λαβόντες, σωτηρίας ὑπόδειγμα, * του Τελώνου τὸν τρόπον ζηλώσωμεν, * τύφον ὑπερφύιας * πόρρω βαλλόμενοι, * γνώμῃ ταπεινόρρονι Θεὸν * ἔξιλεωύμενοι.

Ψυχῆς * ἀπόνοιαν ἀπωτάμεθα, * γνώμην εὐθῆ * ἐν ταπεινοφροσύνῃ κτησάμεθα, * ἐαυτοὺς δικαιοῦν μὴ σπουδάζωμεν, * τὸν τῆς κενοδοξίας * τυρον μισήσωμεν, * καὶ σὺν τῷ Τελώνῃ τὸν Θεὸν * ἴλεωσάμεθα.

Διτάς * τῷ κτίστῃ οἰκτευ προσφέρωμεν * τελωνικάς, * τὰς φαρισαϊκάς ἐκτρεπόμενοι * ἀχαρίστους εὐχάς, μεγαλαύχους φωνάς, * αἱ κατὰ τοῦ πλητίουν * χρίσιν ἐπάγευσιν, * ἵνα Θεὸν ἴλεων καὶ φῶς * ἐπισπασάμεθα.

Πολλῷ * πταισμάτων ἐσμῷ βαρεύμενος, * ὑπερβολῇ * κακίας τὸν Τελώνην παρῆλασα, * καὶ του Φαρισαίου τὸν μεγάλαυχον. * τύφον προσεπικτώματι, * πάντοθεν ἐρημος * πάντων καθιστάμενος καλῶν. * Κύριε, φείσαι με.

Τῆς σῆς * ἀξίωσον μακαριότητος * τοὺς διὰ σὲ * τῷ Πνεύματι πτωχοὺς ἐνυπάρξαντας. * εἰσηγήσει γάρ τῆς σῆς προστάξεως * πνεῦμα συντετριμμένον * σοὶ προσκομιζομέν. * Σῶτερ, προσδέξάμενος σῶζε * τοὺς σοὶ λατρεύοντας.

Θεῷ * Τελώνης ποτὲ εὔξαμενος, * τῷ ιερῷ * πιστῶς προσα-

νιών δεδ καίωται. * στεναγμάτες γάρ πρεσελθών καὶ δάχρυτι, * συντριμμῷ τε καρδίας, * πάντα ἀπέθετο * τῶν ἀμαρτημάτων τὸν φόρτον * ἐξιλεώσεσιν.

Θεοτοκίον.

Τύμνεν, * δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε * δίδου τὴν * ἀξίως τοῖς τιμῶσι σε, πάναγνε, * καὶ τὸν τόκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, * μόνη εὐλογημένη. * σὺ γάρ τὸ καύχημα * τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς Θεὸν * πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἔωθινὸν ἀναστάσιμον. Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριψδίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ψψῆγορίαν φύγωμεν * Φαρισαίου κακίστην, * παπείνωσιν δὲ μαθωμέν * τοῦ Τελώνου ἀρίστην, * ἐν' ὑψωθώμεν, βοῶντες * τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ. * Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, * Χριστὲ Σωτήρ ἐκουσίως * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας, * συνήγειρας τὸν κόσμον σου. * θεικῇ δυναστείᾳ.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

ΟΠοιητὴς τῆς κτίσεως, * καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, * σάρκα οἰροτείαν ἔλαβεν * ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, * πανύμνητε Θεοτόκε, * καὶ φθαρεῖσάν μου φύσιν * ὅλην ἀνεκαινούργησε, * πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου * καταλιπὼν μετὰ τόκου. * ὅθεν πίστει σε πάντες * ἀνευφημούντες κράζομεν. * Κατέρε, κόσμου ἡ δόξα.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου δ. Καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριψδίου ιδίομ. δ. Τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο τρίτους λέγοντες καὶ τοὺς συνήθως ἀνάστασίμους στίχ.

Στίχ. ιδίομελ. "Ηχος α'.

Μή προσευξάρεθα φαρισαῖκῶς, ἀδελφοί. * ὁ γάρ ὑψῶν ἐσυτὸν ταπεινωθήσεται. * ταπεινωθώμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, * τελενικᾶς δὲ νηστείας κράζοντες. * Ἰλάσθητι τὴν, ὁ Θεὸς, * τοῖς ἀμαρτωλοῖς. Ο αὐτός.

Φαρισαῖος * κενοδοξίᾳ νικώμενος, * καὶ Τελώνης * τῇ μετανοᾷ κλινόμενος, * προσῆλθον σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ. * ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος * ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, * ὁ δὲ μὴ φεγγάμενος * τὴν ἀκριβή τῶν διαιρέων. * ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς * στήριξόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, * ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

"Ηχος γ'.

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον * ἐπιγνωστα, ψυχὴ μου, * τοῦ μὲν * μισησον τὴν ὑπερτίφανον φωνὴν, * τοῦ δὲ * ζῆλωσον τὴν εὐχατάνυκτον εὐχὴν, * καὶ βόησον. * Ο Θεός, ἀλέσθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, * καὶ ἐλέησόν με,

Σπίχες. Ἐξομολογήσαμει σοι Ἡγούς εἰ δυνέσαι.

Τοῦ Φαρισαῖου τὴν μεγάλαινην φωνὴν, * πιστοῖ, μασήσαντες. * Τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνακτην εὔχὴν * ζηλώσαντες, * μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, * ἀλλ' ἐσυτοῦς ταπεινωμέντες, * ἐν κατανάξαις χράξωμεν. * Ο Θεός, ἵλασθητι * ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα. Ἡγούς τ.λ. δ.

Ιαῖς ἔξ ἔργων καυχήσεσι: * Φαρισαῖον δικαιοῦντα * ἐσυτὸν κατέκρινας, Κύριε, * καὶ Τελώνην * μετριοπαθήσαντα, * καὶ στεναγμοῖς ἰλασμὸν αἰτούμενον ἐδικαίωσας. * οὐ γάρ προσέσαι τοὺς μεγαλόφρονας λογισμοὺς, * καὶ τὰς συντετριμμένας καρδίας αὐτὸς ἐξουθενεῖς: * διὸ καὶ ἡμεῖς σοι πρεσπίπτομεν * ἐν ταπεινώσει, * τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς. * Παράσχου τὴν ἄφεσιν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις· Διδοκοῦρη μεγάλη, καὶ Ἀποκολυσίς. Καὶ ἡ συνήθιστη Λιτή, ἐν τῷ φάλλοιν τὸ ἐσθίον ἴδειν. στιγμόν. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ταὶ αἱ ἐωθίναι στιγματὰ τῶν Εὐαγγελίων ἀπὸ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ μέχρι τῶν Αγίων πάντων, ἐν ταῖς Λιταῖς τοῦ Ὁρθοῦ φάλλονται εἰς τὸ Δόξα... καὶ νῦν.

Ιστέον δέ, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς ἀργότερα ἀισγινώσκειν, μετὰ τὴν ἐν τῷ Ναῷ ηκονταί Απόδυσιν τῆς Λιτῆς, τὰς Κατηγήσεις τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίου. Καὶ εἰ μὲν ἐνδῆμει ὁ Ἡγούμενος, ἀναγινώσκονται παρ' αὐτοῦ, εἰ δὲ οὐ, ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ισταμένων καὶ ἀκρωμένων τῶν Ἀδελφῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψιδίου ἡ Ὁρὴ ἔκτη. Προκείμενον τοῦ δρόμου τοῦ Ἡχου εἰς τὸν Απόστολον.

Ο Απόστολος. Πρὸς Τιμόθεον, 3. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Γ'. 10.

Πάνταν Βιρόθας, παρημαλούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀχθόπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπῆνεγκα, καὶ ἐκ πάσην με ἐφέυσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θελονταὶ εἰστεβῶντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διακρίθησονται, πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γόργες προκόπικαντιν ἐπὶ τὰ χεῖρον, πλεκτῶντες, καὶ πλεγμένοι. Σὺ δέ μέντοι ἐν τοῖς ἀμαθεῖς καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τῶνος ἄμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βράφους τὰ ιερά γράμματα οἴδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Triodium.

9

Ἄλλη λουσάρια του ὕψους. Εὐχαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ιερόν. Τέλος· Ο δὲ ταπεινῶν ἐσυτὸν ὑψωθῆσεται. Κοινωνότερον οἱ Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Χρή γνωτικεῖ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ Ἐβδομάδι καθ' ἐκάστην ἐσθίομεν ταράν καὶ φάγον.

Τῇ χυριακῇ, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται τὸ ιερὸν καὶ ἄγιον Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου οὐρανοῦ. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τὴν συνήθιως στιγμογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ιστῶμεν στήγης ἴ. Καὶ φάλλομεν στιγμὴν τῆς Ὁκτωνήγου ἀνατάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. καὶ τοῦ Γριψδίου ἰδιόμελα δύο, δευτεροῦντες αὐτά.

Ηγος α'.

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν * καὶ ζωηρὰν ἐπιστεύθην, * γεωσπορήσας τὴν ἀμαρτίαν. * τῇ δρεπάνῃ ἔθερισα * τοὺς στάχυας τῆς ἀμελείας, * καὶ δραγμάτων ἐστοίβασα * πρᾶξεών μου τὰς θημονίας, * ἃς καὶ κατέστρωσα, * οὐχ ἀλλοι τῆς μετανοίας. * Άλλ' αἵτω σε, * τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν. * Τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας * ἀπολίκημησον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου, * καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἀφεσιν, * εἰς τὴν οὐρανίον σου συγχλείων με ἀποθήχην, * καὶ σῶσον με. Δίς.

Επιγνῶμεν, ἀδελφοί, * τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. * τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας * πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν * ἀναδραμόντα ἀσωτὸν υἱὸν * ὁ πανάγαθος Πατὴρ * προϋπαντήσας ἀσπάζεται, * καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης * χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, * καὶ μυστικὴν τοῖς ἀνω * ἐπιτελεῖ εὑφροσύνην, * θύμων τὸν μόσχον τὸν σιτεύτον, * ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, * τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρὶ, * καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, * τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Δόξα. Ηγος β'.

Ω πόσων ἀγαθῶν * ὁ ἀθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα! * "Ω ποίας Βασιλείας * ἔξεπεσα ὁ ταλαιπωρος ἐγώ! * Τὸν πλοῦτον ἡνᾶλωσα, ὅνπερ ἔλαβον. * τὴν ἐντολὴν παρέβην. * Οἴμοι, τάλαινε ψυχή! * Τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν καταδικάζεσαι. * διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ. * 'Ως τὸν Ασωτὸν δέξαι με υἱὸν, * ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ πρῶτον εἰς Ἡγού.

Εἴτοδες, τὸ Φῶς ίλαρόν. Προκείμενον ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Εἰς τὴν Διτήν, ὡς συνήθως, τὸ στιχηρὸν του Ἀγίου τῆς Μονῆς.
'Απόστιχα τῆς Ὁχτωήγου τὰ κατ' Ἀλοχάρητον.

Δόξα. Ιδιόμελον. Ἡγού πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, * ἀλόγοις
τιμεβοσκόμην * ὁ τάλας κτήνεσι, * καὶ τῆς αὐτῶν ὄρεγόμενος
τροφῆς, * ἐλίμωττον μὴ χορταζόμενος. * ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς
τὸν εὔσπλαγχνον Πατέρα, * κραυγάζω σὺν δάκρυσι. * Δέξαι με
ὡς μίσθιον * προσπίπτοντα τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, * καὶ σῶσον με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγού ὁ αὐτός.

Οἱ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος, *
ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην
κατάρας * τὸν Ἄδαμ ἡλευθέρωσε. * διό σοι, πάναγνε, * ὡς τοῦ
Θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγήτως *
τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ
σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'. καὶ ἡ λοιπὴ Ἀχολου-
θία τῆς ἀγρυπνίας, ὡς συνήθως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΗΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὁρθῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τροπ. τῆς Ὁχτωήγου
ἀναστάτιμον· καὶ τὸ Θεοτοκίον· είτα ἡ συνήθως στιχολογία. Οἱ
Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἡγού· τὸ, Πᾶσα Πνοή. Καὶ Εὐαγγέλιον ἐώθινόν·
είτα, Δόξα. Ἡγού πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μαι πύλας, Ζωοδότα. * ὄρθρίζει γὰρ τὸ
πνεῦμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου. * ναὸν φέρων τοῦ σώμα-
τος * ὅλον ἐσπιλωμένον. * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρόν * εὔσπλάγχνω
σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιών.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίθυν, Θεοτόκε. * αἰσχραῖς γὰρ κατέρ-
ρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, * καὶ ραθύμως τὸν βίον μου *
ὅλον ἐκδαπανήσας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις βῦσαι με * πάσης ἀκα-
θαρσίας.

Εἶτα, Στίχος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὰ μέγα ἔλεός σου; καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτίρμῶν σου ἐξαλειψόν τὸ ἀνόμημά μου.

'Ηχος πλ. β'.

Πιά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεικνῦν * ἐνώσον ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φεβρέων νῆμέραν τῆς κρίσεως * ἀλλὰ θερόφων εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαεβίδ βοᾷ σαι * Ἐλέηρον με, ὁ Θεός, * κατά τὸ μέργα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες οἱ ἀκιστάσιμοι, καὶ τῆς Θεοτόκου. Καὶ τοῦ Τριψιδίου εἰς εῖ. Τοῦ δὲ Μηνάριου τὴν Ἀκολουθίαν ϕάλλοιμεν εἰς τὰ Ἀπόδειπνα τῇ Παρακλησίᾳ ἐπέρεας.

'Ο Κανόν. Ποίημα Ἰωσήφ. Φέρων ἀκροστιγ(δα) ἐν τῇ 6' ωδῇ. Ἰωσήφ.

'Ωδὴ α'. 'Ηχος β'. Τῷ Μωσέως ψήήν.

Ιησούς ὁ Θεός, * μετανοοῦντες δέξαι νῦν κάμε, * ὡς τὸν Ἀσωτὸν· μόν, * πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ * ζήσαντα, καὶ τὶ παροργίσαντα.

'Ον μοι δέδωκες πρὸν, * κακῶς ἐσκόρπισα θεὸν αἰλούτον * ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, * ἀσώσως ζήσας, εὔσπλαγχνε πάτερ· * δέξαι οὖν κάμε, ἐπιστρέφοντα.

Τὰς ἀγκάλας νυνὶ * τὰς παπικὰς προσεφαπλάσας, * δέξαι, Κύριε, κάμε, * ὡσπερ τὸν Ἀσωτὸν, πανοικτίρμον, * ὅπος εὐχαριστῶς δοξάζω σε.

Θεοτοκίων.

'Ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός, * πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, * πάριδέ μου τὴν πληθὺν * τῶν ἐγχλημάτων, ὡς εὑργέτης, * θάσαι τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Καταβασίας δὲ, λέγομεν τοὺς εἰρμοὺς τοῦ Κανόνος.
τὴν Μωσέως ψήήν * ἀναλαβοῦσα βέησον, ψυχή· * Βοηθός καὶ
σκεπαστής * ἐγένετό μοι τὰς σωτηρίαν * οὗτος μου Θεός, καὶ
δοξάσω αὐτὸν.

'Ωδὴ, γ'. Συνεργάθεντα μοι τὸν νῦν.

Εξιονδέσις ἐμαντοῦ * γεγονὼς, φρενοβλαστῶς * προσεκολλήθην * Γετοῖς πεθῶν ἐφευρεταῖς * ἀλλὰ δέξαι με, Χριστὲ, * ὡσπερ τὸν Ἀσωτὸν.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φενήν * ἐκμιμούμενος, βοῶ· * Ἡμαρτον, Πάτερ· * ὡς ἐκεῖνον οὖν κάμε * ἐναγκάλισαι νυνὶ, * καὶ μὴ ἀπόσῃ με.

Τὰς ἀγκάλας σου, Χριστὲ, * ὑραπλώσας συμπαθῶς * ὑπέδεξαι με, * ἀπὸ χώρας μακρᾶς * ἀμαρτίας καὶ παθῶν * ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίων.

'Η καλὴ ἐν γυναιξὶ, * καταπλεύτισον κάμε * καλῶν ἔδεσαι, * ἀμαρτίας πολλῶς * τὸν πτωχεύσαντα, ἀγνή, * δημος θεξάκιο σε.

Ο Ειρμός.

• Συεραθέντες μου τὸν νῦν, * καρποφόρον, ὁ Θεὸς, * ἀνάσθεξόν
• με, * τεωρήε τῶν πατῶν, * φυτουργὲ τῶν ἄγαθῶν, * τῇ εὐ-
• σπλαγχνίᾳ σου.

Καθισμα, ὅπερ λέγομεν ἐκ δευτέρου. 'Ηγος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Α γκαλας πατρικὰς * διανοῖξαι μοι σπεῦσον· * ἀσώπιας τὸν ἔμον· *
Α κατηγαλλωσα βίον· * εἰς τπλοῦτον ἀδαπάνητον * ἀφορεῖν σὸς τιρ-
μῶν σου, Σωτήρ, * νῦν πτωχεύουσαν * μὴ ὑπερίδης καρδίαν· *
σοὶ γάρ, Κύριε, * ἐν κατανύξει κραυγάζω· * Σοὶ ἡμαρτον, σῶ-
σον με.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. 'Ομοιον.

Α νύμφευτε ἀγνῆ, * Θεοτάρε Παρθένε, * ἢ μόνη τῶν πιστῶν *
προστασία καὶ σκέπη, * κινδύνων καὶ θλίψεων, * καὶ δεινῶν
περιστάσεων * πάντας λύτρωσε· * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, *
Κέρη, ἔχοντας, * καὶ τὰς ψυχὰς ημῶν σῶσον * ταῖς θελαῖς προ-
βοταῖς σου.

Ωδὴ δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Πλοῦτον καλῶν, ὃν μοι δέδωκας, * ἐπουράνιε Πάτερ, * διεσκόρ-
πισα κακῶς, * δένοις πολίταις δωματίουμενος· * διὸ βοῶ σοι. *
Ημαρτόν σοι, δέξαι με, * ὡς τὸν Λασωτὸν πάλαι, * ὑφαπλω-
σας * τὰς ἀγκαλὰς μοι τὰς σάς.

Μάση κακίᾳ δεδούλωμαι, * ὑποκύψεις ἀθλίως * ταῖς πεθῶν
δημιουργοῖς, * καὶ ἐμαυτοῦ ἔξω γέγονα * ἀπρατεξίᾳ· * οἴκτειρόν
με, Σωτήρ, * ἐπουράνιε Πάτερ, * πρεσφυγόντα * τοῖς πολλαῖς σου
οἰκτερμοῖς.

Πάσης αἰσχύνης πεπλήρωμαι, * μὴ τολμεῖν ἀπενέσαι * εἰς
τὸ ὑψὸς οὐρανοῦ· * καὶ γάρ ἀλόγως ὑπέκυψε * τῇ ἡμέρᾳ· *
νῦν δὲ ἐπιστρέφων * ἐκβοῶ κατανύξει· * Ημαρτόν σοι, * δέξαι με,
Παρθενοπλεῦ.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀνθρώπουν βοήθεια, * η ἐλπὶς η βεβαίας * πάντων τῶν
Χριστιανῶν· * τὸ καταφύγιον, ἄγραντε, * τῶν σωζομένων, * σῶ-
σον με, Παρθένε, * μητρικαῖς σασ πρεσβείαις, * καὶ μελλούσῃς *
καταβίωσον ζωῆς.

Ο Ειρμός.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν * ὁ Προφήτης προβλέπων, *
• ἀνεκήρυττε βοῶν· * Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα * καὶ ἐφοβήθην, *
• ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, * καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου * κατασκίου * ἐπεδή-
• μησας, Χριστέ.

Ωδὴ ε'. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Ἐδουλώθην πολίταις * ξένοις, καὶ εἰς χώραν * τὴν φθοροποιὸν
ἀπεδήμησα, * καὶ ἐπλήσθην αἰσχύνης * νῦν δὲ ἐπιστρέφων *
κράζω σοι, Οικτίρμον, * τὸ "Ημαρτον.

Τὰ πατρῷα σου σπλάγχνα * νῦν ὑπάνοιξόν μοι * ἀπὸ τῶν κα-
κῶν ἐπιστρέφοντι, * ἐπουράνιε Πάτερ: *. καὶ μή με ἀπώσῃ, *
ἔχων ὑπερβάλλον * τὸ ἔλεος.

Οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * ἄνω εἰς τὸ ὄψος, * ἀμετρα, Χριστὲ,
παροργίσας σε. * ἀλλ' εἰδώς σου, Οικτίρμον, * τὸ εὔσπλαγχνον,
κράζω. * "Ημαρτον, ἰλάσθητι, * καὶ σῶσον με.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * κεχαριτωμένη, * ἡ τὸν ἰλασμὸν πάν-
των τεῖσασα, * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων * τὸ βαρὺ φορτίον * σοῦ
ταῖς ἰκεσίαις * ἐλάφρυνον.

Ο Εἰρυμός.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ῥγγίκεν ἡ ἡμέρα, * καὶ τὸ φῶς τῷ
κόσμῳ ἐπέλαμψε. * διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε * τάγματα Ἀγγέ-
λων, * καὶ δοξολογεῖ σε, * Χριστὲ ὁ Θεός.

Ωδὴ σ'. Βυθῷ ἀμαρτημάτων.

Βυθὸς ἀμαρτημάτων * συνέχει με ἀεὶ, * καὶ τριχυμία *. πταισ-
μάτων βυθίζει με. * κυβέρνησον * πρὸς λιμένα με ζωῆς, * Χρι-
στὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον με, * Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῷον * ἐσκόρπισα δεινῶς, * καὶ πενη-
τεύσας * αἰσχύνης πεπλήρωμαι, * δουλούμενος * τοῖς ἀκάρποις
λογισμοῖς: * διά σοι βοῶ, φιλάνθρωπε: *. Οἰκτειρόν μέ, σῶσον.

Λιμῷ καταφθαρέντα * παντοῖων ἀγαθῶν, * καὶ ξενωθέντα *
ἐκ σοῦ, ὑπεράγαθε, * οἰκτείησον * ἐπιστρέφοντά με νῦν, * καὶ
σῶσον, Χριστέ, ὑμνοῦντα σου * τὴν φιλάνθρωπίαν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην * κυήσασα Χριστὸν, * τῆς σωτηρίας *
μὲ, Κόρη, ἀξιώσον, * πτωχεύσαντα * ἐκ παντοῖων ἀγαθῶν, *
Παρθένε ἀγνή, ἵνα ὑμνῶ * τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Ο Εἰρυμός.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων * συνέχομαι, Σωτὴρ, * καὶ ἐν πελάγει *
τοῦ βίου βυθίζομαι. * ἀλλ' ὥσπερ τὸν * Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θη-
ρὸς, * καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, * καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον. Ἡγ. γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῷας * δόξης σου * ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, * ἐν κακοῖς
ἐσκόρπισα, * ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον. * ὅθεν σοι * τὴν τοῦ
Ἀσώτου * φωνὴν προσφέρω. * "Ημαρτον * ἐνώπιον σου, * Πάτερ

οικτίρμον· * δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποίησόν με * ὡς ἐνα τῶν μισθίων σου.

Ο Θίκος. Πρὸς τὸν Τὴν Ἑδέμ.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν * καθ' ἑκάστην διδάσκοντος * δι' οἰκείας φωνῆς, * τῶν Γραφῶν ἀκουστώμεθα * περὶ τοῦ Ἀσώτου * καὶ σώφρονος πᾶλιν, * καὶ τούτου πίστει * ἐκμιμηστώμεθα * καλήν τὴν μετάνοιαν· * τῷ καπιδόντι * πάντα τὰ χρύφια * μετὰ ταπεινῆς * καρδίας κράξωμεν· * Ἡμάρτομέν σοι, * Πάτερ οἰκτίρμον, * καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτὲ * κληθῆναι τέκνα σου, ὡς πρέν· * ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων * φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποίησόν με * ὡς ἐνα τῶν μισθίων σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ιεροῦ Εὐαγγελίου μνείαν ποιόυμενα.

Ωδὴ ζ. Τὰ Χερουβίμ μιμούμενος.

Ταῖς ἥδοναις τοῦ σώματος * ὑπέκυψα παναθλίως, * καὶ ἐδουλώθην θέλων * τοῖς τῶν παθῶν ἐφευρεταῖς· * καὶ ξένος ἐγενόμην * ἀπὸ σοῦ, φιλάνθρωπε· * νῦν δὲ κράζω * τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν· * Ἡμάρτηκα, Χριστὲ, * μή με ὑπερίδης * ὡς μόνος ἐλεήμων.

Αναβοῶ τὸ Ἡμαρτον, * μή δ' ὅλως ἐνατενίσαι * ἀποτολμῶν εἰς ὄψος * τοῦ οὐρανοῦ, Παρμβασιλεῦ· * ὅτι ἐν ἀρροσύνῃ * μόνος σε παράγησα, * ἀθετήσας * τὰ σὰ προστάγματα· διὸ, * ὡς μόνος ἀγαθὸς, * μή με ἀπορρίψῃς * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, * καὶ Προφητῶν, καὶ Οσίων, * καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, * καὶ τῶν Δικαίων πρωτευχαῖς, * συγχώρησόν μοι πάντα, * ἀπέρ ἐπλημμέλησα, * παροργίσας, * Χριστὲ, τὴν ἀγαθότητά σου· * ὅπως ὑμνολογῶ· * καὶ δοξολογῶ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ φανεῖσα * καὶ Σεραφίμ, θεοτόκε, * καὶ πάσης λαμπροτέρα * ἐπουρανίου στρατιᾶς, * σὺν τούτοις ἐκδυσώπει, * ὅνπερ ἐσωμάτωσας * θεῖον Λόγον, * πανάμωμε, ἀνάρχου Πατρὸς, * ὅπως τῶν ἀγαθῶν * τῶν αἰωνιζόντων * πάντες ἀξιωθῶμεν.

Ο Εἰρυός.

Τὰ Χερουβίμ μιμούμενοι, * οἱ Πατέρες ἐν τῇ καμίνῳ * ἔχόρευον βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός· * ὅτι ἐν ἀληθείᾳ * καὶ κρίσει ἐπίγγαγες * ταῦτα πάντα * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, * ὁ ὑπερύμνητος, * καὶ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

Ο καταβάτας ἐπὶ γῆς * εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον * ἐκουσίω πτωχείᾳ * διὰ ἔλεος πολὺ, * πτωχεύσαντά με πάσης * νῦν ἀγαθοεργίας, * ὡς ἐλεήμων, σῶσον.

· Άπο τῶν σῶν ἐντολῶν * μακρινθεῖς, ἀδσυλώθημ * παναθλίνεις τῷ πλάνῳ. * ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, * τὸν Ἀσωτὸν ὡς πάντας, * προσπίπτοντά σοι δέξαι, * ἐπανράνε. Πάντες.

Φθεροποιεῖς λογισμοῖς * ὑπαρχθεῖς ἡμιαυράθην, * καὶ ἐκ τῶν ἐμακρύνθην, * ὅλως ἔξω ἐμαυτοῦ * γενόμενος, οἰκτίμον. * θιὸν ἐν μετανοίᾳ * προσπίπτοντά σοι σάστον.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἄγνη, * ἡ τῶν κατερβαγμένων * ἐπανόρθωσις μόνη, * ἐπανόρθωσαν καὶ μὲ * παντοῖας ἀμερτίαις * συντετρυγμένον ὅλον * καὶ τεταπεινωμένον.

Ο Ειρμός.

» ὃν ἐκ τῷ βάτῳ Μωσῆς * τῆς Παρθένου τὰ θαῦματα * ἐν Σιναΐῳ
» τῷ ὥρει * προτυπώσαντας ποὺς * ὑμεῖς, εὐλογεῖτε, * καὶ
» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ωδὴ θ. Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσε.

Δε, Χριστὲ, * τὴν θλεψίν τῆς μερίδας. * οὐδὲ μου τὴν ἐπιστροφήν. * Ιδε τὰ δάκρυα, Σωτερ, * καὶ μὴ παρίδῃς με. * ἀλλ' ἐναγκάλισαι πάλιν δι' εὐσπλαγχνίαν, * πληθὺς σωζομένων συναρτεύων, * ἀπως ὑμενῶ εὐχαρίστως * τὰ ἐλέη σου.

Ως ὁ Ληστῆς * βρῶ τὸ Μνήσθητί μου. * ὡς ἡ Τελώνης κατηφῆς, * τύπτω τὸ στῆθος, καὶ κράζω * νῦν τὸ Ίλασθητί. * ὥσπερ τὸν Ἀσωτὸν, ρύσαι με, πανοικιτέρμενον * ἐκ πάντων τῶν κακῶν μου, Παμβασίλευ, * ὅπως ὑμενῶ σου τὴν ἄκραν * συγκαταίθασιν.

Στέναξον νῦν, * ψυχή μου παναθλίκα, * καὶ ἀναβόησον Χριστῷ. * Ο δι' ἐμὲ ἔκουσίως * πτωχεύσας, Κύριε, * πτωχεύσαντά με ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, * καλῶν περιουσία, ὡς ἀγαθὸς * καὶ πολυελεός μόνος, * καταπλούσιαν..

· Ήνπερ ποτὲ * εἰργάσω εὔφροσύνην * τῇ τοῦ Ασώτου, ἀγαθὲ, * ἐπιστροφῇ ἔκονταί φι, * ταύτην νῦν ποίησον * καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ὄθλίῳ, προσεφατλῶν μοι * τὰς σὰς σεπτάς ἀγκάλας, ἵνα σωθεῖς, * ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν * συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς * πρεσβείαις σου, Παρθένε, * τοὺς νοερούς μου ὄφθαλμοὺς * ἐσκοτισμένους κακίᾳ * φώτισον, δέομαι. * καὶ πρὸς ὄδοὺς μετανοίας εἰσάγαγέ με, * ὅπως χρεωστικῶς σε ὑμνολαγῶ, * τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Δόγαν * σωματώσασαν.

Ο Ειρμός

» Τῶν γηγενῶν * τίς ἥκουσε τοιοῦτον; * ἡ τίς ἐώραχε ποτέ; *
» Τόπι Παρθένος εὑρέθη * ἐν γαστρὶ ἔχουσα, * καὶ ἀναδύνως

- » τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα· * τοιοῦτον σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ, ἄγνη, *
- Θεοχυῆτορ Μαρία, * μεγαλύνομεν.
- Εἴτα πάροντα τοῦ Τριψδίου.

Γυναικεῖς ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκες, * τῆς χάριτος, ὁ ἄθλιος * ἀποδη-
μήσας ἀχρείας, * κακῶς ἡνάλωσα, Σώτερ· * ἀσώτως ζήσας,
διάκρισις * δολιώς διεσκόρπισα. * διό με ἐπιστρέφοντα, * ὥσπερ τὸν
Ἀσωτον, δέξαι, * Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

"Αλλο. "Ομοιον.

Εσκόρπισα τὸν πλοῦτον σου * ἐκδαπανήσας, Κύριε, * καὶ πο-
νηροῖς δαιμονίοις * καθυπετάγην ὁ τάλας, * ἀλλὰ, Σωτὴρ
πανεύπλαγχνε, * τὸν Ἀσωτον οἰκτείρησον, * καὶ ῥυπωθέντα
κάθαρον, * τὴν πρώτην ἀποδιδούς μοι * στολὴν τῆς σῆς Βασιλείας.

Θεωτοκίον. "Ομοιον.

Αγία Μητροπάρθενε, * τὸ μέγα περιήγημα * τῶν Ἀποστόλων,
Α Μαρτύρων, * καὶ Προφητῶν, καὶ Οσίων, * τὸν σὸν Μίον καὶ
Κύριον * ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου * ἡμῖν, Θεογεννήτρια, * ὅταν
καθίσῃ τοῦ κρῖναι * τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιγμὴν τῆς Ὁκτωτήχου ἀναστάσιμα δ'.
καὶ ἀνατολικὸν α'. Καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριψδίου ιδιόμ. στιχ. γ'.
Δέγομεν δὲ καὶ τοὺς συνγίθεις στίχους.

"Ηγος β'.

Τηὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν * προσφέρω σοι, Κύριε. * "Ημαρτον
ἐνώπιον * τῶν ὄφθαλμῶν σου, ἀγαθέ. * ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον *
τῶν χαρισμάτων σου. * ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, * Σωτὴρ, καὶ
σῶσον με.

Στιχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

"Ηχος δ'.

Ως ὁ Ἀσώτος υἱός, * ἥλθον κάγῳ, οἰκτίρμον, * ὁ τὸν βίον ὅλον *
διαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. * ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, * ὃν
δέδωκές μοι, Πάτερ. * δέξαι με μετανοοῦντα, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέη-
σόν με. Στιχ. Ἀναστηθί, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ.

"Ηγος πλ. δ'.

Δαπανήσας ἀσώτως * τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, * καὶ
Δικαταναλώσας, * ἔρημος γέγονα, * ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας * τῶν
πονηρῶν πολειτῶν. * καὶ μηκέτι φέρων * τὸ μετὰ τούτων συνοι-
χέσιον, * ἐπιστρέψας, βοῶ σοι, * τῷ οἰκτίρμονι Πατρί. * "Ημαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν, * καὶ ἐνώπιον σου, * καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος * κλη-
θῆναι υἱός σου. * ποίησόν με * ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, *
καὶ ἐλέησόν με.

Δᾶξα. Ἡχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθὲ, * ἐμακρύνθην ἀπὸ σου· * μή ἔγκατε λίπης με, * μηδὲ ἀχρεῖον δεῖξης τῆς Βασιλείας σου. * Ὁ ἔχθρας ὁ παμπόνηρος * ἐγύμνωσέ με, * καὶ ἦρε μου τὸν πλοῦτον· * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα * ἀσώτως διεσκόρπισα· * ἀναστὰς οὖν, * ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· * Ποίησόν με * ὡς ἐνα τῶν μισθίων σου, * ὃ δι’ ἐμὲ ἐν Σταυρῷ * τὰς ἀγράντους σου χειρας ἀπλώσας, * ἵνα τοῦ δεινοῦ * θηρὸς ἀφαρπάσῃς με, * καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, * ὡς μόνος πολυελεος.

Καὶ νῦν. Ἐπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ ἡ συνήθης Λιτή; ἐν ᾧ ϕάλλομεν τὸ ἑωθινὸν ιδιόμ. καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηγήσεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὁχτώνης, καὶ ἡ σ'. ϕῶν. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ὑφους τοῦ ἥχου. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5'. 12.

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τίνος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταύτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγειρε, καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ἡμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! Οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σῶμά ἔστιν; Ἐσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεῦμα ἔστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρωπος, ἔκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὰ ἴδιαν σῶμα ἀμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου Πνεύματός ἔστιν, οὐ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἔστε ἐσυτῶν; Ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἄτινά ἔστι τοῦ Θεοῦ.

Ἄλληλούτα τοῦ Ἡχοῦ. Εὔαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Τέλος. Καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῇ Ἐβδομάδι τῆς Ἀπόκρεω, Ἀλληλούτα οὐ ϕάλλομεν. Ἐκκόπτωμεν δὲ καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ Ὁρθού, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἐσ-

περινόν. Ὁσαύτως ποιοῦμεν καὶ τῇ Ἐβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἀνευ τῆς δ', καὶ τῆς σ'. Ἐν γὰρ ταύταις ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, ποιοῦντες καὶ μετανοίας. Ἐκτελοῦμεν καὶ νηστείαν κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον, εἰ μὴ ἐστιν αὕτη ἡ χυρία ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς· μετὰ δὲ τὸν Ἐσπερινὸν, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠᾳ, ποιοῦντες κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὄμολογητοῦ, τὸν λέγοντα· «Δεῖ νηστεύειν τοὺς Μοναχοὺς τῇ δ'. καὶ τῇ σ'. τῆς Τυροφάγου, καὶ μετὰ τὴν τῶν Προσηγιασμένων Ἀπόλυτιν ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠᾳ, ὅπου ἂν εὐρεθῶσιν.»

Ἀνατρέπει δὲ οὗτος ὁ κανὼν τὸ δόγμα τῶν Ἰακωβιτῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Ιστέον δὲ, ὅτι ἡ Ἀχολουθία τῶν λαγχανόντων Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν Ἀποδείπνοις, εἰ μήπου τύχῃ μεγάλου Ἀγίου μνήμην.

Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τῇ συνήθῃ στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ιστῶμεν στίχους σ'. Καὶ ψάλλομεν τῆς ὁκτωήχου στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ δρόμου γ'. τοῦ ἐνορδίνου Ἡχου, καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριψδίου Προσόμεοια γ'.
Ἡχος πλ. δ.

Ο ἐν Ἐδὲμ Παραδεισος.

Τῶν ἀπ' αἰώνος στήμερον νεκρῶν * ἀπάντων κατ' ὄνομα, * μετὰ ζησάντων εὐσεβῶς, * μνήμην τελοῦντες, οἱ πιστοί, * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῆς * τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς χρίσεως * ἀπολογίαν ἀγαθὴν * δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ πᾶσαν χρίνοντι τὴν γῆν, * τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ * παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρῷ, * ἐν μερίδι Αικατίων, * καὶ ἐν Ἀγίων κληρῷ φωτεινῷ, * καὶ ἀξίους γενέσθαις * τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ο τῷ οἰκείῳ αἴματι βροτούς, * Σωτὴρ, ἐκπριάμενος, * καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ * ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, * καὶ ζωὴν τὴν αἰώνον * παρασχών τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, * πάντας ἀναπάυσον, Κύριε, * τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, * ἦ ἐν ἐρή-

μοις ἡ πόλεσιν, * ἡ ἐν θαλάσσῃ ἡ ἐν γῇ, * ἡ ἐν παντὶ τόπῳ, * βασιλεῖς τε, ιερεῖς, ἀρχιερεῖς, * μοναστὰς καὶ μγάδας, * ἐν ἥλικια πάσῃ παγγενεῖ, * καὶ ἀξιώσον αὐτοὺς * τῆς οὐρανού βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, Χριστὲ, * οὐκέτι ὁ θάνατος * κυρίευει τῶν θανόντων εὐσεβῶς. * διὸ αἰτοῦμεν ἔκτενῶς. * Τοὺς σοὺς δοῦλους ἀνάπταυσον * ἐν αὐλαῖς σου καὶ ἐν κολποῖς Ἀβραὰμ, * τοὺς ἑξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον * λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, * πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, * φίλους ὄμοιού καὶ συγγενεῖς, * ἀπαντα ἄνθρωπον, * τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, * καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα * πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ἐθεὸς, * καὶ ἀξιώσον τούτους * τῆς οὐρανού βασιλείας σου.

Δόξα. Ἡγος πλ. δ'.

Θρηνῷ καὶ ὁδύρομαι, * ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην * τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ * πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, * ἀμορφον, ἀδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἰδος. * * Ω τοῦ θαύματος! * Τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μυστήριον; * Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; * Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; * Οὐτῶς Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπταυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἦγου. Τὸ, Φῶς ίλαρόν. Αντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου λέγομεν Ἀλληλούϊα, εἰς ἦγον πλ. β'. Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέκω. Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. Ἐκτενῆ. Εἰς τὸν στίχον τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ ἦγου, καὶ τὰ β'. Νεκρώσιμα Ιωάννου τοῦ Δημασκηνοῦ.

Δόξα. Ἡγος πλ. β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις * τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα. * βουληθεὶς γὰρ ἑξ ἀօράτου τε * καὶ ὄρατῆς με ζῶν συμπτῆξαι φύσεως, * γῆθεν μοῦ τὸ σῶμα διέπλασας, * δέδωκας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θείᾳ σου καὶ ζωποιῷ ἐμπνεύσει. * διὸ, Σωτήρ, τοὺς δοῦλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάκουσον.

Καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, * Χριστὲ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, * Αποστόλων, Προφητῶν, * Ιεραρχῶν, Οσίων καὶ Δικαίων, * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * τοὺς κοιμηθέντας δοῦλους σου ἀνάκουσον. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Οβάθει σορτας φιλανθρώπως * πάντα οἰκενομῶν, * καὶ τὰ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, * μόνε δημιουργὲ, * ἀνάπταυσόν, Κύ-

ριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. * ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, * τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ ἀπολυτικίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Σὺ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, * καὶ πρεσβείαν εὔπρόσδεκτον * πρὸς ὃν ἐτεκες Θεὸν, * Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Λυγνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παναγίδα εἰς τοὺς Κοιμηθέντας, καὶ φάλλομεν τὸν ἐνορδίνου Κανόνα τοῦ ἥχου, τὸν νεκρώσιμον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθὸν, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, Ἀλληλούϊα, εἰς ἥχον πλ. δ'. Τὸ τροπάριον. Ὁ βάθει σοφίας. **Δόξα.** Τὸ τέλος. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Σὺ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν. Ἡ συνήθης στιγμογ. Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογ. καὶ τοῦ Κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προσαπελθόντες Πατέρες, καὶ Ἀδελφοὶ ἡμῶν. Ψάλλεται δὲ καὶ ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο, σὺν τοῖς Εὐλογηταρίοις τροπαρίοις νεκρώσιμοις. Εἰς τὴν στιγμογ. λέγομεν τὰ συνήθη καθίσ. νεκρώσιμα, καὶ μαρτυρικὰ καθίσ. **Ἡχος**, πλ. α'.

νάπευσον, Σωτήρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * Ακαὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς τέγρεπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἔκουσια, καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, * φιλάνθρωπε, Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Ιαρθένου ἀνατείλας * τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * νιοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανόνα δὲ φαλλούμεν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, τὸν εἰς τὸν ἥχον, καὶ τὸν παρόντα τοῦ Τριαδίου μετὰ τῶν Είρμων εἰς ἡ̄ σὺ ἡ ἀκροστιγίς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις τροπαρίοις. **Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.**

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Ο Είρμος.

Α σμα * ἀναπέμψωμεν, λαοὶ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, * Α τῷ ἀπαλλάξαντι * Ισραὴλ ἐκ τῆς δουλείας, * ὡδὴν ἐπινέχιον * ἀδοντες, καὶ βοῶντες. * Ασωμέν σοι * τῷ μόνῳ Διεσπότῳ.

Πάντες * δυσωπήσωμεν Χριστὸν, * τελοῦντες μνήμην σήμερον * τῶν ἀπ' αἰώνος νεκρῶν, * ἵνα τοῦ αἰώνου * πυρὸς αὐτοὺς ρύσηται, * πίστει κεκοιμημένους * καὶ ἐλπίδι * ζωῆς αἰώνου.

Βάθει * τῶν κριμάτων σου, Χριστὲ, * πανσόφως σὺ προώρισες * ἔκάστου τέλους ζωῆς * τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον. * διὸ οὓς ἔκάλυψε * τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, * ἐν τῇ χρίσει * σῶσον, πανοικτίμον.

* Ονερ * η ἔωσι τὴν ἡμέραν ἐστί. * διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας * ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτὸς, * ἡμέρας ἀνεσπέρου * υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, * Ιερεῖς ὄρθοδόξους, * Βασιλεῖς τε * καὶ πάντα λαόν σου.

Ούσπερ * κατεκάλυψεν ὑγρὰ, * καὶ πόλεμος ἐθέρισε, * σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, * καὶ ἔκτειναν φονῶντες, * καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε * τῶν πιστῶν, ἐλεημόν, * ἐν μερίδι * ταξίον τῶν Ἀγίων.

Πάντα * παρορῶν τὰ τῆς σαρκὸς * ὀφλήματα, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, * παντὸς γένους ἀνθρώπων, * πρὸ τοῦ κριτηρίου σου * στῆσον ἀκατακρίτους, * σοι τῷ Κτίστῃ * ἀπολογουμένους.

Δέξα.

Τρία * μιᾶς φύσεως ὑμνῷ * πρόσωπα αύθυπόστατα, * ἀγένητον Πατέρα, * Γιὸν τὸν γεννηθέντα, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * ἀναρχὸν Βασιλείαν, * ἔξουσίαν, * Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Οντως * σὺ ἐφάνης οὐρανὸς * ἐπὶ τῆς γῆς ἀνώτερος * τοῦ ἀνωτάτου πολοῦ, * ἀνύμφευτε Παρθένε. * ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν * Ἡλιος ἐν τῷ κόσμῳ, * ὁ δεσπόζων * τῆς δικαιοσύνης.

Καταβασία. Άσμα ἀναπέμψωμεν.

· Ωδὴ β'. ὁ Ειρμός.

* Ιδετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * > γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν πλήν ἀνδρὸς κυηθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς ὥν φιλάνθρωπος.

* Ιδετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ δικαία κρίσει * πτῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, * ὁ εἰς ἀφθαρσίαν * ἐκ τῆς φθορᾶς προσλαβόμενος * πίστει τοὺς κοιμηθέντας * ἐπ' ἐλπίδι αἰώνου ἀναστάσεως.

* Ο ἐκ τῶν τεσσάρων * περάτων, Κύριε, προσλαβόμενος * τοὺς πιστῶς θανόντας, * ἐν θαλάσσῃ ἦ ἐν γῇ, * ἦ ἐν ποταμοῖς, * πηγαῖς, ἦ λίμναις, ἦ φρέασι, * βορὰν θηροῖ γενομένους, * πετενοῖς καὶ ἐρπετοῖς, πάντας ἀνάπταυσον.

* Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ * τὰ πάντα, Κύριε, πρὸς διάκρισιν * τοὺς διαλιθέντας * εἰς στοιχείων τετρακτύν, * ἐν τῇ παρουσίᾳ σου * συμπτῆξας, ἀνάστησον, * πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ ἐν γνώσει συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

*Ω τῆς φοβερᾶς σου * δευτέρας, Κύριε, ἐπελεύσεως! * ὅτε ὡς ἐν εἰδεῖ * ἀστραπῆς ἐπὶ τῆς γῆς * ἥκων, ἀναστήσεις * πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· * τοὺς πίστει τότε βιώσαντας * ὑπαντῶντας σοι συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

*Περτελεστάτη * μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Τιὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι' Τιοῦ δὲ φανὲν, * οὐτία μία καὶ φύσις, * Κυριότης, Βασιλεῖα, σῶσον πάντας ήμας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ἀρρήτον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς χυήσεως, Μητροπάρθενε. * Πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, * καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; * Πῶς παιδοτοκεῖς, * καὶ ἀγνοεῖς πειραν ὄλως ἀνδρός; * Ως οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν * ἐκ σου καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

Καταβασία. Ἰδετε, Ιδετε.

*Ωδὴ γ'. Ο στερεώσας ἐν τῇ.

Τοιὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου * δρόμον ἐν πίστει εὔστεβει, * τῆς δικαιοσύνης ἀναδήσασθαι στέφανον * ἄξιωσον, ὁ Θεὸς, * καὶ εἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαύσαι.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, * καταφλεγθέντας ἀστραπᾶς, * καὶ ἐνεποψύξαντας ἐκ χρύσου καὶ πάσης πληγῆς, * ἀνάπτασσον, ὁ Θεὸς, * ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δεχιμάσσεις.

Τοὺς ἀειτάραχον τὴν τοῦ βίου * θάλασσαν πλεύσαντας, Χριστὲ, * ἐν τῷ τῆς ἀρθάρτου σου ζωῆς καταξίωσον * λιμένι καταδραμεῖν, * ἐν ὅρθοδόξῳ ζωῇ χυθερνηθέντας.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων * καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ * ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστὲ, τοῖς σοῖς χρίμασιν, * ἀνάστησον, ὁ Θεὸς, * ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν μονάδα * εἰς τρία πρόσωπα ἀπλῶν, * ἀμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἀτομα· * ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς, * τρισσολαμπεῦσα ὥραται εἰς ἐνάδα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ακατανόητόν σου τὸ θαῦμα· * πλὴν γὰρ ἀνδρὸς χυοφορεῖς, * καὶ τὴν Παρθενίαν σου, ἀγνή, φρουρεῖς τίκτουσα· * διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, * καὶ βροτῶν γένος ὠφεγεῖ σε ἀστιγήτως.

*Ο Εἱρμός.

*Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, * Λόγε Θεοῦ, τοὺς οὐρανοὺς, * ὃν τῷ φωτισμῷ σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως * στερέωσον καὶ ἡμῶν * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Κάθισ. Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Δόγον.

Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας * σταυρὸν καὶ θάνατον, * καὶ νεκρώσας τὸν ἄδην, * καὶ συνεγέρας νεκροὺς, * τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, * Σωτερ, ἀνάπτασον, * ὡς φιλάνθρωπος Θεὰς, * καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερῇ * ἐλεύσει σου, Ζωοδότα, * ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, * τῆς Βασιλείας σου ἀξιωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, * καὶ τὴν βοήθειαν, * καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τοὺς δούλους σου, * καὶ τὰ κύματα, ἀγνή, * καταπράεινον * τῶν ματαίων λογισμῶν, * καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε. * οἶδα γάρ, οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ισχύεις δόσα καὶ βούλεσαι.

Ωδὴ δ. ὁ Ειρμός.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε, ὁ προφήτης, * τῆς μόνης Θεοτόκου μελλοντος σαρκούσθαι, * θεοπτικῶς κατενόει, * καὶ τῷ φόβῳ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Πατέρων, προπατόρων, πάππων, καὶ προπάππων, * ἐξ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων * ἐν εὐνομίᾳ θανόντων * καὶ εὐπιστίᾳ, * πάντων μνημόνευσον, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐν ὅρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τόποις, ἐν ἐρήμοις, * τὸν βίον καταλύσαι φθάσαντας ἐν πίστει, * μοναδικούς τε, μιγάδας, * νέους, πρεσβύτας, * μετὰ Ἅγιων, Χριστὲ, σκήνωσον.

Ἐκ λύπης καὶ χαρᾶς ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα, * τοὺς πίστεις παρευθὺς ἀλλαζαντας τὸν βίον, * εὐημερίᾳ παθόντας, * ἦ δυστραγίᾳ, * Χριστὲ, Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνάπτασον.

Οὓς ἀνεῖλε ψὺξ, καὶ ἵππος συναρπάσας, * χάλαζα, χιῶν, καὶ ὄμβρος πλεονάσας: * οἵς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, * ἦ χοῦς συνέσχε, * Χριστὲ, Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνάπτασον.

Δόξα.

Ἔνον, ὅτι ἐν, καὶ τρία ἡ Θεότης, * ὅλη καθ' ἐνὸς προσώπου ἀμερίστως: * Πατὴρ γάρ, Γίος, καὶ Πνεῦμα * ἀγιον ἐστι * τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἰς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ι θυνον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου χυβερνῶσα * κλυδωνιζομένους σἀλφι τῶν πταισμάτων, * εἰς σωτηρίας λιμένας, * Κυριοτόκε, * ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ωδὴ ε'. ὁ Ειρμός.

Ορθρίζει τὸ πνεῦμα μου * πρὸς σὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διότι φῶς τὰ προστάγματα * τῆς παρουσίας σου. * ἀλλ' ἐν αὐτοῖς καταυγάσας * τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, * ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ἐκάστου μνημόσυνα * τῶν θανόντων εὑσεβῶς * ἐκ τοῦ αἰώνος, Κύριε, * ποιούμενοι σήμερον, * ἔκτενῶς σοι βοῶμεν. * Πάντας ἀνάπταυσον * μετὰ τῶν Ἀγίων σου.

Ἐκ πάσης οὖς ἐλαφες * γενεᾶς καὶ γενεᾶς, * ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν, * ἡ ἐν μονάζουσιν * ὄρθοδξῶς, οικτίρμον, * τῆς αἰώνιου σου * λύτρωσαι κολάσεως.

Ἀπάντῳ, ὡν ἐπλασας, * τὰ συμφέροντα εἰδὼς, * οὓς παρεχώρησας, Κύριε, * ἀθρόοις συμπτώμασι * παρ' ἐλπίδᾳ τεθνάναι, * ρῦσαι κολάσεως * πάσης, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Πυρὸς ἀεὶ φλέγοντος, * καὶ ἐκ σκάτους ἀφεγγοῦς, * βρυγμοῦ ὁδόντων, καὶ σκῶληκος * ἀλήκτως κολάζοντος, * καὶ πάσης τιμωρίας * ρῦσαι, Σωτὴρ ἡμῶν, * πάντας τοὺς θανόντας πιστῶς.

Δόξα.

Ομόδρονε, ἄναρχε, * τρισυπόστατε μονάς, * ἡ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν, * καὶ ἐμπαλιν ἔχουσα * τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, * εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψιν * θελημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τπέρ τὰ πυρίμορφα * Σεραφίμ ὡρθης, ἀγνή, * τιμιωτέρα, κυήσασα * τὸν τούτοις ἀπρόσιτον * Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, * σάρκωσει θεώσακτα * τῶν γηγενῶν τὰ φύραμα.

Ωδὴ 5. Συνεχόμενον δέξαι με.

Τοῦ θενάτου ὁ λύσας * τὰς ὁδύνας παθῶν, * ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τοὺς ἐξ αἰῶνος * κεκοιμημένους δούλους σου * ἀνάπταυσον.

Τοῖς ἀρρήτοις σου κρίμασιν, * οὓς ἔκτειναν * φαρμακοποσίαι, * δηλητήρια, * ὀστώδεις πνήσεις, * μετὰ Ἀγίων, Κύριε, * ἀνάπταυσον.

Οταν κρίνης τὰ σύμπαντα * ἐστῶτα γυμνὰ, * τετραχηλισμένα * πρὸ προσώπου σου, * τότε, οικτίρμον, * φείσαι τῶν λατρευσάντων σοι * πιστῶς, ὁ Θεός.

Τῇ ἐσχάτῃ οὖν σελπίζοντος * τοῦ σου Ἀρχαγγέλου, * εἰς ἀνάστασιν * ζωῆς ἀφθάρτου, * τότε, Χριστὲ, τοὺς δούλους σου * ἀγάπαμσον.

Ἐξ αἰῶνος οὓς ἐλαφες * πιστοὺς, ὁ Θεός, * γένος ἀπαν βροτῶν, * κεταξίωσον * εἰς τοὺς αἰῶνας * μετὰ τῶν θεραπόντων σου * δοξάζειν σε.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιε, * ὁμόδρονε, * ὁ Πατὴρ, ὁ Γιός, * σὺν τῷ Πνεύματι, * σὺ εἰ Θεός μου, * ὁ παντοκρατορίᾳ σου * συνέχων τὸ πᾶν:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε * σοῦ ἄνθος ζωῆς, * Ἰεσσαὶ προπάτορ *

Triodium

· ἀνασκιρτησον, * ὁ σῶμαν κόσμον * ἐκ τῆς ἀγνῆς νεάνιδος, * Χριστὸς
· ὁ Θεός.

· Σύνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολ-
· λών, * προσπίπτοντα. * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, * ὡς τὸν Προφή-
· την, Κύριε, * καὶ σῶσον με.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ.

Μετὰ τῶν Ἀγίων * ἀνάπτασσον, Χριστὲ, * τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου, * ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, *
· ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. * Ο Οἶκος.

Αύτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
· ἀνθρωπὸν. * οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, * καὶ εἰς γῆν
τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, * καθὼς ἐκέλευσας, ὁ πλάσας με, *
καὶ εἰπών μοι Γῆ εἰ, καὶ εἰς γῆν πορεύσῃ. * ὅπου πάντες βρο-
τοὶ πορευσόμεθα, * ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες φόδην, * τὸ Ἀλ-
ληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σαββ. μνεῖσαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κε-
κοιμημένων εὔσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ποιούμεθα.

· Ωδὴ, ζ'. Ο Ειρμός.

· **Ο** ἐν ἀρχῇ * τὴν γῆν θεμελιώτας, * καὶ οὐρανοὺς * τῷ λόγῳ
· σπερεώτας, * εὐλόγητὸς εἰ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, οὐ Θεός *
· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς * ἐξ αἰῶνος θανόντων * μνημόσυνα * ἐκτελοῦν-
τες, βοῶμεν. * Εὐλόγητὸς εἰ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, οὐ Θεός *
· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς * ἐξαπίνης θανόντων, * καὶ ἐξ βιολῆς * παντο-
δεπῆς βιφείσης, * σιδήρου, ξύλου, * παντού λίθου, * ἀνάπτα-
σσον, οὐ Θεός, * κεκοιμημένους πιστούς.

Ἐν τῇ φρικτῇ * ἐλεύσει σου, οἰκτίρμον, * ἐξ δεξιῶν * τῶν
προβάτων σου στήσον * τοὺς ὄρθοδόξας * τὰ ἐν τῷ βίψ * λειτουρ-
γήσαντας, Χριστὲ, * καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Ἐν τῷ φωτὶ, * Χριστὲ, τῶν ἐκλεκτῶν σου, * ἐν τῇ τρυφῇ, *
Σωτὴρ, τοῦ παραδείσου, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος * κεκοιμημένους * ἀνά-
πτασσον, οὐ Θεός, * εἰς αἰωνίους σκηνάς.

· Ο ἀπὸ γῆς * τὸν χοῦν δημιουργήσας, * τὸ τῆς σαρκὸς * καὶ
πνεύματι ζωώσας, * Σωτὴρ οἰκτίρμον, * οὓς προσελάβου, * ἀνά-
πτασσον, οὐ Θεός, * ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δοξα.

Οἴα τριστὸν * ηλίοις ἡ Θεότης, * μιᾶς φωτὸς * συγχράσσει
ἀνυμνεῖσθω, * Πατὴρ, Γιός τε, * καὶ θεῖον Πνεῦμα, * ἐν τῇ
φύσει, ἀλλὰ * τρία ὑποστάσει.

Θεοτοκίον.

Δαυτικὸν * μελῳδοῦμεν σοι ἄσμα, * ὅρος Θεοῦ * σὲ, Παρθένε,
χαλοῦντες, * ἐν φίσικήσαις * σαρκὶ ὁ Δόγος, * ἐθεωργησεν τῆμᾶς *
πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν ὥραις ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ο ἔκτριψας * πρώνη σκιάνθενάτου, * ἀνατεῖλας * ως Ἡλιος ἐκ
τάφου, * οἰοὺς τῆς ἀναστάσεως σου ποίησον, * Κύριε τῆς
δόξης, * τοὺς προκομηθέντας * ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδηλῶν * καὶ χρυφῶν ὁ γνώστης, * ὅταν μέλλῃς * ἐκ-
χαλύπτειν τοῦ σκότους * τὰ ἔργα καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡ-
μῶν, * τότε μὴ συνάρης * λόγον μετὰ πάντων * τῶν πίστει κοι-
μηθέντων.

Όταν μέλλῃς * καθίσαι ἐπὶ θρόνου, * καὶ κελεύσῃς * εἰς κρί-
σιν παραστῆναι * τοὺς ἐξ ἑσχάτων γῆς διὰ τῆς σαλπιγγος *
συναθροίζομένους, * τότε φείσαι πάντων, * Χριστὲ, ως ἐλεήμων.

Τοὺς θανόντας * ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, * ἐκ βοῆς τε * σφρ-
δᾶς καὶ τάχους δρόμου, * ραπίσματος, πυγμῆς τε καὶ λακτί-
σεως, * Κύριε τῆς δόξης, * πίστει κοιμηθέντας * ἀνες εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν.

Ως μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, * ως Τριάδα * τοῖς προσώ-
ποις σε σέβω, * Πάτερ, Χιε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἀναρ-
χὸν τὸ χράτος * τῆς σῆς βασιλείας * δοξαζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεθρουζῶντος * πηγὴ ἐσφραγισμένη * ἀνεδείχθης, * Θεοτόκε
Παρθένε * ἀνέκδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννησασα, * τῆς ἀθανα-
σίας * τοὺς πιστοὺς ποτίζεις * τὸ γάμον εἰς αἰῶνας.

Αἰγοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Ειριός.

Τὸν ἐν ὥραις ἀγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς
άστεπτορένου * τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον
ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάγτας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἐνθα εὐφραινομένων * ἐστὶν η κατοικία * τῶν Ἀγίων σου,
Εὐκύριε, * πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνας * κεκομημένους ἐν πίστει
τε καὶ ἐλπίδι * ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνίδες * θανατικῶν ἔκτριβέντας * κεραυνῶν παντοιῶν, *
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, * γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσ-
σης, * πάντας τοὺς πιστούς, Χριστὲ, ἀνάταυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, * πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, * νέους καὶ
ἴφρίδους, * παιδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, * ἀρρενικήν φύσιν τε καὶ
θηλεῖαν, * ἀνάπτευσον, Χριστὲ, οὓς προσελέθρου πιστούς.

Τοὺς ἔξι ιοβόλων * δηγμάτων χειριμημένους, * καταπόσεως ὄφεων, * συμπατήσεως ἐπιπων, * καὶ ἐκ πνιγμοῦ καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, * πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπταυσον.

* Εκαστον κατ' ὄνομα * τῶν ἐν πίστει θενόντων * ἀπὸ τοῦ αἰώνος, * καὶ γενεῶν καὶ γενεᾶς, * ἀκατακρίτως παρασταθῆναι σοι, Λόγε, * ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξίωσον.

Δόξα:

* Ο εἰς ἐν Τριάδι * Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως * εἰ γάρ καὶ Θεὸς ἔκαστος, * ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλεις, * ὁ Πατὴρ, ὁ Γιός, καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῖς τρισσοφαέσιν ιδιώμασιν.

Θεοτοχίον.

* Γιπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου. * γεννᾷς γάρ τὸν προόντα, * καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως * τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου. * ἀνεκλίνεις τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, * Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, πανάμωμε.

* Ο Εἱρμός.

* Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὅρῃ τῷ νομοθέτῃ, * ἐν πυρὶ καὶ βάσῃ, τόκον * τὸν τῆς ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν * σωτηρίαν, * ὑμνοὶς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

* Εξαποστειλάριον. * Ο οὐρενὸν τοῖς ἀστροῖς.

* Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζῶντων * ἔξουσιαζῶν ὡς Θεὸς, * ἀνάπταυσον τοὺς σοὺς δούλους, * ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἔχλεκτῶν. * εἰ γάρ καὶ ἡμαρτον, Σῶτερ, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

* Άλλος. Γυναικες ἀκούτισθήτε.

* Ανάπταυσον τοὺς δούλους σοὺς * ἐν χώρᾳ ζῶντων, Κύριε, * ἐνθε Α ἀπέδρα ὁδύνη, * λύπῃ ὅμοιῃ καὶ στεναγμός. * Ιλαθὶ ὡς φιλάνθρωπος, * ἀπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον. * μόνος γάρ ἀνεμάρτητος * ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, * νεκρῶν καὶ ζῶντων Δεσπότης.

Θεοτοχίον. * Ομοιον.

* Μαρία Θεονύμφευτε, * Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε * ύπερ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, * σὺν θεηγόροις Προφήταις, * καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, * Ιεραρχῶν Οσίων τε, * καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, * συγχληρονόμους γενέσθει * τῆς σύρανῶν βασιλείας.

* Εἰς τοὺς Αἶνους, ιστῶμεν στίχους δ'. Καὶ ψαλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

* Ήχος πλ. δ'.

* Ο ἐν Εδεμ Παράδεισος.

* Α εῦτε πρὸ τέλους, πάντες ἀδελφοί, * τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, * καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν πόλοι ἀσθενὲς, * καὶ τὴν εὔτελειαν ἡμῶν, * καὶ τὸ τέλος ὅψιμεθα, * καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους

τῆς σαρκός· * καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, * βρῶμα σκωλήκων,
καὶ φθορά· * ὅτι ξηρὰ τὰ ὄστα ἡμῶν, * ὀλως μὴ ἔχοντα πνοήν.*
Τοὺς τάφους κατίδωμεν· * ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ καᾶλος τῆς μορ-
φῆς; * ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; * ποῦ ἡ ὄφρύς; ἡ ποῦ ὁ ὄφθαλ-
μός; * πάντα κόνις, καὶ σκιά· * διὸ φεῖσαι, Σωτὴρ, πάντων ἡμῶν.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν; * τί μάτην ταράττεται * ὁ
πηλός, καὶ μετ' ὅλιγον ὁ αὐτός; * τί οὐ λογίζεται ὁ χοῦς, *
ὅτι κόνις τὸ φύραμα, * καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; * **Ε**ἰ
οὖν πηλός ἐσμεν, ἄνθρωποι, * τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; * καὶ εἰ
Χριστοῦ ἐσμεν σύμφυτοι, * τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, * καὶ ὅ-
λην ἀφίεμενοι * τὴν ἐπίκηρον καὶ ρέουσαν ζωὴν, * τῇ ζωῇ τῇ
ἀφθάρτῳ * ἀκολουθοῦμεν; ἦτις ἐστὶν * ὁ Χριστὸς, ὁ φωτισμὸς
καὶ ὁ ἰλασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο τῇ χειρὶ σου πλάσας τὸν Ἀδάμ, * καὶ στήσας μεθόριον *
Ἄφθαρσίας καὶ θυητότητος, Σωτὴρ, * καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, *
τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας τε * πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν, *
αὐτὸς τοὺς δούλους σου, Δέσποτα, * οὓς προσελάψου ἐξ ἡμῶν, *
μετὰ Δικαιῶν ἀνάπτευσον, * καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐχλεκτῶν * καὶ
τούτων τὰ ὄνόματα * μεταγράψεις ἐν τῇ Βίβλῳ τῆς ζωῆς, * ἐν
φωνῇ Ἀρχαγγέλου * ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἡχῇ, * καταξίωσον
αὐτοὺς * τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Χριστὸς ἀνέστη, λύσας τῶν δεσμῶν * Ἀδάμ τὸν πρωτόπλα-
Στον, * καὶ τοῦ ἄδου καταλύσας τὴν Ισχύν. * Θαρσεῖτε, παν-
τες οἱ νεκροί· * ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, * ἐσκύλευθη καὶ ὁ ἄδης σὺν
αὐτῷ· * καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, * ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς· *
αὐτὸς ἡμῖν ἔχαρισετο * τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός· * αὐτὸς
ἀνιστᾷ ἡμᾶς, * καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, * καὶ τῆς
δόξης ἑκείνης· * μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῦται * τοὺς ἐν πίστει
ἐκλινεῖ * πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ἡγος β'.

Ος ἄνθος μαραίνεται, * καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, * καὶ δια-
λυεται πάς ἄνθρωπος. * Πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, *
νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, * πάντες ἀναστήσονται * πρὸς τὴν σὴν
ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός. * Τότε, Δέσποτα, * οὓς μετέστησας
ἐξ ἡμῶν, * ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξιν σκηναῖς, * τὰ πνεύ-
ματα τῶν σῶν δούλων, Χριστέ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίσι.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, * ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, * μᾶλλον δὲ
Χό ἄγιος, * καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης· * "Ἄγιος ὁ ναὸς σου, * θαυ-
μαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

· Απόστιχα, τὰ προσόμοια στιχηρὰ τοῦ Θεοφάνους εἰς τὴν · Οκτώηχον. Δᾶξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἡχος πλ. β'. · Λύγος τῷ Ἀδάμ * ἔχρημάτισεν ἡ τοῦ ἔμλου ἀπόγευσις * πά-
λαι ἐν Ἐδέμ, * ὅτε ὅρις ἵὸν ἔξηρευξατο· * δι' αὐτοῦ γὰρ
εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· * ἀλλ'
ἔλθων ὁ Δεσπότης, * καθεῖτε τὸν δράκοντα, * καὶ ἀνάπταυσιν ἡ-
μῖν ἐδωρήσατο. * Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν. * Φεῖσαι, Σιωτὴρ,
καὶ οὓς προσελάβου, * μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν *
καὶ πληρῶν. * Προφήτας ἔξαπέστειλας, Χριστὲ, * προφήτευ-
σαι σου τὴν παρουσίαν, * καὶ Ἀποστόλους * κηρύξαι σου τὰ με-
γαλεῖα· * καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἐλευσίν σου· * οἱ δὲ τῷ
βαπτισμῷ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. * Μάρτυρες δὲ παθόντες * ἔτυχον,
ῶνπερ ἐπόθουν· * καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων * σὺν
τῇ Τεκούσῃ σε. * Ἀνάπταυσον, ὁ Θεὸς, ψυχὰς, * ἀς προσελά-
βου, * καὶ ἡμᾶς καταξιωσον τῆς βασιλείας σου, * ὁ σταυρὸν
ὑπομείνας * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, * ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἰτα. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τὸ τροπάριον.
· Ο βάθει σοφίας. Καὶ τὸ, Σὲ καὶ τείχος, καὶ λιμένα. Συνάπτομεν
δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὁραν. Καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Δειτουργίαν,
Τυπικά. Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου, ώδὴ τρίτη καὶ
ἕκτη. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχος. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι.

Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς.

Κεφ. Ι'. 23.

· Α δελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα
Α μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἔσωτοῦ ζη-
τείτω, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐτέρου ἔκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ
πωλούμενον ἔσθιετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησαν· τοῦ
γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων, καὶ θελετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν
ἔσθιετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῶν
εἴπῃ, ὅτι εἰδωλόθυτόν ἔστι, μὴ ἔσθιετε, δι' ἔκεινον τὸν μηγνύσαγ-
τα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς.

· Εἰς κοιμηθέντας. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 13.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκαιμημένων,
Οίνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

Ει γάρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὗτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξεῖ σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γάρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μή φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσμασι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἀμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

‘Αλληλουϊάριον. Ἡχος πλ. β’.

Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Στίχος· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὔτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας πρῶτον, κατὰ Λουκᾶν· Εἶπεν ὁ Κύριος, βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. ‘Ετερον Εὐαγγέλιον, εἰς κοιμηθέντας, κατὰ Ιωάννην· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ιουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν. Κοινωνικόν· Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω. Ιστέον δὲ, ὅτι αὐτῇ ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Σαββατῷ τῆς ἡγίας Πεντηκοστῆς.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ἐν τῷ Σαββατῷ Ἐσπέρας εἰς τὸ Δυχνικόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἡ συνήθης στιχολογία· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ιστῶμεν στίχους 1. Καὶ ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. Καὶ τὰ ἐφεξῆς τοῦ Τριψδίου τῆς ἡμέρας προσέμοια δ'.

‘Ἡχος πλ. β’. ‘Ολην ἀποθέμενοι.

Οταν μέλλῃς ἔρχεσθαι * κρίσιν δικαίσειν ποιῆσαι, * Κριτὰ δικαιότατε, * ἐπὶ θρόνου δόξης σου * καθεζόμενος, * ποταμὸς πύρινος * πρὸ τοῦ σου βήματος * καταπλήττων ἔλκει ἀπαντας, * περισταμένων σοι * τῶν ἐπουρανίων· Δυνάμεων, * ἀνθρώπων κρινομένων τε * φόβῳ, καθ' ἡ ἔκαστος ἐπράξε· * τότε ἡμῶν φεισαι, * καὶ μοίρας καταξίωσον, Χριστὲ, * τῶν σωζομένων, ὡς εὔσπλαγχνος, * πίστει δυσωποῦμεν σε.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, * φανερωθήσονται πράξεις * ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν * τοῦ ἀστέκτου βήματος· * διηγήσει δὲ * ἡ κοιλάς ἀπασα * φοβερῷ βρύγματι * τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα * τοὺς ἀμαρτήσαντας * ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, * τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, * παραπεμπομένους, καὶ ἀπρακτα * κλαίοντας, Οἰκτίρμον· * διό σε δυσωποῦμεν, ἀγαθέ· * Φείσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, * μόνε πολυέλεε.

Εχήσουσι σάλπιγγες, * καὶ κενωθήσονται τάφοι, * καὶ ἔξαναστήσεται * τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα * φύσις ἀπασα· * οἱ καλὰ πράξαντες * ἐν χαρῇ χαίρουσι, * προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι· * οἱ ἀμαρτήσαντες * τρέμουσι, δεινῶς ὄλολύζοντες, * εἰς κολαστιν πεμπόμενοι, * καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. * Κύριε τῆς δόξης, * οἰκτείρησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, * καὶ τῆς μερίδος ἀξιωσον * τῶν ἡγαπηκότων σε.

Κλαίω καὶ ὁδύρομαι, * ὅταν εἰς αἰσθησιν λαίβω * τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, * σκότος τὸ ἔξωτερον, * καὶ τὸν τάρταρον, * τὸν δεινὸν σκωληκα, * τὸν βρυγμὸν αὐθίς τε * τῶν ὁδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον * ὁδύνην μέλλουσαν * ἔσεσθαι τοὺς ἀμετρα πτανσασι, * καὶ σὲ τὸν ὑπεράγαθον * γνώμη πονηρῷ παροργίσασιν· * ὥν εἰς τε καὶ πρῶτος * ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἔγω· * ἀλλὰ, Κριτὰ, τῷ ἐλέει σου· * σῶσον με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ.

(ταν τίθωνται θρόνοι, * καὶ ἀνοίγωνται βίβλαι, * καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, * ὡς ποῖος φόβος τότε! * Αγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, * καὶ ποταμοῦ πυρὸς * ἔλκοντος ἐμπροσθεν αὐτοῦ, * τί ποιήσομεν τότε, * οἱ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις * ὑπεύθυνοι ἀνθρωποι; * * "Οταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ * τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, * ἀμαρτιώλους δὲ ἀποπέμποντος εἰς κολασιν, * τίς ὑποστήσεται * τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; * 'Αλλὰ, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, * πρὶν τὸ τέλος φθάσῃ, * διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεωτοχίου τὸ πρῶτον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος. Φῶς ιλαρόν. Προκείμενον. Ο Κύριος ἐβαστλευσεν. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Δόξα. Ιδιόμελον. Ἡχος βαρύς.

Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολὰς, * οὕτω πολιτευθῶμεν· * πειτῶντας διαθρέψωμεν, * διφῶντας ποτίσωμεν, * γυμνοὺς περιβαλλώμεθα, * ξένους συνεισάγωμεν, * ἀσθενοῦντας * καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ * ἐπισκεψώμεθα· * ἵνα εἰπῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς * ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· * Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου; * κληρονομήσατε * τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν.

Καὶ νῦν.

Γιό τὴν σήν, Δέσποινα, σκέπην * πάντες οἱ γηγενεῖς * προσπερευγότες βοῶμεν σοι· * Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, * ρῦσαι ἡμᾶς * ἔξ ἀμέτρων πταίσμάτων, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. * Απόστιχα στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου, τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Δδέκα. Ἡχος πλ. δ'.

Οἶμοι, μέλαινα ψυχή! * ἔως πότε * τῶν κακῶν οὐκ ἔχεσπεις; * ὅντες πότε * τῇ βραχυμίᾳ κατάκεισάτε; * τί οὐκ ἐνθυμηῇ * τῇ φοβερὰν ὥραν τοῦ θανάτου; * τί οὐ τρέμεις ὅλη * τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ Σωτῆρος; * ἀρά τί ἀπολογήσῃ, * ἢ τί δικοχθίσῃ; * τὰ ἔργα σους * πέπεισται πρὸς ἑλεγχόν σου. * εἰ πράξεις ἑλέγχουσι * κατηγορούσσει. * Λοιπόν, ὡς ψυχή, * δικόνος ἐφέντηκε, * δράμε, πρόφθασόν, * πλέστε βόησον. * Ἡμαρτον, Κύριε, * ἡμαρτόν σοι. * ἀλλ' οἴδα, φιλάνθρωπε, * τὸ εὔσπλαγχνόν σου. * δικοιμήν ὁ καλός, * μή χωρίσῃς με * τῇς ἐκ δεξιῶν σου παρεστάσεως, * διδε τοῦ μέρα σου ἑλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον τῆς Ὁκτωήχου, εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον.

Ανύμφευτε Παρθένε, * ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως σὺνλαβούσσα σᾶρις, * Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις * δέχου, πάναμώμε. * ἡ πᾶσι χορηγοῦσσα * καθαρισμὸν τῶν πταίσμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ικεσίας προσδεχόμενη, * δυσωπεῖς θωθῆνται πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀχολουθία τῆς ἀγυρπνίας, καὶ γίνεται ἀναγνωσίς εἰς τὸν Πραξιπόστολον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Θέος Κύριος, εἰς τὸν ἥχον τοῦ τροπαρίου τῇς Ὁκτωήχου. Τροπάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Θεοτόκου· ἡ συνήθης στιγμογ. Ἀναγνώσκομεν δὲ καὶ τὸν περὶ φιλοπτωχίας λόγον τοῦ Θεολόγου εἰς δόσεις γ'. οὐ ἡ ἀρχή. Ἀνδρες ἀδελφόι, καὶ συμπέντες. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγελίον ἰωθινὸν τοῦ ὕρους.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. Δδέκα. Ἡχος πλ. δ'.

Τῆς μετάκνοιας ἀνστέον μοι πυλας; Ζωδότα. * ὄρθρίζει γάρ τὸ πνεῦμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου, * ναὸν φέρον τοῦ σῶματος * ὅλον ἐσπιλωμένον. * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων καθαρὸν * εὐσπλαγχνῷ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Ομοιον.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνον μοι πρίβους; Θεοτόκε. * εἰσχρατε γάρ της πετρύπωσα * τῇ φυσιῇ ἀμαρτίας, * ὡς βραχύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδακτενήσας. * ταῖς σατεῖς πρεσβύτεροι βῆσαι μέ * πᾶσης ἀκαθαρσίας.

Εἴτα ἥχος πλ. β'. Ἐλέησόν μέ, οὐ Θέος, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, καὶ τὸ πληθύος τῶν οἰκτίρμων σου ἐξελειψον τὸ ἐνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως. * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ως ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι. * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ οἱ Κανόνες, οἱ ἀναστάτιμοι, τῆς Θεοτόκου. Καὶ ὁ κανων τοῦ Τριψδίου εἰς η'. Ποίημα Θεωδώρου τού Στουδίτου.

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν * τῆς παναρρήτου σου παρουσίας * φρίττω ἐννοῶν, * δεδοικώς προορῶ, * ἐν ἥ προκαθίσεις * κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, * Θεέ μου παντοδύναμε.

* Οτε ἥξεις, ὁ Θεός, * ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι * τῶν ἀγγελικῶν * οὐρανίων Ἀρχῶν, * κάμε ἐν νεφέλαις * ὑπαντῆσαι σοι, Χριστὲ, * τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δεῦρο λαβε μοι, ψυχὴ, * αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, * ὅτε ὁ Θεός * ἐμφανῶς ἐπιστῇ. * καὶ θρήνησον, κλαύσον, * εὔρεθῆναι καθαρὰ * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως

* Εξιστὰς με καὶ φοβεῖς * τὸ πῦρ τὸ αἰσθεστὸν τῆς γεέννης, * σκῶληξ ὁ πικρὸς, * τῶν ὁδόντων βρυγμός. * ἀλλ' ἀνες μοι, ἄφες, * καὶ τῇ στάσει με, Χριστὲ, * τῶν ἐχλευτῶν σου σύνταξον.

Τῆς εὐχτατίας σου φωνῆς, * τῆς τοὺς Ἀγίους σου προσκαλούσης * ἐπὶ τὴν χερὰν, * εἰσακοσύσω κάγω * ὁ τάλας, καὶ εῦρω * βασιλείας οὐρανῶν * τὴν ἀρρήτον ἀπόλαυσιν.

Μή εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ * εἰς κρίσιν, φέρων μου τὰ πρακτέα, * λόγους ἔχζητῶν, * καὶ εὐθύνων ὄρμάς. * ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου * παρορῶν μου τὰ δεινά, * σῶσον με, παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε μονάς, * ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, * τελεταρχικὴ, * ὑπεράρχει, * αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, * ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Γίος, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν Γίον, * τὸν μὴ σπαρέντα πατρῷφι νόμιμο; * τοῦτον οὖν γεννᾷς * ὁ Πατήρ πλὴν μητρός. * παράδοξον τέρας! * σὺ γάρ ἔτεχες, ἀγνή, * Θεὸν ὄμοιο καὶ ἀνθρωπὸν.

Κατεβασία.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν * οὗτος μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεός τοῦ Πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

·Ωδὴ γ'. Στερέωσον, Κύριε.

Οκύριος ἔρχεται, * καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; * τῷ προσώπῳ τίς ὄφθῃ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη * γενοῦ, ὡς ψυχὴ, πρὸς ὑπάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, * χαταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους: * φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, * ἐν ώ πάντες * τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ἐλέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, * ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν ἄστεκτον, Κύριε, * ὀργὴν πῶς οἶσα τῆς κρίσεώς σου, * παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; * ἀλλὰ φεῖσαι, * φεῖσαι μου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἐπίστρεψόν με, στέναξόν με, * ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἡ τοῦ βίου * πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, * πρὶν τὴν θύραν * κλείσῃ τοῦ νυμφανὸς ὁ Κύριος.

Ημάρτηκα, Κύριε, * καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, * πλημμελήσας ὑπὲρ ἀνθρωπον· * πρὸ τῆς δίκης * ἰλεως γενοῦ μοι, φιλάνθρωπε. Δόξα.

Τριάς ἀπλῆ, ἔχτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου. Θεοτοχίον.

Ἐβλαστησάς, ἄχραντε, * ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, * σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, * οὐ τραπέντα. * Δόξα, Θεομῆτρο, τῷ τόκῳ σου. Καταβασία.

Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * ἀγιος ὑπάρχεις καὶ δίκαιος.

Κάθισμα. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτῆρ.

Τὸ βῆμα σου φρικτὸν, * καὶ ἡ κρίσις δίκαια, * τὰ ἔργα μου δεινά· * ἀλλ' αὐτὸς, ἐλεήμον, * προφθάσας με διάσωσον, * καὶ κολάσσεως λύτρωσαι· * ῥύσαι, Δέσποτα, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * καὶ ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιότατε. Θεοτοχίον. Ομοιον.

Τὸν πάντων ποιητὴν, * καὶ Θεόν σου καὶ κτίστην, * πανάμωμε ἀγνῆ, * διὰ Πνεύματος θείου * ἐν μήτρᾳ σου ἔχώρησας, * καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· * ὃν δοξάζοντες, * σὲ ἀνυμοῦμεν, Παρθένε, * ὡς παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δοκῆς, * καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἔτερον κάθισμα. Ἡχος πλ. β'.

Ἐγνωῶ τὴν ἡμέραν * τὴν φοβερὰν, * καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις * τὰς πονηράς. * Πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; * Ποιᾷ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ * ὁ ἀσωτος ἐγώ; * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * Γιὲ μονογενὲς, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * ἐλέησόν με.

Δόξα. Ἡχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον, ὃν διέθου, * Ἐσταν καθίσης, ἐλεῆμον, * ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, * μὴ δημαρτύρησης μου τὰς κεχρυμμένα, * μηδὲ καταισχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ φεῖσαι μον, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ελπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * Θεοτόκε Παρθένε, * τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν * προστασίαν αἰτοῦμαι· * σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· * δυστήπησον τὸν ἐλεῆμονα Θεόν, * ρισθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Ωδὴ δ. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Εφέστηκεν ἡ ημέρα, * ἡδη πρὸ θύραις ἡ χριστὶς· * ψωχὴ, γρηγόρει· * ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καὶ ἄρχοντες, * πλαύσιαι καὶ πενητες ἀθροίζονται, * καὶ λήψεται * τὰς κατ' ἀξίαν * τῶν πεπραγμένων * τῶν ἀνθρώπων ἔκαστος.

Ἐν τάγματι τῷ οίκειῷ * μονάζων, καὶ ιεράρχης, * πρέσβυς καὶ νέος, * δούλος καὶ δεσπότης ἐτασθήσονται, * χήρα καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται· * καὶ ἄπασιν * ἀβάλε τότε, * ταῖς μὴ τὸν βίον * ἔχουσιν ἀνεύθυνον!

Ἄδεκαστός σου ἡ χριστὸς, * ἀλάθητόν σου τὸ βῆμα: * τεχνολογίας, * οὐρανούρων πιθακότης κλέπτουσα, * οὐ μαρτύρων σκηνής περακρούσασα * τὸ δίκαιογον· * ἐν σοὶ γάρ πάντων * τὰς κεχρυμένα * τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μή ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος, * μὴ ἵψω τέπεων τῷ σκότους, * Χριστέ μου, Λόγε· * μὴ δεθῶ τὰς κεφαλὰς τε καὶ πόδας μου, * ἔξι τοῦ νυμφῶνος σου φιπτόμενος, * τὸ ἐνδυματα * τῆς ἀφερσίας * ῥεματικένον * ἔχων ὁ παναθλιός.

Ἡνίκα ἀποχωρίσης * ἀμαρτωλοὺς ἐκ δικαιῶν, * κρίνων τὸν κόσμον, * ἔνα τῶν προβάτων σου μὲ σύνταξον, * ἀπὸ τῶν ἑρεφῶν διακρίνων με, * φιλάνθρωπε, * εἰς τὸ ἀκοῦσαι * φωνῆς ἔκεινης * τῆς εὐλογημένης σου.

Ἐτάξεως γενομένης, * καὶ βιβλῶν ἀνεψημένων * τῶν πεπραγμένων, * τὶς ποιήσεις, ὡς ψυχὴ ταλαιπωρε; * τὶς ἀπολογήσῃ ἐπιβῆματος, * μὴ ἔχουσα * δικαιοσύνης * καρπούς προσφέας * τῷ Χριστῷ καὶ πλάστῃ σου;

Ἀκούων τῆς τῷ πλουσίου * ἐν τῇ φλογὶ τῆς βαρανόν. * θηναρετίας, * κλαίων καὶ ὁδύρομαι ὁ ἄθλιος, * τῆς αὐτῆς ὑπέρχων κατακρίσεως, * καὶ δέομαι· * Ελέησόν με, * Σωτήρ τῶν κόσμων, * ἐν κατρῷ τῆς κρίσεως. Δόξα.

Τὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεύματος * δοξάζω ὡς ἐξ Ἡλίου, * φάσ-

καὶ ἀκτῖνα· * τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πράθλημα· * συνάναρχον * θείαν Τριάδα, * προσκυνούμενην * ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, * καὶ τὴν ἀγνείαν τηροῦσα, * σεμνή, σὺν ὄφθης, * τὸν Θεόν γεννήσασα καὶ ἀνθρώπον, * ἐνα τὸν αὐτὸν ἐν ἔκατέρᾳ μορφῇ· * τὸ θαῦμα σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐκπλήττει πᾶσαν * ἀκοήν καὶ ἔννοιαν.

Κεταβασία.

Α κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἑλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἑλεγεν· * Ἀκήκας * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην· * δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὦδη ε'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθροζοντα, φιλάνθρωπε.

Τρόμος ἀδιήγητος, * καὶ φόβος ἔκει· * ἥξει γὰρ Κύριος, * καὶ τῷ ἔργῳ μετ' αὐτῷ * ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων· * καὶ τις ἐντεῦθεν λοιπὸν * ἐσυτὸν μὴ πενθῆσει;

Ποταμὸς ὁ πύρινος * ταράττει με, * τήκει με· ξέει με * τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς, * τὸ σκότος τῆς ἀβύνσου· * καὶ πῶς, ἦ τι πεπραχὼς, * Θεὸν ἔξιλεώσω;

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ δούλου σου· * μήποτε δώγης με * τοῖς πικρεῖς βασανισταῖς * ἀγγέλων ἀποτόμων, * ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἔκει· * ἀνάπταυσιν εύρεσθαι.

* Αρχων καὶ ἡγούμενος * ἔκει ἐν ταύτῳ, * πλούσιος, ἀδοξος, * μέγας ἄμφα καὶ μικρὸς * εὐθύνεται ἐπίσης· * οὐαὶ ἐκάστῳ λοιπὸν * τῷ μὴ ἡτοιμασμένῳ!

* Ανες, ἄφες, Κύριε, * καὶ σύγγνωθι * ὅσα σοι ἡμαρτον, * καὶ μὴ δειξῃς με ἔκει, * ἐνώπιον ἀγγέλων, * ἐν κατακρίσει πυρὸς * φίσχύνης ἀπεράντου.

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματάς σου· * ἡμαρτον, ἀνες μοι, * ὅτι φύσει καθαρὸς * αὐτὰς ὑπάρχεις μόνος· * καὶ ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ῥύποιν.

Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σε, * Τριάς, ἀνυμνῶ, * ἀναρχον, ἀληπτον, * ἀρχικήν, βασιλικήν, * ὑπερτελή ἐνάδα, * Θεόν, καὶ φῶς, καὶ ζωὴν, * δημιουργὸν τοῦ κάσμου.

Θεοτοκίον.

* Εν τῇ ύπερ φύσιν σου * κυήσει, σεμνή, * νόμοι σοι φύσεως * καταλύνται σαφῶς· * καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις * τὸν πρὸς αἰώνων Θεόν, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Καταβασία.

» **E**ν νυκτὸς ὄρθροντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
» **E**καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δι-
» δαξόν με ποιεῖν * ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

·Ωδὴ 5'. ·Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

·**E**ν τῇ φρικτῇ, * Χριστὲ, παρουσίᾳ σου, * ὅταν φανῆς ἐξ οὐ-
ρανοῦ, * καὶ τεθῶσι θρόνοι, * καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, * φεγ-
σαι τότε, Σωτὴρ * τοῦ πλάσματός σου.

·Ἐχεῖ οὐδὲν * βοηθῆσαι δύναται, * Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, *
οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, * οὐ δόξα, οὐ φιλία, * εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔρ-
γων ἰσχὺς * σοῦ, ὡς ψυχή μου.

·Ἐχεῖ ὁμοῦ * ἄρχων καὶ ἡγούμενος, * πένης καὶ πλούσιος,
ψυχή· * οὐ πατὴρ ἰσχύσει, * οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, * οὐ λυτρούμε-
νος ἀδελφὸς * τῆς καταδίκης.

Τὸ φοβερὸν, * ψυχὴ, λογοθέσιον * ἐννοούμενη τοῦ κριτοῦ, *
φρίξον ἀπὸ ἐντεῦθεν, * ἐτοίμασσον τὸν λόγον, * μὴ κατακριθῆσῃ
δεσμοῖς * τοῖς αἰωνίοις.

·Ἄρον τὸ σὸν, * μὴ ἀκούσω, Κύριε, * ἀποπεμπόμενος ἐκ σοῦ· *
μηδὲ τοῦ· Πορεύου * εἰς πῦρ κατηραμένων, * ἀλλὰ τῆς εὐκταίας
φωνῆς * τῆς τῶν δικαίων.

·Ἄδου πυλῶν * λύτρωσαί με, Κύριε, * χάους καὶ ζόφου ἀφεγ-
γοῦς, * ἐξ καταχθονίων, * καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * ἐξ ἀπά-
σης ἀλλης ποινῆς * τῆς αἰωνίου.

Δόξα.

Τριαδικῆς * μονάδος Θεότητα * ὑμνῶ, Πατέρα, καὶ Γίὸν, * καὶ
τὸ θεῖον Πνεῦμα, * μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, * συνδιηρημένης τριστὶ *
τοῖς χαρακτῆρισ. Θεοτοχίον.

Πύλη σὺ εἶ, * ἡν μόνος διώδευσεν * ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, *
καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, * ἀγνή, τῆς παρθενίας, * Ἰησοῦς ὁ
πλάσσας Ἀδάμ, * καὶ ὁ Γίος σου.

Καταβασία.

» **E**βόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
» **E**καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
» ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου.

Κοντάκιον. "Ηχος α'.

Oταν ἔλθης, ὁ Θεὸς, * ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, * καὶ τρέμωσι τὰ
σύμπαντα, * ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς * πρὸ τοῦ βήματος ἔλ-
χη, * καὶ βίβλοι ἀνοιγωνται, * καὶ τὰ χρυπτὰ δημοσιεύνται· *
τότε ῥῦσαι με * ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * καὶ ἀξιώσον *
ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὲ δικαιότατε.

'Ο Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον * ἐνθυμούμενος, * ὑπερένδοξε Κύριε, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, * φρίττω καὶ πτοοῦμαι, * ὑπὸ τῆς συνειδήσεως * τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος. * ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι * ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, * καὶ ποιεῖν τὴν ἔξέτασιν, * τότε ἀρνεῖσθαι * τὰς ἀμαρτίας * οὐδεὶς οὐκέτισχύσει, * ἀληθείας ἐλεγχούσης, * καὶ δειλίας κατεχούσης. * μέγα μὲν ἡχήσει * πῦρ τὸ τῆς γεέννης. * ἀμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι. * διό με ἐλέησον * πρὸ τέλους, καὶ φεύσαι μου, * Κριτὰ δικαιότατε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

'Ωδὴ ζ'. Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν.

Προσπέσωμεν, * καὶ προσκλεύσωμεν * πρὸ τῆς κρίσεως, πιστοί, ἔκεινης, * ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, * ἀστρα πίπτουσι, * καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, * ἵνα ἰλεων εὑρωμεν εἰς τέλος * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

* Αδέκαστος * ἡ ἔξέτασις, * φοβερά ἐστιν ἔχει ἡ κρίσις, * ὅπου κριτής ἀλάθητός ἐστιν, * ὅπου πρόσωπον * οὐκέτιστιν ἐν δώροις λαβεῖν. * ἀλλὰ φεύσαι μου, Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι * πάσης ὁργῆς σου φρικτῆς.

Ο Κύριος * κρίναι ἔρχεται. * τίς ἐνέγκη ὄπτασίαν αὐτοῦ; * φρίξον, ψυχὴ ἀθλία μου, φρίξον, * καὶ ἐτοίμασον * ἔξόδου τὰ ἔργα σου, * ἵνα ἰλεων, εὔσπλαγχνον εύρησῃς αὐτὸν, * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἀσβεστον * πῦρ ταράττει με. * ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, * ἥδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με. * εύχατάνυχτος * οὐδὲ ὅλως δὲ γίνομαι. * ἀλλὰ, Κύριε, Κύριε, πρὸ τέλους με * στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Προσπίπτω σοι, * καὶ προσάγω σοι, * ὥσπερ δάκρυα, τὰ ρήματά μου. * Ἡμαρτον, ὡς οὐχ ἡμαρτε πόρνη, * καὶ ἡνόμησα, * ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. * ἀλλ' οἰκτείρησον, Δέσποτα, τὸ ποιημά σου, * καὶ ἀνακάλεσαι με.

* Επίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κερυμμένα, * λέγε Θεῷ τῷ πάντα εἰδότι. * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύφια, μόνε Σωτήρ. * ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, * κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Δόξα.

Τὰ τρία ἐν * οὐσιότητι, * καὶ τὸ ἐν προσώποις τρία ὑμνῶ. * ταῦτα Πατήρ, Γίος, καὶ ἄγιον Πνεῦμα, * μία δύναμις, * βουλὴ καὶ ἐνέργεια, * εἰς Θεός ὁ τρισάγιος, βασίλειον ἐν, * μοναρχικώτατον.

Θεοτοχίον.

Προέρχεται * ὥραιοτατος * ἐκ θαλάμου τῆς γαστρὸς σου Θεὸς, * ὡσπερ ἀνάκτωρ ἡμφιεσμένος * θεούφαντον * ἀλουργίδα βαφῆς μυστικῆς * τῶν πανάγην αἰμάτων σου, ἀνύμφευτε, * καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Καταβασία.

* **H** μάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου. * οὐδὲ * συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετεῖλω ἡ-
μῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων
* Θεός. * Ωδὴ η'. * Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δόξαζουσι.

T τῆς φοβερᾶς * δευτέρας σου, Κύριε, * παρουσίας ἐννοῶν * τὴν ὑπαπαντήν, * πρέμω τὴν ἀπειλήν σου, * φοβούμαι τὴν ὄργην σου. * ταύτης με τῆς ὥρας, * χραυγάζω, σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεού * κρίνοντος τὰ σύμπαντα, * τίς ἐνέγκῃ γηγε=
νῶν, * ὃν περιπαθής; * δεξιεστὸν πῦρ γὰρ τότε, * καὶ σκώληξ
βρύχων μέγα * τοὺς κατακριθέντας * συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν πνοήν * ἡνίκα προστέλλησαι, * τοῦ διακρίναι, Χριστὲ, *
ἐπὶ τὸ αὐτὸν, * μέγας ὁ φόβος τότε, * μεγάλη ἡ ἀνάγκη, * μό-
νον βοήθοιντων * τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντων κριτὰ, * Θεέ μου καὶ Κύριε, * ἀκούσωμαι σου φω-
νῆς * τέτε εὔκτικῆς. * ίδω σου φῶς τὸ μέγα, * ἀθρήσω τὰς σκη-
νάς σου, * βλέψω σου τὴν δόξαν, * γηθύμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δικαιοχρίτα * Σωτὴρ, ἐλέησον, * καὶ βῦσαι με τοῦ πυρὸς, *
καὶ τῆς ἀπειλῆς, * τῆς μέλλω ἐν τῇ κρίσει * δικαίως ὑποστῆναι. *
Δινές μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρέτης καὶ μετενοίας.

* Οταν καθίσῃς * κριτής ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ δειξής τὴν φο-
βεράν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὡς ποτὸς φόβος τότε! * καμνού καὶ-
ομένης, * πάντων δειλιώντων * τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα. Δόξα.

* Ενα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦ *
διοριστικῶς, * ἄλλας, ἄλλ' οὐκ ἄλλοσις. * ἐπει Θεότης μία * ἐν
τρισὶ προσώποις, * Πατὴρ, Γιδε, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοχίον.

* Έκ φωτεινῆς * προελθὸν νηδός σου, * ὡς νυμφίος ἐκ πάστοι, *
ἔλαμψε Χριστὸς, * φῶς τοῖς ἐν σκότῳ μέγα. * καὶ γὰρ δικαιο-
σύνης * Ἦλιος ἀστράψας, * ἐφώτισεν, ἀγνή, τὸν κόσμον.

Καταβασία.

* **O**ν στρατεῖ * οὐρανῶν δόξαζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερου-
* οβίκ * καὶ τὰ Σεραφῆς, * πέσα πνοή καὶ κτύσις, * ὄμνε-
* τε, εὐλογίστε, * καὶ ύπερυψούτε * αὐτὸν εἴς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ θ. Ἀσπόρου συλλήψεως.

(Κύριος ἔρχεται * ἀμαρτωλοὺς κολάσασθαι, * δικαίους σῶσαι * φρίξωμεν, θρηνήσωμεν, * καὶ λάβωμεν αἰσθησιν * ἔκεινης τῆς ἡμέρας, * ἐν ἣ τὰ ἄδηλα καὶ χρυπτὰ * ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, * ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

·Ἐμφοβὸς καὶ ἐντροφὸς * Μωσῆς ιδών σε γέγονεν * ἐκ τῶν ὄπεσω· * πῶς δὲ ὑποστήσομαι * σου βλέπων τὸ πρόσωπον * τότε ἐγὼ ὁ ταῖς, * ἡνίκα ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ; * ἀλλὰ φεῖται μου, οἰκτίρμον, * ἐν ἰλέῳ σου προβλέψειται.

Δανιὴλ περφόβηται * τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως· * ἐγὼ τί πάθω, * ἐπ’ αὐτῆς ἔρχόμενος * ὁ δύστηνος, Κύριε, * τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; * ἀλλὰ μοι δίδου πρὸ τελευτῆς * εὑαρέστως σοι λατρεῦσαι, * καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἐτοιμάζεται, * ὁ σκώληκ· εὐτρεπίζεται * τῆς εὐρροσύνης * ἡ δόξα, ἡ ἀνεσις, * τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, * ἡ χαρὰ τῶν δικαίων· * καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν * τιμωρίας τῶν πρωτέων, * κληρωσάμενος τὰ δεύτερα;

Μή με τοῦ προσώπου σου * ἀποστρεψάτω, Κύριε, * θυμὸς ὅργης σου, * μηδὲ εἰσακούσωμαι * φωνῆς ἡραμένης σου, * εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, * ἀλλ’ εἰσελεύσωμαι εἰς χαρὰν * τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος * καὶ τὸ τότε σὺν Ἀγίοις σου.

·Ο νοῦς τετραυμάτισται, * τὸ σῶμα μεμαλάχισται, * νοσεῖ τὸ πνεῦμα, * ὁ λόγος ἡσθένησεν, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· * διό μοι, τάλαινα ψυχὴ, * τί ποιήσεις, ὅταν ἐλθῇ * ὁ Κριτής ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Γίοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἀγίον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὃν, * ὡς Τριάς μονὰς ἀγία, * σῶσον μὲν θεολογοῦντα σέ.

Θεωτοκίων.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήγτει με, πανάμωμε· * πῶς συλλειμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἀληπτὸν; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς Μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γάρ καὶ δύναται.

Καταβασία.

·Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνάδρου * ἀσπορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις * καιναποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαῖ, * ὡς Θεοῦ ἡμῶν μητέρα, * ὄρθιοδόξως μεγαλύνομεν.

Triodium.

Ἐξαποστειλάριον τὸ ἔωθινόν. Εἶτα τὰ παρόντα.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Γὴν φοβερὰν τῆς χρίσεως * καὶ ἀφρήτου σου δόξης * ἡμέραν ἐνθυμούμενος, * φρίτων, Κύριε, ὅλως, * καὶ τρέμων φόβῳ χραυγάζω. * Ἐπι γῆς ὅταν ἐλθης, * χρῖναι, Χριστὲ, τὰ σύμπαντα, * ὁ Θεὸς, μετὰ δόξης, * τότε οἰκτρὸν * ἀπὸ πάσῃς ρῦσαι με τιμωρίας, * ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα, * ἀξώσας με στήναι.

* Άλλο. Γυναῖκες ἀκούτισθητε.

Ιδοὺ ἡμέρα ἔρχεται * Κυρίου παντοκράτορος: * καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον * τῆς παρουσίας ἐκείνου; * ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, * καὶ κλίβανος καιόμενος, * ἐν γῇ Κριτῆς χαθέζεται, * καὶ κατ' ἄξιαν ἐκάστῳ * τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως * καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου * κατανοῶν, ὅλως τρέμω, * καὶ σκυθρωπάζων χράζω σοι. * Κριτά μου δικαιότατε, * καὶ μόνε πολυέλεε, * μετανοοῦντα με δέξαι, * τῆς Θεοτόκου πρεσβείας.

Εἰς τοὺς Αἴγους, στιγμὴ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωβῆρος δ'. καὶ ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῆς Ἀπόκρεω τὰ παρόντα ιδιόμελα τρία.

* Ήχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην * καὶ τὴν ὥραν, * ὅταν μέλλων πάντες, * γυμνοὶ καὶ ὡς κατάχριτοι, * τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῆι παρίστασθαι. * τότε σάλπιγξ ἡχῆσει μέγα, * καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, * καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων * ἐξαστήσονται, * καὶ ἡλικία μία * πάντες γενησονται: * καὶ πάντων τὰ χρυπτὰ * φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου. * καὶ κόψονται, * καὶ κλαύσονται, * καὶ εἰς τὸ πῦρ * τὸ ἔξωτερον ἀπελεύσονται * οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες. * καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, * ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος εἰσελεύσεται * εἰς παστάδα οὐράνιον.

* Ο αὐτός. Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι.

Ω ποία ὥρα τότε, * καὶ ἡμέρα φοβερὰ, * ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτῆς * ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! * Βίβλοι ἀνοίγονται, * καὶ πράξεις ἐλέγχονται, * καὶ τὰ χρυπτὰ ποῦ σκότους δημοσιεύονται. * Αγγελοι περιτρέχουσιν, * ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. * Δεῦτε ἀκούσατε, * βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, * δοῦλοι καὶ ἐλευθεροι, * ἀμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, * πλούσιοι καὶ πένητες, * ὅτι ἔρχεται Κριτῆς, * ὁ μέλλων χρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, * καὶ τίς ὑποστήσεται * ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, * ὅταν * Αγγελοι παρίστανται, * ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, * τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, * τὰς ἐννυχτὶ καὶ τὰς ἐν ἡμέρᾳ; * Ω ποῖος φόβος τότε! * Άλλα πρὸ τοῦ

φθάσαι τὸ τέλος, * σπουδασον κράζουσα, ψυχή· * Ο Θεός, ιλάσ-
θητί μοι καὶ σώσον με, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

* Ήχος πλ. δ. Στιγ. Εύρραγνθήσομαι καὶ ἀγαλ.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, * τὸ ἔξουσια-
στικὸν Θεοῦ θεωρήσας, * οὕτως ἐβόα· * Κριτήριον ἐκάθισε, *
καὶ βίβλοι ἡνεψχθησαν. * Βλέπε, ψυχή μου· * νηστεύεις; * τὸν
πλησίον σου μὴ ἀθέτει· * βρωμάτων ἀπέχῃ; * τὸν ἀδελφόν σου
μὴ κατακρίνῃς· * ἵνα μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, * κατακαῆς
ώσει κηρὸς, * ἀλλ' ἀνεμποδίστως * εἰσαγάγῃ σε Χριστὸς * εἰς
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Στίχος. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.
Καὶ λέγομεν ιδίομελον τῆς ἡμέρας. * Ήχος α'.

Προκαθάρωμεν ἐαυτοὺς, ἀδελφοί, * τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· *
Πίδου γάρ παραγέγονε, * πλοῦτον ῥμῖν * ἀγαθῶν κομίζουσα· *
τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, * καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλ-
λάττει τοὺς πταίσαντας· * διὸ μετ' εὐφροσύνης * ταύτην ὑπο-
δεξάμεθα, * βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νε-
κρῶν, * ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, * δοξολογοῦντας σε * τὸν
μόνον ἀναμάρτητον.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Γερευλογημένη. Δοξολο-
γία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις. Εἴτα ἡ συνήθης Λιτή ἐν τῷ Νάρ-
θηκι, φαλλομένου τοῦ ἐωθινοῦ ιδίομελου. Συνάπτομεν καὶ τὴν
πρώτην Ὦραν, ἐν ἥ ἀναγινώσκεται ἡ κατήγησις τοῦ ὅσιου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου. Καὶ
ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψιδίου, τὴν ε' ὥδην. Προκείμενον· ἦγ.
Βαρύς.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. Ψαλμός.

* Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς.

Κεφ. Η'. 8.

Αδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ ἐὰν
Αφάγωμεν, περισσεύμεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα·
βλέπετε δὲ, μήπως ἡ ἔξουσία ἡμῶν αὐτῇ πρόσκομψα γένηται
τοῖς ἀσθενοῦσιν. * Εὰν γάρ τις ἰδῇ σὲ, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν
εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄν-
τος, οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τε εἰδωλόθυτα ἐσθίειν, καὶ ἀπολεῖ-
ται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέ-
θανεν; * Ουτῷ δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτον-
τες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε.

Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (Κεφ. θ'. 1.) Οὐχ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐχ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἔώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλάγε ὑμῖν εἰμὶ· η γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς Ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

Ἄλληλούτα. Ήχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· "Οταν ἔλθῃ ὁ Γιὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος· Οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ, Ἀγαλλιασθε, δίκαιοι.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔκέχραξα, ψάλλομεν, ώς συνήθως, τὰ στιχηρὰ του Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου, εἰς στίχ. σ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὸν στίχ. καταλιμπάνεται ἡ Ὁκτωηγχος, καὶ ψάλλομεν τὸ, ιδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς.

Ήχος πλ. δ'.

Λιχνευσάμενοι, * τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν, * ηττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως, * καὶ τοῦ Θεοῦ ἔξοριστοι γεγόναμεν. * ἀλλ' ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν, * καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθάρωμεν, * πρὸς ἀς ὁ πόλεμος, * ἐπεισόδιον * τὴν νηστείαν ποιούμενοι. * ἐλπίδι χάριτος * τὰς χαρδίας βεβαιούμενοι, * οὐ βρώμασιν, * ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν * οἱ περιπατήσαντες. * καὶ βρωθήσεται ἡμῖν * ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ἐν τῇ ιερᾷ καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς Ἐγέρσεως. * τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέν σφάγιον, * τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοινωνῆσαν * ἐν ἐσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου, * καὶ σκότος λύον τῆς ἀγνωσίας, * ἐν τῷ φωτὶ * τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου. Καὶ ψάλλομεν αὕθις τὸ αὐτὸ τὸ ιδιόμελον. Εἴτα στίχ. ἔτερον· Ἐλέησον ἡμᾶς; Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ψάλλομεν καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν ἡχον.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιαζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε. * καὶ νῦν πρεσβεύτατε, * ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἔχθρου * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίσιν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Tὰ σύρανια ὑμεῖς σε, * Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε. * καὶ Τὴμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστὸν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω ποιοῦμεν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἔως τῆς σ'. τοῦ ἀγίου Λαζάρου ὥσταύτως καὶ εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὸν στίχον. Σχολαζούσι δὲ, ἐν ταῖς τοιαύταις Ἐβδομάσι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, τὰ Μεσώρια τῶν Ὥρων, καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις φαλλόμενος Κανὼν τῆς Ἑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ Ἐβδομάδι: τῆς Τυρινῆς, φαλλούμεν ἐν τοῖς Ὁρθροῖς τοὺς Κανόνας τῆς Ὁκτωήγου, ὡς συνήθως ὥσταύτως καὶ τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου. Ἐν αἷς δὲ Ωδαῖς φαλλούμεν τὸ Τριψόδιον, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας Ωδαῖς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὁκτωήγου ὄλοκλήρως. Εἰ δὲ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριψόδιον, καταλιμπάνομεν καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὁκτωήγου τὰς Ωδαῖς.

ΔΙΚΤΥΑ ΗΓΑΝΑΚΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΙΑΛΗΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΙΑΛΗΡΩΝ

ΤΗ Β'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ ὥρῳ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ πρώτου Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, φαλλούμεν τὰ τῆς Ὁκτωήγου καθίσματα. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, φαλλούμεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριψόδιου. Ἡχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Hνέωχται τῆς θείας * μετανοίας τὰ πρόθυρα. * προσέλθωμεν προθύμως, * ἀγνισθέντες τὰ σώματα, * βρωμάτων καὶ παθῶν τὴν ἀποχὴν * ποιοῦντες, ὡς ὑπήκοοι Χριστοῦ, * τοῦ καλέσαντος τὸν κόσμον * εἰς βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον, * δεκάτας τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ * προσφέροντες τῷ πάντων Βασιλεῖ, * ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αύτοῦ * πόθῳ κατέδωμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ πάλιν. Καὶ νῦν.

(Θεοτοκίσιν. "Οὐαίσιν.

Tὰς χειρας σου τὰς θείας, * αἱς τὸν Κτίστην ἐβάστασας * Παρθένε Παναγία, * σαρκωθέντα Θεότητι, * προτείνασσα δυσώπησον αὔτὸν, * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, * τοὺς εὐφημοῦντας σε πόθῳ, καὶ βοῶντας σοι. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοι; * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Ο Κανὼν τοῦ Μηναίου. Καὶ τὰ παρόντα Τριψόδια. Ποίημα τοῦ χυρίου Ἰωσήφ.

·Ωδὴ α'. Ἡχος α'. ·Ωδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν.
Φαιδρὰ προεόρτια * τῆς ἐγκρατείας, * λαμπρὰ τὰ προσίμια *
Φτῆς νηστείας σήμερον. * διὸ συνδράμωμεν * ἐν πεποιθήσει, ἀ-
 δελφοί, * καὶ προθυμίᾳ πολλῆ.

·Αδάμ τὸν προπάτορα * τῇ παραβάσει * ζηλώσας, ἐκβέ-
 βλημαι * τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος. * διὸ προσπίπτω σοι * ἐν μετα-
 νοίᾳ καὶ κλαυθμῷ. * Κύριε, σῶσον με.

·Αρχὴ κατανύξεως * καὶ μετανοίας, * κακῶν ἀλλοτρίωσις *
 καὶ παθῶν ἐγκράτεια. * διὸ σπουδάσωμεν * ἀποκοπὴν τῶν πονη-
 ρῶν * ἔργων ποιήσασθαι. Θεωτοκίον.

Νυκτὶ παραπτώσεων * ἡμαυρωμένος, * πρὸς σὲ τὴν κυήσα-
 σαν * τοῖς ἐν σχότει Ἡλιον * δικαιοσύνης Χριστὸν, * νῦν κατα-
 φεύγω ἐκτενῶς. * Δέσποινα, σῶσον με.

·Ετερον Τριψόδιον.

·Ἡχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Tὸ ἔαρ μηνύουσα, * ἥγγικεν αὔτη * ἡ νῦν προκαθάρσιος * .Εβδο-
 μάς ἡ πάνσεπτος * τῶν ιερῶν νηστειῶν, * τὰ σώματα καὶ
 τὰς ψυχὰς * πάντων φωτίζουσα.

·Ιδοὺ προηγέωφται. * τῆς μετανοίας * ἡ θύρα, φιλόθεοι. * δεῦτε
 οὖν, σπουδάσωμεν * τοῦ εἰσελθεῖν δι' αὐτῆς, * πρὶν κλείσῃ
 ταύτην ὁ Χριστὸς, * ως ἀναξίοις ἡμῖν.

·Αγνείαν, ἐγκράτειαν * καὶ σωφροσύνην, * ἀνδρείαν καὶ φρό-
 νησιν, * προσευχὴν καὶ δάκρυα * κτησώμεθα, ἀδελφοί. * δι' ὧν
 ἐγγίγνεται ἡμῖν * δικαιοσύνης ὁδός.

Δᾶξα.

·Ασύγχυτε, ἀκτιστε, * Τριάς ἀγία, * μονάς ὑπεράγαθε, *
 ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Γιός, * καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενὲς, * τοὺς προσκυ-
 νοῦντας σε πιστῶς * ἀεὶ περίσωζε.

Θεωτοκίον.

Νενίκηνται, πάναγνε, * ἐν σοι οἱ ὅροι, * Παρθένε, τῆς φύ-
 σεως. * μένεις γάρ καὶ τέξασα * ἀτέρ ἀνδρὸς τὸν Θεὸν, * ως πρὸ^τ
 τοῦ τόκου σου, σεμνὴ, * πάλιν ἀπήμαντος.

Καὶ αὐθὶς τὸν Εἰρμόν.

·**Ω**δὴν ἐπινίκιον * ἄσωμεν πάντες * Θεῷ, τῷ ποιήσαντι * θαυ-
 μαστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ια-
 ραὴλ, * ὃτι δεδόξασται.

·Ωδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

·**T**ὸν βίον μου ἀπαντα * ἀσώτως δαπανῶν, * πολίταις ἐδουλευσα *
 πικροῖς καὶ πονηροῖς. * ἀλλά με ποθοῦντα * πρὸς τοὺς σοὺς
 οἰκτιρμοὺς * νῦν ἐπαναστρέψαι, * Χριστὲ, μὴ ὑπερίδης.

· Ο τρόπος τοῦ βίου μου * αἰσχρὸς καὶ χαλεπός· * τὸ ἔλεος ἀμετρον, * φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας· * μετανοίας καιρὸν * δίδου μοι αἰτοῦντι, * καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντι.

Τοῦ Καίν τὴν δύστηνον * ἐπόθησα ζωὴν, * τοῦ νοῦ τὸ ἀξιώμα * νεκρώσας ἀληθῶς, * καὶ τρέμω τὴν κρίσιν, * εὔεργέτα, τὴν σήν· * μή με καταχρίνης * σὺν τούτῳ εἰς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, * ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * πιστῶν ἐνυπάρχουσα * βοήθεια στερβά, * τοῦ σκότους με ρῦσαι, * καὶ κολασεως * τῆς ἀποκειμένης * τοῖς πονηρῶς βιοῦσιν.

Εἰρμὸς ἄλλος. "Γινον σοι προσφέρομεν.

Οὗτος ὁ καιρός ἐστι * τῆς μετανοίας· * διὸ εὔρροντος * ἐναρξάμενη, * ἀδελφοί, ἐκβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον.

Σῆμερον τοῖς βρώμασιν * ἀποταχθέντες, * σπεύσωμεν ἔργῳ, * καὶ τῶν πταισμάτων * τοῖς ἐπαξίως μετανοοῦσιν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Δόξα σοι, ἀόρατε * Τριάς ἀγία, * ἡ ἐν μονάδι * προσκυνούμενη, * ἡν πιστῶς δοξάζομεν. * σῶζε τοὺς δούλους σου * ἐκ πάσης βλάβης.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, παμμακάριστε, * ἀγνὴ Παρθένε· * χαῖρε, Κυρίου * δοῦλη καὶ Μῆτερ· * χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, * Θεοτόκε εὐλογημένη, * Μαρία ὄλόφωτε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός.

Γινον σοι προσφέρομεν * τῶν ἀσωμάτων, * ὥσπερ οἱ παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ· * καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἰρηνικῇ καταστάσει, * εἰλικρινεῖ διαθέσει, * τὸν ιερώτατον καιρὸν * τῆς ἀγίας νηστείας * ὑποδεξώμεθα, πιστοί, * αἰτοῦντες τὴν ἀφεσίν, * ὡν ἔκαστος * ἐπληγμέλησεν· ὅπως * τῆς ἐκεῖθεν * ἐπιτύχωμεν χαρᾶς.

Ιδού· καιρὸς μετανοίας, * ἡ προεόρτιος αὔτη * τῶν νηστειῶν εἰσαγωγὴ. * Διανάστα, ψυχὴ μου, * τῷ εὔεργέτῃ καὶ Θεῷ * θερμῶς διαλλάγηθι· * τῆς κρίσεως * ὅπως φύγης ἔκεινης, * τῆς δικαίας * καὶ φρικτῆς ὡς ἀληθῶς.

Τῶν νηστειῶν τὰς εἰσόδους, * καὶ τὰ προπύλαια πάντες * μή καθυβρίσωμεν κακῶς * ἀκρασίᾳ καὶ μέθῃ· * ἀλλ ἐν ἀγνείᾳ

λογισμῶν * προθύμως εἰσέλθωμεν, * ληψόμενοι * ἀφθαρσίας στεφάνους, * καὶ τῶν πόνων * ἐπαξιώς τοὺς καρπούς: Θεοτοκίον.

·Γιπέρ ήμῶν δυσωπεῦσα * τὸν ἀγαθὸν μὴ ἐλλείπης, * τὸν τὴν ἀσθένειαν ήμῶν * ἐπιστάμενον μόνον, * λοιμοῦ, λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, * καὶ πάσης κακώσεως * λυτρώσασθαι * τὴν τιμῶσαν σε πόλιν, * Θεοτόκε, * ἡ ἐλπίς τῶν γηγενῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν.

Εἰσῆκται καιρός, ψυχή μου, * ὁ τῆς μετανοίας, * μὴ ἀμέλει· * Επεινῶσι δίδου ἄρτον· * προσεύχου τῷ Κυρίῳ, * καθ' ήμέραν καὶ νύκτα, * καὶ ὥραν, ἵνα σώσῃ σε.

Κρεῶν καὶ λοιπῶν βρωμάτων * ὥσπερ ἀποχὴν * ἐποιησάμεθα, * οὕτω καὶ πᾶσαν ἔχθραν * πρὸς τοὺς πλησίους, ἅμα * πορνείαν τε καὶ ψεῦδος, * καὶ πᾶν κακὸν ἐκφύγωμεν.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει * ἀναρχὸν Θεότητα· * τρισὶ δὲ προσώποις, * δοξάζω τὸν Πατέρα, * τὸν Γίον καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐν Τριάδι μονάδα * ἀμέριστον καὶ σύνθρονον.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ τῶν πιστῶν, Παρθένε, * καύχημα, ἐλπὶς * καὶ προστασία· * σὲ ἐν φύσεις ἀσμάτων * δοξάζομεν ἀπαύστως, * Θεοτόκε Μαρία· * διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ο Εἰρμός.

• Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν πῦλην * ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ * τοῦ Προφήτου, *
• Σὲν ἡ οὐδεὶς διηλθεν, * εἰ μὴ ὁ Θεὸς μόνος, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τῇ β'. πρωτ., εἰς τὸν στίχον, τὸ παρὸν

·Ιεζιώμελον. Ἡγος γ'.

Πάντα τὸν χρόνον * ἡ νηστεία ὡφέλιμός ἐστι * τοῖς αἰρουμένοις * καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· * οὕτε γάρ ἐπήρεια δαιμόνων * κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος· * ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες * τῆς ζωῆς ήμῶν Ἀγγελοι * φιλοπονώτερον παραμένουσι * τοῖς διὰ νηστείας * ημῖν κεκαθαρμένοις.

Στιγ. ·Ενεπλήσθημεν τὸ πρωτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε.

Καὶ ψάλλομεν πάλιν τὸ αὐτό.

Στιγ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ήμῶν ἐφ' ήμᾶς.

Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε λαοὶ ἀπαντες τιμήσωμεν· * ὅτι θέατρον γενόμενοι * ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, *

τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο αὐτὸς ἡ χος.

σπόρως συνέλαβες * ἐκ Πνεύματος ἀγίου, * καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμεν σε. * Χαῖρε, Παναγία Παρθένε.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔκέρχαξα, τὰ στιγμὰ του Μηναίου. Αποστιχ. τοιδιόμελον δις, τῆς πλ. β'.

Διὰ νηστείας * καθαρθῆναι σπεύσαμεν * τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, * τῆς πρὸς τοὺς πένητας, * εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα * τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν * τὸ μέγα ἐλεος.

Καὶ λέγομεν τοὺς συνήθεις στιγμούς, καθα καὶ γένες.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * ίκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς τῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἰλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ήγος ἐ χύτος.

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον * Θεοτόκον ἀληθῆ, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ * ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, * χαιρετίζοντες αὐτὴν, ὡς ὁ Ἄγγελος. * Χαῖρε, Μῆτερ ἀγία * τοῦ σαρκωθέντος Γιοῦ τοῦ Θεοῦ. * χαῖρε, ἐνδιαίτημα * τοῦ ἀγίου Πνεύματος, * ἡ πρεσβεύουσα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῇ Ιωπῇ Ακολουθίᾳ.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΗΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ορθρὸν. Εἰς τὴν δευτέραν στιγμολογιαν, τα παρόντα ς εἴνισματα. Ήγ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Δόγον.

Περάγαθε Δόγε, * σὺν τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας * τὰ ὄρατά; * ὅμοι καὶ ἀόρατα, * ἐν ἀρρήτῳ σοφίᾳ σου, * τῆς φαιδρᾶς νηστείας * καιρὸν διανύσσασθαι * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * εύδοκησον, εὐσπλαγχνε, * λύων τὴν ἀπάτην * τῆς πικρᾶς ἀμαρτίας, * παρέχων κατάνυξιν * καὶ ιάσεων δάκρυα, * καὶ πτωσμάτων συγχώρησιν. * ἵνα ἀδιστάχτῳ ψυχῇ, * ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, * σὺν Ἀγγελοις * ὑμνῶμεν τὸ χράτος σου.

της θ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεστοχίου.

Ι τοῦ Σοφίαν καὶ Δόγον * ἐν σῇ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀρράστως, * Μῆτερ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐσχες * τὸν πάντα συνέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων, * καὶ πλάστην καὶ Κύριον. * ὅθεν δυσωπῶσε, * Παναγία Παρθένε, * καὶ πίστει δοξαῖω σε, * τοῦ ρυθμῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, * τὴν σὴν βοηθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γάρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, πανάμωμε.

Κανόνας φάλλομεν τῆς Ὁκτωρίγου καὶ τοῦ Μηγαίου. Εἰ αἱ δὲ Ωδαῖς φάλλομεν τὸ Τριψόδιον, καταλιμπάνομεν τὰς Ωδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὁκτωρίγου. Εἰ δὲ δύειρμόν ἔστι τὸ Τριψόδιον, καταλιμπάνονται καὶ τῶν ὅσων Κανόνων τῆς Ὁκτωρίγου αἱ Ωδαί. Αναγινώσκομεν δὲ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τὸν, Λόγον περὶ Εὔχαριστίας.

'Ο Ν. Καὶ τὸ Τριψόδιον τοῦ Κυρίου Ιωσήφ.

'Ωδὴ β'. Ηγος γ'. Ως ὅμβρος ἐπ' ἄγρωστιν.

Ως ὄρθρος, ἔξελαμψεν * ἡμῖν τῆς μετανοίας ἀκτίνας * τὰ προπύλαια λαμπρῶς * τῆς ἐγχρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, * Χριστὲ, τοῦ ἐξωτέρου, τῷ πλήθει * τοῦ ἐλέους σου, ώς μόνος * ἐλεήμων.

Πυρός με ἑξάρπαστον, * καὶ σκώληκος, Σωτήρ, ἀκοιμήτου, * μετανοίας ἐμμελείᾳ * καθαρθέντα.

(ΘΕΣΤΟΧΙΟΝ).

Παρθένε πανύμνητε, * ὅδὸς ἡμῖν γενοῦ μετανοίας, * σωτηρίας ὁδηγοῦσα * πρὸς τὰς πύλας.

Εργαζέσθαις. Ηγος β'.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.

Αἱρὸς τῆς μετανοίας ἐφέστηκε· * σπεύσωμεν, φιλόχριστοι, * καθαρθῆναι πάντων τῶν πταισμάτων, * καὶ ὄρθηναι τῷ Δεσπότῃ μακάριοι.

Νηστείαν καθαρὰν, ἀναμάρτητον * σπεύσωμεν τελέσαι νῦν, * προσευχόμενοι ἀδιαλείπτως, * ἵνα εὑρώμεν πταισμάτων τὴν ἀφεσιν. Υπάρχεις γάρ, Χριστὲ, πολυέλεος, * πάντας, ἀγαθὲ, ἀεὶ * προσδεχόμενος ἐν μετανοίᾳ. * διὸ πάντες σε ἀεὶ δοξαῖομεν.

Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν. * ἀτμητον, ἀσύγχυτον, * ἀδιατρετον τῇ ὑποστάσει, * διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

(ΘΕΣΤΟΧΙΟΝ).

Αγνή Παρθενομῆτορ, δυσφήγησον, * ὅνπερ ἐσωμάτεσσας *

ώς βροτὸν, Παρθένε, τε καὶ Δόγον, * ἵνα σώσῃ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

(Επειδή).

» Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου. * κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν *
» Εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, * ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκά-
» λεσσα. Ωδὴ η Τὸν ἐξ ἀνάργυρου τοῦ Πατρός.

Μεταμελεῖας ὁ καιρός. * μετανοίας ἐπιδείξασθαι * καρποὺς ἀ-
ξίους * τῷ Θεῷ, ψυχὴ μου, * σπεύσον· διανάστηθι, * καὶ
βόησον ἔχτενῶς, * ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς. * Γιμνεῖτε, εὐλογεῖτε, *
καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν, ἀδελφοί, * τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια. * καὶ
τῷ Κυρίῳ * νῦν προσκελληθῶμεν * τρόποις κατανύξεως, * βοῶντες
εἰλικρινῶς * μετανοίᾳ καθαρᾶ· * Γιμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερ-
υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεδρεύοντα ἔχθρὸν * λιχνοτέραις ἐνθυμήσεσι, * καὶ ἀκρα-
σίᾳ * ἡδονῆς βραχείας * θέλγοντα τὴν αἰσθησιν * νεκρῶσαι σπου-
δάσωμεν * ἐπιμόνῳ προσευχῇ, * ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες, * καὶ
ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοκίον).

· Ή οὐρανώσασα ἡμῶν * τὸ γεωδες, Κόρη, φύραμα, * τὴν γεω-
λεῖσαν * καὶ καταφθαρεῖσαν * τῆς ψυχῆς μου αὔλακα * τῷ ὅμβρῳ
σῶν οίκτιρμῶν * καρποφόρον ἀρεταῖς * ἀνάδειξον, βωῶσαν * καὶ
ὑπερυψοῦσαν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰρυός ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Προκαθαρθῶμεν νῦν, * μὴ τοῖς βρώμασι μόνον, * ἀλλὰ καὶ ταῖς
πράξεις, * καὶ ἀρέσκυμεθα, πιστοί, * θερμῇ τῇ διανοίᾳ, * ἵνα
τῷ Κτίστῃ φαιδροὶ * ὄρθωμεν εἰς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ· * μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ· * μὴ
ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι· * μὴ ἐν κενοδοξίᾳ, * καὶ δόλῳ κεχρυμμέ-
νῳ, * ἀλλὰ καθὼς ὁ Χριστὸς, * ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Οἱ ἐλεοῦντες, φησι, * τοὺς πτωχοὺς, τῷ Σωτῆρι * δανειοῦσιν
ἐμφρόνως. * "Ω χαρᾶς ἀνεικάστου! * παρέχεις γάρ πλουσίως * τὰς
ἀμοιβὰς τῶν καλῶν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Γεῷ, * καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· * εἰς Θεὸς γὰρ
τὰ τρία· * σὺν Ἀγγελοῖς ἀπαύστως * βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν * σὲ,
παναγίᾳ Τριάς, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοκίον).

Χαῖρε, Παρθένε ἀγνή, * Θεοτόκε Μαρία, * ιλαστήριον κόσ-
μου, * ὄρθοδόξων τὸ κέρας· * ιχέτευς ῥυσθῆναι * ἐκ τοῦ ἀσβέστου
πυρὸς * τοὺς σὲ δόξολογοῦντας.

Ο Εἰρυός.

- » Τὸν ἐν τῇ βάπτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, * ἐν Σιναίῳ
- » τῷ ὄρει, * προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ
- » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ 6'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

- » Α νοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους * σοῦ τὰ ἀχραντα σπλάγχνα, * ὁ με-
- » τάνοιαν βροτοῖς * εἰς σωτηρίαν * δωρησάμενος, μόνε * Σωτὴρ
- πολυέλεε.

Οἶμοι! τί φρικῶδες ἔκεινο * τὸ ἀδέκαστον βῆμα, * ἐν ω̄ μελ-
λομεν γυμνοὶ * ποιεῖσθαι λόγον, * ὃν ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ * κακῶν
διεπράξαμεν!

Ομβρησον ἡμῖν εὔσπλαγχνίας; * εὐεργέτα, φαντός, * κατακλύ-
ζουσαν ἥμῶν * τὸν ρύπον πάντα, * ἀφρόμας μετανοίας * ἡμῖν
παρεχόμενος.

Πάντες ἐν προθύμῳ καρδίᾳ * τῆς ἀγίας νηστείας * τὰ προ-
πύλαια λαμπρῶς * συνεισελθόντες, * εὐχαρίστους δὴ ὑμνους * Χρι-
στῷ προσενέγκωμεν. (Θεοτοκίῳν.)

Σὲ, τὴν κραταιὰν προστασίαν, * καὶ βεβαίαν ἐλπίδα * ἀνυ-
μοῦντες εὔσεβῶς, * ἐκδυσωποῦμεν. * Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, *
Παρθένε, σωθῆναι ἥμᾶς.

Εἰρυός ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε.

Ν ὅν προκαθαιρώμεθα * ἐν νηστείᾳ καὶ δάκρυσι, * καὶ μεγίστοις
κατορθώμασιν, * ἵνα εὑρωμεν, πιστοί, * τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν μιμησώμεθα * τὰς φρονίμους παρθένους, * φιλόχριστοι,
καὶ σπεύσωμεν * Χριστῷ ὑπαντήσαι * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν.

Νῦν μιμησώμεθα * τὸν Ἡλίαν νηστεύοντα, * καὶ φεύγοντα
τὴν Ἰεζαφελ * τὴν πονηράν, ἵνα οὕτως * ἀναληφθῶμεν ἐκ γῆς.

Δόξα.

Ἄγιος, Ἀγιος, * Ἀγιος, τρισάγιε, * Πάτερ παντοκράτορ, *
καὶ Υἱὲ ὁμούσιε, * σὺν τῷ Πνεύματι, * μία Θεότης.

(Θεοτοκίῳν.)

Εἰς σὲ καυχώμεθα, * καὶ εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ἀγνή Αει-
πάρθενε, * σεμνή τῆς κολάσεως * ρῦσαι πάντας ἥμᾶς.

Ο Εἰρυός.

- » Τὴν παρθενίαν σου, * Θεοτόκε ἀμιλαντε, * ἦν οὐκ χατέφλεξε
- » τὸ πῦρ * τῆς Θεότητος, ταύτην * ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ γ. πρωΐ, ιδιόμελον, Ἦχος γ.

- » σμένως, λαοί, * τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα. * ἔφθασε γάρ *
- Α τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή. * ἀφήσωμεν * τῆς σφράξ-

τὴν εὐπάθειαν. * αὐξήσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα. * συγχα-
κοπαθήσωμεν, ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, * ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, ὡς
τέκνα Θεοῦ. * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον * ἐν ἡμῖν οἰκησαν, * φω-
τίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ
Στρατιῶται, * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὥμολόγησαν, *
τὸν ἀπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρεσβεύουσιν *
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρ-
ροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν
ἐστι. * πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, τὰ στιγμὰ τοῦ Μηναῖου, ὡς συνήθιως.

Ἄποστιγ. τὸ παρὸν ἴδιόμελον, ἥγος α'.

Περιχαρῶς δεξάμεθα, πιστοί, * τὸ θεόπνευστὸν διάγγελμα τῆς
νηστείας, * ὡς πρώην οἱ Νινευῖται, * καὶ αὐθίς * πόρναι καὶ
τελῶναι * τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα * παρὰ τοῦ Ἰωάννου. *
δι᾽ ἐγκρατείας ἐτοιμασθῶμεν * πρὸς μετουσίαν * τῆς ἐν τῇ Σιών δε-
σποτικῆς ιερουργίας. * διὰ δακρύων προκαθαρθῶμεν, * τοῦ ἐν αὐτῇ
θείου νιπτῆρως. * πρωτευξάμεθα ἰδεῖν * τὴν τοῦ τυπικοῦ ἐνταῦθα
Πάσχα τελείωσιν, * καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν. * παρασκευασθῶ-
μεν * εἰς προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ, * καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, * βοῶντες πρὸς αὐτόν. * Μὴ καταισχύνης ἡμᾶς * ἀπὸ
τῆς πρωσδοκίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ὥμων * πραγματείας, ἄγιοι! * ὅτι αἴματα ἐδώ-
κατε, * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε. * καὶ προσκαίρως πει-
ρασθέντες, * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Οντως καλὸν ὥμων τὸ ἐμπό-
ρευμα! * φθαρτὰ γάρ καταλιπόντες, * τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, *
καὶ σὺν Ἀγγελοις χορεύοντες, * ὥμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁ-
μοούσιον. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Παρθένος ἡ ἀσπιλος ποτὲ * ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, * ὃν ἐξ ἀσ-
πόρου γάρ ἔτεκε * γαστρὸς, μὴ φέρουσα * τὴν τῶν σπλάγχνων
τρῶσιν, * τρυχομένη ἔλεγέν. * Ο νεύματι κρατῶν κτίσιν ἀπο-
σαν, * πῶς, ὡς κατάκριτος, * ἐν σταυρῷ ἐναπηγώησαι; * πάντως
θέλων * σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὀρθρὸν, ψαλλούμεν τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ωστάυτως δὲ ποιούμεν καὶ τῇ Παρασκευῇ, καὶ ψαλλούμεν τὰ Τριῳδικά, τὰ εἰς τὸν ἡγού. Ἀπὸ τῆς α' στιγμολογίας, καθισμάτα τῆς Ὁκτωήχου σταυρώτιμα. Μετὰ δὲ τὴν β'. στιγμολογίαν, τὰ παροντα καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ὕγιος β'. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Πετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς * τὴν προκαθάρσιμον, εὐδόκησον, τῶν νηστειῶν, * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός. * τοῦ ἔχθροῦ κατάβαλε * τὰ πανουργεύματα, * καὶ τῷ σταυρῷ σου, Δέσποτα, * πάντας διάσωσον, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα. Τῷ καὶ... Καὶ νῦν. Σταυροθεοκιον.

Ιαρεστῶσα τῷ σταυρῷ σου * ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα σε, * καὶ μὴ φέρουσα ὄραν ἀδίκως πάσχοντα, * ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, * καὶ ἀνεβόα σοι. * Πῶς πάσχεις, ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, * γλυκύτατε οὐέ; * Υμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ιστέον, ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ οὐ παρέλαβομεν ὑπὸ τῶν ἀγιων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετράσι καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὕτε Προσηγιασμένην. Ἐν δὲ ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, ὅποισι ἀν τύχῃ Ἀγίου ἑστή, ἐκτὸς τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ποιοῦντες καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας ἐν τῷ Εσπερινῷ, καὶ τῷ Ὀρθρῷ, καὶ ταῖς Ὁραις. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Εσπερινοῦ ἀπόλυσιν, εἰσερχόμενα εἰς τὴν τράπεζαν, ἀπαξ δηλονότι ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ὡς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ, μεταλαμβάνοντες καὶ σῖνον. Ἐνταῦθα ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ νηστείας λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὐ ἡ ἀρχή Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Εἰτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ Ωδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῳδια, καταλιμπάνοντας αἱ τοιαύται. Ωδαὶ τῆς Ὁκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύνειμόν ἐστι τὸ Τριῳδίον.

Ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.

Ποιέμεν τὸν κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ωδὴ α'. Ὅγιος δ'. Ο Ειρυός.

* Α σομαὶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, * ὅτι ἐξήγαγες λαδὸν * δου-
* Α λείας Αἰγύπτου, * ἐκάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραὼ καὶ τὴν
* δύναμιν.

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως * πρὸς ὑποτύπωσιν ἡμῶν, * νικᾷ τὸν πειράζοντα, * δειχνὺς τὸ ἡμέτερον, * καὶ ὄρους ὑπογράφων ἡμῖν.

Μωσῆς ὁ θειότατος ἐν Σιναίῳ * δι' ἐγκρατείας τῷ Θεῷ * πρόσωπον πρὸς πρόσωπον * λαλεῖν κατηξίωται· * αὐτὸν, πιστοί, ζηλώσωμεν.

Ιλάσθητι, Κύριε, τῷ λαῷ σου, * καὶ ἐπιβλέψας, ὡς Θεὸς, * ἐλέω σου ὅμματι, * ἐπίσκεψαι ἀπαντας * τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Θεοτοκίον.

Σοὶ πάντες προστρέχομεν, Θεοτόκε, * ὡς ὑπερμάχῳ ἀσφαλεῖ, * εἰς πρεσβείαν κινοῦντες σε * λυτρώσασθαι ποίμνην σου* ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ωδὴ γ. Ο Ειρυός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου * ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· * διὸ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

Ο θαυμάσιος Ἐνώχ * δι' ἐγκρατείας μετετέθη ἐκ γῆς· * αὐτὸν ζηλοτυποῦντες, * μετατεθῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωῆν.

Προσευχαῖς καὶ νηστείαις * τὸν Λυτρωτὴν ἰλεωσάμεθα· * συγχάρει γὰρ ὁ Κτίστης * τῇ μετανοίᾳ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

Ἐποιμάζου, ὡς ψυχὴ, * καὶ προκαθαίρου πρὸ τοῦ πάθους Χριστοῦ, * ἵνα τῇ ἀναστάσει * πνευματικῶς συνεργοτάσῃς αὐτῷ. Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσα Θεὸν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε· * πρὸς σὲ γὰρ, Θεοτόκε, * ἀμαρτωλοὶ καταφεύγομεν.

Εἴτα τὸ Τριψίδιον τοῦ κυρίου Ιωσήφ.

Ωδὴ γ. Ήγος 3'. Έν πέτρᾳ με τῇς πίστεως.

Ἐξέτεινας παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ σου, * ἐνέκρωσας νεκράσει σου τὴν κατάραν, * ἐξώσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους· * διὸ ὑμνοῦμεν σου· * τὴν θείαν σταύρωσιν, * Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, * ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, * τῷ ξύλῳ ἐξωάθημεν τοῦ σταυροῦ σου: * Αὐτὸν οὖν σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· * χάριν καὶ ἔλεος * ἡμῖν κατάπεμψον, * εὐεργέτα Δέσποτα, * πολυέλεε.

Τὰ πρέμυρα ἡνέψχται τῇς νηστείας, * τὸ στάδιον ἐγγίζει τῇς ἐγκρατείας· * ζεούσῃ προθυμίᾳ διανιστῶμεν, * ὑποδεξόμενοι * δῶρον θεόσδοτον, * ἀναστέλλον καύσωνας * παραπτώσεων.

Ο χρόνος ὁ μακάριος τῇς νηστείας, * ἀκτῖνας ἀποστιλβων τῇς μετανοίας, * ἀνέτειλε· προσέλθωμεν φιλοτίμως, * - ἔχτιναξάμενοι * σκότος βαθύτατον * ῥαθυμίας ἀπαντες, * ἀγαλλόμενοι..

Νηστείαν ἀγιάσωμεν φιλοφρόγως, * κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, * βοήσωμεν ἐν δάκρυσι τῷ Δεσπότῃ. * Δὸς ἡμῖν, Κύριε, * χάριν συμπράττουσαν * εἰς τὰ σὰ θελήματα, * πολυέλεε.

Δεξάμενοι τὸ δώρημα τῆς νηστείας, * δοξάσωμεν τὸν δόντα εἰς σωτηρίαν. * καὶ τοῦτο ἐργασώμεθα ἐπιπόνως, * ἵνα τὴν ἄφεσιν * τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν * ἐξ χειρὸς δεξάμενθα * τοῦ ποιήσαντος.

(Θεστοχίον.)

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, * θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * ἔξέγειρον ἐξ ὑπνου με ράθυμιας, * τῇ μεσιτείᾳ σου, * τῇ προστασίᾳ σου, * παναγία δέσποινα, * μητροπάρθενε.

Εἰρυός ἀλλος. Ἡχος ὁ αὐτός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Γρψωθέντος σου, Σωτήρ, * ἐκουσίως ἐν σταυρῷ, * ἡ κτίσις πᾶσα * ἐδονήθη τῆς γῆς, * καὶ ἐρράγη τοῦ ναοῦ * τὸ καταπέτασμα.

Ἐμαστίχθης ἐν σταυρῷ, * Ἰησοῦ μου, δι' ἐμὲ, * καὶ ἐκέντηθης * τὴν πλευρὰν, ἀγαθέ· * ὅθεν πίστει προσκυνῶ * τὸ θεῖον κράτος σου. Δόξα.

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, * τὸν Πατέρα προσκυνῶ, * Γιὸν δοξάζω, * καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ, * τὴν μονόθελον ἀρχὴν, * καὶ τρισυπόστατον.

(Θεστοχίον.)

Ακατάληπτον ἐστὶ * τὸ μυστήριον, σεμνὴ, * τῆς σῆς λοχείας· * τίκτεις γὰρ, Μαριάμ, * ἀπειράνδρως τὸν Θεὸν, * καὶ μένεις ἄφθορος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τὸν καιρὸν * τῇ δυνάμει σου, Χριστὲ, * καθαγιάσας, * σῶσον πάντας ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ * τοὺς προσκυνοῦντας σε.

Ο Εἰρυός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, * καρποφόρον ἀρετῶν * ἀνάδειξόν
» με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτευργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ
» εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κακοπυρατα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Θετόκου.

Ωδὴ δ'. ὁ Εἰρυός.

» Ισακήκοε * τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, * κατενόησε τὰ
» ἔργα σου * καὶ ἐξέστην, Κύριε.

Ο Αβραάμ * δι' ἀρετῆς καὶ φιλοξενίας * τὴν Τριάδα ὑπεδέξατο, * ἀγγελικῶς ἐνδημήσασαν.

Πλοῦτος ἄσυλος * τῆς ἐγκρατείας ἐστὶ τὸ δῶρον. * καὶ ὁ τούτῳ πλουτιζόμενος, * καταπλουτήσει Θεότητα.

Δεῦτε κλαύσωμεν * ἀμα τῷ Λόγῳ, πίστει βοῶντες. * Ο Θεὸς, ἡμῖν ἵλασθητι * τοῖς πολλὰ πλημμελήσασι.
Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε, * εὐλογημένη ἀγνὴ Παρθένε, * τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε.
'Ωδὴ ε'. Ο Εἰρμός.

» **Ο** ἀνατείλας τὸ φῶς, * καὶ φωτίσας τὸν ὅρθρον, * καὶ δεξας τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ιησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς * ἐν Σιναϊ τῷ ὥρει, * θεόπτης ἀνδείχθη· * καὶ Ἡλίας ἔμπυρος * ἀρματηλάτης ἀνεφέρετο.

Διὰ νηστείας ποτὲ * ὁ σοφὸς Ἡσαΐας * τοῦ ἀνθρακος ἐκείνου * τῇ λαβίδι γενέται, * ὅτε χειλέων αὐτοῦ καθῆψατο.

Νηστεύσας πρὶν ὁ Δανιήλ, * καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἀμα, * τὰς μῆλας τῶν λεόντων * θλάσσαντες, καιομένης * τῆς φλογὸς κατεπάτησαν.
Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, * ή Θεὸν ἐν γαστρὶ σου * βαστάσασα ἀφθόρως, * φύλαττε τὴν ποίμνην σου, * καὶ διατήρησον ἀτρωτον.

'Ωδὴ σ'. Ο Εἰρμός.

» **Ω**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην * ἐλυτρώσω, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, *

» κάμε τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε καὶ σῶσον, *

» μόνε φιλάνθρωπε.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει * ή σεμνὴ διασώζει νηστεία ποτέ· * νηστεύσωμεν οὖν ἐκ καρδίας, *.καὶ φύγωμεν ἐκείνην * τὴν ἐν γεένῃ φθοράν.

Οι Νινευῖται δὲ πάλιν * τὴν ὄργην τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν * θερμῇ μετανοίᾳ καὶ πόθῳ· * αὐτοὺς νῦν ἐκ πάθου * πάντες ζηλώσωμεν.

Η ἐνεστῶσα νηστεία * συγκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν· * προσδράμωμεν οὖν νῦν ἐκ πόθου, * καὶ γνῶμεν τί τὸ δῶρον * τῆς ἐγκρατείας ἐστίν.
Θεοτοκίον.

Η ἀνεκφράστως τεκοῦσα * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν, * αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * τὸ γένος ἀπαν σῶσαι * τῶν ἀνυμνούντων σε.

Κοντάχιον, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

» **Ο** τῶν Πατέρων Θεὸς, * μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, * δεόμεθά σου,
» φιλάνθρωπε, * ἀλλὰ ποιησον μεθ' ἡμῶν * κατὰ τὴν σὴν
» ἐπιείκειαν.

Γενώμεθα καὶ ἡμεῖς * ὡς Δανιὴλ ἐκεῖνος, * ὁ τοὺς λέοντας ποτὲ * διὰ νηστείας ἐν λάκκῳ * ἔξημερώσας βρύχοντας.

Τοὺς νεανίας τοὺς τρεῖς * ζηλώσωμεν ἐν φόβῳ, * ἵνα φύγωμεν καὶ τὸ πῦρ * τῆς γεέννης, ὡς οὗτοι * τὴν Βαβυλῶνος κάμινον.

Νηστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς * ἐν καθαρῷ καρδίᾳ, * καὶ ἀγνίσωμεν σῶμα, * καὶ ὅλον ὅλως τὸ πνεῦμα * Θεῷ καθιερώσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἀγνή, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * προαιώνιον Λόγον * ἔκδυσωπούσα μὴ παύσῃ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ η'. Ο Ειρμός.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν * συνωμολόγησαν * οἱ αἰχμαλωτοὶ παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες * μεγαλὴ φωνῇ. * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσῆφ, * τὴν μίξιν ἔψυγε * παρανόμου γυναιου, * καὶ βασιλείας ἔτυχε. * διὸ καὶ ἡμεῖς * σβέσωμεν διὰ νηστείας * τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ ἔχθρου Βελίαρ.

Διὰ νηστείας Δαβὶδ * νίκην ἔστησατο * κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου, * καὶ βασιλείαν εὑρετο. * διὸ καὶ ἡμεῖς * λαβώμεν δι' ἔγκρατείας * νίκην κατ' ἔχθρῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ στεφανωθῶμεν.

Φυλάξωμεν καὶ ἡμεῖς * τὰς ἀρετὰς αὐτῶν. * τοῦ Ἰωβ τὴν ἀνδρείαν, * τοῦ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, * τὴν πίστιν Ἀβραὰμ, * καὶ τὴν σωφροσύνην * τὴν τοῦ Ἰωσῆφ, καὶ τοῦ Δαβὶδ τὰς ἀριστείας.

Θεοτοκίον.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν, * ὃν ἡμῖν ἔτεκεν. * ἡ παρθένος Μαρία, * καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε * παρθένος ἀγνή, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴτα τὸ Τριψίδιον.

"Αλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς. * τὰς παλάμας ἀνυψῶν * ἐπὶ τοῦ ὄρους, * τοὺς ἔχθρους ἐτροπούτο. * σὺ δὲ, Σωτήρ, ἐν σταυρῷ * τὰς χειρας * ἐκτείνας, ἐνέχρωσας * τὴν ὄλεθροτόκον. * τοῦ ἄδου τυραννίδα.

"Ἄλοις παγεῖς ἐπὶ σταυροῦ, * καὶ πλευρὰν διανυγεῖς, * Χριστὲ Σωτήρ μου, * τῆς κατάρας ἐρρύσω * τοὺς γηγενεῖς, καὶ χαρᾶς * ἀλήκτου * μετόχους ἀνεθείξας. * ὅθεν εὐλογοῦμεν * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς * ἀνατελας, νοητῶς * καταφωτίζει * τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν * ἐλαύνει. * διὸ ἀδπασσώμεθα * τοῦτον ἐκ καρδίας, * Χριστὸν ὑπερψυχοῦντες.

Πάθη ὄλεθρια ψυχῆς, * ἡδονὰς θανατηφόρους * ἢ νηστεία * θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι * ἐν καταστάσει ποιεῖ * καρδίας * ὄρμας καὶ κινήματα· * ταύτην οὖν ἐν πίστει * δεξιώμεθα προθύμως.

Οὐχὶ νηστείας ἀπαρχὴν, * τὴν παροῦσαν ιερὰν, * πιστοί, ἡμέραν * ἐπιστάμενοι, ταύτην * εἰλιχρινεῖ λογισμῷ * τιμῶμεν, * ἀλλ' εἰσοδον λέγοντες, * καὶ τῶν τῆς νηστείας * παρείσβασιν προθύρων.

Προδεξιοῦται δεξιῶς * τὴν φιλόθεον ψυχὴν * τοῖς προσιμίοις * ἡ καλλίστη νηστεία * προκαθαρσίων γερῶν, * ὡσανεὶ * βαθμίσι καὶ κλίμακι * ταύτη προστεθεῖσα * τὴν σήμερον ἡμέραν.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον κρούσουσιν ἡμῖν, * καὶ τὸ ἔλεος τὸ σὸν * προσκαλουμένοις, * ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων * καταφυγὴ καὶ στερρὰ * ἐν πᾶσι, * Παρθένε, βοήθεια, * καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις * βεβαία προστασία.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Αὐτητηθεὶς ἐν σταυρῷ, * ὁ τῶν ὄλων δεσπότης, * τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ * πάλιν ἀνεκαλέσω, * καὶ ἐν τῷ Παραδεισῷ, * Χριστὲ Σωτήρ, εἰσῆξας * σὲ ἀνυμνωλογοῦντας.

Σοῦ ὑψώθεντος, Χριστέ, * ἐν σταυρῷ ἔχουσίως, * αἱ αὐγαὶ τοῦ ἥλιου * συνεστάλησαν φόβῳ, * καὶ ἔδυ ἡ ἡμέρα· * ὅθεν ὁ ληστής σε * Θεὸν καθωμολόγει.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ἴσον Πατρὶ τὸν Γιὸν, * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα * πεπιστεύκαμεν εἶναι, * τὴν ἄγιαν Τριάδα, * ἦν πίστει προσκυνοῦμεν, * τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα * ἀεὶ καταπατοῦντες.

Θεοτοκίον.

Πῶς σὲ ὑμνήσω, ὡς δεῖ, * θεοτόκε Παρθένε, * δυσωδῶν ἀμαρτιῶν * ἐγὼ νῦν ὁ σκοτεινός; * ἀλλ' οὖν, ὑπεραγία, * σύγγνωσι τῇ τόλμῃ * τοῦ πενιχροῦ μου ἔπους.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἐλπὶς, * βασιλέων τὸ ὅπλον, * ιερέων ἡ δόξα, * μοναζόντων τὸ σθένος, * τῇ σῇ δυνάμει πάντας * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας * σῶζε εἰς τοὺς αἰώνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναϊ τῷ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυφοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Καὶ στιχολογεῖται. Ἡ τιμιωτέρα.

Ὥδη θ'. Ο Ειρμός.

» **Μ**εγαλύνομεν πάντες * τὴν φιλανθρωπίαν σου, * Χριστὲ Σωτὴρ
» Ημῶν, * ή δόξα τῶν δούλων σου, * καὶ στέφανος τῶν
» πιστῶν, * ὁ μεγαλύνας * τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ * θάλασσαν διέρρηξε, * καὶ λαὸν διήγα-
γε, * καὶ τοῦτον ἔθρεψεν * ἐν ἑρήμῳ ἀβάτῳ, * διὰ νηστείας *
ἐκτελῶν τεράστια.

* Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ * διὰ τῆς ἐγκρατείας * λαὸν καθηγίασε, *
καὶ ἐκληροδότησεν * εἰς γῆν ἐπαγγελίας, * τὸν Ἰορδάνην * δια-
βιβάσας πρότερον.

* Ο Γεδεών ἔχεινος * μόνοις τριακοσίοις * ἀνδράσι τοῖς λάμ-
ψασι * νικᾷ τὸν ἀλλόφυλον * ἐγκρατείᾳ καὶ εὐχῇ * αὐτὸν Κη-
λοῦντες, * καὶ τὴν οὐρανοῦ μιμησάμεθα.

Θεοτοχίον.

Χαῖρε, πάνσεμνε ἀγνή, * παρθενίας καύχημα, * ἀγγελῶν
τὸ στριγμα, * ἀνθρώπων βοήθεια, * τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, * Μα-
ρία καὶ μῆτερ, * καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰτα τὸ Τριψίδιον. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Δόγον.
Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας * ἔξαπλωσας, συνῆψας * τὰ πρώην
διεστῶτα, Λυτρωτὰ, * καὶ τῷ Πατρὶ τὴν κατάκριτον * με-
σιτεύσας ὡς δῶρον * προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν. * διὰ τοῦτο
ὑμνοῦμεν * τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

* Η τῆς ἀγίας νηστείας * ἐπιλάμψασα χάρις, * ἀκτίνας ἐπα-
φῆσιν ἡμῖν * προκαθαιρούσας παλιρροιαν * λογισμῶν, καὶ τοῦ
κόρου * τὸ σκότος ἐλαυνούσας· οἱ πιστοί, * διὰ τοῦτο προθύμως *
ταύτην ὑποδεξάμεθα.

* Η φωτοφόρος νηστεία * χαρισμάτων ἐνθέων * κρατῆρα συγκε-
ράσσασα ἡμῖν, * σήμερον πᾶσι προδείχνυσιν. * οἱ βουλόμενοι τού-
των * μεθέξειν εἰς ὡφέλειαν ψυχῆς, * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων * συμ-
πρᾶξαι δυσωπήσωμεν.

* Ήλοις τῶν θείων χειρῶν σου * προσηλώσας, οἰκτίρμον, * ἡμῶν
τὰς ἀμαρτίας ἐν σταυρῷ, * λόγχῃ πλευρᾶς σου διέρρηξες * πο-
νηρὰ γραμματεῖα * σφαλμάτων καὶ πταισμάτων χαλεπῶν. * διὰ
τοῦτο ὑμνοῦμεν * τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Τῶν ἀρετῶν ἡ καλλίστη * ἔξανοίγεται τρίβος. * τὸ στάδιον
τῶν θείων νηστειῶν * πᾶσιν ίδού εὔτρεπτέσται. * οἱ ἀθλῆσαι νο-
μίμως * βουλόμενοι, αἰτήσατε Χριστὸν * εἰρηναῖον ἐξ ὑψους * και-
ρὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τῇ ὁξυτάτῃ πρεσβείᾳ, * τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέπη, * τῇ κραταιῇ σου, Δέσποινα ἀγνή, * νῦν βοηθείᾳ συντήρησον * τοὺς πιστούς σου οικέτας· * ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, * καὶ παθῶν καὶ πταισμάτων * καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

* Άλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Εν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * ἔχουσίως προσπαγεῖς, * πάντας ἡμᾶς ἐρρύσω * τῆς κατάρας τοῦ νόμου· * διό σε κατὰ χρέως * μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Πάντες προσκυνοῦμεν σου * τὰ παθήματα, Σωτῆρ, * ἀπέρ ἐκὼν ἐδέξω, * ἵνα ἐλευθερώσῃς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων * τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ. Δόξα.

* Αἰδίως ὁ Πατήρ * καὶ ἀφρεύστως τὸν Γίον * ἐγέννησε, καὶ Πνεῦμα * ἐστὶν ὄμοοςίως * Πατρί τε καὶ τῷ Λόγῳ, * η ἀμέριστος Τριάς. Θεοτοκίον.

Νέμειν τὴν συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων, Μαριάμ * ὑπερευλογημένη, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ικέτευε Σωτῆρα * ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε * τῇ δυνάμει σου, σταυρὲ, * τὸν τῆς νηστείας χρόνον * διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ * ἀξιωσον, καὶ δύσαι * τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ.

Ο Εἰρμός.

» Γιὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβθοῦσσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * τὴν μόνην Θεοτόκον * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Τὸ φωταγγικὸν τοῦ ἥχου, καὶ ἀποστίχ. τὸ ίδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ηχος α'.

Βρωμάτων νηστεύουσσα, ψυχὴ μου, * καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσσα, * μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀτροφίᾳ. * εἰ μὴ γάρ ἀφορμῇ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, * ὡς ψευδῆς μισεῖσαι περὰ Θεοῦ, * καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὄμοιοῦσαι, * τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις. * μὴ οὖν ἀμαρτάνουσσα * τὴν νηστείαν ἀχρειώσῃς, * ἀλλ' ἀκίνητος * πρὸς ὄρμας ἀτόπους μένε, * δοκοῦσσα παρεστάναι * ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, * μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι * τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, * ἐκβιῶσσα πρὸς αὐτόν. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Λέγομεν αὐτὸν ἐκ β'. Εἴτα τὸ Μαρτυρικόν.

Γιμᾶς, πανεύρημοι μάρτυρες, * οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμός, οὐ διωγμός, * οὐδὲ κίνδυνος, * οὐ δυμός θηρῶν,

οὐ ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηγται. * πόθῳ δὲ μαλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ως ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι σώμαστι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες. * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν * μισθὸν ἔχομισασθε. * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε. * πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αναρτηθέντα ως εἶδεν * ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἄμνον * η ἄμωμος Παρθένος, * θρηνψδεῦσα ἐβόα. * Γλυκύτατόν μου τέκνον, * τί τὸ καινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ * ἐπὶ ξύλου προστηλώθης σαρκί;

Εἰτα. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ϕάλλειν τῷ ὄνόματί σου, ὑψίστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἐκάστην. Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς, καὶ τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Εν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ εστάνται θύραιν * τοῦ ἐλέους σου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ'. καὶ λέγεται στίχ. παρὰ τοῦ Ἱερέως· Ο ὃν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεός. Ἐπουράνιε Βασιλεῦ. Καὶ ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὁραν, ἐν ἣ ἀναγινώσκομεν καὶ τὰς κατηχήσεις τοῦ Στούδίου. Εἰς τὴν Τριθέκτην, τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἡχος γ'.

Βασιλεῦ ἄγιε παντοδύναμε, * ὃν φρίσσει * καὶ τρέψει τὰ σύμπαντα, * σῶσον ἡμᾶς. * δύνασαι γὰρ συγχωρεῖν ἀμαρτίας, * ως εὔσπλαγχνος. Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεχράξομαι.

Προφητείας Ἰωῆλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 12.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἴματια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οὐκτίρμων ἔστι, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Τίς οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται εὐλογίαν ὄπιστα αὐτοῦ, θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν; Σαλπίσατε σάλπιγγί ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν,

χηρύζατε θεραπείαν· συναγάγετε λαὸν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν,
ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς·
ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ νυμ-
φῶνος αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος καὶ τοῦ θυσιαστηρίου
χλαύσονται οἱ Ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ; καὶ ἐροῦσι·
Φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σοῦ, καὶ μὴ δῶς τὴν χληρονομίαν σου
εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσι· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ ἐξῆλωσε Κύριος τὴν γῆν
αὐτοῦ, καὶ ἐφειστο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ
εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σῖτον, καὶ τὸν
οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐκέτι δώσω
ὑμᾶς εἰς ὄνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑ-
μῶν, καὶ ἔξωσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰς τὴν θαλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὄπιστα αὐτοῦ εἰς τὴν
θαλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ
ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. Θάρσει, η γῆ, καὶ ἥρε καὶ εὔρραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
τοῦ ποιῆσαι. Θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ
πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ἀμπελός
καὶ συκῆ ἔδωκαν τὴν ισχὺν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιών, χα-
ρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν
βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώτουν καὶ
ὄψιμον, καθὼς ἐμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου,
καὶ ὑπερεχχυθήσονται οἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἔλαιου. Καὶ ἀποδώσω
ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὃν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος,
καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη· ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν
ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθή-
θεσθε· καὶ αἰνέστε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε
μεθ' ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς
τοὺς αἰῶνας. Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Κύριος ισχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει.

Στίχ. Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοί Θεοῦ.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ὡς
συντίθως. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίσν..

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
χρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Προφητείας Ἰωῆλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 12.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξεγειρέσθω καὶ ἀναβαίνετω πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· ὅτι ἔκει καθιῶ τοῦ διαχρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. Ἐξαποστεῖλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ὁ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήγνια, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακά αὐτῶν. Ἡχοὶ ἔξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἔγγυς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος ἔχ Σιών ἀνακράξεται, καὶ ἔξ Ἱερουσαλήμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ. Καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἦ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἔγω Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὅρει ἀγίῳ μου. Καὶ ἔσται Ἱερουσαλήμ ἀγία, καὶ ἀλλογενῆς οὐ διελεύσεται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυγήσονται γάλα· καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰουδαὶ ῥυγήσονται ὕδατα· καὶ πηγὴ ἔξ οἴκου Κυρίου ἔξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρον τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἔξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδαία, ἀνθ' ὧν ἔξέχειν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰώνα κατοικισθήσεται, καὶ Ἱερουσαλήμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω· καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Προχείμενον. Ἡχος πλ. β'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Καὶ τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Ἀποστίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Ἡχος γ'.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, * καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας· * ἀγνίσωμεν οὖν * ἐσυτούς, ἀδελφοί, * ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ· * τῷ φωτοδότῃ φάλλοντες * εἰπωμεν· * Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. δὲ λέγομεν· Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Καὶ δευτερομύμεν τὸ ἰδιόμελον.

Εἰτα, στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τῷ Μαρτυρίου.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βε-
βαιωθέντες, * τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου* ψυχικῶς ἐνωθέντες*
τοῦ ἔχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν* καὶ τυχόντες τῶν στεφά-
νων, * μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

γιόπρωτε σεμνή, * ἐγκάρμιον οὐσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, *
Ἀποστόλων ὑμνῳδία, * Προφητῶν περιοχὴ, * Δέσποινα, πρόσ-
δεξαι * καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις. Τριτάγμιον. Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΤΟΣ.

Εἰς τὸν Ὁρίζον, εἰς τὴν πρώτην στιγμογίαν, καθίσματα τῆς
Οκτωήγου ἀποστολεῖσθαι. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιγμογίαν, τὰ
παρόντα καθίσματα τοῦ Τριψίου.

Ἡγος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τεσσαρακονθήμερον * καὶ προκαθάρσιμον * οἱ Ἀπόστολοι
πάντες * σήμερον στέφουσι, * καὶ τῆς ηγετείας τὸν καιρὸν *
ἀγιάζουσι * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Αυτρωποῦ. * καὶ τὴν Ἀνάστασιν
αύτοῦ * προκαταγγέλλουσι πᾶσι, * καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, *
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Το αἰτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ομοιον.

Τῶν ἐν σοι τὰς ἐλπίδας, * Παρθένε ἄχραντε, * ἀνενδότως
ἔχόντων* σκέπη ὑπάρχουσα, * ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, * καὶ
περιστάσεων * καὶ κινδύνων χαλεπῶν * ἐλευθέρωσον αὐτοὺς, *
πρεσβεύουσα τῷ Γίῳ σου * σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀπόστολοις, * καὶ
σῶσον πάντας τοὺς ἀνύμνωντας σε.

Εἰτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, Ἡγου-
μένου τοῦ ἐν Σινά ὅρους: Καὶ ὁ Ν'. Κανόνας δὲ φάλλομεν τῆς
Οκτωήγου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψίου. Ἐν αἷς δὲ Ὁδαῖς
φάλλομεν τὰ Τριψία, καταληπάνομεν τὰς τοιαύτας Ὁδὰς τῆς
Οκτωήγου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἔστι τὸ Τριψίον.

Ὦδη δ. Ἡγος δ. Ἀχήκοεν ὁ Προφήτης.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωάννου.

Εξελάμψαν ἐν τῷ κόσμῳ * ἀκτῖνας θεογνωσίας * οἱ Μαθηταί
του, * καὶ τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, * τῆς ἀπάτης * λύ-

σαντες τὴν ζόφωσιν. * αὐτῶν προτευχαῖς * σῶσον τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, * ἀγώνων στεφανωθέντα * ταῖς εὐχαρπίαις, * δεξιοῦνται τοὺς προστρέχοντας * νηφαλαίως * ὑμνοῖς καὶ ψῶσις μυστικαῖς. * σπουδαιῶς, πιστοὶ, * ἀπαντες συνδράμωμεν.

Νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας * δεξάμενος προπετείᾳ * τῆς ἀκρασίας, * ἐνεδύθην ὁ ταλαίπωρος. * ἀλλὰ σὺ με * ἔνδυσον, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, * στολὴν φωτεινήν * τῆς ἀναγεννήσεως.

Ο βίος μου πονηρίᾳ * καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ * συνετελέσθη. * ἀλλὰ σοι τῷ πανοικτίμονι * καταφεύγω. * πρόφθασον οὖν, σῶσον με, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

. Συνέλαβες ὑπέρ λόγον, * καὶ ἔτεκες ὑπέρ φύσιν, * Θεογεννῆτορ, * τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως. * ὃν ἀπαύστως * πρέσβευε, ρυσθῆναι ημᾶς * ἐκ πάσης ὄργης * τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ο Εἰρμός.

» **A** κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη. * κατενόησε τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐξέστη. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. * δόξα, Χριστὲ, * τῇ συγκαταβάσει σου.

» Αλλος. Ήχος β'.

Ελήλυθες * ἐκ Παρθένου.

Σ κεδάσαντες * ἀκρασίας τὸν ζόφον, Ἀπόστολοι, * ταῖς τῶν διδαχῶν ὑμῶν * μαρμαρυγαῖς, ἐκλαμπρύνατε * ἐγκρατεῖᾳ ἀπαντας * ἀμαρτωλοὺς καὶ δικαίους, * ως πανεύφημοι.

Ως διασυγεῖς * μαργαρῖται, τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, * πάντα ἐκοσμήσατε * δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, * καὶ καλλιεργήσαντες * τὴν τῶν ψυχῶν ημῶν ὄντως * νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον * διὰ δρόσου νηστείας, Ἀπόστολοι, * τῶν παθῶν μαράναντες, * πάντας βροτοὺς ἐδιδάξατε * πόλιν ταύτην ἄσυλον * καὶ οἰκητήριον ἔχειν * ἀγιάσματος.

Ημάρτηκα * ὑπέρ πάντας ἀνθρώπους ὁ ἄθλιος, * καὶ ἀμετανόητος, * ως Μανασσῆς, ἐπλημμέλησα. * τρόπους μετανοίας μοι * ποίησον, Κύριε, πρίν με * λύσῃ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα * σωτηρίας καὶ τείχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. * σὺ γάρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσαι * τὰς ψυχὰς ημῶν.

Εἶτα, ο Εἰρμός.

» **E** λήλυθες * ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ ἀγγελος, * ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος * σεσαρκωμένος, καὶ ἐσωσας * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. * διὸ κραυγᾷς σοι. Δόξα * τῇ δυνάμει σου.

‘Ωδὴ η’. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα.

Γῆ σύμπασα, Κύριε, * τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· * πᾶσαν γάρ
διέδραμε * τῶν θείων Μαθητῶν σου * ὁ φθόγγος ὁ ἐνθεος, * ἐκ
βιθυνῆ ἀγνωσίας * μεταστρέφων πρὸς γνῶσιν, * ἀναμέλπουσαν· *
Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

· Η χάρις η ἐνθεος * τῆς μετανοίας ἐπεφάνη, * σωτηρίαν φέ-
ρουσα * τοῖς ταύτης ἐντρυφώσι, * τὰ ἄθλα καὶ σκάμματα * τῶν
ἰδρώτων καὶ κόπων· * διὸ τρέχε, ψυχὴ μου, * τῷ Δεσπότῃ σου, *
τῶν πολλῶν σου πταισμάτων ζητοῦσα * λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Τὸ στάδιον ἡνοικται· * τῆς θεοσδότου ἐγκρατείας· * φαιδρῶς
ὑπαντήσωμεν * οἱ χρήζοντες ἐλέους· * διψῇ γάρ ὁ εὔσπλαγχνος *
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, * καὶ τοῦ δοῦναι συγγνώμην * ἐπεκτείνεται *
τοῖς αὐτὸν ἐκήτοῦσι προθύμως, * καὶ πόθῳ δουλεύουσι.

Νηστείᾳ στομάθητι, * εἰρηνευούσῃ διανοίᾳ· * τέρψον δὲ τὸν
Κύριον, * ψυχὴ, τῇ εὐπραξίᾳ, * ἀρετῇς ἐδέσματα, * ὡς εὐώ-
δεις θυσίας, * πρωσκομίζουσα τούτῳ, * καὶ κραυγάζουσα· * Εὐλο-
γεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίῳ.

· Η πάντων δεσπόζουσα, * τὰς ικεσίας δεχομένη, * Δέσποινα,
τῶν δούλων σου, * ἀγίᾳ Θεοτόκε, * τοῦ σκότους με λύτρωσαι, *
καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * τῶν κακῶν μου· τὰ πλήθη * ἔξαλεί-
ψασα * ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ, καὶ μόνη * τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Ο Εἰρυός.

· Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα, * τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· * γῆς δὲ
πάλιν ἴδρυσας, * ὡς οἶδας, τὸν πυθμένα, * τὴν βάσιν πη-
ξάμενος * ἐφ' ὑδάτων ἀπειρων· * διὸ πάντες βοῶμεν, * ἀναμέλ-
ποντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

· Αλλοι. Εφρέξε παῖδων εὐαγῶν.

· Γραῖς, φῶς * ὥσπερ, ο Χριστὸς * εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
πάστης, * Απόστολοι, διδόὺς, * Απελθόντες, ἐφη, διδάξατε *
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, * ἵν· ἐν σαρκὶ με ὅντας * εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώ-
μενον, * καὶ τοῦ ἔχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, * καὶ ὁδὸν
ἀνθρώποις * δεικνύοντα εὐθεῖαν.

· Εδειξας * βαίνουσαν, Χριστὲ, * τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἰλασμὸν τῶν
βροτῶν * παθῶν τε χωρισμόν· * δι· αὐτῆς γάρ σου οἱ Απόστο-
λοι * εὐηρέστησαν, * καὶ φαεινοὶ φωστήρες * ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθη-
σαν, κηρύττοντες * τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ * ἐν οὐ-
σίᾳ, πᾶσι * τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Τῶν ἔθνῶν * κήρυκες ὑμεῖς * ἀπεστάλητε ὑπὸ τοῦ Διδασκά-
λου * Χριστοῦ, ὡ Μαθηταὶ, * διδαχαῖς ἐνθέοις φωτίζειν αὐτῶν *

τὰ νοήματα, * παθῶν τε καὶ βρωμάτων. * ἀπέχεσθαι, ποθεῖν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, * καὶ Κύριον γινούσκειν τοῦτον, καὶ κτίστην* καὶ δημιουργὸν * τοῦ παντὸς, καὶ εὐεργέτην.

*Ως ποτὲ * Καίν ὁ φονεὺς, * οὐ προσῆγαν τὸ τῆς ψυχῆς μου θῦμα * ἀμώμητον, Χριστὲ, * ἀκαθάρτῳ γνώμῃ χρατούμενος. * μὴ βδελύῃ με * νῦν προσερχόμενόν σοι * διὰ νηστείας, Σωτερ ὑπεράγαθε· * ἀλλ' ἔπιδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ. * ἄγω σοι, Θεέ μου, * ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

(Θεοτόκε).

*Ολβίος * γέγονε γαστήρ * Θεομήτορος, ὡς δεξαμένη Λόγον, * παχύτητι σαρκὸς * ἐξ αὐτῆς μιγέντα βροτείᾳ μορφῇ * καθ' ὑπόστασιν. * καὶ ὥφθη πόλις Θεοῦ, * ἐν ᾧ οἰκεῖν ὁ ὄψιστος εὐδόκησε * καὶ Κύριος Θεός· βοῶμεν τὸ, Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη, * ἀγνή σὺ, Θεοτόκε.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

(Ο Ειρήνης).

*φρίξε * παίδων εὐαγῶν * τὸ ὄμόστολον ψυχῆς ἀσπιλὸν σῶμα, * καὶ εἴξε τὸ τραφέν * ἐν ἀπειρῷ ὅλῃ ἀκάματον πῦρ. * ἀειζώφ. δὲ, * ἐχμαρανθείσης φλογὸς, * διαιωνίζων ὑμνος ἀνεμέλπετο. * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυφοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας..

Καὶ στιγμοῦ εἴτε τοις Τιμιωτέραις.

*Οτι εποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δύνατός. Ο πύρσοι τῷ κόσμῳ * ἀπετάλλητε ἀπλανεῖς, * λυτρούμενοι βυθοῦ ἀμφετιῶν, * ἀνυμνοῦμεν ἐν χαρᾷ. * τὸν ἐνισχύσαντας ὑμᾶς, * ὡς Ἀποστόλους αὐτοῦ.

*Οτι ὑμᾶς τῷ κόσμῳ * μαρανθέντι πάλαι Χριστὸς, * ὡς ἄλες, ἔξαπέστειλε, σοφοί, * συνετίζοντας αὐτὸν * πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, * ἀνευφημοῦμέν πιστῶς.

*Οτι πληθὺς πτωισμάτων * περιέχει με χαλεπῶν, * ἐν δάκρυσι προσπίπτω σοι, Χριστὲ; * συγχωρήσεως αἰτῶν * τὰς ἀφορμάς μοι παρασχεῖν * ἐν τῷ νηστείας καιρῷ.

*Οτι σειραῖς ἀλύτοις * πεπεδημένος μου τῶν παθῶν, * στενάζω καὶ χραυγάζω σοι, Σωτήρ. * Ελευθέρωσον κάμε, * ὅπως ὑμνῷ περιχαρῶς * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

(Θεοτόκε).

*Οτι ἀνέδειξέ σε. * ὁ Θεός, Παρθένε ἀγνή, * βοήθειαν τοῦ γένους τῶν βρωτῶν, * μὴ ἐλλίπης ἐκτενῶς * καθηκετεύουσα αὐτὸν * ὑπέρ ἡμῶν τῶν πιστῶν.

Ο Εἰρηνός.

τι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, * καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, * εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, * τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἄλλος. Ή τὸν ἀχώρητον Θεόν.

ῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν * ἡ νηστεία ἔδειξεν * οἰκουμένη * πάσῃ ἐκλάμποντας * αἰγλὴ θείᾳ, * καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, * Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, * τῶν ἑθνῶν * τὰ γένη ἐδίδαξεν * ἐγχρατείας * θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Ἡ δωδεκάροδος φθογγή, * Μαθητῶν σου σύστημα, * ἐγχρατείας * πλοῦτον χαρίζεται * τοῖς ἀνθρώποις, * καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Τὴν τοῦ Ασώτου σοι φωνὴν * ἀνακράζω, Κύριε * Πάτερ, ἥμαρτον σῶσον, οἰκτειρόν * μή με δόξης * τῆς σῆς ἀποχωρίσης.

Θεότη.

Ἡ ἐν γαστρὶ σου τὸν Θεὸν, * ὡς βροτὸν, βαστάσασα, * καὶ ζωὴν * τῷ κόσμῳ πηγάσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * παναγία Παρθένε.

Ο Εἰρηνός.

Η τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * καὶ χαρὰν * τῷ κόσμῳ κυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * παναγία Παρθένε.

Εἰτα, σὸ Φωταγωγαρῷ, τοῦ Πατρὸς Καροκού, Σο δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὰ λοιπά. Εἴτε δέ τοι πάτερ, Κύριε, τὸ ιδίουδειον τοῦ ἱερέων. Ημέραν.

Λαμψε τῆς ἐγχρατείας η ἐύπρέπεια, * τῶν δαιμόνων τὴν Ιάχλιν * φυγαδεύουσα· * ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, * τῶν ψυχικῶν παθῶν * τὴν ίστρειαν φέρουσα· * ταύτη ποτὲ Δανιὴλ * καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες φραξάμενοι, ὁ μὲν * στόματα λεόντων ἐχαλινωσεν, * οἱ δὲ * τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἐσβεσαν· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ δευτερούμενη κύτος μετὰ τοῦ σταύρου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρώτη τοῦ ἔλεους σου.

Καὶ Μαρτυρικόν. Καὶ, "Ἐστω ἡ λαμπρότης Κυρίου, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ως φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. * ἔχοντες παρρήσιαν, * Χριστὸν ικετεύσατε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεότη.

Ἐν γυναιξὶν ἄγια, Θεοτόκε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * πρέσβευε, ἐδόν ἔτεκες, * Βασιλέα καὶ Θεὸν, * ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰτα, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάγνωσι.

Συνάπτομεν δὲ τὴν πρώτην "Ωραν, ως συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΗΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, στιγμῇ τοῦ Μηναίου, ως συνήθως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τὸ, Φῶς ἵλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἴδιόμελον τῆς ἡμέρας.

"Ηγος β'.

Ο τοῦ Κυρίου σταυρὸς * τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι * πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστι, * καὶ νόρμος ἐγκρατείας· * οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες * εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, * σταυροῦσι τὴν σάρκα * σὺν τοῖς παθήμασι * καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· * ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς * γενέσθαι σπεύδοντες διὰ νηστείας καθαρᾶς, * οἰκειωθῶμεν * τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς * οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, * καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας * τὴν φύσιν μεταδόντι, * τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Διστεύομεν αὐτῷ. Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου. Καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Οι τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανίων ἀγαθῶν ἡξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλοις συμπολίται γεγόνασι. * Κύριε, πρεσβείας αὐτῶν * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίου.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν * τὸν παμπέπειρον, ἀγνή, * ὃν ἀγεωργήτως ἐν μῆτρᾳ * θευφόρησας, * ξύλῳ ως ἑώρακας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνῳδοῦσα ἡλαλαζεις, * καὶ ἔκραζεις. Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον, * δι' οὐ η μέθη ἀρθῆ * πᾶσα τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ, τῆς σὲ τετοκίας, * θείας παρακλήσεσιν, ως εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ποιοῦντες μετανοίας μεγάλας· εἰτα τὴν Ἀπόλυσιν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΗΡΟΙ.

Εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ἐξάψαικυον, φᾶλλομεν τὸ, Ἀληηλούια, τὸ εἰς τὸν ἥγον, καὶ τὰ Τριῳδικὰ τοῦ ἥγου. Εἰς δὲ τὴν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήγου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἔχος βαρύς. Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές.

Ἄνθισσον Ἐκκλησιῶν * τὸ κέρας, τίμιε σταυρὲ, * κατάβαλε αἱρετικῶν * τῇ σῇ δυνάμει τὴν ὄφρυν, * καὶ εὔρρανον * τῶν ὄρθοδόξων τὰς χορείας. * ἀξίωσον προφθάσαι σου * πάντας ἡμᾶς τὴν προπομπὴν, * καὶ καταπροσκυνήσαι σε, * τὸ ὑποπόδιον Χριστοῦ. * ἐν σοὶ γάρ ἐγκαυχώμεθα, * ἔμλον εὐλογημένον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυρούθεστοκιον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές * εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, * καὶ βλέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, * εἰς εὐπερίστατον λαὸν * σπλαγχνίσθητι, * εὐλογημένη Θεοτόκε. * ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, * μὴ ἀπολλώμεθα δεινῶς. * ἵκέτευε, ως ἀγραντος, * τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * παναγίας Παρθένε.

Εἰτα ἀναγνώσκομεν τὸ περὶ Νηστείας Λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὐ δὲ ἀρχή. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. Ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἡθικά· εἰς δὲ τὴν τρίτην, ἀναγνώσκομεν τὸ περὶ Νηστείας Λόγον τοῦ ἀγίου Δωροθέου. Ο Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Εν αἷς δὲ Ωδαῖς φᾶλλομεν τὰ Τριῳδια, καταλιμπάνοντα! αἱ τοιαῦται! Ωδαὶ τῆς Ὁκτωήγου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμά εἰσι τὰ Τριῳδια.

Ο Κανών τοῦ Τριῳδίου, ποίημα τοῦ Κυρίου Ιωσήφ, φέρων ἀκροτειχίδα ἐν τῇ θ'. ωδῇ. Ιωσήφ.

Ωδὴ α'. Ηγος πλ. β'. Γγράν διοδεύσας.

Ο τῆς ἐγκρατείας θεῖος καιρὸς * ἐπέλαμψε πᾶσι * μετανοίας τὸν φωτισμὸν, * τὸ σκότος ἔξαίρων τῶν πταισμάτων. * τούτον προθύμως καρδίᾳ δεξώμεθα.

Ιδοὺ μετανοίας ἡ καλλονή· * ψυχὰς μεταπλάττει * τῆς νηστείας προσαγωγή· * ταύτη νηφαλέως εἰσελθόντες, * καὶ τῶν πταισμάτων, πιττοί, λύσιν λάβωμεν.

Αρχαὶ, Ἐξουσίαι, καὶ Χερουβίμ, * καὶ πᾶσαι Δυνάμεις, * δυσωπήσατε τὸν καιρὸν * ἡμᾶς τῆς νηστείας ἐκτελέσαι * ἐν μετανοίᾳ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Θεοτοκίον.

Ἄγια Παρθένε, ἡ τῶν πιστῶν * ἀντιληψὶς μόνη, * τὴν πρεσβείαν σου συνεργὸν * καιρῷ τῆς νηστείας πᾶσι δίδου, * τοῖς Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκουσι.

Ὕπηρχον. Οὐρανίας ἀψίδος ὄροφουργέ.

Ἔτι ἀ δλέθρια πάθη * τὰ τῆς ψυχῆς φύγωμεν * τῇ ὑπεδοχῇ τῆς νηστείας, * καὶ κατανύξεως * ἐπιδειξώμεθα * καρποὺς, οἱ πρὶν ἀμαρτίαις * τὸν Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνὸν * παραπικράναντες.

Τὰς λαμπάδας ἔλαϊ * τῶν ἀγαθῶν πράξεων * πάντες νῦν ἐφάψαι σπουδαῖας * προθυμηθείμεν, * ὅπως εἰσέλθωμεν * σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις * εἰς τὸν φωτεινότατον * νυμφῶνα χαίροντες.

Θεηγόρα Προφῆται, * θεοιδεῖς Μάρτυρες, * θεῖοι Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * τούτον αἰτήσασθε, * καλῶς ἀπάρκασθαι, * καὶ εὔαρεστας τελέσαι * τὸ νηστείας στάδιον * πάντας, δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως αἰτίαν σε πάντων * τῶν ἀγαθῶν, Δέσποινα, * πάντες ἔκτενῶς δυσωπῶμεν, * συνεισελθεῖν ἡμᾶς * τῇ μεσιτείᾳ σου * τῷ τῆς νηστείας ἀγῶνι, * καὶ πέρας δωρήσασθαι * τούτου σωτήριον.

Ο Εἰρυός.

Οὐρανίας ἀψίδος * ὄροφουργὲ Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Εἶτα, καθίσματα τοῦ Μηναῖου καὶ τῆς θεοτόκου.

Ὕπηρχον. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ο σπερ ὄρθρος προκύψασα, * νῦν ἡ τῆς νηστείας χάρις προθάλλεται * μετανοίας τὸν καιρὸν ἡμῖν, * ὄφλημάτων σκότος * διαλύνοντα.

Διαθρέψωμεν πένητας, * ἐλεον ἐλέωφ ἀντιλαμβάνοντες * καὶ νηστείας θεῖφι ὑδατὶ * ψυχικὰς κηλεῖδας * ἀποπλύνωμεν.

Ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, * τὸν ἀγαθοδότην ἔκδυσωπήσατε, * τὴν οἰκτρὰν ἡμῶν μετάνοιαν * οἰκτιρμοῖς ἀμέτροις * ὑποδεξασθαι.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ιλαστήριον * τῶν ἀμαρτανόντων, ἄγια Δέσποινα, * μεσιτείᾳ σου διάρρηξον * τῶν ἀμαρτιῶν μου * τὸ χειρόγραφον.

Ο Εἰρυός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον * κατενόγησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Ὕπηρχον. ο Εἰρυός..

Ι να τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; *

» ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου *
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τὴν παροῦσαν ἡμέραν * ἀπαρχὴν ποιούμενοι * βίου σεμνότητος, * ἐσυτοὺς προθύμως * πρὸς ἀγῶνας, πιστοί, εὐτρεπίσωμεν, * τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους * καὶ τῆς ψυχῆς τὴν εὐχαρπίαν * τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγοντες.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία * θείας θεοπτίας * ἀνέδειξε μέτοχον * τοῦτον οὖν, ψυχή μου, * μιμουμένη, νηστείαν ἀνάλαβε, * θείας ἀναβάσεις * ἐν σεαυτῇ διαθεμένη, * ὥπως ἴδης Θεοῦ τὴν λαμπρότητα.

Ιερῶν Ἀποστόλων * καὶ ιερωνύμων * Μαρτύρων δεήρεσι, * τῆς νηστείας χρόνον * διανύσαι ἡμᾶς καταξίωσον, * Ἰησοῦ οἰκτίρμον, * ἐν μετανοίᾳ καὶ παντοίᾳ * ἀποχῇ ἀμαρτίας, δεόμεθα.

(Θεοτοκίον.)

Τῆς νηστείας τὴν πύλην * μέλλοντες εἰσέρχεσθαι, * ἔκδυσαντοῦμεν σε, * τοῦ Θεοῦ τὴν πύλην, * συνελθεῖν τοῖς οἰκέταις σου, Δέσποινα. * καὶ πλατῦναι πάντως * τοὺς λογισμοὺς καὶ διανοίας, * τὰ σωτήρια πράττειν θελήματα.

Εἶτα, τὸ Τριψίδιον τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

·Ωδὴ ε'. Ἡγος πλ. β'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς, * λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, * τὸ γραμματεῖον, φιλάνθρωπε, * τοῦ παραπεσόντος Ἀδάμ διέρρηξας. * διό σε, Ζωοδότα, * ὑμνοὶς δοξάζομεν.

Δολίως ὄφις ὁ πονηρὸς * πάθη ἐπιθείς μοι ψυχικὰ, * τοῦ Παραδείσου ἔξωρισε. * τὸ δὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ προσπαγεῖς, * πρὸς ὑψος ἀφθαρσίας, * Σῶτερ, ἀνελκυστας.

Ο τῆς νηστείας θείος καιρὸς * πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικὰ, * καὶ ψυχικοὺς πλύνων μώλωπας, * ἥλθε, νῦν ἐπέστη πιστοί, συνδράμωμεν, * καὶ τοῦτον φιλοφρόνως * ὑποδεξάμεθα.

Καιρὸς ἐπέφανεν ἀγαθὸς, * θείαν εὑφροσύνην τῆς ψυχῆς * ἀπαν ἐνδόν τὸ πρόσωπον. * δεῦτε, γηθοσύνως τοῦτον δεξάμεθα, * νηστείᾳ καὶ δεήσει * προσκαθαίρομενοι.

Νηστείαν, δάκρυα, προσευχὴν, * ἥθος ταπεινὸν τῷ δι' ἡμᾶς * ταπεινωθέντι προσέξωμεν, * ὥπως ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας, * συγχώρησιν βραβεύσῃ * τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν.

(Θεοτοκίον.)

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον * σκότος, καὶ τὴν ψύχτα τῆς ἀμαρτίας μου, * προθύμως ἵνα ψάλλω * καὶ μακαρίζω σε.

· Αλλος. Ἡχος πλ. δ. · Ινα τι με ἀπώσω.

Τὸν σταυρὸν προσκυνῶ σου, * Κύριε φιλάνθρωπε, * δὶ' οὐ με τέσωσας, * καὶ ύμνῳ τὰ πάθη * τὰ σωτήρια καὶ θεῖα, Δέσποτα· * δὶ' ὡν τῶν παθῶν μου * τῶν ἀλγειῶν ἐρρύσθην, Λόγε, * εἰς ζωὴν μετελθὼν τὴν ἀπήμονα.

Τῷ σταυρῷ πεποιθότες, * τὴν τῶν ἐναντίων * ἀπάτην τρεπόμεθα· * ἐν αὐτῷ παγέντες, * οἱ πιστοὶ, γνωρισθέντες ἐγνώσθημεν * τῷ Θεῷ, ὡς ἄρνες * νεογενεῖς ἐκλελεγμένοι, * καὶ τὸ ἄδολον γάλα πέπωκαμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Λόγον, * πάντες καὶ τὸ ἅγιον * Πνεῦμα τὸ δοξάζομεν * ἐν μιᾷ τῇ φύσει, * γνωρισμὸν τηλαυγῆ ἔκτιθέμενοι, * προσκυνοῦντες ἄμφω, * καὶ διαιροῦντες τοῖς προσώποις, * ἀσυγχώτως, ἀτρέπτως λατρεύοντες.

Θεοτοχίον.

· Ή ἐλπὶς τῶν περάτων, * ή̄ χαρὰ τῶν δούλων σου * σὺ εἶ, Παρθένε ἀγνή· * τοὺς τιμῶντας πόθῳ * τὴν εἰκόνα σου φύλαττε, πάναγνε· * καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλλοτρίου * ἐλευθέρωσον, ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν εὔθειαν ὁδὸν σου, * Κύριε, κατεύθυνον * πᾶσι τοῖς δούλοις σου, * τοῖς τιμῶσι πόθῳ * τῆς νηστείας τὸ στάδιον· στήριξον, * καὶ ταῖς εἰς τὸ χρεῖττον * ἐπαγωγαῖς, τῆς σῆς ἀγίας * βασιλείας ἡμᾶς καταξίωσον.

· Ο Εἰρμός. Ινα τι με ἀπώσω.

· Φρήση· Πλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Νηστεύσας ὁ Αυτρωτής, * τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἡμῖν * ὥρισατο, Νψυχικῶν * κηλίδων καθάρσιον· * ζεόμη προσέλθωμεν, * οἱ πιστοὶ, καρδία, * ὅπως λάβωμεν συγχώρησιν.

· Ο τοῦ Τελώνου, Χριστὲ, * τὸν στεναγμὸν προσδεξάμενος, * καὶ Πόρνης τὸν ἐκ ψυχῆς * κλαυθμὸν προσαγόμενος, * δέξαι, ὡς φιλάνθρωπος, * τὰς ἡμῶν δεήσεις, * ἵλασμὸν ἡμῖν δωρούμενος.

Κηρύκων καὶ Προφητῶν, * Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, * Οσίων, Ιεραρχῶν, * καὶ πάντων Δικαίων σου, * Χριστὲ, παρακλήσεσιν, * ἵλασμὸν πταισμάτων * ταῖς ψυγαῖς ἡμῶν κατάπεμψον.

Θεοτοχίον.

· Η μόνη τὸ ἀσθενεῖς * τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως * τῷ θείῳ σου τοκετῷ, * ἀγνή, ἐπιρρώσασα, * συνεργός μοι φάνηθι, * πρὸς τὸ τῆς νηστείας * εἰσιόντι θεῖον στάδιον.

Ο Ειρμός.

Ι λασθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ
Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-
σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εἰτα, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Ωδὴ ζ. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Π αλαιὶ ἐν ἄρματι πυρίνῳ * ἀνεφέρετο Ἡλίας, τῇ νηστείᾳ * λαμ-
πρυνθείς· ὡ ψυχὴ, * τοῦτον ἔχμιμουμένη, * τὰς τῆς σαρκὸς
θανάτωσον * ἀκρασίας ἐγκρατεῖσθαι.

Ιδε, καιρὸς τῆς ἐγκρατείας, * ὑπερμφαίνων σοι τὸ φῶς τῆς σω-
τηρίας· * μὴ ἀμέλει, ψυχὴ, * Θεοῦ μακροθυμοῦντος, * ἀλλὰ
προθύμως βόησον· * Ἀγαθὲ, οἰκτείρησόν με.

Παῖδες στομώσασα νηστείᾳ * διετήρησε τὸ πῦρ ἀκατα-
φλέκτους· * Ἰησοῦ, τὰς αὐτῶν * δεήσεσι, πυρός με * τοῦ αἰώνιου
λύτρωσαι, * τῇ πολλῇ σου εὔσπλαγχνίᾳ.

(Ηεστοχίων).

Μόνη βοήθεια ἀνθρώπων, * βοηθὸς ἡμῖν, καιρῷ τῆς ἐγκρα-
τείας, * τοῖς σοῖς δούλοις γενοῦ, * ὅπως ἐν μετανοίᾳ * εὐαρεστοῦν-
τες, λάβωμεν * οὐρανῶν τὴν βασιλείαν.

Ο Ειρμός.

Π αῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
σαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· * Εὐ-
λογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. ὁ Ειρμός.

Π παπλασίων κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς θεο-
σεβέσιν * ἐμμανῶς ἔξεχαυσε, * δυνάμει δὲ κρείττονι * περι-
σωθέντας τούτους ιδών· * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Δυτρωτὴν, ἀνε-
βόα, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε· Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερψοῦ-
τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς μετανοίας κάμινον * πρόθυμίᾳ ἐκκαύσωμεν, * καὶ τὰς
ἡδονὰς * ἐν αὐτῇ καταφλέξωμεν * ἀπάστας τοῦ σώματος, * καὶ
τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος * πειραν μὴ λαβεῖν, * τὸν πλούσιον ἐν
ἐλέει * αἰτήσωμεν, βοῶντες· * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερψοῦ-
τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο εἰσιών καιρὸς ἡμῖν * τῆς νηστείας, γενήσεται * πάσης
ἀμαρτίας * ἀποχῆς παραίτεος· * μὴ οὖν κάτω κλίνωμεν, * μηδὲ
ρραθύμως δράμωμεν, * ὅπως ἐν βραχείαις * καὶ ὀλίγαις ἡμέραις, *
ἐτῶν πολλῶν κηλεῖταις * κατανῦξει καρδίας * ἐκπλύνωμεν, τὸν
μόνον * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦντες.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, * τῶν Μαρτύρων ὁ σύλλογος, *

θείων Ἀποστόλων * ὁ χορὸς ὁ ἄγιος, * Ὁσίων ὅμηρυρις, * Ἱεραρχῶν τε καὶ Προφητῶν, * σὲ ἐκδυσωποῦσιν, * ἀγαθὴ πανοικτίρμον· * Μετανοιαν γνησίαν * τοῖς σοῖς δούλοις παρασχου, * καιρῷ τῇς ἐγκρατείας, * τῆς νῦν εἰσαγομένης.

Θεωτοκίων.

Θεοχαῖτορ πάναγνε, * ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν· * οἰκτειρον ἡμᾶς * τῇ ἀγαθῇ πρεσβείᾳ σου, * καὶ δίδου εὐίλατον * τὸν σὸν Τίὸν καὶ Κύριον * ἀπασιν ἡμῖν, * ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας, * τῆς νῦν εἰσαγομένης * εἰς πιστῶν σωτηρίαν, * τῶν σὲ ὑμνολογούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Τριψίδιον. Νόμων πατρών.

Kλῆρον πατρών * μὴ φυλάξαντες, * τῆς ἀμαρτίας νόμῳ * κατεδουλώθημεν· * ἀλλ' ἔκτείνας τὰς παλάμας σου * ἐν τῷ σταυρῷ τῷ θείῳ, * ἐλευθερίαν * πάσιν ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ, * ὃν σοι πίστει προσάγομεν, * ἐν ἡμέραις ἀγίαις· * Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημον, * σὲ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τῷ σταυρῷ σου * τὴν διάστασιν, * καὶ τοῦ φραγμοῦ ἔξα-
αρδ τε * τὸ μεσότοιχον, * καὶ εἰρήνην ἐν τοῖς πέρασιν * ἐγκαι-
νίσας πλουσίαν, * εἰρηνευούσῃ * δίδου διελθεῖν ἡμᾶς, Χριστὲ, *
καταστάσει τὴν μέλλουσαν * ἐπιλάμπειν νηστείαν, * τὸν Κύριον
ὑμνοῦντας ἀπαύστως, * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η τῆς νηστείας * χάρις σήμερον * ἥλισκάς ἀκτεῖνας * πᾶσι
προβάλλεται, * προκαθαίρουσα τὴν ζόφωσιν, * τὴν ἐκ τῆς ἀμαρ-
τίας· * οἱ συσχεθέντες * πάθεσι ποιεῖσθαι, ἐν χαρᾷ * προσελθόν-
τες, δεκάμεθα * τὸ δῶρον φιλοφρόνως· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν-
τες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πηκρῶς τρηγήσας * ὁ πρωτόπλαστος * ἐν Παραδείσῳ πάλαι *
βρῶσιν παράλογον, * ἀπερρίφη, καὶ κατάκριτος * τῆς τρυφῆς ἔξ-
βλήθη· * ἀλλ' ἐπὶ ξύλου * ἥλοις προσπαγεῖς, τὸ πονηρὸν * γραμ-
ματεῖον προσήλωσας * τῆς αὐτοῦ ἀμαρτίας· * διό σου τὴν πολλήν
εὔσπλαγχνίαν * ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμον νηστείας * ἀπωσάμενοι, * τῆς ἀμαρτίας βόθρῳ * κα-
ταλισθήσαμεν· * καὶ νηστείας ἐνδεήθημεν, * τῆς νῦν εἰσαγομένης· *
τὴν περ, οἰκτίρμον, * χάριν διανύουσιν ἡμῖν * οὐρανόθεν κατάπεμ-
ψον, * καὶ εἰρήνην πλούσιαν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶτι, *
καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεωτοκίων.

Καταπιπτόντων * ἐπανέρθωσις, * ἀμαρτωλῶν μετῆτις, * ξέ-
νων ἀνάψυξις, * λυπωμένων ἡ παράκλησις, * παναγία Παρ-
θένε, * τὴν τῆς ψυχῆς μων * λύπην διασκέδασον, ἀγνή, * καὶ πα-

ράχηλησιν ἄνωθεν * ἐκ Θεοῦ μοι δοθῆναι: * δυσώπει, μελφδοῦντι προθύμως, * σὲ ὑπερυψοῦντι * εἰς παντας τους αἰῶνας.

* Άλλος. Αγγελοι καὶ οὐρανοι.

Kαθηλούμενον σαρκὶ * ἐν τῷ σταυρῷ, οικτίρμον, * κατιδοῦσα σε * ἡ τὸν κτισμάτων φύσις, * διεστρέφετο * φῶς ἡμέρας εἰς σκότος, * ἐσαλεύετο γῆ, * καὶ πάντα ἐκλονεῖτο.

* Έν τῷ ὑψει τοῦ σταυροῦ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν * συνανήψας, * καὶ ἐκ πλευρᾶς σου θείας * πλοῦτον ἔβλυσας * σωτηρίας τοῖς πίστει * προσκυνοῦσι, Σωτερ, * τὸ ἀχραντόν σου πάθος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν.

Εἰς Θεὸς οὐν ἡ Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἱότητα, * σὺνδὲ Γιοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν. * ἀλλ' ίδιᾳ καὶ ἀμφῷ * φῶς, Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοχοί.

Πῶς ἐγέννησας, εἰπέ, * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα, * καὶ σὺν ἀγίῳ Πνεύματι * ἀνυμνοῦμενον; * ἡ ὡς αἰδενὸν ὁ μόνος * εὐδοκήσας τεχθῆναι * ἐκ σοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, * ὡς ἀγαθὸς τῇ φύσει, * πρωτεξάμενος, * τοὺν τοῦ ἔχθροῦ παγίδων * ῥύσαι, Κύριε, * ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, * σὴν νῦν ἀνυμνῶμεν * ἀγίαν δεσποτείαν.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ Εἰρμοί.

* * * **A**γγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης * ἐποχοῦμενον, * καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξάζομενον, * εὐλογεῖτε, ὑμεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Μοδὴ θ. Ο Εἰρμός.

* * * **E**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. * διό σε, Θεοτόκε, * Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * χοροστασίαι μεγαλύνουσιν.

* Ιδοὺ, ὁ φωτοφόρος ἡλθε καιρὸς, * ἡ ἡμέρα ἐπέλαμψε. * τὰ σκοτεινὰ * πάθη σου ἀπόφευγε, ὡ ψυχὴ, * καὶ τὰς αὐγὰς ὑπόδεξαι, * τὰς καθοδηγούσας σε πρὸς τὸ φῶς. * κατάνυξιν ὡς οἶνον * πίνουσα ἐπευφραίνου, * καὶ ἥδονῶν τὴν μέθην μίσησον.

* Ως ὄντως ἀγαθώτατος ὁ καιρὸς * τῆς νηστείας, Χριστὲ, ὅνπερ δέδωκας * πᾶσι πιστοῖς * εἰς ἀμαρτημάτων ἀποτροπάς, * καὶ ἰλασμὸν σωτήριον, * καὶ τῶν χαρισμάτων ὑποδοχήν. * ἐν

φ σε δυσωποῦμεν. * Μετόχους, Σῶτερ, πάντας * τῶν ἀγαθῶν σου ἡμᾶς ποίησον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου ἐφ' ἡμᾶς * ἐπιρραίνων, οἰκτίρμον, τὰ πλούσια, * δίδου ἡμῖν * δάχρυα καθαίροντα μολυσμοὺς, * καὶ λογισμοὺς ποθοῦντας σε, * πίστιν καὶ ἀγάπην εἰλιχρινῆ, * μετάνοιαν πλουσίαν, * οἰκείωσιν τελείαν * πρὸς σὲ, τὸν μόνον πολυέλεον.

'Η πάντων τῶν Ἀγγέλων θεία πληθὺς, * καὶ Ἀγίων χοροὶ ἀξιάγαστοι, * τὸν Ἀγαθὸν * νῦν ἔκδυσωπήσατε ἐκτενῶς, * ὅπως τὸ θεῖον στάδιον * τοῦτο τῆς νηστείας τὸ ἐνεστός * δραμεῖν ἀνεμποδίστως * ἡμᾶς ἐνδυναμώσῃ, * καὶ νικηφόρους ἀπεργάσηται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὸν ἀγαθὸν * ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἀγάθυνον * πάντας ἡμᾶς, * πάθεσιν ἀμέτροις καὶ λογισμοῖς * κεκακωμένους, Δέσποινα, * καὶ βεβαρυμένους ἀμαρτιῶν * φορτίοις δυσβαστάκτοις, * ἵνα σε κατὰ χρέως * ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

* Αλλαζέ. * Απορεῖ πᾶσα * γλωσσα.

'Α τονεῖ πᾶσα * φύσις καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων * τὴν εὐσπλαχνίαν σου εὔχαριστεν, * εὐεργέτα, ὅτι σάρκα * θέλων δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ὑπὲρ ἡμῶν ἐτάθης, * κατάρα γεγονῶς, * ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέλῃς * τῆς ἀνθρωπότητος.

Φαιδρὰ ἡμέρα, * ἡ τῆς ἐγκρατείας, ἐπέστη· * φαιδρῷ προσώπῳ δεῦτε ὑπαντήσωμεν, * ψυχὴ μου, τῷ Δεσπότῃ, * χάριν ἐκπεμφθῆναι ἄνωθεν * ἡμῖν αἰτοῦντες, * καὶ τῶν πολλῶν σφαλμάτων * διόρθωσιν εὑρεῖν, * ὅπως φρικωδεστάτης γεέννης * μὴ πειραθῶμεν ἔκει.

Τοῖς ἐν τῷ σκότει * τῶν ἀμαρτιῶν συσχεθεῖσι * τῆς μετανοίας νῦν τὰ ιερὰ * εἰσόδια ἐπέστη, * πάντων τὰς ψυχὰς φωτίζοντα· * διὸ, ψυχὴ μου, * τὸν σκοτασμὸν ἐκκλινον * τοῦ κόρου τῶν παθῶν· * σπεῦσον, ἵνα τρυφῆς αἰώνιου * ἐπαπολαύσῃς ἔκει.

'Ἐπὶ τοῦ ξύλου * χειρας ἐκευσίως ἀπλώσας, * τὰ διεστῶτα πάντα συνηγάγου, * Ζωοδότα, τῇ δὲ λόγχῃ * σὴν διανυγεῖς, μακρόθυμε, * πλευρὰν, τὴν ἡτταν, * τὴν ἐκ πλευρᾶς φυεῖσαν, * ἥνωρθωσας ἡμῶν· * ὅθεν εὔχαριστοῦντες, ὑμεῦμεν * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

'Η φωτοφόρος * νῦν ἐπιδημοῦσα νηστεία * προσδεξιοῦται, τράπεζαν ἀγώνων * προτιθεῖσα· διὰ τοῦτο * ταύτης νηφαλέως ἀπαντες * σεπτὸν κρατῆρα * καθαρτικῶν δακρύων * ληψόμεθα; πιστοί, * ἵνα τῶν ἀνηκέστων δακρύων * μὴ πειραθῶμεν ἔκει.

Θεοτοκίον.

'Η προστασία * πάντων τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, * ἡ ἐν ἀνάγ-

καὶς ἄγρυπνος ὑπάρχουσα * προστάτις, Θεοτόκε, * τῆς αἰωνίου-
σης λύτρωσαι * ἡμᾶς γεέννης, * καὶ τῶν ἀποκειμένων * κολά-
σεων πικρῶν, * ὅπως χρεωστικῶς ἀνυμνῶμεν * τὰ μεγαλεῖς σου.
Ο Εἱρμός.

* Α πορεῖ πᾶσα * γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, * ἵλιγγις δὲ
* Λινοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμεῖν σε, Θεοτόκε * ὅμως, ἀγαθὴ
* ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γάρ τὸν πόθον οἴδας, *
* τὸν ἔνθειν ἡμῶν· * σὺ γάρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· * σὲ με-
* γαλύνομεν.

Εἰτα, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου, καὶ τὸ, Σοὶ δόξα πρέπει,
Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Γίγῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι, τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοξίᾳ·
καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὸν στίχον, ψάλλομεν τὸ ιδίομελον τῆς
ἡμέρας.

Ἡχος πλ. β'.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, * τῆς ἀμαρτίας βασιλευούσης, * τῆς
ἀσεβείας ἐπικρατούσης, * τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο * τρυφὴ¹
σωματικὴ, * καὶ σαρκικῶν ὄρέξεων * ὀλίγοι κατεφρόνουσιν. * ἀφ' οὐ
δὲ * τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον πέπρακται, * καὶ δαιμόνων ἐσβέ-
σθη τυραννίς τῇ θεογνωσίᾳ, * ἡ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετῇ *
πολιτεύεται· * διὸ * νηστεῖα τιμᾶται, * ἐγχράτεια λάμπει, * προσευ-
χὴ κατορθοῦται, * καὶ μάρτυς καιρὸς * ὁ παρών, δεδομένος ἡμῖν *
ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καὶ λέγομεν στίχον. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πᾶσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς·
ἐτῶν, ὧν εἰδομεν κακά· καὶ ίδε ἐπὶ τοὺς διοῦλους σου, καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ δευτεροῦμεν
τὸ ιδίομελον. Καὶ λέγομεν τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὸν στίχον. Καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἐορ-
τάζει, * οὐρανοὶ ἀγαλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ ἡ
γῆ εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσε-
σιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίου.

Η πάναγνος ὡς εἶδε σε * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάψενον, * θρηνω-
δοῦσα * ἀνεβόσ μητρικῶς: * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, * γλυ-
κύτατόν μου τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονεῖδιστον;

Εἰτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλ-
λειν τῷ ὄνόματί σου, ὑψίστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρώτῳ τὸ ἔλεός
σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἐκάστην. Καὶ τὸ Τρισά-
γιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ τριπάριον.

*Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ * ἐστάναι
νομίζομεν, * Θεοτόκε· πύλη ἐπουράνιε, * ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν
τοῦ ἐλέους σου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ'. Καὶ λέγεται στίχος παρὰ τοῦ Ἱερέως·
Ο ὁν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν·

Ε πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον·
τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράσυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον·
τὴν ἀγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας
πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς
ἐν μετανοίᾳ, καὶ ὄρθοδόξῳ πίστει παραλαβε, ὡς μόνος φιλάν-
θρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ λέγομεν
καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς τοῦ ὄστου Πατρὸς ἡμῶν Ἐρράμ τοῦ
Σύρου.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύ-
νης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγαπής χάρισαι μοι τῷ σῷ
δούλῳ. Ναὶ, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσ-
ματα, τοῦ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου. "Οτι εὐλογητὸς
εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν καὶ τὰς λοιπὰς μετανοίας. Συνάπτομεν δὲ καὶ
τὴν πρώτην "Ωραν, ὡς συνήθως, μετὰ τῶν συνηθῶν μετανοιῶν.
Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τὰς Κατηχήσεις τοῦ ὄστου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Στουδίου. Εἰτα, ἡ Ἀπόλυτις. Εἰς δὲ τὴν Τρι-
θέκτην, φύλλομεν τὸ τριπάριον τῆς Προφητείας.

"Ηχος. πλ. β'.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἔχ θλίψεως, Κύριε, * καὶ σῶσον ἡμᾶς, * ὁ
τεχθεὶς ἔχ Παρθένου, * φιλάνθρωπε. Δις.

Ηροκείμενον. "Ηχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 7.

Ταῦτα λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ, ἐγὼ σῶζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν· καὶ εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. Ταῦτα λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Κατισχυέπωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκούοντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἣς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ Ναὸς, ἀφ' οὐ φχοδόμηται. Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἔκεινων, ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἦν εἰς ὅνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ' ὑπῆρχε, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ, καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἦν εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἔξαποστελῶ πάντας ἀνθρώπους, ἔκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου· ἀλλ' ἡ δεῖξα εἰρήνην. Ἡ ἀμπελὸς δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα, καὶ ἔσται, ἐν τρόπον ἡτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὁ οἶκος Ἰουδαίας καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὗτω διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. Θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· διότι ταῦτα λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ὁν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, οὕτω παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τῇ Ἱερουσαλήμ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδαία. Θαρσεῖτε. Οὐτοι οἱ λόγοι, οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀληθείαιν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀληθῶς· καὶ κρέματε εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν· καὶ ἔκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· καὶ ὄρχον φευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσθησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Προκείμενον. Ἡγος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Δεῖ γινώσκειν, διτι ἐν πάσῃ τῇ Μ. εἰς τὸ Λυγγικὸν τῇ Παρασκευῇ, εἰ μέλλει γενέσθαι· Προτημασμένη, ιστῶμεν στίχους ι. ἀργόμενοι ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγωγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου· καὶ φάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, διετέλεσμεν δὲ κατὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχοῦ, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δευτεροῦντες τὸ ἐν. Δέξα.

Το Νεκρώσιμον τού Δικρανηρηνού, τού μετά σηρήν μέραν Ἡγού. **Κατ νῦν.** Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἡγού. Εἰςδέσις μετά θυμιατοῦ. Οπατωτούς καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Προτρίατριμένων. Εἰ δ' οὐ γίνεται Προτρίατριμένη, θεωρούντος τὸ, **Κύριε, ἐκέχραξα,** εἰς τὸν Ἡγούν καὶ ιττώμεν στίχους ε'. καὶ φάλλομεν τὰ γ'. Μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωβρίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. **Δόξα.** Τὸ Νεκρώσιμον τῆς Ὁκτωβρίου. **Κατ νῦν.** Τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν στίχον, δευτεροῦμεν τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας λέγομεν δὲ καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα... κατ νῦν.** Θεοτοκίον. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυγνικοῦ κατὰ πάταν Παραπεντήν ἀπὸ τῆς β'. Ἐβδομάδος, μέγρι τῆς Παραπεντής τῆς ε'. Ἐβδομάδος; ἐπιτελούμενων Προτριγιατριμένων, εἴτε μὴ. Ἰσπέσιν δὲ καὶ τούτῳ, ὅτι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐν τῷ Λυγνικῷ, τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, μέγρι τῆς ε'. Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, Ἐπέρας, φάλλομεν τὸ, **Κύριε, ἐκέχραξα,** εἰς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν Ἡγού, ιστώντες στίχους ε'. ἀπὸ τοῦ, **Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,** καὶ λέγομεν τὰ Κατανικτικά, τὰ δ'. τοῦ Ἡγού τῆς Ὁκτωβρίου καὶ εἰς τὸ Τριψίδιον, τὰ β'. προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήρ, καὶ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίου τὸ ἔνι καὶ εἰς τὸ Μηναῖον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, γ'. **Δόξα... κατ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό· καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα... κατ νῦν.** Θεοτοκίον. Οὕτω γίνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυγνικοῦ τῶν Κυριακῶν, ὡς προγέγραπται.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, Μηναῖον οὐ φάλλεται ἀλλ' ἡ Ἀκολουθία τῶν λαγκανόντων Ἀγίων φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἡ δὲ τὸν ὁ Ἐκλητιάρχης βούληται.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μηγίμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων. Εἰς τὸ Λυγνικὸν, μετά τὸν Προσιωπακὸν, στιγμολογοῦμεν τὰ, **Πρὸς Κύριον.** Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέχραξα,** φάλλομεν τὰ παρόντα στιγματά προσόμοια, ιστώντες στίχ. ε'. δευτεροῦντες αὐτά

Ἡγού, πλ. δ. Δεῦτε ἄπαντες πιστοί.

Δεῦτε, ἄπαντες πιστοί, * τὰς τῶν ὄστων Πατέρων * χορείας ὑμνήσωμεν * Ἀντώνιον τὸν χορυφαῖον, * τὸν φαεινὸν Εύθυμιον, * καὶ ἔκαστον καὶ πάντας ὄμοι, * καὶ τούτων, * ὥσπερ πα-

ράδεισον ἄλλον τρυφῆς, * τὰς πολιτείας νοητῶς * διεξερχόμενοι, τερπνῶς * ἀνακράξωμεν. * Ταῦτα τὰ ἔντα; * ἡ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς τὴν τῆμῶν, * τὰ αὐτὰ, * τοὺς ἀρθάρτους καρποὺς * τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα, * προσήγαγον τῷ Χριστῷ, * ἐκτρέφονται τὴν τὰς ψυχάς· * πρὸς οὓς βοήσωμεν. * Θεοφόροι μακάριοι, * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὴν τῆμᾶς.

Ορασι.

Χαῖρε, Αἴγυπτε πιστή· * χαῖρε, Διβύη ὁσία· * χαῖρε, Θηβαῖς ἐκλεκτή· * χαῖρε, πᾶς τόπος, πόλις καὶ χώρα, * ἡ τοὺς πολίτες θρέψασα· * τᾶς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, * καὶ τούτους * ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις αἰνῆσασα, * καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν * τελείους ἀνδράς τῷ Θεῷ * ἀναδείξασα. * Οὗτοι φωστήρες * τῶν ψυχῶν τὴν ἀνεφάνησαν. * οἱ αὐτοὶ * τῶν θαυμάτων τῇ αἰγλῇ, * καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν * ἐξέλαμψαν νοητῶς * εἰς τὰ πέρατα ἀπαντα. * Λύτοις βοήσωμεν. * Πατέρες παμμακάριστοι, * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὴν τῆμᾶς.

Ορασι.

Τίς ἔξειποι γηγενῶν * τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, * Πατέρες παγκόσμιοι; * ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει * τοὺς ιεροὺς ἐν Πνεύματι * ἀγῶνας καὶ ιδρώτας ὑμῶν, * τὰ ἀθλα * τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, * τὰς παλαιστρας τῶν παθῶν * ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὔχαιρις * καὶ τοῖς δάκρυσιν; * ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, * ὥσπερ Ἀγγελοι ὄντως ὠφθητε· * οἱ αὐτοὶ * τὰς δαιμόνων δυνάμεις * τελείως καθειλετε, * τελέσαντες θαυμαστὰ * καὶ ἔξασια τέρατα· * διὸ πρεσβεύσατε * σὺν ὑμῖν, παμμακάριστοι, * τύχεῖν τὴν τῆμᾶς * τῆς ἀλλήκτου χαρᾶς.

Δόξα. Ήγος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα * τηρήσαντες ἀλώβητον, * νοῦν ἡγεμόνα * κατὰ παθῶν ὀλεθρίων * ἀσκήτικῶς ἐνστησάμενοι, * εἰς τὸ καθ' ὄμοιωσιν, * ὡς δυνατὸν, ἀνεληλύθατε· * ἀνδρικῶς γάρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, * ἐσπεύσατε τὸ χειρὸν * καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, * καὶ τὴν σάρκα * δουλώσαι τῷ πνεύματι· * ὅθεν μοναζόντων * ἀνεδείχθητε ἀκρότης, * πολιταὶ τῆς ἐρήμου, * εὑδρομούντων ἀλειπταὶ, * κανόνες ἀρετῆς ἀκριβέστατοι. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, * τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, πανόσιαι, * καθαρῶς ἐποπτεύετε * τὴν ἀγίαν Τριάδα, * ἐντυγχάνοντες ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστεις καὶ πόθῳ τιμώντων ὑμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ αἰτοῦ Ηγού τῆς Οκτωγχού, τοῦ ἡγού θίου. Φῶς ἰλαρόν.

Προκειμένον. Ἡχος βαρύς.

Ο Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἰς τὸ ἔλεος σου προφθάσαι με.
Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Καὶ ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 19.

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ Τυηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰουδα, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνῃ, καὶ εἰς ἕορτας ἀγαθας, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀληθειαν καὶ τὴν ειρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐτι ηζουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλαῖς, καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Παρευθεμεν πορευόμενοι, δειηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἑκῆτησαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ηζουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἔθνη πολλά, ἑκῆτησαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἑξιλάσσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορες. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἔθνων, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ κρασπέδου ἄνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσθεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόσμεν, ὅτι ὁ Θεός μετα σοῦ ἔστιν.

Προκειμένον. Ἡχος πλ. β'.

Καὶ φᾶλλομεν μετὰ μέλους.

Ἐλπισάσθω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμέ. Τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ παρὸν Ἰσιόμελον. Ἡχος β'.

Καθερίσωμεν ἐαυτοὺς, ἀδελφοί, * ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ * σαρκὸν πακύματος· * τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν * διὰ φιλοπετώσεις· * μὴ κατερθίσοντες ἀλλήλους * τῇ συκαφαντίᾳ· * ἔρθασε γάρ ὁ κατίρ, * ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, * πᾶσιν ἀποδοῦναί * κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. * Συνεισέλθωμεν Χριστῷ * μετὰ τῶν φρονίμων παρθένων, * τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ * πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες. * Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δευτεροῦμεν αὐτὸς, καὶ λέγομεν στίχον· Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰτα στίχον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλομεν καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.
Tῶν ἀγίων Μαρτύρων * πρεσβεύοντων ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ τὸν
Xριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα. Ἡχος πλ. 3'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, * τοὺς καθηγητὰς νῦν τιμῶμεν, *
Pατέρες ὄστοι. * δι' ὑμῶν γὰρ τὴν τρίθον, * τὴν ὄντως εὐθεῖαν,
πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * μαχάριοι ἔστε, * τῷ Χριστῷ δουλεύσαν-
τες, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν. * Ἀγγέλων συγό-
μιλαι, * Δικαίων ὅμόσκηνοι * καὶ Ἀγίων. * μεθ' ὧν πρεσβεύ-
σατε τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Xαῖρε, ἀγνείας κειμῆλιον. * χαῖρε, ἀύλου φωτὸς * καθαρὸν ἐν-
Aδιαίτημα. * χαῖρε, τὸ κεφαλαίον * τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε. *
τῶν Ἀποστόλων, * χαῖρε, τὸ κήρυγμα. * καὶ τῶν Μαρτύρων, *
χαῖρε, τὸ κεύχημα. * χαῖρε, τὸ πλήρωμα * Προφητῶν, πανά-
μωμε, * καὶ Ἀσκητῶν, * Μοναστῶν ἀγλαστιμα, * καὶ σωτηρία
πιστῶν.

Νῦν ἀπολύεις· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν. τὸ Ἀπολυ-
τίκιον.

O Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν * κατὰ
τὴν σὴν ἐπιείκειαν, * μὴ ἀποστῆσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, *
ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον * τὴν ζωὴν
ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Mητέρ ἀγία * ἡ τοῦ ἀρράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὑμνοῖς *
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις,
ψάλλομεν τὸν ἐνορδίνου Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ Ἡχοῦ, ἐν τῷ
Καιματηρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΟΑΠΟΘΕΣΕΩΣ, ΙΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον καὶ τὴν πρώτην
στιγμογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα. Ἡχος πλ. 3'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Tαῖς τῶν Πατέρων ἀστραπαῖς * καταυγασθέντες, * ὡς εἰς Πα-
ράδεισον τερπνὸν * νῦν εἰσιόντες, * τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου

καταπολαύσωμεν, * καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαυμβητικῶς * σκοποῦντες, ἀμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, * τῷ Σωτῆρι χραυγάζοντες. * Εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * μετόχους ἡμᾶς ποίησον * οὐρανῶν βασιλείας σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Γὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν, * Παῦλον συμφώνως, * σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ * καὶ Εὐθύμιῳ, * ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσις. * καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστὸν * ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον * ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, * ἐν ἀσματι δοξάζοντες * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Γόνυχαριστοῦμεν σοι ἀεὶ, * Θεοτόκε, * καὶ μεγαλύνομεν, ἀγνή, * καὶ προσκυνοῦμεν, * ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου, Κεχαριτωμένη, * βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς, * Παρθένε παντελεήμων, ὡς ἀγαθή, * καὶ δαιμόνων ἐξάρπαστον * λογοθεσίου φοβεροῦ, * ἐν ᾧρᾳ τῆς ἐτάσεως, * μὴ αἰσγυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιγμολογ. κάθισμα. Ήχος δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Αντώνιον ὄμοιον * καὶ Εὐθύμιον πάντες, * σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς * θεοφόροις Πατράσιν, * εὐφημήσωμεν ὕμνοις, * αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες: * οὗτοι γάρ τῷ Κυρίῳ * ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύσυσιν, * ἵνα βοσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρας, * λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα. Τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Αγγέλων, Προφητῶν, * Ἀποστόλων, Μαρτύρων, * κλεινῶν Ιεραρχῶν, * καὶ Οσίων ἀπάντων * παρακλήσεσι, Σῶτερ, * τὰ σὰ ἐλέην πᾶσι κατάπεμψον, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * ταῖς Ἐκκλησίαις γαλήνην δώρησαι, * ὁ ἔκουσίως σάρκα δι' ἡμᾶς * φορέσας ἐξ Παρθένου.

Ἐτερον κάθισμα. Ήχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστυκῶς.

Ος εἰς λειμῶνα ἀρετῶν * ἀνθηφοροῦντα * τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν * περιπατοῦντες, * τῆς ὀσμῆς πληρούμενα τῆς ἡδυπνόου * τοῖς ἄθλοις γάρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, * τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ δουλοπρεπῶς * καθυπέταξαν πνεύματι, * ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς * πολιτείαν βιώσαντες: * δόξης οὖν τῇώθησαν.

Δόξα. Τὸ ἀχροτελεύταιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Γραῶν Ἀσωμάτων σου, Χριστὲ, * καὶ τοῦ Προδρόμου, * τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν * καὶ τῶν Μαρτύρων, * τῶν Ἀγίων

ἀπέαντων τε καὶ τῶν Οσίων * πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρου καὶ
ἀγαθῆς * Μητρός σου ἐκδυσωπούμενος, δός ημῖν * τῷ φωτὶ σου
πορεύεσθαι * καὶ καταξίωσον ημᾶς * τυχεῖν τῆς βασιλείας σου *
διὰ σπλάγχνα ἑλέους σου.

Εἶτα ; ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἡγιον Ἐσσαρίου τοὺς λόγους,
τοὺς εἰς τοὺς Πατέρας τελειωθέντας, εἰς δότες γ. ὁ Ν. Ο Κα-
νὼν τοῦ Αγίου τῆς Μονῆς εἰς εἰ. καὶ τῷ αὐτῷ Πατέρῳ εἰς γ.
Σπιγολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ, τῷ Κυρίῳ φωτικέν.

Ο κανὼν τῶν Αγίων Πατέρων.
Πατρική Θεοδώρου τοῦ Στουδίου.

Ωδὴ π. Ηγεσ. Πλ. δ.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες * ἐν φόδαις πνευματικαῖς * τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαν-
τας * θείους Πατέρας ημῶν * ύμνησωμεν συμφώνως, * οὓς ἥ-
νεγχεν Αἴγυπτος, * Θηβαῖς καὶ Λιβύη, * ἀπας τόπος, * καὶ πόλις,
καὶ χώρα.

Χαίροις, * Μοναστῶν ὁ ἀρχηγὸς, * Ἀντώνιος πανένδοξε, * Ἄμ-
μουν ὁ θεοφόρος, * τὸ τῆς Νητρείας χλέος, * Ἀρσένιος ἄγγελε, *
χράτος τῆς ἡσυχίας, * καὶ Ἀμμωνᾶς * ὁ πνευματοφόρος.

Τέρπου, * σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, * Ἀγάθων ιερόψυχε. *
Ἀχιλλᾶς καὶ Ἀμώη, * τὰ ἀνθη τῆς ἑρήμου. * Ἀνούβ καὶ Ἀλώ-
νιε, * Ἀμοναθὰ καὶ Ἀνθιμε, * τῶν ἀρετῶν * φαιδροὶ μαργαρίται.

Δύχνοι * διακρίσεως ημῶν * ύμνεισθω Ἀρης σήμερον, * καὶ
Ἀπολλῶς ὁ μέγας. * ὑπακοῆς δὲ φῶτα, * Ἀθρέ καὶ Ἀχάιος. *
τούτοις καὶ Ἀββαχύρης * συνεχλάμπει, * ὡς τις ἑωσφόρος.

Ορος * πολιτείας ώψιλῆς * ἀνέφανεν Αὔξέντιος. * ἀθλητῆς
δὲ ἀγνείας * Ἀβράμιος ὁ μέγας. * μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος * στῦλος
τῆς ἐγκρατείας * ἀνεδείχθη, * σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει, * ὡς ἀστήρ ἐν οὐρανῷ, * ἐν ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος, *
καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας. * αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις * καὶ ὁ μέγας
Ἀντίοχος. * Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, * εἰ τις ἄλλος, * σὺν τούτοις
αὐγάζει.

Γύμνοις * εὐφρημοῦμεν ιεροῖς * τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, * τὸν ἐν
τῷ ὄρει λαμπρῶς * ἀσκήσαντα τοῦ Ἀθω, * φωστήρα τὸν μέ-
γιστον * πάστης τῆς οἰκουμένης. * οὐ πρεσβείαις * σωζόμεθα πάντες.

Βίοις * θεοπενεύστοις ἀληθῶς * παραδέισος ἐδείχθητε * τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * μακάριοι Πατέρες. * οἱ πάντες κατ' ὄνο-
μα * ὑπὲρ ημῶν πρεσβείαν * τῷ Κυρίῳ * ποιεῖτε ἀπαύστως.

Μάρτυριχόν.

Δεῦτε, * φιλομάρτυρες πιστοί, * τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας *

ἐν ἐτησίοις φύδαις, * καὶ ἄσμασιν ἐν πίστει, * Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν * ἀδοντες καὶ βοῶντες· * Ασωμέν σοι, * τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.
Δόξα.

Τρία * μιᾶς φύσεως ὑμνῷ * πρόσωπα αὐθυπόστατα· * ἀγέν-
νητον Πατέρα, * Γίὸν τὸν γεννηθέντα, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον· *
ἀναρχον βασιλείαν, * ἔξουσίαν, * Θεότητα μίαν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, * ὁ πανάγιος ναὸς, * ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, * ἐσφρα-
γισμένη πηγὴ * τοῦ ἀθανάτου φείθρου· * τὴν πόλιν σου, Δέσποι-
να, * φύλαττε ἐκ παντοῖων * πολεμίων * ἀπολεορκήτως.

· Ο Εἰρυός.

» **Α** σμα * ἀναπέμψωμεν, λαοῖ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, *
» τῷ ἀπαλλάξαντι· * τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, * φύδην ἐπινίκιον *
» ἀδοντα καὶ βοῶντα· * Ασωμέν σοι, * πῷ μόνῳ Δεσπότῃ.
» Ενταῦθα στιχολογεῖται ἡ δευτέρα Ὡδὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

· Ωδὴ β'. Ο Εἰρυός.

» **Ι** δετε, ιδετε, * ὅπι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώ-
» νων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου, *
» ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυνθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἀμαρ-
» τίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, ὡς φιλάνθρωπος.

· Οσμῆς νῦν πληρούμεθα, * ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, *
τῶν θεοφυτεύτων * ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν. * ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ *
καὶ δάκρυσιν ἥνθησαν, * ποικιλῶς καρποφοροῦντες * πολιτείας τῷ
Θεῷ οἱ ὄσιώτατοι.

Μέγας Βησσαρίων * πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος ἄγγελος· *
νέος Ἰώβ πάλιν, * ὁ στερρός Βενιαμίν· * ἄλλας καὶ Βιτάλιος *
λαμπτήρ, πόρνας σῶζων Θεῷ. * Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος * καὶ ὁ χλει-
νός Βαβύλας σὺν τούτοις ὑμνείσθωσαν.

· Υψει πολιτείας * οὐρανὸς γέγονας, ὡς Βενέδικτε· * σίκος δὲ
σοφίας * ὁ ποιμὴν Βασιανός· * ἄλλας καὶ Βασιλείος τις * ἥρε στέφα-
νον ὑπακοῆς· * τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, * διαδείκνυσιν ἡμῖν
ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

· Γυμνος Γελασίφ· * οὗτος ἀοιδίμως βασιλεὺς παθῶν· * αἶνος
Γερασίμωφ, * φῶ δεδούλευκεν ὁ θηρ· * εἴκε γὰρ αὐτῷ * δι' ἀρετῆς
τελειότητα· * δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρὶ, * σὺν Γαϊφ, τῷ σο-
φῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Δαβίδ Θεσσαλονίκης * γέρας καὶ καύχημα· ὁ θεόληπτος *
Δανιήλ αἰνείσθω, * ὁ ἐν θαύμασι πολύς· * ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ *
Δανιήλ ὁ τῆς Σκήτεως. * Διος τε καὶ Δαλμάτος, * ἀρχηγὸς τῶν
μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

* Αστρων διεισγείας * ύποταγή πολλῷ χρείττους ἔδειξεν, * ὡς δύο φωτεῖρας * καταλάμποντας ἡμᾶς, * Δομετιενόν τε * καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονας· * σὺν τούταις καὶ οἱ ἐνώνυμοι, * ὡς συνώνυμοι ἔχεινοις, ἀνυμνείσθωσκεν.

Μετατοιχία.

* Ολβος ἐκένωτος * πιστῶν τὴν λάρνακα προκεπτέλαβε, * τῶν ὑπέρ Κυρίου * ἀθλησάντων εὐσεβῶς· * δεῦτε, οἱ πιστοί, * μαρτυρικῶς τούτοις φωμεν, * καρπούμενοι τὰς ἴασεις * τῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων διὰ πίστεως.

Δόξα.

* Υπερτελεστάτη * Μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Γιὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι' Τιοῦ δὲ φανὲν, * οὐσία μία καὶ φύσις, * κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Μετατοιχία.

Μόνη εἰσῆγαγες * τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν· * μόνη οὐχ· * ὑπέστης * τὴν ἐκ φύσεως φθοράν, * αἴσπορον ἀφόρως * τοκετὸν ὑπομείνασσα· * διό σε, ὡς Θεοτόκον, * κατὰ χρέως οἱ πιστοί, ἐγνή, δοξάζομεν.

Κατεχθατία. * Ιδετε, ιδετε, δτι ἐγώ είμι.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν.

Ιοὶ ἄλλον Παράδεισον * εἰσιόντες ἀρετῶν * τῶν θεοπεσίων Πατέρων, * τῆς τούτου γενούμεθα * ἀειζωοπερόχου * ἐμψύχου τρυφῆσεως, * πιστῶς ἀνευφημούντες αὐτούς.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, * ὁ φανότατος ἀστὴρ, * ὁ ἐωσφέρος Ἑλλαδίος, * Ἐρραιμὸς θεόπνευστος, * σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, * οἱ ἔργαις καὶ θαύμασιν * ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Τιμαίσθω ἐν ἀσμασι· * Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστὸς, * καὶ Ζεχαρίας ὁ πάντιμος, * καὶ Ζήνων καὶ Ζώλος· * Ήσαίας ὁ μέγας, * Ἡλίας ὁ ἐνδοξός * σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Τῆς Φέρμης Θεόδωρον * τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, * καὶ τοῦ Ἐννέτου τὸν πάνυμνον· * μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον * σὺν Θεωνᾶ ἀναιμέλπω· * τιμῷ τὸν θεσπέσιον * καὶ μέγαν Θεδόσιον.

Αἰνεσθω Θεόκτιστος, * ὁ πανάριστος ποιμὴν, * καὶ ὁ ὑψίνους Θελάσσιος, * ὁ μέγας Θεόδωρος, * ὁ κληθεὶς Συκεώτης, * σημεῖοις καὶ τέραισι· * φανεῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Αστέρες ἀνισχουσιν * ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, * ὁ κολοβὸς Ἰωάννης, * σὺν τοῖς ἐν τῇ Κλίμακι· * τρισὶ φαεσφόροις, * σὺν πλείσιν ἄλλοις τε * ἐνδόξως καταλάμποντες.

Τριοδιον.

12

Μαρτυρικά.

Τιμήσωμεν ἄσμασι * καὶ ώδαις πνευματικαῖς, * οἱ συνελθόντες φιλέορτοι, * Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον * καὶ ἐτήσιον μνῆμην. * ἀεὶ γὰρ πρεσβεύουσι * Χριστῷ ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, * καὶ ὑπέρθεε Μονᾶς, * ἡ διαιρέσει τὴν ἔνωσιν, * καὶ ἐμπαλιν ἔχουσα * τοῖς πρωτώποις τὴν φύσιν, * εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψον * θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

(Θεοτοκίου.)

Σκηνήν σε θεότευκτον * προδιέγραψε Μωσῆς, * τοῖς Σεραφίμ συγκαλύπτουσαν * Ἀγίων τὰ Ἀγία, * προτυπῶν σου, Παρθένε, * τὸν τόκον τὸν ἄγραντον * Χριστὸν, σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Ο Ειρυός.

• **O**ύκ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * • **O**ώς ὁ Θεός ἡμῶν, * ὃν ὑμεῖς πᾶσα κτίσις· * καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, * πλὴν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Καθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Aκτίνας ὡς, Ἡλιος * Δικαιοσύνης ὑμᾶς * Χριστὸς ἐξαπέστει. Αλε, * φωταγωγούσας τὴν γῆν, * Διδάσκαλοι ἄγιοι. * ὅθεν τὴν ἐν κακίᾳ * σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου * θείαις ὑμῶν πρεσβείαις * καταυγάσατε θείω * φωτὶ θεογνωσίας, * θεομακάριστοι.

Ἐτερον καθισμα. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Aντωνίου τὸ πρᾶον * καὶ καθαρὸν, * Εὐθυμίου τὸ μέγα * καὶ Αθαυμαστὸν, * Παύλου Ἀρσενίου τε * τὸ ἀμιγὲς καὶ ἡσύχιον, * Θεοχτίστου τὸ κλέος, * καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων * ἀπάντων τὰ τάγματα, * οἱ πιστοί, δοξάσωμεν * ἐν ώδαις· σὺν τούτοις * Εὐπραξίαν τὴν παρθένον * σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν * γυναικῶν τεις θεόφρεσι, * καὶ συμφώνως βοήσωμεν. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἄγιαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ομοιον.

Tοιὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες * τῶν παθῶν, * ἐκολλήθητε πόθῳ * τῶν ἀγαθῶν. * δόξαν ὑπερκόσμιον * ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, * ἐξ οἰκείων κόπων * εύρόντες ἀνάπτασιν, * καὶ ἐγκρατείας πόνοις * τυχόντες τῆς ἀνω ζωῆς. * ὅθεν ἐπαζίως * συνευφραίνεσθε ἀμα * ταῖς ἀνω δυνάμεσι, * γηθοσύνως ἐν ἄσμασι * τῷ Θεῷ παριστάμενοι. * Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἄγιαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου τοιούτου.

Ἐπειδὴν ἐνεπάγην * ἀμαρτιῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις * ἐν ἐμοί· * δεινῶς κατεπόντισε * καταιγίς τῶν πταισμάτων μου· * ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Λόγον, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον, * ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλον σου * ἐπίβλεψον, δέομαι· * ρῦσαι ἀμαρτίας * καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, * καὶ πάσης κακώσεως * τοῦ ἀλάστορος, Δέσποινα, * ἵνα ψαλλω γηθόμενος· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου.

'Ωδὴ δ'. Εξ ὄρους κατασκίου.

Ἀ απτήρ κοσμοφανῆς * ὁ θεῖος Ἰλαρίων· * ὄρος γνωστικὸν * ὁ μέγας Ἰουστῖνος· * μεθ' ὧν Ἱέραξ τιμάσθω * καὶ Ἰβηστίων, * οἱ ἀριστόκλειοι, σὺν τῷ Ἰωσῆφ.

Καὶ Ἱερεμίας * ἡστραψε τῷ βίῳ· * ὥφθη δὲ καὶ σθένος * μέγας Ἰσχυρίων· * μεθ' ὧν πυρσεύει Καρίων, * Κόπρης καὶ Κάστωρ, * Κασσιανὸς δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλήτης.

* Αγαμαι Καλλίστου * τὰς χρηστολογίας· * αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου * ἀγαθοεργίας· * τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου * διαφημίζω· * καταγεραίρω τὰς τοῦ Λώτ ἀρετᾶς.

Δεόντιον ὑμνῶ, * βιθὸν θεολογίας· * Μάζιμον δὲ μέλπω, * πελαγος δογμάτων· * Μαρκιανοῦ ἐγκαλλώπισμά τε * καὶ Μάρκον, * τὸν εὐπειθῆ καὶ τὸν θεάκουστον.

Γέρας ἀρετῶν * Μακάριος ὁ Μέγας, * ὁ Πολυτικὸς δὲ * χρῆμα εὔσεβειας· * ἀνακηρύττεται τούτοις * Μάρκος ὁ πάνυ· * καὶ σὺν Ματωῇ ὁ αἰθίοψ Μωσῆς.

Μαρτινιανοῦ * καὶ Μάλχου μεγαλύνω * τοὺς ὑπὲρ ἀγνείας * δρόμους τε καὶ ἀθλους· * τὸ εὐπραγές δὲ Μαρκέλλου, * τοῦ ποιμενάρχου· * τιμῶ καὶ Μίλλην, τὸν νεκρέγερτον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ, * ἀπαύστους ικεσίας * τῷ Δημιουργῷ * προσάγετε καὶ Κτίστη * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, * καὶ τῶν τιμώντων * ὑμῶν τὴν μνήμην ἐν τοῖς ἄσμασι..

Δόξα.

Ξένον, ὅτι ἐν * καὶ τρία ἡ Θεότης· * δὲ ἐν τρισὶ * προσώποις ἀμερίστως· * Πατήρ Γιὸς γὰρ καὶ Πνεῦμα * ἀγιόν ἐστι, * τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Τιεστοκίου.

Χαῖρε, τοῦ Θεοῦ * εὐρύχωρον χωρίον· * χαῖρε, χιβωτὲ * τῆς νέας Διαθήκης· * χαῖρε, ἡ στάμνος, τὸ μάννα * ἐξ ἣς ἐδόθη * πᾶσι βροτοῖς τὸ ἐπόυρανιον.

Ο Εργάς.

» Ήξ ὄρους χατασκίου, * Λόγε, ἀ Προφῆτης * τῆς μάνης Θεο-
» τόκου * μελλοντος σαρκωύσθαι, * θεωπτικῶς κατενόησε, *
» καὶ ἐν τρόμῳ * ἐδοξολόγει σὺν τῷ δυνάμιν.

Διδή εἰ. Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος.
τοῦ ἐν Ἐδέμ Παραδείσου, * δεῦτε, ἰδωμεν ἐνθη * ἀείζωε, * τὰ
θεοβλαστούργητα * Πατέρων σπουδώσματα· * ὃν ὑπέρχει μό-
νος * γεωργὸς ὁ Κύριος.

Νείλου τοῖς ρείθραις τῶν λόγων * καταρδεύεται πᾶσα * νοερὰ
ψυχὴ· * Ναυχρατίου, Νίκαιος * τοῖς βίοις λαμπρύνεται· * σὺν
Ναθαναήλ δὲ * καὶ Νισθέρων τέρπει αὐτήν.

Ο Ξενοφῶν σὺν οἰέσιν * ἀρεταῖς ἀπαστράπτων, * φωτίζει ἡ-
μᾶς· * μέγας δὲ Ὁρσήσιος, * ὑπερ δὲ Ὄνούφριος· * τὸν Πλαμένα
δὲ τίς * ἀξιολογήσει βροτῶν;

Παρβώ καὶ πρᾶξει καὶ λόγῳ * μακαρίζεσθω ἀξίως, * ὡς ὑψη-
λός· * εἰργων δὲ ταὺς δαίμονας, * Πούπλιος ὁ ἐνδοξός· * δοξα-
ζέσθω ίσα * ὁ λαμπρὸς Πιννούφριος.

Αξιοχρέως τιμάσθω * ὁ περιδόξος ἔντεις * Παφνιότιος, * Πίκαρ,
Πατερμούθιος, * Παεύλος ὁ ἀπλούστατος, * Πιτυροῦν ὁ μέγας *
καὶ Πατέρων ἔξαρχος.

Λαμπρῶς ἐγκωμιαζέσθω * ὁ φωστήρων φωστήρ * ἡ Παχώμιος, *
Παλάμων ὁ σύναθλος, * ὁ θεος Πετρώνιος· * Πασσαρίων σὺν
τούτοις * θείαις ἔξαμνησθω φύσαις.

Μαρτυρικόν.

Αθλητικῶς ἐν σταδίῳ * τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι * κηρύξαν-
τες, * ἀήττητοι Μάρτυρες, * στεφάνους ἐλάβετε, * καὶ χρεωάτε *
σὺν τοῖς ἀσωμάτοις χοροῖς.

Δόξα.

Ταῖς ὑποστάσεις τρία, * εἰ καὶ φύει τὸ ἐν, * Θεότης ἐστίν· *
εἰς ἡ βεβαπτίσμεθα, * καὶ οἰσπάρ πιστεύομεν, * ὁ Πατήρ, ὁ Δό-
γος * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Θεοτοκίον.

Η διὰ λόγου τὸν Δόγον * ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, * πανεύχρων-
τε, * αὐτὸν ἰχετεύουσα· * μὴ παύσῃ, δεόμεθα, * ἐκ πινδύνων ἀει· *
ρύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Ο Εἰρήνος.

Τῇς τῶν παθῶν με ἀχλύος, * ὡς νυκτὸς βαθυτάτης, * λυτρού-
μενος, * ὁρθίζειν ἀξίωσαν * τὰ πνεῦματα μου, δέομε, * ἐν
φωτὶ ἡμέρας * τῶν σῶν προσταγμάτων, Χριστέ.

‘Ωντοι οι συνεχόμενον δέξαι με.

(=) αυματοτοι οι πανισέβαστοι * Πατέρες ήμῶν, * ὃν οι θεῖοι ἀθλοι, * ὃν τὰ θαύματα, * ὃν αἱ ιάσεις * τίς γὰρ, πλὴν τούτων, ἔδειξε * τεράτων ίσχύν;

·Ραβουλᾶς ὁ θευκάστιος, * καὶ Ῥοῦρος ὄμοι, * καὶ Σισώης ἄπα * ὁ ισάγγελος * ἀνευφημείσθω. * μεθ' ὃν ὁ θεῖος Σέριδος * καὶ Σιλουανός.

Οὐρανὸς τετραφάστηρος * ἐφάνη ἐν γῇ, * ἡ δὲ δύο αὔτη * Συμεώνιος * ὄμωνυμια. * οἱ ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι, * καὶ εἰς ὁ Σαλός.

Μέσον ἀστρων ὡς ἥλιος, * ὃν τὴν ἀρχηγὸς, * ὁ ἡγιασμένος * Σάββας ἡστραψε. * μεθ' ὃν αὐγαῖε * καὶ Σεραπίων πράξει, * σὺν τῷ Σιλβανῷ.

Σερματᾶς καὶ Τιμόθεος, * Τιθόης ὄμοι * σὺν Ὑπερεχίῳ, * καὶ Φαρμούθιος, * Φωκᾶς, Χαρίτων, * Χαιρήμων, Ψόης ύμνείσθω, * καὶ Ὁρ ὁ σοφός.

·Η ἀγία καὶ ἐνδοξός * Πατέρων πληθύς, * ἡ μνημονευθεῖσα, * καὶ ἀνάνυμος, * ῥῦσσαι κινδύνων * τοὺς πόθῳ τὰ μνημότυνα * τελοῦντας ύμῶν.

Διαρθρωτό:

Θαυμαστὸς εἰ, φιλάνθρωπε, * ἐν σοῖς ἀθληταῖς, * ὃν οἱ θεῖοι ἀθλοι, * ὃν τὰ θαύματα, * ὃν αἱ ιάσεις. * ὃν ταῖς πρεσβείαις, Κύριε, * σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Σὲ, Τριάς ὑπεράρχε, * καὶ θεῖα μονάς, * φῶς καὶ φῶτα μελπω, * ζωὴν καὶ ζωάς, * Νοῦν, Δόγον, Πνεῦμα * ἀγιόν τε καὶ ἀγία, * τὸν ἐνα Θεόν.

Διαρθρωτό.

·Ἐκ τῆς ῥζῆς ἀνέτειλε * σοῦ ἄνθος ζωῆς, * Ιεσσαὶ προπάτορ, * ἀνασκιρτησον. * ὁ σῶσαν κόσμον * ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, * Χριστὸς ὁ Θεός.

·Ο. Ειρηνές.

·Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολλῶν. * καὶ προσπίπτοντα * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, * ὡς τὸν Προφήτην, Κύριε, * σῶσον με.

Κοντάκιον. ·Ηγος πλ. ὁ. ·Ος ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὔσεβειας κήρυκας, * καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, * τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, * τὴν ὑφῆλιον λάμποντα. * ·Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, * τῶν αὐτῶν ικεσταῖς, * τοὺς σὲ δοξάζοντας * καὶ μεγαλύνοντας * διαφύλαξον, ψέλλειγ καὶ ἄδειν σοι. * ·Αλληλούϊα.

Ο ΘΡΑΞ. Λύτος μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Γοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένιζον, * λογισμῷ θεωρῶν τὰ γινόμενα, * καὶ σκοπήσας αὐτοῦ τὸ ἐπώδυνον, * τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα· * ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, * τοὺς μερίδας καλὴν ἐπιλεξαμένους, * τὸ ποθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ συμφένειν αὐτῷ, * καὶ συμψᾶλλειν τερπνῶς τῷ προφήτῃ Δαβὶδ * τὸ Ἀληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ γένερᾳ μνεῖσθαι ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Αγίων, ἀνθρῶποι τε καὶ γυναικεῖν.

Ωδὴ Ζ. Ο τοὺς παιδίας δροσίσας.

Δεῦτε, προσοίσωμεν ὑμνους κατὰ χρέως * γυναικὶ, ταῖς ὁσίως * Διιωσάσαις καὶ ισαγγέλως· * ὃν ἵκεσθαις χράξωμεν· * Ο Θεὸς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ἡ χριστοφόρος Βρυαίνη σὺν τῇ θείᾳ * Φευρωνίᾳ τιμάσθω, * καὶ Θωμαῖδι καὶ Ἱερείᾳ· * καὶ Πλατωνίᾳ δὲ ἄδηται· * σὺν αὐταῖς καὶ Μελανίᾳ πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἰνος Εὐπραξίαις, * σὺν δυσὶ Θεοδώραις· * Ἀναστασίαις ταῖς πανολβίαις * ὑμνος καὶ δόξα ἀπαυστος, * Θαυμαστῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Ἡ Αἰγυπτία Μαρία φῶς ἐν κόσμῳ, * καὶ ἡ Μαρίνος κληθεῖσα * ἀστρον ὥφθη τῇ σίκουμένῃ· * ἡ Εὐφροσύνη ἡλιος, * ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαῆς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, * καὶ αὐγάζει ἐν ἀσκήσει * θεοδότη καὶ Ἰουλίττα, * καὶ συνεκλάμπει πραξειν * Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Ἡ οὐρανόφρων Μαρίνη νῦν τιμάσθω, * σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ· * Συγχλητικὴ δὲ καὶ ἡ Σάρρα * σὺν Ἰουστίνῃ ἄσμασιν, * ὡς σοφαῖ, ἀνυμνεῖσθωσαν.

Πελαγία, ὁ ἀγγελος Κυρίου, * Ταΐσια, ὁ λύχνος * τῆς μετανοίας, συνφιδέσθω· * καὶ εἴ τις ἄλλη ἔλασμψε * γυναικῶν ἐν ἀσκήσεσι. Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀθλοφόρων τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες, * δυσωποῦμεν τὸν μόνον * Ζωδότην, τοῦ καταπέμψαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἔλεος * καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα.

Σὺν τῷ Γίῳ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα * ὄμοφρόνως δοξολαγοῦντες, * πιστῶς βοῶμεν. Δόξα σοι, * Τριάς μονας, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, τὶ τεκοῦσα * τὸν τοῦ κόσμου Σωτῆρα * καὶ

Δεσπότην, εύλογημένη, * αὐτὸν δυσώπει πάντοτε, * οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Εἰρήνης.

- » Ο τοὺς παῖδες δροσίσας ἐν καμίνῳ, * καὶ Παρθένον φυλά-
- » Οξας, * τὴν τεκοῦσαν σε μετὰ τόκον, * εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, *
- » ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ π'. Τὸν ἐν ὄρει * ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τοὺς ποιμένας * καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, * Ιεράρχας * Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, * σὺν τοῖς Οσίοις πάντες ἀνυμνήσωμεν, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερψυχοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ χρέως * Βασιλειος ὁ μέγας, * καὶ σὺν τούτῳ * ὁ πολύαθλος ὄντως * ὑμνείσθω Ἀθανάσιος ἐν ἄσμασι, * μετὰ Γρηγορίου, * τοῦ θεολογίας * ἔξαρχοντος ἀπάντων.

Ιωάννην, * τὸ χρυσορρήμον στόμα, * σὺν Κυρίλλοις, * τοῖς θεοσόφοις στύλοις, * δοξασωμεν· ώσπερτως καὶ Ἡσύχιον, * ἄλλον θεολόγον, * σὺν τῷ θεηγόρῳ * καὶ θείῳ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ * δοξα τῷ Νυσσαέων, * σὺν τοῖς δύο * θαυματουργοῖς Πατράσι· * καὶ ὁ σοφὸς τὰ θεῖα Ἐπιφάνιος, * σὺν Ἀμφιλοχίῳ, * τῷ θεοφωστῇρι, * ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Μητροφάνην, * τῶν Ιερέων κλέος, * σὺν Νεκταρίῳ, * Ἀττικῷ, Γενναδίῳ· * μεθ' ὧν καὶ Ἀνατόλιον ὑμνήσωμεν, * τοὺς ζωλαμπτῆρας, * ἀμα Εὔσεβιῳ * καὶ Πρόκλῳ, τοῖς πανσόφοις.

Νικολάῳ, * τῷ ιεροκηρύκῳ· * Σωφρονίῳ, * τῷ ὄντως μελιγλώτῳ· * σὺν Σύλαλιῳ ἄδω καὶ Διάδοχον· * ἀμα Εύσταθίῳ, * Ιουβεναλίῳ, * τοῖς πατροχορυφαίοις.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ιάσεις * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * ὡς ἔχ χρήνης, * τῆς λάρνακος βρυσούσης * τῶν ἀθλοφόρων πίστει ἀρυσώμεθα, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερψυχοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν, καὶ ἀγίον Πνεῦμα.

Ὡς μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε· * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω, * Πάτερ, Γιὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· * ἀναρχον τὸ χράτος * τῆς σῆς βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος * τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, * Θεοτόκε, * ἐν ώ Χριστὸς οἰκήσας, * θείους ναοὺς ειργάσατο τοὺς ψάλλοντας· * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρήνης.

Αἶνούμεν, εὐλογοῦμεν.

- » Τὸν ἐν ὄρει * ἀγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου * τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον
- » ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Λαζαρεῖ τοῦ Πτολεμαῖον,
Καὶ παχυδάγκιστη ἡ Τιμιωτέρα.
(φθ.) Θ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔις τὴν παρρήσιαν * ἐρεύξεται Ἀμβροσίου; * τοῦ Ἰεροθέου δὲ πῶς * τὴν σοφίαν ἔκειποι, * καὶ Ἀλεξάνδρων, τῶν θεοσόφων Πατέρων, * τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρότητα;

Φαίδιμος ὁ θεῖος, * Σπυρίδων ὁ θεοφόρος, * σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβώ, * Παλλαζίω καὶ Νόννῳ, * Ἰερωνύμῳ καὶ Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, * ὡς θεοφωστῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

Ο πολὺς τὰ θεῖα * Διονύσιος τιμάσθω, ὡς τῶν οὐρανίων μύστης· * ὁ πολύαθλος Κλήμης, * Φλαβιανός τε καὶ Παῦλος ὁ μέγας, * τῆς ὄμοιογίας οἱ προκήρυκες.

Μιχαὴλ Συνάδων * ὑμνείσθω σὺν Ταρασίῳ. * Νικηφόρος αὐθίς * σὺν Θεοδώρῳ τῷ πάνυ, * καὶ Θεοφάνης, ὁ ιερώνυμος ὄντως, * οἱ ὑπασπισταὶ τῶν χαρακτήρων Χριστοῦ.

Πέτρος καὶ Ἰγνάτιος, * οἱ ὄντως θεοφόροι, * ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι * καὶ ιερόαθλοι ὄντες, * ἀνυμνείσθωσαν ἐμεὶς σὺν Πολυκάρπῳ, * καὶ Κυπριανῷ τῷ χριστοράρτῳ.

Οσιοὶ Πατέρες * καὶ Ἰεράρχαι Κυρίου, * σὺν Ἰερομάρτυσι * καὶ Γυναικὶς ἀγίαις, * ὄνομαστοι καὶ ἀνώνυμοι πάντες, * εὔξασθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μητρικόν.

Ἐν ταῖς οὐρανίαις * μοναῖς τῆς δόξης Κυρίου, * σὺν χοροῖς τῶν μαρτύρων * καὶ ἀποστόλων τρυφῶντες, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν γῇ τὰς αἰτήσεις, * μάρτυρες, τῷ κτίστῃ προσαγάγετε.

Δόξα.

Ο εἰς ἐν Τριάδι * Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως. * εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἔκαστον, * ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλεις, * ὁ Πατὴρ, ὁ Γιός, καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῖς τρισσοφαέσιν ἴδιώμασι.

Θεοτοκία.

Βάτον καιομένην * πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, * προεώρε πάλαι Μωσῆς * ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, * τὴν θεόδεκτὸν σου γαστέρα, Παρθένε, * ὑποδεχομένην τὸ ἀχήρατον πῦρ.

(ο) Βαρύν.

Ἔινὸν προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάσι τῷ τόκον, * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, * ὑμνοῖς ἀστιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Βασιλεῖς θάρρῳ. Γυναικες ἀχούτισθητε.

(ο) Ι κόσμον ἀρνησάμενοι * καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, * πληθὺς ὀστῶν Πατέρων, * σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, * Ἰεραρχῶν ὄμρύγυρις, * καὶ Γυναικῶν τὸ σύνταγμα, * ἥμες κατεφει-

δρύνατε, * τοῦ ἀκμηνῆσαι ἀξίως * ὑπῶν τὴν πάμφωτον μηγ-
μην.

* Ετερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας * θεοφόρους Πατέρας * καὶ Ἱεράρ-
χας, ἅμα τε * Γυναικῶν τὰς ὄσιας, * καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων *
τὰς χορείας ἐν ὕμνοις * φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, * ὅπως ἀγια-
σθῶμεν, * καὶ ταῖς εὐχαῖς * τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου, * τὸν δρόμον διανύσωμεν * εὔμαρῶς τῆς νηστείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν στίγμος δ'. καὶ φάλλοις εἰς τηνηρά
πρωτόμοια.

* Ήχος πλάγ. δ'. Ο ἐν Ἑδὲμ Παράδεισος.

Την τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθὺν * ὄσιας ἀσκήσασαν, * ἐν
ψῶμασι ἔγχωμασιάσωμεν, πιστοί· * τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ *
εὐφημήσωμεν ἄσμασι * θεοφρόνως, ὁμοψύχως, ἀδελφοί· * ἐν ἔγχρω-
τείᾳ γὰρ ἔζησαν * καὶ ἐν νηστείᾳ καθαρῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ
κατετράνωσαν * τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν· * μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν *
Γυναικῶν τὰς θεοφόρους καὶ λαμπράς, * τὴν αὐτῶν πολιτείαν *
θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ· * ἵνα εὕρωμεν ἔκει * πλημμελη-
μάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας φαιδρῶς * ὄσιας τε ζήσαντας *
εὐφημήσωμεν ἐνδόξως, ἀδελφοί· * ὡς βιωτεύσαντας καλῶς, *
πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον * εὔσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, * πρὸς
ληξίν τε τὴν ἀνώλεθρον * καὶ μακαρίσαν τὴν ἔκει, * δι' ἀρετῆς
καὶ σεμνότητος * εὐθυδρομήσαντας, ἰδού, * ἀξίως τιμήσωμεν, *
ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ * τῇ αὐτῶν παρακλήσει, * καὶ
αἰώνιου δόξης καὶ χαρᾶς, * καὶ ῥυσθῶμεν τῶν ἔκει * ἀπαραιτή-
των κολάσεων.

Ιεραρχῶν ἀπάντων ὁ χορὸς, * Δικαίων ὄμηγυρις, * Ἀσκητῶν τε
καὶ ὄσιων Γυναικῶν, * τῶν βιωσάντων εὔσεβῶς, * δυσωπούμενοι
χάριτι, * ικετεύσατε τὸν μόνον ἀγαθὸν * καὶ πανοικτίμονα Κύριον, *
τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ ἡμᾶς· * καὶ τῆς ἔκει κατακρίσεως * ῥυσθείη-
μεν διὰ παντὸς * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, σοφοί, * καὶ μελλούσης
ἀπολαύσεως τρυφᾶν * διηνεκῶς, εἰς αἰώνας * αἰώνων, ἀγαλλιά-
μενοι τε καὶ ἡμεῖς, * αἰνον ὕμνοις ἀπαύστως * τῷ Ζωοδότῃ ἀνα-
κράζοντες.

Θεοπρεπῆ πανήγυριν, πιστοί, * κροτήσωμεν σήμερον, * ἐν τῇ
μνήμῃ τῶν ἀγίων δαψιλῶς * Ἱεραρχῶν καὶ Ἀσκητῶν, * καὶ
Ἱερομαρτύρων, * καὶ ὄσιων Γυναικῶν καὶ εὔσεβῶν. * τῶν γὰρ
φθαρτῶν κατεφρόνησαν, * καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, * καὶ
ὡς ἀράχνην ἡγήσαντο * καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτὰ, * ἵνα κερ-

δήσωσι τὸν Χριστὸν, * καὶ τὰ βασιλεῖα αὐτοῦ, * καὶ τὰ θεῖα
ά ὄφθαλμὸς * οὐκ εἰδεν, οὓς οὐδὲ ἡκουσε ποτέ· * ὃν πρεσβείαις, ὁ
Θεὸς, * ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἡγος πλ. δ'.

γιοὶ Πατέρες, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος * τῶν
χατορθωμάτων ὑμῶν· * δι' ὃν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὑρετε μι-
σθὸν τῶν χαμάτων ὑμῶν· * τῶν δαιμόνων * ἐλύσατε τὰς φάλαγ-
γας, * τῶν Ἀγγέλων * ἐρθάσατε τὰ τάγματα, * ὃν τὸν βίον
ἀμέμπτως ἐζηλώσατε· * παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, * εἰρή-
νην αἰτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Οεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρ-
πὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ιχετεύομεν· * Πρέσβειε, Δέσποινα, * με-
τὰ τῶν σῶν Ὁσιῶν * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Διδολογία ψεγάλη καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'. καὶ σ'.

Περιειργενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡγος δ'.

Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Σογ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Ο Ἀπόστολος. Πρὸς Ρωμαϊούς Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ΙΔ'. 19.

δελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς,
τῆς εἰς ἀλλήλους. Μή ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον
τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ
διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέας, μηδὲ
πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν φῷ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, η̄ σκανδα-
λίζεται, η̄ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἐσωτὸν ἐν φῷ δοκιμάζει· ὁ δὲ
διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως·
πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστί. (Κεφ. ΙΓ'. 25.) Τῷ δὲ
δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγελιόν μου καὶ τὸ κή-
ρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου, χρόνοις
αἰώνιοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε Γραφῶν προ-
φητικῶν, καὶ ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως,
εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, φῇ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας. Ἀμήν.

Τῶν Οσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Ηχοῦ.

Κεφ. Ε'. 22.

Ο καρπὸς δὲ τοῦ Πνεύματος, Ἀδελφοί, ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα χενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. (Κεφ. Κ'. 1.) Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιούτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεσυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Αλληλούχα. Ἡχος 3. Προκειμένοι Περιτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Στήχ. Ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ. Εὔχρηστον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος. Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην. Τέλος· εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ τῶν Οσίων. Εἶπεν ὁ Κύριος. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου. Κανονικόν. Εἰς μνημάσυνον αἰώνιον ἔσονται Δίκαιοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ**, τὸ Καθισμα τὸλον. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέραξα**, ιστώμεν στιχὸν τὸν ί. Καὶ ψάλλομεν τῆς Ὁκτωήγου στιχηρὰ ἀναστάτικα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. καὶ τοῦ Τριψιδίου. δ. Στιχηρὰ προσόμοι τὸῦ Τριψιδίου. Ἡχος πλ. 3'. Ολην ἀποθέμενοι.

Ο πλάστης μου Κύριος * χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβών με, * ζωηρῷ φυσήματι * ψυχώσας ἐζώσε, * καὶ ἐπίμησεν * ἐπὶ γῆς ἀρχοντα * ὄρατῶν ἀπάντων, * καὶ Ἀγγέλοις ὄμοδίαιτον. * Σατὰν δ' ὁ δόλιος, * ὄργανῳ τῷ ὅφει χρησάμενος, * ἐν βρώσει ἐδελέασε, * καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, * καὶ τῷ κατωτάτῳ * θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. * 'Αλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, * πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στολήν θεούφαντον * ἀπέξεδύθην ὁ τάλας, * σοῦ τὸ θεῖον πρόσ-
ταγμα * πάρακούσας, Κύριε, * συμβουλίᾳ ἔχθροῦ· * καὶ συ-
κῆς φύλλα δὲ, * καὶ τοὺς δερματίνους * νῦν χιτῶνας περιβέβλη-
μαι· * ίδρωτι κέχριμαι * ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· * ἀκάν-
θας καὶ τριβόλους δὲ * φέρειν μοι τὴ γῆ κεκατάραται. * 'Αλλ' ὁ
ἐν ὑστέροις * τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, * ἀνακαλέ-
σας εἰσάγαγε * πᾶλιν εἰς Παράδεισον.

Παράδεισε πάντιμε, * τὸ ὡραιότατον κάλλος, * θεότιστον
σκήνωμα, * εὐφροσύνη ἄληχτε * καὶ ἀπόλαυσις, * δόξα τῶν
Δικαίων, * Προφητῶν τερπνότης * καὶ Ἀγίων οἰκητήριον, * ἥχψ
τῶν φύλλων σου * Πλάστην τὸν τῶν ὄλων ἵκετευε, * τὰς πύλας
ὑπανοῖξαι μοι, * ἀς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα, * καὶ ἀξιωθῆναι *
τοῦ ἔργου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, * καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς τὸ πρό-
τερον * ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Αδάμ ἔξωστράκισται * παρακοῇ Παραδείσου, * καὶ τρυφῇς ἐκ-
βέβληται, * γυναικὸς τοῖς ρήμασιν * ἀπατώμενος, * καὶ γυμνὸς
κάθηται * τοῦ χωρίου οἴμοι! * ἐναντίον ὁδυρόμενος. * Διὸ σπουδά-
σωμεν * πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι * νηστείας, ὑπακούοντες *
εὐαγγελικῶν παραδόσεων· * ίνα διὰ τούτων * εὐάρεστοι γενόμενοι
Χριστῷ, * τοῦ Παραδείσου τὴν οἰκησιν * πᾶλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα. Ἡγος πλ. β'.

Εκάθισεν Ἄδαμ * ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, * καὶ τὴν ιδίαν
γύμνωσιν θρηνῶν ὡδύρετο. * Οἴμοι! * τὸν ἀπάτη πονηρῷ
πεισθέντα καὶ κλαπέντα, * καὶ δόξης μαχρυνθέντα· * οἴμοι! *
τὸν ἀπλότητι γυμνὸν, * νῦν δὲ ἡπορημένον. * 'Αλλ' ὡς Πα-
ράδεισε, * οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω· * οὐκέτι ὄψομαι
τὸν Κύριον. * καὶ Θεὸν μου καὶ Πλάστην· * εἰς γῆν γάρ ἀπε-
λεύσομαι, * ἐξ τῆς καὶ προσελήφθην. * Ἐλεῆμον, οἰκτίρμον, βοῶ
σοι· * Ἐλέησάν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ Ἡγο. Φῶς ἰλαρόν. Εἴτ-
οδος. Προκείμενον ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν Διτήν, ὡς
συνήθιστα, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἡγος πλ. β'.

Ηλιος ἀκτῖνας ἔχρυψεν, * ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἀστροῖς * εἰς αἱ-
μα μετετράπη· * ὅρη ἔφριξαν, * βουνὸι ἐτρόμασαν, * ὅτι Πα-
ράδεισος ἐχλείσθη. * Ξεβαίνων ὁ Ἄδαμ, * χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις
ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν σε, * Θεοτόκε Μαρία· * ἀνεδείχθης γάρ
θρόνος * τοῦ μεγάλου Βασιλέως, * σκηνὴ παναγία, * τῶν οὐ-

ρενῶν πλατυτέρα, * Χερουβίμ ἄρμα, * ἀνωτέρα δὲ τῶν Σεραφίμ, * νυμφῶν δόξης· * ἐκ σοῦ γὰρ προῆλθε * σαρκωθεὶς ὁ πάντων Θεός. * Αὐτὸν ιχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐις τὸν στίχ. τῆς Ὁκτωήχου· καὶ τὰ χατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἡγ. πλ. β'.

Εξεβλήθη * Ἄδαμ τοῦ Παραδείσου * διὰ τῆς βρώσεως· * διὸ καὶ ξαθεζόμενος * ἀπέναντι τούτου, * ὥδηρετο ὅλολύζων * ἐλεινῇ * τῇ φωνῇ, καὶ ἐλεγεν· * Οἶμοι, * τὶ πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ! * μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότου, * καὶ τῶν ἀγαθῶν * παντοίων ὑστέρημαι. * Παράδεισε ὡραιότατε, * ὁ δι' ἐμὲ πεφυτευμένος * καὶ διὰ τὴν Εὔσεν κεκλεισμένος, * ιχέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι * καμέ πλάσσαντι, * ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθῆσαι. * Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν * ὁ Σωτήρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα * οὐ θελω ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, * καὶ εἰς ἐπίγνωσιν * ἀληθείας εἰσελθεῖν· * ὅτι τὸν ἔρχόμενον πρός με * οὐ μὴ ἔχβαλλω ἔξω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Ο Ποιητής καὶ Δυτρωτής μου, πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος * ἐξ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην κατάρας * τὸν Ἄδαμ ἡλευθέρωσε· * διό σοι, πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε· * καὶ Παρθένῳ ἀληθεῖ, * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ χατρέ τοῦ Ἀγγέλου· * Χατρέ, Δέσποτα, * προστασίᾳ καὶ σκέπῃ, * καὶ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ τρίτου· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐις τὸν Ὁρθρον, Θεὸς Κύριος. Τὸ Ἀναστάσιμον πρωπάριον δίς. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον· ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τῆς Ἐξαημέρου τοῦ Χρυσοσπόλιου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἡγού. Τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον· καὶ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ἡγ. πλ. δ'.

Της μετανοίας ἀνοιξόν μοι πυλας, Ζωοδότα· * ὄρθριζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματός * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων, κάθαρον * εὐσπλάγχνψου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον. "Ομοιον.

τῆς σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γάρ καὶ τερρόπωσα * τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, * καὶ ρᾳθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἔχδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἰπε, Στήγος· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ἀπὸ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννόῶν ὁ τελας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ, βῶσ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, ὁ Ἀναστάτιμος, ὁ Σταυροθεοτοκίος, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς η'. καὶ τοῦ Τριψίου εἰς ι'.

Ωδὴ α'. Ηγος πλ. β'.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Δεῦρο, ψυχὴ μου ἀθλία, * κλαῦσον τὰ σει * πεπραγμένα, σήμερον * μνημονεύουσα τῆς πρὶν * ἐν Ἑδέμ γυμνώσεως, δι' ἡς * ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς * καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας * καὶ οἰκτιρμῶν, * Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, * καὶ τῶν ὅλων Ποιητὰ, * ἐκ χοῦς ζωάσας με τὸ πρὶν, * ἐνετελὼ σὲ ὑμινεῖν * σὺν τοῖς Αγγέλοις σου.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον * σὺ φυτουργεῖς, * Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, * παραδείσου τὴν τρυφὴν * ἐν Ἑδέμ, κελεύων με τρυφᾶν * τῶν ὥραίων καὶ τερπνῶν * καὶ μὴ ρέοντων καρπῶν.

Οἴμοι, ψυχὴ μου ἀθλία! * τῶν ἐν Ἑδέμ * ἀπολαύειν εἰληφας * ἔξουσίαν ἐκ Θεοῦ· * μὴ φαγεῖν δὲ γνῶσεως καρπὸν * προστάγης· ἵνα τί * παρέβῃς νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον.

Θεοχυῆτορ Παρθένε, * ὡς τοῦ Ἀδάμ * κατὰ γένος θύγατερ, * κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ Γεννήτρια, ἐμὲ * τὸν ἔξοριστον Ἑδέμ * νῦν ἀνακαλέσαι.

Καταβασίας δὲ λέγομεν τοὺς Βίρμους τοῦ παρόντος Κανόνος.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἰχνεσι, * τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον φέτην, * ἐβόα, ἀσωμεν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ.

(Φις ὁ δόλιος ποτὲ, * τὴν τιμὴν μου φθονήσας, * ἐψιθύρισε δόλον * τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὡσίν· * ἐξ ἡς ἐγὼ πλανηθεὶς, * ἐξωρίσθην * οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, * ἐγευσάμην τοῦ ἔνδον. * τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ * προσέταξέ μοι Θεὸς * μηδ' ὅλως μεταλεθεῖν, * καὶ τῆς θείας * δόξης ἀπερρίφην πικρῶς.

Οἴμοι, ἄθλια μου ψυχή ! * πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; * πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, * καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἔχθρου; * ἀλλ' ἐσκοτίσθης τὸν νοῦν, * καὶ παρέβης * ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

(Θεοτοκία).

* Ελπίς καὶ σκέπη μου, σεμνὴ, * ή τὴν γύμνωσιν πᾶλαι * περιστείλασσα μόνη * τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, * τῷ τοκετῷ σου, ἄγνη, * ἀφθαρσίαν * αὔθις με ἀμφίσσαν.

Καταβασία.

* Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ, * Κύριε, ὁ Θεὸς μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας αὐτοὺς, * ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ήγ. δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

* Εἰ εβλήθῃ ὁ Ἀδάμ * τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * διὰ βρώσεως πικρᾶς, * ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν * μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, * καὶ κατεκρίθη * ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, * ἐξ τῆς ἐλήφθη αὐτὸς, * ιδρῶτι δὲ πολλῷ * ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. * Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, * ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσομεν * τοῦ Παραδείσου, * ὥσπερ ἔκεινος, * ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσόμεθα.

* Επερον. Ήγ. δ. Οἱ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως.

* Νῦν ὁ καφρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, * καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής· μηδὲ στυγνάσωμεν, * ἀλλὰ, δεῦτε, νηστεύοντες προσάζωμεν * δάκρυα, κατάνυξιν * καὶ ἐλεημοσύνην, * κράζοντες. Ήμάρτομεν * ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. * Ἄλλ' ἄνες πᾶσι, πάντων Δυτρωτά, * ἵνα καὶ σχῶμεν * τὸν ἀφθαρτὸν στέφανον.

(Θεοτοκία). Οὐρανία.

* Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόκε, * τὰς δύναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. * εἰ μὴ γάρ σὺ προστασσο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐκ τοσούτων κινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐκ ἀποστώμεν, Δέσποινα, ἐκ σεῦ. * δούλους γάρ σώζεις * τοὺς σοὺς ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἰτα, ἀναγνωστις τοῦ Λήπτου, οὐδὲ τοῦ πατρὸς τοῦ Χαλκίδη, οὐδὲ τῆς ἀργής. Τί λύετε ταῦτα ἐπανιουμένην; Καὶ ποιεῦμεν δέοντας δύο.

(Ωδὴ δ. Χριστός μου δύναμις).

* Τιμῆς τίξωμαι * ἐγὼ ὁ ἄθλιος * παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου * ἐν τῇ Ἐδέμῳ * οἵμοι, πῶς πεπλάνημαι, * καὶ διαβόλῳ φθονηθεῖς, * ἀπερρίφθην τοῦ προσώπου σου!

* Εμὲ θρηνήσατε, * Ἀγγέλων τάγματα, * Παραδείσου τὰ

καλλη, * καὶ τῶν φυτῶν * τοῦ ἐκεῖ εὐπρέπεια, * τὸν πλανηθέντα δύστυχῶς * καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Δειμῶν μακάριε, * φυτὰ θεόφυτα, * Παραδείσου τερπνότης, * νῦν ἐπ' ἐμὲ * δάκρυα σταλάξατε * ἐκ φύλλων, ὥσπερ ὄφθαλμῶν, * τὸν γυμνὸν καὶ ξένον δόξης Θεοῦ.

Οὐκέτι βλέπω σε, * οὐκ ἀπολαύω σου * τῆς ἡδίστης καὶ θείας * μαρμαρυγῆς, * πάντιμε Παράδεισε. * γυμνὸς γάρ ἔρριμμαι εἰς γῆν, * παροργίσας τὸν Ποιήσαντα.

Θεοτοκίων.

Ἄγια Δέσποινα, * ή διανοίξασα * Παραδείσου τὰς πύλας * πᾶσι πιστοῖς, * ἀς Ἀδάμ ἀπέκλεισε * διὰ παράβασιν ποτὲ, * πύλας μοι ἐλέσους ἀνοίξον.

Καταβασία.

Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * η σεπτὴ Ἐκκλησία * θεοπρεπῶς * μέλπει, ἀνακράζουσα * ἐκ διανοίας καθαράς, * ἐν Κυρίῳ εορτάζουσα.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἔχθρὸς * τῆς ἐν Παραδείσῳ εύτυχοῦς * ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, * ὅφεως ἐν εἰδεὶ με ὑπεσκέλισε, * καὶ δόξης ἀτίδου * ξένον ἀπέδειξε.

Θρηνῶ καὶ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, * καὶ τοῖς ὄφθαλμοῖς ἐπιζητῶ * πλήθη δακρύων προστίθεται, * ὅταν ἀποβλέψω καὶ καταμάθω μου * τὴν γύμνωσιν, ἦν ἔσχον * ἐκ παραβάσεως.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, * αὐθὶς ἐπιστρέφειν δὲ πρὸς γῆν, * ἐγὼ ὁ ἀθλίος ἥκουσα. * Τίς ἐμὲ μὴ κλεύσῃ τὸν ἀπωσθέντα Θεοῦ, * καὶ τῆς Ἐδέμ τὸν Ἀδην * ἀνταλλαξάμενον;

Θεοτοκίων.

Νυμφῶνα δόξης σε μυστικὸν * πάντες καταγγέλλομεν πιστοί, * Θεοκυῆτορ πανάμωμε. * ὅθεν, δυσωπῶ σε, τὸν ἐκπεσόντα με * νυμφῶνος Παραδείσου * οἰκεῖον ποίησον.

Καταβασία.

Γῆ φείῳ φέγγει σου, ἀγαθὲ, * τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, * τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Ωδὴ σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολήν με ἐνέδυσας * θεούφαντον, Σωτὴρ, * ἐν τῇ Ἐδέμ ως εὔσπλαγχνος. * ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν ἐντολήν, * πεισθεὶς τῷ ἀλαστορὶ, * καὶ γυμνὸς καθωράθην * ὁ ταλαιπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, * ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ * διὰ ἀπροσεξίας σου. * Παραδείσου, ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς. * Ἄγγελων κεχώρισαι. * εἰς φθορὰν κατηνέχθης. * ὡς τοῦ πτωμάτος!

Ἐλέησον, οὐκτευρον, * παντοκράτωρ ὁ Θεὸς, * τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα· * μὴ παρίδῃς με, δέομαι, ἀγαθὲ, * τὸν ἀποχωρίσαντα * ἐμαυτὸν τῆς χορείας * τῶν Λγίων σου.
θεοτροχίου.

Μαρία θεάκλητε, * ή Κυρία τοῦ παντὸς, * ὡς πετοκυρα Κύριον, * Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Αυτρωτὴν, * αἰχμαλωτὸν ὄντε με * Παραδείσου τῆς δόξης * ἀνακάλεσαι.

Καταβασία.

Τοῦ βίου τὴν θεάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὔδιῳ λιμένι σου προσδραμών, * βῶ σοι Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, * πολυέλεε.

Κοντακιον αὐτόμελον. Ήγος πλ. β.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, * φρονήσεως χαρηγὲ, * τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ * καὶ πτωχῶν ὑπερεσπιστὰ, * στήριξον, συνέτισον * τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· * σὺ δίδου μοι λόγον, * ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· * ίδού γὰρ τὰ χεῖλη μου * οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ χρέειν σε· * Ἐλέημον, ἐλέησον * τὸν παρεπεσόντα.

Ο Οἰκος.

Ἐκάθισεν * Αδάμ τότε, * καὶ ἔκλαυσεν * ἀπέναντι * τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, * χερσὶ τύπτων τὰς ὅψεις, * καὶ ἐλέγεν· * Ἐλέημον, ἐλέησον * τὸν παρεπεσόντα.

Ιδὼν Αδάμ * τὸν ἄγγελον * ὥθησαντα * καὶ κλείσαντα * τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, * ἀγνεστέναξε μέγα * καὶ ἐλεγεν· Ἐλέημον, ἐλέησον * τὸν παρεπεσόντα.

Συναλλησον, * Παράδεισε, * τῷ κτήτορι * πτωχεύσαντι, * καὶ τῷ ἡχῷ σου τῶν φύλλων * ιχέτευσον τὸν Πλαστην, * μὴ κλείσῃ σε. * Ἐλέημον, ἐλέησον * τὸν παρεπεσόντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμενη τῆς ἀπὸ τοῦ Πικροδείσου τῆς τρυφῆς ἐκπτώσεως τοῦ πρωτοπλάστου Αδάμ.

Ωδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ο δεσποτῶν τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, * ὁ πλάσας με βουλῆρας σφι, * φθονηθέντα με * τῷ δολίῳ δράποντι ποτὲ, * καὶ σὲ παροργίσαντα, Σωτὴρ, * μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεὸς, * ἀλλ' ἀνακάλεσαι με.

Τὰ τοῦ αἰσχούς περικείμενος ἐνδύματα, * οἷμοι! ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, * ἀπακλαίομεις * τὴν ἐμὴν ἀπωλεισν, Σωτὴρ, * καὶ πάστει βῶ σοι, ἀγαθέ· * Μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεὸς, * ἀλλ' ἀνακάλεσαι με.

Ἐπειμέτισεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος * δλην μου τὴν ψυχὴν φλονερῶς, * παραδείσου δὲ * τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ· * ἀλλ' ὡς

εύσυμπάθητε Σωτήρ, * μή ύπερβδης ὡς Θεός, * ἀλλ' ἀνακάλεσαι με.

Θεοτοκίου.

Τὴν ικέσιόν μου δέησιν, πανάμωμέ, * πρόσδεξαι συμπαθεῖσ τῇ σῇ. * καὶ συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων δίδου μοι, ἄγνη, * ἐν θρήνοις βοῶντι ἔκτενῶς. * Μή ύπερβδης, ἀγαθή, * ἀλλ' ἀνακάλεσαι με. Καταβασία.

- > ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὄστοις
- > Δπατοι, * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *
- > τὸν τύραννον ἔπεισε βοῶν. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν
- > Πατέρων ἡμῶν.

Ἐγκαίριον. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστοις.

Δωρεαῖς πολυτρόποις * πάλαι τετίμηκας * τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, * μόνε φιλάνθρωπε. * δράκων δὲ δεινὸς * συριγμῷ ἐδελέασεν, * οἴμοι! τῶν προσόντων * καλῶν ἀπογυμνώσας.

Ίνα τί συμβουλίας * πικρᾶς ἀκήκοας, * καὶ τῆς θείας ἐγένου * ψήφου παρήκοος; * Οἴμοι! ταπεινὴ * ψυχὴ, Θεὸν λυπήσασα, * ὃν ἀεὶ δοξάζειν * ἐτάχθης σὺν Αγγελοις.

Ἐρπετῶν καὶ θηρίων * δεσπότης γέγονας. * ἐρπετῷ ψυχοφθόρῳ * πῶς προσωμίλησας, * σύμβουλον λαβών, * ὡς εὐθῆ, τὸν ἀλάστορα; * Ω τῆς σῆς ἀπάτης, * ψυχὴ μου παναθλία!

Θεοτοκίου.

Φωτοφόρον σκηνήν σε * Θεοῦ σαρκώσεως * ἀνυμνοῦμεν, Μαρία * θεοχαρίτωτε. * ὅθεν με δεινῶς * σκοτεισθέντα τοῖς πάθεσι * λάμψον, φῶς ἐλέους, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Καταβασία.

- > Ιγκ φλογὸς τοῖς ὄστοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυσίαν *
- > Ιεῦδατι ἔφλεξας. * ἀπαντα γάρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνω τῷ
- > βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερψυχοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ί'. Θεὸν ἀνθρώποις ίδειν ἀδύνατον.

Γλυκὺς * εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως * ἐν τῇ Ἐδέμῳ * ἐφάνη μοι πλησθέντι τῆς βράσεως, * εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς. * οἴμοι, ψυχὴ ἀθλία! * πῶς ἀκρασία σε * τῆς τοῦ Παραδείσου ἐστίας * ξένην πεποίηκε;

Θεὲ * τῶν ὄλων, ἐλέους Κύρε, * εἰς τὴν ἐμὴν * ταπείνωσιν εὔσπλάγχνως ἐπίβλεψον, * καὶ μὴ πόρρω πέμψῃς με τῆς θείας Ἐδέμῳ. * ὅπως βλέπων τὰ κάλλη, * ὅθεν ἐκπέπτωκα, * σπεύσω πάλιν θρήνοις προσλαβεῖν * ἀπέρ ἀπώλεσα.

Θρηνῶ, * στενάζω καὶ ἀποδύρομαι, * τὸ Χερουβίμ * φλογίνη τῇ ρομφαίᾳ θεώμενος * τῆς Ἐδέμου τὴν εἰσόδον φυλάττειν

ταχθέν, * πᾶσι τοῖς παραβάταις * οἵμοι! ἀπρόσιτον, * εἰ μὴ σὺ ἀκώλυτον, Σωτήρ, * ταύτην ποιήσεις μοι.

Θερῷ * τῷ πλῆθει τῷ τοῦ ἐλέους σου, * Χριστὲ Σωτήρ, * καὶ θείες ἐκ πλευρᾶς σου τῷ αἱματι, * δι' οὐ καθηγίασας τὴν φύσιν βροτῶν, * ἡγιεῖας δὲ τὰς πύλας * τοῖς σοὶ λατρεύουσι, * τὰς τοῦ Παραδείσου, ἀγαθὲ, * τὰς πρὶν κλεισθείσας Ἀδάμ.

(Εὐτοκία).

Ζωῆς * ἡ πύλη ἡ ἀδιόδευτος, * ἡ νοητὴ, * Παρθένε Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * Παραδείσου πύλας μοι κλεισθείσας τὸ πρὶν * ἄναξον σαῖς πρεσβείαις, * ὅπως δοξάζω σε * τὴν μετὰ Θεόν μου βοηθὸν * καὶ κραταιάν πρασφυγήν.

Καταρύκτια.

» **Θ** εὸν * ἀνθρώποις ἴδεν ἀδυνάτον, * φὶ οὐ τολμᾶ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, πάναγνε, ὥραθη βρο-
» τοῖς * Δόγος σεστάρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις στρατιαῖς, * σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποτελάριον ἀκτήσιμον, καὶ τὸ παρόν..

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τι ἡς ἐντολῆς σοῦ, Κύριε, * παρτήκουσα ὁ ἄθλιος, * καὶ γυμνω-
θεὶς τῆς σῆς δόξης, * αἰσχύνης πέπλησμα, οἴμοι! * καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι * τοῦ Παραδείσου, εὔσπλαγχνε. * Ἐλεῆμον,
ἐλέησον * τὸν στερηθέντα δικαίως * τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἐτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α πφικισθέντες, Κύριε, * Παραδείσου τὸ πρῶτον, * διὰ τῆς ξύλου
βρώσεως, * ἀντειστήγαγες πάλιν * διὰ στευροῦ καὶ τοῦ πά-
θους * σοῦ, Σωτήρ καὶ Θεέ μου· * δι' οὐ ήμᾶς ὄχύρωσον * τὴν
νηστείαν πληρῶσαι * ἀγνοπρεπῶς, * καὶ τὴν θείαν ἔγερσιν προ-
σκυνήσαι, * τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, * σὲ τεκουόσης πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴγιους, Στιγγράζ τῆς Ὁκτωήχου ἀνατάσιμα δ', καὶ
ἀνατολικὸν ἔν, καὶ τοῦ Τριψίου ταῦτα τὰ ιδιόμελα.

Ηγες πλ. α'.

Ο ίμοι! * ὁ Ἀδάμ ἐν θρήνῳ κέντραγεν, * ὅτι ὄφις καὶ γυνὴ *
θείκης παρῆρσίας με ἔξωσαν, * καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς *
ξύλου βρῶσις ἡλλοιτρίωσεν. * Οἴμοι! * οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος· *
ὁ ποτὲ βασιλεὺς * τῶν ἐπιγεάνων πάντων. κτισμάτων Θεοῦ, * νῦν
αἰχμαλωτος ὄφθην * ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς· * καὶ ὁ ποτὲ *
δόξαν ἀθανασίας ἡμφιεσμένος, * τῆς νεκρώσεως τὴν δοράν, * ὡς
θητὸς, ἐλεεινῶς περιφέρω. * Οἴμοι! * τίνα τῶν θρήνων συνεργά-
την ποιήσωμαι; * Ἀλλὰ σὺ, φιλάνθρωπε, * ὁ ἐκ τῆς δημούρ-

γῆστας με, * εὐσπλαγχνίεν φορέσας, * τῇς δουλειές τοῦ ἔχθρου
ἀνακάλεσαι, * καὶ σῶσον με.

Στιγ. Εξομαλογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν δλη χαρδίᾳ.

Ο αὐτός.

Ἐδώ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέψεχται· * οἱ βουλόμενοι ἀδλῆσαι, *
εἰσέλθετε, * ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν * τῆς νηστείας ἀγῶνα· *
οἱ γάρ νομίμως ἀθλοῦντες, * δικαίως στεφανοῦνται· * καὶ ἀνα-
λαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ στεφροῦ, * τῷ ἔχθρῳ ἀντιμεχη-
σώμεθα, * ὡς τεῖχος ἀρρήγητον * κατέχοντες τὴν πίστιν, * καὶ
ὡς θώρακα * τὴν προσευχὴν, * καὶ περικεφαλαίαν * τὴν ἐλεγμασύ-
νην· * ἀντὶ μαχαίρας * τὴν νηστείαν, * ἥτις ἔκτεμνει * ἀπὸ καρ-
δίας πᾶσαν κακίαν. * Ό ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν * κομίζεται
στέφανον * παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως.

Στιγ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοι.

Ηγος πλ. 3.

Δάμι τοῦ Παραδείσου διώκεται, * τροφῆς μεταλαβὼν ὡς πα-
τρίκοος· * Μωσῆς θεόπτης ἔχρημάτισε, * νηστείᾳ τὰ ὄμματα
* τῆς ψυχῆς καθηράμενος. * Διὸ τοῦ παραδείσου οίκητορες
γενέσθαι * ἐπιπθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν * πῆς ἀλυσιτελαῖς τρο-
φῆς, * καὶ Θεὸν καθορᾶν ἐφιέμενοι, * μωσαῖκες τὴν τετράδα *
τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν· * προσευχῆι καὶ τῇ δεήσει * εἰλιχρενῶς
προσκαρτεροῦντες, * κατευνάσσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, *
ἀποσοβήσωμεν * τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα· * κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω *
πορείαν μετίωμεν, * ὅπου σὲ τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι * ἀστγήτοις φω-
νεῖς * τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, * καθορᾶν τὸ ἀμηχανον
καλλος * καὶ δεσποτικόν. * Εκεῖ ἀξίωσον ἡμᾶς, * Γιὲ Θεοῦ ζωα-
δότα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * συγχορεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγ-
γέλων στρατιαις· * ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς, Χριστὲ, πρε-
σβείαις, * καὶ Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων * καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων.

Στιγ. Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου·
μὴ ἐπιλάσθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ηγος πλ. 3.

Εθισε καιρὸς, * ἡ τῶν πνευματικῶν ἀρχὴ, * ἡ κατεύ-
των δαιμόνων νίκη, * ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, * ἡ τῶν Ἀγ-
γέλων εὐπρέπεια, * ἡ πρὸς Θεὸν παρρήσια· * δι' αὐτῆς γάρ Μωϋ-
σῆς * γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, * καὶ φωνὴν ἀφάτως * ἐν
ταῖς ἐκοινές ὑπεδέξατο. * Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς· *
προσκυνῆσαι σου τὰ πάθη * καὶ τὴν ἀγίαν. ἀνάστασιν, * ὡς φε-
λάνθρωπος.

Δόξα. Ή εἶτε **Καὶ νῦν.** Θεοπάντι.

* περευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτάκε Παρθένε, ὑμνοῦμεν σε· * διὰ ταῦ ἐκ σου σαρκωθέντος * ὁ φόνος ἡχμαλώτισται, * ὁ Ἀδάμ ἀνακέχληται, * ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, * ἡ κατάρε νενέκρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἔζωποι ηθῆμεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν σοι· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ οὗτως εὐδοκήσας· * δόξα σοι.

Δόξοισιν μεγάλῃ, καὶ ἡ συνῆμης Λαζή ἐν τῷ Νάρθηκι ἐν τῇ Βάθλουσιν καὶ τῷ ἐσωτηρὶ Τιδίσμελον. Συνάπτουμεν δὲ καὶ τὴν πούστην Ὡρανή καὶ ἀναγνωρίσκουμεν αἱ Κατηγορίεις τοῦ Οὐρανοῦ Πατέρος τῆς ἡμῶν Θεοπάντης τοῦ Στουδίου. Καὶ Ἀπόδυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ἐκ τῶν Μακαρισμῶν τοῦ Πάτρος, προπάντων δι. καὶ ἐκ τοῦ Κυνόνος σῆς ἡμέρας τοῦ Τριφύλου, ἡ σ'. ΠΩΣ.

Ιησοχαμενον. Πάτρος πλ. δ'.

Εὐκαστθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ τὴν ἡμῶν.

Στη. Γνωστὸς ἐν τῇ Ιουδαϊᾳ ὁ Θεός.

Οἱ Απόστολοι.

Πάτρες Ρωμανοίς Επιστολής ΙΙανουαρίου.

Κεφ. ΙΓ'. 11.

δελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ή οὐκέτι προέκοψεν, η δὲ ἡμέρα ἡγγικεῖν ἀποθάμεθα οὖν τὰ ἔργα τῶν σκότους, καὶ ἐνδυσάμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ός ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσαμεν, μήτε κάρμασις καὶ μέθαις, μήτε κολπαῖς καὶ ἀσελγεταῖς, μήτε ἔριδι καὶ ζηλῷ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ιησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μήτε ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. (Κεφ. ΙΔ'. 1.) Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μήτε εἰς διακρίσεις λογισμῶν. Ός μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, οὐ δὲ ἀκθενῶν λάχανα ἐσθίει. Οἱ ἐσθίων τὸν μήτε ἀσθίοντα μήτε ἔξουθνείτω, καὶ οὐ μήτε ἐσθίων τὸν ἀσθίοντα μήτε κρινέτω· ὁ Θεός γάρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἴ ὁ κρίνων ἀλλοτρίον οἰκέτην; τῷ ιδίῳ Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει· σταθήσεται δὲ, δινατός γάρ ἐστιν ὁ Θεός στῆσαι αὐτὸν.

Ἄντηλον χριστόν. Πάτρος δ.

Άγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Βίον γραμμένον κατὰ Μαζανίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εάν ἀφῆτε τοὺς ἀνθρώπους τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν· Αἰνέτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, μέγιρι τῆς Ὑψώσεως τοῦ πιμίου Σπαυρῶν, σχολάζει ἡ Πολυελέος· φάλλεται δὲ μόνον ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις τῶν δεστότικῶν Ἐφραν.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, οὐ στιγμογούμεν· ἀλλ' εὐθὺς, μετὰ τὸν προσιμιακὸν. Φαλιμὸν, Φάλλομεν τὸν Κύριον, ἐκέραξα, εἰς τὸν Ἡγον τοῦ τυχόντος ἥγου τῆς Ὁκτωήγου, ιστῶντες στιγ. Ι. καὶ Φάλλομεν Στιγηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου δ'. Καὶ τὸν Τριφδίον τὰ παρόντα προσόμοια γ'.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήπ.

Ἡγος β'. Ἀγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα * ταπεινῶσαι πάντες σπουδάστωμεν, * Ε τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον * τῆς ἀμάρμου νηστείας * καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι Κύριον * τὸν σωζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν * καὶ λήθην τῆς κακίας * παντελῆ ποιήσωμεν, βοῶντες * Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, * ὡς πάλαι Νινευίτας, * Χριστὲ Βασιλεῦ * καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς * οὐρανίου βασιλείας * ποίησον, εὔσπλαγχνε.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω * ἐννοῶν τὰ ἔργα μου, Κύριε, * τὰ πάσης τιμωρίας ἐπαξία· * ίδού γάρ παραβλέψας * τὰ σεπτά σου, Σῶτερ, ἐνταλματα, * ἀσώτως μου τὸν βίον ἡνάλωσα· * διό σε ἰκετεύω, * μετανοίας ὅμβροις με καθάρας, * νηστεία καὶ δεῆσει, * ὡς μόνος ἐλεήμων, ἐκλάμπρυνον * καὶ μὴ βδελυῖη με, * εὐεργέτε τῶν ἀπάντων, * καὶ ὑπεράγαθε.

Ἐτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἡγος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν * φαιδρῶς ἀπαρξάμεθα, * πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς * ἐσαυτοὺς ὑποβάλλοντες· * ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, * τὴν σάρκα καθάρωμεν· * νηστεύσωμεν, * ὡσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, * ἐκ παντὸς πάθους, * τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος, * ἐν αἷς διετελοῦντες πόθῳ, * ἀξιωθείημεν πάντες κατιδεῖν * τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τὸ ἄγιον Πάσχα, * πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Εἶτα, τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα. Καὶ νῦν. Θεστοκίον. Εἴτοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. Φῶς ίλαρόν.

Προκύπτεντον. Ήγος π. 3.

Τὴν ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἐπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι
θύλιζομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ
λύτρωσαι αὐτήν.

Στιγ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλαβοιτό μου.

Στιγ. Ἰδέτωσαν πτωχοῖς καὶ εὑρεφενθήτωσαν.

Καὶ πάλιν γεγωνοσέρχονται.

Μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Ἡ Ἔκτενής. Τὸ, Καταξίωσον, Κύρε. Μετάνοιαι γέ, καὶ αἱ
Λιτήρησις παρὰ τοῦ Ιερέως. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἰδιόμελον.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἡγίας Μ'. εἰς
τοῦ Διογούκου, γίνεται Εἰσοδὸς διὰ τὴν μεγάλην Προκύπτεντον.

Εἰς τὸν Στιγ. τὸ παρόν Ἰδέτωσαν. Ήγος 3.

Ἐλαμψεν ἡ χείρις σου, Κύρε. * ἐλαμψεν ὁ φωτισμὸς τοῦ προ-
τατόπου σου. * ἴδού καιρὸς εὐπρόσδεκτος, * ἴδού καιρὸς μετα-
νοίας. * ἀποθάψεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, * καὶ ἐνδυσθάψεθα τὰ
σπλακάνα τοῦ φωτὸς, * ὅπως διαπλεύσαντες * τῆς νηστείας τὸ μέγα
πέλαγος, * εἰς τὴν τριγύρεον Ἀνάστασιν καταντήσωμεν * τοῦ
Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν * Ἰησοῦ Χριστοῦ, * τοῦ σῶζοντος
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιγ. Πρὸς σὲ τρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὄφθαλμοι δουύλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
εὗτῶν, ὡς ὄφθαλμοι πατιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οἵτις οἱ ὄφθαλμοι ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὐ
στειρήσαι ἡμές.

Καὶ διασείδεται, τὸ πότε Ἰδέτωσαν.

Στιγ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύρε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ¹
ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως· ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη τῇ ψυχῇ ἡμῶν· τὸ
ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ τῇ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάναις.

Τα Μαρτυρίου.

Ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν ἀγίων σου, Χριστὲ ὁ
Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δισταύρωμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ήγος ο. χύτες.

Οἱ γενναῖοι ἐν Μάρτυρι.

Ἄντιον Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, * Θεομῆτορ, δοξαζούσι· * τὸν Θεὸν
τῷ γάρ, πάναγνε, * ἀπεκύησας, * τὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι * ἀεὶ συνυπάρχοντα * καὶ Ἀγγέλων στρατιάς * ἐξ μὴ ὄντος
βουλήματι * ὑποστήσαντα. * ὃν ἰχέτευε σῶσαι, * καὶ φωτίσαι *
τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθιοδόξως * σὲ ἀνυμνούντων, πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· καὶ τὰ
παρόντα τροποποιία.

Πήχος β'.

Ο εοσάκε Παρθένε, * Χαῖρε, χεχαρτωμένη Μαρία· * ὁ Κύριος μετὰ σου· * εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ποιοῦμεν μετάνοιαν μίαν. Δόξα.

Εἰ, αππιστὰ τοῦ Χριστοῦ, * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * ἵνα ῥυθμῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * τοι γάρ ἐδόθη χάρις * πρεσβευειν ὑπέρ ἡμῶν. Μετάνοια μίαν. Καὶ τοῦ.

Ιατεύσατε ὑπέρ ἡμῶν, * ἄγιοι Ἀπόστολοι * καὶ Ἅγιοι πάντες, * ἵνα ῥυθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· * ὑμᾶς γάρ θερμοὺς προστάτας * πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Μετάνοιαν μίαν. Τὸ πλεόν θεωτομον λέγεται γιανοίς μετανοίας καὶ μέλους.

Γιπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * καταφεύγομεν, Θεοτόκε· * τὰς τῇ μῶν θεοσίας * μὴ παρίδῃς ἐν περιπάτοις· * ἀλλὰ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * μόνη ἀγνή, * μόνη εὐλογημένη.

Τό, Κύριε, ἐλέησον. Μητρόσια φωνή, καὶ μετά ιστόητος πάντες. Εκρωνεῖ ὁ Ἰερεὺς, λέγων. Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας.

Καὶ ἡ Εὐγή.

Ε πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πατούς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον, πά τὲ ἔθνη πρεύνον· τὸν κόσμον ειρήνευσον· τὴν ἀγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προσπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τεῖχον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλις μετανοίας, καὶ λέγομεν καὶ τὴν Εὐγήν τοὺς ὄστιου Πατέρους ἡμῶν Ἑρραγίη τοῦ Σύρου.

Ιατεύσατε τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ διαιτη.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, διώρησαι μοι τοῦ ὄρεν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴτις τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀρμήν.

Καὶ ἀσπαζόμενοι τὰς αγίας εἰκόνας ἐν τοῖς σταυρίοις ἡμῶν, ὡς συνήθως· καὶ λέγει ὁ Προεστῶς τὸ, Δόξα σοι, ὁ Θεός, η ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ γίνεται Εὐγή ὑπὸ τοῦ Ἰερέως, καὶ Ἀπόλυτις· Οὐτος ὁ τύπος ὡρεῖται γίνεσθαι μετὰ πάσαν Κυριακήν ἐπέρχεται, ἔως τῆς πέμπτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ιστέον δέ, ὅτι μίαν ἡμέραν τῆς αγίας Μ'. ἐπεσκευασθεῖσαν καὶ ἀκριβεῖς διε-

ζέρειν, έστω αὐτή τοπική, καὶ ὑπόδειγμα καὶ υκν. θεοῦγρος
ἢ Χριστῷ Ἰησού τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, πάσης τῆς ἀγίας Μ'. Λαζ
αρέναι, ὅτι ἐκ, γένηται ἀδελφὸν ἐκδημῆται πρὸς Κύριον ἐν
ταῖς ἀγίαις ταῦταις ἡμέραις διὰ μέσης τῆς Ἐβδομάδος, Παν-
ηγυρῆς οὐ γίνεται τῶν στιτῶν αὐτοῦ, ἔως τῆς Παρακλησίας ἐσπέρας.
τοτε γάρ τελεῖται ἡ Πανηγυρίς αὐτοῦ ὄντως καὶ τῷ Σαββάτῳ
ἢ Λειτουργίᾳ αὐτοῦ. Τῷ δὲ ἐπισήμῳ Σαββάτῳ, γίνονται τὰ ἐννατα
αὐτοῦ, καὶ λαγγάνη, κάνει τοι μή. Τὰ δὲ πεσσαρακοστὰ αὐτοῦ
γίνονται, ὅταν ἐξιθύμες των ἡμερών αὐτοῦ πληρωθήτῃ καὶ δὲ προσ-
ροκτοὶ καὶ αἱ φιλέμαι αὐτοῦ ἔργονται ἀπό τῆς πάσας Κυριακῆς,
μεγάλη συμπλοκὴτεως ἡμέραιν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Τῇ β. της λ. εβδομάδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Σημαίνει θρασύτερον διὸ τὴν τῆς Εἰσπέρας παράκλησιν, καὶ
συναγόμενα πάντες κατὰ τὸν τύπον ἐν τῇ Εκκλησίᾳ. Εἴ τι εἴ-
ποις ἀνίσταται ὁ Ιερεὺς, καὶ ποιεῖ τὴν συνίθη μετάποιησιν τῷ
Πρεστώτῳ, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Καὶ λαβὼν θυ-
ματὸν, ισταται ἐνόπιον τῆς ἀγίας Τριπέτης, καὶ θυμιάν σταυ-
ρούδως, λέγει Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡμῶν ἐπεισόντων τῷ, Ἀμήν,
ψάλλεται Τριτσιγιον γυναικεῖ μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν,
ἐκρωνεῖ ὁ Ιερεὺς. Ὁτι σοῦ ἐστίν η βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν,
το, Κύριε, ἐλέησον, το. καὶ εὗθε τὸ, Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοου-
σιῷ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιατρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται ὁ Εξά-
χλυμος ἥκει μετανοιῶν, μετὰ πάτης προσοχῆς καὶ φρεσοῦ Θεοῦ,
καὶ οὐκ ἔχει ἔκρυσταν τις πατέται τῇ Βῆμᾳ ὡταύτως τυλιγμένη-
ται καὶ δυστωπούντες ὑπὲρ πών ἀμφαρτιῶν ἡμέραν. Επειτα, Συναπτή
ὑπὲρ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ Ιερεὺς ἐκρωνεῖ. Είτα, ψάλλεται τοιχίσις
Μοναχὸς τὸ, Ἀλληλούα, εἰς τὸν συγόντα Ήγον, καὶ ἡμέτερος τοῦ
Τριαδικοῦ τοῦ Ήγον· τῇ τοιαὶ πρὸς μηνί, τῇ προσσώς τὸ το., ὡς
ἔδει τῷ Πρεστώτῳ ψάλλονται δὲ μετά μελούς, μεγαλοφύλων
καὶ ἀρρωδῶν. Είτα, στυγοκογούντεν τὸ ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.
μετά δὲ ἐν' Αντιστοντον, το. το. Ἀλληλούα, ποιεῦμεν μετανοίαν γ'.

οι πάντες ἔξι του. Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθηματική παναγία τῆς Ὁκτωρήσου. Ἐπειτα, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἄγρον Ἐρραφ. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν, Καθηματική πού Τριψίδιον τέ πάρον πού κυρίου Ἰωσήφ.

Ὕμνος 3. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Γρῆς νηστείας τὴν θείαν ἀπαρχὴν * κατανύξει κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες· * Δέσποτα Χριστέ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν * δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, * καὶ ῥῦσαι, δεόμεθα, * δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς * καὶ κολάσεως φρικτῆς, * ὡς μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. (Θεοτόκη. Ερραφ.)

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Εὐθεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα· * δεῖξον, ὡς ἀεὶ, τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γάρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμεν σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, * ὁ τῶν Λασωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Καὶ πᾶκτον Λαζάριων εἰς τὸν ἄγρο. Ἐρραφ. Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιγμογίαν, Καθηματική πού κυρίου Θεοδώρου.

Ὕμνος 3. Τὴν ἄχραντον εἰχόνα σου.

Γρῆν πάνσεπτον ἐγκράτειαν * ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, * ἀκτίνας ἀπολάμποντες * τῶν ἀγίων ἐντολῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, * προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, * ἀγνείας καθαρότητα, * εὐανδρείας τὴν ισχύν· * ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν * εἰς τὴν τριήμερον ἀγίαν ἔξανάστασιν, * τὴν καταλάμπουσαν * ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. (Θεοτόκη. Ερραφ.)

Γρῆν ἄμαχον πρεσβείαν σου * κεκτημένος ἐν δεινοῖς, * λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, * παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὡς Μῆτερ Θεοῦ· * προφθάνεις γάρ σὺ πάντοτε * τοῖς αἰτοῦσι σε πιστῶς, * τὸν ζόρον ἐκδιώκουσα * τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν. * "Οθεν εὐχαρίστως βοῶμεν σοι· * Βραχέα δέξαι, Δέσποινα, εὐχαριστήρια, * ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι * ἐν πᾶσι προστασίᾳ.

Ἐπειτα, ἐ N. καὶ ἡ συνέχεια Ερραφ. Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαὸν σου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκσώνησην, εὐθύς· Τῷ Κυρίῳ φίσωμεν, εἰς τὸν Ηγον τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου. Ψάλλομεν δὲ αὐτὸν μετὰ τοῦ Ειρμοῦ εἰς εἰ'. Απὸ δὲ τοῦ Σπιγτοῦ, Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, εἰσέργονται τὰ Τριψίδια, καὶ λέγομεν τὰ δ'. Τροπαρια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριες βασιλεύων τῶν αἰώνων, ἥργεσται τὸ Τριψίδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου· καὶ ψάλλομεν ὃ εἰς γραῦς τὸ ἐν Τροπάριον. ὃ δὲ ἔπειρος τοῦ

Ζηλο. Εἴναι σύτας γένουσμάν των, δύο γέρων, ζεῦκτών μεν ὑπήρχοντες φωνῇ, καὶ ψάλλομεν τὸ Τριαδικὸν Τροπάριον τοῦ Τριάδος.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· καὶ πάλιν ὑψηλωτέρᾳ τῇ φωνῇ λέγομεν τὸ,
Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, καὶ ψάλλομεν τὸ ἔτερον Τροπάριον
 τοῦ κυρίου Θεοδώρου· ἐπεὶ γάρ ἀνὰ εἰ· Τροπάρια ἔχει ἡ Ωδὴ
 θετερον δὲ λέγομεν Καταβατίαν τὸν Εἰρμὸν τοῦ δευτέρου Κα-
 νάνιας. Οὕτω ποιούμεν ἐδίθητον τὴν ἀρίαν Μ'.

Απὸ δὲ γ'. Ωδὴς, Καθισμα τοῦ Μηναίου εἰς δὲ τὴν φ'. Ωδὴν,
 Καθισμα Μαρτυρικὸν τοῦ Ηγού, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναζή-
 σιον τοῦ Μηναίου τῆς ἡμέρας.

Τὸ Τριάδον τοῦ κυρίου Ιωσήφ.

Ωδὴ α'. Ηγος β'. Δεῦτε λαοί.

Ἐνταχθύτη στιγμογεῖται ἡ α'. Ωδὴ τῶν Ωδῶν.

Πῶς τὴν ἐμὴν * νῦν ἀποκλαύσομαι γύμνωσιν; * ποίαν ἀρχὴν
 ποιήσομαι * τῆς σωτηρίας μου * ὁ ἀσώτως βιώσας; * Οἰκτίρ-
 μον, οἰσπερ οἰδας, * κρίμασι σῶσον με.

Ίδε καιρός, * ίδε τὴμέρα σωτήριος, * ἡ τῆς νηστείας εἰσόδος· *
 ψυχὴ, γρηγόρησον, * καὶ παθῶν τὰς εἰσόδους * ἀπόκλεισον, Κυ-
 ρίψι * ἐνατενίζουσα.

Αμαρτιῶν * ἡ τρικυμία χειμάζουσα * ἐπὶ βυθὸν καθέλκει
 με * τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει * προστρέχω τοῦ
 ἐλέους· * σῶσον με, Κύρie.

Μόνος ἐγὼ * τῇ ἀμαρτίᾳ δεδουλωμαι· * μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι *
 θύραν τὴνέφεξα, * εὐδιαλλαχτε Λόγε· * ἐπίστρεψόν με, σῶσον * τῇ
 εὐσπλαγχνίᾳ σου. (Θεοτοκίον).

Ἡ τὴν πηγὴν * τῆς ἀπαθείας κυήσασα, * τραυματισθέντα
 πάθεσι, * Κόρη, θεράπευσον· * καὶ πυρὸς αἰωνίου * ἐξάρπασόν με,
 μόνη * Θεοχαρίτωτε.

Ἐπερον Τριάδον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ηγος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοί, * σήμερον ὑποδεξώμεθα * τῶν νηστειῶν τὸ χάρισ-
 μα, * ὡς θεοδώρητον * καιρὸν τῆς μετανοίας· * ἐν ταύτῃ τὸν
 Σωτῆρα * ἰλεωσώμεθα.

Ἐφθασε νῦν, * εἰσῆχται ὁ τῶν ἀγώνων καιρός· * τὸ τῆς νη-
 στείας στάδιον * προθύμως ἀπαντες * ἀπαρξώμεθα ταύτης, * τὰς
 ἀρετὰς Κυρίψι * ὡς δῶρα φέροντες.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, * τρίφωτε, ἀρχικωτάτη Ἐνάς, * Κυριαρχία πάν-
 ζωε, * Θεὲ καὶ Κύρie, * Πατήρ ὁ παντοκράτωρ, * Γιὲ καὶ θεον
 Πνεῦμα, * σῶζε τὸν κόσμον σου.

Τὸ τοῦ Θεοῦ * ἄγιον ὅρος ὑμνήσωμεν, * Μαρίαν τὴν ἀμίαντον, * ἐξ τῆς ἀνέτειλεν * ὁ τῆς δικαιοσύνης * "Ηλιος τοῖς ἐν σκότει * Χριστὸς, ἡ πάντων ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

"Ἄρμα πυρὸς * ἔλαβεν Ἡλίαν τὸν θαυμαστὸν, * νηστείᾳ ὀπλισάμενον. * Μωσῆν ἀνέδειξε * θεατὴν τῶν ἀρρήτων. * καὶ ἡμεῖς ταύτην ἐλόντες, * ὄφόμεθα τὸν Χριστόν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρῶσιν Ἀδάμ * ἔφαγε, καὶ Παραδείσου αὐτὸν * ἡ ἀκρασία ἔξωσεν. * ἡμᾶς δὲ, Κύριε, * τὴν νηστείαν λαβθῦσα, * υἱοὺς ὑπακοῆς σου * δεῖξοι, φιλάνθρωπε.

» Δεῦτε λαοί, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
» Διθάλασσαν, * καὶ ὀδηγήσαντι * τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε * δουλείας Αἰγυπτίων. * ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, * καὶ ψυχῆς τὸ ὄπτικὸν * ἀμαυρωθέντα, * τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου * ἀνακαινίσας, Χριστὲ, * φωτί με * σωτηρίας αὔγασον, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κόρον μισήσασα παθῶν, * ἐστιάθητι καλῶν * τῇ καρυκείᾳ, * καὶ ἡδύνθητι μᾶλλον * τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ, * πικρίας * ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, * ταπεινὴ ψυχὴ μου, * καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν, * καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν * ἐσκοτισμένος, * οὐδαμῶς ἀτενίζω * πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεόν. * διὸ με * οἴκτειρον καὶ φώτισον, * καὶ τῆς μετανοίας * ὑπάνοιξόν μοι πῦλας.

(πατέρας).

Η οὐρανώσασα ἡμῶν * τὴν γεώδην καὶ φθαρτὴν, * ἀγνή, οὐσίαν, * τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ * κατευθυνθῆναι ἡμῶν * ἐντεῦξεις * καὶ δεήσεις ποίησον, * πρὸς τὸν σὸν καὶ πάντων * Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Πατέρας. Τὸν πᾶλαι δροσίσαντα.

(Π)αιδῶς εἰσδεξάμεθα * τῆς νηστείας τὴν εἰσόδον, πιστοὶ, * καὶ μὴ σκυθρωπάσσωμεν, * ἀλλὰ νίψωμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν * ἀπαθείας τῷ ὄντι, * εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ἐλαίψ ἀλείψαντες * συμπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν, * μὴ βαττολογήσωμεν, * τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * προσευχὰς ἀναπέμποντες, * εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Αἴδιον, ἀναρχὸν * τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, πιστοὶ, * Γίὸν δὲ

συνάναρχον, * καὶ τὸ Πνεῦμα συνεχλάμψαν ἐκ Πατρὸς, * ὅμοιού-
σια πρόσωπα, * μιᾶς ὅντας * τῆς παντοδύναμου * ἀρχῆς καὶ
ἔξουσίας.

(Θεοτοκίον).

Μαρία θεόκλητε, * ἰλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν. * ἐκ σοῦ
γάρ η ἀφεσίς * παρορχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς. * τὸν Γιόν σου
καὶ Κύριον * μὴ ἐλλίπης * εὐμενίζομένη * ύπερ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεύτας ὁ Κύριος * τεσσαράκοντα μέτρον ἡμερῶν, * τὰς
νῦν ἀφιέρωσε * καὶ ἡγίασεν ἡμέρας, ἀδελφοῖς. * ἐν αἷς φθάσαν-
τες, χράζωμεν. * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρυός.

- > Τὸν πάλαι δροσίσαντα * τῶν Ἐβραίων τοὺς παιδεῖς ἐν φλογὶ, *
- > καὶ φλέξαντα Κύριον * τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ *
- > ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες. * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
- > πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ στήγαλγεται ἡ Τιμιωτέρα.

(Ψάλμος 5). Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

|| τῆς νηστείας ἡμέρα * ἀποχὴ ἀμαρτίας * γενέσθω σοι,
ψυχὴ, καὶ πρὸς Θεὸν * νεῦσις ὄμοιος καὶ οἰκείωσις. * ὅπως φύ-
γης κακίας * τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς * τὰς φερού-
σας ποθήσῃς * πρὸς τὴν ἔκει κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὄλισθήσας * καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, * ὁδύρο-
μαι καὶ στένω καὶ βοῶ. * Σῶσον με, Κύριε, σῶσον με, * ἀνε-
ξίκακε μόνε, * καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ * τῆς γεέννης
ἔκεινης * τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς νηστείας * ἐνδυθέντες χιτῶνα, * κραιπά-
λης σκοτεινὸν καὶ δυσαχθὲς * ἀποδυσώμεθα ἐνδυμα. * καὶ φαιδροὶ¹
γεγονότες * ταῖς θείαις ἀρεταῖς, τὰ φωταυγῆ * τοῦ Σωτῆρος ἐν
πίστει * ὄψόμεθα παθήματα.

(Θεοτοκίον).

Ἐξασθενήσασαν πάσαις * προσβολαῖς τῶν κακίστων * δαιμό-
νων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν * ἵασαι, ἄχραντε Δέσποινα, * ιατρὸν
τετοκυῖα * Χριστὸν, τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, * τῶν εἰδότων σε
Κόρην, * Παρθένον ἀδιάφθορον,

Εἰρυός ἀλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς * τῶν ἀγίων νηστειῶν. * ἐναρξώμεθα τού-
των * ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς. * εἰς χρίσεις γάρ καὶ μάχας *μὴ νηστεύετε, φησίν.

Ἐν τῷ ὅρει τῷ Χωρῆβ * τῇ νηστείᾳ καθαρθεῖς, * εἰδὲ Θεὸν
· Ἡλίας · * καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς * νηστείᾳ τὴν καρδίαν, * καὶ
ὁψόμεθα Χριστόν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, * τρία πρόσωπα ὑμνῶ, * ἐναὶ Θεὸν
τῶν ὅλων, * τὸν Πατέρα καὶ Γίον * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, *
τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Νηστούμενον.

· Η Ἀγνή παιδοποιεῖς, * η Παρθένος γαλουχεῖς · * πῶς ἐν ταύ-
τῳ τὰ δύο, * παρθενεύεις τίκτουσα; * Θεός ἐστιν ὁ δράσας · * μή
ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

· Ήμέρα μία, φησι, * βίος ὅλος γηγενῶν · * τοῖς κάμνουσιν ἐκ
πόθου * τετσαράκοντά εἰσιν * ἡμέραι τῆς νηστείας, * ἀς τελέ-
σωμεν φαιδρῶς.

Ο Εὐρρός.

- γὰρ τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα-
- τὸς ἀχρόνως * προεχλάμψαντα Λόγον, * ἐν ὑμνοῖς ἀσιγή-
- τοῖς * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Κίτια, τό.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν
ἀειμακάριστον * καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, * τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦ-
σαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Μετάνοιαν μίαν, καὶ τὸ Φωταγγικόν τὸ τοῦ Ἡγου. Εἰς τοὺς
Αἶνους, εἰς τὸ, Πᾶσα πνοή, στήγ. οὐ φάλλομεν· μετὰ δὲ τὸ εἰ-
πεῖν τὸ, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι
τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον, κτλ., ἀπεργάμενα
ἐν τοῖς ψιαθίοις ἡμῶν, οἱ δύο Χοροί, καὶ ιστάμενοι ἐν ισότητι, ἀργό-
μενοι τοῦ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκίᾳ, καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ πραείας καὶ ἵσης τῆς φωνῆς
πάντες, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'. Πληρούμένων δὲ αὐτῶν,
λέγει ὁ Ἰερεὺς τὰς Αἰτήσεις· μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν
τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἡγος πλ. α'.

Ἐληλυθεν ἡ νηστεία, * ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, * ἡ κατή-
γορος τῆς ἀμαρτίας, * καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, * ἡ

πολιτεία τῶν Ἀγγέλων * καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. * οἱ πιστοί, ἀνακράξωμεν. * Ο Θεὸς, ἐλέήσον ἡμᾶς.

Στ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρώτον ἑλέους σου, Κύριε, καὶ ἥγαλλισασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰδομεν κακά. Καὶ τόδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς νιοὺς αὐτῶν.

Καὶ θέσσασθαι. τὸ αὐτὸν Ἰδεύεται.

Στ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Εἰτα, τὸ Ναζαρετικόν.

Ἐύλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν. * εἰ γάρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ιεροτελεῖ.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, * καὶ Παρθένον ἀγνήν, * καὶ τῶν Χερουβίμων ἀγιωτέραν * ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν. * ὅτι ψυχῆς καὶ σώματος * Θεοτόκον ὄμολογοῦμεν, * ὡς κυρίως γεννήσασαν * Θεὸν σεσαρκωμένον. * πρέσβευε, πάναγνε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτα τοῦ Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φᾶλλειν τῷ ὄνόματί σου, "Ψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρώτον ἑλέος σου, καὶ τὴν ἀληθείαν σου κατὰ νύκτα. Τὸ Τρισάγιον. Μετανοιας γ'. Τοῦ, Παναγία Τριάς· τοῦ, Πάτερ ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ιερέα τοῦ, "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον. Εν τῷ Ναῷ ἔστωτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ * ἔστανται Εινομίσομεν. * Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, * ἀνοιξον ἡμῖν * τὴν θύραν τοῦ ἑλέους σου.

Καὶ λέγομεν τὸ, Κύριε, ἐλέήσον μ'. Εἰτα, ἀπέρχεται ὁ Ιερεὺς καὶ λέγει· Ο ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ τίμεται λέγομεν τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ. Μετὰ δὲ τοῦτο ιστάμεθα, λέγοντες καθ' ἑαυτούς ἐν τῷ ίδιῳ λογισμῷ τὴν προγραφεῖσαν Εὐγήν τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἐρραιμ, Κύριε καὶ Δίσποτα τῆς ζωῆς μου ("Ορα σελ. 112.) μετὰ τῶν συνηθῶν μετανοιῶν. Εν δὲ τῇ ι.β. μετανοίᾳ, λέγομεν πάλιν τὴν Εὐγήν ὡσαύτως, καὶ ἀνιστάμεθα. Εἰτα, ἀρχεται ὁ Προεστὼς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. Καὶ μετανοιας γ'. καὶ συνάπτουμεν τὴν πρώτην "Ωραν· καὶ πληρουμένου τοῦ γ'. Ψαλμοῦ, λέγομεν τὸ, Ἀλληλούια, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'.

Δεῖ εἰδέναι; ὅτι τὰς δευτέρας πάσας τῆς ἀγίας Μ'. εἰς τὴν πρώτην "Ωραν σὺ στιγμοῦσμεν· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας στιγμοῦσμεν, καὶ ποιούμεν καὶ ἐν Ἀντίχων μετανοίας γ'. Ψαλλεῖς ὁ τάχιστος Μοναχὸς τὸ παρὸν Προκείμενον, εἰς Ἡγίου πλ. β'· τῷ ὁ πρωτείστον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ τῷ μὲν ἀνταποκρινομένῳ, ὁ αὐτὸς ποιεῖ γρονθικήσιαν ἐπὶ γῆς, ώσταύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δύο Στήρους.

Στήγ. α'. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στήγ. β'. "Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Καὶ πᾶν.

Τὸ πρωτείστον τῆς φωνῆς μου. Δόξα... καὶ νῦν.

Θεοποιοῦ.

Πάντα σε καλέσωμεν, * ὡς κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; * ὅτι ἀνέτειλας * τὸν Ἡλιον τῆς Δικαιοσύνης. * Παραδείσον; * ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον; * ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. * Ἀγνήν Μητέρα; * ὅτι ἐσχες σαὶς ἀγκαλαῖς Γίον, * τὸν πάντων Θεόν. * Λύτὸν ικέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετανοίας γ'. Εὐ' οὖτω.

Πάντα διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιον σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Καὶ δευτερούμεν αὐτό.

Ἄντρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Ιαΐν τὸ αὐτὸ, ἐκ δευτέρου.

Πάντο πρόσωπόν σου ἐπίφενον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τοῦτο δὲ λέγομεν ἐκ τρίτου, μεγαλεψύνως καὶ ἀργῶς.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ Τριτάγιον μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκβωνεῖ ὁ Ιερεὺς. "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία· καὶ μετά τὸ, Ἀμήν, ηέργομεν τὸ παρὸν Τριπάτοιν.

Πάνταχύ προκαταλάβε, * πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἔχθροῖς βλασφημοῦσι σε * καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἀνελε τῷ σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἴσχύεις * ὄρθιοδόξων ἡ πίστις, * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Το, Κύριε, ἐλέησον μ'. καὶ ηέργομεν τὸ, Εὐχή. Ο ἐν παντὶ κατερῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ τὸ, Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον,

Πάτερ. Ὁ Ἰερέας· Ὁ Θεός, οίκτειρήσαι τῷμᾶς καὶ εὐλογήσαι τῷμᾶς· ἐπιφέναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' τῷμᾶς, καὶ ἐλεήσαι τῷμᾶς· καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. μεγάλας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφῆσαν Εὐγῆν, Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου ("Ορα σελ. 112.).

Ομοίως καὶ τὰς ιβ'. ἐν δὲ τῇ ιβ'. λέγομεν τὴν Εὐχήν, ὡς εἰρηται· καὶ μικρὸν τῆσυχάζοντες, ἀργεται ὁ Προεστῶς τοῦ Τρισαγίου, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας Εἰκόνας· τὸ, Πάτερ τῷμῶν· τὸ, Κύριε, ἐλέησον ιβ'. καὶ ὁ Προεστῶς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Xριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' τῷμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὄφόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα τῷμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυτις.

Εἶτα, ἔξερχόμεθα λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι· κάκεῖτε λέγονται αἱ συνήθεις Εὔχαι, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηγήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς τῷμῶν, Θεοδώρου τοῦ Στουδίου, ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος η ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ὡς προγέγραπται, ἥγουν ἐν τῇ Δ'. καὶ τῇ Παρασκευῇ· καὶ γίνεται τέλος καὶ Ἀπόλυτις. Οὗτος ὁ τύπος γίνεται κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν Μ'. ἐν τῷ "Ορθῷ καὶ ἐν τῇ α'. "Ωρᾳ. Περὶ δὲ "Ωραν γ'. κρούει τὸ σιδηροῦν γ'. ὁ Κανδηλάπτης, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ποιοῦντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἔκαστος τῷμῶν, ἐνώπιον τῶν ἀγίων Θυρῶν, μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμενοι τὰς ἀγίας Εἰκόνας· είτα καὶ ἐτέραν μίαν. Ομοίως καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἰερέως, καὶ ἀρχομένων τῷμῶν τοῦ Τρισαγίου, γίνονται μετάνοιαι γ'. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ τῷμῶν, ἔκρωνται ὁ Ἰερέας· "Οτι σου ἐστιν η Βασιλεία, καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, τὸ, Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ μετανοίας γ'. καὶ στιχολογεῖται η γ'. "Ωρα, ὡς συνήθως· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας. Καθ' ἐν δὲ Ἀντίσων, ποιοῦμεν μετανοίας γ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Καθίσματος, φάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

"Ηχος πλ. β'.

Kύριε, * ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ * τοῖς Αποστελοῖς σου καταπέμψας, * τοῦτο, ἀγαθὲ, * μη ἀντανελῆς ἐφ' τῷμῶν, * ἀλλ' ἐγκείνισθν τῷμῖν δεομένοις σου.

Καὶ τῷμῶν ἀντιφωνούντων, ποιοῦμεν γονυκλισίαν ἐπὶ γῆς· ὠσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐπομένους δύο στίχους.

Στή. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός.

Στή. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον· καὶ μετανοίας γ'.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἀμπελος τὴν ἀληθινὴν, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰκετεύεμεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἀποστόλων * καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Κλίμακα. "Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ ταχινεῖς Μοναχὸς ἀρχυπίκειν τοὺς ἀδελφοὺς καθ'" ὅλην τὴν ἄγιαν Μ'. Διέρχεται δὲ ἡρέμα, καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ὑπνοῦντας καὶ διεγείρει πρὸς τὴν ἀκρόστιν, κατὰ τὸν παρακολουθήσαντα τύπον. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάγνωσιν, τὸ παρόν.

Ὕμνος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, * εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· * κατευδώσαι τὴν ἡμέραν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον ἔκφωνει ὁ Ιερεύς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Καὶ μετὰ τὸ, 'Αμήν, φᾶλλομεν τὰ παρόντα Γροπάρια, εἰς Ἡγον πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς Σάναδεῖας, * καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * καὶ δί αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα

Ταχεῖταιν καὶ σταθηράν * δίδου παραμυθίαν * τοῖς δοῦλοις σου, Τίησοῦ, * ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· * μὴ χωρίσου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλιψει, * μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, * ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς πρόφρασον. * "Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον, * ὁ πανταχοῦ· * ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, * οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθεύσιν * ἐνωσον σαυτὸν, οἰκτίμον· * ἵνα συνημμένοι σοι * ὑμνῶμεν καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς καὶ προστασία * καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, * τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, * τῶν καταπινουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀγείμαστος * σὺ εἰ, Θεοτόκε ἀχραντε· * ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σῶσουσα * τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, * μνήσθητι καὶ ἡμῶν, * Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ'. καὶ ἡ Εὐχή· Ο ἐν παντὶ καρφῷ, καὶ πάλιν· τὸ, Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Τὸ, 'Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· καὶ ὁ Ιερεύς· 'Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμας,

ἐπιφέναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαις ἡμᾶς. Ποιῶ-
μεν μετανοίας γ'. λεγομένης καὶ τῆς προγεγραμμένης Εὐγῆς.
Ουσίως καὶ τὰς λοιπὰς ιβ'. ἀργώς, διὰ τὸ ισάξει πάντας· καὶ
μετ' ἡσυχίας μικρὸν εὐχόμενοι, ἀρχεται ὁ Προεστῶς τῆς Εὐγῆς
παύσης·

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορε, Κύριε Γιὲ μονογενὲς, Ἰη-
**στοῦ Χριστὲ, καὶ ἄγιον Πνεύμα, μία Θεότης, μία δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἱς ἐπίστασαι χρίμαστι, σωσόν με
τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ο δὲ Κανδήλαπτης, βαλὼν τὴν συνίθη μετάνοιαν τῷ Προε-
στῶτι, ἀπέρχεται καὶ κρούει τὸ σήμαντρον ἔξ. Καὶ μετὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω εὐγῆς, Δεῦτε προσκυνήσαμεν γ'. καὶ μετα-
νοίας γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τὴν ἔκτην "Ωραν. Εἰς δὲ τὴν πλή-
ρωσιν τοῦ τρίτου Φαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλούτα, μετανοίας γ'.
καὶ ἀργόμενα τῆς στιχολογίας καὶ στιχολογοῦμεν Κάθισμα ἐν-
καθ' ἦν δὲ Ἀντίφωνον, Ἀλληλούτα, καὶ μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ
τὴν στιχολογίαν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἡχὸν 3'.

Ο ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ * τῷ σταυρῷ προσηλώσας * τὴν
τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν * τῷ Ἀδάμ ἀμαρτίεν, * καὶ
τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον * διάρρηξον, Χριστὲ ὁ
Θεός, * καὶ σῶσον τὸν ἡμᾶς.

Στίχ. α. Ἐνώπισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ
ὑπερβῆς τὴν δέησίν μου.

Στίχ. β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέχραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσή-
κουσέ μου.

Ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, ὡς προγέγραπται.

Δέξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρέργησαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήμα-
τα, * σὺ τὸν ἐκ σου γεννηθέντα * δυτώπησον, Ήστόχε Ιιαρ-
θένε· * πολλὰ γάρ ισχύει δέησις μητρὸς * πρὸς εὔλενειαν Δευτέ-
του· * μὴ παρβῆῃς ἀμαρτωλῶν * ικεσίας, η πάνσεμνος· * ὅτι ἐλεή-
μων ἔστι * καὶ σῶζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

Καὶ μετανοίας γ'.

Εἰτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὸ εἰς τὴν ἔκτην
"Ωραν, εἰς Ἡχὸν πλ. α'.

Κύριε, Κύριε, * ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει * ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεως σου, * σοὶ προσπίπτομεν, ἀνάνατε· * σοῦ δεό-
μεθα, Ἀγιε· * Σωσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * πρεσβείαις των Ἅγιων σου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Καὶ δισεύρουν αὐτό. Προκείμενον. Ἦχος σ. Ψαλμὸς α'.
Γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.
Στή. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.
Προφητείας Ησαίου σὸν Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

"Ορασις, τὴν εἰδεν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς, τὴν εἶδε μετὰ τῆς Ἰουδαϊας καὶ μετὰ Ἱερουσαλήμ, ἐν βασιλείᾳ Ὁζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαί καὶ Ἐξεκίου, οἱ ἐβασιλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἀκουε, οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου, ἡ γῆ, ὅτι Κύριος ἐλαλησεν· Τιοὺς ἐγέννησα καὶ ὑψώσα, αὐτοὶ δέ με ἡθέτησαν. Ἐγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ συνήκεν. Οὐαὶ, ἔθνος ἀμαρτωλὸν, λαὸς πληρῆς ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι! ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Τί ἔτι πληγῆτε, προστιθέντες ἀνομίαν; Πᾶσα κεφαλὴ εἰς λύπην, καὶ πᾶσα καρδία εἰς πόνον· ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος· αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἥρημωται, κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη· καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼν ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρά ἀν ὡμοιώθημεν. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἀρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεού, λαὸς Γομόρρας. Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἴμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βιούμαι· οὐδὲ ἀν ἔρχησθε ὄφθῆναι μοι. Τίς γὰρ ἔξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε· ἐὰν φέρητέ μοι σεμιδαλιν, μάταιον· θυμίαμα βδέλυγμά μοι ἔστι. Ταῖς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχουμαι· νηστεῖαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν· οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Ὁταν τὰς χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνητε πρός με, ἀποστρέψω τοὺς ὄφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἴματος πλήρεις. Λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πενηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν

ἀπένεντι τῶν ὄφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν· μάζετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν· βύσασθε ἀδικούμενον· κρίνατε ὥρφανῷ καὶ δικαιώσατε γῆραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος, καὶ ἐὰν ὡσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φονικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὡσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητε μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητε μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γάρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Προκείμενον. Ἡγ. βραχ. Ψαλμὸς β'.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ϕόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Ἰνα τι ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Κλημακ. Εἰτα σὲ παρὸν Τροπάριον.

Τραχὺ προκαταλαβέτωσαν τῷμας * οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, * ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· * βοηθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὄνοματός σου. * Κύριε, βύσαι ἡμᾶς, * καὶ ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, * ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας γ'. καὶ μετὰ τὴν Ἐκχώνησιν, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἡγ. β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χειρας ἔξετεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον εἴκόνα σου * πρεσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γάρ εὐδόκησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἵνα βύσῃς οὓς ἐπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν σοι· * Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν.

Εύσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψων εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, * δεῖξον εἰς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γάρ ἐπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμεν σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, * ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ'. καὶ ἡ Εὐχή· Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὄνοματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· καὶ ὁ Ιερεὺς Στίχ. Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ'. Εὐχόμενοι καθ' ἑαυτούς, λέγομεν καὶ τὴν προσεγγραφμένην Εὐχὴν τοῦ ἀγίου Ἐρραβοῦ ("Ορα σελ. 112.). Όμοιως καὶ τὰς λοιπὰς iβ'. ἀργῶς, διὰ τὸ ισάξειν πάντας πληρωμένης δὲ τῆς iβ'. ἀνιστάμεθα καθ' ἑαυτούς, καὶ ἀργεται ὁ Προεστῶς τοῦ τελευταίου Τρισαγίου μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας εἰκόνας. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Κύριε, ἐλέησον iβ'. Εἰτα, Δόξα σοι, ὁ Θεός, η ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· καὶ γίνεται Ἀπόλυτις. Οὕτως ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πάσαν τὴν ἀγίαν Μ'. ἐν ταῖς Τριθέταις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόλυτιν, ἔκειχόμενοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπερχόμεθα μετὰ πάσης ἥσυχίκς ἐν τοῖς ιδίοις κελλίοις, καὶ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν συντυγίας πρὸς ἀλλήλους ποιεῖν· κεκαλυται γάρ παρὰ τῶν ἀγίων Πατέρων, ὃ καὶ ὀφείλομεν φυλάτσειν κατὰ πάσαν σύναξιν.

Περὶ δὲ ὡραν ἐννάτην, κρούει ὁ Κανόηλάπτης τὴν θ'. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀργόμεθα τοῦ Τρισαγίου, μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· "Οπι σοῦ ἐστιν η Βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, τὸ, Κύριε, ἐλέησον iβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. μετανοίας γ'. καὶ φάλλομεν τὴν ἐννάτην "Ωραν τρίψαλμον· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ γ'. Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλούα, μετανοίας γ'. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας τοῦ Καθίσματος· καθ' ἐν δὲ Ἀντίζωνον, μετανοίας γ'. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας, φάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἡγον πλ. δ.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὡρᾷ δι' ἡμᾶς * σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, * νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν * τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ σωσον ἡμας.

Στίχ. α'. Ἐγγισάτω η δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. β'. Εἰσέλθοι τὸ ἄξιωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαι με. Ποιεῦμεν καὶ τὰς ἐν τούτοις μετανοίας.

Δέξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθέ· * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύτας, * καὶ ἐγερτιν δεῖξας ὡς Θεός, * μὴ παρίθης, οὓς ἐπλατας τῇ χειρὶ σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεημον· * δέξαι τὴν τεκουσαν σε Θεοτόκων, * πρεσβεύευσαν ὑπέρ ἡμῶν, * καὶ σωσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετανοίας γ'. Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις πάλιν εἰς τὸν Κλίμακα. Καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν, λέγομεν τὸν παρόντα Στίχον.

Μή δὴ παραδόψης ἡμᾶς εἰς τέλος, * διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, * καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, * καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, * διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σου, * καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλον σου, * καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιον σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Μετανοίας γ'. Ἐκρωνεῖς ὁ Ιερεὺς. "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, 'Ἄμην, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τριπάνια, εἰς Ἡγον πλ. δ'.

Πλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον, * ἔλεγεν. * Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, * οὐκ ἀν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἀπέκρυψεν, * οὐδὲ ἡ γῆ * σειομένη ἐκυμάνετο. * Αλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν * ζυγὸς δικαιοσύνης * εὑρέθη ὁ σταυρός Εσου. * τοῦ μὲν, * καταγομένου εἰς ἄδην * τῷ βάρει τῆς βλασφημίας. * τοῦ δὲ, * κουφιζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν θεολογίας. * Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Σταυροφεοτοκίον.

Γιὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου * ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσσα ἡ τεκοῦσα, * ἔλεγε δακρύουσσα. * Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενός τὴν λύτρωσιν * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, * ὁ Γιὸς καὶ Θεός μου.

Το, Κύριε, ἐλέησον μ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Ιερεὺς. Ο Θεός οἰκτερήσαι τὸν ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ ἔσαυτοὺς καὶ τὴν προσδηλωθεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ὀστού Ερραιμ. ("Ορα σελ. 112.). Εἰδούσας ιστάμεθα κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς Χοροὺς, καὶ ἀπάρχεται ὁ Χορὸς, ω̄ ἐπιλαγχάνει ἐνάρξασθαι, εἰς Ἡγον πλ. δ'. Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε. Καὶ ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ μέλους, καὶ μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡγον.

Οἱ Μακαρισμοί.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἐλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἐλθης.

Μακάριοι οι πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δίκαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Μακάριοι οι ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Μακάριοι οι καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νιοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δίκαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, φευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Γιώ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης.

Εἰο! οὕτως ἐνουμένων τῶν ὅντων Χορῶν ἐν τοῖς ψιαύσιοις, λέγομεν ὑψηλοτέροφ φωνῇ, τὸ,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετάνοιαν μίαν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετάνοιαν μίαν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἀγιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετανοίαν μίαν· καὶ λέγομεν.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος,

Κύριος Σαβαὼν· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχος.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μη καταισχυνθῆ. Καὶ πάλιν.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος,

Κύριος Σαβαὼν· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν

έπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος,

Ἀγιος, Κύριος Σαβαὼν· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα.

Ἐνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν,
τὰ ἔκουσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
στήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀ-
φίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πε-
ριεσμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον, ὡς συντίθως, τὸ
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Εβδομάδος. Δόξα. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπτασον, Χριστὲ, * τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου, * ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη οὐ στεναγμὸς, *
ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς
τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδῃς * ἀμερτωλῶν δεῖσεων
φωνὰς, * ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν *
τῶν πιστῶν χρευγαζόντων σοι· * Ταχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ
σκεῦσον εἰς σωτηρίαν, * ἡ προστατεύουσα ἀει, * Θεοτόκε, τῶν
τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ. καὶ ἡ Εὐγή· Ο ἐν πάντι καὶ ϕ. Κύριε, ἐλέησον, γ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
βίμ. Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· καὶ λέγεται: Στίχος
παρὰ τοῦ Ἱερέως· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ποιοῦμεν τὰς
γ. μεγάλας μετανοίας καὶ τὰς ιβ'. Εἴη οὖτως εὐχόμεθα ἡσύ-
χως. Καὶ ἀρχεται ὁ Προετῶς τοῦ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ
μετανοίας γ. καὶ φάλλομεν τὸν ργ'. Ψαλμὸν τοῦ Εσπερινοῦ.
Ἐξέργεται δὲ ὁ Κανδηλάπτης καὶ χρούει τὸ μέγα σῆμαντρον.
Ο δὲ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὰς συνίθεις Εὐγάστος Λυγι-
κοῦ· μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Προσιμιακοῦ Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλ-
ληλούϊα, μετανοίας γ. Καὶ στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον·
καθ' ἐν δὲ Ἀντίσωνον ποιοῦμεν μετανοίας γ.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΚΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν Ψαλμὸν, στιγμογοῦμεν τὰ, **Πρὸς Κύριον** εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέχραξα**, ιστῶμεν στίχ. σ· καὶ ψάλλομεν τὰ παχόντα Στιγμῆρα Προσόμωια τοῦ Τριῳδίου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

"**Ὕγιος β'.** Πάντας ὑπερβαίνω τῇ ἀμαρτίᾳ.

Πᾶσαν ἀμαρτίαν διεπραξάμην, * πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτίᾳ. * ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, * οὐκ ἔχω δακρύων ὄχετούς. * ἐὰν ῥάθυμως καὶ νῦν βιώσω, * κολάσσει ὑπόδικός εἰμι. * "Αλλὰ δός μοι διόρθωσιν, * μόνε ἀγαθὲ, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

"Ομοιόν.

Ομβρους μοι παράσχου, Χριστὲ, δακρύων * ἐν τῇ τῆς νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, * ὅπως πενθήσω καὶ ἀποπλύνω * τὸν ρύκον τὸν ἔχ τῶν ἡδονῶν, * καὶ ἐποφθῷ σοι κεκαθαρμένος, * ἡνίκας Κριτής ἐξ οὐρανοῦ * μέλλης ἔρχεσθαι, Κύριε, * κρίναι τὸν βροτούς, * ὡς Κριτής καὶ δίκαιος μόνος.

"Ἐπερού, τοῦ κυρίου. Θεοδώρου.

"**Ὕγιος πλ. α'.** "Οσιε Πάτερ, * υικητής.

Δεῦτε προθύμως, * τὸ στερεὸν ὅπλον τῆς νηστείας * ἔχοντες ὡς θυρεὸν, * πᾶσαν μεθοδείαν * πλάνης τοῦ ἔχθροῦ * ἀποστρέψωμεν, πιστοί. * μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν. * μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, * δι': ὃν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος * βραβείοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσει ἡμᾶς. * ὅθεν παρέρησίᾳ προσευχόμενοι, * προσπίπτωμεν κραυγαζόντες, * αἰτούμενοι εἰργήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τῷ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τὸ, Φῶς Ιλαρόν. Εσπέρας Προκείμενον.

"**Ὕγιος πλ. β'.** Ψαλ. γ'.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Στίχ. Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. "Η δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὄχετος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς

τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὄντος καὶ ὄντος· καὶ ἐγένετο οὔτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὄντος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὄντος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναγθήτω τὸ ὄντωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὔτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὄντωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ ὥρθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὄντων ἐκάλεσε θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπερματικούς καρπούς, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καθ' ὄμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὔτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπερματικούς καρπούς, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προσκείμενον β'. Ἡγος πλ. α'. Ψαλμὸς δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίγ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Παροιμίαι. Σολομῶντος υἱοῦ Δαβὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, καὶ νοῆσαι λόγους φρονήσεως, δεξασθαί τε στροφὰς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ χρῆμα κατευθύνειν· ἵνα δῷ ἀκάκοις πανούργιαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἰσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς, σοφώτερος ἐσταί· ὁ δὲ νοήμων χυβέρνησιν κτήσεται, νοῆσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ρήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐτέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως· σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἔξουθενήσουσιν. Ἄκουε, μὲν, παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου· στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κο-

ρυρῆ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχῆλῳ. Γίέ, μή σε πλα-
νῆσασιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μηδὲ βουληθῆς, ἐὰν παρακαλέσωσί
σε, λέγοντες: Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν· ποινῶνησον αἰματος· χρύσωμεν
δὲ εἰς γῆν. ἔνδρα δίκαιον ἀδίκως, καταπίψουν δὲ αὐτὸν ὥσπερ
ἄδης ζῶντα, καὶ ἀρώμεν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς-
τὴν κτηῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβάψεθα, πλήσωμεν δὲ
οἰκους ἡμετέρους σκυλῶν· τὸν δὲ κληρόν σου βάλε ἐν μέσῳ τῆ-
μαν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησάψεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον
ἐν γενηθῆτω πάντων ἡμῶν. Γίέ μου, μή πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐ-
τῶν, ἔκχλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν· οἱ γὰρ
πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοὶ εἰσὶ τοῦ ἐκχέσι
αἴματα. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς· αὐτοὶ γὰρ
οἱ αἰμάτων μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἐσυτοῖς κακά· ἡ δὲ κα-
ταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή. Αὔται αἱ ὁδοὶ εἰσὶ πάντων
τῶν συντελούντων τὰ ἀνοματα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἐσυτόν φυ-
χὴν ἀφαιρεοῦνται. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις
περήρησίαν ἔγει.

Τὸ, Καταξίωσον, Κύριε· καὶ μετανοίας γ'.

Εἰς δὲ τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἡχος γ'.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, * εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. * Ἀλη-
θὴς νηστεία * ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, * ἐγκράτεια γλώσ-
σης, * θυμοῦ ἀποχὴ, * ἐπιθυμιῶν χωρισμός, * καταλαλιαῖς, *
ψεύδους καὶ ἐπιορκίαις * ἡ τούτων ἔνδεια * νηστεία ἐστὶν * ἀλη-
θὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατασκόντα
ἐν τῷ οὐρανῷ· ίδού, ὡς ὄφθαλμοι δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοι παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὐ-
τῶς οἱ ὄφθαλμοι ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὐ σίκτε-
ρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ δισεύμεν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέγησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέγησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ¹
ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ φυχὴ ἡμῶν· τὸ
ὅνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις! * ἐν μνήμασι
γὰρ κεῖνται, * καὶ πνεύματα διώκουσι, * καὶ κατήργησαν
ἔχθρούς τὴν ἔξουσίαν, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * ἀγωνισάμενοι *
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας..

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

(=) μούχε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρ-
ροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοι πᾶσα ἡ ἐλπὶς τῆμῶν
ἐστι. * πρέσβεις * τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἄχρειων δοῦλων σου.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Κανονιάρχης τὴν συνήρη μετάνοιαν εἰς τοὺς
Χερούς ὥσταύτως καὶ σὶ ὅσῳ Χοροί. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρι-
τάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Ο Ιερεύς. "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία·
καὶ μετὰ τὸ, 'Αμήν, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε καχαριτωμένη·
μετέχνοιαν μίαν. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ· μετάνοιαν μίαν.
Καὶ νῦν. Ἰκετεύσατε ὑπὲρ τῆμῶν· μετάνοιαν μίαν. ΕἰΩ". οὕτως.
Τὸ τὴν σὴν εὐπλαγχνίαν λέγεται προφειχ φωνῇ, καὶ ἔνει
μετανοίας καὶ μέλους. Κύριε, ἐλέησον, μ. ἡτύχω φωνῇ. Δόξα...
καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου
εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Ιερεύς. 'Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
τῆμῶν· καὶ τῆμεῖς τὸ, 'Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς
τῆμῶν στερέωσον· καὶ λέγετεν καὶ τὴν Εὐχὴν μαστικῶς τοῦ
ὄντος' Εξοριμ., Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς Λαῆς μου· καὶ ποιεῦμεν
τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας καὶ τὰς μικρὰς ιβ'. καὶ πάλιν τὴν
προγεγραμμένην Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν. ("Ορχ ταῦτα τῇ
Κυριακῇ ἐσπέρας, σελ. 112). Εἶτα τὸ Τριτάγιον· καὶ ὁ Ιερεύς.
"Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία· τὸ, Κύριε, ἐλέησον, ιβ'.

ΕἰΩ" οὕτως γ. παροῦσα Εὐγγ.

Π αναγία Τριάς, τὸ ὄμοσύσιον χράτος, ἡ ἀδιακρίτος βασιλεία,
ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἵτια, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ^{τοῦ}
τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν
περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φωτίσον μου τὴν διάνοιαν, ἵνα
διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἰς "Ἄγιος, εἰς
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. 'Αμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ
αἰώνας λέγομεν αὐτὸν ἐκ τρίτου, καὶ μετανοίας γ'. Δόξα... καὶ
νῦν. Εὐλογήτω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. "Οταν δὲ ιστώμεν
τριάπεζαν, λέγομεν τὸν ρυμ". Ψαλμὸν, τὸ, 'Γψώσω σε, ὁ Θεός
μου, ὁ Βασιλεύς μου· καὶ γίνεται· Απόλυτις. 'Εξερχόμενοι δὲ ἐν
τῷ Νάρθηκι, ψάλλομεν, ὡς συνήρως, τὸ Στιγηρὸν τοῦ Αγίου.
Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Λέγονται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ιερέως αἱ
συνήρθεις Εὐχαὶ· καὶ γίνεται· Απόλυτις.

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται τοῦ Λυχνικοῦ, μὴ οὕτης Προη-
γιασμένης· οὐ γάρ παρελάβομεν ποιεῖν Προηγιασμένην μέχρι τῆς
Τετάρτης, διὰ τὸ νηστεύειν ἐκ παραδόσεως πᾶσαν τὴν 'Αδελ-
φόσητα· οἱ δὲ δυνάμενοι, μενέτωσαν νήστεις ἔως τῆς Παρασκευῆς.

"Οταν δὲ γίνεται Προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἑκάστῳ Ἀγιοφώνῳ τῆς στιγμογίας μικρὸν Συναπτήν· εἰς δὲ τὸ, **Κύριε,** ἐκέκραξα, ιστόμεν στιγ. ί. ἀπὸ τοῦ, **Ἐξάγωγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,** εἰς τὸν Ἡγον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, δευτερούτες αὐτός. Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν εἰς τὸν αὐτὸν Ἡγον· ἔπειτα τὰ γ'. Προτόμοια τοῦ Τριφύλιου· καὶ τὰ γ'. τοῦ Μηναίου, δευτερούτες τὸ ἔν· καὶ γίνεται Εἰσόδος μετὰ κηρών καὶ θυμιατοῦ· τὸ, **Φῶς ἵλαρόν·** Προκείμενον, καὶ ἡ Γένεσις. Εἶτα τὸ β'. Προκείμενον. Καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Στιγμῇ, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· **Κελεύσατε.** Λαζῶν δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυμιατὸν καὶ κηρὸν εἰς τὴν εὐώνυμον αὐτοῦ γεῖρα, ισταται κατενώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, καὶ λέγει· **Σοφίᾳ ὄρθοι· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι·** καὶ ὁ Ψάλτης, Πλαροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς· **Ειρήνη σοι·** καὶ ὁ Διάκονος· **Σοφίᾳ·** καὶ εὐθὺς τὸ, **Κατευθυνθήτω,** φαλλόμενον ἔξωθεν παρὰ τοῦ Δομεστίκου, μετὰ πῶν στίχων. Στιγ. α'. **Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου.** Στιγ. β'. Θοῦ, **Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου.** Στιγ. γ'. **Μὴ ἐκκλινῆς τὴν καρδίαν μου.** "Οταν δὲ φύλαξῃ ὁ Δομέστικος, ἥμεται ἐπὶ γόνῳ κειμένη εὐγένεια· ὅταν δὲ ἥμεται ἀνιττόμεν, ἀλλίνει αὐτὸς τὸ γόνον. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος τὰς αιτήσεις τῆς Ἐκτενοῦς· ἥμεται δὲ ποιεῦμεν μετανοίας γ'. καὶ γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰδέναι· γρή, ὅτι μετὰ τὴν πρόσθιον πῶν Ἀγίων Δώρων, πληρουμένου τοῦ, **Nῦν αἱ Δυνάμεις,** ποιεῦμεν μετανοίας γ'. ἀσκεπεῖς ὅντες· αἱρεῖ δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν Ἀγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τῆς Ἀναφορᾶς, γῆτοι τοῦ Ἀέρος· οὕτω γάρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μέρεσιν. "Οταν δὲ πληρώσῃ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** καὶ μέλλῃ ὑψωσαι τὸν Ἀγιον Ἀρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει αὐτὸν, ἀλλὰ κεκαλυμμένων ὅντων τῶν Ἀγίων, εἰσάγει τὰς γεῖρας αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, δέει πολλῷ, καὶ ἀπτόμενος τοῦ Ἀγίου Ἀρτού, ἐκρωνεῖ· **Τὰ Προηγιασμένα Ἀγια τοῖς Ἀγίοις· εἴθ' οὕτως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, τὴν συνήθη στάσιν ἀποπληρῶν.** Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβων τοῦ Εὐγήνη, **Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,** μετανοίας γ'. καὶ τὸ, **Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ·** καὶ μεταδίδοται ἥμετν τὸ κατακλαστὸν, καὶ Ἀπόλυτις. Οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες διακλύνται ὕδατος. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται καθ' ὅλην τὴν ἀγίαν Μ', Προηγιασμένης οὕτης. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐσθίουμεν ἔρρεοργιαν, πίνομεν καὶ ζωμὸν μετὰ μελιτος, τῇ Τετάρτῃ ὅγιλονότι τῆς α'. **Ἐβδόμη.** Τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς **Ἐβδομάδος,** τράπεζαν οὐχ ιστῶμεν, ἀλλὰ μένομεν νηστεύοντες ἄχρι τῆς Παρασκευῆς· τότε γάρ ἐσθίουμεν, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ Διακονικὰ τῶν φωτιζομένων καὶ τὴν Εὐχὴν, ἀπὸ τῆς δός ἀργονται τῆς Μετονηστίμου, καὶ λέγονται μέγρι τῆς μεγάλης δός. οὐ μόνον ἐν ταῖς Προτριταριμέναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς ταῖς Σάββασι καὶ ταῖς Κυριακαῖς, εἰς τοῦ Χριστοστόμου δηλωίσι: τὴν Λειτουργίαν καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Χαῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ Ακύρῃ τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββᾳ, οὐ ψάλλομεν Ἀπόδειπνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐν τοῖς πελλίοις ψάλλομεν ἔκαστος· οὕτω γάρ παρελάβομεν εἰς δὲ τὰ Κοινότια τῆς Παλαιστίνης ψάλλονται τὰ Ἀπόδειπνα οὕτω.

Περὶ δραν β'. τῆς ἡμέρας, εἰσέρχεται ὁ Κανδήλαπτης, καὶ ποιήσας μετάνοιαν σῷ Προεστῷ, χρούει τὸ σήμαντρον ιβ'. Καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ποιησάντων ἔκάστου τὰς διαταγμένας μετανοίας, καὶ μικρὸν καθεισθέντων, εἰς τὸ πάντας ἥ τους πλείστας συναγθῆναι, ἀναστὰς ὁ Ἰερεὺς, ἀπὸ τῆς καθέδρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Ἡγουμένῳ, ποιεῖ Εὐλογγτόν. Καὶ ἡμεῖς ἀργόμεθα τοῦ Τριταγίου μετὰ μετανοιῶν, ὡς ἔθος. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας γ'. καὶ εὐήνος λέγομεν τὸν ξύ. Ψαλμὸν, τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Εἴδομεν τὸν μεγάλου Κανόνος, ποιοῦντες αὐτὸν τυρίματα δ'. καὶ Εἰρυόν, ως πληροῦσθαι τούτον τῇ ε'. Εσπέρας. Λαζ ἔκτης Ωδῆς, Καθίσματα Κατανυκτικά, εἰς Ἡγον πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κανόνος συμπλήρωσιν, ἀρχόμεθα τοῦ δ'. Ψαλμοῦ· Ἐν τῷ ἐπικαλεσθαι με, εἰσήκουσάς με, ὁ Θεός· ὡσαύτως καὶ τοὺς ἐτέρους Ψαλμοὺς τῶν Ἀποδείπνων. Εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ αὖθις ἀργόμεθα τῆς ἐπέρας στάσεως, τῆς, Πρὸς σὲ, Κύριε, ἡρα τὴν ψυχὴν μου· καὶ τοὺς λοιποὺς δύο Ψαλμοὺς, λέγοντες ἐν τῷ τέλει τούτων, Ἀλληλούϊα· καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. Εἶτα ἀρχεται ὁ Χορὸς, ὁ λαβῶν ἀπὸ τοῦ Εσπερίνου τὴν ἀρχὴν, τοῦ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός· καὶ λέγομεν τοὺς ποιούσους στίχους μεγαλοφώνως καὶ μετὰ μέλους, λέγοντος τοῦ ἐνὸς Χοροῦ, καὶ ἀποκρινομένου τοῦ ἐτέρου. Ὁμοίως καὶ τὸ, Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβίμ. Τὸ δὲ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν, χθυμαλῇ τῇ φωνῇ. Εἶτα, ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς τὸ, Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβειε ύπερ ἡμῶν· καὶ ποιεῖ ὁ ἐτερος Χορὸς μετάνοιαν· καὶ ἀνισταμένου τοῦ ἐτέρου Χοροῦ καὶ ἀποκρινομένου, ποιεῖ ὁ ἐτερος μετάνοιαν, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πα-

ρακλητικούς Στίχους ἀπαντας. "Οταν δὲ εἶπωμεν τὸ, Ὁ θεός, οἰλάσθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, ψάλλουσιν οἱ δύο Χοροὶ ἐπίστης, καὶ μετανοίας γ'. εἴτα Τρισάγιον γωρίς μετανοίων· καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Τροπάρια εἰς Ἡχον β'. ἀ καὶ ψάλλομεν μεγαλοζώνως καὶ μετὰ μέλους. Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου. Δόξα. Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ νῦν. "Οτι οὐκ ἔχομεν παρόρησταν. Ιστέον δὲ, ὅτι εὔρισκεται ἐν τισι τῶν Τυπικῶν, ἐκ δευτέρου ψάλλεσθαι, εἰ βουλητὴν τῷ Προετεῖτι, ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν τὸ, Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός. Οὐκ οἰδαμεν δὲ τούτῳ γινόμενον ἐν σύνεμιᾳ τῶν Μονῶν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἔτερα Τροπάρια, ἀ καὶ ψάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν εἰς Ἡχον πλ. δ'. ἦγουν τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Ημέρητῃ Ἐσπέρας· εἰσὶ δὲ ταῦτα· Τῶν ἀστράτων ἔχθρῶν μου τὸ ἄπυνον. Στίχ. Ἐπιβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ως φοβερὰ ἡ χρίσις σου, Κύριε! Δόξα. Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ᾧς ποτε. Καὶ νῦν. Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου. Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ. Ο Στίχ. παρὰ τοῦ Ιερέως, καὶ ἡ Εὐχή· Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς. Τινὰ δὲ τῶν Τυπικῶν ὄρίζουσι, μετὰ τὸ Θεοτοκιον καὶ τὸ, Κύριε, ἐλέησον, τὸν Στίχ. τὸν, Δι' Εὐχῶν, μόνον λέγεσθαι παρὰ τοῦ Ιερέως, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν Εὐχὴν τὴν, Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ· ὅπερ οὐχ ἀρμάζει, δοκεῖ μοι, καταλιμπάνεσθαι. Ἐν μὲν τῇ ταιαύτῃ στάσει τὸ, Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς· ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, τὸ, Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ. Εἴρ' οὖτω· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ ψάλλομεν τὸν ν'. καὶ τὸν ρά'. Ψαλμὸν, τὸ, Κύριε, εἰσάκουσαν τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ χραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω, καὶ τὸ, Κύριε παντοκράτορ, ἡ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Ο Ιερεύς· "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα χύμα εἰς Ἡχον πλ. β'. Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Ιερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἡ Εὐχή· Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας γ'. Ο Θεός, εἰς τὴν βοηθείαν μου. Καὶ τὸ, Κύριε, εἰσάκουσαν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισκε τὴν δέησίν μου· τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· τὸ, Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἰπα· Κύριε, ἐλέησόν με. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. Εἴτα τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ο Ιερεύς·

“Οτι σου ἔστιν ἡ Βασιλεία. Εἰπε ψᾶλλομεν μεγάλωρώνως καὶ ἀργῶς, εἰς Ἡγον πλ. β’.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ· * ἄλλον γὰρ ἔκτός σου * Κβοηθὸν ἐν θλίψεσιν δύκ’ ἔχομεν. * Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ἀποκρίνεται τὸ αὐτὸν ὁ ἔτερος Χορός. Καὶ λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς Στίχον· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον. Εἶτα καὶ ὁ ἔτερος Χορὸς τὸ Τροπάριον ἐν ἐκάστῳ Σπῆχρ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε Στίχων, λέγουσιν οἱ δύο Χοροὶ ὅμοι τὸν αὐτὸν Στίχον, καὶ τὸ Τροπάριον. Εἶτα ἀρχεται ὁ ἐναρξάμενος Χορός· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννᾷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι. Κύριε, * εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου * εἴχομεν πρεσβευτάς... Καὶ νῦν. Πολλὰ τὰ πλήθη * τῶν ἡμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων... Παναγία Θεοτόκε, * τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι... Τό, Κύριε, ἐλέησον, μ. καὶ τῇ Εὐγήῃ· Ο ἐν παντὶ καιρῷ. Τό, Κύριε, ἐλέησον, γ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Ιερές; Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Καὶ ποιῶμεν τὰς εἰς μετανοήσις, ως συνήθως, καὶ μετὰ τῆς Εὐγής τοῦ ὅσιου² Ηρακλίου. (Ὀρά. τελ. 112.). Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ’. Μετά δὲ τοῦ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον, ιβ’. λέγομεν τῇ Εὐγήν, ποτηρα. Παύλου μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτειρας τὸ, “Ασπίλε, ἀμόλουντε” καὶ τὸ, Καὶ δός ἡμῖν, Δέσποτα.

Δεῖ εἰδένεσθαι; ὅτι τὰ πλειστά τῶν Τυπικῶν καὶ γένους θείας ὄρθευστι, μετὰ τὸ τελευταῖον Τρισάγιον, πίπτειν ἀπανταξας ἐπὶ γῆς, καὶ λέγειν τὸν Ιερέα μεγαλοφρώνως τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ Εσπερινῷ Εὐγήν. Δέσποτα, πολυέλεε Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ, ο Θεός ἡμῶν· ἐν γῇ καὶ τῇ Ἀπόλυτῃ. Καὶ οὕτως; ποιήσας μετάνοιαν ὁ Ηρόδεστος ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Αἰθέλφοις· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἀγιοι, συγχωρήσατε μοι τῷ ἀμαρτωλῷ; εἰ τῷ ἡμαρτον λόγῳ, ἔργῳ, διανοίᾳ καὶ πάσῃ μου τῇ αἰσθήσει. Καὶ ἀνταποθηγόμενα ἡμεῖς· Ο Θεός συγχωρήσας σοι, Πάτερ ἀγιε· καὶ ἀρχεται· ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ Χοροῦ κατὰ τάξιν εἰς καὶ εἰς ποιεῖν ὅμοιον, καὶ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν συγγενήσιν, μετρίαν πληρωθεῖσι πάντες· καὶ οὐτῶς ἀρχεται ὁ Ιερέος λέγειν· Εὐέργειθα ὑπέρ τῶν χριστιανῶν καὶ ἀγίων ἡμῶν αὐθέντων· καὶ βασιλέων, καὶ τὰ εἶης· φέντε ἐν τῇ γρονθίᾳ· διαπολέει διελθητάσται.

Καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ σύνηθος Στίχος πάρα τοῦ Προετεῖτος,

καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν παρὰ πάντων ὄμοιῶς μετάνοια· καὶ οὕτως ἀπεργόμεθα ἔκαστος ἐν τῇ ίδιᾳ κέλλῃ. Αὕτη ἡ τάξις γίνεται καθ' ὅλην τὴν ἀγίαν Μ'. ἐν τοῖς Ἀποδείπνωις. Ἰστέον, ὅτι τοῦ Προεστῶτος τὸν Στίχον λέγοντος, ἡμεῖς τὸ, Εὐλόγησον, ἀποκρινώμεθα, λαβόντες τὴν συγγάρησιν καὶ παράθετιν. Δεῖ δέ τὸν Ἐκκλησιάρχην καὶ τοῦτο σκοπεῖν ἀκριβῶς, ὅπως, ὅταν τὰ Ἀπόδειπνα ἀπολύωσιν, ὑπάρχῃ ἀκμὴ ἡμέρας. Ἰδοὺ, ὡς προγέγραπται, μίαν ἡμέραν τῶν ἀγίων Νηστειῶν ἀκριβῶς ἔξετάσαντες, παρεθήκαμεν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν τὴν τε ποσότητα τῆς Ψαλμωδίας, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τυπωθείσας παρὰ τῶν ἀγίων Πατέρων μετανοίας ἃς οὐκ ἔξεστι παραλογίζεσθαι, οὐδὲ τὸν ἄγαν νομισθέτην. Προσοῦνται δὲ αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνοιαι τοῦ Νυχθυμέρου τριακόσιαι, ἀνευ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Παρελάβομεν δὲ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ ἐν τοῖς ίδιοις κελλίοις ἔκαστον φάλλειν τὸ Ψαλτήριον· καὶ οἱ μὲν δύναμεναι, τελειοῦσιν αὐτὸν τὸ Νυχθύμερον· οἱ δὲ, τρίς τῆς Ἐβδομάδος, οἱ δὲ, δις· μετανοίας δὲ ποιεῖν, ὅσας ἔκάστῳ, μετὰ τὴν ίδιαν δύναμιν, ὁ Προεστῶς τυπώσει.

Εὐχὴ μετὰ τὸ, Ἀσπίλε, ἀμόλυντε.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχάρησον, Κύριε φιλάνθρωπε· τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον· τοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ θασίν δώρησαι· τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκειμημένων Πατέρων· καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπταυσον αὐτοὺς, ἐνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως· τοῖς ἐντελαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχάρησον· καὶ ἐλέησον· τοῖς διακονοῦσι καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἡμῶν ἐλεεινότητος καὶ ἀθλιότητος, καὶ φωτισμὸν ἡμῶν τὸν νοῦν ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τοῦ ἀγίου σου Εὐαγγελίου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τριβῷ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις σῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, ἀποδίωξον τοὺς πονηρούς καὶ ἀκαθάρτους λογισμούς ἀπὸ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ κατάτβεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι ἀσθενής καὶ ταλαιπωρός εἰμι ἐγώ· καὶ βοσκαὶ με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προ-

λήψεων· ὅτι ὑπερευλογήμενη ὑπάρχεις, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ὑπερένδοξε, Αειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕπερένδοξε, Αειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕπερένδοξε, Αειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕπερένδοξε, Αειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕπερένδοξε, Αειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΗΝΟΝ.

Μετὰ τὸ είπειν τὸ Τρισάγιον, τὸ, Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις, καὶ τὰ λοιπά, φάλλωμεν τὸ πρώτον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ποιήματος τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροτολυμίτου. Ποιοῦμεν δὲ καθ' ἐν Τροπάριον μετανοίας γέλεγοντες τὸν παρόντα Στίχον· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ο Κανών.

Φρόνη α'. Ήγος πλ. β'. Ο Ειρμός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. * ούτος μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδοξῶς γάρ δεδοξασται. Δις.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξαμαι θρηνεῖν * τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πρᾶξεις; * ποίαν ἀπαρχὴν * ἐπιθήσω, Χριστὲ, * τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; * ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἀφεσιν.

Δεῦρο, τάλαινα ψυχὴ, * σὺν τῇ σαρκὶ σου τῷ πάντων Κτίστη * ἔξομολογοῦ, * καὶ ἀπόσχου λοιπὸν * τῆς πρὶν ἀλογίας, * καὶ προσάγαγε Θεῷ * ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ * τῇ παραβάσει παραζηλώσας, * ἔγνων ἐμαυτὸν * γυμνωθέντα Θεοῦ * καὶ τῆς ἀιδίου * βασιλείας καὶ τρυφῆς, * διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

Οἴμοι, τάλαινα ψυχὴ! * τῇ ὥμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; * εἰδες γάρ κακῶς * καὶ ἴευθῆς πικρῶς, * καὶ ἡψώ τοῦ ξύλου * καὶ ἔγευσω προπετῶς * τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς * ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα, * ὁ ἐν τῇ σαρκὶ * ἐμπαθής λογισμὸς, * δεικνύς τὰ ἡδέα, * καὶ γευόμενος ἀεὶ * τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ. * προεξέρθιφη, ὡς μὴ φυλάξας * μίαν σου,
Σωτῆρο, * ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ. * ἐγὼ δὲ τι πάθω, * ἀθετῶ διεπαντὸς *
τὰ ζωηρὰ σου λόγια; Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἀρον τὸν
κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα καταγύζεως.

Θεοτοκίων.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἀρον
τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς
Δέσποινα ἀγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ β'. Ο Εἰρήνης.

» Πρόστεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, *
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Πρόστεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω * γῆ, ἐνωτίζου φωνῆς * με-
τανοούσης Θεῷ * καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόστεχε μοι, * ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ μου, * ἵλεψ ὅμματι σοῦ, *
καὶ δέξαι μου τὴν θερμὴν * ἔξωμολόγησιν.

Ημάρτηκα * ὑπέρ πάντας ἀνθρώπους, * μόνος ἡμάρτηκα σοι· *
ἀλλ' οἴκτειρον, ὡς Θεὸς, * Σωτερ, τὸ πλάσμα σου.

Μορφώσας μου * τῇ τῶν παθῶν ἀμορφίᾳ, * ταῖς φιληδόνοις
ὅρματις * ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ * τὴν ὡραιότητα.

Ζάλη με * τῶν κακῶν περιέχει, * εὐσπλαγχνε Κύριε· * ἀλλ' ὡς
τῷ Πέτρῳ, κάμοι * τὴν χεῖρα ἔχτεινον.

Εσπίλωσα * τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, * καὶ κατερρύπωσα *
τὸ κατ' εἰκόνα, Σωτὴρ, * καὶ καθ' ὄμοιώσιν.

Ημαύρωσα * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς· *
καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν * χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέρρηξα * νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, * ἦν ἔξυφά-
νατο μοι * ὁ Πλαστούργος ἐξ ἀρχῆς, * καὶ ἐνθεν κείμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι * διερρηγμένον χιτῶνα, * ὃν ἔξυφάνατο μοι * ὁ
Ὥφις τῇ συμβούλῃ, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα * τὰ τῆς πόρνης, οἰκτίρμον, * κάγὼ προβάλλο-
μαι. * Ιλάσθητί μοι, Σωτὴρ, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσέβλεψα * τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον, * καὶ ἥπατήθην τὸν νοῦν· *
καὶ ἀρτὶ κείμαι γυμνός, * καὶ καταισχύνομαι.

Ἐτέκταινον * ἐπὶ νῶτον μου πάντες * οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν,
μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ * τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Δόξα.

Ἐνα σε * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις * Θεὸν ἀπάντων ὑμνῶ, *
Πατέρα καὶ τὸν Γιὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Θεοτοκίου.

* Αχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ίχέτευε
έκτενως * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

'Ωδὴ γ. Ο Ειρμός.

* Ε πὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου *

* Ε τὴν Ἑκκλησίαν σου στερέωσον.

Πῦρ παρὰ Κυρίου, ψυχὴ, * Κύριος ἐπιβρέξας, * τὴν γῆν Σο-
δόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ δρός σώζου, ψυχὴ, * ὥσπερ ὁ Λώτ ἐκεῖνος, * καὶ εἰς
Σηγώρ προσανασώθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν, ω̄ ψυχὴ, * φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, * φεῦγε
φθορὰν θείας φλογώσεως.

* Ημαρτόν σοι μόνος ἔγώ, * ἡμαρτον ὑπέρ πάντας, * Χριστὲ
Σωτήρ, μη̄ ὑπερίδης με.

Σὺ εἰ ὁ ποιμὴν ὁ καλός: * ζήτησόν με τὸν ἄρνα, * καὶ πλα-
νηθέντα μη̄ παρίδης με.

Σὺ εἰ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, * σὺ εἰ ὁ Πλαστουργός μου. * ἐν
σοὶ, Σωτήρ, δικαιωθήσομαι.

* Εξομολογοῦμαι σοὶ, Σωτήρ. * "Ημαρτόν σοι ἀμέτρως. * ἀλλ' α-
νες, ἄφες μοι, ω̄ς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

* Ω Τριάς Μονὰς ὁ Θεὸς, * σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης * καὶ πει-
ρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίου.

Χαῖρε, θεοδόχε γαστήρ· * χαῖρε, θρόνε Κυρίου· * χαῖρε, ἡ
Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

'Ωδὴ δ. Ο Ειρμός.

* οἱ κήροεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφο-

* Α βήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώ-

* ποιεῖς δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν. * 'Ακήκοα τὴν ἀκοήν σου, * καὶ

* ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίξ.

Τὰ ἔργα σου μη̄ παρίδης, * τὸ πλάσμα σου μη̄ παρόψῃ, *
δικαιωχρίτα· * εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον, ω̄ς ἀνθρωπος, * ὑπέρ πάντα
ἀνθρωπον, φιλάνθρωπε, * ἀλλ' ἔχεις, ω̄ς Κύριος πάντων, * τὴν
ἔξουσίαν * ἀφιέναι ἀμαρτήματα.

* Εγγίζει, ψυχὴ, τὸ τέλος, * ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, * οὐχ
ἐτομαζῃ; * ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι. * ἐγγὺς ἐπὶ θύραις
ὁ Κριτής ἐστιν. * ω̄ς ὄνταρ, ω̄ς ἀνθος, ὁ χρόνος * τοῦ βίου τρέχει. *
τί μάτην ταραττόμεθα;

* Ανάνηψον, ω̄ ψυχὴ μου. * τὰς πράξεις σου, ἀς εἰργάσω, *

ἀναλογίζου, * καὶ ταύτας ἐπ' ὄψιν σου εἰσάγαγε, * καὶ σταγόνας στάλαξον δαχρύνων σου. * εἰπὲ παρόρησί τὰς πράξεις, * τὰς ἐνθυμήσεις * Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ * ἀμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις * οὐδὲ κακία, * ἦν ἐγὼ, Σωτὴρ, οὐκ ἐπλημμέλησα, * κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προσιέρεσιν, * καὶ θέσει καὶ γνῶμῃ καὶ πράξει * ἔξαμαρτήσας, * ως ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

* Εντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, * ἐντεῦθεν κατεδικάσθην * ἐγὼ ὁ τάλας * ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, * ἡς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαίστερον. * Κριτὰ, Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, * φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, * καὶ σῶσον με τὸν δεῖλαιν.

* Η κλίμαξ, ἦν εἶδε πᾶλαι * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, * δεῖγμα, ψυχὴ μου, * πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, * γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως. * εἰ θέλεις οὖν πρᾶξει καὶ γνῶσει * καὶ θεωρίᾳ * βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας * ὑπέμεινε δι' ἀνδρείαν * ὁ Πατριάρχης, * καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἔνεγκε, * καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, * ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, * ἵνα τὰς δύο * γυναικας εἰσαγάγηται.

Γυναικας σοι δύο νόει, * τὴν πρᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν * ἐν θεωρίᾳ: * τὴν μὲν Λείαν πρᾶξιν, ως πολύτεκνον, * τὴν Ραχὴλ δὲ γνῶσιν, ως πολύπονον. * καὶ γὰρ ἂνευ πόνων οὐ πρᾶξις, * οὐ θεωρία, * ψυχὴ, κατορθωθήσεται.

Δόξα.

* Αμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶσε, * τὴν τριαδικήν μίαν Θεότητα, * ως ὅμοβασιλειον καὶ σύμθρονον. * βωῶ σοι τὸ ἄσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτόχοιν.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος: * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * η νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύσυσα. * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις. * ποιεῖ γὰρ δσα βιούλεται.

Ωδὴ ε'. Ο Εἱρμός.

* Εκ νυκτὸς ὄρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, * δακτύλησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ διδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θῆλημά σου. Δις.

* Εν νυκτὶ τὸν βίον μου * διηλθον ἀεί. * σκότος γὰρ γέγονε * καὶ βαθεῖα μοι ἀχλὺς * η νῦξ τῆς ἀμαρτίας. * ἄλλ' ως ἡμέρας νιὸν, * Σωτὴρ, ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ἱρυθίμ μιμούμενος * ὁ ταῖλας ἐγώ, * ἐπραξα ἀθεσμον * καὶ παράνομον βουλὴν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * μιάνας κοίτην ἐμὴν, * ὡς τοῦ πατρὸς ἔκείνος.

* Εξομολογοῦμαι σοι, * Χριστὲ Βασιλεῦ· * "Ημαρτον, ἦμαρτον, * ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσῆφ * ἀδελφοὶ πεπρακότες * τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν * καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

* Γιπὸ τῶν συγγόνων * ἡ δίκαια ψυχὴ * δέδοτο· πέπρατο * εἰς δουλείαν ὁ γλυκὺς, * εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· * αὐτὴ δὲ ὅλη, ψυχὴ, * ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

* Ιωσῆφ τὸν δίκαιον * καὶ σώφρονα νοῦν * μίμησαι, ταῖλαινα * καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, * καὶ μὴ ἀκολασταίνου, * ταῖς παραλόγοις ὄρμαζ * ἀεὶ παρανομοῦτα.

* Εἰ καὶ λάκκω φύκησε * ποτὲ Ἰωσῆφ, * Δέσποτα Κύριε, * ἀλλ' εἰς τύπον ταρῆς * καὶ τῆς ἐγέρσεως σου· * ἐγὼ δὲ τὶ σοι ποτὲ * τοιοῦτο προσενέγκω; Δόξα.

* Σὲ, Τριάς, δοξάζομεν, * τὸν ἐνα Θεόν· * "Ἄγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἰ, ὁ Πατήρ, * ὁ Γιός καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἀπλῆ οὐσία, Μονάς * ἀεὶ προσκυνούμενη.

Θεοτοκίον.

* Έκ σοῦ ἡμειάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἀνανδρε, * Μητρῷ πάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἐκυ-
τῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

* Ωδὴ σ'. Ο Ειρμός.

* Ε βόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
* Ε καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
* ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου. Δίς.

* Τὰ δάκρυα, * Σωτήρ, τῶν ὄμμάτων μου, * καὶ τοὺς ἐκ βά-
θους στεναγμοὺς * καθαρῶς προσφέρων, * βοῶ σοι ἐκ καρδίας· *
* Ω Θεὸς, ἡμάρτηκά σοι, * οἰλάσθητε μοι.

* Εξένευσας, * ψυχὴ, τοῦ Κυρίου σου, * ὥσπερ Δαθὰν καὶ
* Αβειρῶν· * ἀλλὰ, Φεισαι, κράξον, * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * ίνα
μὴ τὸ χάσμα τῆς γῆς * σὲ συγκαλύψῃ.

* Ως δάμαλις, * ψυχὴ, παροιστρήσασα, * ἐξωμοιώθης τῷ Ἐ-
φραίμ· * ὡς δορκάς, ἐκ βρόχων * ἀνάστασον τὸν βίον, * πτερωθεῖσα
πρᾶξει καὶ νῷ * καὶ θεωρίᾳ.

* Ή χειρ ἡμᾶς * Μωάεως πιστώσεται, * ψυχὴ, πῶς δύναται
Θεὸς * λεπρωθέντα βίον· * λευκάναι καὶ καθαραι· * καὶ μὴ
ἀπογνῶς σεαυτὴν, * καν ἐρρυπωθῆς.

Δόξα.

Τριάς εἴμι· * ἀπλῆ, ἀδιαιρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ

Μονάς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη, * ὁ Πατήρ, φησί, καὶ Γιὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

* Ή μήτρα σου * Θεὸν ἡμὲν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιιωθῶμεν.

Κοντάχιον.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. * Ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φεισηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρὼν, * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ωδὴ ζ. Ο Εἰρμός.

* **Η**μάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, * οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω * ἡμὲν. * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς τῷμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Δις.

* Ημάρτηκα, * ἐπλημμέλησα, * καὶ ἡθέτησα τὴν ἐντολὴν σου. * ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προτίχθην, * καὶ προσέθηκα * τοῖς μάλισταις τραῦμα ἐμοί· * ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον, ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ χρύφια * τῆς χαρδίας μου * ἔξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου. * ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε * καὶ τὴν θλιψιν μου, * καὶ πρόσχες τῇ χρίσει μου νῦν. * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαούλ ποτε, * ὡς ἀπώλεσε * τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ψυχὴ, τὰς ὄνους, * πάρεργον τὸ βασιλείον εύρε. * πρὸς ἀνάρρουσιν. * ἀλλ' ὅρα μὴ λάθης σαυτὴν, * τὰς κτηνώδεις ὄρεῖς σου προκρίνουσα * τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε * ὁ πατρόθεος, * εἰ καὶ ἡμαρτε διττῶς, ψυχὴ μου, * βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, * τῷ δὲ δόρατι * ἀλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς, * ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, * ταῖς κατὰ γνώμην ὄρματις.

Συνῆψε μὲν * ὁ Δαβὶδ ποτε * ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν. * φόνῳ γάρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, * τὴν μετάνοιαν * εὐθὺς παραδεῖξας διπλῆν. * ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, * μὴ μεταγνωσσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε * ἀνεστηλώσε * συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι * ὑμνον, δι' οὐ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, * τὴν εἰργάσατο, * κραυγάξων· * Ελέησόν με. * σοι γάρ μόνῳ ἐξημαρτον τῷ πάντων Θεῷ. * αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα.

Μονάς ἀπλῆ, * ἀδιαιρετε, * ὄμοούσιε, Τριάς ἀγία, * φῶτα
καὶ φῶς, καὶ ἀγία τρία, * καὶ ἐν ἀγίον, * ὑμνεῖται Θεός η Τριάς· *
ἄλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωὰς, * ψυχὴ, τὸν πάντων
Θεόν.

Θεοτοκίον.

Τμοῦμεν σε, * εὐλογοῦμεν σε, * προσκυνοῦμεν σε, Θεογεν-
νῆτορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἐνα, Γιὸν
καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηγέφεζας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπου-
ράνια.

·Ωδὴ η'. Ο Εἰρυμός.

·Ον στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβῖμ*
·Οκαὶ τὰ Σεραφῖμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐ-
·λογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δις.

·Ημαρτηκότα, * Σωτήρ, ἐλέησον· * διέγειρόν μου τὸν νοῦν *
πρὸς ἐπιστροφήν· * δέξαι μετανοῶντα, * οἰκτείρησον βοῶντα· *
·Ημαρτόν σοι, σῶσον· * ἡγόμησα, ἐλέησόν με.

Ο διφρηλάτης * Ήλίας ἀρματι * ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, * ὡς
εἰς οὐρανὸν * ἦγετο ὑπεράνω ποτὲ τῶν ἐπιγείων· * τούτου οὖν,
ψυχὴ μου, * τὴν ἀνοδὸν ἀναλογίζου.

Ο' Ελισσαῖος * ποτὲ δεξάμενος * τὴν μηλωτὴν Ήλιού, * ἐλαβε
διπλῆν * χάριν παρὰ Κυρίου· * αὐτὴ δὲ, ὡ ψυχὴ μου, * ταύτης
οὐ μετέσχεις * τῆς χάριτος, δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ιορδάνου * τὸ φείθρον πρότερον * τῇ μηλωτῇ Ήλιού *
δι' Ελισσαὶ * ἔστη ἐνθα καὶ ἐνθα· * αὐτὴ δὲ, ὡ ψυχὴ μου, * ταύ-
της οὐ μετέσχεις * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Η Σωμανίτις * ποτὲ τὸν δίκαιον * ἐξένισεν, ὡ ψυχὴ, * γνά-
μη ἀγαθῆ· * σὺ δὲ οὐκ εἰσφείσω * οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· * ὅθεν
τοῦ νυμφῶνος * φίφηση ἔξω θρηνφδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ * ἐμιμῆσω, τάλαινα, * τὴν γνώμην τὴν φυπαράν· *
πάντοτε, ψυχή· * οὐ τὴν φιλαργυρίαν * ἀπόθου, κανὲν ἐν γήρᾳ· *
φεῦγε τῆς γεένης * τὸ πῦρ, ἐκστάσα τῶν κακῶν σου.

Δόξα.

Αναρχε Πάτερ, * Γιὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦ-
μα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, *
Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριάς μονὰς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχ βαφῆς * ἀλουργίδος, ἀχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρὶς, *
τοῦ Εμμανουὴλ * ἐνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου * ἡ σάρξ συνεξυφάν-
θη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ωρὴ Ὡ'. ὁ Εἰρήνης.

» **Α** σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνάνδρου * ἄφθορος ἡ κύνησις. * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις. * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, * ὥρθιδόξως μεγαλύνομεν. Δις.

* Ο νῦν τετραμερίσται, * τὸ σῶμα μεμπλάχισται, * νοσεῖ τὸ πνεῦμα. * ὁ λόγος ἡσθένησεν, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος ἐπὶ θύραις. * διό μοι, τάλαινα ψυχὴ, * τί ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ * ὁ Κριτής ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, * ψυχὴ, τὴν κοσμογένεσιν, * καὶ ἐξ ἔκεινου * πᾶσαν ἐνδιάθετον * γραφὴν ιστοροῦσαν σοι * δικαίους καὶ ἀδίκους: * ὡν τοὺς δευτέρους, ὡ ψυχὴ, * ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, * εἰς Θεὸν ἔξαμπρτήσασα.

* Ο Νόμος ἡσθένησεν, * ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, * Γραφὴ δὲ πᾶσα * ἐν σοι παρημέληται, * Προφῆται ἡτόνησαν, * καὶ πᾶς δικαῖος λόγος. * αἱ τραματίαι σου, ὡ ψυχὴ, * ἐπληθύνθησαν, οὐκ ἔντος * ιατροῦ τοῦ ὑγιοῦντος σε.

Τῆς Νέας παράγω σοι * Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, * ἐνάγοντά σε, * ψυχὴ, πρὸς κατάνυξιν. * δικαίους οὖν ζῆλωσον, * ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, * καὶ ἔξιλέωσαι Χριστὸν * προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, * καὶ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, * καλέσας εἰς μετάνοιαν * ληστὰς καὶ πόρνας. * ψυχὴ, μετανόησον. * ἡ θύρα ἡνέψκται * τῆς βασιλείας ἡδη, * καὶ προσπάζουσιν αὐτὴν * Φαρισαῖοι καὶ τελῶναι! * καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐνηπίασε * σαρκὶ προσομιλήσας σοι, * καὶ πάντα, ὅσα * ὑπάρχει τῆς φύσεως, * βουλήσει ἐπλήρωσε, * τῆς ἀμαρτίας δίχα, * ὑπογραμμόν σοι, ὡ ψυχὴ, * καὶ εἰκόνα προδεικνύων * τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, * ποιμένας συνεκάλεσε, * νηπίων δῆμοις * ἀπέδειξε μάρτυρας, * πρεσβύτην ἐδόξασε, * καὶ γηραλαίσιν χήραν. * ὡν οὐκ ἔζηλωσας, ψυχὴ, * οὐ τὴν πίστιν οὐ τὸν βίον. * ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύτας ὁ Κύριος * ἡμέρας τεσσαράκοντα * ἐν τῇ ἑρήμῳ, * ὕστερον ἐπεινασε, * δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. * Ψυχὴ, μὴ ἀθυμῆσῃς. * ἀν σοι προσβάλλῃ ὁ ἔχθρος, * προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ * ἐκποδὼν ἀποκρουσθήτω σοι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Γιὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα

καὶ ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ χρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἄνδρεα σεβάσμιε, * καὶ Πάτερ τριτυμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, * ἵνα ῥυθῶμεν πάσης * ὄργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἴτα φάλλοιμεν οἱ δύο Χοροί· Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Εἰς τὴν δευτέραν Σπιχολωγίαν, Κάθισμα τοῦ Ἰωσήρ.

Ὕχος β'. Ὑπερέυλογημένη ὑπάρχεις.

Γ' περδεδοξασμένη ἡ χάρις * τῆς πανσέπτου νηστείας· * Μωϋσῆς ἐν αὐτῇ ἐδοξάσθη, * καὶ Νόμον τὸν ἐν γράμματι * ἐν πλαξὶν ὑπεδέξατο· * τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι * παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν· * ἐν αὐτῇ συγκατασβέσωμεν * τῆς σαρκὸς πάθη φλογίζοντα, * Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες· * Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, * καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης.

Δόξα. Ἔτερον. Ὅχος ὁ αὐτός.

Εὔσπλαγχνία ὑπάρχουσα πηγή.

Μετανοίας ἐφέστηκε καιρός· * ἐγχρατείας ἐπίδειξαι καρποὺς, μῶψυχή μου· * βλέψον πρὸς τοὺς πρὸν μετανοήσαντας, * κράξον τῷ Χριστῷ· Ἡμαρτον, σῶσον με, * ὡς ἔσωσας, Δέσποτα, * τελώνην στεναῖσαντα * ἐκ καρδίας, ἀγαθὲ, * ὁ μόνος ὑπάρχων πολυελεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Όμοιον.

Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν, * τὸν Γιόν σου ιχέτευε ἀεί, Θεοτόκε, * πάσης κακουργίας καὶ δεινότητος * ῥύσασθαι ἡμᾶς τοῦ πολεμήτορος, * καὶ δοῦναι συγχώρησιν * ἡμῖν, ὡν ἡμάρτωμεν, * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * ταῖς σαῖς ικεσίαις, Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολ. Κάθισμα, Θεοδώρου Στουδίτου.

΄Ηχος πλ. α'. Κύριε, * τὸ ποτήριον.

Kύριε, * τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν * διημερεύοντες, βοῶμεν
σοι. * Κατάνυξον τὰς καρδίας τῶν δοῦλων σου, * καὶ πρόσ-
δεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, * παρέχων ἡμῖν εὔδρομον * τὸ
τῆς νηστείας στάσιον, * ἵλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ήχος ὁ αὐτός. Τὸν συνάναρχον Δόγον.

Hτὸ ἄνθος τὸ θεῖον * ρίζα βλαστήσασα, * κιβωτὲ καὶ λυχ-
νία * καὶ στάμνη πάγγυρος, * ἀγία τράπεζα, ζωῆς * τὸν
ἄρτον φέρουσα, * ὡς γιόν σου καὶ Θεὸν * ἐκδυσώπησον αὐτὸν, *
σὺν τῷ ἀγίῳ Προδρόμῳ, * τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι * τοὺς Θεο-
τόκουν ὄμολογοῦντας σε.

΄Ο Κανὼν τοῦ Μηναίου· καὶ τὸ Τριψόδιον. Ποίημα τοῦ Ιωσήφ.

΄Ωδὴ β'. Ήχος β'. καὶ στιγολογεῖται ἡ Β'. Ωδὴ.

» **I**δετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ είμι, * ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, * καὶ
» ἐν ἐρήμῳ κορέσας * Ισραηλίτην λαὸν, * καὶ τὸ ὄδωρ ἐκ πέ-
» τρας * πηγάσας τοῖς βροτοῖς, * ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ *
» πεπτωκότα φορέσας, * ἐλχύσω πρὸς ἐμαυτὸν * δι' ἀφατον ἔλεος.

Νῆψον, γρηγόρησον, * στέναξον, δάκρυσον· * διὰ νηστείας ὅλον *
τῆς ἀμαρτίας τὸν φόρτον, * ψυχὴ, ἀπόρριψον· * τῇ θερμῇ με-
τανοίᾳ * ἀπόφυγε τὸ πῦρ, * καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν * τὸν
πενθήρη χιτῶνα * διάρρηξον, τὴν στολὴν * τὴν θείαν λαμβάνουσα.

΄Ορει προσέλθωμεν * ἀρίστων πραξῶν * διὰ νηστείας πάν-
τες, * τὰς χαμαιζήλους λιπόντες * τῶν ἡδωνῶν προσβολάς· * καὶ
εἰς γνόφον εἰσδύντες * σεπτῶν θεωριῶν, * μόνον ὀψώμεθα Χριστοῦ *
τὸ ἔρασμιον κάλλος, * θεούμενοι μυστικῶς * θείας ἀναβάσειν.

Οἶμοι! τίς γένωμει; * τί διεπράξωμει, * τὴν ἀμαρτίαν πράτ-
των, * καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων * ὁ ἀσυνείδητος; * διὰ τοῦτο
πρὸ δίκης * καταδίκος είμι. * Δικαιοχρίτα ἀγαθὲ, * ἐπιστρέψας
με σῶσον, * τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * σὲ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον.

΄Η ἀγεώργητος * γῆ, ἡ βλαστήσασα * τὸν τοῦ παντὸς τρο-
φέα, * τὸν ὑπανοίγοντα χειρα, * καὶ εὐδοκίᾳ τῇ αὐτοῦ * ἐμπι-
πλῶντα πᾶν ζῶον * ισχύ θείκῃ, * στήκιζον ἄρτῳ ζωτικῷ * πα-
ρειμένας καρδίας * τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν * ἡμῶν παραπτώσεων.

Εἱρμός ἄλλος. Ήχος πλ. α'.

΄Ιδετε ίδετε, * ὅτι ἐγώ είμι! Θεός, * ὁ σάρκα.

Dεῦτε συνέλθωμεν * ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς, * Κυρίῳ * τὰς
εὐχὰς ἀποδιδόντες καὶ βοῶντες· * Πάτερ, ὁ ἐν οὐρανοῖς, * τὰ
ὄφληματα ἡμῶν * ἀνες καὶ ἀφες, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν * ἐν τῇ νηστείᾳ ἰλαρὸν * δειχνύντες, * μὴ στυγνάσωμεν τὴν τῶν πεποθημένων * ἡμερῶν ἐξαλλαγὴν, * ὡς ἔκλαμπουσαν ἡμῖν * τῆς εὐσεβείας * τὰ κατορθώματα.

Δόξα.

* Αναρχε, ἄκτιστε, * ἡ τρισυπόστατος Μονάς, * κυρία, * βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δόξαζει * τὸν Πατέρα, καὶ Γίον, * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα * πληθὺς ἀγγέλων, * καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ, τὸ πανάρετον * κλέος τοῦ γένους τῶν βροτῶν, * ὑμνοῦμεν. * διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν, Παρθένε. * καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, * Χριστὸν τὸν λύσαντα * τῆς κατάρας ἥματος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς πῦρ ἀπέσβεις; * τίς φράττει στόματα θηρῶν; * Νηστεία, * ἡ τοὺς παῖδας ἐκ καμίνου ρυταμένη, * καὶ προφήτην Δανιὴλ * ἐκ λεόντων τῆς βορᾶς· * ἦν ἀσπασώμενα * καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί.

Ο Ειρμός.

Δετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ είμι Θεὸς, * ὁ σάρκα * ἐνδυσάμενος
· Ι βουλήσει ἔκουστια, * ἵνα σώσω τὸν Ἄδαμ, * τὸν ἐκ πλάνης
· πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως.

Ωδὴ τῇ Τριάδι τῷ Μωσῇ.

Γ πνον ἀπόθου, ψυχὴ, * τῆς δεινῆς ῥῶθυμίας, * καὶ προθύμως
γρηγόρει * πρὸς τὰς θείας ἐντολάς· * ἐγγίζει ὁ νυμφίος· * λαμπαδηφόρως σπεῦστον * αὐτῷ προσευπαντῆσαι.

Τραυματισθέντα δεινῶν τῇ ῥομφαίᾳ, * τῇ μοτόσει,
εἰκτίρμον, * τῆς εὔσπλαγχνου σου ῥεπῆς * ιάτρευσόν με, Λόγε, *
ὅπως σε εὐχαρίστως * δοξάζω εἰς αἰώνας.

* Απὸ παθῶν βλαψθερῶν, * ἀπὸ φθόνου καὶ μίσους, * ἀπὸ πάσης κακίας * ἐγκρατεύθητι, ψυχή, * σιτίοις τρεφομένη, * τοῖς
τὴν τρυφήν τὴν ἄνω * ἀύλως προξενοῦσι.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἀγνή, * τῆς ψυχῆς μου τὰ ἔλκη, * καὶ καρδίας
τὰ πάθη, * καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς * θεράπευσον, ὡς μόνη * ἀμαρτιῶν βοηθός, * καὶ πορθουμένων τεῖχος.

Ειρμὸς ἄλλος. Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Ε ν ἐγκρατείᾳ ἀπαντες * τὰς ψυχὰς πτερώσαντες ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὐχὰς εὐπροσδέκτους * προσάξωμεν Κυρίψ.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως * λαβόντες, δακρύσωμεν πρὸς λύτρον
ψυχῶν, * ἀνυμνολογοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίον.

Τριάς ἡ ὁμοαύτιος, * καὶ Μονάς ἡ ἄκτιστος καὶ πάντων
Θεὸς, * σὲ ὑπερψιοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοκίου.

Ίχετηρίαν ποιήσον * ύπερ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, *
ρύσθηναι παντοίων * πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρυφὴν πλουσίου πτύσαντες, * δεῦτε, τῷ Λαζάρῳ συννηστεύ-
σωμεν, * οὐαὶ ἡμᾶς θαλψῆ * τοῦ Αβραὰμ ὁ κόλπος.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίτουσιν Ἀγγελοι, ὑμνεῖτε,
» Πλαστοῦ, * καὶ υπερψφοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν τις ἥκουσε.

Πρῶτη γηγενῶν * τις οὔτως ὀλισθήσας * Θεὸν παρώργισέ ποτε; *
πις ταῖς ὄρμαις τῆς κακίας * ἔσηκολούθησε, * καὶ καταγάγιον
ῶφθη τῆς ἀμαρτίας, * ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; * ἀλλ' ὁ Θεὸς, *
ὁ θελητὴς τοῦ ἑλέους, * σύ με σίκτειρον.

Θεοειδῶν * ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, * τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν *
ἐκδυσωπήσατε, τῶσαι * ψυχὴν εἰς πέλαγος * βιωτικῶν νηχομένην,
καὶ τρικυμίας * παθῶν χειμαζομένην, * καὶ προσβολαῖς * τῶν
ἐναντίων πνευμάτων * κινδυνεύουσαν.

Δεῦρο, ψυχὴ, * πτεροῖς κουφιζομένη * διὰ νηστείας ἀρετῶν, *
τῆς χαμαιζήλου κακίας * υπερανάστηθι, * καὶ θεωρίας ἐντρύφα
ταῖς ἀνωτάταις, * τρυφὴν ταῖς προξενούσαις * τῶν ἀγαθῶν, *
θεοειδῆς γενομένη διὰ πίστεως.

Θεοτοκίου.

Τις ἀκουστάς * ποιήσει τὰς αἰνέσεις * σοῦ, τῆς τεκούσης
ὑπὲρ νοῦν * τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην, * ἀγνὴ, καὶ Κύριον, *
ὅνπερ αἰνοῦσιν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι; * Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει *
ὑπὲρ λαοῦ * ἡμαρτηκότος, Παρθένε * ἀπειρόγαμε.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ο καιρὸς εὐπρόσδεκτος, * ἡ ἡμέρα * τῶν σωτηριῶν. * προσά-
ξωμεν Θεῷ * δῶρα ἀρετῶν, * ἐν φιλοθέμενοι * τὰ τοῦ σκό-
τους * ἔργα, ἀδελφοί, * ἐπενδυσώμεθα * ὅπλα φωτὸς, καθὼς Παῦ-
λος βιβ.

Δεῦτε, ως ὁ Κύριος * ἐν νηστείᾳ * εἴλε τὸν ἔχθρὸν, * ἐν ταύτῃ
καὶ ἡμεῖς * θραύσωμεν αὐτοῦ * τὰ βέλη καὶ ἐνεδρα. * Οπίσω
μου * ὑπαγε, Σατάν, * ἔκαστος λέγοντες, * ἐν τῷ μέλλειν ἐκπε-
ράζειν ἡμᾶς.

Δόξα.

Ομοουσιότητι * ἀνυμνῷ. σε, * ἄναρχε Τριάς, * σεπτὴ, ζω-
αρχικὴ, * ἀτμητε Μονάς. * Πατήρ ὁ ἀγένητος, * καὶ γεννητὲ *
Δόγε καὶ Γιὲ, * Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Θεοτοκίου.

Τυπέρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἀνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἔστιν ὁ τεχθεὶς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστείᾳ προβάλλοντες * τῷ τῶν εὐχῶν * ὥρει καὶ ἡμέες, * καρδίᾳ καθαρῇ * ἴδωμεν Θεὸν, * τὰς πλάκας δεχόμενοι * τῶν ἐντολῶν, * ἐνδον, ὡς Μωσῆς, * δόξῃ ἀστράπτοντες * τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ο Εἰρυός.

Η σαία, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτε-
κεν Γιὸν, * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἀνθρωπὸν· * Ανα-
τελή * ὄντος αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μα-
καρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν στίχον τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας,
ὅτι. Ήγος γ.

Αρξάμεθα, λασί, * τῆς ἀμώμου νηστείας, * ἥτις ἔστι * τῶν
ψυχῶν σωτηρία· * δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ· * ἐλαίῳ
ἐγκρατείας * τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, * καὶ ὅδατι ἀγνείας * τὰ
πρόσωπα νιψώμεθα· * μὴ βαττολογήσωμεν ἐν ταῖς προσευχαῖς, *
ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν, * οὕτω βοήσωμεν· * Πάτερ ἡμῶν, * ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, * ἀφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, * ὡς φι-
λάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ
στρατιῶται, * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὡμολόγη-
σαν, * τὸν ἀπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρεσβεύο-
σιν * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρροῦ-
μεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι· *
πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπέρ ἀχρέων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριμέτην, Τριπάσιον τῆς Προρητείας. Ήγος α'.

Οι τι πάροικοι * ἐσμὲν ἐν τῇ γῇ, * καθὼς πάντες οἱ πατέρες
ἡμῶν, * τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν * ἀναμάρτητον φύλαξον,
Σωτὴρ ἡμῶν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Προκειμενον. Ήγος β'. Ψαλμὸς ε'.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Στή. Τὰ φήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 19.

Τιάδε λέγει Κύριος· Ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐάν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γάρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως; ἐν γῇ δικαιοισύνῃ ἔκομηθη, ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταῖ. Τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον, οἱ κάπηλοι σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὑδατι, οἱ ἄρχοντες σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὅρφανοις οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσει χηρῶν οὐ προσέχοντες. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ὁ Δεσπότης Σαβαὼθ, ὁ Δυνάστης τοῦ Ἰσραὴλ· Οὐαὶ τοῖς ἴσχυμοις ἐν Ἱερουσαλήμ! οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἔχ τῶν ἔχθρῶν μου ποιήσω, καὶ ἐπάξια τὴν χειρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρόν· τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντας ὑπερφάνους ταπεινώσω. Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἄρχης, καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοισύνης, μητρόπολις πιστὴ Σιών· μετὰ γάρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰγμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄμα, καὶ οἱ ἔγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται. Διότι νῦν αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἢ αὐτοὶ ἥβούλοντο· καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ἐφ' οὓς αὐτοὶ ἐπεποθήσαν· καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐφ' οὓς αὐτοὶ ἐβούλεύσαντο. Ἐσται γάρ ὡς τερέβινθος ἀποθεβληκυῖα τὰ φύλλα αὐτῆς, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων· καὶ ἔσται ἡ ἴσχυς αὐτῶν ὡς καλάψη στυππίου, καὶ γῇ ἐργασία αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρὸς, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. (Κεφ. Β'. 1.) Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαίαν υἱὸν Αμμών, περὶ Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ· Ὁτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις τῆμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ τίξουσιν ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοὶ καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προκείμενον. Ἡχος δ. Ψαλμὸς σ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής είμι.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα,
Σπιγγηὸ προσόμωια τοῦ Τριῳδίου. Ἡχος β'.
Ίωστρ. Ὡς ὠράθης, Χριστέ.

Βρώσει πᾶλαι πικρῷ * ἔξοικισθέντες Παραδείσου, * ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν * ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι, * ἀνακράζοντες * τῷ Θεῷ ήμῶν. * Ο σταυρῷ τανύσας παλάμας σου, * ὅξος πιῶν * χολῆς τε γευσάμενος, * καὶ ὁδύνας καρτερήσας * τὰς ἐκ τῶν ήλων, * τὰς πικροτάτας ήδηνας * πάσας ἐκ τῶν ψυχῶν ήμῶν * ἔξηλώσας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * σῶσον τοὺς δούλους σου.
"Ομοιον.

Ξύλου βρώσει ποτὲ * ἀποικισθέντες Παραδείσου, * τῷ σταυρῷ σου πρὸς αὐτὸν * εἰσφάκισθημεν· ὃν εἰς πρεσβείαν * σοὶ προσάγομεν, * πολυέλεε, * καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα. * Πηγὰς δασκρύνων * ήμεν νῦν κατάπεμψον * ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, * τὸν ῥύπον πάντα * ἐκκαθαιρούσας τῶν παθῶν * καὶ τῶν πταισμάτων ήμῶν, * ἵνα πάντες σοὶ βοῶμεν ἔκτενῶς. * Κύριε, δόξα σοι.
"Άλλο. Ἡχος ὁ αὐτός. Θεοῦώρου Στουδίτου.

Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τὴς ἐγκρατείας τὴν τρυφὴν * κάμοι, Δόγε, χάρισαι, * ως τῷ Ἄδαμ * τὸν Παραδείσον ποτε· * ἐκ πάσης σου γεύεσθαι * ἐντολῆς, ὁ Θεὸς ήμῶν, * καὶ ἀπέχεσθαι ἀεὶ καρποῦ, * ἡς ἀπέφηνας ἀμαρτίας, * ἵνα ζωηφόρον * πάθος σου τοῦ σταυροῦ * ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ζ'.

Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ηλπισα.

Στήχ. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με.

Γενέσεως τὸ Αγάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 14.

Εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ήμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἐστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιρούς, καὶ εἰς ήμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς, καὶ ἐστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας

Triodium.

20

τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἀστέρας. Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· 'Εξαγαγέτω τὰ ὄντα τὰ ὄντα ψυχῶν ζωσῶν, καὶ πετεινὰ πετώμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὸ στερεόματα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἐρπετῶν, ἢ ἔξήγαγε τὰ ὄντα κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς λέγων· Αὔξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὄντα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς η'.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ως θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου!

Στίχ. 'Οτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 20.

Σύ οφία ἐν ἔξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρρήσιαν ἄγει· ἐπ' ἄκρων τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει· ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει· "Οσον ἀν χρόνον ἀκακοὶ ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐ καταισχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἰσθησιν, καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις." Ιδοὺ, προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς βουλῆς ρῆσιν, διδάξω δὲ τὸν ἔμὸν λόγον ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε, ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε. Τοιγαροῦν κάγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι· ἐπιχαροῦμαι δὲ, ἡνίκα ἀν ἐρχηται ὑμῖν ὅλεθρος, καὶ ως ἀν ἀφίκηται ὑμῖν θόρυβος ἀφνω, ἡ δὲ καταστροφὴ ὄμοιώς καταιγίδι παρῇ, ἡ ὅταν ἐρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία. Ἐσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθε με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον Κυρίου οὐ πραείλοντο, οὐδὲ ἥθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς· ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἐσυτῶν ὄδοι τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς αὐτῶν ἀτιμίας πλησθήσονται. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἥδε-

κουν νηπίους, φονευθήσονται· καὶ ἔξετασμὸς ὄλέσει ἀσεβεῖς. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ήσυχάσει ἀρόβις ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Εἰς τὸν Σπίγον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, κατὰ τὸ σύντιθες.

Ὕγιος πλ. δ̄.

Νηστείαν * οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, * ἀλλὰ παντὸς ὑλικοῦ * πάθους ἀλλοτρίωσιν. * ίνα τὴν καθ' ἡμῶν * τυραννοῦσαν σάρκα δουλώσαντες, * ἄξιοι γενώμεθα * τῆς τοῦ Ἀμυνοῦ μεταπλήψεως, * τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἔκουστιώς, * Τιοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ πνευματικῶς ἐορτάσωμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, * εἰς ὑψος ἀρθέντες * ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, * καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρίστων ἔργων * εὐρραβίοντες τὸν φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν. * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ωτοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς μυστηρίου καινοῦ! * ὡς φρικτῆς ἕγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἐλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * ληστῶν χρεμάμενον, * ὃν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * ἔκλαιε λέγουσα. * Οἴμοι! τέχνον φίλτατον, * πῶς ο δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ σε προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἐδηλώθη.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, 'Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου· ψαῖλομεν τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Ποιοῦμεν δὲ καθ' ἓν Τριπάριον μετανοίας γ'. λέγοντες τὸν παρόντα Σπίχον. 'Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

'Ωδὴ α'. Ὕγιος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Β**οηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν. * οὗτος μοι θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δις.

Τὴν τοῦ Καίν ύπελθὼν * μιαιφωνίσαν τῇ προαιρέσει, * γέγονα φονεὺς * τῆς ἀθλίας ψυχῆς, * ζωώσας τὴν σάρκα, * καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς * ταῖς πονηραῖς μου πρᾶξεσι.

Τῇ τοῦ Ἀβελ, Ἰησοῦ, * οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ. * δῶρα σοι δεκτὰ * οὐ προσήξα ποτὲ, * οὐ πρᾶξεις ἐνθέους, * οὐ θυσίαν καθαράν, * οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ως ὁ Καίν καὶ ἡμεῖς, * ψυχὴ ἀθλία, τῷ πάντων Κτίστη * πρᾶξεις ρυπαράς, * καὶ θυσίαν ψεκτὴν * καὶ ἄχρηστον βίον * προσηγάγομεν ὅμοι· * διὸ καὶ κατεκριθμεν.

Τὸν πηλὸν, ὁ Κεραμεὺς, * ζωπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι * σάρκα καὶ ὄστα, * καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. * ἀλλ' ὡς Ποιητά μου, * Λυτρωτά μου καὶ Κριτά, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι, Σωτὴρ, * τὰς ἀμαρτίας ἃς εἰργασάμην, * καὶ τὰς τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματός μου * πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον * μιαιφόνοι λογισμοὶ * ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἴ καὶ ἥμαρτον, Σωτὴρ, * ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἰ· * πλήρτεις συμπαθῶς, * καὶ σπλαγχνίζη θερμῶς· * δακρύοντα βλέπεις, * καὶ προστρέχεις, ως Πατὴρ, * ἀνακαλῶν τὸν ἄσωτον.

Δόξα.

Γπερούσιε Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνούμενη, * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἔμοι τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας· * καὶ ως εὔσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἔμοι τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ως Δέσποινα ἀγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ 3'. Ο Εἱρμός.

Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, * πτὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Γπέρραψε * τοὺς δερματίνους χιτῶνας * ἡ ἀμαρτία κάμοι, * γυμνώσασά με τῆς πρὶν * θεούφράντου στολῆς.

Περίκειμαι * τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, * καθάπερ φύλλα συκῆς, * εἰς ἐλεγχον τῶν ἐμῶν * αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐστόλισμαι * κατεστιγμένον χιτῶνα * καὶ ἥμαγμένον αἰσχρῶς * τῇ πρύσει τῆς ἐμπαθοῦς * καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Γπέπεσα * τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι * καὶ τῇ ἐνυλῷ φθορᾷ· * καὶ ἐνθεν νῦν ὁ ἔχθρὸς * καταπιέζει με.

Φιλόϋλον * καὶ φιλοκτήμονα βίον * τῆς ἀκτησίας, Σωτὴρ, * προκρίνας, νῦν τὸν βαρὺν * κλοιὸν περίκειμαι.

* Έκόσμησα * τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα * τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν * ποιεὶλη περιβολῆ, * καὶ καταχρίνομαι.

Τῆς ἔξθεν * ἐπιμελῶς εὐκοσμίας * μόνης ἐφρόντισα, * τῆς ἐνδον ὑπεριδῶν * θεωτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα * τῆς πρὶν εἰκόνος τὸ κάλλος, * Σῶτερ, τοῖς πάθεσι μου· * ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραμαχιὴν * ἀναζητήσας, εύρε.

* Ήμάρτηκα, * ὡσπερ ἡ πόρνη βιοῦ σοι, * μόνος ἡμάρτηκά σοι· * ὡς μύρον δέχου, Σωτὴρ, * κάμοι τὰ δάκρυα.

* Ιλάσθητι, * ὡς ὁ τελώνης βιοῦ σοι, * Σῶτερ, ιλάσθητί μοι· * οὐδεὶς γάρ τῶν ἐξ Ἀδάμ * ὡς ἐγὼ ἡμαρτεν.

Δόξα.

* Ενα σε * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις * Θεὸν ἀπάντων ὑμνῶ, * Πατέρα καὶ τὸν Γίὸν * καὶ Πνεῦμα ἄγιον.

Θεοτοκίων.

* Αχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ίκέτευε ἐκπενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

* Ωδὴ γ'. Ο Εἰρμός.

> Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· * ὅτι μόνος * ἄγιος ὑπάρχεις
> καὶ Κύριος. Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέχτημαι * σὲ, τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, * καὶ βιοῦ σοι ἐκ καρδίας μου * πρὸ τοῦ τέλους· * Ήμαρτον, ιλάσθητι, σῶσον με.

* Ήμάρτηκα, Κύριε, * ἡμάρτηκά σοι, ιλάσθητί μοι· * οὐ γάρ ἔστιν ὅστις ἡμαρτεν * ἐν ἀνθρώποις, * ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῷε, Σωτὴρ, * ἡσελγηκότας ἐμιμησάμην, * τὴν ἔκεινων κληρωσάμενος * καταδίκην * ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χάμ ἔκεινον, ψυχὴ, * τὸν πατραλοίσαν μιμησαμένη, * τὴν αἰσχύνην οὐχ ἔκάλυψας * τοῦ πλησίον, * ὅπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὸν ἐμπρησμὸν, ὡσπερ Λώτ, * φεῦγε, ψυχὴ μου, τῆς ἀμαρτίας· * φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορφα· * φεῦγε φλόγα * πάσης παραλόγου ὄρεξεως.

* Ελέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, * ὅτε ἥξεις μετ' ἀγγέλων σου * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

(Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * γίὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ζένον θαῦμα! * μείνασσα Παρθένος θηλάζουσα.

* Ωδὴ δ'. Ο Ειρυός.

* Καὶ κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη· * Αἴθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώπων· * δείκνυσθαι, καὶ ἐλεγεν· * 'Ακήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Γρηγόρησον, ὡψυχὴ μου, * ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας * ἐν Πατριάρχαις, * ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, * ἵνα χρηματίσης νοῦς ὄρῶν τὸν Θεὸν, * καὶ φθάσῃς τὸν ἀδυτὸν γνόφον * ἐν θεωρίᾳ, * καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις * παιδεποιήσας, * μυστικῶς ἐστρίξει σοις κλίμακα * πρακτικῆς, ψυχὴ μου, ἀναβάσεως· * τοὺς παιδας ὡς βάθρα, τὰς βάσεις * ὡς ἀναβάσεις * πανσόφως ὑποθέμενος.

* Ήσαῦ τὸν μεμισημένον * ζηλοῦσα, ψυχὴ, ἀπέδου * τῷ πτερνιστῇ σου * τὰ τοῦ πρώτου καλλους πρωτοτόκια, * καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας· * καὶ δίς ἐπτερνίσθης, ἀθλία, * πράξεις καὶ γνώσεις· * διὸ νῦν μετανόησον.

* Εδὼμ ὁ Ήσαῦ ἐκλήθη * δι' ἄκρων θηλυμανίας * ἐπιμιξίαν· * ἄκρασίᾳ γάρ ἀεὶ πυρούμενος, * καὶ ταῖς ήδοναῖς κατασπιλούμενος, * 'Εδὼμ ὀνομάσθη, ὁ λέγεται * θερμασία * ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

* Ιώβ τὸν ἐπὶ κοπρίας * ἀκούσασα, ὡψυχὴ μου, * δικαιωθέντα, * τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, * τὸ στερρὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως * ἐν πᾶσιν, οἰς ἔγνως, οἰς οἰδας, * οἰς ἐπειράσθης, * ἀλλ' ὥρθης ἀκαρτέρητος.

* Ο πρότερον ἐπὶ θρόνου, * γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας * καθηλκωμένος· * ὁ πολὺς ἐν τέχνοις καὶ περιβλεπτος, * ἄπαις καὶ φερέοικος αἰφνίδιον· * παλάτισιν γάρ τὴν κεπρίαν, * καὶ μαργαρίτας * τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Δόξα.

* Αμέριστον τῇ οὔσιᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς πρωσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὄμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, * βιῶν σοι τὸ ἄσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

(Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων *

φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὸς δὲ κύει μὴ λοχεύουσσα. * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ωδὴ ε'. Ο Εἰρμός.

* Ε καὶ νυκτὸς ὄφθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
* Ε καὶ ὀδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δί-
* δαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τοῦ Μωσέως ἥκουσας * τὴν θήβην, ψυχὴ, * ὕδασι, κύμασι * φερομένην ποταμοῦ, * ὡς ἐν θαλάμῳ πᾶλαι, * φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν * βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἥκουσας * κτεινούσας ποτὲ * ἄνηβον, τάλαινα, * τὴν ἄρρενωπὸν, ψυχὴ, * τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, * νῦν, ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, * τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ως Μωσῆς ὁ μέγας, * τὸν Αἰγύπτιον νοῦν * πλήξασα, τάλαινα, * οὐκ ἀπέκτεινας, ψυχὴ * καὶ πῶς οἰκήσεις, λέγε, * τὴν ἔρημον τῶν παθῶν * διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ωκησεν * ὁ μέγας Μωσῆς· * δεῦρο δὴ, μίμησας: * τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, * ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ * θεοφανείας, ψυχὴ, * ἐν θεωρίᾳ γένη.

Τὴν Μωσέως ράβδον * εἰκονίζου, ψυχὴ, * πλήττουσαν θάλασσαν, * καὶ πηγνύουσαν βυθὸν * τύπῳ σπαυροῦ τοῦ θείου· * δι' οὐ δυνήσῃ καὶ σὺ * μεγάλα ἔκτελέσαι.

Αἱρὼν προσέφερε * τὸ πῦρ τῷ Θεῷ * ἄμωμον, ἄδολον. * ἀλλ᾽ Οφειλει καὶ Φινέες * ὡς σὺ, ψυχὴ, προστῆγον * ἀλλότριον τῷ Θεῷ, * φερυπωμένον βίσον.

Δόξα.

Σὲ, Τριάς, δοξάζομεν, * τὸν ἔνα Θεόν· * "Αγιος, "Αγίος, * "Αγιος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Γιός καὶ τὸ Πνεῦμα· * ἀπλῆ οὐσία, Μονάς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμεριάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἀφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἐαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ωδὴ σ'. Ο Εἰρμός.

* Ε βόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, *
* Ε καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν ἐκ
* φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Τὰ κύματα, * Σωτὴρ, τῶν πταισμάτων μου, * ὡς ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ * ἐπαναστραφέντα * ἐκαλυψέ με ἀφνω, * ὡς τοὺς Αἰγυπτίους ποτὲ * καὶ τοὺς τριστάτας.

Αγνώμονα, * ψυχή, τὴν προσιέρεσιν * ἔσχεις, ὡς πρὶν ὁ Ἰσραὴλ· * τοῦ γὰρ θείου μάννα * προέκρινας ἀλόγως * τὴν φιληδόνον τῶν παθῶν * ἀδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, * ψυχή, προετίμησας * τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν * τῆς φλεβὸς τῆς πέτρας, * ἐξ ἣς σοι τῆς σοφίας * ὁ κρατήρος προχέει κρουνούς * θεολογίας.

Τὰ ὕεια * κρέα καὶ τοὺς λέβητας, * καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφὴν * τῆς ἐπουρανίου * προέκρινας, ψυχή μου, * ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων λαὸς * ἐν τῇ ἔρημῳ.

Ως ἐπληξε * Μωσῆς ὁ θεράπων σου * βάθδω τὴν πέτραν, τυπικῶς * τὴν ζωοποιόν σου * πλευρὰν προδιεπύου, * ἐξ ἣς πάντες πόμα ζωῆς, * Σωτὴρ, ἀντλοῦμεν.

Ἐρεύνησον, * ψυχή, κατασκόπευσον, * ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, * τῆς κληροδοσίας * τὴν γῆν, ὅποια ἔστι, * καὶ κατοίκησον ἐν αὐτῇ * δι' εύνομίας.

Δόξα.

Τριάς εἱμι * ἀπλῆ, ἀδιαιρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονάς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη, * ὁ Πατὴρ, φησι, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα. Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον.

Ψρυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, τῇ καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγιζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φεσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρών * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

· Ωδὴ ζ'. Ο Εἱρμός.

· **H**μάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιον σου, * · Ή οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετεῖλω · ἡμῖν. * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων · Θεός. · Δίς.

Ἡ κιβωτὸς * ὡς ἐφέρετο * ἐπιδίφριος, · Οζὰ ἐκεῖνος, * ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, * μόνον ἦψατο, * Θεοῦ ἐπειράθη ὄργης, * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα, ψυχή, * σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

· Ακήκοας * τοῦ Αβεσσαλῶμ * πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· * ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, * αἷς ἐξύβρισε * τὴν κοίτην Δαβὶδ τοῦ πατρός· * ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμῆσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς * καὶ φιληδόνους ὄρμάς.

· Γιπέταξας * τὸ ἀδούλωτον * σοῦ ἀξιωμα τῷ σώματί σου· * ἀλλον γὰρ Αχιτόφελ εύροῦσα * τὸν ἔχθρὸν, ψυχή, * συνῆλθες

ταῖς τούτου βουλαῖς, * ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὲς ὁ Χριστὸς, * ἵνα σὺ πάντως σωθῆς.

Ο Σολομὼν * ὁ θαυμάσιος, * ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, * σύτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον * τοῦ Θεοῦ ποτε * ποιήσας, ἀπέστη αὐτοῦ· * φαὶ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ, * προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς * ἔξελχόμενος * τῶν παθῶν αὐτοῦ, κατερρύποιοτο· * οἶκοι! οἱ ἐραστῆς τῆς σοφίας * ἐραστῆς πορνῶν * ἐφάνη καὶ ξένος Θεοῦ· * ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω κατὰ νοῦν, ὡς ψυχὴ, * ἡδυπαθεῖαις αἰσχραῖς.

Τὸν Ροβέαλμ * παρεζήλωσας * ἀλογήσαντα βουλὴν πατρῷαν, * ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον * Ἱεροβέαλμ, * τὸν πρὶν ἀποστάτην, ψυχὴ· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· * Ἡμαρτον, οἰκτειρον μέ.

Τριάς ἀπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὄμοιούσιε, Μονὰς ἀγία· * φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἀγία τρία, * καὶ ἐν ἀγίον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωὰς, * ψυχὴ, τὸν πάντων Θεόν.

Τιμοῦμεν σε, * εὐλογοῦμεν σε, * προσκυνοῦμεν σε, Θεογεννῆτορ· * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα, Γιὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέψεις ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια. Δόξῃ γ'. Ο Εἰρυός.

Ον στρατιαι! * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερούβιμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας. Δίς.

Σὺ τὸν Οζίαν, * ψυχὴ, ξηλώσασα, * τὴν τούτου λέπραν ἐν σοι * ἔσχεις ἐν διπλῷ· * ἀποπα γὰρ λογίζῃ, * παράνομα δὲ πράττεις· * ἀφεις ἀ κατέχεις, * καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευίτας, * ψυχὴ, ἀκήκοας * μετανοοῦντας Θεῷ * σάκχῳ καὶ σποδῷ· * τούτους οὐκ ἐμιμήσω, * ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρως * πάντων τῶν πρὸ νόμου * καὶ μετὰ νόμον ἐπταιχότων.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ βορβόρου ἥκουσας * Ιερεμίαν, ψυχὴ, * πολιν τὴν Σιών * θρήνοις καταβοῶντα, * καὶ δάκρυα ζητοῦντα· * μίμησαι τὸν τούτου * θρηνώδη βίον καὶ σωθῆσῃ.

Ο Ιωνᾶς * εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, * προγνούς τὴν ἐπιστροφὴν * τῶν Νινευίτῶν· * ἔγνω γὰρ, ὡς προφήτης, * Θεοῦ τὴν εὔσπλαγχνίαν· * ὅθεν παρεζήλου * τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Τὸν Δανιὴλ * ἐν τῷ λάκκῳ ἥκουσας * πῶς ἐφραξεν, ὡς ψυχὴ, * στόματα θηρῶν· * ἔγνωκας πῶς οἱ παῖδες, * οἱ περὶ Ἀζαρίαν, * ἐσβεσαν τῇ πίστει * καμίνου φλόγα καιομένης.

Τής παλαιᾶς * Διαθήκης ἀπαντας * παρήγαγόν σοι, ψυχὴ, * πρὸς ὑπογραμμόν· * μίμησαι τῶν δικαίων * τὰς φιλοθέους πράξεις· * ἔκφυγε δὲ πάλιν * τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Δόξα.

* Αναρχε Πάτερ, * Γιὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Δόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Δόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριάς Μονᾶς, ἐλέησόν με.

(Θεωτοκίον).

* Ως ἐκ βαρῆς * ἀλουργίδος, ἀχραντε, * ή νοητὴ περφυρὶς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου * ή σάρκη συνεξυφάνθη. * ὅθεν Θεωτόκῳ * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ωδὴ θ'. Ο Εἰρυμός.

* Α σπόρου συλλήψεως * ὃ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάδρου * ἀφθορος ή κύησις· * Θεοῦ γάρ ή γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαῖ, * ως θεόνυμφον Μητέρα, * ὥρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Χριστὸς ἐπειράζετο· * διάβολος ἐπειραζε, * δεικνὺς τοὺς λίθους, * ἵνα ἄρτοι γέννωνται· * εἰς ὅρος ἀνήγαγεν * ἰδεῖν τὰς βασιλείας * τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥωπῇ· * φοβοῦ, ὡς ψυχὴ, τὸ δράμα· * νῆφε, εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγῶν ή φιλέρημος, * φωνὴ βωῶντος ἥχησε, * Χριστοῦ ὁ λύχνος * κηρύττων μετάνοιαν· * Ἡρώδης ἥνομησε * σὺν τῇ Ἡρωδιάδῃ· * βλέπε, ψυχὴ μου, μὴ παγῆς * τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, * ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ὠκησε * ὁ Πρόδρομος * τῆς χάριτος, * καὶ Ἰουδαία * πᾶσα καὶ Σαμάρεια * ἀκούοντες ἐτρεχον, * καὶ ἔξωμολογοῦντο * τὰς ἀμαρτίας ἐστῶν, * βαπτιζόμενοι προθύμως· * οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμῆσω, ψυχὴ.

* Ο γάμος μὲν τίμιος, * η κοίτη δὲ ἀμίαντος· * ἀμφότερα γάρ * Χριστὸς προευλόγησε, * σαρκὶ ἐσθιόμενος, * καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ * τὸ ὄντον οἴνον ἐκτελῶν, * καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, * ἵνα σὺ μετατεθῆς, ὡς ψυχὴ.

Παραλυτον ἐσφιγγε * Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, * καὶ νεανίσκους * θανόντας ἔξήγειρε, * τῆς χήρας τὸ κύημα * καὶ τοῦ Ἐκατοντάρχου, * καὶ Σαμαρείτοι φανεῖς, * τὴν ἐκ πνεύματι λατρείαν * σοι, ψυχὴ, προεζωγράφησεν.

Αἰμόρρουν ἴασατο * αφῆ κρασπέδου Κύριος, * λεπροὺς καθαίρων· * τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας * φωτίσας ἡνώρθωσε, * χωφούς τε καὶ ἀλάλους * καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ * ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, * ἵνα σὺ σωθῆς, ἀθλία ψυχὴ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Ήιὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς πρόσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * τὸ φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωὰς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε. * ἐν σοι γάρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύσουσα, * ἐν σοι καὶ κρατεύεται, * καὶ δὶα σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπῆρχον.

"Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

'Ανδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σὲ, * ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης * ὄργης καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ βαρύρων καὶ πταισμάτων, * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀει.

Εἴτα ψάλλομεν οἱ δύο Χωροί. 'Ασπόρου συλλτήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τῶν 'Αποδείπνων.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Εἰς τὴν α'. Στιγάλ. Καθίσματα τῆς Ὁκτωήγου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν Στιγάλ. Κάθισμα. Ἡγος β'. Ιωσήρ.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Σταυρῷ ὁ τειχίσας με, * τῆς νηστείας τὸν δρόμον * τελέσαι εὔδόκησον * ἐν καρδίᾳς κατανύξει, * εὐσπλαγχνε Κύριε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Σταυροθεωτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Η παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὄρωσα σε νεκρὸν ἡγλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς. Τίέ μου, * ἔλεγε, * τί τὸ φθερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν ειώνιον, * ἔκουσίως ἐν σταυρῷ * πᾶς θνήσκεις θάνατον ἐπονεῖδιστον;

Εἰς τὴν γ'. Στιγάλογίαν, Κάθισμα. Ἡγος ὁ αὐτός.

Στουδίτου. Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν.

Γὸν φωτοποιὸν καιρὸν, * ὃν νῦν ἀφιέρωσας * καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν * τῆς ἐγχρατείας, Κύριε, * σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν κατα-

νῦνει πάντας * εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, * εἰρηνεύοντας τοῦ σταυροῦ τῇ ισχύῃ, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

* Ήχος ὁ αὐτός. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Τῷ τιμώ σταυρῷ τοῦ σου Γεωργίου * φυλαττόμενοι, Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, * πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἀπαντεῖς ραδίως ἐκτρεπόμεθα. * διὸ κατὰ χρέος σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ὡς μητέρα τοῦ φωτὸς, * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰτα ὁ Ν'. Ο Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τριώδιον, ποίημα Ιωσήφ. Στιγμολογοῦμεν δὲ τὴν γ'. φόργον.

* Ωδὴ γ'. * Ήχος β'. * Εξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Σταύρωσαμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας, * νήψωμεν * εἰς προσευχὰς, ὡς γέγραπται, * καὶ κατ' ἔχοντος πολιτευσώμεθα * τοῦ παθόντος * καὶ πάθη θανατώσαντος.

* Εμέσαντες τὴν ἐμπικρὸν ἀμαρτίαν, * σπεύσωμεν * τῷ τὴν χολὴν θελήματι * γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, * τῷ σταυρῷ * καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία, * ἔλκει με * εἰς παντελῆ ἀπώλειαν. * ἀλλὰ σὺ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι * τῷ σταυρῷ σου, * οἰκτίρμον πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Δεσπόζουσα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, * Δέσποινα, * ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, * τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον * τοῦ δολίου * καὶ μόνου πολεμήτορος.

Στουδίτου. Εἰρυμὸς ἄλλος. * Ήχος ὁ αὐτός.

Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * τὴν ἐγκράτειαν * τῷ κόσμῳ * ἐξήνθησεν, ἦν ἐκ πόθου * ἀσπασάμενοι, τρυφήσωμεν * παγκαρπίαν τῶν θείων * ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

* Εγκράτειαν παθῶν * καὶ νῦν φέροντες, * τὴν σάρκα * σταύρωσαμεν τῷ Κυρίῳ, * καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα * ἀποδείξωμεν πάντες * τῇ ἐνθέψει ζωῆ.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μορφῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρα, Γεώργιον καὶ Πνεῦμα, * ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, * βασιλείαν ἀπάντων * καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

* Ο τόκος σου, ἀγνή, * φρικτὸς πέφυκε. * Θεὸς γάρ * ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, * καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσγάτων * πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν σταύρωσιν ὑμνῶ * καὶ τὴν λόγχευσιν * τῆς θείας * πλευρᾶς σου, ἐξ ἡς τὸ πόμα * τὸ ἀθάνατον ἀρύθμαι: * καθ' ἐκάστην,
Χριστὲ, * καὶ ἀγιάζομαι.

Ο Εἰρυμός.

- Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν
- ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-
- δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Φιδὴ γ. Κάμινος ποτὲ * πυρὸς ἐν Βασυλῶνι.

Κάμινος παθῶν * φλογίζει τὴν ψυχήν μου: * ἀλλὰ τῇ δρόσῳ
τοῦ ἑλέους σου * ταύτην καταμάρανον, * ὁ πηγάσας ἀπαθείας κρουνούς * πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, * σταυρούμενος, εὐεργέτα, * διὰ πολλὴν συγκατάβασιν.

Γψωσας ἡμᾶς * πεσόντας εἰς κακίαν * τῷ ἐν σταυρῷ σου
ἀνυψώσει, Χριστέ· * ὅτεν ὀλισθήσαντα * ἀμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα * ἀνάγαγε, καὶ στήριξον * ἐν πέτρᾳ με σωτηρίας, * ὅπως
δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγχη σου, Χριστὲ, * παθῶν τὴν σηπεδόνα * ἀποκαθάρας
τῆς καρδίας μου, * ὅλον με ὑγείωσον, * ὃν ὁ ὄφις ἐτραυμάτισεν *
ὅδοισιν ιοβόλοις, * καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως * θείας πρὸς τρίβους
πορεύεσθαι..

Θεοτοκίων.

Σὲ τὴν φαεινὴν * λαμπάδα καὶ λυχνίαν, * ἐν γῇ τὸ πῦρ τὸ
τῆς Θεότητος * οἰκήσαν ἐφώτισε * τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας
φθορᾶ, * ἀμίαντε, γεραίρομεν * ἀπαντες, εὐλογοῦντες, * εὐλογημένη,
τὸν τόκον σου.

Εἰρυμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Τὸν μεταξὺ τῶν ληστῶν * σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, * καὶ τῇ λόγχῃ
νυγέντα * τὴν ζωγρότον πλευρὰν, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε *
καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, * κριτηρίψ παρέστης, * ἐρραιπίσθης,
ἐπαίχθης, * ἐν σταυρῷ ἀνηρτήθης, * φθορᾶς με ἀπαλλάττων *
τῆς πάλαι ἀμαρτίας, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν.

Θεότης μία, Τριάς, * γένος μεριστος φύσις, * μεριστὴ δὲ προσώποις, * τὸ ἀνώλεθρον κράτος, * Πάτερ, Γιὲ καὶ Πνεῦμα, *
σὲ ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίων.

Θεοχυῆτορ ἀγνή, * γένος οὐράνιος πύλη, * γένος σωτήριος θύρα *
πάντων τῶν Χριστιανῶν, * τὴν δέησιν προσδέχου * τῶν σὲ μακαριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ, ὁ ληστὴν * ὄδηγήσας πρὸς πίστιν, * καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον * εὐτόνως τῶν νηστειῶν * ἀξίωσον προφθάσαι, * εἰς τὴν πρεσκύνησίν σου, * καὶ ζωοποιηθῆναι.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

» Πτὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σι-
» ναῖψ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ'. Ανάρχου Γεννήτορος.

Ηλίου φαιδρότερον * νηστείας ἀναλάμψασα * ἡ πολύφωτος χάρις, * εὐαγγελίζεται * πᾶσι τοῦ σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας * καὶ τὰς αὔγας, * τοῦ τιμίου πάθους * καὶ τῆς ἀναστάσεως * τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Αγνείαν ποθήσωμεν, * πορνείαν ἀποφύγωμεν, * τὴν ὁσφὺν σωφροσύνη * περιζωσώμεθα, * ὅπως καθαροὶ ἐποφθάμεν * τῷ καθαρῷ * καὶ μόνῳ ἐκ πάντων * ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, * τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χριστὲ, ἐκ τοῦ φόβου σου * καθῆλωσον τὰς σάρκας μου· * ὁ σταυρῷ προσηλώσας * τὴν ἀμαρτίαν Ἀδάμ, * λῦσον τῶν κακῶν μου τὴν δέσιν· * τοῦ πονηροῦ * σύντριψον τὰ βέλη * τῇ λόγχῃ σου, Δέσποτα, * καὶ τῆς τούτου βλάβης ρῦσαι με.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον * καὶ μόνον εὐδιάλλακτον * ἡ τεκοῦσα, Παρθένε, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * ρῦσαι με τῆς κρίσεως, Κόρη, * καὶ τοῦ πυρὸς * καὶ τῆς τιμωρίας, * ἦν μοι προεξένησεν * ἀμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

Αλλος. Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ο καὶ λόγχην, * Κύριε, δι' ἐμὲ * τὸν κατάκριτον φθορᾶ· * διὸ ὑμῶν σε, Χριστέ.

Τὸν σταυρὸν, τὸν κάλαμον, * τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, * τὰ ζωηρά σου * πάθη πᾶς ὁ λαὸς * προσκυνοῦντες, ἐν ψόδαις * σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Μονάς τρισυπόστατε, * Τριάς ἐνικωτάτη, * χυριαρχία, * φύσις ισοχλεής, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖροις, οἰλαστήριον * τοῦ κόσμου, Θεοτόκε, * ἐνῷ προσφεύγοντες * πάντες ἀμαρτωλοί, * πρὸς Θεὸν καταλλαγάς * ἀεὶ εύρισκομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σταυρῷ σου, Κύριε, * κάμε ἐνδυναμώσας, * τῶν νηστειῶν μοι * δώρησαι, ἀγαθὲ, * εὐσθενῶς ἀποπληρῶσαι * τὴν περίοδον.

Οὐειρήμος

» Τὴν ἀγνήν καὶ ἄχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον * φόδαῖς ἀστράπτων * ἀπαντες οἱ πιστοὶ * εὔσεβως, ὡς Θεοτόκον, * μεγαλύνωμεν.

Τὸ φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, δίς.

Ἡχος πλ. δ'.

Νηστείᾳ * τῶν λογισμῶν τὰ πάθη * δεῦτε δουλώσωμεν, * πνευματικαῖς ἑαυτοὺς * πτέρυξι περιστελλαντες. * Ίνα τὴν τοῦ ἔχθροῦ * κινουμένην ζάλην κοῦφοι. περάσσαντες, * ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ σταυροῦ προσκυνήσεως, * τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος * ἔκουσίως Ήσοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν. * ἐπ' ὄρους ἀρθέντες, * μαθηταῖς συνδοξάσωμεν * τὸν ἔξουσιαν λαβόντα πᾶσαν * Γίὸν ἐκ Πατρὸς, * τὸν φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγήτητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰωνίου ζωῆς. * τυράννων ἀπειλάς οὐκ ἐπιτοήθητε. * βασάνοις αἰχιζόμενοι, ηὑφραίνεσθε. * καὶ νῦν τὰ αἴματα ὑμῶν * γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεωτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τι τὸ ὄρώμενον θέαμα, * ὃ τοῖς ἐμοῖς ὄφθαλμοῖς * καθορᾶται, ὡς Δέσποτα; * ὃ συνέχων ἀπασαν * κτίσιν, ξύλῳ ἀνήρτησαι. * καὶ θανατοῦσαι, * ὃ πᾶσι νέμων ζωήν. * ή Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἐώρακεν * ἐν σταυρῷ ή πάναγνος * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐχλάμψαντα * Θεὸν καὶ ἀνθρωπὸν.

Καὶ ή α'. "Ωρα, μετὰ τῆς Στιχολογίας. Καὶ αἱ συνήθεις μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰς δὲ τὴν τριθέτην "Ωραν, τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡχος δ'.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, * οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, φιλάνθρωπε. * ἡμάρτομεν, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου, ὁ Θεὸς, * οὐδὲ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν * πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. * Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, * εὔσπλαγχνε.

Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. Εἴτα, Προκείμενον, Ἡγος δ'. Ψαλμὸς ο'.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Εύφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοι.

Προφητείας Ἰησίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 3.

Γάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἔξελευσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἔξι Ιερουσαλήμ· καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἔθνων, καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν. Καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄποτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν· καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. Καὶ νῦν σὺ, οἶκος τοῦ Ἰακώβ, δεῦτε καὶ πορευθῶμεν ἐν τῷ φωτὶ Κυρίου· ἀνῆκε γάρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ χώρα αὐτῶν ὡς τὸ ἀπὸ ἀρχῆς κληδωνισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλοφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. Ἐνεπλήσθη γάρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν ἰππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων, τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησαν, οἵς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν· καὶ ἔκυψεν ἀνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνήρ· καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς. Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραύσαι τὴν γῆν. Οἱ γάρ ὁφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί, ὃ δὲ ἀνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὄψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Προκείμενον. Ἡγος πλ. β'. Ψάλμὸς ι'.

Δίκαιος Κύριος, καὶ δίκαιοισύνας ἡγάπησε.

Στίχ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν, ὡς προετάχθη, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, πρὸς Κύριον, καὶ ποιεῦμεν τὰς συνγέθεις μετανοίας. Εἰς δὲ τὸ Κύριος, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἡγος πλ. δ'.

Nηστεύοντες, * ἀδελφοί, σωματικῶς, * νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς· * λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· * διαρρήξω-

μεν στραγγαλιάς * βιαίων συναλλαγμάτων· * πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν· * δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, * καὶ πτωχούς ἀστέγους * εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, * ἵνα λέβωμεν * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦμεν αὐτό· εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἔι τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἔπαινος, * πρέπει τοῖς Ἀγίοις· * ἔφεσι γάρ ἐκλινεν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ, τὸν κλίναντα οὐρανοὺς* καὶ καταβάντα· * ἔξεχεν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ, τὸν κενῶσαντα σαυτὸν * καὶ μορφὴν δοῦλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν ἦως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· * ὡν ταῖς εὐχαῖς, * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ὁ Θεός, ἐλέησον ημᾶς.

Εἶτα τὰ Προσόμια τοῦ Κυρίου Ἰωσήρ.

*Ηγος β'. Ως ὥραθης, Χριστέ.

Φιγγοβόλους ύμᾶς, * ὡς ἀστραπὰς, εἰς πάντα κόσμον * 'Ιησοῦς, ὁ νοητὸς * ὄντως ἥλιος, ἔξαποστείλας, * ἀπεμείωσε * ταῖς λαμπρότησι * τοῦ ύμῶν ἐνθέου κηρύγματος * πλάνης τὸ σκότος, * θεόπται Ἀπόστολοι, * καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ * τῆς ἀγνωσίας * κεχρατημένους πονηρῶς· * ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε * καταπέμψαι καὶ ημῖν τὸν φωτισμὸν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

"Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ. "Ομοίων.

Ἄρετῶν Ἐλιού * προσεπιβὰς ἄρματι θείῳ, * τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς * ἀνεφέρετο ἐπὶ τὸ ὑψός * τὸ οὐράνιον. * Τοῦτον ζηλωσον, * ταπεινὴ ψυχὴ μου, καὶ νηστευσον * πάστης κακίας, * καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, * καὶ τρυφῆς ἀπορρέεσύσης * καὶ ἐνθδόνου· * ὅπως ὀδύνην χαλεπήν * ἐκφύγῃς διαιωνίζουσαν * τῆς γέεννης, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ· * Κύριε, δόξα σοι.

"Ἐτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

*Ηγος πλ. α'. "Οσιε Πάτερ, * οὐκ ἐδωκας ὑπνόν.

Απόστολοι θεῖοι, * τοῦ κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, * καὶ τῶν δρθιδόξων προασπισταί, * ἔχοντες παρρήσιας τὸ κράτος * πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ὑπὲρ τῶν αἰτήσεων, * δεόμεθα, πανσεβάσμιοι, * ἵνα τῶν νηστειῶν τὸν ἀγαθὸν * καιρὸν εὑμαρῶς ποιησώμεθα, * καὶ τῆς ὄμοουσίου Τριάδος * τὴν χάριν δεξιώμεθα. * Μεγαλοκήρυκες ἐνδοξοί, * εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμια ḥ. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ γίνεται Εἰσόδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. Τό, Φῶς Ἰλαρόν· καὶ εύθυς, ἐσπέρας Προκείμενον. *Ηγος πλ. α'. Ψαλμὸς ια'.

Σὺ, Κύριε, φυλαξεις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, διτὶ ἐκλέλοιπεν ὄστιος.

Κεφ. Α'. 24.

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἔρπετα καὶ θηρία τῆς γῆς· καὶ τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ ἔρπετα τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὗτο. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔρπετα τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἰδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλά. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὄμοιωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ιχθύων τῶν θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν, τῶν ἔρποντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεὸς, λέγων· Αὔξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἀρχετε τῶν ιχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρποντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ζύλον, ὃ ἔχει ἐν ἐσυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἔρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἐσυτῷ πνοὴν ζωῆς· καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὗτο. Καὶ εἰδεν ὁ Θεός τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἴδού καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωτὶ, ήμέρα ἔκτη. (Κεφ. Β'. 1.) Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἀ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥν ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥν ἤρξατο ὁ Θεός ποιῆσαι.

Προσκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ιβ'.

Ἐπιβλεψόν, εἰσάκουστόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 1.

Γροὶ εἰ, ἐὰν δεξάμενος ρῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεσυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου

εις σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν εἰς νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.
 Ἐὰν γάρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνὴν σου,
 καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἔξερευ-
 νῆσης αὐτὴν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ
 εὑρήσεις· ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 γνῶσις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν·
 ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιω-
 μάτων· καὶ ὅδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις
 δικαιοσύνην καὶ χρῆμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγα-
 θούς. Ἐὰν γάρ ἐλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἰσθησίς
 τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἰναι δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια
 δὲ ὥστα τηρήσει σε· ἵνα ῥύσηται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ
 ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὡς οἱ ἐγκατατλιπόντες ὁδοὺς εύ-
 θείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ
 κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ! ὡν αἱ τρίβοι σκο-
 λιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι
 ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Ήτέ, μή
 σε καταλάβῃ βουλὴ κακῆ, ἡ ἀπολείπουσα δίδασκαλίαν νεότη-
 τος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γάρ παρὰ τῷ θα-
 νάτῳ τὸν οίκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ἄδη μετὰ τῶν γηγενῶν
 τοὺς ἄξονας αὐτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀνα-
 στρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γάρ κα-
 ταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γάρ ἐπορεύοντο τρίβους
 ἀγαθάς, εὔροσαν ἀν τρίβους τὰς τῶν δικαίων λείας. Χρηστοὶ
 ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· ὅτι
 εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·
 ὅδοι δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται· οἱ δὲ παράνομοι ἔξολοθρευθή-
 σονται ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς τὸ, **Κατευθυνθήτω.** Εἶτα ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν
 Προγραμμάτων.

·Ως καύτως καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Αποδείπνων ἐν τῷ καιρῷ,
 ὡς συνήθως.

ΤΙΙ Δ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις, καὶ τὰ λοιπὰ, φύλλομεν τὸ γ. τιμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὄστον Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροτελυμίτου ποιούμεν δὲ καθ' ἐν τροπάριον μετανοίας γ'. λέγοντες καὶ στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ωδὴ α'. Ἡγούς πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» **Βοηθὸς καὶ σκεπαστής *** ἔγένετο μοι εἰς σωτηρίαν. * οὐτος μου
» **Θεὸς, *** καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, * καὶ
» ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδόξως γάρ δεδόξασται. Δις.

Ἐκ νεότητος, Σωτήρ, * τάς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην. * ὅλον
ἐμπαθῶς, * ἀμελῶν, ῥφθυμῶν, * παρῆλθον τὸν βίον. * διὸ κράζω
σοι, Σωτήρ, * καν ἐν τῷ τέλει. Σῶσον με.

Ἐφρίμενον με, Σωτήρ, * πρὸ τῶν θυρῶν σου, καν ἐν τῷ γῆρᾳ,
* μή με ἀπορρίψῃς * εἰς ἄδου χενόν. * ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, *
ώς φιλάνθρωπός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἀφεσιν.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, * ἔρημος
εἰμὶ * ἀρετῶν εὔσεβῶν, * λιμώττων δὲ κράζω. * Ο πατήρ
τῶν οἰκτιρμῶν, * προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ο λησταῖς περιπεσών * ἔγω ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου. *
ὅλως ὑπὲ αὐτῶν * τετραυμάτισμαι νῦν, * ἐπλήσθην μωλώπων, *
ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, * Χριστὲ Σωτήρ, ιάτρευσον.

Ιερεύς με προϊδὼν * ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ λευτῆς * βλέπων
ἐν δεινοῖς * ὑπερειδὲ γυμνόν. * ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας * ἀνατείλας
Ιησοῦς, * σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μοι δίδου φωταυγῆ * ἐκ θείας ἀνωθεν πραμηθείας * χάριν,
ἐκφυγεῖν * τῶν παθῶν σκοτασμὸν, * καὶ ἀστεί προθύμως * τοῦ
σοῦ βίου τὰ τερπνὰ, * Μαρία, διηγήματα.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἀρον τὸν
χλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἀρον
τὸν χλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ,
ώς Δέσποινα ἀγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ β. Ο Ειρμός.

Πρόσεχε, * ούρανε, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀγυμνήσω Χριστὸν, *
Πτὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δις.

Ωλίσθησα * ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως, * καὶ βεβηρβόρωμαι. *
ἄλλ' ἀποπλύναις κάμε, * Σωτὴρ, τοῖς δάκρυσι.

Οὐ δάκρυσα, * οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω * οὐδὲ κατάνυξιν. * αὐ-
τὸς μοι τεῦτα, Σωτὴρ, * ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἀπώλεσα * τὸ πρωτόχτιστον κάλλος, * καὶ τὴν εὐπρέπειάν
μου. * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὴν θύραν σου * μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε, * Κύριε, Κύριε, *
ἄλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτὴν * μετανοοῦντι σοι.

Ἐκάπισαι * τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, * καὶ τῶν
ἐμῶν ὄφθαλμῶν * προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς, * Σωτὴρ, καὶ σῶ-
σον με.

Φιλάνθρωπε, * ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, * σὺ ἀνακάλεσας
με, * καὶ δέξαι, ὡς ἀγαθὸς, * μετανοοῦντα με.

Δόξα.

Δοξάσωμεν * σὺν Γίῳ τὸν Πατέρα * καὶ Πνεῦμα ἄγιον, *
Τριάδα ὁμοφυῆ * καὶ ὁμοδύναμον.

Θεοτοχίον.

Ἄχραντε, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ικέτευς
ἐκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ήμᾶς.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἔδετε, ἔδετε, * ὅτι ἐγώ εἴμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, *
καὶ τὸ ὑδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ
λαῷ μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾷ * καὶ τῇ ισχύ τῇ ἐμῇ. Δις.

Ἔδετε, ἔδετε, * ὅτι ἐγώ είμι Θεός * ἐνωτίζου, ψυχή μου, *
τοῦ Κυρίου βοῶντος, * καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην * ἀμαρτίας, *
καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν * καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὡμοιώθης, * πολυαμάρτητε ψυχή; * οἴκεοι! τῷ πρώτῳ
Κάιν * καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, * λιθοκτονήσασε τὸ σῶμας * κα-
κουργίας, * καὶ κτείνασσε τὸν νοῦν * ταῖς παραλόγοις ὄρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου * παραδραμοῦσα, ὡς ψυχή, * τῷ
Στήθο ωὐχ ὡμοιώθης, * οὐκ Ἐνώς ἐμειησώ, * οὐ τὸν Ἐνώχ τῷ
μεταθέσει, * οὐ τὸν Νῶε * ἀλλ' ὥφθης πενιχρὰ * τῆς τῶν δι-
καιων ζωῆς.

Μόνη ἐξίνοιξας * τοὺς καταρράκτας τῆς ὥργης * ποῦ θεοῦ
σου, ψυχή μου, * καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, * ὡς γῆν, τὴν σάρ-
κα, καὶ τὰς πράξεις * καὶ τὸν θλον. * καὶ ἐμεινας ἐκτὸς * τῆς
σωστικῆς κιβωτοῦ.

·Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

·Ολη προθυμίᾳ, * πόθῳ προσέδραμες Χριστοῦ, * τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας * ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, * καὶ ἐν ἀβάτοις ταῖς ἐρήμοις * τρεφομένη, * καὶ τούτου καθαρῶς * τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Δόξα.

·Ἀναρχε, ἀκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονᾶς, * μετανοοῦντα δέξαι, * ἡμαρτηκότα σῶσον· * σὸν εἰμὶ πλάσμα, μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ρῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Θεοτοκίον.

·Ἄχραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζαΐῃ, * τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην * καὶ Τίόν σου * ιλέωσαι κάμοι, * ταῖς ίκεσίαις σου.

·Ωδὴ γ'. Ο Ειρυμός.

• Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
• Σλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· * ὅτι μόνος * ἄγιος ὑπάρχεις
• καὶ Κύριος. Δίς.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ * οὐκ ἔκληρώσω, ψυχὴ ἀθλία· * οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, * ὡς Ἰάφεθ, * ἔσχεις ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

·Ἐκ γῆς Χαρρᾶν ἔξελθε * τῆς ἀμαρτίας, ψυχὴ, καὶ δεῦρο * εἰς γῆν ρέουσαν ἀείζωον * ἀφθαρσίαν, * ἦν ὁ Ἀβραὰμ ἔκληρώ-
σατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας * πᾶλαι, ψυχὴ μου, καταλιπόντα * γῆν πατρῷαν, καὶ γενόμενον * μετανάστην· * τούτου τὴν προσ-
ρεσιν μίμησαι.

·Ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ * φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης * τοὺς Ἀγγέλους, ἔκληρώσατο * μετὰ γῆρας * τῆς ἐπαγγελίας τὸ θή-
ραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ, ταῦλαινα, * γνοῦσα, ψυχὴ μου, καινὴν θυσίαν * μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον * τῷ Κυρίῳ, * μίμησαι αὐτοῦ τὴν προσκίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, * νῆφε, ψυχὴ μου, ἐκδιωχθέντα * ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· * βλέπε, μῆτως * ὅμοιόν τι πάθης, λαγνεύ-
σουσα. ·Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι * καὶ τριχυμίᾳ, μῆτερ, πταισμάτων· * ἀλλ' αὐτῇ με νῦν διάσωσον, * καὶ πρὸς ὄρμον * θείας μετανοίας εἰσάγαγε. ·Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

·Ικέσιον δέησιν * νυνὶ, ·Οσία, προσαγαγοῦσα * πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείας σου * Θεοτόκον, * ἀνοιξον τὰς θείας εἰ-
σόδους μοι.

Δόξα.

Μονάς ἀπλῆ, ἀκτιστε, * ἄναρχε φύσις, η ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ χράτος σου.

Θεωτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Γιὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύήσας. * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρύος.

Α κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώποις δεέκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν. * Ακήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Τὸ σῶμα κατερρύπωθην, * τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, * ὅλως ἥλκωθην. * ἀλλ' ὡς ιατρὸς, Χριστὲ, ἀμφότερα * διὰ μετανοίας μου θεράπευσον. * ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον. * δεῖξον, Σωτήρ μου, * χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ σῶμα σου καὶ τὸ αἷμα * σταύρούμενος. ὑπὲρ πάντων * ἔθηκας, Δόγε. * τὸ μὲν σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, * τὸ δὲ αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με. * τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα * ἐμὲ προσάξῃς, * Χριστὲ, τῷ σῷ Γεννῆτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, οἰκτίρμον, * ἵνα σωθῶμεν. * ἐκουσίως ζύλῳ ἀνεσταύμωσαι. * η Ἐδέμ κλεισθεῖσα ἀνεψήνυτο. * τὰ ἄνω, τὰ κάτω, η κτίσις, * τὰ ἔθνη πάντα * σωθέντα προσκυνοῦσι σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα * τὸ αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, * ἄμα καὶ πόμα * τὸ πηγάσαν ὄνδωρ τῆς ἀφέσεως, * ἵνα ἐκατέρωθεν καθαιρωματι. * χριόμενος, πίνων ὡς χρίσμα * καὶ πόμα, Δόγε, * τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατήρα η Ἐκκλησία * ἐκτήσατο τὴν πλευράν σου * τὴν ζωηφόρον, * ἐξ τῆς ὁ διπλοῦς ἡμεῖν ἀνέβλυσε * κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, * εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, * τῶν δύο ἄμα * Διαθηκῶν, Σωτῆρος τόμων.

Γυμνός εἴμι τοῦ νυμφῶνος, * γυμνός εἴμι καὶ τοῦ γάμου, * ἄμα καὶ δείπνου. * η λαμπάς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος. * η παστάς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι. * τὸ δείπνον ἐβρώθη. ἐγὼ δὲ * χειρας καὶ πόδας * δεθεὶς, ἔξω ἐκβέβλημαι.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶσε, * τὴν τριαδικήν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύν-

θρονον, * βοῶν σοι τὸ ἄσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισ-
σῶς ὑμνολογούμενον. Θεοτοκίον.

Καὶ τίχτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δὲ ἀμφοτέρων *
φύσει παρθένος. * ὁ τεχθεὶς καπνίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὸς
δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τά-
ξις. * ποιεῖ γάρ, ὅσα βούλεται.

Ωδὴ ε'. Ο Εἰρυμός.

* Ή x νυκτὸς ὄρθροντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
* Ή καὶ ὁδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δί-
* δαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δις.

* Ως βαρὺς τὴν γνώμην * Φαραὼ τῷ πικρῷ * γέγονα, Κύριε. *
* Ιαννῆς καὶ Ιαμβρῆς * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * καὶ ὑπο-
βρύχιον νοῦν. * ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι * ὁ τάλας τὸν νοῦν. * πλῦνον με,
Δέσποτα, * τῷ λουτῆρι τῶν ἔμῶν * δακρύων, δέομαι σου, *
τὴν τῆς σαρκός μου στολήν * λευκάνας ὡς χιόνα.

* Εἳναι ἐρευνήσω μου * τὰ ἔργα, Σωτὴρ, * ἀπαντα ἀνθρωπον *
ὑπερβάντα ἐμεαυτὸν * ὥρῳ ταῖς ἀμαρτίαις, * ὅτι ἐν γνώσει φρε-
ῶν * ἡμαρτον, οὐκ ἀγνοίσῃ.

Φείσαι, φείσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματός σου. * ἡμαρτον,
ἄνεις μοι, * ὁ τῇ φύσει καθαρὸς * αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, * καὶ
ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Δι' ἐμὲ, Θεὸς ὧν, * ἐμορφωθής ἐμὲ. * ἔδειξας θαύματα, *
ιασάμενος λεπροὺς * καὶ παραλύους σφίγξας, * Αἰμόρρου στήσας,
Σωτὴρ, * ἀφῆ κρασπέδου ρύσιν.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

* Ρεῖθρον Ιορδάνειον * περάσασα * εὑρες ἀνάπαισιν, * τὴν
ἐνώδυνον σαρκὸς * ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα. * ἡς καὶ ἡμᾶς ἔξελοῦ * ταῖς
πρὸς θεὸν εὔχαις σου. Δόξα.

Σὲ, Τριάς, δοκάζομεν, * τὸν ἐνα Θεόν. * Αγιος, Αγιος, *
* Αγιος εἰ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἀπλῆ οὐσία,
Μονάς. * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

* Έκ σοῦ ἡμιφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἀφθορε, ἀνανδρε, *
Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἡνωσεν ἑα-
τῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ωδὴ σ'. Ο Εἰρυμός.

* Ή βόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
* Ή καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
* ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου. Δις.

·Αντίστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ὡς Ἰησοῦς, τὸν Ἀμαλὴχ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γεβαωνίτας, * τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς * ἀεὶ νικῶσα.

Διάβηθι * τοῦ χρόνου τὴν ρέουσαν * φύσιν, ὡς πρὶν ἡ κιβωτὸς, * καὶ τῆς γῆς ἐκείνης * γενοῦ ἐν κατασχέσει * τῆς ἐπαγγελίας, ψυχὴ. * Θεός κελεύει.

Ως ἔσωσας * Ἰωνᾶν βοήσαντα, * σῶσον προφθάσας με, Σωτήρ. * τοῦ θηρός με ῥῦσαι, * ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἀνάγγει τοῦ βυθοῦ * τῆς ἀμαρτίας.

Διμένει σε * γινώσκω γαλήνιον, * Δέσποτα, Δέσποτα Χριστέ. * ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων * βυθῶν τῆς ἀμαρτίας * καὶ τῆς ἀπογνώσεως μὲ * προφθάσας ῥῦσαι.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἀπλῆ, ἀδιαιρέτος, * διαιρετὴ προσωπικῶς. * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη. * ὁ Πατήρ, φησί, καὶ Γίος * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

·Η μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς. * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιιωθῶμεν.

Κοινωνία.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, * ἀνάστατη. * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει * καὶ μελλεῖς θορυβεῖσθαι. * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

·Ωδὴ ζ. Ο Εἰρυός.

·Π μάρτυρειν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, * ·Π οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ * ἐποίησαμεν, * καθὼς ἐνετελώ ·ἡμῖν. * ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Δίς.

Τοῦ Μανασσῆ * ἐπεσώρευσας * τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, * στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, * καὶ πληθύνουσα, * ψυχὴ, προσοχθίσματα. * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν ζηλούσα θερμῶς, * κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαὰβ * παρεζήλωσας * τοῖς μιάσμασι, ψυχὴ μου. Οἴμοι! * γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων * καταγάγοιν, * καὶ σκευός αἰσχρὸν τῶν παθῶν. * ἀλλ' ἐκ βάθους σου σπέναξον, καὶ λέγε θεῷ * τὰς ἀμαρτίας σου.

·Ἐκλεισθη σοι * οὐρανὸς, ψυχὴ, * καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, * ὅτε τοῖς Ἡλιοὺς τοῦ Θεοβίτου, * ὡς ὁ Ἀχαὰβ, * ἡπειθη-

σας λόγοις ποτέ· * ἀλλὰ τῇ Σαραπτίᾳ ὄμοιώθητι· * θρέψον προφήτου ψυχὴν.

* Ενέπρησεν * Ἡλιού ποτε * δἰς πεντήκοντα τῆς Ἱεζαβέλ, * ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης πρεσβύτας * κατηνάλωσεν * εἰς ἐλεγχον τοῦ Ἀχαΐ· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχὴ, * καὶ κραταιώθητι.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, * ἀδιαιρετε, * ὄμοσσις Τριάς ἀγία, * φῶτα καὶ φῶς καὶ ἄγια τρία, * καὶ ἐν ἄγιον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωὰς, * ψυχὴ, τὸν πάντων Θεόν.

Θεοτοκίον.

* Γινοῦμεν σε, * εὐλογοῦμεν σε, * προσκυνοῦμεν σε, Θεογεννῆτορ· * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἐν γίὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέψας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Ωδὴ η'. Ο Ειρυός.

* Οὐν στρατιαι * οὐρανῶν δοξαζούσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερού· * Οβίμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖται τε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερψύχουτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Δις.

Δικαιοκρίτα * Σωτὴρ, ἐλέησον, * καὶ ῥῦσαι με τοῦ πυρὸς * καὶ τῆς ἀπειλῆς, * τῆς μέλλω ἐν τῇ κρίσει * δικαίως ὑποστῆναι· * ἄνες μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

* Ως ὁ ληστὴς * ἔκβοω σοι· Μνήσθητι· * ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· * Ανες μοι, Σωτὴρ· * χράζω ὡς ὁ τελώνης, * δακρύω ὡς ἡ πόρνη· * δέξαι μου τὸν θρῆνον, * καθὼς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα, * Σωτὴρ, θεράπευσον * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, * μόνε ιατρέ· * μαλαγμά μοι ἐπίθες * καὶ ἐλαίον καὶ οἶνον, * ἔργα μετανοίας, * κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν * κάγω μιμούμενος, * Ἐλέησόν με, βοῶ * τῷ νιφὶ Δαβίδ· * ἀπτομαι τοῦ κρασπέδου, * ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα· * κλαίω ὡς ἡ Μάρθα * καὶ ἡ Μαρία ἐν Λαζάρῳ.

Δόξα.

* Αναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριάς Μονὰς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

* Ως ἔχ βαφῆς * ἀλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρὶς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἐνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

·Ωδὴ θ'. Ὁ Εἰρημός.

» **Α** σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς θεόνυμφον
» Μητέρα, * ὥρθιδδῶς μεγαλύνομεν. Δίξ.

Τὰς νόσους ἴώμενος * πτωχοῖς εὐηγγελίετο * Χριστὸς ὁ Λό-
γος· * χυλλοὺς ἐθεράπευε, * τελώναις συνήσθιεν, * ἀμαρτωλοῖς
ώμιλει· * τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς * τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν *
ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, * καὶ πόρνη ἐσωφρόνιζε, * καὶ Φαρισαῖος *
αὐχῶν χατεκρίνετο· * ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, * ἡ δὲ, Ἐλέησόν
με· * ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βωῶν· * Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι· * καὶ
ἔξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζαχαρίας τελώνης ἦν, * ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, * καὶ Φα-
ρισαῖος * ὁ Σίμων ἐσφάλλετο· * καὶ πόρνη ἐλάμβανε * τὰς ἀρε-
σίμους λύσεις * παρὰ τοῦ ἔχοντος ισχὺν * ἀφίεναι ἀμαρτίας· *
ἢν, ψυχὴ, σπεῦσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πλόρην, ὡ τάλαινα * ψυχὴ μου, οὐκ ἐζήλωσας, * ἢτις
λαβοῦσσα * μύρου τὸ ἀλάβαστρον, * σὺν δάκρυσιν ἥλειφε * τοὺς
πόδας τοῦ Κυρίου· * ἐξέμαζε δὲ ταῖς θριξὶ, * τῶν ἀρχαίων ἐγκλη-
μάτων * τὸ χειρόγραφον ῥηγνῦντος αὐτῆς.

Τὰς πόλεις, αἷς ἔδωκε * Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, * ψυχὴ μου,
ἔγνως * ὅπως κατηράθησαν· * φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ γένη
ώς ἐκεῖναι· * τοῖς ἐν Σεδόμοις γάρ αὐτὰς * ὁ Δεσπότης παρεικά-
σας, * ἔως ἂδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων, ὡ ψυχὴ μου, * φανῆς δι⁴ ἀπογνώσεως, * τῆς
Χαναναίας * τὴν πίστιν ἀκούσασα, * δι¹ τῆς τὸ θυγάτριον * λόγῳ
Θεοῦ ιάθη. * Υἱὲ Δαβὶδ, σῶσον κάμε, * ἀναβόησον ἐκ βάθους *
τῆς καρδίας, ὡς ἐκείνη, Χριστῷ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερψήσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦ-
μα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα
κατ' οὐσίαν, * ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζω-
ποιούσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ἐν σοὶ
γάρ αὔτῃ * πιστῶς βασιλεύουσα * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ
διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει
πολεμίους * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

"Αγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

'Ανδρέα σεβάσμιε, * καὶ Πάτερ τρισμαχάριστε, * Ποιητὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε. * ἵνα ρυθῶμεν πάντες * ὄργης καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἰτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

'Ασπόρου συλλήψεως * ὁ τόχος ἀνερμήνευτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὁκτωήγου δύο, καὶ Θεοτοκίου. Εἰτα Ἀνάγνωσις. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν Στιγμογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

⁷Ηχος β'. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ βήτορας.

Ο φωστήρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς * ἀναδειξας τῷ κηρύγματι, Δόγε Θεοῦ, * τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον φωτὶ ἀρετῶν, * καὶ νηστείᾳ κάθαρον, * δίδοὺς μετάνοιαν * ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, * εἰς τὸ δοξάζειν σε, * ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίου. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ο εοτόκε, μὴ παρίδῃς με * δεόμενον ἀντιλήψεως * τῆς ὑπὸ σου. * Ο ἐπὶ σοι γὰρ πέτοιθεν ἡ ψυχὴ μου. * ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν γ'. Στιγμογίαν, Κάθισμα.

⁷Ηχος πλ. α'. Ἀγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.

Πατὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, * τὴν συμπολεῖτιν τῶν οὐρανῶν, * ἐγκράτειαν, δυσωποῦμεν * σὲ, τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, * πρέσβειε εἰρηνικῶς διανύσαι, * καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας. * ὑμᾶς γὰρ ὅντως * τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε * κραταίωμα, * καὶ καταφυγὴ φῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Α γιωτέρα τῶν Χερουβίμ, * ὑψηλωτέρα τῶν οὐρανῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε, * σὲ ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες * ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ σωτηρίαν, * καὶ εὐρίσκομεν ἐν πιεσμασμοῖς προστασίαν. * διὸ μὴ παύσῃ * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσθα, * κραταίωμα * καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψᾶλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς τ'. καὶ τὰ Τριψύ-

δια εἰς τὴν τάξην αὐτῶν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ Ὁδὸς τοῦ Ψαλτηρίου.

Τὸ Τριώδιον Πιωστή.

Δέδη δ'.

Ἔπιος β'. Ἐληλυθας * ἐκ Παρθένου.

Γαγκρατείας * τὰς αὐγὰς δεχομένη ἀστράφθητι, * ψυχὴ, καὶ Λαπόφυγε * τῆς ἀμαρτίας τὴν ζόρωσιν, * ὅπως ἀνατείλῃ σοι * ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη * θείω Πνεύματι.

Ἀγκίστρῳ με * ἥδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, * αἰχμάλωτον ἦρπασεν· * ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον Ἀπόστολοι * λόγῳ σαγηνεύσαντες, * ἐκ τῆς αὐτοῦ με κακίας * ἐκλυτρώσασθε.

Ἐδείχθητε * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, * Ἀπόστολοι ἐνδοξα, * πλάνης αὐχμὸν ἀπελαύνοντες· * καμὲ οὖν φωτίσατε, * τὸν ὑπὸ πάσης κακίας * σκοτιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Κεκράζομαι * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμενος * πρὸς σὲ καὶ ρυσθήσομαι, * καὶ ἥδονῶν ὑπερβήσομαι * τεῖχος καὶ σωθήσομαι, * τῇ σῇ, Παρθένε, δυνάμει * τειχίζόμενος.

Εἰρυός ἄλλος. Τριώδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ὕγιος πλ. δ'. Τὰ ἔργα * τῆς σίκονομίας.

Τοῦ Ἡλίου * τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες, * Ἀπόστολοι, * Λαμπηδόνες παμφαῖς, * φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον, * τὸν ζόρον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Λύρα ὄντως * τοῦ Σωτῆρος πνευματοκίνητος, * Ἀπόστολοι, * γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, * τὸ εὐηγχὸν μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος, * καὶ κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Τὰς αἰσθήσεις * ἀπὸ τῶν γηρίνων ἀπάραντες, * μετέλθωμεν * λογισμῷ πρὸς οὐρανὸν, * καὶ ιδωμεν τὰ ἀμήχανα καλλη, * ἀλλοίωσιν καλὴν ἀλλοιούμενοι.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα * ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι * δοξάζοντες, * ἐναὶ Κύριον Θεὸν * ὑμήσωμεν, τὸν ἀγέννητον Πατέρα, * Ήιον τὸν γεννητὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος * ἐν γαστρὶ συνέλαβε, Κύριε, * καὶ ἔτεκε * σὲ τὸν Ἐμμανουὴλ· * ἐξηράθες γάρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου, φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστόλων * δωδεκάς ἡ θεία καὶ πάνσεκτος, * ίχέτευε * τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, * δεόμεθα, διελθεῖν ἡμᾶς εὔτόνως * τὸ τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Ο Ειρμός.

» Ι' α' ἔργα * τῆς οἰκονομίας σου, Κύριε, * ἐξέστησαν * τὸν προφήτην Ἀββακούμ· * ἐξῆλθες γάρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

'Ωδὴ η'. Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ.

Ν τηστεύσωμεν * πάσης ἡδονῆς, * πικραίνοντες τὰς αἰσθήσεις νηστείᾳ, * καὶ κατανύξεως πόμα ϑερμῶς * πιώμεθα, ψᾶλλοντες. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆς στάσεως * τῆς ἐκ δεξιῶν * γενέσθαι με κοινωνὸν δυσωπεῖτε, * ὅταν καθίσητε κρείαι βροτοὺς * σὺν Χριστῷ, Ἀπόστολοι, * τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις * καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

'Ἐν ἄρματι * θείων ἀρετῶν, * νηστείᾳ καθαρθέντες, ἐπιβῶμεν, * καὶ πρὸς αἰθέριον ὑψος τὸν νοῦν * πτερώσωμεν, ψᾶλλοντες. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεστοχίον.

Διέμεινας * ἄφλεκτος, τὸ πῦρ * τεκοῦσα τῆς Θεότητος, Παρθένε. * ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν * τῶν πίστει βοῶντων σοι * τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, * χαρᾶς μόνη πρόξενε.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ ὄσιοι σου παῖδες.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σᾶλπιγγας, * τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μαθητὰς * ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν λαοί. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ως πρεσβευτὰς τοῦ κόσμου * καὶ πλάνης φυγαδευτὰς, * τοὺς Μαθητὰς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ. * Εὐλογεῖτε, βοῶντες, * τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν.

Τριάδα παναγίαν, * τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Γῇ * καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψᾶλλομεν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεστοχίον.

Τὸν ἀρρήτον σου τόκον * πάντες ὑμνοῦμεν βροτοί, * εὐσεβῶς ἐκβοῶντες, ἀγνή. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

'Απόστολοι, πρεσβεύσατε * ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς * τὰς ἰλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ο Ειρμός.

» Οἱ ὄσιοι σου παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ, Χριστὲ, * ἀνυμνοῦντες ἐλεγον. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδὴ θ'. Η τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Α περρίμενος ἡδονῶν * ἀχανὲς εἰς πέλαγος, * τὴν τῆς σῆς * εὔσπλαγχνίας ἀβυσσον * προσκαλοῦμαι. * Κυβερνῆτα, μὲ σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, * δός μοι νῦν κατάνυξιν, * στεναγμὸν, * ὅπως ἀποκλαύσωμαι * τῶν καχῶν μου * τὰς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου, Ἰησοῦ, * ταῖς σεπταῖς δεήσεσι, * τὴν σεπτὴν * δίδου μοι Ἀνάστασιν * προσκυνῆσαι, * καὶ τὰ θεῖα σου Πάθη.

* Ή οὐρανώσασα ἡμῶν * τὸ γεωδες φύραμα * τῇ ἐν σοι * τοῦ Θεοῦ, πανάμωμε, * ἐνικήσει, * ρῦσαι πάντας κινδύνων.

Εἰρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς, * τῶν τοῦ Σωτῆρος, ἔξαντλήσαντες * οἱ Ἀπόστολοι * ὑδωρ ἀθανασίας, * τοὺς διψῶντας * δόγματα ζωῆς * ποτίζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως οὐρανῶν * φανέντες ἀρχοντες, Ἀπόστολοι, * ὑπετάξατε * πᾶσαν τὴν οἰκουμένην * τοῦτον μόνον * σέβειν, προσκυνεῖν * καὶ δοξολογεῖν ὡς Θεόν.

Δόξα.

Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, * ὁ Πατήρ, ὁ Γίδης * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * σὺ Θεός μου, * Κύριος καὶ φῶς, * καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ, Μητροπάρθενε ἀγνῆ, * μακαριοῦμεν γενεαὶ γενεῶν, * ὅτι γέγονας * ἰλαστήριον κόσμου, * τὸν Σωτῆρα * καὶ Δημιουργὸν * ἀρρήτως χυήσασα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, * τοὺς ἀνυμνοῦντας σε περίσωζε, * καὶ ἀξίωστον * ἐν κατανύξει καρδίας * τὰς ἡμέρας * πάσας διελθεῖν * τῶν φωτοποιῶν νηστειῶν.

Ο Εἰρμός.

» Μεγαλύνομεν, Χριστὲ, * τὴν σὴν πανάμωμον Μητέρα ἀγνῆν, * » Μότι ἐτεκε * σὲ ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, * πάσης πλάνης * » καὶ καταφθορᾶς * ἡμᾶς λυτρωσάμενον.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, κατὰ τὸ σύνηθες, δις.

Ἡγούς γ.

Κύριε, * ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, * ἐμὲ τὸν ἀνάξιον σῶσαι βουλόμενος * ἀμετρήτῳ ἐλέει σου. * σοι προσπίπτω δεόμενος. * Ἐν νηστείαις τὴν ψυχήν μου σύγκαμψον, * ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, * τὸν μόνον πολυελεον.

Μαρτυρικόν.

Ως φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι. * ἔχοντες

παρόρθησίαν, * Χριστὸν ἵκετεύσατε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίων. Ἡγος ὁ αὐτές.

Θεοτόκε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. * πρέσβευε τῷ ἐκ σου τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάρθιον τῆς Προφητείας.

Ἡγος α'.

Ορατῶν καὶ ἀορατῶν ἔχθρῶν * ῥῦσαι τὴμας, Κύριε, * μήποτε οἰπωσι τὰ ἔθνη. * Ποὺ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; * Γνώτωσαν, Δέσποτα, * ὅτι παρορᾶς ἀμαρτίας * λαοῦ σου μετανοοῦντος.

Προκείμενον. Ἡγος α'. Ψαλμὸς ιγ'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἴπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι Θεός.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Ἄψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ· ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σαβαὼν ἐπὶ πάντα τὰ ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· καὶ ταπεινωθήσονται. Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τὴν ὑψηλὴν καὶ μετέωρον· καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν, καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν καλλους πλοίων. Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται τὸ ὑψος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ. Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπῆλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἴσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν ἔαυτοῖς εἰς τὸ προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσι· τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στρεψεῖς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἴσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἡγος δ'. Ψαλμὸς ιδ'.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;

Στίχ. Πορευόμενος ἀμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εις τὸ Λυγνικὸν, ἡ συνήθης Στιγμογία. Εις τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, Στιγηρὰ προσόμοια τοῦ Τριψίου, τὰ παρόντα β'. τοῦ κυρίου Ἰωσήρ. Ἡγος 3'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με * ταῖς ἀπάταις τοῦ πολεμήτορος, * Χριστέ μου, φώτισον, * ὁ σκοτίσας σταυρῷ χρεμάμενος * ἥλιον ποτὲ, * καὶ λάμψας τοῖς πιστοῖς * φῶς ἀληθινὸν * ἀφέσεως σαφῶς: * ὅπως πορευόμενος ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων, * φθάσω καθαρῶς * τῆς Ἀναστάσεως τῆς σῆς * τὴν αὔγην τὴν σωτήριον.

"Ομοιον.

Καθάπερ ἄμπελος * ἐπὶ ξύλου, Σωτὴρ, χρεμάμενος, * οὗνον Κέποτισας * ἀφθαρσίας, Χριστὲ, τὰ πέρατα: * ὅθεν ἐκβιοῦ· * Τῇ μέθῃ με δεινῶς * τῶν ἀμαρτιῶν * σκοτούμενον ἀει * γλεῦκος κατανύξεως ἀληθινῆς * ποτίσας, νηστεύειν * μὲ εἴκ τίδονῶν * νῦν ἐνδυνάμωσον, Σωτὴρ, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

"Ἐτερον προσόμωιν, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

"Ἡγος ὁ αὐτός.

"Ω τοῦ μεγίστου μυστηρίου!

Οτοῦ σταυροῦ σου τῇ δυνάμει! * Ούτος ἐξήνθησε * τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἔγχράτειαν, * τὴν ἐν Ἐδέμι ποτὲ *. Αδάμ ἀχρασίαν * πρόφριζον ἐκτείλασαν. * Θάνατον μὲν ἐκείνη * ἐπεισήγαγε τοῖς βροτοῖς, * ἀλλ' ούτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει * τὴν ἀθανασίαν κόσμῳ, * ὡς ἐκ πηγῆς ἀλητῆς * τῆς τοῦ Παραδείσου, * τῇ κατακενώσει * τοῦ σοῦ ζωηρόύτου * αἷματος ὄμοιο τε καὶ ὑδατος, * ὅθεν τὰ πάντα ἐζωοποιήθη: * δι' οὐ ημεν νηστείας τὴν τρυφὴν, * Χριστὲ, γλύκανον, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Εσπέρας Ηροκείμενον. Ἡγος 8'. Ψαλμὸς ιε'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸν συνεπίσαντά με.

Στήγ. Φύλαξόν με, Κύριε, στὶς ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γενέσεως τὸ Ανάγγωσμα.

Κεφ. Β'. 4.

Αὕτη ἡ βιβλος γενέσεως οὐρσοῦ τε καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, ἡ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰν χλωρὸν ἄγροῦ, πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χέρτον ἄγροῦ, πρὸ τοῦ ἀναπειλεῖν αὐτὸν ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν

γῆν, καὶ ἀνθρωπος οὐκ ἡν ἐργάζεσθαι αὐτήν· πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοήν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἀνθρωπὸς εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς Παραδείσον ἐν Ἐδήμῳ κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἀνθρωπὸν, ὃν ἐπλασε· καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὥρατον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. Ποταμὸς δὲ ἐξεπορεύετο ἐξ Ἐδέμου ποτίζειν τὸν Παραδείσον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. Ὁνομα τῷ ἐνι, Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ἐυλάτ· ἐκεῖ οὖν ἐστι τὸ χρυσίον. Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἀνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ασσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. Καὶ ἐλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν ὃν ἐπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδάμ, λέγων· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ βρῶσει φαγῆ· ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ή δ' ἀνήμερα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἀνθρωπὸν μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἡγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ιδεῖν τί καλέσει αὐτά. Καὶ πάντα ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἀδάμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Προσκείμενον. Ἡγεῖς δ'. Ψαλμὸς ις'.

Φύλαξον με, Κύριε, ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ.

Στιχ. Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Ιοίε, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ὥγματά μου τηρείτω σὴ καρδία· μῆκος γάρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ ειρήνην προσθήσουσί σοι. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐχλειπέτωσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχῆλῳ· γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς καρδίας σου, καὶ εύρήσεις χάριν. Προνοῦ καλὰ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ισθι πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαΐρου. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γνωρίζε αὐτήν;

ίνα ὄρθιοτομῇ τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ ποὺς σου μὴ προσκόψῃ. Μή
ίσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβοῦ δὲ τὸν Κύριον, καὶ ἔκκλινον
ἀπὸ παντὸς κακοῦ· τότε ίασις ἔσται τῷ σώματί σου καὶ ἐπι-
μελεῖα τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαιών πό-
νων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης, ίνα πιμ-
πλῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτου, οἵνῳ δὲ αἱ ληνοὶ σου
ἔχβλψισιν. Γιέ, μὴ ὅλιγάρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἔχλύσ
ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γάρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστι-
γτεῖ δὲ πάντα οὐίον, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε
σοφίαν, καὶ θητὸς, ὃς εἶδε φρονησιν. κρεῖσσον γάρ αὐτὴν ἐμπο-
ρεύεσθαι, ἡ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἔστι
λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· [εὔγνω-
στος ἔστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἔστι. Μῆχος γάρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς·
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης
φορεῖ· αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν
εἰρήνῃ. Ξύλον ζωῆς ἔστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐπερειδόμενοις ἐπ' αὐτὴν ως ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ημέρας, δις.

'Ηχος δ'.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου Πάσχα μετασχεῖν, * οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου *
ἀλλ' ἐκ Σιῶν ἐρχομένου, * τὴν τῆς ἀμαρτίας ζύμην * ἐξά-
ρωμεν τῇ μετανοίᾳ· * περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ημῶν * τῇ νε-
κράσει τῶν ήδονῶν· * καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας * ὑποδήμασι κω-
λυτικοῖς * ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, * καὶ στηριχθῶμεν * τῇ
βακτηρίᾳ τῆς πίστεως· * μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἔχθρούς * τοῦ δεσ-
ποτικοῦ σταυροῦ, * θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· * ἀλλ' ἀκολουθή-
σωμεν * τῷ διὰ νηστείας ημῖν * τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην
ὑποδείξαντι * Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ημῶν.

Μαρτυρικόν.

Οένδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν Μαρτύρων σου, * Χριστὲ ὁ
Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπόμενος, * κατάπεμψον ημῖν * τὸ μέγα
ἔλεος. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίον. ^{τὸν} Ηχος ὁ αὐτός.

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν σταυρῷ ως ἐώρακε * καθηλούμενον, Κύριε, * ή Ἄμνας καὶ
Εμήτηρ σου, * ἐξεπλήττετο· * καὶ, Τί τὸ ὄραμα, ἔλεγεν, *
Τιέ ποθεινότατε; * ταῦτα σοι ὁ ἀπειθῆς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν *
ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * Ἄλλα
δόξα τῇ ἀρέτῃ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ ή λοιπή Ἀκολουθία κατὰ τὸ σύνγριες.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΠΟΔΕΙΗΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις, καὶ τὰ λοιπὰ, ψάλλομεν τὸ δ'. καὶ τελευταῖον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὅσιου Πάτρος ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου· ποιοῦμεν δὲ καθ' ἐν Τριπάριον μετανοίας γ'. λέγοντες καὶ Στίχον· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ωδὴ α'. Πήχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» **Β**οηθὸς καὶ σκεπαστῆς * ἔγενετό μοι εἰς σωτηρίαν. * οὗτος μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεὸς τοῦ πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδόξως γάρ δεδόξασται. Δις.

» Ο Ἄμνος ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ αἴρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἀφεσιν.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ. * Ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι. * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός θεός, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Μή εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ * ἐν κρίσει, φέρων μου τὰ πρακτέα, * λόγους ἐκζητῶν * καὶ εὑθύνων ὄρμας. * ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου * παρορῶν μου τὰ δεινὰ, * σῶσον με, παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρός. * προσέρχομαι σοι τῷ Πλαστουργῷ μου. * Ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἀφεσιν.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας τῇ ἀμαρτίᾳ, * ἔρημός εἰμι * ἀρετῶν εὐσεβῶν. * λιμώττων δὲ κράζω. * Ο ἐλέονς χορηγὸς, * προφθάσας σὺ με οἰκτειρον.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τποκύψισσα Χριστοῦ * τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προστῆλθες, * τὰς τῶν ἥδονῶν * ἀκαθέκτους ὄρμας * λιποῦσα, καὶ πᾶσαν * ἀρετὴν πανέυλαβως * ὡς μίαν ἐκατάρθωσας.

Δόξα.

Τπερούστε Τριάς, * ή ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνος Θεός, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Θεοτοκίου.

Θεοτόκε, ή ἐλπίς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἀρον τὸν χλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ β'. Ο Εἰρυός.

» Δετε, θετε, * ὅτι ἔγω είμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, *
» καὶ τὸ ὄνδρο ἐκ πέτρας * πηγάσας πᾶλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ
» λαῷ μοῦ, * τῇ μόνῃ δεξιᾳ * καὶ τῇ ισχύ τῇ ἐμῇ. Δις.

Ἀνδρας ἀπέκτεινα, * φησιν, εἰς μωλωπα ἐμοὶ, * καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, * Λάμεχ θρηνῶν ἐβόα· * σὺ δὲ οὐ τρέμεις, ὡς ψυχή μου, * ῥυπωθεῖσα * τὴν σάρκα, καὶ τὸν νοῦν * κατασπιλώσασα.

Πύργον ἐσοφίσω * οἰκεδομῆσαι, ὡς ψυχὴ, * καὶ ὄχυρωμα πῆξαι * ταῖς σαῖς ἐπιθυμίας, * εἰ μὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης * τὰς βουλὰς σου, * καὶ κατέαξεν εἰς γῆν * τὰ μηχανήματά σου.

Ω πᾶς ἐζῆλωσα * Λάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, * τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, * τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, * ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα * ἀποκτείνας, * ὡς Κάιν ὁ φονεὺς, * ταῖς φιληδόνοις ὄρμαῖς!

Ἐβρεξε Κύριος * παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, * ἀνομίαν ὄργωσαν * πυρπολήσας Σεδόμων· * σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας * τὸ τῆς γεέννης, * ἐν ᾧ μελλεις, ὡς ψυχὴ, * συγκατακαλεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· * ίδού τὰ βέλη τοῦ ἔχθροῦ, * τὰ καταστίξαντά μου * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· * ίδού τὰ τραύματα, τὰ ἔλχη, * αἱ πηρώσεις * βοῶσι τὰς πληγὰς * τῶν αὐθαρέτων μου παθῶν.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔπλωσας χεῖρας σου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, * Μαρία, ἐν ἀβύσσῳ * κακῶν βυθίζομένη· * καὶ, ὡς τῷ Πέτρῳ, φιλανθρώπως * βοηθήσας, * χεῖρα ἔκέτεινε, τὴν σὴν ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Δόξα.

Ἄναργε, ἀκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * μετανοοῦντας δέξαι, * τημαρτηκότα σῶσον· * σὸν εἴμι πλάσμα, μὴ πάριδης, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Θεοτοκίου.

Ἄχραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ή ἐλπίς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, * τὸν ἐλεγήσονα καὶ Κτίστην *. καὶ Υἱόν σου * ἴλεωται κάμοι, * ταῖς Ικεσίαις ταῖς σαῖς.

Ωδὴ γ'. Ο Εἰρυός.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
» Σλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * δτι μόνος * ἀγιος ὑπάρχεις
» καὶ Κύριος.

Δις.

Τῇ Ἀγαρ πάλαι, ψυχὴ, * τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, * δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, * καὶ τεκοῦσα * νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα * ἔγνως, ψυχὴ μου, δεικνυουμένην * ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια. * τί μὴ ἔσχες * βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὔσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ * καὶ βασιλέα μεμονωμένον, * τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοιώματα * τοῦ ἐν κόσμῳ * βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

* Επίστρεψον, στέναξον, * ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἡ τοῦ βίου * πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, * πρὶν τὴν θύραν * κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Μὴ γένη στήλη ἀλὸς, * ψυχὴ, στραφεῖσα εἰς τὰ ὄπιστα. * τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε * τῶν Σοδόμων. * ἄνω εἰς Συγάρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν, Δέσποτα, * τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψῃς, * ἀλλ' οἰκτείρησον, φιλάνθρωπε, * καὶ παράσχου * πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Γίὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

* Ωδὴ δ'. Ο Ειρμός.

* Αὐτὸν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώποις * δείκνυσθαι, καὶ ἐλεγεν. * Αχήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθης. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

* Ο χρόνος, ὁ τῆς ζωῆς μου, * ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων * καὶ πονηρίας. * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμα τεῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου. * Σωτήρ, αὐτός με οἰκτείρων.

Βαττίλειον τὴν ἀξίαν, * διάδημα καὶ πορφύραν * ἡμφιεσμένος, * πολυκτήμων ἀνθρώπος καὶ δίκαιος, * πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν; * ἔξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, * τὴν βασιλείαν, * πτωχεύσας. ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος * καὶ ἀμεμπτος παρὰ πάντας, * καὶ οὐκ ἀπέδρα * τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, * σὺ φιλαμαρτήμων ούσα, ταῦλαινα. * ψυχὴ, τί ποιήσεις, ἐάν τι * τῶν ἀδοκήτων * συμβῇ ἐπενεχθῆναι σοι;

· Γψήγορος νῦν ὑπάρχω, * θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, * εἰκῇ καὶ μάτην· * μὴ τῷ Φαρισαίῳ συνδικάσῃς με, * μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν * παράσχου μοι, μόνε οἰκτίρμον, * δικαιοχρέτα, * καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον, ἐνυβρίσας * τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, * οἶδα, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, * τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μοψ * καταμελύνας· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἡκουσα τῆς φωνῆς σου, * παρήκουσα τῆς γραφῆς σου * τοῦ Νεμοθέτου· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων * εἰς βάθος κατενεχθεῖσα * οὐ κατεσχέθης, * ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι * πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως * σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, * Αγγέλων φύσιν, * Μαρία, καταπλήξασα. Δόξα.

Αμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶσε, * τὴν τριαδικήν μίαν Θεότητα, * ὡς ὄμοβασιλειον καὶ σύνθρονον, * βοῶν σοι τὸ ἄσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίων.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καὶνίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα· * Θεὸς ὅπου θέλει, νικάται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γάρ ὅσα βούλεται.

Ωδὴ ε'. Ο Εἰρηνός.

Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώπισον, δέομαι, * καὶ ὁδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίξ.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν * μιμοῦ, ὡς ψυχή· * πρόσελθε, πρόσπεσον * τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, * ἵνα σε ἀνορθώσῃ, * καὶ βημάτισης ὄρθως * τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καὶ φρέαρ, Δέσποτα, * ὑπάρχεις βαθὺ, * βλύσσον μοι νάματα * ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, * ἵνα ἡ Σαμαρείτες, * μηχέτι πίνων διψῶ· * ζωῆς γάρ ρεῖθρα βρύνεις.

Σιλωάμ γενέσθω μοι * τὰ δάκρυά μου, * Δέσποτα Κύριε, * ἵνα νίψωμαι κάγω * τὰς χόρας τῆς καρδίας, * καὶ ἴδω σε νοερῶς, * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Οσία τοῦ Θεοῦ.

* Ασυγχρίτω ἔρωτι, * πανόλβιε, * ἔύλον ποθήσασα * προσκυνῆσαι τοῦ σταυροῦ, * ἡξίωσαι τοῦ πέθου. * ἀξίωσον οὖν κάμε * τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Δόξα.

Σέ, Τριάς, δοξάζομεν, * τὸν ἓνα Θεόν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Γιός καὶ τὸ Πνεῦμα. * ἀπλῆ οὐσία, Μονάς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

* Έκ σεῦ ἡμεριάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἀφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰώνας. * καὶ ἥνωσεν ἐσυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

* Ωρὴ ζ'. Ο Εἱρμός.

* Εβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, * καὶ ἐπήχουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου. * καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου. Δίς.

* Εγώ εἰμι, * Σωτὴρ, ἦν ἀπώλεσας * πάλαι βασιλειὸν δραχμήν. * ἀλλ' ἀνάψας λύχνον * τὸν σὸν, θεὲ καὶ Λόγε, * ἀναζήτησον καὶ εύρε * τὴν σὴν εἰκόνα.

* Ανάστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ὡς Ἰησοῦς, τὸν Αμαλὴχ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γαβανίτας, * τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς * ἀεὶ νικῶσα.

Οσία τοῦ Θεοῦ.

* Ινα παθῶν * φλογγὸν κατατβέσειας, * δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ * ὄχετοὺς, Μαρία, * ψυχὴν πυρπολουμένη. * ὡν τὴν χάριν νέμοις κάμοι * τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Οσία τοῦ Θεοῦ.

* Απάθειαν * ἐκτήσω οὐρανίον * δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς * πολιτείας, Μῆτερ: * διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι πρετείαις * σῶν δυσώπει.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἀπλῆ, ἀδιαιρέτος, * διεφετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονάς ὑπερήχω * τῇ φύσει ἥνωμένη. * ὁ Πατὴρ, φησί, καὶ Γιός * καὶ θεῖον Πνεῦμα. Θεοτοκίον.

* Η μήτρα σόν * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς. * ἀλλ' ὡς Κριστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ήγ. πλ. β'.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος
ἔγγιζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείση-
ται σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρῶν * καὶ πάντα
πληρῶν.

· Διδὴ ζ'. Ο Εἰρήνης.

Ημάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου. *
· Ή οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετεῖλω
· ήμεν. * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέ-
· ρων Θεός. Δις.

· Εξέλιπον * αἱ ἡμέραι μου, * ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου. * ὅθεν
· ως Ἑκείνας δακρύω * ἐπὶ κλίνης μου * προσθεῖναι μοι χρόνους
ζωῆς. * ἀλλὰ τὶς Ἡσαΐας παραστήσεται σοι, ψυχή, * εἰ μὴ ὁ
πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι, * καὶ προσάγω σοι, * ὥσπερ δάκρυα, τὰ ρή-
ματά μου· * ἡμαρτον, ως οὐχ ἡμαρτε πόρνη, * καὶ ἡνόμησα, *
· ως ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. * ἀλλ' οἰκτείρησον, Δέσποτα, τὸ ποίη-
μά σου, * καὶ ἀνακάλεσαι με.

Κατέχρωσα * τὴν εἰκόνα σου, * καὶ παρέφθειρε τὴν ἐντολήν
σου. * ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, * καὶ τοῖς πάθεσιν * ἐσβέ-
σθη, Σωτὴρ, η λαμπάς. * ἀλλ' οἰκτείρας, ἀπόδος μοι, ως φάλ-
λει Δαβὶδ, * τὴν ἀγαλλίασιν.

· Επίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κεχρυμμένα. *
λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι. * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύφια,
μόνε Σωτὴρ, * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ως ψαλλει Δαβὶδ, * κατὰ
τὸ ἔλεος σου.

· Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασο * πρὸς τὴν ἄχραντον * Θεομήτορα πρὶν, ἀπεκρούσω *
λύσσαν παθῶν βισειώς ὄχλοιντων, * καὶ κατήσχυνας * ἐχθρὸν τὸν
πτερνίσαντα. * ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως * κάμοι τῷ
δούλῳ σου.

· Οσία τοῦ Θεοῦ.

· Όν ἐστερξας, * δὲν ἐπόθησας, * δι' δὲν ἔτηξας σάρκας. · Οσία, *
αἰτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, * διπας ίλεως * γενόμενος πᾶσιν
ήμεν, * εἰρηναίσαιν κατάστασιν βραβεύσει * τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε Τριάς ἀγία, * φῶτα
καὶ φῶς καὶ ἀγία τρία, * καὶ ἐν ἀγίοιν * ὑμνεῖται Θεός η Τριάς. *
ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, * ψυχή, τὸν πάντων
Θεόν.

Θεοτοκίον.

· Γμοῦμεν σε, * μὴλογοῦμεν σε, * προσκυνοῦμεν σε, Θεογεννή-

τορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἔνα, Γίὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέψας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

* Ωδὴ η'. Ο Εἰρμός.

* Ον στρατιαι * οὐρανῶν δέξασσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ· * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοή καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὔ- * λογεῖτε, * καὶ υπερυψώῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δις.

Τὸ τῶν δακρύων, * Σωτὴρ, ἀλάβαστρον, * ὡς μύρον κα- τακενῶν * ἐπὶ κεφαλῆς, * κράζω σοι, ὡς ἡ πόρνη * τὸν ἔλεον ζητοῦσα· * Δέησιν προσάγω, * καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, * ὡς ἐγὼ, σοὶ ἥμαρτεν, * ἀλλ' ὅμως δέξαι κάμε, * εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, * φόβῳ μετανοοῦντα * καὶ πόθῳ κεκραγότα· * "Ημαρτόν σοι μόνῳ, * ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

Φείσαι, Σωτὴρ, * τοῦ ἴδιου πλάσματος, * καὶ ζήτησον, ὡς ποιμὴν, * τὸ ἀπολωλὸς * πρόβατον· πλανηθέντα * ἐξάρπασσον τοῦ λύκου· * ποίησόν με θρέμματα * ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

"Οταν Κριτής * καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ δειξῆς τὴν ροβεράν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὡς ποιὸς φόβος τότε, * καμίνων καιομένης, * πάντων δειλιώντων * τὸ ἀστεκτὸν τοῦ βηματός σου!

* Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

* Η τοῦ Φωτὸς * τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε * φωτίσασα, σκοτασ- μοῦ * ἔλυσε παθῶν· * διθεν εἰσδεδεγμένη * τοῦ Πνεύματος τὴν χά- ριν, * φώτισον, Μαρία, * τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

* Οσία τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα καὶνὸν * κατιδῶν, ἔκιστατο * ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοι, * Μῆτερ, Ζωσιμᾶς· * ἄγγελον γὰρ ἐώρα * ἐν σώματι, καὶ θάμ- βους * ὅλος ἐπληροῦτο, * Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

* Αναρχε Πάτερ, * Γιὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριάς Μονὰς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

* Ως ἐκ βαφῆς * ἀλουργίδος, ἀχραντε, * ή νοητὴ πορφυρὶς, * τοῦ Εμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου * ή σάρκη συνεξφάνθη· * διθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

* Ωδὴ θ'. Ο Εἰρμός.

* Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόχος ἀνερμηνευτος· * Μητρὸς ἀνάν- * δρου * ἀφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο- * ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαῖ· * ὡς Θεόνυμφον * Μητέρα * ὄρθιοδόξως μεγαλύνομεν. Δις.

* Σπλαγχνίσθητι, σῶσον με· * οὐέ Δαρθίδ, ἐλέησον, * ὁ δαι-

μονῶντας * λόγῳ ιασάμενος. * φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * ὡς τῷ Ληστῇ, μοὶ φράσον. * Άμήν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ * ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, * ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Δηστῆς κατηγόρει σου, * Δηστῆς ἐθεολόγει σε. * ἀμφότεροι γάρ * σταυρῷ συνεκρέμαντο. * ἀλλὰ ὡς πολυεύσπλαγχνε, * ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, * τῷ ἐπιγνόντι σε Θεὸν, * καὶ μοὶ ἄνοιξον τὴν θύραν * τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἡ κτίσις συνείχετο * σταυρούμενόν σε βλέπουσα, * ὥρη καὶ πέτραι * φόβῳ διερήγνυντο, * καὶ γῆ συνεσείτο * καὶ ἄδης ἐγυμνοῦτο, * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς * ἐν ἡμέρᾳ, καθορῶν σε, * Ἰησοῦ, προσῆλωμένον ταρκί.

Ἄξιος μετανοίας * καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με. * ή γάρ ισχύς μου * ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε. * καρδίαν μοι δώρησαι * ἀεὶ συντετριμμένην, * πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, * ἵνα ταῦτα σοι προσοίσω, * ὡς δεκτὴν θυσίαν, μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστα μου, * ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις * κρίναι κόσμον ἀπαντα, * ἵλεψ σου ὅμιματι * τότε ιδών με, φείσαι * καὶ οἰκτειρόν με, Ἰησοῦ, * τὸν ὑπέρ τὴν πᾶσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Οσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Απάσας ἐξέστησας * τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου * Ἀγγέλων τάξεις, * βροτῶν τὰ συστήματα, * ἀύλως βιώσασα * καὶ φύσιν ὑπερβάσα. * ἀνθ' ὧν ὡς ἀύλος τοῖς ποσὶν * ἐπιβαίνουσα, Μαρία, * Ἰορδάνην διεπέρασσας.

Οσία τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Κτίστην ἱλέωσαι * ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, * ὁσία μῆτερ, * ρύσθηναι κακώσεων * καὶ θλίψεων, τῶν κύκλῳ * συνεπιτιθεμένων, * ἵνα ρύσθεντες τῶν πειρασμῶν, * μεγαλύνωμεν ἀπαύστως * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Αγίε τοῦ Θεοῦ.

Ανδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμαχάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἵνα ρύσθωμεν πάσης * ὄργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεὶ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Γίὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωοποιούσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίου.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννήτορ άχραντε. * ἐν σοὶ γάρ αύτῃ * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ χρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπῆκον.

Ἐπεικέντησεν οἱ δύο Χοροί.
Ἄσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.
Καὶ η λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθισματα Σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήχου, καὶ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθισμα τὸ παρὸν, τοῦ Κυρίου Ἰωσήρ.

Ἔχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήρ.

Ο τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς * πᾶσιν ἀπάθειαν δίδους, * φιλανθρωπε, * τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * νεκρώσας τῷ σταυρῷ * τῷ θείῳ, καταξίωσον * ἴδεν καὶ τὴν σεπτὴν * Ἀνάστασίν σου, Κύριε, * διὰ νηστείας εὐχαριστοῦντας τῇ δόξῃ σου, * ἵνα λάβωμεν πλούσιως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίου.

Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Τιῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ σου Γεννητού * φυλαττόμενοι, Δέσποινα ἀγνῆ Θεοτόκε, * πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἀπαντεῖς ραδίως ἐκτρεπόμεθα. * διὸ κατὰ χρέος σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ὦμοιον. Ἔχος β'.

Τῆς ἀγνείας ὑπάρχων ἡ πηγή, * τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς, Τ ἐλεημον. * βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας. * πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, * ὁ τείνας παλάμας σου, * ἐν ἔυλφ σταυρούμενος * ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, * ὁ τῶν ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίου. Ὦμοιον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ, * ἐπὶ ζύλου ὄρωσε σε νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, Γεί μου, ἐλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν

αιώνιον, * ἔκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θηγήσκεις θάνατον ἐπονέστον;

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς σ'. καὶ τὰ παρόντα Τριψία εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιγμούσιμεν καὶ τὴν ε'. Ψῶγήν συνήθως.

*Ωδὴ οὐ. Ἡγος β'. Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων.

Τὴν ἐν ἑμοὶ * καθορῶν ῥᾳθυμίαν, * ὁ δολιόφρων * σπεύδει καὶ συμπράττει τῇ ἀμαρτίᾳ * χαίρει γάρ ὄντως * τῇ ἐμῇ ἀπωλεῖᾳ. * ἀλλὰ σὺ μοι δίδου διόρθωσιν, * Σῶτερ, εἰς ἔκεινου * ἀναρεστιν, δέομαι.

Ο τὰς ἀρχὰς * θριαμβεύσας τοῦ σκότους * ἐν τῷ σταυρῷ σου, * τούτων ἔξελοῦ με τῆς κακουργίας, * τὸν ἐμπεσόντα * εἰς βυθὸν ἀμαρτίας * καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πρᾶξεων, * σοῦ δὲ τῷ ἐλέει * σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Ο νεκρωθεὶς * ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, * τὴν νεκρωθεῖσαν * ζώσαν ψυχήν μου τῇ ἀμαρτίᾳ, * καὶ τὴν σεπτήν σου * ἔξαναστασιν φθάσαι * ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ, ἀξίωσον, * πράττοντα τὰ σὰ * ἐμμελῶς δικαιώμαστα.

Θεοτοκίον.

Ο φωτισμὸς * τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, * ἡ σωτηρία * τῆς ἀμαρτωθείσης, Ἄγνη, ψυχῆς μου, * σῶσον με, σῶσον * ἀπολλύμενον, Κόρη, * καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρτίας με * ἐνδυσον, φθαρέντα * δεινοῖς πλημμελήμασιν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἡγος ὁ αὐτός.

Τῆς νυκτὸς διελθουσῆς, * ἥγγικεν.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίου * σαρκὶ σταυρωθῆναι * κατεδέξω, μόνε ἀθάνατε, * τὸ ἀνθρώπεινον γένος * ἀπαθανατίζων * καὶ ἀνακορφούμενος, Κύριε.

Τὴν τοῦ πάθους σου ὑφίσιν * ἡ κτίσις ὄρῶσα, * ὅλη μετεβαλλετο, Κύριε, * Ιουδαίων θρηνοῦσα * τὴν μιαφονίαν, * ἀλλ' ἡνέσχου σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δᾶς.

Ω Τράτε παναγία, * σὺ ἡμῶν λατρεία, * σὺ καὶ προσφυγὴ καὶ κραταίωμα, * τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε * ἀνυμνολογοῦσιν * ἵλασμὸν πταισμάτων κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.

Πολυαίνυμε Κόρη, * χαῖροις, Θεοτόκε, * κιβωτὲ καὶ στάμνε καὶ τράπεζα, * φωτοφόρε λυχνία, * πυρίμορφε βάτε, * ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ * χαίρειν προσειπόντες, * νῦν ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενοι, * ὑπομείνωμεν ὑβριν, * χλεύην καὶ τὰ ἄλλα, * ἵνα σὺν αὐτῷ εὑδοξήσωμεν.

Ο Εἰρυός.

Τῆς νυκτὸς διελθουσῆς, * ἥγγικεν ἡ ἡμέρα, * καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε. * διὰ τοῦτο ὑμεῖς σε * τάγματα Αγγέλων, * καὶ δοξολογοῦσι σε, Κύριε.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο ταπεινώσας σεαυτὸν, * ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ * δι' εὔσπλαγχνίαν, * ἀνυψῶν τὸν πεσόντα * βρώσει τοῦ ξύλου πωτέ· * διό σε, * μόνῃ ὑπεράγαθε, * τὸν δεδοξασμένον * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Απροσεξίας νυσταγμῷ, * ἀμαρτίας τὸν βαρὺν * ὑπέστην ὑπνον· * ἄλλα σὺ, ὁ ὑπνώσας * ἐπὶ σταυροῦ δι' ἐμὲ, * Χριστέ μου, * ἔγειρον πτωθέντα με, * μή με καταλάβῃ * ἡ νῦξ ἡ τοῦ θανάτου.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, * περιφέρω τὴν ψυχὴν * ἐσκοτισμένην, * καὶ γελᾷ καθορῶν με * ὁ δολιόφρων ἔχθρός· * διό με * φώτισον, καὶ λύτρωσαι * τούτου τῆς κακίας, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν * δαπανήσας, νυσταγμῷ * τῆς ἀμαρτίας * τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην, * τῇ ἀκοιμήτῳ σου δὲ * πρεσβείᾳ * προστρέχω. Μή δώγης με * εἰς θάνατον, Κόρη * πανάχραντε, ὑπνῶσαι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Α κάνθασις στεφανωθεὶς * καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας * ἐνδύσαμενος, ὥρθης * ὥραιότατος, Χριστὲ, * τῷ καλλει ὑπὲρ πάντας * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, * τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Χολὴν καὶ ὄξος πιῶν, * δύο ρεῖθρα προχέεις * ζωῆς καὶ ἀφθαρτίας * ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς σου * τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι * καὶ δοξολογοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριάς, * ἡ ἀμέριστος φύσις, * μεριστή δὲ πρώτοις, * τὸ ἀνώλεθρον χράτος, * Πάτερ, Γιὲ καὶ Πνεῦμα; * σὲ ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογενῆτορ ἀγνή, * ἡ οὐράνιος πύλη, * ἡ σωτήριος θύρα, * πάντων τῶν Χριστιανῶν * τὴν δέησιν προσδέχου, * τῶν σὲ μακαριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ, τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, * Ἐκκλησίας τὸ κέρας, * Βασιλέων τὸ νῖκος, * φύλαξ τῶν Χριστιανῶν, * αὐτὸς εἰ φωτισμός μου, * αὐτὸς καὶ καύχημά μου * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Ο Εἰρυός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, *

* καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ωδὴ θ.: Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Τὴν λελεπρωμένην * ψυχὴν μου ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι * τῷ ράντισμῷ τοῦ αἵματός σου κάθαρον, * θεῖε Λόγε, καὶ κοινωνὸν * τῆς δόξης σου μὲ πείσησον, * ὁ δι' ἐμὲ τὴν ἄδοξον * καθυπομείνας, Λόγε, σταύρωσιν.

Ολος κατεκάμφθην * τῷ βάρει τῶν ἀτόπων, Χριστὲ, πράξεων. * καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι, φιλάνθρωπε. * Τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους * μωλωπαῖς θεράπευσον * τῷ σῷ τιμιῷ αἷματι, * ἵνα ὑμνῶ σου τὴν θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν * καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, * ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιάρθωτος, * τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ * ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι. * οὐ γάρ τοιαύτην ἔφησε * νηστείαν ἔσεσθαι ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου * ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, * καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, * τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν * αἰτίαν οἰκειώσεως, * τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Εἰρυός ἄλλος. Τὴν ἀγνήν καὶ ἀχραντον.

Εὑλω σταυρωθέντος σοῦ, * ή κτίσις ἐδονεῖτο. * Θεὸς ὑπάρχων, * πέπονθας σαρκικῶς * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * ἵνα σωσῆς ἡμᾶς.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * ή δύναμις μεγάλη. * καὶ γάρ τυποῦντες * τοῦτον ἐν ἑαυτοῖς, * εὐθὺς δαιμόνων τὴν ισχὺν * ἀποκρυψόμεθα.

Δόξα.

Μονάς τρισυπόστατε, * Τριάς ἐνικωτάτη, * Κυριαρχία, * φύσις ισοκλεής, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖροις, ἰλαστήριον * τοῦ κόσμου, Θεοτόκε. * ἐν φῷ προσφεύγοντες * πάντες ἀμαρτωλοί, * πρὸς Θεὸν καταλλαγάς * ἀεὶ εὐρίσκομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * τῇ θείᾳ δυναστείᾳ * ἐνίσχυσόν με, * ἄμωμον καὶ ἀγνὸν * τὸν καιρὸν σοι τῆς νηστείας * προσενέγκασθαι.

Ο Ειρμός.

» Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον * φόδαις
» ἀσμάτων * ἀπαντες οἱ πιστοὶ * εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον, *

» σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδίομελον.
Ηχὸς πλ. δ'.

Τὸ τῆς νηστείας διάγγελμα * περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα. * εἰ γάρ ταύτην ὁ προπάτωρ διεφυλάξατο, * τὴν τῆς Ἐδέμη ἔκπτωσιν * οὐκ ἀν ὑπέστημεν. * ὥραῖς τὴν εἰς ὄρασιν * καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας χαρπός. * μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις. * μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ. * τοῖς τιμωμένοις βράμασι, * μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν * ἀτιμαζομένοις. * φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, * καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν * οὐχ ὑποβληθῶμεν. * ἐνσημανθῶμεν τῷ αἴματι * τοῦ ὑπερ ἡμῶν ἀχθέντος * εἰς θάνατον ἔκουσίας. * καὶ οὐ μὴ θίγῃ ἡμῶν ὁ ὅλοθρευτής. * καὶ φάγοιμεν Πάσχα * Χριστοῦ τὸ ιερώτατον, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ὑμᾶς καλέσωμεν, "Αγιοι; * Χερούβιμ; * ὅτι ὑμῖν ἐπανεπεύτησατο Χριστός. * Σεραφίμ; * ὅτι ἀπαύστως ἐδόξαστε αὐτόν. * Αγγέλους; * τὸ γάρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὄνόματα, * καὶ μεῖζονα τὰ χαρίσματα. * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίον.

"Ηχος ὁ αὐτός. * Ω τοῦ παρεδόξου θαύματος!

Οις ἐβλεψέ σε σταυρούμενον * ἐν τῷ Κρανίῳ, Σωτήρ, * ἡλλοιοῦτο Οὐή σύμπασα * κτίσις καὶ συνείχετο, * δονουμένη μὴ φέρουσα. * ή δὲ Παρθένος * ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου * ὁδυρομένη, * σοι ἀνεβόησεν. * Οἶκοι! ὡς τέκνον μου, * Σωτήρ μου γλυκύτατε, * τί τὸ καινὸν * τοῦτο καὶ παρέδοξον * καὶ ἔνον δέσμα;

Τὸ, Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι.

Καὶ η̄ λοιπή Αχολουθία· η̄ ᾱ. "Ωρα ἀνευ Στιχολογίας. Εἰς τὴν Τριθέκτην, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας.

"Ηχος πλ. δ'.

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, * καὶ τὸν ἀμετανόητον τρόπον * οἰκτιρμοῖς προχατάλαβε, Κύριε. * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἰδαμεν * ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα. * σῶσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλ. ιζ'.

Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ισχύς μου.

Στίχ. Ο Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Προφῆτείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Δοῦ, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ ισχύοντα καὶ ισχύουσαν, ισχὺν ἄρτου καὶ ισχὺν ὕδατος, γίγαντα καὶ ισχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πρεσβύτην, καὶ ὁ ἀπικμός πρὸς τὸν ἔντιμον· ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· Ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρύμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκείνη, ἐρεῖ· Οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλώσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦσι· διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ πρωτώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων, ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλήν πονηρὰν καθ' ἐσυτῶν, εἰπόντες· Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ! πονηρὰ συμβῆσεται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὥμας· καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύσουσιν ὑμῶν. Λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς· καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς γάρ Κύριος εἰς κρίσιν ἦξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλ. ιη'.

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Στίχ. Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἴστέον, ὅτι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου, τοῦ λαχόντος Ἀγίου τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἢ ὅταν βούληται ὁ Ἐκκλησιάρχης.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν στίγ. ἵ. καὶ ψάλλομεν Στιγγρά, πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις.

⁷Ηχος πλ. α'.

Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα * ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ φωτός. * Δώς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν. * πᾶσαν ἄδικον * συγγραφὴν ἀφ' ἐαυτῶν * τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, * μὴ τιθέντες πρόσκομμα * τούτῳ ἢ σκάνδαλον. * ἀφήσωμεν * τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν. * αὐξήσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα. * δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, * καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, * ἐν μετανοίᾳ βοῶντες. * Ο Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμάς.

Εἶτα ψάλλομεν καὶ τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος "Ηχου. Ἐπειτα τὰ παρόντα δ'. Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.

⁷Ηχος β'.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πάντες, * πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν * Δοκιμαστικὴν * ὁ μάρτυς Θεόδωρος, * εὐφραίνουσαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, * τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν. * Χαίροις, * ἀθλοφόρε ἀγριτῆτε, * ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος. * χαίροις, * ὁ τὸ πήλινόν σου σῶμα * διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν * ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις. * χαίροις, * ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις * δόκιμος στρατιώτης ἀναδειχθεὶς * τῆς οὐρανίου στρατιᾶς. * Διὸ * δυσωποῦμεν σε, * Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, * πρέσβειε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

⁷Ηχος ὁ αὐτός.

Τὴν θεοδώρητον χάριν * τῶν θαυμάτων σου, Μάρτυς Θεόδωρε, * Τ πᾶσιν ἐφαπλοῖς * τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * δι' ἣς εὐφημοῦμεν σε λέγοντες. * Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, * θεραπεύεις νοσοῦντας. * πενομένους πλουτίζεις * καὶ διασώζεις πλέοντας. * μάταιον δρασμὸν * ἐπέχεις οἰκετῶν, * καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς * τοῖς συληθεῖσιν, ἀθλητά. * καὶ στρατιώτας παιδεύεις * τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι. * νηπίοις χαρίζῃ * συμπαθῶς τὰ αἰτηματα. * θερμὸς εύρισκη προστάτης * τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὸ ιερὸν μνημόσυνον. * μεθ' ὧν * καὶ ἡμῖν, ἀθλητὰ ιερώτατε, * τοῖς

ἀνυμνοῦσι σου τὸ μαρτύριον, * αἰτησαι παρὰ Χριστοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.
Ἡγος ὁ αὐτός.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον * ἀνεδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε· * ὅτι καὶ μετὰ τέλος, * ὡς ζῶν, * τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις· * ὅθεν μίὸν * ἀρπαγέντα γυναικὸν ποτὲ * δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ * ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, * τοῖς δάκρυσι τὸν ναόν σου κατέβρεχεν· * αὐτὸς δὲ, ὡς συμπαθής, * ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβὰς, * ταύτῃ τὸν πατέρα * ἀσφάτως παρέστησας· * καὶ μετὰ τοῦτο καὶ σὺν τούτῳ ἐνεργῶν * τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες· * ἀλλ' αἰτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἡγος ὁ αὐτός.

Οείων δωρεῶν * ἐπώνυμόν σε γεραίρω, * τρισμάχαρ Θεόδωρε· * τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου * ἄδυτος φωστὴρ ἀναδείχθεις, * κατέλαμψας ἀθλοῖς σου * τὴν σύμπασαν κτίσιν· * καὶ πυρὸς ἀκμαίοτερος φανεῖς, * τὴν φλόγα κατέσβεσας, * καὶ τοῦ δολίου δράκοντος * τὴν κάραν συνέτριψας· * διὸ * ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου * Χριστὸς ἐπικαμφθεῖς, * ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου. * Μεγαλωμάρτυς ἀθλητὰ, * ὡς ἔχων παρέργσιαν πρὸς Θεόν, * ἐκτενῶς ικέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἡγος πλ. β'.

Οργάνω χρησάμενος ὁ δυσμενῆς * τῷ συναποστάτῃ τυράννῳ, * δι' ἐπινοίας χαλεπῆς * τὸν νηστείᾳ καθαγνιζόμενον λαὸν εὔσεβη, * τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν * κεχρασμένοις βρώμασιν * ἐπειράτῳ καταμιαίνειν· * ἀλλ' αὐτὸς * τὸ ἐκείνου μηχάνημα * σοφωτέρᾳ διέλυσας ἐπινοίᾳ, * ὄναρ ἐπιστὰς * τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, * καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, * καὶ τὸ ἀποπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν· * καὶ δή σοι * χαριστήρια θύοντες, * σωτῆρα ἐπιγραφόμεθα, * ἐτήσιον ἀνάμνησιν * τοῦ γενομένου ποιούμενοι, * καὶ τὸ λοιπὸν ἔκαιτούμενοι * τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ * ἀβλαβεῖς περιστῶζεσθαι * ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, * Μάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἡγου τοῦ ὕρους.

Εἰτοῦσ· τὸ, Φῶς ίλαρόν. Εσπέρας, Προκείμενον. Ἡγος πλ. α'.

Ψαλμὸς ιθ'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 20.

Εκάλεσεν Ἀδάμ ὄνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· τῷ δὲ

Αδάμος ούχ εύρέθη βοηθός ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. Καὶ φύσησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν, ἦν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. Καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Τοῦτο νῦν ὄστεον ἔχ τῶν ὄστων μου, καὶ σάρξ ἔχ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἔχ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐληφθῇ αὕτη. "Ενεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκελλήθήσεται πρὸς τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ ἥσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἥσχύνοντο. (Κεφ. Γ'. 1.) Οὐ δὲ ὅφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὅφις τῇ γυναικὶ· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός· Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὅφει· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγάμεθα· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός· Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὅφις τῇ γυναικὶ· Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· ἥδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἥδ' ἀν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπὸ αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὄφθαλμοι, καὶ ἔσεσθε ὡς Θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὄφθαλμοῖς ίδειν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μεθ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον· καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοι τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν, ὅτι γυμνοὶ ἥσαν· καὶ ἔρρεψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὃ τε Ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεός τὸν Ἀδάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδάμ, ποῦ εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός είμι, καὶ ἐκρύβην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι γυμνός εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπὸ αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Ἡ γυνὴ, ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός τῇ γυναικὶ· Τί τοῦτο ἐποίησας; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ο ὅφις ἤπατησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ ὅφει· Ότι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων· τῶν κτηνῶν,

καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτερύναν. Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. Καὶ τῷ Ἀδάμ εἶπεν· Ὁτις ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, καὶ ἐφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἐφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἄγρου· ἐν ἴδρῳ τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἔως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἣς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἴ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικός αὐτοῦ Ζωὴν, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Προκειμένον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμός χ'.

Τψωθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὑφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Παροιμιῶν τὸ Αιγαίγιωσμα.

Κεφ. Γ'. 19.

Ο Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἀβύσσοι ἐρράγησαν· νέφη δὲ ἐρρύησαν δρέσον. Τιὲ, μὴ παρερρύῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ἡ ἐπὶ σῷ τραχηλῷ· ἔσται δὲ ἵστις ταῖς σαρκὶ σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὄστεοις σου, ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὃ δὲ ποὺς σου μὴ προσκόπτῃ· ἐὰν γὰρ κάθη, ἀφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἥδεως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὄρμας ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρέσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπάσχου εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἥνικα ἀν ἔχῃ ἡ χειρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἰπης· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὔποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τεκτήνη ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοι. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μή τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει. Κατάρα Κυρίου ἐν οίκοις ἀσεβῶν, ἐπαύ-

λεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Τὸ , Κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ δὲ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὔχην, ϕάλλῳ μεν τὸν ἐρεῖῆς ἵκετήριον Κανόνα τοῦ ἄγιου Θεοδώρου. Προστιθέντες δὲ καὶ Κόλυβα, λέγομεν τὸ , Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τὸ , Θεὸς Κύριος. Καὶ εὐθὺς, τὸ παρὸν Ἀπολυτίχιον.
"Ηγές β' .

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! * * Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλοιὸς, * ὡς ἐπὶ ὑδατος ἀναπαύσεως, * ὁ ἄγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἡγάλλετο. * πυρὶ γάρ ὀλοκαυτωθεὶς, * ὡς ἄρτος ἡδὺς * τῇ Τριάδι προσήνεκται. * Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐλέησον τὸ μᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια. * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. * Αὐτὸν ἱκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν. Εἶτα ὁ παρὸν Κανὼν, οὐδὲ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοῦ σε μέλπω δωρεῶν ἐπώνυμε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

'Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὥστε ἔηραν.

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἐραστὴν * εἰδὼς, καὶ τῷ πόθῳ * τῷ ἀφύκτῳ σου πεδηθεὶς, * ψυχήν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους * τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

'Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγές, * θυσίαν εἰδῶλοις * καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ. * ἀλλ' ἦχθης οὐθίστων, ἀθλοφόρε, * τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

'Ο ἔρωτι θειῷ καθηλωθεὶς, * Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * τῷ Μίῳ τῷ μονογενεῖ, * Θεόδωρε μάρτυς, ἐστρατεύθης, * καὶ τῶν βραβείων οὐδὶήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μήτερ, * εὐφημούσιν ἀνελλιπῶς. * τὸν Κτίστην γάρ τούτων, ωσπερ βρέφος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

'Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

"Γ μνον ἐκ χειλέων μου, * καὶ ἐξ ὁδυνηρᾶς δέησιν * φέρω ψυχῆς· * ἦν καποικτειρήσαις, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας * τῷ αὐτοκράτορι, ἐνδόξε * μάρτυς, νοῦ· * καὶ δι' ἀμφοτέρων * θεραπεύεις τὸν Κτίσαντα.

* Εστης ἐπὶ βῆματος * τυραννικοῦ, Χριστὸν ἄνακτα * θεολόγων. * θύειν γὰρ κιβδήλοις * ἀπηρνήσω, Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Πάντες σὲ κεκτήμεθα * καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἀεὶ * Χριστιανοί * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, ἀνύμφευτε.

Ωδὴ δ. Εἰσακήκοα, Κύριε.

ΙΙ Ιυστηρίων γευσάμενος * θείων ἐν συνέσει, μάρτυς Θεόδωρε, * ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρησιν * τῆς Θεοῦ γεννήσεως * ὥμελόγησας.

* Εμπαθῇ τὴν Θεότητα * φῶντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες. * οὓς ἐν πνεύματι διήλεγξας, * ἀθλητὰ Θεόδωρε, * φωτιζόμενος.

Δυτρωτὴν δι' ἐντεῦξεως * τῶν σὲ ἀνυμνούντων, μάχαρ Θεόδωρε, * ἐκ ποικιλῶν περιστάσεων * καὶ παθῶν γενέσθαι, * ίκετεύμεν.

Θεοτοκίον.

* Η τὸν στάχυν βλαστήσασα * τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῶζε * τοὺς ὑμνοῦντας σε. Ωδὴ ε. Ορθρίζοντες βοῶμεν σοι.

ΙΙΙ οθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, * ἐπεφώνεις, * ἀθλητὰ Θεόδωρε, * τοῖς συναθλοῦσι σοι Μάρτυσιν.

* Ως ζηλῷ, ἀθλοφόρε, πυρούμενος * τὴν καρδίαν, * θεὰν τὴν ψευδώνυμον * σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει ἀηττήτῳ, Θεόδωρε * ἀθλοφόρε, * βαρβάρων θρασύτητα * κάμοι τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμεν σε, * Θεοτόκε * σὺ γὰρ τὸν θεὸν Λόγον * σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἔκύησας.

Ωδὴ σ. Ἰλάσθητε μοι, Σωτήρ.

Οἱ χαῖνον, ὡς ἀσθενὲς * θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα! * πρὸς οὐκυναν ἐαυτῶν * ἀνθρώπων ἐδέετο, * ἐν στάσει νικώμενον, * ἀψευδῶν μαρτύρων * κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν. Δις.

* Ρωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, * Μαρτύρων κλέος, Θεόδωρε, * τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν * νηπίων τοξεύματα * εώρας, μακάριε, * τὸ διαιωνίζον * τῶν μελλόντων προορώμενος.

Θεοτοκίον.

* Ρυσθείμεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ίκεσίαις σου, * Θεογεννῆτορ ἀγνή, * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐκ σου ἀφράστως * σαρκωθέντος Γιοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ.

ΙΙΙ Ιστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα * ἐνδὸν λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύαθλε, * καὶ στεφεὶ οὐρανίῳ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀηττητος.

·Ωδὴ γ. Οἱ ἔκ τῆς Ἰουδαιῶν.

· μαστίχθης τὸ σῶμα * ὑπέρ τοῦ μαστιχθέντος * Λόγου σαρκὶ¹ Ιεἱδὶ ἡμᾶς, * καὶ τούτῳ εὐχαρίστως * γηθόμενος ἐβόας, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

· Ως ἐν τάφῳ ἐτέθη * καὶ ἐκών ἐσφραγίσθη * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, * εἰρχτῇ ἐσφραγισμένῃ * παρώκησας χραυγάζων, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Νεκρωθεὶς, καὶ τὰ πάθη * τῆς σαρκὸς προαιρέσει * ἐκτινάξάμενος, * οὐ βρώσει, ἀθλοφόρε, * τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ, * ἐμλώδεις τρεφόμενος. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

· Εν φρουρᾷ, ἀθλοφόρε, * ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ * τοὺς νεανίας ποτὲ, * ὁ εἰς τῆς ἀκηράτου * Τριάδος σὲ θαρρύνει * ὄραθεις ἀναμέλποντα. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὡς ἡθέλησας, Σῶτερ, * οἰκονομήσασθαι, * ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * κατέψκησας, τῷ κόσμῳ * ἦν προστάτιν ἀνέδειξας. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

· Ωδὴ γ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν * τῶν ἀνόμων ὁ ἔξαρχος, * τῷ θεοσεβεῖ πσοι * ἀσεβῶς ἐπέπληττε. * Τι μάτην εἰς ἄνθρωπον * βιοθανῆ, ἀνότη, * ἔθου τὰς ἐλπίδας; * ἀλλὰ σὺ ἀνεβέας. * Οι παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

· Ως νουνεχῆς καὶ φρόνιμος * οἰκονόμος τῆς χάριτος; * τῇ δεδωρημένῃ * ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι * ἐβόας, Θεόδωρε, * τῷ ἀσεβῶς προστάσσοντι. * Αὕτη μοι αἰσχύνη * καὶ τοῖς μέλπουσιν ἥτω. * Οι παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Νεανικῶς ἡγώνισαι, * ἀποτόμως διηγεῖτε. * Τι ἀνοηταίνεις, * τῷ τυράννῳ ἔκραζεις, * προστάττων τοῖς κτίσμασι * ψευδολατρεῖν, τὸν Κτίσαντα * ἐγκαταλιπόντας; * ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω. * Οι παῖδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσι * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσει, * καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, * καὶ συμβολικαῖς * καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι * τὴν σὴν προεμήνυον * οἱ θεηγόροι γέννησιν, * τὴν ὑπερφυᾶ * καὶ θαυμαστήν σου, Παρθένε. * διό σε γέγηθότες * εὔσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Γλη μαρτυρίου σου * Θεοῦ, Θεόδωρε, ὁ πόθος· * δόθεν σοι καὶ
ὑλη γέγονε * τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, * δὶς οὐ πρὸς τὸ θεῖον *χαίρων πῦρ ἔξεδήμησας, * ἀθλοφόρε, * θεραπευτὰ Θεοῦ, Θεόδωρε.

Μάρτυς παναοιδίμε, * κατέφλεξας, οὐ κατεφλέχθης· * σὺ γάρ
τὴν ἀπάτην ἔφλεξας· * τῷ Θεῷ δὲ παρίστασαι * ζῶν, καὶ ἐν
αὐτῷ * μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, * ἀθλοφόρε, * θεραπευτὰ Θεοῦ,
Θεόδωρε.

Δόξα.

Ινα σε γινώσκωμεν * Χριστὸν, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * ἐν δυσὶ¹
τελείαις φύσεσι, * τὸν λαὸν σου διάσωσον * τοῦτον, ὃν ἐκτήτω *
τῷ τιμώ σου αἴματι, * Θεόδωρου * τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

(Θεοτοκίον).

Σὲ τὴν τὸν ἄόρατον * Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, * τὸν ἐν
οὐρανοῖς ὑμνούμενον * ὑπὸ πάσης Δυνάμεως, * καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν *
δωρησάμενον πάντοτε * σωτηρίαν * ἐν περιστάσει, μεγαλύνομεν.

(Ο Εἰρυός).

- Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, * σὲ τὴν
- Σύπερ νοῦν κυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν ὑψη-
- λοτέραν * τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολογίαις
- μεγαλύνομεν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Τριπάτιον τοῦ Ἀγίου, τό-

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματά.

Δόξα. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου.

(Ηγος πλ. 8).

Πιστὸν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, * ἐνδὸν λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, *
Πτὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύαθλε, * καὶ στέ-
φει οὐρανίῳ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀγήττητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ηγος ὁ αὐτός.

Ως προστασίαν ἀπαντες * καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν * οἱ ἐπτα-
κότες κεκτήμεθα, πάναγνε, * σοῦ τὴν θερμὴν βοήθειαν, * Παρ-
θενομῆτορ Μαρία, * Χριστιανῶν σωτηρία· * διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ
ἡμῶν * δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα * δωρήσασθαι τὴν συγχωρησιν.

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Κολύβων. Εἶτα, Εἰη τὸ ὄνομα
Κυρίου, καὶ τὸ, Εὐλογῆσω τὸν Κύριον· καὶ δίδοται τὸ κατα-
κλαστὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυτις. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς
τὴν τράπεζαν, μεταλαμβάνοντες οἶνον καὶ ἔλαιον διὰ τὸν Ἀγιον.
Τοῦτο γάρ παρελάβομεν εἰς τὴν Λαζάρων τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Σάββα, καὶ τοῦ Κοινοβίου τοῦ Ὁσίου καὶ μεγάλου Εὐθυμίου·
ἄλλο οὐ ποιοῦμεν αὐτὲς νῦν διὰ τὰς τῆς ἡμέρας αἰδέσιμον. Δεῖ

γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὸ Ἐσπερινὸν καὶ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν, εἰ μὴ τὰς τετυπωμένας ἐν τῇ Προηγιασμένῃ ἥγουν, μετὰ τὸ, Κατεύθυνθήτω, μετανοίας γ'. μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τῶν ἀγίων Δώρων, μετανοίας γ'. καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, μετανοίας γ'. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τοὺς ἀναπαυσίμους Κανόνας τοῦ ἐνορθίνου Ἡχου ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Τοὺς δὲ Κανόνας τοῦ Μηναίου, ἥγουν τοῦ παρόντος Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, ψάλλομεν, ὅταν δικῆ τῷ Ἐκκλησιάρχῃ. Τὸν μὲν ἔνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς. Τὸν δὲ ἔτερον Κανόνα ψάλλομεν ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς Κυριακῆς· οὕτω ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς Ἐσπέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἥγον β'. καὶ λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, ἐκ δευτέρου. **Μεγάλα** τὰ τῆς πίστεως κατορθώμαστα· καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀπαξ. **Πάντα** ὑπὲρ ἔννοιαν. Καὶ ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολ. ψάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωήγου τοῦ τυχόντος Ἡχου μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.

Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Zέων πίστεως * ὄρθοδοξίᾳ, * πλάνην ἔσβεσας * κακοδοξίας, * καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, * καὶ ὀλοκαύτωμα θεον γενόμενος, * θαυματουργίας δροσίζεις τὰ πέρατα. * **Μάρτυς** ἐνδοξε, * **Χριστὸν** τὸν Θεὸν ικέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Ἐτερον Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. "Ομοιον.

Hειν δῶρον σε * πρὸς σωτηρίαν * πάσῃ δέδωκε * τῇ οἰκουμένῃ * ὃ ἐν τοῖς ἀθλοῖς δυναμώσας σε Κύριος, * τὰς ψυχικάς ἡμῶν νόσους ιώμενος, * καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. * **Μάρτυς** Θεόδωρε, * **Χριστὸν** τὸν Θεὸν ικέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίου. Ό αύτός.

Τὴν ὥραιότητα.

II τὸν ἀχώρητον * Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, * Παρθένε ἄχραντε, * κυνοφορήσασα, * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀρρεύστως ἀνατελλαντα * Λόγον ἐνυπόστατον * καὶ Τίὸν ὄμοούσιον, * τοῦτον ἐκδυσώπησον * σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, * Οσίοις, Ασκηταῖς καὶ Δικαίοις, * δοῦναι τὴν λύσιν πλημμελημάτων.

Εἰτα ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἀγίου. Τὸ δὲ Ἑγκάμιον τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νύστης ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τράπεζαν. Εἴθ' οὕτως ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς κατ' Ἡγούν, μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς τ'. καὶ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου εἰς τ'. Στιγμούριον δὲ καὶ, Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν.

Ο Κανὼν, ποίημα τοῦ ἑστίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐγαντῶν, ἔγων ἀκροττιγίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις τροπαρίοις, Ο Ιωάννης· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς,

Τήρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββατῷ.

Ωδὴ α'. Ήχος δ'. Ανοιξώ τὸ στόμα μου.

O πάντων ἐπέκεινα * σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν * ἀπάντων προέθηκε * τῶν ἐκαυτοῦ ἐκλεκτῶν· * ὅθεν σήμερον * τὸν τούτου στεφανίτην * ὑμνοῦντες, πάνυμνητε, * σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, * τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, * τὸν ὄνομαστότατον * καὶ περιβόητον, * τὸν ἐν θαύμασιν * ἀπ' ἄλλων γῆς εἰς ἄκρα * ἐπίσημον ἀσματι * μέλψω Θεόδωρον.

Ημέρα εὐφρόσυνος * ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, * καὶ τὴν σκυθρωπότητα * τούτων ἐφαίδρυνε, * προεόρτια * προσίμια μακρόθεν * ἐκλάμψασα χάριτι * τοῦ θείου Μάρτυρος.

Ραντίζει καθάρσια * τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἷμασι * τὸ ἄγιον σφάγιον, * ὃ προσελάβετο * ὁ τεθυμένος, * καὶ θῦμα δεδεγμένος, * τὸν ὑπεραθλήσαντα * τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίου.

Μραῖον, κανὸν ἄωρον, * τὸ ἑορτᾶσσεν νενόμισται· * ἡ γὰρ ὥραισασα * τὰ πάντα Δέσποινα, * καὶ νῦν ἔδειξε * τῆς μνήμης κοινωνοῦσα * τῷ προκινδυνεύοντι * ταύτης δι' αἵματος.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ωδὴ α'. Ήχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

O θαυμαστὸς ἐν Ἀγίοις * ὄντως Θεὸς, * ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον * τὰ ἐλέη σου, Χριστὲ, * λόγον μοι δωρούμενος, ως ἀν * τὰ θαυμάσια τοῦ σου * αἰνέσω Μάρτυρος.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἀθλοῖς * καὶ καρτερὸν * ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, * ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ * τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς * βοηθείας φανερῶν * τῆς σῆς, Θεόδωρε.

Τὴν εὔσεβη τῶν Πατέρων * πίστιν ψυχῆς * τῆς αὐτοῦ ὁ τύ-
ραννος * ἀπωσάμενος κακῶς, * ἀσεβὴ ἡθέλησε βουλήν, * τῷ Θεῷ
προσκεκρουκώς, * ἀεὶ πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θεορόημόνων προρρήσεις * πᾶλαι ἀνδρῶν * ἐπὶ σοὶ πεπλήρων-
ται, * Μητροπάρθενε, σαφῶς, * ὡς Θεὸν τεκούσῃ ἀληθῆ * καὶ
Θεὸν ἀληθινὸν, * ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Καταβασία.

» Λ νοίξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, *
» Λ καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ Βασιλίδι Μητρὶ * καὶ ὀφθήσομαι *
» φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θεύ-
» ματα.

‘Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ι δεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Γιοῦ σου * ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαὸς, *
Ι εἰς τύπον ταύτης, Δέσποινα, * τανῦν προεορτάζουσι * σὲ φέ-
ρουσαν ὑπόθεσιν, * καὶ τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον σου.

Νικᾶ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· * ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς *
εἰς εὐφροσύνην ἥμειψε * τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, * τῆς εὐα-
γοῦς τὸ σύντονον * νηστείας τρέψας εἰς ἀνεστιν.

Οίκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· * καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων, ἀθλη-
τά· * οὓς γὰρ αὐτὸς κατέψκισας * ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, *
περιχαρῶς τὰ δῶρα σοι * τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου * ταῖς σαῖς ἀριστείαις, ἀρ-
στεῦ, * τὸν θῆρα τὸν ὄλεθριον, * τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα * κα-
ταβαλών, ὡς πάρεργον * ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, * κατ' ἵσον δεινῶς τῷ πα-
λαιῷ, * καθάρματα τοῖς βρώμασιν * ὥσπερ ιῷ συνέφυρεν * ἀλ-
λὰ ψευσθεῖς ὁ δειλαῖος, * κατεσφύσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα, Παρθένε, * τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον
ἡ γῆ, * ἔκ σου τῷ κόσμῳ φάναντα· * ἀλλὰ τοῖς θεοῖς Μάρτυρι *
χάρις πολλὴ, κρατύνασι * δι' ἐσυτῶν τὴν ἀληθείαν.

“Αλλος. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Ο πρὶν τῆς Εὔας τοῖς ὡσὶ * ψιθυρίσας δολίως, * τὸν Ἄδαμ
δι' αὐτῆς δὲ * ἀπατήσας δολερῶς, * αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἴὸν *
τῆς κακίας * πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· * ἔτρεπε τὴν μανίαν * κατὰ τῶν
εὐθηγούντων, * καιρὸν ἐζήτει εὔθη, * καθ' ὃν τὸ μῆσος τελεῖν *
ἐμελέτα * ὁ παρανομώτατος.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχὴ * τῶν ἀγίων ἐπέστη * νηστεῖων, ἐν

αις ἀπας * Χριστιανὸς ἐσυτὸν * δι' ἐγκρατείας πολλῆς * ἐκκαθαίρει, * πάντων ἀπεχόμενος.
Θεοτοκίον.

* Ελπὶς τοῦ κόσμου κραταιά, * σκέπη καὶ προστασία, * παναγία Παρθένε, * μὴ παριδης, ἀγαθή, * τὴν δέησιν οἰκετῶν, * τῶν ἐκ πόθου * σὲ μακαριζόντων ἀεί.

Καταβασία.

* Ποὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ή ζῶσα καὶ ἀφθορος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον, * καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Καθισμα. Ἡγος πλ. δ. Τρίν Σφίαν καὶ Λόγον.

Θείκτην παντευχίαν * ἀναλαβών, * καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην * καταβαλών, * Ἀγγέλους διηγειρας * εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνας σου· * τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου * στερβὼς κατεφρόνησας· * ὅθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσι σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρῆματα, * ιαμάτων χαρίσματα. * Αθλοφόρε Θεόδωρε, * πρέσβειε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ομοιον.

Μαξιμίνου θωπείας * μὴ ἔχλυθεις, * τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις * ἀνδρειωθεὶς, * εἰδώλων τὸ τέμενος * ἐν πυρὶ κατετέφρωσας, * ἀθλητικῶς νικήσας * καλῶς τὸν ἀντίπαλον· * προφῆτηκῶς διηγήθεις * τὸ πῦρ ὡς ἐν ὑδατι· * ὅθεν ἐπαξίως * ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων * πηγαζεις ιάματα * τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. * Αθλοφόρε Θεόδωρε, * πρέσβειε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ομοιον.

Ος πανάμωμος νύμφη * τοῦ Ποιητοῦ, * ὡς ἀπειρανδρος Μήτηρ * τοῦ Λυτρωτοῦ, * δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα * τοῦ Γψιστού, πανύμνητε, * ἀνομιῶν με ὄντα * αἰσχρὸν καταγάγιον, * καὶ ἐν γνώσει γενόμενον * τοῖς δαίμοσι πειγνιον * σπεῦσον καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ῥῦσαι, * λαμπρὸν οἰκητήριον * δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα. * Φωτοδόχε ἀκήρατε, * διωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, * καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, * καὶ ἀκιβδηλου αἰγλῆς * φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Ωδὴ δ. Ο καθήμενος ἐν δέξῃ.

Ω καινῆς καὶ παραδόξου * μίξεως τε καὶ κράσεως! * παρθενίς τόκον * ἥνωσε τεχθεὶς ὁ θεάνθρωπος· * ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ήμέραις * τὴν εὐφρόσυνον, * τὸν οἰκεῖον τιμῶν ἀθλητὴν, * ἐγχατέ-
μίξεν.

Ίδε πῶς Χριστὸν ἔφιλε * ὁ Χριστῷ στρατευόμενος * τοὺς
ἐχθροὺς γὰρ τούτου * ζῆλῳ καὶ πυρὶ κατηνάλωσε· * καὶ ἐστὸν
τελευταῖον * καλλιέργημα * καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα προθύμως *
ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἔκ τῶν ἄθλων * ὁ γεννάδας ἀνέλυσε, * παρῆστι
λόγων * καὶ ὑπερσψίᾳ κολάσεων * τοὺς θεατὰς καταπλήξας, *
καὶ γενόμενος * πάσῃ κτίσει καινὸν θέατρον * καὶ παράδοξον.

Οστοῦν μὲν οὐ συνετρίβη * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου μου, *
ὦ μακροθυμίας! * καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος· * τὸν δὲ
αὐτοῦ στρατιώτην * πῦρ δεξάμενον * καὶ τροχὸς ἡυλαβήθη θα-
νόντος * προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότῃ * τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες * καὶ
συναναστάντες, * ζῶσι παρ' αὐτῷ νῦν αἰώνια, * καὶ τῷ Γεννητῷ
Μητέρᾳ * συνδοξαζούσιν, * εὐλογοῦντες Πατέρα, Γιὸν, * Πνεῦμα
ἄγιον.

"Αλλος. Χριστός μου δύναμις.

Βουλὴν βουλεύεται * ὁ ἀτεβέστατος * καὶ σκοπεῖται, ὡς ὅν-
τως * ἐστὶ φρικτή· * ἔγνω γὰρ ὁ δεῖλαιος * διὰ βρωμάτων
μιαρῶν * τὸν λαὸν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἡνεγκέ * βουλὴν τὴν ἀθεσμον, * συσταλῆναι προ-
στάξας * τῶν καθαρῶν * ἐδεσμάτων ἐνθεσιν, * καὶ προτεθῆναι ἢ
αὐτὸς * κατεμόλυνε τοῖς αἷμασι.

Γέγονεν ἔκπυστον * καὶ διαβότον * τὸ ἀνόμημα πᾶσι * Χρι-
στιανοῖς· * ὅθεν ὡς ἐπέγνωσαν, * καὶ συνδρομῇ πάντων ὥμοι· *
εἰς Ναὸν Κυρίου ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ κυήσασαν, * τὸν προσιώνιον * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, *
νῦν οἱ πιστοὶ * πρέσβιν προβαλλόμεθα· * ταύτης δεήσεσι καμφρεῖς, *
εὔμενής γενοῦ δούλοις σου.

Καταβασία.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ
κούφῃ * ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος * τῇ ἀκηράτῳ παλέμῃ,
καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγαζούτας· Δόξα, Χριστέ, * τῇ δυνάμει
σου.

Ωδὴ ε· Ἐκέστη τὰ σύμπαντα.

Α νοίγεται σήμερον * τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, * καὶ ἡ κατα-
Α παύσιμος νῦν αὕτη * προεικονίζει * τὴν ἀναστάσιμον· * οὗτο
λαμπροφόρος τὴν λαμπρὰν * Δέσποιναν γεραίρουσα, * καὶ τὸν
ἔνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον * δῶρον Θεὸς Θεόδωρον * τοῖς ἡγαπηκόσι τοῦ φανέντος * ἡγαπημένου * τὴν ἐπιφάνειαν, * παραδόξων ἔργων ποιητὴν, * θείων τε δυνάμεων * αὐτουργὸν ἔργαστάμενον.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα * τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, * ἔχθρὲς τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας: * καὶ τεθνηκὼς γάρ * ζῆ καὶ ἐγρήγορε, * καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς * ἀντικαθιστάμενος, * σωζει πάντα ὄρθοδοξον.

Θεοτοκίον.

Ξενίζον τὴν πρότερον * τὸ θαῦμα τῆς Θεόπαιδος, * ταῖς τῶν ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις * εἶληφε πίστιν * τὴν ἀναμφίβολον, * καὶ τὸ πιστεύομενον ἀεὶ * μένει θαυμαζόμενον * καὶ πιστῶς προσκυνούμενον. Ἀλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Ο τότε τοίνυν ἀρχιερεὺς * ὅλος θαυμβηθεὶς, τοῦ ἀσεβοῦς * ὡς ἔγνω τὸ διαβούλιον, * ὑμνοῖς ἐν παννύχοις Θεὸν ἰκέτευε, * μὴ παριδεῖν εἰς τέλος * λαὸν τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ ταχὺς ὄντως βοηθὸς * τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῶς * προσχαλουμένων, δεήσεις αὐτῶν * οὐ παρεῖδεν ὅλως· ἀλλὰ ταχι- στην αὐτοῖς * ἐργάζεται τὴν λύσιν * τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐκ τῶν ὑψίστων ὁ βοηθὸς * πέμπεται ὡς τάχιστα πρὸς γῆν, * ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, * καὶ τῷ Ἀρχιποίμενι ἐποπτάνεται, * τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων * τῆς παρανόμου βουλῆς.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, * Δέσποινα, ἀντίληψιν θερμῶς, * κατασχυνθήσεται πώποτε, * ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται * πρὸς τὸ συμφέρον θᾶττον * τῆς ἔξαιτήσεως.

Καταβασία.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπει-
» Ερόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, *
» καὶ τέτοκας ἀχρονον Γιὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε * σωτηρίαν
» βραβεύουσα.

Ωδὴ ι. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάνδημον.

Νηστεύειν, Σῶτερ, οὐ δύνανται * οἱ φίλοι καὶ οἱοι τοῦ νυμφῶνος σου· * σὲ τὸν νυμφίον γάρ * σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου * ξενίζουσι παρόντα * καὶ θεραπεύουσιν.

Ἀπέστη Θεοῦ τοῦ σωζοντος, * ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώ- νυμος, * καὶ πρὸς ἀπόνοιαν * κατεξανέστη τῆς πίστεως· * ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εύρε * τὸν μεγαλώνυμον.

Παθών κατέστη σοφώτερος, * καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότε- ρος· * τὴν πρὸς τυράννους γάρ * πάλην καὶ νίκην καλῶς ἀσκη- θεῖς, * οὐδὲ θανὼν ἀπέστη * τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίων.

· Ρυσθέντες σήμερον, Δέσποινα, * κινδύνου ψυχοφθόρου, τῷ θαύματι * τοῦ ἀθλοφόρου σου, * κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, * τὴν χάριν ἅμφοτέροις * ἀντιτεθείκαμεν.

"Αλλος. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Πιὸ ξένον θαυμούμενος * τῆς ὥρασεως τῆς σῆς, * ἀρχιερεὺς ἀντέφησε. * Σὺ τίς εἶ, κύριε, ὁ λαλῶν, ἐμοί; * γνώρισον καὶ δίδαξον, * πῶς εὔρησωμεν θᾶττον * τὴν βοήθειαν.

Θεόδωρος ἔφησεν. * Ἐγὼ πέφυκα σαφῶς * ὁ ἀθλητὴς, καὶ ἀκουσον. * Σῖτον ἐψήσας μέρισον τοῖς λαοῖς, * καὶ οὕτω σωθῆσεθε * κεχρασμένων βρωμάτων * τοῦ ἀλάστορος.

· Ως μέγα τὸ θαῦμα σου, * καὶ παράδοξος ἡ σὴ * ἀντιληψίς, Θεόδωρε! * διὸ θαρροῦντες πάντες, εἰλιχρινῶς * πρὸς σὲ καταφεύγομεν, * καὶ δεόμεθα. Σῶσον * τοὺς οἰκετας σου.

Θεοτοκίων.

Φωτὸς οἰκητήριον * καὶ δοχεῖον καθαρὸν * τοῦ Λόγου ἐχρημάτισας, * Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ καὶ τῇ ἐν σοὶ * ἐπισκέψει. Πνεύματος * τοῦ ἄγιου διό με * φωταγώγησον.

Καταβατία.

• **T**ην θείαν τάντην καὶ πάνδημον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, * τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάχιον. 'Ιδιόμελον. 'Ηγος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, * ἔνδον λαβών ἐν καρδίᾳ σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύσθλε, * καὶ στέφει οὐρανίψ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀγήτητος.

Ο Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Ο ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενος, * εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμεν σε. * ὅπει δώρημα θείον δεδώρησαι, * τὸν γενναῖον τοῖς ἀθλοῖς Θεόδωρον, * τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, * ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας. * εὐσεβεὶς λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, * νικητὴς ἀνεδείχθη κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀγήτητος.

'Ωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Nόμον ἔφησας * μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου, * δίκαιε Δέσποτα. * ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, * καὶ ὁ πολυθαύμαστος * οὗτος θεράπων σου * τῇ φαιδρότητι * τῆς μνήμης τούτων σήμερον * νόμους λύσυσι νηστείας.

· Ως ἡδίστη * καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυνος * ἡ νῦν πατήγυρις, * ἦν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν * καλλιστος καὶ μέγιστος * νῦν

ἐσχεδίασεν * ἐνὶ θαύματι, * ἐξ ἀκαθάρτων ἄγραντον * τοῦ Χριστοῦ λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας * δεινοὺς ἀντιταξάμενον, * καὶ κατισχύσαντα * τὸν ψυχοφόρον τε * καὶ τὸν λυματινόμενον * ἔμψυχα σώματα * ἀναδήσωμεν * ἐπινικίοις ἄσμασι * καὶ στεφάνων ἐγκωμίοις.
Θεοτοκίον.

* Ο γενάρχης μὲν * προγονὸς τὴν ψυχολέπειραν * βρῶσιν οὐκ ἔφυγεν. * ὁ σὸς πιστὸς δὲ λαὸς * παρὰ τοῦ σοῦ Μάρτυρος * προδιδαχθεὶς, καὶ φυγῶν * τὴν ὀλέθριον * τροφὴν, σὺν τούτῳ, Δέσποινα, * τὰ σωτήριά σοι θύει.

* Αλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Δροσοβόλος ἀθυμίας καὶ φλογώσεως * νεφέλη ὥρθις, ἔνδοξε, * Δκαὶ διέσωσας * ἐξ καμίου τῆς τυραννικῆς * κραυγαζόντας πάντας τοὺς πιστούς. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βαστλεύ παρανομάτατε, αἰσχύνθητι, * καὶ ἐμφραγείη στόμα τὸ σὸν, * τὸ μελετῆσαν * καθ' ἡμῶν παράνομον βουλήν. * κατελυσε γάρ σου τὴν ἴσχὺν * ὁ βασιλεύων Βασιλεὺς * καὶ πάντων Κύριος.

* Ιουλιανὲ ἀνόητε, καρδία σου * ὅλη κακίας πέπλησται. * φαρμακοῦται δὲ * παρὰ τοῦ σοφοῦ ἡμῶν Θεοῦ, * σχεθεῖσα δολίως καθ' ἡμῶν, * τῶν ἔκβοῶντων πρὸς αὐτόν. * Τὴν χάριν νέμοις ἡμῖν. Θεοτοκίον.

* Γιέρ λόγον σου ἡ σύλληψις γεγένηται, * καὶ ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * παναμώμῃτε. * Θεὸν γάρ ἐγένησας σαρκί, * τὸν σώσαντα πάντας ἐκ φθορᾶς. * εὐλογημένη, διὸ σὲ * πάντες δοξάζομεν.
Καταβασία.

* Οὐχ ἐλάτερεσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαντα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαροῦντες ἐψαλλον. * Γιπερύμνητε, * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

* Ωδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Hχαρᾶς τῇ γεννήσει πληρώσασα * τὰ οὔρανια καὶ τὰ ἐπίγεια, * τῇ τοῦ καιροῦ στυγνότητι * χάριν εὔχαιρον νέμει, * τῷ στεφανίῃ * συγκρετεῦσα λαμπρῶς τὰ ἔόρτια.

Σαββατίσωμεν, ἀνθρώποι, σήμερον, * ἐκ τῶν κόπων τῶν χθὲς καταπαύοντες, * διὰ τὸν εὐλογήσαντα * τὴν παροῦσαν ἡμέραν * τῇ καταπαύσει, * καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

* Αληθῶς τοῦτο πρῶτον ἐν Σαββατοι, * καὶ Σαββάτων ἀν λέγοιτο Σαββατον, * μαρτυρικῆς τε χάριτος * καὶ δυνάμεως θείας * ἐμπεπλησμένον, * σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλέως Θεοῦ ἀγνοῖς βρώμασι, * βασιλείας ἀθέσμου μιάσ-
ματα * ὁ καθαρὸς κατήργησε, * παραδέξω τε τρόπῳ * θαυμα-
τουργίας * τὴν ἀγίαν ἐβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοὶ τὸ σὸν, Κόρη, μυστήριον * τῶν Μαρτύρων ὁ πρόδυ-
μος θάνατος: * ως γὰρ Θεῷ πιστεύσαντες * τῷ τεχθέντι, καν
πάθος * ἔκῶν ὑπέστη, * ἐκυτοὺς οἱ γενιαῖοι κατέθυσαν.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστιοις.

Ἐκ φλογὸς ως ἐόρυσθης, * μάρτυς Θεόδωρε, * θεῖκῇ δυναστείᾳ, *
οὗτω καὶ νῦν ἡμᾶς * ἔσωσας αὐτὸς, * ἐπιστάσει τῇ θείᾳ
σου, * τῆς τοῦ παρανόμου * βουλῆς κακομηχάνου.

Τὸ ἐσπέρας ηὔλισθη * κλαυθμὸς τοῖς δουλοῖς σου, * πονη-
ρᾶς ἐξ ἐνέδρας * τοῦ ἀποστάτου ἡμῶν * ἀλλ' εἰς τὸ πρώτῳ *
ἀγαλλίασις ἐλαυψε, * Μάρτυς καρτερόφρων, * θερμῇ σου βοηθείᾳ.

Λυτρωτήν σε εύρόντες * οἱ ἐν κινδύνοις ἡμεῖς * ἐμπεσόντες,
καὶ ρύστην * τῆς τοῦ ἔχθρου μηχανῆς, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * σὲ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων * τῆς σῆς λοχείας, ἀγνή, * τὸ μυ-
στήριον φράσαι: * καὶ διὰ τοῦτο σε * πίστει εὔσεβῶς * Θεοτό-
κον ως σέβομεν, * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Π αἰδας εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
πάσωσατο, * τότε μὲν τύπουμενος: * νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασσαν * ἥγειρε ψάλλουσαν. * Τὸν Κύριον
ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ 6. Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη.

Συντρέχει τὰ πλήθη πανταχόθεν: * ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, * καὶ τὴν ἔνοικον χάριν * τοῦ προλάμποντος ἐν δόξῃ
πάντων Μαρτύρων * σὺν τῇ Δεσποίνῃ * τῶν ἀπάντων μεγαλύνομεν.

Ανδρίζου, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, * καὶ κράτει τῶν μάτην
πολεμούντων. * τοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι * καὶ παρόντες σοῦ προ-
κήδονται καὶ ἀπόντες, * ως ὁ γενναῖος, * ως τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι: * τὰ πράγματα ζῆν καὶ
μετὰ τέλος * καὶ τῆς πίστεως πάλιν * προστατεῖν μετὰ τοῦ
Ισοῦ δείκνυσι ζηλου. * ὃν οἱ πλουτοῦντες * εὑεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ως θείαν σφραγίδα σὲ τοῖς ὅμνοις, * τὴν ἐσφραγισμένην
Θεοῦ βιβλον, * ἐπιτίθημι φέρων, * καὶ συνάγω τοὺς ἐπαίνους εἰς
σὲ, Παρθένε, * οὕτω δοξαζων * ἐπι πλέον τὸν σὸν Μάρτυρα.

· Αλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις ἴδειν ἀδύνατον.

Kαλῶς * ἐδείχθης πρόμαχος, ἔνδοξε, * καὶ χραταιά * ἀντιληφτές ἡμῖν, τοῖς τιμῶσι σου * τὴν σεπτήγ καὶ ἀσθέτου μνήμηρν νῦν, * καὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων * τὰ κατορθώματα, * καὶ τὴν γενομένην εἰς ἡμᾶς * θείαν ἀντιληφτιν.

Τὸ σὸν, * παμμάκαρ, θαῦμα, Θεόδωρε, * τὸ τελεσθὲν * ἀγίας ἐπομβρίας, ἐξάρεται * εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, μακάριε. * ὅθεν καὶ ἐτησίως * συναθροιζόμενος, * δόξαν ἀναπέμπομεν Χριστῷ, * τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ορῶν * τὸν πόθον τῶν εὐφημωύντων σε, * Μάρτυς Χριστοῦ, * τὴν χάριν ἀντιδώρησαι μείζονα. * καὶ τὴν πίστιν εἰδὼς, ὅση πέρυχεν, * ἔνδοξε, μὴ ἐλλίπης, * πρέσβυς θερμότατος, * μάρτυς, καὶ μεσίτης πρὸς Θεὸν * ἡμῶν δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Γινεῖν, * Παρθένε, σὲ οὐ παυόμεθα, * τὴν βοηθὸν, * τὴν σκέπην, τὴν ταχεῖαν ἀντιληψιν, * τὴν προστάτιν ἡμῶν ἀκαταισχυντὸν * τῆρησον σοὺς οἰκέτας, * πάσης κακώσεως, * πάσης μηχανῆς τοῦ πονηροῦ * ἐκλυτρουμένη ἀεί.

Καταβατία.

• **A**πας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος. *
• **A**πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν
• ιερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω. * Χαῖρος,
• παμμακάριστε * Θεοτόκε, ἀγνή, Ἀειπάρθενε.

Εἶαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Στεφανηφόρος, "Αγιε, * παρεστώς σὺν Ἀγγέλοις * τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, * καὶ φωτὸς τοῦ ἐκεῖθεν * πληρωύμενος, ἀβλοφόρε, * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ * ἀδιαλείπτως πρέσβευε, * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, * τοῖς εὐσεβῶς * τὴν φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσι, * Θεόδωρε πανόλβιε, * Μάρτυς ἡγλαίσμένε.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Πεντηγατεῖρι σου Κύριος, * ἀπολλύμενον κόσμον * φθορᾶς
Πιάνακαλέσασθαι * βουληθεὶς, ὥστερ οἰδεν, * ἐσκήνωσε, Θεοτόκε. * Σωτηρίαν οὖν πάντες * εύρόντες, ἐκβιώμεν σοι * Χαῖρε τῷ τοῦ Ἀγγέλου * πανευκλεές, * γυναιξὶν ἐν πάσαις εὐλογημένη. * καὶ γὰρ χαρὰν ἐκύησας * πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ιστῶμεν στήγ. σ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω * σπρατολογίας, πιστοί, * ὡς χαρτερὸν
Πιάπλιτην * τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, * συμφώνως συνελθόντες, *

φύσις μυστικαῖς * εὐφημήσωμεν, λέγοντες. * 'Αξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, * εὔχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, * δῶρον Θεῷ ἀληθῶς, * τοῖς θλιβόταις πᾶσι * θυμηδίᾳ ἐδόθης, * Θεόδωρε τρισμάκαρ. * πᾶς γάρ τῷ σῷ * πρωτελάζων Ναῷ ἀληθῶς, * μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβὰς * τῶν θαυμάτων σου, γεγαίρει. Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, * καὶ τὴν λαμπρότητα * ἀθλητικοῖς καμάτοις * σεαυτῷ θησαυρίσας, * πᾶσαν τὴν ισχύν σου * δῶρον δεκτὸν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἀθλοῖς μετὰ σπουδῆς * θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τῇ παμραεῖ πανηγύρει * τοῦ θείου Μάρτυρος * εὐωχηθῶμεν πάντες * καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, * φιλέορτοι, τιμώντες * φαιδρὰν ἔορτὴν * τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, * ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, * τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα. Ἡγος πλ. β'.

Αγιωσύνης δωρεὰ * καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς * πεφανέρωσαι * τῷ κόσμῳ, Θεόδωρε. * Χριστὸς γάρ σου, σοφὲ, * τὴν μνήμην ἐδόξασεν. * ἐν ᾧ συμφώνως οἱ πιστοὶ * γεγηθότες, ὑκειμεν * τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, * η βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * σὲ ικετεύμεν· * Πρέσβειε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ιδιόμελα τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἡγος δ'.

Χορεύουσι στίφη. * Μαρτύρων χαρμονικῶς * νῦν ἐν τῷ τεμένει σου, * ἀθλορόρε Θεόδωρε, * καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα * τοὺς ἀθλους κροτοῦσι τῆς καρτερίας σου. * καὶ αὐτὸς ὁ στεφόδότης Χριστὸς πάρεστι, * πλουτοποιὰ χαρίσματα * σοις ὑμνῳδοῖς δεξιᾷ παρεχόμενος. * ὃν ποθήσας ἐζήτεις, * καὶ εὐρών ὠμίλησας, * ὅνπερ ἐπόθησας. * ὃν ιχέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Ηαθαρὰ καὶ πανάμωμος νηστεία * ἐπιδημήσασα νῦν πρὸς ἡμᾶς, * μαρτυρικῶν θαυμάτων * τελετὴν συνεισήγαγε. * διὰ γάρ νηστείας * τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν * καὶ ύπων ἐκκαθαιρέμεθα. * καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν σημείων * καὶ ἀθλῶν * γενναίως κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζόμεθα. * Οθεν * καὶ τῆς ιερᾶς ἐγκρατείας * τῇ χάριτι φωτιζόμενοι, * καὶ ταῖς θαυματουργίαις * Θεο-

δώρου τοῦ Μάρτυρος, * τῇ πρὸς Χριστὸν στηριζόμεθα πίστει, * αἰτούμενοι αὐτὸν σωτηρίαν βραβεῦσαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σπίγος. Δίκαιος ὡς φονικὸς ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Tῇ μαρτυρικῇ σου * πρὸς Θεὸν παρέβησίᾳ, Θεόδωρε, * τὸ τοῦ ἀποστάτου * κατὰ τῆς Χριστοῦ πίστεως μηχάνημα * μάταιον ἀπετελεστας· * ὑπέρμαχος * τῷ εὐσεβοῦντι χρηματίσας λαῷ, * δι' ἐπιστασίας φρεγτῆς * τῶν μεμολυσμένων βρωμάτων * θυσίαις εἰδωλικαῖς αὐτοὺς λυτρωσάμενος. * Οθεν σε * καὶ ὡς εἰδωλῶν καθαιρέτην, * καὶ ὡς τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ * σωτῆρα καὶ φύλακα * καὶ προστάτην ἡμῶν εὐεπήκοον * τιμῶντες, δεόμεθα ἐν ἄσμασιν * ἴλασμὸν καὶ φωτισμὸν * διὰ σῶν δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δέξα. Ἡγος πλ. δ'.

Θλητικὴν ἀνδρείαν * εὐσεβῶς καθισπλισθείς, * ἀθλοφόρε Χριστοῦ, * καὶ λογικὴν λατρείαν * μυστικῶς ὑπερμαχῶν * τῇ δυνάμει αὐτοῦ, * τῶν εἰδωλῶν τὸ ἀσεβές * καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς * ἀσθενὲς ἀπέδειξας, * καταφρενῶν τῶν βασάνων * καὶ τοῦ προσκαΐου πυρός. * Άλλ' ὡς θείων δωρεῶν * καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * τῇ πρεσβείᾳ σου σῶς * τοὺς ἔκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεστοκιον. Ἡγος ὁ αὐτὸς.

Aέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκελουθία τοῦ Ὁρθοῦ. Συνάπτουμεν καὶ τὴν ποάτην Ὥραν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὸ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Ωδὴ γ'. καὶ σ'.

Προσκείμενον. Ἡγος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Σειγ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου.

Ο Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας πρώτων.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Α'. 1.

Hολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλαλησεν ἡμῖν ἐν Γεφ. ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὐ καὶ τοὺς αἰώνας ἐποίησεν· ὃς ὅν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ φήματι τῆς

δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἐσυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐξ δεξιᾳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ χρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὃσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπε ποτε τῶν Ἀγγέλων· * Γίος μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; "Οταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοχον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Γίον· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἡγαπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλατον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ κατ' ἄρχας, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελιώσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἔχει-
ψουσι.

Τοῦ Ἀγίου Προφήτηος β'.

Κεφ. Β'. 1.

Ἐκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Καὶ ἡ ἡκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ικανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπαθῆσον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐάν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει καὶ λέγω· δώσει γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν φαντασμῷ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἔκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μετὰ δόξης αἰώνιου.

*Ἀλληλουία. Ἡγος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι δις ἐν τῇ ἀγίᾳ Τεσταρακοστῇ παρελάβομεν ἐσθίειν ὄψιάριον, τῇ Εορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Βασιλέρος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΗΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, ἵστημεν στήγ. δ. καὶ φαίλονται παρόνται Στιγμῆς προσόμοια.

Ποτῆμα Νικούλαον.

Ὕγιος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Nῦν εὔσεβείας τὸ σέλας * πᾶσιν ἐφήπλωται, * διασκεδάζεν πλάνην * ἀσεβείας, ὡς νέρως, * φωτίζον δὲ καρδίας * τῶν εὔσεβῶν. * Δεῦτε πάντες προσπέσωμεν, * εὔσεβορρόνως εἰκόνας Χριστοῦ σεπτάς * προσκυνοῦντες οἱ ὄρθιοδόξοι.

Iεροτύπωις εἰκότι * νῦν ὥρατίεται, * ὡς νύμφη κοσμητεῖται, * ἡ Χριστοῦ Ἑκκλησία, * καὶ πάντας συγχαλεῖται * πενεματικῶς * ἔστραται· συνέλθωμεν * ἐν ὁμονοίᾳ καὶ πίστει, χαρμονικῶς * μεγαλύνοντες τὸν Κύριον.

Kόσμος ὁ σύμπας, εὔρρεανου· * ἴδοὺ γὰρ Κύριος * καθεῖται ἀπὸ ὑψους * ἀσεβείας τὸ κράτος * ἀρρήτω προμηθείχ. * καὶ ταπεινοί· * ἀνυψώθημεν σήμερον * ὄρθιοδόξιας πρὸς πίστιν, δι' εὔσεβος * Βασιλίδος ὁδηγούμενοι.

Pρὸς τὸ πρωτότυπον φέρει, * φησὶ Βασίλειος, * τιμὴ ἡ τῆς εἰκόνος· * διὸ τοῦτο ἐν σχέσει * τιμῶμεν τὰς εἰκόνας * Σωτῆρος Χριστοῦ, * τῶν Ἀγίων ἀπάντων τε, * ἵνα αὐτῶν δεδραγμένοι, μήποτε νῦν * δυσσεβείᾳ ὑπαχθεῖμεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Όυσιον.

Oτῇ ἀνάρχῳ καὶ θειᾷ * φύσει ἀόρατος * βροτὸς ὥραθη, Κόρη, * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, * δι' ἀκραν εὔσπλαγχναν. * οὐ τῆς σαρκὸς * γεγραφότες τὴν μίμησιν, * τιμητικῶς προσκυνοῦμεν πάντες πιστοί, * εὔσεβῶς καὶ μεγαλύνομεν.

Ἀπόστολος προσόμοια.

Ὕγιος 3'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Aύμης φθοροποιοῦ * φυγόντες κακοδοξῶν, * ὄρθιοδόξιας φέγγει * καρδίας ἑλλαμφθῶμεν, * πιστοί, Θεὸν δοξάζοντες.

Στήγ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, οἱοί Θεοῦ.

Aρείου θελερά * κατήργηται ἀπάτη, * Μακεδονίου, Πέτρου, * Σεβήρου τε καὶ Πύρρου. * καὶ λάμπει φῶς τρισῆλιον.. .

Στήγ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ.

Oὐκέτι δυσσεβῶν * αὐχεῖ τὸ νόθον δόγμα. * Θεὸς γὰρ ὄρθιοδόξοις, * τῇ νεύτῃ Θεοδώρας, * ράβδον ἰσχύος δίδωσι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

"**Γ**ρψωτας ταπεινῶν * τὸ χέρας, Θεοτόκε, * τεκωῦτα Θεὸν Δόγον.*
ὅθεν πιστῶς σε πάντες * τιμῶντες μεγαλύνομεν.

'Απολυτικιον. 'Ηχος β.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἴτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πτασιμάτων ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ θεός· * βουλήσει γὰρ εὐδόχησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἵνα ῥύσῃς οὓς ἔπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * δόθεν εὐχαρίστως βιωμεν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ γίνεται. 'Απόλυτις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὴν συνήθη Σπιγόλ. εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, εἰς τὸν 'Ηχον τῆς Ὁκτωήγου, ιστῶμεν στίχ. ί. καὶ φᾶλλομεν Σπιγόρα ἀναστάτιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. καὶ τοῦ Τριψόλου δ'.

Σπιγόρᾳ Προσόμοια τοῦ Τριψόλου.

'Ηχος πλ. β· "Ολιγην ἀποθέμενοι..

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον * πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως * ἐξ ἀνέλου λάμψαντα * ἀσωμάτου τε γαστρὸς * τοῦ Γεννήτορος, * οἱ Προφῆται, Κύριε, * οἱ τῷ σῷ Πνεύματι * ἐμπνευσθέντες, προηγόρευσαν * παιδίον ἐσεσθαι * ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, * ἀνθρώποις συναπτόμενον, * καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον. * δι' ὧν, ὡς οἰκτίμων, * ἐλλάζμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς * τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἀφραστον * σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Λόγῳ σε κηρύξαντες * οἱ θεηγόροι Προφῆται, * καὶ ἔργοις τιμήσαντες, * ἀτελεύτητον ζωὴν * ἐκαρπώσαντο. * τῇ γὰρ κτίσει, Δέσποτα, * παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα * μηδ λατρεύειν καρτερήσαντες, * τὸν κόσμον ἀπαντα * εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν. * καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, * οὐπερ προηγόρευσαν πάθους σου. * ὧν ταῖς ικεσίαις, * ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν * τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, * μόνε πολυέλεες.

Φύσει ἀπερίγραπτος * τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, * ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, * σαρκωθεὶς ἡξίωσας * περιγράφεσθαι. * τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, * καὶ τὰ ιδιώματα * ἀνελάβου ταύτης ἀπαντα. * διὸ τὸ εἶδος σου, * τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, * σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, * πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι. * καὶ τῶν ιαμά-

τῶν * τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, * τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι * θείαις παραδόσεσιν.

Γόπερτιμον κόσμησιν * ή τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ * τῶν σεπτῶν ἀπειληφε * καὶ ἄγιων εἰκόνων * τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ * καὶ τῆς Θεομήτορος * καὶ Ἀγίων πάντων * φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν. * δι· τῆς φαιδρύνεται * καὶ καταγλαυκεται χάριτι, * καὶ στίφος ἀποβαλλεται * τῶν αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα. * καὶ ἀγαλλιμένη * δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα * πάθη τὰ ἔκουσια.

Δόξα. Ἡχος β'.

Η χάρις ἐπέλαυψε τῆς ἀληθείας. * τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιαδῶς * νῦν ἀνεφανδὸν ἐκτετέλεσται. * ίδού γὰρ ή Ἐκκλησίᾳ * τὴν ἔνσωμαν εἰκόνα Χριστοῦ * ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφίενυται, * τῆς σκηνῆς * τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα * καὶ τὴν ὄρθοδοξὸν πίστιν κατέχουσα. * ίνα ὃν σεβόμεθα, * τούτου καὶ τὴν εἰκόνα * διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. * Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην * οἱ οὗτοι μὴ πιστεύοντες. * ἡμῖν γὰρ δόξα * τοῦ σαρκωθέντος ή μορφὴ, * εὐσεβῶς προσκυνούμενη, * οὐ θεοποιουμένη. * Ταύτην κατασπαζόμενοι, * πιστοί, βοήσωμεν. * Ο Θεὸς, * σῶσον τὸν λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ ἐνδιατάκτου "Ἡχου. Εἰς τὴν Λιτήν δὲ, ὡς συγκίνως, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τοῦτο τὸ παρόν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἡχος β'.

Χαίρετε, Προφῆται τίμιοι, * οἱ τὸν νόμον Κυρίου * καλῶς διαταξάμενοι, * καὶ τῇ πίστει φανέντες * ἀπόρθητοι στῦλαι ἀκλινεῖς. * ὑμεῖς γὰρ καὶ μεστεῖται ὥφθητε * τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ. * καὶ μεταπτάντες πρὸς οὐρανὸν, * αὐτὸν ἰκετεύσατε * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ φωτός: * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἡχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας * εἰς εὐσέβειαν προβάντες, * καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, * ψαλμικῶς τὰς χειρῶς χροτήσωμεν, * εὐχαριστήριον αἴνον * Θεῷ προσάγοντες. * καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίνακες * καὶ ιερᾶς σκεύεσιν * ἐγχαραχθείσας ιερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, * τῆς Πανάγου * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * τιμητικῶς

προσκυνήσωμεν, * ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ * τῶν χακοδέξων θρησκείαν. * ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, * ὡς φησὶ Βασιλεῖος, * ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. * αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις * τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωρίχου.

* Ήχος ὁ αὐτός.

Ο θαύματος καίνοῦ * πάντων τῶν πᾶλαι θαυμάτων! * τίς γὰρ Οἴγνω μητέρα * ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκαλαῖς φέρουσαν * τὸν ἀπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ἀλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παρρήσιαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπέρ τῶν σὲ τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* Απολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Αγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν "Ορθρὸν, εἰς τὸ, Θεὸν Κύριος, Απολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, δίς.

Δόξα. Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου. "Ορα σελ. 224.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, Πυρστήρια. * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. * αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* Η συνήθης Στιχολογία καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς τούς.

* Ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, οὐ η ἀκροτιγίς.

Σήμερον εὔτεβίης θεωφεγγέος ἥλυθεν αἰγλη.

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

* Φρέδη α'. * Ήχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον πέλαγος.

Σκιρτῶτες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, * πιστοί, βοήσωμεν. * Ως διθαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Χριστὲ, * καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, * ὡς τὴν ἡμῶν ὄμονοιαν * καὶ συμφωνίαν ἔργασάμενος..

· Ήμέραν χαρμονικήν, θεόφρονες, * δεῦτε τελέσωμεν. * νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται, καὶ γῆ, * καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, * καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, * διαφερόντως ἐσταζοντα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, * χεῖρας χρωτήσωμεν, * τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ * συνηγμένα πρὸς ἔγωσιν. * καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, * τὸν τὴν εἱρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον * τὰ νικητήρια, * θεοχινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ * Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, * τῶν εὔσεβῶς τῆς πίστεως * ἀντεχομένων βασιλέων ἡμῶν.

Θεωτοκίον.

· Ρομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἔξελιπον * σαφῶς αἰρέσεων. * τὸν γάρ Ναὸν σου, πάναγνε σεμνή, * ἐν εἰκόσι κοσμούμενον * πανευσεβῶς θεάμενοι, * νῦν πανέρως ἀγαλλόμεθα.

Καταβασία.

- Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἰχνεσιν * ὁ πα-
- Λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
- τοῦ Ἀμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπάσατο.

· Δῶδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν * αἰρετικῶν νῦν ἡ ὄφρὺς αἰρεται. * ἡ γάρ Θεοῦ δύναμις * τὴν ὄρθοδοξίαν ἔχρατυνε.

Νεφέλαι, προφητικῶς * ζωωποιὸν ἔξ οὐρανῷ σήμερον * δρόσον τὴμεν ῥάνατε, * ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαὶ * τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σᾶλπιγγες * ὑπερφυῶς βοάτωσαν * τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

· Γυμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, * τὸν ἀναδεῖξαντα ἡμῖν Ἀνασταν * θεοσεβῆ, φιλόχριστον, * σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεωτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱερὰν * καταλαβόντες οἱ πιστοί, πάναγνε, * φωτοειδὲς χάριτι * νῦν κατευγασθῆναι δεόμεθα.

Καταβασία.

- Εὐρραίνεται ἐπὶ σοι * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα. *
- ΕΣύ μεν ισχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθίσματα. Ἡγεῖς α'. Χερὸς ἀγγελικός.

Τὴν θείαν σου μορφὴν * ἐν εἰκόνι τυποῦντες, * τὴν γέννησιν, Χριστὲ, * ἀριδὴλως βοῶμεν, * τὰ θαύματα τὰ ἀρρήτα, * τὴν ἔκουσιον σταύρωσιν. * ὅθεν δαιμόνες * ἀποδιώκονται φόβῳ, * καὶ κακόδοξοι * ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, * ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα. "Οὐαὶ.

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, * Ἀποστόλων τὰ εἰδη, * Μαρτύρων Μιερῶν * καὶ Ἀγίων ἀπάντων * εἰκόνας καὶ μορφῶματα * ιερῶς

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
ώραίζεται, * τοῦ Νυμφίου δὲ * τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς νύμφης *
ἀγλαίζεται * ταῖς νοεραῖς ἀγλαῖαις * ἡ Μήτηρ, ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιόν.

Τοῖς πόθῳ σου, σεμνὴ, * τὴν ἀγίαν εἰκόνα * τιμῶσι, καὶ Θεοῦ *
ἀληθῆ σε Μητέρα * συμφάνως καταγγέλλουσι, * καὶ πιστῶς
προσκυνοῦσι σε * φύλαξ φάνηθι * καὶ κραταὶ προστασία, * ἀπο-
τρέπουσα * πᾶν δυσχερὲς πόρρω τούτων, * ὡς πάντα ισχύουσα.

* Ωδὴ δ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Επιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου * τὸν σὸν Ναὸν ἀγίασσον,*
καὶ τῇ παρουσίᾳ * τούτου τῆς αἱρέσεως * τὴν πλάνην ἀπέ-
λασσον, * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας * τὸν σὸν λαὸν, ἀνάστειξον *
τῷ τῆς εὔσεβείας * ζῆλῳ πυρπολούμενον, * καὶ πίστει κραυγά-
ζοντα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ιεροτύποις μορφώσει τῶν εἰκόνων * τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμε-
νοι * καὶ τῆς Θεοτόκου * τύποις καταλάμποντα * τὰ θεῖα σκη-
νώματα, * ιεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

* Η βασιλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη * τὴν ἀληθῆ ποθήσασα *
Χριστοῦ βασιλείαν, * τούτου ἀνιστόρησεν * εἰκόνα τὴν ἀχραν-
τον, * καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.

Σεσταρχωμένον τεκοῦσα τὸν θεῖον Λόγον, * θεοπρεπὲς ἀγίασ-
μα, * Κεχαριτωμένη, * τεύτου ἀναδέδειξαι· * διό σου τὸ Τέμενος *
τὸ φωτοειδὲς ἐγκαίνιομεν.

Καταβασία.

* Ε παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ, τὸν ἥλιον *
* τῆς δικαιοσύνης, * ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως
* κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

* Ωδὴ ε. Σὺ, Κύριε μου, φῶς.

Θοῦ, Κύριε, τῇ σῇ * Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα, * ἀκλόνητον δια-
μένεν * εἰς αἰῶνα αἰῶνος· * τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἀπασσαν τὴν γῆν * ἡ φαιδρότης ἔξελαμψε * τῆς ἀνωθεν
δεδομένης * τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης * καὶ θείας ἀντιλήψεως.

* Ο μόνος ἀγαθὸς * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σὺ ὑψωσον ὄρ-
θιδόξων * βασιλέων τὸ κέρας * τιμώντων τὴν εἰκόνα σου.

Φῶς ἀδυτον ἥμεν * εὔσεβείας ἀνέτειλεν * θεσπίσματι θεοτενεύ-
στῳ * τῶν πιστῶν βασιλέων· * καὶ νεύματι θεέρρονι.

Θεοτοκίον.

* Εγκαίνιον ἥμεν. * τὴν ἀρχαῖαν εὐπρέπειαν, * πανάχραντε
Θεομῆτορ, * καὶ τὸν οἶκον σου τοῦτον * ἀγίασσον σῇ χάριτι.

Καταβολή.

- » Σὺ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἄγιον,
- » Σὲ πιστρέφον * ἐκ ζωφόδους ἀγνοίας * ποὺς πίστει ἀνημνοῦν-
- » τας σε.

Ωδὴ ζ'. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Γράφεται * καὶ πιμαῖται πιστῶς προσκυνούμενος * ὁ χαρακτὴρ
τοῦ Δεσπότου, * καὶ λαμβάνει πᾶλιν ἡ Ἔκκλησία * παρρή-
σταν, * εὐτεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Γυμνοῦται * κατηφεῖς καὶ σκότους αἱρέσεως * ἡ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, * καὶ φορεῖ χιτώνα τῆς εὐφροσύνης, * καὶ τῇ θείᾳ *
καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.

Εὔχλειας * τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε * τῶν ὄρθοδόξων ὁ
δῆμος, * Θεοδώρας νεύστει τῆς βασιλίδος, * καὶ τοῦ ταύτης *
εὐτεβοῦς Μιχαὴλ αὐτοκράτορος.

(Θεοτοκίου.)

Ο πᾶλαι * μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, * ὃς ἐν
σκηνῇ λογικῇ σοι * κατακεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, * ὁ δοξάζων *
τὸν Ναὸν σου, Παρθένε, τοῖς θαύμασι.

Καταβολή.

- » Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἔκκλησία βοᾷ
- » σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἴκτον *
- » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἰσιόμελον. Ήγος πλ. δ.

Ο ἀπεριγραπτὸς Δόγος τοῦ Πατρὸς * ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, * πε-
ριεγράφῃ σαρκούμενος, * καὶ τὴν ρύπωθεῖσαν εἰκόνα * εἰς τὸ
ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, * τῷ θειῷ καλλεὶ συγκατέμειξεν. * Αλλ' ὁ-
μολογοῦντες τὴν σωτηρίαν * ἔργῳ καὶ λόγῳ, * ταύτην ἀνιστο-
ροῦμεν.

Ο Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς οἰκονομίας μαστήριον * πᾶλαι Προφῆται * θειώ-
δος ἐμπνευσθέντες, * δι' ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη * τῶν αἰώ-
νων καταντήσαντας, * προκατήγειλαν, * τῆς τούτου τυχόντες
ἐλλάμψεως. * Γνῶσιν οὖν θείαν * παρ' αὐτοῦ λαβόντες, * ἔγι
Κύριον * τὸν Θεὸν γινώσκομεν * ἐν τρισὶν ὑποστάσει προσκυνού-
μενον. * καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, * μίαν πίστιν, * ἐν βάπτισ-
μῳ ἔχοντες, * Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. * Αλλ' ὁμολογοῦντες τὴν
σωτηρίαν * ἔργῳ καὶ λόγῳ, * ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ωδὴ ζ'. Εν τῇ καμίνῳ.

Συγχορεύετω * τῆς Ἔκκλησίας τῇ φαιδρότητι, * πόθῳ * θείῳ,
Αγγέλων τῇ σπραγιά, * θεοφρόνως ἀναμέλπουσα. * Εὐλογη-
ρένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

· Ή Ἐκκλησία * τῶν πρωτοτόκων καὶ πανήγυρις * χάριει, * θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν * ὄμοφρόνως ἀναμελποντα· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελυτρωμένοι * τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, * νεύσει * Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς * βασιλίδος, ἀναμελπομεν· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

· Γιέρει τὰς ἄνω * χοροστασίας ἡρθης, πάναγνε, * μόνη * γενομένη Μήτηρ τοῦ Παντούργου· * γεγηθότες οὖν χραυγάζομεν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Καταβασία.

· Εν τῇ καμίνῳ * Αθραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, * πόθῳ * εὐεσβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἔκραυγαζον· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

· Ωδὴ η'. Χειρας ἐκπετάσας Δανιηλ.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς * διαφυλάττοντες, * εἰκόνας γράφομεν * καὶ ἀσπαζόμεθα στόμασι * καὶ καρδίᾳ καὶ θελήματι, * τὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ * Αγίων, χράζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

· Επὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς * τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν * καὶ τὴν προσκύνησιν * ἀναβιβάζοντες σέβομεν, * θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν * ἀκόλουθοῦντες, καὶ Χριστῷ * πίστει χραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ * τοῦ θείου Πνεύματος * σεπτὴ Βασίλισσα, * καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, * τὴν εὐπρέπειαν ἡγάπησε * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ * καὶ ὥραιότητα, * εὐλογοῦσα * ἀμα πιστοῖς Ιησοῦν τὸν θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

· Ακτίσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ * καταλαμπόμενος, * ὁ θεῖος Οίκος σου· * κατασκιάζει νῦν ἀπαντας * τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, * καὶ ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς, * Παρθένε, ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Καταβασία.

· Χειρας ἐκπετάσας Δανιηλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι * οἱ εὐεσβείας ἔρασται * παῖδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

· Ωδὴ θ'. Λιθὸς ἀχειρότμητος ὄρους.

· Ιερογραφίαις εἰκόνων * κεκοσμημένην καθορῶντες * πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, * μετ' εὐλαβείας * πάντες πρεσβράμωμεν, * καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· * Σὲ μεγαλύνομεν, Τρισάγιε.

Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη * ἡ Ἐκκλησία, τὸν σταυρόν σου * καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας, * καὶ τῶν Ἀγίων * τὰ ἐκτυπώματα, * μετ' εὐφροσύνης, Δέσποτα, * καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Δάμπερυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ * τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμον, * καὶ παρεμβολαῖς ἄγγελικαῖς * καὶ πανθηρίαις * τούτους περιφραξόν, * τὴν τῶν ἔθνων θρασύτητα * καθυποτάσσων αὐτοῖς, Δέσποτα.

Θεοτοκίου.

* Ήρθη τῆς προμήτορος Εὔας * ἡ καταδίκη, Θεοτόκε, * ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην * ἀνερμηνεύτως, * ἀγνή, γεγέννηκας, * οὐ νῦν καὶ τὴν ἐμπρέρειαν * ἐν ταῖς εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία.

* Λιθος ἀχειρότυμητος ὄρους * ἐξ ἀλαζεύτου σου, Παρθένε, * * Λάχρογωνιαῖς ἐπιμήθη, * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας * φύσεις * διὸ ἐπαγγαλλόμενοι * σὲ; Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

* Εξαποστειλάρισον τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον ἀπαξ, καὶ τὰ παρόντα προσέμοια 3'.

Γυναῖκες ἀκουοτίσθητε.

Σχιρτήσατε, χροτήσατε, * μετ' εὐφροσύνης ἄστατε * Ως θαυμαστά σου καὶ ξένα, * Χριστὲ, βοῶντες, τὰ ἔργα! * καὶ τίς ισχύσει ἔξειπεν, * Σῶτερ, τὰς δυναστείας σου, * τοῦ τὴν ἡμῶν ὅμονοιαν * καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν * ἐνώσαντος Ἐκκλησίαν;

Θεοτοκίου. Οὐρανοῦ.

* Ρυμφαῖαι νῦν ἔξελιπον * τῆς δυσμενοῦς αἱρέσεως, * καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης * ἔξηφανισθη μετ' ἦχου * τὸν γάρ Ναόν σου, πάναγνε, * πανευπρεπῶς θεώμενοι * κεκοδημημένον χάρισι * τῶν σεβασμίων εἰκόνων, * χαρᾶς πληρούμενα πάντες.

Εἰς τὸν Αἴνους, Στιγμὰς ἀναστάσιμης δ'. καὶ Ἀνατολικόν. Καὶ του Τριφύλιου τὰ παρόντα προσέμοια γ'.

* Ηγος δ'. Εδωκας σημείωσιν.

* Μην σοὶ νῦν ἀγάλλεται * ἡ Ἐκκλησία, φιλάνθρωπε, * τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστῃ αὐτῆς, * τῷ ταύτην θελήματι * θεωρεπεστάτῳ * ἐξ εἰδώλων πλάνης * λυτρώσαμένῳ, καὶ σαυτῷ * ἀρμοσαμένῳ τιμέῳ αἰματί, * φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσαν * τὴν ιερὰν ἀναστήλωσιν * τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσα * σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίγ. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε.

* Σ αρχές τὸ ἐκτύπωμα * ἀναστηλοῦντες σου, Κύριε, * σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, * τὸ μέγα μυστήριον * τῆς Θικονομίας * τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες *. οὐ γὰρ δοκήσει, ὡς φασίν * οἱ θεομάχοι παῖδες

τοῦ Μάνεντος, * ἡμῖν ἀφθης, φιλάνθρωπε, * ἀλλ' ἀληθείᾳ καὶ
φύσει σφράξ, * δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι * πρὸς τὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στιχ. Εὐφρανθήσομαι.

Ημέρα χαριμόσυνος * καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως * πεφανέρωται
Ησήμερον. * φαιδρότης δογμάτων γὰρ * τῶν ἀληθεστάτων *
ἀσπράπτει, καὶ λάμπει * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, * κεκοσμη-
μένη ἀναστηλώσεσιν * εἰκόνων τῶν ἀγίων νῦν, * ἐκτυπωμάτων
καὶ λάμψει· * καὶ ὄμονοις γίνεται * τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Στιχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Καὶ φάλλοις τὸ ἱδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ὕγιες πλ. 3.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας * νόμον ἐδέξατο * καὶ λαὸν
μέπεσπάσατο. * Ἡλίας νηστεύσας * οὐρανοὺς ἀπεκλειεῖ· *
τρεῖς δὲ πατὸς Ἀβραμιαῖοι * τύραννον παρέκνομοῦντα * διὰ νη-
στείας ἐνίκησαν. * Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς, Σωτὴρ, ἀξίωσον * τῆς
ἀναστάσεως τυχεῖν, * οὕτω βοῶντας· * Ἄγιος ὁ Θεός, * Ἄγιος
ἰσχυρὸς, * Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἄπερευλογημένη ὑπάρχεις.
Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόκλισις, καὶ ἡ Λιτή ἐν τῷ Νάρθηκι,
ὡς συνήθως, φαλλομένου του ἑωθινοῦ Στιγμῆσυ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ὕγου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. Ὕγιες σ. Ὁδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στιχ. Ὄτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἰς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΑ'. 24.

Ἄδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἡρνήσατο λέγεσθαι
Αιεὶς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ
λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἥ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μεῖζονα
πλούτου τὴν γησάμενος τῶν Αἴγυπτου θυσαρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ
Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. (Κεφ. Α'. 32.)
Καὶ τι ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ
Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰερθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σα-
μουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βα-
σιλεῖας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφεξαν
στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μα-
χαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ισχυροὶ ἐν

πωλέμω, παρεμβολάς ἔχλιναν ἀλλοτρίων. Ἐλαβον γυναικες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὓς προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἐπεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἐλαβον, ἕτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὡν οὐκ ἦν ἀξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ στηλαῖσις καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν χρεῖτπόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Αλληλούια. Ἡγος πλ. 8.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ιερεύσιν αὐτοῦ.

Εὐχαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥθελησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κοινωνικόν.

Αἴνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδημον τοῦ Ὁρθίου, καὶ πρὸ τῆς Λειτουργίας, λατανεύομεν κοινωνίας μετὰ τῶν ἀγίων τοῦ Σταυροῦ ἔζησαν καὶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπεργόμενοι ἐν τοῖς πρώτοις μέρεσιν, ὅπου δεῖ ἀναγνωσκειν τὸ Συναδεῖκόν. Πορευομένων δὲ καὶ ἀναστρεψάντων ἡμέραν, ζήσιτοι μετὰ τὸν παρόντα Κανάνα, ποιήμα τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν, Ηροδίου τοῦ Στουδίου.

Ωδὴ α'. Ἡγος πλ. 9. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Χαριστήριον ὡδὴν * τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὄλων * ἄσωμεν, πι-
Λαστοὶ, * ὅτι ἡγειρε * σωτήριον κέρας, * βασιλείαν κραταιάν, *
Ὀρθοδοξίας πρόμαχον. Διε.

* Επεράνη ἀληθῶς * η θεία χάρις τῇ οἰκουμένῃ, * δόξα καὶ
τιμὴ * πεφανέρωται νῦν: * σκιρτᾶς Ἐκκλησία, * δεξαμένη τὴν
στολὴν * τῆς ἐσυτῆς γυμνώσεως.

Τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ * διερρήγμένον ὑπὸ τοῦ πλάνου *
καὶ φαρμακουργοῦ * Ἰωάννου, τὸν πρὶν * οἱ θεῖοι Πατέρες *
ἐξυφάναντες σαφῶς, * τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔδωκαν.

Τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν * ἀπολαβοῦσα η Ἐκκλησία, * χαίρει
καὶ σκιρτᾶς * σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, * ὡς νίκης βραβεῖα * δε-
ξαμένη παρ' αὐτοῦ * Ὀρθοδοξίας σύμβολα.

Αἰσχυνθήτωσαν λοιπὸν * καὶ ἐντραπήτωσαν μεμηνότες * Λῆζιξ ὁ δεινὸς * καὶ Ἀντώνιος, * σὺν τῷ Ἰωάννῃ * καὶ Θεοδώρος ἀμφοῖν, * οἱ ἀρνηταὶ τῆς πίστεως.

* Ιαννίς καὶ Ιαμβρίς, * ἀνθεστηκότες τῷ νομοθέτῃ * πᾶλαι Μωϋσῆς, * κατηγράψαντας, * νῦν δὲ ὁ πλάνος * Ἰωάννης ἀληθῶς * σὺν Ἀντωνίῳ δείκνυνται.

Σὺ διέρρηξας, Χριστὲ, * τὴν ξυνωρίδα τῶν θεομάχων, * καὶ τὸν στολισμὸν * ἀποδέδωκας * τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ, * ὑπέρ τος, ὡς ἀγαθὸς, * τὸ Αἴμα σου ἔζεχες.

Δόξα.

Σὲ, Τριάς, θεολογῶ, * καὶ προσκυνῶ σου τὸ θεῖον κράτος * ῥῦται πειρασμῶν * ἐκ παντοῖων με· * εἰς σὲ γὰρ πιστεύω, * τὸν Πατέρα, καὶ Γίὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. (Ὕεστοις).

Τὴν βασιλείου στολὴν * ἐκ σου, Παρθένε, Θεὸς φορέσας, * ὥφθη τοῖς βροτοῖς * ἀνθρωπόμορφος, * διπλοῦς κατ' οὐσίαν· * οὐ τὸ εἶδος τῆς μορφῆς * ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

* Φίδη γ'. Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν.
Ἔνθι ψυχαίνεσθε, ἅπαντες * χοροὶ Πατέρων καὶ Ἀποστόλων, * καὶ θορῶντες τὴν προσκύνησιν * τῶν εἰκόνων, * ἦνπερ ἐμφανῶς παρεδώκατε.

Δόξα.

Τὸ κάλλος μου ἔλαβον, * καὶ τὴν στολὴν μου ἐνεδυσάμην, * ἐκβοάτω ἡ πανάμωμος * Ἐκκλησίᾳ, * ἦνπερ Ἰωάννης ἔξεδυσεν.

Αἰσχύνθητε, ἄνομοι, * ἐρεσχελοῦντες κατὰ Κυρίου· * ἐσπαχώθη καὶ ἐφάνη γὰρ * ἐν εἰκόνι, * ἦνπερ σχετικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τὰ βέβηλα δόγματα, * καὶ τὰς ἀθέσμους διδασκαλίας * Ἰωάννου τοῦ παράφρονος * τίς ἔξείποι, * τρόπους δελφικοὺς ἐκτιθέμενος;

* Ανάθεμα Λῆζικι, * καὶ Ἰωάννη σὺν Ἀντωνίῳ, * Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ τε * καὶ βλασφήμῳ, * ἀμα Θεοδότῳ παράφρονι.

Τὰ αἰματα κράζουσι, * τὰ ἐκχυθέντα ὑπὲρ τῆς θείας * σαρκοφόρου ὄμοιωσεως * τοῦ Δεσπότου, * ἀπερ Ἰωάννης ἔξεχεεν.

* Εδίωξε Κύριος * τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀλλοτρίων, * καὶ ἀπέδωκε τὰ ἴδια * τοῖς ἴδιοις. * Δόξα τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Δόξα.

Τὴν ἄναρχον θέλησιν * καὶ ἔξουσίαν καὶ βασιλείαν * τῆς Τριάδος προσκυνήσωμεν * ὄρθοδόξως, * Ἀρειον ἀει στηλιτεύοντες.

Καὶ νῦν. (Ὕεστοις).

Κυρίως σε Δέσποιναν * ὄμολογοῦμεν Θεὸν τεκοῦσαν, * μὴ προσέχοντες τοῖς φήμασι * Νεστορίου, * ἀλλὰ τῶν Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

ΩΣ ἡ δ. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

γάλλου, ἡ Ἐξαλησία, * καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα· * ἐν εὐ-
φρεσύνῃ * ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια, * καὶ οἱ παρθενῶνες
καλλωπίζεσθε· * τὰ λείψανα καὶ εἰκονίσματα * τῶν Μαρτύρων *
ἀξίως προσκυνεῖσθωσαν. Δις.

Χριστὸς ὑμᾶς προσκαλεῖται· * συνέλθετε νῦν προθύμως, *
θεῖοι Πατέρες, * καὶ τὴν θέαν τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως * ἀποστο-
λικῶς ἀνιστορήσατε, * τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα, * καθὼς
γράφει * τὸ θεῖον Εὔαγγέλιον.

Ἄθροισθητε γεγηθότες, * τὰ πλήθη τῶν Μοναχόντων, * ἐν παρ-
ρησίᾳ· * ἐὰν γὰρ κακῶς ἴσχύσωσι τὸ πρὸν, * πᾶλιν ἡττηθήσονται
οἱ δειλαῖοι, * καὶ ἦνπερ ἀν βουλὴν βουλεύσωνται· * οἱ τοιοῦτοι, *
διασκεδάσει Κύριος.

Αἱ μάστιγες τῶν Πατέρων, * τὰ αἷματα τῶν μωλώπων *
ἔλειψαν ὄντως· * ἔξορίαι συνεχεῖς ἐπαύσαντο, * καὶ εἰρήνη πᾶσι
πολιτεύεται· * οὐκέτι ἴσχύσει τὸ δράμα * τῆς γοητείας· * Θεὸς
γὰρ μεθ' ἡμῶν ἔστιν.

Ἡ ἀμπελὸς τῆς κακίας * ἔξετεινε τὰ κλήματα * τῆς ἀσε-
βείας, * καὶ τὸν βότρυν τὸν πικρὸν ἔξήνθησε, * καὶ θυμὸς δρα-
χόντιος ὁ οἶνος αὐτῶν· * ἐξ οὐ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου * ἐπότισαν
ὄντως * τὴν θολερὰν κακόνοιαν.

Ἐμίαναν τὸν Ναόν σου * ἀθέσμοις χειροτονίαις * διὰ χρημά-
των, * καὶ κανονικῶς οὗτοι ἐκβέβληνται, * καὶ τῆς θείας δόξης
ἐκπεπτώκασιν * ὁ Σίμων ὁ μάγος, σὺν τούτῳ * καὶ Ἰωάννης, *
καὶ ὁ δεινός Ἄντωνιος.

Τοὺς θῆρας καὶ θεομάχους, * Ἅντωνιον τὸν βέβηλον, * καὶ
παραβάτην * Ἰωάννην τὸν σατανογνώμονα, * καὶ τὴς Ἐξαλη-
σίας πολεμήτορα, * ὡς λύκους βαρεῖς, συνελθόντες * Ἀνάθεμα
τρίς, * πιστοὶ, ἀναβοήσωμεν.

Δόξα.

Ἡ ἀκτιστος μοναρχία, * Πάτερ, Γιὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, * σὲ
προσκυνῶμεν· * ἦν τὰ Χερούβιμ τὰ πολυόμματα, * καὶ τὰ Σε-
ραφίμ τὰ ἔξαπτέρυγα * ὑμνοῦσι, κραυγάζοντα· Ἄγιος, * Ἄγιος,
Ἄγιος εἰ, * ὡς Παντοκράτορ ὑψιστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Ἄγιων ἀγιωτέρα, * καὶ πάντων ὑψηλοτέρα * τῶν ποιημά-
των * μόνη ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε, * ὡς αὐτὸν κυήσασα τὸν
Πλάστην σου· * διὸ τὴν ἀγίαν μορφήν σου, * Θεογεννῆτορ, *
ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

·Ως ἡ ε· ·Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντα, * φιλάνθρωπε.

Ο Χριστὸς νενίκηκε, * σκιρτάτω ἡ γῆ· * πέπαινται θόρυβος, * πέπαινται καὶ ὁ κλαυθμὸς * τῶν τοῦ Κυρίου δούλων· * ἡ πίστις δὲ πανταχοῦ * τῷ κόσμῳ ἐφηπλώθη. Δις.

·Ἐν εἰκόνι βλέποντες * τὴν σταύρωσιν, * σέβοντες στέργομεν, * ἀσπαζόμενοι Χριστὸν * καὶ τὰ αὐτοῦ σημεῖα, * καὶ προσκυνοῦμεν αὐτὰ, * οὐχ ὡς θεοὺς τιμῶντες.

Πνεῦμα τὸ πολύρρημον * καὶ βλάσφημον * Λήξικος πέπαινται, * τὸ λαλοῦν διὰ παντὸς, * ἡμέραν καθ' ἡμέραν, * κατὰ τῆς θείας μορφῆς * Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

·Ινα τί, τρισάθλιε, * μεμίσηκας * μόρφωσιν ἄχραντον * τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ, * καὶ τῶν Ἀγίων πάντων; * μὴ γάρ εἰδῶλοις κωφοῖς * οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν.

·Ἄσεβείας ὅργανα * τυγχάνοντες, * ἥθροισαν σύνοδον * ιερέων ἀσεβῶν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * ὡς Ἰουδαῖοι τὸ πρὸν * Ἀννας καὶ Κατάφας.

·Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, * πανάθλιε, * στήσονται ἔλεγχοι * τῆς ἀθέου σου ψυχῆς * ὁ δῆμος τῶν Πατέρων, * ὀνπερ ἀμέτροις πληγαῖς * ἐγγυμνωσας τὰς σάρκας.

·Ἐκκλησίαι ἀπασαι * βοήσουσι, * κράζουσαι ἀπασαι, * στερηθεῖσαι ὑπὸ σοῦ * τῆς μορφῆς τοῦ Κυρίου, * καὶ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ * τὰς ιερὰς εἰκόνας.

Δόξα.

·Ἡ τὸ πᾶν συιέχουσα * τῷ κράτει σου, * δόξα σοι, δόξα σοι, * τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Γιὲ καὶ Πνεῦμα· * τοὺς πεποιθότας εἰς * ῥῦσαι παντοίας βλάβης.

Καὶ νῦν. (τεστοκινού).

·Ως χρυσοκαλλώπιστον * λυχνίαν σε, * Δέσποινα, σέβομεν, * τὴν τὸ φῶς τὸ νοητὸν * γεννήσασαν τῷ κόσμῳ, * καὶ τὴν ζωφόδη ἀχλὺν * μειώσασαν, Παρθένε.

·Ως ε· ·Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

·Ἐ βόησαν * οἱ ἄγρυπνοι φύλακες * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ * πρὸς αὐτὸν, αἰτοῦντες * δοθῆναι τὴν εἰρήνην, * καὶ εἰσήκουσε καὶ προσέσχε * τῇ δεήσει. Δις.

Διηγεγκται * τοῦ πλάνου τὰ θήρατρα * ταῖς τῶν Πατέρων διδαχαῖς, * καὶ Θεὸς ὑμνεῖται * σαρκὶ μεμορφωμένος, * ὁ ἀπεργραπτός Θεότητι * ὑπάρχων.

Οι συνεργοί * τῆς πλάνης, αἰσχύνεσθε· * καὶ ἀπολέσθωσαν ὄμοῦ * σὺν τῷ Ἀντωνίῳ * Θεόδοτος καὶ Λήξις, * καὶ Θεόδωρος, ὁ βυθὸς * τῆς ἀπωλείας.

Τὸ στόμα σου * διήγοιξας, ἄθλιε, * οὐχ ἐν φόδαις πνευματικαῖς, * ἀλλ' ἐν βλασφημίαις, * κατὰ τοῦ σοῦ Δεσπότου, * ἀπωθούμενος τὴν σεπτὴν * εἰκονουργίαν.

Διέστρεψας * Πατέρων τὰ δόγματα * καὶ Ἀποστόλων διδάχας, * ἀλληνάλλως γράφων * κατὰ τὴν σὴν θρησκείαν * τὴν παράνομον, Ἰωάννη * χριστομάχε.

Σοῦ ὁ καπνὸς * δακρύων ἐνέπλησε * τῶν εὔσεβόυντων ὄφθαλμούς. * ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ * τῶν θείων διδασκάλων * διεσκέδασται, ματαιώφρον * Ἰωάννη.

Σὺ τὴν στολὴν * τὴν θείαν διέρρηξας, * ὥσπερ ὁ Ἄρειος τὸ πρὶν * τὸν Χριστοῦ χιτῶνα. * διὸ τῆς Ἐκκλησίας * πόρρω βέβλησαι, ἐκβληθεὶς * καθάπερ κύνων.

Δόξα.

Μίαν ἀρχὴν * δοξάζω Θεότητος * ἐν ὑποστάσεσι τρισὶν. * εἰς Θεὸς γὰρ ἔστι, * Πατὴρ, Γίος καὶ Πνεῦμα, * καὶ διηρηταὶ χαρακτῆρις * καὶ προσώποις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προφητικῶς, * ἀγνὴ θεοδόξαστε, * πόλις ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, * ἐξ ἣς ἐγεννήθη * αὐτὸς ὁ Ποιητής σου, * μετὰ τόκον εὲ, ὡς τὸ πρὶν, * διαφυλάξας.

· Ωδὴ ζ. · Ήμάρτομεν, * ἡνομήσαμεν.

Τὴν κάμινον * τῆς αἱρέσεως * νῦν κατέσβεσεν ἡ θεία χάρις, * φλέγουσα νοούμενους Χαλδαίους, * καὶ δροσίζουσα * Τριάδος θεράποντας, * τετραπλαῖς ἐβδομάδεσιν ἐτῶν αὐτὴν * διαχρατήσασαν.

Δις.

Πεποίκιλται, * περιβέβληται, * κεκαλλώπισται ἡ Ἐκκλησία, * μόρφωσιν τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τῆς σαρκώσεως * καὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ, * καὶ τὰ σύμβολα φέρουσα εἰς τὸ τέλος, * κατὰ τοὺς θείους θεσμούς.

Ἐέρταζε, * πανηγύριζε, * ὁ χριστώνυμος λαὸς Κυρίου, * βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάλιν * διαλάμπουσαν * τὸ κάλλος τῆς θείας μορφῆς. * ᾧν, Θεὸς ὧν, ἐφόρεσεν ὡς ἄνθρωπος * διὰ τὸ σῶσαι ήμᾶς.

Ἐπτώχευσε * καὶ ἐπείνασε * καὶ ἐδίψησε σαρκὶ ὁ Λόγος. * ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας * ἴδιωματα, * δι' ὧν περιγράφεται. * οὗτος δὲ τῇ Θεότητι ἀπλοῦς ἔστι * καὶ ἀπερίγραπτος.

Κατήργηται * τὰ τεράστια * καὶ μαντεύματα τοῦ χριστομάχου. * ἵσος γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἐδείχθη, * ὑψαυχούμενος * τοῖς τούτων συγράμμασιν, * ἀ δικαίως ἐλίχμησαν καθάπαν * αἱ τῶν δικαίων φωναί.

Τὰ χρύφια * καὶ παμβέβηλα * καὶ ψυχώλεθρα διδάγματά σου * ποία ἐκδιηγήσεται γλῶσσα; * ἡ τὴν πρόρρησιν * τῆς ἐγγαστριμύθου σου, * Ἰωάννη ψευδώνυμε καὶ πρόδρομε * τοῦ ἀντιγρίστου Σατάν;

Οὐκ ἔδει σε, * ὡς παράνομε, * ὄνομάζεσθαι τοιαύτην κλῆσιν, * μᾶλλον δὲ Πυθαγόραν, ἢ Κρόνον * ἢ Ἀπόλλωνα, * ἡ τινα τῶν ἄλλων θεῶν, * ὡς τὸν βίον ἐζήλωσας, τερπόμενος * ταῖς ἀσελγείαις αὐτῶν.

Δόξα.

* Αἰδίον, * παντοδύναμον, * ἀκατάληπτον, πιστοί, Τριάδα * πάντες, Πατέρα, Γιὸν καὶ Πνεῦμα * προσκυνήσωμεν * καὶ θεολογήσωμεν. * ἀσυγχύτως κραυγάζοντες, "Ἄγιος, "Ἄγιος, * "Ἄγιος εἰ, ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, * πολυδόξαστε, * Μητροπάρθενε Θεοκυῆτορ, * λύτρωσαί χαλεπῶν ἐγκλημάτων * τοὺς τιμῶντας σου * τὴν ἄχραντον κύήσιν. * οὐ γάρ ἄλλην, βοτύθειαν κεκτήμεθα * πλήν σου, Θεόνυμφε.

'Ωδὴ η'. Ὁν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν.

Προφητικῶς * ἀγαλλιασώμεθα, * καὶ εὐρρανθώμεν, πιστοί, * πάντες μυστικῶς. * αὕτη γάρ ή ήμέρα, * ἐν ἡ Χριστὸς ὁ Λόγος * τὴν ιδίαν στολὴν * ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πολεμικῶς * ὥσπερ, παρετάξαντο * κατὰ Χριστοῦ τῆς μορφῆς * ὁμοθυμαδὸν * Λῆζις καὶ Ἰωάννης, * τὸ ζεῦγος τοῦ Βελίαρ, * πελέκει κακίας * ἐγκόψαντες τὴν Ἐκκλησίαν.

Τίς μὴ θρηνήσῃ * τὸ μέγα τόλμημα, * τὴν θείαν βλέπων μορφὴν, * τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ * πύλη τοῦ παλατίου, * ὑπὸ ἀνδρῶν ἀνόμων * λίθοις βαλλομένην * τῇ διδαχῇ τοῦ Ἰωάννου;

Πῶς οὐ συνῆκας, * τυφλὲ πανάθλιε, * ἐσκοτισμένε τὸν νοῦν, * τὴν ὑπ' οὐρανὸν * βλέπων κεκοσμημένην * Χριστοῦ τῷ χαρακτῆρι, * ἀλλὰ μόνος ἐσχες * τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων;

Σὺ παντελῶς * καθελεῖν ἐνόμισας * τῶν θείων Ἐκκλησιῶν * τὴν σαρκολαμπῆ * μόρφωσιν τοῦ Κυρίου, * καὶ τῶν Ἀγίων πάντων. * ἀλλ' ἡ θεία χάρις * καθειλε σου τὴν τυραννίδα.

Τὰ ιερὰ * τῶν ἀγίων λείψανα, * καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν * Λῆζις ὁ δεινὸς, * ἀμα τῷ Ἰωάννῃ, * οὐδὲ ὅλως προσκυνεῖσθαι * ἔφασκον ἀνόμως, * οἱ ἀρνηταὶ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα.

Παντούργικὴν * Θεαρχίαν σέβοντες * ἐν χαρακτῆρι τριστ * πάντες εὔσεβῶς, * ἄναρχον τὸν Πατέρα, * συνάναρχον τὸν Λόγον, * Πνεῦμα συνεκλάμπων * δοξάσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστιανῶν * ἡ βεβαία γέφυρα, * τὸ καύχημα τῶν πιστῶν * καὶ καταφυγὴ, * Δέσποινα Θεοτόκε, * αὐτὴ ὑπάρχεις μόνη * πάντας βοηθοῦσα, * καὶ σωζουσα ἐκ τῶν κινδύνων.

*Ωδὴ θ'. Ασπόρου συλλήψεως.

Τὰς ἔθνη, κροτήσατε· * χοροὶ Πατέρων, σπεύσατε· * οἱ Ἀσκηταὶ δὲ * καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι, * συνέλθετε· ἥκετε, * οἱ διωχθέντες πᾶλαι * ὑπὸ τοῦ πλάνου καὶ δυστεβοῦς * Ἰωάννου, στηλιτεῦσαι * τὰς μαγείας καὶ μαντεύματα. Δίς.

Εὐφραίνου, ἡ ἔρημος * καὶ οἰκουμένη ἀπασα· * τὰ ὄρη πάντα, * γλυκασμὸν σταλάξατε· * βουνοί, ἀγαλλιάσθε, * ὅτι Χριστὸς ὁ Λόγος * εἰρήνην ἔδωκε τοῖς ἐν γῇ, * καὶ ταῖς θείαις Ἐκκλησίαις * τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Θεὸς ἐκδικήσεων * νῦν ἐπαρρήσιάσατο. * Χριστὸς ἐπέστη, * ἐνισχύων σῆμερον * τοὺς θείους διδασκάλους * ἐν παρρήσιᾳ λέγειν, * τὴν συγκατάβασιν αὐτοῦ * καὶ τὴν σάρκωσιν βεβαίως * ἐν εἰκόνι περιγράφεσθαι.

Μακρόθυμε Κύριε, * ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! * τίς ἀριθμήσει * τὴν φιλανθρωπίαν σου; * πῶς βλέπων κτεινομένους * διὰ τὴν σὴν εἰκόνα * τοὺς Ἱερεῖς σου καὶ Ἀσκητὰς, * οὐ κατέφλεξας τοὺς πλάνους, * ἀλλ' ἡνέσχου ὑβριζόμενος;

Ο πήξας ἀσάλευτον * τὴν Ἐκκλησίαν, Κύριε, * καὶ πῦλαι ἀδου * ταύτης οὐ κατίσχυσαν, * αὐτὸς τὴν εἰρήνην σου * παράσχου τῷ λαῷ σου, * ἵνα σὲ πάντες εἰλικρινῶς * ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ * προσκυνῶμεν καὶ δοξάζωμεν.

Ανάθεμα ἔστωσαν * οἱ μὴ τιμῶντες, Δέσποτα, * τὸν χαρακτῆρα * τῆς σῆς σωματώσεως, * πρὸ πάντων Ἰωάννης, * ἀμασὺν Ἀντωνίῳ * καὶ Θεοδώρῳ τῷ δυσσεβεῖ, * Θεοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, * τοῖς ἀλάσπορσι τῆς πίστεως.

Ο δοὺς τὴν εἰρήνην σου * τοῖς Ἀποστόλοις, Δέσποτα, * καὶ νῦν παράσχου * τὴν γαλήνην ἀπασι, * συνάγων τῇ σῇ χειρὶ * τοὺς διεσκορπισμένους, * καὶ ὥσπερ πρόβατα λογικά, * συναριθμησον τῇ μάνδρᾳ * τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας σου.

Δόξα.

Δοξάζω Θεότητα * Πατρὸς, Γενοῦ καὶ Πνεύματος, * τὴν μίαν φύσιν * τρισὶν ὑποστάσεσιν, * οὔσιαν ἀμέριστον, * διαιρετὴν προσώπων, * ὁμοβασιλειὸν παντούργὸν, * πανσθενῆ τελεταρχίαν, * τὴν συνέχουσαν τὰ σύμπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η πάντων βοηθεια * καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις, * Θεοχυῆτορ,

δεῖξον ὅτι δύνασαι * πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων * εἰς σὲ καταφευγόντων, * καὶ ἀπελαύνεις τοὺς δυσσεβεῖς * τῇ δυνάμει τοῦ Υἱοῦ σου· * ὡς γάρ Μήτηρ πάντα δύνασαι.

Καὶ ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, λέγομεν τὸ Τροπάριον.

Τὴν ἄχρωντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ. "Ορχ σελ. 221.

Δόξα... καὶ νῦν. "Επερον. Ἡχος β'.

Ἐτ αἱ ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, * μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, * εὐφροσύνῃ εὐφραίνεται σήμερον. * ὅτι πέρας τῆς προφητείας προσαγαγών, * λάμπει ὁ σταυρὸς, * ἐν φήμασι ἔσωσας. * Αὐτῶν ταῖς ικεσταῖς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς τῶν. Καὶ εὐθὺς τὰ ἐπόμενα.

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ,

Καθὼς λέγεται τὴν σήμερον τῇ Κυριακῇ τῇς Ὁρθοδοξίας, καταλειψθέντων τῶν προστυπισμάτων.

Τις Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τοὺς φαυλιστὰς γάρ τῆς σῆς δόξης ἔξεμυκτήρισας, τοὺς τολμητὰς κατὰ τῆς εἰκόνος καὶ θρασεῖς, δειλοὺς καὶ πεφευγότας ἀπέδειξας.

Αλλ' ἡ μὲν εἰς Θεὸν εὐγενιστια, καὶ τὸ σεσποτικὸν κατὰ τῶν ἀντιπάλων τρόπων, ἐν τούτοις τὰ δέ γε κατὰ τῶν εἰκονομαγεύτων ἀθλά τε καὶ παλαισμάτα ἔτερος λόγος καὶ λογογραφία διεξοδικωτέρα δηλώσει. Ως ἐν καταπαύσει δέ τινι τῇ μετὰ τὴν ἐρημικὴν πάροδον, εἰς κατάσγεσιν τῆς νοητῆς Ἱερουσαλήμ καθεστωτες, μωσαϊκὴ τινὶ μιμήσει, μᾶλλον δὲ θεῖκῇ διακελεύσει, σίκι στρίλη τινὶ ἐκ μεγίστων λιθῶν συντριμμένῃ, καὶ πρὸς ἀποδιγήν γραφῆς διευθετισμένῃ ταῖς τῶν ἀδελφῶν καρδίαις· τάς τε εὐλογίας, αἱ δρεπίλονται τοῖς νομορχούσι, καὶ τὰς ἀράς δὲ, αἱς ἐκυπούρως ὑποβάλλονται οἱ παρανομούστες, δικαιόντε καὶ ὀξειδώμενον δεῖν φήμημεν ἀναγγράψῃ. Διὸ φαμέν τάδε·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὄμολογούντων,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὔσαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθὲς, τὸ πε-

ριγραπτὸν καὶ ἀπεργραπτὸν· καὶ τῇ μὲν θεῖκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτι-
στον καὶ τὴν ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά-
πει ἐλλας· καὶ ἡ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων, καὶ λόγῳ καὶ εἰ-
κονίσμασιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυστομένων, ἦτοι εὐαγγελιζομέ-
νων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ περάγματα ἐπὶ σχημάτων,
καὶ εἰς μίαν ἔκατερον συντελεῖν ὥφελειαν, τὴν τε διὰ λόγων
ἀνακήρυξιν, καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαιώσιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ Θεὸν αὐτὰς ἐσχη-
μάτιζε· καὶ διετύπου, εἰδότων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόν-
των, ἀπέρ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἐωρακότες διηγήσαντο· καὶ
τὴν διὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ εἰς Πατέρας διέκουσαν ἔγγραφόν
τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων, καὶ διὰ τοῦτο εἰκονι-
ζόντων τὰ ἄγια καὶ τιμῶντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Οἱ Ερρήται ὡς εἶδον, δι' Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξεν, τῇ Ἐχ-
αλησίᾳ ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, τῇ εἰκο-
μένῃ ὡς θυμπεφρόνηκεν, τῇ χάρις ὡς ἐλαυνεῖν, τῇ ἀληθείᾳ ὡς ἀπο-
δέδεικται, τὸ φεῦδος ὡς ἀπελήλαται, τῇ σοφίᾳ ὡς ἐπαρρήσιασθε-
τό, δ. Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν,
οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ήμῶν, καὶ τοὺς
πάντους. Άγιοις ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν,
ἐν θυσίαις, ἐν νεασίς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Διεσπό-
την προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κανὸν Διεσπό-
την, ὡς αὐτῷ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καὶ τὴν κατὰ
σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων· αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέ-
ρων· αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων· αὕτη ἡ πίστις τὴν οίκου-
μένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ πολὺτοις, ποὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκες, ἀδελφικῶς πε-
καὶ πατροποθήτως, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ τῆς
ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν.

Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου, τῶν ὡς ἀλη-
θῶς ἀρχιερέων Θεοῦ, καὶ τῆς ὁρθοδοξίας προμάχων καὶ διδασκαλῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Σταφάνου τοῦ ἀπομάρτυρος καὶ ἀμολογητοῦ, τοῦ νέου,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Ιγνατίου, Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Γεωργίου, τῶν τρισολβίων
όμοιογητῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ πάντων τῶν ὁμοφρονησάν-
των αὐτοῖς Ἐπισκόπων,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Θεοδώρου, τοῦ πανοσίου ἥγουμένου τοῦ Στουδίου,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Συμεὼν, τοῦ ὁσιωτάτου Στυλίτου,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Θεοφάνους, τοῦ ὁσιωτάτου ἥγουμένου τοῦ μέγαλου Ἀγροῦ,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Πάντων τῶν Κηρύκων τῆς ἀληθείας,

Αἰώνια ἡ μνήμη. γ'.

Αὕται, ὡς εὐλογίαι πατέρων, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς υἱοὺς
Ζηλοῦντας αὐτῶν τὴν εὔσεβειαν διαβαίνουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ
αἱ ἄραι τοὺς πατραλοίας καὶ τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν ὑπερόπτας
καταλαμβάνουσι· διὸ κοινῇ πάντες, ὅσον εὐσεβείας πλήρωμα, οὐ-
τικὲς αὐτοῖς τὴν ἄραν, ή αὐτοὶ ἐαυτοὺς ὑπεβάλοντο, ἐπιφέρομεν.

Τοῖς λόγῳ μὲν τὴν ἔναρκον οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου δε-
χαμένοις, ὅραν δὲ ταύτην δι' εἰκόνων οὐκ ἀνεχομένοις, καὶ διέ
τοῦτο ῥήματι μὲν δέχεσθαι κατασχηματιζομένοις, πράγματι δὲ
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀρνουμένοις,

Ανάθεμα. α'.

Τοῖς τῷ ῥήματι τοῦ ἀπεριγράπτου κακῶς προσφυομένοις, καὶ
διὰ τοῦτο μὴ βουλομένοις εἰκονογραφεῖσθαι τὸν παραπλησίως ἡμῖν
σαρκὸς καὶ ἀλματος κεχοινωνηκότα Χριστὸν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἐντεῦθεν φαντασιασταῖς δεικνυμένοις,

Ανάθεμα. α'.

Τοῖς τὴν καθ' ἔκάστην προσαγομένην Θυσίαν ὑπὸ τῶν πε-
ραλαβόντων ἀπὸ Χριστοῦ τὴν τῶν θείων μυστηρίων Ἱερουργίαν,
μὴ δεχομένοις τῇ ἀγίᾳ Τριάδι προσάγεσθαι, ὡς ἀντιφθεγγομένοις
ἐντεῦθεν τοῖς ιεροῖς καὶ θείοις Πατράσι, Βασιλείω τε καὶ τῷ

Χρυσορρήματον, οις συμφωνοῦσι καὶ οἱ λοιποὶ θεοφόροι πατέρες ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν, εἰκόνα εἶναι ἀντίτυπον τοῦ Σώματος καὶ Αἴματος τοῦ Κυρίου τὴν διὰ τοῦ Ἱερέως προσφερομένην ἀνατμακτὸν Θυσίαν, καὶ οὐχὶ αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ αὐτὸ τὸ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς κενοῦσι τὸ τῆς φρικτῆς καὶ θείας Ἱερουργίας μυστήριον, καὶ ἄλλην εἶναι ταύτην παρὰ τὴν ξεῖ ἀρχῆς τῷ Σωτῆρι τετελεσμένην εἰσάγουσι, καὶ ταῦτα τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσορρήματος διατρανοῦντος τῆς Θυσίας τὸ ἀπαράλλακτον, καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι φάσκοντος, ἐν πολλαῖς τῶν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν τοῦ μεγαλού Παύλου βρήτων ἔξηγήσεσιν,

Ανάθεμα. γ.

Τῷ φρυαξαμένῳ συνεδρίῳ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς δεχομένοις τὰ δυσσεβῆ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν λογίδια,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας Γραφῆς ρήσεις, τὰς κατὰ τῶν εἰδῶλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς μὴ ἀσπαζομένοις καὶ μὴ πρεσκυνοῦσι τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, Ανάθεμα. γ.

Τοῖς βλασφημοῦσι, καὶ ἀποκαλοῦσι τὰς ιερὰς εἰκόνας εἰδῶλα,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς οἱ Χριστιανοὶ τὰς εἰκόσι προσῆλθον, Ανάθεμα. γ.

Πᾶσι τοῖς Χριστιανοκατηγόροις, ἤγουν Εἰκονοκλάσταις,

Ανάθεμα. γ.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄλλος ἥμας ἐφρύσατο τῆς τῶν εἰδῶλων πλάνης,

Ανάθεμα. γ.

Τοις τολμῶσι λέγειν, τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰδωλὸν ποτε δεδέχθαι, ὡς ὅλον τὸ μυστήριον ἀνατρέπουσι, καὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐνυβρίζουσι πίστιν,

Ανάθεμα. γ.

Εἰ τις Χριστὸν τὸν Θεόν ήμῶν περιγραπτὸν οὐχ ὄμολογετε κατὰ τὸ ἀγθώπινον, καὶ ἐν εἴκονι τοῦτον οὐ προσκυνεῖ, ητού.

Εἰ τις τὰς εὐαγγελικὰς ἔξηγήσεις τὰς στηλογραφικὰς γίνοντας οὐ προστεται, ητω.

Εἰ τις οὐ τιμᾷ καὶ οὐκ ἀσπάζεται ταῦτας εἰς ὄχημα τοῦ Κυρίου οὗσας καὶ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, ητω

Ανάθεμα. γ.

Εἰ τις πᾶσαν παράδοσιν ἐκκλησίαστικὴν ἔγγραφον η ἀγραφον ἀθετεῖ, ητω

Ανάθεμα. γ.

Θεοδοσίῳ τῷ φευδωνύμῳ ἐπισκόπῳ, Σισινίῳ τῷ Παστιλλᾷ, καὶ Βασιλείῳ τῷ κακεμφάτῳ ἡρικακάβῳ,

Ανάθεμα. γ.

Η Τριάς τῶν τριῶν τὰ δόγματα καθειλεν.

Θεοδότῳ, Αντωνίῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς Μάναντι, Απολληνάρῳ καὶ Εύτυχετ, τοῖς Φαντασιοσκόποις καὶ Δοκήταις,

Ανάθεμα. γ.

Θεοδώρῳ τῷ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κριθίνῳ, καὶ τοῖς συναποστατοῦσιν αὐτῷ,

Ανάθεμα. γ.

Αναστασίῳ, Κωνσταντίνῳ καὶ Νικήτᾳ, τοῖς ἐπὶ τῶν Ἰσαύρων κατέφερσι τῶν αἱρέσεων, ὡς ἀκέροις καὶ ὀδηγοῖς ἀπωλεῖας,

Ανάθεμα. γ.

Ιωάννῳ Νικολεῆδας καὶ Κωνσταντίνῳ Νακαλεῖας, τοῖς αἱρεσιάρχαις,

Ανάθεμα. γ.

Ἐξροδέγωσεν τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ·
ἔξουδένωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Ανάθεμα. γ.

Ολοις τοῖς αἱρετικοῖς,

Ανάθεμα. γ.

Πέσει τοῖς δικαιοθέσιν αὐτῶν λόγοις τραχεῖς φυγγαράμψοιν.

Ανάθεμα. γ.

Ἄρειψε τῷ πρώτῳ θεομάρχῳ καὶ ἀρχηγῷ τῶν αἱρέσεων,

Ανάθεμα. γ.

Αἴτιψ, Εὔνομιψ, Εὔδοξιψ, Δημοφίλωψ, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς ἐν δίκαιοις λεγομένοις Ἀνομοίοις τε καὶ Ἡμιαρείοις, καὶ πάσῃ τῇ μεμισμένῃ ὄμηγγύρει αὐτῶν,

Ανάθεμα. γ.

Μακεδονίωψ, τῷ πνευματομάρχῳ, σὺν τῷ θεοστυγεῖ· Απολληνίωψ
καὶ τοῖς ομόφροσιν,

Ανάθεμα. γ.

Νεστορίωψ, τῷ ἀνθρωπολάτρῃ, σὺν τῇ ἀμφὶ εὐτὸν ἔυνωροι,
Διοδώρῳ τε καὶ Θεοδώρῳ, καὶ πάσι την αὐτῶν τεραπομυθίαιν
πρεσβεύσασιν,

Ανάθεμα. γ.

Εύτυχεῖ, Διοσκόρῳ καὶ πάσῃ τῇ ἀκεφαλῷ αὐτῶν πληθύῃ,
μετὰ καὶ Σεβήρου, τοῦ θεηλάτου, καὶ τοῦ ἀθεμίτου Ἰουδιανοῦ
τοῦ Ἀλιχαρνασσέως,

Ανάθεμα. γ.

Ωριγένει, Εὐαγρίωψ τε καὶ Διδύμῳ, σὺν τῷ Μόψουεστίᾳς
τε Θεοδώρῳ, καὶ ταῖς αὐτῶν βλασφήμοις διδασκαλίαις,

Ανάθεμα. γ.

Κύρῳ, Σεργίῳ, Πύρρῳ, Παύλῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς,

Ανάθεμα. γ.

Πέτρῳ, τῷ Κναφεῖ καὶ πατέροφρον, τῷ λέγοντι· Ἀγιος μῆτρα
νέπος, ὁ θυταύρωδεῖς δεῖ τῆλες,

Ανάθεμα. γ.

Πέτρῳ, μῷ καὶ Δικητέτρῳ ἐπονομαζομένῳ, Εύτυχῳ τε καὶ
Σεβελλίῳ τοῖς κακόφροσιν,

Ανάθεμα. γ.

· Όλοις τοῖς Εὐτυχισμοτάτοις καὶ Μονοθελήταις καὶ Ἰακωβί-
ταις, · Α νάθεμα. γ.

Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς αἱρετικοῖς,
· Α νάθεμα. γ.

Κωνσταντίνου καὶ Ειρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν, τῶν τὴν οὐράνιον
βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Θεοδώρας, τῆς μακαριοτάτης καὶ θεοφιλεστάτης ἡμῶν βασι-
λίδος, τῆς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ προσχύνησιν τῶν σεπτῶν εἰκόνων
ἀνδρικῶς ἀναστηλωσάσης,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Εὐδοκίας καὶ Θεοφάνους, Θεοδώρας καὶ Ἐλένης, Ἀννης,
Εὐφροσύνης, Μαρίας, τῆς διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχῆματος μετονο-
μασθείσης Ξένης, καὶ Ειρήνης, τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγγελικοῦ
σχῆματος Εὐγενείας μεταχεισθείσης, καὶ πασῶν τῶν εὐσεβεστά-
των ἀοιδίμων Αὔγουστῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Πάντων τῶν ἐν ὄρθοδοξίᾳ λαμψάντων, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἔρ-
γοις καὶ λόγοις, διδασκαλίαις τε καὶ συγγράμμασιν ἀγωνισαμέ-
νων, τῆς τε τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γενναίως προστάντων, καὶ
ἀθλησάντων θεοφόρων Πατέρων, Διδασκαλῶν, Ομολογητῶν καὶ
Ιεραρχῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

· Η ἀγία Τριάς αὐτοὺς ἐδόξασεν.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἀθλοῖς καὶ ἀγω-
νίσμασί καὶ διδασκαλίαις, ἡμᾶς παιδαγωγεῖσθαι τέ κει κρετύ-
νεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πο-
λιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείμεν
τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγαλου καὶ πρώτου
Ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν πρεσβείας τῆς
ὑπερενδόξου Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπερθένου Μαρίας,
τῶν θεοβιδῶν Αγγέλων, καὶ πάντων τῶν Αγίων. Αμήν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΚΝΙΚΟΝ.

Ίστωμεν στίχ.. εἰς καὶ λέγομεν Διάχηρά κατανυκτικά τῆς Οκτωήγου δικαὶοῦ Τριψάνου τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ κυρίου Ιωσήφ.

"**Ηγος δ.** Έδωκας σημείωσιν.

Διδου μοι κατάνυκτιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, * καὶ τελείαν διάρθωσιν * εἰς πάθη τοῦ σώματος * νῦν βεβηθισμένῳ, * καὶ μεμακρυμένῳ * ἐξ σοῦ, Θεὲ Παμβασιλεῦ, * καὶ μηδαμόθευ ἐλπίδα ἔχοντι· * καὶ σῶσον με τὸν ἄσωτον * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, * Ιησοῦ ὑπεράγαθε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ημῶν.

"**Ομοιον.**

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος * διὰ νηστείας τεθέαται * καθαρθεῖς τὸν ποθούμενον· * τοῦτον οὖν ζηλώσασα, * ταπεινὴ ψυχὴ μου, * σπεῦσον, ἐν ήμέρᾳ * τῆς ἐγκρατείας, τῶν κακῶν * ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, * διδόντα σοι τὴν ἀφεσιν * καὶ ίλασμὸν καὶ τὴν λύτρωσιν * θεωρήσῃς, ὑπάρχοντα * ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον.

"**Άλλον,** τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

"**Ηγος πλ. β'.** Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὰ τῶν νηστειῶν * νῦν δισέβδομα φαιδρῶς * ἐναρξάμεθα, τελοῦντες * ήμέραν ἐξ ήμέρας ἀνδρικῶς, * ἄρμα πυρὸς * ἐργασάμενοι ήμεν, * ὡς Ἡλίας ὁ Θεοβίτης, * τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς· * τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, * τὴν σάρκα ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνείᾳ, * τρέποντες * καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ίλαρὸν, τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

"**Ηγος πλ. β'.**

"**Έδωκας** κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Στίχ.. Απὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Στίχ. Οὐτῷ ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

"**Καὶ πάλιν** γεγωνοτέρᾳ φωνῇ.

"**Έδωκας** κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ήμέρας. Δίς·

"**Ηγος πλ. δ'.**

Δεῦτε ἐκκεθάραμεν ἐσυτούς * ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτυμοῖς πενήτων, * μηδεπίζοντες, * μηδ ὅρμοστεινόντες ημῶν τὴν

ἀνποίειν· * μη ἐπιγνώσω ἡ ἀριστερὰ * τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον· * μη σκορπίσῃ ἡ κενοδοξία * τὸν καρπὸν τῆς ἐλεγμοσύνης· * ἀλλ’ ἐν κρυπτῷ * τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν· * Πάτερ, ἀφες * τὰ παραπτώματα ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε, * ρυσθῆναι τῶν πεγίδων τοῦ ἔχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ηγος ἐ αὐτός.

Τέ οὐρανία ὑμεῖς σε, κεχαριτωμένῃ, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς διξιλογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστὸν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρόσθευτε * σωθῆναι πᾶς φυλὴς ἡμῶν. Καὶ η λοιπή Ἀχολούθια, ἡς συνήθως τετέον, ὅτι ἀπὸ τῆς στήμερον φάλλονται οἱ Κανόνες τοῦ Μηναῖου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις; οἱ ἀπὸ τοῦ Σεββάτου τοῦ Καζάρου, μέγρι τῆς νέας Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ; ὅμοιοι μετὰ τῆς Θεοτόκου: Ἀπὸ τρίτης Ωδῆς, Καθισμάτα τοῦ Μηναῖου, καὶ ἀρ’ ἔκτης, τῆς Θεοτόκου· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Μηναῖου, τὰ Προσόμοια τοῦ θεοῦ, καὶ Θεοτοκίον δύοτοιν. Ηροτργόντας δὲ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΠΟΝ

Εἰς τὴν πρώτην Στιγολογίαν, Καθισμάτα κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου, καὶ Θεοτοκίσιν τοῦ αὐτοῦ Ήγου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν Στιγολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

"Ηγος ἐ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παραβάσεως καρπῷ * θανατωθένται τὴν ψυχὴν * ζωσποίησον, Χριστὲ, * διὰ νηστείας ἀληθοῦς * καὶ μετανοίας με, δέομαι, * ὡς στκτίρμων. * καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς * δεῖ πορεύεσθαι * εἰδεῖσις καὶ καλεῖσις τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, * ὅποις ἦτος θέλεις δόξης σου * σὺν πᾶσιν * ἐπιτυχίᾳ τοῖς ποθουμέσαι σε, * δοξολογῶ σου * τὴν περὶ πάντας, * Ἰησοῦ, ἀγαθότητα.

"Ετερον. Θεοτοκίων. "Ομοιον.

Τρικυμίσις τῶν παθῶν * ὁ ἀσυναδήποτος ἔγώ * χειμαζόμενος, ἀγνή, * ἐπικακλούμενος σε Θερμῶς· * Μή με παρίσῃς τὸν δειλαῖον * ἀπολέσθαι, * ἀβυσσον ἐλέως * τῇ τέξεσαι * πλήν οὐρῶν γέροντος *

οὐ κέκτημαι· * μὴ οὖν ἔχθροις ἐπίχαρμα· * καὶ γέλως· * ὁ πεποιθώς σοι ὄφθήσομαι· * καὶ γὰρ Ισχύεις· * ὅσα καὶ βούλει, * ὡς Μῆτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογιαν, Κάθισμα ἔτερου, τοῦ Στουδίου.

Ἡχος πλ. β'. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατεύθυνον ἡμᾶς· * τὴν νηστείαν δισσεύοντας· * ἀγιασμὸν τὴν λάμψον· * καὶ φωτισμὸν· * τῶν δικαιωμάτων σου, * καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς· * προσφέρειν σοι· * εὐπρόσδεκτον εὔχην, * τὸ γόνυ χλίνοντας· * σὺ γὰρ εἰ Πατήρ ἡμῶν· * καὶ ἡμεῖς υἱοί σου, * καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ἐπερῶν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Αρχὴ σωτηρίας· * ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία· * πρὸς τὴν Παρθένον ἐγένετο· * ἥκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε· * οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· * οὐκ ἐδιστασεν, * ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· * ἀλλ' οὕτως ἐλεγεν· * Ἰδού, η δούλη Κυρίου, * γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου.

Μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τριῷδιον. Στιχολογεῖται ἡ α'. Ωδὴ.

Τριῷδιον, Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Τριστάτας χραταιούς.

Ομόνος ἀγαθὸς, * ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, * ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ αἴρων, ὡς Θεὸς, * τὰ τοῦ κόσμου ἐγχλήματα, * σῶσον με ἀμαρτημάτων * τριχυμίας ποντούμενον, * μετανοίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρὰ· * μακρυσμὸς ἀμαρτίας, * ἀλλοτρίωσις παθῶν, * ἀγάπη πρὸς Θεὸν, * προσευχῆς ἐπιμέλεια, * δάκρυα σὺν κατανύξει, * καὶ πενήτων προμήθεια, * ὡς Χριστὸς ἐν Γραφαῖς ἐπηγγείλατο.

Πληγέντα με ψυχὴν· * ἀμαρτίας ρομφαίᾳ, * καὶ κατάστικτον πολλοῖς· * ὑπάρχοντα κακοῖς, * ιατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ιασαι, ὡς εὐργέτης, * ἐπιθείεις μοι τὰ φάρμακα· * τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε. (Θεοτοκίον).

Αμόλυντε σκηνὴ, * παναγία Παρθένε, * μολυνθέντα με δεινῶν· * παθῶν ἐπαγωγαῖς· * τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου· * καθαρον, καὶ δός μοι ὅμιλους· * κατανύξεως, Δέσποινα, * ἀμαρτίας βυθὸν κατακλύζοντας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ποίημα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Ως μεθέορτον χεράν, * καὶ δευτερεύουσαν Ἐβδομάδα· * τῶν φωτιστῶν· * νηστειῶν, ἀδελφοί, * δεξάμενοι πόθῳ, * ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν, * ἐνθέως εὐφρατινόμενοι.

Κατανύξεως καὶ ρὸν * τὸν τῆς νηστείας νῦν εὐρηκότες, * κλαύσωμεν σφοδρῶς * καὶ στενάξωμεν * πετάσωμεν χεῖρας * πρὸς τὸν μόνον Λυτρωτὴν, * τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, * ἀρχικωτάτη, Κυρία πάντων, * τελεταρχική, * ὑπεράρχει, * αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, * ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν Γίὸν, * τὸν μὴ σπαρέντα πατρῷῳ νόμῳ; * Τοῦτον οὖν γεννᾷ * ὁ Πατήρ πλὴν Μητρός· * παράδοξον τέρας! * σὺ γάρ ἔτεκες, ἄγνη, * Θεὸν ὄμοον καὶ ἀνθρωπὸν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σου οἰσω τὴν ὄργην, * Χριστέ μου, ὅταν εἰς χρίσιν ἔλθῃς; * ποιὸν δὲ εὐρών * λόγον δώσω ἐκεῖ, * μὴ πράξας, μὴ δράσας * τὸ σὸν θέλημα, Χριστέ; * διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Ο Εἰρήμος.

Βοηθός καὶ σκεπαστής * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. * οὗτος μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτὸν. * Θεὸς τοῦ πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτὸν. * ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Ωδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἀστατον, * λῃστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, * καὶ πληγωθεὶς προσωψέσα· * ιατρὲ τῶν νοσούντων, * δίδου μοι χεῖρα, * τῶν Ἀγίων σου πάντων δεήσεσι.

Χαλεπῆς ἀμαρτίας κλυδώνιον * τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν. * ὥσπερ τὸν Πέτρον σῶσον με, * Ἰησοῦ, μελωδοῦντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη νεκρώσωμεν. * τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν * πρὸς οὐρανὸν, καὶ κράξωμεν * κατανύξει καρδίας. * Ἡμάρτομέν σοι. * ὁ Θεὸς, ὃς οἰκτίρμων, συγχώρησον.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ὁ Ἰψίστος, * οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, * καὶ προστασίαν ἀμαχον * τῶν βιώντων, Παρθένε. * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. "Ον στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν.

Τῆς τῶν παθῶν * τυραννίδος, Κύρε, * ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν * δεῖξον τὴν ἐμὴν, * ίνα ἐλευθερίας * ποιῶ τὸ θέλημά σου, * χαίρων καὶ δοξάζων * τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰώνας.

Τὴν τοῦ Ἡσαῦ * ἀκρασίαν μίσησον, * ψυχὴ μου, καὶ Ἰακώβ * ζῆλου τὰ καλά· * πτέρνισον τὸν Βελιάρ * διὰ τῆς ἐγκρατείας· * πλούτησον τὰ θεῖα, * καὶ ὑμνησον εἰς τοὺς αἰώνας.

Εύλογοῦμεν Πατέρα, Τίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ἐνα Θεόν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ * διοριστικῶς, * ἀλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· * ἐπει Θεότης μία, * ἐν τρισὶ τὸ κράτος, * καὶ γὰρ Πατήρ, Τίὸς καὶ Πνεῦμα.

Θεοτοχίων.

Ἐκ φωτεινῆς * προελθών νηδύος σου, * νυμφίος ὡς ἐκ παστοῦ, * ἔλαυψε Χριστὸς, * φῶς τοῖς ἐκ σκότει μέγα· * καὶ γὰρ δικαιοσύνης * ἥλιος ἀστράψας * ἐφώτισεν, ἀγνὴ, τὸν κόσμον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γδροποτῶν * οὐδεὶς ἡφρονεύσατο, * ὥφθη δὲ Νῷε γυμνὸς * οἶνου πειραθεῖς. * σπέρματα δὲ κακίας * ὁ Λώτ ἐντεύθεν τίκτει· * φεύγε, ὡ ψυχὴ μου, * τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμνοῦσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός.

Ον στρατιαι· * οὐρανῶν δοξάζουσιν, * ὃν φρίττει τὰ Χερσού-
βιμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψώτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νηστεύσωμεν μήνιδος παθῶν, * τρυφήσωμεν τὴν ἀγάπην * τὴν ἀνόθευτον, * θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, * τῇ θείᾳ σιτίζομενοι χάριτος, * καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σβέσωμεν, * τὰ τῆς μπλούσης * ἀποφάσεως.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχὴ, * σκυθρώπασον, μετανοίας * τρόπους ἔνδειξον. * νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα· * ὁ χρίνων ἀποτόμως καθέζεται, * ἐκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια * τῶν πεπραγμένων, * καθὼς γέγραπται.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθάς· * ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, * ὃνπερ εἴληφα * θείου βαπτίσματος ἐνδύσει· * ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύματος· * φωτί με τοῦ προσώπου σου, Κύριε, * ἀπεγνωσμένον * νῦν ἀνόρθωσον. Θεοτοχίων.

Μαρία, Κυρία τοῦ παντὸς, * παντοίοις με δουλωθέντα * ἀμαρτήμασι· * σὺ ἐλευθέρωσον, Παρθένε· * τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * αὐτῇ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, * οὐσιωθέντα * τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, * ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ. * ὅσον γὰρ ὅσον * ὁ καιρὸς παρέρχεται, * οἱ στέφανοι πλέκονται * τοῖς ἀγωνίζομένοις· * οὓς ἀποδώσει ὁ Χριστὸς, * ὅταν ἡξη μετὰ δόξης * ἐπὶ γῆς, τοῦ χρίναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ολος τετραυμάτισμαι· * ὅλος, Χριστέ μου, ἥλκωμαι· * ι-

τρευσόν μου * τὰ ἔλκη, τὰ τραύματα, * τὰ πάθη, τὰ δήγματα * τὰ ἐκ τῆς ἀμαρτίας. * ἵνα ἀκούσω, ὡς ὁ λεπρὸς, * τῆς φωνῆς σου τῆς ἀγίας. * "Οτι θέλω, καθαρίσθητι.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ * μονογενοῦς Γιοῦ Πατήρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἄγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὅν, * ὡς Τριάς Μονᾶς ἀγία, * σῶσον με θεολογοῦντα σε.

Θεοτοκίων.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόχου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἀληπτὸν; * εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς μήτηρ; * Τὸ ὑπέρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γάρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία τὸν Μωσέα * θεόπτην ἀπειργάσατο, * Ἡλίαν πᾶλαι * φλογερὸν ἡνίοχον, * τὸν Παῦλον δὲ, ψυχὴ μου, * φρικτὸν οὐρανοδρόμον· * διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, * καὶ εἰς ὑψος ἀπαθείας * καὶ ἡμεῖς ἀρπαγησόμεθα.

Ο Εἰρυμός.

» **Α** σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * μητρὸς ἀνάνδρου * ἀφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς θεόνυμφον μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, δἰς.

Ἡγος πλ. α'.

Θαυμαστὸν ὅπλον * ἡ προσευχὴ καὶ νηστεία! * αὕτη τὸν Μωσέα * νομογράφον ἔδειξε, * καὶ Ἡλίαν * ἐν θυσίαις ζηλωτήν. * Ταύτη προσκαρτερήσαντες, πιστοί, * τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν. * Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρίου.

Εύλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γάρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξίαν ἐσπεύδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν ἀσωμάτων * ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὔχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίων. Ἡγος ὁ αὐτός.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα, * εὐλόγημένη· * πρέσβειε, * Στοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν τριθέκτην, Τροπάριον τῆς προφητείας.

^τΗχος πλ. α'.

Ο πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν, * μνήσθητι, ὅτι
χοῦς ἐσμεν· * μὴ καταδικάσῃς ἡμᾶς * ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, * ἀναμάρτητε.

Προκείμενον. ^τΗχος πλ. β'. Ψαλμὸς κα'.

Οἱ φωβεύμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτὸν.

Στίχ. Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 2.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψώσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ· ἄγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ὑπὸν τῶν οἰων καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως. Καὶ ηὗξει Κύριος, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύλωπ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται· καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύψῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ύετοῦ. (Κεφ. Ε'. 1.) Ἀσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου· Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι, καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἔχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἀμπελῶνα Σωρῆκ, καὶ φύοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήγιον ὥρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἐμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. Καὶ νῦν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνθρώποις τοῦ Ἰουδαία, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἐνέμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. Νῦν δὲ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν τὸ ποιῆσα τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα· καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τμηθῆ, οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἀκανθαῖ· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι ύετὸν εἰς αὐτόν· ὁ γάρ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼν, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνθρώποις τοῦ Ἰουδαία νεόφυτον ἡγαπημένον.

Προκείμενον. ^τΗχος πλ. β'. Ψαλμὸς κβ'.

Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Στίχ. Κύριος ποιμάνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΙΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετά τὸν προσιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ ψήλωμεν τὰ παρόντα Στιχῆρά προσόμοια τοῦ Τριψήσου.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

“**Ὕχος πλ. δ.** Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἄγιοι.

Τηνὶς ὡμοιώθης, ταλαιπωρε * φραθυμήσασα ψυχὴ, * καὶ μὴ ποιωῦσα τὸ καλὸν, * ἀλλὰ στέργουσα ἀεὶ * τὴν τῶν κακῶν ἐπιμονὴν; * Ἡ κρίσις * ἐπὶ θύραις, μετανόησον· * νηστείᾳ * καὶ δεήσει καθαγγίσθητι, * καὶ τῷ Δεσπότῃ σου βόησον· * Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, * ὡς εὐσπλαγχνος, * καὶ τὴν ἄφεσίν μαι δώρησαι. “Ομοίουν.

Ἐχων ἀγαθότητος πέλαγος, * τὰ πελάγη τῶν ἡμῶν * ἀμαρτημάτων τὰ δεινὰ * ἀποξήρανον, Χριστὲ, * ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, * καὶ δίδου * τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν, * χειμάρρους * ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, * ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σου * τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄφατον, * μακρόθυμε, * εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

“**Ἐπερῶν, Κυρίου Θεοδώρου.** Ἡχος ὁ αὐτός.

‘Ο ἐν Ἐδήμ παράδεισος.

Ο ἀγαγῶν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς * τοῦ χρόνου περίοδου * τῶν πανσέπτων νηστειῶν διατελεῖν, * καὶ χαρισάμενος ἡμῖν * εἰς τὸ ἄγιον στάδιον * τῆς δευτέρας ἐβδομάδος εἰσελθεῖν, * αὐτὸς ἀξιώσον, Κύριε, * καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐδρομεῖν, * τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν * χαριτῶν καὶ δυναμῶν, * ὅπως προφθάσωμεν, * ἔκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, * τὴν κυρίαν ἡμέραν * τῆς Ἀναστάσεως σου πάντες ἐν χαρᾷ, * καὶ στεφανηφοροῦντες * ἀκαταπαύστως σε αἰνέσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δօξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

‘**Ἐσπέρας Προκείμενον,** Ἡχος α'. Ψαλμὸς κγ'.

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πελέμῳ.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 21.

Ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδάμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·

Ίδού, Ἐδάμ γέγονεν ὡς εἰς ἔξη νῆμαν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μὴ ποτε ἔκτείνη τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ἑύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἔξης ἐλήφθη. Καὶ ἔξεβαλε τὸν Ἐδάμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἔταξε τὰ Χερούβιμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥῷμφαταν τὴν στρεφομένην, φυλάσσειν τὴν ὄδὸν τοῦ ἑύλου τῆς ζωῆς. (Κεφ. Δ'. 1.) Ἐδάμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάιν, καὶ εἶπεν· Ἐκτησάμην ἀνθρωπὸν διὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ· καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων, Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, ἦνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν πώ Κυρίῳ, καὶ Ἀβελ ἦνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπειδὲν ὁ Θεός ἐπὶ Ἀβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλυπήθη Κάιν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Κάιν· Ἰνα τί περιλύπος ἐγένου, καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἀν ὄρθως προσενέγκης, ὄρθως δὲ μὴ διέληγες, ἡμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἀρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχὸς πλ. β'. Ψαλμὸς χδ.

Ἐπιβλεψόν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 34.

Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ διδωσι χάριν. **Δ**όξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν ἀτιμίσαν. (Κεφ. Δ'. 1.) Ἀκούσατε, πατέρες, παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν δώρον γάρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν. Τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. Γίδος γάρ ἐγενόμην κάγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρὸς, οἱ ἐλεγον καὶ ἐδίδασκόν με· Ἐφειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ· μηδὲ παρίδῃς ρῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐγκαταλίπης αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεται σου. Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε· περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σὲ περιλάβῃ· ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἀκουε, οὐέ, καὶ δέξαι εἵμους λόγους, καὶ πληθυνθήσονται ἔτη ζωῆς σου,

Ινα σοὶ γένωνται πολλαὶ ὄδοι βίου. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὄρθαις. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σοὶ τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ φρῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. Ὅδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθης, μηδὲ ζηλώσῃς ὄδοὺς παρανόμων. Ἐν φῶ ἀν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἔκει, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν· ἀφήρηται ὁ ὑπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται· οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῆτα ἀσεβείας, οἷν φ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὄδοι τῶν δικαίων ὅμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἔως κατορθώσῃ ἡ ήμέρα. Αἱ δὲ ὄδοι τῶν ἀσεβῶν σκοτειναὶ, οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπουσιν. Τιέ, ἐμῇ ρήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὓς. Ὄπως μὴ ἐκλίπωσι σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ· ζωὴ γὰρ ἐστι τοῖς εύρισκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ λασίς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ήμέρας, δίς.

Ἡχος γ'

Τὴν πνευματικὴν νηστείαν νηστεύοντες, * διαρρήξαμεν πᾶσαν στραγγαλιάν. * ἐκφεύξαμεθα δὲ * καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἀμαρτίας· * ἀρήσωμεν * ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὄφειλήματα, * ίνα καὶ ήμιν ἀφεθῇ * τὰ παραπτώματα ήμῶν. * οὕτω γὰρ βοησαὶ δυνησόμεθα. * Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ήμῶν, * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν θύμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούτιον, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλευνημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν * τοὺς οἵους τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Ἡχος ὁ αὐτός.**

Εἰς τέλος τῶν πενήτων σου * μὴ ἐπιλάθῃ, Δέσποινα, * ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * μελλούσης ήμᾶς λύτρωσαι ἀπειλῆς * καὶ ἐνεστώσης βλάβης, * καὶ τῆς ὄργῆς Κυρίου ἐξάρπασον, * Θεοτόκε, σοὺς δωύλους.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά, τὰ τοῦ Ἡγού καὶ μετὰ τὴν πρώτην Σπιγόλων, Καθίσματα κατανυκτικά τῆς Ὁχτωήγου, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Σπιγόλων, λέγομεν πά παρόντα Καθίσματα τοῦ Ιωσήφ.

Ἡχος πλ. δ. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τὰ πάθη χαλινῷ* τῆς ἀμώμου νηστείας* ἐπέχοντες, τὸν νοῦν* πρὸς σεπτάς θεωρίας, * πίστει τελειωτάτη, * ἀναπτερώται* πάντες σπουδάσωμεν, * ὅπως τῆς χαμαιζήλου* τοῦ βίου τρυφῆς* καταφρονήσωμεν, * καὶ οὐρανίου τύχωμεν ζωῆς * καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίου. "Ομοιον.

Εἰς πέλαγος δεινὸν* ἐμπεσὼν ἀθυμίας, * ἔχ πλήθες πωνηρῶν* ξαλ ὀθέσμων μου ἔργων, * ἥλθον εἰς ἀπερίαν, * καὶ ἀπογνώστει* νυνὶ συνέχομαι. * Δέσποινα Θεοτόκε, * εύτη με σῶσον, * αὔτῃ βοήθησον. * ἀμαρτωλῶν γάρ σὺ ὁ ἰλασμὸς * καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Εἰς τὴν γ'. Σπιγόλων, Καθίσματα τοῦ Στουδίτου.

Ἡχος πλ. δ. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Προθεῖσα μυστικὴν* τράπεζαν ἡ νηστεία, * προτρέπεται ἡμᾶς* δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι·* φάγωμεν, ὡσπερ βρῶσιν, * τὰ ἀείωα* δῶρα τοῦ Πνεύματος·* πιωμεν, ὡσπερ πόμα, * τὰ τῶν δακρύων* ρειθρα θεόρρυτα·* καὶ εὐρρανθέντες, αἶνον τῷ Θεῷ* ἀπαύστως προσοίσωμεν.

Θεοτοκίου. "Ομοιον.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς* καὶ κακίας ἀνθρώπων* διάσωσον ἡμᾶς, * παναγία Παρθένε·* σὲ γάρ ἔχομεν σκέπην* καὶ προστασίαν* οἱ καταφεύγοντες* ἐπὶ σοὶ, Θεομῆτορ, * καὶ τὸν τεχθέντα* ἐκ σοῦ Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἐκδυσώπει βύσασθαι ἡμᾶς* κινδύνων καὶ θλίψεων.

Τὸ Τριψίδιον τοῦ Κυρίου Ιωσήφ· καὶ σπιγόλωγεῖται ἡ φύη τοῦ Ψαλτηρίου.

Ωδὴ β'. Ἡχος πλ.. δ. Ο Εἰρμός.

Δετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπ' ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κυνθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν * τοῦ προπάτορος Αδὰμ, * ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον, δάκρυσον, * ψυχή, ἐπίστρεψον, μετανόησον. * ἥγγικεν ἡ ἡμέρα. * ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής. * πρὸς ἀπελογίαν * ἐτοιμάζου καὶ βόησον. * Ἡμάρτηκα σοι, οἰκτίρμων. * ἐλεῆμον, ἀγαθὲ, * σύ με οἴκτειρον.

Κόρον ἀμαρτίας, * ψυχή μου, μίσησον τὸν ὄλεθριον. * τρύφησον τῷ κόρῳ * τῆς νηστείας ἐμμελῶς. * τὰς σωτηριώθεις * ἐντολὰς βρῶμα ποιησον, * ἀπόλαυσιν προξενούσας * αἰωνίων ἀγαθῶν * διὰ πίστεως.

* Αγγελοι, Δυνάμεις, * Ἀρχαι, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, * Θρόνοι, Ἐξουσίαι, * Χερωυβίμ καὶ Σεραφίμ, * τὸν ἀγαθοδότην * καὶ Θεὸν ἵκετεύσατε, * συγχώρησιν ὄφλημάτων * καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν * δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

* Ή μόνη κυήσασα * τὸν ἄναρχον Δόγον, πανάμωμε, * ἐκ σου σαρκωθέντα, * μὴ τραπέντα ὅπερ ἦν, * μείνασα Παρθένος * μετά τόκον, ἀνύμφευτε, * ἵκέτευε ὑπέρ πάντων, * λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν ἡμῶν.

* Ετερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρυμὸς καὶ Ἡγος ὁ αὐτός.

* Ιδετε, ιδετε, * ὅτι ἔγω είμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ καθιερώσας * ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, * τὴν ἐξ ἡμερῶν * ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, * καὶ ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου * εἰς ἐκλύθρωσιν παθῶν, * εἰς σωτηρίας ἀρχὴν.

* Ιδομεν, ἔγνωμεν, * ως ἀγαθὸς ἡμῖν εἰς μετάνοιαν * ὃν κατέβον ὥρια. * ἀλλ' ἐν τούτῳ, ὁ Θεὸς, * πρόσδεξαι ἡμῶν * τὰς προσευχὰς, καὶ κατεύθυνον * ἐνώπιόν σου, οἰκτίρμων, * ως θυμίαμα καλὸν, * ωσπερ θυσίαν δεκτήν.

Φρίττω καὶ πτοοῦμαι, * κατανοούμενος ὅσα ἡμαρτον. * Πῶς σοι ὑπαντήσω; * πῶς ὄφθῶ σοι, φοβερέ; * πῶς δὲ παραστῶ * τῷ ἀδεκάστῳ σου βῆματι; * διὸ φεῖσαι μου, οἰκτίρμων, * ἐν τῇ ωρᾷ, ὅταν μέλλῃς * χρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Δόξα.

* Ύπερτελεστάτη * Μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Υἱὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, * οὐσία μία καὶ φύσις, * Κυριότης, Βασιλεία, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Αρρήτον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε. * πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, * καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; * πῶς παιδοτοκεῖς, * καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; * Ως οἶδεν ὁ ὑπέρ φύσιν * εἴς εμοῦ καίνοπρεπῶς * Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ τοὺς Νενεύτας, * μετανοήσαντας καὶ νηστεύσαντας, * τῆς ἀπειλουμένης * ἐπανήγαγες ὄργης, * τοὺς δὲ Σοδομίτας * ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας * ἐν πλησμονῇ ἀσελγοῦντας, * ἀλλὰ ρῦσαι με, Χριστὲ, * τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Ο Εἰρυμός.

Ίδετε, ιδετε, * ὅτι ἔγαλ εἴμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ωδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ο δικαιώσας στενάξαντα Τελώνην, * ὁ σικτειρήσας τὴν Πόρνην * ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν, * σῶσον, οἰκτειρον, Σῶτερ, * ψυχᾶς τῶν ὑμνούντων σε.

Καρποφρήσωμεν πράξεις ἐναρέτους * διὰ νηστείας Κυρίω, * καὶ βλαβερῶν ἀποσχώμεθα * λογισμῶν, ἵνα θείας * τρυφῆς ἐπιτύχωμεν.

Οι τῶν Ἀγγελων χοροί σε δυσωποῦσι, * τῶν Ἀποστόλων οἱ δῆμοι * καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. * Ιησοῦ, τῷ λαῷ σου * συγχώρησιν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν Παρθένον, * τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, * τὴν εὐδιάζατον κλίμακα, * καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, * πιστοί, μεκαρίσωμεν.

Εἰρυμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει * ἀγίω δοξασθέντα.

Ἐν εὐτήμῳ * ἡμέρᾳ ἐγχρατείας, * δεῦτε, πάντες * σαλπίσωμεν τοῖς ὑμνοῖς, * καὶ ὡς τρυφῇ τοῖς θεοῖς εὐαχούμενοι, * Κύριον ὑμνῶμεν * καὶ ὑπερυψώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τίς βιβρώσκει * Θεοῦ ἄνθρωπον πᾶλαι, * ἀλλ' ἦ λέων, * ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου * παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον; * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μή σε ἀπατήσῃ * γαστριμαργίας ὄφεις.

Δόξα. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ Πνεύμα.

Ως Μονάδα * τῇ οὐτίᾳ ὑμνῶ σε, * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω * Πάτερ, Γιὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον. * ἄναρχον τὸ κράτος * τῆς Βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος * Κυρίου ἀνεδειγθής, * Θεοτόκε, * ἐν φ Χριστὸς οικήσας, * θείους ναούς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας. * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψώῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν νηστείαν, * ὡς φῦλακα ἀγνείας, * καὶ μητέρα * ἀπαθείας τιμῶντες, * δεῦτε, λαστι, ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ο Εἰρμός.

Ποιὸν ἐν ὄρει * ἀγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς
Παρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον υ-
μνεῖτε. * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Καλὴ νηστεία * πιαίνουσα τὴν χαρδίαν, * στάχυν ἀρετῶν
ώριμον * ἐνθέως ἔκβλαστάνει. * ἦν ποθήσωμεν ἐν ἀγίαις ήμέ-
ραις, * τὸν ἀγιασμὸν ὑποδεχόμενοι.

Τὸν ἐν ἀμαρτίαις * πολλαῖς κατεσπιλωμένον, * τετραυματισ-
μένον ὄρῶν * καὶ κατακεχριμένον, * ἐλεῆμον, τῷ σῷ ἐλέει οἰκτεί-
ρας, * σῶσον ἰκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Οὕμοι! παναθλία * ψυχὴ, πῶς ἀπολογήσῃ; * ποία φρίκη σε
λήψεται, * Κριτοῦ καθεζομένου; * μυριάδων παρισταμένων Ἀγ-
γέλων; * Σπεῦσον οὖν, πρὸ τέλους μετανόησον.

Θεοτοκίον.

Τὸ βασιλικὸν * ὅχημα, τὴν φαιδρὰν νεφέλην, * ὄρος τὸ πιότα-
τον, * ὄρος τετυρωμένον, * ἀπειρόγαμε, δυσωποῦμεν, Παρθένε. *
Ιασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ημῶν.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ληθῆ νηστείαν * νηστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ὡς βρωμάτων
ἐγκράτειαν, * γλώσσης, θυμοῦ καὶ φεύδους, * καὶ παντὸς
ἄλλου ἀλλοτρίωσιν πάθους, * ἵνα καθαρῶς τὸ Πάσχα ἰδωμεν.

Σὺ τὸν Σαμουὴλ * ἡνθησας καρπὸν, ἡ νηστεία. * σὺ ἐπιθη-
νήσω Σαμψὼν, * τὸν μέγαν ἀριστέα. * σὺ τελειοῖς τοὺς Ἱερεῖς
καὶ Προφήτας. * σὺ ημᾶς ἀγίασον, νηστεία σεμνή.

Δόξα.

Τὸ τριασφοράς, * Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας * ἐκφαντορικαῖς
λάμψεσιν * εἰς νοῦν ημῶν ἀστράπτον, * ἀπὸ πλάνης πολυσχε-
δοῦς ἐπιστρέφει * πρὸς ἐνιωτικὴν ημᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ, Θεοτόκε, * τὰ ὄπλα ημῶν καὶ τεῖχος. * σὺ εἰ ἡ ἀν-
τίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν
κινοῦμεν, * ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἔχθρῶν ημῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

Ἐχοντες τὸ Πνεῦμα * τὸ ἄγιον τῆς νηστείας * ἐστιάτορα
πλούσιον, * τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων * ἐμφορηθῶμεν καὶ δαψιλῶς
ἐντρυφῶμεν, * τοῦτο ἀνυμνοῦντες ὡς Θεον ημῶν.

Ο Εἰρμός.

Ποιὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ
τόκον. * τῆς Αειπαρθένου, * εἰς ημῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, *
ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν
Ίδιόμελον. Ἡγος πλ. α'.

· Ινα τί ραθυμοῦσα, ψυχὴ μου, * τῇ ἀμαρτίᾳ δουλεύεις; * καὶ
Ινα τί ἀσθενοῦσα, * τῷ ιατρῷ οὐ προστρέχεις; * Ίδού καὶ ρὸς
εὐπρόσδεκτος. * ίδού σωτηρίας * νῦν ἡμέρᾳ ἀληθής. * διεγέρθητι, *
νίψων σου τὸ πρόσωπον * τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, * καὶ ἐλαίφ
εὐποιίας * τὴν λαμπάδα φαιδρυνον, * ὅπως εὔρης ιλασμὸν * παρὰ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμη-
σάμενοι, * ὡς ἀσώματοι, * ταῖς βασάνοις ἐνεχαρτέρησαν, *
μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν
ἀπόλαυσιν. * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν
εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγος ὁ αὐτίς.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ
πιστοὶ κατὰ χρέως, * τὴν πόλιν τὴν ἀστειστον, * τὸ τεῖχος
τὸ ἀρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, * καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριμέτην, Τριπάριον τῆς Πρωτητείας. Ἡγος πλ. β'.

· Αἱώνιας ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἔχομεν, * ἀλλ' αἰτοῦμεν δεόμενοι. * Μὴ
Α συναπολέσῃς ἡμᾶς * ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * εὐθιάλλαχτε Κύριε.

Προσκείμενον. Ἡγος δ'. Ψαλμὸς κέ.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οίκου σου.

Στίχ. Κρινόν με, Κύριε, ὅτι ἐγώ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην.

Προφρητείας Ἡπαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 7.

Τάδε λέγει Κύριος. Οἱ ἀμπελῶν Κυρίου Σαβαὼθ οίκος τοῦ Ἰσ-
ραήλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ιούδα νεόφυτον ἡγαπημένον· ἔμεινα
τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην,
ἀλλὰ κραυγὴν. Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀ-
γρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τι! Μὴ οἰκήσετε
μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ἡκούσθη γάρ εἰς τὰ ὥτα Κυρίου Σαβαὼθ ταῦτα.
Ἐάν γάρ γένωνται οἰκίαι πολλαῖ, εἰς ἐρήμωσιν ἔσωνται μεγάλαι
καὶ καλαι, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. Οὐ γάρ
ἐργῶνται δέκατη ζεύγη βιῶν, ποιήσει κεράμιον ἐν, καὶ ὁ σπείρων
ἀρτάβας ἐξ, ποιήσει μέτρα τρία. Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωτί, καὶ
τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψει ὁ γάρ οἶνος αὐτοὺς

συγκαύσει. Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Τοίνυν αἰχμαλώτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον, καὶ πληθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὄντας. Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διῆνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἑνδοξοί, καὶ οἱ μεγάλοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς, καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ, καὶ οἱ ὄφθαλμοι οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

Προχείμενον. "Ηχος γ'. Ψαλμὸς κεῖται.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσῆφ.

"Ηχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας, * Χριστὲ, * τὰς ἀχράντους χεῖρας σου, * Σέπισυνάγων τὰ πέρατα· * διὸ κραυγάζω σοι· * Τὸν ἐσκορπισμένον * νοῦν μου ἐπισύναξον, * αἰχμαλώτον ἐλκόμενον πάθεσι, * καὶ παθημάτων με * κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον, * ἐγκρατείᾳ * ὅλον καθαιρόμενον.

"Ομοιον.

Τοὺς παῖδας στομάσασα * ποτὲ * ἡ νηστεία, ἐδειξε * δυνατωτέρους, ὡς γέγραπται, * πυρὸς φλογίζοντας. * Ταπεινὴ ψυχὴ μου, * νήστευσον, ἀνάπτουσα * ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπησιν, * δι' ἡς τὴν μέλλουσαν * ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γένναν, * καὶ τὰ πάθη * φλέξαι τὰ ὄλεθρα.

"Ετερον Στιχηρὸν, τοῦ Κυρίου Θεόδωρου.

"Ηχος γ'. Γενναῖοι Μάρτυρες.

Καιρὸς εὐρρόσυνος ο τῆς νηστείας· * διὸ ἀγνείας φωτοειδοῦς, * Καὶ ἀγάπης εἰλικρινοῦς, * καὶ προσευχῆς φωταυγοῦς, * καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς * ἐμφορηθέντες πλουσίως, * φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. * Σταυρὲ * τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, * ὁ βλαστήσας τὴν τρυ-

φήγη τῆς ζωῆς, * πάντας καθαρῷ σε προσκυνῆσαι καρδίᾳ * ἀξιωσον
ἡμᾶς, * ἵλασμὸν ἡμῖν δίδους, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναῖου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς κζ'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
μίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 8.

Εἰπε Καίν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Διελθωμεν εἰς τὸ πε-
δίον. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη
Καίν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν. Καὶ
εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Καίν· Ποῦ ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου;
καὶ εἶπεν· Οὐ γινώσκω· μήτ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἴμι ἐγώ;
Καὶ εἶπε Κύριος· Τί πεποίηκας; φωνῇ αἰματος τοῦ ἀδελφοῦ σου
βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς. Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἢ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς, δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ
σου ἐκ τῆς χειρός σου. "Οτε ἐργᾶ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει
τὴν ισχὺν αὐτῆς δοῦναι σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς
γῆς. Καὶ εἶπε Καίν πρὸς Κύριον· Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφε-
θῆναι με. Εἰ ἐκβαλλεῖς με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέ-
μων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ ἀποκτείνας
Καίν, ἐπτὰ ἑκδικούμενα παραλύσει. Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεός ση-
μεῖον τῷ Καίν, τοῦ μή ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα
αὐτόν.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς κη'.

Κύριος ισχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοί Θεοῦ.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 1.

Τοιὲ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παραβάλλε σὸν οὓς,
Ι ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἰσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλ-
λεται σοι· Μή πρόσεχε φαύλη γυναικὶ· μέλι γάρ ἀποστάζει ἀπὸ
χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἡ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,
ὑστερὸν μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἡκονημένον μᾶλ-
λον μαχαίρας διστόμου· τῆς γάρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι
τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἄδην, τὰ δὲ ἰχνη
αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται· ὁδοὺς γάρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραῖ

δὲ αἱ τροχιαι αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι. Νῦν οὖν, υἱὲ, ἀκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους. Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἰκων αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόν οὐλοῖς ζωὴν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ισχύος, οἱ δὲ σοι πόνοι εἰς οἰκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι, καὶ μεταμεληθῆσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἥντικα ἀν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου, καὶ ἐρεῖς· Πῶς ἐμίσησα παιδεῖαν, καὶ ἐλέγχους ἔξεχλινεν ἡ καρδία μου; οὐκ ἡκουον φωνὴν παιδεύοντος με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου· παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Πῖνε ὑδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δις.

Ἔγος γ'.

Ο σαρκὶ σταυρωθεὶς, Κύριε, * καὶ σεαυτῷ συσταυρώστας * τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἀνθρωπὸν, * τῇ δὲ λόγχῃ νυγεὶς τὴν πλευρὰν, * καὶ τὸν ἀνθρωπὸλεθρὸν συνεκκεντήσας ὅφιν, * καθῆλωσον * τῷ φύβῳ σου τὰς σάρκας μου, * καὶ τῷ πόθῳ σου τρῶσον μου τὴν ψυχήν· * ἵνα τὸ σὸν κατοπτριζόμενος πάθος, * ἐγκρατεῖ διανύσω * τὴν τῆς νηστείας προθεσμίαν, * μὴ μόνον γαστρὸς, * ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλων εἰσόδων * τῆς ἀμαρτίας κρατῶν· * συντριβὴν δὲ καρδίας, * καὶ πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι * περὶ τῶν προγεγονότων μοι πταισμάτων, * ἀφ' ὧν με ῥῦσαι, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται * καὶ Ἀπόστολοι· Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες * ἐδίδαξαν Πύμνεσθαι * Τριάδα ὄμοσύσιον, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη * τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Αγγέλων ἐποίησαν * τοὺς νιοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἔγος ὁ αὐτός. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου..

Ορῶσα * τὸν ἔχοντα πεντεκάποδην, * κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, * ὡλόλυκες βοῶσα· * Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδου * τὸ κάλλος τὸ φωτφόρων, * ὃ ἐκαλλώπισε * τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα.

‘Ηχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Χριστὲ, ἐπὶ σταυρῷ * ἀπλωθεὶς ἐνεκρώθης, * νεκρώσας τὸν ἔγχρὸν * καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, * ζωάσας δὲ τοὺς δήγματι * τῷ ἑκένου τεθνήξαντας· * δὲν, δεόμαι, * τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου, * Σῶτερ, ζώσον * ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ * πρὸς σὲ ἀτελέουσαν.

Σταυροθεστοκίον. “Ομοιον.

Ως εἰδεν ἐν σταυρῷ * ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα * κρεμάμενον, **Χ**ριστὲ, * τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, * ἐβόα δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· * Τέκνον φιλτατόν, * τι τὸ ὄρώμενον θαῦμα; * Μῆτερ ἄχραντε, * ζωὴ παγκόσμιος, τοῦτο, * ἀντέφης, γνωσθήσται.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Στουδίου.

‘Ηχος γ'. Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθενίας σου.

Ασμάτων σάλπιγγι * κατασαλπίσωμεν * ἡμέραν εὔσημον, * **Δ**ιειςερχόμενοι * τῆς ἐγχρατείας τὸν καιρὸν, * καὶ κραξῶμεν ἐκβοῶντες· * Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν * ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, * ἐναπομαράνασσα * ἄκρασίας τὸν θάνατον· * δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ Λόγε, * ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Σταυροθεστοκίον. “Ομοιον.

Τὸν ἐπονεδίστον, * οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἔκὼν ὑπέμεινας· * δὸν ἡ τεκοῦσα σε, Χριστὲ, * ὄρῶσα, ἐτιτρώσκετο * σπλάγχνα· κοπτομένη γὰρ, * μητρικῶς ἐπωδύρετο· * ἡς ταῖς παραχλήσει, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἱρων τὴν ἀμάρτιαν τοῦ κόσμου.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ γ'. Ωδὴ.

Τριώδιον τεῦ χυρίου Ιωσῆφ.

‘Ωδὴ γ'. ‘Ηχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Σταυρῷ παλάμας ἔξεπέτασας, * τῆς ταθείσης πάλαι χειρὸς τοῦ **Α**δάμ * πρὸς τὸ τῆς γνώσεως φυτὸν * ἀναιρῶν τὸ ἀμάρτημα, * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ * ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν * κλονουμένην φθόνῳ τῷ ὄφεως: * τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς * τῷ σῷ πάθει ἀνάστειλον, * ὁ παθῶν καὶ τὴν ἀπαθείαν πιστοῖς * χαρισάμενος.

Ἡ τῆς νηστείας χάρις ἔλαυψεν, * ἀκρασίας σκότος διώκουσα. * Ἰδοὺ, εὐπρόσδεκτος καρπὸς * καὶ ἡμέρα σωτήριος: * μετανοίας ἐνδειξάμενα καρπούς, * καὶ ζησόμεθα.

(Θεοτοκίον.)

Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσίς, * ἡδονῶν κρημνῷ συμπτωθέντα με, * καὶ ἀμαρτίαις χαλεπαῖς * ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα * ἑκανάστησον, ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν * καθοδήγησον.

"Ετερον, τοῦ κυρίου Θέωδώρου.

"Πήρος α'. Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν.
Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν * τῷ σῷ σταυρῷ, * μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ * ἐπὶ λόγους πονηρούς * ἢ εἰς πράξεις βδελυράς.

Τοῦ πάθους σου, Δέσποτα, * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * αἰσθόμενοι, * ἡλλοιοῦντο ἐμφανῶς, * Βασιλέα τοῦ παντὸς * σὲ δειχνύντες ἀληθῶς.

Τῷ σῷ σταυρῷ, Κύριε, * δυναμώσας ἡμᾶς, * ἀξίωσον * τὴν νηστείαν διελθεῖν * ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸ σὸν * πάθος βλέψαι ἐν χαρᾷ. Δόξα.

'Ισότιμε, ἀναρχε, * παναγία Τριάς, * ζωοποιὲ * καὶ ἀργι-
φωτε Μονάς, * ὁ Πατήρ καὶ ὁ Γιός * καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶσον με.

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίον.)

Μητρόθεε ἄνανδρε, * τίκτεις μόνη Θεὸν, * μὴ φθαρεῖσα * παρθενίας τὸ ἄγνον, * ἀλλὰ μείνασα σεμνὴ, * ὥσπερ ἡς πρὸ τοῦ τόκου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν κόκκινον χλαιναν σου, * ἥλους καὶ τὸν σταυρὸν, * τὸν σπόγγον τε * καὶ τὴν λόγχην, Ἰησοῦ, * προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, * τὰ ζωάσαντα τὸ πᾶν.

Ο Ειρυός.

Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν, * καὶ φώτισον * πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, * τοῦ δοξάζειν σε ἀεὶ * εἰς αἰώνα αἰώνος.
'Ωδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ο μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι * διὰ πλήθους ἐλέους * καταδεξά-
μενος, * τὰς ἐμάς ἀμαρτίας ἐξαλειψον * ἐν πίστει, * ὅπως σὲ δοξάζω, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰώνας.

Τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον * τῇ σῇ διάρρηξον λόγχῃ, * καὶ τῆς καρδίας μου * τὰς ὁδύνας θεράπευσον, Κύριε, * πληγεί-
σης * βέλει τῆς κακίας * τῶν πονηρῶν δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου * τῆς ἀμαρτίας τῷ λύθρῳ, * τῷ σῷ ἀπόπλυνον * ἐκ πλευρᾶς ἀποστάζοντι αἴματι, * Χριστέ μου, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως ἐκβλαστήσασα * τὸν ἐπωυράνιον στάχυν, * τὸν διατρέφοντα * θεῖκῇ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, * Παρθένε, * ἔμπλησον πεινῶσαν * τὴν ταπεινήν ψυχήν μου.

Εἰρυμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισί.

Xαίροις, σταυρὲ, * δὶ' οὐ ἀνεγνωρίσθη * μιᾷ βροπῇ ληστής * θεολόγος, κραυγάζων. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ: * οὐπερ τῆς μερίδος * κοινωνοὺς ἡμᾶς δείξον.

Σὺ λογχευθεὶς, * τὴν φλογίνην ρομφαίαν * ἀνθυπεστρέφεις, Χριστὲ, * καὶ βρωτοῖς ἔξανοιγεις * πάλιν τὸν Παράδεισον. * ἐν ώ καὶ εἰσιόντες, * σοῦ τῆς ἀθανάτου * ζωῆς ἀεὶ τρυφῶμεν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ * τὸν Γίὸν προσκυνοῦμεν, * καὶ Πνεῦμα ἄγιον * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * ἀσιγήτως κράζοντες * τοῖς πηλίνοις στόμασι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ, τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς * παρθενεύσυσα μόνη, * Θεοχαρίτωτε. * τὸ μυστήριον μέγα, * φρικτὸν τὸ τεράστιον! * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ, * ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, * διαπερᾶσαι ἡμᾶς: * ἐν τῇ σῇ κυβερνήσει: * γαληνῶς τὸ πέλαγος * τῆς καλλιστῆς νηστείας * ἀξιώσον, σώσας * ἐκ τρικυμίας πταισμάτων.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρυμός.

Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισὶ τῶν Ἐβραίων * συγκαταβάντα * θεῖκῇ τῇ δυνάμει, * καὶ ὄρθρεντα Κύριον, * iερεῖς, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ^θ. Τὴν ζωδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Nενηστευκώς Ἐλισσαῖος, ἀνέστησε * νενεκρωμένον τὸν παῖδα, ὃς γέγραπται, * καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, * σαρχικὰ φραγτήματα * ἀπονεκρώσαι, πιστοί, * κατεπειχθῶμεν, * ἵνα ζωῆς τῆς ἔχει ἐπιτύχωμεν.

Οἱμοι, ψυχή! φοβερὸν τὸ κριτήριον, * καὶ τοῦ Κριτοῦ ἡ φρικώδης ἀπόφασις: * σπεῦσον, μετανόησον, * Χριστῷ διαλλάγηθι, * τῷ διὰ σὲ ἐν σταυρῷ ἀναρτηθέντι, * καὶ ρυσαμένῳ πιστοὺς κατακρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πῦλας διάνοιξον. * τὰς τῶν παθῶν μου

εἰσόδους ἀπόκλεισον, * ὁ ληστὴ τὴν εἰσόδον * δεῖξας εὐεπίβατον * τοῦ Παραδείσου, Χριστὲ, * τῇ σῇ σταυρώσει, * ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα. Θεοτοκίον.

* Οτι εἰς βάθη κακίας ἀπέρριμπαι, * καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμαζομαι, * δαίμοσι πειθόμενος, * ἡδοναῖς δουλούμενος, * βοήθησόν μοι, ἀγνή * Παρθενομῆτορ, * πρὸς σωτηρίας ὅδὸν ἔδηγοῦσα με.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὥρῃ.

Παρεδόθης ἑκών, καὶ ὑπῆγαγες * σεαυτὸν τοῖς φονευταῖς. * κριτηρίῳ παρέστης, τυπτόμενος * ἐξ ὧν ἐπλασσας χειρῶν. * ἐσταυρώθης, ἐπαίχθης, * ἐλογχεύθης, Κύριε. * ἐπαθεις σώματι, * πάντα ἐνεγκών συμπαθῶς, * ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ἐτρόμασσαν, * βλέποντές σε ἐν σταυρῷ. * οἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, * καὶ ἐσείστο ἡ γῆ, * ἐδονεῖτο τὰ πάντα * τῇ ὑβρεὶ σου, Κύριε. * θεοῖς σου πάθεσιν * εἰργάσω ἡμῖν, ὁ Θεός, * τὸ σωτήριον.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἔστιν ἀτμητος * ἡ ὑπέρθεος Τριάς. * ἐνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ιδικῶς. * μὴ τμωμένη γάρ τιμάται. * ἐν οὐσα τρισεύεται. * αὕτη Πατήρ ἔστιν, * ὁ Γιός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ἡ φρουροῦσσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἡκουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριάμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πᾶν; * Μή ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς παιδοτοκίας μου. * τοῦτο παναληθές, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ἡ κατάληψις.

Δόξα σα, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σῷ μωλώπῃ πάντες ιάθημεν * ἐκ πασῶν ἀμαρτιῶν. * ἐν σταυρῷ γάρ ἀρθεῖς, ἐκραυμάτισας * τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν. * Αλλὰ ἀκατακρίτους * ἡμᾶς καταξίωσον * καὶ τὴν ἀνάστασιν * φθάσαι, διαγύσαντας * τὸν τῆς νηστείας καρφόν.

Ο Εἰρμός.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὥρῃ κατεῖδε σε * ἐν τῇ βάτῳ Μελισῆς, * τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβούσαν ἐν γαστρί. * Δανιήλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον. * ράβδον βλαστήσασαν * Ήσαίας κέχραγε, * τὴν ἐκ φίνης Δαβὶδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδεόμελον. Ἡχος βαρύς.

Ο διὰ σταυροῦ σου, Κύριε, * λύσας θάνατον * ἐπεισαχέντα τῷ κόσμῳ * διὰ ξύλου βρῶσιν, * ἵνα ἀπηγόρευσας ἐν Παρα-

δείσιφ, * αύτὸς διὰ τῆς ἐνεστώσης νηστείας ἡμᾶς * βῦσαι πάρσης * ἡδονῆς ψυχοφθόρου, * καὶ ἀξίωσον ἔργαζεσθαι * τὴν μένουσαν βρῶσιν * εἰς ζωὴν αἰώνιον, * ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων * τῆς ἀφράτου τρυφῆς, * ὃν ἡτοιμασας * τοῖς ἀληθέσι νηστευταῖς, δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Φωτιζῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης * οἱ πανεύφημοι ἀθλοφόροι, *
Χριστῷ βοῶντες. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νυν. Σταυροθεοτοχίον.

Οὐκέτι χωλυόμεθα.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἔκουσιας, * ὡς ἑώρακεν * ἡ πανάμωμος, θρηνψδοῦσα * ὑμνεῖ τὸ χράτος σου.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡχος πλ. β'.

Τροφιστε, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, * ὁ κτίσας πᾶσαν πνοήν, * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός: * ἐπὶ σοὶ γὰρ ἥλπίσαμεν, Σωτὴρ ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς χθ'.

Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὅψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 16.

Τροφιθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἄγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ βοσκήθησονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγωνται. Οὐαὶ, οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἴμαντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας· οἱ λέγοντες· Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἢ ποιησει, ἵνα ἰδωμεν, καὶ ἐλθέτω ἡ βιωλὴ τοῦ Ἀγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν! Οὐαὶ, οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν· οἱ τιθέντες τὸ φῶς σκότος καὶ τὸ σκότος φῶς· οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν! Οὐαὶ, οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες! Οὐαὶ, οἱ ἴσχυοντες ὑμῶν, οἱ τὸν οἶνον πίνοντες, καὶ οἱ δυνάσται, οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα· οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαιού αἴροντες! Διὰ τοῦτο, ὃν τρόπον καυθήσεται· καλάμη ὑπὸ ἀνθράκων πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἀνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβιήσεται· οὐ γὰρ ἡθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαὼθ· ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ Ἀγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐθυμώθη Κύριος Σαβαὼθ ὄργη ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χειρα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὅρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνητικά αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις.

τοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον. Ἡχὸς πλ. β'. Ψαλμὸς λ'.

Ἐπὶ σοι, Κύριε, ἥλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με, καὶ ἐξελοῦ με.

ΤΗ Δ. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ παρόν, Ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ γ'. Προσόμοια, καὶ του Μηναίου εἰς δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἡχὸς α'.

Τοῦτον πνευματικὴν, ἀδελφοί, * ἀναλαβόντες νηστεῖαν, * τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· * μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα * τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον. * ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες * τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα, τοῖς δάκρυσι * βοήσωμεν τῷ Χριστῷ. * Ἀφες ήμεν τὰ παραπτώματα ημῶν, * ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Αὐτόμελον Μαρτυρικόν.

Πανεύρημοι Μάρτυρες, * ώμας * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο. * ἡνοίγησαν ώμον * Παραδείσου πύλαι, * καὶ ἐντὸς γενόμενοι, * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. * Χριστῷ πρεσβεύτατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ημῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχὸς γ'. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

Τῶν θειῶν * Ἀποστόλων, Κύριε, δεήσεσι, * τὸν τῆς νηστείας χρόνον * καλῶς ημᾶς τελέσαι * κατανῦξει διανοίας καταξίωσον, * ὡς ἀγαθὸς, εὔσπλαγχνε, * ἵνα σωζόμενοι * σὲ δοξάζωμεν πάντες.

"Ομοιον.

Μεγάλη * καὶ φρικτή σου, Κύριε, ἡ ἔλευσις, * ἐν ἣ καθίσας, Μαρτίσιν * δικαίαν ἔκτελέσεις! * Μὴ οὖν κρίνης με τὸν κατακεριμένον, * ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαι μου, * τῶν Ἀποστόλων σου * εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Ἐτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοθάρου.

Ἡχὸς πλ. β'. Ολην ἀποθέμενοι.

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, * τῶν γηγενῶν εἰ φωστῆρες, * θησαυροὶ κοσμόπλουτοι * τῆς πανσόφου γνώσεως * τοῦ Θεοῦ ημῶν, *

τοὺς ὑμᾶς μέλποντας * πειρασμῶν ῥῦτασθε * ταῖς ἀγίαις πρωσευχαῖς ὑμῶν, * καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν * τὸν τῶν νηστειῶν διεξάγετε * νεανικῶς, βραβεύεντες * ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν· * ἵνα εὐαρέστως * πρωφθάσαντες τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, * ἐν παρρήσιᾳ προσφέρωμεν * ὑμνους τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια δ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίν.

Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς λα'.

Εὐφράνθητε ἐπι! Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὣν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 16.

Ἐξῆλθε Καίν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ φύκησεν ἐν γῇ Ναΐδ ξαπέναντι Ἐδέμ. Καὶ ἔγνω Καίν τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσκ ἐτεκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν, καὶ ἐπωνύμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ οἴου αὐτοῦ Ἐνώχ. Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαϊδὰδ, καὶ Γαϊδὰδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν ἔαυτῷ Λάμεχ δύο γυναικας· ὅνομα τῇ μιᾷ, Ἀδὰ, καὶ ὅνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλά. Καὶ ἐτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβῆλ· οὗτος ἦν πατήρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. Καὶ ὅνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδεῖξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἐτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος, χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά. Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἔαυτοῦ γυναιξὶν, Ἀδὰ καὶ Σελλά· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, γυναικες Λάμεχ, ἐνωτίσασθε μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοὶ, ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καίν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά. Ἐγνω δὲ Ἀδάμ Εὔαν τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἐτεκεν οἰὸν, καὶ ἐπωνύμασε τὸ ὅνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα· Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἐπερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Καίν. Καὶ τῷ Σήθ ἐγένετο οἰός· ἐπωνύμασε δὲ τὸ ὅνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὅνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος α'. Ψαλμὸς λβ'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 15.

Τοιὲ, πτνε ὄδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. Ἄπερεχεισθω σοι ὄδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς· εἰς δὲ σάς

πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὑδάτα. Ἐστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πηγή σου τοῦ ὑδάτος ἔστω σοι ίδια· καὶ συνευφράτινου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητάς σου. Ἐλαφος φίλιας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὄμιλείτω σοι, ἡ δὲ ίδια ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γάρ τῇ ταύτης φίλια συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ. Μή τολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ταῖς μὴ ίδιαις. Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὄφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός· εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοτεύει. Παρανομίαι ἀνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἔκαστος στρίγγεται. Οὗτος τελευτὴ μετὰ ἀπαιδεύτων· ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἐαυτοῦ βιότητος ἐξέρριψη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην. (Κεφ. 5'. 1) Ήτέ, ἐάν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις ἐχθρῷ τὴν σεαυτοῦ χεῖρα· παγίς γάρ ἴσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ίδια χείλη, καὶ ἀλισκεται χείλεσιν ίδιου στόματος. Ποίει, οὐέ, ἀ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῶζου.

Καὶ εὐθὺς ἡ Προηγιασμένων Δειτουργία.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος "Ηχου. Μετὰ τὴν α' . Στιχολογίαν,
Καθίσματα 'Αποστολικὰ τῆς Ὁκτωήχου, μετὰ καὶ Θεοτοκίου.
Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

‘Ηχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Xριστὸς ἡ ἅμπελος * ὠραίους βότρυας * ὑμᾶς ἡνέγκατο; * γλεῦχος σωτῆριον * ἐναποστάζοντας τῇ γῇ, * Ἀπόστολοι θεοφόροι: * ὅθεν με λυτρώσατε * ἥδονῶν μέθης, δέομαι, * φείθρα κατανῦξεως * τῇ ψυχῇ μου δωρούμενοι, * τῇ θείᾳ τῆς νηστείας ἡμέρᾳ, * ὅπως σωθεῖς ζωῆς ἐπιτύγω.

Θεοτοχίον. "Οὐαὶ γάρ,

Της συμπαθείας σου * πλοῦτον ἀμέτρητον, * καὶ δυναστείας
του * κράτος τὸ ἄμαχον * ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, * προσέδραμον
τῇ σκέψῃ σου. * θλίψει συνεχόμενος, * καὶ δεινῶς ἀπορρύμενος, *
κραζώ ἐκ βαθέων μου * τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι. * Παρθένε Θεο-
τόκε, βοήθει μοι, * η μόνη τοῦ κόσμου προστασία.

Μετά τὴν γένεσιν Στρυχελογίαν. Καθίσματα.

³ Ήγει πλ. β'. Κύριε. * παρατετάσθω τῷ τάχθῳ σου. Στευθήτου.

Κύριε, * εὐλατος γενου ἡμῖν * ἐν τεύτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, * καὶ
Κδάκρυα πηγάζειν * σοι ἐξ καρδίας * ἀξίωσον πάντοτε * πρὸς

ἐπελυσιν * μαλυφμάτιν φυχικῶν, * καὶ βλάστησιν * τῶν ἄριστων· * ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες * ἐπαξίως εὐαρεστώτερον σαι, * καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἀπαγτάς * πάθος ἰδεῖν εὔδεκήσον, * εὔχαις τῶν σῶν χαράσσωστῶν *' Απόστολων· δόξα σρ. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Τῆς συμπαθείας τὴν πηγὴν, * ἀκρανες, αεμνή * Παρθενομῆτρορ Θεοτόκε, * πλουσίως ἐν ήμιν, ἀγνή, ἐπίχεε, * καὶ δώρηται ημίν πτεινομάτιν ἄφεσιν· * σὺ γὰρ εἰ προστεσία ημῶν * καὶ θεία σκέπη.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψόι.

Τριψόιον, Ποίημα τοῦ χυρίου Ιωσήρ.

Ωδὴ δ. Ἡγος γ. Μή ἐν ποταμοῖς ὥργιθῆς.

Μέθην ἡδονῶν * φυχδρότερων σβέσαντες, * τὸ τῆς κατανίξεως πόμας * διὰ νηστείας ἐμφρερηθῶμεν.

Νήστευσον, ψυχὴ, * ἀκρασίαν βράστεως, * πρύμησον καλῶν θεωρίας, * ἵνα τῆς ἄνω τραπέζης τόχης.

Αρθρακες πυρὸς * τοῦ ἀύλου πέλοντες, * φλέξατε παθῶν μου τὴν ὑλην, * θεῖοι Απόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον,

Σάρκα τῷ Χριστῷ * ἐκ τῆς σῆς δανείσασι, * γένχρωσον σαρκός μου τὰ πάθη, * ζωοκυῆτορ ἀγνή Παρθένε.

Ἐτερον Τριψόιον, Ποίημα τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

Ἡγος πλ. β. Ακήροεν ὁ Προφήτης.

Η δωδεκάς Απόστολων, * Πέτρε, Παύλε, Ιάκωβε * καὶ Ιωάννη, * Ανδρέα, Βαρθολομαῖος, Φωλιππε, * Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος καὶ Θαδδαῖος ὄμοιοι, * σὺν Σίμωντε καὶ τῷ Ιούδᾳ, * λιτὰς ποιεῖτε * τῷ Χριστῷ σωθῆναι ημᾶς.

Τὰ δικτύα τῶν δογμάτων * χαλάσσαντες ἐν θαλάσσῃ * τοῦ βίου ξένων, * πρὸς τρισὶν ἔκατον καὶ πεντήκοντα * μυστικῶς τὰ ἔθνη, ὡς ἴχθύς τὸ πρὸν, * ἡγρεύσατε, * ταῦτα Κυρίῳ * προσαγαγόντες, * ἄγιοι Απόστολοι.

Δόξα.

Γιὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα * δοξάζω, ὡς ἐξ ήλου· * φῶς καὶ ἀκτῖνα, * τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ προβλημα, * συνάναρχον * θείαν Τριάδα * προσκυνούμενην * ὑπὸ πάτης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα * καὶ τὴν ἀγνείαν τηροῦσα, * αεμνή, σὺ ἀρθῆς * τὸν θεὸν γεννήσασα καὶ ἀνθρωπὸν, * ἐνα τὸν σύτὸν ἐν

έκαπτέρας μορφής * τὸ θαῦμα σου, * Παρθενομῆτορ, * ἔκπλητται πᾶσαν * ἀκόστην καὶ ἐννοιαν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σου.

* Τιμεῖς ἐστε φῶς τοῦ κόσμου, * καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, * λάμψει τοῦ λόγου. * ἀλλὰ ἵκετεύατε, Απόστολοι, * τοῦ μεγαλοφύχως διανύσται ἡμᾶς * τὸ στάδιον * τῆς ἐγκρατείας, * καὶ προσκυνῆσαι * τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν.

Ο Εἰρυχός.

* **A** κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἐλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφεβήθη ὁ θη, * ὅτι μέλλεις ἔκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώπους δείκνυσθαι, καὶ ἐλεγεν· * Ἀκήκοα * τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφεβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

* Ωδὴ γη. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παιστὶ τῶν Ἐβραίων. Θ ανατωθεὶς * τοῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις, * νεκρὰν προσφέρω * τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ. * διό με οἰκτείρατε * ζωηφόροις πρεσβείαις * τοῖς ὑμῶν, θεόπται * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

* Περισχεθεὶς * ἀμαρτίας ὄμιχλῃ, * ἀδην προστήγγισα * ἀπογνώσως ὄντως. * διό με φωτίσατε, * τοῦ Ἁλίου τῆς δόξης. * μυστικαὶ ἀκτῖνες * ὑπάρχοντες, θεόπται.

* Απὸ παθῶν * ἐγκρατεύου καὶ σώζου, * ψυχὴ ταλαιπωρε· * ἀποχὴ γάρ βρωμάτων, * νηστείσα ἀπρόσδεκτος * τοῖς ὄρθως ἐκήτοσιν, * εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων * διόρθωσις ὑπάρξῃ.

Θεοτοκίων.

Βάτον πυρὶ * καιομένην Μωσῆς σε * προεθεώρει, * Θεομῆτορ Παρθένε· * διό μου καπάσθεσον * τῶν παθῶν τὰς καμίνους, * καὶ πυρὸς γεέννης * ἐξάρπασον καὶ σῶσον.

* Εἰρυχὸς ἀλλοι. * Ον στράτιαι * οὐρανῶν δοξάζουσι. * **E** εἰς Ἰακὼβ * ὡς τὸ δωδεκάρυλον, * τῶν Ἀποστόλων ἐκ σου. * Ε ἀλλη δωδεκάς * ὥρθη, Χριστὲ, ἐν κόσμῳ. * δι' ἡς ἀνεγεννήθη· * πᾶς πιστὸς ἐν λόγῳ, * σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

* Τοῦ νοητοῦ. * Φαραὼ τὰ ἄρματα * βυθίσαντες μυστικῶς, * ὡς ἐν Ἐρυθρᾷ, * τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου * πρὸς γῆν θεογνωσίας * ἤξετε ὑμνοῦντα, * Απόστολοι, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογούμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

* Ενα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῷ * διοριστικῶς, * ἀλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, * ἐπει Θεότης μία, * ἐν τριστὶ τὸ κράτος. * καὶ γάρ Πατὴρ, Γιὸς καὶ Πνεῦμα.

Θεοτοκίων.

* Εκ φωτεινῆς * προβλθῶν νηδύως σου, * ὡς νυμφός ἐκ παστοῦ, * ἐλαμψε Χριστὸς, * φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· * καὶ γὰρ δικαιοσύνης * Ἡλιος ἀστράψας, * ἐφώτισεν, ἀγνή, τὸν κόσμον.

Δέξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δέξα σοι.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ * μύσται καὶ συγχάθεδροι, * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἀμαρτωλῶν * πάντοτε δυσωποῦντες, * καὶ νῦν παρακαλεῖτε * τὴν νηστείαν πάσαν * εἰλικρινῶς ἀποτερᾶσσαι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Οἱ Εἰριός,

* Ον στρατιαι· * οὐρανῶν διδάζουσι, * καὶ φέττει τὰ Χερουβῖμ *
* οὐρανῶν διδάζουσι, * καὶ φέττει τὰ Χερουβῖμ *
* οὐρανῶν διδάζουσι, * καὶ φέττει τὰ Χερουβῖμ *

* Οχαὶ τὰ Σεραφίμ, * πασα πνοή καὶ κτίσις, * υμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ υπερψυχεῖτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ωδὴ θ'. Εν Σιναϊ τῷ ὄρει κατειδε σε.

Ποταμοὶ γεγονότες Ἀπόττολοι * τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, * καὶ
τὸ ὑδωρ τὸ ζῶν εὐπερήσαντες * ἐν καρδίᾳ καθαρῷ, * τῆς
ἐμῆς ἀμαρτίας * τὰ φείδεα ξηράνατε * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, *
καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς * ὁδηγήσατε.

Ἀμαρτίας χειμαζεῖ κλυδώνιον * τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν * δεξιάν, ὡς τῷ Πέτρῳ, μοὶ ἔκτεινον, * κυθερηνῆτα ἀγαθέ, * μὴ βυθός με καλύψῃ * ὁ τῆς ἀπογνώσεως * βρῶμα μὴ γένωμαι * κρήτους ψυχοφθόρου, Χριστὲ * πολυέλεε.

Ἀποστόλων χορὸς ἰκετεύει σε, * Ιησοῦ Παμβασιλεῦ * δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα * Διὸς πλῆθος οἰκτιρμῶν * τῷ λαῷ σου παράσχου * κακῶν ἀπολύτρωσιν, * βίου διόρθωσιν, * καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς * τὴν οἰκείωσιν.

(Θεοτοκίον).

Παρθενία καὶ τόχος συνέδραμον * ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σὲ, * κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, * Μητρεπάρθενε ἀγρή· * διὸ πίστει βιωσοῦ· * Ολὸν με ἀγίασον, * ὅλον ἔκλυτρωσαι * πάσης ἐνεργείας παθῶν· * τῶν θλιβόντων με.

Εἰρυδὸς ἄλλος. Ασπέρου συλλήψεως.

Ἐν κόσμῳ ὡς πάσαρκοι, * καὶ ἐν σαρκὶ ὡς Ἀγγελοι, * τὸν Λόντηγον μόνον· * ἐν καρδίᾳ φέροντες, * εἰλκύσατε τὰ ξύνη· * εἰς Χριστοῦ μίσιν πίστιν, * σφρόντος καὶ φήτορας ὡς μωρούς· * ἀπελέγεσσαντες τῇ γνώσει, * παμμαχάριστοι Ἀπόστολοι.

Οἱ Πέτροι τῆς πίστεως * ἡ πέτρα καὶ θεμέλιος, * Παῦλος ὁ κηρύξ· * καὶ Βινῶν διδάσκαλος, * μισθὸς Ζεβρεδαῖος· * σὺν τῇ λοιπῇ ὄχτάδι, * Χριστῷ πρεσβεύτατε ἐκτεγώς, * εὐσθενῶς ἡμᾶς περασαι * τῆς νηστείας τὸ διάστημα.

Δέξα.

Μόνου μονογεννητοῦ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, * καὶ μόνε μόνου, * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μάρκον μόνιον μόνου· * Θεοῦ ἔγον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύρον ὄντως ὃν· * ὁ Τριάς· Μονάς ἀγία, * σωσον με θεολαγοῦντα σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ θαῖρα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήρηται με, πανάμωμε: * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ως μήτηρ; * Τὸ ὑπέρ φύσιν πίστει λαβῶν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει: * ὅσα θέλει γάρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δυνάμει τοῦ Πνεύματος * πρὸς βασιλεῖς καὶ ἀρχούτας * ἐκβεβηκότες, * μηδὲ ὄλως πτοεύμενοι, * οὐ πῦρ οὐδὲ μαχαιραν, * τροπούσθε πᾶσαν πλάνην, * καὶ διασώζετε τοὺς βροτοὺς, * στρατηγοὶ Κυρίου ὄντες, * παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ο Ειρμὸς.

* Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόχος ἀνερμήνευτος: * μητρὸς ἀγάνδρου * ἄφθορος ἡ κύησις: * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις: * διό σε πᾶσαι αἱ γένεαι * ως Θεόνυμφον Μητέρα * ὄρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δίς.

Ἡγος πλ. δ..

Μετανοίας ὁ καρὸς, * καὶ ζωῆς αἰωνίου * πρόκενος ἡμῖν: * ὁ τῆς νηστείας ἄγων, * ἐάν ἐκτείνομεν χειρας εἰς εὔποιαν: * οὐδὲν γὰρ οὕτω σώζει ψυχὴν, * ως ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεμένων: * ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ * ἐκ θανάτου ρύεται τὰν ἀνθρώπων. * Αὐτὴν ἀσπασάμεθα, * τῇς οὐδὲν ἴσον: * ικανὴ γὰρ ὑπάρχει: * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ιὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ: * καθηπλίσαντες ἔστιούς, * στρατιῶται εὐσθένεις ἀνεδείχθητε: * τοῖς τυράννοις ἀνδρέως ἀντεκατέστητε, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαρίσατε: * νικηταὶ γενόμενοι, * τῶν στεράνων ἡξιώθητε: * πρεσβεύσατε Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν, * εἰς τὰ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Ἐγώ, Περθένε ἀγία Θεοτόκε, * τῇ σκέπῃ σου προστρέχω: * οἶδα ὅτι τευχομαι τῆς σωτηρίας: * δύνασαι γὰρ, ἀγνή, βοηθήσαι μοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡγος α'.

Πεπτωκότας ἀνάστησαν ἡμᾶς, * ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον: * πρὸς σὲ, ὁ Θεὸς, ως φιλάνθρωπος, * ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς λγ'.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου.

Στιχ. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. σ'. 1.

Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὐ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς, εἰδον
πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύ-
κλῳ αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐντι, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐντι· καὶ
ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατε-
κάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέραγεν
ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον καὶ ἔλεγον· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος Κύριος
Σαβαὼθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ
ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἡς ἐκέραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη,
καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ω τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι ὅτι ἄν-
θρωπος ὁν, καὶ ἀκάθαρτα χειλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα
χειλη ἔχοντος ἐγώ οικῶ· καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον
τοῖς ὄφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῷ Σεραφίμ,
καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἀνθράκα, ὃν τῇ λαβῖδι ἐλαβεν ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· Ἰδού,
ἡψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου,
καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυ-
ρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύεται πρὸς τὸν
λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδού, ἐγώ είμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶ-
πε· Πορεύθητι, καὶ εἶπὸν τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ
οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπα-
χύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὥστιν αὐτῶν
βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὄφθαλμούς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μή-
ποτε ἴδωσι τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὥστιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρ-
δίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ iάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπε·
Ἐως πότε, Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἐως ἀν ἑρημωθῶσι πόλεις παρὰ
τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἵκοι παρὰ τὸ μὴ είναι ἀνθρώπους, καὶ
ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ
Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες
ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς λδ'.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.

Στιχ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς
πολεμοῦντάς με.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια τοῦ Τριψίου.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πλευράν ἔκκεντούμενος, * καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, * τὴν ζωὴν ποιοι ἐπήγασσας, * κακίᾳ τοῦ ὄφεως * τῇ τοῦ ξύλου βρώσει * τεθανατωμένῳ. * ὅθεν δοξάζω σε, Χριστὲ, * καὶ ικετεύω τὴν εὐ- σπλαγχνίαν σου. * Παθῶν καὶ τῆς ἐγέρσεως * προσκυνητήν με ἀνάδειξον, * κατανῦξε τελέσαντα * τῆς νηστείας τὸ στάδιον.

"Ομοίον.

Οδύνην τρυγήσαντα * ἐκ τοῦ φυτεῦ τὸν πρωτόπλαστον * Πα- ραδείσου ἐξώρισας. * παγεῖς δὲ, ὡς ἀνθρωποι, * ἐν τῷ ξύλῳ, Σωτερ, * τοῦτον εἰτοικίζεις. * διό σοι κράζω. Λυτρωτὰ, * τῶν ὁδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασσον, * νηστείᾳ καθαρίσας με, * καὶ μετανοίᾳ καὶ δάκρυσιν, * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * ο Σωτὴρ τῶν ψυ- χῶν τίμων.

"Ετερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἡχος πλ. α'. Κύριε, * ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, * τὸν ζωποιόν σου σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν. * οὗτος ζωὴν γάρ ἐν τῷ κόσμῳ * ἐξήνθησε, τὸν θάνατον νεκρώσας, * ὃν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν * προσάγομεν· ἐν ἡμέραις ἀγίαις * κρά- τυνον ἡμᾶς νηστεύοντας, * καὶ δώρησαι κατὰ παθῶν τὴν ισχὺν, * καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, * διὰ πληθύς ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς λε'.

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὅρη Θεοῦ.

Γενέσεως τὸ Αναγνωστικ.

Κεφ. Ε'. 1.

Αὕτη ἡ βιβλίος γενέσεως ἀνθρώπων, ἡ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν· ἀρσεν καὶ θῆ- λυ ἐποίησεν αὐτοὺς, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδάμ, ἡ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. "Εγήσε δὲ Ἀδάμ ἡτη διακόσια τράχοντα, καὶ ἐγένησε κατὰ τὴν ιδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σιρ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ἃς ἐζήσε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐ-

αὸν τὸν Σὴθ, ἐτη ἐπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ἀς ἔζησεν, ἐτη ἐννα-
κόσια τριάκοντα, καὶ ἀπέθανεν. Ἐξησε δὲ Σὴθ ἐτη διακόσια πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. Καὶ ἔζησε Σὴθ, μετὰ τὸ γεννῆ-
σαι αὐτὸν τὸν Ἐνώς, ἐτη ἐπτακόσια ἑπτὰ, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ ἐτη ἐννα-
κόσια δεκαδύο, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνώς ἐτη ἑκατὸν ἐν-
νενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καΐναν. Καὶ ἔζησεν Ἐνώς, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καΐναν, ἐτη ἐπτακόσια δεκαπέντε καὶ ἐγέ-
ννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐ-
νώς ἐτη ἐννακόσια πέντε, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καΐναν ἐτη
ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. Καὶ ἔζησε
Καΐναν, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, ἐτη ἐπτακό-
σια τεσσαράκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγέ-
νοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καΐναν ἐτη ἐννακόσια δέκα, καὶ ἀπέ-
θανε. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ ἐτη ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε, καὶ
ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ, μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἐτη ἐπτακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ ἐτη
όκτακόσια ἐννενήκοντα πέντε, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ
ἐτη ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἔζησεν
Ἰάρεδ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνώχ, ἐτη ὀκτακόσια, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ἰάρεδ ἐτη ἐννακόσια ἐξήκοντα δύο, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν
Ἐνώχ ἐτη ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσά-
λα. Εὔηρέστησε δὲ Ἐνώχ τῷ Θεῷ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Μαθουσάλα, ἐτη διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ ἐτη τριακόσια ἐξήκοντα
πέντε. Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εύρισκετο, διότι
μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προχείμενον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς λς'.

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Στιχ. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Παροψιῶν τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. σ' 3.

Πότει, υἱὲ, ἀ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῶσον· ἥκεις γάρ εἰς
χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ίσθι μὴ ἐκλυόμενος, παροξύνε
δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω. Μὴ δῷς ὑπὸν σοὶς ὅμμασι,
μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοὶς βλεφάροις, ίνα σῶσῃ ὡσπερ δορκάς ἐκ
βρόχων, καὶ ὡσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ιθι πρὸς τὸν μύρμηκα,

ω ὀκτυπρέ, καὶ ζῆλωσον ιδῶν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἔκείνου σφράτερας· ἔκεινῳ γάρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκαῖοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὃν, ἐξαιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. "Η πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτες ἐστι, τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται, τὰς τοὺς πάνους βασιλεῖς καὶ ιδιώταις πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθενή· δὲ πάσσιν ἐστι καὶ περίδοξος· καίπερ οὖσα τῇ ρώμῃ ἀσθενής, τὴν σοφίαν τιμήσασα προτίχθη. "Εῶς τίνος, ὄκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δὲ ἔξ ὑπνου ἐγερθῆσῃ; ὄλιγον μὲν ὑπνοῖς, ὄλιγον δὲ καθῆσαι, μικρὸν δὲ νυσταῖεις, ὄλιγον δὲ ἐναγκαλίζη χερσὶ στήθη· εἴτα παραγίνεται σοι, ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος, η πενία καὶ η ἔνδεια, ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. "Εάν δὲ σοκονὸς ἦς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου, η δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεύς, ἀπαυτομαλήσει. "Ανὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· ο δὲ αὐτὸς ἔννευει ὄφθαλμῳ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐν τεύμασι δακτύλων· διεστραμένη καρδίᾳ τεκταίνεται κακά· ἐν πεντὶ καιρῷ ο τοιοῦτος ταραχᾶς συνιστησι πόλει. Διὰ τοῦτο ἔξαπίνης ἔρχεται η ἀπωλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιατοῦ· δι τι χαρεὶ πάσιν, οὶς μισεῖ ὁ Κύριος· συντριβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. "Ορθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἀδικος, χεῖρες ἔχχέουσαι αἰμα δικαίου, καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμῶν πονηρῶν, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. "Εκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἀδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν. Τιέ, φύλασσε νόμους πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου.

Εἰς τὸν Στίγον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δίς.

"Ηχος πλ. α'.

Μὴ νηστεύσαντες, * κατ' ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, * ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως * οἱ πρωτόπλαστοι, * τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς * θάνατον ἐκαρπώγαντο, * τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, * καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενάθησαν. * Διὸ νηστεύσωμεν, πιστοὶ, * ἀπὸ τρωφῶν φθειρομένων * καὶ παθῶν ὄλεθρίων, * ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου σταυροῦ ζωὴν * τρυγγήσωμεν, * καὶ σὺν τῷ εὐγνῶμῳ Δηστῇ * πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα, * κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Γῶν ἐπιγείων ἀπάντων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ τίστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύρημοι Μάρτυρες· * ἔχοντες παρρήσιαν * πρὸς τὸν φιλάνθρω-

πον Θεὸν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίου.

* Ήγος ὁ αὐτός. Χαίρεις * δαχητικῶν.

Αρνα * τὸν ἑαυτῆς ὃ ἀμνάς. * ποτὲ ὄφωσα * πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, * προθύμως * κατηκολούθει, * τεῦτα βρῶσαι αὐτῷ. * Ποῦ παρεύῃ, τέκνον μου * γλυκύτατον; * Χριστὲ, * τίνος χάρεν τὸν ταχὺν * δρόμον τοῦτον, μακρόθυμε, * τρέχεις ἀόκνως, * Ἰησοῦ ποθεινότατε, * ἀναμάρτητε, * πολυέλεε Κύριε; * δός μοι λόγον τῇ δουλῇ σου, * Τιέ μου παμφιλάτετε. * μή με περίδης, οἰκτίρμον, * σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκούσαν σε, * Θεὲ πανοικτίρμον, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ τυχόντος "Πίχου. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιγματικάν, Καθισματα Σταυρώσιμα τῆς Οκτωάρχου, μετὰ καὶ Θεοτράκιον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγματικάν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθισματα.

* Ηγος 3. Ταχὺ προκατάλαβε. Τοῦ Ιωσήφ.

Νηστείᾳ ὑψούμενοι * τῶν χαμαιζῆλων παθῶν, * ὑψώσωμεν Κύριον * τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, * καὶ κόσμον ὑψώσαντα. * πάμεν ἐν αἰσθήσει * κατανύξεις πόμα. * λάβωμεν τὴν ἡμέραν * κατὰ νοῦν, καὶ τὴν ὄφαν, * ἐν ἡ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ * παρεστησόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ομοιον.

Η ἀνυμφες Μήτηρ σου * ὡς ἐθεάσατο * σταυρῷ σε ὑψούμενον, * Ήδυρομένη θρηνοῦσα * τοιαῦτα ἐφθέγγετο. * Τί τὰ καίνὸν καὶ ξένον * τοῦτο, Τιέ μου, θαῦμα; * πῶς σε ἀνομος δῆμος * τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, * τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, * φῶς μου γλυκύτατον;

Εἰς τὴν γ'. Στιγματικά, Καθισματα τοῦ κυρίου Θεοθάρου,

* Ηγος πλ. α'. Δάμπει σήμερον.

Λάμπει, Κύριε, * ἡ χάρις ἡ τοῦ σταυροῦ σου, * ἀπαστον τὴν Λοικουμένην ἀστράψασα. * τὴν ισχὺν τῶν δαιμόγων ἐξαφανίζει, * καὶ τῆς νηστείας τὸν δρόμον * νῦν εὔμαρτίζει. * ἐν αὐτῇ δυναμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταυρούθετοις. Ήχος ὁ αὐτός. Τὸν συνάντησαν· Λόγον.
Γψωθέντα ἐν ξύλῳ * ώς ἔθεασατο * ἡ τεκοῦσα σε Μήτηρ * ὡδίνων ἀνευθεν, * καὶ ὥλοφύρετο κλαυθμῷ * καὶ ἀνεκραύγαζεν.*
 Οἴμοι, γλυκύτατε Ήέ! * τιτρώσκομαι νῦν τὴν ψυχὴν, * ἐν τῷ σταυρῷ καθορῶσα * σὲ ἐν μέσῳ δύο κακούργων** δίκην κακούργου προσῆλούμενον.

Ψᾶλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναῖου, καὶ τὰ παρόντα
 Τριψίδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ στιχολογεῖται ἡ έ. Ωδὴ.

Τριψίδιον. Ποίημα Ιωτήρ.

Ωδὴ ε. Ήχος δ. Ασεβεῖς δύκι δύονται.

Εκουσίως, Δέσποτα, * ὑψώθης ἐν σταυρῷ, * καὶ κατέρρεαξες
 Εἰ τὸν ἔχθρόν· * ἔκουσίως δύθεν * κατερράγμενον με * ἡδονῶν εἰς
 βάραθρα * εὔσπλαγχνίᾳ σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεσιν * ἀτόποις τὴν ψυχὴν * φωταγώγησον,
 Ιησοῦ, * ὁ σκοτίσας ἥλιον * σταυρῷ τεινόμενος, * καὶ φωτίσας
 ἀπαντα * οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ νηστείας πέλαγος * ἐκπλεῦσαι γαληνῶς * καταξίωσόν με,
 Χριστὲ, * κατευνάζων κύματα * τῆς διανοίας μου, * καὶ τῆς ἀναστάσεως * εἰς λιμένα ἐγκαθόρμισον.

Θεωτοῖς.

Τὴν ἀγνήνιν ἀγνεύοντι * τιμῆσωμεν νοῦ· * καλλονήν τὴν τοῦ
 Ιακώβ * ταῖς ἐνθέοις πράξεσι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ώς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτερέον Τριψίδιον. Ποίημα Θεωδώρου.

Ηχος πλ. α'. Τοὺς ἐκ νυκτὸς, * Χριστὲ, προσκυνοῦντας σε.
 Σύ ὑ σταυρωθεὶς * φθορᾶς ἀπαλλάττεις με, * καὶ λογχευθεὶς *
 ἀπαθανατίζεις με· * δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, * ὅτι
 ἥλθες, * Χριστὲ, ἵνα σώσῃς με.

Ἐν τῷ σταυρῷ * τείνας τὰς παλάμας σου, * τὸν νοητὸν *
 Αμαλήκ ἀπέκτεινας, * τὸν λαόν σου ἀνασώζων, Κύριε. * διὰ
 τοῦτο * ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν τριστὶ * προσώποις Θεότητα, * μίσην Ἀρχὴν * τὴν πανυπερούσιον * ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἄναρχον, * καὶ τὸν Ήών, *
 καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεωτοῖς.

Ον οὐρανὸς * χωρεῖν οὐκ ἡδύνατο, * σὺ ἐν γαστρὶ * συλλαβοῦσα τέτοκας. * ὡς τοῦ φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! * διὸ
 πάντες * ὑμνοῦμεν σε, ἄχραντε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο δι ἐμὲ * ύπομενας σταύρωσιν, * ὅξος πιὼν, * καὶ εἰπών·
Τετέλεσται, * τέλεσόν μου τὸ νηστείας στάδιον, * ἀξιῶν με *
ἰδεῖν σου τὴν ἔγερσιν.

Ο Ειρμός.

Ποὺς ἔχ νυκτὸς, * Χριστὲ, προσκυνοῦντας σε * ἐλέησον, * καὶ
ειρήνην δώρησαι, * ὅτι φῶς τὰ σὰ προστάγματα, * καὶ
ἔγενοντο * ιάματα τοις δΘῷοις σου.

Ωἱη γ'. Παῖδας εὔαγεις ἐν τῇ καμίνῳ.

Σταυρῷ προσπαγεῖς δι εὐσπλαγχνίαν, * ληστῇ τὸν Παράδει-
σσον ἡγέωξας, * νῦν δὲ ληστευθέντα με * δαίμονος δεινότητι, *
καὶ τῇ ψυχῇ ὄλόσωμον * πληγὴν δεξάμενον * ιάτρευσον, ἀνοιξας
μοι πύλας, * τὰς τῆς μετανοίας * τῇ σῇ φιλαγθρωπίᾳ.

Νηστείᾳ λαμπρύναντες τὴν σάρκα, * ψυχὴν ἀρεταῖς κατα-
πιαίνωμεν. * πένητας ἑκθρέψωμεν, * πλοῦτον μὴ κενούμενον *
ἐν οὐρανοῖς ὡνούμενοι, * καὶ ἀνακράξωμεν. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ πάθει σου κτίσις ἐκλογήθη, * σταυρῷ σε θεαταμένη κα-
θηλούμενον, * Σωτέρ ύπεράγαθε. * ὅθεν ἰκετεύω σε, * ταῖς προσ-
βολαῖς κλονούμενον * ἀεὶ τοῦ ὄφεως * στερέωτον τὸν νοῦν μου,
οἰκτίρμον, * σοῦ τῶν θελημάτων * ἐν ἀρραγεῖ τῇ πέτρᾳ.

Θεοτοκίων.

Η πύλη Θεοῦ γέ κεκλεισμέγη, * ἦν μόνος διώδευσεν ὁ Κύ-
ριος, * οἴηνον πρὸς τρίβους με * θείας, καὶ διάγοιξον. * τῇσι σωτη-
ρίας πύλας μοι, * Θεοχαρίτωτε. * πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, Παρ-
θένε, * μόνη προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ειρμός ἄλλος. Τὸν ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Τὸ ξύλον τὸ παγάγιον, * ἐν ω σὺ, Χριστέ μου, ἐσταυρώθης,
ύμνων, * ὑπερευλογῶ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι * σὲ, Χριστέ, σταυρώσαντες ἀπέκτει-
νει, * ἀλλὰ ζῆς καὶ σῶζεις * ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ξενοπρεπῶς μερίζεται * γέ Τριάς, καὶ μένει ἀμερής ὡς Θεός, *
οὐ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Ικετηρίαν ποίησον * ύπερ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, *
ρυθῆναι παντοίων * πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * δυνάμει νευρώσας με, ἀξιώ-
σον * εὐψύχως ἀνύσαι * τὸν τῆς νηστείας δρόμον.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ πρόσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ο Εἰρυός.

- » Γιὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίττουσιν Ἀγγελοι, ὑμεῖτε;
- » Π λαοὶ, * καὶ ὑπερψύχοτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Ωδὴ θ'. Διθος ἀχειρόθυμητος ὄρους.

Λ ιθον σε τηνήθεντα προεῖδεν * ὄρους Πραφήτης τῆς Παρθένου, *

Σῶτερ, διαρρήξαντα πέτρας * τῇ σῇ σταυρώσει: * διὸ βαρού-

μενον * ἀναισθησίας λίθῳ με, * ὡς πάνοικτίρμων, ἐλευθέρωσον.

Νήστευσον κακίας, ψυχή μου; * θειας ἀγάπης ἐντρυφῶσα: *

θύραν ἀναπέτασον πάσαις * καλῶν θέσαις, * ἐναπορράτουσα *

τῆς πονηρίας εἰσόδον * δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, * ὁ κατακρίνας τῷ σταυρῷ

σου, * Δέσποτα, Σωτήρ μου, τὴν ἔχθραν, * καὶ μὴ γέννης *

δεῖχτες ὑπεύθυνον * τὸν σπιλωθέντα πάθει, * καὶ ἀμερτίσις ἀμαυ-

ρούμενον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου, Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς * κρίναι τὸν κόσμον μετὰ

δᾶξης: * λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου * ταῖς ίκεσταῖς * τῆς

κυησάσης σε, * καὶ κληρονόμον πόλησον * τῆς σύρανθου βασι-

λείας σου.

Εἰρυός ἄλλος. Ήσαία, χόρευε:

Π αῖτιν τὸν Παράδεισον * διανοίγεις * ἀπαξ σταυρωθεῖς: * ἐν ψ

μιταλαβθῶν * χαίρω τῆς ζωῆς, * θανάτου λυτρούμενος * αιω-

νίου * τῆς παρακοτῆς: * διθεν, φιλάνθρωπε, * ὡς Θεόν μου μεγα-

λύνω σε.

Τὸ κατάρας ὄργανον * εὐλογίας * δέδεικται σφραγίς * ὁ σὸς

ζωοποιὸς, * Κύριε, σταυρός: * ἐν ψ καθορώντες σε, * ζωούμεθα *

θνητάντες τὸ πρὸν, * καὶ ἀνυμνοῦντες σε, * ὡς Δεσπότην μεγαλέ-

νομεν.

Δόξα.

Ορεουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἀναρχε Τριάς, * σεπτὴ, ζωαρ-

χική, * ἀτμητε Μονάς: * Πατήρ ὁ ἀγένητος, * καὶ τεννητὲ *

Δόγε καὶ Υἱὲ, * Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦν-

τας σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γιπέρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ. * ἀνευ γὰρ ἀνδρὸς *

ἡ σύλληψίς ἐν σοι, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε. * καὶ

γὰρ Θεός * ἐστιν ὁ τεχθεὶς. * Ον μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε,

μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο σταυρὸς ὁ τίμιος, * ἡ ισχύς μου * καὶ καταφυγή, * γε-

νοῦ μοι φωτισμὸς * νῦν ἐγκρατευτῶς * εὐφρατίνων, καθαίρων με, *
ὕδρενος * ἀπὸ πειρασμῶν, τὸν δοξάζων σε, * τὸν δεσπότην
μεγαλύνω Χριστόν.

Ο Εἰρήνη.

Π σαῖα, χόρευε * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτεκεν
τὸν * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. * Ἀνα-
τολὴ * ὄνομα αὐτῷ. * "Ον μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μα-
καρίζομεν."

Τὸ Φωταγωγικὸν; τὸ τοῦ Ηγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμε-
λον. Δις.

Ηγούς πλ. δ. Ηγούς πλ. δ.
Π παθοκτόνος νήστεια παροῦσᾳ * τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς
ἀμαρτίας * λατρεύειν ἐπαγγέλλεται. * ἦν ὁς θεόσδοτον * βοη-
θὸν τιμησώμεν, * τὰς θεογράφους πλάκας * διὰ Μωσέως δεξαμέ-
νην. * μὴ προκρίνωμεν * τὴν συντρίψασαν αὐτάς ἀκρασίαν, *
μὴ γένωμεθα μέποχος * ὡν τὰ κωλα * ἐπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ. *
μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, * ἀλλ' ἐκκλησίαστικῶς φαιδρον-
θῶμεν. * μὴ Φαρισαϊκῶς * μπορχθῶμεν, * ἀλλ' ἐναγγελικῶς * καλ-
λῶκισθῶμεν, * ἐγκαυχῶμενοι * τῷ σταυρῷ Χριστοῦ, * τοῦ Λυτρω-
τοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αὐτόμελον, Μάρτυρικόν.

Τ ι ὑρᾶς καλέσωμεν, "Ἄγιοι; * Χερούβιμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπάύ-
σατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι διπαύστες * ἐδοξάσατε αὐτόν. *
Ἄγγελοις; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπέστραφήτε. * Δυνάμεις; * ἐνερ-
γεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * πολλὰ ὑμῶν τὰ ὄνδρατα, * καὶ μεῖζονα
τὰ χαρίσματα. * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυρούθετοκίν. "Ομοιον.

Ηγούς ὁ αὐτός.

Τ ι τὸ θαυμαστὸν καὶ ἔξαστον; * ἡ Παρθένος τῷ Κυρίῳ * ἀνε-
βόα μητρικῶς. * Αἱ ὄδηνες, ἀς οὐκ ἔγνων * ἐν τῷ τίκτειν
σε, Τίλε, * δριμεῖται * καθικνοῦνται τῆς καρδίας μου. * οὐ φέρω *
ἐν σταυρῷ προσηλωμένον σε * ὄραν, τὸ φῶς τῶν ὄμμάτων μου. *
ἐπίσπευσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὅπως ὑμῶν * τὴν φρίκτην οἰκονο-
μίαν σου.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάσιον τῆς Προρήτειας.

Ηγούς α.

Π ν κυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ * προσπίπτομέν σοι, Κύρε, * τοῦ δωδεκα-
άφεσιν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * ἵνα ἐν εἰρήνῃ σὲ προ-
σκυνῶμεν * καὶ δοξολογῶμεν, φιλάνθρωπε.

Προκειμενογράφησης. Ήχος πλ. ψαλμὸς λῃ.
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὥρᾳ σου
παιδεύσῃς με.

Στίχ. "Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Προφῆτείας. Ησαΐου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ζ., 1.

Γένετο ἐν ταῖς ημέραις Ἀχαΐ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ οὐρανοῦ Οὐρανοῦ
Ἐβασιλέως Ιουδα, ἀνέβη Ρασείν, βασιλεὺς Ἀράμ, καὶ Φάκεε,
οὐρανοῦ Ρομελίου, βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, πολεμῆσαι
αὐτήν, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν πολιωρκῆσαι αὐτήν. Καὶ ἀνηγγέλη
εἰς τὸν ρίχον Δαβὶδ, λέγων· Συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἔ-
φραὶμ, καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, ὃν τρόπῳ ἐν δρυμῷ ζύλον ὑπὸ πκεύματος σαλευθῆ. Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· Ἐξελθε εἰς συνάντησιν Ἀχαΐ, σὺ καὶ
οἱ καταλειφθεῖς Ἰασοῦν ὁ οὐρανὸς σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς
ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Φύλαξαι τοῦ ἡ-
συχάσαι καὶ μὴ φοβοῦν, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν
δύο ζύλων, τῶν δαλῶν τῶν καπνίζομένων τούτων· ὅταν γὰρ
ὅργη τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ιάσομαι. Καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ
Ἀράμ καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ Ρομελίου, ὅτι ἐβούλευσαντο βουλὴν πο-
νηράν. Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ιουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐ-
τοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ημᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς
τὸν οὐρανὸν Ταβεὴλ· ταῦτα λέγει Κύριος Σαβαὼν· Οὐ μὴ μείνῃ ἡ
βουλὴ αὐτη̄ οὐδὲ ἔσται· ἀλλὰ ἡ κεφαλὴ Ἀράμ Δαμασκοῦ, καὶ
ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ρασείν· ἀλλὰ ἐφ ἔξηκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
ἔχλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ, καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ
Σομορῶν, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορῶν οὐρανὸς τοῦ Ρομελίου· καὶ ἐάν μὴ
πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συγῆτε. Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι
τῷ Ἀχαΐ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ
σου εἰς βάθος ἡ εἰς ὑψος καὶ εἰπεν· Ἀχαΐ· Θύμον μὴ αιτήσω οὐδὲ
μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν· Ακούσατε δὴ, οἶκος Δαβὶδ· μη
μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέ-
χετε ἀγῶνα; διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον.

Προκειμενον. Ήχος πλ. β'. Ψαλμὸς λῃ.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύρie.

Στίχ. Εἰπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

ΤΗΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΙ ΤΙΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίγ. i. καὶ ψάλλωμεν τὸ πάρὸν Ἰδιόμελον, Διζ.

Nῦν χαιρός εὐπρόσδεκτος, * νῦν ἡμέρα σωτηρίας· * ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἑλέους σου, * ἐπίσκεψό μου τὴν ψυχὴν, * καὶ τὸ φόρτιον τῶν ἀνομιῶν μου· * ἄνες, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐξτα τὰ τέσσαρα Μαρτυρικὰ τοῦ Πίλου, καὶ τοῦ Μηναίου δ.
Δόξα τὸ Νεκρώτιμον. Καὶ νῦν Θεοτοκίν τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ Πίλου.

Ἐσπέρας Προκείμενον. Πίλος δ. Φαλμὸς λο'.

Τό ἔλεος σου, Κύριε, καὶ ἡ ἀληθειά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίγ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Γενέτεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 1.

Nω̄ ἡ̄ ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησε Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. Καὶ ἐγένετο ἥνικα ἥρξαντο οἱ ἀνθρώποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἐκαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὃν ἔξελεξαντο. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμα μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἰναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἐκατὸν είκοσι ἔτη. Οἱ δὲ γίγαντες ἥσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἀν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἥσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπὸ αἰῶνος, οἱ ἀνθρώποι οἱ ὄνομαστοι. Ἰδών δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη, καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἀπαλείψω τὸν ἀνθρώπων ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἔως πεπεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. Νῶε δὲ εύρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκειμένον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς μ'.

Ἐγώ εἰπα· Κύριε, ἐλέησόν με.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχῶν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Σ'. 20.

Γιὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ απώσῃ θεσμοὺς μητρός σου· ἀφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ καρδίᾳ διὰ παντὸς, καὶ ἔγκλοισισαι περὶ σῷ τραχῆλῳ. Ήνίκα ἂν περιπατήσῃς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἐστω· ἀδ. ἀν καθεύδης, φυλάσσετω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. "Οτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς καὶ ἐλεγχος καὶ παιδεία, τοῦ φυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. Ήὲ, μὴ σε νικήσῃ καλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῆς σοις ὄφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. Τιμὴ γάρ πόρνης ὅση καὶ ἐνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχῆς ἀγρεύει. Αποδῆσει τίς πῦρ ἐν κολπῷ, τὰ δὲ ἴματά σου κατακαύσει; ή περιπατήσει τίς ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει; οὕτως ὁ εἰσελθῶν πρὸς γυναῖκα ὑπανδρὸν, οὐκ ἀθρωθῆσται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος κύτης. Οὐ θαυμαστὸν, ἐὰν ἀλφὶ τις κλέπτων κλέπτει γάρ, ἵνα ἐμπλῆσῃ τὴν ψυχὴν κύτου πειγῶσσην ἐάν δὲ ἀλφὶ, ἀποτίσει ἐπταπλασία, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς βύσεται ἐσυτόν. Ο δὲ μοιχὸς οἱ ἐνδειχνεῖ φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ἐαυτοῦ ψυχῇ περιποιεῖται, οδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑπόφερει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἔξαλειφθῆσεται εἰς τὸν εἰώνα. Μεστὸς γάρ ζῆλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φεισεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων. (Κεφ. Ζ'. 1.) Ήὲ, φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τας δὲ ἐμάς ἐντολάς κρύψον παρὰ σεαυτῷ. Ήὲ, τίμα τὸν Κύριον καὶ ισχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.

Καὶ ή λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

'Αλληλούια, και τὰ Τροπάρια ταῦτα.

'Ηχος β'.

Α πόστολοι, Μάρτυρες * καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, * "Οσιοι καὶ Δίκαιοι, * σὺν γυναιξὶν ἀγίσιαις, * οι καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐκεπέύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον. Δόξα.

Ιησοῦς θητεῖ, Κύριε, * ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον * οὐδεὶς γάρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * καὶ τοὺς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπτωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρ ἀγία η τοῦ ἀρράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἴτα στιχολογοῦμεν ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου τὸ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ. Καὶ μετὰ τοῦτο, ψάλλομεν τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τῆς Οκτωρήγου, τὸ Νεκρώσιμον καὶ τὸ Θεοτοκίον· καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Εἴτα τὸν Ἀμώμον εἰς στάσεις β'. καὶ μνησούνεται ὁ Ἱερεὺς τοὺς Κεκομημένους, ὡς σύνηθες. Κις δὲ τὸ τέλος τοῦ Ἀμώμου, ψάλλομεν τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια· Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, καὶ τὰ ἔπερα. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα... καὶ νῦν, Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ τὴν Εὐχήν· Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός· καὶ εὐθὺς Τροπάριον.

'Ηχος πλ. α'.

Ανάπτωσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ δικαιῶν τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέτραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀναπειλας τῷ κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεός, * υἱούς φωτὸς δὲ αὐτῆς ἀναδεικνας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν Ειρημῶν εἰς τέλος· καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς εἰς δέ μέγρι τῆς στ΄. Ωδῆς. Απὸ

δὲ τῆς σ'. Ὡδῆς, εἰσέργονται τὰ Τετραώδια, καὶ καταλιμπάνεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Οἱ Κανόνες ψᾶλλονται σύτως· τοῦ Μηναίου εἰς σ'. σὺν τῷ Εἰρμῷ, καὶ λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς τὸν Εἰρμὸν, καὶ ὁ ἔτερος τὸ Τριπάριον· χρατουμένην δὲ καὶ Στίχους τῇ ἀρχόμενοι· ἀπὸ τοῦ, Τότε ἔσπευσαν, ὡς τοῦ Εἰρμοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς Τριπάριου ψᾶλλομένων χωρὶς Στίχων· καὶ τοῦ τῆς Μονῆς Ἀγίου εἰς δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς σ'. Ὡδῆς, εἰσέργονται τὰ Τετραώδια, καὶ ψᾶλλονται αἱ Ὡδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Πρότρηγούνται δὲ οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου· ιστῶμεν δὲ, εἰς μὲν τὴν σ'. ἀπὸ του, Περιεχόθη μοι ὄνδρο· εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, ἀπὸ του, Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν· εἰς τὴν η'. ἀπὸ του, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεῖν· ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν θ'. ἀπὸ του, Ὁρκον, ὃν ὡφεσι πρὸς Ἀβραάμ.

Τὸ Τετραώδιον τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, οὐ ν ἀκροστιγίζει.

Ο ὅμνος οὐτος Ἰωσήφ.

Στιγολογοῦνται δὲ αἱ Ὡδαί.

Ωδὴ σ'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέρπιντ * ἔχεω πρὸς Κύριον.

Οἱ ἄγιοι * διὰ πλείστων βασάνων * τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας * καταβαλεῖν * ἡξιώθησαν, Σῶτερ, * καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον * εὐχαῖς αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πολλά μου ἔξαλειψον πταίσματα.

* Γμνήσωμεν * τοὺς Χριστοῦ ἀθλοφόρους, * καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως· * Δεσποτικῶν * μιμηταὶ παθημάτων, * τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τάθη ιάσασθε, * νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς * συνθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες * τοῦ θανάτου εἰς ὑπενον * τὸ ἐπίπονον, ἐν τάφῳ ὑπνώσας, * καὶ τοῖς νεκροῖς * τὴν ζωὴν ἐδωρήσω· * τοὺς μεταστάντας οὖν, Σῶτερ, ἀξιώσον * τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, * ἀθλοφόρων Ἀγίων δεήσει.

Θεωτοκίον.

Νηστεύειν με * καὶ ἀπέχεσθαι πάσης * ἀμερτίας ἐνδυνάμωσον, Κόρη, * τὸν δυνατὸν, * ἀναμάρτητον. Δόγον * σωματωθέντες ἀρρήτως κυήσασσα· * καὶ δίδου μοι καθαρτικὸν * μολυσφάτων; πανάμωμε, δάκρυον.

* Ετερον, Ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἦχος γ'.

Βιθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Μ αρτύρων * μνήμην ἐπιτελοῦντες * ἐνθέως, * φιλομάρτυρες, δεῦτε * ἀγαλλιασώμεθε, * καὶ ὑμνοῖς αὐτοὺς * καταστέφοντες, * τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογῶμεν.

Μεστίγων * πρῶτον πειραν λαβόντες, * εἴθ' οὔτως * λιθα-
σθέντες, πρισθέντες, * θηροτὸν βορεὰ διδοσθε, * σφαγιάζεσθε * ὡς ἔρ-
νες Χριστοῦ, * ἀλλὰ ζῆτε εἰς αὐτοῖς, ἀθλοφόροι.

Δόξα.

Τὰ τρία * μιᾶς φύσει συνάπτων, * τὸ ἐν δὲ * τρισὶ τέμνων
προσώποις, * ἢ η Θεότης ἐστι, * Σαβέλλιον * καὶ τὸν Ἀρεον, *
τοὺς ισομέτρους κρημνούς διαφεύγω.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Παρθένος * ἄρθης, καὶ μετὰ τόκον * ἀγνεύεις· * ἄμφω γάρ καὶ
λοχεύεις· * ξενοπρεπὲς θέαμα, * λεγόμενον * καὶ νοούμενον, * τὸ
πεπραγμένον ἐν σοι, Θεομήτορ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸ αἷμα * τῆς ὑμῶν μαρτυρίας * Κυρίῳ * ἵκετεύει ἀπαύστως*
ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες· * διὸ καὶ νῦν * ὑπερεύξασθε, * νηστεύειν
ἡμᾶς ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. Αἱ φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Κύριε.

Νεκρώτιμον.

Ο πάντα * μέλλων χρῖναι τὸν κόσμον, * παρόντων * μυριάδων
Ἄγγελων, * ἀκαταγνώστως τότε * παραστῆναι σοι * καταξιώ-
σον * τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς, πανοικτίμον.

Ο Εἰρμός.

Βαθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη, * καὶ ζάλη * ἐνσετίων
Βάνεμων· * ἀλλὰ προφθάσας με σὺ * σῶσον, Σωτὴρ, * καὶ ρῦ-
σαι φθορᾶς, * ὡς ἔσωσας ἐκ τοῦ θηρὸς τὸν Ηροφήτην.

Ωδὴ ζ. Παιδεῖς Ἐβραίων ἐν παμίνῳ.

Μιθροῖς ἐσβέσατε αἵμάτων, * παναζαΐδψοι, τὴν φλόγα τῆς ἀπά-
της· * τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς * τοῦ μέλλοντος πρεσβείας, * ταῖς
πρὸς Χριστὸν, λυτρώσασθε, * τοῦ Κυρίου ἀθλοφόροι.

Στόματα φραξαντες λεόντων, * τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑ-
πενεγκόντες, * ἀθλοφόροι, τρυφὴν * τὴν κρέτονα κληρωῦσθε· *
ἥσπερ τυχεῖν δεήθητε * καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰωνας.

Ολῷ φωτὶ περιλαμφέντες * τῷ τοῦ Ιησού ματεῖς, γενναῖοι ἀθλο-
φόροι, * μεναστάσις πιστῶς * τὴν ἀνεσιν αἰτεῖσθε, * καὶ Παρε-
δείσου εἰσόδον, * καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Θεοτοχίον.

Τύμνον προσάγω σοι, Παρθένε· * μὴ παρίθης με κεκοῖς κε-
χρατημένον· * ἀλλὰ διδοῦ, ἀγνή, * διόρθωσιν τελείαγ· * διὰ νη-
στείας πάσης τε * ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου..
Πῦρ καὶ ἔρες καὶ θῆρας, ἀθλοφόροι, * ώς τρυφὴν λογισάμενοι
τῷ πάσχειν, * κατεπλήξατε * τοὺς φονεῖς ὑμῶν, * ἀνυμνοῦν-
τες Χριστὸν, * τὸν τῶν πατέρων Θεόν.

Μεληδὸν συγκοπέντες καὶ καέντες, * τῷ Χριστῷ ἀνηνέχθητε
θυσία * εὐωδέστατος, * Χριστοῦ Μάρτυρες. * ἀλλ' αὐτῷ ὑπὲρ
ἡμῶν * ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἐν Τριάδι ἔνα Θεὸν δοξάζω, * τὸν Πατέρα, Γίόν τε καὶ τὸ
Πνεῦμα, * Μονάδα ἀπλῆν, * Τριάδα σεπτήν, * ἀρχὴν προάνερ-
χον * καὶ ὁμούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίν.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, * τὰς εὔχας τῶν δούλων σου
δεχομένη, * προσανένεγκε * τῷ πάντων Θεῷ, * ἵνα σώσῃ ἡμᾶς *
ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αύτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι, οὐρανόθεν * τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας
ἐπιστάντες * εὐλογήσατε, * ἀγιάσατε, * προθύμως τῶν νηστειῶν *
διατελεῖν τὸν καιρόν.

Στίχ. Μακάροι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάθου, Κύριε.

Νεκρώτιμον.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σὲ μετατεθέντων, * ὁ συνιὼν τὰ ἔργα
τῶν ἀνθρώπων, * τὰ ἔκουσια * καὶ ἀκούσια * πταισματα συγχω-
ρῶν, * ἀνάπταυσον ὡς Θεός.

Ο Εἰρμὸς.

Ο τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, * καὶ τοὺς παῖδας ἀ-
φλέκτους συντηρήσας, * εὐλογητὸς εἰ * εἰς τοὺς αἰῶνας, *
Κύριε, ὁ Θεός * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η. Νικηταὶ πυράννου.

Ιῶν βασάνων εἰδη * ἀσθενεῖα σώματος * ὑπεριδόντες, * ιατροί¹
νοσούντων, * ἀθλοφόροι, ὥφθητε. * ὅθεν κραυγάζω. * Τὴν ἐμὴν
νοσοῦσαν * ψυχὴν ιατρεύσατε * χρόνῳ τῆς νηστείας * διὰ τῆς
μετανοίας.

Οἶμοι! πῶς παρῆλθον * πᾶσαι αἱ ἡμέραι μεων * ἐν ἀμελείᾳ, *
καὶ ίδου τὸ τέλος * φθάνει ἀτελείωτον * καλῶν λαβεῖν με. * Οἱ
καλῶς τὸν δρόμον * τελέσαντες Μάρτυρες, * τέλος ἀγαθὸν μοι *
γενέσθαι δυσωπεῖτε.

Σταλαγμαῖς αἱμάτων * τὴν πυρὰν ἐσβέσατε * τῆς ἀθείας, *
θεῖοι ἀθλοφόροι, * καὶ τοῖς ἐκδημήσασι * τοῦδε τοῦ βίου * ἔξαιτεσθε

ὄντως * τὴν θείαν ἀνάπτασιν, * καὶ τῶν πεπραγμένων * τὴν λύσιν εἰς αἰώνας. Θεοτόκιον.

Ιεζεχιὴλ σε * πῦλην ἀδιόδευτον, * ἀγνῆ, προεῖδε, * μετανόιας πῦλας * πᾶσιν ὑπανοίγουσαν * ἀπεγνωσμένοις. * ὅθεν δυσωπῶ σε. * Τρίβους μοι ὑπόδειξον, * τὰς πρὸς τὰς ἔχετθεν * φερούσας καταπάσσεις.

Εἰρυός ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς * διαφόρως ὑπομείναντες, * οἱ μὲν ἡ καέντες, * ἔτεροι πρισθέντες, * ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, * εὐφρατεῖσθε, ἀθληταὶ, * ἀναμελποντες θερμῶς. * Γινεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ἐνι τοῖς αἴμασιν ὑμῶν * ἀγιάζετε τὰ πέρατα, * μικραῖς ῥάνσις * ρεῖθρα ιαμάτων * πᾶσιν ἀναβλύζοντες, * πανεύρημοι Μάρτυρες. * διὸ βοῶτε ἀεί. * Γινεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Η τρισυπόστατος Μενάς, * ὁ Πατήρ, Γιὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * μία Θεότης, * μία Βασιλεία, * σὲ αἶνε τὸ ἀδυτον φῶς, * Ἀγγέλων αἱ στρατιαι. * καὶ τὰς οἱ ἐπὶ γῆς * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Ίδού σε πᾶσαι γενεαὶ * μακαρίζομεν, πανάχραντε, * τὰ μεγαλεῖα * τὰ σὰ καθορῶντες. * σὺ γάρ τίκτεις ὑπερφυῶς * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, * Θεὸν ὄντα καὶ βρωτόν. * διό σε εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Στήγ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν.

Τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς, * δυσωπήθητε τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, * πρὸς τὸν Σωτῆρα * τὰς ἰκετηρίας * πάντοτε ποιούμενοι, * λατρεύειν εἰλικρινῶς * δι' ἐγχρατείας αὐτῷ, * ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Στήγ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αἰνίσθησονται.

Νεκρωτικὸν.

Τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, * πρὸς αἰώνιαν * ζωὴν ἐγερθῆναι, * Κύριε, ἀξιωσον, * αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, * καὶ χραυγάζειν φαλμικῶς. * Γινεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο. Εἰρυός.

Ἔναν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Γιὸν, * καὶ ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ τῆς Θεοτόκου * σάρκα ἐνδυσάμενον, *

» ως τέλειον ἄνθρωπον * καὶ Θεὸν ἀληθινὸν * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, *

» καὶ ὑπερψύχουτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

· Διὰ δὲ θ'. "Ορους παρηῆθες τῆς φύσεως.

Οφθητε θεῖοι ως ἄνθρακες, * ὥλην πονηρὰς * ἀθεῖας συμφλέγοντες, * καὶ στίφη τῶν δαιμόνων * ξέφει συγκόπτοντες, * γενναῖοι ἀθλοφόροι, * φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σχότος βασάνων διήλθετε, * καὶ πρὸς φωτίσμὸν * νοητὸν μετωφίσθητε, * γενναῖοι ἀθλοφόροι * διὸ φωτίσατε * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, * ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

"Ηλγησαν πόνους προσφέροντες * οἱ πανευχλεῖς * ἀθλοφόροι τοῦ σώματος, * γενναῖοι ἀθλοφόροι * διὸ φωτίσατε * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, * ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Θεοτοχίον.

Φάνηθι, ἄχραντε Δέσποινα, * θεῖος συνεργὸς * τοῖς ἀχρεοῖς οἰκέταις σου * καὶ ωφῆ τῆς ἐγκρατείας, * τὰς προσευχὰς ἡμῶν. * προσάγουσα Κυρίω, * τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Εἰρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν.

Ος πῦρ εἰτβληθέντες ἔχ Θεοῦ * εἰς τὴν γῆν, κατεφλέξατε * πᾶσαν πλάνην εἰδῶλων, * ἀνάψαντες πυρσὸν * εἰς τὰ πέρατα * εὔσεβειας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

"Γμᾶς οὕτε φλόγες, οὐ σφαγαὶ, * οὐ τροχοὶ, οὐκ ἀρθρέμβολα, * καταπέλται, πριστῆρες, * οὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ * διεχώρισε * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀθληταί.

Δόξα.

"Ἐν καὶ τρίᾳ ἀνυμνῷ * εὔσεβῶς τὴν Θεότητα, * τῇ μορφῇ, τοῖς προσώποις * συνάπτων καὶ διαιρῶν. * ὁ Πατὴρ, Γιὸς * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα ταύτ' ἔστι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ἔχ βίζης Ἰεσσαὶ * καὶ Δαβὶδ τοῦ προπάτορος * ἐκβλαστήσασαν ράβδον, * πανάχραντε αγνή, * μεγαλύνομεν, * ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Πληθὺς Μαρτύρων ἡ σεπτή, * τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπησον, * ἐν εἰρήνῃ πληροῦντας * τὸν δρόμον τῶν νηστειῶν, * κατιδεյν ἡμᾶς * καὶ προσκυνῆσαι τὰ πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μαχάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάθου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Νεκρῶν καὶ ζώντων ως Θεὸς, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, *

καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει * σοῦ, Σωτερ, παρασχῶν, * σὺ ἀνάπτασσον *

καὶ τοὺς διώλους σου, οὓς μετέστησας.

Ο Εἰρυός.

» Σὺ ἐ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, * τὴν δὲ Ἀγίων ιάματα * τῶν
» ἀνθρώπων τῷ γένει * παρέχουσαν, ἀγνή, * μεγαλύνομεν, *
» ὅτι σωῖεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού, δις, ποιοῦντες τὴν συμπλή-
ρωσιν αὐτοῦ οὕτω·

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,
Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἀγίων σου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,
Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τὰ τοῦ Ἡγού. Εἰς δὲ τὸν Στίχ.
τὰ Νεκρώτιμα Στιχηρὰ τοῦ κυρίου Θεοφάνους, τοῦ τυχόντος
Ἡγού. Οὕτως οὖν γίνεται κατὰ παν Σάββατον τῆς ἀγίας καὶ
μεγάλης Μ'. ἐὰν μὴ τύχῃ Εὐρτή ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἢ τῶν
ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ:

Ο Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἡγος πλ. β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὃν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Ιπρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ'. 12.

Α δελφοί, βλέπετε μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν χαρδίᾳ πονηρὰ
ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀκοστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρα-
χαλεῖτε ἐάυτοὺς καθ' ἔκαστην ἡμέραν, ἀχρις οὐ τὸ σήμερον χα-
λεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας.
Μέτοχοι γάρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς
ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· ἐν τῷ λέγεσθαι·
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
χαρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γάρ ἀκούσαντες
παρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Μωσέως.

Καὶ Νεκρώσιμος. Αλληλούϊα. Νεκρώσιμον Εὐαγγέλιον τῆς
ἡμέρας.

Καινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι. Καὶ, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω,
Κύριε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιγγηρά' Αναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιγγηρά τῆς Ὁκτωηγήσυ τὰ κατὰ α'. β'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ Ἀκολουθία ἀναστάσιμος· τὸ Μηναῖον, καὶ τὸ Τριψόδιον.
Ἴστέον δὲ, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ εἱρτὴ τοῦ Προσδόξου, ἢ τῶν ἄγιων μ'.
μαρτύρων, σχεδλάζει τὸ Τριψόδιον, καὶ ψάλλομεν τὴν Ὁκτωηγήσυ
καὶ τὸ Μηναῖον.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, ἡ συνήθης Στιγγηρία· καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Εἰτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ήχου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεαστάμενοι, καὶ ὁ Ν.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πῦλας, Ζωοδότα. * ὄρθρίζει γάρ τὸ πνεύμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον. * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνφ σου ἔλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε. * αἰσχραῖς γάρ Κατερρύπωσα * τὴν ψυχήν μου ἀμαρτίσαις, * καὶ ῥᾳδύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας. * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἰτα Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου,
καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτίρμων σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

"Ἡχος πλ. β'.

Γιὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ ταῦλας, * τρέμω τὴν φοβεράν ημέραν τῆς χρίσεως. * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαρβίδ βωῶ σοι. * Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Οἱ Ἀναστάσιμοι μετὰ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Τριψόδιου καὶ τοῦ Μηναίου.

"Οἱ Κανὼν τοῦ Τριψόδιου εἰς τὸν Ἀσωτὸν, φέρων ἀκρωτιγίδα.
Δεῖξαι με, Σῶτερ, * ὡς τὸν Ἀσωτὸν παλαι. Ἰωσήφ.

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. β'. Τμηθείσῃ τμῆται * πόντος ἐρυθρός.
 Δέξαι με, Σωτερ, * τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς * πίστει προστρέχοντα,
 Δώς Ἀσωτον τὸ πρὶν, * καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν τῶν κα-
 κῶν, * Χριστὲ, καὶ πρὸς τὸ πρώτον κάλλος * ἀναδραμεῖν κα-
 θαρῶς * κατακέισον, * ύμνουντα τὴν ἄφετον, * Σωτήρ, εὐ-
 σπλαγχνίσαι σου.

Εὔσπλαγχνε. Σωτερ, * ἀπλωσον κάμῳ * τὰς σὰς ἀγκάλας,
 ὥσπερ ἡ πλωσας ποτὲ * ὑποστρέψαντι ἐκ πάσης πονηρᾶς * ὁδοῦ,
 τῷ πρὶν Ἀσώτῳ, Λόγε, * καὶ τὸ πρότερόν μοι δός * κάλλος,
 δέομαι, * ὁ πράττων τὰ ἀτεπα * ἀφρόνως ἀπώλεσα.

Ξενώτας πάσης * πράξεως σεπτῆς * τὸν λογισμὸν μου, ἐπο-
 ρεύην εἰς μακρὰν * χώραν, δουλωθεὶς τοῖς ἔνοις πολίταις, * πα-
 θῶν ἐφευρέταις δολίσις, * ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, * Πάτερ, δέξαι
 με * ὡς ἔνα, κραυγάζω σοι, * Σωτήρ, τῶν μισθίων σου.

Θεοτοκίον.

·Αχραντε Μῆτερ * τοῦ Ἐμμανουὴλ, * τοῦτον δυσώπει νῦν,
 ἀγνή, μητροπρεπῶς, * ὡς τὸν Ἀσωτον προσδέξασθαι κάμε *
 ὁδοῦ ἀπολειφθέντα θείας, * καὶ εἰς ὅρη πονηρὰ * παραβάσεων *
 πλανώμενον πάντοτε * νοὸς ἀμαυρότητι.

·Ωδὴ γ'. Κύριος * ὃν πάντων καὶ κτίστης Θεός.

Ιδε μου, * Κύριε, τὴν κακωσιν, * καὶ παράσχου μετανοίας τρό-
 πους * τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, * καὶ ὡς πάλαι τὸν Ἀσωτον
 οὐὸν, * πρὸς σὲ ἐπιστρεφόμενον δέξαι, * παρορῶν τὰ πλήθη, Δέ-
 σποτα, * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων μου.

Μόνω σοι * ἡμαρτον ὁ τάλας ἐγώ· * μόνον σὲ τὸν ἀγρεθὸν φῆ
 φύσει, * Λόγε, παραργισα· * μόνος ἔχων πλούσιους οἰκτιρμοὺς, *
 πάλιν μετανοοῦντα με δέξαι· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις, εὔσπλαγχνε, *
 ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Εὔσπλαγχνε * Κύριε, πατήρ οἰκτιρμῶν, * ἐξ ὁδοῦ με πονη-
 ρίας πάσης * γῦν ἐπιστρέφοντα, * ὡς τὸν Ἀσωτον, δέξαι, καὶ
 στολαῖς * φαιδρύνας ἀπαθείας, μερίδος * δειξον κοινωνόν με, ἀγα-
 θὲ, * τῶν καλῶς θεωρευσάντων σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα * ἀνέλαβεν ἐκ σφῦ ὁ Χριστὸς, * τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ
 φορέσας· * ὃν καθικέτευε, * ἀγαθοῦ με πτωχεύσαντα παντὸς, *
 ὡς πάλαι τὸν Ἀσωτον, πλουτίσαι * θείας δωρεαῖς, πανάμωμε, *
 τὸν πιστῶς ύμνολογοῦντα σε:

·Ωδὴ δ'. Προκαπιδῶν ὁ προφήτης.

·Ο σπερ ὁ Ἀσωτος πάλαι, * τῶν ἀγκαλῶν σου νῦν ἀπεσχίτη-
 σα, * καὶ δοῦλος ἐχρημάτισα * πράξεων αἰσχρῶν. * διό με

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
έπιστρέφοντα δέξαι, * Πάτερ, καὶ στολαῖς φαιδρύνας ιεραῖς, *
ἀγαθῶν σου ἀνάδειξον μέτοχον.

Τὴν ἀκαρπίαν ποθήσας, * ξένοις πολιταῖς ἐγὼ ἐδούλευσα, * λιμῷ
κατατηκόμενος * θείων ἀρετῶν. * ἀλλ' οὖν μετανοοῦντα με δέξαι. *
Πάτερ, ημαρτον εἰς σὲ, φιλάνθρωπε. * ἐναγκάλισαι καὶ σῶσον με.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον * διατελέσας ἐγὼ ὁ ἄθλιος, * γινώσκων
σου τὸ εὔσπλαγχνον, * Δέσποτα Χριστέ, * προσέρχομαι νῦν ἐν
μετανοίᾳ: * μὴ οὖν με βδελύξῃ τὸν ἀμαρτωλὸν, * ἀλλὰ δέξαι,
ώς πάλαι τὸν Ἀσωτον.

Θεωτοκίον.

Ρύπου παντὸς τῶν παθῶν με, * Θεοχαρίτωτε, ἐναπόπλυνον *
ῥανίσιν εὔσπλαγχνίας σου, * ὅπως καθαρὸς * ὄφθησωμαι τότε τῷ
προσώπῳ * τοῦ ἀποτεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, ἀγνή, * μακαρίας κοι-
λαῖας, Θεόνυμφε.

Ωδὴ ε'. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

Οὐκιώθην τοῖς ἀλόγοις, * ὑποκύψας δολίοις πάθεσι, * καὶ λι-
μώττων ἀπὸ πάντων * ἐναρέτων τρόπων, κραυγάζω σοι. *
Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * δέξαι καὶ σῶσον με * τὸν παραπικράναν-
τα * σὲ νῦν ἀφρόνως.

Συντριβέντα ωσπερ σκεῦος * παραβάσεσιν, ὅλον, Κύριε, * καὶ
νουργήσας μετανοία, * τῆς μερίδος ποίησον μέτοχον * τῷ σω-
ζομένῳ, * ώς ὑπεράγαθος, * ὅπως μεγαλύνω σου * τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν.

Τὴν προτέραν μου οὐσίαν * διεσκόρπισα καὶ ἀνήλωσα * μετὰ
τῶν ἐκπορνευσάντων, * καὶ μακρὰν, Σωτὴρ, γεγονότων σου. *
ἀλλ' οὖν με δέξαι * νῦν ἐπιστρέφοντα, * ἔχων ἀγαθότητος * ἀπει-
ρον πλοῦτον.

Ο τὰ πάντα ἔχ μὴ ὄντων * εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, Ἀχραν-
τε, * ώς αἰτίαν σε τοῦ εἶναι * τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως ἐσχηκεν. *
ὄν ἐκδυσώπει, * ἀποσφαλέντα με * πάλιν πρὸς μετάνοιαν * κα-
θοδηγήσαι.

Ωδὴ σ'. Ἀβυσσος * ἐσχάτη ἀμαρτημάτων.

Νεῦσον με * σωθῆναι, νεύοντα πρὸς τὰ ἀτοπα πάντοτε, * ώς
ἐπένευσας τῇ παρακλήσει, * Σωτερ, ποτὲ τοῦ Ἀσώτου, *
ὅπως δοξάζω τὴν εὔσπλαγχνίαν σου.

Ἄγιε, * ὁ μόνος ἐν τοῖς ἀγίοις ἀναπαυόμενος, * μετανέψ
με καταλαμπρύνας, * ἀγίασον τὴν ψυχήν μου, * καὶ πάσης ἀ-
μαρτίας ἀπάλλαξον.

Σῶσον με * εἰς βάθη ἀμαρτιῶν περιπίπτοντας * καὶ λιμώτ-
τοντα, Χριστέ, σοῦ χάριν, * θρέψον νοήμασι θείοις, * καὶ μέ-
τοχον τῆς δόξης σου ποίησον.

Θεωτοκίων.

* Οφθη σου * ή μήτρα ως ἀληθῶς ἔργαστήριον * τῆς ἐνώσεως τοῦ Θεοῦ Δόγου * τῶν δύο φύσεων· ὅθεν * ὑμνοῦμεν εὔσεβῶς σε δοξάζοντες.

Κονδάκιον.

'Ηγος β'. Ἡλιού ἐμιμήσω.

Ο Πατήρ ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, * ως τὸν ἄσωτον παιδία δέξαι, Σωτήρ μου, * καὶ μὴ ἀπώσῃ θερμῶς ἐπιστρέφοντα, * ἀλλὰ προφθάστας ἀγκαλίσαι, Δέσποτα, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου· * σὺ γάρ εἶ ὁ ποιμὴν * τῶν πίστει προσφευγόντων σοι.

Ο Οἰκος. Τράνωσον.

* Γίνε: καὶ πεῦ * καὶ πρὸς τίνα φύγω, * ὁ ἀσώτως βιώσας * ὥσπερ ἀλλος οὐδεὶς * ἐν βίῳ ὁ ταλαιπωρος; * ἀνοιξον σπλάγχνα τῶν οἰκτίρμων σου, * καὶ θερμῶς σοι προσπίπτοντα οἰκτειρόν με· * ἥμαρτον γάρ * εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· * σὺ ποίησόν με ως ἔνα * τῶν μισθίων σου, Πάτερ οὐράνιε· * οὐκ εἰμὶ ιχανός τοῦ καλεῖσθαι οὐδέ· * Ἀλλὰ πρόφθασον, δέξαι καὶ σῶσον με· * σὺ γάρ εἶ ὁ ποιμὴν * τῶν πίστει προσφευγόντων σοι.

'Ωδὴ μ'. Οἱ παῖδες ἐν Βάβυλῶνι. 3'

Τὸν πλοῦτον, εὐσπλαγχνε Πάτερ, * ὃν δέδωκάς μοι ἐσκόρπισα, * πορευθεὶς εἰς μακρὰν * προσπαθείας χώραν, πράττων τὰ ἄτοπα * καὶ σαρκικὰ θελήματα· * ἐπιστρέφοντα δέξαι με.

* Ον ἔδωκάς μοι, ἀφρόνως * πλοῦτον ἐσκόρπισα ἀπαντα, * καὶ λιμώττω δεινῶς· * ἀλλὰ πάλιν ἐπιστρέφοντα δέξαι με, * ὥσπερ ποτὲ τὸν Ἀσωτον, * πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Νόμους τοὺς σοὺς ἀθετήσας; * παρανομίας ἔδωλευσα· * καὶ εἰς νοῦν μου λαβὼν * τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, ὑπέστρεψα, * ἐν μετανοίᾳ κράζων σοι· * Ο Θεὸς, σύ με οἰκτειρον.

Θεωτοκίων.

Παρθένος ὡφθης πρὸ τόκου, * καὶ μετὰ τόκον, κυήσασα * Ιησοῦν τὸν Χριστόν· * ὃν δυσώπει οἰκτειρήσαι καὶ σῶσαι με, * ὥσπερ ποτὲ τὸν Ἀσωτον * μεταγνοῦντα, Παγάμωμε.

'Ωδὴ η'. Νόμων πατρών * οἱ μακαριστοί.

* Αποσφαλέντα * καὶ μακρύναντα * τῶν ἀγαθῶν σου πάντων * Λέμαυτὸν, Κύριε, * καὶ τοῖς χτύνεσι, φιλάνθρωπε, * δεινῶς ὄμοιωθέντα * δέξαι με πάλιν, * ως ποτὲ τὸν Ἀσωτον οὖν, * καὶ μὴ δείξῃς ἐπίχαρμα * δαιμόνων, μελωδοῦντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπεριψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάμψον ἀκτίνα * μετανοίας μοι * ἐν σκότει ἀπωλείας * κει-

μένω, Κύριε, * καὶ στολαῖς με καταφαιδρυνον * πρᾶξεων ἐναρέ-
των, * ὅπως νυμφῶνος * καταξιωθῶ τοῦ νοητοῦ, * τοῖς ψίσταις ἀ-
ριθμούμενος * τῆς βασιλείας, βωῶν. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* Αγονε, σπεῦσον, * μετανόησον, * πρὶν ἡ τομή σε φθάσῃ, *
καὶ ὥσπερ ἄκαρπον * δένδρον κόψῃ καὶ προπέμψῃ σε * εἰς πῦρ τὸ
τῆς γεέννης. * Ιδοὺ ὁ πάντας * σώζεσθαι βουλόμενος Θεὸς * ἐφα-
πλοῖ τὰς ἀγκάλας σοι, * καὶ δέχεται βωῶσαν. * Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰδε σε πύλην * πάλαι, Ἀχραντε, * ὁ ιερὸς Προφήτης, * δι' ἣς
σαρκούμενος * ὁ Θεὸς, ὡς οἰδεν, Ἀχραντε, * εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν. *
ὂν ἔκδυσώπει * μετανοίας πύλας μοι, Ἀγνή, * ὑπανοῖξαι, καὶ σῶ-
σαι με * ἀπαύστως μελωδοῦντα. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔρ-
γα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* Ωδὴ θ'. Απορεῖ πᾶσα * γλῶσσα.

I δοὺ παντοίαις * θέλων ἡδοναῖς ἐδουλώθην, * καὶ ἐμακρύνθην, *
Πάτερ, ἀγκαλῶν σου τῶν ἀγίων, καὶ ἀφρόνως * ἔξω ἐμαυτοῦ
γεγένημαι * ἀπροσεξίᾳ, * ἀλλ' ἐπιστρέφοντά με, * τὸν Ἀσωτον
ώς πρὶν, * δέξαι, * καὶ σωζομένων ἀπάντων * δείξον συμμέτοχον.

* Ως ἡ πιστή σοι * πάλαι Χαναναία κραυγάζω. * Ἐλέησόν
με. * ἔχω γὰρ καρδίαν ἀμαρτίαις ρυπωθεῖσαν, * καὶ ἀναβοῶ ὡς
Ἀσωτος. * Ἡμαρτον, Πάτερ, * καὶ πέπλησμαι αἰσχύνης * ἀμέ-
τρου, μακρυνθεὶς * πάσης * νομοθεσίας ἐμπράκτου. * ἀλλ' ὅμως
δέξαι με.

Σὺ ὁ μὴ θέλων * ἄνθρωπον ποτὲ ἀπολέσθαι, * ἐπίστρεψόν
με * τὸν ἀποσφαλέντα τῆς εὐθείας, Δόγε, τρίβαι, * καὶ πρὸς
τοὺς χρημανοὺς καὶ βάραθρα * τῆς ἀμαρτίας * καταπεσόντα,
ώσπερ * ὁ Ἀσωτος υἱός. * ὅπως * τὴν ὑπὲρ νοῦν μεγαλύνω * φι-
λανθρωπίαν σου.

* Η γῆ καὶ ὅλος * ἀνω οὐρανὸς εὐφροσύνην * ἐπιτελέσει, * βλέ-
πων μεταγνοῦντα με, οἰκτίρμον, καὶ δεγχέντα * ὑπὸ τῶν ἀγίων
σπλαγχνῶν σου, * καὶ ἀνυμνήσει * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, * καὶ
κράξει ἐμφανῶς. * Δόξα * τῷ πάντας θέλοντι σῶσαι * μόνῳ Θεῷ
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

* Φωνῇ Ἀγγέλου * Ἀγγελον βουλῆς τῆς μεγάλης * ἐναπώκι-
σας. * τοῦτον οὖν, Πανάμωμε, δυσώπει, Θεοτόκε, * πᾶσαν ἀγα-
θὴν βουλὴν ἡμῶν * ἀποπληρῶσαι, * καὶ κληρονόμους δείξαι * αὐ-
τοῦ τῶν ἀγαθῶν, * ὅπως * ὑμνολογῶμεν ἀπαύστως * τὰ μεγαλεῖα
σου.

Ἐξαποστειλάριον ἐώθινόν.

Εἰς τοὺς Λίνους, Στιγηρὰ τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Ἀνατολικά· καὶ λέγομεν Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ίδιόμελον τοῦ Τριψδίου. Ἡχος πλ. β'.

Τοιοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις * φῶς ἀνέτειλας,
Χριστὲ, * τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας * καὶ τὴν εὔσημον ἡμέραν τοῦ πάθους σου * δεῖξον ἡμῖν, * οὐαὶ βοῶμεν σοι· * Ἀνάστα, ὁ Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτὸ Ίδιόμελον. Καὶ νῦν. Ὑπαρευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΥΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχοῦ. Προκείμενον τοῦ Ἡχοῦ.

Ο Ἀπόστολος πρὸς Ἐβραίους (Κεφ. Α'. 10). Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. Τέλος· εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Αλληλούϊα τοῦ Ἡχοῦ.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Κεφ. Β'. 1.). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ. Τέλος· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Ιστῶμεν στίχ. ί. καὶ φάλλωμεν Κατανυκτικὰ τὰ τῆς Ὁκτωβρίου δ'. Καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριψδίου Προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ιωσήφ. Ἡχος πλ. δ'. Αμέτρητος ὑπάρχει.

Α μέτρητά σοι πταίσας, * ἀμετρήτους κολάσεις ἔκδεχομαι, * Α βρυγμὸν ὁδόντων * καὶ κλαυθμὸν ἀπαράχλητον, * γέενναν πυρὸς, * καὶ σκότος καὶ τάρταρον, * Κριτὰ δικαιότατε· * δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, * δι' ὧν εὑρώ τὴν ἄφεσιν, * καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, * νηστεύων καὶ κραζῶν σοι· * Δέσποτα Χριστὲ, * οἰκτείρησόν με, * διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

"Ομοιον.

Ἐ μὲ τὸν πλανηθέντα * ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων * ζήτησον,
Ἐ Δόγε, * καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, * ἥθη πονηρὰ * ἐκ τῆς δια-

νοίας μου * μακράν ἀπωθούμενος· * θνητάντα πᾶλιν ζώσον * καὶ νηστείᾳ καθάρισον, * ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ * βιωντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστὲ, * οἰκτείρησόν με, * διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

* Επεργον Στιγμῶν πρωτόμακον, τοῦ Κυρίου Θεωνάρων.

* Πλος ὁ αὐτός. Τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἄχραντον.

Nηστείας ἐναρξάμενοι * Ἐβδομάδος τῆς τρίτης, * τὴν Τριάδα τὴν σεπτήν * εὐφημήσωμεν, οἱ λαοί, * τὸ δέκης περιχαρῶς* διανύοντες· * τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, * ἐκ ψυχῆς ἡμῶν ἀνθη * θεῖα δρεψώμεθα, * στεφάνους πλεξάμενοι * τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν· * ἵνα πάντες τῷ Χριστῷ, ὡς νικητῇ, * στεφανηφοροῦντες ὑπαντήσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναῖου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίν. Φῶς ἰλαρόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδου, Πρωκτείμενον.

* Πλος πλ. δ.

Mὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου * ἀπὸ τοῦ παιδός σου, * ὅπι θλιβομαι, * ταχὺ ἐπάκουσόν μου· * πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, * καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στιγ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλαβθοίτο μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς.

Στιγ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μὴ ἀποστρέψῃς.

Εἰς τὸν Στιγον, τὸ παρόν. Ιδίωμελον. Δις.

* Πλος πλ. δ.

Xαλινοὺς ἀποπτύσας * τοὺς πατρικοὺς ἀστάτῳ φρενὶ, * τοῖς χτηνῶδεσι τῆς ἀμαρτίας * λογισμοῖς συνέζησα, * ὅλον μου τὸν βίον * δαπανήσας ἀσώτως ὁ τάλας ἐγώ· * τροφῆς δὲ λειπόμενος * βεβαιούσης καρδίαν, * πρὸς καιρὸν λιπαίνουσαν * ἡδονὴν ἐστούμην. * Ἄλλα, Πάτερ ἀγαθὲ, * μὴ κλείσῃς μοι * τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, * ἀλλ' ἀνοίξαι δέξαι με, * ὡς τὸν ἀσωτὸν μίὸν, * καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Mάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ρυσθῆναι * τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίν. Πλος ὁ αὐτός.

Iτά οὐράνια ύμνει σε, * Κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς διξιλογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστὸν σου γέννησιν. * Θεότοκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Λκολαυδία, ὡς ἐν ταῖς πρωλαβούσιαις Κυριακαῖς ἐσπέρας πρωθεῖρωται.

ΤΙΙ Β'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαντακά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχελογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου του τυχόντας Ἡγίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχελογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα του Κυρίου Ἰωσήρ.

Ἡγίας πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ * φλέξωμεν πάντες * τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν * ἐπαναστάσεις, * καὶ τὴν φλόγα ἔκεινην * τὴν μὴ σβεννυμένην * δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὄχετοῖς, * βοῶντες τῷ κρίναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν. * Σῶτερ εὔσπλαγχνε Κύριε, * ἀκαταχρίτους ἡμᾶς * συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν * τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεωτοκίων. Πρωτότυμοις.

(-) εσχαρίτωτε, ἀγνή, * εὐλογημένη, * τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, * καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ὑπὲρ ὑμῶν * δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν * καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, * καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, * ὅπως εὑρώμεν ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιχελογίαν, Κάθισμα του Κυρίου Θεοδώρου.

Τὸ προσταχθέν.

Τριάς ἀγία καὶ σεπτή, * τοὺς τὴν νηστείαν * ἐν Ἐβδομάδεσι τρισι * διανύοντας * διαφύλαξον σώους * καὶ ἀκαταγνώστους, * ἀξίως διευδρομῆσαι πρὸς τὸ ἔξης, * καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατηρεῖν, * ἵνα οὕτω προφθάσωμεν * ἀκατακρίτως ἴδειν * τὴν ἐνδοξὸν Ἀνάστασιν, * ὑμνον αἶνον προσάγοντες.

Θεωτοκίων. Ὄμοιον. Ἡχεῖς ὁ αὐτός.

II προστασία τῶν πιστῶν, * Θεοκυῆτορ, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, * καὶ τῶν πενθούντων * ἡ μεγίστη παράκλησις, * τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, * Παρθένε, τῆς παναγίας ὑπερφυῶς. * τεχθένθα, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν, * σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἄρχουσι, * δυσώπει, ρύσασθαι ἡμᾶς * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτασεως * τῆς δεινῆς καταχρίσεως.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα του Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψόδια· στιχελογεῖται δὲ ἡ α'. Ωδὴ.

Τριψήδιον, ποίημα Ἰωσῆφ.

·Ωδὴ α'. Ἡγος πλ. δ'. Ἀσμα * ἀναπέμψωμεν λαοῖ.

Ἐχων * ως Θεὸς τὸ συμπαθὲς, * μετανοοῦντα δέξαι με, * τὸν
Εἰδαπανήσαντα * τὸν βίον μου ἀσώτως. * βοῶ σοι τὸ, Ἡμαρτον. *
κατηγόρων οὐ χρῆσω, * τὴν αἰσχύνην * τῶν ἔργων προφέρων.

Βρῶσιν * λελοιπάς ἀγγελικὴν, * παρωμοιώθην κτήνεσιν, * ἐν
τῷ σιτίζεσθαι * τὴν μοχθηρὰν κακίαν. * ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα *
δέξαι με, ὥσπερ ἐνα * τῶν μισθίων, * οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα * ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς * προσγινομένην ἀπαντες, *
πιστοὶ, ἀφέμενοι, * φωτὶ τῆς ἐγκρατείας * σπουδαίως προσελθω-
μεν, * ἵνα τῆς φωτοφόρου * εὐωχίας * καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, * ὁ πανάγιος Ναὸς, * ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, * ἐσφραγισ-
μένη πηγὴ * τοῦ ἀθανάτου φείθρου. * τὴν ποίμνην σου, Δέσποι-
να, * φύλαττε ἐκ παντοίων * πολεμίων * ἀπολιορχήτως.

"Ετερον, ποίημα Θεωδώρου.

·Ἡγος ὁ αὐτός. Ἀσωμεν φόδην.

Nῦν ἐν Ἐβδομάσι τρισὶν, * ως πάλαι τριμέρως * ὁ Ἰσραὴλ,
ἀγνισθέντες, ἀδελφοὶ, * ὅρει εὐχῶν φθάσωμεν, * καὶ ἔκειθεν
θείων * φωνῶν ἀκούσαντες, * Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

"Οσπερ Σαμψὼν, τῇ νηστείᾳ * δυναμωθέντες, δεῦτε * ως ἄλ-
λον θῆρα πατάξωμεν, λαοῖ, * τὸν τῆς γαστρὸς δαίμονα, * καὶ
οὐ μὴ γελάσῃ * ἡ Δαλιδᾶς τῶν παθῶν, * ἔξαπατῶσα ήμας.

Δόξα.

Τρία μέλπω χερουβικῶς, * ἀγία σε Θεότης, * φῶτα καὶ φῶς,
καὶ ζωὴν τε καὶ ζωάς, * Θεὸν τὸν γεννηθέντα, * Θεὸν τὸν
γεννηθέντα, * Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν Πνεῦμα ζῶν.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, ἡ τῆς Εὐας χαρά· * ἡ γὰρ ἔκεινης λύπη * διὰ τοῦ
τόκου σου πέπαυται, ἀγνή· * χαῖρε, ἀδύτου φωτὸς * φωτεινὴ
νεφέλη, * ἐξ ἡς ἀνέτειλε * Χριστὸς ὁ Κύριος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Πίστει, ως Δαβὶδ, καὶ ήμεις, * τῇ ταπεινοφροσύνῃ * καθο-
πλισθέντες, ως ἄλλον Γολιάθ, * τὸν ὑπερήφανον νοῦν * κατα-
βεβληκότες, * συνδιακόψωμεν * καὶ μυριάδας παθῶν.

Ο Εἰρμός.

» **Α**σωμεν φόδην τῷ Θεῷ, * τῷ ἐκ πικρᾶς δευλείας * τοῦ Φα-
» **Α**ραὼ ρυσαμένῳ Ἰσραὴλ, * καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ * καὶ φω-
» τὸς νεφέλῃ * καθοδηγήσαντι, * ὅτι δεδόξασται.

· Ω̄ς ἡ̄. Οι θεορρήμονες παῖδες ἐν καιμίνῳ.

Εκδαπανῆσας οὐσίαν τὴν πατρῷαν, * μετὰ πορνῶν ἐξεβλήθην* τῶν προσυλίων τῆς χάριτος. * ἀλλὰ δέξαι με, Πάτερ, * δί αἰμετρον ἔλεος.

*Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείᾳ, φωταυγείαις * τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες, * φωτοειδεῖς χρηματίσωμεν, * ὅπως τῆς ἀμαρτίας * τὸ σκότος ἔχφύγωμεν.

*Ἐκδυσαπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων, * τὰ Χερουβίμ ικετεύει * καὶ τῶν Ἀγίων τὰ τάγματα. * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, * Χριστὲ πολυέλεε.

Τὸν ἀγεωργητὸν βότρυν συλλαβθοῦσα, * ἐσκοτισμένον με μέθη * τῆς ἀμαρτίας σωφρόνισον, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδαστι.

Τὸ πατρῷον κειμῆλιον, * τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστὸν, * τὴν μητέρα πάντων * τῶν λατρευσάντων * τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, * δεῦτε τρυφήσωμεν, * ἀδελφοί, τὴν νηστείαν. * καὶ γὰρ αὕτη * βούνυσι τὸ σῶμα, * καὶ καταφωτίζει * τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον * ἐκμιμουμένη, ψυχὴ, * ἀρετὰς φέρουσα, * πίστιν, ἐλπίδα * καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, * ἔξελθε κτείνουσα * τὰ ἀλλόρυλα πάθη, * ὡς ἐκεῖνος * σὺν τριακοσίοις * τὸ Μαδιαναῖων * ἔθνος ἀποκαθαίρων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Καὶ Τριάδα δοξάζω σε, * καὶ ὡς Μονάδα ὑμνῶ * σὲ, Θεότης μία, * Πάτερ παντοκράτορ, * καὶ μονάρχα Γίε, * Πνεῦμα τὸ ἄγιον * καὶ πανδέσποτον χράτος, * μία φύσις, * μία Βασιλεία, * ἐν δὲ χαρακτῆρι * τριστ πρασκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Σταυρούθετοις.

*Ἄς ἐν τόκῳ διέλαθεν * ὡδῆνας ὑπερρυῶς, * ἐν τῷ σῷ τιμῷ * πάθει ἐπέργω * ἡ τεκοῦσα σέ: * ἥλγει γὰρ βλέπουσα * ἐν σταυρῷ σε παγέντα * ἐκουσίως * ὑπὸ Ἰουδαίων, * τὸν ἐπὶ ὕδατων * τὴν γῆν θεμελιοῦντα.

Δοξά σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξά σοι.

*Οταν ἐλθῆς ἐν δόξῃ σου * τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, * σὺν ταῖς χιλιάσι * καὶ μυριάσι * τῶν Δυνάμεων, * τότε μου, Κύριε, * φείσαι, ἄνες καὶ ρῦσαι * καταδίκης * μή με καταισχύνης, * μή με κατακρίνης * πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

***Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσση * ὄριον ψάμμον, * καὶ συνέχων τὸ πᾶν, * σὲ ὑμνεῖς ἡ-

Triodium.

» λιος, * σὲ δοξάζει σελήνη, * σοὶ προσφέρει * ὑμνον πᾶσα κτί-
» σις, * τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς αἰῶνας.

’Ωδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς * μακρυνθέντα, Πάτερ, ἀγάπης, * καὶ ἐθε-
λουσίως ὄρματις * ἡδονῶν δουλωθέντα, * ἐπιστρέφοντα ως τὸν
Ἀσωτὸν δέξαι· * μόνος γάρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

”Ακαρπος ἔδειχθην * συκὴ, μόνην τὴν κακίαν * γεωργῶν ὁ
ἄθλιος, * τὸ πῦρ μοι προξενοῦσαν. * σὺ οὖν, Κύριε, καρποφόρον
με δεῖξον, * πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντα σοι.

Νήστευσον, ψυχὴ μου, * κακίας καὶ πονηρίας. * κράτησον ὄρ-
γῆς καὶ θυμοῦ * καὶ πάσης ἀμαρτίας. * Ἰησοῦς γάρ τοιαύτην
θέλει νηστείαν, * ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Θεωτοκίον.

Σὺ εἶ, Θεοτόκε, * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. * σὺ εἶ ἡ ἀν-
τιληψὶς * τῶν εἰς προστρεχόντων. * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν
κινοῦμεν, * ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε.

Καθαρὰν νηστείαν * τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν προσενέγκωμεν, *
Κώς δῶρα εὐπρόσδεκτα, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

”Ἐλισσαῖος πάλαι * πῶς διέτρεψε Προφήτας, μαθοῦσα, ψυχὴ, *
σχεδίας ἐκτράφηθι, * ἀπευχαριστοῦσα Χριστῷ.

Δόξα.

Τρισσουμένην μίαν * σὲ, Θεότης, ἀνυμνῶ τοῖς προσώποις μορ-
φὴν, * Πατέρα τὸν ἄναρχον, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Θεομῆτορ Κόρη, * ἡ παστάς τοῦ οὐρανίου Βασιλέως Χρι-
στοῦ, * σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου * τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δαινὴλ τοὺς θῆρας * ἐν τῷ λάκκωντι ἡμεροῖς ἐγχραπείας κηρυφή, *
καὶ τήμετς δαιμάσωμεν * τὰ πάθη νηστεύοντες.

Ο Εἰρμός.

» **Μ**εγαλύνομέν σε, * τὴν πανάμωμον Μητέρα Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, * ἐν ᾧ ἐπεσκίασε * τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ηγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιό-
μελον. τῆς ἡμέρας, δις.

’Ηγος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μού * ρύπον ἐνδέδυμαι, * καὶ
τῆς χαρᾶς * τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι. * οἴκτειρόν με τῇ ἀφά-
τῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, * ως τὸν ἄσωτον παῖδα, ὁ Θεὸς, * καὶ
ἐλέησον με.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἔξισταται ὄρων, * ἀγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, * ὃν ἡγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὅντες, * τὸν ἀσώματον ἔχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὄμολογήσαντες, * καὶ σταυρῷ ὀπλισάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδεύται, * καὶ βαρβάρων πολέμιοι. * ἀπαύστως πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα... καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ηλαμπάς ἡ ἀσβεστος, * ὁ θρόνος τῆς δικαιοσύνης, * ἄχραντε Δέσποινα, πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τριπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡχος δ'.

Οτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς * καὶ παρειμένοι ταῖς ἀμαρτίαις, * λασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν, * ὁ ιατρὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς μα'

Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 13.

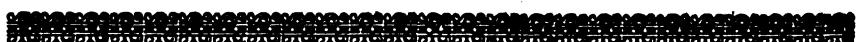
Κύριον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος. Καν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς γῆς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσετε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι. Οἱ δὲ οίκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγιοῦσι καὶ ἀλώσονται ἀνθρώποι ἐν ἀσφαλείᾳ. Τότε φανεροί ἔσονται οἱ σφραγίζομενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρει· Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἀ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὅρει Σιών. Καὶ ἐὰν εἰπωσι πρὸς ἡμᾶς· Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς χεινολογοῦντας, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; Τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς; νόμον γάρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἰπωσιν οὐχ ὡς τὸ ἥρμα τοῦτο, περὶ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς λιμὸς σκληρά, καὶ ἔσται ὡς ἐν πεινάσητε, λυπηθήσασθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἀρχοντα καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἀν-

βλέψονται εις τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ ἴδου ἀπορίᾳ στενὴ καὶ σκότος, θλῖψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ὥστε μηδὲ βλέπειν· καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὃν ἔως καιροῦ. (Κεφ. Θ'. 1.) Τοῦτο πρῶτον πτεῖ. Ταχὺ ποίει, χώρα Ζαβουλὼν, γῆ Νεφθαλὶμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἔθνων. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. Διότι ἀφῆρται ὁ ζυγὸς, ὁ ἐπὶ αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχῆλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ, καὶ ἵματιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαιοι. Ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, καὶ υἱὸς ἐδόθη ἡμῖν, οὐ η ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἔξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰώνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ὑγειαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰώνα· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Πρωκτείμενον. Ἡγεῖς δ'. Ψαλμὸς μβ'.

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Κρενόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασσον τὴν δίκην μου.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχ. σ'. καὶ φαλλούμεν· τὰ παρόντα Πρωτόμενα τοῦ Τριαδίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στίχ. Ηγεῖς Πρωτόμενα, ποιήματα Ιωτάρος.

Ηγεῖς α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστεῖαν ποθήσωμεν * ψυχῆς, * πάθη χαλεπώτερα * τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος * καταμαραίνουσαν, * καὶ ἐνθέους πράξεις * πράττειν ἐνισχύουσαν, * καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπου-

σαν, * καὶ τὴν συγχώρησιν * προξενοῦσαν ὥν ἡμάρτομεν, * δωρουμένην * ἐξ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

*Οὐαὶ·

Απαντα τὸν βίον μου * αἰσχρῶς * δαπανήσας, Κύριε, * μετὰ πορνῶν ὃ ταλαπώρος, * ὥσπερ ὁ Ἀσωτος, * κατανύξει χράζω. * Πάτερ ἐπουράνιε, * ἡμάρτηχα· ἵλασθητι, δέξαι με, * καὶ μὴ ἀπώσῃ με, * ἐμαυτὸν ἐκ σου μακρύναντα, * καὶ ἐνθέοις * ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

*Ἐπεργὸν Στιγμὴν Ιἱωτῶμοιον, ποίημα Θεωρῶν.

*Ηγος γ'. Δεῦτε, ἀπαντα * τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δεῦτε, ἀπαντες * κυμβάλοις φαλμικοῖς * τὴν σεπτὴν ἐγκρά-
Δτειαν * κατασπαζόμενοι διηγήσωμεν. * ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς *
ὅφιν τὸν ἀρχέκακον καταράσσομεν. * ὅθεν παρρήσιᾳ βοῶμεν Χρι-
στῷ. * Παράσχου, Σωτερ, ἀκαταχρίτους * τὸν πανάγιον σου
σταυρὸν κατιδέσθαι, * καὶ καταπροσκυνῆσαι, * καὶ φαλμοῖς καὶ
ὑμνοῖς * ἑορτᾶσθεν τερπνῶς.

Καὶ τοῦ Μηναῖου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκία.

*Ἐπτέρως Ιἱοκείμενον. *Ηγος δ'. Ψαλμὸς μγ'.

*Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα δλην τὴν ἡμέραν.

Στιγ. *Ο Θεὸς, ἐν τοῖς ὡστὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ζ. 9.

Νῶε ἀνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὥν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ Θεῷ Νεύηρέστησε Νῶε. Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σάρκα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Καὶρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον ἐμοῦ· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὖν, ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιάς ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφαλτῷ. Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατώγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτὴν. Ἐγὼ δὲ οὖν ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, καταφθείρω πᾶσάν σάρκα, ἐν τῇ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει.

Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ γυναικεῖς τῶν υἱῶν σοῦ μετὰ σοῦ. Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφης μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. Ἀπὸ πάντων τῶν ὄρνεων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρποντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ἢ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἔχεινοις φαγεῖν. Καὶ ἐποίησε Νῷε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως ἐποίησε.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς μδ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός σου, ἐν πάτῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἐξηρεύεται ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 1.

Γιέ, σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τριβῶν ἐστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὡς ἀνθρώποι, παρακαλῶ καὶ προτίμαι εἶμην φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Νοήσατε, ἄκακοι, πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοσῶ ἀπὸ χειλέων ὄρθα. Ὄτι ἀλγήσετε μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χειλη φευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιώδες. Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὄρθα τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· χρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐχ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐγὼ δὲ σοφία κατεκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὑβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησίς, ἐμὴ δὲ ισχύς. Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην· δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη. Βελτίον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τι-

μιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν ὅδος δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀνὰ μέσον τριβῶν δικαιώματος ἀναστρέφομαι, ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον, δις.

Ηχος β'.

Πλάτερ ἀγαθὲ, * πάντων ὧν μοι δέδωκας * ἐγύμνωσεν ἡ ἀ-
φροσύνη· * ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, * καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολι-
τῇ· ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, * καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς * οὐκ
ἐνεμπλησκόμην· * δὸς * ἐδραμον πρὸς σὲ, * γινάσκων σου τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν· * σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν * τῇ φιλανθρωπίᾳ σου,
καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ημῶν, * καὶ τὸν
Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀν-
θρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Ηχος ὁ αὐτός.**

Ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν * φᾶς τῷ χόσμῳ ἔλαμψε, * διὰ
λόγου * ὁ Λόγος. * Αὐτὸν ιχέτευε, σεμνή, * παναγία Παρθένε, *
ρυθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν * ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ηχοῦ. Μετὰ τὴν πρώτην Στιγολογίαν, Καθι-
σμάτα κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ.
Καθίσματα τοῦ Κυρίου Ιωσήρ.

Ηχος α'. Τοῦ λίθου· σφραγισθέντος.

Νηστεῖα καὶ δεῖσεις * ἐστούς καθαρίσωμεν, * καὶ πενήτων προ-
μηθεία * τὸν Θεὸν θεραπεύσαμεν· * στενάζωμεν, πενθήσωμεν
θερμῶς, * ὡς ἔχομεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, * ἵνα πένθους αἰώνιου *
τοῦ ἐν φλογὶ γεένας λυτρωθείημεν, * δόξαν ἀναπέμποντες Χρι-
στῷ, * μετάνοιαν ὄρισαντι βροτοῖς * πᾶσι τοῖς ἐπιστρέφουσι *
γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον. Ουσιών.

Τὰς χειρας σου τὰς θεῖας, * αἱς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, *
Παρθένε παναγία, * σαρκωθέντα χρηστότητι, * προτείνασσα

δυσπότησον αύτὸν * λυτρώσασθαι τὴμας ἐκ πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, * τοὺς πέθω ἀνευφημοῦντας σε καὶ βοῶντας σοι· * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι τὴμας * διὰ τοῦ πόχου σου.

Εἰς τὴν γ'. Στιγμάτα τοῦ Κυρίου Θεοῦ ὡρῶν.

* Ηγ. γ'. Εὐφραινέσθω, τὰ οὐράνια.

Τῇ νηστείᾳ εὐφραινόμενοι, * ταῖς ὑμνῳδίαις ἀγαλλόμενοι, * καὶ ταῖς ἐντεῦξι χράτος * κατὰ πάντων τῶν παθῶν φερόμενοι, * πατήσωμεν τοῦ Βελισλ τὰ ἐνέδρα· * βοήσωμεν * τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι· * Τὸν σταυρόν σου βλέψαι ἀξιωσον τὴμας, * ὃς οἰκτίρμων παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Θεωτοκίων. Τὴν ὥραιότητα.

Οεομακάριστε * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * τὴν ἀσθενοῦσαν μου * ψυχὴν θεράπευσον, * ὅτι συνέχομαι δεινῶς * ταῖς πταίσμασι, Θεωτόκε· * ὅθεν καὶ χραυγάζω σοι * στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· * Δέξαι με, πανάμωμε, * τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, * ἵνα ἐν παρρήσιᾳ βοῶ σοι· * Χαῖρε, Θεοῦ οἰκτήριον.

Ψάλλομεν τὸν Κακόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῶδας, κατὰ τὸν ταξινομῶν καὶ στιγμούς ται η β'. Ωδὴ.

- Τριψῶν, ποίημα Ιωτήρ.

* Ωδὴ β'. Ηγ. α'. Ο Ειρμός.

* Ιδετε ιδετε, * ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, * ὁ δουλωθέντα τὸν λαὸν * τοῦ Ἰσραὴλ τῷ Μωϋσεῖ δημιαγωγεῖν * ἐν ἐρήμῳ προστάξας, * καὶ σώσας, ὃς δυνατός, * τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Τιθετήσας με * διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, * ὁ ὑπεράγαθος Πατὴρ, * πλούτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν· * ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων * τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· * ὅθεν ἐπτώχευσσα.

* Ιλεως, Ιλεως, * ίλεως ἔσο, Κύριε· * χρῖνον τὴν χρίσιν μου ἐμοὶ, * δικαιοικρίτα, τὸν μικρὸν μου στεναγμὸν * διὰ ἔλεος μέγα * προσδεχόμενος, Χριστὲ, * καὶ μὴ παρίδῃς με.

* Αποδυσάμενοι * τὸ δυσαχθὲς χιτῶνιον * τῆς ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν· * τῆς ἐγκρατείας ἐνδυσώμεθα στολὴν, * καὶ λαμπρὸν γεγονότες, * τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ * φθάσωμεν ἔγερσιν.

Θεωτοκίων.

Σῶσον με, σῶσον με, * ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα· * ίδε τὴν θλῖψιν μου, ἀγνῆ, * ἦν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν * ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν * τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ * ἐξ ἀπογνώσεως.

* Επεργον Τριῶδειν, ποίημα Θεοῦ ὡρῶν.

* Ηγ. γ'. * Ιδετε ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι.

* Ιδετε ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι, * ὁ τὴν σωτηρίαν * ὑμῖν πηγάσας ὡς Θεὸς, * ἦν διὰ τῆς ἐγκρατείας, * πάντες βροτοί, ἀρύσσασθε.

* Ιδετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ είμι, * ὁ κατιὸν ὄρισας * ιερὸν, ἄγιον ὑμῖν, * εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, * τὸ τῆς νηστείας στάδιον.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν, * Μονάδα προσκυνήσωμεν, * ἀναρχον ἀνάρχου * Πατρὸς Γιὸν μονογενῆ, * Πνεῦμα τὸ σύνθρων Γίψ * καὶ Πατρὶ συναδίον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκία.

Δυτώπησον ἀπαύτως * τὸν Σωτῆρα, πανάμωμε, * τοὺς σὲ Θεοτόκον * σώματί τε καὶ ψυχῇ * ὁμολογοῦντας, ἐκ πάσης * ῥυσθῆναι περιστάσεως.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγας εἰ, Κύριε, * καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, * ὅτι ἐν πῷ λάχκῳ * ἀβρωτὸν ἔδειξας ποτὲ * τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, * νηστείᾳ συμφραξάμενον.

Οἱ λύραι.

· | δετε, ιδετε, * ὅτι ἐγώ είμι * ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * ὁ τοῦ Θεοῦ συνάναρχος.
Ωδὴ γ. "Ον φρίτπουσιν" Αγγελοι.

Ορηνῶ καὶ ὁδύρομαι * τὴν ὥραν ἐννωῶν, * καθ' ἦν παραστήσομαι * τῷ θρόνῳ τῷ φρικτῷ, * εὐθύνας ὑφέξων * τῶν πολλῶν μου κακῶν, * ὧνπερ ἐν ἀγνοίᾳ * ἐτέλεσα καὶ γνώσει.

Μωσῆς καθαρτήριον * νηστείαν εύρηκας, * Θεὸν κατενόησε * τὸν μόνον καθαρόν. * Ψυχὴ μου, νηστείᾳ * καθαρίσθηται, * ἵνα πλησιάσῃς * Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Νηστείαν ποθήσωμεν * μητέρα ἀρετῶν. * τρυφὴν βδελυξάμεθα * γεννήτριαν παθῶν, * καὶ κράξωμεν· Πάτερ, * ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * σῶτρον ἡμᾶς, σῶσον, * εὐχαῖς τῶν σῶν Αγίων.

(Θεοτοκία).

Κριτὴν ὃν ἐγέννησας, * Παρθένε Μαριάμ, * δυσώπει ἐν ὥρᾳ με * τῆς κρίσεως, ἀγνή, * οἰκτεραί καὶ σῶσαι * τὸν κατάκρετον, * μόνη προστασίᾳ * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰρυός ξλλος. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισί.

| Ὡν νηστειῶν * τὴν ὑπέρλαμπρον χάριν * μεμυημένοι, * ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν * γαληνὰ τὰ πρόσωπα, * γαληνὰ καὶ τὰ ἥθη * ἐναποδεικνύντες, * τῆς ψυχῆς καταστάσει.

Νενηστευκὼς * Ελισσαῖος τὸν παιδα * τῇ Σωγαμίτιδι * ἀποδίδωσι ζῶντα· * εκ τούτου γνωρίσωμεν, * ἀδελφοί, τὴν νηστείαν, * ὡς καλὸν, ὡς μέγα, * ὡς θεοδώρητον χάριν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ * τὸν Γιὸν προσκυνοῦμεν, * καὶ Πνεῦμα ἄγιον, *

ἐν Τριάδι Μονάδα, * σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες * τοῖς πηλίνοις στόμασι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παιδοτοκεῖς * παρθενεύσυσα μόνη, * Θεοχαρίτωτε. * τὸ μυστήριον μέγα, * φρικτὸν τὸ τεράστιον! * Θεον γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μηδεὶς ἡμῶν * ῥάθυμίᾳ καὶ ὄχνῳ * βαλλέσθω, ἀδελφοί. * ὁ κατιός ἐργασίας, * ὥρα πανηγύρεως: * τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ * κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἰρυός.

• τοῦτὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισὶ τῶν Ἐβραίων * συγχαταβάντα * • Ἡ θεικὴ τῇ δυνάμει, * καὶ ὄφθεντα Κύριον, * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ 6. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Γιαὶς ἀμαρτίας πελάγη, * εἰς ἀπογνώσεως βάθη, * εἰς τριχυμίας λογισμῶν * καὶ παθῶν καταγίδας * περιπεσῶν ἀναβοῶ. * Ελέους ἡ ἄβυσσος, * βοήθει μοι, * καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ * ὅμβρισόν μοι * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, * δι' ἐγκρατείας τὸ πνεῦμα, * διὰ δακρύων τὴν ψυχὴν * ἔκκαθάρωμεν, πιστοί, * καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ * λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, * ὄψόμενοι * τὰ σωτήρια πάθη, * ἢ ὑπέστη * δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

· Ως ὁ τελώνης στενάζω, * ὥσπερ ἡ πόρνη δακρύω, * ὡς ὁ ληστὴς ἀναβοῶ. * Μνήσθητί μου, οἰκτίρμον. * ὡς ὁ τυφλός, Τιὲ Θεοῦ, * κραυγάζω σοι. * Ανοιξον * τῆς μου ψυχῆς ὄφθαλμούς πωρωθέντας * τῇ κακίᾳ * τοῦ δολίου πτερνιστοῦ.

Θεοτοκίου.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, * τὴν ἀδιόδευτον πύλην, * τὴν ἀνωτέραν οὐρανοῦ * καὶ τῆς κτίσεως πάσης, * τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, * τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, * καὶ γέφυραν, * καὶ Μητέρα τοῦ Κτίστου, * τὴν Παρθένον * μακαρίσωμεν, πιστοί.

· Λλλος. · Εν Σιναΐῳ τῷ ὄρει κατεῖδε σε.

Γιαὶς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες * ὑπὲρ πάσας ιερᾶς, * προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωπεν * συνειδήσει καθαρᾶ, * συγνωτέρως τὸ γόνυ * κλίνοντες, καὶ λέγοντες: * Κύριε, πρόσδεξαι * τάς δεήσεις καὶ προσευχὰς * τῶν σῶν δούλων ἀεί.

· Ο λαὸς ὁ καθίσας, ὡς γέγραπται; * τοῦ φαγεῖν τε καὶ πιεῖν, * ἔξανέστησαν παιζεῖν λατρεύοντες * τῷ γλυπτῷ Βεελφεγώ. * Βλέπε γαστριμαργίας * τὰ δεινὰ κυήματα. * ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, * καὶ δοξασθησόμεθα, * ὡς ὁ μέγας Μωσῆς.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἔστιν ἀτμητος * ή ὑπέρθεος Τριάς· * ἐνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ιδικῶς· * μὴ τιμωμένη γὰρ τμάται· * ἐν οὐσα τριστεύεται· * αὕτη Πατήρ ἔστιν, * ὁ Σιός καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ή φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. (Θεσσαλίου.)

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἡχουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριάμ, ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς. * Μή ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς θεοτοκίας μου· * τουτο πανάληθες, * ὑπέρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ή κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

"Οτι σοῦ ή ὄργη ἀνυπόστατος * ἐπὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, * τίς λοιπὸν ὑποστήσεται, Κύριε, * τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; * ὁ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ ἔλεος, σῶσον με * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * οὐ κατὰ τὰ ἔργα μου * τὰ πολλὰ καὶ δεινά.

Ο Εὐρύς.

» Ήν Σιναίῳ τῷ ὅρει κατεῖδε σε * ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, * τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβθοῦσαν ἐν γαστρὶ· * Δανιήλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ράβδον βλαστήσα-
» σαν * Ἡσαίας κέραταγε, * τὴν ἐκ ρίζης Δαβίδ.

Τὸ Φιωτικοῦρικόν, τὸ τεῦ Ηγεού. Ήτο, τὸ Στίχου, τὸ Ιδιόμελον πῆς ἥμέρας, δ.ε.

Ηγεος βραύς.

Η μαρτυρῶ σοι, Κύριε, * ὁ ἀσωτος ἐγώ· * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * εἰς οὐρανὸν τὸ ὅμμα· * ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσὼν * ἐγενόμην ἀθλιος· * ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, * καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· * ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, * σὺ χρῆζω κατηγόρων, * οὐδὲ πᾶλιν μαρτύρων· * ἔχω θριαμβεύσουσαν τὴν ἀσωτείαν· * ἔχω στηλιτεύσουσαν τὴν φαῦλην πολιτείαν· * ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσαν μου γύμνωσιν· * πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ράχη, ἀ περιβέβλημαι. * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * Γιὲ μωνογενὲς, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * μετανοοῦντα με δέξαι, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρῶ.

Ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι, * ἀνεβάων οἱ Ἀθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. (Θεσσαλίου.) Ορεισ.

Ἐ τέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, * καὶ ἐφώτισας * τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ, βοῶντας· * Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Εὐαγγελίου της Ματθαοῦ,
Εἰς τὴν Τριήμηνον, Τριημένην σῆς Προφητείας.
Ἄγιος Θωμᾶς.

τριωτηρία ημῶν ὑπάρχεις, Κύριε, * καὶ ὑπερασπιστής ἐν ημέρᾳ
πλιθίων. * Ἐλέησον ημᾶς * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, * φιλάν-
θρωπε.

Προσκυνήσοντες Ήγιε σὲ. Ψαλμὸς μεῖ.

Κύριος τῶν Δυνάμεων μεθ' ημῶν.

Στόχι. Ο Θεὸς ημῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Προσκυνήσοντες Ήγιε σὲ. Αναγνωστικα.

Κεφ. Θ'. 9.

· ἀδε λέγει Κύριος· Γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐρραιμ, καὶ
· οἱ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέ-
γοντες· Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους,
καὶ κόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἐσυτοῖς
πύργον. Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὅρος Σιών
ἐπὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἔχθρους διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνα-
τολῶν, καὶ τοὺς Ἑλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας
τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι.. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφῃ
ὁ θυμὸς, ἀλλ᾽ ἔτι ἡ χειρ ὑψηλή. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφῃ,
ἔως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἔξεζήτησαν. Καὶ ἀφεῖλε Κύ-
ριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, μέγαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ
ημέρᾳ, πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὐτη ἡ
ἀρχὴ· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἀνομια, οὗτος ἡ οὐρά. Καὶ ἐσον-
ται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν,
ὅπως καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν
οὐκ εὑφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὄρφανους αὐτῶν καὶ τοὺς
χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· διὰ πάντες ἀνομοὶ καὶ πονηροὶ, καὶ
πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφῃ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἔτι ἡ χειρ αὐτοῦ ὑψηλή. Καὶ καυθήσεται
ώς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ως ἄγρωστις ἔηρα βρωθήσεται ὑπὸ πυρός·
καὶ κατακαυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκατα-
φάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμὸν ὡργῆς Κυρίου
συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἐσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρὸς κατα-
κεκαυμένος. Ἀνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, ἀλλὰ
ἴκκλινετ εἰς τὰ δεξιὰ, διὰ πεινάστει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστε-
ρῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἀνθρωπος ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ. Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐρραιμ, καὶ Ἐ-
φραιμ τοῦ Μανασσῆ, ὅπι ἀμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰσύδαν. Ἐπὶ
πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφῃ ὁ θυμὸς, ἀλλ᾽ ἔτι ἡ χειρ ὑψηλή.
(Κεφ. Ι'. 1.) Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν! γράφοντες γὰρ, πο-

νηρίαν γράφουσιν· ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρῖμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὅστε εἰναι αὐτοῖς χήραι εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὄρρανὸν εἰς προνομήν. Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ή γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόρρωθεν ἥξει· καὶ πρὸς τίνα καταρεύεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγὴν; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπειτράφη ἡ ὄργη, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον Ἡγος γ'. Ψαλμὸς γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε·

Στή. Πάντα τὰ ἔθνη, κρετήσατε χεῖρας.

ΤΗ Γ. ΤΗΣ Γ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΩ ΕΡΗΜΟΝ.

Ἐντο, Κύριε, ἐκέραξα, ἵνα φένε Στήγ. τ'. καὶ φένε
ἴστηγρας Προσόμοιο τοῦ Τριάδος μή καὶ τοῦ Μητροῦ γ'.

Τῷ Προσόμοιο, τοῦ Κυρίου θεοτέρῳ.

Ἡγος γ'. Ἐστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Κύριε, * ὁ σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον, * τῆς αὐτοῦ * ῥῦσαι με
Κἀπάτης * τὸν ἀμαρτάνοντα * καὶ ἔξαπατώμενον. * καὶ νη-
στείᾳ ἐκκαθάρας με, * δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, * ὅπως
βλέψω, Δέσποτα, * γεγηθώς τὰ σεπτά, * Ἰησοῦν, παθήματά σου.

* Οὐαὶ σου.

Γριέτρωμαι * ἡδονῆς ῥομφαίᾳ, Κύριε, * καὶ δεινῶς * ὅλως ἐγεκρώ-
θην· * ιασαι, ζώσον * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * ὁ τῇ πόργχῃ
τρωθεὶς, Δέσποτα, * καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς
Σωτήρ, ιασάμενος· * καὶ σεπτῶν σου παθῶν * κοινωνὸν ἀνάδει-
ξόν με.

* Επεργον Στηγρέον Προσόμοιον, τοῦ Κυρίου Θεωρώρου.

Ἡγος β'. Σταυρωθήτω, ἐκραζον.

Γιγῆ νηστείᾳ, Κύριε, * τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, * καταξιωθῶ-
μεν * τὸν σταυρὸν σου ἀκατακρίτως * ιδεῖν ἐν χαρᾷ, * καὶ προ-
σκυνῆσαι φοιβερῶς· * διαλάμπει γὰρ αὐτὸς * πάθη τὰ σὰ τὰ ἐκού-
σια, * ἢ εὐδόκησον φθάσαι * ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μητροῦ γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εσπέρας Προκείμενον. Ἡγος γ'. Ψαλμὸς μ'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Στή. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ.

Κεφ. Ζ'. 1.

Πρῶτε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῷε· Εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἰκός σου
Γείτης τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ εἰδόν δίκαιοιν ἐναντίον ἐμοῦ ἐν τῇ
γενεᾷ ταύτῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς
σὲ ἐπτὰ ἐπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ κα-
θαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
τῶν καθαρῶν ἐπτὰ ἐπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθέψαι
σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἔπι γὰρ ήμερῶν ἐπτὰ, ἐγὼ ἐπάγω
ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ημέρας καὶ τεσσαράκοντα ὑ-
κτας, καὶ ἔξαλειψώ πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ πρω-
σώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησε Νῷε πάντα ὅσα ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

Ιησοκείρενον. Ἡγεῖς β'. Ψαλμὸς μῆ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σορίαν.

Στή. Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ιηραρχῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 32.

Ποίε, ἄκουε μου· καὶ μακάριοι, οἱ ὄδοις μου φυλάξουσιν. Ακού-
σατε σορίαν καὶ σορίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. Μακάριοις ἀ-
νὴρ, ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὄδοις φу-
λάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ήμέραν, τηρῶν σταχυμοὺς
ἐμῶν εἰσόδων. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἔτοιμαζεται
θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ ἀμάρτανοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς
τὰς ἔαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντες ἐμὲ, ἀγαπῶσι θάνατον. (Κεφ.
Θ'. 1.) Ή σορία φύκοδόμησεν ἔαυτῇ οἴκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους
ἐπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἔαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς χρατῆρα
τὸν ἔαυτῆς οἴνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἔαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέ-
στειλε τοὺς ἔαυτῆς δούλους, συγχαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγμα-
τος ἐπὶ χρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἀφρων, ἐκκλινάτω πρὸς
με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἴπεν· Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν
ἀρτῶν, καὶ πίετε οἴνον, ὃν κεκέρακα ύμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύ-
νην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ
κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ό παιδεύων κακοὺς, λήψεται
ἔαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγγων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἔαυτόν· οἱ
γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλεγχε κακοὺς, ἵνα
μὴ μισήσωσί σε· ἐλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ
ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἐσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ
δέχεσθαι. Ἀρχὴ σορίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις·

τὸ γάρ γνῶναι νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς. Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἡτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Σατύρον, τὸ παρόν Πατέρελαν, δι.σ.

Πήγας β'.

Ταπέρα σε τὸν Κτίστην * ἐπιγράφεσθαι τολμῶ, Κύριε, * ζῶν
Ἐπάρχων γηγενὲς * τῆς σῆς μετέχον εἰκόνος, * καὶ τῆς οὐθε-
σίας διήμαρτον * ἀσώτως βιώσας, * καὶ τῇ λήθῃ τῶν σῶν δω-
ρεῶν * ἐχδαπανήσας τὴν περιουσίαν. * Μή οὖν ἀποκηρύξῃς με, *
οἱ τὸν σὸν εὐδοκήσας Ήδὸν μονογενῆ * σταυρὸν ὑπέρ ἡμῶν σαρκὶ *
καὶ θάνατον ὑπομεῖναι. * ἀλλὰ βελτιώσας, * οἰκείωσον σαυτῷ,
φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς πυράννοις, λέγοντες. * Η-
μεῖς στρατεύομεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. * εἰ καὶ πυρὶ¹
καὶ βασάνοις * παραδώσετε ἡμᾶς, * οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Δεξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτούριον.

Πήγας δὲ αὐτές. Οτε * ἔχ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε * σὲ ὁ ἄνομος λαὸς, * Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, *
Ξύλῳ ἀνήρτησε, * τότε καὶ ἡ παναγῆς, * ἀγνὴ καὶ Μήτηρ
σου * παρεστῶσα ὕδρετο * ὅλοφυρομένη. * Τέχνον μου γλυκύτα-
τον, * φῶς τῶν ἐμῶν ὄφθαλμῶν, * οἵμοι! * πῶς κακούργων ἐν
μέσῳ * ξύλῳ προσπαγῆναι ἡγέσχου, * οἱ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν
τοῖς ὕδασι.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Σταγήλωσιν, λέγοντεν Καθίσματα
Σταυρώσιμα τῆς Ουτωρίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Σταγήλ. λέγοντεν
τὸ παρόν Καθίσμα, τοῦ κυρίου Πατέρος.

Πήγας γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Οὐλω ἐμάρανας * τὴν φλόγα, Δέσποτα, * τῆς παραβάσεως, *
σταυρῷ ὑψούμενος, * καὶ ἀπενέκρωσας ἔχθρὸν, * νεκρούμενος
θελήματι. * ὅθεν ἵκετεύω σε. * Τῆς σαρκός μου θελήματα * νέ-
κρωσσον, καὶ ζώσον * τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, * νηστείᾳ πα-
θοκτόνῳ καθάρας * πάσης κηλεῖδος, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίου. Ὁμοιον.

Ἴων ἐπονείδιστον, * οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἔχων
ὑπέμεινας. * ὃν ἡ τεκοῦσα σε, Χριστὲ, * ὄρῶσα ἐτιτρώσκετο *
σπλάγχνα· κοποτομένη γὰρ * μητρικῶς ἐπωδύρετο· * τῆς ταῖς πα-
ρακλήσεσι, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰκτείρησον, καὶ σῶσον
τὸν κόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Εἰς τὴν γ. Στυγόκορ.καν., ἑτερον Κάθισμα.

Ποτηρικα Θεούσθρον.

Ὕψος β. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Ἴων φαιδρὰν διανύντες * τῶν νηστειῶν εὐωχίαν, * βοῶμεν·
Ἄπαντας * διατήρησον ἐν εἰρήνῃ, Κύριε, * πάσης τῆς μη-
χανίας τοῦ ἔχθρου ρύσμενος, * καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς ὑπεράγα-
θος, * τὸν σταυρὸν σου τὸν πάνσεπτον * πόθῳ ἀσπάσασθαι, * ὁ
δὶ αὐτοῦ τὰ ἐλέη σου * παρέχων τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεε.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίου.

Ὕψος ὁ αὐτός. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα σε
τὸν νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, βοῶσα ἔλεγε· * Τί τὸ
φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον, * ἔκουσίως ἐν σταυρῷ * πᾶς θηγάκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Ψαλλούμεν θεὸν Κανόνα του Νηραίου, καὶ τα παρούσα
Τριάδια κατὰ τὴν τεξτιν αὐτων καὶ στιγμολογεῖται ἡ γ. Ωδὴ.

Τριάδιον, ποτηρικα τοῦ Ιωσήρ.

Ωδὴ γ. Ὅψος β. Τὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοι.

Ὑσταυρούμενοι * τῷ δὶ ἡμᾶς σταυρωθέντι, * νεκρώσωμεν ἀπαν-
τα * σαρκὸς τὰ πάθη * ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς καὶ δεήσειν.

Ο τὴν ἀκανθαν * τῆς ἀμαρτίας ἐκτίλας * σταυρώσει σου,
Κύριε, * τοὺς ἀκανθώδεις * λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἐκτίλον.

Καθοπλίσαντες * τὰς διανοίας νηστεία, * τρεψώμεθα ἔκφυλα *
δαιμόνων στίφη, * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ τειχίζόμενοι..

Θεοτοκίον.

Σωματούμενος * ἐκ σοῦ προηλθεν ὁ Δόγχος, * τὴν ἔκπτωσιν,
ἄχραντε, * τῶν προπατόρων * διὰ σπλάγχνα οἰκτίρμων διερθου-
μενος.

Ἐτερον, ποτηρικα τοῦ Θεούσθρου.

Ὕψος β. Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε.

Ο σὸς ζωοποιὸς * σταυρὸς, Κύριε, * σφραγίς μοι * ὑπάρχει εἰς σω-
τηρίαν· * ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον * καταργῶν, ἀνυμνῶ
σε, * ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * καρπὸν ἥγεγκε * τῷ κόσμῳ * ζωώ-

σεως ἀεδίου. * οὐ ήμεις ἀπογενόμενοι, * ἐκ θανάτου, Χριστὲ, * ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μορφῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρε, Τίον καὶ Πνεῦμα, * ἐν τῷ χράτος τῆς Θεότητος: * βασιλεύει γάρ * καὶ μοναρχεῖ ὡς Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ο τόκος σου, σεμνὴ, * φρεστὸς πέραξε: * Θεὸς γάρ * ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, * καὶ ἐκ σου ἐπ' ἐσχάτων * πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς:

Δόξα σαι, ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σαι.

Η χάρις τοῦ σταυροῦ * προεκλάμπουσα * τῷ κόσμῳ, * πρὸς τὰ θεῖα σου, οἰκτίρμον, * συγκαλεῖται πάθη πάντας ήμᾶς: * ἐπιστᾶς προσκυνήσαι: * καταξίωσον.

Ο Ειρήνης.

• Σ τερέωσον ήμᾶς: * ἐν σοι, Κύριε, * ὁ ξύλῳ * νεκρώσεις τὴν ἄμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας ήμῶν * τῶν ὑμνούντων σε..

Ωδὴ η. Αστέκτῳ πυρτ * ἔκωθέντες.

Σ ταυρῷ τὰς ἀρχὰς * θριαμβεύσας: * καὶ τὰς ἔξουσίας τοῦ σκέτους, φωτοδάτα, * ὅταν ἐλθῃς μετ' ἔξουσίας * κρίναι κόσμον ἀπαντα, * μη ταέμα, * Δάγε, * θριαμβεύσῃς κρύψαι, * ἵνα τὴν πολλήν σου * δοξάζω εὔσπλαγχνίσαι.

Κριτὸς ὁ Κριτῆς: * πρὸ βημάτων: * ἔστης, κατεκρήνων τὴν ἔχθραν τῷ σταυρῷ σου, * μακρόθυμε δικαιοχίτα: * διὰ κατεκρίσεως * αἰωνίου: * ρῦσαι: * τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας, * καὶ ὑπερψυχοῦντας * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ηησεταῖς πυρτ * σπερμαθέντες, * παῖδες εὐσεβεῖς τὴν ἐπηρμένην παλαιού φλόγα: * θείᾳ δρόσῳ ἐσβεσσαι ὄντες: * καὶ ήμεις ηησεταῖς, * τὰς καράνους: * πάντων κατεσβέσσωμεν, * ὅπως τῆς γεέννης: * ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Θεοτοχίον.

Ἐκ σου τοῦ Θεοῦ: * η Σοφία: * οίκον ἐαυτῇ διαμηταμένη, ἐσπρινθή: * ἀπορήτη φυγκαταβάσει, * Κόρη ἀπειρόγαμε: * σὺ γάρ μόν: * πασῶν: * γενεαν ἐκλέεξαι: * ἀφθαρτος ἀφθάρτου: * εἰς κατοικεῖν λόγοδυ.

Είριμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Ο φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, * διέμε πάντα φέρεις, * ραπισμοὺς ἐρπτυσμούς τε, * καὶ τὴν σταύρωσιν, Χριστὲ: * αἰνῶ τῷ μεγαλεῖται: * τῆς σῆς φιλανθρωπίας, * εἰς πάντας τοὺς αἰένας.

Θύη, Χριστὲ, ὡς ἀμνὸς, * λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου, * Ινα
με τὸ πρόβατον * σώσῃς τὸ ἀπολωλὸς * ἐκ θήρας διαβόλου, * καὶ
τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ * συντάξῃς εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίδὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία, Τριάς, * ἡ ἀμέριστος φύσις, * μεριστὴ δὲ προ-
σώποις, * τὸ ἀνώλεθρον κράτος, * Πάτερ, Γίδὲ καὶ Πνεῦμα, * σὲ
ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἀγνὴ, * ἡ οὐράνιος πύλη, * ἡ σωτήριος θύρα *
πάντων τῶν Χριστιανῶν, * τὴν δέησιν προσδέχου * τῶν σὲ μα-
καριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

* Έν τῷ σταυρῷ σου, Χριστὲ, * Ιερεῖς ἐγκαυχῶνται, * βασι-
λεῖς κραταιοῦνται, * πᾶς φωτίζεται πιστός: * ἀξίωσόν με τοῦ-
τον * ιδεῖν καὶ προσκυνῆσαι * καὶ ἀστεῖ εἰς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναίῳ
τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ
ὑπερψύχοτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. * Έν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι.
Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ἔνθε * ἀνυψῶν, ἐπύπου σε, Ιησοῦ, * σταυρῷ
ἐθελουσίως * ὑψωθέντα, καὶ τοῦ πονηροῦ * τὴν ιοβόλον κακίαν *
ἀπορρίπτεσαντα, * πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βροτοὺς * ἀνελχύσαντα,
φλάσινθρωπε.

Πυρί με τοῦ σοῦ καθάρισον * φόβου, ἀνάπτων μου τὴν ψυ-
χὴν * τῇ θείᾳ σου ἀγάπην, * καὶ σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῷ, *
ὸν ἔκηπάτησε δόλῳ * ὁ παλαιὸς πτερνιστής, * ταῖς ἡδοναῖς ἀμαυ-
ρώσας * τὴν ἐμὴν, Χριστὲ, διάνοιαν.

Αἰσχρῶν λογισμῶν καὶ πρᾶξεων * φαῦλων νηστεύσωμεν, ἀδελ-
φοι· * ἀγνίσωμεν καρδίας, * πτερωθῶμεν θείεις ἀρεταῖς· * καὶ χα-
μαιζῆλου κακίας * ὄρμάς ἐκκλίνωμεν, * ίνα τὸ Πάσχα τὸ μέγα *
λαμπροφόροις θεασῶμεθα.

Θεοτοκίον.

* Έκ σοῦ τὴν ἡμέν πτωχείαν, * Παρθένε, θέλων ἐφόρεσεν, *
ὁ πλούσιος τῇ φύσει. * ὄρετὸς δὲ γέγονεν ἡμῖν, * ὁ ἀράτας
τοῖς ἄνω * χοροῖς ὑμνούμενος, * τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα * ἀν-
πλάττων ἀγαθότητι.

Εἰρμός ἀλλος. Σὲ τὴν νοητήν.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ * ταῖς χερσὶ τανύσαντα, * καὶ τὰ τετρά-
πέρατα σίκειούμενον, * δι' οὐ * τὴν πρὸς τὸν Πατέρα εἴρομεν
εἰσοδον, * Γίδὲ Θεοῦ, πάντες μεγαλύνομεν.

Σὲ ἐξ ἀκανθῶν, * Χριστέ, στεφανώσαντες, * οἱ ἄνομοι ἔτυπον καὶ ἐσταύρωσαν. * ἐν οἷς * ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἀπασα· * ἡμεῖς δὲ σωθέντες σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὴν τριφεγγῆ * ἀγίαν Θεότητα, * τὴν τὸ πᾶν συνέχουσαν καὶ φυλάττουσαν * ἀεὶ, * τὸν Πατέρα, Μόνον τε καὶ Πνεῦμα τὸ Ζῶν, * ὑμνοῖς ἀσιγγήτοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φωτεινὴν * νεφέλην τοῦ Πνεύματος, * ἐξ τῆς ἡμέρας ἐλαυνεῖ φῶς ἀπρόσιτον * Χριστὸς, * τῆς δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἡλίος, * ὑμνοῖς, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ ἡμῶν τὸ φῶς, * τὸ ἄγιον σύνθυμα, * τὸ τῆς νίκης τρόπαιον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * αὐτὸς * τὴν ἐγκράτειαν ἡμέραν καταγλύκαν, * καὶ σὲ προσκυνήσαι καταδίκωσαν.

Ο Εἰρμός.

• Σὲ τὴν νοητὴν * καὶ ἐμψυχὸν κλίμακα, * ἐν γῇ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπεστήριχτο, * δι' τῆς * τὴν πρὸς αὔραντα εὐρόμεθα·
• ἀνδον, * ὑμνοῖς ἀσιγγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγγαγικὸν, τὸ τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ήχος 3.

Ἐν τιμῇ ὧν υἱότητας * Πατρὸς ἀγαθοῦ, * ὁ ἄνους ἐγὼ οὐ συγγίκε, * ἀλλ' ἐμαυτὸν τῆς δόξης ἐξέωσα, * τὸν πλοῦτον κακῶς δεκπανήσας τῆς χάριτος· * λειπόμενος· δὲ θείας τροφῆς, * παράσιτος, γέγονε μικρῷ πολίτῃ· * ὑπ' αὐτοῦ δὲ πεμφθεὶς * εἰς τὸν αὐτοῦ φυχοφόρον ἄγρὸν, * ζῶν ἀσθέτως, * συνεμβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, * καὶ τὰς ἡδονατὰς δουλεύων, * οὐκ ἐνεπλησκάμην· * ἀλλ' ὑπεστρέψας, * βεητῷ τῷ εὐσπλαγχνῷ καὶ οἰκτρομονίᾳ Πατρὶ· * Εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐντόπιόν σου· * ἡμαρτον· ἐλέγον με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων σου τὰ πλήθη· * δισυσποῦσαι σε, Χριστέ· * Ελέη·
Τ σον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ήχος ὁ αὐτός. "Οτε * ἐξ τοῦ ἔμπλου σε γεχρόν..

Πόνους * ὑπομείνασκε πολλοὺς· * ἐν τῇ τοῦ Μιοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, ἄχραντε, * ἐστενες δακρύουσα, * καὶ ἀνεβόας πικρῶς· * Οἴμοι, τέκνον γλυκύτατον! * ἀδίκως πῶς πάχεις, * θέλων ἐκλυτρώσασθαι * τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; * Οθεν, * πανα-

γία. Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πλότει. * "Ιλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Ηροφητείας.

"Ηγος πλ. δ".

Τούποστασις ἔργων * ἐν ἡμῖν οὐχ ἔστι, Κύριε * ἐλεήμων ὑπάρχεις, φιλάνθρωπε *. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου * μὴ παρίδῃς, ἀναμάρτητε.

Προκείμενον. "Ηγος πλ. β'. Ψαλμὸς μ.ο'.

Θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἵνεσσως.

Στίχ. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἔκάλεσε τὴν γῆν.

Προφητείας Πταίου τὸ Ανάγνωσμα:

Κεφ. Ι'. 12..

Ἐσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών
καὶ Ἱερουσαλήμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ^{τὸν} ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὄφος τῆς δύξης τῶν
ὄφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ· Ἐν τῇ ισχύ ηπιόσω, καὶ ἐν τῇ
σοφίᾳ τῆς συνέσθως ἀφελῶ ὅρια ἔθνων, καὶ τὴν ισχὺν αὐτῶν προ-
νομεύσω· καὶ συνείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην
ὅλην καταλήψομαι τῇ γειρτῷ ὡς νοστιέλαι, καὶ ὡς καταλειμμένα
ὡς ἄρω· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς διαφεύγεται με τῇ ἀντείπῃ μοι. Μή
δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ή ὑψωθήσεται
πρίων ἄνευ τοῦ ἐλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρη ράβδον τῇ ξύλον·
καὶ οὐχ οὔτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαὼν εἰς τὴν σὴν τι-
μὴν ἀταίσιν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιώμενον καυθίζεται·
καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν
πυρὶ καιομένῳ, καὶ φέγγεται ὡς χόρτον τὴν οὐλην. Τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀποσβεθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοί, καὶ
κατεράγεται ἀπὸ φυχῆς ἡώς σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγαν, ὡς
ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης· καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐ-
τῶν ἀριθμός ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐχέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐχέτι μὴ πεποιθότες ὡσιν
ἐπὶ ταύτης ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν
Θεόν τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

Προκείμενον. "Ηγος πλ. β'. Ψαλμὸς Ν'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μάγει ἔλεός σου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔραι, ὁ Θεός.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εις τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ιστώμεν Στίγμους ἵ. καὶ ψᾶλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, δις. Τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριψίου, καὶ τοῦ Μηναιοῦ εἰς ὅ.

Στιγμὴν Ἰδιόμελον. Ήγος δ'. Δις.

Ἄστως διασπείρας * τὸν πατρικὸν μου πλοῦτον, * ἔρημος γέ-
γονα * ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας τῶν πονηρῶν πολιτῶν * καὶ τῇ
ἀλογίᾳ * ὡμοιώθην ἀνοήτοις κτήνεσι, * καὶ πάσης γεγύμνωμαι
θείας χάριτος· * διὸ ἐπιστρέψας βοήσω * τῷ εὐσπλάγχνῳ καὶ
οἰκτίρμονι Πατρί· * Ἡμαρτον, δέξαι με * μετανοοῦντα, ὁ Θεός, *
καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἐρεῖα ἔμψυχα, * ὄλοκαυτώματα λογικά, * Μάρτυρες Κυρίου, *
Θύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσκοντα * καὶ Θεῷ γινωσκόμενα *
πρόβατα, * ἀνὴρ μάνδρα * λύκοις ἀνεπίθετος, * πρεσβεύσατε *
καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ίδατος ἀναπαύσεως

Ἐπερκα Στιγμὴν προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ιωσήφ.

Ηγος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἡ λίου αὐγάσματα * τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, * θεόπται Ἀπό-
στολοι, * φωτισμὸν αἰτήσατε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * καὶ πα-
θῶν ῥύσασθε * ἀχλυώδους σκότους, * καὶ ἡμέραν τὴν σωτηρίουν *
ἰδεῖν πρεσβεύσατε, * διὲ νηστειῶν καὶ δεησεων * καρδίας ἐκκα-
θάρσαντες, * ἃς ὁ πονηρὸς ἐτραυμάτισεν. * ὅπως ὑμᾶς πίστει *
σωζόμενοι γεραίρωμεν ἀει, * τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι * κόσμον
διασώσαντας.

Ομοιον.

Εἰς χώραν ὁ ἀσωτος * ἀποδημήσας κακίας, * κακῶς ἐδαπάνη-
νησε * ὄνπερ, Πάτερ εὐσπλάγχνε, * πλοῦτον δέδωκας, * καὶ
λιμῷ τήκομαι * ἀγαθῶν πράξεων, * καὶ αἰσχύνην παραβάσεως *
ἰδού ἐνδέδυμαι, * χάριτος ἐνθέου τύμνονύμενος· * καὶ κράζω σοι
τὸ, Ἡμαρτον· * οἰδα γάρ τὴν σὴν ἀγαθότητα· * δέξαι με ὡς
ἴνα; * οἰκτίρμον, τῶν μισθίων σου, Χριστὲ, * τῶν Ἀποστόλων
δεησέστος * τῶν ἀγαπησάντων σε.

Ἐτερον Στιχηρὸν προσόμοιων, τοῦ κυρίου Θεοῦ ὄφρου.

Ἡχος ὁ αὐτός. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Απόστολοι τοῦ Σωτῆρος, * φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, * καὶ Αεύεργέται καὶ σῶσται, * οἱ Θεοῦ τῆς δόξης * ὡς οὐράνιοι διηγήτορες, * καὶ πεποικιλμένοι * τοῖς ἀστροῖς τῶν θαυμάτων, * καὶ τοῖς τέρασι * τῶν ίάσεων, * ἔκτενῶς ὑπὲρ ήμῶν * τὰς ίκετηρίας * τῷ Κυρίῳ προσάγετε, * ὡς ὄσμὴν ἀχραντον * τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ήμῶν, * καὶ ἀξιωθῆναι * τὸν ζωηφόρον σταυρὸν * καὶ προσπτύξασθαι * καὶ βλέψαι, φόβῳ ἀδοντας * αὐτῷ τῇ προσκυνήσει. * Κατάπεμψον ήμῖν * τὰ ἐλέη σου, Σωτῆρ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπέρχεται Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς να'.

Ἡλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾶς ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 6.

Νῶε ήν ἐτῶν ἔξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὑδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ γιοὶ αὐτοῦ, καὶ ηγυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναικες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὑδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἀρσενὶ καὶ θηλὶ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῷ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς νψ'.

Ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἴπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 12.

Υοίε, ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυτῷ σοφὸς ἐσῇ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆῃς, μόνος ἀν ἀντλήσεις κακός. "Οἱ ἐρειδεταὶ ἐπὶ ψεύδεσιν, ούτος ποιμαίνει ἀνέμους· ὁ δὲ αὐτὸς διώξεται ὄρνες πετόμενα· ἀπέλιπε γάρ ὁδοὺς τοῦ ἐσυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἀξονας τοῦ ιδίου γεωργίου πεπλάνηται· διεπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὸν ἀκαρπίσεν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεῆς ψωμοῦ γίνεται, ηδὲ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην· ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἐσυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείᾳ, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. "Οἱ ἔστιν ὑμῶν ἄφρονέστε-

τος, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· Ἀρτων χρυψίων ἡδέως ἀψασθε, καὶ ὑδατος κλοπῆς γλυκεροῦ· Ό δὲ οὐκ εἰδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾶ· Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν· οὐτῶς γάρ διαβήσῃ ὑδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὑδατος ἀλλοτρίου ἀπόχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζῆσῃς χρόνον, προστεθῆ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Καὶ εὐθὺς ἡ θεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων·

ΤΗΣ Ε'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιγμογίαν, λέγομεν Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Οχτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὕγιος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ.

Φωστῆρες κόσμου ἀληθεῖς, * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν * ἀμαρτίᾳ τυφλώτουσαν· * καὶ δεῖξατε θελαὶ τήμερας κοινωνὸν, * φυλάττοντα τὰς σωτηρίους ἐντολάς· * καὶ σκότους με λυτρώσασθε * ἔκει τοῦ ἀφεγγοῦς, * ὅπως ὑμᾶς δοξάζω.

Θεοτοκίον. "Οὐμοιω·"

Αγία Δέσποινα, Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ὡς τὸν ἀπάντων Ποιητὴν * ἀπορρήτως τεκοῦσα, * ικέτευε σὺν Ἀποστολοῖς ιεροῖς * ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα εύτοῦ, * παθῶν τήμας λυτρώσασθαι, * καὶ ἀφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν τρίτην Στιγμογίαν, ἔπειρον Κάθισμα.

Ποιηματικό Θεοδώρου.

Ὕγιος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ποσμολαμπτεῖς φωστῆρες, * θεῖοι Ἀπόστολοι, * καταφωτίσατε * τοὺς ὑμνωδούς ὑμῶν, * ἀμειβοντας * τὸν χρόνον τῆς νηστείας * ἀξίως, * αἵτούμενοι τοὺς πάντας * θεάσασθαι τὸ ξύλον * τοῦ ζωτιφόρου σταυροῦ, * καὶ ἀσπάσασθαι ἀρρύπας * χειλεσὶ καὶ ὄφθαλμοῖς, * ἐκβοῶντας φελμικῶς· * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Αὔτομελον.

Ελπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, * Θεοτόχε Παρθένε, * τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἴτοῦμεν· * Σπλαγχνίσθητι εἰς

ἀπερίστατον λαὸν, * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, * ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς τὴμῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Ψᾶλλοις δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια· καὶ στιχολογεῖται ἡ δ'. Ωδὴ.

Τριώδιον, ποίημα τοῦ Ἰωσῆρ.

Ωδὴ δ'. Ἡγος πλ. β'. Χριστός μου δύναμις.

Nηστείαν, δάκρυα, * εὐχάς, συμπάθειαν, * εύχατάνυχτον τὴμῶν θος, * γνώμην ὄρθην, * βίον καθαρώτατον * ἐπιδεξώμεθα, πιστοί, * ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

Φωστῆρες φαίνοντες * τῷ στερεώματι * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας * περιφανῶς * ὥφθητε Ἀπόστολοι. * διὸ φωτίσατε τὴμῶν * τὰς καρδίας θεῖψ Πνεύματι.

Ως θεῖοι ἄνθρακες * προσαναπτόμενοι * τῷ πυρὶ τῷ ἀύλῳ, * τὰς ἐμπαθεῖς * ὑλας καταφλέξατε * τῶν καρδιῶν τὴμῶν, σοφοί * τοῦ Θεοῦ τὴμῶν Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἀσβεστος, * νυμφῶν ὄλόφωτε, * Σεραφίμ ὑπερτέρε, * Χερουβίκὸν * ὅχημα, πανάμωμε, * αμαρτιῶν με χαλεπῶν * καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσθεν.

Ἐπερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος ὁ αὐτός. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Aμπτῆρες θεοφανείας, * Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, * ἀναφανέντες * τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, * καὶ τὴν Ἑκκλησίαν ἐδραιώσατες, * φωτίζετε * τὴν οἰκουμένην * ταῖς πυρὶ γλώσσοις * θείαις διδαχαῖς ὑμῶν.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, * ἄλλος οὖν καὶ ἄλλο μέρος, * εἰς μίαν πίστιν * πάντας συνηθροίσατε, Ἀπόστολοι, * καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια * χορεύετε, * Χριστὸν ἀπαύστως * ἐκδυσαποῦντες, * τοῦ φωτῆναι πάντας τὴμᾶς.

Δόξα.

Γίὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα * δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου * φῶς καὶ ἀκτῖνα, * τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, * συνάναρχον, * μίαν οὐσίαν * προσκυνούμενην * ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, * καὶ τὴν ἀγνείαν φρουροῦσα, * σεμνὴ, σὺ ὥφθης, * τὸν Θεὸν γεννήσεσσα καὶ ἀνθρώπον, * ἐν τὸν αὐτὸν ἐν ἐκατέρᾳ μορφῇ. * τὸ θαῦμα σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐκπλήγτει πᾶσαν * ἀποήν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρεσβείσις ὑκῶν ἀγίσις, * Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, * ἀξιωθῶμεν * τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν προσπτεῖσθαι * ἀγνᾶς καὶ τοῖς χειλεσὶ καὶ ὅμμασι, * προχείμενον * τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ὑπὸ πάντων * καταπροσκυνούμενον.

Ο Εἰρμός.

* Ακήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἔκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώποις δείχνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ακήκοα * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθη. * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ωδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστοις.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία * θεόπτην ἔδειξε, * καὶ Ἡλίαν πυρίνῳ * ἐλαβεν ἄρματι· * σπεῦσον λογισμῶν * βλαβερῶν ἐγχρατεύεσθαι, * ὅπως χαμαιζῆλου, * ψυχὴ, ρυσθῆς ἀπάτης.

Ολισθαίνων τοῖς χείρω * προσπεκτείνομαι, * καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα * ἀει προστίθημι· * Ιασαι, Χριστὲ, * τὴν λιθώδη μου πάρωσιν * ταῖς τῶν Ἀποστόλων, * οἰκτίρμων, ικεσταῖς.

Οι τοῦ κόσμου φωστῆρες, * οἱ θεαυγέστατοι, * τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη * διασκεδάστε, * καὶ προσκυνητὰς * τῆς λαμπρᾶς ἀναστάσεως * δεῖξατε, ὑμνοῦντας * τὸν Ἡλιον τῆς Δόξης.

Θεοτοκίον.

Γενεαὶ γενεῶν σε, * Θεομακάριστε, * μακαρίζουσι, πάλαι * ὡς προεργήτευσας· * μόνη γὰρ βροτοῖς * τὸν μακάριον τέτοκας * Δόγον ἀποφήτως, * ἐκ σου σωματωθέντα.

Εἰρμὸς ἄλλος. Οι ὄστιοι σου παῖδες.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους * ἀγρεύσαντες καλέμῳ τῆς πίστεως, * Ἀπόστολοι Κυρίου, φέρετε τούτους * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Μεγάλη ἡ ἰσχὺς σου ἐν Ἀποστόλοις, * ὅτι σκιαῖ καὶ σουδάρια * εύταῦν ιῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ανάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, * Γίὸν ὁμοῦ δοξαῖω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνεχλάμπον * Πατρὶ καὶ Γίῳ Πνεῦμα ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ον ἔτακες, Παρθένε, ἀνερμηνεύοντας, * διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον * μὴ διαλίπης δυσωποῦντα, * ἵνα κινδύνων σώσῃ * τοὺς εἰς σὲ πιστῶς καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι,

· Ή δωδεκάς ἀγία τῶν Ἀποστόλων, * τὸν τίμιον σταυρὸν
χαταξίωσον * ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, * εὐλογοῦντα, ὑμοῦν-
τα * καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ὅσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * τὰ Χερουβίμ ἐμιμήσαντο, *
» τὸν Τρισάγιον ὑμνον ἀναβιῶντες. * Εὔλογεῖτε, ὑμνεῖτε, *
» καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

^{Ως ἡ 0}. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

» **Ο**εὲ * καὶ Κύριε πολυέλεε, * τὰ τῆς ἐμῆς * καρδίας ἀποκάθαρον
τραύματα, * μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα. * ἡμαρ-
τον, ἡμαρτόν σοι. * οἰκτειρον, σῶσον με * ταῖς τῶν Ἀποστόλων
σου εὐχαῖς, * ὡς πολυέλεος.

· Όρματις * ἀτόποις ἔξηκολούθησα * φρενοβλαβῶς, * καὶ ἔξω
ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, * ἥδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, * καὶ
τῆς σωτηριώδους * καθυστερούμενος * βρώσεως ὁ ἄσωτος. Χριστὲ, *
οἰκτειρον, σῶσον με.

Ψυχὴ, * κακίας μὴ καθαρεύουσα, * καὶ ἥδονῶν * σαυτὴν
φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, * τι ἀκαίρως ἀγάλλη νηστεύουσα; *
ταύτην γάρ τὴν νηστείαν * οὐκ ἔξελέξατο * Κύριος, ὁ μόνος τὴν
ἡμῶν * θέλων διόρθωσιν.

(Θεοτοκίον.

Φωτὶ * τῷ θείῳ με φωταγώγησον, * ἡ τοῦ φωτὸς, * Παρθένε
Θεοτόκε, λοχεῦτρια, * καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, *
ὅπως σε μακαρίζω, * ἦν μακαρίζουσι: * πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γε-
νεαὶ, * ὡς προεργάτευσας.

Εἰρμὸς ἀλλος. Ασπόρου συλλήψεως.

» **Ο**ἱ λόγῳ ἴδιωται, * σοφοὶ τῇ γνώσει ὥφηγτε, * πλοκάς τῶν λό-
γων * φιλοσόφων λύσαντες, * ρητόρων τὰς διπλόας * καὶ ψή-
φους ἀστρονόμων. * διὸ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, * μόνοι πά-
σης οἰκουμένης * ἀνεδείχθητε. διδάσκαλοι.

· Ο Πέτρος ρήτορεύει, * καὶ Πλάτων κατεστίγησε. * διδάσκει
Παῦλος, * Πισταγόρας ἔδυνε. * λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων * θεολο-
γῶν ὁ δῆμος, * τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκράν φθογγὴν * καταθάπτει,
καὶ τὸν κόσμον * συνεγείρει πρὸς λατρείαν Χριστοῦ.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Γιοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνον
μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ
ἀγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντος δν, * ὡς Τριάς Μονὰς ἀγία, *
σῶσον με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήγτει με, πανάμιωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ως Μῆτηρ; * Τὸ ύπερ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει. * ὅσα θέλεις γάρ, καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, * ὁ τὴν τοῦ κόσμου * σωτηρίαν ἔνθησεν, * ίδειν καὶ προσκυνῆσαι * πάντες ἀξιωθῶμεν * ἀγνοῖς καὶ χειλεσὶ καὶ ψυχῇ, * ἵκεσίαις ὑμῶν πάντων * τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ.

Ο Εἰρυός.

σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * μητρὸς ἀνάνδρου * ἀφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γάρ ἡ γέννησις * καίνοποιει τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ως Θεόνυμφον Μητέρα, * ὄρθοδοξῶς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν Στίγ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ήμέρας, δίς.

Ἡγος πλ. 3.

Τῆς υἱοθεσίας * ἐκπεσών ὁ ἀσωτος ἔγῳ, * δουλοπρεπῶς * χοίροις συνδιαιτώμενος, * καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν * τροφῆς χαρταζόμενος, * ἐπανέρχομαι πρὸς σὲ * τὸν Πατέρα τὸν εὔσπλαγχνον· * ὅθεν ἔξηλθον κακῶς, * ὑποστρέφω καλῶς, * ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων· * Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, * Πάτερ παράσχου μοι * ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρυτικόν.

Τοὺς ἔχλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε * καὶ Ἄγιους ὁ Θεός ήμῶν. * ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· * ὑμεῖν γάρ ητοίμασse τὸν στέφανον, * καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· * ἀλλ' αἰτοῦμεν, * καὶ ήμῶν μὴ ἐπιλάθοισθε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν Καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἵκετεύομεν· * Πρέσβειε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἀποστόλων, * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάριον τῆς Ηροφητείας.

Ἡγος βαρύς.

Ἐὰν ἀνομίας παρετηρήσῃς, φιλάνθρωπε, * ποία σωτηρίας ἐλπὶς ημῖν; * Ἀλλὰ τὴν σὴν ἔξηνψους βοήθειαν, * ως οικτίρμων, τῷ λαῷ σου * κατάπεμψον, Κύριε.

Προχείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς δ'.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ο Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. IA'. 10.

Ούτω λέγει Κύριος. Ἐσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἑλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπτασις αὐτοῦ τιμὴ. Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλλαστῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας· καὶ ἀρεὶ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολογένους Ἰσραὴλ· καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πετεύγων τῆς γῆς. Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραίμ, καὶ οἱ ἔχθροι Ἰούδα ἀπολοῦνται, καὶ ἔσται τῷ Ἰρσαὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. (Κεφ. IB'. 1.) Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ· Εὔλογῶς σε, Κύριε, διότι ὡργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, καὶ ἡλέησάς με. Ἰδού, ὁ Θεός μου Σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Προχείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς νδ'.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου.

Στίχ. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσάν μου.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ιστῶμεν Στίχ. σ'. καὶ φᾶλλομεν τὰ παρόντα γ'. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριψίδοι, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχος πλ. α': Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Σῶτερ, * ὁ ἀληθῆς γλυκασμὸς, * ὁ τὰ πικρότατα Μερόβας πάλαι νάματα * γλυκάνες * τυποῦντι ξύλῳ * ξύλον τοῦ θείου σταυροῦ, * ἀπλωθεὶς ἐν τρύπῃ, ὡς εὐδόκησας, * χολῆς * ἀπεγεύσω δὲ, * τὴν πλευρὰν ἔχκεντούμενος, * ἐξ τῆς τῷ χόρῳ *

ὑδωρ βρύεις ἀφέσεως, * εἰς ἀνάπλασιν * τοῦ βροτείου φυράματος. * οὗτον διξιλογοῦμεν σου * τὴν ἀφατον δύναμιν, * καὶ δυσωποῦμεν. Παράσχου * τῷ μὲν τὸν φόβον σου, Κύριε, * καὶ ωρᾶ τῆς νηστείας, * καὶ συγχώρησιν πταισμάτων * καὶ μέγα ἔλεος.

"Ομοιον.

Λόγε, * ὁ ἀπλωσθεὶς ἐν σταυρῷ, * ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτα σου, * ὑψώσας * τὸν λογισμὸν μου * ἀπὸ κοπρίας παθεῖν, * ἀρεταῖς πιεντοῖσις κατεπλούτισον, * δίδοὺς * τῇ καρδίᾳ μου * τὸν ἀγνότατον φόβον σου, * καὶ τῇ ψυχῇ μου * τὴν τελείαν ἀγάπησιν, * τῆς πρὸς σάρκα με * ἀγαπήσεως τέμνουσαν. * ὅπως δὶ' ἐγκρατείας σοι, * εὐχῆς καὶ δεήσεως, * ἐν ταῖς παρουσίαις ἡμέραις * εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου * φαιδρῶς τὴν ἡμέραν * τῆς ἐγέρσεως, λαμβάνων * τὸ μέγα ἔλεος.

"Ἐπερον Στίγηρὸν προσόμοιον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

"Ηχος α'. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν τρίτην τῶν φαιδρῶν * νηστειῶν Ἐβδομάδα, * Χριστὲ Λόγε, περάσαντες, * τὸ ξύλον * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ σου * κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς, * καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι * καὶ ἀστεῖας εἰπαξίως, * διδάσκαι τὸ χράτος σου, * ὑμνῆσαι τὰ Πάθη σου, * προφθάσαι τὴν ἔνδοξον * καθαρῶς παναγίαν. Ανάστασιν, * τὸ Πάσχα τὸ μυστικὸν, * δὶ' οὐ. Αδάμ ἐπανῆλθεν * εἰς τὸν Παράδεισον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Εσπέρας Προκείμενον. "Ηχος πλ. β'. Ψαλμὸς νέ'.

"Ἐλέησάν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἀνθρώπος.

Στίχ. Κατεπάτησάν με οἱ ἔχθροι μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 11.

Εν τῷ ἔξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου Εμηνὸς, ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδῃ τοῦ μηνὸς· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐργάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἡνεῳχθησαν· καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χাম, Ιάφεθ; οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν. Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατέ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενὸν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνεσσι πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ εἰσῆλθον πρὸς Νῶε· εἰς τὴν κιβωτὸν δύο· δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σάρκος, ἐν ᾧ ἔσται πνεῦματα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ

θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρχὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῷ· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὄδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὄδωρ, καὶ ἐπεπληθύνθη σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπερέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὄδατος. Τὸ δὲ ὄδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὅρη τὰ ὑψηλὰ, ἢ οὐ περιέστω τοῦ οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὄδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὅρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρκα κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἐρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἀνθρωπὸς· καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ήν ἐπὶ τῆς ἔηρας ἀπέθανε. Καὶ ἐξῆλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ήν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους καὶ ἐρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξῆλειψε τὸ πέπλο τῆς γῆς. Καὶ κατελείφθη μόνας Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὄδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἐκατὸν πεντήκοντα. (Κεφ. Η'. 1.) Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῷ, καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν, ὅσα ήν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὄδωρ. Καὶ ἐπεκαλύψθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὄδωρ πορευόμεν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἡ λαττονοῦτο τὸ ὄδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἐκατὸν ἡμέρας.

Προσείμενον. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς νε.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοι πέποιθεν ἡ ψυχή μου.

Στίχ. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἔως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Παροιμιῶν τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Γείος σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων λύπη τῇ μητρί. Οὐκ ὥφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ φύσεται ἐκ θανάτου. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίων, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. Πενία ἀνδρας ταπεινός, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσι. Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοημῶν, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὔλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἀωρον. Μνήμη δικαίου

μετ' ἐγκωμίων, ὅνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς, ὁ δὲ ἀστεγος χειλεσὶ σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. Ὁς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται. Ὁ ἐννεύων ὄφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράς: λύπας, ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρήσιας εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. Μήσος ἔγειρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φίλια. Ὅς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ράβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφὸς κρύψουσιν αἰσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἔγγιζει συντριβῇ. Κτῆσις πλουσίων πόλις ὄχυρα, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία. Ἐργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρπὸν δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας. Ὅδοις δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανάται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χειλη δικαίων, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοι εἰσιν. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἔκφευξῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων νοημάτων ἐση. Ἀργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χειλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἀφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὔλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὕτῃ λύπη ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τὸν Στίγον, σὺ Ιδιόκελον τῆς γένετος, δι. Ηγος πλ. Υ.

Ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κρεμασθεῖσα * ζωὴ τῶν ἀπάντων,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν τεθανατωμένην *
τοῖς παραπτώμασι, * καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι * τὸ σὸν συγχωρήσης πρόβατον, * ὁ ποιμὴν ὁ καλός. * ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν
σῶν ἐντολῶν, * καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, * ὃν ἐδωρήσω μοι, * διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι πρωτιέσει. * διεφθάρην
τε καὶ ἐβδελύχθην * ἐν τοῖς ἀσωτίας ἐπιτηδεύμασιν. * ἀλλ' ἀνακαίνεσόν με, * πρὸς μετάνοιαν ἐλκύσας, * ὁ μόνος πολυελέος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἡρήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον τίμας.

Δέξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστήσον.

Ηγος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσα σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, η σὲ χυήσασα * ἀνεβόα. *
Τί τὸ ξένον, ὁ ὄρω, * μυστήριον, Τίέ μου; * Ηῶς ἐπὶ ξύλου
θηῆσκεις, * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ἡχου. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολ. λέγομεν Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ χυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Δόγον.

Τῷ τῆς βρώσεως ἔύλῳ * πάλαι θανόντες βροτοί, * τῷ σταυρῷ σου, οἰκτίρμον, * ἀνεῖωθημεν· * οὐ τῇ δυνάμει, ἀγαθὲ, * ἡμᾶς ἐνίσχυσον * τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν * ἐγ κατανῦξει διελθεῖν, * ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, * καὶ τὴν ἡμέραν προφάσαι * τῆς λαμπροφόρου ἀναστάσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ σε ὄρῶσα, * Χριστὲ, ή Μήτηρ σου * ἔκουσίως ἐν Εμέσῳ * ληστῶν κρεμάμενον, * καὶ κοπτομένη μητρικῶς * τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· * Ἀναμάρτητε Γιέ, * πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ * ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, * τὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ θέλων * ζωῶσαι γένος, ὡς εὐσπλαγχνος;

Μετὰ τὴν τρίτην Στιχολ. λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρίζεντας * ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, * καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφέντας * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κύριε, * τὸν τίμιον σταυρὸν σου καὶ σεπτὸν * ἀξιωσὸν θεάσασθαι ἡμᾶς, * καὶ ἐν φόβῳ προσκυνήσαι, * ἐν ὑμνφδίαις φόδοντας καὶ λέγοντας· * Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου σταυρῷ· * δόξα τῇ θείᾳ λόγχῃ σου, * ὅθεν ἀνεῖωθημεν, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα ἐπὶ ἔύλου * ή ἀμνὰς θεωραῦσα * μετὰ ληστῶν, μαχρόθυμε, * σταυρούμενόν σε, Λόγε, * καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον πλευράν, * ὠλόλυκε βωῶσα μητρικῶς· * Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, * Ἰησοῦ μου, μυστήριον; * πῶς καλύπτει τάφῳ, * ὁ φτερίγραπτος Θεός; * ἀφραστον τὸ τελούμενον! * μή με τὴν τεκουσαν μόνην ἔάσης, * Γιέ μου γλυκύτατε.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψίδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ ε'. Δόξα.

Τριψόδειον, ποιήματος σου χυρίου Ἰωσήρ.

‘Ωδὴ ε'. Ἡγος πλ. α'. Ο ἀναβαλλόμενος.

Γαστὶ με, Κύριε, * καὶ ιαθήσομαι, * τῷ μωλωπί σου * τοὺς τῆς ψυχῆς μου * ἐκκαθάρας μωλωπας, * ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, * Χριστὲ, καταδεξάμενος.

Σὲ ὡς ἔθεαστατο * σαρκὶ χρεμάμενον, * Χριστὲ, ἐν ξύλῳ, * τὸ φῶς εἰς σκότος * μετέβαλεν ἥλιος, * καὶ γῇ ἐσαλεύθη, * καὶ πέτραι διερράγησαν.

‘Ακανθοφορήσασαν * καὶ χερσωθεῖσαν μου * ψυχὴν παντοίων * παθῶν ιδέαις, * Κύριε, καθάρισον, * ὁ στεφθεὶς ἀκάνθαις * δι' ἄκρων ἀγαθότητα.

(Θεωτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας * ὡς βρέφος, πάναγνε, * τὸν Πλαστουργόν μου, * δὸν ἐκδυσώπει, * πεπαλαιωμένον με * ἐν πολλῇ κακίᾳ * ἀνακαινίσαι, Δέσποινα.

Ειρμὸς ἄλλος, τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

‘Ηχος α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντες, * ἀνυμνοῦμεν σε.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου * Ιουδαῖοι σὲ σταυρώσαντες, Χριστὲ, * ἔκινουν κεφαλὰς αὐτῶν * γελῶντες, μυκτηρίζοντες. * σὺ δὲ ἡγέσχου εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ σταυροῦ σου * ἐπιγράψας ὁ Πιλάτος τρισσῶς, * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος σε * ἐκῶν παθόντα ἐδηλού * ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας, Χριστέ.

Δόξα.

Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος * τὸ τριστήλιον ὑμνήσωμεν, πιστοί, * φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, * φῶς τὸν Γιὸν δοξαζοντες, * φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρων * ὃ ἐκ σου τεχθεὶς σὲ ἔδειξε, σεμνῆ· * δὸν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν * ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, * σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Σιών σου, ἀγνῆ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο σταυρὸς ὁ πάνσεπτος, * ὁ σωτήριος τοῦ κόσμου φυλακτήρ, * φρούρησόν με νηστεύοντα, * καὶ ἄξιον ἀνάδειξον * τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Ο Ειρμός.

Ἐιχ νυκτὸς ὄρθριζοντες, * ἀνυμνοῦμεν σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸν Εδι· ἡμᾶς πτωχεύσαντα, * καὶ σταυρὸν καὶ θάγατον * ἐν τῇ σαρκὶ σου ὑπομείναντα.

·Ωδὴ η̄. Σοὶ τῷ παντούργῳ * ἐν τῇ καμίνῳ.

• **Π** πλωσας σταυρῷ * τὰς σάς, Χριστὲ, παλάμας, * χειρὸς τοῦ προπάτορος * τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν, * ξύλῳ δὲ ξύλου * ιάσω τὴν κατάραν. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ * τῆς σωτηρίας, Λόγε, * προσπίπτω. Θελήματα * τὰ πονηρότατα * παῦσον ἐν τάχει * ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, * ὁ σταυρὸν καὶ πάθη * θελήσει ὑπομείνας.

* Ασωτὸν ζωὴν, * βερυπωμένον βίον * ποθήσας, ήμαύρωμαι * ἔγῳ ὁ ἄσωτος. * λάμψον ἀκτῖνα * ἐπιστροφῆς μοι, Λόγε, * ὁ ήλιος φέγγος * τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τῆς ἐμῆς * πολυωδύνου πᾶσαν * καρδίας τὴν κάκωσιν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * θραυσον δαιμόνων * τὰ βέλη καὶ τὰ τόξα, * τῶν ἐκπολεμούντων * τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Τοὶ σοὶ παθόντι προσενέγχωμεν, * τῷ τῶν ἀπάντων Δεσπότῃ, * τὴμεῖς οἱ ταλαντες; * δὶ' ήμας γάρ σταυρὸν κατεδέξω, Χριστέ. * υμνοῦμεν * τοῦ ὑπερμετρήτου * ἐλέους σου τὴν χάριν.

* Επὶ ξύλου ἐπαράτου, Χριστὲ, * οἱ σὲ κτενιαντες φθόνῳ, * οὐκ ἐλυμήναντο * τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι. * ὑπάρχεις * πάντων γάρ Δεσπότης, * παθὼν ἐθελουσιώς.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος * τρία πρόσωπα σέβω. * Πατέρα ἀναρχον, * τὸν Γιὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * τῇ φύσει * ἀτμήτον οὐσίαν * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν * καὶ Χερουβίμ. ὑπερτέραν, * τὴν ἀγιόπρωτον * καὶ ἀμίαντον Κόρην τοῦ πάντων Θεοῦ * υμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Τρισμακάριστε σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, * τὸ οὐρανόγραφον νῖκος, * ὁ ἐκ τῆς γῆς ήμεν * ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως * ἀξίους * δεῖξον ήμας πάντας, * νηστείᾳ καθαρθέντας.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

* Ο Εἰρμός.

* **Τ**ὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ * διεφυλάξαντα παῖδας, * καὶ τὴν βροντόφλογον * μεταβαλόντα εἰς δρόσον, τὸν Θεὸν * υμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* Ωδὴ θ'. Ήσαία, χόρευε.

Τὴν λιθώδη πάρωσιν * τῆς ψυχῆς μου, * εὔσπλαγχνε Σωτήρ, * ἀπάλυνον, καὶ πηγὴν * δός μοι, ἀγαθὲ, * θείας κατανυῖες, *

ο ἔχ πλευρᾶς * βλύσας μοι ζωὴν, * τῆς ἀνομίας μου * τοὺς χει-
μάρρους ἀναστέλλουσαν.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα * εἰς τὰ βάθη * τῶν ἀμαρτιῶν, * τὰ ὑψη
καταλιπὼν, * τὰ τῶν ἀρετῶν. * ἀλλ' ἐλκυσον, σῶσον με, *
ο ἀνελθὼν * ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, * καὶ τὸ ἀνθρώπινον * ἀνελχύσας
πρὸς σὲ, Κύριε.

Γλυκασμὸς ὧν, Κύριε, * καὶ ηδύτης, * ὡς Δημιουργὸς, * χο-
λῆς ἐγεύσω, Χριστὲ, * τὴν ἐξ ηδονῆς * ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν *
τοῖς ἐξ Ἀδάμ * σὺ ἐπανορθῶν. * ὅθεν ὑμνοῦμεν σε * οἱ σωθέντες
σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, * ή ἐλπίς μου * καὶ καταφυγή, * τὰ τραύ-
ματα τῆς ἐμῆς * λασαι ψυχῆς. * τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, * ἵνα
κἀγὼ * χαίρων ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖα σου, * Θεοτόκε ἀειπάρ-
θενε.

Εἰρμὸς ἄλλος. Σὲ, ἦνπερ εἶδε Μωϋσῆς.

Σὺ, ὃν οἱ ἀνομοι, Χριστὲ, * περιέβαλον παικτῶς * πορφύραν
Σκαλιστέρανον, * ὡς βασιλέα, παίοντες * καλάμω τὴν κάραν
σου, * σταυροῦντες φθόνῳ, * καὶ χολὴν ποτίζοντες, * ὑμνοῖς πάντες
πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ, ὃνπερ ἥλιος ιδῶν * πεπονθότα ἔχ σταυρῷ, * τὸ φάσις ἀπέ-
κρυψε, * πάστης ὁμοῦ τῆς κτίσεως * Δεσπότου ταῖς ὕβρεσι *
συγχλονουμένης, * καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν, * ὑμνοῖς, Χριστὲ
Σωτὴρ, μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντούργος, * ή τριστήλιος Μονάς, * Θεός
τε καὶ Κύριος, * φωτὶ ἐν λαμπόμενος, * τρισὶ συναστράπτων *
τοῖς χαρακτήρσιν * ἐν μιᾷ Θεότητι. * ταύτην πάντες πιστοὶ με-
γαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ, ἦν Δαβὶδ ὁ μελφόδος * προεκήρυξε Σιών, * ἐν ἦπερ κα-
τώκησεν * ὁ οὐρανοῖς ἀχώρητος, * καὶ ἀνεδομήσατο * ἐκ τῆς σαρ-
χός σου * κόσμου ἰλαστήριον, * ὑμνοῖς, Μῆτερ ἀγνή, μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοῦ τὸν σταυρὸν, ὡς ἀγαθὸς, * τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, *
ἀξίωσον, Κύριε, * δι' ἐγχρατείας τρέχοντας * προφθάσαι προσ-
πειᾶσθαι, * καὶ προσκυνῆσαι * εἰς ἀγιασμὸν ἡμῶν, * ἵνα σε
δι' αὐτοῦ μεγελύνωμεν. Ο Εἰρμός.

Σὺ, ἦνπερ εἶδε Μωϋσῆς * ἀκατάφλεκτον βάτον, * καὶ κλι-
μακα ἐμψυχον, * ἦν Ἰακώβ τεθέαται, * καὶ πέλην οὐρά-

» νιον, * δι' ἡς διηλθε * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὑμνοῖς, Μῆ-
» τερ ἀγνή, μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὰ τοῦ Ἡγου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἡγος πλ. β'.

Της πατρικῆς δωρεᾶς * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, * ἀσωτίᾳ
τὸν βίον κατηγάλωσα, * τοῖς πονηροῖς λσγισμοῖς * τῆς ἀμαρ-
τίας μου συναπαχθείς· * γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, * τοῖς
ἀνοήτοις κτήνεσιν ὥμοιαθην, * τῇ τῶν σωτηρίων ἐντὸλῶν παρα-
βάσει. * Ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ χρεμασθῆναι * δι' ἐμὲ εὐδοκήσας,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, * μὴ ἀποκηρύξης με τῆς σῆς υἱοθεσίας, * ἀλλ' ἐπι-
στρέφοντα δέξαι, * ως τὸν ἄσωτον υἱὸν, καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἔορ-
ταζει· * οὐρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ ἡ γῆ
εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσειν
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίον.

Ἡγος ὁ αὐτός. Τριήμερος.

Η πάναγνος ως εἶδε σε * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον, * θρηνω-
δοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, * γλυ-
κύτατόν μου τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Τριήκτην, Τριπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡγος πλ. δ'.

Λόγῳ τὰ πάντα * σῇ κατηρτίσω δυνάμει, ὁ Θεὸς, * καὶ εἰς
τὸ εἶναι * ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγες ἡμᾶς· * μὴ παραδῷῃς
ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * ἀναμάρτητε Κύριε, δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἡγος πλ. β': Ψαλμὸς ν'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ιδῃ ἐκδίκησιν.

Στίχ. Εἰ ἀληθῶς ἀρα δίκαιος σύνην λαλεῖτε.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀγάνωσμα.

Κεφ. ΙΓ', 2.

Ταῦτα λέγει Κύριος· Ἐπ ὅρους πεδίνοις ἀρατε σημεῖον· ὑψώσατε
τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνδίξατε, οἱ ἀρ-
χοντες. Ἔγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἀγω αὐτούς· γίγαντες ἐρχον-
ται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου, χαίροντες ἀμα καὶ ὑβρίζοντες.
Φωνῇ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὄρέων, ὅμοια ἐθνῶν πολλῶν, φωνῇ
βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος Σαβαὼν ἐντέταλται
ἔθνει ὄπλομάχῳ ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἀκρου θεμελίου
τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὄπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν

τὴν οἰκουμένην. Ὁλολύζετε· ἐγγὺς γάρ ήμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει. Διὰ τοῦτο πᾶσα χειρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει· ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὡδῖνες αὐτοὺς ἔξουσιν; ὡς γυναικὸς τικταύσης, καὶ συμφοράσουσιν ἐπερος πρὸς τὸν ἐπερον καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μετάβαλοῦσιν. Ἰδοὺ γάρ, ήμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος θυμοῦ καὶ ὄργης, θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαις ἔξ αὐτῆς. Οἱ γάρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὁρίων, καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ δώσουσι, καὶ σκοτισθήσεται, τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακά, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀπολῶ βίβριν ἀνόμων, καὶ βίβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἐσονται οἱ καταλελεγμένοι ἐντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσὸν τὸ ἀπυρον, καὶ ἀνθρωπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται ἢ ὁ λαθος ὁ ἐν Σουφρ. Ὁ γάρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελιῶν αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὄργης Κυρίου Σαβαὼν, ἐν τῇ ήμέρᾳ ἡ ἀν ἐπέλθη ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Προσκείμενον. Ἡγος βαρύς. Ψαλμὸς ντρ.

Ο Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου εἰ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.
Στίχ. Ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ Θεός.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγμογίαν εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέρασξ, ιστῶμεν Στίχ. ί. καὶ λέγομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις.

Ἡγος βαρύς.

Α σώτου δίκην ἀπέστην * τῆς χάριτός σου, Κύριε, * καὶ τὸν Απλοῦτὸν δαπανήσας τῆς χρηστότητος, * ἐπὶ σὲ ἐδράμον, * εὐσπλαγχνε κραυγάζων σοι. * Ο Θεός, ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Εἰπα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡγού, καὶ τοῦ Μηναῖου δ'. Δᾶξα. Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α': τοῦ Ἡγού τὸν ὑψοῦς. Εἰσοδος. Φῶς Ιλαρόν.

Ἐσπέρας Ηδοκείμενον. Ἡγος δ'. Ψαλμ. νθ'.

Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλιψεως.

Στίχ. Ο Θεός, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀγάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 4.

Ἐχάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι.
 Ετοῦ μηνὸς, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. Τὸ δὲ ὄνδωρ ἥλαττονοῦτο ἔως τοῦ δεκάτου μηνὸς· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὥφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρέων. Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡνέψει Νῷε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἦν ἐποίησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα· καὶ ἔξελθών, οὐχ ἀνέστρεψεν ἔως τοῦ ἔηρανθῆναι τὸ ὄνδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὅπιστα αὐτοῦ, ἵδειν εἰ κεκόπακε τὸ ὄνδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ οὐχ εύροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὄνδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἔξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαΐας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ ἔγνω Νῷε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὄνδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἔξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἔξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῷε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἔξελιπε τὸ ὄνδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῷε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἦν ἐποίησε, καὶ εἶδεν, ὅτι ἔξελιπε τὸ ὄνδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἔξηράνθη ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῷε, λέγων· Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν οἰών σου μετὰ σοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία ὃσα ἔστι μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σάρξ ἀπὸ πετεινῶν ἔως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἔξαγαγε μετὰ σεαυτοῦ. Καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔξηλθε Νῷε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοί αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν οἰών αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτηνή, καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἔρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, ἔξηλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ὥκοδόμησε Νῷε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὅλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ ὥσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὁ σμὴν εὑωδίας.

Προκείμενον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.

Εισάκουσσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

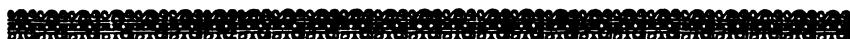
Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τὸ Ἀγάγνωσια.

Κεφ. Γ'. 31.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἔξολεῖται. **Χ**ειλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας· στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται. (Κεφ. ΙΑ'. 1.) Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἐὰν εἰσέλθῃ ὑβρίς, ἔκει καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Ἀποθανῶν δίκαιος ἐλίπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται, καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμους ὄρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὄρθων ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἰσθησίς δὲ δικαίων εὔσδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὸ, Ἀλληλούϊα. Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται. Δόξα. Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν ψυχῶν. Καὶ νῦν. Μῆτερ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, λέγομεν Καθίσματα μαρτυρικὰ τῆς Ὁκτωήγου τοῦ τυχόντος Ἡγού γ'. καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν τοῦ Ἀμώμου, λέγομεν τὸ παρὸν Καθίσμα νεκρῶσιμων.

Ἡγος πλ. α'.

Ἀνάπταυσαν, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων.

Θεοτοκίου. Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Τὰ ἀγνῶθεν Τριπάρια ὀλόγραφά εἰσι τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ,
σελ. 289.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Εξαγγελίαν. Ψάλλομεν δὲ τὸν Κα-

νόνα τοῦ Μηγαίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὸ ἐπόμενα Τετραφύλια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶν οὐδῶν.

Ἐνταῦθι οὐ στιχολογοῦμεν, Τῷ Κυρίῳ φσωμεν, ἀλλ᾽ εὖλος λέγομεν τὸν Εἰρμὸν τοῦ Μηγαίου.

Τετραφύλιον, οὐ δὲ ἀκροστιχίς. Ἄδει ταῦτα ὁ Ἰωσήφ.

Ποίημα τοῦ χυρίου Ἰωσήφ.

Ωδὴ σ'. Ἡχος δ'. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη.

Αἱμάτων ἥρδεύσατε σταγός; * τῶν εὔσεβῶν χαρδίας, * δυστε-
Αβούντων δὲ τὰς παρατάξεις * περιφανῶς * ἐν αὐταῖς ἐπνίξα-
τε, * ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις * τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, *
νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, * δόξα πιστῶν, * ἀθληταὶ, ὑπάρχον-
τες * καὶ μεγάλοι ἀντιληπτορες.

Νεκρώσιμον.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ· * τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι *
τὴν ἀνάπαισιν, Λόγε, παράσχου * τῶν ιερῶν * ἀθλητῶν δεή-
σεσι, * καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἴνα σε φωναῖς διαπρυσίοις * ἀνευφημῶμεν, Κόρη, * τὰς φω-
νὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, * καὶ ἰλασμὸν * ὄφλημάτων λή-
ψεσθαι * τὸν Γίόν σου καθικέτευε.

Εἰρμὸς ἄλλος, τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος πλ. β'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις· * συνέλθωμεν, * καὶ τὰ ἀθλα αὐ-
τῶν * τὰ πανσέβαστα * μακαριοῦντες, * Χριστὸν τὸν τούτους
στέψαντα * ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι * ἀγάπη Χριστοῦ, * ἐπ' ἀνθράκων
πυρὸς * διαβαίνετε, * ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες, Μάρτυ-
ρες * μακάριοι.

Δόξα.

Σὲ, Τριάς ὑπεράρχει, * καὶ θεία Μονάς, * φῶς καὶ φῶτα
μέλπω, * ζωὴν καὶ ζωάς, * Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα * ἀγιόν τε
καὶ ἅγια, * τὸν ἔνα Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς βίζης ἀνέτειλε * σοῦ ἄγνοιος ζωῆς, * Ἰεσσαῖ προπά-
τορ, * ἀνασκίτησον, * ὁ σῶμα γ κόσμον * ἐκ τῆς ἀγνῆς νεάνι-
δος, * Χριστὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Πῦρ καὶ ξύφος καὶ θάνατον * οὐ πτηζάντες, * τὴν ὄμολογίαν *

διεσώσατε * τῆς σωτηρίας; * ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι, * μα-
χάριοι.

Σπ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

*Ἐν νεκροῖς ὁ ἔλευθερος, * ὡς ὅν ἀρχηγὸς * ζωῆς καὶ θανά-
του, * σὺ ἀνάπτασον, * οὓς προσελάβου, * καὶ ἐν αὐλαῖς σου
σκήνωσον, * φιλάνθρωπε.

Ο Εἰρμός.

* Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐξ πταισμάτων πολ-
λῶν, * καὶ προσπίπτοντα * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου; * ὡς τὸν
Προφήτην, Κύριε, * καὶ σῶσον με.

Ωδὴ. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἔνι, στέργουσσα τὰ πάθη, * τῶν ἀλόγων ἀληθῶς, * ψυχὴ, ἔξω-
μοίωσαι; * τίνα ὑπερβάλλοντα ἔσχες * ἐν ἀμαρτίαις; * Βόη-
σον τῷ Χριστῷ. * Σῶσον με, ἀγαθὲ.

*Ἄγιοι, τὸν ἐν Ἀγίοις * αἰτήσατε ἐκτενῶς * ἐπαναπαυόμενον, *
ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις * καθαγιάσαι * πάντων τῶν εὔσε-
βῶν * τὰ φρονήματα.

Νεκρώσιμον.

*Τψιστε, ὁ ἐλέει * πλούσιος καὶ ἀγαθὸς, * τοῖς δούλοις σου
ἀφεσιν * τοῖς προκομηθεῖσι παράσχου, * χοροῖς Ἀγίων * τούτους
συναριθμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Θεωτοκίων.

Τέτοκας νομίμων δίχα * φύσεως τὸν Πλαστουργὸν * γενόμενον
ἄνθρωπον, * ἄχραντε· αὐτὸν οὖν δυσώπει, * τὰς ἀνεμίας * παρα-
βλέψαι ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπον.

Εἰρμός ἀλλος. Ο δι' Ἀγγέλου παῖδες.

Ο τῶν σεπτῶν Μαρτύρων * δεῖξας τὰ μνημόσυνα * χαρὰν τῇ
Ἐκκλησίᾳ σου, * καὶ ψυχῆς θυμηδίαν, * εὐλογητὸς εἶ, ὁ
Θεὸς * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σὲ, Χριστὲ, ψευδόμεθα, * οὐδὲ ἀρνούμεθα, * ιοὶ Μάρτυρες
ἐκράγαζον * ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, * τοὺς παρανόμους δικα-
στὰς * καταπλήττοντες.

Δόξα.

*Ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις * μίαν φύσιν σέβοντες, * Πατρὸς, Γίοῦ
καὶ Πνεύματος, * προφητικῶς βοῶμεν. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς *
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίων.

Πῶς καὶ Μήτηρ τίχτεις, * καὶ Παρθένος ἔμεινας; * Οτι Θεὸν
ἐγέννησα· * μὴ ζήτει μοι τὸν τρόπον· * ὅσα γάρ βούλεται ποιεῖ, *

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
Μαρτυρικὴ χορεία, * ἡ θεοφανότατος, * τοὺς δούλους σου ἀ-
ξίωσον. * προσκυνητὰς γενέσθαι. * τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ * τοῦ
Σωτῆρος σταυροῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάθου, Κύριε.
Ο τῆς ζωῆς ταμίας, * Βασιλεῦ ἀθάνατε, * οὓς ἔξελέξω δού-
λους σου * ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, * τῆς αἰώνιου σου ζωῆς * κα-
ταξίωσον.

Ο δι' Ἀγγέλου πατέδας * ἐκ φλογὸς διασώσας, * καὶ τὴν βρο-
τῶσαν κάμινον * μεταβιβλῶν εἰς δρόσον, * εὐλογητὸς εἰ,
ὁ Θεὸς * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ἡ. Αυτρωτὰ ταῦ πάντος.
Απτόητῳ χωροῦντες ναῆματι * πρὸς ἐπίτονα σκάμιματα, Μάρ-
τυρες, * πόνους σαρκὸς ὑπέστητε. * καὶ πρὸς ἀπονόν λῆξιν *
μετοικισθέντες, * πάντα πόνον καρδίας κουρίζετε.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, * σαρκίκοις μὲ φθειρόμενον
πάθει * διὰ νηστείας σώσατε * καὶ εὐχῶν ἐμμελεῖας, * Μάρ-
τυρες θεῖαι, * τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ικετεύοντες.

Νεκρώσιμον.

Ικεσίαις, Χριστὲ, τῶν Μαρτύρων σου * τὰ ἐλέης σου πᾶσι
κατάπεμψον, * καὶ τοῖς πρὸς σὲ; τὸν εὐσπλαγχνόν, * μεταστᾶσι
τοῦ βίου * λύσιν παράσχου * ὄφλημάτων καὶ θείαν ἀνάπαισιν.

Θεοτοκίου.

Ως τεχοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, * τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας ἔξα-
λειψον * ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, * Θεοτόκε, καὶ σῶζε *
ἀναβοῶντας * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Εἰρίμος ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.
Γὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες * ὡς δραστιμὸν, ἀθλ-
φόροι, * μετὰ χαρᾶς ἀνεχράζετε. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κύ-
ρου, τὸν Κύριον.

Η θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων * τροπωσαμένη τὴν
πλάνην, * νικητικῶς ἀνεχραύγαζεν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κύ-
ρου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Ηνεῦμα.
Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦντες * καὶ τὸ πανάγιον
Πνεῦμα, * πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν. * Τριάς, η ἐν Μονάδι, *
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.
Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, * κυνοφοροῦσα ἀνά-
δρως * Θεὸν τῶν ὅλων, ἡ πάναγνος. * ἀλλ᾽ αὐτὸν ἐκδυσώπει, *
σωθῆγαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις, τοὺς σοὺς δούλους * καὶ προφητὴ-
νῆσαι καὶ βλέψαι, * Χριστὲ Σωτήρ, καταξίωσον * τὸν ζωοποιὸν
σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται,

Ο καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θενάτου * τῇ ἐκ νεκρῶν σου
ἐγέρσει, * τοὺς μεταστράντας ἀνάκταυσον, * μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτοὺς * αἰνεῖν σὲ τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ο Εἰρυός.

Οἱ θεορήμονες πατῶντες ἐν καμίνῳ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ σὴν πλά-
νην * καταπατοῦγες, ἔκραυγαζον· * Βύλαγετε, τὰ ἔργα *

Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδὴ Ζ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σιτηρίζαντες πέτρῃ κοητῇ * τὸ φρόνημα, Αθλοφόροι, * ἀπερί-
τρεπτοι * πάσαις ἔχθροι ταῖς πάνουργίαις * ἐμείγατε· διό με
τρεπόμενον * πρὸς πάθη ψυχοφθόρα * στηρίξατε, * ταῖς πρὸς τὰ
θέσον παρακλήσεσιν.

Η θεία καὶ ὄντως φωταυγὴς * ὄμηρυρια πᾶν Μαρτύρων, *
καθικέτευε * τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, * καιρῷ τῆς ἐγκρατείας
συγχώρησιν * πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι * δωρήσασθαι, * καὶ φίλων
ἀγαλλίασιν.

Φιλάνθρωπε, μόνε ἀγαθὲ, * τοὺς δρῶλους σου ἐπ' ἐλπίδι *
ἀναστάσεως * κεκοιμημένους αἰώνιου * φωτός σου ἀνεσπέρου ἀξίω-
σον * μετέχειν, καὶ τρυφῆς * ἀπολαύσεως, * ἵνα σε φόβῳ μεγα-
λύνωμεν.

Θεστοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ * γεγένηται παναγία * μήτρα, πά-
ναγνε· * ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· * Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου
καταύγασον, * καὶ τρίβον τὴν εὐθεῖαν * ὑπόδειξον * τῷ σὲ γνη-
σίως μακαρίζοντι.

Άλλος. Μεγαλύνομέν σε, * τὴν Μητέρα·

Τῶν Μαρτύρων μνήμην * ἐκτελέσωμεν, πιστοί, * ἵνα τῆς ἐκεί-
νων * κοινωνήσωμεν δόξης, * εὐφημοῦντες τὰ ἀθλα * τῶν ἀ-
γώνων αὐτῶν.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν * ἀηρες ἐπτηξαν σφοδρῶς· * μετεχώρησε
πῦρ, * συνετρίβησαν τόξα· * ἐν ὑμῖν, ἀθλοφόροι, * θαυμαστὸς
ὁ Θεός.

Δόξα.

Ἐπιτράχιε φύσις, * τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Λόγε,

Πνεῦμα, * φῶς, ζωὴ, Θεαρχία, * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας * διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμεν σε * τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου * ἐκφανέντα τῷ κόσμῳ, * καὶ ἐγείραντα κέρας * σωτηρίας ἡμῖν.

Σπίγ. Τοῖς Ἀγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πρεσβευταὶ τοῦ κόσμου, * Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι * σταυρὸν καὶ προσκυνῆσαι * ἀξιώσατε πάντας * ικεσίαις ὑμῶν.

Σπίγ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβοι, Κύριε.

"Οπου ἀναβλύζει * πηγὴ ζωῆς, Τιὲ τοῦ Θεοῦ, * καὶ ἐπισκοπεῖ· σου * ὁ τοῦ προσώπου φωτισμὸς, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * ἐγκατάταξον.

Ο Εἰρήνης.

» τῷ πενταλύνομέν σε, * τὴν Μητέρα τοῦ φωτὸς, * καὶ δοξάζομέν
» κλάσε * οἱ πιστοὶ καταχρέως, * ὡς τεκοῦσαν Σωτῆρα * τῶν
» ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον· τὸ Φωτικωπολίν, τὸ ποῦ "Ηγου, καὶ Νεκρώσιμον· Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ "Ηγου.

Δόξα... Τῷ β. Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Σπίγ. τὰ Σπιγγρά Προσκύνα τοῦ κυρίου. Θεοφάνους.

Δόξα... καὶ νῦν. θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΙΩΡΓΙΑΝ.

Προκείμενον Νεκρώσιμοι, καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἐβραίους.

Προκείμενον. "Ηγετ. πλ. β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι.

Σπίγ. Μακάριοι, ὅν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστόλης Παύλου.

Κεφ. Ι. 32.

δελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀβλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦτο μὲν, ἀνειδίσμοις τε καὶ θλιψεῖς θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπερέν

ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μή ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρήσιαν ὑμῶν, ἢτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὅποιμονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ίνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἐπι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

· Αλληλούϊα. Ήγ. πλ. 3.

Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Στή. · Επάκουσον ἡμῶν.

Εὐχαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκροτύμου, θεραύτους καὶ Κονιώνικων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,
ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τῷ ΣΑ ΝΑΝΙ ΛΕΠΕΔΡΑΣ.

Ἐν τῷ μετρῷ Ημέρας, τῇ αρχῇ της Ευαγγελίας, οὐαὶ
τῷ Θ. Διονύσῳ οἱ, συν.

Ηγ. πλ. 3. Αἱ ἀγγελικαὶ.

· Οὗν ἀγγελικαὶ * στρατιαι δορυφοροῦσι, * ξύλον τὸ σεπτὸν * εὔ-
- λαβῶς περικυκλοῦσαι, * καὶ πάντας συγκαλοῦσαι * τοὺς πι-
- στοὺς εἰς προσκύνησιν. * Δεῦτε οὖν, νηστείᾳ φαιδρυνθέντες, * προσ-
- πέσωμεν αὐτῷ ἐν φόβῳ, * πιστῶς χράζοντες. * Χαίροις, ὁ τίμιος
σταυρὸς, * τοῦ κόσμου ἀσφάλεια.

· Ήνα τοῦ Ἀδάμ * ἀφανίσῃς τὴν κατάραν, * σάρκα τὴν ἡμῶν *
- προσλαμβάνεις δίχα ρύπου. * σταυροῦσαι δὲ καὶ θνήσκεις, *
· Ιησοῦ ὑπεράγαθε. * ὅθεν τὸν σταυρὸν σου καὶ τὴν λόγγην, *
σπόγγον, τὸν καλαμόν, τοὺς ἥλους * πιστῶς σέβομεν, * καὶ τὴν
ἀνάστασιν τὴν σὴν * ιδεῖν ἔξαιτούμεθα.

· λείει τὴν Ἐδέμ * διὰ ξύλου πάλαι ὄφις, * ξύλον δὲ σταυροῦ *
- ὑπανοίγει ταύτην πᾶσι * τοῖς θέλουσι νηστείᾳ * καθαρθῆναι
καὶ δάκρυσι. * Δεῦτε οὖν, προκείμενον ὄφῶντες, * αὐτῷ προσπέ-
- σωμεν ἐν φόβῳ, * πιστοί, χράζοντες. * Ἀνοιξον πύλας οὐρανῶν, *
σταυρὲ, τοῖς ποθοῦσι σε.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθέστοισιν. "Οἶσισι.

· Οτε τῷ σταυρῷ * προσηλούμενον ἐώρα, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἡ
- ἀσπόφως σε τεκοῦσα, * ὠλσλυζε βιώσα. * Οἴμοι, τέκνον γλυκύ-
τατον! * τίς σου ἡ ταπείνωσις, Θεέ μου; * πῶς, ὁ ἀπαθής, τὸ πά-

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,
θος φέρεις * ἀδίκῳ κρίματι; * ὑμνολογῶ σου τὴν φρικτὴν * καὶ
ἄκραν συγκατάβασμу.

Απόστιχα Πρεσόμοια,

* Ήχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραΐθά.

Λιθέντες τῶν δεσμῶν * τῆς πάλαι καταδίκης, * πιστοί, σταυροῦ
Ἄτῳ ξύλῳ, * τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα * Χριστὸν δόξολογήσωμεν.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

* Αγε νῦν σὺν ἡμῖν, * Δαβὶδ, τὴν λύραν κίνει: * Χριστὸν ύψου-
τε, φάλλων, * πιστοί, καὶ προσκυνεῖτε * αὐτοῦ τὸ ύποπόδιον.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

* Οφώμεθα, λαοί, * προκείμενον τὸ ξύλον, * δι' οὐ τὴν σωτη-
ρίαν * ἡμῖν Χριστὸς βραβεύει, * καὶ πίστει ἀσπασώμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεωτοκίον. Ομοιον.

* Αφούμενον σταυρῷ * ὑπὲρ βροτῶν ὄρωσα * τὸν σὸν Γιὸν, Παρ-
θένε, * ἐβόας θρηνωδοῦσα. * Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

* Απόλυτίκιον. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Καὶ γίνεται Από-
λυσις. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ, αἰρουσι
τὸ τίμιον ξύλον ἀπὸ τοῦ σκευεσφυλακίου μετὰ τῆς θρήνου καὶ
φέροντες, ἀποτιθέασιν εἰς τὴν ἀγίαν τράπεζαν, ὅπου δεῖ ἀπτειν
κηρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ δι' ὅλης νυκτός. Ημεῖς δὲ ἀπεργόμεθα
ἐν τῇ τραπέζῃ. Καὶ ἀνιστάμενοι, εἰτεργόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ
ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

* Οὐκέ Σαββάτῳ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ εὐλογεῖ ὁ Ιερεύς. Καὶ φα-
λομεν, ὡς συνήθως, τὸν Προσιτιακὸν Ψαλμόν· είτα ἡ Στιχολο-
γία τοῦ πρώτου Καθισματος. Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ιστωμεν
Στίχ. ί. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάτιμα τῆς Οκτωήχου γ'.
καὶ Ἀνατολικὰ γ'.

Καὶ τὰ παρόντα τοῦ τιμίου σταυροῦ Πρεσόμεια δ':

* Ήχος πλ. α'.

Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

* Λαμψον, * ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς, * ταῖς φεγγοβόλοις * ἀστρα-
παῖς σου τῆς χάριτος, * καρδίας * τῶν σὲ τιμώντων, * καὶ
θεολήπτω στοργῇ * περιπτυσσομένων, * κοσμοπόθητε. * δι' οὐ *

·τῶν δακρύων * ἔξηφανίσθη κατέφεια, * καὶ τοῦ θανάτου * τῶν παγίδων ἐρρύσθημεν, * καὶ πρὸς ἄληχτον * εὐφροσύνην μετῆλθομεν. * δεῖξον τῆς ὥραιότητος * τῆς σῆς εὐπρέπειαν, * τὰς ἀντιδότεις παρέχων * τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, * πιστῶς αἰτουμένοις.* σήν πλουσίαν προστασίαν, * καὶ μέγα ἔλεος.

X αἱροις, * ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, * τῆς Ἐκκλησίας * ὁ ὥραῖος παράδεισος, * τὸ ξύλον * τῆς ἀφθαρσίας, * τὸ ἔξανθησαν ἡμῖν * αἰώνιου δόξης * τὴν ἀπόλαυσιν. * δι' οὐ * τῶν δαιμόνων * ἀποδιώκονται φάλαγγες, * καὶ τῶν Ἀγγέλων * συνευρραίνονται τάγματα, * καὶ συστήματα * τῶν πιστῶν ἑορτάζουσιν. * ὅπλον ἀκαταγώνιστον, * κραταίωμα ἄρρηκτον, * τῶν βασιλέων τὸ νέκυος; * τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα. * Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη * καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι * καὶ τὴν ἀνάστασιν.

X αἱροις, * ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, * τῆς εὐσεβείας * τὸ ἀγήτητον τρόπαιον, * ἡ θύρα * τοῦ παραδείσου, * ὁ τῶν πιστῶν στηργμὸς, * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * περιτείχισμα. * δι' οὐ * ἔξηφάνισται * ἡ ἄρα, καὶ κατήργηται * καὶ κατεπόθη * τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, * καὶ ὑψώθημεν * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, * ὅπλον ἀκαταμάχητον, * δαιμόνων ἀντίπαλε, * δόξα Μαρτύρων, Οσίων* ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, * λιμὴν σωτηρίας, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δ εὔρο, * τῶν πρωτοπλάστων δυάς, * ἡ τῆς χορείας * ἐκπεσοῦσα τῆς ἀνωθεν * τῷ φθίνῳ * τῷ βροτοχότονου, * διὰ πικρᾶς ἡδονῆς * τῆς τοῦ ξύλου πάλαι * ἀπογεύσεως. * ίδιον, * τὸ πανσέβαστον * ὄντως ξύλῳ πρωτέρχεται, * φῶ προσδραμόντες * ἐν χαρᾳ περιπτύξασθε, * καὶ βοήσατε * πρὸς αὐτὸν μετὰ πίστεως. * Σὺ, ἡμῶν, ἡ ἀντιληψίς, * σταυρὲ πανσεβάσμιε, * οὐ τοῦ καρποῦ μετασχόντες, * τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, * Ἐδέμ τὴν προτέραν* κομισάμενοι βεβαίαν, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἡγούμ. γ.

X ριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ τὴν εκουσίον σταύρωσιν * εἰς κοινὴν ἔξανάστασιν * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, * καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ * βαφαῖς ἐρυθραῖς * τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἰματώσας, * τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν * βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, * μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, * καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν. * ἄλλ' οἰκτείρησον, μόνε μακρόθυμε, * τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, * καὶ ἀνάστηθι, * πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, * ὡς παντοδύναμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἡγούμ. Εἰσοδος: τὸ, Φῶς ιλαρόν. Ἡγοκείμενον. ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ἐκπενής, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως· εἰς τὴν Διτήν, Δόξα... καὶ νῦν.

Ἡγειρ. πλ. α'.

(ρῶσα σε * ή κτίσις ἀπασα * ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν χρεμάμενον, * τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, * ἡλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐπωδύρετο· * ὁ ἥλιος δὲ * τὸ φῶς ἡμαύρωσε, * καὶ ἡ γῆ ἔχυμαίνετο· * πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, * καὶ ναοῦ φαιδρότης διερρήγνυτο· * νεκροὶ ἔξανίσταντο ἐκ μνημάτων, * καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις * ἔξισταντο, λέγουσαι· * "Ω τοῦ θαύματος! * ὁ Κριτής * κρίνεται, * καὶ πάσχει θέλων * διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Σπίχ. Σπιγγῆρα τῆς Ὁκτωρίχου, καὶ τὰ κατὰ Ἀλφεῖδην τοῦ Αγαστάσιμα.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἡγειρ. δ'.

(συμμαχήσας, Κύριε, * τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ * ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, * τῷ πιστῷ ἡμῶν βασιλεῖ συμπολέμησον, * καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ * κατάβαλε τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν· * δειξον, εὐσπλαγχνε, εἰς ἡμᾶς * τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου· * καὶ γνώτωσαι ἀληθῶς, * ὅτι σὺ εἶ Θεός, * καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, * πρεσβευούσῃς συνήθως * τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ β'.

Καὶ, Τοῦ σταυροῦ, ἀπαξ. Ἡγειρ. α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας, ὡς συνήθως.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Θεὸς Κύριος, εἰς τὸν Ἡγειρ τῆς Ὁκτωρίχου. Καὶ λέγομεν τὸ Αγαστάσιμον Απολυτίκιον. Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι. Ἡ συνήθως Σπιχολογία καὶ ὁ Πολυ-

λεος. Καθίσματα λέγομεν τὰ Ἀναστάτιμα. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ σταυροῦ.

Ἔχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς. Δἰς.

Εν. Παρεκδεῖσθαι μὲν τὸ πρὶν * ἔνδιλφοι ἐγύμνωσσεν. * ἐπὶ τῇ γεύσῃ ἐχθρός, * εἰσφέρων νέκρωστην. * τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ἔνδιλφον * τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπέγη ἐπὶ τῆς γῆς, * καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. * ὃν ὄρῶντες προσκυνούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοῖ, * συμφοίνως ἀνακράζουμεν. * Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἡγού· Εὐαγγέλιον ἑωθινόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Δόξα.. Αὐτόμελον. Ἔχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας * ἀνοιξόν μοι πύλαις, Ζωοδότα. * ὁρθοῖσει γάρ τὸ πνεῦμα μου * πρὸς Ναὸν τοῦ ἀγιού σου, * ναὸν φέρον τοῦ σταυροῦ * ὅλον ἐσπιλωμένον. * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων, κάθετον * εἰσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. "Οὐσίον..

Τῆς σωτηρίας * εὑθυνέν μοι τρίβανς, Θεοτόκε. * αἰσχραῖς γάρ πανεργήνωσα. * τὴν ψυχὴν μου ἀμαρτίσας, * καὶ ρᾳθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας. * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσει με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἴτα Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμων σου, ἐξαλεκφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ιδίομελον. Ἔχος πλ. β'.

Τὰ πλήρη τῶν πεπραγμένων μοι δειγνῶν * ἐννοῶν ὁ τελεός, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς χρίσεως. * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐστραγγίσεως σου, * ὡς ὁ Δαφνὸς βασισοι. * Ελέγ-
τόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ οἱ Ἀναστάτιμοι Κανόνες, καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἴτα ὁ ἐφεξῆς Κανὼν τοῦ σταυροῦ εἰς ἡ'.

Ποίημα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου. τοῦ Στουδίτου.

Ωδὴ α'. Ἔχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Παρηγύρεως ἡμέρα. * τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ * θάνατος φροῦδος Πῶφθη, * ζωῆς ἀνέτειλεν αὔγχος. * ὁ Ἄδειμ ἐξαναστάς * χορεύει χαρᾶς. * διὸ ἀλελαψωμένης ἐπινίκειον φόρυτες.

Προσκυνήσεως ἡμέρα * τοῦ τιμίου σταυροῦ. * δεῦτε πρὸς ταῦτον πάντες. * τῆς γάρ ἐγέρσεως Χριστοῦ * τὰς αὔγας φωτοβολῶν, * προτίθεται νῦν. * εἰπέτεν ἀσπασώμεθα, * ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἐπιφάνηθι, ὁ μέγας * τοῦ Κυρίου σταυρός: * δεῖξον μοι ὅφεν θελαν * τῆς ὡραιότητός σου νῦν, * ἀξίον προσκυνητὴν * αἰνέστας σου. * καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι * καὶ φωνῷ καὶ προσπτύσσομαι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως * οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * ὅτι πρόκειται πᾶσιν * σταύρου παμμακάριστος σταυρός, * φαγεῖς σωματικῶς * ἐπύθη Χριστός * αὐτὸν ἀσπασώμεθα, * ψυχικῶς ἀγαλλόμεναι.

Δόξα.

Ω Τριάς τοῖς χαρακτήρσιν, * ὡ Μονάς τῇ μορφῇ, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, * ἡ ὁμοδύναμος Ἐνάς * ἐν θελήσει καὶ βουλῇ * καὶ κράτους ἀρχῇ, * τὸν κόσμον σου φύλαττε, * τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πεῖραν ὅλως, ἡ Παρθένος, * μὴ εἰδούτα ἀνδρὸς, * ἀσπορον τίκτεις βρέφος, * ἀχραντον φέρεις τοκετὸν, * τὸν τῶν δλων Ποιητὴν, * Χριστὸν τὸν Θεόν. * αὐτὸν ἐκδυσώπησον * εἰρηνεύσαι τὰ σύμπαντα.

Καταβασία.

Ο θειότατος προετύπου * πάλαι Μωϋσῆς, * ἐν ἑρυθρᾷ θαλάσσῃ * διαβιβάσας Ἰσραὴλ, * τὸν σταυρὸν σου, τὴν ὑγρὰν * τῇ ράβδῳ τειμῶν, * φῶδὴν σοι ἔξοδοιν * ἀναμέλπων, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ωδὴ γ'. Δεῦτε, πόμα πίωμεν καπνόν.

Δεῦτε, ἀσμα ἀσωμεν καινὸν, * τὴν καταλύσιν ἄδου πανηγυρίζοντες· * ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστὸς * ἀνέστη, τὸν θάνατον ἐλάν, * καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Δεῦτε ἀρυστώμεθα, πιστοί, * οὐκ ἐκ κρήνης βρυσούσης ὕδωρ φθειρόμενον, * ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, * σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, * ἐν φαντασίᾳ παλάμαις σταυρὸν σου, νῦν προσπτυσσόμενοι, * τὸν νοητὸν Ἄμαληχ· * τροπούμεθα, Δέσποτε Χριστὲ, * δι' οὐ καὶ σεσώμεθα.

Ομμασι καὶ χειλεσιν ἀγνοῖς * ἀνακρούντες μέλος ἀγαλλιάσεως, * τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν * χαρᾶ προσκυνήσωμεν, πιστοί, * χροτοῦντες ἐν ἀσμασιν.

Δόξα.

Ἐγα ύποστασεσι τριστ * Θεὸν αἰναρχον σέβω, μη διαιρούμενον * τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, * Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, * ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς * τὸ μυστήριον πάλαι, σεμνή,

ἐώρακεν· * ως γάρ ἔχεινην ἡ φλόξ, * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν * νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Καταβασία.

- Στερέωσον, Δέσποτα Χριστὲ, * τῷ σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ
- Σμε τῇ τῆς πίστεως, * μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν * ἔχθροῦ
- προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· * μόνος γάρ εἰ ἄγιος.

Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήγου. Ἡχος πλ. β'.

Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γάρ γίγονται οἱ ἀμαρτίαις· * δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἴδού γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἐστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐπύχομεν * πρετβείσις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμελια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε * ὃν γάρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ· * ἐδεκάσας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, * Αγιε· * δοξολογοῦμεν σε, * Τιε Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, * ικέτευε τὸν Τίον σου, * τὸν ἔχουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ δ'. Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς.

Γδοῦ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς, * ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν * Ἄγγελος Φρήσι· * μὴ θρηνεῖτε, * πορευθεῖσαι εἰπατε * τοῖς Ἀποστόλοις· Χαίρετε· * σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ· * ἡ τυραννίς τοῦ ἔχθροῦ * θανάτῳ λέλυται.

Τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ * τὴν προσκυνήσιμον χαράν * σήμερον, Χριστὲ, * ὑπαντῶντες * προπομπὴν ποιούμεθα * τοῦ παναγίου πάθους σου· * οὐπερ * εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου * ἐναπειργάσω, Σωτήρ, * ως παντοδύναμος.

Σήμερον γίνεται χαρὰ * ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, * ὅτι τοῦ σταυροῦ * τὰ σημεῖαν * κόσμῳ ἐμφανίζεται, * σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος· * οὗτος γάρ * προτεθεὶς ἀναβλύζει * τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν * χάριν ἀέννασον.

Τί σοι προσάξωμεν, Χριστὲ, * ὅτι τὸν τίμιον σταυρὸν * δέδωκας ἡμῖν * προσκυνῆσαι, * ἐν φῷ τῷ παναγίῳ * κατεκενάθη Λίμα σου; * φῷ καὶ * ἡ σάρκη σου ἥλοις ἐπάγη, * ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν, * εὐχαριστοῦμεν σοι.

Δόξα.

Μιᾶς Θεότητος ύμνων * τρεῖς ὑποστάτεις, ἀμερῶς * φύσεως
ἀπλῆς, * δογματίζω * τὸν Πατέρα ἄναρχον, * Γίὸν καὶ Πνεῦμα
Ἔγιον * σύνθρονόν, * χυριστήτα μίαν, * ὁμοβασιλειον, ἐν * χρά-
τος ἀδίον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν * θαῦμα πανθαύμαστον, ἀγνή, *
πρᾶγμα φοβερόν· * τὴν γὰρ φύσιν· * σὺ ἐκαίνοτόμησας, * ἀνευ
σπορᾶς κυήσασσα, * μείνασσα· * πελιν, ὡς πρὶν, Παρθένος· * ὁ γεν-
νηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ * Θεός, πανάμωμε.

Καταβασία.

* Εἰ πὲ σταυροῦ σε, δυνάτε, * φωτήρ ὁ μέγας κατεδῶν, *
* τρόμῳ ἐπαρθεὶς, * τὰς ἀκτίνας * συνέστειλε καὶ ἔκροψε· *
* πᾶσα δὲ κτίσις ὑμησεν * ἐν φόβῳ· * τὴν σὴν μακροθυρίαν· *
* καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ· * τῆς σῆς αἰνέσεως.

'Ωδὴ ε'. Ορθρίσωμεν * ὄρθρου βαθέος.

Α νέτειλας * ἀπὸ τοῦ τέφου, * ἀδυτον φέος, * τὸν κόσμον
Ἄστραπτων τῇ ἀφθάρσῃ, * ἔκμειώσας, Κύριε, * θανάτου
τὴν κατήφεισν * ἐκ τῶν περάτων, ὡς εὐσπλαγχνος.

Προσέλθωμεν * κεκαθαρμένοι· * τῇ ἐγκρατείᾳ, * θερμῶς προσ-
πιυσσόμενοι ἐν αἰνέσει * ξύλον τὸ πανάγιον, * ἐν ϕ Χριστὸς
σταυρούμενος, * ἔσωστος κόσμον ὡς εὐσπλαγχνος.

Χορεύοντιν· * ἐν εὐρροσμῷ· * Αγγέλων τάξεις * σῆμερον,
σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· * ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας· * τὰς
τῶν δαιμόνων φάλαγγας, * σώσας, Χριστὲ, τὸ ἀνθρώπινον.

Παράδεισος· * ἀλλος ἐφωάσθη· * ἡ Ἐκκλησία, * ὡς πρὶν ξύλον
ἔχουσα ζωηφόρον· τὸν σταυρὸν σου, Κύριε, * ὃς εὐ δια προσκεύ-
σεως * ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα.

Συνάναρχε· * πρία δοξάζω, * μιᾶς οὐσίας· * Θεὸν, τὸν Πατέ-
ρα, Γίὸν καὶ Πνεῦμα, * φῶς τὸν τριλαμπέστατον, * ὁμοφρετές;
βασιλείον, * ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Εκύησες· * φύσεως νόμῳ; * ἀλλ' ὑπὲρ νόμον· * σοῦ μάνης γὰρ
αστερος ἡ λοχεία, * καὶ φρικτὸς νοούμενος· * ὁ τρόπος καὶ λεγό-
μενος· * τοῦ τοκετοῦ σου, πανάμωμε.

Καταβασία.

* Ο ρθρίζοντες· * σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτήρ τοῦ κόσμου, * εἰρήνην
εὐράμενοι τῷ σταυρῷ σου, * δι· σὺ ἀνεκαντίσας· * τὸ γέ-
νος τὸ ἀνθρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἀγων ἥμας.

· Άδης· Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις·
Α νέστης * τὸν θανάτον θραύσας, Χριστὲ, * ωστερ μέγας βα-
 σιλεὺς, * ἐκ τῶν τοῦ φόδου ταμείων, * ἀνακαλέσας ἡμᾶς· * εἰς
 ἀπόλαυσιν * βασιλείας οὐρανῶν, * εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες * ἐν ἄσμασι θεοῖς, πιστοῖ, * ἀλαλάξωμεν Θεῷ, *
 τὸν σταυρὸν αὐτοῦ φόβῳ * κατασπαζόμενοι· * ἀγιότητος * ἀνα-
 βλύει γὰρ τηγήν * πάσσο τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ.

Εἴηροῦται * ἡ ἀσματογράφος φωνῇ· * προσκυνοῦμεν γὰρ,
 Ιδού, * τῶν ἔχραντων ποδῶν σου· * τῷ ὑποσόδου, * πεντοδύ-
 ναρέ, * τὸν σταυρὸν σου τὸν σεπτὸν, * τὸ φριπόθητον ξύλον.

Ο εἶδε * ξύλον τῷ σῷ ἄρτῳ βληθὲν * Προφητῶν ὁ θρηνητής, *
 τὸν σταυρὸν σου, στιτίρμον, * κατασπαζόμενοι, * ἀνυμνοῦμεν
 σου· * τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ταφὴν; * λόγχην τε καὶ τοὺς ἥλους.

Ἐπ' ἀμάων * ὅνπερ κατεδέξω, Χριστὲ, * φέρειν ἄγιον σταυ-
 ρὸν, * καὶ ἐν τούτῳ ἀρθῆναι * καὶ σταυρωθῆναι σαρκί, * προ-
 πειστόμενοι, * κηρυκόμεθα ἴσχυν * καὶ ἐχθρῶν ἀποστῶν.

Δόξα.

Μονάδες * τρεῖς χερακτήρων ὑμῶν, * καὶ Τριάδας ἐν μιᾷ *
 φύσει προσκυνουμένην, * Θεὸν τὰ τρία ὄμοι, * φῶς τρισήλιον, *
 τὸν Πατέρα καὶ Μήνα * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα.

Κατ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων * τῷ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ * ὕψη, ἀστιλε ἀ-
 μάς· * τὸν γὰρ αἱροντα κόσμου * τὴν ἀμαρτίαν ἀμνὸν * ἀπεκύ-
 σας, * ὃν δυσώπει ἔκτενῶς * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Καταθυσίσ.

Τὸν τέπον * τοῦ θεοῦ σταυροῦ· Ιωνᾶς * ἐν κοιλίᾳ τοῦ ἀγήτους· *
 Ταπεμένας παλάμεις * προδιεχέρεξε, * καὶ ζενθόρε, * σε-
 σωσμένος τοῦ θηρὸς· * τῇ δυνάμει σου, Λόγε.

Κοντάκιον. Ιδιόμελον. Ήγος βαρύς.

Ο δέκτει φλεγίνη βραφείς * φυλάκτει τὴν πῦλην τῆς· Εδέκει· *
 οὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε· παράδοξος δύσις; * τὸ ξύλον τοῦ σταυ-
 ροῦ· * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ ἄδου τὸ νόκος ἐληλύται· *
 ἐπέστης δέ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἵσι φόδῃ· Εἰνάγεσθε * πά-
 λιν εἰς τὸν παράδεισον.

Ο Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο * ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, * δύο τοῖς
 ληστεύτασι, * καὶ ἑνα τῷ. Ζωδότης· * ὃν εἶδεν ὁ Αδης, *
 καὶ εἶπε τοῖς κατού· * Ω λεπούργοι μόσ * καὶ δύναμεις μου, *
 τίς ὁ ἔμπτευτας * ἦλιν τῇ καρδίᾳ μου; * ξυλεύη τε λόγχη ἐκέν-
 τησεν * ἀρνω, καὶ διερρήσσοματ· * τὰ ἔνδον μου· τονώ· * τὴν κα-

λίσιν μου· ἀλγῶ * τὰς αἰσθητήριά μου· * μαιμάσσει τὸ πνεῦμα μου, * καὶ ἀναγκάζομεν ἔξερεύεσθαι * τὸν Ἀδάμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, * ξύλῳ δοθέντας μοι· * ξύλον τούτους εἰσαγίγει * πολιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν προσκύνησιν ἔορταζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Ωδὴ ζ. Ο παιδεῖς ἔχ καρπίου ρυτάμενος.

Ἀ νέστης ἔχ τοῦ τάφου τριήμερος, * ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, * ἄδον πυλωρούς * σύντριψας θείχ δυνάμει, * καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας προπάτορες, * ὁ μόνε εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῇ λύρᾳ τῶν φρεσάτων χορεύοντες, * ἀγαλλιασώμεθα * σῆμερον, λασθ, * τῇ τοῦ σταυροῦ προσκυνήσει, * τὸν ἐν τούτῳ παγέντα δοξάζοντες, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ο δειξας τὸ θυητότητος ὅργανον * ζωῆς ἐργαστήριον * κόσμῳ, ἀσπαστὸν * τὸν σὸν σταυρὸν, πανοικτίρμον, * τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἀγίασσον, * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, * φωτίσσον, ἀγίασσον, * μόνε Ἰησοῦ, * τοὺς προσκυνοῦντας σου πιστῶς * τὸν σταυρὸν καὶ τὰ θεῖα πεθήματα, * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ὑμνῶ τὴν Θεότητα· * φῶς γὰρ ὁ Πατήρ, * φῶς ὁ Γιός, φῶς τὸ Ήνεῦμα, * τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διακένοντος * ἐνότητι φωτικῆ, * καὶ ἄκτεστη τρίστη προσώπων λάμποντος. Καταβασία.

Τὸ πάντων Προφητῶν πολυάνυμον * σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα· * πῦλη γάρ Θεοῦ, * στάρνος χρυσῆ, γῆ ἀγία * ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, * κυήσασα ἐν σερκῃ· * Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Καταβασία.

Φ λογώσσεως ὁ παιδεῖς ρυτάμενος, * σάρκα προσλαβόμενος * τὴλθεν ἐπὶ γῆς· * καὶ τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, * σωτῆραν ἡμῖν ἐδωρήσατο, * ὁ μόνος εὐλογητός * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδὴ η. Αύτῃ * ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα.

Μύρα * ἐν χερσὶ τί κατέχετε ὄλως; * τίνα δὲ ἐκήγετε; * νῦν Μό φανεῖς νεανίας * ἐν τῷ τάφῳ βρᾶ· * Ἐξενέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, * ἀναστῆσας φύσιν * βρότων ἄδου κευθρών.

Χαίρεις, * τὸ τρισάλβιον· ξύλον καὶ θεῖον, * σταυρὲ, φῶς τοῖς ἐν σκόται, * ὁ τετραπέρατον· κόσμον * τῇ ἑλλάμφει τῇ σῇ· * τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ προδεικνύς· τὰς αὐγὰς, * αξίωσον πάντας * πιστοὺς φθάσαι τὸ Πάσχα.

Ταύτη * τῇ ἡμέρᾳ μυρίζει τὰ μύρα· * τῆς θείας μυροθήρης * τὸ ζωομήριστον ξύλον, * ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * ὀσφραγιδώμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὄδμῆς, * αὐτὸν προσκυνοῦντες· * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο, * Ἐλισσᾶτε Προφῆτα, εἰπὲ ἐμφανῶς, * τί τὸ ξύλον ἔκεινο, * ὁ εἰς τὸ ὄδωρον καθῆκες; * Ο σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, * δι' οὐ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνειλχύσθημεν, * αὐτὸν προσκυνοῦντες * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι· * Ισχαὼ προτυπῶν τὸν σταυρὸν σου, * Χριστὲ, Ιωσῆφ προσεκύνει * τῆς θείας ράβδου τὸ ἄκρον, * σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν * βασιλείας τε τῆς σῆς προοράμενος· * ὃν νῦν προσκυνοῦμεν * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐύλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Μίαν, * ἐν τρισὶ χαρακτήρσιν οὐσταν· * Δόξας, οὐ συρχέως * μονοπροσώπως τὰ τρία· * οὐδὲ τέμνω μορφῇ * τὸν Πατέρα καὶ Γίὸν σὺν τῷ Πνεύματι· * εἰς γάρ ἐπὶ πάντων * Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη * ἐν μητράσιν ἐδείχθης Παρθένος, * θεόνυμφε Μαρία, * ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖτα· * τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, * τῆς ἀγνείας τὴν σφραγίδα φυλάξαντα· * σὲ μακαριοῦμεν * πιστοί εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

Χ ερας, * ἐν τῷ λάκχῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, * ὁ μέγας ἐν Προφῆταις * σταυροειδῶς ἐκπετάσας· * Δανιὴλ, ἀβλαβῆς· * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστὸν· * τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου, * ή νέα Ιερουσαλήμ.

Ε ν τάφῳ κατῆλθες, * ὁ ζωδότης καὶ Θεὸς, * καὶ συνέτριψας πάντας· * κλείθρα τε καὶ τοὺς μοχλούς, * καὶ τοὺς νεκροὺς ἐξανέστησας, * Δόξα τῇ σῇ· * ἐγέρσει βοῶντας, * Χριστὲ Σωτῆρ παντοδύναμε.

Ο τάφος ζωὴν μοι, * Χριστὲ, ἀνέβλυσεν ὁ σός· * ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γάρ, * ἐπιστάς ἐβόησας· * τοῖς κατοικοῦσιν ἐν μνήμασιν· * Οι ἐν δεσμοῖς, * λύθητε· ἐγὼ γάρ * τοῦ κόσμου λύτρον ἐλήλυθα.

Ἐν ὑμνοις σκιρτάτω * πάντα τὰ ἔύλα τοῦ δρυμοῦ, * τὸ ὄμώνυμον ἔύλον * τοῦ σταυροῦ θεῷμενα * κατεσπαζόμενον σῆμερον. * οὐδὲ ὁ Χριστὸς * ὑψωσε τὴν χάραν, * ἀς προφητεύει ὁ θεὸς Δαρβίδ.

Τῷ ἔύλῳ τεθνήξας, * ἔύλον σε εὑρηκε ζωῆς, * χριστοφόρε σταυρέ μου, * φιλακτήρ μου ἄρρητε, * κατέδαιμόνων Ισχύς κρατεῖται. * σὲ προσκυνῶν * στήμερον κραυγάζω. * Αγίαστον με τῇ δέξῃ σου.

Εὐφραίνου, ἀγαλλου, * Εκκλησία τοῦ Θεοῦ, * τὸ τρισόλβιον ἔύλον * προσκυγεῖται στήμερον *, τοῦ πενταγέρου σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, * ω λειτουργεῖ * τάγματα. Αγγέλων * καὶ μετὰ φόβου περιστανται.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, * Μονάδα φύτει προσκυνῶ * σὲ, Θιότης ἀγία, * τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν * σὺν αὐτῷ τε Πνεύματι, * μίαν ἀρχὴν, * μίαν βασιλείαν * τὴν γὰν ἀπέγνων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, * ἐν ω κατεύκησε Χριστὸς, * αὐτὸν ἐδείχθης, Παρθένος, * ὡς Δαρβίδ ὁ θεὸς βοσ. * δι' ἣς ὄμητος ἀνυψώθημεν * τρός οὐραγὸν, * νιοθετηθέντες * τῷ Πνεύματι, παμμαχάσιτε.

Καταβασία.

Ο Μῆτερ Παρθένε * καὶ Θεοτόχε ἀψευδές, * η τεκοῦσα ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν τῆμῶν, * τὸν ἐν σταυρῷ ὑψηλόν τε σαρκί, * σὲ οἱ πιστοί * ἀπάγυτες ἀξέως * σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Εωθινὸν Ἀναστάτιμον, καὶ τοῦ σταυροῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον * στήμερον προτεθέντα * ιδόντες προσκυνήσωμεν, * καὶ πιστῶς εὑρρεγῶμεν * κατεσπεζόμενοι πόθῳ, * τὸν ἐν τούτῳ θελήσει * σταυρωθέντα αἰτούμενοι. Κύριον, ἀξιωσαί * πάντας τῆμάς *, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, * καὶ φέασαι τὴν Ἀναστασιν * πάντας ἀκτακρίτως.

Θεοτοκίον. Οὐριον.

Τὸ ἔύλον ἐν ω, πάνεσμνε, * τὰς ἀχράγτους, πελάμυες * ὑπὲρ τῆμῶν ἔξετειν * προσπάχεις ὁ Υἱὸς σου, * γῦν γένεσθαι προσκυνοῦμεν. * δος ἡμῖν τὴν εἰρήνην, * καὶ τὰ κοσμικῶτῆρα * φέασαι πάνσεπτα Πάθη, * καὶ τὴν λαμπρὰν * καὶ κοσμοχαρμότυκην προσκυνῆσαι * τοῦ Πάσχα κυριώνυμον * καὶ φωσφόραν τῆμέραν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχ. η.. καὶ ψάλδομεν Σπιγγῆρα Ἀναστάτιμα τῆς Οκτωήχου δ. καὶ τοῦ Τριθοδίου Προσόκρια γ. δευτεροῦντες τὸ α'.

Πρωτόμοια. Ἡγος δ.

· Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, * ἐν ὠδαῖς μεγαλύνωμεν * τὸν σταυρὸν
τὸν τίμιον * ἀσπαζόμενοι, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν. *
Σταυρὲ παντεβάσμιε, * καθαγίασον ἡμῶν * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα * τῇ δύναμει σου, * καὶ παντοῖας ἐκ βλάβης * ἐναν-
τικῶν * διατήρησον ἀτρώτους * τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας
σε. Διξ.

Προσελθόντες ἀρύσσατε * μὴ κενούμενα νάματα, * τοῦ σταυροῦ
τῇ χάριτι * προερχόμενα, * ιδοὺ, προκείμενον βλέποντες * τὸ
ξύλον τὸ ἄγιον, * χαρισμάτων τὴν τηγγὴν, * ἀρδομένην τῷ αἴ-
ματι * καὶ τῷ ὑδατὶ * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τοῦ ἐν τού-
τῳ * ἔκυσίως ὑψωθέντος; * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. Ὅψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἐκκλησίας ἐδραιώμα, * βασιλέων κραταίωμα, * μοναζόντων
καύγημα, * καὶ διάσωσμα * σὺ εἰ, σταυρὲ παντεβάσμιε. *
Διὸ προσκυνοῦντες σε, * καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς * φωτιζόμεθα σῆ-
μερον * θείᾳ χάριτι * τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, * καὶ τὸ κράτος *
τοῦ δόλιου καθελόντος, * καὶ τὴν ἀράν ἀφανίσαντος.

Στίχ. Ο δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σω-
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Είτα λέγομεν Στίχ. Ἀναστηθί, Κύρε ο Θεός μου· καὶ ψάλ-
λομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἡγος πλ. δ.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην * τῶν κακίστων Φαρισαίων * ὁ πάν-
των Κύριος * παραβολικῶς * ἐκρεύγειν ταύτην ἐδίδαξε, * καὶ
μὴ ὑψηλοφρονεῖν * παρ' ὁ δεῖ φρονεῖν, * πάντας ἐπαΐδευσεν. *
ὑπογραμμός καὶ τύπος * ὁ αὐτὸς γενόμενος, * μέχρι σταυροῦ καὶ
θανάτου * ἐαυτὸν ἐκένωσεν. * εὐχαριστοῦντες οὖν * σὺν τῷ τελώνῃ
εἰπωμεν. * Ο παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ ἀπαθῆς διαμείνας Θεός, *
τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅπερευλογημένη ὑπάρχεις.
Δοξολογία μεγάλη. "Οταν δὲ ψάλλωμεν τὴν Δοξολογίαν, ἀλλάσ-
σει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν
ἀγίαν τράπεζαν καὶ τὸν σταυρὸν. Εἴθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν
μετὰ δίσκου ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ Οήκῃ, καὶ ἐξέργε-
ται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος, προπορευμένων αὐτοῦ λαμπά-
δῶν δύο καὶ θυμιατοῦ· καὶ ἀπέργεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύ-
λας. Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει

362 ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΝΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗΩΣ,
ὁ Ἰερεὺς· Σοφίᾳ ὄρθοι, καὶ λέγουμεν τὸ Τροπάριον· Σῶτρον, Κύριε,
τὸν λαὸν σου, ἐκ τρίτου, καὶ εἰσοδεῖν· ὁ Ἰερεὺς, φέρων τὸν
τίμιον σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν· κάκεῖσε πρεσβυτρε-
πισθέντος τοῦ τετραπόδου, τιθεται ἐπάνω αὐτῷ ὁ τίμιος σταυ-
ρός· καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα ϕάλλοντες τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.
Ἔχος πλ. β'.

Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἀγίαν σου
Ἄναστασιν δοξάζομεν.

Καὶ ἀνοῖξας τὴν θήκην, ἀρχεται προσκυνῶν ὁ Προεστῶς
καὶ ὁ Ἰερεὺς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου
σταυροῦ· καὶ μετὰ τὸ ἀσπάστασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν
ὅμοίως, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς, πρὸς μίαν. Εἴθ' οὕτως ἀρχονται
οἱ Ἀδελφοί, προσκυνοῦντες δύο δύο, κατὰ τὴν τάξιν.

Προσκυνοῦντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ϕάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα
ταῦτα. Ποιήματα Λέσιοτος τοῦ Σοφοῦ.

Ἔχος β'.

Δεῦτε, πιστοί, * τὸ ζωοποιὸν ἔύλον προσκυνήσωμεν, * ἐν ᾧ
Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης * ἐκουσίως χεῖρας ἔκτείνας, *
ὑψώσεν τίμας * εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· * οὓς πρὶν ὁ ἔχθρὸς *
δι' ἡδονῆς συλήσας, * ἔξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. * Δεῦτε, πιστοί, *
ἔύλον προσκυνήσωμεν, * δι' οὐ ἡξιώθημεν * τῶν ἀσφατῶν ἔχθρῶν
συντρίβειν τὰς κάρας. * Δεῦτε, πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν ἐθνῶν, *
τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ὑμνοῖς τιμήσωμεν. * Χαίροις, σταυρέ, *
τοῦ πεσόντος Ἀδάμ * ἡ τελεία λύτρωσις· * ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι *
βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, * ὡς τῇ σῇ δυνάμει· * Ισμαηλίτην
λαὸν * κραταιῶς ὑποτάτοντες. * Σὲ νῦν μετὰ φόβου * Χριστια-
νοὶ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν * δοξάζομεν
λέγοντες· * Κύριε, * ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, * ἐλέησον ἡμᾶς, *
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἔχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * καὶ Κύριος τῆς δόξης *
Στῷ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντάται· *
χολῆς καὶ ὀξείας γεύεται * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· * στέ-
φανων ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται· * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέ-
φεσι· * χλαισίαν ἐγδύεται χλεύης, * καὶ ραπίζεται πηλίνη χειρὶ· *
ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * τὸν νῶτον φραγθελλοῦται· *
ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστι-
γας δέχεται, * ὄνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, * καὶ πάντα ὑπο-
μένει * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, *
ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔτπλαγγος.

Δέξα. Σταυροθεστοκίον. Ἡχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ ἀπόρσιτος τῇ οὐσίᾳ * προσιτός μοι γίνεται, * καὶ πάσχει πάθη, * ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν. * ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς * ύπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπιπλέται, * καὶ δίδωσι τὸν νῶτον * ύπερ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. * Τοῦτον ἡ ἀγνὴ * Παρθένος καὶ Μῆτηρ * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσσα, * ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο. * Οἵμοι, * τέχνον ἐμόν! * τί τοῦτο πεποίηκας; * ὁ ὥραῖς καλλιεὶ * παρὰ πάντας βροτοὺς, * ἀπνους, ἀμφρόφος φαίνη, * οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ καλλος! * Οἵμοι, * τὸ ἐμόν φῶς! * οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε. * τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, * καὶ δεινή μοι φομφαία * τὴν καρδίαν διέρχεται. * Ἀνυμνῶ σου τὰ πάθη, * προσκυνῶ σου τὸ ἔυσπλαγχνον. * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς Ἡχος.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον. * ίδού γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ἡ συνάρθητος Ἐκτενῆς, ἡ Λιτή μετὰ τοῦ Ἐωθινοῦ Ἰδιομέλου, καὶ ἡ α'. Ὁρα, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήγησις τοῦ Στουδίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχοῦ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψιδίου ἡ σ' Ωδὴ.

Ἄντι δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡχος πλ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στιγ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 14.

Ἄδελφοι, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Γίον τοῦ Θεοῦ, χρατῶμεν τῆς ὄμολογίας. Οὐ γάρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενεῖσις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὅμοιότητα,

χωρίς ἀμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρόρθσίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ίνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὑρώμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. (Κεφ. Ε'. 1.) Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσπαται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ίνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοὺς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένους, ἐπειὶ καὶ αὐτὸς περικειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὅφειλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὗτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἔστω τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀστρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔστον ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλῆσας πρὸς αὐτόν· Γιός μου εἰ σὺ, ἔγώ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰώνα, κατὰ τὴν ταξιν Μελχισεδέκ.

· 'Αλληλούια. 'Ηχος πλ. β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἄργης.

Στίχ. 'Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· 'Οστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν.

Κοινωνικόν.

· 'Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Προσκυνοῦμεν δὲ ἡμέρας δ'. τῇ Κυριακῇ, ἥτοι σήμερον, τῇ β'. τῇ δ'. καὶ τῇ Ημέρᾳ τοῦ Χριστού, ψάλλοντες ἀντὶ τοῦ, Τὰ διαβήματά μου, τὸ, Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν· καὶ τῇ Ημέρᾳ τοῦ Ποιοῦμεν Τρισάγιον, καὶ προσκυνοῦμεν πάλιν· καὶ συστέλλεται ὁ τίμιος σταυρὸς ἐν τῇ Ήραῃ.

ΤΗ ΑΥΓΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ:

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔκέραξα, ιστῶμεν Στίχ. 1. καὶ φάλλομεν τὰ δ'. Στιγμὴν τῆς Οκτωάρχου τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Ηὔου καὶ τὰ τοῦ Τριώδιου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ιωσήφ.

· 'Ηχος πλ. δ'. Κύριε; * εἰ καὶ χριτηρίω παρέστης.

Κύριε; * ὁ ἐπὶ σταύρου ἔκουσίως * ὑφεπλώσας τὰς παλάμας σου, * τοῦτον κατανῦει καρδίας * προσκύνειν ἡμᾶς ἀξίωσον, * λελαμπρυσμένους νοῦ, * νηστείας καὶ δεήσεις, * καὶ ἐγκρατεῖα καὶ εὐποίᾳ, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

"Ομοιον.

Κύριε, * τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη * κατὰ τὸ πλῆθος ἐξά-
λειψων * τῶν σῶν σίκτηρυμῶν, πανοικτίρμον, * καὶ τὸν σταυρόν
σου ἀξίωτον * ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ * καὶ βλέπειν καὶ προσπετύ-
σεσθαι * ἐν τῇ παρούσῃ τῆς ἐγκρατείας * ἐβδομάδι, ὡς φιλάν-
θρωπος.

"Ἐπερῶν Στιγμὴν προσόμοιον, ποίημα Θεοῦ ἡρώ.

"Ηχος γ'. Μέγιστον θαῦμα.

Μέγιστον θαῦμα! * τὸ ξύλον ὄραται, * ἐν ω Χριστὸς σαρκὶ¹
ἐσταυρώθη· * προσκυνεῖ ὁ κόσμος, * καὶ φωτιζόμενος ἀνα-
χράζει· *. "Ω τῶν σταυρῶν τῆς δυναστείας! * ὃς καὶ θεώμενος *
δαέμονας καίει· * καὶ ἐκτυπούμενος * τούτους φλέγων δείκνυται. *
Μακαρίζω σε, * τὸ ἄχραντον ξύλον, * τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φό-
βῳ, * καὶ Θεὸν δαξάζω, * τὸν διὰ σοῦ μοι * χαρισάμενον ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον.

"Ηχος πλ. δ'.

"Βδωκας χληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Στίχ. Οὐτῷ ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

"Ηχος πλ. δ'.

Α τενίσαι τὸ ὅμμα εἰς οὐρανοὺς * οὐ τολμῶ ὁ τᾶλας ἐγώ, * ἐκ
τῶν πονηρῶν μου πράξεων, * ἀλλ' ὡς ὁ τελώνης στενάξας
χραυγάζω σοι! * "Ο Θεός, * ἰλάσθητε μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, * καὶ
φαρισαϊκῇς * ὑποκρίσεως ῥῦσαι με, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νό-
σον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε * ρυσθῆναι τῶν πα-
γίδων τοῦ ἔχθρου * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Ηχος ὁ αὐτός.

Τὰς οὐράνια ύμνεις σε, κεχαριτωμένη, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, *
καὶ ἡμεῖς δοξάσλογούμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστὸν σου γέννησιν. *
Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ λαχγόντος Ἡγού. Μετὰ τὴν πρώτην Στιγμογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡγος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Πρὸ πάνσεπτον, πιστοὶ, * προσκυνήσωμεν ἔνδον, * ἐν φῷ Ποιητῆς * τῶν ἀπάντων ὑψώθη. * πρόκειται ἀγιάζον * τοὺς προσίοντας * ψυχῇ καὶ σώματι, * ὑπὸν ἀποκαθαῖρον * τῆς ἀμαρτίας * τῶν νηστευόντων πιστῶς, * καὶ ἀνυμνούντων πάντοτε Χριστὸν, * τὸν μόνον εὔεργέτην.

Δόξα. Τὸ αὐτὸν Κάθισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Ο λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ τῆς γῆς κατῆλθε, * καὶ Ἄγγελος φωτὸς * τῇ Θεοτόχῳ ἐβόσ. * Χαῖρε, εὐλογημένη, * ἡ τὴν παστάδα * μόνη φυλαξσα, * σύλληψιν συλλαβοῦσα * τὸν προαιώνιον * Θεὸν καὶ Κύριον, * ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ, ὡς Θεὸς, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν τρίτην Στιγμογίαν, ἔτερῃ Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ἡγος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Μεσοπονήσαντες * νῦν τὴν ἐγχράτειαν, * καὶ εἰς προσκύνησιν, * Μητριστέ μου, φθάσαντες * τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ, * προσπίπτοντες βοῶμεν σοι. * Μέγας εἶ, φιλάνθρωπε, * καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου. * ὅτι ἐφανέρωσας * τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον, * ὃν φόβῳ προσκυνοῦντες χραυγάζομεν. * Δόξα τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. Τὸ αὐτὸν Κάθισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Ως ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἀμπελος, * τὸν ὥραιότατον * βότρυν ἐβλάστησας, * ἀναπηγαζόντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, * πάντων τὸν εὔφραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. * ὅθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν σοι. * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ο Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψόδια. Στιγμογεῖται δὲ καὶ ἡ α'. Ωδὴ.

Τριψήσιν, ποίημα Ἰωσήρ.

Ωδὴ α'. Ἡγος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Η φωτοφόρος τοῦ σταυροῦ προσκύνησις * πᾶσιν ἐπέφανεν, * ἡλιακὴν αἰγλῆν * σωτηρίας πέμπουσα, * καὶ πάντας καταγάζουσα * τοὺς παθῶν ἀμαρρώσει * κεκρατημένους· συνδράμωμεν * τοῦτον καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, * καθαρωτάτῳ νοῃ * τῷ καθαρῷ μόνῳ, * δεῦτε, ἐκβοήσωμεν * φωνήν εὐχαριστηρίων. * Σὺ τὸ αἷμα σου, Λόγε, * ἡμῶν εἰς λύτρον ἔξεχεας· * σὺ καὶ τῷ σταυρῷ ἀγιάζεις ἡμᾶς.

Συμπεδίσθεις ταῖς πρεσβυλαῖς τοῦ ὅρεως, * πτῶμα ἔξαίσιον * διὰ παντὸς κεῖμαι. * Σῶτερ, ὁ τὴν ἐκπτωσιν * τῶν πρωτοπλάστων πάθεις σου * τοῦ σταυροῦ ἀνορθώσας, * ἀνόρθωσόν με, ὁδργησον * σου πρὸς θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Σταυρούθεοτοκίων.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ σου, Κύριε, * ἡ ἀπειρόγαμος, * καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις * καθορῶσα, Δέσποτα, * τιτρωσκομένη ἔλεγεν. * Οἵμωι, τέκνον! ὀδινας * ἀπεφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, * νῦν ὁδυνηρῶς κατατρύχομαι.

"Ετερον, ποίημα Θεωδώρου.

Ἡγος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ ποιήσαντι.

Ει βδομὰς ἀγίας * καὶ φωτόρος αὔτη, * τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον * Εἰπρεπιθεμένη κόσμῳ. * δεῦτε, ἀσπασώμεθα * φόβῳ τε καὶ πόθῳ, * τὰς ψυχὰς φωτιζόμενοι, * τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα Χριστὸν * ἐν ἄσμασι δοξάζοντες.

Τὸν σταυρὸν σου πάντες * προσκυνοῦμεν, Χριστὲ, * προπομπὴν ποιεύμενοι * τῆς ἀναστάσεως σου· * ύμνοῦμεν τοὺς ἥλους σου, * τιμῶμεν τὴν λόγχην, * τὰ χείλη καὶ τὰ ὅμματα * ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος * ἐν τούτοις ἀγνιζόμενοι.

Δόξα.

Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι * ὄνσιας ὑμνουμένη, * Πάτερ, Τί εἰ σὺν Πνεύματι * τῷ ὑπερπαναγίῳ, * ἀναρχε, ἀδίε, * ἀκτιστε Θεότης, * ἡ τοῦ φωτὸς πηγὴ καὶ ζωὴ, * σὲ προσκυνοῦμεν πάντες βροτοι * τὴν τὸ πᾶν οὐσιώτασαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Γιμνοῦμεν σε, Παρθένε, * Θεοτόκε ἀγνή, * χερουβικὸν ὄχημα, * ἐξ τῆς Θεὸς ἐτέχθη· * σὺ γάρ μόνη γέγονας * πηγὴ ἀφθαρσίας, * πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, * ἀφ' τῆς ἀριστερᾶς * ιάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεσσαράκοντα νῦν * νηστειῶν σταδίου * μέσον διεππεύοντες, *

δεῦτε τῇ διαθέσει * Χριστῷ συναπίωμεν * πρὸς τὸ θεῖον πάθος, * ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, * κοινωνοὶ γενώμεθα * τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως.

Ο Εἰρμός.

» **Α** σωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ ποιησαντὶ * θαυμαστὰ τέρατα * ἐν
» **Α** ἐρυθρῷ θαλάσσῃ * πόντῳ γάρ ἔχαλυψε * τοὺς ὑπεναντίους, *
» καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ· * αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γάρ
» δεδόξασται. · Ωδὴ η'. · Επταπλασίως κάμινον.

Τὸν ιοβόλοις πάθεσι * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν * τετραυματισμέ-
νην * κεκτημένον, Κύριε, * ἐλέησον, οἰκτειρόν, * τῷ σῷ σταυ-
ρῷ θεράπευσον, * καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου * κενωθείσαις ῥανίσι, *
προθύμως ἵνα μέλπω· * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Επὶ τοῦ ὄρους πάλαι σε * Μωϋσῆς προετύπωσε, * χεῖρας
ἀνυψῶν, * καὶ Ἀμαλὴχ τροπούμενος, * σταυρὲ πανσεβάστμε· *
ὅν προσκυνοῦντες σήμερον, * τρέπομεν δαιμόνων * τὰ ἀλλόφυλα
στίφη, * καὶ πίστει μελωδοῦμεν· * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς,
ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Γιπὸ παθῶν κλονούμενον, * ὑπ' ἐχθρῶν σκελετίζομενον, * ὑπὸ
συνηθείας * πονηρᾶς ἐλκόμενον, * οἰκτειρησον, εὔσπλαγχνε, * τῷ
σῷ σταυρῷ θωράκισον, * ὅπως μελωδῶ * ἐν ἀχλονήτῳ χαρδίᾳ· *
Οι Πατέρες, εὐλογεῖτε, * Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

· Οδυνηρῶς στενάζουσα, * μητρικῶς ὄλολύζουσα, * καὶ τὴν
ἐκ τῶν σπλαγχνῶν * συνοχὴν μὴ φέρουσα, * σταυρῷ ἐνητένι-
ζεις, * τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, * Τέκνου, ἐκβασσα, *
τὶ τὸ ὄραμα τοῦτο; * πῶς πάσχεις, ο τῇ φύσει * ἀπαθής; πάν-
τως θέλων * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων * παθῶν ἐλευθερῶσαι.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τὸν ὑπ' Ἀγγελῶν ἀσιγήτως.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα * τὸν σταυρὸν Χριστοῦ θεώμενοι, *
φόβῳ καὶ πίστει, ἀδελφοί, * πρασελθόντες προσκυνήσωμεν, *
αὐτῷ ἀναβοῶντες. * Σὺ τὴν ζωὴν * ἔξήνθησας τοῖς βροτοῖς, φω-
τοφόρε.

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις * οὐρανός σε καθυπέδειξε, * ζωοποί-
ήμῶν σταυρὲ, * βασιλέων ὅπλον ἀμαχον, * ἐχθρῶν ὁ καθαιρέ-
της, * Ἐκκλησιῶν * τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία.

Εὐλόγουμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Πατέρα ἄγιον δοξάζω, * καὶ Γίὸν ἄγιον σέβομαι, * καὶ Πνεῦ-
μα ἄγιον ὑμνῶ, * ὁμοσύνιον Τριάδα ἀπλῆν, * Θεὸν ἔκαστον τού-
των, * φῶτα καὶ φῶς * ὡς ἐξ ἡλίου ἐνὸς συνδέξαζω.

Καὶ νῦν. Θεοποχίου.

Χαῖρε, πύλη ἀδιόδευτε· * χαῖρε, βάτε ἀκατάφλεκτε· * χαῖρε, ή στάμνος ή χρυσῆ· * χαῖρε, ὅρος ἀλατόμητον· * χαῖρε, Θεοτόκε, * ἐλπὶς ἀρραγῆς, * καὶ τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

Τὴν νηστείαν ἔκμεσάσαντες, * εὐθαρέρήσωμεν τῷ Πνεύματι, * πρὸς τὸ ἔξης νεανικῶς * εὔδρομοῦντες σὺν Θεῷ, ἀδελφοί· * ὅπως καὶ τὸ Πάσχα * περιχαρῶς * ὄψωμεθα τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλόγουμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Οἱ Εἰρημός.

» **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως * ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, * » οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * γῆ καὶ ὅρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθοὶ, * καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, * ὕμνοις αὐτὸν * ὡς Κτίστην καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Ωδὴ 6. Ἔφριξε * πᾶσα ἀκοή.

Εγγόνους * πάλαι Ἰακώβ * εὐλογῶν, προδιεπύπου τρανότατα· * σταυρὸν τὸν τίμιον· * δι' οὐ, οικτίρμον, * ἡμᾶς εὐλόγησον, * ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν παρεχόμενος * τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν, * καὶ τὸν πάντων Λυτρωτὴν σε δοξάζουσι.

Νηστείας * ὕδατι, πιστοῖ, * καθαρθέντες καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, * τὸ ξωδώρητον * καὶ θεῖον ξύλον * περιπτυξώμεθα· * πρόκειται πᾶσιν ἐμφανῶς * βρύσον θείαν ἀφεσιν, * καὶ φῶς οὐρανίον * καὶ ζωὴν καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν.

Κριτήν σε * οἵδα φοβερὸν * ἐλευσόμενον ἐν δόξῃ Θεότητος, * πάντων τὰ χρύφια * ἐλέγχειν τότε * μέλλοντα, Κύριε· * διό σοι κράζω, ἀγαθέ· * Ἡμαρτον, συγχώρησον· * μὴ θριαμβεύσῃς μου * τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυρούνεστοκίου.

Τὸν Ἀρνα * πάλαι ή Ἀμνὰς * θεωροῦσα τῷ σταυρῷ καθηλούμενον, * καὶ σκοτιζόμενον * ἥλιου φέγγος, * κλαιουσα ἐλεγεν· * Ἔλιε δόξης, Ἰησοῦ, * ἐδυς θανατούμενος· * ἀλλὰ ἀνάτειλον * τῆς ἐγέρσεως τὸ φῶς τοῖς ποθοῦσι σε.

Ιεριμός ἀλλος.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδε σε.

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὐ ἔστησαν * τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, * προσκυνήσωμεν ἀπαντες σήμερον * τὸν σεπτότατον σταυρὸν, * ὡς Δαβὶδ ἀνακρεῖε· * ὁ θεοφωνότατος· * καὶ γὰρ ὁ ἀπασκαν * τὴν κτίσιν κατέχων δρακὶ * ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες, προσέλθετε * τῇ νηστείᾳ καθαροί, * καὶ προχειμενον βλέποντες σήμερον * τὸν πανσέβαστον σταυρὸν, *

προσκυνήσατε φόβῳ, * καὶ πίστει εὐφραίνεσθε, * καὶ συναγάλ-
λεσθε, * τὸν ἀγιασμὸν ταῖς ψυχαῖς * ἀρυόμενοι.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος * ή ὑπέρθεος Τριάς· * ἐνου-
μένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ιδικῶς· * μὴ τμωμένη
γὰρ τμῆται· * ἐν οὖσα τρισσεύεται· * αὕτη Πατήρ ἐστιν, * ὁ
Γίος καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * η̄ φρωροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἔχουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀν-
δρός; * Μαριάμ, ἔκτελεῖς τὸ τεράστιον· * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ
πῶς. * Μή ἔρεύνα τὰ βάθη * τῆς θεοτοκίας μου· * τοῦτο πανά-
ληθες, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * η̄ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαριστήριον αἰνον προσάξωμεν * τῷ Θεῷ, πᾶς ὁ λαὸς, * ὅπι
βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα * τὸν πανάγιον σταυρόν· * γνῶτε οὖν
καὶ ἡττᾶσθε * ἐν τούτῳ, οἱ δαιμονες· * ἔθη τὰ βάρβαρα, * γνῶτε
καὶ ἡττᾶσθε, δι' οὐ * μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο Εἰρμός.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδε σε * ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, * τὴν
ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ· *
Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσα-
σαν * Ἡσαΐας κέκραγε, * τὴν ἐκ ρίζης Δαβὶδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἡχου· εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμε-
λον, δίς.

Ἡχος πλ. β'.

Ἄριστην ὁδὸν ὑψώσεως, Χριστὲ, * τὴν ταπείνωσιν ἔδεξας, *
σεαυτὸν κενώσας * καὶ μορφὴν δούλου λαβὼν, * τοῦ Φαρι-
σαίου * τὴν μεγάλαυχον εὔχὴν μὴ προσιέμενος· * τοῦ δὲ τελώ-
νου * τὸν συντετριμένον στεναγμὸν * ὡς ἵερον ἄμωμον * ἐν τοῖς
ὑψίσποις προσδεχόμενος· * διὸ καγώ βοῶ σοι· * Ἰλάσθητι, ὁ Θεός, *
ἴλασθητι, Σωτήρ μου, καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου * πᾶσα η̄ κτίσις
ἔορταζει, * οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ η̄
γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. * Αὔτῶν ταῖς παρακλήσεσιν *
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, * καὶ χερουβίκὸς θρόνος ἀνε-
δεῖχθης, * καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασες, Θεοτόκε, * τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εις τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.
Ἴημος βαρύς.

Kύριε, * μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς * λαὸν ἡμαρτηκότα, * μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, * ἀγαθὸς ὑπάρχων. * σὲ γὰρ δοξάζει πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ δεόμεθα. * Φεῖσαι ἡμῶν, ἄγιε.

Προκείμενον. Ἱημος πλ. β'. Ψαλμὸς ξα'.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.

Στίχ. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 24.

Τάδε λέγει Κύριος Σαβασθ. Ὁν τρόπον εἰρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευματι, οὕτως μενεῖ, τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς ἐμῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὄρέων μῶν· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὄμβων ἀφαιρεθήσεται. Αὗτη ἡ βουλὴ, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην· καὶ αὕτη ἡ χειρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ἄ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἄγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χειραν αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; Τοῦ ἔτους οὐ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαΐ, ἐγενήθη τὸ φῆμα τοῦτο. Μή εὑφρανθείητε, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες· συνετρίψῃ γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔχγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔχγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πεταίμενοι, καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἀνθρώποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὁλοὺς ἕτεροι, πῦλαι πόλεων· κεχρεγέτωσαν πόλεις τεταργμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἔθνων; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιῶν καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον. Ἱημος δ'. Ψαλμὸς ξβ'.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθριζω.

ΤΗΙ Β'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸν, Κύριε, ἐκέχραξα, Σπιγγρὰ προσόμωνα τοῦ Τριφύλιου τὰ πυρόντα, ποίημα Ἰωτήρ.

Ἔπιος πλ. δ. Τί οὐκακλέσωμεν, ἄγιοι; Τοῦτον διεπιπεύοντες σήμερον * ήμερῶν τῆς ἐγκρατείας * τῇ μὲν ἀδυνάτῳ τοῦ σταυροῦ, * τὸν ἐν τούτῳ ὑψωθέντα * μέσον ἀπάσης τῆς γῆς * Σωτῆρα * καὶ Θεὸν δοξολογήσωμεν, * βοῶτες· * Θεωροὺς οὐκακλέιξον * τῶν παθημάτων σου, Δέσποτα, * καὶ τῆς σεπτῆς Ἀναστάσεως, * δωρούμενος * ίλασμὸν ήμεν καὶ μέγα· ἔλεος.

"Οἰοιον.

Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος * τῶν βρωμάτων ἀποχῆς * καὶ ηδονῶν ἀποστροφῆς· * καὶ τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * περιπτυξώμεθα πιστῶς· * ὄραται * ἐμφανῶς γὰρ προσκυνούμενον, * καὶ πάντας * ἀγιάζον θείᾳ χάριτι· * καὶ τῷ Κυρίῳ βοήσωμεν· * Εὐχαριστοῦμεν σοι, εὐσπλαγχνε, * τῷ σώζοντι * διὰ τούτου τὰς ψυχὰς ημῶν. "Επερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἔπιος ὁ αὐτός. Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν.

Τοῦ τὸν σταυρὸν προσκυνοῦντες * πάντες βοήσωμεν· * Χαῖρε, ξύλον τῆς ζωῆς· * χαῖρε, σκῆπτρον ἄγιον τοῦ Χριστοῦ· * χαῖρε, βροτῶν * δόξα· ἐπουράνιε· * χαῖρε, ἀνάκτων τὸ καύχημα· * χαῖρε, τὸ κράτος τῆς πίστεως· * χαῖρε, ὅπλον ἀήττητον· * χαῖρε, τὸν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· * χαῖρε, φέγγος λαμπρὸν, * σωτήριον τοῦ κόσμου· * χαῖρε, Μαρτύρων τὸ μέγα στέφος· * χαῖρε, σθένος Δικαιών· * χαῖρε, Ἀγγέλων λαμπρότητος· * χαῖρε, πάνσεπτε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Πρωτέμωνα γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Εσπέρας Προκείμενον. Ψαλμὸς ἔγ'.

"Ὕχος πλ. β'.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σέ.

Στίχ. Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Γενέτεως τὸν Ἀγάρινον.

Κεφ. Η'. 21.

Ἴπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθείς· Οὐ προσθήσω ἐπι καταράσσεις Εἰτὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ

προσθήσω ούν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμὸς, ψῦχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι. (Κεφ. Θ'. 1.) Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Αὔξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἴχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χειρας ὑμῖν δέδωκε. Καὶ πᾶν ἔρπετὸν, ὃ ἔστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκε ὑμῖν τὰ πάντα. Πλὴν χρέας ἐν αἴματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε· καὶ γάρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἔκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἔκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἐχχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐχχυθήσεται, διτὶ ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἀνθρωπὸν. Υμεῖς δὲ αὔξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Προκείμενον. 'ΙΙ/ος πλ. β'. Ψαλμὸς ξδ'.

Ἐπάκουουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, η ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Στιχ. Σοὶ πρέπει ὑμνος, ὁ Θεὸς, ἐν Σιών.

Πηρούμιν τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 19.

Γείος δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Χειρὶ χειρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃ δὲ σπείρων δίκαιοισύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. Ωσπερ ἐνώτιον ἐν ρινὶ ύδος, οὕτω γυναικὶ κακόφρονι καλλος. Ἐπιθυμία δίκαιων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. Εἰσὶν οἱ τὰ ἰδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται. Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. Οἱ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν. Οἱ πεποιθῶς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὃ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δίκαιων οὗτος ἀνατελεῖ. Οἱ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἐαυτοῦ οἰκῳ, κληρονομήσει ἀνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. Ἐκ καρποῦ δίκαιοισύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. Εἰ οἱ μὲν δίκαιοις μόλις

σώζεται, ὁ ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; (Κεφ. ΙΒ' 1.) Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἰσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἀφρων. Κρείσσων ὁ εὐρών χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ψίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἔξαρθήσονται. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὥσπερ δὲ ἐν ἔϋλῳ σκώλῃ, οὕτως ἀνδρας ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὄρθων ρύσεται αὐτούς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἡχος πλ. δ̄.

Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος * ἐβδελύχθη καυχησάμενος, * καὶ τελώνης ταπεινόφρων * διὰ σιγῆς ἐδικαιώθη προσευξάμενος. * διὸ * τῶν ἔκατέρων μαθοῦσα, * ψυχὴ μου, τὸ διάφορον, * τὴν ταπεινοφροσύνην * ἐλοῦ καὶ κατάσπαζε. * Χριστὸς γὰρ ταπεινοῖς ἐπηγγείλατο * διδόναι χάριν, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * ἵκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ίλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ቩχος ὁ αὐτός.

Εγὼ, Παρθένε ἄγια, Θεοτόκε, * τῇ σκέπῃ σου προστρέχω. * Εοίδα, ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας. * δύνασαι γὰρ, ἄγνη, βοηθῆσαι μοι.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἡχος πλ. δ̄. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εγκρατείᾳ λαμπρύναντες * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * τὸν σταυρὸν Εκροσκυνήσωμεν * τὸν σωτήριον, * ἐν ώ Χριστὸς προσηλώθη, * καὶ βοήσωμεν αὐτῷ. * Χαῖρε, * νηστευόντων ἡ τρυφή, * καὶ βεβαία βοήθεια. * χαῖρε, * ἀναιρέτα τῶν πεθῶν, * τῶν δαιμόνων ἀντίπαλε. * χαῖρε, ξύλον μαχάριον.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * καὶ σεβάσμιον δώ-
ρημα * τῶν ψυχῶν τὴμῶν, * τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς * μεγα-
λύνωμεν, πιστοί. * Χαῖρε, * η τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γαστρὶ
σου χωρήσασα. * χαῖρε, * τῶν περάτων η ἐλπίς, * θλιβομένων
ἀντίληψις. * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν τρίτην Στιγμογίαν, ἔτερα Καθισματα.

"Ηχος ὁ αὐτός. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο σπερ ζωὴν τῆς κτίσεως, * τὸν σὸν σταυρὸν προκείμενον * η
οἰκουμένη ἀσπάζεται, Κύριε, * καὶ προσκυνοῦσα χράζει σοι. *
Τῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * τοὺς ἀνυμνοῦντας σε, *
τοὺς εὐλογοῦντας σε * διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησον, * πο-
λυελεε. Θεοτοκίον. "Ηχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε, η δι' Ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. *
Χαῖρε, η τεκοῦσα * τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον. * χαῖρε,
η ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα
Τριψδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ στιγμογεῖται η β'. Ωδὴ.

Τριψδιον, ποίημα Ιωσήφ.

"Ωδὴ β'. "Ηχος πλ. δ'. ὁ Ειρμός.

Ι δετε, ίδετε, * ὅτι ἐγώ είμι Θεὸς, * ὁ πάλαι τὸν Ισραὴλ *
ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαγαγὼν, * καὶ σώσας καὶ θρέψας, *
καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς * ἐλευθερώσας Φαραὼ.

Μέσον τῆς κτίσεως, * ὃν καθυπέμεινας σταυρὸν, * Μεσσία Λόγε
Θεοῦ, * τῷ τῆς νηστείας σήμερον μεσασμῷ * πιστῶς προσκυ-
νοῦμεν, * αἵτούμενοι κατιδεῖν * καὶ τὴν ἀνάστασιν τὴν σήν.

Ράβδῳ δυνάμεως * προτυπωθείσῃ τῷ Μωσῆ * τὴν θάλασσαν
τῶν παθῶν * διατεμόντες, φθάσωμεν πρὸς τὴν γῆν * τῆς ἐπαγ-
γελίας, * καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ * ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; * τίς μὴ πενθήσει σε, ψυχὴ, * ποθοῦσαν
τὰ πονηρὰ, * οὐκ ἐκήητούσαν πόθῳ τὰ ἀγαθά, * δικαίου Κρι-
τοῦ δὲ * καταφρονοῦσαν ἀει * μακροθυμοῦντος ἐπὶ σοι;

Θεοτοκίον.

Σάρκα γενόμενον * ἀναλλοιώτως τὸν Χριστὸν, * Παρθένε,
χυφοφεῖς. * ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σαρκικῶν * παθῶν ἀπαλλάξαι *
τοὺς προσκυνοῦντας σταυρὸν, * ὃν καθυπέμεινε σαρκί.

"Ετερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ειρμὸς ἄλλος. "Ηχος ὁ αὐτός.

"Ιδετε, ίδετε.

Ι δετε, ίδετε, * ὅτι ἐγώ είμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ τῇ οἰκουμένῃ *
τὸν σταυρὸν μου παρασχὼν * ὅπλον σωτηρίας, * εἰς τὸ νῦν

προσκυνεῖσθαι αὐτὸν, * ὅπως οἱ ἀσπαζόμενοι * καταργῶσι τοῦ ἔχθροῦ * τὰ μηχανήματα.

Μέγας εἰ, Κύριε, * καὶ πολυέλεος, ὅτι δέδωκας * τὸν ζωποιόν σου * προσκυνεῖσθαι νῦν σταυρὸν, * ἐνθα σου αἱ χεῖρες * καὶ οἱ πόδες ἡλώθησαν. * ἐν ω̄ τὸ αἷμα ἐρρύῃ * τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς, * ζωὴν πηγάζων ἥμεν.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη * Μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε· * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Τίε μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορεύθεν, δι' Τίοῦ δὲ φανέν· * οὓσια μία καὶ φύσις, * κυριότης, βασιλεία, * σῶσον πάντας ἥμας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς κυρήσεως, Μητροπάρθενε· * πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις * καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; * πῶς παιδιοτοκεῖς * καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; * Ως οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν * ἔξιμοῦ καὶ νοπρεπῶς * Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἥμῶν, δόξα σοι.

Σὲ Μωσῆς ὁ μέγας * προδιετύπωσε τὸν σταυρὸν ἥμεν, * χειρας ἐκπετάσας * καὶ πορθήσας Ἀμαλήχ. * σὲ ἐκτυπωῦντες * ἐν σκιαῖς καὶ ἀέρι, ἥμεις * ἐκτρέπομεν καὶ νικῶμεν * τὸν ἀρχέχακον ἔχθρὸν, * ὑμνολογοῦντες Χριστόν.

Ο Εἰρυμός.

» "Γένετε, ἰδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπ' ἐσχάτων διχα ἀνδρὸς κυνθείς, * καὶ λύσας τὴν ἀμάρτιαν * τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ωδὴ η̄. Ο στεγάζων ἐν ὄνταις.

Ο συσσείσας θεμέλια * πάσης τῆς γῆς, ὡς Θεὸς, * ὑψωθεὶς ἐν ζύλῳ, * ἀσειστον πᾶσιν * ἐδωρήσω πιστοῖς * ἔρεισμα, Κύριε, * τὸ σωτήριον ὅπλον * τοῦ σταυροῦ σου· * ὅνπερ προσκυνοῦντες, * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απαστράπτον θεώμενοι * ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς * τοῦ σταυροῦ τὸ ξύλον, * δεῦτε, νηστείᾳ * ἀστραπτόμενοι * νῦν ἀσπασώμεθα, * ἀρυόμενοι χάριν * φωτοφόρον, * σκότος ἐκμειοῦσαν * τῶν ὑπερυψούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον * εἰς αἰωνίαν ζωὴν * σὺ ὑπάρχων, Λόγε, * αἷμα καὶ ὕδωρ * ἐκ πλευρᾶς ἐν σταυρῷ * ἔβλυσας, Δέσποτα, * ἀμαρτίας χειμάρρους * ἀναστέλλων. * ὅθεν δυσωπῶσε· * Ξήρανον παθῶν μου * τὰς πονηρὰς ἐκβλύσεις.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ὡς ἀγίασμα, * τὸν ἐν Ἀγίοις Θεὸν * ἀναπεπαυμένον * τίκτεις, ἀγία, * Θεομῆτορ ἀγνὴ, * πάντα τὰ πέρατα * ἀγιάζοντα θεῖα * προσκυνήσει * σήμερον, Παρθένε, * ξύλου παναγίου, * ἐν ἐν φῷ σαρκὶ ἐπάγη.

Εἰρμὸς ἄλλος. "Αγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδωμεν, λαοί, * τὸ ζωηφόρον ξύλον * νῦν προκείμενον, * ἐν φῷ Χριστὸς ἐπάγη * ὁ Θεὸς ημῶν, * καὶ συμφώνως ὑμνοῦντες, * τοῦτον προσκυνῶμεν * αἰνοῦντες εἰς αἰῶνας.

Τὸν τρισύνθετον σταυρὸν, * ὡς τῆς Τριάδος τύπον, * ἀνυμνήσωμεν, * καὶ προσκυνοῦντες φόβῳ * ἀνακράξωμεν. * Εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς μιότητα, * εὐδὲ Κιοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν, * ἀλλ' ίδιᾳ καὶ ἀμφῷ, * ὡς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀφθόρως χυεῖς, * μόνη θηλαΐζεις βρέφος * μὴ λοχεύουσα, * μόνη τὸν Κτίστην τίκτεις * καὶ Δεσπότην σου, * εἰ καὶ δούλη καὶ μήτηρ· * σὲ, Παρθενομῆτορ, * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

Τὸν τυφλὸν ἔχ γενετῆς * ὁ ὅμιμαπωσας λόγῳ, * πηρωθὲν χῆμῶν * τὸ τῆς καρδίας ὅμιμα * πᾶλιν ἄνοιξον, * ἵνα βλέψωμεν τὸ φῶς * τῶν σῶν προσταγμάτων, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός.

Αγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, * καὶ ὡς Θεὸν ἀπεύστως * δοξαζόμενον * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Εὐλογητὸς Κύριος * ὁ Θεὸς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, * ὁ σταυρῷ σου * λύσας τὴν ἀρχαίαν ἀράν, * καὶ τοῦτον ημῖν δωρησάμενος * κρατείωμα καὶ καταφυγὴν, * καὶ ἀσφαλῆ κρηπίδα· * δι' οὐ τοὺς ἔχθρους ημῶν * νῦν κερατιοῦμεν.

"Οτι σειραῖς συσφίγγομαι * ἀμετρήτων μου κακῶν, * καὶ τὰς τρίβους * σοῦ τὰς σωτηρίους, Χριστὲ, * ἐκῶν ἐπιγνῶναι οὐ βούλομαι, * τῷ σῷ με ἐπίστρεψον σταυρῷ, * τὴν πώρωσίν μου λύων * δι' ἀφατον ἔλεος * τῆς σῆς εὔσπλαγχνίας.

Τὴν Φαρισαίου ἐπαρσίν * μιμησάμενος κακῶς, * κατηνέχθην * πτῶμα χαλεπὸν καὶ δεινὸν, * καὶ κείμαι ἔχθρῶν κατα-

πάτημα· * ἀλλ' οἰκτειρον, σῶσον με, Χριστὲ, * ὁ σεαυτὸν δὶ' οἰκτον * ταπεινώσας, ἄψιστε * Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Αἱ γενεαὶ σε ἀπασαι * μακαρίζουσιν, ἀγνή· * Ἰησοῦς γὰρ * μόνος ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς σῆς * νηδύς, αὐτὸς ως ἐπίσταται * ἐποίησε, κόρη, μετὰ σου, * Παρθένε, μεγαλεῖα· * ὃν δυσώπει σώζεσθαι * ποίμνην καὶ λαὸν σου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Eύλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, * ὁ τὸ ξύλον * τοῦ ζωποιοῦ σου σταυροῦ * προθεὶς ἡμῖν νῦν εἰς προσκύνησιν· * αὐτὸν ἀσπαζόμενοι πιστῶς, * αὐτὸν καὶ ἀνυμνοῦντες, * σου τὸ μέγα ἔλεος * ύμνοῦμεν ἀπαύστως.

Τῆς Ἐκκλησίας καύχημα· * σὺ εἰ, τίμιε σταυρὲ, * βασιλείας * ὅπλον, καὶ τοῦ κόσμου παντὸς * εἰρήνης βραβείον θεότευκτον. * Σταυρὲ, ὁρθοδόξων ἡ χαρὰ, * τῆς οἰκουμένης φύλαξ, * φώτισον, ἀγίασον * τοὺς σὲ προσκυνοῦντας.

Δόξα.

Τριάς ἀγία, δόξα σοι, * ἡ ὄμότιμος Μονὰς, * θεία φύσις, * μία βασιλεία φρικτή· * ὁ Πατέρ, ὁ Γιός σὺν τῷ Πνεύματι, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον παντὶ, * ἡ ἀναρχος Θέστης, * σῶσον τοὺς λατρεύοντας * σοὶ τῷ πάντων Κτίστη.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ σταυρῷ ως ἵστατο * ἡ Ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, * τὸν ποιμένα * σὲ καὶ τὸν Δεσπότην αὐτῆς * ὄφωσα, πικρῶς ἐπωδύρετο, * καὶ σπλάγχνα κινοῦσα ἐπὶ σοὶ, * Χριστὲ, ἀνέκαλεῖτο· * Τί τὸ ξένον θέαμα; * ἡ ζωὴ, πῶς θνήσκεις;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Μανασσῆν ως ἔσωσας * μεταγνόντα, ὁ Θεὸς, * σῶσον κάμε * δάκρυσι μετανοοῦντα πικρῶς, * καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλον σου· * ἐξέκλινα γάρ μου τὴν ψυχὴν, * ως πᾶλαι Ἰσραὴλ ἐκεῖνος, * πάσας τὰς ἡμέρας μου· * ζῶν ἐν ἀσωτίᾳ.

Ο Εἰρμός.

Eύλογητὸς ὁ Κύριος * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, * ὁ ἐγέρας * κέρας σωτηρίας ἡμῖν * ἐν οἰκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· * ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς· * Ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, * καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. **H**χος πλ. δ· οὐ μεγαλαύχου Φαρισαίου * τὴν ἐξ οἰήσεως ἐννοοῦσα, * ψυχὴ μου, κατάκρισιν, * καὶ τοῦ ταπεινόφρονος τελώνου * τὴν

δι' ἔξαγορεύσεως πταισμάτων * ἐπιγνοῦσά δικαιώσιν, * τοῦ μὲν * ἀποθέσθαι κατεπείγου * τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν, * τοῦ δὲ * προλαβέσθαι τὴν ἐφ' οἰς ἐπλημμέλησας * ἔξομολόγησιν· διεγέρου * τὴν ἀταπείνωτον * σεαυτῇ καρπουμένη * διὰ μετριωπαθείας ὑψωσάν * παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος * τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε, Μάρτυρες, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπομείναντες γενναίως, * τὸν Χριστὸν ὄμολογοῦντες * ἐναντίον βασιλέων. * καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, * δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε * ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν, Ἀγιοι. * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός,

Η σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, * ιατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. * ἐν αὐτῇ γάρ καταφεύγοντες, * ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέντην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡγος πλ. β.

Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς ξε'.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΚΕ'. 1.

Κύριε ὁ Θεὸς, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλήν ἀρχαὶν ἀληθινήν. Φένοιτο. Ὅτι εὐηχας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὄχυρας, τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια· τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ. Καὶ διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε. Ἐγένου γάρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ρύση αὐτούς· σκέπη διψῶντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων, ὡς ἀνθρώποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ὅτι ρύση αὐτούς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἰς ἡμᾶς παρέδωκας. Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίρνται εὐφροσύνην, πίστηται ἀνον· χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. Παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ή γάρ

βουλή αὐτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Κατέκιεν ὁ θάνατος ισχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς πρωτόπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε. Καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ· Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ω ἡλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς οὓτος Κύριος· ὑπεμείναμεν αὐτῷ; καὶ ἡγαλλιώμεθα, καὶ εὑρρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριψδίου.

Ἡχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Mέσον γῆς ὑπέμεινας * σταυρὸν καὶ πάθος, οἰκτίρμον, * πᾶσι τὴν ἀπάθειαν * καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν * παρεχόμενος * μεσασμῷ σῆμερον * νηστειῶν ἀπαντες * διὰ τοῦτο εἰς προσκύνησιν * αὐτὸν προτίθεμεν, * καὶ περιγαρᾶς ἀσπαζόμεθα· * ίδειν σου τὰ παθήματα * καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν * ἐκλελαμπρυσμένοι * ταῖς θείαις ἀρεταῖς, Λόγε Θεοῦ, * ἀναδειχθείημεν ἀπαντες, * μόνε πολυέλεες.

Ομοιον.

Nεκρὸς ἐγρημάτισας * ἐπὶ σταυροῦ ἡπλωμένος, * καὶ λόγχῃ νυττόμενος, * καὶ χολὴν, μακρόθυμε, * ποτιζόμενος, * ὁ Μεράρας ὑδατας * ἐν χειρὶ, Δέσποτα, * Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα * μεταβαλόμενος· * ὅθεν δυστωπῶ σε καὶ δέσμωι, * τὰ πάθη τὰ πικρότατα * ἐκ τῆς διανοίας μου ἔκτιλον, * καὶ τῆς μετανοίας * τῷ μέλιτι γλυκάνας μου τὸν νοῦν, * προσκυνητήν με ἀνάδειξον * τοῦ τιμίου πάθους σου.

Ἐτερον. Στιχηρόν. Ἡχος α'. Ο πάλαι τῷ Μωσῇ.

On πάλαι * ὁ Μωσῆς προτυπώσας * ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ, * οκτετροποῦτο τὸν Ἀμαλὴκ, * μέγαν σταυρὸν σῆμερον * ἐπ' ὄψει ἡμῶν * βλέποντες, λαοί, * προτεθέντα, φρικτῶς * ψαύσωμεν ἐν ἀγνότητι * νοῦ τε καὶ χειλέων. * ἐν αὐτῷ γὰρ Χρι-

στὸς ὑψώθη, * ἀπονεκρώσας τὸν θάνατον· * καὶ τῆς τοιαύτης
χάριτος * ἀπαντεῖς καταξιούμενοι, * φόδας θεοπνεύστοις * τοῦ παν-
τὸς τὸν Σωτῆρα * ὑμνολογήσωμεν, * προσευχόμενοι προφθάσαι *
καὶ αὐτὴν τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν.

"Ἐπερα Στιγμὰ προσέμοια.

'Ηχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δ εῦτε, προσκυνήσωμεν * τὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενον * πεφηνὸς
ξύλον σήμερον * Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὸν σταυρὸν,
δι' οὐπερ * θάνατος ἐτράθη, * καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῖν * τοῖς ἐπται-
χόσιν ἐκαινουργήθη σαρῶς, * τῷ ρυσαμένῳ χράζοντες. * Ο
δι' ἡμᾶς ἐκουσίως παθὼν, * ἵνα σώσῃς τὰ σύμπαντα, * ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

K ράτας ἀπροσμάχητον * Χριστιανοῖς ἡμῖν δέδοται * ὁ σταυρός
κου, Σωτῆρος ἡμῶν. * δι' οὐ τὰ ἀλλόφυλα * τῶν ἔθνῶν τρο-
πούνται * πλήθη, καὶ εἰρήνην * τῆς Ἔκκλησίας σου; Χριστὲ, *
ἐπισκιάζεις ὄρθοδοξούσης καλῶς. * ὅνπερ νῦν ἀσπαζόμενοι, * σοὶ
θερμῶς ἀνακραυγάζομεν. * Τῆς μερίδος ἀξίωσον * καὶ ἡμᾶς τῶν
Ἀγίων σου.

Δ ἀκρισι καθάραντες * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, * καὶ νηστεῖα
ἀγνίσαντες, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν * τοῦ σταυροῦ τὸ ξύλον, *
δι' οὐ καταργοῦνται * τὰ ψυχοφθόρα τῆς σαρκὸς * τῇ ἐγκρατείᾳ
ἀνασκιρτήματα, * τῷ σταυρωθέντι κραυγάζοντες. * Τῆς σῆς,
Σωτῆρ, καταξιώσον * τριημέρου Ἔγέρσεως * προσκυνήσαι τὴν
ἔλλαμψιν.

Δόξα...καὶ νῦν.

'Ιδιόμελον, Ποίημα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. 'Ηχος πλ. δ'.

Σ τὴρ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ Κύριος τῆς δόξης *
χολῆς καὶ ὅξους γεύεται. * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἔκκλησίας. * στέ-
φανον ἔξ ἀκανθῶν. περιβάλλεται * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέ-
φεσι. * χλαεῖνεν ἐνδύεται χλεύης, * καὶ φαπίζεται πηλίνη χειρὶ * ὁ
τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. * τὸν νῶτον φραγελλοῦται *
ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστι-
γας δέχεται, * ὄνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, * καὶ πάντα ὑπο-
μένει, * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, *
ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔπλασγχνος.

'Εσπέρας, Πρωκτείμενον. 'Ηχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.

'Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ.

Στίχ. 'Οδοποιήσατε τῷ ἐπιβέβηκότι ἐπὶ δυσμαῖν.

Κεφ. Θ'. 8.

Εἰπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῷ καὶ τοῖς νιοῖς αὐτῷ μετ' αὐτοῦ, λέγων· Καὶ οἶδον ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὄρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἔστι μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἔξελθόντων ἐκ τῆς χθωτοῦ. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σάρκь ἔτι ἀπὸ τοῦ ὄδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκέτι ἔσται κατακλυσμὸς ὄδατος καταρθεῖται πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῷ· Τοῦτο πὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἥ ἔστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεάς αἰώνιους· τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖ με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὁφθίσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου· ἥ ἔστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὄδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἔξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ· καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ, ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῷ· Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἥς διεβέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς Ἑγ-

Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Σπίχ. Ἰδέτωσαν πτωχού, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 8.

Στόμα συνετοῦ ἐγκαμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων ἀνήρ ἐν ἀτιμάᾳ δούλειών ἔσυτῷ, ἥ τιμήν ἔσυτῷ περιτιθεῖς καὶ προσδεσόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτείρει ψυχάς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλαγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονας. Οἱ ἐργαζόμενος τὴν ἔσυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεῖς φρενῶν. Οἱς ἔστιν ἡδὺς ἐν οἷνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἔσυτοῦ ὄχυρωμασι καταλείψει ἀτιμίαν. Επιθυμίαι ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὔσεβῶν ἐν ὄχυρώμασι. Δι’ ἀμαρτίαιν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλὸς, ἐκρεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιοις. Οἱ βλέπων λεῖα ἐλεγθήσεται, ὃ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκβλίψει ψυχάς. Απὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ

ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. Όδοι ἀφρόνων ὄρθαι ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός. Ἀφρων αὐθημερὸν ἔξαγγέλλει ὥργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνήρ πανοῦργος. Ἐπιδειχνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος. Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιραι, γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. Χείλη ἀληθινὰ καθορθεῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἀδίκων. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὔρρανθήσονται. Οὐκ ἀρέσει τῷ δίκαιῳ οὐδὲν ἀδίκον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδέλυγμα Κυρίῳ χειλη φευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Εἰς τὸν Στίγον, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἡγος γ'. Δίς.

Νικῶν τὸν τελώνην τοῖς παραπτώμασιν, * οὐ ζηλῶ τῇ μετανοίᾳ: * τοῦ δὲ Φαρισαίου * μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα, * μιμοῦμαι τὴν οἵησιν. * Ἀλλ' ὁ τῇ τῆς σῆς ταπεινώσεως * ὑπερβολῆ, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφρόσυνην * ἐν τῷ σταυρῷ καθελὼν, * τοῦ μὲν * τῆς προτέρας πονηρίας, * τοῦ δὲ * τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας * ἀλλοτρίωσόν με. * τὴν ἐκατέρων χρηστὴν διάθεσιν * ἐν τῇ ψυχῇ μου * βεβαιώσας, καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται * καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες * ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμούσιων, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη * τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐπαίησαν * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἡγος πλ. α'.

Ορῶσα σε * ἡ κτίσις ἀπασα * ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμάμενον, * τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, * ἡλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐπωδύρετο. * ὁ ἥλιος δὲ * τὸ φῶς ἡμαύρωσε, * καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο. * πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, * καὶ Ναοῦ φαίδροτης διερρήγνυτο. * νεκροὶ ἔξανίσταντο ἐκ μνημάτων, * καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις * ἔξισταντο λέγουσαι. * Ω τοῦ θαύματος! * ὁ Κριτής * κρίνεται, * καὶ πάσχει θέλων * διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ο Κανὼν τοῦ Μηναίου, εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ τριαδικὰ τῆς Ὁκτωήγου· μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν,
Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήγου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ χυρίου Ἰωσήφ.

‘Ηχος πλ. β'. Ελπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν χαιρὸν * ἀγιάζων ὁ θεῖος * καὶ πανσεβάσμιος
σταυρὸς, * εἰς προσκύνησιν κείται: * προσέλθωμεν ἐν συνειδήσει
καθαρῷ: * ἀντλήσωμεν ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, * καὶ φόβῳ
ἐκβοήσωμεν. * Φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίων. “Ομοιον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ * ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ * τοῦ ἔξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς * τεχθέντος, ἀνεβόησε: * Ρομφαία τὴν καρδίαν μου διηλθεν, ὡς Υἱέ, * μὴ φέρουσαν κρεμάμενων ἐν ἔντλῳ σε
ὅραν, * ὃν τρέμουσι τὰ σύμπαντα, * ὡς Κτίστην καὶ Θεόν. *
Μακρόθυμε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

‘Ηχος α'. Ἀπεγγνωσμένην.

Λαμπροφωροῦντες * ταῖς ἀρεταῖς, προσέλθωμεν * τῆς ἐγκρατείας
τὸ καθαρὸν κτησάμενοι, * καὶ τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον * βοῶν-
τες προσκυνήσωμεν. * Αγίασον ἡμῶν * σὺν ταῖς ψυχαῖς τὰ σώ-
ματα: * ἀξίωσον ἡμᾶς * καὶ τοῦ ἀχράντου πάθους σου, * ὁ μόνος
Θεὸς ἀπάντων, * χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίων.

‘Ηχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ορῶσα σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ σταυ-
ροῦ * ἡπλωμένον, ἐβρά: * Υἱέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ¹
καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἀφατος * οἰκονομίκη σου αὔτη, * δὶ' ἡς
ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, * οἰκτίρμον, πλαστούρ-
γημα;

‘Ο Κανὼν τοῦ σταυροῦ, οὐδὲ ἡ ἀκροστιχίς. Τὸ πανσέβαστον
προσκυνήσωμεν ἔνδον. Ποίημα τοῦ χυρίου Θεοφάνους.

‘Ωδὴ α'. ‘Ηχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ ένδον τὸ ἄγιον, * ἐν ω̄ Χριστὸς ἐξεπέτασε * παλάμας, τρο-
πούμενος * τὰς ἐναντίας ἀρχὰς, * προσκυνήσωμεν * νηστείᾳ
φαιδρυνθέντες, * εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν * τοῦ Παντοκράτορος.

Ορᾶται· προκειμένος * ἀγιασμὸν παρεχόμενος * σταυρὸς ὁ σωτήριος· * τούτῳ προσέλθωμεν, * καθαγνίσαντας * καὶ σῶμα καὶ καρδίαν, * καὶ ἀπαρυσάμεθα * χάριν σωτήριον.

Πυρὶ μὲ καθάρισον * τῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε, * καὶ σου τὰ σωτήρια * δίδου παθήματα * νῦν θεάσασθαι, * καὶ φόβῳ προσκυνῆσαι, * σταυρῷ τειχιζόμενον * καὶ συντηρούμενον.

Σταυροθεοτοκίαν.

Ανάρτησιν βλέπουσα * τὴν ἐν σταυρῷ σου, φιλάνθρωπε, *, ὥλολυζε κράζουσα * ἡ σὲ κυήτασα· * Πῶς κατάχριτος * ὁ μέλλων πάντας κρῖναι * ὄρᾶται κρεμάμενος, * δόξης ὁ Κύριος;

Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε.

Νηστείας ἐν ὅδατι καρδίας * ῥυθμέντες, τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * πιστῶς περιπτυξάμεθα, * ἐν φῷ Χριστὸς σταυρούμενος, * ὅδωρ ἦμεν ἐπήγαστεν, * ὡς εὐεργέτης, ἀφέσεως.

Σταυροῦ τῷ ιστίῳ πτερωθέντες, * τὸν πλοῦτον σωτήριον, ἰδοὺ, * νηστείας συμμεσάζομεν, * Μεσσία Ἰησοῦ ὁ Θεός· * δὶ' οὐ ημᾶς τοῦ πάθους σου * πρὸς τὸν λιμένα κυβέρνησον.

Επύπαι Μωσῆς σε ἐν τῷ ὕρει * ἐθνῶν εἰς ἀναίρεσιν, σταυρέ· * ἡμεῖς δὲ ἐκτυποῦμεν σε, * καρδίᾳ καθορῶντες σε, * καὶ προσκυνοῦντες τρέπομεν * ἔχθροὺς ἀσάρκους δυνάμει σου.

Σταυροθεοτοκίαν.

Βουλήσει σου ἄνθρωπος ἐγένου, * Θεὸς ὃν καὶ πάντων Ποιητής· * καὶ νῦν σταυρῷ κρεμάμενον * σὲ καθορῶ, Γίέ μου Χριστὲ, * ἡ σὴ τεκοῦσα ἐλεγε, * καὶ τὴν καρδίαν τιτρώσκομαι.

Τὰ Τριψόδια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. β'. Κύριος * ὃν πάντων.

Κύριος * ὃν πάντων καὶ Κριστῆς Θεὸς, * μέσον γῆς ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, * πρὸς σεαυτὸν ἀνυψῶν * τὴν πεσοῦσαν ἄνθρωπων οὐσίαν * κακίστῃ τοῦ ἔχθροῦ συμβουλίᾳ· * ὅθεν σε πιστῶς δοξάζομεν * τῷ σῷ πάθει στερεούμενοι.

Καθάραντες * αἰσθήσεις νηστείας φωτὶ, * τοῦ σταυροῦ ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι * πλούσιωτάτως, πιστοί, * αὔγασθῶμεν· καὶ τοῦτον ἐμφανῶς * προκειμενον σήμερον ὄρῶντες, * χειλεσιν ἀγνοῖς καὶ στόμασι * καὶ καρδίᾳ προσκυνήσωμεν.

Τόπον, οὐ * ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, * προσκυνήσωμεν, σταυρὸν τὸν θεῖον, * πέτρᾳ Θεοῦ ἐντολῶν * στηριχθῆναι τοὺς πάθας αἰτοῦντες * ψυχῆς ἡμῶν, κατευθυνθῆναι * ταύτης διαβήματα. ὅδὸν * εἰς εἰρήνης θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίαν.

Κόρης ἐξ * ἀνάνδρου, Χριστὲ, προῆλθες, * πρωταρθόμενος ἐκ

ταύτης σάρχα * ἔννουν καὶ ἐμψυχεν, * καὶ σταυρῷ σου ἐχθρὸν ἀφανίσας, * φθαρεῖσαν τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν * πᾶλιν, ὡς θεὸς, ἐκαίνισας. * διὸ δόξαζει εὔσπλαγχνίαν σου.

* Ετερον Τριώδιον, ποίημα Θεωδώρου.

* Ήχος α'. Στερέωσον, Κύριε.

Κροτήσατε ἄπαντα * ὑμνοις τὰ πέρατα, * καθορῶντα προσκυνούμενον τὸ ξύλον, * ἐν ψῷ Χριστὸς * ἀπεκρεμάσθη, * καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Προτίθεται σήμερον * ἡ ζωηρόρες * χαρά· δεῦτε, προσκυνήσαμεν σὺν φόβῳ * τὸν τοῦ Χριστοῦ * τίμιον σταυρὸν, * ἵνα λάβωμεν ἄγιον Πνεῦμα.

Δόξα.

Τρισάκτινε * Ήλιε, * τρισσοκλεέστατον φῶς, * Θεὲ Πάτερ, Λόγε καὶ ἄγιον Πνεῦμα, * ἡ ἄναρχος * φύσις καὶ δόξα, * τοὺς ὑμνοῦντας σε ρύσαι κινδύνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Γυνοῦσι σε τάξεις * Αγγέλων, εὐλογημένη, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ Παρθένε, * μεθ' ὧν σε νῦν * γένος ἀνθρώπων * ὡς ἀνύμφευτον δοξολογοῦμεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

* Ερχόμενος ἀψισθαι * σοῦ, ζωηρόρε σταυρὲ, * φρίτω γλῶσσαν καὶ διάνοιαν, προβλέπων, * ὅτι ἐν σοὶ * κατεκενάθη * τοῦ Κυρίου μου τὸ θεῖον Αἷμα.

* Ο Εἰρυός.

» Σ τερέωσον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * ἡν ἐκτήσω τῇ » Σ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, * ἐν ψῷ ἐχθρὸς * ἐθριαμβεύθη, * » καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Κάθισμα. * Ιδιόμελον. * Ήχος πλ. δ'.

Σ γήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ίδού γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε· * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐπύχομεν, * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

* Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γάρ γίνονται ιάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. * δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν. * Ελέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἔσαλεύθησαν * τοῦ θανάτου, Κύριε. * ὃν γάρ κατέπιε

πόθῳ ὁ ἄδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ. * ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου,
· Αγιε, * καὶ δοξολογοῦμεν σε, * Γιὲ Θεοῦ. ἐλέησον ἡμᾶς.

· Ωδὴ δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

· Λινιτόμενος τὸν τύπον * τοῦ σταυροῦ, χειρας ἔτεινεν * ἐναλλάξ, ἐγγόνους * πάλαι· Ιακώβ ὁ ἀστίμως * ἐπευλογῶν, καὶ σημαίνων * τὴν σωτήριον * εὐλογίαν πάντας ἐφ' ἡμᾶς * διαβήσεσθαι.

Συντηροῦμενοι σφραγῖδι * τοῦ σταυροῦ, καὶ προκείμενον * ἐν ἀγαλλιάσει * πνεύματος αὐτὸν ἀσπαζόμενοι, * πρὸς τὰ σωτήρια πάθη * ἐπειχθείημεν, * τὰ ὄλεθρια πάθη σαρκὸς * θανατώσαντες.

Τὸ σωτήριόν σε ὅπλον, * τὸ ἀγήττητον τρόπαιον, * τὸ χαρᾶς σημεῖον, * θάνατος δι' οὐ τεθανάτωται, * περιπτυσσόμεθα, δᾶς * κλείζόμενοι * τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, σταυρὲ * πανσεβάσμιε.

Σταυροθεωτοχίων.

· Ορατός μοι καθωράθης * ὁ ἀγγέλοις ἀπρόσιτος, * Ιησοῦ Γιέ μου, * σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενος· * καὶ νῦν ὄρῶσα σε ξύλῳ * καθηλούμενον, * ἐποδύρομαι, ή τοῦ Χριστοῦ * Μήτηρ ἔλεγε.

· Ωδὴ ε'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρὸς ἔχρημάτισας * ἐπὶ σταυροῦ ἥλούμενος, * πάντων ή ζωὴ καὶ σωτηρία· * τοῦτον οὖν δίδωσ * κεχαθαρμένη ψυχῇ, * Σῶτερ, περιπτύξασθαι, καὶ σοῦ * πάθη τὰ σωτήρια * κατειδεῖν ἀγαλλόμενον.

Παρίστανται τάξεις φοι * τῶν ἀσωμάτων τρέμουσαι, * ξύλον ζωδώρητον· ἐν σοὶ γάρ * τίμιον Αἴματος Χριστὸς ἔξεχεε, * λύθρον ἀναστέλλων ἐναγέες, * δαίμοσι φερόμενον * ἐπ' ὄλεθρῳ τοῦ πλάσματος.

· Ρομφαίᾳ πληγέντα με * τοῦ δυσμενοῦς ιάτρευσον * Αἴματί σου, Λόγε, καὶ τῇ λόγχῃ * ἀμαρτιῶν μου * τάχος διάρρηξον, * Σῶτερ, τὸ χειρόγραφον, βοῶ, * βιβλῷ καταγράφων με * σωζόμενων, ως εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεωτοχίων.

· Ο βότρυς ὁ πέπειρος, * πῶς ἐπὶ ξύλου κρέμασαι; * "Ηλιε τῆς δέξης, πῶς ἐπήρθης, * φέγγος ἥλους * σκοτίζων πάθει σου; * Σῶτερ, ή τεκοῦσα σε Ἀμνᾶς * πάλαι ἀνεβόα σοι, * μητρικῶς ὀλολύζουσα.

· Ωδὴ σ'. Εβόησε, * προτυπῶν τὴν ταφήν.

Συνέσεισας * τὸ τοῦ Ἀδού πηγνύμενος οίκημα, * τοῖς πιστοῖς δὲ * ἀδιάσειστον ἔρεισμα γέγονας, * καὶ βεβαία σκέπη * τοῦ Κυρίου, σταυρὲ πανσεβάσμιε.

Κατάκαρποι * ἀρεταῖς γεγονότες, τρυγήσωμεν * θείου ξύλου * ζωηφόρους καρποὺς, οὓς ἐβλάστησεν * ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ * Ἰησοῦς, ἡ κατάκαρπος ἄμπελος.

Τυμνοῦμεν σου * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε, * προσκυνοῦντες * τὸν σταυρὸν σου, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον. * δι' αὐτῶν γὰρ εἰλες * τὸ τῆς ἔχθρας, οἰκτίρμον, μεσότοιχον.

Σταυροθεοτοχίον.

Ναμάτων σε * ποταμὸν ζωηρόπτων ἐκύησεν * ἡ Παρθένος, * ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, * τὸν τῆς ἀφθαρσίας * τοὺς χρουνοὺς σωτηρίους πηγάσαντα.

Καταβασία.

Ἐ βόησε * πρωτυπῶν τὴν ταρήν τὴν τριήμερον, * ὁ προφήτης * Ἐ Ιωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. * Ἐκ φθερᾶς με ρῦσαι, * Ἰησοῦ, Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἡχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία * φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· * αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε * παράδοξος δέσις, * τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ· * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ Ἀδων τὸ νῖκος ἐληλαται· * ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἐν Ἀδῃ. Εἰσάγεσθε * πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ο Οἰκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο * ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, * δύο τοῖς ληστεύσασι, * καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου· * ὃν εἶδεν ὁ Ἀδης, * καὶ εἶπε τοῖς κάτω· * Ω λειτουργοί μου * καὶ δυνάμεις μου, * τίς ὁ ἐμπήξας * ἥλον τῇ καρδίᾳ μου; * ξυλίνη με λόγχη ἐκέντησεν * ἄφνω, καὶ διαρρήσσομαι * τὰ ἔνδον μου· πονῶ * τὴν κοιλίαν μου· ἀλγῶ * τὰ αἰσθητήριά μου· * μαιμάσσει τὸ πνεῦμα μου, * καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερευξασθαι * τὸν Ἀδάμ, καὶ τοὺς ἔξι Ἀδάμ * ξύλῳ δοθέντας μοι· * ξύλον τούτους εἰσάγει * πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πάξινη * Ἐλισσαῖος ἦν ἀνείλετο * ἐξ Ἱωρδάνου, Χριστὲ, * σταυρὸν ἐδήλου τὸν σὸν. * βυθοῦ ματαιότητος * ἔθνη γὰρ εἴλκυσας * ἀναμέλποντα. * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εύλογητὸς εἰ.

Συναγάλλονται * τῇ γῇ τὰ ἐπουράνια * τῇ προσκυνήσει σου, * σταυρέ· καὶ γὰρ διὰ σου * Ἀγγέλων ἀνθρώπων τε * ἔνωσις γέγονε, * παντοδύναμε, * ἀναβοώντων· Κύριε, * ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ως κυπάριστον * συμπάθειαν, ὡς κέδρον τε * πίστιν ἡδύπνοιον, * ὡς πεύκην ἀληθινὴν * ἀγάπην προσφέροντες, * τὸν τοῦ Κυρίου

σταυρὸν * προσκυνήσωμεν, * τὸν ἐν αὐτῷ δοξάζοντες * Λυτρωτὴν προσηλωθέντα. Σταυροθεοτοχίον.

Μή σαλεύσας * τὰ οὐράνια, ἐν μήτρᾳ σου * Θεὸς ἐσκήνωσε, * πόλις Θεοῦ ἔχλεκτή· * σταυρῷ δὲ πρεμάμενος * κτίσιν ἐσάλευσεν· * ὃν ικέτευε * ἐν ἀσταλεύτῳ πέτρᾳ με * τῇ αὐτοῦ συντηρηθῆναι.. Ωδὴ τῇ Πατέρᾳ εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐξέτεινας γεῖρας ἐπὶ ξύλου, * χειρὸς ἄκρατοῦς Ἀδάμ λύων ἀμάρτημα· * λόγγῃ ἐκεντήθης δὲ, * ταύτῃ τὸν πολέμιον * κατατιτρώσκων, Κύριε * χολῆς ἐγεύσω τε, * ἐνγέδωνον κακίαν ἔξαίρων· * ὅξος ἐποτίσθης, * ή πάντων εὐφρωσύνη.

Νοὶ καθαρῷ καὶ συνειδότι * λαμπρῶς προσελθόντες, πόθῳ προσκυνήσωμεν. * πρόκειται τὸ τίμιον * ξύλον καὶ σεβασμον, * δι’ οὓς Χριστὸς τὸν ἀτιμον * ὑπέστη θάνατον, * τιμὴν ὑπερτιθεὶς ἀνωτάτην * τοῖς τῇ παραβάσει * δεινῶς ἀτιμασθεῖσι.

Ξύλῳ ἀμαρτίας ἐνεχρώθην, * καὶ γεύσει τῇ ἐνηδόνῳ τεθανάτωμαι· * ζώωσόν με, Κύριε, * ἔγειρόν με κείμενον, * προσκυνητὴν ἀνάδειξον * τῶν παθημάτων σου, * καὶ μέτοχον ἐγέρσεως θείας, * καὶ συγκληρωνόμον * τῶν σὲ ἡγαπηκότων.

Σταυροθεοτοχίον.

Τψούμενον βλέπω σε, καὶ κάλλος * ἐν τῷ πάσχειν οὐδὲ εἶδος περικείμενον, * ὃνπερ σώματούμενον * ἔγνων ὥραιότατον * ὑπὲρ οἰούς ἀνθρώπων σε, * μονογενὲς Τίε, * ή πάναγνως ἐβόκ Παρθένος· * δεῖξον σου τὴν δόξαν, * ή πάντων σωτηρία.

Εἴρμος ἄλλος. Νόμων πατρῷων * οἱ μακαριστοί.

Ποίημα τοῦ Ιωσήφ.

Μέσης ἡμέρας * σταυρουμένου σου, * μέσον τῆς γῆς βουλήσει, * κόσμου τὰ πέρατα * μέσου φάρυγγος τοῦ δράκοντος * ἐξήρπασας, οἰκτίρμον· * διὸ ἐν μέσῃ * θείων Εβδομάδι νηστειῶν * προσκυνοῦντες, δοξάζομεν * τὸν τίμιον σταυρόν σου· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρᾶς σημεῖον, * ὅπλον ἄρρηκτον, * τῆς Ἐκκλησίας τεῖχος, * Μαρτύρων καύγημα, * Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, * Ἀρχιερέων σθένος, * ἐνδυναμώσας * τὴν ἐξασθενοῦσαν μου ψυχὴν, * προσκυνεῖν σε ἀξίωσον, * καὶ μέλπειν σοι βοῶντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρηνῶ καὶ κλαίω * καὶ ὁδύρομαι, * ὅταν εἰς νοῦν μου λάβω * τὸ δικαστήριον * τὸ ἀδέκαστον, μακρόθυμε, * κατάκριτος ὑπάρχων· * διό μου φεῖσαι, * καὶ τὸν ἐπικείμενον κλοιὸν * τῆς ψυχῆς μου ἐλάφρυνον, * ἵνα χαίρων κραυγάζω· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίου.

Ἐπύπου βάτος * τὸ μιστήριον * τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου τόχου, * Κόρη πανάμωμε· * ως ἔκεινη γὰρ διέμεινας, * ἀφλέκτως πῦρ τεκούσα * Χριστὸν Σωτῆρα, * τὸν ἀνύψωθέντα ἐν σταυρῷ· * ὃν δυσώπει ῥυσθῆναι με * πυρὸς τοῦ αἰωνίου, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βιῶντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος. Αὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα.

Ποίημα Θεοδώρου.

Δεῦτε, * τὸν σταυρὸν προτεθέντα Κυρίου, * νηστειὰ καθαρέν-
τες, * περιπτυξώμεθα πόθῳ· * θησαυρὸς γὰρ ἡμῖν * ἀγιάσμα-
τος ἐστὶ καὶ δυνάμεως· * δι' οὐ ἀνυμνοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Οὕτος * ὁ σταυρὸς ὁ τριμερῆς καὶ μέγας * μικροφανῆς τυγχά-
νων, * οὐρανομήκης ὑπάρχει· * τῇ δυνάμει αὐτοῦ * τοὺς ἀνθρώ-
πους πρὸς Θεὸν ἀναφέρει ἀεί· * δι' οὐ εὐλογοῦμεν * Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Μίαν * ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν οὐσίαν * δοξάζων, οὐ συγχέω *
μονοπρεστώπως τὰ τρία· * οὐδὲ τέμνω μορφὴν, * τὸν Πατέρα
καὶ Γίὸν σὺν τῷ Πνεύματι· * εἰς γὰρ ἐπὶ πάντων * Θεὸς, οὐ ἐν
Τριάδι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη * ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, * Θεόνυμφε Μαρία, *
ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα * τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, * τῆς ἀγνείας
τὴν σφραγῖδα φυλάξασσα· * σὲ μακαριωῦμεν * βροτοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦτο * τὸ πανάγιον ξύλον τιμάσθω, * ὃ ὁ Προφήτης πά-
λαι * βληθῆναι ἀνακραυγάζει· * εἰς τὸν ἄρτον Χριστοῦ * ὑπὸ Ἰσραη-
λιτῶν τῶν σταυρόυντων αὐτόν· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρμὸς, πρὸς τό· Αὕτη * ἡ κλητὴ.

» **X**εῖρας, * ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ * ὁ μέ-
» γας ἐν Προφήταις, * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιὴλ,
» ἀβλαβής * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν
» τὸν πάντων * Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Θ'. Απας γηγενῆς * σκιρτάτω.

Λόγχη σου πλευρὰν * ἐνύγης, ἀφέσεως * ἀναστομῶν μοι πη-
γάς· * ξύλῳ προσηλώθης δὲ, * τὴν διὰ ξύλου * ιστῶν κατά-
κρισιν * μέσον τῆς γῆς, φιλάνθρωπε· * ὅπερ τήμεις μεσασμῷ *
τῆς νηστείας * νῦν περιπτυσσόμεθα, * ἀνυμνοῦντες τὴν σὴν ἀγα-
θότητα.

Ορη, γλυκασμὸν, * βουνοὶ, ἀγαλλίασιν * πόθῳ σταλάξατε. * ξύλα τοῦ πεδίου δὲ, * λιβάνου κέδροι, * περιχορεύσατε * τῇ προσκυνήσει σήμερον * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ. * οἱ Προφῆται, * Μάρτυρες, 'Απόστολοι, * καὶ Δικαίων σκιρτήσατε πνεύματα.

Νεῦτον εἰς λαὸν * καὶ κλῆρον σου, Κύριε, * ξύλον ὑμνοῦντα σου, * θάνατον ἐκεύσιον * δι' οὐ ύπερστης. * μὴ νικησάτω σου * τὴν εὔτπλαγχνίαν ἀμετρος * πληθὺς κακῶν ἡμῶν, * ἀλλὰ σῶσον * πάντας, ύπεράγαθε, * τῷ σταυρῷ σου ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυρῷθετοκίον.

Νεύματι τῷ σῷ * κλονεῖς τὸν ὄρῳμενον * κόσμον σταυρούμενος. * μένεις δὲ κρεμάμενος, * ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγε, * τὰ ἐμπαθῆ νοήματα * τοῦ πρωτοπλάστου, Χριστὲ, * ἐξηλῶσαι * θέλων, καὶ ιασασθαι * τὴν αὐτοῦ συντριβὴν ἀγαθότητι.

Εἰρυὸς ἄλλος. 'Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ποίημα Ἰωσῆρ.

Ο 'Ελισσαῖος * πᾶλαι ποταμοῦ τὴν ἀξίνην * ἀνέλκων ξύλῳ, * σὲ τὸ ζωδώρητον ἐτύπου, σταυρὲ, ξύλον. * δι' οὐ ἔκ βυθοῦ ἀνείλκυσε * Χριστὸς τὰ ἔθνη * εἰδωλικῆς μανίας, * ἐν σοὶ προστηλωθεὶς. * ὅθεν * σὲ προσκυνοῦντες, τὸ κράτος * αὐτοῦ δοξάζομεν.

Ἡλίου σέλας, * Σῶτερ, μετεβλήθῃ εἰς σκότος * τῇ σῇ σταυρώσει, * φέγγος τε σελήνης ἀπεσβέσθη, καὶ στοιχεῖα * τρόμῳ ἥλοις ἀπαντα. * διὸ βιῷ σοι. * 'Αλλοιωθέντας σκότει * παθῶν μου λογισμοὺς, * Δόγε, * σῇ δεξιᾷ ἄλλοιωσας, * φώτισον, σῶσον με.

Τῷ μῶλωπὶ σου * Ιασαι ψυχῆς μου τὰ πάθη. * πλευρᾶς σου τρώσει * παῦσον ἐπωδύνους τε τὰς τρώσεις τῶν δαιμόνων. * ἥλοις σου, Χριστὲ, ἐξήλωσας * τὰς ἐνηδόνους * καὶ ἐμπαθεῖς ὄρεῖς, * διδούς μοι ἀπαθῶς * Πάθη * σοῦ τὰ σεπτὰ προσκυνῆσαι; * καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σταυρῷθετοκίον.

Ωραῖον καλλει * τέτοκεν ὥραία σε Κόρη. * ὃν καθορώσα * καλλος ἐν τῷ πάσχειν οὐδὲ εἶδος κεκτημένον, * Σῶτερ, θρηνῷδούσα ἔλεγεν. * 'Εκπλήττομαι σου * τὴν ὑπὲρ νοῦν, Γιέ μου, * ταπείνωσιν. δι' ἡς * σῶζεις * ταπεινωθεῖσαν τὴν φύσιν * τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰρυὸς ἄλλος. Φωτίζου, φωτίζου.

Ποίημα Θεοδώρου.

Προέρχου, φαιδρύνου, * πᾶς ὁ λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τὸ ξύλον προβλέπων * τοῦ σταυροῦ τὸ τίμιον * ἀσπασαι φόβῳ, καὶ λαβε χαράν, * τὸν ἐν αὐτῷ * Κύριον τῆς δόξης * ἀναρτηθέντα δοξάζων ἀεί.

Τὸ ὅπλον τὸ θεῖον * σὺ τῆς ζωῆς μου, ὁ σταυρὸς, * ἐπὶ σὲ ὁ Δεσπότης * ἀνελθών με ἔσωσεν * ἔβλυσεν αἷμα καὶ ὑδωρ νυγεῖς * ἐκ τῆς πλευρᾶς, * οὐ μεταλαμβάνων * ἀγαλλιῶμαι, δοξάζων αὐτόν. Δόξα.

Τριάδα προσώποις, * Μονάδα φύσει προσκυνῶ * σὲ, Θεότης ἀγία, * τὸν Πατέρα καὶ τὸν Γιὸν, * σὺν τῷ ἀγίῳ τε Πνεύματι, * μίαν Ἀρχὴν, * μίαν Βασιλείαν, * τὴν τῶν ἀπάντων δεσπόζουσαν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, * ἐν φιλοτελείᾳ Χριστὸς, * σὺ ἐδείχθης, Παρθένε, * ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βασιλεὺς * δι' ἣς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν * εἰς οὐρανὸν, * υἱοθετηθέντες * τῷ Πνεύματι, παμμαχάριστε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ σκῆπτρον τὸ θεῖον * τοῦ βασιλέως, ὁ σταυρὸς, * τοῦ στρατοῦ ἡ ἀνδρεία, * ἐν τῇ πεποιθήσει σου * τοὺς πολεμίους ἔκτρεπομεν. * νίκας ἀεὶ * τοῖς σὲ προσκυνοῦσι * κατὰ βαρβάρων παράσχου ἡμῖν.

Εἰρμὸς, πρὸς τό· Φωτίζου, φωτίζου.

» **Ω** Μῆτερ Παρθένε, * καὶ Θεοτόκε ἀψευδές, * ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐν σταυρῷ ὄψιν θέντα σαρκὶ, * σὲ οἱ πιστοὶ * ἀπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον, πρὸς τό· Ἐν Πνεύματι τῷ ιερῷ.

Μεσότητι τῶν νηστειῶν * τὸ πανσέβαστον ξύλον * τοὺς πάντας Μειεὶς προσκύνησιν * προσκαλεῖται, τοὺς ὅσοι * τὰ ἐαυτῶν παθήματα * τοῖς Χριστοῦ παθήμασιν * ἀξίως συναφικνοῦσι. * Δεῦτε, πάντες οἱ πιστοὶ, * προσκυνύσαμεν τὸ ξύλον. * τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου. Σταυροθετοκίον. "Ομοιον.

Η ἀνυμφος καὶ πάναγνος * τοῦ Λόγου Μήτηρ * ἐβόα ὅλοιν ζουσα, * ἐν κλαυθμῷ θρηνφρδοῦσα. * Τοιαῦτα μοι ὁ Γαβριὴλ * τῆς χαρᾶς ἐκόμιζε * τὰ εὐαγγέλια; Τέκνον, * ἀπιθι τοῦ πληρῶσαι * τὴν ἀπόρρητον βουλὴν, * καὶ θείαν οἰκονομίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ηχος πλ. δ.

Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντας, * τὴν ἄγουσαν * ἐπὶ τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον, * τὴν σὴν ἡμέραν ἰδεῖν, * ἦν εἶδεν Ἀβραὰμ καὶ ἔχάρη, * ὡς ἐκ τάφου τοῦ βουνοῦ * ζῶντα λαβὼν τὸν Ἰσαὰκ, * εὐδόκησον * καὶ ἡμᾶς πίστει ρυθμέντας τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ δείπνου μετασχεῖν τοῦ μυστικοῦ * ἐν εἰρήνῃ κράζοντας. * Ο φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγίτητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῆς δύναμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰώνιου ζωῆς· * τυράννων ἀπειλᾶς οὐκ ἐπιτοήθητε, * βασάνοις αἰχιζόμενοι εὑφραίνεσθε, * καὶ νῦν τὰ ἄμματα ὑμῶν * γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ήγος πλ. δ'.

Μεσάσσαντες τὸ πέλαγος * τῆς ἐγχρατείας, * λιμένα ἐκδεχόμεθα * τῆς σωτηρίας, * τὸν καιρὸν τοῦ Πάθους σου * τοῦ ἔχουσίου, Κύριε· * ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος καὶ σικτίμων, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως σου * ἐν εἰρήνῃ ἀξιώσον ἡμᾶς * θεάσασθαι, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό· τῇ δὲ Σταυροπροσκύνησις γίνεται ἐν τῇ α'. "Ωρᾳ· ἐν τῇ φαντασματικῇ προγραφέντα Τροπάρια τῇ Κυριακῇ, ἥγουν τὸ Ἰδιόμελον. Δεῦτε, πιστοί καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Ηροφητείας.

Ηγος πλ. β'.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξαζομεν.

Προκειμενον. Ήγος πλ. β'. Ψαλμὸς ξθ'.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εὐρρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἀποστραφήτωσαν.

Ηροφητείας Ήσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΖ'. 21.

Ιδοὺ γάρ, Κύριος ἀπὸ τοῦ ἀγίου ἐπάγει τὴν ὄργην ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει τὴν γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους. (Κεφ. ΚΖ'. 1.) Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἀγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ισχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅριν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν σκολιόν· ἀνελεῖ τὸν δράκοντα. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθύμημα ἔξαρχειν κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις ὄχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτῶ αὐτήν· ἀλώσεται γάρ νυκτὸς, ἡμέρας. δὲ πεσεῖται τεῖχος. Οὐκ ἔστιν, η ὡνύκ ἀπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἡθέτηκα αὐτήν. Τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε. Κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν

εἰρήνην αὐτῷ ποιήσωμεν εἰρήνην, οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ. Βλαστήσει καὶ ἔξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μή ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὗτος πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὗτος ἀναιρεθήσεται; μαχόμενος καὶ ὄνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἡσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἀνθεμία Ἰακώβ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεχομένους, ὡς κανίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδώλα αὐτῶν ἐκκεχομένα, ὥσπερ δρύμος μακράν.

Προκείμενον. Ἡγούμενος πλ. β'. Ψαλμὸς ο'.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἡλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρῦσαι με καὶ ἔξελοῦ με.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ιτῶμεν στίχους ί. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τοῦ Μηναίου δ. Στιγμὴν Ἰδιόμελον. Ἡγούμενος δ'.

II τῶν ἀγαθῶν * πρόδενος νηστεία * τὴν ἐκυρῆς μεσότητα νῦν ἐπήγαγε, * ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασσα, * καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ὠφέλειαν προτιθεῖσα· * καὶ γάρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπιτασία * πλείω τὴν εὐεργεσίαν ποιεῖται. * Διὸ τῷ πάντων καλῶν δοτῆρι * Χριστῷ εὐαρεστοῦντες βῶμεν. * Ο νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας, * ἀκατακρίτους ἡμᾶς * ἀξίωσον μετασχεῖν * καὶ τοῦ θείου Πάσχα σου, * ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντας, * καὶ ἀξίως σὺν Πατρὶ σε * καὶ Πνεύματι δοξάζοντας.

* Ετερον. Ἡγούμενος πλ. α'.

Oἱ ἐν χρυπτῷ ἀρετάς * ἐργαζόμενοι, * πνευματικάς ἀμοιβάς * ἐκδεχόμενοι, * οὐ μέσον τῶν πλατειῶν * θριαμβεύοντες ταύτας, * ἀλλ' ἔνδον τῶν καρδιῶν * ἀποφέρουσι μᾶλλον. * καὶ ἀπάντων ὁ βλέπων * τὰ ἐν χρυπτῷ γινόμενα, * τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. * Νηστείαν τελέσωμεν, * μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα. * ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν ἡμῶν * προσευ-

χόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν· * Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, δεόμεθα, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαρτυρικὸν. Ἡγος ὁ αὐτός.

Αἱ κορέστω διαθέσει ψυχῆς * Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἄγιοι Μάρτυρες, * οἵτινες διαφόρους αἰχισμοὺς * παθημάτων ὑπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· * ἀκλινῆ καὶ ἀτρωτὸν * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν καὶ παρρήσιας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αιτήσατε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ, τοῦ Ἰωσήρ.

Ἡγος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείας ἐν ὕδατι * ψυχᾶς * πάντες ἀπανίψωμεν· * καὶ προσελθόντες, τὸν τίμιον * καὶ πανσεβάσμιον * σταυρὸν τοῦ Κυρίου * πιστῶς προσκυνήσωμεν· * τὸν θεῖον φωτισμὸν ἀριστεροῦ, * καὶ τὴν αἰώνιον * σωτηρίαν νῦν καρπούμενοι, * καὶ εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

"Οὐροί.

Αἱ ποστόλων καύγημα, * σταυρὲ, * ὅνπερ περιέπουσιν * Ἀρχαὶ, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι, * τοὺς προσκυνοῦντας σε. * πάσης βλάβης σῶζε, * καὶ τὸ θεῖον στάδιον * ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἀξιώσον * καλῶς ἀνύσαντας, * τὴν ἡμέραν τῆς ἐγέρσεως * ἐπιφθάσαι, * δὶ' ἡσπερ σωζόμεθα.

"Ἐπερον Στιγμῶν προσόμοιον, τοῦ Στουδίτου.

Ἡγος βαρύς. Σήμερον * γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σήμερον * τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου * προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· * Σκαῖρε, ζωῆς ξύλον, * θανάτου νεκρωτά· * χαῖρε, χαρὰ κόσμου, * φθορᾶς ἀναιρέτα· * χαῖρε, ὁ τοὺς δαιμονὰς * σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· * τῶν πιστῶν τὸ καύγημα, * τὸ ὅπλον τὸ ἄρρηκτον, * τοὺς ἀσπαζομένους σε * φρούρησον, ἀγίασον, δεόμεθα.

Καὶ τοῦ Μηναίου δ. Δόξα... καὶ νῦν.

"Ιδιόμελον. Ἡγος πλ. δ·

Σήμερον * ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ * προσιτός μοι γίνεται· * καὶ πάσχει πάθη, * ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν. * ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς * ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπιτύεται, * καὶ δίδωσι τὸν νῶτον * ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. * Τοῦτον ἡ ἀγνὴ * Παρθένος καὶ Μῆτηρ * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, * ὁδυνηρῶς ἐφθέγγετο· * Οἴμοι, * τέκνον ἐμόν! * τί τεῦτο πεποίηκας; * ὁ ὡραῖος καλλεῖ * παρὰ πάντας βροτούς, * ἀπνοὺς, ἀμορφοῖς φαίνη, * οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ καλλος! * Οἴμοι, * τὸ ἐμὸν φῶς! * οὐ δύναμαι

ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· * τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, * καὶ δεινή μοι ρομφαία· * τὴν καρδίαν διέρχεται. * Ἀνυμνῶ σου τὰ πάθη, * προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον· * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσοδος. Φῶς ἵλαρόν. Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς οὗτος.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ο Θεὸς, τὸ χρῆμά σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 18.

|| σαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἔξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χàμ, Ἰάφεθ· Χàμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. Τρεῖς οὖτοι εἰσὶν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἥρξετο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. Καὶ ἐπειν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Χàμ, ὁ πατὴρ Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἴματιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοράνως, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος. Καὶ εἶπεν· Ἐπικατάρατος Χαναάν παῖς· οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ, καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ. Πλατύναι ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ, καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ. Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σὴμ· καὶ γενηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ. Ἔγησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτη τριακόσια πεντήκοντα. Καὶ ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἑτη, καὶ ἀπέθανεν. (Κεφ. Ι'. 1.) Αὕται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χàμ, Ἰάφεθ, καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς οὗτος. Ἡχος δ'.

Ἐμοι δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι.

Στίχ. Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ!

Παροιμίων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 23.

Ανὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραιάς. Χειρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσαν-

ταὶ ἐν προνομῇ. Φοιθερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαιού, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιοις ἐαυτοῦ φίλος ἔσται, ἀμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, τὸ δὲ ὄδός τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. Οὐκ ἐπιτεμένται δόλιος θῆρας, κτημα δὲ τίμιον ἀνήρ καθαρός. Ἐν ὄδοις δικαιοσύνης ζωὴ, ὄδοι δὲ μηνησικάκινοι εἰς θάνατον. (Κεφ. ΙΓ'. 1.) Γίδες πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. Απὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄνωροι. "Ος φυλάσσει τὸ ἐαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δὲ προπετής χειλεστὶ πτοήσει ἐαυτόν. Ἐν ἐπιθυμίαις ἔστι πᾶς ἀεργὸς, χερεῖς δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. Λόγον ἀδικον μισεῖ δίκαιοις, ἀσεβῆς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἔξει παρρησίαν. Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἐαυτούς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἐαυτούς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. Φῶς δικαιοίς διὰ παντὸς, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προργιαζμένων.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΩΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαγόντος Ἡγού. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Ἀπόστολικὰ τῆς Ὁκτωήγου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Κάθισματα.

Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήρ.

Ἡγος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Δινάμει τοῦ σταυροῦ * κρατυνόμενοι, πᾶσαν * τὴν πλάνην τοῦ ἔχθροῦ * κατελύσατε ὄντως, * Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, * πρεσβεύται τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * ὅθεν σήμερον * ἐν τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει * ἐπαγάλλεσθε, * ὑπέρ ἡμῶν δυσωποῦντες * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον. "Ομοίον;

Ι αρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δεχεῖσν, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωκότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλιψεων· * σὺ γάρ πέφυκας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία *

καὶ βοήθεια, * καὶ χραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἔχος βαρύς. Κύριε, * ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου.

Κύριε, * τὸν σὸν σταυρὸν ὄρῶντες * προκείμενον σήμερον, * προσερχόμεθα πιστῶς * ἐν ὑμνοῖς καὶ ψῷσις, * ἀσπαζόμενοι αὐτὸν * ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ. * ἀγίασον τοὺς δούλους σου, * εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου * τῇ τούτῳ ἐπιφανείᾳ, * μόνε πολυέλεε.

Θεοτοκίων. Αὐτόμελον.

Κύριε, * ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου, * καὶ πρόβατα νομῆς σου. * Κπλανηθέντας τῇ φθορᾷ * ἐπίστρεψον ἡμᾶς; * σκορπισθέντας, ὡς ποιμὴν, * συνάγαγε ἡμᾶς; * ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, * φιλάνθρωπε: σπλαγχνίσθητι, * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, * μόνε ἀναμάρτητε.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψίδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ δ'. Ωδὴ.

Τριψίδιων τοῦ Ἰωσήφ.

Ωδὴ δ'. Ἔχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Αγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν δωρούμενος ἡμῖν, * ἄγιε σταυρὲ, * Αποστόλων * καύχημα καὶ στήριγμα, * πρόκεισαι εἰς προσκύνησιν * σήμερον * πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, * τὸν τῆς νηστείας καιρὸν * ἔξευμαρίων ἡμῖν.

Σκιογραφούσας τὸν σταυρὸν * χεῖρας ἐκτείνας, Ἀμαλὴκ * ἔτρεψε Μωσῆς· * ὃν τυποῦντες, * χεῖρας ἐμπετάσωμεν, * νηστείαις καὶ δεήσεσι, * στέφος ὅπως * τρέψωμεν δαιμόνων * ἐκπλεμούντων ἡμᾶς * διὰ παντὸς φθονερῶς.

Θείω ἀρότρῳ σταυροῦ * κατενεώσατε τὴν γῆν, * θεῖοι Μαθηταί, * καρποφόρον * ταύτην ἀναδείξαντες, * βλαστάνουσαν εὔσεβειαν· * ὅθεν ὑμᾶς * φωναῖς ἐτησίοις * ἀνευφημοῦντες, Χριστὸν * ἀει· δοξάζομεν.

Θεοτοκίων.

Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, * ἀγαθύντον μου τὴν ψυχὴν, * ἦν ὁ πονηρὸς * συνηθείᾳ * πονηρῷ ἐκάκωσεν, * ἀθλίως δελεάσας με· * ὅπως ὡς * αἰτίαν σωτηρίας * ὑμνολογῶ σε ἀει, * τῇ πρελυμνητον.

Ἐτερον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἔχος βαρύς. Τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν σου, Χριστέ.

Προτίθεται * ὁ πανάγιος σταυρός. * προσέλθωμεν, * ἀσπασώμεθα παύτον· * καὶ γάρ ἐστι * κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ἡ χάρις σου * καὶ τῷ τύπῳ σου φοιτᾷ, * ἐλεύθερα * δαιμονίων τὴν πληθὺν, * σταυρὲ Χριστοῦ, * ὅπλον ἀπροσμάχητον.

Δόξα.

Μονάδα σε * κατ' οὐσίαν ἀνυμνῶ, * Τριάδα δὲ * ὑποστάσεων τιμῶ, * Πάτερ, Υἱὲ, * Πνεῦμα τὸ παράκλητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίν.

* Εκύησας, * Κόρη ἄνανδρε, Θεὸν, * πανάμωμε, * τὸν κατέχοντα δρακὶ * τὰ πέρατα, * πάντων ἀρχαιότερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

* Απόστολοι, * οἱ τοῦ κόσμου πρεσβευταί, * αἰτήσατε * τοῦ σωθῆναι καὶ ἡμᾶς * κατέχοντας * ὅπλον τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

* Ο Εἰρυμός.

* Τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν σου, Χριστὲ, * πιστούμενος * ὁ Προφήτης Ἀβρακεύμ * ἐκραύγαζε. * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

* Ωδὴ ή. Αὗτη * ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα.

X αἵροις, * ὁ σταυρὸς ὁ τριμερῆς καὶ θεῖος, * ἐν φειδώσιας, * οἱ σταυροὶ τοῦ πονηροῦ δουλωθέντας * ἡλευθέρωσαν * οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, ἀναμέλποντες: * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σθένος * τὸν σταυρὸν κραταιὸν κεκτημένοι, * τοὺς δεινῆς δυναστείᾳ * τοῦ πονηροῦ δουλωθέντας * ἡλευθέρωσαν * οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, ἀναμέλποντες: * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἴμοι! * τί φρικῶδες τὸ βῆμα ἔχεινο, * ἐν φειδώσιας, * οἱ σταυροὶ τοῦ πονηροῦ δουλωθέντας * ἡλευθέρωσαν * οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί, ἀναμέλποντες: * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κόλπων * οὐκ ἐκστὰς τῶν πατρώών, ἐν κόλποις * ἀνεκλιθῆς Ηαρθένου, * ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ γένους, * οὐ ἐφόρεσας * διὰ σπλάγχνα, Ἰησοῦ, τὸ ὄμοιωμα. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰρυμός ἀλλοι. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Tὴν σταυροφόρον σου * ἐβδομάδα τιμῶμεν, * ὡς προσκυνήσιμον. * ἐν σοὶ γάρ τὸ ξύλον * τὸ ἄγραντον * προσκυνοῦντες, βοῶμεν. * Γιμνεῖτε, Ιερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βαθαί τοῦ θαύματος, * Βασιλεῦ τῶν αἰώνων! * ὅτι τὸ ξύλον ἐν φειδώσιας, * ἡξίωσας * ἡμᾶς τοὺς σοὺς ικέτας * ιδεῖν καὶ προσκυνεῖν. * διό σε μετὰ φόβου * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Εύλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

* Ω ὁμοούσιε, * ὁ Τριάς παναγία, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * Θεότητος * ἀμερές σου τὸ κράτος * δοξάζω^{γενεντη} καὶ ὑμνῷ * τὴν μίαν Βασιλείαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πλασταυγήσαντα * τὸν Ἀδάμ καὶ εἰκόνα, * καὶ ἐκ φυράματος αὐτοῦ προελθόντα, * καὶ λύσαντα * τὴν ἀρχαίαν κατάραν * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπέρυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ δωδεκάχορδος * λύρα τῆς Ἐκκλησίας, * ὡς μελουργοῦσα τῆς σοφίας τὸν λόγον, * Ἀπόστολοι, * τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας * αἰτήσατε ἴδειν * τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, * καὶ ἀστι εἰς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ο Εἰρηνός.

Τὸν μόνον ἀναρχὸν * Βασιλέα τῆς δόξης, * ὃν φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, * καὶ τρέμουσι * τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπέρυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὡδὴ θ.. Φωτίζου, φωτίζου.

Φ αιδρύνου, φωτίζου, * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, * τοῦ σταυροῦ ταῖς ἀκτίσιν, * ὃν φέρεις προκείμενον * πάντων πιστῶν εἰς προσκύνησιν. * σὺ δὲ πληθὺς * πᾶσα τῶν δαιμόνων, * σκότους πλησθεῖσα ἀπόδραθι.

Κράτος ἐγκρατεῖας * ὁ θεῖος πέφυκε σταυρὸς, * συνεργὸς ἀγρυπνούντων, * νηστευτῶν ἐνίσχυσις, * πολέμουμένων ὑπέρμαχος. * Τοῦτον, πιστοί, * πόδια συνελθόντες, * περιχαρῶς προσκυνήσωμεν.

Θεμέλιοι θεῖοι * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * ἐδρασμῷ εὐσεβείας * πάντας συντηρήσατε, * καὶ ἐπὶ πέτραν στηρίζατε * τὴν ἀρραγή * τοῦ ἔκλεξαμένου * ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔγδοξοι.

Θεοτοκίον.

Χαράν συλλαβοῦσα * τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, * τῆς ἐμῆς νῦν καρδίας * τὴν λύπην ἀφάνισον * τὴν ψυχοφθόρον, καὶ δίδου, ἀγνῆ, * χαροποιὸν * πένθος, ὅπως εὔρω * ἔκει τὴν θείαν παράκλησιν. Άλλος. Σὲ τὴν ἄχραντον.

Σὺ τυπούμενον * Μερρᾶς τὰ ρεῖθρα πᾶλαι * γλυκαίνεις, πάνσεπτον ξύλον. * σύ μου γλύκανον καὶ τὴν ἐγκράτειαν, * ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, * ὑμνοις προσκυνούμενος.

Σὲ, τὸ ἄμαχον * τῆς βασιλείας ὄπλον, * τοῦ στρατοπέδου τὸ σθένος, * τῆς συγχλήτου τὸ κραταίωμα, * τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ * ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ, τόν ἀναρχὸν * Πατέρα καὶ Δεσπότην, * καὶ τὸν συνάναρχον Λόγον, * καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἀγιον * εὐτεβῶς οἱ πιστοί * ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Σὲ τὴν ἐνδοξὸν * καὶ μόνην Θεοτόκον, * τὴν τὸν ἀχώρητον Δόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, * καὶ τεκοῦσαν σαρκὶ * ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὴν πύρινον * φθογγὴν τῶν Ἀποστόλων, * ὡς καταφλέξασαν πᾶσαν * ὑλην πλάνης, καὶ εὐσέβειαν * ἐμψυτεύσασαν κόσμῳ * ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

(*) Εἰρημός.

* Σὺ ἐ τὴν ἀχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον, * τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, * καὶ τεκοῦσαν σαρκὶ * ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού εἰς Στιχὸν, τὸ Ἰδιομελὸν.

Ἡγοὺς βαρύς. Δίς.

Ζηλώσωμεν, οἱ πιστοὶ, * τοῦ τελάνου τὴν μετάνοιαν, * καὶ Ζυμὴ φαρισαῖκῶς ἐγκαυχησώμεθα· * ἀλλ’ ἐκ βάθους καρδίας * στεναγμὸν προσοίσωμεν * τῷ εὐεργέτῃ Χριστῷ· * αὐτὸς γάρ ἐνετίλατο λέγων * "Οτι πᾶς ὁ ὑψών ἔσυτον, * ταπεινωθήσεται· * ὁ δὲ ταπεινῶν ἔσυτὸν, * ὑψωθήσεται· * διὸ * ὅμοφρόνως βιήσωμεν αὐτῷ· * "Ο Θεὸς, * ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, * καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

"**Ἐν πνέοντες**, * πρὸς ἐν βλέποντες * οἱ ἀβλοφόροι Μάρτυρες, * Εμίαν ὁδὸν ζωῆς εύραμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, * ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν· * ὡς τοῦ θαύματος! * ὥσπερ θησαυροὺς, * τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλήλους ἐλεγον· * "Οτι καν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάντας, * καὶ τῇ γενέσει * τὰ ὄφειλόμενα λειτουργήσομεν· * ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, * τὸ κοινὸν * ίδιον ἡγησάμενοι· * θανάτῳ ζωὴν ὀνησώμεθα. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγοὺς ὁ κύτσις.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * τὴν ζωὴν ἡμῶν * τῶν βιοώντων σοι· * "Ελεῆμον * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέστην, τριπάριον τῆς Ηροφρείας.

Ἡγοὺς πλ. β'.

Τιὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἀγίαν σου **Ανάστασιν** δοξαζόμεν.

Πρόκειμενον. Ἡγοὺς δ'. Ψαλμὸς ογ'.

"Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος ειργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Στίχ. "Ινα τί, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος;

Τι αδές λέγει Κύριος· Ἀκούστατε λόγον Κυρίου, ἄνδρες τεθλιψμένοι, καὶ οἱ ἀρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπατε· Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἄδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγίς φερομένη ἐάν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν φεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ φεύδει σκεπασθησόμεθα. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Καὶ θήσω χρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην φεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς, μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγίς φερομένη ἐάν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα· ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· πρωτὶ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς πονηρά. Μάθετε ἀκούειν στενοχωρούμενοι· οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι. "Ωσπερ ὅρος ἀσεβῶν ἀναστήτεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαών, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὃ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐρραβιθείητε, μηδὲ ισχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἥκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ἢ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Προσκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς δ'.

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐξομολογησώμεθά σοι, ὁ Θεός, ἔξομολογησώμεθά σοι.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστῶμεν στίχους σ'. καὶ ψᾶλλομεν τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριψίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγμὴ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ἀειμακάριστον * ἀξιωθέντες ἀσπάσασθαι * οἱ πιστοὶ σταυρὸν, Κύριε, * δι' οὐ ἡμᾶς ἔσωσας, * ἀνυμνολογοῦμεν * τὴν σὴν

εύσπλαγχνίαν, * καὶ δυσωποῦμεν σε, Χριστέ· * Πᾶσι παράσχου τὴν ἀγαλλίασιν, * Σωτὴρ, τοῦ σωτηρίου σου, * ἐν μετανοίᾳ διδοὺς ἡμῖν * κατιδεῖν σου τὴν ἔγερσιν, * καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας * ἐπὶ σταυροῦ ἐκτεινόμενος, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, * κεχροὺς ἀναστήσας τε * ζωηφόρω λόγῳ· * ὅθεν δυσωπῶ σε· * Τὴν νεκρωθεῖσαν μὲν ψυχὴν * τῇ ἀμαρτίᾳ ζώσον, Κύριε, * παρέχων μοι κατάνυξιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν * ἐν ἡμέραις ἀγίαις σου * τῆς νηστείας, φιλάνθρωπε.

Ἐτερον Στιγμὴν προτίμωριν, τοῦ κυρίου Θεοῦ ὑμῶν.

'Ηχος δ'. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα.

Τὸν σὸν σταυρὸν τὸν ἄγιον * ἀξιωθέντες ἐν χαρῇ * καὶ κατιδεῖν καὶ προσπεῦσασθαι, * αἰτοῦμεν σε, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα καὶ αὐτὰ τὰ ἄχραντα * προφθάσωμεν πάθη σου, * τῇ νηστείᾳ νευρούμενοι, * προσκυνοῦντες, ὑμνοῦντες τὴν σταύρωσιν, * λόγχην, τὸν σπόργον, τὸν κάλαμον, * δι' ὧν ἡμᾶς ἀπαθανατήσας, * εἰς τὴν ἀργαλίαν παλιζῶν τρυφὴν * ἐπανήγαγες, ὡς φιλάνθρωπος· * διό σε εὐχαρίστως δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ἐσπέρας Προκείμενον. 'Ηχος πλ. δ'. Ψαλμὸς οε'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στιγ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ ὁ Θεός.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ': 32.

Αὕται αἱ φυλαὶ οἵων Νῷε κατὰ γενέτεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἔθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ τὸν κατακλυσμόν! (Κεφ. ΙΑ'. 1.) Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εύρον πεδίον ἐν γῇ Σεναάρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ἀνθρώπος τῷ πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. Καὶ εἶπαν· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἐαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὐ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἔως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν ἐκυτοῖς ὅνομα, πρὸ τοῦ διεσπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ὡκοδόμησαν οἱ οἰοι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδού, γένος ἐν καὶ χεῖλος ἐν πάντων· καὶ τοῦτο ἥρξαντο ποιῆσαι· καὶ νῦν οὐκ ἔχλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἀν ἐπιθῶνται ποιεῖν. Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἔχει τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἔκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος

έκειθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπαύταντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. Διὰ τοῦτο ἐχλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἔκει συνέχεε Κύριος τὰ χειλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἔκειθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἡγος βαρύς. Ψαλμὸς οφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέχραξα.

Στιχ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξέζητησα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 19.

Επιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἐση, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄρρωστος γνωσθήσεται. Ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά. Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλούτος ἀσεβῶν. Δικαῖοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἑτη πολλὰ, ἀδικοὶ δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. Ὅς φείδεται τῆς βαχτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. Δικαῖος ἔσθων ἐμπιπλῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς. (Κεφ. ΙΔ'. 1.) Σοραὶ γυναικεῖς ψυχοδόμησαν οἴκους, ἢ δὲ ἀφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὄρθως φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος ἀφρόνων, βαχτηρία ὕβρεως, χειλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. Οὐ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὐ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαλεῖ δὲ ψευδῆ μάρτυς ἀδικος. Ζητήσεις σορίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθησίς δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον. Ἡγος πλ. β'. Δικ.

Παρὰ Κυρίου * τοῦ ταπεινώσαντος ἐσυτὸν, * μέχρι τοῦ διὰ σταυροῦ θανάτου διὰ σὲ, * μαθοῦσα, ψυχὴ μου, * τὴν ἐξ ἐπάρσεως ταπεινωσιν, * καὶ τὴν ἐκ ταπεινώσεως ὑψωσιν, * ἐπ' ἀρεταῖς μὴ ἐπαίρου, * μηδὲ σαυτὴν δικαίαν ὑποπτεύσα, * τὸν πληγίον κατάκρινε, * ὡς ὁ μεγάλαυχος Φαρισαῖος· * ἀλλ' ἐν φρονήματι καταβεβλημένῳ * τῶν σῶν ἀμαρτημάτων * μνημονεύσουσα μόνον, * ὡς ὁ τελώνης, βόσον. * Ὁ Θεός, * ἵλασθητι με τῷ ἀμαρτωλῷ, * καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * οὐκ ἡρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέγουν ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοχίου.

"Ηγος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

H πάναγνος ὡς εἶδε σε * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον, * ἀνεβόα· *
Τί τὸ ξένον, ὁ ὄρω * μυστήριον, Τιέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου
θνήσκεις * σαρκὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ "Ηγού. Μετὰ τὴν α' Στιγκολογίαν, λέγο-
μεν Καθισματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωάγος. Μετὰ δὲ τὴν β'.
Στιγκολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

"Ηγος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Tης ἐγκρατεῖας τὸν καιρὸν * ἀγιαζῶν, * ὁ πανσεβάσμιος σταυ-
ρὸς * καθορᾶται· * ὃν προσκυνοῦντες σήμερον βοήσωμεν. * Δέ-
σποτα φιλάνθρωπε, * τῇ αὐτοῦ συμμαχίᾳ * δίδου διελθεῖν ἡμᾶς *
τὸ λοιπὸν τῆς νηστείας * ἐν καπανύξει, καὶ τὰ ζωηρὰ * βλέψαι
σου πάθη, * δι' ᾧ ἐλυτρώθημεν.

Σταυροθεστοχίου. "Ομοιον. "Ηγος ὁ αὐτός.

Tὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα, * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε,
Χριστὲ, * τετοχια, * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον ὡς ἔβλεψεν. *
Οἵμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος, * ὡς
Θεὸς, ὑπ' Ἀγγέλων, * ὑπὲ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τιέ, * θελῶν
σταυροῦσαι; * Υμνῶ σε, μακρόθυμε.

Eἰς τὴν τρίτην Στιγκολογίαν, Κάθισμα Θεοδώρου Στουδίτου.

"Ηγος δ'. Ταχὺ προκατατέλαβε.

Tιὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν * νῦν καθορῶντες, Χριστὲ, * σταυρὸν
σου τὸν ἀχραντὸν,* καὶ προσκυνοῦντες χαρᾶ, * φαιδρῶς ἐκβοῶ-
μεν σοι· * Δόξα σοι, ὁ ἐν τούτῳ * ὑψωθῆναι θελήσας· * δόξα
σοι, ὁ φωτίσας * δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν· * ἐν ώστε ἀκαταπαύ-
στως * ὑμνοῖς δοξαζόμεν.

Σταυροθεστοχίου. "Ομοιον.

Sταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἀνυμφος Μήτηρ σου, *
Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. * Τί τὸ καινὸν
καὶ ξένον * τούτῳ, Τιέ μου, θαύμα; * πῶς, ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, *
όμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * Ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων, ὡς εὔ-
σπλαγχνος·

Μετά τὸν Ν'. τὸν ἐπόκενον Κανόνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, μετὰ τῶν Τριῳδίων εἰς τὴν ταξινούσιν αὐτῶν τὸν δὲ Μηναίου Κανόνα φάλλοις εἰν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ο Κανὼν, οὐ δὲ ἀκροστιγίς· Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον * σταυρὸν νοὶ καθαρῷ * καὶ εὔσεβει γνώμῃ * δεῦτε προσκυνήσωμεν· * πρόκειται γὰρ δωρούμενος * τοῖς αὐτῷ προσιστεῖν * ἀγιασμόν τε σωτηρίον, * ἐλαμψίν καὶ δόξαν καὶ ἐλεος.

Ο ζωδώρητος σταυρὸς προκείμενος * καὶ καθορώμενος * φωτειδῆ αἰγλην * ἀποκέμπει χάριτος· * προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν * φωτισμὸν εὑφροσύνης, * καὶ σωτηρίαν καὶ ἀφεσιν, * αἰνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται δένον τοῖς ἡρῷις θέαμα, * σταυρὸς ὁ τίμιος, * καὶ ὡς πηγὴ βρύει * ψυχικὰ χαρίσματα, * καὶ παύει ἀμαρτήματα, * καὶ νοσήματα λύει, * καὶ τὰ φρόνηματα ρώννυσι * τῶν εἰλικρινῶν προσιόντων αὐτῷ.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ σταυροῦ τὸ τρόπαιον, * θάλασσαν τέμνουσσα· * δι' οὐ δημειεῖς πίστει * ἀποντίστως πλεόμεν * τοῦ βίου ὄντος ἀστατον, * καὶ τὰ ῥεύματα πάντα * τῆς ἀμαρτίας ἔχφεύγομεν, * καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε, τέκνον, ἀπορρήτως ἔτεκον, * ὡδίνας ἔφυγον· * καὶ πῶς νυνὶ ὅλη * ὁδυνῶν πεπλήρωμαι; * ὡρῶ γὰρ σὲ κρεμάμενον, * ὡς κακοῦργον, τῷ ξύλῳ, * τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, * ἐλεγεν δὲ πάναγνος κλαίσουσα.

Ωδὴ γ'. Ο στερεώσας καπ' ἀρχάς.

Σταυρὸς, ὁ πάντων τῶν καλῶν * παρεκτικὸς, καθορᾶται * προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα δὲ κτίσις * ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, * φωτίζομένη χάριτι· * τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει * ἀνυψωθέντος Θεοῦ ημῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτ! * τῶν τοῦ σταυροῦ λαμπηδόνων, * μεσασμῷ τῆς ιερᾶς ἐγκρατείας, * σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν * ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· * Ο φωτισμὸς τῶν ὅλων, * εὐσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι.

Τμολογοῦμεν σε, σταυρὲ, * καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, * ἔξαιτούμενοι· Τῇ σῇ δυναστείᾳ * ἔξελοῦ ημᾶς ἐχθροῦ * παγίδων, καὶ κυβέρνησον * πάντας ημᾶς πρὸς ὅρμον * τῆς σωτηρίας τιμῶντας σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, * καὶ μὴ

φέρουσα τῶν σπλάχγων τὸν πόνον, * ἔδονεῖτο ἡ σεμνὴ * Παρθένος, ἀνακραζούσα· * Οἶμαι, Γιέ μου! τί σοι * δῆμος ἀνόμιων ἀπέδωκεν;

Καθισμα. Ἡχος πλ. β'.

Mόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἑσταλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γάρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, * ἀπελυσε τρόμῳ· * ἔδειξας τὸν τὸ σωτήριόν σου, * Αγιε, * καὶ δωξολογοῦμεν σε· * Γιὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ ημερών τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ίδού γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἐστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ωδὴ δ. Σύ μου, Χριστέ.

Hραταιά * σκέπη τε καὶ ἐπανάρθωτις * τῶν ἀνθρώπων, * τὸ ἀκαταμάχητον * ὅπλον τῆς πίστεως, ὁ σταυρὸς * ὁ σωτηριώδης, * ίδού, ὥραται προκείμενος, * καὶ πάντων τὰς καρδίας * τῶν πιστῶς προσιόντων * ἀγιάζει, φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῷ μεσασμῷ * τῆς ἐγκρατείας, προκείμενος * ἐν τῷ μέσῳ * πάντων, ὑπεράγαθε, * σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, * ἐν φάνυφάθης * ἐθελουστίως, φιλάνθρωπε, * τὸν κόσμον ἀγιάζει· * τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, * καὶ διώχει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ο οὐρανὸς * καὶ πᾶσα γῆ συνευφραίνεται· * Αθλοφόροι, * Μάρτυρες, * Απόστολοι, * ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς * νῦν ἀγαλλιῶνται, * τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι * προκείμενον ἐν μέσῳ * ζωδώρητον ξύλον, * καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, * Κύριε, ὁ ἀσυνείδητος * μὴ φυλάξας, * μέλλω κατακρίνεσθαι, * ἡγίκα ἕρχῃ ἐξ οὐρανοῦ * κρίναι τῶν ἀνθρώπων * τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· * Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου * ἐπιστρέψας με σῶσον, * μετανοίας παρέχων μοι δάχρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, * τέκνον, ἐκ μήτρας σε ἔτεκόν, * καὶ ὥρωτα * ξύλῳ σε κρεμάμενον * ἐξαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ * ὑψώς μυστηρίου, * καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, * ἡ πάναγνος ἐβόα, * ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, * ὡς Μητέρα Θεοῦ, μακαρίζομεν.

Ωδὴ ε'. Ινα τί με ἀπώσω.

Aλαλαξατε, ἔθνη· * ἄσατε, σκιρτήσατε, * φυλαί, καὶ ψάλατε * τῷ Θεῷ τῷ δόντι· * τὸν σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· * οὐ τῆς ἐγκρατείας * νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶμεν, * διανοίᾳ ψυχῇ τε ἐσθίοντες.

Νοεραὶ στρατιαι σε * πᾶσαι περιέπουσι, * σταυρὲ πανάγιε, * καὶ βροτοὶ πηλίνοις * σοὶ προσψάυοντες χείλεσι σήμερον, * ἀπαντλούμεν πόθῳ * ἀγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * ἴασαι τὰ χρόνια, * εὐσπλαγχνε Κύριε, * καὶ προσκυνητὴν με * τῶν ἀγίων παθῶν σου ἀξιώσον, * τῆς νηστείας χρόνῳ * βελτιώθεντα, ἀναδεῖξαι * καὶ κακῶν ἀποσχεῖν, ὑπεράγαθε.

Σταυροῦεστοκίων.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα * τὸν δι' ἀγαθότητα * ἐκ σοῦ, πανάμωμε, * ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, * ἐτιτρώσκου τὰ σπλάγχνα, καὶ ἐλεγεῖς. * Οἴμοι, θεῖον Τέκνον! * πῶς ὑπὲρ πάντων ὁδυνᾶσαι; * προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, Κύριε.

Τὸ Τριψύδιον, ποίημα Ιωτήρ.

Ωδὴ ε'. Πήχος δ'. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Φωστῆρες ἀπέκρυπτον * τὸ φῶς αὐτῶν, θεώμενοι * ξύλῳ προσ-
ηλούμενον ἀδίκως, * δίκαιε μόνε, * σὲ τὸν μακρόθυμον, *
καὶ τοῦ πονηροῦ τὰς ζοφεράς, * Σωτερ, δειγματίζοντα * ἔξου-
σίας τῷ κράτει σου.

Νηστείας ἐν ὑδατὶ * τὰ πρόσωπα νιψώμεθα, * καὶ περιπτυ-
ξώμεθα τὸ ξύλον, * μόνος ὁ πάντων * ἐν φύψῳ Χριστὸς * σάρκα
περικείμενος θυητὴν, * ὅπως θανατώσειε * τὸν ἡμᾶς θανατώσαντα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, * τῶν Ἀποστόλων καύχημα, * ὅπλον
Ἀθλοφόρων, Ἰερέων * δόξα, Οσίων * περιχαράκωμα, * πάντων τῶν
πιστῶν ὁ φυλακτήρ, * φρούρησον, ἀγίασον * τοὺς πιστῶς προσκυ-
νοῦντας σε.

Σταυροῦεστοκίων.

Τὸν βότρυν ἡ ἄμπελος * Παρθένος, δὸν ἐβλάστησε, * ξύλῳ
κρεμασθέντα κατιδοῦσα, * Τέκνον, ἐβόα, * γλεῦχος ἀπόσταξον,
μέθην ἀναστέλλων τῶν ἔχθρῶν * μάτην σταυρωσάντων σε, *
τὸν ἐν πᾶσι μακρόθυμον.

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ὕγος ὁ αὐτός. Ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζοντα φωτισόν με.

Σήμερον προτίθεται ὁ σταυρὸς σου, * ξύλον ζωῆς προσκυνη-
τόν. * καὶ κόσμος ἀγαλλεται, * φοιτήσει τοῦ Πνεύματος, *
αὐτὸν κατασπαζόμενος.

Προκείμενον βλέποντες τὸν σταυρὸν σου, * οἱ λειτουργοὶ τῶν
οὐρανῶν * ὑμνοῦσι σε, Κύριε, * καὶ δαίμονες φρίτουσι, * μὴ
φέροντες τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν ὄρθιοδόξως, * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τὸν Γίον, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, * τὴν μίαν Θεότητα, * Μονάδα τρισυπόστατον. (Εὐτοκίον.)

Μητέρα καὶ Παρθένον σε ὄρθιοδόξως * ὀμολογοῦμεν οἱ πιστοί, * αρρήγητως κυήσασαν * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν μόνον πελυέλεον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι..

Ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ * ὁ σταυρωθεὶς, τιὲ Θεοῦ, * ἀγίασον πάντας ἡμᾶς, * καὶ τὸ ζωηφόρον σου * καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν.

Ο Εἰρυός.

Ἐκ κυκτὸς ὄρθριζοντα φώτισόν με, * ζωποιὲ Χριστοῦ σταυρὸν, * φόβῳ προσκυνοῦντα σε, * ἡμέραν σωτῆριον * ἀεὶ ἔξαντελλων μοι..

Ωδὴ Σ'. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, * δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο. * ὃν νῦν ὄρωντες ἡμεῖς * ἐνδόξως προκείμενον, * καὶ κατασπάζόμενοι, * ἀπὸ συμπτωμάτων * ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Τψυῦντες σε τὸν Χριστὸν, * ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον, * ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν * σταυρὸν τεῖχος ἀρρήγητον, * νῦν περιπτυσσόμεθα * μεσασμῷ τῆς θείας * ἐγκρατείας ἀγαλλόμενοι.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν * δωρήματα παρεχόμενος, * ὃ τοῦ Κυρίου σταυρὸς * ὄραται προκείμενος * προσέλθωμεν, ἀνθρωποι, * φωτισμὸν καρδίας * καὶ ψυχῆς ἀπαρυσώμεθα.

(Εὐτοκίον.)

Νηστεύειν ἡμᾶς, Ἀγνή, * κακίας πάσης ἐνίσχυσον. * καὶ φαύλων καὶ πωνηρῶν * ἀπέχεσθαι πράξεων * ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, * προστασία πάντων * τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Ἡγος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία * φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· * αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε * παράδοξος δέσις, * τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ Ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται. * ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ. Εἰσάγεσθε * πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ωδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα * ἐν χρόνῳ σάρκα * φορέσας δείκνυται, * καὶ ταχρόνια πάθη * ἡμῶν ιαται * δι' ἀγαθότητα, * τῆς ἐγκρατείας * καιρῷ, ἐν ᾧ πρόκειται * ὁ θεῖος ούτος σταυρὸς, * καθαγιαζόμενος ἡμᾶς.

Τμνοῦμεν, δωξάζομεν, * καὶ προσκυνοῦμεν, * καὶ μεγαλύ-
νομεν * τὸ σὸν, Κύριε, χράτος, * ὅτι παρέσχου * ἡμῖν τοῖς δούλοις
σου * σταυρὸν τὸν θεῖον, * τρυφὴν ἀδαπάνητον, * καὶ φύλακα τῶν
ψυγῶν * καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μή δείξης με, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ * τῆς διαγνώσεως, * κα-
κοῖς κατεγνωσμένον· * μή ἀπόρριψῃς. * ἐκ τοῦ προσώπου σου *
κατηγχυμμένον, * ἀλλ' οἰκτειρόν, σῶσον με * τῷ σῷ τιμίῳ σταυ-
ρῷ, * ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐπύπου τὴν χάριν σου, * σταυρὲ, γλυκαίνων * Μωσῆς τὰ
ῦδατα * τὰ πικρότατα ξύλῳ. * καὶ γάρ πικρίας * παθῶν ἐρύ-
σθημεν * τῇ σῇ δυνάμει. * διὸ ἡμᾶς γλύκανον * ἀσπαζούμενος σε
νῦν * ἐν κατανυξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν * τῇ σῇ πρεσβείᾳ * πλάτυνον, Δέσποι-
να, * ἡ στενώσασα πάσας * τὰς μεθοδείας * τοῦ πολεμήτορες· *
καὶ δι' ὅδου με * στενῆς κατεύόδωσον * πρὸς πλατυσμὸν τῆς
ζωῆς * βαδίζειν, Μῆτερ Θεοῦ.

Ωδὴ ή· Ἐπταπλασίως· κάμινον.

Εύλω ποτὲ ἀνείλκυσε * πεταμοῦ τὸ σιδήριον * θεῖος· Ελισσαῖος, *
σὲ προιγράφων πόρρωθεν, * σταυρὲ πανσεβάσμιε· * ἐκ τοῦ βυ-
θοῦ τῆς πλάνης γάρ * διὰ σοῦ πρὸς πίστιν * ἀναχθέντες βεβαίαν,
τὴν σήμερον ἡμέραν * ἀξιούμεθα βλέπειν, * καὶ πίστει προσκυνέν-
σε, * τρυγῶντες σωτηρίαν.

Τισημαίνει πόρρωθεν * σὲ, σταυρὲ πανσεβάσμιε, * ἐν ταῖς
εὐλογίαις *· Ιακώβ τρανότατα: * ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι * ἀξιωθέντες
βλέπειν σε, * πίστει ἀδιστάκτῳ * προσερχόμεθα πάντες· * καὶ
ψαύοντες πλουσίαν * εὐλογίαν τρυγῶμεν, * καὶ φῶς καὶ σωτη-
ρίαν, * καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειν * ἐναρέτοις, προσέλθωμεν * τῷ τῇς
ἐγκρατείας * μεσασμῷ γηθόμενοι, * καὶ περιπτυξώμεθα * τὸν τοῦ
Κυρίου πίστει σταυρόν· * ὅπως τῷ αὐτοῦ * κατευδούμενοι οἴ-
νει, * τελέσωμεν τὸν δρόμον * ἐν καλῇ προθυμίᾳ, * καὶ φθάσωμεν
τὸ θεῖον * λελαμπρυσμένοι Πάθος.

Ομοφυῆ, συνάναρχον, * συναίδιον, σύνθρονον, * φύσιν μὲν
ἀπλήν, * διαιρετὴν προσώποις δὲ, * Πατέρα ἀγέννητον, * Γὸν
καὶ Πνεῦμα Ἀγιον, * ἀκτιστὸν οὐσίαν, * καὶ Θεότητα πάν-
τες * ύμνοῦντες μελωδοῦμεν· * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερ-
ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον * καθορῶ σε κρεμάμενον, * καὶ ὑπὸ

ἀνόμων * τῷ σταυρῷ πηγνύμενον, * Υἱέ μου προάναρχε, * τοῖς ὁδυρμοῖς συγκόποτοι, * καὶ ταῖς μητρικαῖς * περιστατοῦμαι ὁδύναις, * ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις * ὑμνοῦμεν καταχρέως * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριώδιου.

Εἰρυός ἄλλος. Πατέδας εὐαγγεῖς.

Π αθός σου τοῦ ἀπαθοῦς ὄρῶσα * ἡ Κτίσις συνέπασχε, μακρόθυμε· * ἥλιος ἐσβέννυτο, * πέτραι δὲ ἐφρήγνυντο· * πᾶσα ἡ γῆ ἐσείετο, * φόβῳ κραυγάζουσα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψώυτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τοῦ καλάμου, * Θεέ μου οἰκτίρμων, ἐπιτίμησον * ἔνδον με συνθλίβουσι, * Σωτερ, ὁ τὴν ἀτιμον * ὑπενεγκῶν τυπτόμενος * ὕβριν καλάμῳ, Χριστὲ, * τιμῆσαι προελόμενος πάντας * τοὺς ἀτιμασθέντας * τῇ πάλαι παραβάτει.

Εἰς νοῦν τὸ φρικτόν σου ὅταν λάβω, * Κριτὰ δικαιότατε, κριτήριον, * τρέμω καὶ ἔξισταμαι, * φρίττω καὶ ὁδύρομαι, * κατανωῶν τὰ ἔργα μου * δίκης ἐπάξια· * διό σου τὴν πελλήν εὐτπλαγχνίαν, * Σωτερ, μὴ νικήσῃ * τὸ πλήθος τῶν κακῶν μου.

Σταυρούσθετοκίον.

Τεκοῦσα σε ἄγευθεν ὡδίνων, * ὁδύνας τῇ σῇ σταυρώσει καθυφίσταμαι, * φλέγονται τὰ σπλαγχνα μου· * ῥλοις γάρ προσήλωσαι, * τὴν σὴν πλευράν, μακρόθυμε, * ἔξορυτπτόμενος, * ἡ πάναγνος ἐβόα Παρθένος· * ἦν ᾧς Θεοτόκον * συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Ἐπερος Εἰρυός, τοῦ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔργα.

Ρ ηξάτωσαν τὰ ὄρη νοητῶς * δικαιοισύνην, * καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, * τὸ ξύλον * τοῦ σταυροῦ προσκυνούμενον βλέποντες, * ὁ ὑπερυψώμεν * ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ σου φοβερά· * καὶ γάρ δαιμόνων * ἔξελαύνει τὰς φάλαγγας, * ἀνθρώποις * ιαμάτων παρέχουσα νάματα· * διό σε ἀνυμνοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλόγοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Τὸν ἄναρχον Πατέρα καὶ Γιὸν, * σὺν τῷ ἀγίῳ * ἀνυμνήσωμεν Πνεύματι, * Τριάδα * ὁμούσιον, μίαν Αρχὴν καὶ Θεὸν * αἰνοῦντες, ὑμνοῦντες * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα ἡ γλῶσσα γηγενῶν * ὑμνεῖ σε, Παρθένε, * ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσιτον * ηὔγαστας * φωταγωγοῦν τὸν κόσμον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ὃν ὑπερυψώμεν * ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς τίμων, δόξα σοι.

Αγαλλεται τὰ πέρατα τῆς γῆς * τῇ προσκυνήσει * τοῦ σταυ-

ροῦ σου, φιλάνθρωπε· * "Αγγελοί * ἐν οὐρανοῖς συγχορεύουσι σήμερον, * σὲ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἰρήμος.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, * καὶ πᾶσα κτίσις, * εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. * ὅσιοι * καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ ὑμνεῖτε λαοῖ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιάσω, ὑπεράγαθε, τὴν ἐμὴν * συντριβὴν, ἐν σταυρῷ προσπηγνύμενος * ἥλιος ποτὲ * χεῖρας σου καὶ πόδας, Παρμβασίλευ· * καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, * ὅξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, * ἡ πάντων εὔρροσύνη, * ὁ γλυκασμὸς, ἡ δόξα, * ἡ αἰώνια ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσὸν, * φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, * θεῖε σταυρὲ, * κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, * καὶ νοερᾶς Δυνάμεις * πάντοτε κυκλούμενος φοβερῶς, * ἀκτῖσι δέ σου θείας * δυνάμεως φωτίζων * τῆς οίκου μένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζόμενων ἐστὶ λιμὴν, * ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, * δόξα Χριστοῦ, * σθένος Αποστόλων καὶ Προφητῶν, * τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, * πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· * αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες * προκείμενον ὄρῶντες, * τῇ ἐγκρατείᾳ ἀσπαζόμεθα.

Ἡνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς * κρῖναι κόσμον, ὃν ἐπλασας, Κύριε, * ἀγγελικῶν * προπορευομένων σου στρατιῶν, * καὶ τοῦ σταυροῦ προλάμποντος * ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἥλιακας, * τῇ τούτου δυναστείᾳ * οἰκτείρησόν με, σῶσον * τὰν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, * πρὸ αἰώνων Πατήρ ὃν ἐγέννησε· * καὶ πῶς φθορεῖς * ἀνθρωποι σπαράττουσί σε, Γίε, * καὶ τὴν πλευρὰν ὄρύττουσι * λόγχῃ, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποστὶν * ἥλουσιν ἀπανθρώπως; * ἡ Πάναγιος ἐβόα, * ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ Τριωδίου. Ἀπας γηγενῆς
Σύλω τοῦ σταυροῦ * τὴν φλόγα ἐμάρανας * τῆς ἀμαρτίας,
Χριστέ· * χεῖρας πεπαρμένος δὲ, * χειρὸς ἐρρύσω * τοῦ πολεμῆτορος * τὸν ἀκρατῶς ἔχτείναντα * χεῖρας πρὸς βρῶσιν καρποῦ· * οὐπερ μόνου * φεύγειν τὴν μετάληψιν * ἀπεργήνω, Χριστὲ πολυέλεε.

Παῖδος σου, Χριστὲ, * τὸ πᾶσιν ἀπάθειαν * βροτοῖς πηγάσαν

σεπτῶς, * βλέψαι καταξίωσον * ἐν ἀπαθείᾳ * τοὺς προσκυνήσαντας * σοῦ τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν * παραβλέπων, * καὶ τῆς ἀναστάσεως * ἀληθείας υἱούς ἐργαζόμενας.

* Γψωσας ἡμᾶς * πεσόντας εἰς βάραθρα * τῇ ἀνυψώσει σου. * ἐλυτας τὸν πόλεμον, * καὶ τῷ Πατρὶ σου * ἡμᾶς κατηλλαξας, * ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμα σου * καταβαλλόμενος, * εὔεργέτα. * ὅθεν σε δοξάζομεν, * ὡς Θεὸν λυτρωτὴν παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοῦ Θεοῦ * Σεφίαν κυήσασα * τὴν ἐνυπόστατον, * σόφισόν με, δέομαι, * τοῦ τῆς κακίας * διαφυγεῖν σοφιστοῦ * ἐπιβουλᾶς καὶ ἔνεδρας * καὶ πανουργήματα, * Θεοτόκε, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * κραταιὸν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Εἰρμὸς ἄλλος τοῦ αὐτοῦ. Τὸν ἀσπόρον τάχον σου.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * ὃνπερ περιέπομπιν * Αγγέλων στρατεύματα, * καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦντες * μεγαλύνομεν.

Τὸ ξύλον τὰ ἄχαντον, * δι' οὐ μετελάβθημεν * ζωῆς οἱ πρὶν θανόντες, * τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος * μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Πατέρα τὸν ἄναρχον, * Γίὸν τὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, * τὴν Ἀγίαν Τριάδα * μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἀνύμρευτον * καὶ Πλαθένον ἀπαντες, * σεμνὴ, ἀνυμνοῦμεν σε. * ἀσπόρως γάρ τὸν Κτίστην * ἀπεκύησας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀξιωθέντας σε * ἴδεῖν καὶ προσπειᾶσθαι, * εὐόδωστον προφθάσαι * τὸ πανάγιον Πάθος, * ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Εἰρμός.

Τὸν ἀσπόρον τάχον σου, * Θεοτόκε δέπτοινα, * Χριστὸν τὸν

Θεὸν ἡμῶν * ἐν ὕμνοις ἀστιγήτοις * μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου· καὶ ἀπὸ Στίχ. τὸ παρὸν

'Ιδιόμελον. Ἡχος δ'.

Ο τῆς ἀληθείας ἔξεταστής, * καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, * τὸν Φαρισαῖον * τῇ κενοδοξίᾳ γινώμενον, * καὶ ταῖς ἐξ ἔργων ἀρεταῖς * δικαιούμενον κατέκρινας. * τὸν δὲ τελώνην * ἐν κατανύξει προσευχόμενον, * καὶ ὑπ' ἐκείνου κατακριθέντα ἐδικαίωσας. * οὐ καὶ ἡμᾶς τῆς μετανοίας * ζηλωτάς, ὁ σταυρωθεὶς, ἀνάδειξον, * καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξιώσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸ Μαρτυρικόν.

Τέος οὐκ ἔξισταται ὄρων, * ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν

καλὸν, * ὃν ἡγωγίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώ-

ματον ἔχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * καὶ σταυρὸν ὀπλισάμενοι; * οὗτον ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδευταῖ, * καὶ βαρβάρων πολέμιοι, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Σύνημερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * καὶ Κύριος τῆς δόξης * τῷ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· * χολῆς καὶ ὅξους γεύεται * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας: * στέφανον ἔξ αὐτῶν περιβάλλεται * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· * χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, * καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ * ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * τὸν νῶτον φραγελλοῦται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, * ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, * καὶ πάντα ὑπομένει * δὶ' ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, * ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔπλαγχνος.

Ἡ πρώτη Ὁρα καὶ Ἀπόλυτις γίνεται οὖν ἡ Σταυροπρωτούγνησις ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ἀπόλυτιν τῶν Ὁρῶν καὶ αἱρεται ὁ τίμιος σταυρός.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάτιον τῆς Προφητείας.

Ἡχος πλ. 3'.

Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προσκείμενον. Ἡχος πλ. 3'. Ψαλμὸς οζ'.

Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἐλάσκεται ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Στίχ. Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΘ'. 13.

Ταῦτε λέγει Κύριος Ἔγγιζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, η δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ αεβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἄνθρωπων καὶ διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο, ιδοὺ, προσθήσω τοῦ μεταπεθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου! Οὐαὶ οἱ ἐν χρυσῷ βουλὴν ποιοῦντες! καὶ ἔσται ἐν σχότει τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἔροῦσι· Τίς ἐώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται; η ἡ ημεῖς ποιοῦμεν; οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἔρει τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό· Οὐ σύ με ἔπλασας; η τὸ ποιήμα τῷ ποιήσαντι· Οὐ συνετῶς με ἔποιησας; οὐκέτι μικρὸν καὶ μεταπεθήσεται ὁ Λιβανός, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρ-

μελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λαγισθήσεται. Καὶ ἀκούσονται τῇ τημέρᾳ ἔκεινη κωφοὶ λόγου βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὄμιχλῃ, ὅπεραλμοὶ τυφλῶν ὄφονται, καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἔξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, καὶ οἱ παιοῦντες ἀμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσεσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπὶ ἀδίκοις δίκαιον. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ· ἀλλ’ ὅταν ἰδωσι τὰ τέχνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι’ ἐμὲ ἀγιάσουσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἀγιάσουσι τὸν ἄγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φεβηθήσονται.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς οη'.

Βοήθησον τὴν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ τὴν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἡλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἑκέραξα, ιστῶμεν Στίγ. ἵ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχού, καὶ τοῦ Μῆνατος δ'.

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἡχος βαρύς.

Τοῖς πάθεσι δουλώσας * τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξιώματα, * κτηνώδης ἐγενόμην, * καὶ οὐκ ἴσχυώ ἀτενίσαι πρὸς σὲ, * Γψιστε· * ἀλλὰ κάτω νενευκώς, * Χριστὲ, ὡς ὁ τελώνης, * δέομαι κραυγάζων σοι· * Ὁ Θεὸς, * ιλάσθητί μοι, καὶ σῶσον με.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἡχού. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Ἐσπέρας Ηροκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς οθ'.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Στίχ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 1.

Ἴπε Κύριος τῷ Ἀβραῷ· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ δεῦρο

εἰς τὴν γῆν, ἦν ἂν σοι δεῖξω, καὶ παῖςσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος· καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρμένους σε καταράσσω, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη "Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ φάγετο μετ' αὐτοῦ Λώτ. "Ἄβραμ δὲ ἦν ἐπών εβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρράν. Καὶ ἔλαβεν "Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λώτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἦν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρράν, καὶ ἐξῆλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδευσεν "Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς, ἵνα τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν. Καὶ ὥφθη Κύριος τῷ "Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ φωκοδίουησεν ἐκεῖ "Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὄφθεντι αὐτῷ.

Προσκείμενον. 'Ηχος β'. Ψαλμὸς π'.

'Αγαλλιάσθε τῷ Θεῷ τῷ βιωθῷ ήμῶν.

Στίχ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 15.

* Α κακὸς πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἐσαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμω. Ὁξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνήρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὄλισθήσουσι κακοὶ ἐναντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύουσι θύρας δικαίων. Φίλοι· μισήσουσι φίλους πτωχοὺς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαρίστος. Ηλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, ἐλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί. Οὐκ ἐπίστανται ἐλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσὸν, ὁ δὲ ήδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πανοῦργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή. Ρύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστὸς, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἴσχύως, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα.

ΤΩΣ ΣΑΒΒΑΤΩΣ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Αλληλούια, καὶ τὰ Τριπάρια. Ἡγος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ιεράρχαι.

Δόξα. Μνήσθητι, Κύρε, ὡς ἀγαθός. Καὶ νῦν. Μήτηρ Ἀγία, η τοῦ ἀφράστου φωτός. ("Ορε σελ. 289").

Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιγμοῦν, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήγου τοῦ Ἡγού μετὰ δὲ τὸν Ἀμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, λέγομεν Καθίσματα Νεκρώσιμα.

Ἡγος πλ. α'.

Ανάπτασον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαιῶν τοὺς δούλους σου. * Ακαὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθός, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἔκσύσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ τέλος. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡγον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ παρόντα Γετραψώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιγμογίας Ὁδῶν.

Τὸ Τετραψώδιον, οὐ ή ἀκροστιγγίς. Ὅμνος εἰς Μάρτυρας.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Ιωσήφ.

Ωδὴ ζ'. Ἡγος δ'.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου * ταῖς πράξεσί μου.

Περέβητε ὄρους * σαρκὸς, ἀθληταὶ, * πολλῇ ὑπομονῇ * ὑπενεγκόντες τιμωρίας, πόνους. * διὸ ἀπαντά πόνον * καὶ θλῖψιν κουφίζετε * τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Μυριάσιν Ἀγγέλων * στρατὸς ἡνάθη * ἀγίων Ἀθλητῶν. * καὶ ικετεύει τὸν πανάγιον Θεὸν, * ἐγκλημάτων μυρίων * ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, * ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Νεκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, * Χριστὲ, ὑπνώσας, * ἀνέστησας νεκρούς. * καὶ τοῖς ἐν πίστει τεθνεῶσι νέμοις * ἀγαθότητος πλούτῳ, * Χριστὲ, τὴν ἀνάπτασιν * μετὰ πάντων τῶν σου Ἀγίων.

Θεοτοκίων.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος * ζητῶν θεῶσαι * τὸν ἀνθρωπὸν, ἀγνῆ, * ἐκ σοῦ σαρκοῦται καὶ βρετὲς ὄραται· * ὃν ἀπαύστως δυσώπει, * εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος * ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

"Επερον, τοῦ κυρίου Θεού ἀράου.

Εἰρήμος ἄλλος. "Ηγέτες ὁ αὐτός. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ. Σαρκὸς καὶ αἵματος, "Ἄγιοι, * μὴ φεισάμενοι, * πρὸς πάσαν βάσανον ἔστητε * ἀκατάπληκτοι, * Χριστὸν μὴ ἔξαρνούμενοι· διὸ ἐκ τῶν * οὐρανῶν κατέπεμψε * Χριστὸς τοὺς στεφάνους ὑμῖν.

Τῇ τῷ Μαρτύρων πανηγύρει * ὑπαντήσαμεν, * λαμπροφοροῦντες ταῖς πρόξεσι, * καὶ βοήσαμεν * ἐν θεοπνεύστοις ἄσματιν· Γιμεῖς ἔστε * ἀληθῶς ἐωστόροι· * ἐπὶ γῆς, Χριστούμαρτυρες.

Δόξα.

Τριάς Ἀγία, δοξάζω σε, * φύσιν ἀναρχον, * ἐνα Θεὸν, ἐνα Κύριον, * τρία Πρόσωπα * Πατρὸς, Σιών καὶ Πνεύματος, ἀγένητον, * γεννητὸν, ἐκπορευτὸν, * τὴν αὔτην καὶ ἀδίον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

"Ω μακαρία Θεόνυμφε, * πᾶς γεγέννηκας. * ἀνευ ἀνδρὸς, καὶ μεμένηκας * ως τὸ πρότερον; * Θεὸν γάρ ἀπεκύησας, τεράστιον * φοβερόν! ἀλλ' αἰτησαι * σώζεσθαι τοὺς ὑμινῶντας σε.

Σπίγ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν * διαβλέποντες, * ἐνετρυφάτε τοῖς αἷμασιν * ἀγαλλόμενοι· * ἀλλὰ καθικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν * ἔκτενῶς τῷ Κυρίῳ, * Μάρτυρες ἀεισέβαστοι.

Σπίγ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

"Ο ἐκ γῆς πλαστουργήσας με * καὶ ζωάσας με, * καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με * πάλιν φάμενος, * οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου, * Κύριε, καὶ ἀνάπτωσον.

Ο Εἰρήμος.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ * βιθιζόμενος, * ως ἐν κολίᾳ τοῦ Χήτους * συνεχόμενος, * σὺν τῷ Προφήτῃ κράζω σοι· Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Κύριε, καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ Θεοτοκίον.

Ωδὴ ζ. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Στολισθέντες, Ἀθληταί, * τὴν ἀρθραστὰν ἐνθέως * τῇ ἀπεκδύσει τῆς φθειρομένης σαρκὸς, * τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα ἐξ ἀφθόρου * προσλαβόντες γυναικὸς * νῦν παρίστασθε φαιδροί· * διό με ἐνδύσατε * περιβολὴν ιερὰν, * γεγυμνωμένον κακῶς.

* Εγκρατῶς πολιτευθεὶς * τῶν ἀθλοφόρων ὁ δῆμος, * τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ στάδιον * ἐνδυναμοῦ τρέχειν ἀκωλύτως, * ὡς κηρύξας τὸν Χριστὸν * ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς, * καὶ παρεστῶς βήματι * στεφηφορῶν ἐντρυφά * μετ' Ἀγγέλων νοητῶς.

* Ικεσίαις, ὁ Θεὸς, * τῶν σῶν ἀγίων Μαρτύρων, * τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς οἰκέτας σου * τοῦ Παραδείσου πολίτας δεῖξον * καὶ φωτὸς τοῦ νοητοῦ * καταξίωσον αὐτοὺς, * ἀπαύστως βιωντας σοι. * Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μόνην ἀγαθὴν * ἔκδυσωποῦμεν Παρθένον, * κεκακωμένους ἡμᾶς ἀγάθυνον. * καὶ ἔκτενῶς τὸν Χριστὸν δυστώπει * φύσει ὄντα ἀγαθὸν, * ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, * τὰ ἀγαθὰ πραττοντας, * ἀπεπληρώσαι ἡμᾶς * ὑμνολογοῦντας αὐτόν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Οἱ ἐν τῷ ὅρει * Μωϋσῆς.

Ο μεγαλύνας * τοὺς ἀγίους σου πάντας, * σημεῖοις * θαυμαστῶντας αὐτοὺς ἐν κόσμῳ, * εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ιδέαν * αἰκισμῶν διελθόντες, * καὶ γόνυ * τῷ Βασὶλ μὴ πεισθέντες κλῖναι, * στεφάνους δόξης ἥρασθε * ἐκ Θεοῦ, Χριστομάρτυρες.

Δόξα.

Ἡ ἐν μονάδι * Τριάς προσκυνουμένη * οὔσιας, * ὁ Πατὴρ, ὁ Γιὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φύλαττε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, * ἡ ὄλόφωτος Κόρη, * ἡ μόνη * πρὸς Θεὸν ἡμῶν μεσιτεία, * μὴ διαλίπῃς, Δέσποινα, * δυσωπεῖν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τῷ ἀθανάτῳ * Βασιλεῖ στρατευθέντες, * καὶ πίστιν * πρὸς αὐτὸν δειχνῦντες τελείαν, * τὸ αἷμα ὑμῶν, Μάρτυρες, * ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκενώσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω.

Οπου τὸ φῶς σου * τῆς ζωῆς ἀναβλύζει, * παράθου * οὓς μετέστησας τῶν προσκαίρων * πιστούς σου δούλους, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Εἰρμός.

Ο ἐν τῷ ὅρει * Μωϋσῆς συλλαλήσας, * καὶ τύπον * τῆς Παρθένου τὴν βάτον δεῖξας, * εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

·Ωδὴ η·. Ἐν πυρὶ φλοιός.

Μεγαλώνυμοι Χριστοῦ ἀθληται * καὶ σεπτοὶ ἐν θεῷ, * ἀπαντας
τοὺς ἀνυμνοῦντας * τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, * μεγάλων ἐγκλη-
μάτων * καὶ τῶν ἔκει βασάνων * λυτρώσασθε, ὑμῶν πρὸς αὐτὸν *
μεγίσταις ἵκεσθαις.

·Ἀγιόλεκτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * καὶ στερρὸν ἀληθῶς * σφά-
τευμα, Μαρτύρων δῆμοι, * ἀγιάσατε ἡμῶν * τὸν νοῦν καὶ τὴν
καρδίαν * ἐν ταύταις ταῖς ἀγίαις * ἡμέραις τῆς νηστείας, ὑμῶν *
ἀγίαις ἵκεσθαις.

Νεκρώσιμον.

·Ρῦσαι σκῶληκος κολαζοντος * καὶ ὁδόντων βρυγμοῦ, * Κύ-
ριε, καὶ ἔξωτέρου * σκότους πάντας ἀφεγγόῦς, * οὓς πίστει προσ-
ελάβου, * καὶ τάξον τούτους ἔνθα * τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου,
Χριστὲ, * ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, * Θεοτόκε ἀγνή, * βλέψαν-
τας καὶ ἐκ καρδίας * προσκυνήσαντας ἡμᾶς, * ταῖς σαῖς πρὸς
τὸν Δεσπότην * ἀξίωσον πρεσβείας * ιδεῖν, καὶ τὰ πάθη τὰ σεπτά, *
παθῶν κεκαθαρμένους.

Εἰρμὸς ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα.

·Ο^Ω καλλίστης συναλλαγῆς! * εὑρετε * θανάτῳ τὴν ζωὴν, *
Ιερομάρτυρες Χριστοῦ, * πῦρ καὶ ξίφος, * κρύη καὶ θῆρας *
μηδαμῶς πτοηθέντες, * καὶ βιωῶντες· Υμνεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ
ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Ανω χορὸς ἀγγελικὸς, * κάτω δὲ * ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * αἰνοῦ-
μεν, Μάρτυρες Χριστοῦ, * τὰ ἔνα αἴθλα * καὶ τοὺς ἀγῶνας *
τῆς ὑμῶν εὐανδρίας, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, *
καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Φῶς, ζωὴν τε καὶ ζωὰς, * σέβω σε, * Πατέρα, καὶ οὐίον, * καὶ
Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν, * φύσιν μίαν, * τρεῖς ὑποστάσεις, * Θεον
ἔνα, μέλπων· * Εὐλογῶ σε, ὑμνῶ σε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψῶ
σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὑμνήσει σε γηγενῶν, * ἀσπιλε, * ἀγνὴ περισπερά; * σὺ
γὰρ ἐκύησας ἡμῖν * φῶς τὸ μέγα, * ζωῆς τὸν πλοῦτον, * Ιη-
σοῦν τὸν Σωτῆρα· * ὃν ὑμνοῦμεν αἰνοῦντες ὡς Κύριον, * καὶ
ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, * Μάρτυρες, * δοξάζοντες ὑ-

μῶν, * τὸν εὐεργέτην καὶ Θεὸν * εὐλογοῦμεν * καὶ προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐν τῷ σταδίῳ * τῶν ἀγώνων ὑμᾶς ἐκσχύσαντας * ὃν ὑπερψύχουμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται:

Νεκρώσιμον.

Σὺ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς * Κύριος * ὑπάρχων καὶ Θεὸς, * τοὺς μεταστάντας εὐτεβῶς * ἔξεγειρών, * ἐκεῖ παράθου * ἐν σκηναῖς τῶν Δικαιῶν, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας σε, Κύριε, * καὶ ὑπερψύχουντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴνουμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, * θάλασσας * καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, * οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * φῶς καὶ σκότος, * ψυχὸς καὶ καύσων, * νιοὶ τῶν ἀνθρώπων, * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερψύχομεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ'. Ὄτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα.

Ὑπάρχοντες φωστῆρες * ἀπλανεῖς, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, * φωτίσατε ἡμῶν τοὺς λογισμούς, * καὶ νευρώσατε ποιεῖν * τὰ φωταυγῆ καὶ καθαρὰ * Θεοῦ θελήματα.

Ρομφαῖαι καθορᾶσθε * κατασφάττουσαι δυσμενεῖς, * γενναῖοι τοῦ Κυρίου Ἀθληταί. * ἀλλὰ ρύσασθε ἡμᾶς * ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ * ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ανάπτασον, οίκτιρμον, * ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ * τοὺς δούλους σου, τοὺς πίστει ἐξ ἡμῶν * ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ, * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν * καὶ ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Σαρκός μου τὰς κινήσεις * ἀπονέκρωσον, ή Θεὸν * σαρκὶ ἀποτεκοῦσα ὑπέρ νοῦν, * καὶ παράσχου φωτισμὸν * τῇ διανοίᾳ μου, ἀγνή, * νεφέλη οὖσα φωτός.

Εἰρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν πάντες.

Α ναμέλπομεν πάντες * τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, * Μάρτυρες πανεύφημοι, * βλέποντες τὰ σκάμματα * τῶν ιερῶν ὑμῶν ἀθλῶν. * καὶ ἐκπλαγέντες * τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Πρὸς ἄλληλους ἀθλοῦντες * φασὶν οἱ ἀθλοφόροι. * Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα. * δεῦτε, ἀποθάνωμεν * ὑπέρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον * αἰώνα ζῶμεν * χορεύοντες ἀληκταί.

Δόξα.

Ἡ Τριάς, τοὺς ἐν φύσει * μιᾷ ἀνυμνοῦντας σε, * Πατήρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ ὁ γεννηθεὶς υἱὸς, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπόρευτὸν, * τῷ σῷ ἐλέει * ἀβλαβεῖς συντήρησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πάντεμνε ἀγνή, * παρθενίας καύχημα, * μαρτύρων τὸ στήριγμα, * ἀνθρώπων βοήθεια, * καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, * Μαρία Μῆτηρ * καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ο χορὸς τῶν Ἀγίων, * δέξαι τὴν προσευχήν μου * καὶ ὡς κατηξιωμαὶ * τὸν σταυρὸν ἀσπάσασθαι, * καὶ τὸ σωτήριον Πάθος * συμπροσκυνῆσαι * μὲ τὸν Χριστὸν αἰτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελεξ̄ καὶ προσελάθου, Κύριε.

* Ανες, ἄφες, οικτίρμον, * τοῖς ἀποδημήσασι * πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ τούτους ἀνάπτασσον * ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν. * σὺ γάρ ὑπάρχεις * ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις.

Ο Εἰρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες * τὴν φιλανθρωπίαν σου, * Κύριε, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ δόξα τῶν δούλων σου, * καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, * ὁ μεγαλύνας * τὴν μνήμην τῆς τεκούστης σε.

* Εξαποστειλάριον τὸ Νεκρώσιμον. Εἰς τοὺς Αἴνους, φάλλομεν τὰ δ. Μαρτυρικὰ, τὰ τοῦ Ἡχου. Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὸν Στίχον, τὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχου. Προχείμενον τοῦ Αποστόλου νεκρώσιμον. Ἡχος πλβ'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ θεός μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ'. 9.

Αδελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ χρείττονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γάρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνεδειξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς Ἀγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

* Επερος Νεκρώσιμος. Ἄλληλούτα νεκρώσιμον. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου. Τὰ ἀμφότερα ὡταύτως, καὶ Κοινωνικά.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρά 'Αναστάσιμα γ'. καὶ 'Ανατολικὰ δ. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Ἀλλοι δὲ μεταγενέστεροι ὥρισαν ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στιχηρά Προσόμοια. Ἡγος πλ. δ'.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, * διὰ παντὸς ἀληθῶς * τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι * τὰς ὑψώσεις ἔφερες, * μελετῶν πρακτικώτατα * τὰ θεόπνευστα * λόγια, πάνσορες * καὶ τὴν ἐκεῖθεν * ἀναπηγαζούσαν * χάριν ἐπλούτησας, * γεγονὼς μακάριος, * τῶν ἀσεβῶν * πάντων τὰ βουλεύματα * καταστρεφόμενος.

"Οὐοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, * ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς * τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, * καὶ παννύχοις στάσεσι * τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, * ἀνεπτερώθης * πρὸς τὴν ἀγάπησιν * τὴν τούτου, μάκαρ, * καὶ ὡραιότητα· * ἡς ἐπαξίως νῦν * ἀπολαύεις ἀληκτα χαρμονίκως * μετὰ τῶν συναθλῶν σου, * θεόφρον." Οσιε.

"Οὐοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, * ἀναπτερώσας τὸν νοῦν * πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, * κοσμικῆς συγχύσεως * ἐβδελύξω τὸ ἀστατον. * καὶ τὸν σταυρὸν σου * ἀναλαβόμενος, * τῷ παντεπόπτῃ * κατηκολούθησας, * σῶμα δυστήνιον * ἀγωγαῖς ἀσκήσεως * τῷ λογισμῷ * σθένει δουλωσάμενος * τοῦ Θείου Πνεύματος.

Δόξα. Ἡγος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, * τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου * τοῦ Κυρίου ἀκούσας, * τὸν κόσμον κατέλιπες, * τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν * εἰς οὐδέν λογισάμενος. * ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· * Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, * καὶ εὔρήσετε χάριν αἰώνιον. * μηδὲν προτιμήσατε * τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, * ίνα, ὅταν ἔλθῃ * ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, * εύρήσητε ἀνάπταυσιν * μετὰ πάντων τῶν Αγίων. * ὃν ταῖς ικεσίαις, Χριστὲ, φύλαξον, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ημῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς Οκτωήχου. Δόξα τοῦ Οσίου.

'Ιδιόμελον. Ἡγος β'.

Πρὸν πὲ εγῆς ἄγγελον, * καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνθρωπὸν Θεοῦ, * τοῦ κόσμου τὴν εύκοσμίαν, * τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν

άρετῶν, * τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, * Ἰωάννην τιμήσωμεν. * πεφυτευμένος γάρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ * ἔξήνθησε δικαίως. * καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἑρήμῳ, * ἐπλήθυνε τὰ ποιμνια Χριστοῦ * τῶν λογικῶν προβάτων, * ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ω θαύματος καίνοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! * τίς γάρ ἔγνω Μητέρα * ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν * τὸν ἀπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν. * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παρρήσιαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σε τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ημῶν.

·Νῦν ἀπολύεις. Τριτάγιον. Τριπάριον. Ἡχος δ':
Tῆς ἑρήμου πολίτης, * καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, * καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, * Ἰωάννη πατήρ ἡμῶν. * νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ * οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, * θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει * προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν. * δόξα τῷ σε στεφανώσαντι. * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ιάματα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, Κανόνες γ'. Ο' Αναστάσιμος, μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς σ'. Ο παρῶν τοῦ Τριψίδιου εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'.

Ο Κανὼν τοῦ Τριψίδιου, εἰς τὸν περιπεσόντα εἰς τοὺς ληστάς.

Ἡχος πλ. α'. Ωδὴ α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ω μοιώθην, Χριστὲ, * τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν * περιπεσόντι, * καὶ ταῖς μάστιξιν * τίμιθανεῖ ὑπὸ τούτων * καταλειφθέντι, * Σωτῆρ. * καὶ γάρ οὕτω πέπληγμαι * ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Μή παρίδης ἐμὲ * τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, * ἐβόα, Σωτερ, * ὁδυρόμενος, * εἰς τοὺς ληστάς ὁ τὸν πλοῦτον * ἀποσυλήσας σου * κάγῳ οὕτω δέομαι. * Οἰκτειρόν, σῶσον με.

Ιατρεύσας ἐμὲ, * τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν * ταῖς ἀμαρτίαις * ἐν ταῖς μάστιξιν * ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων, * καὶ πονηρῶν λογισμῶν, * Χριστὲ Σωτερ, σῶσον με, * ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίου.

* Αγραντε Μῆτερ Χριστοῦ, * τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ
ἐκ τῶν κόλπων * τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐχροιτήσαντα Θεὸν * ἀ-
παύστως πρέσβευε, * ἐκ πάσης περιστάσεως * σῶσαι, οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Οσίου εἰς δ'. Ποίημα Ἰγνατίου.

'Ηχος πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

* Εν φωτὶ ἀύλῳ καὶ νοητῷ * ἐκ τῆς κατηφείας * τῶν ἐνύλων
ἀναδραμών, * Ἰωάννη ὄσιε, λιταῖς σου * ταῖς πρὸς τὸν Κύριον
με φωτίσον.

* Ως τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν * θηλάσσας, ἀπώσω * τὴν
πικρίαν τῶν ἡδονῶν. * ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον * ἡδύνεις, Πά-
τερ, τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

* Επιβὰς τῷ ὑψει τῶν ἀρετῶν, * καὶ τὰς χαμαιζῆλους * διαπτύ-
σας τῶν ἡδονῶν, * γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, * ὄσιε Πάτερ,
τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίου.

Σορίαν καὶ Λόγων ἡ τοῦ Πατρὸς * ἀφράστως τεκοῦσα, * τῆς
ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν * θεράπευσον τραῦμα, καὶ καρδίας * τὴν
ἀλγηδόνα καταπράῦνον.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

'Ωδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστέ.

* Ο δῷ ἐν τῇ τοῦ βίου, Χριστὲ, * κακῶς ὁδεύων, * τετραυμάτισμαι *
ὑπὸ λῃστῶν ἐν τοῖς πάθειν. * ἀλλ' ἀνάστησόν με, δέομαι.

* Εσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταῖ, * καὶ ἔλιπόν με * ἐν τοῖς
μωλωφιν * ἡμιθανῇ τῶν πταισμάτων μου. * ἀλλὰ ιασαῖ με,
Κύριε.

* Εγύμνωσάν με, Σωτερ Χριστὲ, * τῶν ἐντολῶν σου * τὰ πα-
θήματα, * καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι. * ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίου.

* Ικέτευε ἀπαύστως, ἀγνή, * τὸν προελθόντα * ἐκ λαγόνων
σου, * ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντας σε Μητέρα
Θεοῦ.

'Αλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

* Εφιεξας τῷ ἀνθρακὶ * τῷ τῆς ἀσκήσεως, ἔνδοξε, * τὴν τῶν
παθῶν * ἄκανθαν, καὶ θάλπεις * μοναστῶν τὰ συστήματα.

* Μύρον ἀγιάσματος * ἐκ τῶν ἀσκητικῶν, * Οσιε, * ἀρωμάτων *
ὅλος συνετέθης, * εἰς ὄσμήν εὐωδίας Θεοῦ.

* Νόμοις τῆς ἀσκήσεως * ἐμμελετῶν, τὰ πάθη ἐβύθισας, *
ἄσπερ ἄλλους * νῦν Φαρανίτας, * τῇ ῥοῇ τῶν δαχρύων σου.

Θεοτοκίου.

Στῆσον μου τὸν ἄστατον * τῶν λογισμῶν, ἀγνή, τάραχον,*
Μῆτερ Θεοῦ, * τὴν πρὸς τὸν Γιόν σου * καπευθύνουσα κίνησιν.
Καταβασία. Τοὺς σοὺς ύμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Τριθέου.

* Ήγος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Πιὸν ἄχραντον σταυρὸν σου, Σωτήρ ἡμῶν, * ὡς ὅπλον σωτηρίας κατέχοντες, * ἐν αὐτῷ σοι βιωμεν· Σῶσον ἡμᾶς, * παθῶν ἔκουσίως ύπερ ἡμῶν, * ὁ πάντων Θεὸς, ὡς πολυεἰλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Οσίου.

* Ήγος δ'. Ο ύψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ * ἔκουσίως.

Γιαῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν * ἀναλάμψας, * καταπηξάμενος σταφῶς * ἐπανηλθες * πρὸς θεωρίας ἀπλετὸν βυθὸν εὔσεβῶς· * πάσας στηλιτεύσας μὲν * τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, * σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δὲ * τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, * ὡς Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν· * καὶ νῦν πρεσβεύεις * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. "Ομοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ * καθεζόμενος, * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς * αὐλιζόμενος, * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγέου αὐτοῦ, * δέσποινα, ἐν κόλποις σου * σαρκικῶς, ὁ Θεὸς γὰρ, * οὗτως βασιλεύσας τε * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· * καὶ συνετῶς νῦν φάλλομεν αὐτῷ· * ὃν ἐκδυστώπει * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

* Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἐκ τάφου.

Λησταί μου ἐσύλησαν * τὴν ἑργασίαν τὴν ἔνθεον; * καὶ κατέλιπόν με * ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

* Εξέδυσαν, Σῶτερ, μὲ * τῶν ἐντολῶν σου οἱ ἄστατοι * λογισμοί μου· ὅθεν * μεμαστίγωμαι πταίσμασι.

Δευτῆς τοῖς μῶλωψι * τραυματίσθεντα ὡς εἶδε με, * παρῆλθε, Σωτήρ. μου· * αλλὰ σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίου.

Κυρίως δοξάζομεν * σὲ, Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, * καὶ τῷ σῷ λιμένι· * οἱ πιστοὶ καταφεύγουμεν.

* Αλλος. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Ο λειμῶν εὐώδεστατος, * καὶ τῶν ἀρετῶν Παράδεισος ἔμψυχος, * τὴν ἐγκράτειαν ἔξινθησας, * δι' ἡς πάντας ἔθρεψας * τοὺς τιμῶντας σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, * καὶ τῶν μοναστῶν κανόνα πραότατον, * ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαβὶδ ἀληθῶς * κεκτημένοι, Πάτερ, * μακαρίζομεν.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι * τοῖς τῆς ἐγκρατείας, ὥφθης,

μακάριε, * κλῆμα, Πάτερ, εὐθαλέστατον, * εὐσεβείας βότρυας * προβαλλόμενον.

Θεοτοκίου.

* Γιπὸ χρόνον γενόμενον * τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, * Θεομῆτορ, ήμην τέτοχας, * ὃν δυσώπει σῶσαι * τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Καταβατία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

* Ωδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντες.

* Ησοῦ, ἐπίσκεψαι * τοὺς μώλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς, * καθάπερ πάλαι * τὸν ἐν ταῖς χερσὶ πεσόντα ληστῶν * καὶ ιάτρευσόν μου, * Χριστὲ, τὸ ἄλγος, δέομαι.

* Άλγεινῶς ταῖς μάστιξιν * ἡσθένησε ψυχή μου, Χριστὲ, * ταῖς τῶν πταισμάτων * καὶ ἐνθεν γυμνὸς περίκειμαι * ἀρετῶν ἐνθέων. * καθίκετεύω, σῶσον με.

* Ιερεὺς ὡς εἶδε με, * καὶ Λευίτης οὐκ ἴσχυσε σαφῶς, * παρῆλθον γάρ με. * ἀλλὰ σὺ αὐτὸς, ὡς εὐσπλαγχνος, * νῦν τὴν σωτηρίαν * παρέσχες καὶ διέσωσας.

Μὴ παρίδης, Δέσποτα, * τὸν δεῖλαιον ἐμὲ, δυσωπῶ, * τὸν μαστιγθέντα * τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ ληστῶν. * ἀλλ' οἰκτείρησον πρεσβείας, * Σωτῆρ, τῆς χυησάσης σε.

Λίκε. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη * δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου, * Πάτερ μακάριε, * δαψιλῶς ἀγῆψας * τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως * ἐγκρατείας λύχνος, * καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας * καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν * θείῃ γεωργίᾳ σου, * Πάτερ, ἐξέθρεψας * καὶ ληνοῖς ἀπέθου, * καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως * καὶ κρατῆρα πλήγας * πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, * κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου.

* Γιομείνας γενναίως * προσβολὰς καὶ στίγματα * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, * ἀνεδείχθης στῦλος * καρτερίας, στηρίζων τὴν πολυμνηνή σου * βακτηρίᾳ θείῃ, * ἐπὶ νομᾶς τῆς ἐγκρατείας * καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων, μακάριε.

Θεοτοκίου.

* Ρήσει σῶν χειλέων, * πάναγνε, ἐπόμενοι, * σὲ μακαρίζομεν. * μετὰ σοῦ γάρ ὄντως * μεγαλεῖτα ποιήσας ὁ Κύριος, * ἐμεγάλυνέ σε, * καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα * γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Καταβατία. Ἐκέστη τὰ σύμπαντα..

·Ωδὴ τέ. Ἐκύκλωσέ με ἀβύσσος.

Τοῖς πάθεσιν ἀνήλωσα * τὸν βίον * τὸν ἔνθεον, Δέσποτα, * καὶ ὅλως τοῖς πταισμασι * δεινῶς μαστιζόμενος, * κατέφυγόν σοι. * οἰκτείρησόν με, δέομαι.

* Αφήρπασαν τὸν πλοῦτον μου, * καὶ ὥσπερ * νεκρόν με κατέλιπον * λησταῖ, τοῖς παθήμασι * τὸν νοῦν μου μαστιζαντες * ἀλλ οἰκτείρησας * διάσωσόν με, Κύριε.

* Ως εἶδεν ὁ Λευίτης μου * μαστίγων * τὸ ἄλγος, τοὺς μώλωπας, * μὴ φέρων παρῆλθε με. * αὐτὸς δὲ, φιλάνθρωπε, * κατέχεας μοι * τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, * καὶ ὄρος * καὶ κλίμακα ἔμψυχον, * καὶ πῦλην οὐράνιον * ἀξίως δεξάζομεν, * Μαρία ἔνδεξε, * ὄρθοδόξων καύχημα.

* Αλλος. Ἰλάτθητί μοι, Σωτήρ.

* Εἰδέξω ἐν τῇ ψυχῇ * τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, * τὴν Εὔμεμπτον προσευχὴν, * ἀγνείαν, σεμνότητα, * ἀγρυπνίαν σύντονον, * ἐγκρατείας πόνους, * δι' ὧν οίκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

* Γλῆς τῆς κάτω, σοφὲ, * παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, * ἀύλῳ δὲ προσευχῇ * τὸν νοῦν ἀνεπτέρωτας, * καὶ τῆς ἀνω λήξεως * ὥφθης κληρονόμος. * διὰ βίου τελειώτητα.

* Ιδρῶσιν ἀσκητικοῖς * τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἔχθρου * κατέσβεσας ἀληθῶς, * καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως * ἐκλάμψας, κατέφλεξας. * τὰ τῆς ἀπιστίας * τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

* Εξέλαρψεν ἐκ Σιών * ἡ τοῦ Υψίστου εὐπρέπεια, * τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς * καθ' ἐνωσιν ἀρρήτον * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε, * περιβεβλημένη, * καὶ τὸν κόσμον κατεφύτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταῦτην.

Κοντάκιον. Ἡχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

* Εν τῷ ὕψει Κύριος * τῆς ἐγκρατείας * ἀληθῆ σε ἔθετο * ὥσπερ Εἰστέρα ἀπλανῆ, * φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, * καθηγητὰ * Ιωάννη Πατήρ ἡμῶν. * Ο Οἶκος.

* Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς * σαυτὸν εἰργάσω, Πάτερ, * ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, * σαφῶς κατακοσμήσας, * ὥσπερ χρυσίον τηλαυγεῖς, * πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, * θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος. * ἐγκρατείᾳ ἀσκήσας, * ὡς ἀσαρκός, φρόνησιν, * ἀνδρείαν, σωφροσύνην, * κτησάμενος ταπείνωσιν, * δι' ἡς ἀνυψώθης. * διὸ καὶ ἐφωτίσθης * εὐχαῖς ἀενάοις, * καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, * καθηγητὰ * Ιωάννη Πατήρ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Κυριακῇ Δ'. τῶν Νηστειῶν, ποιεῖται μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλιμακος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ ἡμᾶς. Ἀμήν.
Ωδὴ ζ. Ο ὑπερψυχόμενος.

Λησταὶ περιέπεσον * ἐπ' ἐμὲ τὸν δεῖλαῖον, * καὶ μάστιξιν ἔλιπον * νεκρὸν ὥσπερ ἀπνουν με. * διό σε ἰκετεύω. * Ο Θεὸς, ἐλέησόν με.

Τὸν νοῦν μου ἐσύλησαν * λογισμοὶ οἱ ἄστατοι, * καὶ πλήξαντες πάθεσι, * νεκρόν με κατέλιπον * τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων. * ἀλλὰ, Σωτερ, ιασάι με.

Ως εἶδε Λευίτης με * ταῖς πληγαῖς ὀδυνόμενον, * μὴ φέρων τοὺς μῶλωπας * διὰ τὸ ἀνίατον, * παρῆλθε με, Σωτήρ μου, * ἀλλ' αὐτὸς ιάτρευσόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὁ ἐκ Παρθένου με * σαρκωθεὶς διέσωσας, * τοῖς μῶλωψι χέας μου * τὸ πλούσιον ἔλεος, * Χριστὲ, τῶν οἰκτιρμῶν σου. * διὰ τοῦτο σε δοξάζω.

* Άλλος. Οι ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἀνω * βασιλείας τὴν ποίμνην, * Πάτερ, ἐξέθρεψας, * καὶ ράβδῳ τῶν δογμάτων * τοὺς θῆρας ἀπελάσας * τῶν αἱρέσεων, ἔψαλλες. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

* Εν τῇ ἀνω εἰσῆλθες * νυμφικῇ εὐώχιᾳ * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * στολὴν ἐνδεδυμένος * ἀξίαν τοῦ καλοῦντος. * ἐν γῇ ἀνεκλιθῆς βωῶν. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις, * ποταμὸς ἀνεδίχθης * τῆς ἐγκρατείας, Πάτερ, * λογισμοὺς κατακλύσωγ, * καὶ ρύπον ἐκκαθαίρων * τῶν βιωντῶν ἐκ πίστεως. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

* Έκ γαστρὸς σου προῆλθε, * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * τῶν ὅλων Κύριος. * διό σε Θεοτόκων * φρονοῦντες ὄρθοδοξος, * τῷ Γίῳ σου κραυγάζομεν. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

* Ωδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντούργῳ * ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες.

* Γρπὸ τῶν ληστῶν * τῶν λογισμῶν μου ὅλον * διέρθειρα βίον μου * πταισμάτων μάστιξιν. * ὅθεν τῆς θείας * γεγύμνωμαι εἰκόνος * σοῦ τοῦ φιλανθρώπου * Θεοῦ. ἀλλ' οἰκτειρόν με.

* Ηλθες ἐπὶ γῆς * ἐκ τῶν ὑψίστων, Σωτερ, * οἰκτείρας τὸν

μάστιξ * τραυματισθέντα με * δόλων πταισμάτων * τοῖς μᾶλωψιν,
οἰκτίρμον, * καὶ ἔξεχεάς μοι, * Χριστὲ, τὸ ἔλεός σου.

Σῶμα καὶ ψυχὴν * σὺ, ὁ Δεσπότης, Σωτερ, * ἀντίλυτρον δέ-
δωκας * ἐμοῦ, καὶ ἔσωσας * δόλων πταισμάτων * ἐσμῷ τραυματι-
σθέντα * ἐν ταῖς ἀνιάτοις * πληγαῖς, ὡς ἐλεήμων.

(Θεοτοκίον).

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * θεανδρικῷ τῷ λόγῳ * τεκοῦσαν τὸν Κύ-
ριον * καὶ παρθενεύουσαν, * πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλο-
γοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρυὸς ἀλλοι. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄτηλην σε ἐμπνουσ ὡς ἀληθῶς * καὶ εἰκόνα * ἐγκρατείας, Πά-
τερ, κεκτημένοι, * πάντες σου τὴν μνῆμην * τιμῶμεν, Ιωάννη.

Θίασος χαίρει τῶν μοναστῶν, * καὶ χορεύει * τῶν Ὁσίων
δῆμος καὶ Δικαίων. * στέφος γὰρ ἀξίως * σὺν τούτοις ἔχομίσω.

Ωραίσμένος ταῖς ἀρεταῖς, * εἰς νυμφῶνα * τῆς ἀρρήτου δόξης
συνεισῆλθες, * ὑμνον ἀναμέλπων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοκίον).

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ * δεομένους * μὴ παρίδῃς, Παρ-
θένε, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * σὲ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Καταβασία. Πατέδας εὐαγγεῖς.

Ωδὴ 6. Ἡσαία, χόρευε.

Ἐντολάς σου, Δέσποτα, * μὴ φυλαξας * γνώμη ἐμαυτοῦ, *
Ἐτοῖς πάθεσιν ὑπελθὼν, * τῆς τῶν ἀγαθῶν * γεγύμνωμαι χά-
ριτος, * καὶ ταῖς πληγαῖς * ἔρριμμαι γυμνός. * ὅθεν αἰτοῦμαι
σε * τὸν Σωτῆρα διασῶσαι με.

Οὐ Λευίτης ἴσχυσεν * ἀποσμῆξαι * μᾶλωπας ἐμοὺς, * ἀλλ' ἥλ-
θες, ὁ ἀγαθὸς, * πρός με συμπαθῶς, * καὶ ἔχεας ἔλεος * σῶν
οἰκτίρμῶν, * Σωτερ, ἐπ' ἐμὲ, * ὥσπερ πανάριστος * ιατρός με
ἰασάμενος.

Ως ὑπάρχων εὔσπλαγχνος, * κατοικτείρας * ἔσωσας, Χριστὲ, *
τὸν μάστιξιν ἀλγεινῶς * ὑπὸ τῶν ληστῶν, * Σωτήρ, μαστιχθέντα
με, * καὶ τὴν ψυχὴν * σῶμα τε ὄμοῦ, * ὥσπερ δηγάριας * δύο,
δέδωκας ἀντίλυτρον.

(Θεοτοκίον).

Τὸν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ. * ἀνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ
σύλληψις ἐν σοὶ, * καὶ παρθενεύως * ἡ κύησις γέγονε. * καὶ γὰρ
Θεὸς * ἐστιν ὁ τεχθείς. * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μα-
χαρίζομεν.

"Αλλος. Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως.

Ἐπειδὴ νοσούντων ἐν πταίσμασι * θεόθεν ἐδείχθης, * ἐλατήρ δὲ,
μακάριε, * καὶ διώκτης τῶν πονηρῶν * πνευμάτων. * διό σε
μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον * κατέλιπες, Πάτερ, * καὶ εἰς
γῆν κατεσκήνωσας * τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς * ἀγάλλῃ, *
τῆς θείας ἀπολαύνων τρυφῆς.

Σήμερον ἡμέρᾳ ἑόρτιος * πάντα συγκαλεῖ γάρ * μοναζόντων
τὰ ποίμνια * εἰς χορείαν πνευματικήν, * τράπεζαν * καὶ βρῶσιν
ἀκηράτου ζωῆς. Θεοτοκίον.

Ο ἐν σοὶ σκηνώσας, πανάμωμε, * τὸν πρὶν τοὺς γεννάρ-
χας * κακοτρόπως πτερνίσαντα * βροτοχτόνον καταβαλών, *
ἐπέχθη * καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσε.

Καταβατία. Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάτιμον τὸ Εωθινὸν, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν * ὡς μοχθηρὰν ἐξέχλινας. * καὶ ἀ-
τροφία τὴν σάρκα * μαράνας, ἀνεκαίνισας * ψυχῆς τὸν τόνον,
Οσιε. * καὶ δόξαν κατεπλούτησας * οὐράνιον, ἀσιδιμε. * διὸ μὴ
παύσῃ πρεσβεύνων * ὑπὲρ ἡμῶν, Ιωάννη.

Θεοτοκίον. Ομοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε * ὁμολογοῦμεν, Δέσποινα, * οἱ διὰ σοῦ σε-
σωσμένοι. * καὶ γάρ Θεὸν ἐκύησας * ἀπορρήτως, τὸν λύσαντα *
διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, * πρὸς ἐαυτὸν δὲ ἐλκύσαντα * ὄστιν
δῆμους, μεθ' ὧν σε * ἀνευφημοῦμεν, Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴγαους, τα Ἀναστάτιμα τῆς Οκτωβρίου καὶ τὰ
Ἀνατολικά· εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιώμελον.

Ἡχος α'.

Δεῦτε, ἐργασώμεθα * ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι, * καρποὺς μετα-
χοπιῶντες, * ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις * τὰς ἀρετὰς κα-
τατορθοῦντες. * τούτοις ἀρεσκόμενος ὁ Κύριος, τοῦ ἐργου * δηνάριον
παρέχει, * δι' οὐ ψυχὰς λυτροῦται * χρέους ἀμαρτίας, * ὁ μό-
νος πολυέλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυτις. Η πρώ-
τη "Ως, καὶ τὴν Κατήγησις, καὶ τὴν λοιπὴν Ἀπολευθία, ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχου.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐνορδίνου, καὶ τοῦ Ὁσίου.
Καυχήσονται "Οσιοὶ ἐν δόξῃ."

Στίχ. Ἄστατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ζ'. 13.

Αδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδὲνὸς εἶχε μείζονος ὅμοσαι, ὥμοσε καθ' ἔαυτοῦ, λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἀνθρώποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὅμνύωσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐνῷ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον φεύσασθαι Θεὸν, ισχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφεύγοντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἑσώπερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπέρ νηῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ ταξίν Μελχισεδέκη Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Πρὸς Ἐρετίους.

Κεφ. Ε'. 8.

Ος τέκνα φωτὸς, Ἀδελφοί, περιπατεῖτε (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ), δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, καὶ μὴ συγκονωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχυρόν ἔστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἔστι. Διὸ λέγει· Ἐγειραι, οἱ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἀσοφοί, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτε αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐνῷ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἔαυτοῖς ψαλμοῖς

καὶ ὑμνοῖς, καὶ φῶταῖς πνευματικαῖς, φῶτοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Αλληλούια τοῦ Ἡγού, καὶ τοῦ Ὄσιου. Περιτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὔαγγέλια τὰ ἀμφότερα.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. Καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσκυνακὸν φαλιρὸν, στιγμολογοῦμεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε, ἐκέχραξα,** ιστῶμεν Σπίγ. ἴ. καὶ φᾶλούμεν Στιγμὴ Κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήγου δ. τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριφύλιου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγμὴ Προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡγούς γ'. **Μεγάλη *** τοῦ σταυροῦ σου.

Μεγίστους * ἐν καιρῷ, πιστοί, ἐπιδειξώμεθα * τῆς ἐγκρατείας πόνους, * ὅπως μελλούσης δέξης * ἐπιτύχωμεν, ἐλέει τοῦ μεγάλου * Θεοῦ καὶ Βασιλέως * ἀπολυτρούμενοι * τῆς φλογὸς τῆς γεέννης.

"Ομοιον.

Τὸν χρόνον * τῆς νηστείας νῦν ὑπερμεσάσαντες, * ἀρχὴν ἐνθέου βίου * σαρῶς ἐπιδειξώμεθα. * καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας * φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, * ὅπως ληψώμεθα * τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

"Ἐπερρον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἡγούς βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Ὑπερμεσάσαντες ταύτην * τὴν ιερὰν τῆς νηστείας περίοδον, * πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ * διευθυδρομήσωμεν, * καρτερίας ἐλαίῳ * τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι * ἵνα πάντες ἀξιωθῶμεν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ημῶν * καὶ τὰ θεῖα παθήματα * προσκυνήσαι, προφθάσαι * καὶ τὴν σεμνὴν καὶ ἀγίαν * Ανάστασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσόδος. Προκείμενον. Ἡγούς πλ. δ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πράσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλιβούμαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στιγ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοι τό μου.

Στιγ. Ιδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὔρραγήτωσαν.

Καὶ πάλιν· Μὴ ἀποστρέψῃς· ἐ συνήθης Ἐκτενῆς. Εἰς τὸν Στιγον, τὰ Ιδιόμελα τῆς ἡμέρας.

Ἡγος βαρύς.

Ο τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας, * καὶ τοὺς ἑργάτας καλέσας, * ἐγγὺς ὑπάρχει Σωτήρ· * δεῦτε, οἱ τῆς νηστείας ἀγωνισταί, * μισθὸν ἀπολάβωμεν, * ὅτι πλούσιος ὑπάρχει· * ὁ δευτήρ καὶ ἑλεήμων· * μικρὸν ἔργαστάμενοι, * κομισώμεθα τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος.

"Επερον Ιδιόμελον. Ησίγραχ Στεράνου.

Ἡγος πλ. 3.

Α γησταῖς λογισμοῖς * περιπεσῶν ὁ Ἄδαμ, * ἐκλάπη τὸν νῦν, * Τραυματισθεὶς τὴν ψυχὴν, * καὶ ἔκειτο γυμνὸς ἀντιλήψεως· * οὐτε * Ἰερεὺς ὁ πρὸ τοῦ νόμου * προσέσχεν αὐτῷ, * οὐτε * Λευτῆς μετὰ νόμου * ἐπειδὲν αὐτὸν, * εἰ μὴ σὺ * ὁ παραγενόμενος Θεός * οὐκ ἐκ Σαμαρείας, * ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρίου.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * οὐκ ἡρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντὸλῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέγησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτόκοιν. ቩγος ὁ αὐτός.

Αργαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν, πιστοί, * τὴν οὐράνιον παστάδα, * καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· * γαῖρε, διὸ ἡς * ἀνεβλάστησεν ἡμῖν * ὁ Σωτήρ ὁ τῶν ἀπάντων, * Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· * κατέβαλε, Δέσποινα, τοὺς ἀθέους * τυράννους ἔχθρούς ἡμῶν * τῇ χειρὶ σου, ἄχραντε, * ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία κατὰ τὸ σύντιθες.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος ቩγού. Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, ψάλλομεν Καθισματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήχου δύο μετὰ καὶ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθισματα τοῦ κυρίου Ιωσήρ.

Ἡγος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ὠραιότατος * καιρὸς ἐφέστηκεν, * ἡ ἀξιέπαινος * ἡμέρα ἐλαμψε * τῆς ἐγκρατείας, ἀδελφοί· * σπουδάσωμεν καθαρῆ-

ναι, * ὅπως ἐποφθείημεν * καθαροὶ τῷ Ποιήσαντι, * καὶ τῆς ὥραιότητος * τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν, * πρεσβείαις τῆς αὐτὸν χυτάσσης * μόνης ἀγνῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον. Λάττομελον.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαῖριηλ καταπλαγεῖς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε· * Ποτὸν σοι ἔγκωμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὄνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν τρίτην Στιγολαργίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδιώρου.

* Ήχος βαρύς. Κύριε, ήμεις ἐσμέν.

Κύριε, ὁ δοὺς ἡμῖν προφθάσαι * τὴν σήμερον ἡμέραν, * Εβδομάδα ἀγίαν, * προλάμπουσαν φαιδρῶς * τῆς Λαζάρου ἐκ νεκρῶν * ἐγέρσεως φρικτῆς, * ἀξιωσον τοὺς δούλους σου * τῷ φόβῳ σου πορεύεσθαι, * τὸ στάδιον τῆς νηστείας * ἀπαν διανύοντας.

Θεοτοκίον. Ήχος ὁ αὐτός.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων * Χερούβιμον ὑπάρχεις, * παναγία Παρθένε· * ἐκεῖνα γάρ τὴν θείαν * μὴ φέροντας δύναμιν, * πτέρυξι κατακεκαλυμμένω προσώπῳ * τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· * αὐτῇ δὲ * σεταρχωμένων τὸν Λόγον * αὐτόπτως ὄρωσα φέρεις· * ὃν ἀπαύστως ἰκέπευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριψία εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιγολογεῖται ἡ α'. Ωδὴ.

Τριψίοι, ποίημά Ιωσήρ.

* Ωδὴ α'. Ήχος γ'. Ο ταῦδετα πάλαι.

Τὰς ἡμῶν οἰαγοίας * θείῳ ἀρότρῳ * νεώταντες, τῆς ἐνθέου νηστείας * ἀρεπῶν ἀσταχυν * καρποφορήσωμεν, * ὅπως μὴ πεινάσωμεν * εἰς τὸν αἰῶνα, τρυφῶντες * τρυφὴν τὴν ἀδάπανον * ἐπαγαλλόμενοι.

Πολυχρόνια πάθη * ἔνδοθεν φέρων * σκοτιζοντα τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μον, * πρὸς τὴν σὴν ἀγρονον, * Λόγε ἀνάρχου Πατρὸς, * δύναμιν ἀγήτητον * συντετριμμένη καρδίᾳ * προσπίπτω, καὶ δέομαι· * Οἰκτιρών, σῶσσον με.

* Η καλλίστη νηστεία * τρέφει καρδίας, * πιαίνουσα λογισμοὺς θεαρέστως, * καὶ παθῶν ἀβυσσον * ἀποξηραίνουσα· * ὅμβροις κατανύξεως * ἀποκαθαίρει τοὺς πίστεις * αἴνεσιν προσάγοντας * τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, * καρδίοις, ἀγία * Παρθένε, Θεοκυήτωρ Μαρία, * τῶν πιστῶν καύχημα, * κατάρας λύτρωσις, * κλιμαξ

ἐπουράνιε, * ἀκατανόητον θαῦμα, * βάτε ἀκατάφλεκτε, * γῇ
ἀγεώργητε.

"Ετέρω, ποίησα Θεόδωρο.

"Ηγές Ζαχός. "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ ζωηφόρον ξύλον * προσκυνήσαντες, * ἵωμεν, ἵωμεν * δὶ' ὄδοι
τῆς νηστείας * πρὸς τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ * ἀγαλλιώμενοι.

Χριστῷ ἀκολουθοῦντες * ἀρνησώμεθα * κόσμον, καὶ ἅρωμεν *
τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὥμων, * συμμορφούμενοι αὐτοῦ * τοῖς θεοῖς
πάθεσι.

Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις * ὑπερούσιον * μίαν Θεότητα * ἀνυψη-
σωμεν πάντες, * τὸν Πατέρα καὶ Γίον * καὶ Πνεῦμα ἄγιον.

Καὶ νῦν.

"Ον ἀκατανοήτως * ἀπεκύήσας * φθορὰν μὴ γνοῦσα, Ἀγνή, *
Ιησοῦν τὸν Σωτῆρα * ἔξιλέωσαι καὶ νῦν * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

"Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ * μετὰ Ἀγγέλων * κρῖναι τὰ σύμπαν-
τα, * καλὴν ἀπολογίαν * ἀποδοῦναι σοι, Χριστὲ, * ἡμᾶς ἀξιώσον.

Ο Εἰρήμος.

» **Α**σωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ βαθίσαντι * πᾶσαν τὴν δύναμιν *
» **Α**Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ, * ἐπινίκιον φέρην, * ὅτι δεδόξασται.

Ωδὴ γ. Βαθυλωνία κάμινος.

Ταῖς βλαβεραῖς τοῦ ὄφεως * πλάναις ἔξελκόμενος, * καὶ δελεα-
ζόμενος τὸν νοῦν, * καθ' ἡμέραν τῷ ἀλγει μου * προσπιθέ-
μενος ἀλγος, * Σωτερ, χραυγάζω σοι. * Ιατρὲ τῶν νοσούντων, *
ἐπίστρεψόν, σῶσον με.

Νενηστευκώς ἀνέστησε * παῖδα Σουναμίτιδος * πάλαι δυνα-
μούμενος σαφῶς * Ἐλισσαῖος τῷ Πνεύματι * ἡμεῖς δὲ νεκρω-
θέντες * ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, * ζωηφόρῳ νηστείᾳ, * πιστοί,
ἀναζήσωμεν.

Τοὺς Νινευίτας ἔσωσας, * Κύριε φιλάνθρωπε, * πάλαι με-
ταγνόντας ἐν κλαυθμῷ * καὶ νηστείᾳ, ὡς εὔσπλαγχνος * ἡμᾶς
δὲ τῷ ἐλέει * τῷ σῷ οἰκτείρησον * ἀποροῦντας δὶ' ἔργων * ἔξο-
μολογεῖσθαι σοι.

Θεοτοκίου.

"Η μετὰ τόχον ἀφθορος * μείνασσα, Πανάμωμε, * λύτρωσαι,
δεόμεθα, Ἀγνή, * καταφθορᾶς τοὺς δούλους σου, * πιστῶς τοὺς
μελφόδουντας * ἐν ὄμονοιᾳ ψυχῆς. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον.

Εἰρήμος ἄλλος. Τὸν φοβερὸν τοῖς Σεραφίμ.

· Η̄ς ἐγχρατείας σὺν Θεῷ * τὴν νύσσαν ἔχοντες, πιστοὶ, * τὸ λοιπὸν νεανικῶς * διαδράμωμεν * ἀγιον στάδιον, * καὶ στεφηφορήσωμεν.

Τὴν ἀκαρπίαν καθορῶν * τῆς πολυνόσου μου ψυχῆς, * ἵτι εμμεινον, Χριστὲ, * καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, * ὡς τὴν συκῆν ἔκεινην * τὴν ἐπικατάρατον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἀγιον Πνεῦμα.

Μοναρχικώτατε Τριάς, * καὶ τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Γίὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐκ παντοίων ρῦσαι * πειρασμῶν καὶ κινδύνων * τοὺς σε ἀναμέλποντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. * χαῖρε, ἀείφωτε λαμπάς. * χαῖρε, νέες οὐρανέ. * χαῖρε, νοῦς ἀστράπτων. * χαῖρε, ναὲ Κυρίου. * χαῖρε, πανύμνητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν φοβερὸν σου ἑτασμὸν * κατανοούμενος, Χριστὲ, * φρίττω, τρέμω καὶ βοῶ. * Οἱ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος, * σῶσον με τὸν δείλαιον.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρήμος.

Τὸν φοβερὸν τοῖς Σεραφίμ, * καὶ θαυμαστὸν τοῖς Χερουβίμ, * καὶ τοῦ κόσμου Ποιητὴν, * Ιερεῖς καὶ δοῦλοι, * καὶ πνεύματα Δικαίων, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

· Ωδὴ Ή. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Κρατῆρα θείον * πλήγασσα νῦν! * κατανύξεως, * ἡ τῆς νηστείας χάρις σαφῶς * συγκαλεῖται ἀπαντας * πιστοὺς, ἐκβοῶσα * μετ' εὐφροσύνης. Δεῦτε ἀπολαύσατε, * τὴν μέθην παθῶν ἀποβαλόντες, * ἵνα μελλούσης * ἀξιωθείητε παρακλήσεως.

Ἐγγὺς ἡ κρίσις, * πρόσεχε, ψυχή. * συνειδήσεως * ἐπιμελοῦ, καὶ πράττε καλῶς, * καὶ σὲ ἀκατάκριτον * ἀεὶ συντηροῦσα. * εἰ ἔσυτοὺς δὲ ὡδε διεκρίναμεν, * οὐδὲ ὅλως ἔκει κατακριθῶμεν, * ἀνευ μαρτύρων * ἔνθα ὑπεύθυνοι κατακρίνονται.

Ἄρχαι, Δυνάμεις, * Θρόνοι, Σεραφίμ, * Κυριότητες, * καὶ Εξουσίαι καὶ Χερουβίμ, * Αγγελοι, Αρχάγγελοι, * Θεὸν δυσωπεῖτε, * τῶν νηστειῶν τὸν χρόνον διανύσαι ἡμᾶς, * τὸ τούτου εὐάρεστον ποιοῦντας, * ἵνα ὡς δοῦλοι * εὐαρεστήσαντες δόξης τύχωμεν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, * μετὰ Προφητῶν, * τὴν τεκοῦσαν σε, * μετὰ Όσιων πάντων, Χριστὲ, * δυσωποῦσαν πρόσδεξαι * ἀεὶ

ύπέρ δυύλων * παροργισάντων σε τὸν εὐδιάλλακτον * καὶ μόνον Δεσπότην καὶ Σωτῆρα, * φῶσσαμάτων * τάξεις παρίστανται ἀεὶ τρέμουσαι.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τὴν ύπέρ φύσιν Μητέρα.

Τὸν γὰληνὸν τῆς νηστείας * ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ * ύπερ-περάσαντες πλωῦν, * πρὸς τὸν λιμένα * τῶν Παθημάτων Χριστοῦ * καταντῆσαι ἐπευξώμεθα.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσας, * ἐλέγεσόν με, βῳσοι, * Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Θεός· * καὶ ἵασαι μου * τὴν ἀσθενούσαν ψυχὴν, * ως ἔχει-νης τὸ θυγάτριον.

Δόξα.

Τὴν τῆς Θεότητος φύσιν * ἐνιζωμένην Μονάδα, * καὶ χαρακτῆρας τρισι * τρισσευμένην, * Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα ἀνυψωλογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Η ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα * τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, * καὶ τοῦτον ἀγεν σπορᾶς * σαρκὶ τεκοῦσα, * ικέτευε ἐκτενῶς, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο δικαιώσας Τελώνην, * ἰλάσθητι μοι. Βῳῶντι· * Κάμοι τῷ ἀμφιτριῶφ * ἴλεως ἔσο, * ὃ τῶν ἀπάντων Κριτῶν, * συγγωρῶν μου τὰ ἐγκλήματα.

Ο Εἰρμός.

» Ποιῆν ύπέρ φύσιν Μητέρα, * καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, * τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένην * ἀσμασι μυστικοῖς * οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.

« Ἡχος πλ. β'. δις.

Τῷ τοῖς λησταῖς περιπεσόντι * ὡμοιώθην ἐγώ, * Δέσποτα τῶν ἀπάντων, * τοῖς πταίσμασί μου περιπεσών, * καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεως κατετρώθην. * ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπης με ἀνιάτρευτον, * ὃ οὐκ ἐκ Σαμαρείας, * ἀλλ' ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου παραγενόμενος. * Ἰησοῦ, τὸ σωτῆριόν ὅνομα, ἐλέγεσόν με.

Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸν ὑμᾶς καλέσωμεν, "Αγιοι; * Χερούβιμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν. * Αγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὄνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. * πρεσβύτερας * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Tὰ σύράνια ύμνει σε, * Κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ τὴν δόξιον λογούμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστὸν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέστην, Τριπάριον τῆς Ηροφητείας. Ἡγος γ'.

Oτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν * ἀντεστησαν ἡμῖν, * ἀνάστα, Κύριε, * βορύθησον ἡμῖν. * σὺ γὰρ εἶ Πατήρ ἡμῶν, * ἐκτὸς σου ἄλλον οὐ γινώσκομεν.

Προκειμένον. Ἡγος γ'. Ψαλμὸς πγ'.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων!

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΖ', 33.

Tι ἀδελέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων· Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ χυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἢ ἥλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει Κύριος· Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδα μου. Καὶ ἔξηλθεν Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐκατὸν ὄγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάντες τὸ πρῶτον, εὑρὼν πάντα τὰ σώματα νεκρά. Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σενναχηρεὶ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ φηγεῖται ἐν Νινευῇ. Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ τὸν Πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρατάροις οἱοῖσι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ οἰδος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. (Κεφ. ΛΗ'.1.) Ἔγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἦως θανάτου· καὶ ἥλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαίας οἰδος· Ἀμώς ὁ Προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τάδε λέγει Κύριος· Ταξαὶ περὶ τοῦ οἴκου σου· ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ. Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηγένετο πρὸς Κύριον, λέγων· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαίαν, λέγων· Πορεύθητι, καὶ εἴπον· Ἐζεκίᾳ· Τάδε λέγει Κύριος, ὁ Θεός Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· Ἡκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἴδού, προστίθημι

πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων ῥύσομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ
τῆς πόλεως ταύτης.

Ιησοῦς εἰμενον. Ἡχος πλ. 3. Ψαλμοὺς πᾶς.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιγκόλωγοῦμεν ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχους εἰ. καὶ φύλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγκόρᾳ Προσόμοια τοῦ Τριφθίου, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχος γ'. Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Οδοὺς ἡμῖν * τῆς νηστείας τὸν χρόνον, * τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι * καὶ μηδαμῶς ἀπολέσθαι, * Λόγε Θεοῦ, * καταζίωσον πάντας * εὐαρεστῆσαι σοι καλῶς, * καὶ ἐν θερμῇ κατανύξει * θεραπεῦσαι σε, Χριστὲ, * ὡσπερ ἡ Πόρνη ἡ σώρων καὶ σευνὴ, * ἡ ποτὲ τῷ μύρῳ * καὶ ταῖς προσχύσεις * τῶν θερμῶν δακρύων, * τῶν πταισμάτων λαβοῦσα τὴν ἀφεσίν.

"Οὕτων.

Ος ὁ τυφλὸς * ἐκ καρδίας σοι κράζω· * Γιὲ Θεοῦ, φώτισόν μου * τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς καρδίας· * ὡς ἡ πιστὴ * Χαναναία τοῦ βιῶσι· * Ἐλέησόν με, οἰκτίρμων· * καὶ γάρ ψυχὴν δαιμονῶσαν * κέκτημαι ταῖς ἡδοναῖς· * ἦν ἀπαλλάξας τοῦ σκότους τῶν παθῶν, * τὸ λοιπὸν βιώσαι * καθαρῶς ποίησον, * ἵνα σου δοξάζω * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε.

"Ετερον, τοῦ κυρίου Θεωδώρου.

Ἡχος β'. Η θεόκλητος Μάρτυς Χριστοῦ.

Ηθεόφωτος χάρις ἡμῖν * τῆς ἐγκρατείας σήμερον λάμψεσα * φραγιδρότερον τοῦ ἥλιου, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωταγωγεῖ, * ὡσπερ νέρη τὰ πάθη * τῆς ἀμαρτίας ἐκδιώκουσα· * διὰ τούτο ἀπαντες * δράμωμεν εὐψύχως * αὐτὴν ἀσπασόμενοι· * χαίροντες τελῶμεν * τὸ θεῖον σπάδιον αύτης, * ἡς ταῖς εὐρροσύναις * εὐωχεύμενοι βοήσωμεν Χριστῷ· * Αγίασον τοὺς ταύτην, ἀγαθὲ, * ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Ἐσπέρας Ἱροκείμενον. Ἡγος δ'. Ψαλμὸς πε'.

Οδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΙ'. 12.

Βραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ κατώκησεν ἐν Απόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σεδόμοις. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σεδόμοις πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἔναντιον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. Οἱ δὲ Θεοὶ εἶπε τῷ Ἀβραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπὸ αὐτοῦ· Ἀνάβλεψον τοῖς ὄφθαλμοῖς σου, καὶ ίδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὐ νῦν σὺ εἰ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄφας, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἔως αἰώνος. Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμυνον τῆς γῆς· εἰ δύναται τις ἔξαριθμησαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἔξαριθμησεται. Ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοι δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰώνα. Καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἐλθὼν κατώκησε παρὰ τὴν Δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἥ ήν ἐν Χεριώμ· καὶ ωκεάνησεν ἔκει θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκείμενον. Ἡγος δ.. Ψαλμὸς πε'.

Ἄγαπᾶς Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα· Ιακώβ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ' 27.

Πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδως θιανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκκλείψει λαοῦ συντριβή δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἵσχυρῶς ἄφρων. Πραύθυμος ἀνὴρ καρδίας ιατρὸς, σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική. Οἱ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πτωχόν. Εν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής, ὁ δὲ πεποιθώς τῇ ἐαυτοῦ ὀσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἐαυτοῦ εὔστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν. (Κεφ. ΙΕ'. 1.) Οργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν· λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὄργας. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται,

στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. Ἐν παντὶ τόπῳ ὄφθαλμοι Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς. Ἰασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον. Ἡγος βαρύς. Ἀπαξ.

Ως ὁ περιπεσών εἰς τοὺς ληστὰς * καὶ τετραυματισμένος, * Οὐδὲτω κάγὼ περιέπεσον * ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, * καὶ τετραυματισμένη * ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ. * Πρὸς τίνα καταρρύγω * τοῦ θεραπευθῆναι, * εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ιατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων; * ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ, ὁ Θεός, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐπερῶν Ιδιόμελον. Ἡγος δ. Ἀπαξ καὶ αὐτό.

Αποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρώην * ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καὶ ἀπολαύσεως, * κατήχθημεν εἰς ἀτυκοτάτην ζωὴν * τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν * ἐπανετὴν διαγωγὴν * ἐκδυθέντες, τοῖς πταίσμασιν * ως λησταῖς περιεπέσομεν. * ἡμιθανεῖς δὲ τυγχάνομεν, * ἐξ αμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. * Άλλά σε ἰκετεύομεν, * τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα * καὶ ἀπαθῶς πάθεσι * προσομιλήσαντα Δεσπότην. * Κατάδησον ἡμῶν * τοὺς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐπιγενομένους μωλωπας, * καὶ τὸν ἀνείκαστὸν σου οἶκτον ἐπίχεον ἡμῖν, * τὴν σὴν * θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, * ως φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Επι παντοίων κινδύνων * τοὺς διούλους σου φύλακτε, * εὔλογη-μένη Θεοτόκε, * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ιωσήρ.

Ἡγος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέσει πίστεως * δι' ἔγκρατειας * πάθη φλέξωμεν * τῆς ἀκρασίας, * καὶ κρημνὸν τῆς ἀμαρτίας ἐκφύγωμεν, * καὶ τῶν δα-

χρύων χρουνοῖς κατασβέσωμεν * τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα, χραυγά-
ζοντες· * Ὑπεράγαθε, * ἡμάρτημέν σοι· ἰλάσθητι * καὶ δώρησαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Θεία γέγονας * σκηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε * Παρθενο-
μῆτορ, * καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασσα· * τὸν ὑπέρ πάν-
τας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, * ῥευπωμένον. σαρκὸς πλημμελήμασιν *
ἀποκάθαρον * πρεσβείσας σου, θείοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή,
τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυ-
ρίου Θεοδώρου.

"Ηχος β'. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Γοπερδεδοξασμένη ἡ χάρις * τῆς πανσέπτου νηστείας· * δι' αὐ-
τῆς Ἡλιού ὁ Προφήτης * εύρισκει ἄρμα πύρινον, * καὶ Μωσῆς
πλάκας δέχεται, * Δανιὴλ τεθαυμάστωται, * Ἐλισσαῖος νεκρὸν
ῆγειρε, * Πατέρες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, * καὶ πᾶς τις Θεῷ φέκε-
ωται. * Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὐτως εὐδοκήσας.

Θεοτοκίον. "Ηχος ὁ αὐτός. Τὴν ἀχραντον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου * κεκτημένος ἐν δεινοῖς, * λυτροῦ-
μαι τῶν θλιβόντων με * παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὡ Μῆτερ
Θεοῦ· * προφθάνεις γάρ συ πάντοτε * τοὺς αἰτοῦντας σε πιστῶς, *
καὶ λύεις συνεχόμενα * πειρατήρια ἐχθρῶν· * ὅθεν εὐχαρίστως
βοῶμεν σοι· * Δέξαι, Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια, * ἀνθ' ὧν
ὑπάρχεις μοι * ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ψάλλομεν τὸν Κανονικὸν Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριψί-
δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ β'. Ωδὴ.

Τριψίδιον, ποίημα Ἰωσήρ.

'Ωδὴ β'. "Ηχος γ'. Ο Ειρμός.

* **Π**ρόσεχε, γῆ καὶ οὐρανὲ, * καὶ ἐνωτίζου τὰ ρήματά μου· *
* **Π**λαλήσω γάρ τοῖς ἐν γῇ * Θεοῦ θαυμάσια.

* Αδιαλείπτοις πρεσευχαῖς, * καὶ ἐγκρατεῖσα καὶ θεωρίᾳ * πτε-
ρώτωμεν τὰς ψυχαῖς * πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν χρυπὸν * διεκφυγόντες, θαλρθῶμεν πάντες *
τῆς ἐγκρατείας φωτὶ * ἐν θείῳ Πνεύματι.

* Αλατὶ θείων ἀρετῶν * τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας * ἀποβα-
λοῦσα, ψυχὴ, * Θεῷ κολλήθητι.

Θεοτοκίον.

* Επανεπαύσατο Χριστὸς * ἐν σοι τῇ μόνῃ εὐλογημένῃ, * καὶ
σάρκα τὴν ἐκυτοῦ * ἐκ σοῦ ἐφόρεσε.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἡχος β'. Προσέχετε, λαοι.

Νηστείσαν καθαράν, * εύχας, δάκρυα, * μελέτην * τῶν θείων,
καὶ πᾶσαν ἄλλην * ἀρετὴν συμποριζόμενοι, * τῷ Δεσπότῃ
Θεῷ * καὶ νῦν προσθίσωμεν.

* Η Εὔα ἀλωτὴ * καρπῷ γέγονε, * ψυχή μου * βλέπε σὺ,
μή δελεᾶς, * εἰ προσβάλλει σοι ὁ ὄφις ποτὲ, * συμβιούσεών
φαγεῖν * σὲ ἡδονῆς τοὺς καρπούς.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μερρῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρα,
Τίὸν καὶ Πνεῦμα, * ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, * Βασιλείαν ἀπάν-
των * καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Ο τόκος σου, ἄγνη, * φρικτὸς πέφυκε. * Θεὸς γάρ * ὑπάρχει
ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, * καὶ ἐκ σοῦ
ἐπ' ἐσχάτων * πλήν ἀνδρὸς κυηθεὶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰμόρροψυν ἐπαφῆ * τοῦ κρασπέδου σου * ιάσω, * Χριστέ μου·
κάμε ἐν πίστει * τοῦ ἐλέους σου ἀπόμενον * ὑγιῆ ἐκ παθῶν *
ἀποκαταστησον. * Ο Εἰρμός.

* Προσέχετε, λαοί, * τὰ τεράστια * τῶν ἔργων * τῆς θείας
μου δυναστείας * καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, * ὅτι μόνος
* ἐγώ * εἰμι! Θεὸς τοῦ παντός.

* Ωδὴ η'. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

* Εν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων * καθ' ἐκάστην ὁ παμπόνηρος, * ἐπι-
ζητεῖ με συλλαβεῖν, * καὶ κατάβρωμα ποιήσασθαι. * αὐτοῦ
με τῆς κακίας * ῥύσαι, Σωτήρ, * ὁ σώσας τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήπους.

Διὰ νηστείας καθαιρόμενοι * ἀρετῶν ὄρει προσέλθωμεν, * καὶ
ἀκουσώμεθα τρανῶς * τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός. * λαλήσει γάρ
εἰρήνην, * καὶ φωτισμὸν, * καὶ ιασιν ψυχικῶν συντριμμάτων.

* Αμαρτημάτων ἀμαυρότητι * καθ' ἐκάστην ἐκτυφλωμένος, *
ἀδυνατῶ κατανοεῖν * τὰ θαυμάσια σου, Κύριε. * διό μου τῆς
καρδίας * τοὺς ὄφθαλμούς * διάνοιξον, Ιησοῦ φωτοδότα.

Θεοτοκίον.

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ράνσιν, * Αειπάρθενε ἀμόλυντε, *
τοὺς μολυσμόὺς τοὺς ἐμπαθεῖς * τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, *
δακρύων ὄχετούς μοι * παρεκτικοὺς * καθάρσεως ψυχικῆς διωρου-
μένη. Εἰρμός ἄλλος. Τὸν πᾶλαι δροσίσαντα.

* Τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται, * καὶ ὁ σκώληκ, φησιν, οὐ τελευ-
ταῖ. * φοβοῦ τὴν ἀπόφασιν, * ὡ ψυχή μου, θεραπεύουσα Χρι-

στὸν, * ἵνα εὔρης ἀπόλαυσιν, * ἔνθα πάγτῳ * τῶν εὐραινομένων * ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέτουσαν * τὴν ψυχήν μου τῶν ἐπιθυμιῶν * ἀνάστησον, δέομαι, * δι' ἀφῆς σου, ὡς τὴν Πέτρου πενθερὰν, * ἵνα εὔρῃ δυσλεῦται σοι * εὐαρέστως, * ἀγθεμολογοῦτα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ Ἀγιὸν Πνεῦμα.

Ἄδιον, ἀναρχὸν * τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, πιστοῖς * Γιὸν δὲ συνάναρχὸν, * καὶ τὸ Πνεῦμα συνεκλάμψων ἐκ Πατρός. * ὁμοούσια πρόσωπα, * μιᾶς ὄντας * τῆς παντοδυνάμου * Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, * ἰλαστρίον ὄντως τῶν πιστῶν. * ἐκ σοῦ γάρ ἡ ἅφεσις * παροχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς. * τὸν Γιὸν σου καὶ Κύριον * μὴ ἐλλίπης * εὔμενιζομένη * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ημῶν, δόξα σοι.

Τὰ ὡτα διάνοιξον * τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα, Χριστὲ, * καὶ γλῶσσαν μου τράγωσον, * ὡς τοῦ πάλαι μογιλάλου καὶ κωφοῦ, * ἵνα ἐνωτιζόμενος * τῷ φωνῶν σου * ψᾶλλω, καὶ τῇ γλώττῃ * αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρυμός.

» Γὸν πάλαι δροσίσαντα * τῶν Ἐβραίων τοὺς Πατέρας ἐν φλογὶ, * » καὶ φλέξαντα Κύριον * τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ * ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες. * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε *

* αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρόντιστε θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Φλόγα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου * κατὰ νοῦν κεκτημένοι, * θερμοτάτῳ λογισμῷ * τῆς μετανοίας * τῷ πυρὶ νῦν πρόσελθωμεν, * πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι * πυρακτούμενος λόγος * ἐξελθὼν, ζηλωτικῶς * χλονεῖ σποιχεῖται. * τούτον ζηλού, ψυχὴ, καὶ καλῶς * πολιτεύθητι.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, * παναθλία ψυχὴ μου, * τὰς πορείας σου ἀεὶ * πρὸς θελημάτων * ἀποπλήρωσιν τοῦ Λυτρωτοῦ * διευτρέπειζε. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου * ἥδονῶν ἀμαυρώσει * φωταγώγησον, ἀγνὴ, * ἡ φῶς τεκοῦσα, * ἵνα πίστει ἀεὶ * μεγαλύνω σε.

Αλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Mέλως πᾶν ημῶν σαρκὸς * παραστήσωμεν Χριστῷ, * ὃπλα δικαιοσύνης, * χειρας, φησίν, αἱροντες * ὄσιας, χωρὶς ὄργης * καὶ τῶν διαλογισμῶν.

Σὺ ποτὲ τοῖς Μαθηταῖς * ἐν τῷ πλοιῷ ἐπιστάς, * κατέπαι-
σας, Χριστέ μου; * μακινομένην θαλασσαν· * κάμου τὰς τριχυ-
μίας * κόπασον τῶν λογισμῶν.

Δόξα.

Μίαν φύτιν προσκυνῶ, * τρία πρόσωπα ύμνω, * ἐνα Θεὸν
τῶν δλων· * τὸν Πατέρα καὶ Γίον, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, *
τὴν ἀδίσιν Ἀρχήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Η ἀγνή παιδοποιεῖς, * ή Παρθένος γαλουχεῖς· * πῶς ἐν ταῦ-
τῷ τὰ δύο, * παρθενεύεις τίκτουσα; * Θεᾶς ἐστὶν ὁ δράσας· *
μη ἔκήγτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

* Έχ ληστεῖς με παθῶν * μιανθέντα τὴν ψυχὴν * θεράπευ-
σον, Χριστέ μου, * χέων σου τὸ ἔλεος * εἰς τὸν περιπεσόντα *
ὑπὸ χειρας τῶν ληστῶν.

Ο Ειρημός.

> Τὴν ὑπέρχυως σαρκὶ * συλλαβθοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα-
> τρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Δόγον * ἐν ὑμνοῖς ἀσιγή-
> τοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Τὸ Φωταγγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγου· εἰς τὸν Σπίχον, τὸ Ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἡμέραν. Δίς.

Τὴν τετραυκατισμένην μου ψυχὴν * καὶ τεταπεινωμένην *
ἐπίσκεψαι, Κύριε, * Ιατρὲ τῶν νοσούντων, * καὶ τῶν ἀπηλ-
πισμένων * λιμὴν ἀχείμαστε· * σὺ γάρ εἶ ὁ ἔλθων, * Λυτρωτὴς
τοῦ κόσμου, * ἐγεῖραι ἐκ φθορᾶς * τὸν παραπεσόντα· * καὶ μὲ
προσπίπτοντα ἀνάστησον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

* Εν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων *
Εοι ἀθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὁ αὐτός.

* Υμνοῦμεν σε, πανάχραντε Θεοτόκε, * καὶ δοξάζομεν ὃν ἐκύη-
σας Θεὸν Δόγον, * χράζοντες· Δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάριον τῆς Προφητείας.

Τὴν γ'.

* Αντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ, * καὶ ὑπερασπιστής ἐστιν,*
Αὲν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Προκείμενον. Τὴν πλ. β'. Ψαλμὸς πζ'.

Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητος μου.

Στήγ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Μ'. 18.

Τάδε λέγει Κύριος· Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον, καὶ τίνι ὁμοιώματι χωνεύσας χρυσόν, περιεχρύσωσεν αὐτόν; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος αὐτόν; ξύλον γὰρ ἀσηπτὸν ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται. Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Οἱ κατέχων τὸν γῆραν τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν· ὁ διδόντας ἀρχοντας ὡς οὐδὲν ἀρχεῖν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ βίζωθῃ εἰς τὴν γῆν ἡ βίζα αὐτῶν. Ἐπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔξηράνθησαν, καὶ καταιγίς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς. Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἴπεν ὁ Ἄγιος· Ἀναβλέψατε εἰς τὸ ὄψος τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα· ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὄνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δοξῆς, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδέν σε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἰπῆς, Ἰαχὼθ, καὶ τί ἐλαλησας, Ἰσραὴλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε καὶ ἀπέστη. Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἡκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἀκρα τῆς γῆς, σὺ πεινάστει, οὐδὲ κοπιάστει, οὐδὲ ἔστιν ἔξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ· διδόντας τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλαζούσιν ἰσχύν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς πη'.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιγμούς μεν ἀντὶ τῶν, πρὸς Κύριον, τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε, ἔχειραξα, ιστῶμεν Στίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγηρὰ Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσῆφ.

Ἡχος πλ. δ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, "Ἄγιοι;

Βρῶμα τὴν ἀγάπην ποιούμενοι, * ἐγκρατεῖα τῶν παθῶν * καταχρατήσωμεν, πιστοί * καὶ Θεῷ τῷ δι' ἡμᾶς * ἀνυψωθέντι ἐν σταυρῷ, * καὶ λόγγῃ * κεντηθέντι τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, * βιῶσαι * εὐαρέστως ἐπειχθείμεν, * ἵνα τρυφῆς ἀπολαύσωμεν * αἰωνιζούσης γηθόμενοι, * γεραίροντες * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Ομοίοιν.

Εὑλώ πάλαι θάνατον εὔρωμεν, * νῦν δὲ πάλιν τὴν ζωὴν * διὰ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ. * τῶν παθῶν οὖν τὰς ὄρμας * ἀπονεκρώσωμεν, πιστοί * καὶ φθάσαι * τὴν σωτήριον. Ανάστασιν, * τὸν πάντων * εὐεργέτην δυσωπήσωμεν, * πραΐσαι θείαις λαμπόμενοι, * καὶ ἀρεταῖς καλλυνόμενοι, * δοξάζοντες * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Ετερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος β'. Τοῦ ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν ζωηφόρον σταυρὸν * αἰνοῦμεν σου, Κύριε, * καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ιερὰ * τῆς σαρκός σου παθήματα, * τὴν λόγγην τε, τὴν σφαγὴν, * τοὺς γέλωτας, τοὺς ἐμπτυσμοὺς, * ράπίσματα καὶ τὰ κολαφίσματα, * σὺν τῇ πορρύᾳ * καὶ τὸ στέφος τὸ ἀκανθόπλεκτον. * ἐν οἷς ἐκ τῆς κατάρας πάντας * ἐκλυτρωσάμενος ἐσωσας ἡμᾶς. * διὸ δυσωποῦμεν σε. Τῶν νηστειῶν * τὸν ὑπόλοιπον χρόνον * εἰρηνικῶς τελέσαι παράσχου ἡμῖν.

"Εσπέρας Προκείμενον Ἡχος δ'. Ψαλμὸς πθ'.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν.

Στίχ. Πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 1.

Εγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς "Αβραμ ἐν ὄραματι, λέγων· Μή εροβεῦ, Αβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα. Λέγει δὲ "Αβραμ· Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις;

ἔγω δὲ ἀπολύμαι αἴτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασὴκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς· Ἐλιέζερ. Καὶ εἶπεν Ἀβραμ· Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενῆς μου κληρονομήσει με. Καὶ εὐθὺς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὃς ἔξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε. Ἐξῆγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀριθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἔξαριθμησαι αὐτούς. Καὶ εἶπεν· Οὗτος ἔσται τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐγώ ὁ Θεός, ὁ ἔξαριθμῶν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δωῦναι σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. Εἶπε δέ· Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἴγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν. Ἐλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεγλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὅρνεα οὐ διεῖλε. Κατέβη δὲ ὅρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχετομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ. Περὶ δὲ ἡλίου δυσμάς, ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ· καὶ ἴδιον, φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. Καὶ ἐρέθη πρὸς Ἀβραμ· Γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἴδιᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετραχόσια ἔτη. Τὸ δὲ ἔθνος φί ἐὰν δουλεύτωσι, κρινῶ ἔγω μετὰ δὲ ταῦτα ἔξελεύσονται ὥδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ.

Προκείμενον. Ἡγος πλ. α'. Ψαλμὸς ψ.

Ο κατοικῶν ἐν βιηθείᾳ τοῦ Υψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 7.

Χειλη σοφῶν δέδεται αἰσθῆσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὔχαι δὲ κατευθυνότων δεκταὶ παρ' αὐτῷ. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὅδοι ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾶ. Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παπιόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς. Ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὄμιλήσει. Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὕστης σκυθρωπάζει. Καρδία ὄρθη ζητεῖ αἰσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά. Πάντα

τὸν χρόνον οἱ ὁφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διὰ παντός. Κρείσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετ' ἔχθρας. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσσαν καταπραύνει. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατατέθεσει κρίσεις, οἱ δὲ ἀσεβῆς ἐγείρει μᾶλλον. Οὐδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν· Ἰδιόμελον. "Απαξ.

"Ηχος πλ. α'.

Ἐξοστραχισθεὶς τῆς εὐθείας ὄδοῦ σου, * ὑπὸ παθῶν ὁ δύστηνος *
κατεκρημένην εἰς βάραθρον. * Λευίτης δὲ σὺν Ἱερεῖ ἀθροισθέντες * ἀπηξίωσαν· σὺ δὲ, Χριστὲ, μὲν ἡλέησας· * καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ * τῆς ἀμαρτίας τὸ ἔγγραφον διαρρήξας, *
τῇ ἀπαθείᾳ ἐλάμπρυνας, * καὶ τῷ Πατρὶ σύνεδρόν με πεποίηκας· *. ὅθεν χραυγάζω· *. Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

"Ετερον. "Ηχος πλ. δ'.

Ἐξ Ἱερουσαλήμ κατέβην, * ἀπολισθήσας τῶν ἐν αὐτῇ τοῖς ἔθνεσι * γραψέντων ἐνταλμάτων σου· * εἰς Ἱεριχώ δὲ πορεύμενος, * τῇ πρὸς μιμήσεις ὄρμῃ * τῶν ἐν αὐτῇ πάλαι διὰ κακίαν * ὑπὸ σοῦ πρὸς φόνον ἐκδοθέντων τῷ λαῷ σου, * διὰ τῆς παρακοῆς * ψυχοφθόροις ἐνέτυχον πάθεσιν, * ὡς λησταῖς· ὑψῷ ὥν πληγέντα, * καὶ παρὰ βραχὺ θανατωθέντα, * ὃ τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ * τὸ σῶμα τραυματισθεὶς ἔχουσιάς * διὰ ἀμαρτίας ἀνθρώπων, * καὶ τὴν κοινὴν τελέσας * διὰ σταυροῦ σωτηρίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, * ἵσταί με, Κύριε, καὶ σῶσον με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσσαν ζωὴν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν, * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται· * αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

"Ηχος ὁ αὐτός. Κύριε, * εἰ καὶ χριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, * ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν * ἐπὶ τοῦ ἔνδον χρειμάτευνον, *
"Ηλίε τῆς Δικαιοσύνης, * τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψε, * καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς * εἰς σκότος μετεβάλετο· * η δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ * τὰ σπλαγχνα διετέτρωτο.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήχου δύο, μετὰ Σταυροθεστοχίου· μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τό παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήρ.

Ἡχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἔνου γευσάμενος Ἀδάμ * μὴ προσκηκόντως, * τῆς ἀκρασίας τοῦτον ἐλυτρώσω, * οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης τῆς χαλεπῆς· * διό σοι ἀναβοῶμεν· Δίδου ἡμῖν * ἐγκρατεύεσθαι, Δέσποτα, * ἀπὸ καρποῦ φθοροποιοῦ, * καὶ πράττειν σου τὸ θέλημα, * ὅπως εὑρώμεν ἔλεος.

Σταυροθεστοχίον. "Ομοιον.

Γιὸν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν * σωματωθέντα, * καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἔχ σου, * σεμνὴ, τεχθέντα, * ἐπὶ ἔνδον κρεμάμενον * μέσον τῶν κακούργων * ὄρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἥλγεις, καὶ μητρικῶς * θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἴμοι, Τέκνον ἐμόν! * τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος * οἰκονομία σου, δι' ἣς * ἐζώσας τὸ πλάσμα σου; * ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος β΄. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Τὸ ἔνδον τὸ πανάγιον * ἀνυμνοῦμεν τοῦ σταυροῦ, * τὴν ἄκραν ἄγαθότητα * προσκυνοῦντες σου, Χριστὲ ὁ Θεός: * ἐν τούτῳ γάρ κατηργησας * τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ ἐδωκας σημείωσιν * τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· * δθεν εὐχαρίστως βοῶμεν σοι· * Πάντας ἀξιώσον εὐθύμως εἰρηνεύοντας * ἀποπληρῶσαι * τῆς νηστείας τὸν χρόνον.

Σταυροθεστοχίον. "Ομοιον.

Τὸν ἄμωμον Ποιμένα σε * καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς * ἐν ἔνδον ἀναρτώμενον, * θρηνωδοῦτα μητρικῶς ἐβόα· * Θανάτῳ σε, Τιὲ, κατέκρινεν * ὁ ἀχάριστος λαὸς, * ἀνθ' ὧν νεφέλην ἥπλωσας * εἰς διάβασιν αύτῷ· * οἴμοι! ἀτεκνοῦμαι ἡ ἀνανδρος· * ἀλλ' ἐξανάστηθι καὶ λάμψον, Ἡλιε, * καὶ δοξασθῆσομαι * ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ γ'. Ωδὴ.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ γ'. Ἡγος πλ. δ'. Ούρανίας ἀψίδος.

Κατακρίνας τὴν ἔχθραν, * ἐν τῷ σταυρῷ ἔτεινας * σοῦ, Δικαιοσκρίτα, παλάμας: * νῦν δὲ κατάκριτον * ὅντα με πταίσμασι * σῶσεν τὸν ἄσωτον, Σῶτερ, * τὸν παραπικράναντα * σὲ τὸν μακρόθυμον.

Τὴν κτηνώδη ποθήσας * παθοποιὸν βίωσιν, * σοῦ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, * Σῶτερ πανάγαθε, * ξένοις δουλούμενος * καὶ ἀκαθάρτοις πολιταῖς. * νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα * δέξαι με, εὔσπλαγχνε.

Μογιλάλου ως πάλαι * τὰς ἀκοὰς ἥνοιξας, * ἄνοιξον ψυχῆς μου τὰ ὡτα * γνώμη κωφεύοντα, * καὶ ἐνωτίζεσθαι * σοῦ τὸν σωτήριον λόγον, * Ἰησοῦ, ἀξιωσον, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτήριος πῦλη, * ἡ πρὸς Θεὸν γέφυρα, * τῶν Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * πάναγνε Δέσποινα, * περιστατούμενον * ταῖς συμφοραῖς με τοῦ βίου * καὶ κλυδωνιζόμενον, * Κόρη, κυβέρνησον.

Ἐπερον Τριώδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἡχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἀνείκυστας με * ἐξ βαράθρου παθῶν, * καὶ ἀνύψωσας, Χριστὲ, * εἰς οὐράνια.

Ἐκπεπάσας ἐν σταυρῷ * τὰς παλάμας σου, Χριστὲ, * τὰ ἔθνη πάντα * τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ * ἡγκαλίσω, κατεγγὺς * στῆναι τοῦ κράτους σου.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, * ὑπερούσιε Τριάς, * Θεότης μία, * ὁ Πατήρ καὶ ὁ Γιός * καὶ τὸ Πρεμέμα τὸ εὐθές, * σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν * κατ' ἀξίαν ικανοῖ, * Παρθενομῆτορ; * σὺ γάρ ἐν γυναιξὶ * μόνη ὥρθης ἐκλεκτὴ * καὶ παμμαχάριστος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ, * ἐλογχεύθης τὴν πλευρὰν, * χολῆς ἐγεύσω * δι' ἐμὲ, Ἰησοῦ, * τὸν ἐξ τῆς παρακοῆς * παραπικράναντά σε.

Ο Εἰρμός.

* Σ τειρωθέντα μου τὸν νοῦν * καρποφόρον, ὁ Θεὸς, * ἀνάδειξόν με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ εὔσπλαγχνίᾳ σου.

· Ωδή η'. Ἐπιταπλασίως χάρινον.

Τι φάντακήτω φόμματι * ἐπιβλέψας με σίκτειρον, * τῷ τῆς ῥά-
θυμίας * νυσταγμῷ κρατούμενον, * καὶ ὑπνῷ δουλεύοντα *
τῶν ἡδονῶν ἐν κλίνῃ παθῶν, * ὁ ἐπὶ σταυροῦ * τὴν κεφαλήν σου
προσκλίνας, * καὶ θέλων ἀφυπνώσας, * καὶ τὴν θύκτα μειώσας, *
Χριστὲ, τῆς ἀμαρτίας, * φῶς ὃν δικαιοσύνης.

Πλουτοποιοῖς χαρίσμασι * κεσμηθεὶς ἐκ βαπτίσματος, * μᾶλλον
τὴν πενίαν * τῷ κακῷ ἡγάπησα, * καὶ ἔνος γερένηματος * τῶν
ἀρετῶν ὁ ταλας ἐγώ, * χώραν εἰς μακρὰν * ἀποδημήσας κακίας. *
διό με ἐπιστρέψαντα * ἐναγκαλίσαι, Σῶτερ, * τῷ σῷ σταυρῷ
τειχίσας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέθην παθῶν ἀπόρριψον, * καὶ δακρύων ἐκζήτησον * τὸν κα-
θαρικὸν * διὰ νηστείας οἶνον, ψυχὴ, * καρδίαν εὐφραίνοντα, *
καὶ ἡδονὰς μαραίνοντα, * καὶ τὰς τῆς σαρκὸς * ἀποτεφροῦντα
καμίνους, * καὶ σπεῦσον τῷ παγέντι * διὰ σὲ ἐπὶ ξύλου * Χρι-
στῷ συσταυρωθῆναι, * καὶ ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ πάναγνε, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * καὶ
τῆς ἀμαρτίας * τὰς οὐλὰς ἐξαλειψόν, * πηγαῖς ἀποσμήχουσα *
ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, * καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς * ἀποκαθα-
ρουσα φείθοις. * πρὸς σὲ γάρ ἀνακραῖω, * καὶ πρὸς σὲ καταφεύ-
γω, * καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, * τὴν Κεχαριτωμένην.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς.

Τὸν σταυρωθέντα σαρκικῶς, * καὶ θεῖκῶς μὴ παθόντα Ἰησοῦν *
ὑμνήσωμεν, * Αγγελοι * καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, * εἰς τοὺς αἰῶνας
ἀπαντας.

Ἐν τῇ σταυρώσει σου, Χριστὲ, * τὸν ἐπονείδιστον θάνατον
έλαων * τὸν ἐπικατάρατον, * ἐσωσας ήμᾶς * φθορᾶς ἐκλυτρωσά-
μενος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Χερουβικῶς σε, ὡ Τριάς, * Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, ὑμνῶ, *
τὴν μίαν Θεότητα, * ἄναρχον, ἀπλῆν, * καὶ πᾶσιν ἀκατά-
ληπτον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε, ἀγνή, * λαμπρῶς γεραίρουσι πᾶσαι γε-
νεαῖς. * τὸν Κτίστην γάρ τέτοκας. * ὡ θαῦμα φρικτὸν, * καὶ ἐρ-
γον παμμακάριστον!

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Πάντα ὑπήνεγκας παθεῖν * ὑπὲρ ἐνὸς, τοῦ σωθῆναι με, Χρι-
στέ. * ὑμνῶ σου τὴν σταύρωσιν, * τοὺς ἔλους, τὴν σφαγὴν, *
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπαντας.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν. Ο Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς * ἐν οὐρανοῖς ἀνυμνοῦμεν Θεὸν *
• **τ**αῖνέσωμεν ἀπαντες * καὶ οἱ γηγενεῖς * εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπαν-
• τας. Ωδὴ θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ορῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ σταυροῦ, * τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν
ἡλιος, * πᾶσα δὲ γῆ * τρόμῳ ἔχλωνεῖτο, Παυβασιλεῦ, *
ἐθελουσίως βλέπουσα * πάσχοντα τὸν φύτει σε ἀπαθῆ. * διὸ σε
ἰκετεύω. * Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, * ὡς ιατρὸς, Χριστὲ, θε-
ράπευσον.

Οδοὺς σωτηριώδεις καταλιπὼν, * τὰς εἰς Ἄδην φερούσας διώ-
δευσα, * σκότος βαθὺ * ἔχων περικύλῳ τὰς ἡδονὰς, * καὶ τῶν
παθῶν τὸν ὄλισθον, * καὶ τὴν καταιγίδα τῶν πειρασμῶν. * διὸ σε
ἰκετεύω. * Τῷ σῷ σταυρῷ με σῶσον, * Χριστὲ, ὡς μόνος πο-
λυέλεος.

Χειμῶνι συνεχόμενος πειρασμῶν, * καὶ παθῶν τριχυμίας πον-
τούμενος, * καὶ ἡδονῶν * σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, * τὸ τῆς
νηστείας πέλαγος * ἐφθασα τὸ πρᾶον καὶ γαληνόν. * ἐν ώ με κυ-
βερνήσας * τῷ σῷ σταυρῷ, οἰκτίρμον, * πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθόρμι-
σον. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Παρθένε, δίχα σπορᾶς * τὸν τὰ σύμπαντα δη-
μιουργήσαντα * Λόγον Θεοῦ, * ἀνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρ-
κός. * ἀνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, * ἀνευθεν ὡδίνων τῶν μητρικῶν. *
διὸ σε Θεοτόκον * καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ * ὄμολογουντες μεγα-
λύνομεν.

"Αλλοι. Τὴν παρθενίαν σου.

Εκών ὑπέμεινας * σταυρωθῆναι, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα παράσχῃς
πᾶσι ζωὴν, * τοῦ θανάτου ἔκλυτρωσάμενος.

Ξύλῳ νενέκρωμαι, * καὶ σταυροῦ ξύλῳ ἔζησα. * ἐν ώ ὁ Χρι-
στός μου προσηλωθεὶς * τὸν ἐχθρὸν μου ἐθανάτωσεν.

Δόξα.

Ως συνυπάρχοντα * τὸν Γείον τῷ Γεννήτορι, * καὶ Πνεῦμα τὸ
Ἄγιον συμπαρὸν * ὄμοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα παράδοξον, * καὶ ἔξαίσιον ἀκούσμα! * πῶς καὶ ὡς
μήτηρ τίκτεις, ἀγνή, * καὶ οὐκ ἔγνως ὡς παρθένος φθεράν;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τμνῶ τὴν λόγχην σου, * ἀνυμνῶ καὶ τοὺς ἥλους σου, *
τὸν σπόργον, τὸν κάλαμον, τὸν σταυρὸν, * δι' ὧν σέσωσμαι,
Ιησοῦ ὁ Θεός.

Ο Εἰρμός.

• **Γ**ιὴν παρθενίαν σου, * Θεοτόκε ἀμίαντε, * ἦν οὐ κατέφλεξε
• τὸ πῦρ * τῆς Θεότητος, μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἡγος γ'. Δις.

Τὸν ὑψὸς τῶν ἀρετῶν * καταλιποῦσα, ψυχὴ μου, * ἐπὶ τὸ βάθος τῆς ἀμαρτίας κατεληλυθας, * πονηροῖς ὁδοστάταις ἐμπεσοῦσα. * τραυμάτων δὲ ὁδωδότων γέμουσα, * κεῖσαι ἐρριμμένη ἄπορος. * διὸ * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, * καὶ μῶλωπας ἔκουστας δεξαμένῳ. * Ἐπιμελήθητι μου, Σωτήρ, καὶ σῶσον με.

Ἐτερον. Ἡγος πλ. δ'.

Τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς * τραυματισθεὶς ὁ δεῖλαίος, * ἡμιθυνθος γέγονα, Κύριε. * Προφῆτῶν δὲ ὁ χορὸς παρεῖδεν, * ἡμιθανῇ καπιδῶν τυγχάνοντα, * καὶ τέχναις ἀνθρωπίναις ἀνιάτρευτον. * Διὸ * χαλεπῶς ὁδυνώμενος, * ἐν ταπεινώσει καρδίας * κραυγάζω σοι. Χριστὲ ὁ Θεός, * ἐπίχεε ὡς εὔσπλαγχνος * ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγίττητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * αἰωνίου τῆς ζωῆς. * Τυράννων ἀπειλάς οὐκ ἐπτοήθητε, * βασάνοις αἰκιζόμενοι ήνφραίνεσθε. * καὶ νῦν τὰ αἴματα ὑμῶν * γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δξα... καὶ νῦν. Σταυροθετούσιν.

Η πάναγνος ὡς εἶδε σε * σαρκὶ χρεμάμενον τῷ ξύλῳ, * τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο, * καὶ ὥλολυζε δακρύουσα. * Λόγε, ποῦ μοι ἔδυς, παμφίλτατε Ἰησοῦ, * Μίε μου καὶ Κύριε; * μὴ λίπης με μόνην, Χριστὲ, * τὴν τεκοῦσαν σε.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάρισον τῆς Ηραζητείας.

Ἡγος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, * ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας * ιασαί, φιλάνθρωπε, δεόμεθα. Προκείμενον. Ἡγος δ'. Ψάλμος ψάχτε.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνοματί σου, "Γψιστε.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὸν ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἐκάστην.

Προφῆτείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΑ'. 4.

Οὗτα λέγει Κύριος. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι. Εἰδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς

ἥγγισαν καὶ ἥλθον ἄμα, κρίνων ἔκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ· Ἰσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἄμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ· Σύμβλημα· καλόν ἐστιν· ισχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις· θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται. Σὺ δὲ, Ἰσραὴλ, παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ὃν ἔξελεξάμην σπέρμα· Ἀβραὰμ, ὃν ἡγάπησα, οὐ ἀντελαβόμην· ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἰπάσθαι· Παῖς μου εἰ· ἔξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε· μὴ φοβοῦ, μετὰ σου γάρ είμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ είμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἡσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου. Ἰδού, αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γάρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπελοῦνται πάντες οἱ ἀντιδίκοι σου. Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὑρῆς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γάρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντες σε· ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι· Μὴ φοβοῦ, Ἰακώβ, ὄλιγος τὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε, Ἰσραὴλ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ψβ'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζήσατο.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, φάλλουμεν τὰ ἐπόμενα Στιγμὴν Ἰδιόμελα καὶ Προσόμοια. Ἀργόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ Στίχου· Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν.

Στιχηρὸν. Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Γροῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν * λησταῖς περιπεσών, * ἐσυληθῆν ὁ ταλας τὸν νοῦν, * καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, * ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμα· * καὶ ἔνθεν κείμαι γυμνὸς ἀρετῶν * ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. * Ἰερεὺς δὲ ίδων με· * τῷ μωλωπὶ ὁδυνάμενον, * διὰ τὸ ἀνίστον * παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει με· * Λευίτης δὲ πάλιν * μὴ φέρων τὴν ψυχορθόρον ἀλγηδόνα, * καὶ αὐτὸς κατιδών, * ἀντιπαρηγέλθε μοι· * σὺ δὲ, ὁ εὔδοκήσας * οὐκ ἐκ Σαμαρείας, * ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεός, * τῇ φι-

λανθρωπίᾳ σου * παράσχου μοι τὴν ιασιν, * ἐπιχέων ἐπ' ἐμὲ * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. Πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐχχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου.

Μαρτυρικόν.

Εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινος, * πρέπει τοῖς Ἀγίοις * ξίφεσι γάρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ, τὸν κλίναντα οὐρανὸν * καὶ καταβάντα· * ἔζέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ, τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν * καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν ἔως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· * ὃν ταῖς εὐχαῖς * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμων σου, * ὁ Θεός, ἐλέησον ημᾶς.

Στίχ. Ἐν τῷ ἔκλειπειν ἔξι ἐμοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχος πλ. δ'. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, * σὺ τοὺς ιεροὺς Μαθητάς σου * λογικοὺς οὐρανοὺς ἔδειξας· * τούτων ιεραῖς μεσιτείαις * τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύτρωσαι, * δι' ἐγκρατείας ὑψῶν * συννεύσεως ἔκάστοτε * τῆς πρὸς τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐν ὅδῷ ταύτῃ, ή ἐπορευόμην.

Εχούτες * πάντες τὸν καιρὸν τῆς νηστείας * ὡς συνεργὸν θείας ἔχαριτος, * κλαύσωμεν ἔξι ὅλης καρδίας, * καὶ τῷ Σωτῆρι βοήτωμεν. * Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, * Κύριε πολυελεε, * σῶσον τοὺς φόβῳ σε ὑμνοῦντας, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐτερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος ὁ αὐτός. Τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἄχραντον.

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέπβλεπον.

Απόστολοι πανεύφημοι, * οἱ τοῦ κόσμου πρεσβευταὶ, * ἀσθενούντων ιατροὶ, * τῆς ὑγείας φύλακες, * ἀμφοτέρωθεν ημᾶς * συντηρήσατε * τῆς νηστείας τὸν χρόνον διεπιπεύοντας, * ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως * εἰρηνεύοντας, * τὸν νοῦν ἀνενόχλητον * τῶν παθῶν φυλάττοντας, * ἵνα ἥσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητῇ * ἔξαναστάντι, ὑμνον ἀπαντεῖς.

Ἐτερον Στιχηρὰ Προσόμοια κατ' Ἀλφάβητον.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἡχος δ'. Ήθελον δάχρυσιν ἔξαλεῖψαι.

Στίχ. Ἀπώλετο φυγῇ ἀπ' ἐμοῦ.

Απας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν * καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται· * Άπαρα δυνήσομαι κάνεν γῆρας * μεταγνῶναι ἄπερ ἔξημαρτον; *

Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * καὶ χορηγὲ τοῦ ἐλέους, * Κύριε, * πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐκέχραξα πρὸς σὲ, Κύριε, Κύριε.

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, * τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενος, * βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίαρ, * καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. * Ἐπιστροφεῦ ἀμελούντων, * καὶ Λυτρωτὰ ἐπταισμένων, * Κύριε, * πρὸν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου.

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, * γεωργήσας ὡς γηγενῆς γηρά· * γάμῳ ὡμιλησα σῇ προστάξει, * καὶ παρέβην μάνας κοίτην ἐψήν. * Οἱ ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, * τὸ πλάσμα σου μὴ παριδῆς, * Κύριε· * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ρῦσαί με ἔκ τῶν καταδιωκόντων με.

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, * τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιητάμενος· * δαιμοὶ παίγνιον κατεστάθην, * ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι. * Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φείσαι, * φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων, * Κύριε· * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἔκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου.

Εκῶν ἔξημαρτον ὑπὲρ πάντας, * διὰ τοῦτο ἐγκαταλέιμμαι· * ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου * τῆς σαρκός τὸ φρόνημα, καὶ σκοτίζομαι. * Οἱ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, * καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων, * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι.

Ζήσεται, ἔλεγεν ὁ Προφήτης, * ἡ ψυχὴ μου, Κύριε, καὶ αἰνέσαι· * ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, * καὶ ἀριθμησόν με τῇ ποίμνῃ σου· * δός μοι καὶρὸν μετανοίας, * ἵνα στενάζων βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξα σοι, Κύριε.

Ημαρτον, ἡμαρτον ἀθετήσας * τὰ προστάγματά σου, Χριστὲ ὁ Θεός· * Ἰλεως γενοῦ μοι, ὡς εὔεργέτα, * ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν ὄφθαλμοῖς, * καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, * καὶ μετὰ φόβου βοήσω· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὡτά σου προσέχοντα.

Θῆρες με ἄγριοι περιέσχον, * ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἀρπασον, Δέσποτα· * θέλεις γάρ ἀπάντας τοῦ σωθῆναι, * καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν * πάντας ἀνθρώπους, ὡς Κτίστης, * καὶ μετὰ πάντων με σῶσον· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἔαν ἀνομίας παρατηρήσῃς.

Ιαμα γίνου μοι, εὔεργέτα, * Λυτρωτά μου, καὶ μὴ ἀπώσῃ με· * ἴδε με κείμενον ἀνομίας, * καὶ ἀνάστησόν με ὡς παν-

τοδύναμος, * ἵνα κάγω ἐξαγγέλλω * τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι. * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κρύψας τὸ ταῦλαντον τὸ δοθέν μοι, * ως ἀγνώμων δοῦλος, τῇ γῆ κατέχωσα· * καὶ γάρ ως ἀχρηστος κατεχρίθην, * καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτήσαι σοι· * ως ἀνεξικακος οἴκτειρόν με, * ἵνα κάγω ἀνακράζω· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας.

Λίμνην ἔξηρανας παθημάτων * τῆς αἰμορροούσης ἀφῆ κρασπέ-
λούσου σου· * λήψομαι ἀφεσιν ἐγκλημάτων, * ἀδιστάκτῳ πίστει
σοι προσερχόμενος. * Δέξαι κάμε ως ἔκεινην, * καὶ θασαὶ μου
τὸ ἄλγος· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

Μέλλεις καθέξεσθαι ἐπὶ θρόνου, * ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν· * μέλλομεν ἀπαντεῖς παραστῆναι, * ἐξαγ-
γέλλοντές σοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· * πρὸ τῆς ἡμέρας ἔκεινης *
ἐν μετανοίᾳ με δέξαι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶ-
σον με.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.

Νεῦσον τῷ ὅμιματι τῷ εὐσπλάγχνῳ, * καὶ γενοῦ μοι ἰλεως,
Νυμόνε Σωτῆρ· * νόμιματα δώρησαι ιαμάτων * τῇ ἀδλίᾳ μου καὶ
ταλαιπώρῳ ψυχῇ· * ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ρύπου· * τῶν ἔργων μου,
ἵνα μελίψω· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ὄτι ἔκραταιώῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εκφη. ηύτρεπτισεν ὁ Βελιαρ, * ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινήν
μου ψυχῇ· * ξένον ἐποίησέ με, οἰκτίρμων, * φωτισμοῦ τῆς
γνώστεως τοῦ προσώπου σου. * Ο χραταίος ἐν ισχύ, * τούτου
σκευῶν ἀρπασόν με· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶ-
σον με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου.

Ολοις τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, * ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας
γραφάς· * ὅλον με θασαί, εὐεργέτα, * δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γε-
γονώς, ἀγαθέ· * ἐπίστρεψόν με, οἰκτίρμων, * ὁ τῶν παθῶν κα-
θαιρέτης· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει * τοὺς ἀχράντους τε καὶ τι-
μίους πάδας σου, * πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν *
καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. * Αὔτῆς τὴν πί-
στιν παράσχου * κάμοι, Σωτῆρ, τοῦ βοῶν σοι· * Κύριε, * πρὶν
εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, * ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας καὶ
Ρυηπιάσας σαρκί, * ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας * τῷ
ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ, Χριστέ· * ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ρύπου, *
ιάτρευσον ἀσθενοῦντα· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶ-
σον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήριξον, Δέσποτα, τὴν ψυχήν μου * σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ
Σδουλεύειν ἀεί· * σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, * καὶ
ἀντίληψις καὶ βοήθεια· * ἀξίωσον, Θεὲ Λόγε, * βοῶν με ἐν παρ-
ῆρσιᾳ· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, * Ἰησοῦ Σωτῆρ, καὶ ἐλεημον
Θεέ· * τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γάρ * συμπεπτώκαμεν,
ἄλλ' ἀνάστησον * ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, * καὶ διαλλάγῃ
ὡς οἰκτίρμων· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γιὸς ὁ ἀσωτος ἐγενόμην· * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῷ νῦν
τήκομαι· * ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω· * ὡσπερ ἔκεινον
δέξαι με, Πάτερ ἀγαθὲ, * καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης * ἀξίω-
σον, τοῦ βοῶν σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου * τὸν πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκα-
κος· * φάσκων τὸ, Μνήσθητι, ἐπὶ ξύλου, * ὁ Δηστῆς ἀπέλαβε
τὸν Παραδείσον, * ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φύσιᾳ * τὸ, Μνήσθητι μου,
βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χεῖρα μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, * καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυ-
θοῦ, ὁ Θεός· * χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, * τῇ πρεσβείᾳ
τῆς παναμώμου Μητρὸς, * τῆς σε τεκούσης ἀσπόρως, * καὶ τῶν
Ἀγίων σου πάντων. * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶ-
σον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψαλλοντα δέξαι με καθ' ἐκάστην, * ὁ Ἀμνὸς, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν μου· * ψυχὴν καὶ σῶμα μου ὀλοχλήρως * εἰς τὰς χει-
ρας σου παρατίθημι, * καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ * χρεωστικῶς
ἐκβιῷ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ω τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, * ὑπεράγαθε, ἀνεκίνεστε Κύ-
ριε! * ὡς ἀναμάρτητε καὶ οἰκτίρμον, * μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ

ταῦ προσώπου σου. * ὅπως χάγω εὐχαρίστως * χαιρων καὶ φαλλῶν βῶ σοι. * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.
Θεοτοκίον.

Ω τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει! * ὡς τοῦ ἔνου τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! * ὡς πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει * ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, τὸν Ποιητὴν καὶ Θεὸν, * ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι * καταδεξάμενος, εὔεργέτα; * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσον με.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ψγ'.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Σπίχ. Ὅψωθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 1.

Ἐγένετο δὲ Ἀβραμ ἐτῶν ἑνενηκανταεννέα, καὶ ὥφθη Κύριος ἐπῶ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἔγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὑαρέστει ἑνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἀμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σου; καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔπειταν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλαλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων· Καὶ ἔγω ιδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σου, καὶ ἔσῃ πατήρ πλήθους ἔθνων. Καὶ σὺ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ᾽ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἔξελευσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σοῦ Θεὸς, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χανανὰν εἰς κατάσγεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ψε'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Σπίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 20.

Γείος σοφὸς εὐφρατίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρέβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνήρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὅπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρα, ἐν δὲ καρδίσαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπα-

κούστει ὃ κακὸς αὐτῇ, οὐ δὲ μὴ εἶπη καριόν τι καὶ καλόν τῷ κοινῷ. Ὁδοί ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνεις ἐκ τοῦ Ἀδου σωθῆ. Οὕκους ὑβριστῶν κατασπάξ Κύριος, ἐστήριξε δὲ δριον χῆρας. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἀδικος, ἀγνῶν δὲ φῆσεις σεμναῖς. Ἐξόλυσιν ἔσυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. Ἐλεημοσύναις καὶ πίστειν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει. πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὄδοι ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροι φίλοι γίνονται. Μακράν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. Κρείσσων ὀλίγη ληφθεὶς μετὰ δικαιοσύνης, ἦ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. (Κεφ. ΙΓ΄. 1.) Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δικαία, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Θεωρῶν ὅφθαλμὸς καλὰ εὑφραίνει καρδίαν, φῆμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅστα. Ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἔσυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῆι ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χειρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται. Ἀρχὴ ὄδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δικαία, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὄρθως ζητοῦντες αὐτὸν εύρησουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἥμεραν κακῆν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ηροηγιασμένων. Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΤΗ Ε΄ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, σημαίνει ὥρας δ. τῆς νυκτός. Ἐπισυναγθέντωι ἡμιωνὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, γινεται Εύλογητὸς παρὰ τοῦ Ιερέως, ὡς συνήθως, καὶ λέγομεν τὸν Εὔχαλμον, τὸ Ἀλληλούια, καὶ τὰ Τριαδικὰ, ὡς ἔθις, τῷ Ηγου. Στιχεῖον μεν καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου είτα λέγομεν τὰ Καθίσματα, τὰ τῆς Ὀκτωρίγου, καὶ ἀναγνώσκομεν τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς ὁστεῖς ὅύρα. Είτα ὁ Ν. καὶ εὐθὺς ἀρ-

χόρεθα τοῦ Μεγάλου Κανονού ἀργῶς καὶ μετὰ συντετριμμένης
χαρᾶς καὶ φωνῆς, ποιούσες εἰς καθένα Τροπάριον μετανοίας γ'.

Κανὼν ὁ Μέγας.

Ποιηματικοῦ Αγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱε-

ρεσολυμίτου.

Ωδὴ α'. Ἡγιεινή πλ. β'. Ο Ειρημός.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. * οὗτος
μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν. * Θεός τοῦ Πατρός μου, *
καὶ ὑψώσω αὐτόν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δις.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν * τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; *
ποίαν ἀπαρχὴν * ἐπιθήσω, Χριστὲ, * τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; * ἀλλ' ὡς
εὖσπλαγχνός μοι δὲς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο, τἀλαινα ψυχὴ, * σὺν τῇ σαρκὶ σου τῷ πάντων Κτί-
στῃ * ἔξομολογοῦ, * καὶ ἀπόσχου λοιπὸν * τῆς πρὶν ἀλογίας, *
καὶ προσάγαγε Θεῷ * ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἄδαμ * τῇ παραβάσει παραζηλώσας, *
ἔγνων ἐμαυτὸν * γυμνωθέντα Θεοῦ * καὶ τῆς ἀτόμου * βασιλείας
καὶ τρυφῆς * διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

Οἴμοι, τἀλαινα ψυχὴ! * τὶ ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; * εἰδες
γὰρ κακῶς * καὶ ἐτρώθης πικρῶς, * καὶ ἥψω τοῦ ξυλου * καὶ
ἐγεύσου προπετῶς * τῆς περαλόγου βρώσεως.

Ἄντι Εὔας αἰσθητῆς * η νοητή μοι κατέστη Εὔα, * ὁ ἐν
τῇ σαρκὶ * ἐμπαθής λογισμὸς, * δεικνὺς τὰ ηδέα, * καὶ γενόμε-
νος ἀεὶ * τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἑδέμ * προεξερῆφη ὡς μὴ φυλαξέας * μίαν σου,
Σωτὴρ, * ἐντολὴν ὁ Ἄδαμ. * ἐγὼ δὲ τὶ πάθω, * ἀθετῶν διὰ παν-
τὸς * τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Καίνου ὑπελθών * μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει, * γέγονα.
φονεὺς * τῆς ἀθλίας ψυχῆς, * ζωώσας τὴν σάρκα, * καὶ στρα-
τεύσας κατ' αὐτῆς * ταῖς πονηραῖς μου πράξεις.

Τῇ τοῦ Ἀβελ, Ἰησοῦ, * οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνη. * δῶρα
σοι δεκτὰ * οὐ πρασῆα ποτὲ, * οὐ πράξεις ἴνθέους, * οὐ θυσίαν
καθαρὰν, * οὐ βίον ἀνεπιληπτον.

Ως ὁ Καίνος καὶ ἡμεῖς, * ψυχὴ ἀθλία, τῷ πάντων Κτίστη. *
πράξεις ρυπαράς * καὶ θυσίαν ψεκτὴν * καὶ ἀχρηστὸν βίον. *
προσσηγάγομεν ὄμου. * διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν, ὁ κεραμεὺς, * ζωοπλαστῆς αἱ ἐνέθηχας μοι * σάρ-
κα καὶ ὀστᾶ, * καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. * ἀλλ' ὡς Ποιητά μου, *
Διυτρωτά μου καὶ Κριτά, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι, Σωτὴρ, * τὰς ἀμαρτίας, ἃς ειργασάμην, *

καὶ τὰς τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματός μου * πληγάς, ἃς οἱ ἐνδῶν * μιαιφόνοι λογισμοὶ * ληστρικῶς μοι ἐπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἡμαρτον, Σωτὴρ, * ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἰ· * πλήττεις συμπαθῶς, * καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· * δακρύσντα βλέπεις, * καὶ προστρέχεις, ὡς Πατὴρ, * ἀνακαλῶν τὸν Ἀσωτον.

Ἐκ νεότητος, Σωτὴρ, * τὰς ἑντολάς σου παρεωτάμην· * ὅλον ἐμπαθῶς * ἀμελῶν, φαθυμῶν, * παρηλθον τὸν βίον· * διὸ κράζω σοι, Σωτὴρ· * Κάν ἐν τῷ τέλει σῶσον με.

Ἐρρίμμενον με, Σωτὴρ, * πρὸ τῶν θυρῶν σου κάν ἐν τῷ γήρᾳ, * μή με ἀπορρίψῃς· * εἰς Ἀδου κενόν· * ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους * ὡς φιλάνθρωπός μοι δός * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὔσιαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, * ἔρημος εἰμὶ * ἀρετῶν εὐσεβῶν, * λιμάττων δὲ κράζω· * Ο Πατὴρ τῶν οἰκτίρμων, * προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ο λησταῖς περιπεσῶν * ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· * ὅλως ὑπ' αὐτῶν * τετραπυμάτισμαι νῦν· * ἐπλήσθην μωλώπων· * ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, * Χριστὲ Σωτὴρ, ιάτρευσον.

Ιερεὺς με προιδῶν * ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευτῆς * βλέπων ἐν δεινοῖς * ὑπερεῖδε γυμνόν· * ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας * ἀνατελας Ἰησοῦς, * σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ο Ἄμνος ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ αἰρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ· * Ἡμάρτηκά σοι, ιλάσθητί μαι· * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὐσπλαγχνός Θεός, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Μή εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ * ἐν κρίσει, φέρων μου τὰ πραχτέα, * λόγους ἐκζητῶν, * καὶ εὐθύνων ὄρμας· * ἀλλ' ἐν οἰκτίρμοις σου * παρορῶν μου τὰ δεινά, * σῶσον με, παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρός· * προσέρχομαι σοι, τῷ Πλαστουργῷ μου· * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μή βδελυῖη με, Σωτὴρ· * μή ἀπορρίψῃς τοῦ σου προσώπου· * ἀρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἔκούσια, Σωτὴρ, * καὶ τὰ ἄκούσια πταισματά μου, * καὶ τὰ φαινερά· * καὶ κρυπτὰ, καὶ γνωστὰ· * καὶ ἄγνωστα πάντα * συγχωρήσας ὡς Θεός, * ιλάσθητι καὶ σῶσον με.

Ἐπερος Κανῶν τῆς Οστας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον καὶ Εἰρμόν· οὐ τὴν ἀκροστιχίαν·

Σὺ, ἡ ὄστα Μαρία, βοηθει.

Σύν μοι δίδου φωταυγῆ * ἐκ θείας ἀνωθεν προμηθείας * χάριν
Σέκφυγειν * τῶν παθῶν σκοτασμὸν, * καὶ ἄσαι προθύμως * τοῦ
σοῦ βίου τὰ τερπνὰ, * Μαρία, κατορθώματα.

Τρικούφασα Χριστοῦ * τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προσῆλθες, *
τὰς τῶν ήδονῶν * ἀκαθέατους ὄρμας * λιποῦσα, καὶ πᾶσαν * ἀρε-
τὴν πανευλαβῶς * ὡς μίαν ἔχατωρθωσας.

Τροπάριον τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου.

Ικεσίαις σου ἡμᾶς, * Ἀνδρέα, ρῦσαι παθῶν ἀτίμων, * καὶ
τῆς βασιλείας * νῦν Χριστοῦ κοινωνοὺς * τοὺς πίστει καὶ πόθῳ *
ἀνυμνοῦντας σε, κλεινὲ, * ἀνάδειξον, δεόμεθα.

Δόξα.

Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἀρον τὸν
χλοὶὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας. * καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνοῦντων, * ἀρον τὸν
χλοὶὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἀμαρτίας, * καὶ ὡς
Δέσποινα ἀγνή, * μετανοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ β'. Ο Εἰρυμός.

Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, *
Πτὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα.

Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· * γῆ, ἐνωτίζου φωνῆς * με-
τανοούσης Θεῷ * καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, * ὁ Θεὸς, ὡς οἰκτίρμων, * ἵλεψ ὅμιματί σου, *
καὶ δέξαι μου τὴν θερμὴν * ἐξομολόγησιν.

Ημάρτηκα * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους. * μόνος ἡμάρτηκά
σοι. * ἀλλ' οἰκτειρον, ὡς Θεὸς, * Σωτὴρ, τὸ πλάσμα σου.

Μορφώσας μου * τῇ τῶν παθῶν ἀμορφίᾳ, * ταῖς φιληδόνοις
ὄρματις * ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ * τὴν ὥραιότητα.

Ζάλη με * τῶν κακῶν περιέχει, * εὐσπλαγχνε Κύριε. * ἀλλ' ὡς
τῷ Πέτρῳ, κάμοι * τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐσπιλώσα * τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, * καὶ κατερρύπωσα *
τὸ κατ' εἰκόνα, Σωτὴρ, * καὶ καθ' ὄμοιωσιν.

Ημαύρωσα * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * ταῖς τῶν παθῶν ηδο-
ναῖς, * καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν * χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέρρηξα * νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, * ἦν ἐξυφάνατό
μοι * ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, * καὶ ἐνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι * διέρρηγμένον χιτῶνα, * ὃν ἐξυφάνατό μοι * ὁ
ἄφις τῇ συμβουλῇ, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα * τὰ τῆς Πόρνης, οἰκτίρμον, * χάγῳ προβάλλομαι. * ίλασθητὶ μοι, Σωτὴρ, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσέβλεψα * τοῦ φυτοῦ τὸ ὄφραῖον, * καὶ ἡπατήθην τὸν νοῦν. * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

* Ετέχταινον * ἐπὶ τὸν νῶτον μου πάντες * οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, * μακρύνοντες κατ' ἔμοῦ * τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

* Απώλεσα * καὶ τὸ πρωτόκτιστον κᾶλλος, * καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου. * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

* Υπέρραψε * τοὺς δερματίνους χιτῶνας * ἡ ἀμαρτία κάμοι, * γυμνώσασά με τῆς πρὸν * θεοϋφάντου στολῆς.

Περίκειμαι * τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, * καθάπερ φύλλα συκῆς, * εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν * αὐτεξουσίων παθῶν.

* Εστόλισμαι * κατεστιγμένον χιτῶνας * καὶ ἡμαγμένον αἰσχρῶς * τῇ ρύσει τῆς ἐμπαθοῦς * καὶ φιληδόνου ζωῆς.

* Γεπέπεσα * τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, * καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ * καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἔχθρὸς * καταπιέζει με.

Φιλόϋλον * καὶ φιλοκτήμονα βίον * τῆς ἀκτησίας, Σωτὴρ, * προκρίνας, νῦν τὸν βαρὺν * κλοιὸν περίκειμαι.

* Εκόσμησα * τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα * τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν * ποικίλῃ περιβολῇ, * καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν * ἐπιμελῶς εὔκοσμίας * μόνης ἐφρόντισα, * τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν * θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα * τῆς πρὸν είκόνος τὸ κᾶλλος, * Σῶτερ, τοῖς πάθεσί μου. * ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν * ἀναζητήσας εὑρέ.

* Ήμάρτηκα, * ὥσπερ ἡ Πόρνη βιωσοι. * Μόνος ἡμάρτηκά σοι. * ὡς μύρον δέχου, Σωτὴρ, * κάμοῦ τὰ δάκρυα.

* Ιλάσθητι, * ὡς ὁ Τελώνης βιωσοι, * Σῶτερ, ίλασθητὶ μοι. * οὐδεὶς γάρ τῶν ἔξι Αδάμ * ὡς ἐγὼ ἡμαρτεν.

* Ωλίσθησα * ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως, * καὶ βεβορβόρωμαι. * ἀλλ' ἀποπλύναις κάμε, * Σωτὴρ, τοῖς δάκρυσι.

Οὐ δάκρυα, * οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, * οὐδὲ κατάνυξιν. * αὐτὸς μοι ταῦτα, Σωτὴρ, * ὡς Θεὸς δώρησαι.

Τὴν θύραν σου * μὴ ἀποκλείσης μοι τότε, * Κύριε, Κύριε. * ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτὴν * μετανοοῦντι σοι.

* Ενώτισαι * τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, * καὶ τῶν ἐμῶν ὄφθαλμῶν * προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς, * Σῶτερ, καὶ σῶσον με.

Φιλάνθρωπε, * ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, * σὺ ἀνακαλεσά με, * καὶ δέξαι ὡς ἀγαθὸς * μετανοοῦντα με.

Δόξα.

Δοξάσωμεν * σὺν Γιῷ τὸν Πατέρα * καὶ Πνεῦμα ἄγιον * καὶ ὅμοδύναμον.

Θεοτοκίον.

"Αχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη Πανύμνητε, * ιχέτευε ἔκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ημᾶς.

Εἰρυμὸς ἄλλος.

* Ιδετε, Ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, *
• Ικαὶ τὸ ὑδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ λαῷ
• μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾳ * καὶ τῇ ισχύῃ τῇ ἐμῇ. Δίς.

"Ιδετε, Ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός: * ἐνωπίζου, ψυχὴ μου, *
τοῦ Κυρίου βοῶντος, * καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην * ἀμαρτίας, *
καὶ φθοῦ ὡς δικαστὴν * καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὥμοιώθης, * πολυαμάρτητε ψυχὴ; * οἵμοι! τῷ πρώτῳ
Καίν * καὶ τῷ Δάμεχ ἐκείνῳ, * λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα * κα-
κουργίας, * καὶ κτείνασσα τὸν νοῦν * ταῖς παραλόγοις ὄρματις.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου * παραδραμοῦσα, ὡς ψυχὴ, * τῷ
Σὴθ οὐχ ὥμοιώθης, * οὐκ Ἐγὼς ἐμιμήσω, * οὐ τὸν Ἐγὼν τῇ
μεταθέσει, * οὐ τὸν Νῶε· * ἀλλ' ὠφθης πενιχρὰ * τῆς τῶν δι-
καιῶν ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας * τοὺς καταρράκτας τῆς ὄργης * τοῦ Θεοῦ
σου, ψυχὴ μου, * καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, * ὡς γῆν, τὴν σάρκα
καὶ τὰς πράξεις * καὶ τὸν βίον. * καὶ ἐμεινας ἐκτὸς * τῆς σω-
στικῆς κιβωτοῦ.

"Ανδρα ἀπέκτεινα, * φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοὶ, * καὶ νεα-
νίσκον εἰς τραῦμα, * Δάμεχ. Θρηνῶν ἐβόα· * σὺ δὲ οὐ τρέμεις,
ὡς ψυχὴ μου, * ρυπαθεῖσα * τὴν σάρκα, καὶ τὸν νοῦν * κατασπι-
λάσασα.

Πύργον ἐσοφίσω * οἰχοδομῆσαι, ὡς ψυχὴ, * καὶ ὄχύρωμα πῆ-
ξαι * ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, * εἰ μὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης * τὰς βου-
λάς σου, * καὶ κατέαξεν εἰς γῆν * τὰ μηχανήματά σου.

"Ω πῶς ἐζήλωσα * Δάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, * τὴν ψυχὴν
ῶσπερ ἄνδρα, * τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, * ὡς ἀδελφὸν δέ μου
τὸ σῶμα * ἀποκτείνας, * ὡς Καίν ὁ φονεὺς, * ταῖς φιληδόνοις
ὅρματις!

"Ἐβρεῖε Κύριος * παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, * ἀνομίαν ὄργωσαν *
πυρπολήσας Σοδόμων· * σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας * τὸ τῆς γεέν-
νης, * ἐν φιληδόνοις, ὡς ψυχὴ, * συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· * ίδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ * τὰ κα-
ταστίξαντά μου * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· * ίδοὺ τὰ τραῦματα,

τὰ ἔλκη, * αἱ πηρώτεις * βοῶσι τὰς πληγὰς * τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ ἐρευνῶν καρδίας * καὶ κολάζων ἐννοίας, * ἐλέγχων πράξεις καὶ φλογίζων * ἀμαρτίας, * καὶ χρίνων ὄρφανῷ * καὶ ταπεινῷ καὶ πτωχῷ.

Τῆς Ὁσίας.

"Ηπλωσας χεῖρας σου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, * Μαρία, ἐν ἀβύσσῳ * κακῶν βυθίζομένη, * καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως * βοηθήσας, * χεῖρα ἐξέτεινε, τὴν σὴν * ἐπιστρεφὴν πάντως ζητῶν.

"Ολη προθυμίᾳ, * πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, * τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας * ὅδὸν ἀποστραφεῖσα, * καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις * τρεφομένη, * καὶ τούτου καθαρῶς * τελοῦσα θείας ἐντολάς.

'Ανδρέου.

Ι δωμεν, ιδωμεν * φιλανθρωπίαν, ὡ ψυχὴ, * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· * διὰ τοῦτο πρὸ τέλους * αὐτῷ σὺν δάκρυσι προσπέσωμεν * βοῶντες· * 'Ανδρέου ταῖς λιταῖς, * Σῶτερ, ἐλέγησον ἡμᾶς.

Δόξα.

"Αναρχε, ἀκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * μετανοοῦντα δέξαι, * ἡμαρτηκότα σῶσον· * σὸν εἴμι πλάσμα· μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοχόν.

"Αγραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, * τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην * καὶ Γιόν σου * ιλέωσαι κάμοι· * ταῖς ικεσίαις ταῖς σαῖς.

'Ωδὴ γ'. Ο Ειρυμός.

Ε πὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου· * Ε τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Πῦρ παρὰ Κυρίου, ψυχὴ, * Κύριος ἐπιβρέξας, * τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὄρος σῶζου, ψυχὴ, * ὥσπερ ὁ Λῶτ ἐκενος, * καὶ εἰς Σηγώρ προσανασθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν, ω ψυχὴ, * φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, * φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

"Ημαρτόν σοι μόνος ἐγὼ, * ἡμαρτον ὑπερ πάντας· * Χριστὲ Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἰ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· * ζήτησόν με τὸν ἄρνα, * καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Σὺ εἰ ὁ γλυκὺς Ιησοῦς, * σὺ εἰ ὁ Πλαστουργός μου· * ἐν σοι, Σωτὴρ, δικαιωθήσομαι.

Ἐξαμολογοῦμαι σοι, Σωτήρ· * Ἡμαρτόν σοι ἀμέτρως· * ἀλλ' ἄνες, ἀφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

*Ω Τριάς Μονὰς, ὁ Θεὸς, * σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, * καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεωτοκίων.

Χαῖρε, θεοδόχε γαστήρ· * χαῖρε, θρόνε Κυρίου· * χαῖρε, ἦ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰρυός ἄλλος.

- Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
- λευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * ἀγιος ὑπάρχεις
- καὶ Κύριος. Δέξ.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι * σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, * καὶ βιοῦ σοι ἐκ καρδίας μου * πρὸ τοῦ τέλους· * Ἡμαρτον, ιλάσθητι, σῶσον με.

*Ημάρτηκα, Κύριε, * ἡμάρτηκά σοι, ιλάσθητί μοι. * οὐ γάρ ἔστιν ὅστις ἡμαρτεν * ἐν ἀνθρώποις, * ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῷ, Σωτήρ, * ἡσελγηκότας ἐμιμησάμην, * τὴν ἔκεινων κληρωσάμενος * καταδίκην * ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χαὶ μὲν ἔκεινον, ψυχὴ, * τὸν πατραλοίαν μιμησαμένη, * τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας * τοῦ πλησίον, * ὅπισθιφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὸν ἐμπρησμὸν, ὥσπερ Λώτ,* φεῦγε, ψυχὴ μου, τῆς ἀμαρτίας· *. φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα· * φεῦγε φλόγα * πάσης παραλόγου ὁρέξεως.

*Ἐλέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι,. * ὅτε ἥζεις μετ' Ἀγγέλων σου * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πραξεων.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ * οὐκ ἐκληρώσω, ψυχὴ ἀθλία· * οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, * ὡς Ἰάφεθ, * ἐσχεες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

*Ἐκ γῆς Χαρράν ἔξελθε * τῆς ἀμαρτίας, ψυχὴ, καὶ δεῦρο * εἰς γῆν ῥέουσαν ἀειζων * ἀφθαρσίαν, * ἦν ὁ Αβραάμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραάμ ἡκουσας * πάλαι, ψυχὴ μου, καταλιπόντα * γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον * μετανάστην. * τούτου τὴν προαρτεσιν μιμησαι.

*Ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ * φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης * τοὺς Ἀγγέλους, ἐκληρώσατο * μετὰ γῆρας * τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ, τάλαινα * ψυχὴ μου, γνοῦσα καινὴν θυσίαν *

μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον * τῷ Κυρίῳ, * μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαήλ ἥκουσας, * νῆφε, ψυχή μου, ἐκδιωχθέντα, * ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· * βλέπε, μήπως * ὅμοιόν τι πάθης λαγηνεύουσα.

Τῇ Ἀγαρ πάλαι, ψυχὴ, * τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, * δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, * καὶ τεκοῦσα * νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα * ἔγνως, ψυχὴ μου, δεικνυούμενην * ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· * τί μὴ ἔσχες * βάσιν ἀσφαλῆ τὴν εύσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ * καὶ βασιλέα μεμονωμένον, * τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα * τοῦ ἐν κόσμῳ. * Βίου ἐν ἀνθρώποις, μιμήθητι.

Μή γένη στήλη ἄλλος, * ψυχὴ, στραφεῖσα εἰς τὰ ὄπισω· * τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖται σε * τῶν Σοδόμων· * ἄνω εἰς Σηγώρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν, Δέσποτα, * τῶν σε ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψῃς· * ἀλλ' οἰκτείρησον, φιλάνθρωπε, * καὶ παράσχου * πίστει αἵτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Τῆς Ὁσίας.

Συνέχομαι κλύδωνι * καὶ τρικυμίᾳ, Μῆτερ, πταισμάτων· * ἀλλ' αὐτή με νῦν διάσωσον, * καὶ πρὸς ὅρμον * θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ίκεσίον δέησιν * νυνὶ, Ὁσία, προσαγαγοῦσα * πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείᾳ σου * Θεοτόκον, * ἄνοιξόν μοι θείας εισόδους σου.

Ανδρέου.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι * χάμοι τὴν λύσιν τῶν ὄφλημάτων, * ὡς Ἄνδρέα, Κρήτης Πρόεδρε· * μετανοίας * σὺ μυσταγὸς γάρ πανάριστος.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, ἀκτιστε, * ἀναρχε φύσις, ή ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ χράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Γίὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασσα Παρθένος θηλάζουσα.

Καὶ πάλιν τὸν Ειρμόν.

Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν.

Τὸ Κάθισμα, ποίημα Ἰωσήρ.

"Ηγος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωτῆρες θεαυγεῖς, * τοῦ Σωτῆρος αὐτόπται, * φωτίσατε ἡ-
μᾶς * τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, * ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ * νῦν
εὐσχημόνως * περιπατήσωμεν, * φέγγει τῆς ἐγκρατείας * νυκτώδῃ
πάθη * ἀποδιώκοντες, * καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν Χριστοῦ *
παθήματα χαίροντες.

Δόξα. Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

"Ηγος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῶν Ἀποστόλων δωδεκάς * ἡ θεόκλητος, * ἵκετηρίαν τῷ Χρι-
στῷ * νῦν προσάγαγε, * τῆς νηστείας τὸ στάδιον * πάντας
διακείταις * τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς, * ποιοῦντας
ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετὰς, * ὅπως οὕτως προφθάσωμεν * ίδειν Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ * τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, * δόξαν, αἰνον προσά-
γοντες. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ * γίὸν καὶ Δόγον, * ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ
νοῦν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * Θεοτόκε, ἵκετευε * σὺν τοῖς Ἀπο-
στόλοις, * εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ * βραβεῦσαι, καὶ τῶν
πταισμάτων δοῦναι τῷμῖν * πρὸς τοῦ τέλους συγχώρησιν, * καὶ Βα-
σιλείας οὐρανῶν, * δι' ἄκραν ἀγαθότητα, * ἀξιῶσαι τοὺς δού-
λους σου.

Εἶτα τὰ ἔρεξῆς Τριψίδικ, ἄνευ μετανοιῶν.

Στιγμολογοῦμεν καὶ τὴν τετάρτην Φεδρήν.

Τριψίδιον, Ποίημα Ἰωσήρ.

"Ωδὴ δ'. Ηγος πλ. δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Εγκρατείᾳ συζήσαντες * οἱ πεφωτισμένοι Χριστοῦ Ἀπόστο-
λοι * ἐγκρατείας τὸν καιρὸν τῷμῖν * μεσιτείᾳ θείᾳ * εύμα-
ριζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον * μέλος ἐκελάδησε τὸ σωτήριον, * Μα-
θητῶν χορὸς ὁ ἔνθεος, * πονηρὰ συγχέων * μελῳδήματα.

Ἐπομβρίας τοῦ Πνεύματος, * πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον κατηρδεύ-
σατε, * τὸν αὐχμὸν ἀποδιώξαντες * τῆς πολυθείας, * παμμαχά-
ριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσον με * τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον, *
ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα * τὴν ταπεινωθεῖσαν * φύσιν, πάναγνε.

"Ἐτερον Τριψίδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ηγος ὁ αὐτός.

> **Ε**ἰσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην * κα-
> τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασα * τὴν οἰκονομίαν σου.

· Αποστόλων ἡ πάνσεπτος* χοροστασία,* τὸν πάντων Κτιστηγ* δυσωποῦσα παρακλήθητι * ἐλεῆσαι ἡμᾶς * τοὺς ἀνευφημοῦντας σε.

· Ως ἔργάται ὑπάρχοντες * Χριστοῦ, · Απόστολοι, * πάντα κόσμουν * θεῖψ λόγῳ γεωργήσαντες, * προσηγάγετε * καρποὺς αὐτῷ πάντοτε.

· Αμπελῶν ἐγενήθητε * Χριστῷ τῷ ὄντως * ἡγαπημένῳ · τὸν γάρ οἶνον τὸν τοῦ πνεύματος * ἐξεβλύσατε * τῷ κόσμῳ, · Απόστολοι. Δόξα.

· Υπεράρχει, σύμμορφε, * πανσθενεστάτη * Τριάς ἀγία, * Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα ἀγιον, * Θεὲ φῶς καὶ ζωὴ, * φύλαττε τὴν ποίμνην σου.

Καὶ νῦν. Θεωτοχίον.

Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε · * χαῖρε, λυχνία * λαμπαδηφόρε · * χαῖρε, ὄρος ἀγιάσματος, * κιβώτε τῆς ζωῆς, * Αγίων ἀγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

· Ωδὴ δ. · Ήχος πλ. β'. · Ο Ειρμός.

· Α κήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἐλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐρούσῃ, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι · * καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἐλεγεν· * · Ακήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφεβήθην · * δόξα τῇ δυνάμει σου. Δις.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς · * τὸ πλάτυμα σου μὴ παρόψῃ, * δικαιοιορίτα · * εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον, ως ἀνθρωπος, * ὑπὲρ πάντας ἀνθρωπον, φιλάνθρωπε, * ἀλλ ἔχεις, ως Κύριος πάντων, * τὴν ἐξουσίαν * ἀφίεναι ἀμαρτήματα.

· Εγγίζει, ψυχὴ, τὸ τέλος, * ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, * οὐχ ἐτοιμάζῃ · * ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι · * ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν · * ως ὄνταρ, ως ἀνθος, ὁ χρόνος * τοῦ βίου τρέχει · * τί μάτην ταραττόμεθα;

· Ανάνηψον, ω ψυχὴ μου · * τὰς πράξεις σου, ἀς ειργάσω, * ἀναλογίζου, * καὶ ταύτας ἐπ' ὄψιν σου εισάγαγε, * καὶ σταγόνας στάλαξον δαχρύων σου · * εἰπὲ παρῆρσίᾳ τὰς πράξεις, * τὰς ἐνθυμήσεις * Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ * ἀμάρτημα, οὐδὲ πράξις, * οὐδὲ κακία, * τὴν ἐγὼ, Σωτὴρ, οὐκ ἐπλημμελησάς * κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν, * καὶ θέσει ποτὲ γνωμή καὶ πράξει * ἐξαμαρτήσας, * ως ἄλλος οὐδεὶς πιστότε.

· Εντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, * ἐντεῦθεν κατεδικάσθην * ἐγὼ ὁ ταλας * ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, * τῆς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιό-

τερον· * Κριτὰ, Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, * φεῖσαι καὶ ῥῦσαι * καὶ σῶσον με τὸν δεῖλαίον.

Ἡ κλέμαξ, ἦν εἶδε πᾶλαι * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, * δεῖγμα, ψυχὴ μου, * πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, * γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· * εἰ θέλεις οὖν πρᾶξει καὶ γνώσει * καὶ θεωρίᾳ * βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας * ὑπέμεινε δι' ἀνδρείαν * ὁ Πατριάρχης, * καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἡγεγκε, * καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, * ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, * ἵνα τὰς δύο * γυναικας εἰσαγάγηται.

Γυναικας μοι δύο νόει, * τὴν πρᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν * ἐν θεωρίᾳ· * τὴν μὲν Δείαν πρᾶξιν, ως πολύτεχνον, * τὴν Ραχήλ δὲ γνῶσιν, ως πολύπονον· * καὶ γὰρ ἄνευ πόνων οὐ πρᾶξις, * οὐ θεωρία, * ψυχὴ, κατορθωθήσεται.

Γρηγόρησον, ω ψυχὴ μου, * ἀρίστευσον, ως ὁ μέγας * ἐν Πατριάρχαις, * ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, * ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὄρῶν τὸν Θεὸν, * καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον * ἐν θεωρίᾳ, * καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις * παιδοποιήσας, * μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλέμακα * πρακτικῆς, ψυχὴ μου, ἀναβάσεως, * τοὺς παῖδας ως βάθρα, τὰς βάσεις * ως ἀναβάσεις * πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον * ζηλοῦσα, ψυχὴ, ἀπέδου * τῷ πτερυστῇ σου * τὰ τοῦ πρώτου καλλους πρωτοτόκια, * καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, * καὶ δις ἐπτερνίσθης, ἀθλία, * πρᾶξει καὶ γνώσει· * διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐδώμ ὁ Ἡσαῦ ἔκλιθη * δι' ἄκραν θηλυμανίας * ἐπιμικταν· * ἄκρασίᾳ γὰρ ἀει πυρούμενος * καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος, * Ἐδώμ ὡνομάσθη, ὁ λέγεται * θερμασία * ψυχῆς φιλαμαρτῆμονος.

Ιώβ τὸν ἐπὶ κοπρίας * ἀκούσασα, ω ψυχὴ μου, * δικαιωθέντα, * τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, * τὸ στερρὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως * ἐν πᾶσιν, οἵς ἔγνως, οἵς οἰδας, * οἵς ἐπιράσθης, * ἀλλ' ὥρθης ἀκαρτέρητος.

Ο πρότερον ἐπὶ θρόνου, * γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας * καθηλκωμένος· * ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, * ἀπαίς καὶ φερέοικος αἰφνίδιον· * παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν * καὶ μαργαρίτας * τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, * τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, * ὅλος ἡλκώθην· * ἀλλ' ως ιατρὸς, Χριστὲ, ἀμφότερα * διὰ μετανοίας

μοι θεράπευσον, * ἀπόλουτον, κάθαρον, πλῦνον· * δεῖξον, Σωτήρ μου, * χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμα σου καὶ τὸ Αἷμα * σταυρούμενος ὑπέρ πάντων * ἔθηκας, Λόγε· * τὸ μὲν σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, * τὸ δὲ αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· * τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα * ἐμὲ προσάξῃς, * Χριστέ, τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, οἰκτίρμον, * ἵνα σώθωμεν· * ἔχουσίως ἔψλῳ ἀνεσταύρωσαι· * ή· Εδὲ μὲν κλεισθεῖσα ἀνεψγνυτο· * τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ή κτίσις, * τὰ ἔθνη πάντα * σωθέντα προσκυνοῦσι σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα * τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, * ἄμα καὶ πόμα * τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, * ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, * χριόμενος πίνων ὡς χρῖσμα * καὶ πόμα, Λόγε, * τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατῆρα ή· Εκκλησία * ἐκτήσατο τὴν πλευράν σου * τὴν ζωηφόρον, * ἐξ ής ὁ διπλοῦς ἥμιν ἀνέβλυσε * χρονὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, * εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, * τῶν δύο ἄμα * Διαθηκῶν, Σωτὴρ ἡμῶν.

Γυμνός είμι τοῦ νυμφῶνος, * γυμνός είμι καὶ τοῦ γάμου, * ἄμα καὶ δείπνου· * ή λαμπάς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· * ή παστάς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· * τὸ δεῖπνον ἔβραθη· ἐγὼ δὲ * χειρας καὶ πόδας * δεθεὶς ἔξω ἐκβέβλημαι.

Ο χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου * ὀλίγος, καὶ πλήρης πόνων * καὶ πονηρίας· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἰκτειρον.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, * διάδημα καὶ πορφύραν * ἡμιεσμένος, * πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, * πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν * ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, * τὴν βασιλείαν * πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος * καὶ ἀμεμπτος πάρα πάντας, * καὶ οὐκ ἀπέδρα * τὰ τοῦ πλάνου ἐνεδρα καὶ σκάμματα· * σὺ φιλαμαρτήμων οὐσα, τάλαινα * ψυχὴ, τί πωιήσεις, ἐάν τι * τῶν ἀδοκήτων * συμβῇ ἐπενεχθῆναι σοι;

Τψήγορος νῦν ὑπάρχω, * θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν * εἰκῇ καὶ μάτην· * μὴ τῷ Φαρισαϊῳ σύνδικάσῃς με, * μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν * παράσχου μοι, μόνε οἰκτίρμον * δικαιοκρίτα, * καὶ τούτῳ συναρθίμησον.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας * τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, * οἶδα, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώ-

σει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Αύτειδωλον ἐγενόμην, * τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου * βλάπτων, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἡκουσα τῆς φωνῆς σου, * παρήκουσα τῆς γραφῆς σου * τοῦ νομοθέτου· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Τῆς Ὁσίας.

Ἄσωματον πολιτείαν * ἐν σώματι μετελθοῦσα * χάριν, Ὁσία, * πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἶληφας * τῶν πιστῶν τιμώντων σε προστασθαι· * διὸ δυσωποῦμεν. Παντοίων * πειρατηρίων * ἥμας εὔχαις σου λύτρωσαι.

Μεγάλων ἀτοπημάτων * εἰς βάθος κατενεχθεῖσα * οὐ κατεσχέθης· * ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι * πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως * σαφῶς ἀρετὴν, παραδόξως * Αγγέλων φύσιν, * Μαρία, καταπλήξασα.

Ἀνδρέου.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, * εὔχαις σου μὴ ἐπιλάθῃ * καθικετεύων * παρεστώς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, * ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, * οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον * ἐπικαλοῦντες, * τὸ Κρήτης ἐγχαλλώπισμα.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ ούσιᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶσε * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, * βωῶν σοι τὸ ἄσμα τὸ μέγα * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα· * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως ταξίς· * ποιεῖ γάρ ὅσα βούλεται.

Ωδὴ ε'. Ο Ειρμός.

Ἐχ νυκτὸς ὄρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φάτισον, δέομαι, * ἔκατον ὁδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου· * καὶ δίδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου * διηῆλθον ἀει· * σκότος γάρ γέγονε * καὶ βαβεῖα μοι ἀχλὺς * ἡ νὺξ τῆς ἀμαρτίας· * ἀλλ' ὡς ἡμέρας οἰόν, * Σωτὴρ, ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ἀριθμὸν μιμούμενος * ὁ τάλας ἐγὼ * ἐπραξαί ἀθεσμον * καὶ παράνομον βουλὴν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * μιάνας κοίτην ἐμὴν * ὡς τοῦ πατρὸς ἔκεῖνος.

* Εξομολογοῦμαι σοι, * Χριστὲ Βασιλεῦ· * Ήμαρτον, ήμαρτον, * ως οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσῆφ * ἀδελφοὶ πεπραχότες * τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν * καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

* Υπὸ τῶν συγγόνων * ἡ δικαία ψυχὴ * δέδοτο· πέπρατο * εἰς δουλείαν ὁ γλυκὺς, * εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· * αὐτὴ δὲ ὅλη, ψυχὴ, * ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

* Ιωσῆφ τὸν δίκαιον * καὶ σώφρονα νοῦν * μίμησαι, τάλαινα * καὶ ἀδόκιμες ψυχὴ, * καὶ μὴ ἀκολασταίνου * ταῖς παραλόγοις ὄρματις * ἀεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκωφ φῆμησε * ποτὲ Ἰωσῆφ, * Δέσποτα Κύριε, * ἀλλ' εἰς τύπον ταφῆς * καὶ τῆς ἐγέρσεως σου· * ἐγὼ δὲ τέ σοι ποτὲ * τοιοῦτο προσενέγκω;

Τοῦ Μωσέως ἥκουσας * τὴν θήβην, ψυχὴ, * ὕδασι, κύμασι * φερομένην ποταμοῦ, * ως ἐν θαλάμῳ πᾶλαι, * φυγοῦσαν δράμα πικρὸν * βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἥκουσας * κτεινούσας ποτὲ * ἀνηβον, τάλαινα, * τὴν ἀρρένωπὸν, ψυχὴ, * τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν· * νῦν, ως ὁ μέγας Μωσῆς, * τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

* Ως Μωσῆς ὁ μέγας * τὸν αἰγύπτιον νοῦν * πλήξασα, τάλαινα * οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ, * καὶ πῶς οἰκήσεις, λέγε, * τὴν ἔρημον τῶν παθῶν * διὰ τῆς μετανοίας;

Ταὶς ἔρημους φῆμησεν * ὁ μέγας Μωσῆς· * δεῦρο δὴ, μίμησαι * τὴν αὔτοῦ διαγωγὴν, * ἵνα τῆς ἐν τῇ βάτῳ * θεοφανείας, ψυχὴ, * ἐν θεωρίᾳ γένη.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον * είκονίζου, ψυχὴ, * πλήττουσαν θάλασσαν, * καὶ πηγνύσουσαν βυθὸν * τύπῳ σταυροῦ τοῦ Θείου, * δι' οὐ δυνήσῃ καὶ σὺ * μεγάλα ἔκτελέσαι.

* Αἱρών προσέφερε * τὸ πῦρ τῷ Θεῷ * ἄμωμον, ἀδόλον, * ἀλλ' Ὁφρεῖ καὶ Φινεές * ως σὺ, ψυχὴ, προσῆγον * ἀλλότριον τῷ Θεῷ, * ῥευπωμένον βίον.

* Ως βαρὺς τὴν γνώμην * Φαραὼ τῷ πικρῷ * γέγονα, Κύριε· * ως Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, * καὶ ὑποβρύχιον νοῦν· * ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι * ὁ τάλας τὸν νοῦν· * πλῦνον με, Δέσποτα, * τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν * δακρύων, δέομαι σου, * τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν * λευκάνας ως χιόνα.

* Εάν ἐρευνήσω μου * τὰ ἔργα, Σωτὴρ, * ἀπαντα ἄνθρωπον *

ὑπερβάντα ἐμαυτὸν * ὥρῳ ταῖς ἀμαρτίαις, * ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν * ἡμαρτον, οὐκ ἀγνοίᾳ.

Φεῖσαι, οεῖσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματός σου· * ἡμαρτον, ἄνεις μοι, * ὁ τῇ φύσει καθαρὸς * αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, * καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Δι' ἐμὲ, Θεὸς ὧν, * ἐμορφώθης ἐμέ· * ἔδειξας θαύματα, * ιασάμενος λεπροὺς * καὶ παραλύτους σφίγξας, * Αἰμόρρου στήσας, Σωτὴρ, * ἀφῆ κρασπέδου ρύσιν.

Τὴν χαμαὶ συγχύπτουσαν * μιμοῦ, ὡς ψυχή· * πρόσελθε, πρόσπεσον * τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, * ἵνα σε ἀνορθώσῃ, * καὶ βηματίσης ὁρθῶς * τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Τὴν Αἰμόρρου μίμησαι, * ἀθλία ψυχή· * πρόσδραμε, κράτησον * τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, * ἵνα ρυσθῆς μαστίγων, * ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· * Πίστις σου σέσωκέ σε.

Εἰ καὶ φρέαρ, Δέσποτα, * ὑπάρχεις βαθὺ, * βλῦσον μοι νάματα * ἔξ αὐχράντων σου φλεβῶν, * ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις * μηκέτι πίνων διψῶ· * ζωῆς γάρ φειθρον βρύεις.

Σιλωάμ γενέσθω μοι * τὰ δάκρυά μου, * Δέσποτα Κύριε, * ἵνα νίψωμαι κάγὼ * τὰς κόρας τῆς καρδίας, * καὶ ἵδω σε νοερῶς * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Τῆς Ὁσίας.

Ἄσυγχρίτῳ ἔρωτι, * πανόλβιε, * ξύλον ποθήσασα * προσκυνῆσαι τοῦ σταυροῦ * ἡξίωσαι τοῦ πόθου· * ἀξίωσον οὖν κάμε * τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον * περάσασα * εὔρες ἀνάπαυσιν, * τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς * ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· * ἡς καὶ ἡμᾶς ἔξελοῦ * σαῖς προσευχαῖς, Ὁσία.

Ἀνδρέου.

Ως ποιμένων ἄριστον, * Ἀνδρέα σοφὲ, * πρόκριτον ὄντα σε * πόθῳ δέομαι πολλῷ * καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις * τῆς σωτηρίας τυχεῖν, * ζωῆς καὶ αἰώνου.

Δόξα.

Σὲ, Τριάς, δοξάζομεν, * τὸν ἓνα Θεόν· * Ἄγιος, Ἄγιος, * Ἄγιος εἰ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα· * ἀπλῆ οὐσία, Μονάς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἀφθορε, ἀνανδρε * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἡγνωσεν ἐστῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

· ωδή, σ'. Ο Ειρυός.

» Εβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
» καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
» ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν μου. Δις.

Τὰ δάκρυα, * Σωτὴρ, τῶν ὄμματων μου, * καὶ τοὺς ἐκ
βάθους στεναγμοὺς * καθαρῶς προσφέρω, * βοῶν σοι ἐκ καρδίας; *
· Ω Θεὸς, ήμάρτηκά σοι, * ίλασθητί μοι.

· Εξένευσας, * ψυχὴ, τοῦ Κυρίου σου, * ὥσπερ Δαθὰν καὶ
· Αβειρών. * ἀλλὰ Φεῖσαι κράξον * ἐξ ἄδου κατωτάτου, * ίνα
μὴ τὸ χάσμα τῆς γῆς * σὲ συγκαλύψῃ.

· Ως δάμαλις, * ψυχὴ, παροιστρῆσασα, * ἐξωμοιώθης τῷ
· Εφραίμ. * ως δοκρὰς ἐκ βρόχων * ἀνάσωσον τὸν βίον, * πτερω-
θεῖσα πράξει καὶ νῷ * καὶ θεωρίᾳ.

· Η χειρ ἡμᾶς * Μωσέως πιστώσεται, * ψυχὴ, πῶς δύναται
Θεὸς * λεπρωθέντα βίον * λευκάναι καὶ καθάραι. * καὶ μὴ ἀπογνῶς
σεαυτὴν * κάνει ἐρήμυπάθης.

Τὰ κύματα, * Σωτὴρ, τῶν πταισμάτων μου, * ως ἐν θα-
λάσσῃ ἐρυθρῷ * ἐπαναστραφέντα * ἐκάλυψε με ἄφνω, * ως τοὺς
Αἰγυπτίους ποτὲ * καὶ τοὺς τριστάτας.

· Αγνώμονα, * ψυχὴ, τὴν προαίρεσιν * ἔσχες, ως πρὶν ὁ Ἰσ-
ραήλ· * τοῦ γὰρ θείου μάννα * προέκρινας ἀλόγως * τὴν φιλή-
δονον τῶν παθῶν * ἀδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, * ψυχὴ, προετίμησας * τῶν χαναναίων ἐννοιῶν *
τῆς φλεβὸς τῆς πέτρας, * ἐξ τῆς σοφίας * ὁ χρατὴρ προ-
χέει κρουνούς * θεολογίας.

Τὰ ὔεια * πρέα καὶ τοὺς λέβητας * καὶ τὴν αἰγύπτιον τρο-
φὴν * τῆς ἐπουρανίου * προέκρινας, ψυχὴ μου, * ως ὁ πρὶν ἀγνώ-
μων λαὸς * ἐν τῇ ἐρήμῳ.

· Ως ἔπληξε * Μωσῆς ὁ θεράπων σου * φάβδῳ τὴν πέτραν, τυ-
πικῶς * τὴν ζωόποιόν σου * πλευρὰν προδιετύπου, * ἐξ τῆς πάντες
πόμα ζωῆς, * Σωτὴρ, ἀντλούμεν.

· Ερεύνησον, * ψυχὴ, κατασκόπευσον, * ως Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναοῦ, * τῆς κληροδοσίας * τὴν γῆν, ὅποια ἔστι, * καὶ κατα-
κησον ἐν αὐτῇ * δι' εὐνομίας.

· Αντίστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ως Ἰησοῦς, τὸν Ἀμα-
λήκ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, * τοὺς
ἀπατηλούς λογισμούς * ἀεὶ γιχῶσα.

Διαβῆθι * τοῦ χρόνου τὴν φέουσαν * φύσιν, ως πρὶν ἡ κιβωτὸς, *
καὶ τῆς γῆς ἐκείνης * γενοῦ ἐν κατασχέσει * τῆς ἐπαγγελίας,
ψυχὴ· * Θεὸς κελεύει.

·Ως ἔσωσας *· Ιωνᾶν βοήσαντα, * σῶσον προφθάσας με, Σωτήρ· * τοῦ θηρός με ρῦσαι * ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἀνάγαγε τῷ βυθοῦ * τῆς ἀμαρτίας.

Λιμένα σε * γινώσκω γαλήνιον, * Δέσποτα, Δέσποτα Χριστέ· * ἀλλ ἐκ τῶν ἀδύτων * βυθῶν τῆς ἀμαρτίας * καὶ τῆς ἀπογνώσεως μὲ * προφθάσας ρῦσαι.

·Ἐγώ εἰμι, * Σωτήρ, ἦν ἀπώλεσας * πάλαι βασίλειον δραχμῆν· * ἀλλ ἀνάψας λύχνον * τὸν σὸν, θεὲ καὶ Λόγε, * ἀναζήτησον καὶ εύρε * τὴν σὴν εἰκόνα.

Τῆς Οσίας.

·Ινα παθῶν * φλογμὸν κατασβέσεις, * δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ * ὄχετοὺς, Μαρία, * ψυχὴν πυρπολουμένη· * ὡν τὴν χάριν νέμοις κάμοι * τῷ σῷ οἰκέτῃ.

·Απάθειαν * ἐκτήσω οὐράνιον * δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς * πολιτείας, Μῆτερ· * διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐκ παθῶν ρυσθῆναις πρεσβείαις * σοῦ δυσώπει.

·Ανδρέου.

Τῆς Κρήτης σε * ποιμένα καὶ πρόεδρον * καὶ οἰκουμένης πρεσβευτὴν * ἐγνωκῶς προστρέχω, * ·Ανδρέα, καὶ βοῶ σοι· * ·Εξελοῦ με, Πάτερ, βυθοῦ * τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα.

Τριάς είμι * ἀπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ δύσει ἡγωμένη, * ὁ Πατήρ, φησι, καὶ Γιὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

·Η μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· * ἐν ὧς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ίνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. ·Ιδιόμελον. ·Ηχος πλ. β'.

Ψ υψή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ίνα φείσηται σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν. ·Ο Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον * βλέπων ἀνεῳγμένον, * καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ ·Αδάμ * πηγάζουσαν ὑγείαν, * ἐπαθεν, ἐπλήγη ὁ διάβολος, * καὶ ὡς κινδυνεύων ὠδύρετο, * καὶ τοῖς αὐτοῦ φλοιοῖς ἐβόα· * Τί ποιήσω τῷ Γιώφ τῆς Μαρίας; * κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς Ε΄. ·Εβδομάδος, ἡ κατανυκτικὴ ·Ακολουθία του Μεγάλου Κανόνος.

Είτα οι Μακαρισμοὶ καὶ τὰ Τροπάρια, ὡς ἔπεται, μετὰ τῶν μετανοιῶν ἐνὶ ἑκάστῳ.

‘Ηχος πλ. β'. Οἱ ὄσιοὶ σου παῖδες.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἐλθῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ληστὴν τοῦ Παραδείσου, Χριστὲ, πολίτην * ἐπὶ σταυροῦ σοι ἀναβοήσαντα * τὸ, Μνήσθητί μου, προαπειργάσω. * αὐτοῦ τῆς μετανοίας * ἀξίωσον καμὲ τὸν ἀνάξιον.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Γὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι, ψυχὴ μου, * Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, * καὶ τὸν ἐκ στείρας τότε λαβόντα * καρπὸν ἐπαγγελίας. * αὐτοῦ τὸ εὔσεβες μιμησώμεθα.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **T**ὴν τοῦ Σαμψὼν ζηλώσασα ῥάβυμιαν, * τὴν δόξαν ἀπεχείρω τῶν ἔργων σου, * ψυχὴ, προδοῦσα τοῖς ἀλλοφύλοις * διὰ φιληδονίας * τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πρειὲς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **O** πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας * τοὺς ἀλλοφύλους, νῦν παρανάλωμα * τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εύρεθη, * ἀλλ' ἔκφυγε, ψυχὴ μου, * τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν χαύωσιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν ὁἰκαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Bαράκ καὶ Ἰεφθάء οἱ στρατιάρχαι * κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ πρεβριθήσαν, * μεθ' ὧν Δεβόρρα ἡ ἀρρένοφρων. * αὐτῶν ταῖς ἀριστείαις, * ψυχὴ, ἀρρένωθεῖσα κρατύνθητι.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. **T**ὴν Ἰωὴλ ἀνδρείαν ἔγνως, ψυχὴ μου, * τὴν τὸν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν * καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην. * τὸν πάσσαλον ἀκούεις, * δι' οὐ σοὶ ὁ σταυρὸς είκονιζεται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Θῦσον, ψυχὴ, θυσίαν ἐπαινουμένην. * πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε * τῆς Ἰεφθάء καθαρωτέραν, * καὶ σφάξον ὥσπερ θῦμα * τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ἀληθήσονται.

Tροῦ Γεδεών τὸν πόκον νόει, ψυχὴ μου. * ἐξ οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, * καὶ χύψον ὥσπερ χύνων καὶ πτε * τὸ νᾶμα, τὸ ἐκ νόμου * ρυὲν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γράμματος.

Στίχ. Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ἔνεκεν δοκαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Hλει τοῦ Ἱερέως τὴν καταδίκην, * ψυχή μου, ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν * φρενῶν, ἀνασχομένη τὰ πάθη * ἐν σοι, ὥσπερ ἔκεινος * τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

Στίχ. Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν φῆμα καθ' ὑμῶν φευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Eν τοῖς κριταῖς Λευίτης δι' ἐμμελείας * τὴν ἑαυτοῦ γυναικαῖς δώδεκα * φυλαῖς διεῖλε, ψυχή μου, ίνα * τὸ μῆσος θριαμβεύσῃ * τὸ ἔκ Βενιαμίν τὸ παράνομον.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Hφιλοσάρρων Ἀννα προσευχομένη * τὰ χεῖλη μὲν ἔχινε πρὸς αἰνεσιν, * φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἔξηχεῖτο. * ἀλλ' ὅμως, στερραὶ οὖσαι, * υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Eν τοῖς κριταῖς ὁ Ἀννης ἔκριθη γόνος * ὁ μέγας Σαμουὴλ, Ἐδῶν ἐθρεψατο * ἡ Ἄρμαθέμ ἐν οἰκῷ Κυρίου. * αὐτὸν ζῆλου, ψυχή μου, * καὶ κρήνε πρὸ τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Dεβιδ εἰς βασιλέα ἐκλελεγμένος * βασιλικῶς ἐχρισθη τῷ κέρατι * τοῦ θείου μύρου· σὺ οὖν, ψυχή μου, * τὴν ἄνω βασιλείαν * εἰ θέλεις, μύρῳ χρῖσαι τοῖς δάκρυσιν.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **E**λέησον τὸ πλάσμα σου, ἐλεημον. * οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου ξιτὸ ποιημα, * καὶ φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων, * κάμοῦ τοῦ ὑπέρ πάντας * τὰ σὰ ὑπεριδόντος προστάγματα.

Dόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἄγιῳ Πνεύματι. **A**νάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * Πατέρα προσκυνῶν τὸν γεννησαντα, * Γίὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνελάμπον * Πατρί τε καὶ Γεῷ Πνεύματι ἄγιον.

Kαὶ νῦν. Θεοτοκίον. **T**ὸν ὑπέρ φύσιν τόκον σου προσκυνοῦμεν, * τὴν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου * μὴ διαιροῦντες, Θεογεννῆτορ. * ὁ εἰς γὰρ τῷ προσώπῳ * διττὸς ὄμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Oδὴ ζ'. Ο Εἰρημός. **H**μάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου. * οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν * καθὼς ἐντείλω ἡμῖν. * ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Δις.

· Ήμάρτηκα, * ἐπλημμέλησα, * καὶ ἡθέτησα τὴν ἐντολήν σου· * ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, * καὶ προσέθηκα * τοῖς μῶλωψι τραῦμα ἐμοῖ· * ἀλλ ἀύτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύψια * τῆς καρδίας μου * ἔξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· * ἵδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἵδε * καὶ τὴν θλῖψιν μου, * καὶ πρόσχες τῇ χρίσει μου νῦν, * καὶ αὔτός με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σασύλ ποτε * ὡς ἀπώλεσε * τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ψυχὴ, τὰς ὄνους, * πάρεργον τὸ βασιλείον εύρε * πρὸς ἀνάρρυσιν· * ἀλλ ὅρα μὴ λάθης σαυτὴν, * τὰς κτηνώδεις ὄρέξεις σου προκρίνουσα * τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε * ὁ πατρόθεος * εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς, ψυχὴ μου, * βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, * τῷ δὲ δόρατι * ἀλούς τῆς τοῦ φόνου ποιηῆς, * ἀλλ ἀύτῃ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς * ταῖς κατὰ γνώμην ὄρμαῖς.

Συνῆψε μὲν * ὁ Δαβὶδ ποτε * ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· * φάνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἔκιρνα, * τὴν μετάνοιαν * εύθὺς παραδείξας διπλῆν· * ἀλλ ἀύτῃ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχὴ, * μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε * ἀνεστήλωσε * συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι * ὑμνον, δι' οὐ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, * ἦν εἰργάσατο, * κραυγάζων· Ἐλέησόν με· * σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον τῷ πάντων Θεῷ· * αὔτοῦς καθάρισόν με;

Η κιβωτὸς * ὡς ἐφέρετο * ἐπιδίφριος, Ὁ ζὰ ἐκεῖνος * ὅτε, ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, * μόνον ἡψατο, * Θεοῦ ἐπειράθη ὄργης· * ἀλλ ἀύτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα, ψυχὴ, * σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

· Ακήκοας * τοῦ Ἀβεσσαλῶμ * πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· * ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πρᾶξεις, * αἱς ἔξυβρισε * τὴν κοίτην Δαβὶδ τοῦ πατρός· * ἀλλ ἀύτῃ ἐμιμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς * καὶ φιληδόνους ὄρμας.

· Γιπέταξας * τὸ ἀδούλωτον· * σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· * ἀλλον γὰρ Ἀρχιτόφελ εύροῦσα * τὸν ἔχθρὸν, ψυχὴ, * συνηλθει ταῖς τούτου βουλαῖς· * ἀλλ ἀύτας διεσκέδασεν αὔτος ὁ Χριστὸς, * ἵνα σὺ πάντως σωθῆς.

· Ο Σολομὼν * ὁ θαυμάσιος, * ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, * οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον * τοῦ Θεοῦ ποτε * ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ· * φαστὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ, * προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ηδοναῖς * ἔξελκόμενος * τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρυποῦ-

το· * οἵμοι! ὁ ἐραστής τῆς σοφίας * ἐραστής πορνῶν * ἐφάνη καὶ ξένος Θεοῦ· * ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω κατὰ νοῦν, ὡς ψυχὴ, * ἡδυπαθεῖας αἰσχραῖς.

Τὸν Ἄριθμὸν * παρεζήλωσας * ἀλογήσαντα βουλὴν πατρώαν· * ἄμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον * Ἱεροβοάμ * τὸν πρὶν ἀποστάτην, ψυχὴ· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν καὶ κράζε Θεῷ· * "Ἔμαρτον, οἰκτειρόν με.

Τοῦ Μανασσῆ * ἐπεσώρευσας * τὰ ἔγκλήματα τῇ προαιρέσει, * στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη * καὶ πληθύνουσα, * ψυχὴ, προσοχθίσματα· * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν ζηλοῦσα θερμῶς * κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαϊὸν * παρεζήλωσας * τοῖς μιάσμασι, ψυχὴ μου· οἵμοι! * γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων * καταγώγιον * καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν· * ἀλλ' ἔχ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ * τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐκλείσθη σοι * οὐρανὸς, ψυχὴ, * καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, * ὅτε τοῖς Ἁλιοὺς τοῦ Θεσβίτου * ὡς ὁ Ἀχαϊός * ἡπειρησας λόγοις ποτέ· * ἀλλὰ τῇ Σαραφθίᾳ ὄμοιωθητι· * θρέψον Προφήτου ψυχὴν.

Ἐνέπρησεν * Ἁλιού ποτε * δις πεντήχοντα τῆς Ἰεζαφελ, * ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης προφήτας * κατηνάλωσεν * εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαϊός· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχὴ, * καὶ κραταιώθητι.

Ἐξέλιπτον * αἱ ἡμέραι μου * ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· * ὅθεν ὡς Ἑζεκίας δακρύω * ἐπὶ κλίνης μου, * προσθεῖναι μοι χρόνους ζωῆς· * ἀλλὰ τὶς Ἡσαΐας παραστήσεται σοι; ψυχὴ, * εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι * καὶ προσάγω σοι * ὥσπερ δάκρυα τὰ ρήματά μου· * ἡμαρτον ὡς οὐχ ἡμαρτε Πόρνη, * καὶ ἡνόμησα * ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· * ἀλλ' οἰκτειρησόν, Δέσποτα, τὸ ποίημά σου * καὶ ἀνακάλεσαι με.

Κατέχρωσα * τὴν εἰκόνα σου * καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολὴν σου· * ὅλον ἀπηραυράθη τὸ κάλλος· * καὶ τοῖς πάθεσιν * ἐσβέσθη, Σωτὴρ, ἡ λαμπάς· * ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψᾶλλει Δαβὶδ, * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐπίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· * λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύψια, μόνε Σωτὴρ, * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψᾶλλει Δαβὶδ, * κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Τῆς Ὁσίας.

Βοήσασα * πρὸς τὴν ἄχραντον· * Θεομήτορα πρὶν, ἀπεκρούσω *

λύσσαν παθῶν βιαιώς ὄχλοιντων, * καὶ κατῆσχυνας * ἔχθρὸν τὸν ππερνίσαντα. * ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως * καὶ μὲν τῷ δούλῳ σου.

"Ον ἔσπερξας, * ὃν ἐπόθησας, * δι' ὃν ἔτηξας σάρκας, Οσία, * αἰτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, * ὅπως ἵλεως * γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν * εἰρηναῖαν κατάστασιν βραβεύσειε * τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Ανδρέου.

Τῆς πίστεως * ἐν τῇ πέτρᾳ με * ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον, Πάτερ, * φόβῳ με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, * καὶ μετάνοιαν, * Ἀνδρέα, παράσχου μοι νῦν, * δυσωπῶ σε, καὶ ῥῦσαι με παγίδος ἔχθρῶν * τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε Τριάς ἀγία, * φῶτα καὶ φῶς καὶ ἀγία τρία, * καὶ ἐν ἀγιον. * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς: * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωὰς, * ψυχὴ, τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τυμοῦμεν σε, * εὐλογοῦμεν σε, * προσκυνοῦμεν σε, Θεογεννῆτορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἐνα, Γίὸν καὶ Θεόν. * καὶ αὐτὴ προηνέψας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Τριώδιον, ποίημα Ιωσήφ.

Ωδὴ η. Ἡχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

Τὸν ἀναρχὸν * Βασιλέα τῆς δόξης, * ὃν φρίτπουσιν * οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, * ὑμνεῖτε, Ιερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄνθρακες * τοῦ πυρὸς τοῦ ἀύλου * συμφλέξατε * τὰ ὑλώδη μου πάθη, * ἀνάπτοντές μοι νῦν * τὸν ἔρωτα τῆς θείας, * Απόστολοι, ἀγάπης.

Τὰς σάλπιγγας * τὰς εὐήχους τοῦ Δόγου * τιμήσωμεν, * δι' ὧν πέπτωκε τείχη * ἀνιδρυτα ἔχθροῦ, * καὶ τῆς θεογνωσίας * ἡδράσθησαν ἐπάλξεις.

Ινδάλματα * ἐμπαθῆ τῆς ψυχῆς μου * συντρίψατε, * οἱ ναοί τε καὶ στήλας * συντρίψαντες ἔχθροῦ, * Απόστολοι Κυρίου, * ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας * τὸν ἀχώρητον φύσει, * ἐβάστασας * τὸν βασταζόντα πάντα, * ἐθηλασας, ἀγνὴ, * τὸν τρέφοντα τὴν κτίσιν, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

"Επερσυν, ποίημα Θεοδώρου. Εἰρυμός καὶ Ἡγος ὁ αὐτός.

Τοῦ Πνεύματος * τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ * δειμάμενοι * πᾶσαν τὴν
Ἐκκλησίαν, * Ἀπόστολοι Χριστοῦ, * ἐν ταύτῃ εὔλογεῖτε *

Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σαλπίσαντες * σάλπιγξι τῶν δογμάτων * κατέστρεψαν * οἱ
Ἀπόστολοι πᾶσαν * πλάνην εἰδωλικὴν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες *

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* Ἀπόστολοι, * ἡ καλὴ μετοικία, * οἱ ἔφοροι * κόσμου καὶ
τῶν οὐρανῶν * πολίται, τοὺς ὑμᾶς * ἀεὶ ἀνευφημοῦντας * λυτρώ-
σατε κινδύνων. Δόξα.

Τρισήλιε, * παμφαὲς Θεαρχία, * ὄμόδοξε * καὶ ὄμόθρονε φύ-
σις, * Πατήρ ὁ παντουργὸς, * Τιὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * ὑμνῶ σε
εἰς αἰῶνας..

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

* Ως ἔντιμον * καὶ ὑπέρτατον θρόνον * ὑμνήσωμεν * τοῦ Θεοῦ
τὴν Μητέρα * ἀπαύσπιας, οἱ λαοὶ, * τὴν μόνην μετὰ τόκου * Μη-
τέρα καὶ Παρθένον.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

* Ωδὴ η'. Ἡγος πλ. β'. Ο Εἰρυμός.

* Ον στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι * καὶ φρίττει τὰ Χερου-
>• Θίμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε,
>• εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
* Ήμαρτηκότα, * Σωτήρ, ἐλέησον * διέγειρόν μου τὸν νοῦν *
πρὸς ἐπιστροφήν. * δέξαι μετανοοῦντα, * οίκτερησον βοῶντα. *
* Ήμαρτόν σοι, σῶσον. * ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

* Ο διφρηλάτης * Ἡλίας ἄρμαπι * ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς * ὡς
εἰς οὐρανοὺς * ἥγετο ὑπεράνω * ποτὲ τῶν ἐπιγείων. * τούτου οὖν,
ψυχή μου, * τὴν ἀνοδὸν ἀναλογίζου.

* Ο Ἐλισσαῖος * ποτὲ δεξάμενος * τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ * ἔλαβε
διπλῆν * χάριν παρὰ Κυρίου. * αὐτὴ δὲ, ὡς ψυχή μου, * ταύτης
οὐ μετέσχεις * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ἰορδάνου * τὸ βεῖθρον πρότερον * τῇ μηλωτῇ Ἡλιοὺ *
δι' Ἐλισσαὶ * ἐστη ἔνθα καὶ ἔνθα. * αὐτὴ δὲ, ὡς ψυχή μου, *
ταύτης οὐ μετέσχεις * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

* Η Σωμανῆτις * ποτὲ τὸν δίκαιον * ἐξένισεν, ὡς ψυχὴ, * γνώμῃ
ἀγαθῇ. * σὺ δὲ οὐκ εἰσφεύσω * οὐ ξένον οὐχ ὁδίτην. * ὅθεν τοῦ
νυμφῶνος * βίφήσῃ ἔξω θρηνφδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ * ἐμιμήσω, τάλαινα, * τὴν γνώμην τὴν βυπα-
ρὰν * πάντοτε, ψυχῇ. * οὐ τὴν φιλαργυρίαν * ἀπόθου κανέν ἐν γῆ-
ρᾳ. * φεῦγε τῆς γεέννης * τὸ πῦρ ἐκστάσα τῶν κακῶν σου.

Σὺ τὸν Ὁζίαν, * ψυχὴ, ζηλώσασα, * τὴν τούτου λέπραν
ἐν σοὶ * ἔσχες ἐν διπλῷ. * ἀτοπα γὰρ λογίζῃ, * παράνομα δὲ
πράττεις. * ἀφες ἀ κατέχεις * καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευῖτας, * ψυχὴ, ἀκήκοας * μετανοοῦντας Θέφ * σάκ-
κω καὶ σποδῷ. * τούτους οὐκ ἐμιμήσω, * ἀλλ' ὡφθῆς σκαιοτέρα *
πάντων τῶν πρὸ νόμου * καὶ μετὰ νόμου ἐπταικότων.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ * βορβόρου ἥκουσας * Ἰερεμίαν, ψυχὴ, *
πόλιν τὴν Σιών * θρήνοις καταβοῶντα. * καὶ δάκρυα ζητοῦντα. *
μίμησαι τὸν τούτου * θρηνώδη βίον καὶ σωθῆσῃ.

Οἱ Ιωνᾶς * εἰς Θαρσεῖς ἀπέέδραμε * προγνούς τὴν ἐπιστρο-
φὴν * τῶν Νινευῖτῶν. * ἔγνω γὰρ ὡς Προφήτης * Θεοῦ τὴν
εὔσπλαγχνίαν. * ὅθεν παρεξῆλου * τὴν προφητείαν μὴ φευσθῆναι.

Τὸν Δανιήλ * ἐν τῷ λάκκῳ ἥκουσας * πῶς ἔφραξεν, ὡς ψυχὴ, *
στόματα θηρῶν. * ἔγνωκας πῶς οἱ πατέρες * οἱ περὶ Ἀζαρίαν *
ἔσβεσαν τῇ πίστει * καμίνου φλόγα καιομένης.

Τῆς παλαιᾶς * Διαθήκης ἀπαντας * παρήγαγόν σοι, ψυχὴ, *
πρὸς ὑπογραμμόν. * μίμησαι τῶν δικαίων * τὰς φιλοθέους πρά-
ξεις, * ἔκφυγε δὲ πάλιν * τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Δικαιοχρίτα * Σωτὴρ, ἐλέησον * καὶ βῦσαι με τοῦ πυρὸς *
καὶ τῆς ἀπειλῆς, * τῆς μέλλω ἐν τῇ χρίσει * δικαίως ὑποστῆναι. *
ἄνες μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ως ὁ Ληστῆς * ἐκβιῶ τὸ Μνήσθητι. * ὡς Πλέτρος κλαίω πι-
κρῶς. * Ἄνες μοι, Σωτὴρ. * χράζω ὡς ὁ Τελώνης, * δακρύω ὡς
ἡ Πόρνη. * δέξαι μου τὸν θρῆνον, * καθώς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα, * Σωτὴρ, θεράπευσον * τῆς ταπεινῆς μου
ψυχῆς, * μόνε ιατρέ. * μάλαγμά μοι ἐπίθεες * καὶ ἔλαιον καὶ
οἶνον. * ἔργα μετανοίας, * κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν * κάγῳ μιμούμενος, * Ἐλέησόν με, βοῶ *
τῷ οἴῳ Δαβΐδ. * ἀπτομαι τοῦ κρασπέδου * ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα. *
κλαίω ὡς ἡ Μάρθα * καὶ ἡ Μαρία ἐν Λαζάρῳ.

Τὸ τῶν δακρύων, * Σωτὴρ, ἀλαβάστρον * ὡς μύρον κατακε-
νῶν * ἐπὶ κεφαλῆς * χράζω σοι, ὡς ἡ Πόρνη * τὸν ἔλεον ζη-
τοῦσα. * δέσησιν προσάγω * καὶ ἀφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς * ὡς ἐγὼ σοὶ ἡμαρτεν, * ἀλλ' ὅμως δέξαι
κάμε, * εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * φόβῳ μετανοοῦντα * καὶ πόδῳ
κεκραγότα. * Ἡμαρτόν σοι μόνῳ, * ἡγόμησα, ἐλέησόν με.

Φείσαι, Σωτὴρ, * τοῦ ιδίου πλάσματος, * καὶ ζήτησον ὡς
ποιμὴν * τὸ ἀπολωλὸς * πρόβατον, πλανηθέν τε * ἐξάρπασον
τοῦ λύκου. * ποιησόν με θρέμμα * ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προσβάτων.

Οταν Κριτῆς * καθίσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ δεῖξῃς τὴν

φοβεράν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὡ ποῖος φόβος τότε, * καμίνου καιομένης, * πάντων δειλειώντων * τὸ ἀστεκτον τοῦ βῆματός σου!

Τῆς Οἰκιας.

* Η τοῦ φωτὸς * τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σὲ * φωτίσασα σκοτασμοῦ * ἔλυσε παθῶν * ὅθεν εἰσδεδεγμένη * τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν * φωτισον, Μαρία, * τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Θαῦμα καὶ νὸν * κατιδῶν ἔξιστατο * ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοι, * Μήτερ, Ζωσιμᾶς. * ἄγγελον γάρ έώρας * ἐν σώματι καὶ θάμβους * ὅλος ἐπληροῦτο, * Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανδρέου.

* Ως παρρήσιαν * ἔχων πρὸς Κύριον, * Ανδρέα, Κρήτης σεπτὸν * κλέος, δυσωπῶ· * Πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με * τῆς ἀνομίας λύσιν * νῦν εὔρειν εὐχαῖς σου, * διδάσκαλε, Οσίων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

* Αναρχε Πάτερ, * Γιὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριάς Μονὰς, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

* Ως ἔχ βαφῆς * ἀλουργίδος, ἀχραντε, * ἡ νοητὴ προφυρίς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἐνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου * ἡ σάρκη συνεξυφάνθη. * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Αίνουμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καὶ πᾶλιν τὸν Εἰρμόν. Ον στρατιατ * ούρανῶν δόξαζουσι.

Εἰτα τὰ Τριψίδια.

* Ωδὴ θ. Ήχος πλ. δ. Ο Εἰρμός.

* Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὀμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, * Κ Παρθένε ἀγνή· * σὺν ἀσωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύνο-
* μεν.

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου * νάματος δειχθέντες, * τὴν ἔκτακεῖσαν ψυχήν μου, Απόστολοι, * τῆς ἀμαρτίας τῇ δίψῃ * καταδρο-
σίσατε.

Νηχόμενον πελάγει * τῷ τῆς ἀπωλείας * καὶ ὑποβρύχιον
τῆδη γενόμενον * σῇ δεξιᾷ ὡς τὸν Πέτρον, * Κύριε, σῶσον με.

* Ως ἀλας τῶν νοστίμων * ὄντες διδαγμάτων, * τὴν σηπεδόνα
νοός μου ξηράνατε, * καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος * ἀποδιώξατε.

(Θεοτοκίων).

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα * πένθος μοι παράσχου, * δι' αὐ τὴν θελαν παράκλησιν, Δέσποινα, * ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ * εὔρειν
δυνήσομαι:

Εἰρμός ἀλλος. Ἡγος ὁ αὐτός.

» Σὺ εἰ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεστίν * πᾶσαι γενεαὶ μεγαλύ-
» νομεν· * σωματικῶς γὰρ ἐνώκησεν ἐν σοι * τὸ πλήρωμα,
» Παρθένε, τῆς Θεότητος.

Σὲ τὸ εὐκλεεῖς τῶν Ἀποστόλων * σύστημα φόδαις μεγαλύ-
νομεν· * τῆς οἰκουμένης φωστῆρες γὰρ φαιδροὶ * ἐδείχθητε, τὴν
πλάνην ἐκδιώκοντες.

Ἐύαγγελικῇ ὑμῶν σαγήνῃ * λογικοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες, *
αὐτοὺς προσφέρετε πάντοτε Χριστῷ * ὄψωνιον, Ἀπόστολοι μα-
χάριοι.

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσει * μέμνησθε ἡμῶν, οἱ Ἀπόστο-
λοι, * ἀπὸ παντὸς λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, * δεόμεθα, τοὺς πόλιφ
ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς.

Δόξα.

Σὲ τὴν Τρισυπόστατον Μονάδα, * Πάτερ καὶ Υἱὲ, σὺν τῷ
Πνεύματi, * ἐνα Θεὸν ὄμοούσιον ὑμνῶ, * Τριάδα ὄμοδύναμον καὶ
ἄναρχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον * πᾶσαι γενεαὶ μακαρίο-
μεν, * ὡς διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀρᾶς· * χαρὰν γὰρ ἡμῖν
ἔτεκες τὸν Κύριον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ωδὴ θ'. Ἡγος πλ. β'. Ο Εἰρμός.

» Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνά-
» Δροῦ * ἀφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποεῖ
» τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον Μητέ-
» ρα * ὄφιοδόξως μεγαλύνομεν. Δις.

Ο νοῦς τετραυμάτισται, * τὸ σῶμα μεμαλάκισται, * νοσᾶ
τὸ πνεῦμα· * ὁ λόγος ἡσθένησεν, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος
ἐπὶ θύραις· * διό μοι, ταλαινα ψυχὴ, * τὶ ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ *
ὁ Κριτῆς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, * ψυχὴ, τὴν κοσμογένεσιν, * καὶ ἐξ
ἔκεινου * πᾶσαν ἐνδιάθετον * γραφὴν ιστοροῦσαν σοι * δικαίους
καὶ ἀδίκους· * ὡν τοὺς δευτέρους, ὡ ψυχὴ, * ἐμιμήσω, οὐ τοὺς
πρώτους, * εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ο Νόμος ἡσθένησεν, * ἀργεῖ τὸ Εὔαγγέλιον, * Γραφὴ δὲ πᾶ-
σα * ἐν σε παρημέληται, * Προφῆται ἡτάνησαν, * καὶ πᾶς δι-
καίους λόγος· * αἱ τραυματίαι σου, ψυχὴ, * ἐπληθύνθησαν, οὐκ
ὄντος * ιατροῦ τοῦ ὑγιοῦντος σε.

Τῆς Νέας παράγω σοι * Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, * ἐνάγον-

τάς σε, * ψυχὴ, πρὸς κατάνυξιν· * δικαιούσις οὖν ζήλωσον, * ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, * καὶ ἔξιλέωσαι Χριστὸν * προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, * καὶ ἄγνειᾳ καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηθρώπησε * καλέσας εἰς μετάνοιαν * ληστὰς καὶ πόρνας· * ψυχὴ, μετανόησον, * ή θύρα ἡνέφκται· * τῆς βασιλείας ἥδη, * καὶ προαρτάζουσιν αὐτήν * Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι * καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐνηπίασε * σαρκὶ προσομιλήσας μοι, * καὶ πάντα δοσα * ὑπάρχει τῇ φύσεως, * βουλήσει ἐπλήρωσε * τῆς ἀμαρτίας δίχα, * ὑπογραμμόν σοι, ὡς ψυχὴ, * καὶ εἰκόνα προδειχνύων * τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, * ποιμένας συνεκάλεσε, * νηπίων δημούς * ἀπέδειξε Μάρτυρας, * πρεσβύτην ἐδόξασε * καὶ γηραλαίαν χήραν· * ὧν οὐκ ἔζηλωσας, ψυχὴ, * οὐ τὴν πίστιν, οὐ τὸν βίον· * ἀλλ’ οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος * ἡμέρας τεσσαράκοντα * ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ὑστερον ἐπεινασε, * δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. * Ψυχὴ, μὴ ἀθυμήσῃς· * ἂν σοι προσβάλλῃ ὁ ἔχθρος, * προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ * ἐκποδῶν ἀποκρουσθῆτω σοι.

Χριστὸς ἐπειράζετο, * διάβολος ἐπειραζε, * δεικνὺς τοὺς λίθους, * ἵνα ἄρτοι γένωνται· * εἰς ὄρος ἀνήγαγεν * ἰδεῖν τὰς βασιλείας * τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥωπῇ· * φοβοῦ, ὡς ψυχὴ, τὸ δραμα· * νῆφε, εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, * φωνὴ βωῶντος ἡχησε, * Χριστοῦ ὁ λύχνος * κηρύττων μετάνοιαν· * Ἡρώδης ἡνόμησε * σὺν τῇ Ἡρωδιάδῃ· * βλέπε, ψυχὴ μου, μὴ παγῆς * τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, * ἀλλ’ ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἕρημον φέγησεν * ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, * καὶ Ἰουδαία * πᾶσα καὶ Σαμάρεια * ἀκούωντες ἔτρεχον, * καὶ ἔξωμολογοῦντο * τὰς ἀμαρτίας ἐαυτῶν, * βαπτιζόμενοι προθύμως· * οὓς αὐτῇ οὐκ ἐμιμήσω, ψυχὴ.

Ο γάμος μὲν τίμιος, * η̄ κοίτη δὲ ἀμίσαντος * ἀμφότερα γάρ * Χριστὸς προευλόγησε, * σαρκὶ ἐσθιόμενος * καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ * τὸ ὅδωρ οἶνον ἐκτελῶν, * καὶ δεικνύων πρώτον θαύμα, * ἵνα σὺ μετατεθῆς, ὡς ψυχὴ.

Παράλυτον ἔσφιγξε * Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, * καὶ νεανίσκους * θανόντας ἔξήγειρε, * τῆς χήρας τὸ κύημα * καὶ ποῦ Ἐκατοντάρχου, * καὶ Σαμαρείτιδι φανεῖς * τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν * σοι, ψυχὴ, προεζωγράφησεν.

Αἰμόρρουν ιάσατο * ἀφῇ κρασπέδου Κύριος· * λεπροὺς κα-

θαίρων, * τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας * φωτίσας ἀνάρθωσε, * χωφούς τε καὶ ἀλάλους * καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαι * ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, * ἵνα σὺ σωθῆς, ἀθλία ψυχή.

Τὰς νόσους ἴώμενος * πτωχοῖς εὐηγγελίζετο * Χριστὸς ὁ Λόγος· * κυρλαῦς ἐθεράπευσε, * τελώναις συνήσθιεν, * ἀμαρτωλοῖς ὠμιλεῖ· * τῆς Ἰασίρου θυγατρὸς * τὴν ψυχὴν προμεταπάσαν * ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσωζετο * καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, * καὶ Φαρισαῖος * αὐχῶν κατεχρίνετο· * ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, * ή δὲ, Ἐλέησόν με, * ὁ δὲ ἐκόμπαζε βοῶν· * Ο Θεός, εὐχαριστῶ σοι· * καὶ ἔξῆς τὰ τῆς ἀνοίας φητά.

Ζακχαῖος τελώνης ἦν,* ἀλλ' ὅμιλας διεσωζετο, * καὶ Φαρισαῖος * ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, * καὶ Πόρνη ἐλάμβανε * τὰς ἀφεσίμους λύσεις * παρὰ τοῦ ἔχοντος ισχὺν * ἀφίεναι ἀμαρτίας· * ἦν, ψυχὴ, σπεῦσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πόρνην, ὡς τάλαινα * ψυχὴ μου, οὐκ ἐζήλωσας, * ἡτοι λαβοῦσα * μύρου τὸ ἀλάβαστρον, * σὺν δάκρυσιν ἥλειψε * τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, * ἔξεμαξε δὲ ταῖς θριξὶ, * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων * τὸ χειρόγραφον φηγγυνῦντος αὐτῆς.

Τὰς πόλεις, αἰς ἑδῶκε * Χριστὸς τὸ Εὔαγγέλιον, * ψυχὴ μου, ἔγνως, * ὅπως κατηράθησαν· * φεβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ γένη ὡς ἔκειναι· * τοῖς ἐν Σοδόμοις γάρ αὐτάς * ὁ Δεσπότης παρεικάσας * ἔως ἄδου κατεδίκασε.

Μή χείρων, ὡς μοῦ ψυχὴ, * φανῆς δι' ἀπογνώσεως, * τῆς Χαναναίας * τὴν πίστιν ἀκούσασα, * δι' ἡς τὸ θυγάτριον * λόγῳ Θεοῦ ιάθη. * Ήιὲ Δαβὶδ, σῶσον κάμε, * ἀναβόησον ἐκ βάθους * τῆς καρδίας, ὡς ἔκεινη, Χριστῷ.

Σπλαγχνίσθητι, σῶσον με· * οὐέ Δαβὶδ, ἐλέησον, * ὁ δαιμονῶντας * λόγῳ ιασάμενος· * φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * ὡς τῷ Ληστῇ, μοι φράσον· * Αμήν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ * ἐσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, * ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Δηστῆς κατηγόρει σου, * Δηστῆς ἐθεολόγει σε· * ἀμφότεραι γάρ * σταυρῷ συνεκρέμαντο· * ἀλλ' ὡς πολυεύσπλαγχνε, * ὡς τῷ πιστῷ Δηστῇ σου * τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, * κάμοι ἀνοιξον τὴν θύραν * τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

* Η κτίσις συνείχετο * σταυρούμενόν σε βλέπουσα· * ὅρη καὶ πέτραι * φόβῳ διερήγγυντο· * καὶ γῆ συνεσείτο * καὶ ἄδης ἐγυμνοῦτο· * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς * ἐν ἡμέρᾳ, καθορῶν σε, * Ἰησοῦν, προσηλωμένον σαρκί.

* Αξίους μετανοίας * καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με· * ή γάρ ίσχύς

μου * ἐν ἐμοὶ ἔξελιπε· * καρδίαν μοι δώρησαι * ἀεὶ συντετριμέ-
νην, * πτωχείᾳ δὲ πνευματικὴν, * ἵνα ταῦτα σοι προσοίσω *
ώς δεκτὴν θυσίαν, μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστα μου, * ὁ μέλλων πᾶλιν ἔρχεσθαι *
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις * κρίναι κόσμον ἀπαντα, * ἵλεψ σου ὅμματι *
τότε ἴδων με φεῖσαι, * καὶ οἰκτειρόν με, Ἰησοῦ, * τὸν ὑπὲρ τὴν
πᾶσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Τῆς Οσίας.

* Απάσας ἔξεστησας * τῇ ἔνῃ πολιτείᾳ σου * Ἀγγέλων τά-
ξεις, * βροτῶν τὰ συστήματα, * ἀύλως βιώσασα * καὶ φύσιν
ὑπερβᾶσσα· * ἀνθ' ὧν ᾧδης τοῖς ποσιν * ἐπιβαίνουσα, Μαρία, *
Ιορδάνη διεπέρασσας.

Τὸν Κτίστην ἵλεώσαι * ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, * ὅσια Μῆ-
τερ, * ρύσθηναι κακώσεων * καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ * συνεπιτι-
θεμένων· * ἵνα ρύσθεντες τῶν πειρασμῶν, * μεγαλύνωμεν ἀπαύ-
στας * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ανδρέου.

* Ανδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς
Κρήτης, * μὴ παύῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἵνα
ρύσθωμεν πάσης * ὄργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμά-
των λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σοῦ τὴν μνήμην ἀεί.

Δόξα.

Τριάς ὄμοούσιε, * Μονάς ἡ τρισυπόστατος, * σὲ ἀνυμνοῦμεν *
Πατέρα δοξάζοντες, * Γίὸν μεγαλύνοντες * καὶ Πνεῦμα προσκυ-
νοῦντες, * τὸν ἔνα φύσει ἀληθῶς * Θεὸν, ζωὴν τε καὶ ζωὰς, *
Βασιλείαν ἀτελεύτητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· * ἐν σοὶ
γὰρ αὔτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ
διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει πο-
λεμίους * καὶ διέπει τὸ ὑπῆκοον.

Καὶ αὕθις τὸν Ειρμόν· Ασπόρου συλλήψεως. Εἴτα τὸ Φωτα-
γωγικὸν, ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'. Δίς.
Tαῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις * περιπεσοῦσα, ψυχὴ μου, * δεινῶς τε-
τραυμάτισαι * ἐξ οἰκείων πταισμάτων, * παραδοθεῖσα ἀνογήτοις
ἐχθροῖς· * ἀλλ' ὡς ἔχουσα καιρὸν, * ἐν κατανύξει βόήσον· * Ἐλ-
πίς ἀπηλπισμένων, * ζωὴ ἀπεγνωσμένων, * Σωτήρ, ἀνάστησον
καὶ σῶσσον με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἔστιούς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε. * τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντεκατέστητε, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε. * νικηταὶ γενόμενοι * τῶν στεφάνων ἡξιώθητε. * πρεσβεύσατε αἱ τὸν ἥμαν * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου, * πάναγρες Παρθένε Θεοτόκε, * καὶ πρέσβευε ἀπαύστως, * πλημμελημάτων λύσιν * καὶ εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

Σκηνάπτεται δὲ καὶ ἡ πρώτη "Ωρα ἄνευ Στιγμορίας, καὶ μετ' αὐτῇ γίνεται Ἀπόλυτις. Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Ηροφητείας.

Ἡγος πλ. β'.

Εὔσπλαγχνε, μακρόθυμε, * Παντοκράτορ Κύριε, * κατέπεμψον Ετὸ ἑλεός σου * ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Προκειμένων. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς ψιτός.

Ο Κύριος ἐβασιλεύσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Στήχ. Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαῖ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΒ'. 5.

Οὗτοι λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆγας αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτῆν. Ἔγω Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαβίκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὄφθαλμούς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκότει. Ἔγω Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό μου ἴστι τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς. Τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἡκασι, καὶ καίνα ἀ ἔγω ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Γυμήσατε τῷ Κυρίῳ ὑμνον καίνον· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Εὐφράνθητι, ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ. Εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὄρέων βιόσσουσι, δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσαις ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἔξελεύσεται καὶ συντρί-

ψει πόλεμον, ἐπεγερετ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ισχύος. Ἐσιώπησα· μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἀμαρέρημάσω ὅρη καὶ βουνοὺς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἐληξηρανῶ· καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἃς οὐκ ἤδεισαν πατήσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιά εἰς εὔθεταν· ταῦτα τὰ δήματα ποιήσω, καὶ οὐκ ἔγκαταλείψω αὐτούς.

Προσεκρεμον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς ιζ'.

*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ φίσμα καινόν.

Στή. *Ἐσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, στιγμογροῦμεν ἀντὶ τῶν, **πρὸς Κύριον**, τὸ Κάθισμα ὅπερ ἀρεῖθη ἐν τῇ πρώτῃ "Ωρᾳ. Σημαίνει δὲ τὸ Λυγχικὸν ταχύτερον διὰ τὸν κάποιον τῆς Ἀγρυπνίας. Εἰς τὸ, **Κύριε ἑκέκραξα**, ιστοῦμεν Στίχους ί. καὶ ψᾶλλομεν τὸ 'Ιδιόμετρον.

Ἡγος πλ. δ'. Δις.

Αὐτεξουσιώς ἐξεδύθην * τῇ πρώτῃ μου παραβάσει * τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν * ἡμφιασάμην δὲ ταύτην * αὐθις τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου, Λόγε Θεοῦ· * οὐ παρεῖδες γάρ με * τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι τραυματισθέντα, * καὶ ληστρικῶς ὁδοσπατηθέντα, * ἀλλὰ τῇ παναλκετ σου δυναστείᾳ * περιποιησάμενός με, * ἀντελήψεως ἡξίωσας, πολυέλεες.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε. * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ρύσθηναι * τῶν παγίδων τοῦ ἔχθρου * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Στήγρα προσόμοια, ποίημα 'Ιωσήρ.

Ἡγος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πλούμενος, Κύριε, * σταυρῷ * 'Αδάμ τὸ χειρόγραφον * τῇ θείᾳ λόγχῃ διέρρηξας. * διὸ διάρρηξον * τοὺς δεσμοὺς μου, Λόγε, * ὅπως σοι αἰνέσεως * θυσίαν θύσω πίστει γηθόμενος, * καὶ ρὸν εύτρόσδεκτον * τῆς νηστείας νῦν εύραμενος, * ὃν εἰς πάντων * σωτηρίαν ἔδειξας.

"Ομοιον. "

Νηστείας λαμπρότησι * ποτὲ * Μωϋσῆς λαμπόμενος, * Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται· * τοῦτον ζηλώσασα, * ταπεινὴ ψυχή μου, * τὸν σταυρῷ τανύσαντα * παλάμας διὰ σὲ ἀγαθότητι * ἔργοις θεράπευσον * ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, * ὅπως τύχῃς * θείας ἐπιλάμψεως.

"Ετερὸν Στιχηρὸν προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

'Ηχος πλ. β'. Ἀργαγγελικῶς * ἀνυμνήσωμεν, πιστοί.

Τὸν ζωοποιὸν * προσκύνοῦντες σου σταυρὸν * τῆς ἀφάτου πρὸς Τὴμας σου * ἀμέτρου ἀγαθότητος, Χριστὲ, * καὶ ἐν αὐτῷ * φωτισθέντες τὰς ψυχὰς, * ἀνυμνοῦμεν σε ἀπαύστως, * αἰτούμενοι εὐθύμιας ἐν χαρᾷ * τελέσαι τὸ στάδιον * τῆς νηστείας, * καὶ φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀνυμνῆσαι, * Κύριε, * δὶ' ᾧ ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Εἰσόδως. Φῶς ίλαρόν.

'Εσπέρας Προκείμενον. 'Ηχος βαρύς. Ψαλμὸς ψη.'

'Τψῳτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Στιχ. 'Ο Κύριος ἐβασιλεύειν, ὥργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΙΗ'. 20.

Εἶπε δὲ Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται οὖν ὄψιμαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβάς με συντελοῦνται· εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἔχεινον οἱ ἄνδρες ἥλθον εἰς Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε· Μή συναπολέσης δίκαιοιν μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· ἐὰν ὡσι πεντήκοντα δίκαιοιν ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἔνεκεν τῶν πεντήκοντα δίκαιων, ἐὰν ὡσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιοιν μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Οἱ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; Εἴπε δὲ Κύριος· 'Εὰν ὡσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοιν ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. Καὶ ἀποχριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε· Νῦν ἥρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός. 'Εὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοιν εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς ἔνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἔκειται τεσσαρά-

κονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἰ-
πεν· Ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἔκει τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ
ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε· Μή τι, Κύριε, ἐὰν
λαλήσω; ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἔκει τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ
ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν τριάκοντα. Καὶ εἶπεν· Ἐπειδὴ ἔχω λαλῆ-
σαι πρὸς τὸν Κύριον· ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἔκει εἴκοσι; Καὶ εἶπεν·
Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἔκει εἴκοσι. Καὶ εἶπε· Μή τι, Κύριε,
ἐὰν λαλήσω ἔτι ἄπαξ; ἐὰν δὲ εὔρεθῶσιν ἔκει δέκα; Καὶ εἶπεν·
Οὐ μὴ ἀπολέσω ἔνεκεν τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύ-
σατο λαλῶν τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψε εἰς τὸν τό-
πον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς υθ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 17.

Ο δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἐσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγ-
χους σοφισθήσεται. Ὅς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος
αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς τὴν τριβὴν ὑβρίς, πρὸ δὲ πτώματος κακο-
φροσύνη. Κρείσσων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαιρεῖται
σκῦλα μετὰ ύβριστῶν. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὔρετής ἀγαθῶν,
πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύ-
λους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται. Πη-
γὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεχτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.
Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι
φορέσει ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα
δὲ αὐτοῦ ἵασις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἰναι ὄρθαι ἀνδρὶ,
τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου. Ἀνὴρ ἐν
πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ· ὁ
μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ
ἀφρων ὄρυσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυ-
ρίζει πῦρ. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δό-
λου πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος
ἀποπειράται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς,
στηρίζων δὲ ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίσεται διεστραμμένα, ὥρίζει
δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐστι κα-
κίας. Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρί-
σκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ισχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὄργης
χρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάν-

τα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια. (Κεφ. ΙΖ'. 1.) Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οίκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οικέτης νοήμων χρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. "Ωσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἔκλεκται καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. Ο καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιῆσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνίζομενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων τέκνων τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὄβολός. Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, οὐδὲ δικαίω χείλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἀν ἐπιστρέψῃ εὔοδωθήσεται. "Ος χρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φίλους, ὃς δὲ μισεῖ χρύπτειν διστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται. Αντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεγήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. "Εμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά. "Ος ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. "Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. "Ος δίκαιοις κρίνει τὸν ἀδίκον, ἀδίκον δὲ τὰ δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. "Ινα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γάρ σορίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. "Ος ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἐαυτοῦ οίκον ζητεῖ συντριβὴν, ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, ἐν ἣ μεταλλαγμάτοις καὶ τῶν ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων. Δεῖ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φιλάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, προφάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Κανόνος τῇ Τρίτῃ, τοι τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ἡ δὲ Ἐσρτή γίνεται ἀμετάθετος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιγολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωήγου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐξέτεινας, Χριστὲ, * τὰς παλάμας ἐν ἔῳλῳ, * ιώμενος πληγὴν * τοῦ Ἀδάμ ταῖς πληγαῖς σου. * διὸ καθικετεύω σε, * τὰς πληγάς μου θεράπευσον, * ἀς ἀπέθετο * ἐν τῇ ψυχῇ μου ὁ πλάνος. * καὶ ἀξιώσον * ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, * Σωτήρ, θεραπεῦσαι σε.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ορῶσα σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα. * Υἱέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὕτη, * διὸ ἡς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, * οἰκτίρμον, πλαστούργημα;

Εἰς τὴν γ'. Στιγολογίαν, ἔτερα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ἡχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

Σταυρὲ, τοῦ κόσμου φυλακτήρ, * τῶν δαιμόνων διώκτα, * Στοὺς σὲ κτωμένους ἐν παντὶ * προστασίᾳν ἀμαχον * ἀξιώσον τὸ τῆς νηστείας διελθεῖν * ὑπόλοιπον ἐν συνειδήσει καθαρᾶ, * εὐθύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐνώπιον Χριστοῦ, * ἔῳλον εὐλογημένον.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ἄγνη Παρθένε καὶ σεμνὴ, * τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, * ὅτε παρέστης τῷ σταυρῷ * τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, * μὴ φέρουσα ὄραν τὰς παροινίας τῶν ἔχθρῶν, * ἔκραυγαξες ὁδυνωμένη μητρικῶς. * Πῶς φέρεις, ὡ φιλάνθρωπε, * τὰς πάντων ἀπειλάς; * Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Τὸ Τριψόδιον τοῦ χυρίου Ἰωσήφ. Καὶ στιγολογεῖται ἡ ε'. Ὡδὴ.

Ὥδη ε'. Ἡχος α'. Ο φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Ο ἔκτεινας * οὐρανὸν ὥστε δέρριν, ἔξέτεινας * τὰς παλάμας * ὃν σταυρῷ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε. * διὸ ικετεύω σε, * κατατενόμενον ἔχθρον με * ταῖς ἐπηρείαις οἰκτείρησον.

·Αφύπνωσας * ἐν σταυρῷ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθέ, * ἐγρήγορσιν * σωτηρίας ἡμῖν παρεχόμενος * τοῖς κειμένοις, Κύριε, * ἐν κατωτάτῳ ἀπωλείᾳς. * ὅθεν σε πάστει δοξάζομεν.

Τοῦ Πάθους σου * τὴν ἡμέραν ιδεῖν καταξίωσον * τοὺς δούλους σου, * φωτισθέντας καρδίας φαιδρότητι, * καὶ τὴν ζωηφόρον σου, * Σωτὴρ, Ἀνάστασιν, ὑμνοῦντας * τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου. Σταυροθετοχίον.

·Ορῶσαι σε * ἐν σταυρῷ ἡρτημένον ἡ πάναγνος * ἥλαλαζε * τετρωμένη τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔλεγε. * Διὰ σπλάγχνα, Κύριε, * σῶν οἰκτίρμων παθεῖν ἡνέσχου, * πᾶσι παρέχων ἀπάθειαν.

·Ἐτερον, τοῦ κυρίου Θεοσώρου.

·Ηγος πλ. β'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντα.

·Εν σταυρῷ, φιλάνθρωπε, * τὰς χεῖρας σου. * ἥπλωσαν, ἥλωσαν, * νυξαντες καὶ τὴν πλευρὰν * τῇ λόγχῃ. Ιουδαῖοι. *. καὶ φέρεις πάντα, Χριστὲ, * ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν.

Ξύλου βρώσει τέθνηκε * πιτὲ ὁ Ἄδαμ, * πάλιν δὲ εὔρατο * ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * ζωὴν δι' οὐ, οἰκτίρμον, * ἐπαπολαύει τρυφῆς * ἔνδον τοῦ Παραδείσου.

Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σὲ, * Τριάς, ἀνυμνῶ, * ἀναρχον, ἄκτιστον, * ἀρχικὴν, βασιλικὴν, * ὑπερτελῇ ἐνάδα, * Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν, * Δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Καὶ νῦν. Θετοχίον.

·Ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου * κυήσει, ἀγνή, * νόμοι σοι φύσεως * καταλύονται σαφῶς. * καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις * τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν σταυρὸν, τὴν λόγχηντε * καὶ τοὺς ἥλους σου. * σέβομεν, Δέσποτα. * δι' αὐτῶν γὰρ τῆς φθορᾶς * ἡμᾶς ἀπελυτρώσω, * ἐν τῷ σῷ πάθει, Χριστὲ, * ἀπαθανατισθέντας.

Ο Εἰρμός.

·Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζοντα, * φιλάνθρωπε, * φωτισον, δέομει, * καὶ ὀδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ωδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

·Η μεβλυνας τοῦ πονηροῦ, Σωτερ, τὰ κέντρα, * καθηλούμενος ἥλοις. ἐν ξύλῳ. * ἀκανθῶν διάδημα * ἀνεδήσω χλευαστικῶς, * ἐχριζῶν τῆς παραβάσεως τὴν ἀκανθαν. *, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν. * Εὐλογετεω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, *, καὶ ὑπερψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ηπλωσας ἐπὶ σταυροῦ, Χρισσὲ, παλάμας, * τὸ ἀνθρώπινον ἐπισυνάγων * πρὸς τὴν σήν ἐπίγνωσιν, * καὶ τῇ λόγχῃ τὴν σήν πλευρὰν * κεντηθῆναι κατεδέξω, ἀναβλύσσεις ἡμῖν * κρουνούς σωτηρίας ἀναμέλπουσιν. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ρειθροὶς τοῖς τῆς εὐσπλαχνίας σου, οἰκτίρμον, * ἀποκάθαρόν μου τὴν καρδίαν * ἀμαρτίας δήγματι * σπιλωθεῖσαν, καὶ ποταμούς * κατανύξεως πηγάζειν με ἀξιωσον, * Χριστὲ Ιησοῦ, ἵνα κραυγάζω σοι. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ θεῖον μάννα κεκτημένην * τῇς Θεότητος ἔγνωμέν, Κόρη, * χιβωτὸν καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ * καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν * πρὸς θείαν. Ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τῶν Παιδῶν τὴν ὡδὴν.

Σταυροῦπαι ο Χριστός, * καὶ ζωούμενος ἐγὼ * συμψάλλω τοῖς Παισίν. * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸ Κύριον.

Ο κόσμος ἔχ φθορᾶς * τῇ σταυρῷσει σου ρυσθεὶς * συμψάλλει τοῖς Παισίν. * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν.

Τριάς ισοχλεής, * ὄροσύσιε Μονάς, * ο Πατήρ καὶ ο Υἱός * καὶ τὸ Πνεῦμα, * σῶσον με τὸν πίστει ύμνοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον τῆς ἀγνῆς * Θεοτόκου προσκυνῶ, * συμψάλλων τοῖς Παισίν. * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Δέξα σοι, ο Θεὸς ἡμῶν, δέξα σοι.

Τομῶ σου τὸν σταυρὸν * δι' οὐ σέσωσμαι, Σωτήρ, * συμψάλλων τοῖς Παισίν. * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός.

Τῶν παιδῶν τὴν ὡδὴν * ἐκμισύμενος βοῶ, * συμψάλλων τοῖς Παισίν. * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Εἰδεν * Ηλιοὺ τὸν Κύρτον * ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ, λεπτύνας πρότερον * σάρκα προσευχῶν * καὶ θήστειῶν ἐπιδόσεσιν. * ὃν ζηλοῦσσα, ψυχή μου, ἀπόρριψον * τῶν ἡδονῶν τὸ πάχος, * ὅπως θεάσῃ τὸν ποθεύμενον.

Ξῶντε * ἐνυψώσας πρότερον * ο Μαυσῆς τὸν ὄφιν, Σωτήρ, ἔτύπου σου * τὴν ἀνύψωσιν * τὴν ἐν σπαραγῷ, ὑπεράγαθος, * τοβδ-

λου χακίας τοῦ ὄφεως * δι'. οὐ ἀπελυτρώσω * πάντα τὰ ἔθνη προσκυνοῦντα σε.

Τάφῳ * ῥάβδιμίας κείμενος * ἐπιβαροῦντα ἔχω λίθον πωρώσεως, * τὸν ἀείζων * μὴ συνιῶν, Σώτερ, λόγον σου, * καὶ τοῦ φόβου σου μὴ αἰσθανόμενος * οἰκτείρησόν με, σῶσον * τῷ σῷ ἐλέει, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Πάντων * ὑπερτέρα Δέσποινα, * τῆς τῶν παθῶν χακίας δεξιῶν ὑπέρτερον * τὸν δοξάζοντα * παναληθῆ Θεοτόκον σε, * καὶ ὑμνοῦντα τὸν τόκον σου, ἄχραντε, * τὸν ἀκαταληψίᾳ, * θεοχαρίτωτε, τιμώμενον.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Σ ταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, * καὶ θηγσκεις καὶ ζωοῖς ἐμέ: * ὡς εὔσπλαγχνίας! * ὡς φιλανθρωπίας σου! * τίς εἶδε, τίς ἤκουε * Δεσπότην ὑπὲρ δούλων * ἐλόντα θάνατον ὄρατόν; * ἀλλὰ δέξαι τῇ ἀρρήτῳ ἀγαθότητί σου, Κύριε.

Ο ἥλιος ἔδυσε, * σταυρούμενον ὡς εἶδε σε. * πῶς γὰρ μὴ ἔδυ * τὴν ὕβριν αἰσθόμενος * τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ; * ὡς καὶ ἡ κτίσις πᾶσα * συγχλονουμένη, τοῖς σταυρωταῖς * σιωπῶσα ἀνέβοα. * "Οτι σὺ Θεὸς ὑπάρχεις παντός.

Δόξα.

Μόνου Μονογεννήτορ, * μονογενοῦς Γιοῦ Πατήρ, * καὶ μόνε μόνου, * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * θεοῦ ἄγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὅν, * ὡς Τριάς, Μονάς ἄγια, * σῶσον με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε. * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἀληπτὸν; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς μήτηρ; * Τὸ ὑπέρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει. * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δι' ἡμᾶς ὑπέστη σου * ἐκαστὸν μέλος πάθημα, * πυρηὴ η καρά, * η ὄψις ῥαπίσματα, * αἱ χεῖρες προσηλώσεις, * καὶ η πλευρὰ τὴν λόγχην * καὶ τὰ ἔξαρτα τοῦ σπαθοῦ. * ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ * εὔσπλαγχνίᾳ σου, Σωτήρ ημῶν.

Ο Εἰρμός.

Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. * Μητρὸς ἀνάδρου * ἄρθρος η κύησις. * Θεοῦ γὰρ η γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις. * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον * Μητέρα * ὄρθιοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.
Ἡχος πλ. δ'. Δίς.

Ο μετὰ ληστῶν * τῷ σταυρῷ παγεῖς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ τῷ μωλωπὶ σου * τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ιασάμενος, * μὴ παρίδῃς με νοητοῖς ὄδοστάταις * καὶ λησταῖς ἀσωμάτοις ἐμπεσόντα, * καὶ τῆς ἀρετῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα * καὶ χαλεπῶς τραυματισθέντα, * παρὰ μηδενὸς δὲ τῶν ὄσιων * ιαθῆναι δυνάμενον· * ἡμίθνητος γάρ εἴμι, * βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον, * τὴν εἰς σὲ μόνην ἐλπίδα, * τὸν καὶ νεκροῖς ζωὴν παρέχοντα· * ἀλλὰ κατάδησόν μου τὰ τραύματα, * τὴν σήν * ἐπιστάξας μοι χρηστότητα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Μητυρίκον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἄγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν. * Ἀγγέλους; * τὸ γάρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὄνόματα * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοκίον.

Ἡχος ὁ αὐτός. "Ω τοῦ παραδόξου.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς μυστηρίου καίνοι! * ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἐλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * ληστῶν κρεμάμενον, * ὃν δίχα πόνου * καὶ φθορᾶς τέτοκε· * πῶς σε ὁ ἄνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος, * σπλάγχνον ἐμὸν, * Ἰησοῦ γλυκύτατε, * σταυρῷ προσήλωσεν;
Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἡχος πλ. α'.

Γιπερύμνητος εἰ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ σαλεύων τὴν γῆν * εἰς τὸ ἐπιστρέψαι * καὶ σωθῆναι τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, * καὶ πάλιν στερεῶν αὐτὴν * διὰ ἴδιαν ἀγαθότητα * καὶ ἀφατον ἐυσπλαγχνίαν· * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου * ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. ቩχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρ'.

"Ἐλεος καὶ κρίσιν ἀσομαί σοι, Κύριε.

Στίχ. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

Προφητείας ቩσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΕ'. 11.

Οὗτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἄγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα· Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντελλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἀνθρωπὸν ἐπ' αὐτῆς· ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν·

ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην· ἐγὼ ἡγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· σύτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαὼθ. Οὕτω λέγει Κύριος Σαβαὼθ· Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σαβαεῖμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σὲ καὶ προσκυνήσουσι σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι Θεός πλὴν σοῦ. Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἥδειμεν· ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ. Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. Ἐγκαίνίζεσθε πρός με, νῆσοι. Ἰσραὴλ σῶζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἔως τοῦ αἰώνος ἐτι· οὕτως λέγει Κύριος.

Προκείμενον. Ἡγος δ'. Ψαλμὸς ρα'.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχους ί. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδίόμελον.

Ἡγος πλ. β'. Δίς.

Ως ἔξ Ἱερουσαλήμ, * σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος, * καὶ πρὸς τὰ πάθη * τῆς Ἱεριχώ καταντήσας, * τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας * τῶν βιωτικῶν μολυσμάτων * κατασυρεῖς, * λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν; * τῆς υἱοθεσίας καὶ χάριτος * τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθεῖς, * καὶ ταῖς πληγαῖς * ὡς ἀπνους κατάκειμαι. * Ἱερεὺς δὲ παρὼν * καὶ τὸ πτῶμα κατιδῶν οὐ προσέσχε· * Λευίτης καὶ αὐτὸς βδελυξάμενος * ἀντιπαρῆλθε μοι· * σὺ δὲ, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθεὶς, * τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου * καὶ ἔκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου * ἐκχυθέντος αἵματος καὶ ὑδετος * ὡς ἐλαιον ἐπιστάξας, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου * τῇ μοτώσει περισφιγξόν, * καὶ πρὸς αὐράνων * συγκαταρίθμησον χωρον, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἡρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰτα ψάλλομεν Στιγμὴν Προσόμοια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τρία, ποιοῦντες αὐτὰ ἐπτά.

"Ηχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προσιώνιον * ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη, * Γαβριὴλ ἐφέστηκε, * σὲ κατασπαζόμενος * καὶ φθειγγόμενος. * Χαῖρε, γῆ ἀσπορε· * χαῖρε, βάτε ἄφλεκτε· * χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον· * χαῖρε, ἡ γέφυρα, * πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, * καὶ κλεμαξ ἡ μετάρσιος, * ἦν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο· * χαῖρε, θεία στάμνε· * τοῦ μάννα· χαῖρε, λύσις τῆς ἀράς· * χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

"Ομοιον.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, * φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη * πρὸς τὸν Αρχιστράτηγον, * καὶ πῶς φθέγγῃ ῥῆματα * ὑπὲρ ἄνθρωπον; * μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ * τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, * καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μῆτρᾳ μου· * καὶ πῶς γενήσομαι, * λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον * καὶ τόπος ἀγιάσματος * τοῦ τοῖς Χερουβίμι ἐπιβανοντος; * μή με δελεάσῃς * ἀπάτη· οὐ γάρ ἔγνων ἡδονὴν, * γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· * πῶς οὖν πατέα τεξομαι;

"Ομοιον.

Θεὸς ὅπου βούλεται, * νικᾶται φύσεως τάξις, * φησὶν ὁ ἀσώματος, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * διαπράττεται· * τοῖς ἐμοῖς πίστεις * ἀληθέσι ῥήμασι, * Παναγία ὑπεράμωμε. * Ή δὲ ἐβόήσε· * Γένοιτο μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμα σου· * καὶ τέξομαι τὸν ἀσαρκὸν * σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, * ὅπως ἀναγάγῃ * τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς, * εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξιωμα· * διὰ τῆς συγχράσεως.

Δόξα... καὶ νῦν.

"Ηχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον * ἀνακαλύπτεται σήμερον, * καὶ διὸς τοῦ Θεοῦ * υἱὸς ἄνθρώπου γίνεται, * ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβῶν * μεταδῷ μοι τοῦ βελτίους· * ἐψύσθη πάλαι Ἀδὰμ, * καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας * οὐ γέγονεν· * ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, * ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. * Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, * χορεύετω ἡ φύσις, * ὅτι Ἀρχαγγελος Παρθένῳ * μετὰ δέους παρίσταται, * καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει * τῆς λύπης ἀντίθετον. * Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους * ἐνανθρωπήσας * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰσόδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν.

Ἐσπέρας Πρωκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρβ'.
Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μαχρόθυμος.
Στίγ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΚΒ'. 1.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ
καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἔγώ.
Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱὸν σου τὸν ἀγαπητὸν ὃν ἡγάπησας, τὸν
Ισαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε
αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὄλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρέων, ὃν ἂν σοι εἴπω.
Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρῶτον ἐπέσταξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· πα-
ρέλαβε δὲ μεθ' ἐσυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὄλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἤλθεν
ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ
ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε τὸν τόπον μα-
χρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παιστὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ
μετὰ τῆς ὄνου· ἔγώ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἔως ὥδε, καὶ
προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἐλαβε δὲ Ἀβραὰμ
τὰ ξύλα τῆς ὄλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ισαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἔλαβε δὲ μετὰ χειρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπο-
ρεύθησαν οἱ δύο ἄμα. Εἶπε δὲ Ισαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
αὐτοῦ· Πάτερ. Ο δὲ εἶπε· Τί ἐστι, τέχνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ
καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὄλοκάρπωσιν; Εἶπε
δὲ Ἀβραὰμ· Ο Θεὸς ὄφεται ἐσυτῷ πρόβατον εἰς ὄλοκάρπωσιν,
τέχνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἄμα ἥλθον ἐπὶ τὸν τόπον,
ὅν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ωκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσια-
στήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ισαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.
Καὶ ἔξετινεν Ἀβραὰμ τὴν χειραν αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν,
σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Ο δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἔγώ.
Καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χειρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιή-
σης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, καὶ
σύκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας
Ἀβραὰμ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἴδού, χρίος εἰς κατε-
χόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων. Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ
καὶ ἔλαβε τὸν χριὸν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὄλοκάρπωσιν ἀντὶ
Ισαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σῆμερον· Ἐν τῷ ὅρε Κύ-

ριος ὥφθη. Καὶ ἔκάλεσεν Ἀγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων· Κατ' ἐμαυτοῦ ὄμοσα, λέγει Κύριος, οὐ εἶνεκεν ἐποίησας τὸ φῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ νιοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμὲ, η μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουστας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκειμενον. Ἡχος δ'. Ψάλμος ργ'.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Στήχ. Εὐλόγει, η ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 17.

Α δελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἐσυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγύωμενος ἐγγύη τῶν ἐσυτοῦ φίλων. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὔμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, καρδία δὲ ἄφρονος ὁδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐφ' οἷς ἀπαιδεύτῳ, οἱος δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὔρραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὄστα. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλπῳ οὐ κατευδοῦνται ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὄφθαλμοι τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὁργὴ πατρὸς οἱος ἄφρων, καὶ ὁδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. Ζημιοῦν ἀνδρα δικαιον οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβούλευει δυνάσταις δικαιοίς. "Ος φειδεται ρῆμα προέσθαι σκληρὸν ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἐνεὸν δέ τις ἐσυτὸν ποιήσας διέξει φρόνιμος εἰναι. (Κεφ. ΙΗ'. 1.) Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονεΐδιστος ἔσται. Οὐ χρείαν ἔχει σορίας ἐνδεής φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγεται ἀφροσύνη. "Οταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταρρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. "Τδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ποταμὸς δὲ ἀναπηδούει καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβούς οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δέκαιον ἐν κρίσει.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, ψάλλομεν τὸν νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ ἐνδιατάκτου Ἡχου· ὡσαύτως καὶ τὸ Μηναῖον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἄγιου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Σημαίνει ὥρᾳ δ'. τῆς νυκτὸς, διὰ τὴν ἵκετήριον Ἀκελουθίαν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ δὲ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος, εἰς Ἡγούν πλ. δ'. Καὶ ψάλλομεν ἐκ τρίτου τῷ παρὸν Τροπάριον αὐτό-
μελον ἀργῶς.
 Ἡγούν πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μαστικῶς * λαβών ἐν γνώσει, * ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ * σπουδῇ ἐπέστη * ὁ ἀσώματος, λέγων * τῇ ἀπειρο-
γάμῳ. * Ο κλίνας. τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς * χωρεῖται ἀνα-
λοιώτως ὅλος ἐν σοι. * ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου * λαβόντα
ὅσυλον μορφὴν, * ἔξισταμαι χραυγάζων σοι. * Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμ-
φευτε.

Εἰτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, τὸ, Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ψάλ-
λομεν τὸ παρὸν Κοντάκιον ἐν τῷ μέσῳ μετὰ μέλους ἀργῶς.

 Ἡγούν πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ * τὰ νικητήρια, * ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν, * εὔχαριστήρια * ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτό-
κε. * ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπρωσμάχητον, * ἐκ παντοίων με
κινδύνων ἐλευθέρωσον, * ἵνα κράτῳ σοι. * Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰτα ὁ Ιερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς εἰκοσιτεσσα-
ρας κατ' Ἀλφάβητον Οἰκους· ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν τούτων ἀνάγιω-
σιν ιστάμεθα· καὶ λέγει πρῶτον τοὺς ἐπομένους ἔξι Οἰκους.

Αγγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῇ Θεοτό-
κῳ τὸ Χαῖρε. * καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ * σωματούμενόν
σε θεωρῶν, * Κύριε, * ἔξιστατο καὶ ίστατο, * κραυγάζων πρὸς
αὐτὴν τοιαῦτα· * Χαῖρε, δι' ἡς * ἡ χαρὰ ἐκλάμψει. * χαῖρε,
δι' ἡς * ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. * χαῖρε, τῷ πεσόντος *. Αδάμ ἡ ἀνάκλη-
σις. * χαῖρε, τῶν δαχρύων * τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. * χαῖρε, ὑψη-
δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς. * χαῖρε, βάθος δυσθεώρη-
τον * καὶ Ἀγγέλων ὄφθαλμοῖς. * χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις * Βασιλέως
καθέδρα. * χαῖρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα πάντα. * χαῖ-
ρε, ἀστήρ * ἐμφαίνων τὸν ἥλιον. * χαῖρε, γαστήρ * ἐνθέου σαρκω-
σεως. * χαῖρε, δι' ἡς * νεομηργεῖται ἡ κτίσις. * χαῖρε, δι' ἡς *
βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Β λέπουσα ἡ ἀγία * ἐσυτήν ἐν ἀγνείᾳ, * φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρ-
σαλέως. * Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς * δύσπαράδεκτόν μου
τῇ ψυχῇ * φαίνεται. * ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως * τὴν κύησιν προ-
λέγεις κράζων.

'Αλληλούϊα.

Γ νῶσιν ἄγνωστον γνῶναι * ἡ Παρθένος ζητοῦσα, * ἐβόησε πρὸς
τὸν λειτουργοῦντα. * Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν μου υἱὸν * πῶς ἔστι
τεχθῆναι δυνατόν; * λέξον μοι. * Πρὸς τὴν ἔκεινος ἔφησεν * ἐν
φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω. * Χαῖρε, βουλῆς * ἀπορρήτου μύ-
στις· * χαῖρε, σιγῆς * δεομένων πίστις· * χαῖρε, τῶν θαυμάτων *
Χριστοῦ τὸ προσίμιον. * χαῖρε, τῶν δογμάτων * αὐτοῦ τὸ κεφά-
λαιον. * χαῖρε, κλῆμαξ ἐπουράνιε, * δί τοι τὴς κατεβή ὁ Θεός. *
χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα * τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. * χαῖρε, τὸ
τῶν Ἀγγέλων * πολυθρύλλητον θαῦμα. * χαῖρε, τὸ τῶν δαιμό-
νων * πολυθρήνητον τραῦμα. * χαῖρε, τὸ φῶς * ἀρρήτως γεννή-
σασα· * χαῖρε, τὸ πῶς * μηδένα διδάξασα· * χαῖρε, σορῶν *
ὑπερβαίνουσα γνῶσιν. * χαῖρε, πιστῶν * καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δ ὑναμις τοῦ Ὑψίστου * ἐπεσκίασε τότε * πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπει-
ρογάμῳ. * καὶ τὴν εὐκαρπὸν ταύτης νηδὸν, * ὡς ἀγρὸν ἀπέ-
δειξεν ἡδὸν * ἀπασι· * τοῖς θέλουσι θερίζειν * σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλ-
λειν οὕτως.

'Αλληλούϊα.

Ε χουσα θεοδόχον * ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, * ἀνέδραμε πρὸς
τὴν Ἐλισάβετ. * τὸ δὲ βρέρος ἐκείνης εύθὺς * ἐπιγνοὺν τὸν
ταύτης ἀσπασμὸν * ἔχαῖρε, * καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν * ἐβόα
πρὸς τὴν Θεοτόκον. * Χαῖρε, βλαστοῦ * ἀμαράντου κλῆμα. *
χαῖρε, καρποῦ * ἀκηράτου κτῆμα. * χαῖρε, γεωργὸν * γεωργοῦσα
φιλάνθρωπον. * χαῖρε, φυτουργὸν * τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. * χαῖ-
ρε, ἄρουρα βλαστάνουσα * εὐφορίαν οἰκτιρμῶν. * χαῖρε, τράπεζα
βαστάζουσα * εὐθηγίαν ιλασμῶν. * χαῖρε, ὅτι λειμώνα * τῆς τρυ-
φῆς ἀναθαίλλεις. * χαῖρε, ὅτι λιμένα * τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις. *
χαῖρε, δεκτὸν * πρεσβείας θυμίσμα. * χαῖρε, παντὸς * τοῦ κόσμου
ἔξιλασμα. * χαῖρε, Θεοῦ * πρὸς θνητοὺς εὔδοκία. * χαῖρε, θνητῶν *
πρὸς Θεὸν παρρήσια.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζ ἀλην ἔνδοθεν ᔁχων * λογισμῶν ἀμφιβόλων, * ὁ σώφρων Ἰωσήφ
έταράχθη, * πρὸς τὴν ἀγαμόν σε θεωρῶν * καὶ κλεψίγαμον
ὑπονοῶν, * ἀμεμπτε· * μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν * ἐκ Πνεύ-
ματος ἀγίου, ἔφη. 'Αλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὅμνον δόσιν μίαν. Εἴτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμὸν. Καὶ αὐθὶς λέγομεν τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπέρους Οὐκους σ'.

Πχουσαν οἱ ποιμένες * τῶν Ἀγγελῶν ὑμνούντων * τὴν ἔνσαρκον χριστοῦ παρουσίαν· * καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, * θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν * ἀμωμὸν * ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας * βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον· * Χαῖρε, ἀμνοῦ * καὶ ποιμένος Μῆτερ· * χαῖρε, αὐλὴ * λογικῶν προβάτων· * χαῖρε, ἀστράτων * θηρῶν ἀμυντήριον· * χαῖρε, Παραδείσου * θυρῶν ἀνοικτήριον· * χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια * συναγάλλεται τῇ γῇ· * χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια * συγχορεύει οὐρανοῖς· * χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων * τὸ ἀστύγητον στόμα· * χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων * τὸ ἀνίκητον θάρσος· * χαῖρε, στέρρων * τῆς πίστεως ἔρεισμα· * χαῖρε, λαμπρὸν * τῆς χάριτας γνώρισμα· * χαῖρε, δι' ἡς * ἐγυμνώθη ὁ ἄδης· * χαῖρε, δι' ἡς * ἐνεδύθημεν δόξαν. Χαῖρε, Νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα * θεωρήσαντες Μάγοι, * τῇ τούτου ἡχολούθησαν αἰγλή· * καὶ ὡς λύχνον χρατοῦντες αὐτὸν, * δι' αὐτοῦ ἡρεύνων χραταιὸν· * Ανακτα· * καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον * ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες.

· Ἀλληλούϊα.

Iδον πατέρες Χαλδαίων * ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου * τὸν πλάσαντα χερσὶ τοὺς ἀνθρώπους, * καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, * εἰ καὶ δουὲλου ἔλαβε μορρήν, * ἐσπευσαν * τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, * καὶ βοησαι τῇ εὐλογημένῃ· * Χαῖρε, ἀστέρος * ἀδύτου Μῆτερ· * χαῖρε, αὐγὴ * μυστικῆς ἡμέρας· * χαῖρε, τῆς ἀπάτης * τὴν κάμινον σβέσασα· * χαῖρε, τῆς Τριάδος * τοὺς μύστας φωτίζουσα· * χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον * ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· * χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον * ἐπιδειξασα Χριστόν· * χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου * λυτρούμενη θρησκείας· * χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου * ρύωμένη τῶν ἔργων· * χαῖρε, πυρὸς * προσκύνησιν παύσασα· * χαῖρε, φλογὸς * παθῶν ἀπαλλάττουσα· * χαῖρε, πιστῶν * ὁδηγὲ σωφροσύνης· * χαῖρε, πασῶν * γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Kύρικες θεοφόροι * γεγονότες οἱ Μάγοι * ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαρβυλῶνα, * ἐκτελέσαντες σου τὸν χρησμὸν, * καὶ κηρύξαντες σε τὸν Χριστὸν * ἀπασιν, * ἀφέντες τὸν Ἡρώδην * ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψᾶλλειν.

· Ἀλληλούϊα.

Ἄμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ * φωτισμὸν ἀληθείας, * ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· * τὰ γὰρ εἰδώλα ταύτης, Σωτὴρ, * μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ισχὺν * πέπτωκεν· * οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες * ἀνεβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον· * Χαῖρε, ἀνόρθωσις * τῶν ἀνθρώπων· * χαῖρε, κατάπτωσις * τῶν δαιμόνων· * χαῖρε, τῆς ἀπάτης * τὴν πλάνην πατήσασα· * χαῖρε, τῶν εἰδώλων * τὸν δόλον ἐλέγξασσα· * χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα * Φαραὼ τὸν νοητόν· * χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα * τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν· * χαῖρε, πύρινε στῦλε, * ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· * χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου * πλατυτέρα νεφέλης· * χαῖρε, τροφὴ * τοῦ μάννα διάδοχε· * χαῖρε, τρυφῆς * ἄγιας διάκονε· * χαῖρε, ἡ γῆ * ἡ τῆς ἐπαγγελίας· * χαῖρε, ἐξ ἡς * ρέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος * τοῦ παρόντος αἰῶνος * μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, * ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, * ἀλλ ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς * τέλειος· * διόπερ ἔξεπλάγη σου * τὴν ἀρρήτον σοφίαν κράζων·

Ἄλληλούα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Εἴτα ἀναγινώσκουμεν τὸν λοιπὸν Λόγον τοῦ Ἀκαθίστου· καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς σ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὐ γέ ἀκροστιγίς ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Χαρᾶς δοχείον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη.

Ποίημα Ἰωσήφ.

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄. Ο Εἰρμός.

Α νοΐξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, * Α καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρὶ· * καὶ ὄφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ἥσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα. Δίς.

Χριστοῦ βιβλον ἔμψυχον * ἐσφραγισμένην σε πνεύματι * ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, * ἀγνή, θεώμενος * ἐπεφώνει σοι· * Χαῖρε, χαρᾶς δοχείον, * δὶς τῆς προμήτορος * ἀρὰ λυθήσεται.

΄Αδάμ ἐπανόρθωσις; * χαῖρε, Παρθένε θεόνυμφε, * τοῦ ἄδου γέ νέκρωσις· * χαῖρε, πανάμωμε, * τὸ παλάτιον * τοῦ πάντων Βασιλέως· * χαῖρε, θρόνε πύρινε * τοῦ Παντοκράτορος.

΄Ρόδον τὸ ἀμάραντον, * χαῖρε, ἡ μόνη βλαστήσασα * τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον· * χαῖρε, ἡ τέξασα * τὸ ὄσφράδιον * τοῦ μόνου Βασιλέως· * χαῖρε, ἀπειρόγαμε, * κόσμου διάσωσμα.

· Αγνείας θησαύρισμα, * χαῖρε, δί' ἡς ἔκ του πτώματος *
ἡμῶν ἔξανέστημεν. * χαῖρε, ἥδύπνοον * κρίνον, Δέσποινα, * πι-
στοὺς εὐωδιάζον, * θυμίαμα εὔσμον, * μύρον πολύτιμον.

Καταβατία. · Ανοίξω τὸ στόμα μου.

· Φέδη γ'. Ο Εἰρυός.

· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, *
· Θιασὸν συγχροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον, * καὶ ἐν
· τῇ θείᾳ μνήμῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξιωσον. Δις.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, * ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
γαῖρε, ἐμψυχε τράπεζα, * ἄρτον ζωῆς χωρήσασα. * χαῖρε, τοῦ
ζῶντος ὅδατος * πηγὴ ἀκένωτος, Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα * τὸν ἄμωμον, χαῖρε, τοῖς
πιστοῖς. * χαῖρε, Ἀμνὰς κυήσασα * Θεοῦ Ἀμνὸν, τὸν αἱρόντα *
κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα. * χαῖρε, θερμὸν ἰλαστήριον.

Ορθρὸς φαεινὸς, χαῖρε, ἡ μόνη * τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν,
φωτὸς κατοικητήριον. * χαῖρε, τὸ σκότος λύσασα, * καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας * ὄλοτελῶς ἔκμειώσασα.

Χαῖρε, πύλη μόνη, ἦν ὁ Λόγος * διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοὺς *
καὶ πύλας ἄδου, Δέσποινα, * τῷ τόχῳ σου συντρίψασα. * χαῖρε,
ἡ θεία εἰσθόδος * τῶν σωζομένων, πανύμνητε.

Καταβατία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λιτήσις μικρὰ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκχώνησιν, τὸ Κοντάκιον.
Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ ἀναγινώσκομεν ἐτέρους ἔξ Οἴκους.

Nέαν ἔδειξε κτίσιν * ἐμφανίσας ὁ Κτίστης * ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐ-
τοῦ γενομένοις, * ἔξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, * καὶ φυ-
λάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, * ἀφθορὸν, * ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες,
ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες. * Χαῖρε, τὸ ἄνθος * τῆς ἀφθαρσίας. *
χαῖρε, τὸ στέφος * τῆς ἐγκρατείας. * χαῖρε, τῆς ἀναστάσεως *
τύπον ἐκλάμπουσα. * χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων * τὸν βίον ἐμφαίνου-
σα. * χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, * ἔξ οὐ τρέφονται πιστοί. *
χαῖρε, ἔύλον εὔσκιόφυλλον, * ὑψ' οὐ σκέπονται πολλοί. * χαῖ-
ρε, κυοφοροῦσα * ὁδηγὸν πλανωμένοις. * χαῖρε, ἀπογεννῶσα *
Λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. * χαῖρε, Κριτοῦ * δικαίου δυσώπησις. *
χαῖρε, πολλῶν * πταιόντων συγχώρησις. * χαῖρε, στολὴ * τῶν
γυμνῶν παρόησίας. * χαῖρε, στοργὴ * πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Hένον τόχον ιδόντες * ξενώθωμεν τοῦ κόσμου, * τὸν νοῦν εἰς
Εούρανοὺς μεταθέντες. * διὰ τοῦτο γάρ ὁ Ὑψηλὸς * ἐπὶ γῆς ἐφά-
νη ταπεινὸς * ἄνθρωπος, * βουλόμενος ἐλκύσαι * πρὸς τὸ ὑψός
τοὺς αὐτῷ βοῶντας. * Αλληλούτα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, * καὶ τῶν ἄνω οὐδὲ ὅλως * ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· * συγκατάβασις γὰρ θεῖκή, * οὐ μετά- βασις δὲ τοπική * γέγονε, * καὶ τόχος ἐκ Παρθένου * θεολήπτου ἀκουουέτης ταῦτα· * Χαῖρε, Θεοῦ * ἀχωρήτου χώρα· * χαῖρε, σεπτοῦ * μυστηρίου θύρα· * χαῖρε, τῶν ἀπίστων * ἀμφίβολον ἀκουουμα· * χαῖρε, τῶν πιστῶν * ἀναμφίβολον καύχημα· * χαῖρε, ὅχημα πανάγιον * τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· * χαῖρε, οὐκημα πανά- ριστον * τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ· * χαῖρε, ἡ τάναντία * εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· * χαῖρε, ἡ παρθενίαν * καὶ λοχείαν ζευγνῦσσα· * χαῖρε, δὶ' ἡς * ἐλύθη παράβασις· * χαῖρε, δὶ' ἡς * ἡνοίχθη Παράδεισος· * χαῖρε, ἡ κλείς * τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· * χαῖρε, ἐλπίς * ἀγαθῶν αἰώνιων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων· * κατεπλάγη τὸ μέγα * τῆς σῆς ἐναν- θρωπήσεως ἔργον· * τὸν ἀπρόσιτον γὰρ, ὡς Θεὸν, * ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν * ἀνθρωπὸν, * ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, * ἀκούον- τα δὲ παρὰ πάντων·

* Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγος * ὡς ἰχθύας ἀφθόγγος * ὄρῶμεν ἐπὶ Σοὶ, Θεοτόκε· * ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς * καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν * ἴσχυσας· * ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον * θαυμά- ζοντες πιστῶς βοῶμεν· * Χαῖρε, σοφίας * Θεοῦ δοχεῖον· * χαῖρε, προνοίας * αὐτοῦ ταμεῖον· * χαῖρε, φιλοσόφους * ἀσόφους δεικνύου- σσα· * χαῖρε, τεχνολόγους * ἀλόγους ἐλέγχουσσα· * χαῖρε, ὅτι ἐμω- ράνθησαν * οἱ δεινοὶ συζητηταί· * χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν * οἱ τῶν μύθων ποιηταί· * χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων * τὰς πλοκὰς διασπῶσσα· * χαῖρε, τῶν ἀλιέων * τὰς σαγήνας πληρωῦσσα· * χαῖρε, βυθοῦ * ἀγνοίας ἐξέλκουσσα· * χαῖρε, πολλοὺς * ἐν γνώσει φωτίζουσσα· * χαῖρε, ὄλκας * τῶν θελόντων σωθῆναι· * χαῖρε, λιμὴν * τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον * ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ· * πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἥλθε, * καὶ ποιμὴν ὑπάρχων, ὡς Θεὸς, * δὶ' ἡ- μᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς * ἀνθρωπὸς· * ὅμοιω γὰρ τὸ ὅμοιον * κα- λέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

* Αλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Συναπτή καὶ τὸ παρὸν Καθίσμα.

* Ήγος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ο μέγας στρατηγὸς * τῶν ἀնδρῶν Ἀγγέλων * εἰς πόλιν Ναζα- ρὲτ * ἐπιστὰς, Βασιλέα * μηνύει σοι, ἄχραντε, * τῶν αἰώνων

καὶ Κύριον· * Χαῖρε, λέγων σοι, * εὐλογημένη Μαρία, * ἀκατάληπτον * καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, * βροτῶν ἡ ἀνάχλησις.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ πάλιν ὅλον, καὶ αὐθις Ἀνάγνωσις. Εἰτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα. 'Ωδὴ δ'. Ο Ειρυμός.

* Ο καθήμενος ἐν δόξῃ * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ κούφῃ * ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος * τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, * καὶ διέσωσε * τοὺς καυγαζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῇ δυνάμει σου.

'Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει * σοὶ βιώμεν, πανύμνητε· * Χαῖρε, πῖον ὄρος * καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι· * χαῖρε, λυχνία, καὶ στάμνε * μάννα φέρουσα, * τὸ γλυκαῖνον πάντων εὔσεβῶν * αἰσθητήρια.

'Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, * χαῖρε, ἄχραντε Δέσποινα· * χαῖρε, κλίμαξ γῆθεν * πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· * χαῖρε, ἡ γέφυρα ὄντως, * ἡ μετάγουσα * ἐκ θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν * τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * χαῖρε, γῆς τὸ θεμέλιον * ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, * ἄχραντε, ἀκόπως βαστάσασα· * χαῖρε, κογχύλη πορφύραν * θείαν βάψασα * ἐξ αἱμάτων σου τῷ Βασιλεῖ * τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα * ἀληθῶς, χαῖρε, Δέσποινα, * τὸν τὰς ἀνομίας * πάντων δωρεάν ἐξαλείφοντα, * ἀκατανόητον βάθος, * ὑψος ἀρρήτον, * ἀπειρόγαμε, δι' ἡς ἡμεῖς * ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ * ἀχειρόπλοκον στέφανον * ἀγυμνολογοῦμεν, * Χαῖρε σοι, Παρθένε, κραυγαζοντες, * τὸ φυλακτήριον πάντων * καὶ χαράκωμα, * καὶ κραταιώμα καὶ ιερὸν * καταφύγιον. Καταβασία· Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

'Ωδὴ ε'. Ο Ειρυμός.

* Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * καὶ τέποχας ἄχρονον τιὸν * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

'Οδὸν ἡ χυήσασα * ζωῆς, χαῖρε, πανάμωμε, * ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας * σώσασα κόσμον· * χαῖρε, Θεόνυμφε, * ἀκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· * χαῖρε, ἐνδιαιτημα * τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

'Ισχὺς καὶ ὀχύρωμα * ἀνθρώπων, χαῖρε, ἄχραντε, * τόπες ἀγιάσματος τῆς δόξης, * νέκρωσις ἄδου, * νυμφῶν ὄλόφωτε· * χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· * χαῖρε, ἡ βοήθεια * τῶν πιστῶν δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα * τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέσποινα, * ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον * ἐν μέσῳ ἔχων * ζωῆς, τὸν Κύριον, * οὐ δὲ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ * πίστει τοὺς μετέχοντας, * καὶ φθορῇ ὑποχύψαντας.

* Ρωννύμενοι σθένει σου * πιστῶς ἀναβοῶμεν σοι. * Χαῖρε, πόλις τοῦ Παμβασιλέως, * δεδοξασμένα * καὶ ἀξιάκουστα * περὶ ἣς λελάληνται σαφῶς. * ὄρος ἀλατόμητον, * χαῖρε, βάθος ἀμέτρητον.

Εὔρυχωρον σκήνωμα * τοῦ Λόγου, χαῖρε, ἄχραντε. * κόχλε, ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην * προαγαγοῦσα. * χαῖρε, πανθαύμαστε, * πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ * τῶν μακαριζόντων σε, * Θεοτόκε, ἔκαστοτε.

Καταβασία. * Εξέστη τὰ σύμπαντα.

* Ενταῦθα σχολάζει ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

* Ωδὴ σ'. Ο Εἰρμός.

* Γηὴν θείαν ταύτην καὶ πάνδημον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρο-
* νες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε, τὰς χειρας χροτήσωμεν * τὸν
* ἔξ αὐτῆς τεχθέντα * πιστῶς δοξάζοντες.

Παστάς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, * αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώ-
σεως, * χαῖρε, πανάχραντε, * τῶν Προφητῶν περιήχημα. * χαῖ-
ρε, τῶν Ἀποστόλων * τὸ ἐγκαλλώπισμα.

* Έκ σου ἡ δρόσος ἀπέσταξε, * φλογὸν πολυθείας ἡ σβέσα-
σα. * ὅθεν βοῶμεν σοι. * Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος * ὃν. Γεδεὼν,
Παρθένε, * προεθεάσατο.

* Ιδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, * λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλατ-
τεύουσι, * καὶ ὄρμητήριον * ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων * καὶ
τῶν σκανδάλων πάντων * τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία, χαρίτωσον * ἡμῶν τὸν λογισμὸν, τοῦ κραυγά-
ζειν σοι. * Χαῖρε, ἡ ἄφλεκτος * βάτος, νεφέλη ὄλόφωτε, * ἡ
τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως * ἐπισκιάζουσα.

Εἴται τὸ Τετραφόδιον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ, οὐ ἡ ἀκροσπιχίς.

Αὕτη ἡ ωδὴ τοῦ Ἰωσήφ.

* Ωδὴ σ'. Ἡχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

* Αθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, * καὶ ως λίθοι ἐκλεκτοὶ * ἐπὶ γῆς χυ-
λιόμενοι, * οἰκοδομίαν ἀπασαν τοῦ ἔχθροῦ * τελείως κατέ-
στρεψαν, * καὶ ναοὶ Θεοῦ ζῶντος * ἐγνωρίσθησαν.

* Υμᾶς ικετεύομεν, * τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλὸν * τετελεκό-
τας, Μάρτυρες. * Τὸν τῆς νηστείας δρόμον τρέχειν ἡμᾶς * κα-
λῶς ἐνισχύσατε, * ἀρετῶν τελειώσει * διαλάμποντας.

Τοὺς δούλους σου, Δέσποτα, * μεταστάντας ἀπὸ γῆς * πρὸς σὲ τὸν ὑπεράγαθον, * σῆς Βασιλείας ποίησον κοινωνοῦς, * τῶν θείων μαρτύρων σου * ἵεραῖς μεσιτείαις, * πολυέλεες.

Θεοτοκίον.

· Ή μόνη πανύμνητος, * τοῖς ὑμνοῦσι σε πιστῶς * ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, * καὶ χαρισμάτων θείων διανομὴν * δοθῆναι ικέτευε * τὸν πανάγιον Λόγον, * Μητροπάρθενε.

"Ἐπερον, ποίημα Θεοδώρου.

'**Ηχος πλ. α'**. Τοῦ κήπους τὸν προφήτην.
Tὴν μνήμην * ἔκτελοῦντες τῶν Μαρτύρων, * Κυρίῳ * ἀναπέμψωμεν τοὺς ὑμνους * στήμερον, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Τὰ ξιφη * καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, * θαρροῦντες * ἐν τῇ πίστει, Αθλοφόροι, * τυράννους ἐν τούτῳ κατεπλήξατε.

Δόξα.

Τριάδα * τοῖς προσώποις προσκυνοῦντες, * Μονάδα * κατ' οὐσίαν ἀνυμνοῦμεν * σὲ, Πάτερ, Γιὲ, καὶ Πνεῦμα ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

· Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων εὐφημίᾳ * ὑπάρχεις, * ὅτι ἔτεκες, Παρθένε, * Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Θανάτῳ * τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, * σκυρτᾶτε * τὰ οὐράνια οἰκοῦντες, * ἀθλοφόροι ἐνδοξοί Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θανάτου * καὶ ζωῆς ὁ χωρεύων, * τοὺς πίστεις * μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, * Χριστέ, σὺν Ἀγίοις σου ἀνάπτασσον.

Ο Ειρμός.

» **Τ**οῦ κήπους * τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, * ἐμὲ δὲ * ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων * ἀνάγαγε, Κύριε, καὶ σῶσον με.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ τοὺς καταλειφθέντας σ'. Οἶκους **T**εῖχος εἰ τῶν παρθένων, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεγόντων. * ὁ γὰρ τοῦ σύρανοῦ καὶ τῆς γῆς * κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς, * ἀγραντε, * οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, * καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας. * Χαῖρε, ή στήλῃ * τῆς παρθενίας. * χαῖρε, ή πύλῃ * τῆς σωτηρίας. * χαῖρε, ἀρχηγὲ * νοητῆς ἀναπλάσεως. * χαῖρε, γοργὴ * θεικῆς ἀγαθότητος. * χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας * τοὺς συλληφθέντας αἰσχυνῶς. * χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας * τοὺς συληφθέντας τὸν νοῦν. * χαῖρε, ή τὸν φθορέα * τῶν φρενῶν καταργοῦσα. * χαῖρε, ή τὸν σπηρέα * τῆς ἀγνείας τεκοῦσα. * χαῖρε, παστάς * ἀσπόρου νυμφεύσεως. *

χαῖρε, πιστοὺς * Κυρίῳ ἀρμόζουσα· * χαῖρε, καλὴ * κουροτρόφε παρθένων· * χαῖρε, ψυχῶν * νυμφοστόλε ἄγιων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

* Γυμνὸς ἄπαις ἡττᾶται, * συνεκτείνεσθαι σπεύδων * τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· * ισαρίθμους γάρ τῇ φάμμῳ ὥδας * ἀν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ * ἄγιε, * οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, * ὡν δέδωκας τοῖς σοι βοῶσιν.

* Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα * τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν * ὄρῶμεν τὴν ἄγιαν Ιαρθένον· * τὸ γάρ αὔλον ἀπτουσα φῶς, * ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θείκην * ἀπαντας, * αὐγῆ τὸν νοῦν φωτίζουσα, * κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα· * Χαῖρε, ἀκτὶς * νοητοῦ ἡλίου· * χαῖρε, βολὶς * τοῦ ἀδύτου φέγγους· * χαῖρε, ἀστραπὴ * τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· * χαῖρε, ὡς βροντὴ * τοὺς ἔχθροὺς καταπλήττουσα· * χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρωτον * ἀνατέλλεις φωτισμόν· * χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον * ἀναβλύζεις ποταμόν· * χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας * ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· * χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας * ἀναιροῦσα τὸν ρύπον· * χαῖρε, λουτὴρ * ἐκπλύνων συνείδησιν· * χαῖρε, κρατὴρ * κιρνῶν ἀγαλλίασιν· * χαῖρε, ὄσμὴ * τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· * χαῖρε, ζωὴ * μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Xάριν δοῦναι θελήσας * ὄφλημάτων ἀρχαίων, * ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων * ἐπεδήμησε δι' ἔαυτοῦ * πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ * χάριτος, * καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, * ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

* Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, * ἀνυμνοῦμεν σε πάντες * ὡς ἔμψυχον ναὸν, Θεοτόκε· * ἐν τῇ σῇ γάρ οἰκήσας γαστρὶ, * ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ * Κύριος * ἡγίασεν, ἐδόξασεν, * ἐδίδαξε βοῶν σοι πάντας· * Χαῖρε, σκηνὴ * τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· * χαῖρε, Αγία * Αγίων μείζων· * χαῖρε, κιβωτὲ * χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· * χαῖρε, θησαυρὲ * τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε· * χαῖρε, τίμιον διάδημα * βασιλέων εὐσεβῶν· * χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον * Ιερέων εὐλαβῶν· * χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας * ὁ ἀστάλευτος πύργος· * χαῖρε, τῆς βασιλείας * τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· * χαῖρε, δι' ἡς * ἐγερούνται τρόπαια· * χαῖρε, δι' ἡς * ἐχθροὶ καταπίπουσι· * χαῖρε, χρωτὸς * τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· * χαῖρε, ψυχῆς * τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωπανύμνητε Μῆτερ, * ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων * Αγίων ἀγιώτατον Λόγον, * δεξαιμένη τὴν νῦν προσφορὰν, * ἀπὸ πάσης

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ,
ρῦσαι συμφορᾶς * ἄπαντας, * καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι * κο-
λάσεως τοὺς σοι βοῶντας.

·Αλληλούϊα.

Καὶ πάλιν ἀναγινώσκεται ὁ πρῶτος Οἶχος·

·Α γγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῇ Θεο-
τόκῳ τὸ, Χαῖρε. * καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, * σωματού-
μενόν σε θεωρῶν, * Κύριε, * ἔξιστατο καὶ ίστατο, * χραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. * Χαῖρε, δι' ἡς * η̄ χαρὰ ἐκλαμψει· *
χαῖρε, δι' ἡς * η̄ ἀρὰ ἐκλείψει· * χαῖρε, τοῦ πεσόντος * Αδάμ
η̄ ἀνάκλησις· * χαῖρε, τῶν δακρύων * τῆς Εὔας η̄ λύτρωσις· *
χαῖρε, ὅψος δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· * χαῖρε, βάθος
δυσθεώρητον * καὶ Αγγέλων ὄφθαλμοῖς· * χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις *
Βασιλέως καθέδρα· * χαῖρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα
πάντα· * χαῖρε, ἀστήρ * ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· * χαῖρε, γαστήρ *
ἐνθέου σαρκώσεως· * χαῖρε, δι' ἡς * νεουργεῖται η̄ κτίσις· * χα-
ρε, δι' ἡς * βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

·Ἐνταῦθα στιχολογεῖται η̄ ζ'. ·Ωδή.

·Ωδή ζ'. ·Ο Ειρμός.

·Ο ύκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεάρονες * παρὰ τὸν κτί-
σαντα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, *
·χαίροντες ἔφαλλον. * Γερέμυμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος *
·καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

·Ανυμνοῦμεν σε * βοῶντες· Χαῖρε, ὥχημα * Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, *
·ἄμπελος ἀληθινὴ, * τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * η̄ γεωργήσασα *
οῖνον στάζοντα, * τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα * τῶν πιστῶν σε
δοξαζόντων.

·Ιατήρα * τῶν ἀνθρώπων η̄ κυήσάσα, * χαῖρε, Θεόνυμφε· * η̄
φαίδρος η̄ μυστικὴ, * ἀνθος τὸ ἀμάραντον * η̄ ἔξανθήσασα· *
χαῖρε, Δέσποινα, * δι' ἡς χαρᾶς πληρούμεθα, * καὶ ζωὴν χλη-
ρῶνοῦμεν.

·Ρητορεύμωνσα * οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα, * ὑμναλογῆσαι
σε· * ὑπέρ γὰρ τὰ Σεραφίμ * ὑψώθης, κυήσασα * τὸν Βασιλέα
Χριστόν· * ὃν ικέτευε, * ταύτην τὴν πόλιν σώζεσθαι * ἐκ πολλῶν
πειρατηρίων.

·Εὐφημεῖ σε * μακαρίζοντα τὰ πέρατα, * καὶ πόθῳ χράζει
σοι· * Χαῖρε, ο̄ τόμος, ἐν ώ * δακτύλῳ ἐγγέγραπται * Πατρὸς ο̄
Αάγος, ἀγνή· * ὃν ικέτευε * βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου * κα-
ταγράψαι, Θεοτόκε.

Ίκετεύομεν * οἱ δοῦλοι σου, καὶ κλίνομεν * γόνυ καρδίας ἡμῶν. *
Κλίνον τὸ οὖς σου, ἀγνή, * καὶ σῶσον τοὺς θλίψεις * βυθίζο-
μένους ἀεὶ, * καὶ συντήρησον * πάσης ἔχθρων ἀλώσεως * τὴν
σὴν πόλιν, Θεοτόκε.

Τοῦ Τετραωδίου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

H ὑπέρφωτος ὄμηγγυρις τῶν θείων σου * Μαρτύρων, πολυελεε, *
Ἐν τῷ φωτὶ σου * τῷ ἀδύτῳ νῦν περιπολεῖ· * αὐτῶν ἰκεσίαις
φωτισμὸν * ἀμαρτιῶν τε ἴλασμὸν * παράσχου πᾶσι, Χριστέ.

Ως ὥραῖος ὁ καιρὸς, ὃν ἡμῖν δέδωκας * τῆς ἐγκρατείας, Κύ-
ριε! * ἐν φῷ οἰκτειρον * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς, * εὔχαις
τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν, * τῶν τὰ ὥραια καὶ σεπτὰ * στερζάντων
πάθη σου.

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον * τοῦ βίου, τοὺς οἰκέτας
σου * ἐγκαθόρμισον * εἰς λιμένα, Δέσποτα, ζωῆς, * βοῶν μετὰ
πάντων ἐκλεκτῶν. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Η τοῦ νόμου τὸν δοτῆρα, Ἀειπάρθενε, * κυήσασσα, ἰκέτευε *
τὰς ἀνομίας * ὑπεξῆραι πάσας ἐν καιρῷ * τῷ νῦν ἐνεστῶτι, τοῖς
καλῶς * προσκιρουμένοις ἔξασκεν * θείας νηστείας σπουδήν.

Ἐτερος Εἰρμός. Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός.

E ὑλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ δεῖξας γενναῖος * ὑπέρ σου ἀθλοῦντας
τοὺς Μάρτυρας, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους * πρέσβεις ἡμῖν
εἰς σὲ παρασχόμενος, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, * προσώποις δὲ
τρισὶ γνωριζόμενος, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, * καὶ τὴν τε-
χοῦσαν δεῖξας ἀγνεύσυσαν, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ θῆρας φιμώσας, * καὶ σβέσας πῦρ
εἰς δόξαν Ἀγίων σου, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελεξαν καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ ἀπὸ θανάτου * εἰς ἀπειρον ζωὴν
μεταθέμενος * τοὺς πίστει σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ο Εἰρμός.

» **E** ὑλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ βλέπων ἀβύσσους, * ὁ καθήμενος
» **E** ἐπὶ τῶν Χερωνίμων, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

· Ωδὴ η· Ὁ Εἰρμός.

· Π αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ
· σατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, *
· τὴν οἰκουμένην ἀπασαν * ἐγείρει ψάλλουσαν. * Τὸν Κύριον
· ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
· νας.

Νηδύτι τὸν Δόγον ὑπεδέξω, * τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστα-
σας. * γάλακτι ἔξεθρεψας * νεύματι τὸν τρέφοντα * τὴν οἰκου-
μένην ἀπασαν, * ἀγνή, ψάλλομεν. * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα, * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μιωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ * τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου
σου. * Παῖδες προεικόνισαν * τοῦτο ἐμφανέστατα, * μέσον πυρὸς
ιστάμενοι * καὶ μὴ φλεγόμενοι, * ἀκήρατε ἀγία Παρθένε. * ὅθεν
σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, * στολὴν ἀρθαρσίας ἐνεδύθη-
μεν * τῇ κυοφορίᾳ σου. * καὶ οἱ καθεζόμενοι * ἐν σκότει παραπτώ-
σεων, * φῶς κατωπτεύσαμεν, * φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη. *
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται. * ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον
ἐκύησας. * εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι * πρώην χρηματίζοντες. * λεπροὶ¹
ἀποκαθαρίζονται, * νόσοι διώκονται, * πνευμάτων ἀερίων τὰ πλή-
θη * ἡττηνται, Παρθένε, * βροτῶν ἡ σωτηρία.

· Η κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, * δι' ἡς ἀπὸ γῆς πρὸς ὑψὸς ἥρ-
θημεν, * χαῖρε, παντευλόγητε, * σκέπη καὶ κραταίωμα, * τεῖ-
χος τε καὶ ὄχυρωμα * τῶν μελῳδούντων, ἀγνή. * Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τετραφόδου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστοις.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων * τὰ κατορθώματα * ἐπουράνιοι Νόες *
ὑπερεθαύμασσαν. * τούτων προσευχαῖς * τὰ ἐλέη σου, Δέσπο-
τα, * ἐν ἡμῖν πλουσίως * θαυμάστωσον, οἰκτίρμον.

Οἱ τὸ πῦρ θείᾳ δρόσῳ * καταπατήσαντες, * ἀθληταὶ τοῦ Κυ-
ρίου * ἀξιοθαύμαστοι, * βύσασθε ἡμᾶς * τοῦ πυρὸς τοῦ κολαζο-
τοῦ, * ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * θερμαῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Νεκρώσιμον.

· Υπεράγαθε Δόγε, * τοὺς ἐκδημήσαντας * ἐξ ἡμῶν ὄρθοδοξῶς *
ζωῆς ἀξιωσον * τῆς ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀγίας λαμπρότητος, *
ταῖς τῶν καλλινίκων * Μαρτύρων ικεσίαις.

Θεοτοχίον.

· Ικεσίαις, οἰκτίρμον, * τῆς κυησάσης σε, * καὶ ἀγίων Μαρ-

τύρων * καὶ Ἀποστόλων σου, * φώτισον ἡμῶν * τὰς ψυχὰς, τοῦ δοξάζειν σε * ἐν ἀγαλλιάσει * ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

* Εἶτε Εἰρμός. Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.
Χοροὶ Μαρτύρων ἄγιοι, * μνήσθητε τῶν πόθῳ ἀνυμνούντων ὑμᾶς, * καὶ ὑπερυψούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξίφει τυμπανίζόμενοι * ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χριστὸν, * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ξενοπρεπῶς μερίζεται: * ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερής, ὡς Θεός: * ἦν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παρθένος βρέφος τέτοκε, * Θεὸς γάρ ἐκ ταύτης ἐνηνθρώπισε· * πᾶσα σάρκα ὑμνείτω * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ.

Στῆλαι ἀνδρείας ὥρθησαν, * πτῶσιν διαβόλου θριαμβεύοντες * οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὸν Ἀβραὰμ κολπώσασθαι * ἀξιωσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, * πίστει μετάστατας * πρὸς σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

* Ο Εἰρμός.

* Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίτουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε,
* Λαοί, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

* Ωδὴ θ'. Ο Εἰρμός.

* " πας γηγενὴς * σκιετάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδωυχούμενος. * πανηγυρίζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύτις, γεγαίρουσα * τὴν ιερὰν μετάστασιν * τῆς Θεομήτρας, * καὶ βοάτω. * Χαιροῖς, παμμικάριστε, * Θεοτόκε αγνή, αἰειπάρθενε.

"Ινα σοι πιστοί * τὸ, Χαῖρε, κραυγάζωμεν, * οἱ διὰ σου τῆς χαρᾶς * μέτοχοι γενόμενοι * τῆς ἀιδίου, * σωζε ἡμᾶς πειρασμῶν, * βαρβαρικῆς ἀλώσεως, * καὶ πάστης ἄλλης πληγῆς, * διὰ πλήθος, * Κόρη, παραπτώσεων * ἐπιούτης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

* Ωρθῆς φωτισμὸς * ἡμῶν καὶ βεβαιώσις: * ὅθεν βοῶμεν σοι. * Χαῖρε, ἀστρον ἀδυτον, * εἰσάγον κόσμῳ * τὸν μέγαν Ἡλιον. * Χαῖρε, Ἐδέμι ἀνοιξασα * τὴν κεκλεισμένην, ἀγνή: * χαῖρε, σκεῦος, * μύρων τὸ ἀκένωτον * ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Στῶμεν εὐλαβῶς * ἐν οἷχῳ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ ἐκβοήσωμεν. * Χαῖρε, κόσμῳ Δέσποινα. * χαῖρε, Μαρία, * Κυρία πάντων ἡμῶν. * χαῖρε, ἡ μόνη ἀμωμός * ἐν γυναιξὶ, καὶ καλή. * χαῖρε, στῦλε * πύρινε, εἰσάγουσα * εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

· Ή περιστερά, * ἡ τὸν ἐλεήμονα * ἀποκυήσασα, * χαῖρε, ἀει-
πάρθενε. * Οσίων πάντων, * χαῖρε, τὸ καύχημα, * τῶν Ἀθλη-
τῶν σπεφάνωμα. * χαῖρε, ἀπάντων τε * τῶν Δικαίων * θεῖον
ἔγκαλλώπισμα, * καὶ ημῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι, ὁ Θεός, * τῆς κληρονομίας σου, * τὰς ἀμαρτίας ἡ-
μῶν * πάσας παραβλέπων νῦν, * εἰς τοῦτο ἔχων * ἐκδυσωπού-
σαν σε * τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε * κυριορήσασαν, * διὰ μέγα *
ἔλεος θελήσαντα * μορφωθῆναι, Χριστὲ, τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Τετραφδίου.

Εἰρμὸς ἄλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Συφωᾶς * ὡς ἥλιος ἀνατείλαντες, * πᾶσαν τὴν γῆν * ἀκτῖσιν
Σεύτεβείας οἱ Μάρτυρες * καὶ λαμπάσι θαυμάτων ἐφώτισαν, *
καὶ τῆς πολυθείας * σκότος ἡφάνισαν. * ὡν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ Θεός, *
ἡμᾶς ἐλέησον.

Στρατὲ * Μαρτύρων ἀκαταγώνιστε, * πάντας ἡμᾶς * ἐνίσχυ-
σον καλῶς ἀγωνίσασθαι, * καὶ τελέσαι νηστείας τὸ στάδιον, *
ὅπως ἐνθέου βίου * ἔργα τελέσαντες, * μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς *
ἀγαλλιώμενοι.

Νεκρώσιμον.

· Ή σὴ * φθασάτω χρηστότης, Κύριε, * τοὺς ἐξ ἡμῶν * φρι-
κώδει μεταστάντας κελεύσει σου. * κυκλωσάτω αὐτοὺς σοῦ τὸ
ἔλεος, * καὶ καθοδηγησάτω * πρὸς τὰ σκηνώματα, * τὰ καταυ-
γαζόμενα φωτὶ * τῷ τοῦ προσώπου σου.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ * Αγγέλου βουλῆς τὸν Ἀγγελον * τῆς τοῦ Πατρὸς *
ἀρρήτως, Θεοτόκε, ἐκύησας. * τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλων σου
πρόσδεξαι, * ἀς ἐν τῷ τῆς νηστείας * χρόνῳ προσάγομεν, * καὶ
ταύτας προσάγαγε Θεῷ, * ὥσπερ θυμίαμα.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἡσαΐα, χόρευε.

Τελοῦντες πανήγυριν * μαρτυρικὴν * σήμερον, λαοί, * σκιρτήσω-
Τμεν ἐν φόδαις * μέλποντες Χριστὸν * τὸν ἀθλοθετήσαντα, * καὶ
τὰς νίκας * κατὰ τῶν ἐχθρῶν * τούτοις παρέχοντα, * ὃν ἐν ὑμνοῖς
μεγαλύνομεν.

· Ονυξὶ ξεόμενοι * καὶ τμηθέντες * ξέφει μεληδὸν, * συνήφθητε
τῷ Χριστῷ * ἀγαπητικῶς, * πανεύρημοι Μάρτυρες. * διὸ καὶ νῦν *
ἐν τοῖς οὐρανοῖς * ἀγαλλιώμενοι, * ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Δόξα.

· Όμοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἀναρχε Τριάς, * σεπτὴ, ζω-
αρχικὴ, * ἀτμητε Μονάς. * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ *
Λόγε καὶ Ζεύς, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦν-
τας σε.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Ὑπέρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ. * ἀνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοι, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε. * καὶ γὰρ Θεὸς * ἔστιν ὁ τεχθεὶς. * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ γενναῖον στράτευμα * τοῦ Ἀνακτος * πάντων καὶ Θεοῦ, * τοὺς Μάρτυρας ψόδαις * στέψωμεν, λαοί. * αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν * δαιμονικὰς * φάλαγγας σαφῶς. * οὓς ἀναμέλποντες, * τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οτε πᾶν τὸ πλάσμα σου * ἀναστήσεις * κρίνεσθαι, Χριστὲ, * οὓς προσελάβου νῦν * δούλους σου πιστοὺς * ἐλέησον· σύγγνωθι * τοῖς ἐν βίῳ * πταίσμασιν αὐτῶν, * καὶ σὺν Ἀγίοις σου * ἀνάπτωσον εἰς αἰώνας αὐτούς.

Ο Εἰρυός.

H σατα, χόρευε. * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτεκεν γιὸν * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. * Ἀνατολὴ * ὄνομα αὐτῷ, * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Tὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον * γνωρίζεται μυστήριον. * ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος * οὗτος Παρθένου Μαρίας * δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται, * καὶ χαρᾶς εὐαγγέλιας * ὁ Γαβριὴλ προσφέγγεται. * μεθ' οὐ βοήσωμεν πάντες. * Χαῖρε, ή Μήτηρ Χριστοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή· ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυριν.

Kεχρυμμένον μυστήριον * καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον * Γαβριὴλ πιστεύεται * ὁ Ἀρχάγγελος, * καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, * τὴν μόνην ἀκήρατον * καὶ καλὴν περιστερὰν, * καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, * καὶ βοήσει σοι, * Παναγία, τὸ Χαῖρε. * ἐτοιμάζου * διὰ λόγου Θεὸν Λόγον * σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. Δίς.
Ομοιον.

Fωτοφόρον παλάτιον * ἡτοιμάσθη σοι, Δέσποτα, * ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος * τῆς Θεόπαιδος. * δεῦρο, πρὸς τοῦτο κατάβηθι, * οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου * φθονερῶς πολεμηθὲν, * καὶ δουλείᾳ κρατούμενον * τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην * ἀπολέσαν, * καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη * προσαναμένον κατάβασιν.

'Οιωσιον.

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος * ἐπὶ σὲ, παναμώμητε, * ἐμφανῶς
έλευσεται, * καὶ βοήσει σοι. * Χαῖρε, κατάρας λυτόριον, *
πεσόντων ἀνάστασις. * χαῖρε, μόνη ἐκλεκτὴ * τῷ Θεῷ χρημα-
τίσασα. * χαῖρε, ὅχημα * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης. * ὑποδέχου *
τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ * τῇ σῇ οἰκησαι θελήσαντα.

Δόξα... καὶ νῦν.

'Ιδιόμελον. "Ηχος δ̄.

Γλῶσσαν, ἦν οὐκ ἔγνω, * ἥκουσεν ἡ Θεοτόκος. * ἐλάλει γὰρ
πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος * τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ φήματα. *
ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, * συνέλαβέ σε, τὸν προσιώ-
νιον Θεόν. * διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι. * 'Ο ἐξ αὐτῆς
σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, * εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, * καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἡ γ'. 'Ωδὴ,
καὶ τοῦ Τετραψόλιου ἡ σ'.

Προκείμενον. "Ηχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Στίχ. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Θ'. 24.

Αδελφοί, οὐκ εἰς χειροποίητα "Ἄγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀν-
τίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμ-
φανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν οὐδὲ ἵνα πολλάκις
προσφέρῃ ἐαυτὸν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ "Ἄγια
κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἷματι ἀλλοτριῷ. ἐπει ἔδει αὐτὸν πολλάκις
παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, νῦν δὲ ἀπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρω-
ται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν,
μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἀπαξ προσενεχθεὶς,
εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας
ὁρθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Κεφ. Θ'. 1.

Εἶχε μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ, ἀδελφοί, δικαιώματα λατρείας, τό τε ἄγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ὅρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ φάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ Ιλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντός εἰσιασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἐκαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουϊάριον, Ἡχος πλ. δ'.

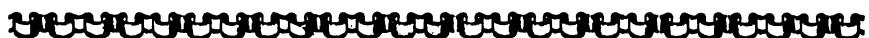
Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπτασίν σου.

Σπίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἐναγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.
Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Κυριακὴ ε'. ἡ Ἀκολουθία ὁμοίως ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Ἐν ἡ ψάλλομεν καὶ τοῦ Μηναίου τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι παρέδωκαν ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Εἰς τὸ Λυχνικὸν μετὰ τὸν Προσομιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέ-

κραξα, ιστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὁχτωήγου Στιγγρά
'Αναστάσιμα γ'. καὶ 'Ανατολικὰ γ'. καὶ τῆς 'Οσίας τὰ παρόντα
Στιγγρά Προσόμοια γ'. ποιούντες αὐτὰ εἰς δ'.

"Ηγος πλ. β'. Ολην ἀποθέμενοι.

Σὺ μὲν διεκώλυε * τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτίας * μολυσμῶν τῶν
τρότερον * τὸ ἐπισυρόμενον * μιαντήριον. * ή δὲ σὴ αἰσθησις, *
καὶ τῶν σοὶ, θεόφρον, * πεπραγμένων ἡ συνεδησις * τὴν πρὸς
τὰ χρείττονα * σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. * Εἰκόνι γὰρ προσβλέ-
ψασα * τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, * πάντων καταγοῦσα *
πταισμάτων σου, πανεύρημε, τῶν πρὶν, * ἐν παρρήσιᾳ τὸ τί-
μιον * ξύλον προσεκύνησας.

"Ομοιον.

Τόπους προσκυνήσασα * περιγκρῶς τοὺς ἀγίους, * ἀρετῆς ἐφό-
διον * σωτηριωδέστατον * ἔνθεν γέγονας. * καὶ σφοδρῶς ἔδρα-
μες * τὴν καλὴν πορείαν, * καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα * τὸ Ιορ-
δάνειον, * τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα * προθύμως κατεσκήνω-
σας, * καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα * διὰ πολιτείας * ἡμαύ-
ρωσας, λεπτύνασα σαρκὸς * ἐν παρρήσιᾳ, ἀείμνηστε * Μῆτερ,
τὰ οἰδήματα. "Ομοιον.

Ερημον οἰκήσασα, * τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας * ἐκ ψυχῆς
ἐπήλειψας, * τὸ θεοειδέστατον * ἐξεικόνισμα * ἐν ψυχῇ γρά-
ψασα * ἀρετῶν ιδέας. * καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, * ὡς καὶ
τοῖς ὄντας * κούφως ὑπερβαίνειν, μακάριε, * καὶ γῆθεν ὑπεραίρε-
σθαι * ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσιν. * καὶ νῦν ἐν παρρήσιᾳ, *
πανένδοξε Μαρία, τῷ Χριστῷ * παρισταμένη, δυσώπησον * ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. "Ηγος δ'.

Εθαυματούργησε; Χριστὲ, * τοῦ σταυροῦ σου ἡ δύναμις, * ὅτι
καὶ ἡ πρώην πόρνη * ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἡγωνίσατο. * ὅθεν καὶ
τὸ ἀσθενὲς ἀπόρριψαμένη, * γενναῖας ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβό-
λου. * διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, * πρεσβεύει ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ "Ηγου. Εἰς τὸν Στίχον, Στι-
γγρά τῆς Ὁχτωήγου. Δόξα.

'Ιδιόμελον τῆς "Οσίας. "Ηγος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, * καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * τῷ
Ξέιφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες. * τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα *
τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, * καὶ ρεῖθροις τῶν δακρύων
σου * τὴν ἔρηκον ἀπασαν κατήρδευσας, * καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν
τῆς μετανοίας καρπούς. * διό σου τὴν μνήμην, * 'Οσία, ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ωθαύματος καινοῦ * πάντων τῶν πᾶλαι θαυμάτων! * τις γάρ
έγνω μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τεποχεῖαν, * καὶ ἐν ἀγκαλαις
φέρουσαν * τὸν ἄπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βου-
λὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστά-
σασα, * καὶ μητρικὴν παρήσιαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ
παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι *
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ἡχος πλ. δ'.

Ἐν σοι, Μῆτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβοῦσα
Ἐγάρ τὸν σταυρὸν, * ἥκολοιθησας τῷ Χριστῷ, * καὶ πράτ-
τουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπι-
μελεῖσθις δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθάνατου· * διὸ καὶ μετὰ Ἀγ-
γελῶν συναγάλλεται, * ὅσια Μαρία, τὸ πνεῦμα σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία
ὡς συνήθως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἔξ έθους ἄπασαν Ἀκολουθίαν, Κανόνες γ'. Ο Ἀνα-
στάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς σ', ὁ παρὸν τοῦ Τριψιδίου εἰς
δ'. καὶ τῆς Ὁσίας εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Τριψιδίου,

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λαζαρον.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Γράν διοδεύσας.

Παρέοικα πλούτῳ τῶν ἡδονῶν * τῷ εὐφρατινομένῳ * καθ' ἡμέ-
ραν ἐν τῇ τρυφῇ * Πλούσιῳ διό σε ικετεύω, * Σῶτερ, πυρός
με ὡς Λαζαρον λύτρωσαι.

Ημφίεσμαι, Σῶτερ, τὰς ἡδονὰς, * ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον *
περιθέμενος καὶ χρυσὸν * χρυσῆν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μὴ με * ἐν τῷ
πυρὶ ὡς ἔκεινον ἐκπέμψειας.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ * ὁ Πλούσιος πᾶλαι * ἐν τῷ
βίῳ τῷ φθαρτικῷ * διόπερ βασάνοις κατεκριθῇ, * ὁ δὲ πτωχὸς
ἐδροσίζετο Λαζαρος.

Θεοτοκίον.

Ταῖς εἰς τὸν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, * εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων, ὡσπερ βρέφος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

"Επερος Κανὼν τῆς Ὁσίας εἰς δ'.

"Ηχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον * καὶ θείαν σου μνήμην * πανηγυρίζοντι, * Πφῶς μοι κατάπεμψον * παρισταμένη, Ὁσία, * τῷ φωτὶ τῷ ἀπροστίῳ Χριστῷ, * πειρασμῶν παντοίων με * τοῦ βίου διασώζουσα.

"Ο τοῖς Αἰγυπτίοις * σαρκὶ ἐνδημήσας, * ὁ ἀπερίγραπτος * καὶ πρωαιώνιος, * ὀλοφανῆ σε ἀστέρα * ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, * ὁ γινώσκων Κύριος * τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ἐνταλμάτων, * σεμνή, ἀγνοοῦσσα, * θεῖον εἰκόνισμα * Θεοῦ ἐρρύπωσας. * θείᾳ προνοίᾳ δὲ πάλιν * ἀπεκάθηρας, πανεύφημε, * θεωθεῖσα πράξεσιν, * Ὁσία, ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

"Ω τῆς σῆς, Θεέ μου, * πολλῆς εὔσπλαγχνίας, * καὶ τῆς ἀφάτου σου * συγκαταβάσεως! * ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην * μητρικαῖς σου παρακλήσεσιν * ὡς ἀγνήν καὶ ἄμωμον * Αγγέλοις καθωμοίωσας.

"Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λαΐαρον ὡς ἔσωσας * ἐκ τῆς φλογὸς, Χριστὲ, οὗτω με * ἐκ τοῦ πυρὸς * ῥῦσαι τὸν ἀχρεῖον * καὶ ἀνέξιον δοῦλον σου.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι * καὶ ἡδοναῖς εἰμι, Κύριε, * Λαΐαρος δὲ * πένης τῇ στερήσει * ἀρετῶν· ἀλλὰ σῶσον με.

Κόκκινον καὶ βύσφινον * ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, * τὰς ἡδονὰς * καὶ τὰς ἀμαρτίας· * διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ίκεσίαις σου, πάνεγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποχρουμένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

"Αλλος. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας * ἐγγισάσῃ * πράξεις ταῖς ἀτόποις, * Ππύλας ὁ πρὶν τοῦ ἄδου * συντρίψας σθένει Θεότητος, * πύλας τῆς μετανοίας σοι * ἀνοίγει, πάνσεμνε, * πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

"Οπλον τῆς ἀμαρτίας, * μαχρόθυμε, * τὴν πρὶν γεγενημένην, * ὅπλου σταυροῦ τοῦ θείου * τῇ προσκυνήσει, ἀνέδειξας * ὅπλα δαιμόνων ἀπαντα * καὶ πανουργεύματα * ὅλως τροπουμένην, εὔσπλαγχνε.

Λύτρον ύπερ ἀπάντων * τὸ ἔδιον * ὁ πρὶν ἔκχέας Αἴμα, * λουτρῷ τῷ τῶν δακρύών * σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, * λέπραν δεινὴν νοσήσασαν * κακίστης πράξεως, * ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει * ἀνώτερον * τὸ ἐπὶ σοὶ, Παρθένε· * Δόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γάρ * θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, * λύσιν πταισμάτων ἀπασι· * τοῖς ἀμαρτάνουσι * λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Κάθισμα.

Τίχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα * τὰ τῆς σαρκὸς * χαλινώσασα πόνοις * ἄσκητικοις, * ἀνδρεῖον ἀνέδειξας * τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· * τὸν γάρ σταυρὸν θεάσασθαι * Κυρίου ποθήσασα, * ἐσυτὴν, ἀοιδίμε, * τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας! * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * ἀγγελικῆς πολιτείας * προθύμως διήγειρας * σεαυτὴν, παμμακάριστε· * διὰ τοῦτο γεραίρομεν * τὴν σου μηνύμην, Μαρία, πιστῶς, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν αἰτούμενοι * τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως * ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Τὴν οὐράνιον πῦλην * καὶ κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον ὅρος, * τὴν Φωταυγὴν * νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον κλίμακα, * τὸν λογικὸν παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον. * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τῷ κόσμῳ, καὶ ἀφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. * διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι * τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Κατετρύφα ὁ Πλούσιος * βρώσει καὶ ἐνδύμασιν εύφρατινόμενος. * Κό δὲ Λαζάρος χορτάζεσθαι * ἐπεθύμει τούτου * τοῖς ψιχοῖς ποτέ.

Οἱ μὲν κύνες ἀπέλειχον * γλώττῃ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μῶλωπας, * συμπαθέστεροι γενόμενοι * τῆς Πλουσίου γνώμης * εἰς τὸν πένητα.

Τῷ πυλῶνι ἐβέβλητο * πᾶλαι τοῦ Πλουσίου, Σῶτερ, ὁ Λαζάρος, * τιμωρούμενος ταῖς μάστιξι * τῆς πενίας. ὅθεν * νῦν δοξάζεται.

Θεοτοκίον.

"Ον ἐκύησας, ἄχραντε, * πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντας σε * ἐκ δουλείας τοῦ ἀλάστορος, * ὅτι μόνη πέλεις * προστασία ἡμῶν.

"Αλλος. Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ως πλαστουργὸς βροτείας φύσεως, * ως ἐλέους πηγὴ, * καὶ εὔσπλαγχνίας πλοῦτος, * φύκτείρησας, φιλάνθρωπε, * πρόσφυγα τὴν σὴν, * καὶ ἀφρίπασας ταύτην * τοῦ ὀλεθρίου θηρός.

Σταυρὸν ἰδέσθαι ἐπισπεύδουσα, * σταυρικῷ φωτισμῷ, * Μαρία, κατηγάσθης * σταυρῷ τοῦ ὄμιλησαντος * νεύσει θεῖκῇ, * σταυρωθεῖσα τῷ κόσμῳ, * ἀξιοθαύμαστε.

'Η τῶν κακῶν αἰτίᾳ πρότερον * ἡδονῇ πονηρῷ * πολλοῖς γεγενημένῃ, * ἡλίου δίκην λάμψασα, * πᾶσιν ὁδηγὸς * ἡ Οὐία ἐδείχθη * τοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον, * νοητὲ οὐρανὲ * τοῦ πάντων Βασιλέως * νομίμων γὰρ τῆς φύσεως * ἀνευθεν, ἀγνῇ, * νομοδότην καὶ Κτίστην * πάντων ἔκύησας.

'Ωδὴ ε'. "Ινα τί με ἀπώσω.

Αβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις * Λάζαρον ὁ Πλούσιος * ως ἐθεάσατο * ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ * εὐρραινόμενον, Πάτερ, ἐκραύγαζεν, * Αβραὰμ, με ῥῦσαι * τὸν ἐν πυρὶ κατακριθέντα, * καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογιζόμενον.

Κατετρύφησας πλούτῳ * βίου εύφραινόμενος, * Αβραὰμ ἐφησε * τῷ Πλούσιῳ ὅθεν * τεπιμώρησαι ὥδε αἰώνια, * ἐν πυρὶ ὑπάρχων, * ὁ δὲ πτωχὸς ἐν εὐρροσύνῃ * τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

Τῇ τοῦ βίου ἀπάτῃ * πλούσιος γεγένημαι, * ὥσπερ ὁ Πλούσιος, * ὁ τὸν βίον ὅλον * ἡδοναῖς δαπανήσας, φιλάνθρωπε * ἀλλὰ δέομαί σου * τῶν οἰκτιρμῶν, τοῦ λυτρωθῆναι * τοῦ πυρὸς, ὥσπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρέρησαν, * τὴν πρὸς τὸν Γίόν σου * κεκτημένη, πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μητρὸς παριδῆς, δεόμεθα, * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην * ἴλασμὸν εύμενῃ προβαλλόμεθα.

"Αλλος. Θεοφανείας σου, Χριστέ.

Μωσῆς δεδόξασται ποτὲ * ἐν τῷ Σινᾶ, * Θεοῦ τὰ ὀπίσθια * μυστικῶς θεώμενος ὁ ἔνδοξος, * ὑπογράφων ξένον μυστήριον. * μανναδόγον δὲ στάμνον νῦν, * εἰκόνα ἀχραντον, * θερμῶς προσπεσοῦσα * Μαρία, ἀγγελικὸν * βίον κομίζεται.

Ναοῦ εὐπρέπειαν τοῦ σοῦ * ἐπιποθεῖ * φαλμικῶς θεάσασθαι, * νοερόν τε σκήνωμα τῆς δόξης σου, * ἡ τὸν σὸν ναὸν βεβηλώσασα. * νοεραῖς πρεσβείαις, Χριστὲ, * τῆς ἀπειράνδρου σου *

Ναοῦ γενομένης, * ναόν με τοῦ παντουργοῦ * ποίησον Πνεύματος.

* Η τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκὸς, * δι' ὄφθαλμῶν * τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα, * ἡδονὴ βραχεῖᾳ τε κατάβρωμα * διαβόλου τιθέντος ποιησασα, * ἡγγιστρεύθη παναληθῶς * τῇ θείᾳ χάριτι * σταυροῦ τοῦ τιμίου, * ἡδύτατον τῷ Χριστῷ * ὅψον ὑπάρξασα.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ὁ χορὸς * τῶν Προφητῶν * τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, * μυστικαῖς θεηγορίαις, ἀγραντε, * σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε· * μανναδόχου στάμνου δὲ νῦν * εἰκόνα ἀγραντον * αὐτῇ προσπεσοῦσα * Μαρία, ή ἐγγυήτρια * ἀμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

* Ωδὴ σ'. Ιλάσθητι μοι, Σωτήρ.

O Πλούσιος ἔαυτὸν * φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε * τῇ ἐνηδόνῳ ζωῆ· * ὁ πένης δὲ Λαζαρὸς * πτωχείαν ἐλόμενος * ἐν τῷδε τῷ βίῳ, * ἥξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

* Εν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ * ὁ Λαζαρὸς ἐμφερούμενος, * τῆς αἰωνίου ζωῆς, * Χριστὲ, κατηξιωταί· * πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος * τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα * κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ * ὁ Πλούσιος διὰ Λαζαρὸν· * μὴ καταχρίνης ἐμὲ * τὸν δεῖλαιον, δέομαι, * φιλάνθρωπε Κύριε, * ἀλλ' ὡς Λαζαρόν με * τοῦ φωτός σου καταξιωσον.

Θεοτοκίον.

* Ρυσθείμεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, * Θεοκυῆτορ ἀγνὴ, * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

* Αλλος. * Αβυσσος * ἐσχάτη.

X αίρουσι, * Μαρία, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, * τὸν ἐφάμιλλον, Οσία, βίον * θεῖον ἐν σοὶ καθορῶντα, * καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν.

Φρίττουσι * δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα * τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἴσχύος, * ὅτι γυνὴ παραδόξως * καὶ γυμνὴ καὶ μόνη τούτους ἥσχυνας.

* Ελαυψας * ἡλίου δίκην, Μαρία πανεύφημε, * καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις * πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν * κάμε τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

* Αγγελοι * περιλαμφθέντες τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου, * ἐν τῇ γῇ ειρήνην πᾶσιν ἡμῖν * καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, * Παρθένε, ομορφόνως κεκράγασιν.

Κοντάκιον.

΄Ηγος γ'. Ή Παρθένος σήμερον.

Η πορνείαις πρότερον * μεμεστωμένη παντοίαις, * Χριστοῦ νύμφη σήμερον * τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, * Αγγέλων * τὴν πολιτείαν * ἐπιποθοῦσα, * δαιμονας * σταυροῦ τῷ ὅπλῳ * καταπατοῦσα. * διὰ τοῦτο Βασιλέως * ἐφάνης νύμφη, * Μαρία ἐνδοξε.

΄Ο Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμη Βηθλεέμ.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ * καὶ θυγατέρα φύσιασιν * εὐφημήσωμεν τὸν, * Μαρίαν τὴν ἀσίδιμον, * τὴν τῶν Αἰγυπτίων * φανεῖσαν τὸ θρέμμα. * ἡ πλάνη τούτων * ἀπασαν πέφευγε, * καὶ μόνη προσῆνεκται * τῇ Εκκλησίᾳ * βλάστημα τέλειον, * διὰ ἐγκρατείας * καὶ δεήσεως * ἀσκησαμένη * ὑπὲρ τὸ μέτρον * τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. * διὸ καὶ ὑψώσει αὐτῆς * καὶ τὸν βίον καὶ πρᾶξιν * ὁ μόνος Παντοκράτωρ. * Μαρία ἐνδοξε, * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ιωβ καθάπερ πάλαι * ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων * καὶ ἐν κοπρίᾳ ἔστως * ὑπῆρξε, πρὸ πυλῶνος * ὁ Λαζάρος ὡσαύτως * τοῦ Πλουσίου ἐκάθευδεν, * Ό τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Βεβλημένος πυλῶσι * τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * πάλαι ὁ Λαζάρος, * ψυχίων ἐπεθύμει * αὐτοῦ τῶν τῆς τραπέζης, * ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεδίδου αὐτῷ. * ἀλλ' ἀντὶ τούτων εὑρε * τοῦ Ἀβραὰμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * τῆς μερίδος, Χριστέ μου, * ῥυσαι με, δέομαι. * καὶ πένητι Λαζάρῳ * συντάξας με, βοῶν σοι * εὐχαρίστως ἀξιώσον. * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος * σαρκωθεὶς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόχον, * εὐχαρίστως κραυγάζομεν. * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

΄Αλλος. Οἱ Πατέρες ἐν Βαθυλῶνι.

Ο μέγιστος ἐν πατράσι * περιπολεύων τὴν ἔρημον * Ζωσιμᾶς ὁ σοφὸς, * τὴν Οσίαν ἰδεῖν κατηξίωται, * Εὐλογητὸς εἰ, μελπει δὲ, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τί, Πάτερ, ξένων ἀπάσης * ίδεῖν ἐλγλυθας γύναιον * ἀρετῆς πρακτικῆς; * ἡ Οσία ἐβόα τῷ γέροντι. * Εὐλογητὸς εἰ, κράζει δὲ, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρώσασα, μακαρία, * τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, * ἀπαθείας νυνὶ * προσωριμίσθης λιμένι κραυγάζουσα. * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἀπορρήτως * παρθένος μείνασσα, ἄχραντε, * καὶ ἔχυσας κόσμῳ * τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν. * διὸ σε πάντες ἄσμασιν * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ωδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σ τολήν κοκκίνην, βύσσον τε * καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος * πάλαι
ἔνεδυετο * λαμπρῶς ὁ δεῖλαιος. * ὁ πένης δὲ Λάζαρος * ἐν τῷ
πυλῶνι τούτου δεινῶς * ἔκειτο, ψιχίων * τῶν πιπτόντων τραπέ-
ζης * ἐθέλων κορεσθῆναι, * καὶ οὐδεὶς ἐπεδίδου * αὔτῳ διὸ ἐν
δόξῃ * Χριστῷ συμβασιλεύει.

Ἐν τῷ πυλῶνι ἔκειτο * τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος, * σεσηπὼς
τῷ σώματι * πληγαῖς, καὶ ἥθελε * κορέννυσθαι βρώσεως, * καὶ
οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδείς. * ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες * συμπαθῶς ἐν τῇ
γλώττῃ * ἀπέλειχον τὰ ἔλκη * καὶ τοὺς μῶλωπας τούτου. * διὸ
ἐν παραδείσῳ * τρυφῆς κατηξιώθη.

Ἐν ἡδοναῖς ἐπλούτησα, * ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος, * ὁ ἐνδε-
δυμένος * καθ' ἡμέραν κόκκινον. * κάγω, πολυέλεε, * ἐν τῇ τοῦ
βίου τούτου τρυφῇ * ἐμαυτὸν κατακρίνω * ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπά-
ταις. * διὸ σε ἵκετεύω * ἐκ πυρὸς τοῦ ῥυσθῆναι, * Χριστὲ, τοῦ
αιωνίου * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, * ἐνιαίαν ἐχλάμπουσαν * αἰγλην ἐκ μιᾶς *
τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * ὁμορυᾶ τε Λόγον
Πατρὸς, * καὶ συμβασιλεύον * ὄμοσύσιον Πνεῦμα, * οἱ παῖδες, εὐ-
λογεῖτε, * ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, πάναγνε, * ταῖς τῆς
παρθενίας * καλλωναῖς ἀστράψασα, * καὶ πάντας κατηγύασσας *
τοὺς Θεοτόκους σε ἀληθῆ * καθομολογοῦντας * ἐκ ψυχῆς καὶ
βωῶντας. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερ-
υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκστηθὶ φρίττων, οὐρανέ.

Βάθη καρδίας ἔρευνῶν, * ὁ πρὸ γενέσεως * προγινώσκων τὰ
ἡμῶν, * βιαίας * βιωτῆς ἀφήρπασσας * τὴν προσφυγοῦσαν σοι,
Σωτῆρ, * βεβαίως τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ, * βοῶσαν ἀσιγήτως. * Ιε-
ρεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ώ άλλοιώσεως σεπτῆς * τῆς πρὸς τὸ κρείττον σου * μετα-
θέσεως, σεμνὴ! * ὡ πόθου * θείκου μισήσαντος * τὰς σαρκικὰς
ἡδονάς! * ὡ πίστεως ζεούσης καὶ θείας, * πανεύφημε Μαρία! *

Εὗρες τῶν πόνων ἀμοιβὴν, * καὶ τῶν καμάτων σου * τὴν ἀντίδοσιν, σεμνὴ * Μαρία, * δι' ὧν καταβέληκας * τὸν παλαιμναῖον ἐγθρόν· * καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις κραυγάζεις, * τὸν ὄμνον ἀστράφτως * βοῶσα, ἀνυμνοῦσα * καὶ ὑπερψυχοῦσα * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

"Ολογ ἀνέπλασεν ἐμὲ * δι' ἀγαθότητα * ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ἀγνὴ, * οὐ φθείρας * ἔκατέρας φύσεως * τὰ ιδιώματα, * ὁ πάντων τῶν αἰώνων Δεσπότης· * δύνει σε ως αἰτίαν * τῆς ἡμῶν σωτηρίας * ἄσμασιν ὄμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Η'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Πένητά με Λάζαρον, * Χριστὲ, αἰτοῦμαι, ἀπεργάζου, * τὰς τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις μου * ἔξορίζων, ως φύσει Θεὸς, * ταῖς δὲ ἀρεταῖς με * ως τὸν Πλούσιον ποίησον, * ἵνα πίστει * ἐν ὄμνῳ δίαις μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἀσπλαγχνος * τὸν νοῦν παρέβλεψά μου πίστει * σοῦ τῶν ἐντολῶν, φιλάνθρωπε, * πρὸ πυλῶν ἐρθίμενος δεινῶς· * ἀλλ' ως συμπαθής * καὶ φιλοικτίμων, ἀνάστησον, * ὥσπερ πάλαι * τὸν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν * παραβολὴν τὴν τοῦ Δεσπότου· * πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν * τοῦ Πλουσίου τὸ ἀσπλαγχνον, * ἵνα τῆς χαλάσσεως * τοῦ πυρὸς ἐκφύγωμεν, * καὶ ἐν κόλποις * τοῦ Ἀβραάμ ἀει χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον * Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, * τὸν ἐν οὐρανοῖς ὄμνοῦμεν * ὑπὸ πάσης τῆς κτίσεως, * καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν * δωρούμενον πάντοτε * σωτηρίαν, * πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ.

Ρᾶσιν ὑπέφερες, Μῆτερ, * τῆς ἐρήμου τὸν πόνον, * ρύθμιζομένη Κραταιά· * δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· * ρύπαρους λογισμοὺς * ἐπερχομένους καὶ γάρ * φείδροις θείων δακρύων * ἐσβέννυες, σεμνὴ, * Ασκητῶν ἡ ἀκρότητος, * Οσίων καύχημα.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι * καταυγάζει σε μόνη * ἡ φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστὸν * Ηαρένος καὶ ἀγνὴ, * φοβερὰν τοῖς ἐχθροῖς * σὲ καθιστῶσα, σεμνὴ· * φανερῶν δὲ τοῖς πάστοις, * Μαρία, δεσμιένεσσε, * Ασκητῶν ὥραστης, * Οσίων ἐρειστρα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως * τὰ ἐπίγεια πάντα, * κατοικητή-

ριών σεπτὸν * τοῦ Πνεύματος ὥφθης· * κοσμικῶν οὖν δεινῶν * ἀπολυτρώσασθαι * καθικέτευε μόνον * Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν * τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας * τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως, Κόρη, * ὑπέρ φύσιν λαθοῦσα, * νέον Παιδίον ἐπὶ γῆς * ἐκύησας, ἀγνή, * νομοδότην ὄντα * καὶ παλαιὸν ἡμερῶν, * νοητὲ οὐρανὲ * τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ. * διὸ πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μακαρίζομεν.

* Εξαποστειλάριον τὸ Ἐωθινὸν Ἀναστάσιμον.

Εἶτα τῆς Οσίας τὸ παρόν.

* Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

* Υπόδειγμα μετανοίας * σὲ ἔχοντες, πανοσίᾳ * Μαρία, Χριστὸν δυσώπει * τοῦτο ἡμεῖν δωρηθῆναι, * ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

* Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, * Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * Παρθένε Μῆτερ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιγμὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήγου δ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. Εἶτα λέγομεν Στίχον. Ἀναστηθί, Κύριε, ὁ Θεός μου.

* Ιδιόμελον. "Ηγος α'.

Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ * βρῶσις καὶ πόσις, * ἀλλὰ δικαιοισύνη καὶ ἀσκησὶς * σὺν ἀγιασμῷ. * ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι * εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, * ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν * ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. * ταῦτα καὶ Δαβὶδ ὁ Προφῆτης * διδάσκει λέγων. * Δίκαιος ἀνὴρ, * ὁ ἐλεῶν * ὅλην τὴν ἡμέραν, * ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου * καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, * ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ. * ταῦτα δὲ πάντα * πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται. * ὅπως νηστεύοντες * χρηστότητα ποιήσωμεν, * καὶ δψή ἡμεῖν Κύριος * ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτὸν Ιδιόμελον. Καὶ νῦν. * Υπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις. Εἰς τὴν Διτὴν συνήθως τὸ Ἐωθινὸν Ιδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. Οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ Ἡγου.

Οἱ Απόστολος. Προκείμενον. Ἡγος πλ. δ̄.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παῦλου.

Κεφ. Θ'. 11.

Α δελφοὶ, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἴδιου Αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εύραμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως φαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος ἀγίου ἐαυτὸν προσήγεγκεν ἅμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Πρὸς Γαλάτας.

Κεφ. Γ'. 23.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ἀδελφοί, ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι. Ωστε ὁ νόμος παιδαγώγος ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιιωθῶμεν ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγών ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ἀλληλούια, Ἡγος πλ. δ̄.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ὁσίας.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΤΗ ΑΥΓΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν δ'. Κατανυκτικὰ τοῦ Ἡγού τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἡχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, * Χριστὲ, * τοὺς βροτοὺς ἐπλούτιτας * ἀθανασίαν καὶ ἔλλαμψιν. * διὸ πτωχεύσαντα * ἡδοναῖς τοῦ βίου, * ἀρεταῖς με πλούτισον, * καὶ πένητι Λαζάρῳ με σύνταξον, * τῆς τοῦ Πλουσίου με * τιμωρίας ἔξαιρουμενος * καὶ γεέννης, * τῆς ἀποκειμένης μοι.

"Ομοιον.

Κακίαν ἐπλούτησα * δεινῶς * καὶ τρυφὴν ἥγαπησα, * καὶ τῶν Κέν βίω ἀπήλαυσα * ἡδέων, Κύριε, * καὶ πυρὸς γεέννης * ὑπόδικος γέγονα· * λιμώττοντα τὸν νοῦν μου, ὡς Λάζαρον, * παραβλεψάμενος, * πρὸ πυλῶν τῶν θείων πράξεων * ἐρριμμένον * οἴκτειρόν με, Δέσποτα.

"Ἐτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἡχος ὁ αὐτός. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν ἔκτην τῶν σεπτῶν * Νηστειῶν ἐβδομάδα * προθύμως ἀπαρχόμενοι, * Κυρίῳ * προεόρτιον ὑμνον * τῶν Βαΐων οἰστωμεν, πιστοι, * ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ * δυνάμει Θεότητος * ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, * νεκρῶσαι τὸν θάνατον· * διὸ ἐτοιμάσωμεν εὔσεβῶς * τὰ τῆς νίκης σύμβολα, * τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, * τὸ Ὁσαννὰ ἐκβοῶντες * τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰσοδος. Φῶς Ιλαρόν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'.

*Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέχραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν. *Ἐδωκας κληρονομίαν Ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ Ἀπόστιγα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δίς.

'Ηχος α'.

Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος * ἡ δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη. * τῶν μελλόντων γάρ τὴν γνῶσιν * ως παρόντων κεκτημένος, * τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλούσιου * τὸν βίον ἐστηλίτευσε. * τῶν ἔκαπερων * τὸ τέλος ἐνοπτριζόμενοι, * τοῦ μὲν * φύγωμεν τὸ ἀπηνές καὶ μισάνθρωπον, * τοῦ δὲ * ζηλώσωμεν τὸ καρτερές καὶ μακρόθυμον, * πρὸς τὸ σὺν αὐτῷ τοῦ Ἀβραὰμ * κόλποις ἐνθαλπομένους βοῶν. * Δικαιοκρῖτα Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἀγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου * τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ως μόνος οικτίρμων.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλιαμα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων * κραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, * ὅτι ἐν σοι τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, * Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

ΤΗ Β'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Σπιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Σπιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ποίημα Ἰωσήφ.

'Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν λίθον ἐκκυλίσας * τῆς πωρώσεως, Κύριε, * ἀπὸ τῆς ἐμῆς Πδιανοίας, * νεκρωθεῖσαν τοῖς πάθεσιν * ἐξέγειρσον ψυχήν μου, ἀγαθὲ, * καὶ φέρειν σοι βαία ἀρετῶν * ως νικητῇ τοῦ ἄδου * ἐν κατανύξει, Δέσποτα, ἀξίωσον. * ὅπως τῆς αἰώνιου ζωῆς * τύχω, ὑμνολογῶν σου * τὸ κράτος, καὶ τὴν εὔσπλαγχνίαν σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Θαῦμα θαυμάτων, * Κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγαλλεται· * συνέλαβες γάρ ἀσπόρως * καὶ ἐτεκες ἀφράστως, * ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων * ὥρāν οὐ δεδύνηνται· * αὐτὸν, Θεοτόκε, ικέτευε * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἔτερα Καθισματα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ὕγιος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Tαῦτην ἔβδομάδα * τῆς νηστείας ἐπέχοντες, * προεόρτιον ὑμνον * τῶν Βαΐων οἰστομεν * Χριστῷ τῷ ἐργομένῳ δι' ἡμᾶς * καθίσαι ἐπὶ πώλου ὄνικοῦ, * τὸ τῶν ἐθνῶν ὑπεκλῖναι, * ὡς Βασιλεὺς, ἀλόγιστον τῷ Γεννήτορι * τοὺς χλάδους αὐτῷ τῶν ἀρετῶν * πάντες προευτρεπίσωμεν, * ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * χαίροντες ἴδωμεν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Tαὶς χειρας σου τὰς θείας, * αἱς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, *. Παρθένε παναγία, * σαρκωθέντα χρηστότητι * προτείνασσα δυσώπησον, * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐξ πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, * τοὺς εὐφημοῦντας καὶ πόθῳ βιωντας σοι. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοι. * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Ο Κανὼν, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, * ν οὶς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν α'. Ωδὴν.

Τριψόλειον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἅγιος δ'. Ωδὴν ἐπινίκιον * ἀταμεν πάντες.

Tαὶ πάθη νεκρώσωμεν * δι' ἐγκρατείας. * τὸ πνεῦμα ζωώσωμεν * δι' ἐνθέων πραξεων, * ὅπως ὄψωμεθα * Χριστοῦ τὸ Πάθος το σεπτὸν * καθαρωτάτῳ νοῦ.

Ασπλάγχνου ζηλώσαντα * Πλούσιου τρόπους, * Χριστὲ πολυεύσπλαγχνε, * ἵκετεύω, σύνταξον * Λαζάρῳ πένητι, * λυτρούμενός με τῆς φλογὸς * καὶ τοῦ ἀτβέστου πυρός.

Ἐκ πάντων ἐνήστευσα * κατορθωμάτων. * εἰς κόρων ἀπήλαυσα * τῶν σφαλμάτων, Κύριε. * νῦν οὖν πεινῶντα με * σωτηριώδους καὶ σεπτῆς * ἐμπλησσον βράσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ἐν καταδίκῃ, * πανάγραντε Δέσποινα, * ἐρριψμένων ἔργων μου, * σῶσον, οἰκτείρησον, * τὸν πανδικτίρμονα Θεὸν * ἀποκυρίσασα.

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἄγιος ὁ αὐτός. Τῷ βοηθήσαντι.

Tαῦτην Βαΐων ἑορτῇ * ὑπαντήσωμεν, πιστοί, * προεορτάζοντες αὐτὴν * ἀπὸ σήμερον φαιδρῶς, * ἵνα καὶ τὸ ζωηφόρον * ἀξιωθῶμεν * Πάθος Χριστοῦ ἴδεῖν.

Ἐρχεται, ἥκει ὁ Χριστὸς * πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, * ὡς Βασιλεὺς, κεκαθικώς * ἐπὶ πώλου ὄνικοῦ, * τὸ τῶν ἐθνῶν ὑπεκλῖναι * ἀλόγιστον * ὑπὸ ζυγὸν τῷ Πατρὶ.

Δόξα.

· Ή ἐν Θεότητι μιᾶς * τρισυπόστατος Μονάς, * Πάτερ ἀγένητης Θεός, * καὶ γίε μονογενές, * καὶ μόνον ἄγιον Πνεῦμα, * ὁμοθεσίειν * χράτος, σωστὸν ἡμάς.

Θεοτοκίον.

Δέδοξασμένα περὶ σοῦ * ἐλαλήθη πανταχοῦ, * ὅτι ἔκύησας σαρκὶ * τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, * Θεοτόκε Μαρία, * ἀνύψωσε * καὶ ἀπειρόγαμε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

· Ιδοὺ, ἀφίκετο Χριστὸς * πρὸς τὴν πόλιν Βηθφαγῆ. * Χαῖρε, Λαζάρου ἡ πατρὶς * Βηθανία, ἵτι σοὶ * δεῖξει θαυμάσιον μέγα, * τὸν Λαζάρον * ἐξανιστῶν ἐκ νεκρῶν.

Ο Εἰρμός.

· **T**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ * ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, * καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ * πανστρατεῖ βιθίσαντι, * ἐπινίκιον φέρῃ * ἀσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

· Ωδὴ ε'. "Ον φρίττουσιν "Αγγελοι.

· **A**κάρπους ἐπλούτησα * ὁ τάλας λογισμούς * ψυχὴν κατειώλυνα * ἀθέσμοις ἡδωναῖς, * καὶ σκότος κυκλοῖ με * ἀπογνώσεως * αὐγαστὸν μοι φέγγος, * Θεὲ, τῆς μετανοίας..

· Ως πάλαι ἐφώτισας * τυφλὸν ἐκ γενετῆς, * ψυχὴν μου καταύγασον * μὴ βλέπουσαν τὸ φῶς * τὸ σὸν, ἐλεῆμον, * ἀλλὰ ἐν σκότει δεινῆς * λήθης συγχωσθεῖσαν * καὶ μερίμναις τοῦ βίου.

· Νηστεύσας τὴνέῳξεν * Ἡλίας οὐρανοὺς, * καὶ ὅμβριοις κατέρδευσε * διψήσασαν τὴν γῆν. * Νηστεύσωμεν φείθροις * καταντλούμενοι * ψυχικῶν δακρύων, * ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Θεοτοκίον.

· Ως ἔμψυχος ἀμπελος * ἐξήνθησας ἡμῖν * τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, * πηγάσαντα, ἀγνὴ * Παρθένε, τὸν οἶνον * τῆς ἀφέσεως, * καὶ τῆς ἀμαρτίας * ἔηράναντα τὴν μέθην.

Εἱρμὸς ἀλλος. "Γυνον σοι πρωσφέρωμεν.

· **H**νοικται τὰ πρόθυρα * τῆς τοῦ Λαζάρου * ζωποιίας. * Χριστὸς γὰρ ἥκει * ως ἐξ ὑπνου ἐγεῖραι * τὸν θανόντα, * καταπαλαισας * ζωὴ ὡν τὸν θάνατον.

· Μέγα σου τὸ καύχημα, * ὡς Βηθανία! * ὅτι τὸν Κτίστην * ξεναγωγῆσαι * ἀξιωσται, βωῶσσα. * Εὔλογεῖτε, * πάντα τὰ ἐργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὔλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Σὲ τὴν ὑπερούσιον * τριπλῆν Μονάδα, * τὴν ἐνουμένην * ἐν

διαιρέσει * τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, * τὸν Πατέρα, * γίὸν καὶ
Πνεῦμα * τὸ θεῖον διξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρε φθεγγόμεθα * σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, * ὅτι ἀνῆψας * χα-
ρὰν τῷ κόσμῳ, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * ὃν δυσώπει * ὑπὲρ
ἀπάντων, * Παρθένε πανύμενητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

“Γυμνον σοι προσφέρομεν, * ὅτι ἐν πώλῳ * ὄχηματιζεις, * ὁ ἐν
ὑψίστοις * Χερουβίμ ἐπιβαίνων, * ἵνα πάντας * καθυποτάξῃς, *
Χριστὲ, τῇ δυνάμει σου.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ο Εἰρμός.

» Γυμνον σοι προσφέρομεν * τῶν ἀσωμάτων, * ὥσπερ οἱ Παιδεῖς *
» ἐν τῇ καμίνῳ, * καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν. * Εὐλογεῖτε, * πάν-
» τα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Θανατωθεὶς τοῖς πολλοῖς πλημμελήμασι, * τῆς ἀμελείας ἐν τα-
φῷ συνέχομαι, * λίθῳ ἀπογνώσεως * ἔχων ἐπικείμενον. * ὅν-
περ διάρας, Χριστὲ, * τῷ σῷ ἐλέει, * ὥσπερ τὸν Λαζαρὸν πρὶν,
ἔξανάστησον.

Τὴν τοῦ Πλουσίου ἐκφύγωμεν μίμησιν * καταχριθέντος εἰς
φλόγα τὴν ἀσβεστον, * καὶ Λαζάρου στέρκωμεν * τὸ ἐν πόνοις
ἔμμονον. * ὅπως ἡμᾶς Ἰησοῦς * παρακαλέσῃ, * καὶ βασιλείας
μετόχους ἐργάσηται.

Τὴν παθοκτόνον νηστείαν ποθήσωμεν: * ταῖς πρωσευχαῖς ἐπι-
μόνως σχολάσωμεν. * κλαύσωμεν, πενθήσωμεν, * καὶ θερμῶς στε-
νάξωμεν. * ὅπως ἐντεῦθεν ἡμᾶς * ἀποδημοῦντας * ὁ Αβραὰμ ἐν
τοῖς κόλποις εἰσδέξηται.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας τὸ θεῖον κειμήλιον, * τῶν πρωπατόρων τὴν μόνην
ἀνόρθωσιν, * τὴν πηγὴν τὴν βρύσαν * εὔσπλαχγνίας ἄβυσσον, *
τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, * τὴν Θεοτόκον, * οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμέ-
νοι ὑμνήσωμεν.

Αλλος. Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν πύλην.

Σύμερον Χριστῷ δηλωῦται * πέραν Ἰωρδάνου διατρίβοντι * ἡ
νόσος τοῦ Λαζάρου, * καὶ ὡς πρωγνώστης λέγει. * Ή ἀσθένεια
αὕτη * οὐκ ἔστι νῦν πρὸς θάνατον.

Εὐτρεπεῖζου, Βηθανίᾳ, * κόσμησόν σου θείως τὰς εἰσόδους, *
πλάτυνον τὰς ἐπαύλεις. * ίδού γάρ ὁ Δεσπότης * ἤξει σὺν Ἀπο-
στόλοις, * τὸ θρέμμα σου ζωούμενος.

Δόξα.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, * καὶ ἀδιαίρετον οὐσίαν, * ἡ τῶν εἴκαπτερύγων * διδόλογεῖ στρατιὰ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἔκ Πατρὸς ἀγρόνως, * καὶ ἔκ τῆς Μητρὸς ἀνεῳμηνεύτως * ἐν χρόνῳ γεννηθέντα * εἰς πάντων σωτηρίαν, * ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην * ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Δόξα σῷ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺν τοῖς εὐποιίαις κλάδοις * καὶ ἀγνείαις φέροντες βαῖα, * ἐτοιμασθῶμεν πάντες * Χριστῷ προσυπαντῆσαι * πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ * ἥχοντι, ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Ο Εἰρμός.

- Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν πύλην * ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, * ἐν
- οὐδεὶς διῆλθεν * εἰ μὴ Θεὸς μόνος, * Θεοτόκε Παρθένε, *
- ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Σπίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίει.

Ἡχος πλ. α'.

Μὴ καταδικάσῃς με, Χριστὲ, * ἐν φλογὶ γεέννης, * ὡς τὸν Ιηλούσιον διὰ Λάζαρον, * ἀλλὰ δώρησαι κἀκοι * ἐν κλαυθμῷ αἰτοῦντι * ρανίδα φιλανθρωπίας, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν. * εἰ γέρει καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξιαν ἐπευδῶν φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς: * εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ηκεχαριτωμένη, * μεσίτευστον σαῖς δεήσεσι, * καὶ αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἰλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἡχος πλ. α'. Αὕτη ἐστὶν, ὁ Θεὸς, * ἡ φωβερὰ ἡμέρα, * τῆς φθάσαι τὴν ἐσπέραν * οὐκ ἀλπίζομεν, * καὶ ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς * φιλανθρώπως κατηίσωσας. * Τρισάγιε, δόξα σοι.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρδ'.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Σπίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΗ'. 17.

Ούτω λέγει Κύριος ὁ ρυπάμενός σε, ἄγιος Ἰσραὴλ· Ἐγώ είμι ὁ Θεός σου· δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν, ἐν τῇ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ εἰ ἦκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἀνώτερος ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης· καὶ ἐγένετο ἀνώτερος ἡ ἀμμός τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔχγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χῶρος τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου. Ἐξελθε ἐκ Βαβυλῶνος, φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐφρεσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο· ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε· Ἐρρύσατο Κύριος τὸν διούλον αὐτοῦ Ἰαχωβ· καὶ ἐὰν διψήσωτε, δι' ἑρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὅδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυγήσεται ὅδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος τοῖς ἀτεβέσιν. (Κεφ. ΜΘ'. 1.)

Ἀκούσατέ μου, νῆστοι, καὶ προσέχετε, ἔθνη. Διὰ γράνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος. Ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὅξειν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψε με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψε με, καὶ εἰπέ μοι· Διούλος μου εἰ σὺ, Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἴσχυν μου· διὰ τοῦτο ἡ χρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρέ·

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίγ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.

ΤΗ Β'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ἰσπῶμεν Στίγ. σ'. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια γ'. τοῦ Τριψδίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγηρὰ Προσόμοια, ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἡχος πλ. β'. Ολην ἀποθέμενοι.

Πολλοῖς παραπτώμασι * καὶ ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου * ἀσθενοῦ-
Πσαν κέκτημαι * τὴν ψυχὴν ὁ δειλαῖος, * καὶ κατάκειμαι *

ἐπὶ κλίνης πάντοτε * ῥῷμιμίας, Δέσποτα, * καὶ βῶ σοι· Συμ-
παθέστατε, * ἐλθὼν ἐπίσκεψαι * ῥῶσιν μοι παρέχων καὶ ἔλεος, *
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, * μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, * καὶ
ἐπιγάρῃ μου * ἐχθρὸς τῇ ἀπωλείᾳ, ὁ ζητῶν * εἰς ἄδου βάραθρα
πάντοτε, * Σῶτερ, κατασπάσαι με.

· Όμοιον.

Τὸν ἀσπλαγχνὸν Πλούσιον * ἐν ἀρρωστύῃ ζηλώτας, * ἡδέως
εὐρραίνομαι, * ἡδοναῖς καὶ πάθεσι * βυθιζόμενος * καὶ ὄρων
κείμενον * πρὸ πυλῶν πάντοτε * μετανοίας, ὕστερ Λαζαρον, *
τὸν νοῦν μου, Κύριε, * τουτὸν ἀναισθήτως παρέργημα!, * λιμώτ-
τοντα νοσοῦντα τε, * καὶ διηλκωμένον τοῖς πάθεσιν. * ὅθεν τῆς
γεέννης * ὑπόδικός εἴμι τῆς ἐν φλογὶ: * ἐξ ἡς με λύτρωσαι, Δέσπο-
τα, * μόνε πολυέλεε.

· Ετερον Προσόμοιον, τοῦ Θεοδώρου.

· Ήχος πλ. α'. Κύριε, * ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, * πέραν Ἰορδάνου σαρκὶ διατρίβων, * τὴν τοῦ Λαζάρου
Κδιηγόρευσας * νόσον πρὸς θάνατον μὴ εἶναι, * ἀλλὰ ὑπὲρ σου,
Ἰησοῦ, * τοῦ Θεοῦ τίμων τῆς δόξης γεγενῆσθαι. * δόξα τῇ με-
γαλουργίᾳ σου * καὶ παντοκρατορίᾳ σου, * ὅτι καθεῖλες τὸν θά-
νατον * διὰ πλῆθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

· Εσπέρας, Προκείμενον. · Ήχος δ'. Ψαλμὸς ρς'.

· Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΚΖ'. 1.

Εγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράται τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ
Οὐρανοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄραν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν οὐρανὸν αὐ-
τοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Γιὲ μου. Καὶ εἶπεν· Ἰὸν
ἐγώ. Καὶ εἶπεν· Ἰὸν γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς
τελευτῆς μου· νῦν οὖν λαβέ τὸ σκεύς σου, τὴν τε φαρέτραν καὶ
τὸ πεδίον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν· καὶ
ποίησόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἐνεγκέ μοι ἵνα φάγω.
· ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου, πρὶν ἀποθανεῖν με. · Ρεβέκκα δὲ
ηκούσει λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ. · Επερεύη
δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. · Ρε-
βέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ τὸν οὐρανὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσων· Ἰδὲ,
ηκούσα τοῦ πατρὸς σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου,
λέγοντος· "Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ἵνα

φαγών εύλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. Νῦν οὖν, οὐέ μου, ἄκυսον μου, καθά ἐγώ σοι ἐντέλλομαι· καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἑρίφων ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ· καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ· σε ὁ πατέρας σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς ·Ρεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἐστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασὺς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος· μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατέρας, καὶ ἔσθμαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταρρεωνῶν· καὶ ἐπάξω ἐπὶ ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μητήρ· Ἔπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέχνῳ· μόνον ἐπάκουοτάν μου τῆς φωνῆς, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκε μοι. Πορευθεὶς δὲ ἐλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ· καὶ ἐποίησεν ἡ μητήρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθά ἐφίλει ὁ πατέρας αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦτα ·Ρεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ οὐεντοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἥ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰακώβ τὸν οὐεντὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· καὶ τὰ δέρματα τῶν ἑρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς γεῖρας Ἰακώβ τοῦ οὐεντοῦ αὐτῆς, καὶ εἰσήγεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Εἶπε δέ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἰ σὺ, τέχνῳ; Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ· Ἐγώ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου, πεποίηκα καθά ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ οὐεντῷ· Τί τοῦτο, ὁ ταχὺ εύρες, ὡς τέχνῳ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· Ἐγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε, τέχνῳ, εἰ σὺ εἰ ὁ οὐεντός μου Ἡσαῦ ἥ οὐ. Ἡγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλαφήσεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· Ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἥσαν γάρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι·. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· Σὺ εἰ ὁ οὐεντός μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ. Καὶ εἶπε· Πρωτάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέχνῳ, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου. Καὶ πρωσήνεγκεν αὐτῷ· Ἰσαὰκ ὁ πατέρας αὐτοῦ· Ἐγγισόν μοι καὶ φίλησόν με, τέχνῳ. Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτὸν· καὶ ὠτρράνθη τὴν ὄσμην τῶν ἴματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· ·Ιδοὺ ὄσμη τοῦ οὐεντοῦ μου ὡς ὄσμη ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος· καὶ δώῃ σοι ὁ Θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλήθως σίτου καὶ οἶνου· καὶ

δουλευσάτωσάν σοι ἔθηνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄργοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ νιστοῦ πατρός σου· ὁ καταρψμένος σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα· Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς ἀν ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ πρωτώπου· Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἥλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ πατρὶ· Ἀναστήτω ὁ πατέρος μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰσαὰκ ὁ πατέρος αὐτοῦ· Τίς εἰ σύ; Ο δὲ εἶπεν· Ἐγώ είμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος· Ἡσαῦ. Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπε· Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησε αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἐσται. Ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἦκουσεν Ἡσαῦ τὰ ρήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν· Εὐλόγησον δὴ καμέ, πάτερ. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. Καὶ εἶπε· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἰακώβ· ἐπιτέρνειχε γάρ με ἵδοὺ δεύτερον τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἰληφε, καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Οὐκ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ· Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἰνῳ ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τάκνον; Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Μή εὐλογία μία σοι ἔστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καμέ, πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνῇ Ἡσαῦ καὶ ἔκλαυσεν. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατέρος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἐσται ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐπὶ τῇ μαχαιρᾷ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἐσται δὲ ἡνίκα ἐάν καθέλης καὶ ἔκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἡς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατέρος αὐτοῦ.

- Προσκείμενον. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς ρζ'.
- Ὅψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.
- Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.
- Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΘ'. 16.

Ος φυλάσσει ἐνταλήν, τηρεῖ τὴν ἐαυτοῦ φυγὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἐαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται. Δανειζει Θεῷ ὁ ἐλεύ-

πτωχὸν, καὶ τὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώτει αὐτῷ. Παῖδεις νιόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὐελπίς, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. Κακόρρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. Ἀκουε, οὐέτε, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένηται ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ή δὲ βίουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεγμοσύνῃ, χρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ή πλούσιος φευδής. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, οὐ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὐ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις. Οἱ ἐγχρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χειρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσενείχῃ αὐτάς. Λοιμοῦ μαστιγουμένου, ἄφρων πανσυργότερος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐλέγχης ἀνθρακοφρόνιμον, νοήσει αἰσθησιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

“Ηχος δ.”

Της ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας * ἐλευθέρωστον ἡμᾶς, * καὶ μετὰ Λαζάρου τοῦ πένητος * ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ * ἀριθμησον, Σωτῆρ· * σὺ γὰρ ἐν ἐλέει πλούσιος ὁν, * ἔκουσιας δὲ ἡμᾶς ἐπώχευστας, * καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν ἐπανήγαγες, * ὡς συμπαθῆς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Οτῶν ἀγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου * τὴν ὑμνῳδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Ηχος ὁ αὐτός.

Pῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * η τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Παντητὴν, * ἵνε πάντες κράζωμέν σοι. * Χαῖρε, η προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ Γ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΛΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΩΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου.. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

“Ηχος πλ. β'. Αγγελικαὶ Δυνάμεις.

Αμαρτιῶν τῇ νόσῳ * κατατηχόμενος, * τῆς ἀπογνώσεως * κλι-

Ανη κατάκειμαι: * διό με, * οἰστρὲ τῶν ἀρθενούντων, * ἐπε-

Triodium.

69

σκεψαι * τῇ φιλανθρωπίᾳ, * καὶ μὴ παραχωρήσῃς * ἐναρπαγῶσαι δεινῶς * εἰς θάνατον, πανοικτίρμον, * ἵνα βοῶ σοι θερμῶς. * Ο τοῦ ἑλέους χωρηγὸς, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Αρχὴ σωτηρίας * ἡ τοῦ Γαβριὴλ προστηγορία * πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν. * ἥκουσε γὰρ τὸ, Χαῖρε * οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν. * οὐκ ἐδίστασε, * ως ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, * ἀλλ’ οὐτως ἔλεγεν. * Ιδοὺ ἡ δούλη Κυρίου. * γένοιτο μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου.

Εἰς τὴν γ’. Στιχολογίαν, ἔτερον Κάθισμα, τοῦ χυρίου Θεοδώρου.

Ἡγος πλ. α. Δάμπτει σήμερον.

Χθὲς καὶ σήμερον * ἡ νόσος ἡ τοῦ Λαζάρου. * ταύτην γὰρ Χριστῷ δηλοῦσιν αἱ σύγγονοι· * ἐν χαρᾷ, ἡ Βηθανία, προευτρεπίζου * τὸν Δεσπότην ξεναγωγῆσαι * καὶ Βασιλέα, * σὺν ἡμῖν βοῆσαι. Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Μῆτερ Θεοῦ παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ρῦσαι λαόν σου συνγίθως * κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς. * Αντιτάχθητι αἰσχροῖς * καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἵνα βοῶμεν σοι. * Χαῖρε, Αεπάρθενε.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ ἐπόμενα Τριψδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ στιχολογεῖται ἡ β’. Ωδὴ.

Τριψδιον, ποίησα Ἰωσήφ.

Ωδὴ β’. Ἡγος πλ. β’. Ο Ειρμός.

Ι δετε, ἰδετε, * ὅτι ἐγώ είμι Θεός, * ὁ μάννας ἐπομβρήσας, * Ι καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ λαῷ μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾷ· * καὶ τῇ ισχύι τῇ ἐμῇ.

Θέλων ἐπτώχευσας, * ὁ φύσει πλούτιος, Χριστέ. * ἐπεινῆσαι θελήσει * ὁ ἐμπιμπλῶν πᾶν ζῶον. * διό με κόρεσσον πεινῶντα * σοῦ τὴν χάριν, * καὶ δεξίον τῆς ἐκεῖ * τραπέζης, Λόγε, κοινωνόν.

Δαζαρὸν πτωχόν με * ἀμαρτιῶν δεξίον, Χριστὲ, * καὶ σκόπισον τὸν πλοῦτον, * ὄντερ παχαῖς συντρίξα, * καὶ τὴν τελείαν σου ἀγάπησιν, * οἰκτίρμον, * ἐμπλήσας, τῆς ἐκεῖ * ρῦσαι καλάσεως φρεκτής.

Παῖδας στεμμάσασα, * δυνατωτέρους τοῦ πυρὸς * εἰργάσατο νηστεία * ποτὲ ἐν Βαβυλῶν· * αὐτοὺς ζηλοῦσα, ὡ ψυχῇ μου, * μὴ ἀθύμει, * καὶ πῦρ τῶν ἡδονῶν * Πνεύματος σβέσεις δροσισμῷ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, σὸι βοῶμεν * τῇ χυησάσῃ τὴν χαρὰν, * ἡ χεχαριτ-

μένη, * Θεοτόκε Παρθένε. * Θεὸν, ὃν ἔτεκες, δυσώπει * λυτρωθῆναις * κινδύνων καὶ φθορᾶς * τοὺς ἀνυμγοῦτας σε ἀεί.

"Ετερον, ποίημα Θεοδώρου.

"Ηχος πλ. α'. * Ιδετε ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι.

Ιδετε ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ πέραν * Ιεροδάνου διατριβῶν, ἐπακούσας * ὅτι Λαζαρος νοσεῖ, * φήσας ὅτι οὐ θνήσκει, * ἀλλ' ἔστι τοῦτο * ὑπὲρ τῆς δόξης μου.

Θρήνοις βαλλόμεναι * αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαὶ, * τὸ πάθος * σοι τῷ γνώστῃ τῶν ἀπάντων φανεροῦσιν. * ἀλλὰ μένεις πρὸς μικρὸν, * ἵν' ἐπάρης τὸ θαῦμα, * καὶ ὑποδειξής * τοῖς μαθηταῖς σου φρικτά.

Δόξα.

'Ομοβασίλειε, * ή τρισυπόστατος Μονάς, * κυρία, * βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει, * τὸν Πάτερα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * πληθὺς Ἀγγέλων * καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ θαυμάσσεις, * βλέπων ἐν σοὶ τὸν Πλαστουργὸν, * Παρθένε, * ἀναπλάσαντα Αδάμ τὸν πεπτωκότα, * καὶ ἀφράστῳ ἐνώσει * ἐκ σοῦ σαρκὶ τεχθέντα * ἀναλλοιώτως * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν εὔτρεπίσθητι, * ὡς Βηθανία, ἐν χαρᾷ, * ποιοῦσα * τὴν δοχὴν τοῦ Βασιλέως τῶν ἀπάντων, * ὅτι ἦξει ἐπὶ σὲ, * ἵνα τὸν Λαζαρὸν δειξῇ * παλινδρομοῦντα * ἐκ τῆς φθορᾶς εἰς ζωήν.

Ο Εἰρμός.

» * Ιδετε ιδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ σάρκα * ἐνδυσάμενος
» * Ιβουλήσει ἔχουσίᾳ, * ἵνα σώσω τὸν Αδάμ, * τὸν ἐκ πλάνης
» πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως.

'Ωδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὄστοις.

Ἐννοῶν μου τὰ πλήθη * τῶν παραπτώσεων, * καὶ πληττόμενος κέντρῳ * τῆς συνειδήσεως, * ὥσπερ ἐν φλογὶ * ὁδυνῶμαι ὁ ἄθλιος. * οἴχτειρόν με, Δόγε * Θεοῦ, τῷ σῷ ἐλέει.

Παραβλέψας Λαζάρου * τὰ κατερθώματα, * τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * τρόπους ἐζήλωσα. * εὔσπλαγχνε Θεὲ, * ἐπιστρέψας με οἴχτειρον, * ἵνα σὲ δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ψυχικῇ ἀσθενείᾳ * περικρατούμενος, * καὶ τεθνήξεσθαι μέλλων * δι' ἀπογνώσεως, * τῆς σῆς, Ιησοῦ, * ἐπισκέψεως δέομαι, * τῆς ζωοποιούσης * τοὺς σὲ προσκαλούμένους.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * σὺ με διάσωσον. * τῆς ἐμῆς ἀσθενείᾳ *

γενοῦ βοήθεια, * ή τὸν θελητὴν * τοῦ ἐλέους κυήσασα. * ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ ὅσιοι σου Παΐδες.

Αγάλλου, Βηθανία, * ή τοῦ Δαζάρου πατρίς. * ἐπὶ σοὶ γὰρ ὁ
Ἄχριστὸς ἐπιστάς, * μεγαλεῖον τελέσει * ζωώσας τὸν Λάζαρον.

Λάζαρος νοσηλεύεται, * ἵνα σὺ δέξασθης, * ὁ Γιός τοῦ Θεοῦ,
ἐν αὐτῷ, * καὶ ὑμνῇ σε ἀπαύστως * τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Τριάδα παναγίαν, * τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Γεῷ * καὶ τῷ Πνεύ-
ματι ὑμνοῦντες, * ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄρρητόν σου τόκον * πάντες ὑμνοῦμεν, ἀγνή, * καὶ
γεραίροντες ὡς Θεὸν, * εὐλογοῦμεν, ὑμνοῦμεν * ἀπαύστως τὸν Κύ-
ριον. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν ἀρετῶν τοὺς χλάδους * πρὸς ὑπαντὴν τοῦ Χριστοῦ * εὐ-
τρεπίζοντες, κράζωμεν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύ-
ριον. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

Οσε ἑλεγον. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Πτὸ πρὸν * τὸν ἀνθρωπὸν, τὸν πρωτόπλαστον, * γεῦσις πικρὰ *
δεινῶς τοῦ Παραδείσου ἔξωρισε, * καὶ θανάτου τοῖς βρόγχοις
ἀπέπνιξε. * Νήστευσον, ὡ ψυχὴ μου, * φεῦγε τὴν μίμησιν, * φεῦγε
τῆς τρυφῆς τὴν ἡδονὴν, * τὴν πολυάδυνον.

Εἰς νοῦν * λαμβάνων σοῦ τὸ κριτήριον, * τὸ τῆς φλογὸς * τὸ
ἄστεκτον, Κριτὰ δικαιότατε, * ἐμαυτὸν κατακρίνω πρὸ κρίσεως: *
δέδοικα γὰρ καὶ τρέμω, * ἀμετρα πταίσας σοι, * ἄλλος ὡς οὐ-
δεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. * διό με οἴκτειρον.

Παθῶν * ἐκπλύνωμεν ἀμαυρότητα: * φωτιστικαῖς * εὔχαις, καὶ
ἀρετῶν χλάδους φέροντες, * ὑπαντήσαι Χριστῷ ἐπισπεύσωμεν,
πώλῳ προσδοκωμένῳ * νῦν ἐπιβήσεσθαι, * ἐτοιμαζόμενῷ τε πα-
θεῖν * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ, * Παρθένε θεοχαρίτωτε, * τοῖς ἐν νυκτὶ * παθῶν
κεκρατημένοις ἀνέτειλε * τοῦ φωτὸς καὶ εἰρήνης Χριστὸς χορηγὸς, *
τὴν ἔξ ἀπροσεξίας * λύων παράβασιν, * καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν
ἡμεῖν * σαφῶς διώρούμενος.

Άλλος. Ήσαία, χόρευε.

Nῦν τὰ νεκροτάφια * ἐτοιμάζου, * Λάζαρε σοφέ· * ἐχλείπεις
τῆς ζωῆς * αὔριον θανὼν· * τὸν τάφον ἐπιβλεψον, * ὃν οἱ-

κήσεις· * ἀλλά σε Χριστὸς * πάλιν ζωώσεται, * ἀναστήσας τετραήμερον.

Βηθανία, χόρευε· * ἐπὶ σὲ γὰρ * ἥξει ὁ Χριστὸς, * θαυμάσιον τελῶν * μέγα καὶ φρικτόν· * δεσμεύσας τὸν θάνατον * ἀναστήσει * πάλιν, ὡς Θεός, * Λαζαρὸν θνήξαντα, * καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνοντα.

Δόξα.

Ομοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἀναρχε Τριάς, * σεπτὴ, ζωαρχικὴ, * ἄτμητε Μονάς· * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ * Λόγε καὶ Τιὲ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνούτας σε.

Θεοτοκίον.

Τιπέρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἀνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεός * ἔστιν ὁ τεχθεὶς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε, ἐτοιμάσωμεν * τῷ Κυρίῳ * τὰ πρὸς ὑπαντὴν * βαταί ἀρετῶν· * οὕτως γὰρ αὐτὸν * προσυποδεξόμεθα, * ὡς εἰς πόλιν * Ἱερουσαλήμ, * ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, * προσκυνοῦντες καὶ ὑμνοῦντες αὐτόν.

Ο Εἰρόμος.

Ησαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτε-
• Κεν Γιὸν, * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· *
• Ανατολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε,
μακαρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν
• Ιδιόμελον, δίς.

Ἡχος πλ. δ'.

Ολισθηρῶς τοῖς παραπτώμασι * καὶ ταῖς σειραῖς τῶν ἀμαρτημάτων * συνδεδεμένη, ὡς ψυγή, * τί ῥαθυμεῖς; * τί ἀμελεῖς; * φεῦγε, ὡς Λώτ, * Σωδόμων καὶ Γομόρρας * ἀσελγείας τὸν ἐμπρησμόν· * μὴ στραφῆς εἰς τὰ ὄπισιν, * καὶ γένη καθάπερ στήλη ἀλός· * εἰς ὅρος ἀνασῶζου τῶν ἀρετῶν· * φεῦγε ἀεὶ τοῦ ἀπηνοῦς Πλουσίου * ἀσπλαγγίας τὴν φλεγμονήν· * εἰς τοὺς κόλπους προβάινε * τοῦ Αβραὰμ, ὡς ὁ Λαζαρὸς, * διὰ ταπεινωφροσύνης κράζουσα· *

• Η ἐλπίς μου καὶ καταρυγή, * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Οἱ ἀθλορόραι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Αγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι, ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπό-

λαυσιν· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Σὺ εἶ δυσωποῦμεν, * ὡς Θεοῦ Μητέρα· * εὐλογημένη, πρέσβειε *

Σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἡχος πλ. α'.
Ἄκαταμάχητον τεῖχος * ἔδωκας τῇ πόλει ἡμῶν, * τὴν τεκοῦ-
σαν σε Παρθένον· * δι' αὐτῆς, Σωτερ, ἀπὸ τῶν κύλων *

συνεπιτιθεμένων κακῶν * ἐξελοῦ, δεόμεθα, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρη'.

Βοήθησόν μοι, Κύριε, ὁ Θεός μου-

Στίχ. Ο Θεός, τὴν αἰνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 6.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἑθνῶν, τοῦ εἰναί σε εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἄγιαστε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἑθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ πρεσβυνήσουσιν αὐτῷ ἔνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. Οὕτως λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασάσε σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἑθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντες τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξελθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι. Ἐν πάσαις ταῖς τριθαις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ἡλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει.

Ἡχος δ'. Προκείμενον. Ψαλμὸς ρθ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου· ἐκ δεξιῶν μου.

ΤΗ Γ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα,
ιστῶμεν Στίχ. σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ, τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριψ-
δίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἡχος β'. "Οτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάσαις * προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ * ἡ πολυπαθής μου χαρδία *
ἐξασθενήσασα, * τάφῳ χατενήνεκται * τῆς ράχυμίας δεινῶς, *
καὶ ὡς λιθῷ καλύπτεται * τῇ ἀναισθησίᾳ. * Σωτερ, ὁ τῷ ξύλῳ
σου * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ * πάλαι * τοὺς ἐν ἄδῃ ζωάσας, *
ἔγειρόν με, ζώσαν, ὅπως * φόβῳ σου δοξάζω τὴν Θεότητα.

"Ομοιον.

Πλοῦτον * ἥδονῶν φθοροποιῶν * τῇ τοῦ πονηροῦ συνεργείᾳ * πάν-
τοτε ἐστερξα, * μάτην εὐφρασινόμενος * ὁ ἀσυνείδητος. * τὸν
δὲ νοῦν μου παρέβλεψα, * ὡς Λάζαρον ἄλλον * στένοντα, λιμώτ-
τοντα * ἐνθέου βρώσεως. * Λόγε, * τῆς φλογὸς τῆς μελλούσης *
ρῦσαι με τῇ σῇ εὔσπλαγχνίᾳ, * ὅπως σὲ δοξάζω, τὸν φιλάν-
θρωπον.

"Ετερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἡχος γ'. "Εστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Στίμερον * ἐναπέψυξεν ὁ Λάζαρος, * καὶ θρηνεῖ * τοῦτον Βηθα-
νίαν. * δὲ, ὁ Σωτὴρ ἥμῶν, * ἔγειρεις ἐκ τῶν νεκρῶν, * προ-
πιστῶσαι ἐν τῷ φρίλῳ σου * τὰ τῆς Ἀναστάσεως σφυ τῆς φρικτῆς, *
τοῦ ἄδου τὴν νέκρωσιν * καὶ Ἀδάμ τὴν ζωήν. * διὰ τοῦτο σὲ
ὑμνοῦμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Εσπέρας Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρί.

'Αρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.

Στίχ. 'Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ χαρδίᾳ μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΑ'. 3.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακώβ. Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πα-
τρός σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Ἀ-
ποστείλας δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσε Λείαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον,
οὐ γῆν τὰ ποιμνια, καὶ εἶπεν αὐταῖς. Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ, ὡς ἔχθες καὶ τρίτην.

ήμεραν. 'Ο δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ· καὶ αὐταῖς δὲ οἰδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ισχύι μου δεδουλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. 'Ο δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἥλλαξε τὸν μισθὸν μου τῶν δέκα ἀργυρῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαι με. 'Ἐὰν οὖτας εἴπη· Τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθὸς, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπη· Τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθὸς, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίστων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμπάνοντα, καὶ εἶδον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ιδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί. Καὶ εἶπε μοι ὁ Ἀγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὑπνον· 'Ιακώβ. 'Ἐγὼ δὲ εἶπα· Τί ἔστι; Καὶ εἶπεν· 'Ανάβλεψον τοῖς ὄφθαλμοῖς σου, καὶ ιδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰς αἰγας διάλευκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ραντούς· ἐώρακα γὰρ ὅτε σοι Λάβαν ποιεῖ. 'Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς, ὁ ὄφθεις σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὐ ηλειψάς μοι ἔκει στήλην, καὶ ηὗξω μοι ἔκει εὐχήν. Νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεως σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σου. Καὶ ἀποχριθεῖται· 'Ραχὴλ καὶ Λεία, εἶπαν αὐτῷ· Μή ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἡ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ τίμας, καὶ καταβρώτει κατέφεγ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. Πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. Νῦν οὖν ὅσα σοι εἰρήκεν ὁ Θεός σου, πάλει.

Προκείμενον Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ριά'

Ἐκείμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Στίχ. Μαχάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 3.

Γιὲ, ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα. Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας. 'Ο ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου. 'Ολεθρος ἀσεβέσιν ἐπικενωθήσεται· οὐ γὰρ βούλενται πράσσειν τὰ δίκαια. Πρὸς τοὺς σκλητοὺς σκολιάς ὄδοις ἀποστέλλει ὁ Θεός· ἀγνὰ γὰρ καὶ ὄρθα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κρείσσον σίκειν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρῳ ἢ ἐγ κεκονθμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἀλεηθήσεται ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων. Ζημιούμενου ἀκολάστου,

πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος· συνιῶν δὲ σοφὸς δεῖξεται γνῶσιν. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. Ὅς φράσσει τὰ ὡτακάτου τοῦ μη ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων. Δόσις λαθρίος ἀναπτέπει ὄργας, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἴσχυρόν. Εὔφροσύνη δίκαιων ποιεῖν κρῆμα, δόσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὅδου δίκαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται. Ἀνὴρ ἐνδεής ἀγαπᾶ εὔφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον· περικάθαρμα δὲ δίκαιοις ἄνομος. Κρείσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ η̄ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὄργιλου. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἀφρονες δὲ ἀνδρες καταπίονται αὐτόν. Ὁδὸς δίκαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εύρησει ζωὴν καὶ δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ήμέρας, δις.

Ἡγούμενος αἱρετοῦ.

Προφύρων αὐτοκρατορίας θεότευκτον, * καὶ βύσσον ἀρχαρσίας * Πέστολισμένη, ψυχὴ μου, * τὴν οἰκείαν ἀξίαν καθύβρισας, * πλοῦτον καὶ τρυφὴν * τὴν ἀμαρτίαν ποιησαμένη, * καὶ κατεπαιρομένη τῶν ὄμοφύλων, * ως ὁ τὸν πτωχὸν Λάζαρον παριδῶν Πλούσιος. * Ἀλλ ἵνα μη * σὺν ἔκεινῷ κολασθῆς, * πτώχευσον τῷ πνεύματι, * καὶ τῷ διὰ σὲ πτωχεύσαντι Κυρίῳ κράξον. * Ο προφύρων ὑβρεως * πρὸ σταυροῦ φορέσας, * καὶ γυμνὸς * ἐν σταυρῷ παγεῖς δι’ ἐμὲ, * τῷ τῆς σῆς Βασιλείας ἐνδύματι: * ἐξ αἰσχύνης αἰώνιου, Χριστὲ, βῆσαι με.

Μαρτυρικόν.

Ο τῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, "Ἄγιοι! * ὅτι αἴματα ἐδώκατε, * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, * καὶ πρόσκαιρον πειρασθέντες * αἰωνίας ἀγάλλεσθε. * "Οντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἀφθαρτὰ ἀπελάβετε, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Γριάδα ὁμούσιον.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεωτοκίον.

Ἡγούμενος ἀντός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διηῆθεν, * ως υἱὲ, * η̄ Παρθένος ἐλεγεν, * ἐπὶ τοῦ ξύλου ως ἔβλεψε * Χριστὸν κρεμάμενον, * τὴν ἐμήν καρδίαν * καὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ως παλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. * ἀλλὰ ἀνάστηθι * καὶ συνδέξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

ΤΗ Δ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωάρχου δύο, μετὰ καὶ Σταυροθεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Ἰωσήφ.

[·]Ηχος β'. Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

[·]Ως λίθῳ βαρούμενος * ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις, * ἐν τάφῳ κατέκειμαι * ἀμελείας, οἰκτίρμον, * ἐξ οὐ με ἀνάγαγε, * εὑσπλαγχνε Κύριε.

Σταυροθεοτοκίον.

[·]Ηχος ὁ αὐτός. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

[·]Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ Γιοῦ σου * φυλαττόμενοι, Δέσποινα, ἀγνή Θεοτόκε, * πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἀπαντες ἡδίως ἐκτρεπόμεθα. * διὸ κατὰ χρέως σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ως Μητέρα τοῦ Θεοῦ, * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν τῆς.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Θεοδώρου.

[·]Ηχος γ'. Τὴν ἀραιότητα.

[·]Σύμερον Λαζαρος * θανὼν ἐνθάπτεται, * καὶ θρῆνον ἔδουσιν * Σαὶ τούτου σύγγονοι. * ως δὲ προγνώστης ὧν, Χριστὲ, * τὸ πάθος προηγόρευσας, * Λαζαρος κεκοίμηται, *. τοῖς Μαθηταῖς προφθεγγόμενος. * ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι * ἀναστῆσαι ὃν ἐπλασα. * διό σοι πάντες φόβῳ βοῶμεν. * Δόξα τῷ κράτει τῆς ἴσχύος σου. Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

[·]Η ἀπειρόγαμος, * ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ὄφωσα σε * θεντρὸν χρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνολογοῦσας ἐλεγε. * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἐθραίων ὁ ἄνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Γιέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Γυμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ Τριψδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ γ'. [·]Ωδὴ.

Τριψδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

[·]Ωδὴ γ'. [·]Ηχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

[·]Τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ * δυναμώσας μου τὸν νοῦν * ἔξασθε νοῦντα * προσβολαῖς πονηραῖς, * πρὸς τὸ θέλημα τὸ σὸν * θύνον, Κύριε.

· Ραθυμίας νυσταγμῷ * ἐπὶ κλίνης ἥδονῶν * καθεύδοντά με * διανάστησον, Χριστὲ, * καὶ τῶν σῶν προσκυνητὴν * παθῶν ἀνάδειξον.

Λαμπρυνθέντες τὰς ψυχὰς, * τῇ νηστείᾳ καθαροί, * προσυπαντῆσαι * ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, * πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ * ἐπιδημοῦντι σαρκί. Θεοτοκίον.

Μή φλεγθεῖσα τῷ πυρὶ * τῆς Θεότητος, ἄγνη, * κατάφλεξόν μου * τὰς ὑλώδεις ὄρμας * τῶν παθῶν, ὅπως πιστᾶς, * ἄγνη, δόξαζω σε.

* Επερον, ποίημα Θεοδώρου.

· Ήχος γ'. Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Τριήν σήμερον ὁ Λάζαρος * θανὼν οὐκ ἔλαθε * τὸ παντέφορον ὄμμα Χριστοῦ. * διὸ ἐκφράζει * τοῦτο τοῖς Μαθηταῖς * βοῶν. · Οτι Λάζαρος * ὁ φίλος κεκοιμηται * ἀναστῆσαι ἦκω αὐτόν.

Πρὸς Ἰουδαίαν, Κύριε, * πάλιν ἀπαίρειν εἰπῶν, * τοὺς Μαθητὰς ἐφόβησας, * ἀλλὰ εὐθαρσῶς * ὁ Θωμᾶς ἐκβιοᾷ. * Ζωὴ ἐστίν, ἄγωμεν. * καὶ γάρ καὶ θυηξώμεθα, * αὐθὶς ἀναζήσομεν.

Δόξα.

Τριάς ἡ ὁμοούσιος, * ὁ παντοκράτωρ Πατὴρ, * ὁ Γιός ὁ συνάναρχος, * σὺν τῷ συνθρόνῳ * θείῳ Πνεύματι, * ἡ μία προσκύνησις, * Θεότης ἡ ἀκτιστος, * σὲ ὑμνοῦμεν πάντες βρωτοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἀχραντε, * ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, * ἐξ ἡς Χριστὸς ἀνέτειλε, * τὸ ζωηφόρον * ἄνθος τῶν γηγενῶν, * δι' ἡς ἐλυτρώθημεν * φθορᾶς καὶ θυητότητος, * σὲ ὑμνοῦμεν πάντες, ἄγνη..

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαῖρε, Σιών· νῦν ἔρχεται * ὁ Βασιλεὺς σου πραύς, * ὡς ὁ Προφήτης κέχραγε. * καὶ ἄγει πῶλος * τοῦτον σωματικῶς, * τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ * τὸ πᾶν περιέχοντα. * Ἄσωμεν τῷ κράτει αὐτοῦ. Ο Εἱρμὸς.

· Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, * κτῆσαι καρπὸν εὔκλετη· * εὐφρατὸν μένη βόησον. * Εστερεώθην * διὰ σοῦ, ὁ Θεός· * οὐκ ἔστιν ἄγιος, * οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήγη σου, Κύριε.

· Ωδὴ η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς * τὸν βαρύτατον λίθον * τῆς δεινῆς ράθυμίας * ἀποκύλισον, Χριστὲ, * καὶ ἔγειρόν με τάφου, * τοῦ τῆς ἀναισθησίας, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Θάνατον φίλου τοῦ σοῦ * προεδήλωσας φίλοις * διὰ σπλάγχνα ἔλέους, * ὁ προγνώστης καὶ Θεός· * ὃν ἔμελλες ἔγειρεν * ἐκ τάφου τεταρταῖον * πρὸς σὴν δοξολογίαν.

Πρὸς Ἰουδαίαν, Χριστὲ, * πάλιν ἔρχῃ, ζητοῦσαν * τῆς ζωῆς σὲ τὸ ξύλον * διὰ ξύλου ἀνελεῖν, * παθὼν ἀθανατίσαι * τοὺς πεθαντωμένους * τῇ διὰ ξύλου βρώσει.

Θεοτοκίον.

* Εν σοὶ, Παρθένε ἀγνή, * ἐθεωρήθησαν ὅντας * τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, * τοῦ φυλαξάντος τὴν σὴν * ἀγνεῖαν μετὰ τόκου * ἐσφρεγισμένην σαφῶς * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τὸν ἔξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Λαζαρὸς σήμερον θανὼν * ἔχομεῖται ὁ φίλος Χριστοῦ, * καὶ θρηνψδοῦσιν * αἱ περὶ τὴν Μάρθαν * τὴν ἀδελφικὴν συμφοράν * ὁ δὲ Χριστὸς ἐν χαρᾷ * μεταβαίνει πρὸς αὐτὸν, * τοῦ δεῖται τοῖς ἀνθρώποις * ὅτι ἐστὶν αὐτὸς * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

"Ωσπέρ ἔξ ὄρους Ἐλαιῶν, * ἀπὸ ὕψους ἐλεημοσυνῶν * ἀρετῶν χλάδους, * οἱ λαοὶ, τεμόντες, * δεῦτε ἑτοιμάσωμεν * τὴν πρὸς ημᾶς νοητῶς * παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, * ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίὸς καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, * ὁ Πατήρ, Γίος καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * μία Θεότης, * Βασίλεια, * σὲ αἰνεῖ τὸ ἀδυτον φῶς, * Ἀγγέλων αἱ στρατιαι, * καὶ ημεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Ιδοὺ, αἱ πᾶσαι γενεαὶ * μακαρίζομέν σε, ἀχραντε, * τὰ μεγαλεῖα * τὰ σὰ καθορῶντες * σὺ γάρ τίχτεις ὑπερρυῶς * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, * Θεὸν ὅντα καὶ βροτόν * διό σε εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τῶν πατέων καὶ ἡμεῖς * ὑπαντήσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * ἀντὶ βαΐων * ἐλεημοσύνην * ἔχοντες προσφέρωμεν * ἐν καρδίαις προσευχῇ· * μετὰ χλάδων Ὡσαννὰ * βοῶντες, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρμός.

* **T**ὸν ἔξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεὸν, * καὶ ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ τῆς Θεοτόκου * σάρκα ἐγδυσάμενον, * ὡς τέλειον ἀνθρωπὸν * καὶ Θεὸν ἀληθινὸν * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * γείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν * τίς ἥκουσε.

O Δανιὴλ * νηστείᾳ πεφραγμένος * ἔφραξε στόματα θηρῶν * τοῦτον ζηλοῦσα, ψυχὴ μου, * τὸν ὡρισμένον * καθάπερ λέον-

τα ὄφιν, καὶ ἐκζητοῦντα * κατάβρωμα ποιῆσαι * πᾶσαν ψυχὴν, * τῇ τοῦ σταυροῦ συμμαχίᾳ * ἀποδίωξον.

Λόγε Θεοῦ, * τὴν τεθανατωμένην * ταῖς ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, * καὶ καθειργμένην ἐν τάφῳ * τῆς παραβάσεως * ζωοπαρόχῳ σου λόγῳ ἔξαναστήσας, * προσφέρειν σοι βαῖα * τῶν ἀρετῶν, * τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου, * καταξίωσον.

Οὐρανὸν * ὡς θρόνον κεκτημένος, * καὶ ὑπεπόθιον τὴν γῆν, * ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, * πώλῳ ὄχούμενος * ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσέρχεται τὴν ἀγίαν, * ἐκ στόματος νηπίων * αἶνον τερπνὸν, * ὡς Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων, * καταρτίσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶ * σὺ μόνη ὡραίσθης, * ὡς ὑπερβαύμαστε ἀγνή, * τὸν ὡραιότατὸν Λόγον * ἀποχυῆσασα, * τὸν ὑπὲρ πάντας φανέντα βροτοὺς ὡραῖον. * αὐτὸν οὖν ἐκδυσάπει * τὸ εἰδεχθές * καθωρᾶσαι, Παρθένε, * τῆς καρδίας μου.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ἐπιτάφια δάκρυα ῥαίνουσιν * αἱ Λαζάρου ἀδελφαὶ, * καθωρῶσαι τὸν σύγγαγον σῆμερον * ὑπὸ λίθον τὸν πικρὸν. * ὁ Χριστὸς δέ μου πόρρῳ * τοῦτο δηλῶν, ἐλεγεις * τοῖς Ἀποστόλοις σου. * Χαίρω δι' ὑμᾶς, οὐ παρῆς * τῇ σαρκὶ γὰρ ἔκει.

Πάλιν ἡκει πρὸς σὲ τὴν φονεύτριαν * Ἰουδαίαν ὁ Χριστὸς, * τὸ σωτήριον πάθος γλιχόμενος * ἐκπληρῶσαι, ὡς Θεός. * ὃν ἐζήτεις λιθάσαι, * ιδού σοι αὐτόκλητος * θέλων προσείται, * τῇ μιαφονίᾳ σου * εἰς τὸ σῶσαι ημᾶς.

Δόξα.

Ἡ Θεότης Μονάς καὶ Τριάς ἐστι· * παραδόξου ὡς στροφῆς! * ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται * τοῖς προσώποις ιδικῶς. * μὴ τιμωμένη γὰρ τιμάται· * ἐν οὖσα τρισσεύται· * αὗτη Πατήρ ἐστιν, * Γιὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * η̄ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον Παρθένον τίς ἡκουσε, * καὶ Μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριάμ, ἐκτελεῖς τὸ τεράστειον. * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς. * Μὴ ἐρεύνα τὰ βαθη * τῆς Θεοτοκίας μόυ· * τοῦτο παναληθεῖς, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * η̄ καταληψίες.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ημῶν, δόξα σοι.

Τῶν φοινίκων βαῖα συμπλέξαντες * νοητῶς καὶ αἰσθητῶς, * ὑπαντήν τῷ Δεσπότῃ ποιήσωμεν * ἐρχομένῳ πρὸς ημᾶς. * καὶ γὰρ εὐλογημένος * αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐν τῷ ὀνόματι * τοῦ Κυρίου τε καὶ Πατρὸς, * ὡς Γιὸς ἀληθῆς.

Ο Ειρμός.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδε σε * ἐν τῇ βάσι των Μωυσῆς, * τῇ
ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ· *
Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ράβδον βλαστήσαν· *
Ἡσαίας κέχραγε, * τὴν ἐκ ρύγης Δαβὶδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Σπίχον, τὸ Ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἡχος α'.

Οἱ Ισραὴλ * πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, * στολαῖς Ἱερᾶς
καὶ βασιλείοις λάμπων, * Νόμον δὲ καὶ Προρήτας πλουτῶν *
νομίμοις λατρείαις ἐνευφραίνετο· * ἀλλὰ σὲ πτωχεύσαντα * σταυ-
ρώσας ἔξω πυλῶν, εὔεργέτα, * καὶ ζῶντα μετὰ σταυρὸν ἀλε-
τῶν, * τὸν ἐν κόλποις Θεοῦ Πατρὸς ἀεὶ ὅντα, * διψῆ σταγόνα
χάριτος, * ὡς Πλούσιος ἀσπλαγχνος * Λαζάρῳ πένητι, * ὁ πορ-
φύρας καὶ βύσσου * ἀσβεστον πῦρ ἀνθυποδύς· * καὶ βλέπων ἀδυνά-
ται * τὸν πρὶν ψιχίων ἀληθείας * ἐνδεῆ λαὸν τῶν ἐθνῶν, * νῦν ἐν
κόλποις πίστεως * Ἀβραὰμ θαλπόμενον, * τὴν τοῦ Αἴματός σου
πορφυρίδα * σὺν τῇ βύσσῳ τοῦ Βαπτίσματος φοροῦντα, * καὶ σᾶς
εὐθηνούμενον καὶ ἐντρυφῶντα * χαρίσμασι, * καὶ λέγοντα· * Χρι-
στέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς, πανεύφημαι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, *
οὐ λιμός, οὐ διωγμός, * οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμός θηρῶν,
οὐ ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πό-
θῳ δὲ μαλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισά-
μενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάσθετε, * θανάτου καταφρονήσαν-
τες· * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, *
οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε. * Απαύστως πρεσβεύ-
σατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοχίον.

Ἡχος ὁ αὐτός. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Ορῶσα χρεμάμενον, * Χριστὲ, * η ἀγνῶς κυήσασα * σὲ, τὸν
χρεμάσαντα ὑδασ· * τὴν γῆν, φιλάνθρωπε, * ἀνεβόα· Οἴμοι! *
τι τὸ ξένον θέαμα; * ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος, γλυκύτατε * Ήέ,
τὸ ἀπειρον; * μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, * ὅτι πάσχεις * ἐκῶν διά
ἀπαντας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἡχος πλ. α'.
Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, * πείσον μεθ' ἡμῶν, * καὶ μὴ παρεδψῃς
ἡμᾶς * ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * ἀγιε Δέσποτα * Παντοκράτορ,
σοῦ δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ριβ'.

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Προφῆτείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κερ. ΝΗ'. 1.

Οὗτα λέγει Κύριος· Ἀναβόσον ἐν ισχύτι καὶ μὴ φείσῃ· ὡς σᾶλπιγγὶ ὑψωσον τὴν φωνὴν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἰκῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐμὲ ἡμέραν ἔξ ημέρας ζῆτωσιν, καὶ γνῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιηκὼς, καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλειπώσις· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι, λέγοντες· Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐχ εἰδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐχ ἔγνως; Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε. Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινὸν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν; Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἔξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἀνθρωπὸν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδὲ ἀν κάμψης ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκχον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδὲ οὐτῷ καλέσετε νηστείαν δεκτήν. Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἔξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λὺς πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· διάλυε στραγγαλιάς βιαίων συναλλαγμάτων· ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἀδικον διάσπα. Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγε εἰς τὸν οἰκόν σου· ἐὰν ἴδης γυμνὸν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. Τότε φαγήσεται πρώιμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ιάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἐμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε. Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεός εἰσαχούσεται σου· ἔτι λαλοῦντάς σου ἐρεῖ· Ἰδού, πάρειμι.. Ἐὰν ἀφέλης ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ρῆμα γογγυσμοῦ, καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία, καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ριγ'.

Εὐλογημένοι ημεῖς τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ.

ΤΗ Δ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστῶμεν Σπιχους ἱ. καὶ φάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δι. Ἡχος πλ. α'.

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, * τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περίκειμαι στολὴν, * εὐφραινόμενος ἐν τοῖς χακοῖς τῆς ἀκρασίας, * καὶ τὴν ἀμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείχνυμαι: * παρορῶν μου τὸν νοῦν * πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον * τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ * καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. * Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, * Λαζαρόν με ποίησον πτωχὸν ἀμαρτημάτων, * μή ποτε δεηθεὶς ἀποτύχω * δακτύλου δρεσσῶντος, * ὁδυνωμένης μου τῆς γλώττης * ἐν ἀσβέστῳ φλογὶ: * ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Αβραάμ * κατασκηνωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ακορέστεψις διαθέσει ψυχῆς * Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἄγα: Μάρτυρες, * οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς * παθημάτων ὑπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, * ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε. * ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσας * δωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα Στιχηρά Προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἡχ. πλ. α'. Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Πέραν * τοῦ Ἰορδάνου σαρκὶ * περιπολεύων, * Ἰησοῦ, τοῖς συνοῦσι σοι * ἐβόας: * Ο φίλος ἥδη * Λαζαρὸς ἀποθανὼν * τῇ ταφῇ ἀρτίως * παραδίδοται: * διὸ * χαίρω, φίλοι μου, * δι' ὑμᾶς ἴνα μάθητε * ὡς πάντα οἴδα, * Θεὸς ὃν ἀδιάστατος, * εἰ καὶ πέφυκα * τὸ ὄρώμενον ἀνθρωπος. * Ἀγωμεν οὖν ζωάσοντες * αὐτὸν, ὅπως θάνατος * αἰσθηται τούτου τὸ νῖκος, * καὶ τὴν τελείαν καταλυσιν * σαφῶς, ἦν ποιήσω, * παρεχόμενος τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ομοιον.

Μάρθαν * καὶ τὴν Μαρίαν, πιστοί, * ἐκμιμησάμενοι, * πρὸς Κύριον πέμψωμεν * ἐνθέους, * ὡς πρέσβεις, πράξεις, * ὅπως ἐλθῶν, τὸν ἡμῶν * νοῦν ἐξαναστήσῃ * νεκρὸν κείμενον, * δεινῶς *

ἐν τῷ μνήματι, * ἀμελείας ἀναισθητον, * φόβου τοῦ θεοῦ * μηδεμῶς αἰσθάνομενον, * καὶ ἐνέργειαν * ζωτικὴν νῦν μὴ ἔχοντα, * χρέωντες· Ιδε, Κύριε, * καὶ ὥσπερ τὸν φίλον σου * Δαΐζαρον παῖται, οἰκτίρμον, * ἐπιστασίᾳ ἐξῆγειρας * φρικτῇ, οὐτω πάντας * ζωποίησον, παρέχων * τὸ μέγα ἔλεος.

"Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

"Ηχος πλ. β'. Ἐπὶ τὸν τάφον.

Δισημερέων Λαζαρός ἐν τῷ τάφῳ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανόντας· * ἔκει τεθέαται δειματα ἑνα, * πληθὺν ἀναρίθμητον * ἄδου χρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· * διὸ * αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς, * προβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ. * Χριστὸς δὲ * ἦκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, * τοῦ μίαν παρὰ πάντων * ἐκτελεῖσθαι συμφωνίαν. * Εὔλογημένος εἰ, Σωτήρ· * ἐλέησον ημᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου δ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰσοδος. Φῶς ίλαρόν.

Ἐσπέρας Προκείμενον. "Ηχος δ'. Ψαλμὸς ριδ'.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Στίχ. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούστεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως μου.

Γεγέτεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ'. 25.

Προσήνεγκάν τῷ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἀ εἰχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οίκον, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἡρώτησε δὲ αὐτούς· Πῶς ἔχετε; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ὑγιαίνει ὁ Πατήρ ημῶν ὁ πρεσβύτης, ὃν εἴπατε, ἔτι ζῇ; Οἱ δὲ εἶπαν· Τγιαίνει ὁ πατήρ σου ὁ Πατήρ ημῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν· Εὔλογὴμένος ὁ ἀνθρωπὸς ἔκεινος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ· Ἀναβλέψας δὲ τοὺς ὄφειλμοτοὺς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἰδέ Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὄμομήτερον, καὶ εἶπεν· Οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; Καὶ εἶπεν· Ο Θεός ἐλεήσαι σε, τέχνον. Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἔζητει κλαυσταί, εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ τάμεον, ἔκλαυσεν ἔκει. Καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἔξελθὼν ἐνεχράτευσατο. (Κεφ. ΜΕ'. 1.). Καὶ οὐκ ἡδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν· Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ηνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μεταξὺ κλαυσθμοῦ. Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ Αιγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οίκον Φαραώ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἐγώ

είμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἤδηντοι οἱ ἀδελφοὶ ἀποχριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἐγγίσατε πρός με· καὶ ἡγγίσαν. Καὶ εἶπεν· Ἔγω είμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, οὐν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον. Νῦν οὖν μή λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρόν ὑμῖν φανήσω, ὅτι ἀπέδοσθε με ὡδε· εἰς γάρ ζωὴν ἀπέστελέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γάρ δεύτερον ἔτος λιμός ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν τοῖς οὐκ ἔστιν ἀροτρίσασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γάρ με δὲ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὥστολεπεσθαι ὑμῖν καταλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι μύιῶν καταλειψιν μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑπεῖς με ἀπεσταλκατε. ὡδε, ἀλλὰ δὲ Θεός· καὶ ἐπεισθε με ὡς πατέρα Φαραὼ, καὶ κύριον πάντος τοῦ οίκου αὐτοῦ, καὶ ἀρχοντα πάσης γῆς Αἴγυπτου. Σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τον πατέρα μου, καὶ εἰπατε αὐτῷ· Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς Κύριον πάσης γῆς Αἴγυπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μή μείνης· καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσέρι· Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου καὶ οἱ μιοί σου, καὶ οἱ υἱοί τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βάτες σου, καὶ δσα σοὶ ἔστι· καὶ ἐκθρέψω σε ἔκει· ἔτι γάρ πέντε ἔτη λιμός· ίνα μη ἐκτριβῆς συ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. Ιδοὺ οἱ ὄφθαλμοι ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὄφθαλμοι Βενιαμίν τρῦ ἀδελφοῦ μου, ἵτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατέρι μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ δσα ἰδετε· καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὡδε. Καὶ ἐπιπεσών ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν. ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμίν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχῆλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφύγησας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ; ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μεταταῦτα ἐλαλησαν δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οίκον Φαραὼ, λέγοντες· Ήχασιν οἱ ἀδελφοί· Ἰωσήφ. Ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ριε'.

Τὰς εὐχάς μεν τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον πάντος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλαλησα· ἔγω δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 23.

Ος φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλώσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθαδῆς καὶ ἀλαζών λοιμὸς καλεῖται, διὸ δὲ μνησικάκει παρενθόδος. Ἐπιθυμίαι ὄχνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γάρ προαιροῦνται αἱ χειρες αὐτοῦ πειεῖν τι.

· Ασεβής ἐπιθύμει σόλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς· ὁ δὲ δίκαιος ἔλεεὶ καὶ οἰκτεῖρει ἀφειδῶς. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίων καὶ γάρ παρενθῆμας προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδής ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. Ασεβής ἀνὴρ ἀναιδῶς υφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδούς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβή, Ἰππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυρίου τὴν βοήθειαν. (Κεφ. ΚΒ'. 1.) Αἱρετώτερον δύνομα καλὸν τῇ πλοῦτος πολὺς· ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσὸν χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πλανούργος ἴδων πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται· οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φέβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ.

Καὶ η λοιπὴ Ακολούθια τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ Ε' ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἀποστολικὰ τῆς Ὁκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

“Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάγναρχον Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν * ώσπερ συζευξάντες, * εἰς Χριστὸν ἰκεσίαν * ἔκπεμψαι σπεύσωμεν, * τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, * ως ἀλλον Λαζαρὸν, * ὅπως ζωάσῃ τῇ αὐτοῦ * ἐπιστασίᾳ τῇ φρικτῇ, * βαίτα δικαιοσύνης * αὐτῷ προσφέρειν καὶ χράζειν. * Εὐλογημένος εἴ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίων. “Ομοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τὰ πολυώδην, * καὶ σαρκός μου τὰς νόσους * ἐν τάχει ιασαι· * τὰς τοῦ νεός μου ἐκτρεπας * στῆσον, πανάμωμε, * καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ * εὔχας προσφέρειν καθαράς * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων * ἀξιωσον, Θεοτόκε, * καὶ ἔξαιτεσθαι πτεινάμάτου ἀφεσιν.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

“Ηχος πλ. β'. Αγγελικαὶ δυνάμεις.

Δισημερεύει στήμεραν * θαγών ὁ Λαζαρός, * καὶ ἐπὶ τούτῳ μέσους * λύπης τὰ δάκρυα * αἱ σύγγονοι, * Μαρία σὺν τῇ Μαρθᾷ, *

τὸν λιθον. * τοῦ μνήματος προβλέπουσαι. * ἐφίσταται ὁ Κτίστης* σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς * τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, * δωρούμενος τὴν ζωὴν. * διὰ βοήσωμεν αὐτῷ. * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ο αὐτὸς Ἡχος.

* Ελπὶς τοῦ κόσμου.

Αγία Δέσποινα, τοῦ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ὡς τὸν ἀπάντων Παιητὴν * ἀπορρήτως τεκούσα, * ικέτευε σὺν Αποστόλοις ἵεροῖς * ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα εὗτοῦ, * παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ ἀφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἀνομημάτων.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἐπόμενα Τριψίδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ στιχολογεῖται ἡ δ'. Ωδὴ.

Τριψίδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

* Ωδὴ δ'.

* Ἡχος πλ. α'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου χένωσιν.

Ακτίστη τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, * κατακειμένους ἐν φαιῃ * Αἱμαρτημάτων φωτίσατε, * τοὺς εὔσεβας, φωτοφόροι, * ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, * Απόστολοι.

* Αγάπην συμπαθείᾳ συζεύζαντες, * προσπιεσίαν τῷ Χριστῷ, * πιστοί, ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, * ὅπως ἡμᾶς ἀναστήσῃ * ἐκ τάφου τῶν κρυφῶν παθῶν ἡμῶν.

Φιλίαν σαρκικὴν ἀφειδήσωμεν * οἱ νεκρωθέντες τῇ ψυχῇ, * καὶ προσφιλεῖς χρηματίσωμεν * τῷ Λυτρωτῇ, ὅπως ἄδου * φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσηται κρίσεως.

Προέφης τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν: * ὃν μετ' ὄλιγον ἀνιστῶν, * ἐκ θηλαζόντων τὴν αἰνεσιν * κλαδηφρωσύντων προσδέξη, * τοῦ πάθους σου, Σωτήρ μου, τὰ σύμβολα.

Θεοτοκίον.

* Εἴς σου τὸ θείον ὑδωρ ἀνέβλισεν * ἀθανασίας καὶ ζωῆς, * Θεοκυῆτορ πανάμωμε. * οὐ οἱ γευόμενοι δίψης, * ἀγνῆ, θαντηφόρου ρυσθήσονται.

* Ετερον, ποίημα Θεοδώρου.

* Ἡχος πλ. β'. * Αχήκοα, Κύριε, * τὴν ἀχοήν σου.

Ενθάπτεται Λαζαρος, * καὶ ἐν τῷ τάφῳ * αἱ περὶ Μάρθαν * Εγῦν πενθοῦσι τε καὶ κλαίουσιν, * ἐπιστήναι * σὲ τὸν ζωοδότην γλιχόμεναι.

* Ο θάνατος ἄρχεται * ἐκδειματοῦσθαι, * τὴν πρός αὐτόν σου * ἄφιξιν, Χριστὲ, αἰσθούμενος * ὡς ζωὴ γάρ * ὄρωσθον αὐτὸν δείξεις τοῖς πέρασιν.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῆ, ἀκτιστε, * ἀναρχε φύσις, * ἡ ἐν Τριψίδι * ὑμεν-

μένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστιν προσκύνοῦντας τὸ χρό-
τος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Γίὸν ἐν χρόνῳ, * Θεογεννῆτορ, *
ἀπειράνθρως ἀπεκύήσας: * ξένον θαῦμα! * μείνεσσε Παρθένος: θη-
λαζούσα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέλθετε, ἥκετε, * οἱ ἐν ἔργοις * καὶ ἐν σπηλαιοῖς, * ὑπαν-
τῆσαι τὸν ἐρχόμενον * ἐπὶ πῶλου * Κύριον τῆς δόξης ἐν ἀσμασιν.

Ο. Εἰρήμος.

Ακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην· * κατε-
νόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐξέστην· * δόξα τῇ δύναμει σου,
Κύριε.

Ωδὴ η'. Σοὶ τῷ παντούργῳ.

Λίθον τὸν βαρὺν * ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίᾳς * διάραι πρεσβεύσατε *
τὸν Πανοικτίρμονα, * λίθοι φανέντες * τοῦ ἀκρογωνιάτου * λί-
θου, θεηγόροι· Απόσταλοι Κυρίου.

Αγωμέν, τοῖς σοῖς * προσνεφώνεις φίλοις, * ὁ φίλος μου Δά-
ζαρος * ἥδη κεκοίμηται· * τοῦτον ἐγέρων, * κοιράσω τοῦ θανά-
του * τὴν ὄλεθροτόχον * κακίαν εἰς αἰώνας.

Πρᾶσι τῇ φυχῇ * καὶ ταπεινοὶ τῇ γνώμῃ * γενάμενοι χάριτι, *
ὑποδεξώμενα * πρᾶσον τὸν πάντων * ἐργόμενον Δεσπότην, * τὴν
ἀλαζονείαν * τοῦ πονηροῦ συντρίψαι.

Θεοτοκίον.

Πυλὴν σε φωτὸς * πεφωτισμένην βλέπει * Προφῆτης, πανά-
μωμε· * τὸν Φωτοδότην γάρ· * τίκτεις ἀφράστως. * ἡμὲν ὅμω-
θέντα, * ὃν ὑπερυψώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Αλλος. Οἱ δοῖοι σου παῖδες:

Μαρία τε καὶ Μάρθα νῦν φρηγνοδεῦσιν, * ἐν τάφῳ κείμενον
Μβλέπουσαι * τὸν Λαζαρὸν, καὶ πόνῳ βοῶσιν· * Εἰ δὲ Χριστὸς
ἐνταῦθα, * ὁ σύγγενος ἡμῶν σύκ ἀν τέθνηκεν.

Ο ἀδης προσδοκάσθω ὄλεθρευθῆναι· * ἡ γάρ ζωὴ ἐπελείσεται *
τὸν Λαζαρὸν ἐγεραῖς βοῶνται· * Εὐλόγεστε, ψυνεῖτε * καὶ ὑπε-
υφοῦτε τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γίον καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Ανάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * Πατέρα προσκυνῶ τὸν
γεννήσαντα, * Γίον δοξαζω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνεκλάμ-
πον * Πατρί τε καὶ Γῇ Πνεῦμα ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Ον ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηγεύτως, * διὰ πάντὸς ὡς φι-

λάνθρωπον * μη διελίπης ἔκδυσωπούσα, * ἵνα κινδύνων σώη * πάντων τοὺς εἰς σὲ καταρεύοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀρετὰς, ὡς κλάδους καὶ ὡς βαΐα, * πρὸς ὑπαντήν ἐπα-
μάσωμεν * τοῦ Βασιλέως, πιστοῖ, βοῶντες. * Εὐλογεῖτε, ὑμεῖς *
καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Ειρυός.

Οἱ ὄσιοι σου Πατέρες ἐν τῇ καμίνῳ * τὰ Χέρευθιμ ἐμιμήσαν-
το, * τὸν τρισάγιον ὅμονον βοῶντες. * Εὐλογεῖτε, ὑμεῖς *
καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Ήσαία, χόρευε.

Τῆς φιλίας βῦσαι με * τοῦ δολίου, * Δέσποτα Χριστὲ, * ὁ φί-
λους σου τοὺς σοφοὺς * δεῖξας Μαθητάς. * μεθ' ὧν ἀριχόμε-
νος * ἐξήγειρας * φίλον σου πιστὸν, * Σωτερ, τὸν Δαΐζαρον, *
εὔχαριστως ἀνυμνοῦντα σε.

Συμπληρώσει, Κύριε, * τῆς νηστείας * πλήρωσον ἡμῶν * καρ-
δίας τε καὶ τὸν νοῦν, * εὐσπλαγχνε, χαρᾶς, * ταῖς τῶν Ἀκο-
στόλων σου * ἴκεσίαις, * τῶν εἰλικρινῶν * ἀγαπητάντων σε, *
τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οδοιδὼς τοῖς ἐλκεστ * τῆς κακίας, * τάφον κατοικῶ * τῆς
ράθυμίας, Χριστέ. * ὅτεν σοι βοῶ. * Ανέστησον, σῶσον με, *
ὅπως κάγω * κλάδοις ἀρετῶν * καθυπαντήσω σοι, * ἀνεκρείων.
Ωσαννὰ τῷ Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ἐν δυστ θελήσεις * καὶ οὐσίαις * τέτοκας ἡμῖν * Γίὸν τὸν μο-
νογενῆ, * Κάρη, τοῦ Πατρὸς, * γενόμενον ἄνθρωπον, * ἵνα ἡ-
μᾶς * δεῖξῃ κοινωνούς * φύσεως, ἀχρευτε, * θειότερας ὁ ὑπέρθεος.

Αλλος: Ασπέρου συλλήψεως.

Ἐν τάφῳ ὁ Δαΐζαρος * δισημερέυει σήμερον, * καὶ ἐπὶ τούτῳ *
Εχέουσι τὰ δάκρυα, * ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι, * Μαρία Κένη καὶ Με-
θώ. * Χριστὸς δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν * σὺν τοῖς θεοῖς Αποστο-
λοις, * δεῖξαι μέγιστον τεράστειον.

Θάνατε πανόλιθρε, * ἔκδέχου τὴν καταλύσιν. * οἱ πυλαιρά
σου * τὰ κλειθρά βλεπέτωσαν. * καὶ γάρ διὰ βήματος * συνθέσι
σου τὰς πύλας * Χριστὸς, τὸν Δαΐζαρον ἀνιστῶν. * Πᾶν πρῶτον
τοῦτο, ἄδη, * ὁ Προφήτης δοι βοᾷ σὺν ἡμῖν.

Δόξα.

Μόνου μενογενῆτορ, * μονογενοῦς Πέτρο Πατήρ, * καὶ μόνου μό-
νου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα. * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ
ἄγιον Πνεῦμα, * Κυρίου κύριον ὄντως ὄν. * ὡς Τριάς, Μονάς ε-
γία, * σῶσον με θελογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήγται με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ως Μήτηρ; * Τὸ ὑπέρ φύσιν πίστει λαβών, * τὸ τικτόμενον προστίνει· * ὅσα θέλει γάρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Κύριος ἔρχεται· * καθίσαι, ὥσπερ γέγραπται, * ἐπὶ τοῦ πῶλου· * λαοῖ, ἐτοιμάσθητε * προσδέξασθαι ἐν φόβῳ * τὸν πάντων Βασιλέα * μετὰ βατῶν, ως νικητὴν * τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου, * ἐξεγεράντα τὸν Λαζαρὸν.

Ο Εἰρμός.

Α σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάνδρος * ἄφθορος, η κύνησις· * Θεοῦ γάρ η γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις· * διά σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ως θεόνυμφον Μητέρα, * ὄρθοδοξῶς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡχου· εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

'Ἡχος πλ. α'.

Δεῦτε πρὸ τέλους, πάγτες ἀδελφοί, * ἐν καθαρῷ καρδίᾳ * προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγχνῳ Θεῷ· * τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρίψαντες, * τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα· * τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς * δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, * τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα· * δι' αὐτῆς γάρ, ως γέγραπται, * ἐλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους· * θρέψαμεν * διὰ τῶν πενήτων * τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκείῃ σφράγι· * ἐνδύσωμεν ἐκυτόὺς * τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἴματιον, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγράντου Θεοτόκου * καὶ Παρθένου Μητρὸς, * τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἀμαρτιῶν, * ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· * Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς * τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως, * καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς * τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, * ως ἐλεγήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, * ἀγαλλάμενοι ἀνεβόων· * Συναλλάγματα ἡμῖν ἔστι ταῦτα * πρὸς τὸν Δεσπότην· * ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τοῦ σώματος, * φωτεινὸν ἐνδυματίν τῇ ἀναστάσῃ· * ἐπανθήσει ἡμῖν· * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας, οἱ στέφανοι· * ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ παράδεισος· * καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, * η μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή· * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

· Ή κεχαριτωμένη.

Η προεκλελεγμένη * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, * εἰσάχουσσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, * καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * λύτρωσιν παθῶν * καὶ τῶν ὁδύνων, * διὰ τῶν Ἀποστόλων, * πάντα δυναμένη, * ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

· Ήχος α'.

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, * Κύριε, μὴ ἐπιλάθῃ * μνήσθη, ὅτι πάντοτε εἰς σὲ * τὴν ἐλπίδα ἔθεμεθα * τὸν πάντα δυνάμενον, * καὶ βοήθησον ἡμῖν, δεόμεθα.

Προκείμενον. Ήχος δ'. Ψαλμὸς ριζ.

· Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου δικαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Προφητείας Ἰησαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κερ. ΞΕ'. 8.

Οὗτως λέγει Κύριος. "Ον τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥώξ ἐν τῷ βότρῳ, καὶ ἐροῦσι. Μὴ λυμῆνη αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἔστιν ἐν αὐτῷ, οὔτε ποιήσω ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἔνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας. Καὶ ἔξαξω τὸ ἔξ Ιακώβ σπέρμα καὶ ἔξ Ιούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἄγιόν μου καὶ κληρονομομήσουσιν οἱ ἔκλεκτοι μού καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσουσιν ἔχει. Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις παιμνίων καὶ φάραγξ. Αχώρ εἰς ἀνάπτωσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἔζητησαν με. Υμεῖς δὲ, οἱ ἔγκατα λιπότες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἄγιόν μου, καὶ ἐτοψάστες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τὴν τύχην κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφραγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑράξ, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ἂν οὐχ ἐβούλομην, ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος. Ιδού, οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ύμεις δὲ πεινάσσετε· ιδού, οἱ δουλεύοντές μοι πίονται, ύμεις δὲ διψήσσετε· ιδού, οἱ δουλεύοντές μοι εὐρριζόμενοι, ύμεις δὲ αἰσχυνθήσεσθε· ιδού, οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσσονται ἐν εὐφρόσυνῃ, ύμεις δὲ κεχράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύζετε. Κατατείχετε γάρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμῶν τοὺς ἔκλεκτοὺς μου· ὑμᾶς δὲ ἀνέλει Κύριος. Τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι κληρήσεται ὄνομα καὶ οὐ, ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Προκείμενον. Ήχος δ'. Ψαλμὸς ριζή.

· Οδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

ΤΗ Ε'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΛΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιγμογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στιγμαὶ σ'. καὶ φάλλοιν Στιγμὰ Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσῆρ.

Ὕποτος δ. Ο ἔξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἔναν Ἀποστόλων δυάς ιερωτάτη * ἔνα τῆς Τριάδος σε * ἐπιστα-
μένη, Χριστὲ, * νῦν παρὰ σοῦ ἀποστέλλεται * ἀγάγει πω-
λον * ὑποζυγίου υἱὸν, ὡς γέγραπται * ἐφ' ὃ τακεινούμενος * κα-
θίσεις, εὔσπλαγχνε, * τὴν ἐν ὑψίστοις * θελήματι * καθέδραν
πᾶσαι * τοῖς σὲ ποθοῦσιν * ἐτοιμαζόμενος, * καὶ τοὺς ἀλόγους *
ὑποκύψαντας φρενοβλαβῶς, * ὡς Λόγε, παθήμασι, * λογικούς ἀ-
περγάσῃ * Μαννά σοι ἀνακράζοντας.

"Οὐαὶ σοι.

Καθυποδέχου, Σιών, τὸν Βασιλέα· * ίδού, σοὶ πραότατος * ἥδη
κέφισταται, * ἔσαναστήσας τὸν Λαΐαρον, * καὶ καταλύσας *
τὸ τοῦ θανάτου πικρὸν βασιλειὸν. * Πληθὺς θεοσύλλεκτε * τῶν
ιερῶν Μοναστῶν, * μετὰ μιγάδων * ἀμφάσθητε, * καθυπαντῆσαι *
μετὰ βαίων * Χριστῷ, κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος * ὁ ἐρχό-
μενος σῶσαι γένος * βροτῶν διὰ πάθους σταυροῦ, * καὶ ἀπάθειαν
πᾶσι * περασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

"Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ὕποτος πλ. δ. Ο ἐν Ἐδέμ παράδεισος.

() Σεραφίμ τοῖς ἄνω φθερός, [†] Χριστὲ, ἐποχούμενος, * ὡς
Θεός τε καὶ τῶν ἀλων αὐτουργός, * αὐτὸς ἐν πῶλῳ ἐπὶ γῆς *
καθεσθῆναι ἐπείγεσαι, * ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς· *
ἡ Βηθανία ἀγάλλεται, * ὡς δεχομένη σε, Δωτήρ. * Ιεροσόλυμα
χαίρει δὲ, * ὡς προσδοκῶντα σε λαβεῖν. * Θάνατος τέθνηκε, *
προσισθόμενος τὸν Δαΐαρον φοιτᾶν ἐκ τῶν νεκρῶν. * καὶ ἡμεῖς
τοῖς βαίοις * προϋπαντήν τελοῦντες ἐν χερῷ, * ἀνυμνοῦμεν τὸ
κράτος * τῆς ἀγαθότητάς σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δάξα... καὶ νῦν. Θέστοκίων.

Ἐσπέρας Προσκείμενον. Ὕποτος πλ. β'. Ψαλμὸς ρ.ii'.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλιβεσθαί με ἐκέχραξα.

Στιγ. Κύριε, βῆσσε τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ'. 1.

Α πάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἥλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρχου, καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς, εἰπών· Ἰακὼβ, Ἰακὼβ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστιν; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μή φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιησω σε ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σου εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσὴψ ἐπιβαλεῖ τὰς χειρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρχου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴψ ἀραι αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υιῶν αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Ιερείμενον. Ἡγος πλ. β'. Ψαλμὸς ρχ'.

Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ· φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Στιχ. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Παραγράψων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΓ'. 15.

Γιὲ, ἐὰν σοφὴ γένηται σοι ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν· καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χειλη πρὸς τὰ ἐμὰ γελῆ, ἐὰν ὄρθα ὡς. Μή γηλούτω ἡ καρδία σου ἀμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἵσθι ὀλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔχοντα, ἡ δὲ ἐλπὶς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἀκουε, υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίες. Μή ἵσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγραρισμοῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοχόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρήγμένα καὶ ρακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἀκουε, υἱέ, πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μή καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. Καλῶς ἐκτρέψει πατήρ δίκαιος· ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφρανεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Εὐφρανέσθω ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοι, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοι ὄφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστίν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον. Οὔτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί;

τίνι θόρυβος; τίνι χρίσεις; τίνι δὲ ἀγδίαις καὶ λέσχαις; τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὄφθαλμοι; οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οῖνοις; οὐ τῶν ἰχγευόντων ποῦ πότοι γίνονται; Μή μεθύσκεσθε ἐν οῖνοις, ἀλλὰ ὅμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὅμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γάρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὄφθαλμούς σου, ὑστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. Τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἔκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχείται αὐτῷ ὁ ίός. Οἱ ὄφθαλμοι σου ὅταν ιδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά, καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ Ικυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· Τύπτουσιν με, καὶ οὐκ ἐπόγεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἦδειν· πότε ὄφθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι; (Κεφ. ΚΔ'.1.) Τιέ, μὴ ζηλώσῃς κακούς ἀνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν· φυεδῇ γάρ μελετῷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων σοφὸς ισχυροῦ καὶ ἀνήρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις.

* Πλ. δ.

Τοῦ Πλούσιου * τῆς ἀσυμπαθοῦς ὄμοιώσεως * καὶ ἀμεταδότου γνώμης * ῥῦσαι με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὃ διὰ σταυροῦ σου καθαρίσμὸν * τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν περιποιησάμενος· * Δαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ * τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς * ζηλωτὴν ἀνάδειξον, * καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Αβραάμ * μὴ ἀποξενώσῃς με * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύτατε, ῥυσθῆναι * τῶν παχιδῶν τοῦ ἔχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δοξα... καὶ νῦν. Σταυρούμετωκίων.

* Πλ. ὁ αὐτός. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὡς μυστηρίου φρικτοῦ! * ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * λῃστῶν κρεμάμενον, * ὃν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * "Ἐκλαίε λέγουσα· * Οἴμοι, πέκνον φίλτατον! * πῶς ὁ δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσῆλωσε;

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὰ Τριάδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὁκτωάρχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιγμογίαν, λέγοντεν τὸ παρὸν Καθίσμα του κυρίου Ἰωσήρ.

"Ηγος δ. Ταχὺ προκαταλαβε.

Δυάς ἀποστέλλεται * τῶν Μαθητῶν ἀγαγεῖν * τὸν πῶλον, ὡς γέγραπται, * ἐν φ Χριστὸς ἐπιβὰς * ὥραῖς ἐλεύσεται, * αἰνεσιν ἐκ νηπίων * καταρτίσασθαι θείαν. * τούτον οὖν ὑπαντῆσαι * ἐπειχθῶμεν σπουδαῖως, * βαταί ἐναρέτων αὐτῷ * φέροντες πράξεων. Σταυροθεστοκίον. "Ομοιον.

Παρθένε πανάριμωμε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διῆλθε σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Ήλίον καὶ Θεόν σου. * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * συγχώρησιν πταισμάτων καιρῷ * γηστείας δωρήσασθαις.

Εἰς τὴν γ'. Στιγμογίαν, Καθίσμα του κυρίου Ηεζανάρχου.

"Ηγος πλ. δ. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Δυάς τῶν Μαθητῶν * ἀποστέλλεται σήμερον * τὸν πῶλον ἀγαγεῖν * τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων. * ἔρχεται ἐπιβῆναι * ὁ ὄχουμενος * Σεραφίμ πλήθεσιν. * ἄρχεται δειματοῦσθαι * ὁ κοσμοκράτωρ * παμφάγος θάνατος, * διὰ Δαζάρου πρῶτον σκυλεύθεις * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σταυροθεστοκίον. "Ομοιον.

Τῷ πάθει τοῦ Ήλίου * ἡ ἀγνή ἐφεστῶσα, * θρηνοῦσα γυναικίς * κατηλάλειτε τὸ μέλος. * Πώς σὲ, τὸν ἀστιγήτως * Ἀγγέλων ὕμνοις * δοξολογούμενον, * πατέρες Ἐθραιών φεῦ μοι! * Πιλάτου χρίσει, * Ήλίε, παρέστησαν; * Γυνολογῶ σου, Δόγε, τὴν πολλήν * καὶ ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν.

Ψᾶλλομεν τὸν Κανόνα του Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιγμογίεται ἡ ε'. Ωδὴ.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήρ.

"Ωδὴ ε': Ηγος δ. Ἀνάτειλόν μοι, Κύριε.

Επὶ σταυροῦ σὺ, Κύρε, * ὑπνώσας μεταβέβληκας. * εἰς ὑπνον, Δέσποτα, τὸν θάνατον. * Δαζάρος γὰρ, ἐβόας, * ὁ φίλος κεκόμηται. * ἀλλὰ ἀπελεύσομαι * ἔξυπνῆσαι νῦν αὐτόν.

Τῶν προφητῶν κηρύγματα * πληρῶν προφητευόμενα, * προφητοχτόνον πρὸς τὴν πόλιν, Χριστὲ * οἰκτίρμον, * παρεγένου * κτανθῆναι θελήματι, * τὸν ἀποκτανθέντα με * διασῶζων τῇ φθορᾷ.

Οἱ σῶμα τὸ δυσήνιον * τῷ λόγῳ ὑποτάξαντες * δι' ἐγκρατεῖς καὶ δεήσεως, * μονασταὶ καὶ μιγάδες, * Χριστῷ ὑπαντήσατε * πώλῳ ἐπιβαίνοντι, * ἐρχομένῳ τε παθεῖν.

Θεωτοκίον.

Ρανίσι τοῦ ἑλέους σου * κατάρδευσον, πανάχραντε, * τὴν ἔκτακεσσαν μου διάνοιαν * φλογμῷ τῆς ἀμαρτίας, * καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου * τῆς καρδίας ἄναψον * λύχνον, πύλη τοῦ φωτός.

Ἐπερρων, ποίημα Θεωδώρου.

* Ηγος πλ. δ'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Δυάδα Μαθητῶν σου, * ἐν τῷ μέλλειν σε φθάνειν, εἰς Βηθανίαν, Χριστὲ, * στέλλεις ἀγάγαι σοι πῶλον, * ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων * ἔκάθισε· πλὴν γὰρ σου * οὐδεὶς τὰ ἄλογα ἔθνη, * Σωτὴρ, καθυπέταξε.

Συνῆλθεν Ἰουδαίων * ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθανίαν πληθὺς, * καὶ ταῖς συγγόνοις Λαζάρου * σήμερον μὲν συμπάσχει· * ἐπὰν δὲ αὔριον γνῷ * τοῦτον ἐκ τάφου πηδῶντα, * κινεῖται πρὸς φόνον Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριάς ἡ παναγία, * ὁ Πατὴρ, ὁ Γιὸς καὶ Πνεῦμα τὸ παντούργὸν, * ἡ μακαρία Θεότης, * ἡ ἄναρχος οὐσία, * τὸ τριλαμπέστατον φῶς, * τὸ πανδερκέστατον κράτος, * τοὺς δούλους σου φύλαττε.

· Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Σταυρῷ σε κατίδοῦσα * ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, Χριστὲ, ἡ Μῆτηρ σου, * καὶ ἐκ πλευρᾶς ζωηρᾶς σου * ρὺν αἷμα καὶ ὅδωρ, * κατετιτρώσκετο * τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· * Γιὸν γάρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

· Ιδοὺ, παρεσκευάσθη * ὁ Χριστὸς ἐπιστῆναι πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· * οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πάντες * καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις * συνέλθετε μονασταὶ, * αὐτῷ χαρᾶ ὑπαντῆσαι * σὺν πάσῃ τῇ ὑπ' οὐρανόν.

Ο Ειρυός.

· Όν ζόφον τῆς ψυχῆς μου * διεσκέδασον, φωτοδότα Χριστὲ
· οὐ Θεὸς, * οὐ τὸ ἀρχέγονον σκότος * διώξας τῆς ἀβύσσου, *
· καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς * τῶν προσταγμάτων σου, Αόγε, * ἵνα
· ὀρθρίζων δοξάζω σε.

·Ωδὴ γ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Πιὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν * ἔχουσαι, γυναικες, προσφιλῆ, * τὸν ἀποδύρεσθε πικρῶς; * παραγίνεται καὶ ζωάσει * τὸν γνήσιον φίλον, * τῇ αὐτοῦ ἀναστάσει τὴν ἔγερσιν * πάντων προμηγάνων * οἱ πάντων εὔεργέτης.

Καταγάγια μοναστῶν, * ἀθροίσθητε, ὡς ἄρνες λογικοί, * τῷ ἀρχιποίμενῳ Χριστῷ * ὑπαντῆσαι νῦν κλαδηφόροι. * προέρχεται θελῶν * ὡς ἄρνιον σφαγῆναι ὁ Κύριος, * ὅπως τὴν τοῦ λύκου * ἔξαρῃ τυραννίδα.

Ἐρχομένου πρὸς Βηθφαγῆ, * χρότους δου ποδῶν ὁ δυσμενῆς * ἥσθετο ἄδης, καὶ ποδῶν * τοῦ Λαζάρου ἦπετο, λέγων. * Εἰ μέλλει φωνεῖν σε * ἡ ζωὴ, μὴ μελλήσῃς, ἀλλ' ἔξελθε. * ἔγνων τὴν ἐμὴν γάρ * κατάλυσιν ἐν τάχει.

Θεωτοκίων.

Ιεραὶ σε τῶν Προφητῶν * κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς * πύλην. καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν * τὴν ἀγίαν, φωτὸς νεφέλην, * ἐξ ἡς τοῖς ἐν σκότει * καὶ σκιᾷ καθημένοις ἀνέτειλεν *. Ἐλιος, Περθένε, * ἀ μόνος φωτοδότης.

Εἰρυός ἀλλος. Ἀγγελοι καὶ ούρανοι.

Η δυάς τῶν Μαθητῶν * ἀποσταλεῖσα φέρει * ὑποζύγιον * τῷ ἐπιταῖς νεφέλαις * ἐπιβαίνοντι, * ὃν τὰ πάντα ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερψυχοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θύραις ὁ Χριστός: * λοιπόν, ἡ Βηθανία, * μὴ σκυθρώπαζε. * εἰς γάρ χαράν τὸ πένθος * μεταβάλλει σοι, * τὸ σὸν θρέμμα ἐγέρων * Λαζάρον ἐκ τάφου, * αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεύμα.

Εἰς Θεὸς οὐν ἡ Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς οὐδιτητα, * οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν. * ἀλλ' ίδιᾳ καὶ ἀμφῷ, * φῶς Θεὸν τὰ τρία * δοξαῖω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίων.

Μόνη ἄφθορος κυεῖς. * μόνη θηλάζεις βρέφος, * μὴ λοχεύουσα. * μόνη τὸν. Κτίστην. τίκτεις * καὶ Δεσπότην σου. * εἰ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη. * σὲ, Παρθενομῆτορ, * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ημῶν, δόξα σοι.

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν * καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλαδοῖς, * ἡ διπλοῦν Χριστὸν * ἐτοιμασθῶμεν πάντες * ὑποδέξασθαι * ὄχουμενον ἐν πωλῷ. * ὃν ὑπερψυχοῦμεν. * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ο Εἰρυός.

• Αγγελοι καὶ ούρανοι, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, * • Ακαὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * • καὶ ὑπερψυχοῦτε.

Ὦ θεὶς οὐ. Ὁτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα.

Ιδού, προσανερώνεις, * Ἀναβαίνομεν, Ἰησοῦ, * τρὸς πόλιν τὴν ἀγίαν, καὶ χερὶ * μιαιφόνων ἀληθῶς * παραδοθῆσομαι, σταυρῷ * ἀποκτανθῆναι σαρκί.

Θανάτου θέλων, Λόγε, * ἔξαρπάσαι φίλον τὸν σὸν, * σαρκὶ θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς * κατεπείγη, τοὺς βροτοὺς * ἀθανατίζων τοὺς πιστούς, * μόνε ἀθάνατε.

Βατα σωφροσύνης * ἐπειτοίσωμεν τῷ Χριστῷ * ἐν πώλῳ μετριαῖοντι σαρκὶ, * καὶ προσείπωμεν αὐτῷ. * Ἐπὶ τὸ πάθος ὁ ἐλθὼν, * εὐλογητὸς εἰ, Σωτήρ.

Θεωτοκίου.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, * Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ. * διό σε μακαρίζομεν πιστῶς, * καὶ δοξάζομεν σεπτῶς, * αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, * εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἄμην.

* Άλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιρτὶ ἀποστέλλων * τοὺς Μαθητὰς, Χριστὸς ἔφη. * Λύσαντές μοι πώλον, * ἀγάγετε ἐπιβῆναι, * ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, * καὶ καθυποτάξω, ὡς Γίας, τῷ Πατρὶ:

Ἐρχεται ὁ Κύριος. * ἄνθιξόν σου τὰς πύλας, * Βηθανία, πρόσδεξαι * ἐν πίστει τὸν Δεσπότην. * καὶ γάρ ἡκαι ἔξαναστῆσαι ἐκ τάφου * Λαζαρὸν, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα.

Τὸ τρισσεφαὲς, Κύριε, * τῆς σῆς μοναρχίας * ἐκφαντερικαῖς λάμψειν * εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτον, * ἀπὸ πλάνης πολυσχιδῶν ἐπιστρέφει * πρὸς ἐνωπικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίου.

Χαίροις, τὸ παλάτιον * τοῦ πάντων Βασιλέως. * δι' ἡς τὰ βασιλεῖα * οὐρανῶν ἡνεῳχθη * τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ ἡ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἐν ταῖς ἑρήμοις * καὶ ὥρει καὶ σπηλαίοις, * ἡκατε, ἀθροίσθητε * σὺν ἡμῖν βασιφόροι, * ὑπαντῆσαι τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ. * ἐρχεται γάρ σώσαι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Ο Εἰρμός.

Ι Ἰὸν προδηλωθέντα * ἐν ὥραι τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τῷ τόκον, * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, * ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἡγού. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις.

Πήγος α'. Ποιητικ Λέοντος του Βασιλέως.

Περιφρονήσασα, ψυχή μου, τῶν θείων χρησμῶν, * εὐάλωτος γένοντος * ταῖς μηχαναῖς τοῦ ἐγθροῦ. * οἰκείᾳ ρωπῇ * παραδοθεῖσα τῇ φθορᾷ, * καὶ καρωθεῖσα ὑπὸ ἀμαρτίας πολλῆς * τὸ θεότευκτον ἀμφίον ἐρρύπεωσας, * καὶ ἀνευτρέπιστον * τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας. * ἀλλ' ἵνα μὴ * σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ ἐλχυσθῆς, * καὶ ὑποκεχρυμένη τῶν παθῶν * τῷ ἐνδύματι, ἀνακλιθεῖσα * τὰς εὐθύνας τῆς εἰσδόου εἰσπραχθῆς, * καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκβληθῆς, * τῷ Σωτῆρι κράξον. * Τὸ φοβερὸν ὅμιλα * ὁ λαβών, * ὅπερ εἴμι * καὶ ὁ ἡς μὴ ἔσσας, * καὶ πρὸ φταυροῦ * χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ * δι' ἐμὲ φορέσας, * τὸν σάκκον μου διαρρήξον, * καὶ εὐφροσύνην ἀμφίσσον, * καὶ ἐκ σκότους ἔξωτέρου, * καὶ κλαυθμοῦ αἰωνίου * βῦσαι με καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρίου.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἀπαντεῖς, τιμήσω μεν * ὑμνοῖς καὶ φῶδαις πνευματικαῖς, * τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου * καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, * τὴν πηγὴν τὴν ἀένναν, * ἐξ ἡς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ λάματα. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κάστρῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ιδιόμελον. Πήγος πλ. δ'.

Τοῦ γὰρ ψυχωφελῆ * πληρώσαντες Τεσταρακοστὴν, * καὶ τὴν ἀγίαν Εβδομάδα τοῦ Πάθους σου * αἰτοῦμεν κατιδεῖν, φιλάνθρωπε, * τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖα σου, * καὶ τὴν ἄφετον * δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, * ὁμοφρόνως μελψδοῦντες. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτὸν Ιδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνγέθως. Εἰς τὴν Τριθέτην, Τριπάρισον τῆς Ηραφητείας.

Πήγος γ'.

Ανυπόστατος, Κύριε, η ὄργὴ * τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλούς ἀπειλῆς Ασου. * καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἀτενίσαι * καὶ αἰτῆσαι παρὰ σου τὸ ἔλεος. * μὴ τῷ θυμῷ σου, * μηδὲ τῇ ὄργῃ σου ἀπολέσῃς ἡμᾶς, * οὓς ἐκ γῆς τῇ χειρὶ σου ἔπλασας.

Προκείμενον. Πήγος δ'. Ψαλμὸς ρχα'.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἱρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευαόμεθα Στίχ. * Ενεκα τοῦ οἶκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησε ἀγαθά σοι. Ηραφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΓ'. 10.

Ιύφρανθητι, Ιερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐμ φίλε, πάντες Εἰσι ἀγαπῶντες αὐτήν. Χάρητε ἀμα αὐτῇ χαρᾶ, πάντες ὅσοι

πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἔχθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὄτι τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔχεινω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἱρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὕμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. Ὡς εἰ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω κάγω παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὄστα ὑμῶν, ὡς βοτάνη, ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χειρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγίς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. Ἐν γάρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ φορμαῖς αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου. Οἱ ἀγνίζομενοι καὶ καθαρίζομενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος. Κάγω τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου. Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἔξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λουδ, καὶ Μοσῶχ, καὶ εἰς Θοβὴλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οἱ οὐκ ἀκηκόαστι μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἐωράκασί μου τὴν δόξαν. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἕξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων, ἐν λαμπτήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων, εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος· ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ οὗτοι Ἱσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ ἀπὸ αὐτῶν λήψομαι Ἱερεῖς καὶ Δευτέρας, εἶπε Κύριος. Ὁν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἀλλὰ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνὸς, καὶ σάββατον· ἐκ σαββάτου· ἥξει πᾶσα σάρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος. Καὶ ἔξελεύσονται, καὶ ὄψονται τὰ κωλὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἔμοι· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν δύ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς δρασιν πάσῃ σαρκὶ.

Προκειμενον. Ἡγούς πλ. β'. Ψαλμούς ρχβ'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στή/. Πρὸς σὲ ἡρα· τοὺς ὄφειλμούς μου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

· Η συνήθης Στιγολογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίγους ἵ. καὶ ψᾶλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δῖς καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ ε'. Ἰδιόμελα τοῦ ὅσιου καὶ δικαίου Λαζάρου, ποιοῦντες αὐτὰ ἐπτά.

· Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'. Δίς.

Τὴν ψυχωρελῆ * πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, * καὶ τὴν ἀγίαν Εβδομάδα τοῦ Πάθους σου * αἰτοῦμεν κατιδεῖν, φιλάνθρωπε, * τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖα σου, * καὶ τὴν ἄφατον * δι' ἡμᾶς οἰχονομίαν σου, * ὥμερρόνως μελωδοῦντες. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, * ίκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πληθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἰλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόρεθα.

Εἰτα ψᾶλλομεν τοῦ ἀγίου Λαζάρου Ἰδιόμελα ε'.

Ποίημα τοῦ εὐσεβίου Βασιλέως Κυρίου Λέοντος τοῦ Σοροῦ.

· Ἡχος πλ. β'. Δίς.

Κύριε, * Λαζάρου θέλων τάφον ἴδεῖν, * ὁ μελλων γνώμη τάφων οἰκεῖν, * ἐπηρωτας. * Πίστη τεθείκατε αὐτόν; * μαθὼν δὲ ὁ οὐκ ἡγνόεις, * ἐφώνεις ὃν ἐπέθεις. * Λαζάρε, δευρο ἔξω. * καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἀπνοὺς * τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, *. σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

· Ἡχος ὁ αὐτός. Δίς.

Κύριε, * ἐπὶ τὸν τάφον * τοῦ τετραχημέρου, * ἐπὶ τὸ μνῆμα Κῆλθες Λαζάρου, * καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ράνας, * νεκρὸν * τετραχημερὸν * ἡγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς. * διὸ. * θάνατος ἐδέθη φωνῇ, * τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσὶ. * τότε χαρᾶς ἐπληρώυτο * τὸ στήρος τῶν Μαθητῶν, * καὶ μία παρὰ πάντων * ἐλειτουργεῖτο συμφωνία. * Εύλογημένος εἰ, Σωτήρ. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * ἡ φωνὴ σου κατέλυσε * τοῦ ἄδου τὰ βασιλεια, * καὶ Κόλογος τῆς ἑκουσίας σου. * ἡγειρεν ἐκ τάφου τετραχημερον, * καὶ γέγονεν ὁ Λαζάρος * τῆς παλιγγένεσίας. * πρωτίμιον σωτήριον. * Πάντα * δυνατά σαι, Δέσποτα, * τῷ πάντων Βασιλεϊ. * δώρησαι τοῖς δούλοις σου * ιλασμὸν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, * πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου * τὴν ἐκ νεκρῶν φωνῆσαντός σου τοῦτον, * ὁ ἄδης * ἐσκυλεῖθη, καὶ ἀπέλυσε * τὸν τετραήμερον βοῶντα σοι. * Εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Κύριε, * παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, * ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, * ἵνα ἐγείρῃς τὸν φίλον σου. * καὶ δαχρύσας ἐπ' αὐτῷ * νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, * ὡς Θεὸς * τοῦτον τετραήμερον ἥγειρας, * καὶ ἐβόα σοι, Σωτήρ. * Εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Επιστὰς * τῷ μνήματι Λαζάρου, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * καὶ φωνή-
σας τὸν νεκρὸν, * ὡς ἔξ ὑπνου ἔξανέστησας. * ἀπετείσατο τὴν φθορὰν * τῆς ἀφθαρσίας τῷ νεύματι, * καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ * δεδεμένος κειρίαις. * Πάντα δύνασαι, * πάντα σοι δουλεύει,
φιλάνθρωπε, * πάντα σοι ὑποτέτακται. * Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἐτερον Ἰδιόμελον, ποίησα Ἀνδρέου Τυφλοῦ.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Τιὴν ψυχωφελῆ * πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, * βοήσωμεν. *
Τακτροίς, πόλις Βηθανία, * πατρὶς ἡ τοῦ Λαζάρου. * χαίρετε. *
Μάρθα καὶ Μαρία, * αἱ τούτου ἀδελφαί. * αὔριον γάρ * Χριστὸς παραγίνεται * ζωῶσαι δρῆματι * τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν. * οὐ φωνῆς ἀκούσας * ὁ πικρὸς καὶ ἀχόρεστος ἄδης, * φρέψω τρομαξάς * καὶ μέγα στενάξας, * ἀπολύτει Λαζάρον * κειρίαις ἐσφιγμένον. * οὐ τῷ θαύματι * δῆμος Ἐβραίων ἐκπλαγεῖς, * μετὰ βαίων καὶ κλαίδων * αὐτῷ προσυπαντήσουσι, * καὶ ὄφθήσονται * εὐφρημοῦντες παῖδες * ὃν φθονοῦσι πατέρες. * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου, * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Εἰσοδος. Φῶς ίλαρόν. Ἐσπέρας Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμός ρχγ'.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἡν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ' 33.

Κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίγην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. (Κεφ. Ν'. 1.) Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν αὐτὸν, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν. Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισίν αὐτοῦ, τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφιάσαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γάρ κατεριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἰ-

γυπτος ἐβδομήκοντα ημέρας. Ἐπει δὲ παρῆλθον αἱ ημέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ, λέγων· Εἰ εὑρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὄτε Φαραὼ, λέγοντες· Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, φῶ ὥρυξε ἐραυτῷ ἐν γῇ Καναάν, ἔκει με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ· Ἀνάβθη, θάψον τὸν πατέρα σου, καθέπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραὼ, καὶ οἱ πρεβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ σίκια ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ συγγέννεα αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ιππεῖς· καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτὰδ, ὃ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ισχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατέρι αὐτοῦ ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλων Ἀτὰδ, καὶ εἶπαν· Πένθος μέγα τοῦτο ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὗτως οἱ νισι αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ νισι αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ θάψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιόν ἐν κτήσαι μνημείου παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέκαντι Μαριθῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συνανέβαντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, ὅτι τίθυκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπαν· Μήποτε μνησικακῆσῃ ημῖν Ἰωσὴφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀταποδῷ ημῖν πάντα τὰ κακά, & ἐνδειξάμεθα εἰς αὐτόν. Καὶ παρεγγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ εἶπαν· Ο πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων· Οὕτως εἴπατε Ἰωσὴφ· Αφες αὐτὸς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνέδηξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντον τοῦ Θεοῦ τῷ πατρός σου. Καὶ ἔλαυσεν Ἰωσὴφ, λαλούντων αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπαν· Οίδες ημεῖς σοι οἰκέται. Καὶ εἶπεν αἵματις Ἰωσὴφ· Μή φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ σιμι ἵγει ὑμᾶς ἐβούλευσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὃ δὲ Θεὸς ἐβούλευσε περὶ ἐμοῦ· εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ἀς στήμερον, καὶ τρεπῇ λαὸς πολός. Καὶ εἶπον αἵματις· Μή φοβεῖσθε· ἔγω διαθέρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν· αὐτοὺς, καὶ ἐλαλησεν αὐτῶν·

εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώχησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔγινεν Ἰωσήφ ἐτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδία, ἵως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχίρ τοῦ υιοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὠμοσεν ὁ Θεὸς τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υιοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὄστα μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. Ἡγ. δ'. Ψαλμός ρκδ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὄρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΔΑ'. 8.

Ιαί, ἀνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ύγιῶς. Υἱὸν γένετο σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως· διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὔρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τοιαύτη καλῶς σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γάρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυσμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐπιστήσεν εὐχρηστὸν ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ωσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῇ τὸν βίον. Καὶ αὖσταται ἔκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ σίκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπειναις. Θεωρήσασα γεωργίον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατερύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἴσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤριε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Καὶ ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἔστι τὸ ἔργα τοῦτο, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήγηεις αὐτῆς ἔκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χειρας αὐτῆς ἔρειδει εἰς ἀτραχτον. Χειρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἔξετενε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν σίκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν ποῦ χρονίζῃ· πάντες γάρ δὲ παρ' αὐτῆς ἐνθεδυμένοι εἰσὶ. Διστάς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύζσου καὶ πορφύρας ἰσαυτῇ ἐνδύματα. Περιβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡγίκα ἀν καθίσῃ ἐν σινεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοικῶν τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαγαναῖοις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσ-

αύτῆς. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἑσχάταις. Στεγναὶ διατριβαὶ οἰκων αύτῆς, στῖτα δὲ ὄχηρά οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἢ δὲ ἐλεγμοσύνη αύτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αύτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνήρ αύτῆς ἦνεσεν αύτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν· σὺ δὲ ὑπέρχεισαι, ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον καλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αύτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνήρ αύτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀχολουθία τῶν Πρωτηγιασμένων, ὡς συγγένιας.

· Ιστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σῆμερον, οὔτε Μαρτυρικὸν, οὔτε Θεοτοκίον, οὔτε Ὁκτώηγος ψαλλεται ἄχρι του Σαββάτου του ἀγίου Θωμᾶ.

ΤΗ ΑΥΓΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Ἀπόθειπνον, ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα, ποίημα τοῦ ἀγίου Πατρὸς χυρίου Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

· Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ο Ειρυός.

· **Ο** δὴν ἐπινίκιον * ἄσωμεν πάντες * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυμαστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, * ὅτι δεδόξασται.

Νεκρὸν τετραήμερον * ἐξαναστῆσας, * Σωτὴρ μου, τὸν Δαΐζαρον, * τῆς φθορᾶς ἀπηλλαξας * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ ἐδειξας, ὡς δυνατὸς, * τὴν ἐξουσίαν σου.

Φωνήσας τὸν Δαΐζαρον * ἐκ τοῦ μνημείου * εὐθὺς ἐξανέστησας· * ἀλλ' ὁ ἄδης κάτωθεν * πικρῶς ὡδύρετο, * καὶ στένων ἐπρεμε, Σωτὴρ, * τὴν ἐξουσίαν σου.

· Εδάκρυσας, Κύριε, * ἐπὶ Δαΐζαρῳ, * δειχνύων τὴν σάρκωσιν * τῆς οἰκονομίας σου, * καὶ ὅτι φύσει Θεὸς * ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς * γέγονας ἀνθρωπος.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα * καὶ τῆς Μαρίας * κατέπαυσας, Κύριε, * ἐκ νεκρῶν τὸν Δαΐζαρον * ἐξαναστῆσας, Σωτὴρ, * καὶ δεῖξε ἔμπνουν τὸν νεκρὸν * τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως * τῆς ἀνθρωπίνης * ἡρώτησας, Δέσποτα· * Ποῦ τέθειται Δαΐζαρος; * δειχνύων πάσι, Σωτὴρ, * ἀνθεύτων τὴν πρὸς ἡμᾶς * οἰκονομίαν σου.

Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας * τότε τοῦ ἄδου * φωνήσας τὸν Λάζαρον, * καὶ τὸ κράτος ἔσεισας * τοῦ πολεμήτορος, * καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ σταυροῦ * τρέμειν σε, μόνε Σωτήρ.

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον * ὑπὸ τοῦ ἄδου * κρατούμενον, Δέσποτα, * ως Θεὸς προέφθασας, * καὶ ἐλυσας τῶν δεσμῶν * τῷ σῷ γάρ πάντα, δυνατέ, * είκει προστάγματι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Γιὸν καὶ Πνεῦμα, * Τριάδα ἀχώριστον * ἐν Μονάδι φύσεως, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτὴν, * ως ἐνα ἄκτιστον Θεὸν, * δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεωτικίον.

* Ατρέπτως ἐκύησας, * Παρθενομῆτορ, * τὸν Κτίστην τῆς φύσεως * ἐξ ἀγίου Πνεύματος, * καὶ εὐδοκίαν Πατρὸς * γενόμενον ὅπερ ἐσμὲν, * δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

* Ωδὴ β'. Ο Ειρμός.

* Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα σοι * τῷ φωνῆσαντι μόνον, * καὶ ἐκ τοῦ τάφου νεκρὸν * τεταρταῖον τὸν φίλον * ἐγείραντι Λάζαρον.

* Ήκουσε * τῆς φωνῆς σου ὁ ἀπνους, * καὶ ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν * ἐξανέστη εὐθέως * δοξάζων σε, Κύριε.

* Πρόσταγμα * ζωηφόρου φωνῆς σου * δεξάμενος ὁδωδὼς, * ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, * Σωτήρ μου, ὁ Λάζαρος.

* Εδάχρυσας * ἐπὶ φίλῳ, Σωτήρ μου, * πιστούμενος τὴν ἡμῶν * ως ἐφόρεσας φύσιν, * καὶ τοῦτον ἀνέστησας.

* Ετρόμαξεν, * ως κατείδεν ὁ ἄδης * παλινδρομοῦντα εὐθὺς * τὸν δεδεμένον κειρίας * φωνῇ πρὸς τὴν ᾧδε ζωήν.

* Εξέστησαν * τῶν Εβραίων οἱ δῆμοι, * ὅτε φωνήσας, Σωτήρ, * ἐξανέστησας λόγῳ * ὁδωδότα τὸν Λάζαρον.

* Εσείσθησαν * τὰ ταμεῖα τοῦ ἄδου, * ως ἐψυχοῦτο εὐθὺς * κάτω Λάζαρος τότε * τῇ φωνῇ τοῦ ζωάσαντος.

* Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

* Λιθον, * ὃν ἀπεδοκίμασαν * οἱ οἰκοδομοῦντες, * οὔτος ἐγενήθη * εἰς κεφαλὴν γωνίας * αὐτὸς ἐστιν ἡ πέτρα, * ἐν ἥ * ἐσπερέωσε * τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, * ἦν ἐξ ἐθνῶν * ἐξηγόρασσε.

* Θαῦμα * ξένον καὶ παράδοξον! * πῶς ὁ Κτίστης πάντων * ὅπερ οὐκ ἥγνοιε, * ως ἀγνοῶν τήρωται. * Ποῦ κείται ὃν θρηνεῖτε; * ποῦ τέθειται Λάζαρος, * ὃν μετ' ὄλιγον ἐκ νεκρῶν * ζῶντα ὑμεν * ἐξαναστήσω ἐγώ;

Λιθον, * ὃν σοι προσεκύλισαν * οἱ κηδεύσαντές σε, * τοῦτον συγκινήσαις * ὁ Ἰησοῦς προστάξας, * εὐθὺς ἀνέστησέ σε, * φωνήσας σοι, Δάζαρε· * Ἀνάστα, δεῦρο πρός με, * ἵνα τὴν σήν * ὁ ἄδης πτῆξῃ φωνήν.

Μάρθα * καὶ Μαρία, Κύριε, * ὁδυρυμοῖς ἐβών· * Ἰδε, ὃν ἐφτάλεις * νῦν τεταρταῖς ὅξει· * εἰ δὲ ἡς ὥδε τότε, * οὐκ ἔθυησκε Λάζαρος, * ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντὶ, * τοῦτον εὐθὺς * φωνήσας ἦγειρας.

Πάντας * ἐπὶ φιλῷ δάκρυα, * δι' οἰκονομίαν * ἐδειξας τὴν σάρκα, * τὴν ἑξήμιτην ληφθεῖσαν, * οὔσιᾳ, οὐ δοκήσει, * Σωτὴρ, ἐνωθεῖσαν σοι, * καὶ ὡς φιλάνθρωπος Θεὸς, * τοῦτον εὐθὺς * φωνήσας ἤγειρας.

Οἶμοι, * ὃντας νῦν ἀπόλωλα! * ἐκβοῶν ὁ ἄδης * οὗτα προσεφώνει * τῷ θανάτῳ λέγων· * Ἰδού, ὁ Ναζωραῖος· * τὰ κατώ συνέσεισε, * καὶ τὴν γαστέρα μου τερψάν, * ἀπνουν νεκρὸν * φωνήσας ἤγειρε.

Ποῦ ἡ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; * ποῦ ἡ ἀπιστία; * ἕως πότε πλάνοι; * ἕως πότε νόθοι; * ὅρπτε τὸν θανόντα * φωνῇ ἔξαλλομενον, * καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ; * ὃντας μιοι * τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς!

Δόξα.

Ἐνε * τῆς Τριάδος οἶδα σε, * εἰ καὶ ἐσαρκωθης· * ἔνα καὶ δοξάζω * Γιὸν σεσαρκωμένον, * τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου * ἀσπόρως βλαστήσαντα, * καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι * ἔνα Γιὸν * δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίν.

Ξένον * καὶ φρικτὸν τὸ δράμα, * ἐξ οἰκονομίας, * ὅπερ προεάρων * οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται, * Παρθένον Θεοτάκον * ἀσπόρως μὲν κύουσαν, * ἀφύρως τικτουσάν Θεόν, * μένουσαν δὲ * καὶ μετά τόκον ἀγνήν.

Ωδὴ δ. Ο Ειρυός.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, * καὶ ἡ σελήνη * ἔστη ἐν τῇ ταξὶ αὐτῆς· *
Εὐψωθης, μακρόθυμε, * ἐπὶ τοῦ ξύλου, * καὶ ἐπηξας ἐν αὐτῷ * τῷ * τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Ἐδάκρυσας, Κύριε, * ἐπὶ Δάζαρφ, * δειξας ὅτι ἄνθρωπος εἰ· * καὶ ἤγειρας, Δέσποτα, * τὸν τεθνεῶτα, * καὶ ἐδειξας τοὺς λαοὺς * ὅτι Τιὸς εἰ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἀπνους ὡς ἥκμασε * τὸ πρόσταγμά σου, * Δεῦρο ἔξα, Δάζαρε, * δρομαῖος ἀνίστατο * σὺν τοῖς επαργάνοις, * καὶ ἤλασθε, ἄγαθε, * δεικνὺς τὸ χράτος σου.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα * καὶ τῆς Μαρίας * κατέπαυσας,
Χριστὲ ὁ Θεός· * φωνήσας τὸν Λάζαρον * αὐτεξουσίως * συνήγειρας τῇ φωνῇ, * καὶ προσεκύνησέ σοι.

Δακρύσας, ως ἀνθρωπος, * ἐπὶ Λαζάρῳ, * ἔξηγειρας αὐτὸν,
ώς Θεός· * ἡρώτας· Ποῦ τέθειται * ὁ τεταρταῖος; * πιστούμενος,
ἀγαθὲ, * τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Τοῦ πάθους τὰ σύμβολα * καὶ τοῦ σταυροῦ σου * γνωρίσαι
βουληθεῖς, ἀγαθὲ, * τοῦ ἄδου τὴν ἀπληστὸν * γαστέρα ρήξας *
ἀνέστησας, ως Θεὸς, * τὸν τετραήμερον.

Τίς οὖδε, τίς ἕκουσεν, * ὅτι ἀνέστη * ἀνθρωπος νεκρὸς ὁδωδῶς; * Ἡλίας μὲν ἦγειρε * καὶ Ἐλισσαῖος, * ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, * ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Τοῦ πάθους σου, Κύριε, * τὴν δύναστείαν, * ὑμνοῦμεν καὶ τὰ
πάθη, Χριστέ· * τῇ μὲν γὰρ, ως εὐσπλαγχνος, * ἐθαυματούργεις, *
τὰ δὲ οἰχονομικῶς * εἴλου, ως ἀνθρωπος.

Θεὸς εἶ καὶ ἀνθρωπος, * ἐπαληθεύων * τοῖς πράγμασι τὰ ὄνόματα· * ἐπέστης τῷ μνήματι * σαρκὶ ὁ Λόγος, * καὶ ἦγειρας,
ώς Θεὸς, * τὸν τετραήμερον.

Ἐξέστησαν, Δέσποτα, * Ἐβραίων δῆμοι, * ως εἰδον ἀναστάντα νεκρὸν * ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον * σὺν τῇ φωνῇ σου, * καὶ
ἔμειναν ἀπειθεῖς * τῶν θαυμασίων σου.

Δᾶξα.

Αχρόνως ἔξελαμψας * ἐκ τοῦ Πατρός σου, * ως εἰς τῆς Τριάδος, Σωτῆρ· * ἐν χρόνῳ, ἐν Πνεύματι * ἐκ τῆς Παρθένου * προῆλθες σάρκα λαβὼν * ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἀσπορος * τῆς Θεοτόκου, * ὁ τόκος ἀνευ πάθους
φθιρᾶς· * Θεὸς γὰρ ἀμφότερα * θαυματουργήσας, * ἐκένωσεν ἐαυτὸν, * ίνα ἥμεν ἐνωθῇ.

Ωρὴ ἐ· Ο Εἰρηνός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἥμεν, * Γιὲ τοῦ Θεοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐκτός
τοῦ Θεοῦ οὐ γινώσκομεν· * τὸ ὄνομά σου ὄνομαζομεν, * ὅτι
Θεὸς ζώντων * καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις. Δις.

Ζωὴ ὑπάρχων, Κύριε, * καὶ φῶς ἀληθινὸν, * Λάζαρον φωνήσας ἀνέστησας· * ως δύνατος γὰρ πᾶσιν ἐδειξας, * ὅτι Θεὸς ζώντων * καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὴν ἀστεκτόν σου πρόσταξιν * μὴ φέρων, Ἰησοῦ, * ἄδης ὁ πολλοὺς δεξάμενος ἐπτηξε, * καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον * σὺν τῇ φωνῇ ζῶνται * καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Τὸν χοῦν συνάψας Πνεύματι, * ὁ πάλαι τὸν πηλὸν * Πνεύ-

Triodium.

ματι ψυχώσας ζωῆς, Λόγε, λόγω σου, * καὶ νῦν δὲ λόγω ἔξαντησας * ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον * καὶ τῶν καταχθονίων.

Τῶν νεύματι σου, Κύριε, * ἀνθέστηκεν οὐδεὶς· * ὅτε γὰρ νεκρὸν ἐφώνεις τὸν Λαζάρον, * εὐθὺς ὁ ἀπνους ἔξανιστο, * καὶ τὰ δεσμὰ φέρων * ποσὶ περιεπάτει.

*Ω Ιησοῦσιν ἄνοια! * ὡ πάρωσις ἔχθρῶν! * τις οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντα; * Ἡλίας πᾶλαι ἔξανέστησεν, * ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, * ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

*Ανείκαστε, μακρόθυμε, * ὁ πάντα δι' ἡμᾶς * πράττων ὡς Θεὸς, καὶ πάσχων ὡς ἀνθρωπος, * πάντας μετόχους ἡμᾶς ποίησον * τῆς σῆς Βασιλείας, * πρεσβείας τοῦ Λαζάρου.

Δέξα.

Προάναρχε, συνάναρχε, * ὁμότιμε Τριάς, * Πάτερ παντοκράτορ, Υἱὲ, Πνεῦμα ἄγιον, * Μονάς ἄγια, τρισυπόστατε, * τοὺς ἐξ Ἀδάμ σωζε * πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγραντον γαστέρα σου * ἡγίασεν, ἀγνή, * τάρκα ἐξ αὐτῆς λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, * ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, * ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, * καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ωδὴ σ'. Ο Εἰρμός.

*Α πέρροψάς με εἰς βάθη * καρδίας θαλάσσῃς, * καὶ ἐσωτάς, * Α με, Σωτὴρ, * δουλείας θανάτου, καὶ ἐλυστας τῶν δεσμῶν * τῶν ἀνομιῶν μου. Δίς.

*Ηρώτησας ποῦ είμι, * ὁ πάντα γινώσκων * ἐδάχρυσάς με, Σωτὴρ, * ὡς ἀνθρωπος φύσει, * καὶ ἡγειράς με νεκρὸν * τῷ προτάγματι σου.

*Εφώνησάς με ἐξ ἄδου, * Σωτὴρ, κατωτάτου, * βοᾷ Λαζαρος πρὸς σὲ * τὸν λύτην τοῦ ἄδου, * καὶ ἡγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματι σου.

*Ενεδύσας με, Σωτὴρ, * τὸ πήλινον σῶμα, * καὶ ἐπνευσάς μοι ζωὴν, * καὶ εἰδον τὸ φῶς σου, * καὶ ἡγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματι σου.

*Εψύχωσας σὺ τὴν ἀπνουν * μορφὴν τῆς σαρκός μου· * συνέσφιγξάς με, Σωτὴρ, * ὀστέοις καὶ νεύροις, * καὶ ἡγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματι σου.

Τὴν παμφάγον διαρρήξας * γαστέρα τοῦ ἄδου, * ἐξήρπασάς με, Σωτὴρ, * τῇ σῇ δυναστείᾳ, * καὶ ἡγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματι σου.

*Εφόρεσάς μου, Σωτὴρ, * τὸ φύραμα ὅλον, * ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν * τὴν ἀχραντον μήτραν, * ἐξ τῆς προηλθες σαρχωθεις, * εἰς ὧν τῆς Τριάδος.

Δόξα.

Τριάς ἀγία, δοξάζω * τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, * καὶ σὺν Ἀγ-
γέλοις ὑμῶν * τὸν τρισάγιον ὑμνον· * ἐλέησον τὰς ψυχὰς * τῶν
σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντὸν σου νηδὺν * ὑπέδυ οὐ Λόγος, * ἐτήρησε δὲ αὐ-
θις * μετὰ γέννησιν ταύτην * ἀγνῆν, Θεογεννήτορ. * θαύμα ὅντως
παράδοξον!

Ωδὴ ζ. Ο Εἰρυός.

* Πτούς ἐν καμίνῳ Πατέας σου, Σωτὴρ, * οὐχ ἡψατο * οὐδὲ
παρενώχλησε τὸ πῦρ· * τότε οἱ τρεῖς, * ὡς ἐξ ἐνὸς στόμα-
τος, ὑμνουν * καὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὔλογητὸς οὐ Θεός, * οὐ
τῶν Ιιατέρων ἡμῶν.

* Επὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας, Σωτὴρ, * ὡς ἀνθρωπος, * ἵνα δείξῃς
πᾶσι τοῖς λαοῖς, * ὅτι Θεός ὁν * δι' ἡμας ἀνθρωπος ὥφθης· * καὶ
ἐκὼν ἐδάκρυσας, * τύπους ἡμῖν προτιθεὶς * ἐνδιαθέτου στοργῆς.

* Ο τεταρταῖς Λάζαρος, Σωτὴρ, * ὡς ἡκουσε * κάτω τῆς φω-
νῆς σου, ἀναστὰς * ἀνύμνησέ σε, * καὶ γεγηθώς οὕτως ἐβόα· *
Σὺ Θεός καὶ Κτίστης μου· * σὲ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ * τὸν ἀνα-
στήσαντά με.

* Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι, Σωτὴρ, * οὐ Λάζαρος * κάτωθεν ἐβόα,
Αυτρωτὰ, * ἀλλ᾽ οὐδαμῶς * ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ ἄδου, * ἐὰν
μόνον κραξῆς μοι· * Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· * σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

* Παρακαλῶ σε, Λάζαρε, φησίν, * ἀναστηθί, * ἔξελθε τῶν
κλείθρων μου ταχὺ, * ἀπιθε οὖν· * καλόν μοι γάρ ἔνα θρηνῆσαι *
πικρῶς ἀφαιρεύμενον * παρὰ πάντας, οὓς πρὶν * πεινῶν κατέ-
πιον.

* Καὶ τί βραδύνεις, Λάζαρε; φησίν· * οὐ φίλος σου· * Δεῦρο ἔξω,
κραξεῖ εἴστηκάς· * ἔξελθε οὖν, * ἵνα κάγω ἀνεστὶν λάβω· * ἀφ' οὐ
γάρ σε ἔφεγον, * εἰς ἐμετὸν ἡ τροφὴ * ἀντεκατέστη μοι.

* Τί οὐκ ἐγέρη, Λάζαρε, ταχύ; * ἀνέχραξε * κάτωθεν οὐ ἄδης
θρηνῶδῶν· * τί οὐκ εὐθὺς * ἔξαναστὰς τρέχεις τῶν ὥδε; * ἵνα
μή καὶ ἄλλους μοι· * αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς * ἔξαναστήσας σε.

* Εθαυμαστώθης, Δέσποτα Χριστὲ, * ἔξαίσια * τότε ἐργασάμε-
νος πολλά· * φῶς γάρ τυφλοῖς, * κωφῶν δὲ ὡτα τηνοιξας λόγω, *
καὶ τὸν φίλον Λάζαρον * ἐκ τῶν νεκρῶν, ὡς Θεός, * φωνήσας ἡγειρας.

Δόξα.

* Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, * δοξάζοντες * ἀναρχον Πατέρα
καὶ Υἱὸν, * Πνεῦμα εὐθές, * μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, * ἦν τρισ-
σῶς ὑμνήσωμεν· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

· Ως τῆς Τριάδος ἔνα σε, Χριστέ, * δοξάζομεν, * ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς * δίχα τροπῆς, * ἀνθρωπικῶς πάντα ἡνέσχου, * μὴ ἔκστας τῆς φύσεως * τῆς πατρικῆς, Ἰησοῦ, * εἰ καὶ ἡνῶθης ἥμεν. · Ωδὴ η'. Ο Εἱρμός.

· Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * καὶ τὸ ὑδωρ * τὸ ὑπεράνω * τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

· Ο Ποιητής καὶ συνοχεὺς * τῶν ἀπάντων * δι' εὐσπλαγχνίαν* ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη, * ἐγείραι τὸν Λαζαρὸν.

· Ο τεταρταῖος ὄδωδὼς * καὶ κειρίσις * συνειλημένος * ἥλατο ἔμπνους ὁ ἀπνους, * φωνοῦντος σου, Κύριε.

· Γῶν Ἰουδαίων ὁ λαὸς * ὡς ἐώρα * τὸν τεθνεῶτα * τῇ σῇ φωνῇ ἀναστάντα, * Χριστὲ, διεπρίετο.

Οι σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς * Ιουδαῖοι, * τι ἀπιστεῖτε * τῇ τοῦ Λαζαροῦ ἐγέρσει; * Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

· Αγαλλιάσθω ἡ Σιών, * καὶ ὑμνεῖτω * τὸν Ζωοδότην, * τὸν ἀναστῆσαντα λόγῳ * ἐκ τάφου τὸν Λαζαρὸν.

· Αἱ στρατιαι τῶν οὐρανῶν * καὶ τὸ γένος * τῶν γηγενῶν σε* ὑμνησαν, ὅτε, Σωτὴρ μου, * τὸν Λαζαρὸν ἡγειρας.

Δόξα.

· Σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, * καὶ τὸ Πνεῦμα * δαξιογοῦμεν, * καὶ ἀσιγήτως βοῶμεν. * Τρισάγιε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ * τὸν τεχθέντα * ἐκ τῆς Παρθένου, * μὴ χωρισθέντα τοῦ θρόνου * τῆς ἀγίας δόξης σου.

· Ωδὴ θ'. Ο Εἱρμός.

· Ε ποίησε χράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ· * καθεῖλε γάρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, * καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· * ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * Ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, * καὶ κατεύθυνεν τὴν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

· Γινείτω τὸ θαῦμα * Βηθανία σὺν ἥμεν· * ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάχρισεν ὁ Κτίστης * τὸν Λαζαρὸν ἀνιστῶν, * νόμῳ φύσεως σαρκός· * καὶ Μάρθας τὰ δάκρυα λοιπὸν * καὶ τὸν κλαυθμὸν Μαρίας * εἰς χαρὰν μεταβαλὼν, * τὸν νεκρὸν ἐγείρει.

Πιστούμενος, Λόγε, * τὴν ἀνάστασιν τὴν σήν, * ἐκάλεσες τὸν Λαζαρὸν ἐκ τάφου * καὶ ἡγειρας ὡς Θεὸς, * ἵνα δειξης τοῖς λαοῖς * Θεόν σε καὶ ἀνθρωπον ὄμοιον * ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, * καὶ ἐγέραντα Ναὸν * τὸν τοῦ σώματός σου.

Συνέσεισας πύλας * καὶ μοχλούς τοὺς σιδηροῦς· * ἐφόβησας τὸν ἄδην τῇ φωνῇ σου, * καὶ ἐπτηξε σὺν αὐτῷ * καὶ ὁ θάνατος

εὐθὺς, * ως εἶδον τὸν Λαζαρὸν, Σωτὴρ, * τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, * ψυχωθέντα τῇ φωνῇ * καὶ ἔκαναστάντα.

Ἐξέστησαν πάντες, * ως ἐώρων σε, Σωτὴρ, * δακρύοντα τὸν Λαζαρὸν θανόντα, * καὶ ἐλεγον· οἱ δεινοί· * "Ιδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ! * Εὐθὺς οὖν ἐφώνησας αὐτὸν, * καὶ ἀναστὰς ὁ ἄπνους * ἀφηρεῖτο τὴν φθοράν * τῷ πρωστάγματι σου·

Ἐσείσθησαν πῦλαι, * συνετρίβησαν μοχλοί, * ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ τεθνεῶτος· * ὁ ἄδης δὲ τῇ φωνῇ * τῆς δυνάμεως Χριστοῦ * πικρῶς ἀνεστέναξε θρηνῶν, * καὶ ἀνεβόα· Οἴμοι! * τίς καὶ πόθεν ἡ φωνὴ * ἡ νεκρούς ζωοῦσα;

Ἀνάστα ἐντεῦθεν * ὑπακούσας τῆς φωνῆς· * ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· * οὗτος ἐστιν, ὁ τὸ πρὸν * ἀναστήσας τοὺς νεκρούς. * Ἡλίας μὲν ἥγειρε νεκρὸν, * καὶ Ἐλισσαῖος ἄμα, * ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν * καὶ λαλῶν καὶ πράπτων.

Τοιοῦτον σου, Λόγε, * τὴν ἀνεκαστὸν ισχύν· * ὀστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν θανόντα * ἥγειρας λόγῳ τῷ σῷ, * ως τῶν δλῶν Πλαστούργος, * καὶ τοῦτον ἀνέστησας, Σωτὴρ, * ἐκ τῶν καταχθονίων, * ως τῆς χήρας τὸν οἰὸν * τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα.

Τριάς παναγία, * Πάτερ ἀναρχε Θεὲ, * συνάναρχε Γιὲ καὶ θεῖ Λόγε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα ἀγιον Θεοῦ, * τὸ ἐν καὶ τρισηλιον φάσι, * ἡ συμφυὴς οὐσία, * εἰς Θεὸς καὶ Κύριος, * οἰκτειρὸν τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Ο πάντα ποιήσας * ἐν σοφίᾳ, Ἰησοῦ, * καὶ ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, * καὶ ὅλος μένων ἀεὶ * ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, * τὸ ἄγιόν σου Πνεῦμα, Χριστὲ, * ἐπὶ τὸ ποίμνιόν σου * καταπέμψας, ως Θεὸς, * ἐπισκίασον ἡμᾶς.

Ιστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαιινησίμου, οὔτε Ὁκτώηχος, οὔτε Μαρτυρικὸν, οὔτε Θεοτοκίον ψάλλεται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ,
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Θεὸς Κύριος, εἰς Ἡχὸν α'. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριπά-
ριον ἐκ τρίτου.

Ἡχὸς α'.

Πρήν κοινὴν ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, * ἐξ
νεκρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἔθεν καὶ ἡ-
μεῖς, ὡς οἱ παιδεῖς, * τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, * σοὶ τῷ
νικητῇ * τοῦ θανάτου βωῶμεν· * Ωσανὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐ-
λογημένος ὁ ἑρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Εἰτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα, τὸ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυ-
ρίῳ μου.

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἡχὸς α'.

Kατοικτείρας τῆς Μάρθας * καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, * ἐκκυλίσαι
τὸν λίθον * ἐξ τοῦ τάφου προσέταξας· * ἀνέστησας φωνῆς
τὸν νεκρὸν, * συντρίψας τοῦ θανάτου τοὺς μοχλούς, * τὴν τοῦ
κόσμου, Ζωδότα, * ὡς δι' αὐτοῦ πιστούμενος ἀνάστασιν. * Δέξα
τῇ δυναστείᾳ σου, Σωτήρ· * δέξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, * δέξα τῷ
διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δέξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Εἰτα στιχολογοῦμεν τὸν Α-
μωβον, καὶ λέγομεν καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρα.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος· καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως ἐν Κυ-
ριακῇ, καὶ μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἡχὸς πλ. α'.

Hηγή τῆς σοφίας * καὶ τῆς προγνωστεῶς, * τοὺς περὶ Μάρθαν
τρόπωτας, * ἐν Βηθανίᾳ παρὼν, * Ποῦ τεθείκατε, βωῶν, * φίλων
τὸν Λάζαρον; * ὃν δακρύσας συμπαθῶς, * τετραήμερον νεκρὸν *
ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, * φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμων, * ὡς Ζω-
δότης καὶ Κύριος.

Δέξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Ἀναστασιν Χριστοῦ θεασά-
μενοι, καὶ ὁ Ν'. Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ εἰς τὸν Ναὸν
τοῦ ἀγίου Λαζάρου. Ἀναγνώστεις δὲ πιστοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατέ-
Ιωάννην περὶ τῆς Ἐρτῆς λόγων ἔγ'. καὶ ἔδ'. Οἱ Κανόνες μέχρι
τῆς σ'. Ὁδῆς, ἐκεῖθεν δὲ τὰ Τετραώδια εἰς Στίχ. ιβ'.

Ο Κανών, ποίημα Θεολόγους.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

Α σωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν
ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, * φόδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδάξασται. Δις.

Λαζαρὸν τεθνεῶτα * νεύματι τῷ θείῳ ἔξανέστησας, * Πλα-
στούργες ὡς ὑπάρχων * καὶ ζωῆς ταμειοῦχος, φιλάνθρωπε.

Δόγμα τὸν τεταρταῖον * Λαζαρὸν ἀνέστησας, ἀθάνατε, * σκο-
τεινόμορφον ἄδου * διαλύτας ισχὺ βασίλειον.

Πᾶσι τῆς ὑπερβέου * γνώρισμα Θεότητος ὑπέδειξας, * ἐκ τῶν
νεκρῶν ἐγείρας * τετραήμερον Λαζαρὸν, Δέσποτα.

Σήμερον Βηθανία * προανακηρύττει τὴν ἀνάστασιν * Χριστοῦ
τοῦ ζωοδότου, * τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἐπερώς Κανών, ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Γράν διοδεύσας.

Ο πρὶν ἔχ μὴ ὄντων παραγαγῶν * τὴν σύμπασαν κτίσιν, *
καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν * ταμεῖα, προλέγεις, ὡς Δεσπότης, *
τοῖς Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Τὸν ἀνθρωπὸν φύσει οὐσιωθεὶς, * Χριστὲ, ἐκ Παρθένου, * τοῦ
Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν * μαθεῖν ἐπηρώτας, ὡς ἀνθρωπὸς, * οὐκ
ἀγνῶν, ὡς Θεὸς, ὃπου ἔκειτο.

Πιστούμενος, Λόγε, τὴν σεαυτοῦ * ἀνάστασιν ὄντως, * ὡς
ἔξ ὑπνου τὸν προσφίλη * ἀνέστησας ἥδη ὁδωδότα, * τὸν τεταρ-
ταῖον νεκρὸν ἔχ τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ταξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, *
εὐφημούσιν ἀνελλιπῶς. * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων, ὡσπερ βρέ-
φος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Καταβασία. Ο Ειρμός.

Γράν διοδεύσας ὡσεὶ ἔγραν, * καὶ τὴν αἰγυπτίαν * μοχθη-
ρίαν διαφυγῶν * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. * Τῷ λυτρωτῇ καὶ
Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ωδὴ γ'. Ο Ειρμός.

Σὺ εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε, * σὺ εἰ τὸ
φῶς * τῶν ἐσκότισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου. Δις.

Δύο προβαλλόμενος * τὰς ἐνεργείας σου, ἔδειξας * τῶν οὐσιῶν,
Σωτερ, τὴν διπλόην. * Θεὸς γὰρ εἰ καὶ ἀνθρωπὸς.

Ἄβυσσος ὡν γνώσεως, * σὺ ἐρωτᾶς ὅπου τέθειται * ὁ τεθνε-
ῶς, * μέλλων ἀναστήσειν, * Ζωοδότα, τὸν κείμενον.

Τόπους ἀμειβόμενος, * ὡς γεγονὼς βροτὸς πέφηνας * περι-
γραπτὸς, * ὁ πληρῶν τὰ πάντα, * ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτας.

Λαζαρον ώς ἦγειρας * τῷ θεῖκῷ, Χριστὲ, ρήματι, * κάμε πολλοῖς * πταισμασι θανόντα * ἔξανάστησον, δέομαι.

* Αλλοι. Ούρανίας ἀψιδος.

* Επιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, * θαυματουργὲ Κύριε, * ἐν τῇ Βηθανίᾳ Λαζάρου, * τοῦτον ἐδάχρυσας * νόμῳ τῆς φύσεως, * πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, * Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, * ἥνπερ προσείληφας.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος * σὺ παρευθὺς ἐπαυσας, * Σώτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων * τὸ αὐτεξούσιον * σὺ γάρ ἀνάστασις * καὶ σὺ ζωὴ, ὡσπερ ἐφης. * ἀληθείᾳ πέλεις γάρ * καὶ πάντων Κύριος.

Εἰλημένον κειρίσαις * τὸν προσφιλῆ, Κύριε, * ἄδου ἐκ νεκαδῶν καὶ ζόφου * τοῦτον ἀφήρπασας, * σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου * τῷ πανθενεῖ τοῦ θανάτου * διαῤῥήξας κλείθρα τε * καὶ τὰ βασίλεια.

Θεοτοκίων.

* Ενοικήσας Παρθένῳ * σωματικῶς, Κύριε, * ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις, ώς ἔπρεπε * θεαθῆναι σε. * ἦν καὶ ἀνέδειξας, * ώς ἀληθῆ Θεοτόχον * καὶ πιστῶν βοήθειαν, * μόνε φιλάνθρωπε.

* Ο Εἰρυός.

* Οὐρανίας ἀψιδος * ὄροφουργὲ, Κύριε * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, * σὺ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἡγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ * αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαὶ, * καὶ ὄχρύσουσαι πικρῶς * καὶ ὄλαλυζουσαι αὐτῷ * ἔφησαν Κύριε, τεθνηκε * Λαζάρος, * αὐτὸς δὲ, ώς Θεός, * οὐκ ἀγνοῶν τὴν ταφὴν, * ἡρώτα πρὸς αὐτάς. * Ποῦ τεθείκατε; * καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ, * προσεφώνει * τὸν τετραήμερον Λαζάρον. * εὔθὺς ἀνέστη, * καὶ προσεκύνει * τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

* Ετερων. Ἡγος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα, * ώς Ποιητής, * ἐν Βηθανίᾳ προείπας * τοῖς Μαθηταῖς. * Ο φίλος ήμῶν Λαζάρος * κεκοιμηται σῆμερον. * καὶ εἰδὼς ἡρώτας, φησι. * Ποῦ αὐτὸν τεθείκατε; * καὶ τῷ Πατρὶ προσηγένετο, * δακρύσας ώς ἀνθρωπός. * ὅθεν καὶ φωνήσας * ὃν ἐφίλεις, ἐξ ἄδου * ἀνέστησας, Κύριε, * τετραήμερον Λαζάρον. * Διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι. * Πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ Θεός, * τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἰνεσιν, * καὶ καταξίωσον πάντας * τῆς μεγάλης δόξης σου.

* Ωδὴ δ'. Ο Εἰρυός.

* Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον. * καὶ τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. Δι:

Οὐ συμμάχου δεόμενος, * ἀλλ' οἰκονομίαν τελῶν ἀπόρρητον, * προσευχόμενος ἀνέστησας * νεκρὸν τεταρταιῶν, * παντοδύναμε.

Ο Πατρὶ συναΐδιος * Λόγος καὶ Θεὸς τὸ πρὸν καθορώμενος, * νῦν ὡς ἄνθρωπος προσεύχεται, * προσευχὰς ὁ πάντων * προσδεχόμενος.

Ἡ φωνὴ σου κατέλυσε, * Σῶτερ, τοῦ θανάτου πᾶσαν τὴν δύναμιν. * τὰ θεμέλια τοῦ ἀδερφοῦ δὲ * θείκῃ δυνάμει * διεκλόνησε. Θεοτοκίῳ.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, * ὡς μετὰ τὸν τόχον Παρθένον μεινάσαν, * καὶ κυρίασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, * τὸν ἐκ πλάνης κόσμῳ * λυτρωσάμενον.

Εἰρυός ἄλλοις. Σὺ μου, Χριστέ.

Σὺ ὡς ποιμὴν * ἥρπασας, Σῶτερ, τὸν ἄνθρωπον, * τὸν φθαρέντα * ἥδη τετραγέμερον, * Δημιουργὲ, λύκου ἐκ δεινοῦ * ὄντως καὶ παμφάγου, * ὡς δυνατός τε καὶ Κύριος, * ἐν τούτῳ προδεικνύων * τὴν παγκόσμιον δόξαν * τῆς σῆς νῦν τριηγμέρου ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωὴν * βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν, Χριστὲ, * ἀνεβόων. * Εἰ η̄ς ὡδε, Κύριε, * ὁ φωτισμὸς πάντων καὶ ζωὴ, * ὅλως οὐ τεθνήκει, * νεκρὸς οὐκ ὥρθη ὁ Λαζάρος. * ζωὴ δὲ τῶν θανόντων * σὺ, φιλάνθρωπε, πέλων * εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν * φρίτπουσι, Κύριε, ἄβυσσοι. * σοὶ δωυλεύει * ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα. * σὲ πυλωρῷ τρέμουσι, Χριστέ. * ἀδερφὸν δὲ τὰ κλειθρά * τῷ κράτει σου διαλύνονται, * Λαζάρου ἀναστάντος * ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου, * παντοδύναμε, Σῶτερ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίῳ.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύγημα πέλεις, ἀνύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταρύγιον, * Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. * πρὸς γὰρ τὸν Γιόν σου * ἐντεῦξεις φέρεις, πανάμωμε, * καὶ σῶζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ο Εἰρυός.

Σὺ μου, Χριστέ, * Κύριος, σὺ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, * σὺ μου ἀγαλλιάμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, * καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. * διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ * Αββακούμ σοι κραυγάζω. * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φίλανθρωπε.

Ωδὴ ε'. Ο Εἰρυός. "Ινα τί με ἀπώσω.

Πιστὰς τῷ Λαζάρου * μνήματι, φιλάνθρωπε, * τοῦτον ἔκάλεσας * καὶ ζωὴν παρέσχεις, * ὡς ζωὴ χρηματίζων ἀθάνα-

τος * τῶν βρωτῶν ἀπάντων, * οία Θεὸς, τὴν ἐσομένην * προθεσπίζων προδῆλως ἀνάστασιν.

Δεδεμένος τοὺς πόδας * Λάζαρος ἐβάδιξε, * θαῦμα ἐν θαύμασι! * καὶ γὰρ μεῖζων ὥφθη * τοῦ κωλύωντος ὁ ἐνισχύων Χριστός: * οὐ τῷ λόγῳ πάντα * δουλοπρεπῶς ὑπηρετοῦσιν, * ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ δουλεύοντα.

* Ο νεκρὸν ὁδωδότα * Λάζαρον ἐγείρας, Χριστὲ, * τὸν τετραήμερον, * ἐξανάστησόν με * νεκρωθέντα νῦν ἀμαρτήμασι, * καὶ τεθέντα λάκχω * καὶ σκοτεινῇ σκιᾳ θανάτου. * ἀλλὰ ῥῦσαι καὶ σῶσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰρυός ὁ αὐτός.

Τῷ Πατρὶ νέμων δέξαν, * ὥσπερ οὐκ ἀντίθεος, * ἡσθα εὐχόμενος, * τὸν περιστῶτα * σὺ πιστούμενος ὥχλον, μαχρόθυμε, * τὴν εὐχαριστίαν * τῷ σῷ Πατρὶ προσαναφέρων, * τῇ κελεύσῃ ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

* Ω φωνῆς θεοφόργον, * θείας τε δυνάμεως, * Σῶτερ, τῷ κράτους σου! * δι' ἡς ἄδου πύλας * τοῦ παμφάγου θανάτου συντριψας· * ἀλλ' ἐξάρπαστόν με, * ὥσπερ τὸν πρίν, ἐκ τῶν παθῶν μου, * τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

* Ικεσίαις Λαζάρῳ, * Μάρθας καὶ Μαρίας τε * ἡμᾶς ἀξιώσον* θεατὰς γενέσθαι * τῷ σταυρῷ καὶ τοῦ Πάθους σου, Κύριε, * καὶ τῆς λαμπροφόρῳ * τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος * ἀναστάσεως τῆς σῆς, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν * τὴν πρὸς τὸν Γιόν σου * χεκτημένη, πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς, δεόμεθα· * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην * οἰλασμὸν εὑμενῆ προβαλλόμεθα.

Ο Εἰρυός.

* Π να τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἀδυτὸν, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; * ἀλλ' ἐπίστρεψό με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς ὁδούς μου κατεύθυνόν, δέομαι.

* Εντεύθεν ἀργοῦται τὰ Τετραώδια. Τοὺς Εἰρυοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ τριπάχρια ἀνὰ δ'.

Τετραώδιον, ποίημα Κοσμᾶ Μωναχοῦ.

*Ωδὴ σ'. Ηχος πλ. δ'. Ο Εἰρυός.

* Π ὃν Ιωνᾶν * ἐν τῷ κήτει, Κύριε, * μονώτατον κατψίσας: * ἔμε δὲ * τὸν πεπεδημένον * ἐν ἀρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς ἐκ φθορᾶς * ἐκεῖνον, διάσωσον.

·Αγάπη σε * εἰς Βηθανίαν, Κύριε, * ἀπήγαγε πρὸς Λαζαρὸν, * καὶ τοῦτον * ἥδη ὁδωδότα * ἀνέστησας, ὡς Θεὸς, * καὶ ἐκ δεσμῶν * τοῦ ἄδου διέσωσας.

·Η Μάρθα μὲν * ἀπεγνώκει Λαζαρὸν, * ὡς ἥδη τετραήμερον, * Χριστὸς δὲ * τὸν διαρθρέντα * ἀνέστησθν, ὡς Θεὸς, * καὶ εἰς ζωὴν * μετήγαγε ρήματι.

·Ἐπερῶν, ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

·Πλέον ὁ αὐτός. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Θ εὸς ὃν ἀληθινὸς, * Λαζάρου ἔγνως τὴν κοίμησιν, * καὶ ταύτην τοῖς Μαθηταῖς * τοῖς σοῖς προηγόρευσας, * πιστούμενος, Δέσποτα, * τῆς Θεότητός σου * τὴν ἀόριστον ἐνέργειαν.

Τῇ σαρκὶ περιγραπτὸς * ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, * εἰς Βηθανίαν ἐλθὼν, * ὡς ἄνθρωπος, Δέσποτα, * δαχρύεις τὸν Λαζαρὸν, * ὡς Θεὸς δὲ, θέλων * ἀνιστὰς τὸν τετραήμερον.

·Ο Εἰρηνός.

Ι λάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβίησα, * καὶ ἐπάκουουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κωντάκιον. Η/ζς β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

ΙΙ πάντων χαρὰ * Χριστὸς, η ἀλήθεια, * τὸ φῶς, η ζωὴ * τοῦ κόσμου, η ἀνάστασις, * τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωταις * τῇ αὐτῷ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε * τύπος τῆς ἀναστάσεως, * τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἀφεσιν. ·Ο Οἰκος. Ηρὸς τό· Τράνωσιν.

Τοῖς Μαθηταῖς * ὁ Κτίστης τῶν ὅλων * προηγόρευσε λέγων· * Τ' Αδελφοὶ καὶ γνωστοί, * ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· * τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, * ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· * ἀγωμεν οὖν, * πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, * καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, * καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὄψωμεθα· * ἔκει γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, * ἐντελῶν τοῦ σταυροῦ τὰ προσίμια, * καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἀφεσιν.

·Ως ἡ ζ. Ο Εἰρηνός.

·ΙΙ αἵδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βιωντες· * ·Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δαχρύσας ὡς ἄνθρωπος, οἰκτίρμων, * ἔξανέστησας ὡς Θεὸς τὸν ἐν τάφῳ· * καὶ τοῦ ἄδου λυθεὶς * ὁ Λαζαρὸς ἐβόα· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

·Εξῆλθε κειρίας δεδεμένος, * χάους ἄδου τε καὶ ζόρου ἀποδράσας, * τοῦ Δεσπότου τῷ λόγῳ * ὁ Λαζαρὸς κραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

· Αλλος. Οι ἔκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐ πὶ φιλῷ δακρύσας, * τὸ τῆς Μάρθας, οἰκτίρμον, * δάκρυση
· ἐπαυσας, * καὶ πάθει ἐκουσίῳ * ἀφεῖλες ἐκ πρωσάπου * τοῦ λαοῦ
σου πᾶν δάκρυσον. * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς ζωῆς ὁ ταμείας, * τὸν νεκρὸν ὡς ὑπνοῦντα, * Σωτερ, ἐκά-
λεσας, * καὶ λόγῳ τὴν τοῦ ἄδου * γαστέρα διαρρήξας, * ἐξανεστη-
σας ψάλλοντα. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Τὸν νεκρὸν ὁδωδότα, * δεδεμένον κειρίσαις, * Δέσποτα, ἥγε-
ρας. * κάμε πεπεδημένην * σειραῖς ἀμαρτημάτων * διανάστησον
ψάλλοντα. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

· Ο Εἰρυός.

· Οἱ ἔκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Πατέδες * ἐν Βαριλῶν
ποτὲ, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου *
κατεπάτησαν ψάλλοντες. * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ-
λογητὸς εἰ. · Ωδὴ η'. Ο Εἰρυός.

· Μουσικῶν ὄργανων συμφωνοῦντων, * καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυ-
νούντων * εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, * τρεῖς Πατέδες μὴ πεισθέν-
τες * τὸν Κύριον ἀνύμνουν, * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

· Ως Ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας, * καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ
όλετῆρος * ἀρπάσας, ὁ ἐπικρατής, * φθαρέντα ἐκαινούργεις *
βιωντα σοι. · Γμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Ως βροτός τὸν τάφον ἐπεζήτεις, τὸν νεκρὸν ὡς Πλάστης
ἀναστήσας * προστάγματι δεσποτικῷ. * ὃν ἄδης κατεπλάγη *
βιωντα σοι. · Γμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Άλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

· Επιζητεῖς μὲν, ὥσπερ θητὸς, * ὡς Θεὸς δὲ, * ἀνιστὰς λόγῳ
τὸν τεταρταῖον. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * Σωτὴρ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ εὐγνωμόνως ὡς ὄφειλὴν * τοῦ συγγόνου * ἡ Μαρία, Δέσ-
ποτα, προσφέρει * μύρον, ἀνυμνοῦσα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Επικαλεῖς μὲν, ὥσπερ βροτὸς, * τὸν Πατέρα, * ὡς Θεὸς δὲ,
Λαζαρὸν ἐγείρεις. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν. · Ο Εἰρυός.

· Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν Ἀγ-
γέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

· Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

· Ωδὴ Θ'. · Ο Εἰρυός.

· Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοὶ, Θεοτόκον, * τὴν τὸ
πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ * ἀφλέκτως * ἐν
ὑμνοῖς μεγαλύνοντες.

Οι λαοι ιδόντες βαδίζοντας * νεκρὸν τεταρταῖον, * ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι * ἀνεβόν τῷ Λυτρωτῷ. * Θεόν σε * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξαν ἔγερσιν * τὴν σὴν, ὡς Σωτήρ μου, * τὸν νεκρὸν τετραήμερον * ἐκ τοῦ ἄδου ἐλευθεροῖς * τὸν Λάζαρον. * ἐν ὑμνοις μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, * καὶ ἀποδεικνύων * ὡς οὐκ ἀντίθεος Τῆσθα, προσεύχῃ, Χριστὲ, * αὐτεξουσίως ἔγειρας * τὸν τετραήμερον.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον * Λάζαρον ἔγειρεις, * τῆς τριημέρου, Χριστέ, σου ἐγέρσεως * παναληθέστατον πᾶσι * δεικνύων μάρτυρα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις * φθέγγῃ τε, Σωτήρ μου, * τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν. * τὴν θείκὴν δὲ μηνύων, * ἐγείρεις Λάζαρον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, * Δέσποτα Σωτήρ μου, * καθ' ἐκατέρων τῶν δύο σου φύσεων * αὐτεξουσίψ θελήσει * τὴν σωτηρίαν μου.

Ο Εἰρυμός.

Χρίστος Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,

Παρθένες ἀγνῆ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τρίτου.

Ἐξαποστειλάριον πρὸς τό· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐκ β'.

Λόγῳ σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, * Λάζαρος νῦν ἔξαλλεται, * πρὸς βίον παλινδρομήσας, * καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοὶ * σὲ, χραταίε, γεραίρουσιν, * ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις * τὸν ἄδην θανάτῳ σου.

Ἐπεργον. "Ομοιον, ἀπαξ.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς * ἥδη σκυλεύει, θάνατε· * καὶ ποῦ σου, ἄδη, τὸ νῦν; * τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμὸς * νῦν ἐπὶ σὲ μεθισταται· * πάντες κλάδους τῆς νίκης * αὐτῷ ἐπισείωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ιστῶμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρά· Ιδιόμελα.

Στιχηρά· Ιδιόμελα· Ιωάννου Μοναχοῦ.

Στιχ. Δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς Οσίοις αὐτοῦ.

Ηγος α'.

Ανάστασις * καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχων, Χριστὲ, * ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, * πιστούμενος ἡμῖν * τὰς δύο οὐσίας σου, μακρόθυμε· * ὅτι Θεὸς καὶ ἀνθρωπος * ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγέγονας· * ὡς μὲν γὰρ βροτὸς ἐπηρώτας· * Ποῦ τέθαπται; * ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας * ζωηφόρῳ νεύματι * τὸν τετραήμερον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

* Πλ/ος ὁ αὐτός.

Λαζαρὸν τεθνεῶτα * τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ ἄδεου, Χριστὲ, * πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου * διασείσας τοῦ θανάτου τὸ χράτος, * καὶ δι' ἐνὸς προσφιλεῦς * τὴν πάντων ἀνθρώπων * προμηγνύων ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν. * διὸ * προσκυνοῦντες σου * τὴν παντοδύναμον ἔξουσίαν βιωμεν· * Εὐλογημένος εἴ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

* Πλ/ος ὁ αὐτός.

Μάρθα καὶ Μαρία * τῷ Σωτῆρι ἐλεγον. * Εἰ ἡς ὡδε, Κύριε, * οὐκ ἀν τέθνηκε Λαζαρὸς. * Χριστὸς δὲ, η ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, * τὸν ἥδη τετραήμερον * ἐξ νεκρῶν ἀνέστησε. * δεῦτε, πάντες οἱ πιστοί, * τοῦτον προσκυνήσωμεν, * τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σαλπιγγῶς.

* Πλ/ος ὁ αὐτός.

Τῇ ης Θεότητός σου, Χριστὲ, * παρέχων τοῖς μαθηταῖς σου * τὰ σύμβολα, * ἐν τοῖς ὅγλοις ἐταπείνου σεαυτὸν, * ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος. * διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, * ὡς προγνώστης Θεὸς, * τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας· * ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, * τοῦ φίλου σου τὸν τάφον οὐκ ἀγνοῶν, * μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἀνθρωπος· * ἀλλ' ὁ διὰ σου τετραήμερος ἀναστὰς· * τὸ θεῖον σου χράτος ἐδήλωσε. * Παντοδύναμες Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς.

* Πλ/ος δ.

Πεταρταῖον ἡγειρας * τὸν φίλον σου, Χριστὲ, * καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας * θρήνον ἐπαυστας, * ὑποδειχνύων τοῖς πάσιν, * διτι αὐτὸς εἰ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν * θείκῃ δυναστείᾳ * αὐτεξουσίῳ θελήματι: * ω τὰ Χερούβιμ βρᾶ ἀπαύστως· * Ωσαννὰ ἐν ταῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἴ, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός. * δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

* Πλ/ος ὁ αὐτός.

Πάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· * Ο Διδάσκαλος πάρεστι * καὶ φωνεῖ σε· πρότελθε. * Ή δὲ δρῶμαῖα ἐλθοῦσα * ὅπου ἦν ἐστῶς ὁ Κύριος, * ἴδοῦσα ἀνεβόησε, * πετσοῦσα προτεκύνησε· * τοὺς ἀγράντους πόδας σου * καταριλοῦσα ἐλεγε· * Κύριε, * εἴ τις ὡδε, * οὐκ ἀν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἔπος πλ. δ'.

Α αζαρου τεθνεῶτα * ἐν Βηθανίᾳ ἡγειρας τετραήμερον. * μένον
γάρ ως ἐπέστης τῷ μνήματι, * ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι
γέγονε, * καὶ στενάξας ὁ ἄδης * ἀπέλυσε φόβῳ. * Μέγα τὸ
θαῦμα! * Πολυέλεες Κύριε, δέξα σοι.

Στιχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διη-
γήσομαι πάντα τὰ θαύματά σου.

Ἔπος ὁ αὐτός.

Κ αθώς εἴπας, Κύριε, * τῇ Μάρθῃ· * Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, *
ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, * ἐξ ἄδου καλέσας τὸν Λαζάρον· *
καὶ μὲν, φιλάνθρωπε, * νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, * ως συμπα-
θῆς, * ἔξανάστησον, δέομαι.

Δόξα. Ἔπος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα * τετέλεσται σήμερον! * ὅτι νεκρὸν
τεταρταῖον ἔχ τάφον * Χριστὸς φωνήσας ἡγειρε, * καὶ φίλον
ἐκάλεσε· * δοξολογήσωμεν αὐτὸν * ως ὑπερένδοξον, * ως ταῖς
πρεσβείαις * τοῦ δικαίου Λαζάρου * σώση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἄπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ
Ἄπολυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τὰς γ'. καὶ σ'. Ὡδὰς τῶν Τετραφθίων. Ἀγ-
τὶ δὲ τοῦ Τριταγίου, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ο Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἔπος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

Στιχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΒ'. 28.

Α δελφοί, βασιλείαν ἀστάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χά-
ριν, δι' ἡς λατρεύωμεν εὑαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ
εὐλαβείας· καὶ γάρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. (Κεφ. ΙΒ'. 1.)
Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ
ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν
δεσμίων, ως συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων, ως καὶ αὐτοὶ
ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαν-
τος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς χρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος,
ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γάρ εἰρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ,

ούδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρρῶντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἔμοι βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἀνθρώπος; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκφασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σῆμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλληλουσιάριστον. Ἡχος πλ. α'.

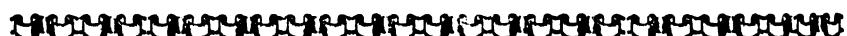
Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρεπειαν ἐνεδύσατο.

Στίγ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Εὐχαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· Τῷ καὶ ϕ ἐκείνῳ ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος.

Κοινωνικόν· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἄλληλουσιά.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ἘΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχρᾶ Πρωσόμοια.

Ἡχος πλ. β'. Τριγμέρος ἀνέστησ.

Νηπίων ἐξ ἀκάκων, Χριστὲ, * τῷ πωλῷ χαθεῖσάμενος, * κατέδεξα * ἐπινίκιον φέρειν, * ἐρχόμενος πρὸς Πέτρον, * ὁ τριστγίων υμνῷ * ὑπὸ Αγγέλων ἀνυμνούμενος.

Ιδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου, Σιών, * πραῦς καὶ σωζῶν ἐργεταί * ἐπὶ πωλού, * τοὺς ἐχθροὺς ἐπιζητῶν * παταξαί ἐν ισχύῃ * χαῖρε καὶ κατατέρπου, * μετὰ βαίων ἐορτάζουσα.

Κροτήσωμεν συμφώνως, πιστοί, * τοὺς κλάδους ἀρετῶν καὶ ἡμεῖς, * ὡς οἱ Πατέρες, * νῦν προσφέροντες Χριστῷ· * καὶ τούτῳ θείων ἔργων * ἀπλάσωμεν τοὺς πέπλους, * καὶ μυστικῶς τούτον δεξώμεθα.

Βαῖα ἀρετῶν, ἀδελφοί, * πρωσάξωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ἐρχομένῳ * δι' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς * παθεῖν ἐθελούσιας, * Θεότητος ισχύς * πάσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Ονώτοις Χερουβίμ, ὡς Θεὸς, * ὄχούμενος καθέζεται * ἐπὶ πώλου, * δι' ἡμᾶς ἐπὶ σφαγῆν * ἐρχόμενος θελήσει. * δεῦτε, προθύμως τοῦτον * μετὰ βασιν ἀνυμνήσωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιγμὰ Προσόμοια.

"Ηχος β'. Οίκος τοῦ Ἐρραθά.

Λαμπτρύνου, ἡ Σιών * ἡ νέα, καὶ βασίοις * ἀνύμνει μετὰ πατέδων. * ίδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου * σώζων πρὸς πάθος ἔρχεται.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Αγάλλεσθε, Ἀδάμ * καὶ Εὔα σὺν Προφήταις: * ίδοὺ, ἀνακαλέσαι * ὑμᾶς διὰ τοῦ πάθους * ὁ Κύριος ἐπείγεται.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Οἄνω σὺν Πατρὶ * καὶ Πνεύματι Ἀγγέλων * δεχόμενος τὸν ὅμμον, * πτωχεύει ξένως κάτω, * καὶ παίδων αἵνον δέχεται.

Δόξα... καὶ νῦν. "Ομοιον.

Γρυνῶ σου τὴν φρικτὴν * οἰκονομίαν φόβῳ· * τὸ Ωσαννὰ βοῶ σοι. * ἐμὲ γὰρ ἔρχῃ σῶσαι, * εὐλογημένε Κύριε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνίθιας. Καὶ τὰ Ἀπολυτίκια Τροπάρια.

"Ηχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

"Ηχος δ'. Συνταφέντες σοι, * διὰ τοῦ βαπτίσματος.

("Ορα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, Σελ. 605.)

Καὶ γίνεται Ἀπολυτικός, καὶ εἰσεργέρεται εἰς τὴν τράπεζαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΗΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Ηρωικόν, ἡ συνέθης Στιγμογία, **Μαχάριος ἀνήρ**. τὸ Κάισμα ὅλον· εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέχραξα**, ιστῶμεν Στίχ. i. καὶ φάλκομεν τὰ ε'. Τιθύεται Στιγμὰ, δευτερουντες αὐτά.

"Ηχος πλ. β'.

Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος * ἡμᾶς συνήγαγε, * καὶ πάντες αἱρούντες * τὸν σταυρόν σου λέγομεν. * Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

"Ηχος ὁ αὐτός.

Οἔχων θρόνον οὐρανὸν * καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος * καὶ Γίος συναεθίος * ἐπὶ πώλου ἀλό-

γου * ἐμετρίασε σήμερον, * ἐν Βηθανίᾳ ἐλθών. * ὅθεν παῖδες Ἐβραίων * κλάδους χερσὶ κατέχοντες, * εὐφήμουν φωνῇ. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. * εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡχὸς ὁ αὐτός.

Δεῦτε καὶ ήμεῖς σήμερον, * πᾶς ὁ νέος Ἰσραὴλ, * ἡ ἐξ ἑθνῶν Ἐκκλησίᾳ, * μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν. * Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών. * κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. * ὅτι ᾧδού ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι * πραῦς καὶ σῶζων, * καὶ ἐπιβεβηκὼς * ἐπὶ πωλον ὄνου, * υἱὸν ὑποζυγίου. * ἐόρταζε τὰ τῶν παιδῶν. * κλάδους χερσὶ κατέχουσα, εὐφήμησον. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. * εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἡχὸς ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτήν Ἀνάστασιν * τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, * ἥγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου * τὸν ἀπνουν Λαζαρὸν, * τὸν φίλον, ἀγαθὲ, * ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὄδωδότα. * ὅθεν καὶ τῷ πωλῷ ἐπιβάς συμβολικῶς, * ὥσπερ ἐπ' ὄχηματος φερόμενος, * τὰ ἑθνη τεκμαιρόμενος, Σωτῆρ. * ὅθεν καὶ τὴν αἰνεσιν προσφέρει * ὁ ἥγαπημένος Ἰσραὴλ * ἐκ στομάτων θηλαζόντων * καὶ νηπίων ἀκάκων, * καθορώντων σε, Χριστὲ, * εἰτερχόμενον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν * πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Ἡχὸς ὁ αὐτός.

Πρὸς ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα * ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, * καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, * λέγοντες αὐτῷ. * Κύριε, ποῦ θέλεις * ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; * Ο δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς. * Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, * καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον * κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα. * ἀκολουθήσατε αὐτῷ, * καὶ τῷ οίκοδεσπότῃ εἰπατε. * Ο Διδάσκαλος λέγει. * Πρὸς σὲ * ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα. Τὸ πρῶτον Στιγμήρον. Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἀγίου κτλ. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἰσόδος. Φῶς ιλαρόν. Προκείμενον. Ο Κύριος ἐβασιλεύειν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Εἰτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 1.

Εκάλεσε δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγειλω ὑμῖν τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. συνάχθητε, καὶ ἀκούσατε μου, υἱοί Ἰακὼβ ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Ιούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοὶ σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νῶτου τῶν ἔχθρῶν σου· πρεσκυνήσουσί σου οἱ υἱοί τοῦ πατρός σου. Σκύμνος λεόντος

Ίούδα· ἐκ βλαστοῦ, οὐέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσῶν ἔκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ίούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἔως ἂν ἐλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλικῇ τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἰματὶ σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαρωποὶ οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ ὑπὲρ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὁδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

Προφητείας Σωφρονίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 14.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ιερουσαλήμ. Περιείλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέπι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεί Κύριος τῇ Ιερουσαλήμ· Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χειρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοι· ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπᾶξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐσι! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὄνειδισμόν; Ἰδοὺ, ἐγὼ ποιῶ ἐν σοι ἔνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὄνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαγγαρίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού, ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σωζῶν· αὐτὸς πραύς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον· καὶ ἔξολοθρεύει ἄρματα ἐξ Ἐφραίμ, καὶ ἵππον ἐξ Ιερουσαλήμ· καὶ ἔξολοθρεύεται τόξον πολεμικὸν, καὶ πλῆθος καὶ ειρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων ἔως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἷματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὄχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι· διότι ἐνέπεινά σε, Ίούδα, ἐμαυτῷ τόξον· ἐπλησα τὸν Ἐφραίμ, καὶ ἔξεγερῶ τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ, καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς· καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλ-

πιεῖ, καὶ πορεύεται ἐν σᾶλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιγηρὰ Ἰδίωμελα.

‘Ηχος α’.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν λαλεῖν * ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, * αὐτὸ τοὺς παῖδας τῶν Ἐβραίων * τοὺς ἀπειροχάκους προτρέπεται κραυγάζειν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Ο συνάναρχος καὶ συναίδιος Γιὸς, * καὶ Δόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ πώλου ἀλόγου * ἥλθε σήμερον καθεζόμενος * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· * ὃν τὰ Χερούβιμ μετὰ δέους * ἀτενίσαι οὐ δύνανται, * παῖδες ἀνευφήμησαν * μετὰ βαίνων καὶ κλαδῶν, * τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, * Ὡσαννὰ τῷ ψιῷ Δαβὶδ, * τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης * ἀπαντὸ γένος ἡμῶν.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα * ἡ φωνὴ σου ἡκούσθη, Κύριε, * εἰς τὰ βάθη τοῦ ἄδου· * ὅθεν * καὶ τὸν Λαζαρὸν * τετραήμερον ἡγειρας· * οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἐβραίων ἔκραζον· * Ὡσαννὰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι.

‘Ηχος β’.

Εἰσερχομένου σου, Κύριε, * εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν * ἐπὶ πώλου καθήμενος, * ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, * ἵνα πληρώσῃς νόμουν καὶ προφήτας· * οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἐβραίων * τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, * ὑπήντων σοι * μετὰ κλαδῶν καὶ βαίνων λέγοντες· * Εὐλογημένος εἰ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Δόξα σοι, Χριστὲ, τῷ ἐν ὑψίστοις, * τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, * καὶ νῦν προσδοκωμένῳ * μετὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ· * διὸ * εὑραίνεται θυγάτηρ Σιών, * ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς· * κλαδούς κατέχουσι παῖδες, * χιτῶνας οἱ μαθηταί, * καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη * ἐδιδάχθη τοῦ βοῶν σοι· * Εὐλογημένος εἰ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. ‘Ηχος γ’.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν * τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, * ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν * ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα * τετραήμερον Λαζαρὸν, * καὶ προκηρῦξαι τὴν ἀνάστασιν· * ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες * Μάρθα καὶ Μαρία, * ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, * ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· * Κύριε, εἰ ής ὁδε, * οὐκ ἂν ἀπέθανεν

ἡμῶν ὁ ἀδελφός. * Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· * Οὐ προεῖπον ὑμῖν. * Ό πιστεύων εἰς ἐμὲ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται; * ὑποδείξατέ μοι * ποῦ τεθείκατε αὐτόν. * καὶ ἐβόα πρὸς αὐτὸν * ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων. * Λαζαρέ, δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στίχορὰ Ἰδιόμελα.

* Ηχος πλ. δ.

X αἵρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών· * τέρπου καὶ ἀγάλλου, * η Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· * ἴδοὺ γάρ ὁ Βασιλεὺς σου * παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ * ἐπὶ πῶλου καθεζόμενος, * ὑπὸ παιδῶν ἀνυμούμενος· * Ωσαννά ἐν τοῖς ύψιστοις· * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἀπηρτίσω αἶνον.

* Ηχος ὁ αὐτός.

II λθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, * πληρῶσαι τὴν γραφήν· * καὶ πάντες ἐλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαῖς, * τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνυμον αὐτῷ, * γινώσκοντες * ὅτι αὐτάς ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * φέτα Χερουβίμ βοῆ ἀκαύστως· * Ωσαννά ἐν τοῖς ύψιστοις· * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

* Ηχος ὁ αὐτός.

O τοῖς Χερουβίμ ἐποχούμενος, * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, * ἐπέβης ἐπὶ πῶλου * δαβιτικῶς, ἀγαθέ· * καὶ παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, * Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως· * τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἔθνῶν * η καθέδρα τοῦ πῶλου προετύπου, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. * Δόξα σοι, Χριστὲ, * ὁ μόνος ἐλεήμων * καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα. * Ηχος πλ. β'.

Σήμερον * η χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος * ἡμᾶς συνήγαγε, * καὶ πάντες αἴροντες * τὸν σταυρόν σου λέγομεν. * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ωσαννά ἐν τοῖς ύψιστοις.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό. Νῦν ἀπολύεις τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Καὶ λέγομεν τὸ Τριπάριον, ἡγουν Ἀπολυτίκιον ἐκ δευτέρου.

* Ηχος α'.

Tὴν κοινὴν Ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, * ἐκ νεκρῶν ἡγειρας τὸν Δαζαρόν, Χριστὲ ὁ Θεός· * ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, * τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, * σοι τῷ νε-

κητῆ * τοῦ θανάτου βιώμεν· * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Ἐπερον, λεγόμενον ἀπαξ. Ἡχος δ.

Συνταφέντες σοι * διὰ τοῦ βαπτίσματος, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, * τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν * τῇ Ἀναστάσει σου, * καὶ ἀνυμνοῦντες χράζομεν. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ εἰς τὸν Εσπερινὸν ἀνωτέρῳ Ἀπολυτίκιᾳ. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἡχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς * κεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, * ὡς οἱ παιδεῖς, τὸν Χριστὸν * ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, * μεγαλοφάνως χραυγάζοντες * τῷ Δεσπότῃ. * Εὐλογημένος εἰ, * ὁ εἰς κόσμον ἐλθὼν * τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ * ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * πνευματικῶς γενόμενος, * φιλανθρωπε, * νέος Ἀδάμ, ὡς εὐδόκησας· * ὁ πάντα, Λόγε, * πρὸς τὸ συμφέρον * οἰχονομήσας, δόξα σοι.

Ἐπερον. Ἡχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λαζαρὸν * ἐκ τοῦ μνημείου * ἀναστήσας, Κύριε, * πάντας ἐδίδαξας βοῶν * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι. * Εὐλογημένος * εἰ ὁ ἔρχόμενος.

Εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν, ἐπερον. Κάθισμα.

Ἡχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ φίλω σου, Χριστὲ, * δάκρυα ραίνεις μυστικῶς, * καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν * Λαζαρὸν κείμενον θνητόν. * ἐν φυσικῶν ἔδειξας * φιλανθρώπως. * μαθόντα δὲ τὴν σὴν * πάρουσίαν, Σωτὴρ, * τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν * ἐξῆλθον σήμερον, * ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα * βαΐα, * τὸ Ὡσαννά σοι χραυγάζοντα. * Εὐλογημένος * εἰ, ὅτι τὸν κόσμον * εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἐπερον. Ἡχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, * οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη. * ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων * ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ, * καὶ ἔρχεται θέλων ἐν σταυρῷ * παταξαὶ τοὺς ἐχθροὺς, ὡς δυνατός. * διὰ τούτο καὶ οἱ πατέρες * μετὰ βαΐων χράζουσι τὸν ὄμνον. * Δόξα σοι, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ. * δόξα σοι, τῷ εὐλογημένῳ * μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Είτα, ο Πολυέλεος. Καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν· Κάθισμα...

‘Ηγος πλ. δ. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.
 Οἱ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ, * καὶ ἐπὶ πῶλου * ἐπικαθίσας δὶ ήμᾶς, *
 καὶ πρὸς τὸ Πάθας * τὸ ἔκουσιον φθάσας, * σήμερον ἀκούει *
 τῶν παιδῶν ἀναβοῶντων τὸ Ωσαγνά, * τῶν ὄχλων ἀναβοῶντων.
 Ήλέ Δαβίδ, * σπεῦσον σῶσαι, οὓς ἐπλασας, * εὐλογημένε Ιησοῦς *
 εἰς τοῦτο γάρ ἐλαύθας, * ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα... καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.

‘Αναγνωσιν δὲ πιοισμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ιωάννην περὶ τῆς
 Εστῆς Λόγων ξε'. καὶ ξε'. Οἱ Αναβαθμοί, τὸ πρῶτον Αντί-
 φωνιον τοῦ δ. ‘Ηχου.

Προκείμενον. ‘Ηγος δ.

‘Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἀπηρτίσω αἶνον.

Στήγ. Κύριε ο Κύριος ήμῶν, ώς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου!

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίον. Τῷ καιρῷ ἐκεί-
 νῳ, ὅτε ἥγγισεν ο Ιησοῦς. ‘Ανάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν.
 ἀλλ’ εὐθὺς μετὰ τὸν Ν. Φαίλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα. ‘Ηγος β.

Σύνημερον ὁ Χριστὸς * εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανίᾳ * ἐν πῶλῳ
 καθήμενος, * τὴν ἀλογίαν λύων * τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, *
 πᾶλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.

Είτα Στήγ. ‘Ελέησόν με, ο Θεός, κτλ.

‘Ηγος πλ. β.

Σύνημερον * η χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος * ήμᾶς συνήγαγε. * καὶ
 πάντες αἴροντες * τὸν σταυρὸν σου λέγομεν. * Εὐλογημένος
 ο ἑρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου. * Ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Οτε δὲ ἀσπάζονται οἱ Αδελφοί τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ο
 Ηγούμενος τὰ βασιά. Είτα Φαίλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Ειρμοὺς
 ἀνὰ δύο, τὰ δὲ Τριπάρια ἀνὰ δ. η ἀνὰ ε'. ὅτε εἰσὶ δύο. Κατα-
 βάσιαι, οἱ αὐτοὶ Ειρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

‘Ο Κανὼν, οὐ η ἀκροστιχίς.

‘Ωσαννά Χριστὸς, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α'. ‘Ηγος δ. Ο Ειρμός.

‘Ωφθησαν * αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου * νοτίδος ἄμοιροι, * καὶ
 Ωάνεκαλύφθη θαλάσσης * κυμαινούσης τά θεμέλια. * τῇ κα-
 ταιγίδι * κεύματι ταύτης γάρ ἐπειμησας, * περιούσιον λαὸν
 δὲ ἔσωσας, * ἀδοντα * ἐπινίκιον ὑμνον σοι, Κύριε.

Στόματος * ἐκ νηπίων ἀκάκων * καὶ θηλαζόντων αἵνοι * τὸν σῶν ἵκετῶν κατηρτίσω, * καταλῦσαι τὸν ἀντίπαλον, * καὶ ἔκδικῆσαι * πάθει σταυροῦ τὴν πτώσιν τοῦ πάλαι· Ἀδάμ, * διὰ ξύλου ἀναστῆσαι τοῦτον δὲ * ἄδοντα * ἐπινίκιον ὑμνον σοι, Κύρι.

Αἶνεσιν * Ἐκκλησία ὄστιν * τῷ ἐνοικοῦντι Σιὼν * σοι, Χριστὲ, προσφέρει, ἐν σοὶ δὲ * Ἰσραὴλ τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ * χαίρε, καὶ ὅρη, * ἔθνη ἀντίτυπα, λιθοχάρδια, * ἐκ προσώπου σου ἡγαλιάσαντο, * ἄδοντα * ἐπινίκιον ὑμνον σοι, Κύριε.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χριστοὶ τὸν Εἰρημόν. Καταβασία.

·Ωδὴ γ'. Ο Εἰρημός.

» Πατάσσαν ἀκρότομον προστάγματι σῷ * στερεὰν ἐθήλασε πί·
» Πτραν * Ἰσραηλίτης λαός * ἡ δὲ πέτρα σὺ, Χριστὲ, * ὑπάρχει
» χεις καὶ ζωή· * ἐν γῇ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία χράζουσα· *
» Ωσαννά, * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος.

Νεκρὸν τετραήμερον προστάγματι σῷ * ἐκ νεκάδων σύντρομος ἄδης * ἀφῆκε Λαζαρὸν * ἡ ἀνάστασις, Χριστὲ, * ὑπάρχει καὶ ζωή· * ἐν φῷ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία χράζουσα· * Ωσαννά, * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος.

Ἄσατε, λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιὼν, * καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε Χριστῷ * ἐν Ιερουσαλήμ· * αὐτὸς ἐρχεται ἐν δόξῃ * μετὰ χυρείας * ἐν φῷ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία χράζουσα· * Ωσαννά, * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος.

·II. Γπακοή. Πλ. β'.

Πετὰ κλάδων * ὑμνήσαντες πρότερον, * μετὰ ξύλων * συνελεῖται βονού ὑστερον * οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν * Ιουδαῖοι τὸν θεόν· * ἥμεις δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ * ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, * διὰ παντὸς -βοήσωμεν αὐτῷ· * Εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἴτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.
·Ωδὴ δ'. Ο Εἰρημός.

» Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἥμῶν, * ἦξει καὶ οὐ χρήσιμοι, * καὶ ξύλα * τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω. * Χριστὸν αἰνεῖτε, ἔθνη, * καὶ τοῦτον, πάντες λαοί, * ἐπαίνουντες βοᾶτε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

·Ρηξάτω εὐφροσύνην * κραταιὰν ἐπ' ἐλεον * ὅρη καὶ πάντες βουγοί, * καὶ ξύλα * τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω. * Χριστὸν αἰνεῖτε, ἔθνη, * καὶ τοῦτον, πάντες λαοί, * ἐπαίνουντες βοᾶτε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

·Ισχὺν ὁ βασιλεύων· * τῶν αἰώνων Κύριος * ἐνδεδυμένος ἦξει· * τῆς τούτου * ὥραιότητός τε καὶ δόξης * ἀσύγχριτος ὑπάρχει· *

εὐπρέπεια ἐν Σιών. * Διὸ πάντες βοῶμεν. * Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Σπιθαμῆ ὁ μετρήσας * οὐρανὸν, δραχὶ δὲ γῆν, * Κύριος πά-
ρεστι. * Σιών γὰρ * ἔξελέξατο ἐν αὐτῇ δὲ * οἰκεῖν, καὶ βασιλεύειν *
ἡρέτισε τὸν λαὸν * τὸν ἐν πίστει βοῶντα. * Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

΄Ωδὴ ε'. Ο Ειρμός.

» Γιὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι * ὁ εὐαγγελιζόμενος, * καὶ τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ * ὃ κηρύσσων, ἐν ἴσχυΐ * ὑψωτὸν φωνὴν. * δεδο-
ξασμένα ἐλαλήθη * περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. * εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραὴλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

΄Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος * ἐπὶ τῶν Χερουβίμ Θεὸς, *
καὶ ἐφορῶν ταπεινὰ, * αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ * μετὰ χυρείας, *
καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα * θεῖκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. * εἰρήνη
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

΄Σιὼν Θεοῦ, ὄρος τὸ ἄγιον, * καὶ Ἱερουσαλήμ, κύκλῳ * τοὺς
ὅφθαλμούς σου ἄρον, * καὶ ἵδε τὰ συνηγμένα * τέκνα σου ἐν
σοι. * ἵδου γὰρ ἡκασι μακρόθεν * προσκυνήσαι τῷ Βασιλεῖ σου. *
εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

΄Ωδὴ σ'. Ο Ειρμός.

» Εβόησαν * ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα. * Νῦν τῷ κόσ-
μῳ * διαθήκη καινὴ διατίθεται. * καὶ ῥαντίσματι * καινουρ-
γείσθω λαὸς * θείου αἴματος.

΄Γπόδεξαι, * Ἰσραὴλ, τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, * καὶ ὁ βα-
νων * ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς θεασάσθω μέγα, * καὶ ῥαντίσματι *
καινουργείσθω λαὸς * θείου αἴματος.

Δελυμένους * σοὺς δεσμίους, Σιὼν, ἐξαπόστειλον, * καὶ ἐκ
λάκκου * ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε. * καὶ ῥαντίσματι * καινουρ-
γείσθω λαὸς * θείου αἴματος.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ήχος πλ. β'.

Τιῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, * τῷ πωλῷ ἐπὶ τῆς γῆς * ἐποχούμενος,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῶν Ἀγγέλων * τὴν αἰνεσιν, * καὶ τῶν πατ-
δῶν * τὴν ὑμησιν * προσεδέξω βοῶντων σοι. * Εὔλογημένος εἶ,
ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

΄Ο Οἶκος.

΄Επειδὴ ἀδην ἔδησας, * ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέχρωσας, *
καὶ κόσμον ἀνέστησας, * βαῖοις τὰ νήπια * ἀνευφήμουν σε,
Χριστὲ, ὡς νικητὴν, * χραυγάζοντά σοι σήμερον. * Όσαννά τῷ
υἱῷ Δαβὶδ! * οὐκέτι γὰρ, φησι, * σφαγήσονται τὰ βρέφη * διὰ
τὸ βρέφος Μαριάμ. * ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν

μόνος σταυροῦσαι· * οὐκέτι καθ' ἡμῶν * χωρήσει τὸ ξύφος· * ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ * νυγῆσεται λόγχη· * ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμεν· * Εὔλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

* Ωδὴ ζ. Ο Εἰρυμός.

* Ο διασώσας ἐν πυρὶ * τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας, * καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν, * οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἰ.

Γονυπετοῦντες οἱ λαοὶ, * καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, * μετὰ βατῶν, Ωσαννὰ * τῷ νιψὶ τοῦ Δαβὶδ, ἀνεκραύγαζον· * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἰ.

* Ή ἀπειρόκακος πληθὺς, * ἔπι νηπιάζουσα φύσις, * θεοπρεπῶς σε, Βασιλεῦ * Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων, ἀνύμνησεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἰ.

Μετὰ βατῶν σὲ, Χριστὲ, * κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη· * Εὔλογημένος ὁ ἐλθῶν * Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· ἐβόα δέ· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἰ.

* Ωδὴ η. Ο Εἰρυμός.

* Εἰ ὑφράνθητι, Ἱερουσαλήμ· * πανηγυρίσατε, * οἱ ἀγαπῶντες Σιών· * ὁ βασιλεύων γὰρ * εἰς τοὺς αἰῶνας * Κύριος τῶν Δυνάμεων ἥλθεν· * εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, * καὶ βοάτω· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς * ὁ Βασιλεὺς σου, Σιών, * Χριστὸς ἐπέστη ἐν σοι· * τὴν γὰρ ἀλόγιστον * εἰδῶλων πλάγην * λύσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὄφμήν * ἀναστεῖλαι * πάντων ἐθνῶν παραγγονεν, * εἰς τὸ μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

* Ο Θεός σου, χαῖρε, Σιών, * σφόδρα, ἐβασιλευσεν * εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός· * οὗτος, ὃς γέγραπται, * πραὺς καὶ σωῶν, * δίκαιος Λυτρωτὴς ἡμῶν ἥλθεν * ἐπὶ πῶλου, * ἵππειον θράσος ὀλέσαι ἔχθροῦ * τῶν βιωντῶν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων * τὸ παράνομον * συνέδριον ἀπεθῶν· * τὸν προσευχῆς Θεοῦ * ἐπείπερ οἶκον * σπηλαίον ἀπειργάσατο ληστῶν, * ἐκ καρδίας * τὸν Λυτρωτὴν ἀπωσάμενον· * φιωθμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

* Ωδὴ θ'. Ο Εἰρυμός.

* Η εὸς Κύριος * καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· * συστήσασθε ἑορτὴν, * καὶ ἀγαλλόμενοι, * δεῦτε, μεγαλύνωμεν Χριστὸν, * μετὰ βατῶν * καὶ κλάδων * ὑμνον κραυγάζοντες· * Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος * μενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

* Εθνη, ίνα τι * ἐφρυάξατε; Γραφεῖς * καὶ Ιερεῖς, τι κενά *

έμελετήσατε; * Τίς ούτος, εἰπόντες, ω παῖδες * μετὰ βαίων καὶ κλάδων * ὑμνον χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν;

Ούτος ὁ Θεὸς, * ω παρόμοιος οὐδείς· * δικαιίαν πᾶσαν ὅδὸν * ἔξειρῶν, δέδωκε * τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραὴλ· * μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώποις * συνανεστράφη ὄφεις. * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Σχάνδαλα τρίβου * τι ἔχόμενα ἡμῖν * τιθέατε, ἀπειθεῖς; * πόδες ὥξεις ὑμῶν * αἷμα διεχέαι Δεσπότου· * ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως * σῶσαι τοὺς χράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

'Εξαποστειλάριον. "Αγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τρίτου, εἰς τὸν Ήγρον τούς ὕψους τῆς Οκτωρίου· τὸ αὐτὸν καὶ μόνον λέγομεν.

Εἰς τοὺς Λινούς, ιστώμεν Σπιγ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Σπιγγρά· Πιλόμελα, δευτερούσι τε τὰ δύο πρώτα.

Σπιγγρά· Πιλόμελα. Ηγρός δ.

() πλεῖστος ὅχλος, Κύριε, * ἐστρώνυμον ἐν τῇ ὁδῷ * τὰ ιμάτια αὐτῶν, * ἀλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους * ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον· * οἱ προάγοντες δὲ * καὶ οἱ ἀνακολουθοῦντες * ἔκραζον λέγοντες· * Ωσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐλθὼν * καὶ πάλιν ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

"Ηγρός ὁ αὐτός.

Ἔλλοντός σου εἰσιέναι * εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, Κύριε, * τὰ κλάδη τῶν φυτῶν * οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, * σὲ ὑμνοῦντες * τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην· * ὄρῶντες σε * ἐπὶ πώλου καθήμενον, * ως ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ἐθεώρουν, * καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐλθὼν * καὶ πάλιν ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

"Ηγρός ὁ αὐτός.

Ξέλθετε, ἔθνη, * ἔξέλθετε καὶ λαοί, * καὶ θεάσασθε σῆμερον * τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ως ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, * ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς * τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα· * γενεὰ Ἰουδαίων * ἀπιστε καὶ μοιχαλίς, * δεῦρο, θέασαι, * ὃν εἶδεν Ἡσαΐας * ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, * πῶς νυμφεύεται * ως σώφρονα τὴν νέαν Σιών, * καὶ ἀποβάλλεται * τὴν κατάκριτον σύναγωγήν· * ως ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, * ἀμιλαντοι συνέδραμον, εύφημοῦντες * οἱ ἀπειρόκακοι παῖδες· * μεθ' ὧν * ὑμνοῦντες, βοήσωμεν * ὑμνον τὸν ἀγγελικόν· * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις * τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ ἔκουσίου πάθους σου * εἰς πίστωσιν πάντων * προενδειξάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὸν μὲν Λάζαρον * ἐν Βηθανίᾳ τῇ χραταιᾷ δυνάμει σου * τετραήμερον νεκρὸν ἔξανέστησας, * καὶ τυφλοῖς μὲν τὸ βλέπειν, * ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω, Σωτῆρ· * καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν * μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, * καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, * τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, * ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ἐποχούμενος: * καὶ παῖδες Εβραίων * μετὰ κλάδων καὶ βαΐων προϋπήντων σοι· * διὸ καὶ ήμετες * κλάδους ἐλαῖων βαστάζοντες καὶ βαία, * εὐχαρίστως σοι βοῶμεν. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις: * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Πρὸς ἦξην ημερῶν τοῦ Πάσχα * ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, * καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, * λέγοντες αὐτῷ. * Κύριε, ποῦ θέλεις * ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; * ὃ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· * Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, * καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον * κεράμιον ὅδατος βαστάζοντα· * ἀκολουθήσατε αὐτῷ, * καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· * Ο Διδάσκαλος λέγει· * Πρὸς σὲ * ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Λιτή ἔξω τοῦ Ναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. *Ἡχος β'.*

Στίχ. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἀδου εὔροσάν μ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Θλῖψιν καὶ ὁδύνην εύρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκλειστάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Αντιφωνῶν β'. Ἡχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθεὶς, ψάλ-
λονταίς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀντεπέ-
δωκέ μοι.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπι-
καλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ.

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Γιὸς καὶ Δόγος.

Αντιφωνῶν γ'. Ἡχος α'.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Τὸ Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ.

Εἴτα τὸ Ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν. Δόξα.

Συνταφέντες σοι * διὰ τοῦ βαπτίσματος. Σελ. 606.

Καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον· Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ. Σελ. 609.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στήγ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φλωρίνησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ', 4.

Δελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πᾶλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸν ἑπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγένει μηδὲν μεριμνᾷτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὔχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λαπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐηρημα, εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἀ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ ἐτηκούσατε καὶ εἰδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλουϊά: Ηγος α'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καίνον.

Στήγ. Εἰδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸς Ἑβραίων τοῦ Πάσχα ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Δαᾶς αρος ὁ τεθνηκώς.

Καὶ καθεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις τοῦ Ἀδελφοῦ· ἐπόμεν γάρ
ιγήσας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στήγ. ζ'. καὶ ψῆλλους
τὰ ἐπόμενα Στιγμῆρα· Ἰδιόμελα, ἀτινα εἰπούμεν ὅτε Σαββατώ ἀπὸ^{τοῦ}
Στήγ. δευτερούντες αὐτά.

Ηγος πλ. δ'.

Χαίρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών· * τέρπου καὶ ἀγαλλου, * ἡ
Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· * ἴδου γὰρ, ὁ Βασιλεὺς σου * παραγέ-

γονεν ἐν δικαιοσύνη, * ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, * ὑπὸ παιδῶν ἀνυμνούμενος. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις. * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν. * ἐλέησον ημᾶς.

* Πίχος ὁ αὐτός.

Πλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ * πληρῶ-
σαι τὴν γραφήν. * καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαία. *
τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνυμον αὐτῷ, * γινώσκοντες, * ὅτι αὐτός
ἐστιν ὁ Θεὸς ημῶν, * ω̄ τὰ Χερουβῖμ βοᾷ ἀπαύστως. * Ωσαννὰ
ἐν τοῖς ύψιστοις. * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν. *
ἐλέησον ημᾶς.

* Πίχος ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβῖμ ἐποχούμενος, * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σε-
ραφίμ, * ἐπέβης ἐπὶ πώλου * δαβιτικῶς, ἀγαθέ· * καὶ παῖδες
σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, * Ιουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως. *
τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἔθνων * ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, *
ἔξι ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. * Δόξα σοι, Χριστὲ, *
ὁ μόνος ἐλεήμων * καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα. Κατέρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών. Καὶ νῦν. Ο τοῖς Χε-
ρουβίμ ἐποχούμενος. Εἴσοδος. Προκείμενον τὸ σύγριθες.

* Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ διῆλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἰκῳ Κυρίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

* Πίχος β'.

Γιν βαίων καὶ κλάδων, * ὡς ἔκ θείας ἐօρτῆς * εἰς θείαν μετα-
βάντες ἐπορτὴν, * πρὸς σεβασμίαν * τῶν Χριστοῦ παθημάτων, *
πιστοὶ, συνδράμωμεν * τελετὴν σωτήριον. * καὶ τοῦτον ὑπὲρ
ημῶν * πάθος ὑφιστάμενον * κατοπτεύσωμεν ἔκουσιον, * καὶ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον * παρεχόμενον παγκόσμιον. * αὐτῷ δὲ τὸν
ῦμνον * εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν * ἀρμόδιον, ἀνακράζοντες. *
Η τῆς εὐσπλαγχνίας πηγὴ, * καὶ τῆς σωτηρίας λιμὴν, * Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ φόρμα καινόν.

* Πίχος γ'.

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν * εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος! * οὐτος χριτής
έστιν ἐνθυμήσεων * καὶ ἐννοιῶν καρδίας. * μηδεὶς εἰσέλθῃ *
πειράζων τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον. * ἀλλ' ἐν πραότητι καὶ φό-
βῳ * Χριστῷ προσέλθωμεν, * ἵνα λάβωμεν ἐλεος, * καὶ χάριν
εὑρωμεν * εἰς εὐκαίρον βοηθείαν.

Στίχ. Εἰδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ημῶν.

‘Ηχος βαρύς.

Συναγωγὴ * πονηρὰ καὶ μοιχαλίς, * ἡ τῷ ιδίῳ ἀνδρὶ * μὴ φυ-
λαῖσσα πίστιν, * τί κατέχεις διαθήκην, * ἃς οὐκ ἔχεις κληρονό-
μος; * τί καυχᾶσαι ἐν Πατρὶ, * τὸν Γιὸν ἀπιμάσσασα; * τοὺς Προ-
φήτας οὐκ ἐδέξω * τὸν Γιὸν καταγγέλλοντας· * καὶ τὰ ίδια τέκνα*
αἰσχύνθητι οὕτω βοῶντα· * Ωσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· * εὐλογη-
μένος ὁ ἑρόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Δόξα. ‘Ηχος β’. ‘Ἐκ βαΐων κλάδων. Καὶ νῦν. ‘Ηχος γ’. Φο-
βερὸν τὸ ἐμπεσεῖν. Λπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε· καὶ τὰ ἔπειρα,
ώς συνγένως· καὶ αἱ συνγένεις μετάνοιαι. Ιστέον, ὅτι τὸ, Θεοτόκε
Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ μέλους φάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς
ἀγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς, ώς καὶ ἐν τῇ παρούσῃ· ἐν δὲ
ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης Ἐβδομάδος, χύμα λέγεται.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ Τριώδιον τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης. Ωσαν-
τως ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς μεγάλης Ἐβδομάδος Ἐσπέ-
ραις, εἰς τὸ Απόδειπνον.

‘Ωδὴ α’.

‘Ηχος πλ. δ’. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Πωσὴφ τὴν σωφροσύνην * μιμησώμεθα, πιστοί· * γνῶμεν τὸν πι-
μήσαντα * τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, * πάσῃ φυλακῇ
πολιτευσάμενοι * δι’ ἀρετῆς πρακτικῆς.

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία * ὥμοιωθη τῇ συκῆ· * ταύτης οὖν ἐκ-
κλίνωμεν, * μὴ ξηρανθῶμεν ως ἔκεινη τότε, * τὴν συναγωγὴν
φύλλοις πυκάζουσαν * προϋπογράφουσα.

Τὴν είκόνα τοῦ Δεσπότου * ὑπογράφων Ἰωσὴφ, * λάκκῳ κα-
ταπίθεται, * ἀπεμπολεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, * πάντα ὑπομένει
ὁ ἀοιδόμος * εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Τῆς συκῆς τὴν ἀχαρπίαν * ἔχφυγόντες, ἀδελφοί, * γνῶμεν
τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ ξηρανθῶμεν ως ἔκεινη τότε, * ὅτε ἐπανάγειν
ὁ φιλάνθρωπος * ἥλθε πεινῶν ἐπ’ αὐτήν.

‘Ιησοῦς ὑπέρ τοῦ κόσμου * ἐπειγόμενος παθεῖν, * θελῶν συνε-
νέρχεται * τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν * Ιερουσαλήμ πρὸς
τὸ ἔκούσιον * πάθος, ὃ ἥλθε παθεῖν.

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ * πάντα σπεύδοντι παθεῖν, * ἔτοιμοι γενώμεθα * πρὸς ἐμπαιγμὸν, πρὸς ἐμπτυσμοὺς, πρὸς χλεύην, * ὅπις τοῖς ἀχράντεις αὐτοῦ πάθεσι * συνδοξασθῶμεν, πιστοί.

Πάθη πάθεσιν ισταὶ * ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν. * θέλων γὰρ προστεταὶ * τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῇ οὐσίᾳ * τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ παθήματα, * ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, * τρία ἄγια ὑμνῶ, * τρία συναίδια * ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω. * εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ, Γάψ καὶ Πνεύματι * δοξολογεῖται Θεός.

Θεοτοκίου.

Ἡ μὲν φάβδος Μωϋσέως, * καὶ ἡ φάβδος Ἀρων * ἔνην μεταποίησιν * καὶ ὑπὲρ νοῦν σίκονομίαν ἔσχον. * σοῦ δὲ ἡ νηδὸς, Θεογεννήτρια, * τόχον καινίζει καινόν.

Καθίσμα.

Ὕποκλιτος ἕπεφάνης σήμερον.

Τὴς συκῆς τὸ ἔγκλημα * μή σε προρθάσῃ, * ἀλλ' εὔκάρπους σπουδαστὸν * καρδίας αὐλακας, ψυχὴ, * τῷ Ποιητῇ σον Χριστῷ ἀγαγεῖν, * ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ * προσκομίσουσα.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν ὅρει * ἀγίῳ δοξασθέντα.

Σωφροσύνῃ * κοσμήσαντες τὸν βίον, * καὶ φρονήσει * φυλάξαντες τὴν πίστιν, * δικαιοσύνης * τρόπους πορισώμεθα, * ἵνα ἐν ἀνδρείᾳ * συνακολουθοῦντες, * Χριστῷ συσταυρωθῶμεν.

Ἄλλην Εὔαν * εύρων τὴν Αἰγυπτίαν, * οὐκ ἐχλάπη * πρὸς ἀνοσιούργιαν * ὁ πατριάρχης * Ιωσήφ, ἀλλ' ἐστηκεν, * ὥσπερ τις ἀδάμας, * ὑπὸ τῶν παθῶν * μὴ ἀλούς τῆς ἀμαρτίας.

Παροδεύων * τοῦ βίου τὰς πορείας, * ὁ Σωτὴρ μου, * ἐπείνησας βουλήσει, * τὴν σωτηρίαν * πάντων ἐφίέμενος. * τοῦτο γὰρ ἐπείνης, * τὴν ἐπιστροφὴν * τῶν ἐκ σοῦ ἀποσφαλέντων.

Ο προπάτωρ * γευσάμενος τοῦ ἑύλου, * ὡς ἐγνώσθη * γυμνὸς καὶ ἡσχυμένος, * φῦλλα συκῆς * λαβὼν περιεζώσατο. * τὴν συναγωγὴν γὰρ * ἀπογυμνωθεῖσαν * Χριστοῦ προδιετύπου.

Ἐτοιμάζου, * ψυχὴ, πρὸ τῆς ἔξόδου. * εὐτρεπίζου * πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον, * καὶ τῷ Χριστῷ * παθεῖν διὰ σὲ σπεύδοντι, * ἵνα σὲ δοξάσῃ, * σπεύσον συμπαθεῖν, * καὶ θανεῖν καὶ ἀναστῆναι.

Πῶς μὴ φρίξῃ * ὁ θάνατος, Σωτὴρ μου; * πῶς μὴ πτήξῃ * ὁ φόνος συναντῶν σοι, * κατ' εὐδοκίαν * πρὸς τὸ πάθος σπεύδοντι, * καὶ ὑπὲρ ἀδίκων * δίκαιον ὄρῶν σε * παθεῖν ἐληλυθότα;

Τοῦ Δαΐσάρου * τὴν ἔγερσιν ὄρῶντες * Ιουδαῖοι, * Ιερεῖς καὶ

Triodium.

Λειται, * συνωμοσίαν * φθόνω συσκευάσσαντες, * δέλω προδόσσας * τὸν Χριστὸν πρεδοῦνται: * Πιλάτῳ μελετῶσιν.

Ἡ ἀμνᾶς σου, * καὶ δούλη καὶ Παρθένος * πρὸς τὸ πάθος * δρμῶντα σε ὄρώσα: * καὶ τὴν ψυχὴν * ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενον * τὸν καλὸν ποιμένα, * σπλάγχνοις μητρικοῖς: * ἐπὶ σοὶ προσθύ-
δυνάτο. Δόξα.

Ως Μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, * ως Τριάδα * τοῖς προσώ-
ποις σε σέβω: * Πάτερ, Υἱὲ * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, * ἀναρ-
χον τὸ κράτος * πῆς σῆς Βασιλείας * δόξας εἰς αἰώνας.

Θεωτοκίον.

Δυσωπεῖ σε, * Χριστὲ, ή Θεοτόκος, * ιχετεύει: * τῶν Μαθητῶν
οἱ δῆμοις: * Τὴν σὴν εἰρήνην * δάρησας τῷ κόσμῳ σου, * καὶ τοὺς
οἰκτιμούς σου * χάρισαι πλουσίως: * ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Αλλότριον * τῶν μητέρων ή παρθενία.

Α λότριον * τῶν ἀσέμνων ή σωφροσύνη, * καὶ ξένον τοῖς δι-
καίοις * ή παρανομία: * Ιώσηφ δὲ ὁ μέγας * ἔξεχλινε τὴν ἀ-
μαρτίαν, * καὶ σωρθροσύνης * ἔχρημάτισεν * εἰκὼν καὶ τύπος ὄν-
τως Χριστοῦ.

Αλλότριον * τῶν ἀγόμων η εὐνομία, * καὶ ξένον τοῖς ἀπί-
στοις * η θεογνωσία: * Ιουδαῖοι δὲ ταῦτα * ἀπώσαντο δι' ἀνο-
μίαν: * διὸ καὶ μόνοι: * ἐκληρώσαντο, * καθάπερ η συκῆ, τὴν
ἀράν.

Ἐπείνησε * τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν * ζωῆς ὑπάρχων ἀρ-
τος * Χριστὸς, ω Ιουδαῖοι: * ως συκῆν δὲ προφθάσσας * τὴν ἀκαρ-
πον συναγωγὴν σου * φύλλοις κομισαν: νομικοῖς, αὐτὴν, ως δὲ,
κατηράσατο.

Τὴν νομικὴν * ἀκαρπίαν προκατηράσω, * ως φύλλας ἔξα-
θουσαν, * τοῦ γράμματος γνώμην, * τοὺς καρπούς δὲ τῶν ἐρ-
γῶν * οὐκ ἔχουσαν δι' ἀνομίαν: * ἡμᾶς δὲ πάντας * τοὺς τῆς
χάριτος * υἱούς, Σωτὴρ, εὐλόγησόν.

Ἡ ράβδος μὲν * Μωϋσέως τὸ πρὶν εἰς ὄφιν, * ή Αερὸν δὲ
ράβδος * εἰς χλωρὸν μετεβλήθη, * καὶ ἔξηνθησε φύλλα * η ἀκα-
ρπος καὶ ξηρανθέσα: * συναγωγὴ δὲ * η παράνομος * εἰς ἀκαρ-
πον μετήχθη συκῆν.

Ἐτοιμάζε, * Ιουδαῖοι, τὸν Ιερεῖς σου: * εὐτρέπεξε τὰς χει-
ρας * πρὸς θεοκτονίαν: * ίδοὺ γάρ γῆλθε πρᾶος: * καὶ θρυχός ἐπὶ^{τὸ πάθος, *} ἀμνὸς ὑπάρχων: * καὶ καλὸς ποιμῆν, * Χριστὸς ο Βα-
σιλεὺς Ισραὴλ.

Τηπόδεξαι, * Ιουδαῖοι, τὸν Βασιλέα: * ίδοὺ γάρ πρὸς τὸ πά-
θος * ἔρχεται: έκουσίως, * τίνα πάθη: καὶ σώτη: τοὺς κρέζοντας

ἀκαταπικάστως· * Εὐλογημένος * ὁ ἐρχόμενος * παθεῖν καὶ σῶσαι πάντας ἡμᾶς.

Μετέστρεψεν, * Ιαυδαία, τὰς ἐφράξ σου * εἰς πένθος ὁ Δεσπότης. * κατά τὴν προφητείαν· * θερκτόνος γάρ- ῥωθῆς * τοῦ στρέψαντος ποτὲ τὴν πέτραν· * καὶ τὴν ακρότομογ· * εἰς ὕδατα * καὶ λύκες, καθὼς ψαλλει Δαβὶδ;

* Αλλότριον * τοῖς ἀνόμοις τὸ σὲ δοξάζειν, * τὴν ἀναρχὸν οὐ-
σίαν, * Πατέρα καὶ Γιὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεύμα, * τὴν ἀκτιστὸν
παντοπρεποτάκην, * δι' τῆς ὁ σύμπαντες * κόσμος ἡδρασθεῖ, * τῷ γεύ-
ματι, ερῶν, φεύγου κράτους αἰτήσῃ.

Παραγγελεῖ* εἰς πρεσβείαν / τὴν Θεοφόρον. * αὐτῆς ταῖς ἵκε-
σίαις * καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, * κοινωνεῖ ἡμᾶς ποιησον, *
Δέσποτα, τῶν ἀγαθῶν σου, * καὶ τῆς λαμπρότητος * ἀξίωσον, *
Σωτήρ. τῆς Ἀγαπητότερώς σου. — Τ.

* Ιστέον τότε κατά ταυτὴν τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην· Εἴδο-
μέναις ἄποιναν σὺν πρεσβύτεροι τὸ Πνεῦμα τὸν τοῦ Θρ-
ούρου· Καθίσματα γένονται εἰς τὴν Ταύχετην, β' - καὶ τελειώνεται
τῆς μεγάλης Αἱ· Εψήδε τῷ μεγάλῳ ψυχικῷ στρῶστι ωραῖα στιχολογεῖται, ἡ
Αιγαίωστος Εὐντοῖς Δικυκλοῖς δὲ λέγομεν συνέθεται τὰ; Πρὸς Κίρ-
ρον· οὗτος εἶναι τοῦτο τοῦτον τὸν τοῦ Θρούρου οὐδέποτε παραπλανητικόν

ТН АГІА КАІ МЕГАЛН В'

ΕΙΣ. ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούια, εἰς Ἡχον
πλ. δ. μεγαλοφώνως καὶ μελῳδικῶς. Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τριπά-
ριον ἀργῶς καὶ μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους ἐξ ισότητος.

Ἐξεγερτικὸν, εἰς τὸ Ἀλληλούτα.

³ Ηγος πλ. δ.

Ιδού, ὁ Νυμφίος ἔρχεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, * καὶ μακά-
λιος ἀδούλος, * ὃν εὑρήσει γρηγορεῖντα, * ἀνάξιος δὲ πάλιν, *
ὃν εὑρήσει ἀσθενοῦντα. * Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, * μὴ τῷ μύνῳ
κεκτενευθῆς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, * καὶ τῆς βίστ-
λείας ἀποκλεισθῆς. * ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα: * Αγιας, Αγιας,
Αγιος, εἰ, οὐθέως: * διὰ τῆς φερτόχου, ἐλέγοντον ἡμας. Εγ.

Είτα ή συνήθης Σπιγολεύει, μετά τῶν μετανοιῶν. Εἰς τὴν πρώτην Σπιγολογίαν, τὸ παρὸν Καθίσμα.

Ὕγιος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτῆρ.

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ * ή παροῦσα ήμέρα, * ὡς φῶτα σωστικά, * ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ. * Χριστὸς γὰρ ἐπειγεται * τοῦ πανεύ ἀγαθότητι. * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, * καταδέχεται * ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, * τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα... καὶ νῦν πᾶλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. Σπιγολογίαν, Καθίσμα. "Ουκον. οράτε Κριτὰ, * ἐν σαρκὶ καθωράθης, * καὶ ἔρχῃ ύπερ ἀνθρώπου * παρανόμων κριθῆναι, * ήμῶν τὸ κατεάκριμα * κατεκρίνων τῷ πάθει σου. * ὅθεν αἰνεσιν, * μεγαλώσθην καὶ δόξαν, * ἀνυμνοῦντες σε, * τῇ ἔξουσίᾳ σου, Δόγε, * συμφώνως πρόσφερον.

Δόξα... καὶ νῦν πᾶλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. Σπιγολογίαν, ἔπεισον Καθίσμα.

Ὕγιος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Δόγην!

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου * τὰς ἀπαρχὰς * ή παροῦσα ήμέρα * λαμπροφορεῖ. * Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, * ύπαντησώμεν ἀσμαστον. * ὁ γὰρ Κτίστης ἔρχεται * σταυρὸν καταδέξασθαι, * ἐπαυτοὺς καὶ μάστιγας, * Πιλάτῳ κρινόμενος. * ὅθεν καὶ ἐκ δαικοῦ * ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρρογς, * τὰ πάντα προσετεί, * ἵνα σώῃ τὸν ἄνθρωπον. * Διὰ τοῦτο βοήσωμεν. * Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεός, * τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἀφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν τίσει * τὰ ἀχραντε πάθη σου.

Δόξα... καὶ νῦν πᾶλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθύς ὁ Ιερεύς. Καὶ υπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς.

Μετὰ τὸν Ν'. ψάλιομεν τὸ ἐπόμενον Τριψάδιον· τοὺς Ειρηνούς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τριψάδια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ τοῦ δηλονότι κατὰ τὴν ποτότητα.

Τριψάδιον, οὐ η ἀκροστιγίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ποτημαὶ Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ὅγιος β'. Ο Ειρυός.

Τῷ τὴν διβατὸν * πυρεινοφένην θάλασσαν * θεῖρα σύτου προ- * τάγματι * ἀναξηρέαντι, * καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς * τὸν Ιη- * ραηλίτην λαὸν * καθιδηγήσαντι, * Κυρίῳ ἀσωμεν. * ἐνδόξας * τῷ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος * Δόγου Θέου καταβισται, * ὅπερ Χριστὸς εἴ-

τός ἐστι, * Θεὸς καὶ ἀνθρωπος, * τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν * εἶναι ἡγησάμενος * ἐν τῷ μορφουσθαι δοῦλον * δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς. * ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Διακονήσαι * αὐτὸς ἐλῆλυθε, * οὐ τὴν μορφὴν ὁ Πλαστουργὸς * ἔχων περίκειμαι, * τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, * ὁ πλουτῶν Θεότητι, θῆσων ἐμὴν ἐσυτοῦ * ψυχὴν ἀντίλυτρον * ὁ ἀπαθῆς Θεότητι.

· Καὶ πάλιν ὑστεροῦ Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἰρυοί, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χριστοῦ.

Κοιτάκιον.

· Πήγος πλ. δ. · Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ο Ιακώβιος ὀδύρετο * τοῦ Ἰωσῆφ τὴν στέρησιν, * καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, * ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. * Αἰγυπτίας γάρ τότε * ταῖς ήδοναῖς μὴ δουλεύσας, * ἀντεδόξαστο * παρὰ τοῦ βλέποντος * τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ πέμποντος * στέφος ἀφθαρτον.

Ο Οίχος.

Ιπρός τοῦ Λύτος μόνος ὑπάρχεις ἀθέλνατος.

Γιπὶ τῷ ὄδυρμῳ νῦν προστήσωμεν * ὄδυρμὸν, καὶ ἐκχέωμεν Εδάφους, * μετά τοῦ Ἰακώβου συγχεπτόμενοι * Ἰωσῆφ τὸν ἀσιδίμον καὶ σώφρονα, * τὸν δούλωθέντα μὲν τῷ σώματι, * τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, * καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. * ὁ Θεὸς γάρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ * στέφος ἀφθαρτον.

Ωδὴ γ. Ο Ειρυός.

Εφριξε * παῖδῶν εὐαγῶν * τὸ ὄμόστολον ψυχῆς ἀσπιλον σῶμα, * καὶ εἶτε τὸ τραφὲν * ἐν ἀπειρῷ ὅλῃ ἀχάματον πῦρ. * Δεῖξασθεν δὲ * ἐκμαρανθείσης φλογὸς, * διαιωνίζων ὑμνος ἀνεμού μελάτετο. * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε. * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμᾶς μου * τότε Μαθητὰς * πάντες γνώσονται, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς * ἀττρήσετε, φησιν * ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάντος μολῶν. * εἰρηνεύετε * ἐν ἐσυτοῖς καὶ πᾶσι, * καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες ἀνυψώθητε, * καὶ Κύριον γινώσκοντές με, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τὸὺς αἰῶνας.

Ταῦτας * ἐμπάλιν ὑμενὶς * ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὄμολγενῶν. * οὐ κλῆρος γάρ ἐμὸς, * τυραννίς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. * ὁ οὖν πρόκριτος * ἐν ὑμενὶς εἶναι θέλων, * τῶν ἀλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, * καὶ Κύριον γινώσκοντές με, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο Ειρμός.

Ἐ μεγάλυνας, Χριστὲ, * τὴν τεκοῦσαγ σε Θεοτόχον, * ἀφ' ἣν
• Ε σ Πλάστης, ημῖν * ὁμοιοπαθές περιέθου, σῶμα, * τὸ τῷ
• ημετέρων * λυτήριον ἀγνοημάτων. * ταύτην μακαρίζουσαι *
• πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνουσεν.

Ρύπτον πάντα ἐμπαθῆ * ἀπώσαμενοι, ἐπαξίως * τῆς θείας βη-
σιλείας * γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, * τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις *
προέφης, ἡ πάντων σφία· * ἐν ἣ δοξασθήσεσθε, * λάμποντες
ἡλίου τηλαυγέστερον.

Αφερῶντες εἰς ἐμὲ, * εἰπας, Κύριε, Μαθηταῖς σου, * μὴ φρο-
νεῖτε ὑψηλὰ, * ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς· * ἐμὸν, ὅπερ
πίνω, * πίετε ποτήριον, ὅτι * ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ, * τῷ Πατρὶς
ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε,

Εξαποστειλάριον Ἰδιόμελον φαλλόμενον ἐκ τρίτου, τάργες καὶ
μετὰ μέλους. Τοῦτο δὲ λέγεται ἔως τῆς μεγάλης Εξαποστολῆς
‘Ηχος γ'.

Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω, * Σωτήρ μου, χεκοσμημένον, * καὶ
ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵγα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου
τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότας καὶ σῶσον με. Οὐ ποτε
εἰς τοὺς Αἰνους, ιστῶμεν Στίχους δέ, καὶ φαλλόμεν τὰ τα-
ρόντα Στίχηρα· Ἰδιόμελα, δευτεραύντες αὐτά· οὕτως ταῦτα

Στίχηρα· Ἰδιόμελα· Ήχερά· οὕτως ταῦτα

Ερχόμενος ο Κύριος * πρὸς τὸ ἐκουστὸν πάθος, * τοῖς Αποστό-
λοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· * Ιδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ιεροσόλυμα·
καὶ παραδοθήσεται * ὁ Γιός τοῦ ἀνθρώπου, * καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ· * δεῦτε οὖν, καὶ ἡμεῖς * χεκραβρημένοις ὑδαναῖς,
συμπαρευθῶμεν αὐτῷ, * καὶ συσταυρωθῶμεν, * καὶ νεκρωθῶμεν.
δι' αὐτὸν * ταῖς του βίου ἥδοναῖς, * ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ·
καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· * Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ιερο-
σαλήμ * διὰ τὸ παθεῖν, * ἀλλὰ φνεύσιν πρὸς τὸν Πατέρα μου·
καὶ Πατέρα ὑμῶν, * καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν ὑμῶν, * καὶ συν-
υψω ὑμᾶς * εἰς τὴν ἄνω Ιερουσαλήμ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Ηχος πλ. α.

Φ θάσαντες, πιστοί, * τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ, τῷ Θεῷ, *
τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, * ὅπως τῇ εἱστι-
εὐσπλαγχνίᾳ * συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς * νεκρωθέντας τῇ ἀμφετίῃ,
ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος·

Δοξα· καὶ γὰρ. Ηχος πλ. α.

Κ ύιε, * ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, * τοὺς ιδίους στηρίζων·
Μαθητάς ἔλεγες, * καὶ ίδιαν παραλαβών αὐτούς· * Πάκτον·

ρήματων μου ἀμυνημονεῖτε, * ὡν πάλαι εἶπον ὑμῖν, * ὅτι προφῆτην πάντα οὐ γέγραπται, * εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; * Νῦν οὖν χαιρὸς ἐφέστηκεν, * ὃν εἶπον ὑμῖν· * ἴδού γὰρ παράβλημα! * ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαχθῆναι, * σῖ καὶ σταυρῷ με προσπηξάντες, * ταρῇ παραδόντες, * ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν· * ὅμως θαρσεῖτε, * τριγύμερος γάρ ἐγείρομαι * εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν * καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Στιχηρά· Ιδιόμελα.

* Ήχος πλ. α'.

Κύριε, * πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον * τῆς σῆς οἰκονομίας * Κούν· ἔξαρχοῦτα, * η τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ * ἥτειτο σε, * προσκαίρου· βασιλείας τιμὴν * τοῖς ἔαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· * ἀλλ' ἀντε ταύτης; * ποτῆριον θανάτου * ἐπηγγείλω πιεν τοῖς φίλοις σου, * ὁ ποτῆριον πρὸ τούτων * πιεν ὁ αὐτὸς ἐλεγες, * ἀραρτημάτων καθαρτήριον· * διό σοι βοῶμεν· * Η σωτηρία τῶν φυχῶν ἡμῶν, * δόξα σαι.

Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτον τοῦ ἐλέους σου.

* Ήχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * εὰν τελεσθεῖται φρονεῖν * τοὺς στέλεους παιδεύων Μαθητας, * Μή ὁμοιοῦσθε τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγες, * εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· * οὐχ οὕτω γάρ ἔσται ὑμῖν * τοῖς ἔμοις Μαθηταῖς, * ὅτι πιταγὸς θέλων ὑπάρχω· * ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν· * ἔστω πάντων δράκοντος, * ὁ δὲ ἀρχῶν ὡς ἀρχόμενος, * ὁ πρωχρήστης δὲ ὡς ὁ ἐσχατος· * καὶ γάρ ἐλήνυθαι αὐτὸς * τῷ πιταχεύσαντε· Αδέιμ διακονῆσαι, * καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν τὴν φυχὴν· * τῶν βοῶντων μοι· Δόξα σοι.

* Ήχος πλ. δ'.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς * διὰ τὴν ἀκαρπίαν * τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες, ἀδελφοί, * καρποὺς ἀξίους τῆς μετανάστες * προσάξωρεν Χριστῷ, * τῷ παρέχοντι ἡμῖν * τὸ μέγα ἐλεος.

* Δόξα... καὶ νῦν. * Ήχος ὁ αὐτός.

Δευτέρων Εὔαν τὴν Αἴγυπταν * ευρὼν ὁ δράκων, διὰ ρημάτων * ἔσπειρε κολακεῖαις * ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ· * ἀλλ' αὐτὸς καπαλιπῶν τὸν χυτῶνας, * ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν; * καὶ γυμνὸς οὐκ ἤσχύνετο, * ὡς ὁ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παρακοῆς· * αὐτοῦ ταῦς Ικεσθεις, Χριστὲ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

* Ιστέον δέ, ὅτι ἡ πρώτη Ωρα, καὶ ἡ ἐννάτη οὐ στιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ Εβδομάδι· ἀλλὰ μόνον φάλλεται τρίψαλμος· ἡ δὲ Τριθέκτη στιχολογεῖται. * Λαναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Τετραευαγγέλιον στήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ Δ'. πληρωῦται.

Εἰς τὴν Τριθέτην, τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Β'.

Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἡχος πλ. β'.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ * προσπίπτομέν σοι, * καὶ δέομεν
σου, Σωτήρ τοῦ κόσμου. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρχε'.

* Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιάν.

Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ,
πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἦνοιχθῆσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ
ἴδον ὄράσεις Θεοῦ. Πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμ-
πτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, καὶ ἐγένετο λό-
γος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ οὐδὲν Βουλεῖ, τὸν Ἱερέα, ἐν γῇ Καλ-
δαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου, καὶ ἴδον, καὶ ἴδού, πνεῦμα ἔξαερον ἤρχετο ἢπο Βορρᾶ,
καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλως αὐτοῦ, καὶ πῦρ
ἔξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὡς ὄφασις ἥλεκτρου ἐν μέσῳ
τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὄφεις
τεσσάρων ζώων. Καὶ αὐτῇ ἡ ὄφασις αὐτῶν, ὅμοιώματα ἀνθρώπου
ἐπὶ αὐτοῖς· καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυ-
γες τῷ ἐνί· καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὄρθα, καὶ πτερωτοὶ οἱ τὰς
αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἔξαστράπτων χαλκός· καὶ ἐλεφα-
τι αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ χείρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτέρυ-
γων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἔκεστον
ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ὅμοιώσις τὸν
πρόσωπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον τοῦ λέον-
τος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν
τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀντοῦ τοῖς τέσσαρσι. Καὶ αἱ τε-
ρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρφ διὸ
συνέζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τῶν
σώματος αὐτῶν. Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύεται
οὐ ἀν τὴν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρε-
φον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄφασις, ὡς ἀνθράκων πυρὸς κατ-
μένων, ὡς ὄφις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνὰ μέσον τῶν ζώων,
καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο· ἐστραπή.
Καὶ ἴδον, καὶ ἴδού, τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων
τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν, ὡς εἶδος Θερσίς, καὶ

όμοιώματα ἐν τοῖς τέσσερσι· καὶ τὸ ἔδγον αὐτῶν ἡν καθίκας ἀν εἰη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσερα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ὅπεστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, οὐδὲ οἱ νῶται αὐτῶν, καὶ ἔφος ἡν αὐτοῖς· καὶ ίδον αὐτά, καὶ οἱ νῶται αὐτῶν πλήρεις ὑφιαλμῶν χυκλόθεν τοῖς τέσσερσιν. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἔχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἔξαρτεν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκήραντο οἱ τροχοί. Οὐ ἀν ἡν ἡ νεφέλη, ἔκει τὸ πνεῦμα τοῦ πορευεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἔχοντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.

Προκειμενον. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρχζ'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οι οἰκοδομοῦντες.

Στίχ. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Β'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἡ συντίθησ. Στιχολογία τῶν, Πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχους. i. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, ἀπέρ εἴπομεν τὸ πρώτο, δευτεροῦντες τὰ πρώτα δ'. τὰ δὲ δύο πρὸς μίαν.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος * πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος.

Φθάσαντες, πισταὶ, * τὸ σωτήριον πάθος.

Κύριε, * ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος...

Κύριε, * πρὸς τὸ μωστήριον τὸ ἀπόρρητον.

Κύριε, * τὰ τελεώτατα φρονεῖν.

Τῆς Ἑηρανθείσης ψυχῆς.

Δόξα... καὶ νῦν.

Δευτέραν Εὔχαν τὴν Λίγυτταν.

Εἰσόδος, μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ιλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Αναγνώσματα.

Ἐσπέρας. Προκειμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρχζ'.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ σὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φρονοῦμενοι τὸν Κύριον.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Τιαῦται τὰ ὄντα φτασθεῖσαν Ισραὴλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Τιλγυττον ἐμα. Ἰεραὶ τῷ πατρὶ αὐτῶν ἐκαστοῖς πανοικὶ αὐ-

πῶν εἰσήλθοσαν· Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευτ., Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζα-
βιουλῶν, Βενιαμίν, Δάν καὶ Νεφθαλί, Γὰδ καὶ Ἀσηρ. Ἰωσῆρ
δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ· ἡστὸν δὲ πᾶσαι φυχαῖ ἐξ Ἰακώβ, πέντε καὶ
ἔβδομηκόντα. Ἐπελεύτησε δὲ Ἰωσῆρ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἔχεινη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὔξηθησαν
καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ καπτίσχυον σφόδρα
σφόδρα· ἐπληθύνει δὲ ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος
ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἥδει τὸν Ἰωσῆρ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ·
Ἴδού, τὸ γένος τῶν οὐών Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ισχύει ὑπὲρ
ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασορισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῇ,
καὶ ἡνίκα ἀν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι
πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἔξελεύσονται
ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, οὐα
κακώσωσιν αὐτούς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ φύκοδόμησαν πόλεις ὄχυρας
τῷ Φαραὼ, τὴν τε Πειθώ, καὶ Ραμεσσῆ, καὶ Ὁν, ἥ ἐστιν Ἡλιού-
πολις. Καθότι δὲ αὐτούς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλειόνος ἐγίγνοντο,
καὶ ισχυον σφόδρα· σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἴγυπτοι ἀπὸ
τῶν οὐών Ἰσραὴλ· καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἴγυπτοι τοὺς οὐοὺς
Ἰσραὴλ βίᾳ, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
σκληρῷαις, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς
ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὶ^{μετὰ} βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἴγυπτων ταῖς μαίαις τῶν
Ἐβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα, Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευ-
τέρας, Φουά, καὶ εἶπεν· "Οταν μαιουσθε τὰς Ἐβραίας, καὶ ὡπ
πρὸς τῷ τίκτειν, ἐάν μὲν ἄρσεν ἦ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐάν δὲ
θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό." Ἐφεβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν,
καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου,
καὶ ἐζωγόνουν τὰ ἄρρενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου
τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦ-
το, καὶ ἐζωγόνεῖτε τὰ ἄρσενα; Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῷ·
Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἴγυπτου αἱ Ἐβραῖαι· τίκτουσι γάρ πρὶν ἢ εἰ-
σελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὖ δὲ ἐπέιδε ὁ θεὸς
ταῖς μαίαις· καὶ ἐπληθύνειν ὁ λαὸς, καὶ ισχυε σφόδρα.

Προχείμενον. Ἦχος πλ. δ. Ψαλμὸς ρχή.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ίωβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ανθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὔστιδι, φῶνομα Ἰεϊρ· καὶ
ἦν ὁ ἀνθρωπός ἔχεινος ἀληθικὸς, ἀμεμπτος, δίκαιος, θεοτ-

βῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἐπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσιαι, θῆλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσίαι πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἀνθρωπὸς ἔκεινος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἥλιου ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀληγλους, ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἔκαστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἀμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς, ἀνιστάμενος τὸ πρῶτον, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἐνα περὶ ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἐλεγε γὰρ Ἰώβ· Μήποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. Οὕτως οὖν ἐποιεὶ Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὔτη, καὶ ἴδου, ἥλιον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἥλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Πόθεν παραγέγονας; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχε τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ πατός μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρωπὸς ἄμεμπτος, ἀληθινὸς, θεοσεβῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· Μή διωρεάν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον; Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐπόησας· ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρά σου, καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχεις ἢ μὴν· εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Ιδού, πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ, διδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλὰ αὐτοῦ μηδὲψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ Κυρίου.

Εἶτα τὸ· Κατευθυνθήτω· καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ· Καὶ ἦλοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, ὡς συνήθως.

Οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Γ'. καὶ τῇ μεγαλῇ Δ'. Ἐσθίομεν δὲ καὶ ξηρορραγίαν ἐν τῇ τραπέζῃ ἀχρι τῆς Πέμπτης.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Β'.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Τὸ Τριώδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

· Ωδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ο Εἰρμός.

· Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλῆσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, *

· Πτὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Συνέλθωμεν * τῷ Χριστῷ πρὸς τὸ ὄρος * τῶν Ἐλαιῶν μυστικῶς, * καὶ μετὰ τῶν Ἀποστόλων * συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον, * ταπεινὴ μου χαρδία, * τίς ἡ τοῦ μύλωνος * περαβολὴ, ἦν προεπε * Χριστὸς, καὶ νῦν διέποντον.

Ἐποίμαζε * σεαυτὴν, ὡψυχὴ μου, * ἐπὶ τὴν ἔξοδον * ἡ πάρουσία ἐγγίζει * τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * τὸν τὸν σου δυσώπει * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

· Δετε ἰδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ παλαιὶ τὸν Ἰσραὴλ *

· ἐν ἐρυθρῷ θαλάσσῃ διαγαγὼν, * καὶ σώσας καὶ θρέψας, *

· καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς * ἐλευθερώσας Φαραὼ.

· Ιδετε ἰδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν, *

καὶ πρὸ τοῦ στῆναι γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν, * γινώσκων τὰ πάντα, *

· ὡς ὅλος ὃν ἐν Πατρὶ, * καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Λόγῳ συνέστησα * τὸν οὐρανὸν τε καὶ τὴν γῆν. * συνήμη-

γῷρ τῷ Πατρὶ, * ὡς ἀπὸ νοῦ γεννώμενος ἀπαθῶς, * ὡς λόρας,

σοφία, * καὶ δύναμις καὶ εἰκὼν, * καὶ συγεργὸς καὶ ισουργός.

Τές χρόνους ἔθετο; * τίς ὁ αἰώνας συνιστῶν; * τίς μέρη

οἰδε ζωῆς; * τίς ὁ τὸ πᾶν ὄριζων καὶ συγκινῶν, * εἰ μὴ ὁ ἀνά-

χως * συνών. ἀεὶ τῷ Πατρὶ, * ὥσπερ ἀκτίς ἐν τῷ φωτί;

*Ω τῆς ἀμέτρου σου * φιλανθρωπίας, Ἰησοῦ! * ἐγνώρισας γῷ

ἡμῖν * τῆς συντελείας ἀνωθεν τὸν καιρὸν, * καλύψας τὴν ὥραν, *

τρανώσας δὲ τηλαυγῶς * τὰ ὑποδείγματα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, * πάντα γινώσκεις, Ἰησοῦ, * ὡς ἔχων

ὅλον ἐν σοι * τὸ πατρικὸν ἀξίωμα θεῖκῶς, * καὶ ὅλον τὸ Πνεῦ-

μα * ἐμφύτως φέρων ἐν σοι, * τὸ συναέδιον Πατρί.

Δέσποτα Κύριε, * ὁ τῶν αἰώνων Ποιητὴς, * ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς *

τῆς ιερᾶς ἔκεινης τότε φωνῆς * ἀκοῦσαι, παλούσης * τοὺς ἔκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς * εἰς βασιλεῖαν οὐρανῶν.

Δέξα.

* Αναργε, ἄκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * η τρία οὖσα καὶ ἐν, * Πατήρ, Γιός καὶ Πνεῦμα, εἰς ὁ Θεός, * προσδέχου τὰν ὑμνον * ἐκ τῶν πηγλίνων γλωσσῶν, * ὡς ἐκ στομάτων φλεγερῶν.

Θεοτοκίου.

* Σκήνωμα ἄγιον * ὥρθης, Παρθένε, τοῦ Θεοῦ * ἐν σοὶ γάρ τῶν σύρανῶν * ὁ Βασιλεὺς οἰκήσας σωματικῶς, * προηλθεν ὥραῖς, * τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ * ἀναμορρώσας θείκως.

Κάθισμα.

* Ήχος β'. Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Eὔσπλαγχνά κινούμενα, Χριστὲ, * ἔκουσιάς προέρχη τοῦ παθεῖν, εὐεργέτα, * θέλων τῶν παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ τῆς ἐν τῷ ἀδῃ κατακρίσεως * διό σου τὰ πάμια * ὑμνοῦμεν παθήματα, * καὶ δοξάζομεν, Σωτὴρ, * τὴν Πανάχραντόν σου συγκατάβασιν. Ωδὴ η'. Ο Ειρμός.

* Α γγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, * Α καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξάζομενον * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψώμεντε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἥκουσας, ψυχὴ, * πῶς ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις * Μαθηταῖς αὐτοῦ * προανεφώνει, λέγων * τὴν συντέλειαν. * σὺ δὲ γνωστα τὸ τέλος, * ἐτοιμάζου λοιπόν. * ἔξοδῳ καὶ ρός ἥκει.

* Εγνως, ἄγονε ψυχὴ, * τοῦ πωνηροῦ οἰκέτου * τὸ ὑπόθειγμα. * φοβοῦ, καὶ μὴ ἀμέλει * τοῦ χαρίσματος, * οὐ ἐδέξω, οὐχ ἵνα * κατακρύψῃς εἰς γῆν, * ἀλλ᾽ ἵνα ἐμπορεύῃ.

* Φυιδρυνέσθω η λαμπάς * υπερεκχίσθω παύτης * καὶ τὸ ἔλαιον, * ὡς ταῖς παρθένοις τότε * η συμπάθεια, * ἵνα εὔρης, ψυχὴ μου, *. τὸν νυμφῶνα τότε * Χριστοῦ ἀνεῳγμένον.

Ἐν Σαρβάτῳ τὴν φυγὴν, * καὶ ἐν χειρῶνι λέγων * ὁ Διδάσκαλος, * τὴν τῆς ἐβδόμης ζάλην * προαινέτεται * τοῦ παρόντος αἰῶνος, * ἐν ψήπαντος, * ὡσπερ χειμῶν, τὸ τέλος.

* Ωσπερ τάχος ἀστραπῆς * διερχεμένης, αὕτω * πότε ἐτέσθαι * τὴν φύσεράν ἔκεινην. * τοῦ Δεσπότου σου * παρουσίαν, ψυχὴ μου, * ἥκουσας ἐτοίμη * λοιπὸν γενέσθαι σπεύστον.

* Οταν ἔλθῃ ὁ Κριτής * ἐν χιλιάσι τότε * μυριάσι τε * Αγγελικῶν παγμάτων * καὶ Δυνάμεων, * ποτε φέβες, ψυχὴ μου! * ποτος περάμος, οἴμαι, * γυμνῶν ἐστώτων πάντων!

Δέξα.

Εἰς Θεὸς οὖν η Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς uiό-

τητα, * οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν, * ἀλλ ἴδιᾳ καὶ ἄμφω, * φῶς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * τῆς Θεοτόκου δέχου * τὴν εὐχὴν ἡμῶν. * ἀντικατάπεμψον δὲ * τὰ ἐλέη σου * ἐπὶ πάντας πλουσίως, * καὶ τὴν σὴν παράσχου * εἰρήνην τῷ λαῷ σου.

* Ωδὴ θ'. Ο Εἰρμός.

* Τὸν προδῆλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, * τὸν τῆς ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν * σωτηρίαν, * ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

* Ήκουσας, ψυχὴ, * τοῦ Κριτοῦ προαναφωνοῦντος, * καὶ διδάσκοντός σε * τῆς συντελείας τὴν ὥραν. * ἐτοιμάζου τὰ πρᾶτα τὴν ἔξοδον ἑργα, * μητπας ώς ἀδόκιμος Θεοῦ ἐκριφῆς.

* Απὸ τῆς συκῆς, * ὡς ψυχὴ, διδάσκου τὸ τέλος. * ὅταν ἀπελώσῃ τὰ φύλλα, * καὶ ἐκφύγῃ τοὺς χλαδούς, * θέρους ὥρα ληπόν· καὶ σὺ ὅταν ταῦτα * ἰδης, γνῶθι ὅτι ἐπὶ θύραις ἔστιν.

* Τίς ἔκτος σου ἄλλος * τὸν σὸν γινώσκει Πατέρα, * ἢ τίς πλήν σου οἵδε τὴν ὥραν, * ἢ τίς τὴν ἡμέραν; * παρὰ σοι γὰρ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας * πάντες ἐνυπάρχουσι, Χριστὲ ο Θεός.

* Βίβλοι ἀνοιγόσσονται, * τῶν τε θρόνων τεθέντων, * πρᾶται διελέγχονται, * γυμνῶν ἐστῶτων πάντων, * οὐ μαρτύρων, οὐ κατηγόρων παρόντων. * τετραχηλισμένα γάρ τὰ πάντα Θεῷ.

* Ερχεται ο πάντων * Κριτής ἀγθῆναι εἰς κρίσιν, * ο ἐπὶ τοῦ θρόνου * τῶν Χερωνίμων ἐφεδρεύων, * ὡς ὑπεύθυνος παραστῆναι Πιλάτῳ, * πάντα τε παθεῖν, ίνα σωθῇ ο Αδάμ.

* Ήγγικε τὸ Πάτσχα * ἡμῖν τὸ μέγα καὶ θεῖον. * μετὰ δύο γὰρ οἱ Χριστὸς * πρεδιδάσκει ἡμέρας, * τὴν τοῦ πάθους προδιαγράφων ἡμέραν, * ἐν ἡ τῷ Πατρὶ θύμα προσάγεται.

* Παρὰ τῷ σταυρῷ σου, * Σωτήρ, ἐστῶτα ἡ Μήτηρ, * καὶ τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν * καθιρώσα, ἐβόα. * Οἶμοι, τέχνον ἐμόν! τὸ ἄδυτον φέγγος, * λάμψον πᾶσιν, ἥλιε, τῆς δοξῆς τὸ φῶς.

Δόξα.

* Ω Μογάς ἀγία, * Τριάς ἡ μία Θεότης, * καὶ Τριας Μονάς ο Θεός, * τρισυπόστατε φύσις, * ἡ ὁμότιμος καὶ ἀμέριστος δόξα, * ρύσσαι τῶν κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Δέχου τὴν Μοτέρα * τὴν σὴν, Χριστὲ, εἰς πρεσβείαν, * ίνε ταῖς ικεσίαις αὐτῆς * εἰρηνεύης τὸν κόσμον, * καὶ χρατύνης τῆς βασιλείας τὰ σκηνπτρα, * καὶ τὰς Ἐκκλησίας σου συνάψης εἰς ἐν-

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Τὸ δέ, Ἀλληλούϊα, εἰς Ἡχὸν πλ. δ'. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ γ'.
Ιδοὺ, ὁ Νυμφίος ἔργεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός * καὶ μα-
χάριος ὁ δουλος, * ὃν εὐρήσει γρηγορῶντα, * ἀναξίος δὲ πά-
λιν, * ὃν εὐρήσει ράθυμοῦντα. * βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ τῷ
ὑπνῷ κατενεχθῆς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, * καὶ τῆς βα-
σιλείας ἀποχλεισθῆς: * ἀλλὰ ἀνάνηψον χρεῖσουσα. * "Ἄγιος, ἄγιος,
ἄγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. * διὰ τῆς Θεωτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὴν πρώτην Στιχολογίαν, ψᾶλ-
λουμεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἡχος δ. Ὁ ύψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν Νυμφίον, ἀδελφῷ, * ἀγαπήσωμεν. * τὰς λαμπάδας ἐσυτῶν *
Τεύτρεπίσωμεν, * ἐν ἀρεταῖς ἐκλαύπωντες καὶ πίστει ὅρθῃ, *
ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι * τοῦ Κυρίου παρθένοι, * ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν *
σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους. * ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον, ὡς Θεὸς, *
πᾶσι παρέχει * τὸν ἄρθρατον στέφανον.

Δόξα... καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν,
ἔτερον Κάθισμα.

Ἡχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσῆ.

Βουλευτήριον, Σωτῆρ, * παρανομίας κατὰ σοῦ * Ἱερεῖς καὶ
Γραμματεῖς * φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, * εἰς πρεσβοσίαν ἐκινη-
σαν * τὸν Ἰούδαν. * ὅθεν ἀναιδῶς * ἔξεπορεύεται, * ἐλάλει κατὰ
σοῦ * τοῖς παρανόμοις λαοῖς. * Τί μοι, φρστ!, παρέγετε, * κάγὼ
ὑμῖν * αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; * Τῆς κατακρίσεως *
τούτου ῥῦσαι, * Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἔτερον
Κάθισμα.

Ἡχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Δόγμα.

Οἰούδας τῇ γνώμῃ * φιλαργυρεῖ. * κατὰ τοῦ Διδασκάλου * ὁ
δυσμενῆς * κινεῖται, βουλεύεται, * μελετᾷ τὴν παράδοσιν, *
τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει. * τὸ σχότος δεγχόμενος * συμφωνεῖ τὴν πρᾶ-
σιν, * πωλεῖ τὸν ἀτίμητον. * ὅθεν καὶ ἀγγέλην, * ἀμοιβὴν ὠνπερ
ἔδρα, * εύρισκει ὁ ἀθλιος, * καὶ ἐπώδυνον θάνατον. * Τῆς αὐτοῦ
τέμπας λύτρωσαι * μερίδος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῶν πταισμάτων ἀρε-
σιν δωρούμενος * τοῖς ἐօρτάζουσι. * πόθῳ τὸ ἀχραντὸν Πλάθος σου.

Δέξα... καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ κατὰ Ματθαίον Εὐαγγέλιον.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι.

Ο Ν'. Συναπτή μικρά, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἡχὸς β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοιὴν ὥραν, ψυχὴ, * τοῦ τέλους ἐννοήσασα, * καὶ τὴν ἔκκοπήν * τῆς συκῆς δειλιάσασα, * τὸ δεθέν σοι τάλαντον * φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαιπωρε, * γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα: * Μὴ μείνειν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ο Οἰκος.

Πρὸς τὸ Τράνωσον.

Τὸ φρεσματίς, * ἀθλία ψυχὴ μου; * τί φανταζῇ ἀκαίρως * με-
τρίμνας ἀνωφελεῖς; * τί ἀσχελεῖς πρὸς τὰ ρέοντα; * ἐσχάτη
ώρα ἔστιν ἀπαρτί, * καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα *
ἔως καιρὸν * κεκτημένη ἀνάνηψον κράζουσα: * Ἡμάρτηκά σα,
Σωτήρ μου· * μη ἔκκψης με, ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν,
ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος, Χριστὲ, * κατοικτείρησον φύσιφ φραγγᾶσου-
σαν: * Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸ Διψόδιον, οὐ τῇ ἀκροστιχίᾳ· Τρίτη τε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωδὴ η'. Ἡχὸς β'. Ο Ειρμός.

Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες μὴ πε-
σθέντες, * ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεὸν * ὠμολόγουν, φα-
λοντες: * Εὔλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ραθυμίαν * ἀποθεν ἡμῶν * βασλῶψεθα, καὶ φαῦραίς τοῖς
λαμπάσι * τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ * ὑμνοῖς συναντήσαμεν: *
Εὔλογεῖτε, βιώντες, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ικανοθέσθω * τὸ κοινωνικὸν * ψυχῆς ἡμῶν ἔλεον ἐν ἀγρείοις,
ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν * ἐμπορίας, φαῦλωμεν: * Εὔλο-
γεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον, * ὅσοι πρὸς Θεοῦ * ἐδέξασθε ισοδύναμον χάριν,
ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ * αὐξήσατε, φαῦλοντες: * Εὔλο-
γεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αἰνοῦφεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία· Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ.

Ωδὴ θ'. Ο Ειρμός.

Η τὸν ἀγωρῆτον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * καὶ χρέαν *
κόστρη ωκεανοῦμεν, * παναγία Παρθένος.
Γοῖς Μαθηταῖς, ὦ ἀγαθοί, * γρηγορεῖτε, ἐφροσας: * φῆγάρ ώρα
ηὔσει ὁ Κύριος: * ἀγγεῖτε, * ἀποδεσμωτέαστε.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ * παρουσίᾳ, Δέσποτα, * δεξιοῖς * προβάτοις με σύνταξον, * τῶν πταισμάτων * παριδών μου τὰ πληθή.

Τὸ Εξαποστειλάριον, Ἰδιόμελον, ἔχ τρίτου.

Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἐνδυμασίαν ὡνκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσον με.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δύο, δευτεροῦντες αὐτά.

‘Ηχος α'.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου * πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; * ἐάν γάρ τολμήσω * συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, * ὁ χιτών με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, * καὶ δέσμιος ἐκβαλλομαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. * Καθάρισον, Κύριε, * τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, * καὶ σῶσον με, ὡς φιλάνθρωπος.

‘Ηχος β'.

Ο τῇ ψυχῆς ράθυμίᾳ * νυσταξας, * οὐ κέκτημαι, Νυμφί Χριστέ, * καιομένην λαμπάδα, τὴν ἐξ ἀρετῶν, * καὶ νεάνισιν ὄμοιώθην μωραῖς, * ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ρεμβόμενος. * Τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου * μὴ κλείσῃς μοι, Δέσποτα. * ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν * ὑπνον, ἐξανάστησον, * καὶ ταῖς φρονίμοις * συνεισάγαγε παρθένοις * εἰς νυμφῶνα τὸν σὸν, * ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, * καὶ βοώντων ἀπαύστως. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. ‘Ηχος δ'.

Τοῦ χρύψαντος τὸ τάλαντον * τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα, ψυχὴ, * Τοῦ μὴ χρύπτε λόγον Θεοῦ. * κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, * ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, * εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς συντίθεις Στίχους.

‘Ηχος πλ. β'.

Δεῦτε, πιστοί, * ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ. * νέμει Διγάρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον. * καὶ ἀναλόγως ἔκαστος * πολυπλασιάσωμεν * τὸ πῆς χάριτος τάλαντον. * ὁ μὲν * σοφίαν κοσμείτω δι' ἐργῶν ἀγαθῶν. * ὁ δὲ λειτουργίαν * λαμπρότητος ἐπιτελείτω. * κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου * ὁ πιστὸς τῷ ἀμυνήτῳ, * καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον * πένησιν ἄλλος. * οὕτω γάρ τὸ δάνειον * πολυπλασιάσομεν. * καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος * δεσποτικῆς, * χαρᾶς ἀξιωθεῖμεν. * αὐτῆς ἡμάς καταξίωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ * μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων, * καὶ καθίσης ἐν θρόνῳ, * Ἰησοῦ, διαχρίσεως, * μὴ με, ποιμὴν ἀγαθὲ, διαχωρίσης· * ὅδοὺς δεξιὰς γὰρ οἰδας, * διεστραφεῖς δὲ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι. * μὴ οὖν ἐρίφοις με * τὸν τραχὺν τῇ ἀμαρτίᾳ συναπολέσης, * ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν * συναριθμήσας προβάτοις, * σῶσον με, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἡχος ὁ αὐτός.

ΟΝυμφίος, ὃ κάλλει ὥραῖς * παρὰ πάντας ἀνθρώπους, * ὃ συγκαλέσας ἡμᾶς * πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνος σου, * τὴν δυσείμονά μου μορφὴν * των πταισμάτων ἀπαφίασον * τῇ μεθέζει τῶν παθημάτων σου, * καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας * τῆς σῆς ὥραιότητος, δαιτυμόνα * φαιδρὸν ἀνάδειξον * τῆς βασιλείας σου, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα...καὶ νῦν. Ἡχος βαρύς.

Ιδοὺ, σοι τὸ τάλαντον * ὃ Δεσπότης ἐμπιστεύει, ψυχὴ μου. * φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα. * δάνεισαι τῷ δεδωκότι, * διάδεκ πτωχοῖς, * καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον. * ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, * ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, * καὶ ἀκούσῃς * μακαρίας φωνῆς. * Εἰσελθε, δοῦλε, * εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. * Λύτης * ἀξιωσόν με, Σωτήρ, * τὸν πλανηθέντα, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ η λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

Αἱ Ὁραι μετὰ τῆς συνήθους Στιχολογίας, καὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τετραευαγγελίου. Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἡχος α'.

Τοῖς ἀμέτρως πταίουσι * πλουσίως συγχώρησον, Σωτήρ. * ἀξιωσον ἡμᾶς * ἀκατακρίτως προσκυνῆσαι σου * τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν, * πρεσβείας τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, * μόνε πολυέλεες. Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρχθ'.

Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κερ. Α'. 21.

Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. Καὶ

όμοιώματα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων, ὡσεὶ στερέωμα, ὡς
ὅρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐπάνωθεν· καὶ ὑποχάτωθεν τοῦ στερεώματος, αἱ πτέρυγες αὐ-
τῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἐτέρα τῇ ἐτέρῳ, ἐκάστῳ
δύο ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἥκουον τὴν φωνὴν
τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὄδατος
πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐ-
τῶν. Καὶ ίδού, φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος
ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου
ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ ὄλυσιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα, ὡς εἶδος
ἀνθρώπου ἀνωθεν. Καὶ ίδον ὡς ὅψιν ἡλέκτρου ἀπὸ ὄράσεως
ὄσφυός καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ ὄράσεως ὄσφυός καὶ ἔως κάτω ίδον
ὅρασιν πυρὸς, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ, ὡς ὅρασις τόξου,
ὅταν ἡ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ωτοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγ-
γους κυκλόθεν· αὗτη ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου.

Προκείμενον. Ἡχος δ. Ψαλμὸς ρλ.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αιῶνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Γ'. ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ιστῶμεν
Στίχ. ι. καὶ φάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρά, ἀπερ εἴπομεν τὸ
πρῶτο, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐν ταῖς λαμπρέστησι τῶν Ἀγίων σου.

Ο τῇ Ψυχῆς ράθυμίᾳ * νυστάξας.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον * τὴν κατάκρισιν.

Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα * προθύμως.

Οταν ἔλθης ἐν δόξῃ * μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων.

Ο Νυμφίος, ο κάλλει ὠραῖος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος βαρύς.

Ιδοὺ σοὶ τὸ τάλαντον * ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει..

Εἰσοδες μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ίλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα.

Ἐσπέρας, Προκείμενον. Ἡχος πλβ'. Ψαλμὸς ρλβ'.

Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπτωσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραγματος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 5.

Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ ἥψαται αὐτῆς παρεπορεύντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ιδοὺ σα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασσα τὴν ἄρταν ἀνειλατο αὐτήν. Ἀνοιξασσα δὲ ὅρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφεστατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἐβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἐβραίων, καὶ θηλάσσει σοι τὸ παιδίον; Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πρεμέν. Ἐλθοῦσα δὲ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ὡς θυγάτηρ Φαραὼ· Διατάρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλαστὸν μοι αὐτό· ἐγώ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαξεν αὐτό. Ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὄντος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρλβ'.

Ίδοὺ δὴ, τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβατίνον ἐπὶ πώγωνα.

Ιώβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 13.

Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ, οἱ υἱοί Ιώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβύτερου. Καὶ ιδοὺ, ἄγγελος ἤλθε πρὸς Ιώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί ζεύγη τῶν βοῶν ἡρωτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἔχόμεναι αὐτῶν· καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἔτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ιώβ· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς πιεμένας κατέφαγεν ὄμοιῶς· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἔτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ιώβ· Οι ἵπποι ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμηλούς,

καὶ ἡχιστάτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαιραῖς· ἐσώθην δὲ ἔγω μόνος, καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι. Ἐτί τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰώβ· Τῶν οὗῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἔξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἑρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδια σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἔγω μόνος, καὶ ἥλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι. Οὕτως ἀναστὰς Ἰώβ ἔρρηξε τὰ ιμάτια ἐσυτοῦ, καὶ ἔκειρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπεν· Αὔτος γυμνὸς ἔξηλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἔκει· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἡμαρτεν Ἰώβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Κατευθυνθήτω· τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Ἐπεν ὁ Κύριος· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀχολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Γ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ Τριψύδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ωδὴ γ'. Ἡχος β'. Ο Ειρμός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν * καρποφόρων, ὁ Θεὸς, * ἀνάδειξόν με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Συντελείας ὁ καιρός· * ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν, * Χριστὸς διάσκει· * ἥξει γάρ ἐν φιτῇ, * ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, * κρῖναι τὸν κόσμον αὐτοῦ.

Τὸ ἀθρόον τῆς αὐτοῦ * παρουσίας ὁ Χριστὸς * δηλῶν, εἰρήκει * τὴν τοῦ Νῷ ποτὲ * ἀπροσδόκητον φθορὰν * ἐπανεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Ἡνεψήθη ὁ νυμφῶν, * ηὐτρεπίσθη σὺν αὐτῷ * ὁ θεῖος γάμος· * ὁ Νυμφίος ἐγγὺς * προσκαλούμενος ἡμᾶς· * ἐτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνὴ * τὸν ἀχώρητον παντὶ * ἐχώρησέ σε, * Ιησοῦ Βασιλεῦ, * καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς * μύρῳ σε ἥλειψεν.

Εύωδίας μυστικῆς * πληρουμένη ἡ γυνὴ, * τῆς πρὶν ἐρρύσθη * δυσωδίας, Σωτὴρ, * τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν * μύρον γάρ βρέεις ζωῆς.

* Επουράνιος τροφὴ, * τῶν πεινώντων ἡ ζωὴ * αὐτὸς ὑπάρχων, * εἰστιάθης, Χριστὲ, * τοῖς ἀνθρώποις προδειχνὺς * τὴν συγκατάβασιν.

* Ο ἀγνώμων μαθητῆς * ἀθετήσας σε, Χριστὲ, * τὴν σπεῖραν ἔλην * τῶν ἀνόμων λαῶν * συνεχίνει κατὰ σοῦ, * εἰς προδοσίαν τραπεῖς. Δόξα.

Σὺν Πατρὶ σὲ τὸν Γιὸν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * τὴν μίαν φύσιν * προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, * τοῖς προσώποις διαιρῶν, * καὶ τῇ οὐσίᾳ ἐνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

* Η τεκοῦσα σὲ Ἀμνᾶς, * τὸν Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν, * ἃς πρεσβεύει, * Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, * ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, * τῶν πιστευόντων εἰς σέ.

Κάθισμα. Ἡ γε αἱ. Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ. Δοὺ, τὸ πονηρὸν * βουλευτήριον ὄντως * συνήκται δυσμενῶς, * ὡς κριτὸν κατακρῖναι * τὸν ἄνω καθεζόμενον, * ὡς Κριτὴν πάντων Κύριον. * σὺν ἀθροίζεται * σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδης, * Ἄννας ἅμα τε * καὶ Κατάφας, ἐτάσαι * τὸν μόνον μακρόθυμον.

* Ωδὴ η'. Ο Εἰρμός.
Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆν * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, * ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, * προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δις.

Οὐκ ἀγνοῶν τὸν καιρὸν * τῆς ἡμῶν συντελείας, * ὁ κρατῶν τοὺς αἰῶνας, * τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν * προέφησας ἐκείνην, * ἀλλ' ὅρους πᾶσι τιθεὶς * πρὸς μετριοφροσύνην.

* Οταν καθίσῃς Κριτὴς * ἀφορίζων, ὡς εἶπας, * ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων, * τὰ ἐρίφια, Σωτὴρ, * τῆς στάσεως ἐκείνης, * μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς * τῆς θείας δεξιῶν σου.

Σὺ εἰ τὸ Πάσχα ἡμῶν, * ὁ τιθεὶς ὑπὲρ πάντων, * ὡς ἀμνὸς καὶ θυσία, * καὶ πταισμάτων ἰλασμὸς, * καὶ σοῦ τὰ θεῖα πάθη * ὑπερυψοῦμεν. Χριστὲ, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύλωνι ἔοικε σοὶ * καὶ ἀγρῷ καὶ οικίᾳ * πᾶς ὁ βίος, ψυχὴ μου. * διὸ κτῆσαι εἰς Θεὸν * ἐτοίμην τὴν καρδίαν, * ἵνα μηδὲν τῇ φθερᾷ * τῆς σαρκὸς καταλίπης.

Οὐ Φαρισαῖοις, Σωτὴρ, * οὐ τῷ Σίκωνι μόνῳ * κατηξίωσας ἅμα * εἰς ἐστίασιν ἐλθεῖν, * ἀλλ' ἡδη καὶ τελῶναι, * ομοῦ καὶ πόρναι τὴν σὴν * ἀντλοῦσι εὔσπλαγχναν.

Φιλαργυρίας ἐρῶν * ὁ προδότης Ἰουδαῖς, * κενωθέντος τοῦ μύρου, * ἐμελέτησε λοιπὸν * τὴν πρᾶσιν τοῦ Δεσπότου, * καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθὼν, * τὴν τιμὴν συνεφώνει.

*Ω μακαρίων χειρῶν, * ὡς τριχῶν καὶ χειλέων * τῶν τῆς σώφρωνος πόρνης! αἱς ἐπέχεε, Σωτὴρ, * τὸ μύρον πρὸς τοὺς πόδας, * ἐκμασσομένη αὐτοὺς, * πυκνῶς καταφιλοῦσα.

*Ανακειμένω γυνὴ * ἐπιστᾶσα σοι, Λόγε, * πρὸς τοὺς πόδας θρηνοῦσα * τὸ ἀλάβαστρον, Σωτὴρ, * τοῦ μύρου κατεκένου * ἐπὶ τὴν σὴν κεφαλὴν, * τοῦ ἀθανάτου μύρου.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Γίὸν * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀγίαν Τριάδα * ἐν Θεότητι μιᾷ * δοξαζομεν βοῶντες· * "Ἄγιος,
Ἄγιος * "Ἄγιος εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ικεσίαις, Σωτὴρ, * τῆς ἀχράντου Μητρός σου, * καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, * τὰ ἐλέη σου ἡμῖν * κατάπεμψον πλουσίως, * καὶ τὴν εἰρήνην τὴν σὴν * παράσχου τῷ λαῷ σου.

*Ωδὴ θ'. Ο Εἰρμός.

*Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἔχ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * ἐν ὅμνοις ἀσιγήτοις * μεγαλύνομεν πιστῶς.

*Ἐργασίας ὁ καιρὸς, * σωτηρίας ὁ σκοπός· * τὸ τάλαντον λαβὼῦσα, * τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, * ψυχὴ μου, ἐμπορεύου * τὴν αἰώνιον ζωὴν.

*Ως λαμπάδας φωτεινὰς * κεκτημένοι τὰς ψυχὰς, * τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι * πρὸς τὸν ἀφθαρτὸν γάμον, * πρὸ τοῦ τὴν θύραν κλεῖσαι, * συνεισέλθωμεν φαιδρῶς.

Δεῖξαι θέλων, Ἰησοῦ, * τὸ ὑπερρυὲς τῆς σῆς * ταπεινώσεως πᾶσιν, * εἰστιάθης ἐν οἴκῳ * τοῦ Σίμωνος δειπνήσας, * τῶν πεινῶντων ἡ τροφή..

*Ἀρτος ὧν ζωοποιὸς * εἰστιάθης, Ἰησοῦ, * Σίμωνι Φαρισαίῳ, * ἵνα πόρνη κερδήσῃ * τὴν ἀπρατόν σου χάριν, * τοῦ μύρου τῇ κενώσει.

Χεῖρες ἐμοὶ ῥυπαραί, * χειλη πόρνης ἐν ἐμοὶ, * ἀναγνός μου ὁ βίος, * ἐφθαρμένα τὰ μέλη· * ἀλλ' ἀνες μοι καὶ ἀφες, * βοᾷ πόρνη τῷ Χριστῷ.

*Ἐπιστᾶσα ἡ γυνὴ * πρὸς τοὺς πόδας σου, Σωτὴρ, * ἐπέχεε τὸ μύρον * εὐωδίας πληροῦσα, * καὶ μύρου πληρουμένη, * τοῦ τῶν ἔργων ίλασμοῦ.

*Ἀρωμάτων εὐπορῶ, * ἀρετῶν δὲ ἀπορῶ· * ἀ ἔχω σοι προσ-

άγω· * δὸς αὐτὸς ἄπερ ἔχεις, * καὶ ἀνες μοι καὶ ἄφες, * βοῇ πόρνη τῷ Χριστῷ.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, * μύρον παρὰ σοὶ ζωῆς· * μύρον γὰρ ὄνομά σοι * κενωθὲν τοῖς ἀξίοις· * ἀλλ' ἀνες μοι καὶ ἄφες, * βοῇ πόρνη τῷ Χριστῷ. Δόξα.

* Αναρχος εἰ, ὁ Πατήρ, * ἀκτιστος εἰ, ὁ Γιός, * σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐν τὰ τρία τῇ φύσει, * καὶ τρία τοῖς πρώτοις, * εἰς Θεός ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ή ἐλπίς * τῶν τιμώντων σε ἀει, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, * ῥυσθῆναι με κινδύνων * καὶ παντοίων πειρασμῶν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

* Εν τῇ πρώτῃ Στιχολογίᾳ τοῦ Ἑζαφάλμου, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.

* Ήχος πλ. δ̄.

* Π δοὺ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· * καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, * ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα, * ἀνάξιος δὲ πᾶν, * ὃν εὔρησει ῥάβυμοῦντα. * Βλέπε οὖν, ψυχὴ μου, * μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, * καὶ τῆς βασιλείας ἀποκλεισθῆς· * ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· * * Αγιος, Αγιος, Αγιος· * Αγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

* Ήχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Π πόρνη προσῆλθε σοι * μύρον σὺν δάκρυσι * κατακενοῦσα σου * πποστή, φιλάνθρωπε, * καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν * λυτροῦται τῇ κελεύσει σου· * πνέων δὲ τὴν χάριν σου * μαθητής ὁ ἀχάριστος * τεύτην ἀποβάλλεται, * καὶ βορβόρῳ συμφύρεται· * φιλαργυρίας, ἀπεμπολῶν σε. * Δόξα, Χριστὲ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.

* Εν τῇ δευτέρᾳ Στιχολογίᾳ, Κάθισμα ἔτερον.

* Ήχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

* Ι ούδας ὁ δόλιος * φιλαργυρίας ἐρών, * προδοῦναι σε, Κύρε, * τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, * δολέως ἐμελέτησεν. * οὐδὲν καὶ πα-

ροινήσας * τρέχει πρὸς Ἰωαννόν, * λέγει τοῖς παρανόμοις: * Τί
μοι θέλετε δοῦναι, * καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, * εἰς τὸ σταυρῶσαι
αὐτὸν;

Δόξα... καὶ νῦν: πᾶλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. Στιγμογίαν, Κάθισμα ἔτερον.

Ὕκιος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Η πόρνη ἐν κλαυθμῷ * ἀνεβόα, οἰκτίρμον, * ἐχμάσσουσα θερ-
μῶς * τοὺς ἀγράντους σου πόδας * θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, *
καὶ ἔκ βάθους στενάζουσα· * Μή ἀπώσῃ με, * μηδὲ βδελύξῃ,
Θεέ μου· * ἀλλὰ δεῖξαι με * μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, * ὡς μόνος
φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν· πᾶλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄντος, ὁ ὥν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.

Ο Ν. καὶ τὸ Τριψίδιον, οὐ τὸ ἀκροσπιχία.

Τετράδι ψαλῶ:

Ιοἱημα Κοσμοῦ Μοναχοῦ.

Ὦδὴ γ'. Ἅγιος β'. Ο Ειρυός.

- Γῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
- μου ἐπ' ἔχθρούς μου· * εὐφράνθη γάρ τὸ πνεῦμα μου ἐν
- τῷ φάλλειν· * Οὐκ ἔστιν ἄγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ
- ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων * καὶ γνώμη συναθροί-
ζεται κακοτρόπῳ, * κατάκριτον τὸν βύστην σε ἀπορήναι, * Χρι-
στὲ, φῶ φάλλομεν· * Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος *

πλήν σου, Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων * σκέπτεται, θεομάχου
ψυχῆς ὑπάρχον, * ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον κατακρίναι * Χρι-
στὸν, φῶ φάλλομεν· * Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος *

Κοντάκιον.

Ἄγιος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἔπέρ τὴν πόρνην, ἀγαθὲ, * ἀνομῆσας, * δαχρύων ὅμιθρους οὐ-
δαμῶς * σοι πρωσῆξα· * ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, *
πάθῳ ἀσπαζόμενος * τοὺς ἀγράντους σου πόδας, * ὅπως μοι συγ-
χώρησιν, * ὡς Δεσπότης, παράσχης * τῶν ὄφλημάτων κράζοντι,
Σωτήρ. * Εκ τοῦ βορβόρου * τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Ο Οίκος.

Ο κατὰ τρίτον οὐρανόν.

Η πρώην ἀσωτος γυνὴ * ἔξαιφνης σώρρων ὥφθη, * μισήσασα
τὰ ἔργα * τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, * καὶ ἡδονὰς τὰς τῆς σαρ-

χός, * διενθυμουμένη * τὴν αἰσχύνην καὶ πελλήν * ὀδύνην τῆς χολάσεως, * ἡν̄ ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι. * ὧνπερ πρῶτος πέλω, * καὶ πτοσῦμαι, ἀλλ̄ ἐμμένω * τῶν κακῶν μου * συνηθεῖσκό ὁ ἄφρων. * ἡ πόρνη δὲ γυνὴ * καὶ πτοηθεῖσα * καὶ σπουδάσασα ταχὺ, * ἥλθε βοῶσα * πρὸς τὸν Λυτρωτήν. * Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ἔκ τοῦ βορβόρου * τῶν ἔργων μου ῥῦται με.

Ωδὴ η'. Ο Εἰρυός.

Πῆμα τυράννου * ἐπει ὑπερίσχυσεν, * ἐπταπλασίως κάμινος * ἔξεχαύθη πετέ. * ἐν ἦ * παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, * βασιλέως πατήσαντες δόγμα, * ἀλλ̄ ἐβόων. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦσα * γυνὴ μύρον ἔντιμον * δεσποτικῇ καὶ θείᾳ * φρικτῇ κορυφῇ, * Χριστέ, * τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο * τῶν ἀχράντων κεχραμέναις παλάμαις, * καὶ ἐβόα. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει * τοὺς πόδας ὑπεύθυνος * ἀμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, * καὶ ἐκμάσσει θριξ. * διὸ * τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε * πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, * ἀλλ̄ ἐβόα. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργεῖται * τὸ λύτρον εὐγνώμονι * ἔκ σωτηρίων σπλάγχνων τε * καὶ δακρύων πηγῆς. * ἐν ἦ * διὰ τῆς ἔξαγρεύσεως * ἐκπλυθεῖσα, οὐ κατηγχύνετο, * ἀλλ̄ ἐβόα. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο Εἰρυός.

Ψυχαῖς καθαραῖς * καὶ ἀρρυπάντοις χείλεσι, * δεῦτε, μεγαλύνωμεν * τὴν ἀκηλίδωτον * καὶ ὑπέραγνον * Μητέρες τοῦ Ἐμμανουὴλ, * δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες πρετβείσαν τεχθέντι. * Φεῖσαι * τῶν φυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων φνεῖς * καὶ πονηρὸς ζηλότυπες, * δῶρον δειόχρεον * λογοπραγεῖ, δι' οὐ * ὄφειλέσιον * ἐλύθη ἀμαρτημάτων, * καπηλεύων ὁ δεινὸς * Ιιούδας τὴν φιλόθεον χάριν. * Φεῖσαι * τῶν φυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεῖς * τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι. * Τί μοι δεῦνει θέλετε, * κάγὼ Χριστὸν ὑμῖν * τὸν ζητούμενον * τοῖς θέλουσι παραδώσω; * οἰκειότητα Χριστοῦ * Ιιούδας ἀντωτάμενος χρυσοῦ. * Φεῖσαι * τῶν φυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ω πηρωτικῆς * φιλαργυρίας, ἀσπονδε! * λήθης ὅθεν ἔτυχες, * ὅτι ψυχῆς οὐδὲ ὁς * ισοστάσιος * ὁ κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· * ἀπογνώσει γάρ σαυτὸν * ἐβρόχισας ἀνάψας, προδότα· * Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Εξαποστειλάρχιον ἐκ τρίτου, ὡς συνήθως.

Tὸν νυμφῶνα σου βλέπω, * Σωτὴρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσον με.

Εἰς τοὺς Αἴγους, ἴστωμεν Στίγ. δ'. καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ Ιδίσμελα.

^{IIχος α'.}

Sὲ τὸν τῆς Παρθένου Γίὸν * πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, * Σὲν κλαυθμῷ δυσωπῶσα, * ὡς δακρύων ἄξια πρᾶξασ· * Διάλυσσον τὸ γρέος, * ὡς κάγω τοὺς πλοκάμους· * ἀγάπησον φιλοῦσαν * τὴν δικαίως μισουμένην, * καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, * εὑργέτα φιλάνθρωπε.

^{Ηγος ὁ αὐτός.}

Tὸ πολυτίμητον μύρον * ἡ πόρνη ἔμικε μετὰ δακρύων, * καὶ ἔξέχεεν εἰς τοὺς ἀγράντους πόδας σου * καταφιλοῦσα· * ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, * ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, * ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

^{Ο αὐτὸς Ηγος.}

O τε ἡ ἀμαρτωλὸς * προσέφερε τὸ μύρον, * τότε ὁ μαθητὴς * συνεφάνει τοῖς παρανόμοις· * ἡ μὲν * ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον· * ὁ δὲ * ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· * αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, * οὗτος τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο· * αὕτη ἡλεύθεροῦτο, * καὶ ὁ Ἰούδας * δούλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· * δεινὸν ἡ ῥῷθυμοία, * μεγάλη ἡ μετάνοια· * ἦν μοι δώρησαι, Σωτὴρ, * ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

^{Ηγος ὁ αὐτός.}

Ω τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! * ἔθεωρει τὴν πόρνην * φιλοῦσαν τὰ Ιχνη, * καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ * τῆς προδοσίας τὸ φίλημα. * Εκείνη * τοὺς πλοκάμους διέλυσε, * καὶ οὔτε * τῷ θυμῷ ἐδεσμετώ, * φέρων ἀντὶ μύρων * τὴν δυσάρδη κεκίαν· * φθόνος γάρ οὐκ οἰδε * προτιμᾶν τὸ συμφέρον· * ὡς τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! * ἀφ' ἣς ῥυσαι, ὁ Θεὸς, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^{Δόξα. Ηγος β'.}

H ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον * πριάσασθαι πολύτιμον μύρον, * τοῦ μυρίσαι τὸν εὑργέτην, * καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· * Δόξα μοι τὸ μύρον, * ἵνα ἀλείψω κάγω * τὸν ἔξαλείψαντά μου * πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Η βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ * εὔρε σὲ λιμένα τῆς σωτηρίας, * καὶ μύρον σὺν δάκρυσι * κενοῦσα σοὶ ἐβόα· * "Ιδε, * ὁ ἔχων ἔξουσίαν * συγχωρεῖν ἀμαρτίας· * Ἰδε, * ὁ τῶν ἀμαρτανόντων * τὴν μετάνοιαν μένων· * ἀλλὰ, Δέσποτα, * διάσωσόν με * ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Σπιχῆρα Ἰδιόμελα ταῦτα. Δέγουεν τοὺς συνήθεις Σπίχους.

Ἡχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, * καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς * προσελθοῦσα, τοῖς ποστὶν * ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· * "Ιδε * τὴν βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτίᾳ, * τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, * τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν * παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, * καὶ δός μοι, Κύριε, * τὴν ἀφεσιν τῶν κακῶν μου * καὶ σῶσον με.

Σπίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρώτη τοῦ ἔλεους σου.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Η πλωσεν ἡ πόρνη * τὰς τρίχας σοὶ τῷ Δεσπότῃ· * ἡ πλωσεν Ιούδας * τὰς χειρας τοῖς παρανόμοις· * ἡ μὲν * λαβεῖν τὴν ἀφεσιν· * ὁ δὲ * λαβεῖν ἀργύρια· * διό σοι βοῶμεν * τῷ πραθεντὶ, * καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς· * Κύριε, δόξα σοι.

Σπίχ. Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Προσῆλθε γυνὴ * δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, * δάκρυα προχέουσα * ποσὶ σου, Σωτὴρ, * τὸ πάθος καταγγέλλουσα· * Πάκ ατενίσω σοὶ τῷ Δεσπότῃ; * αὐτὸς γάρ ἐλγήλυθας σῶσαι πόρνην * ἐκ βυθοῦ· θανοῦσαν με ἀνάστησον, * ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας * ἐκ τάφου τετραήμερον· * δέξαι με * τὴν τάλαιναν, Κύριε, καὶ σῶσον με.

Σπίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἡχος ὁ αὐτός.

Η ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, * καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, * τὸ μύρον βαστάζουσα * προσῆλθε σοὶ βοῶσα· * Μή με * τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· * μή μου * τὰ δάκρυα παρίδῃς, * ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ δέξαι με * μετανοοῦσαν, * ἡν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν, Κύριε, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δέξαι... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'.

Ποίημα Καστιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, * ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις * περιπεσοῦσα γυνὴ * τῇ Κοσήν * αἰσθομένη Θεότητα, * μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, *

όδυρομένη μύρον σοι * πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. * Οἶμοι! λέγουσα, * ὅτι νῦν με συνέχει, * οἰστρος ἀκολασίας, * ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος * ἔρως τῆς ἀμαρτίας· * δέξαι μου * τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, * ὁ νεφέλαις στημονίζων * τῆς θαλάσσης τὸ ὄδωρο. * κάμιθητι μοι * πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς χαρδίας, * ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς * τῇ ἀφράστῳ σου κενώσει. * καταφιλήσω * τοὺς ἀ-χράντους σου πόδας, * ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν * τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις. * ὡν ἐν τῷ Παραδεῖσῳ * Εὔα τὸ δειλινὸν * χρότον τοῖς ὥστιν ἡγηθεῖσα, * τῷ φόβῳ ἐκρύβῃ. * ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, * καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους * τις ἐξιχνιάσει, * ψυχοσωστα, Σωτήρ μου; * μὴ με * τὴν σὴν δουλην παριδῆς, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Μιροφητείας.

Ἡχος β'.

Σήμερον τὸ πονηρὸν * συνήχθη συνέδριον, * καὶ κατὰ σοῦ κενὰ ἐμελέτησε. * σήμερον ἔκ συμφώνου * τὸν βρόχον Ἰουδας ἀρ-ραβωνίζεται. * Κατάφας δὲ ἀκων ὄμολογετ, * ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων * ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἔχουσιώς. * Δυτρωτὰ ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Προσκείμενον. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς φλγ'.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στιγ. Ἰδοὺ δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Προφητείας Ἱεζεκιήλ. το Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 3.

Καὶ εἶπε (Κύριος) πρὸς μέ· Γιὲ ἀνθρώπου, ἔξαποστέλλω ἐγὼ σὲ Κπρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπικρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔως τῆς σημερον τήμερας, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος. Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, η̄ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῆς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῆς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς. Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, η̄ πτοηθῶσι, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἀκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ· Μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε,

ὅ ἐγώ διδωμί σοι. Καὶ ίδον, καὶ ίδού, χειρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου· καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὅπισθι καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαῖ. (Γ'. 1.) Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Τις ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύηται καὶ λάλησον τοῖς οἰοῖς Ἰσραὴλ. Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Τις ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ καὶ λαλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. Καὶ ἐγκαγόν αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον:

Προκείμενον. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρλδ.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κύριου, αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες ἐν τῇ πρώτῃ Ὁρᾳ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς.

ΤΗ ΑΓΙΔ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ', ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

· Η συνίθης Στιχολογία· εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν
Στίχ. ι. καὶ φάλλουμεν τὰ δέκα Ἰδιώμελα Στιχηρά, ἀπερ εἴπω-
μεν τὸ πρωΐ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ̄.

Κύριε, * ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις * περιπεσοῦτα γυνή.
Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὔαγγελίου.. Φῶς ίλαρόν.

· Εσπέρας, Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρλε'.

· Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. · Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔλεος.

Τῆς Εξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

· Εγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοὺς οἰωνούς Ἰσραὴλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὥρᾳ ἀνθρωπον Αἰγύπτιον τύπον τά τινα Ἐβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν, τῶν οἰων Ἰσραὴλ. Πε-
ριβλεψάμενος δὲ ὡδε καὶ ὡδε, οὐχ ὥρᾳ οὐδένει· καὶ πατεῖξε τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. · Εξελθὼν δὲ τῇ ἦμέρᾳ

τῇ δευτέρᾳ, ὥρᾳ δύο ἀνδρας Ἐθράλους διαπληκτίζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Οὐ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μηδὲ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀγείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφεβῆθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ρῆμα τοῦτο; Ἕκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ ἔζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ πρεσώπου Φαραὼ, καὶ φύκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιάμ ησαν ἐπτά θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰαθόρ. Παραγενόμεναι δὲ ἦντλουν ἔως ἐπλησσαν τὰς δεξαμενάς, ποιεῖσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰαθόρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς, ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν αὐτάς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. Οὐ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Διὰ τί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπαν· Ἀνθρωπὸς Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. Οὐ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· Καὶ ποῦ ἔστιν; καὶ ἵνα τί καταλελοίπατε τὸν ἀνθρωπὸν; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατεψκιεύθη δὴ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆς γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαθοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεχεν οὐιόν· καὶ ἐπωνόμασσε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ, λέγων· Ὁτι πάροικός εἴμι ἐν γῇ ἀλλοιοτρίᾳ.

Προκείμενον. "Πηγας δ'. Ψαλμὸς ρῆστις".

Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μηδὲ παρίδης.

Στιγ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

'Ιωβ τὸν Ἀγαγγιωταρικόν.

Κεφ. Β'. 1.

Εγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἥλθον οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἥλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; Τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐναντίον τοῦ Κυρίου· Διαπορευθεὶς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασσαν πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· Προσέσχεις οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρωπὸς ἄκακος, ἀληθινὸς, ἀμεμπτεός, θεοσεβῆς, ἀπειχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἄκακίας· σὺ δὲ εἶπας, ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπελέσαι. Γέπολαβών δὲ ὁ διά-

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ'.

βολος, είπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ύπερ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ύπερ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔκτισε· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἄψαι τῶν ὅστων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, η̄ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Ἰδοὺ, παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπιστὸν τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῷ, ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς. Καὶ ἐλαβεν ὄστραχον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέγρι τίνος καρτερήσεις λέγων· Ἰδοὺ, ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ίδού γάρ, ἥφαντος τοῦ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, νιοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασσα μετὰ μόχθων· σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων καθῆσαι διανυκτερεύων αἴθριος, κάγω πλανωμένη καὶ λάτρις τόπου ἐκ τόπου, καὶ οἰκλανέτης ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὁδυῶν αἱ με νῦν συνέχουσιν. Ἀλλὰ εἰπόν τι φῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ· Ωσπερ μία τῶν ἀρρώνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδέξαμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐκ ὑποίσομεν; Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόντων αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν. Ιώβ τοῖς χειλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εἰτα τὸ, Κατευθυνθήτω. Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ'.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Τὸ Τριψόδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ωδὴ δ'. Ἡχος πλ. β'. Ἀκήκοεν, ὁ Προφήτης.

Ἄνωγεων ἐστρωμένον * ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην, * καὶ τοὺς συμμύστας, * καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας * καὶ αὐτοῦ ειργάσω τὰ μυστήρια· * αὐτοῦ γάρ * τῶν δύο σταλέντων * τῶν Μαθητῶν σου, * τὸ Πάσχα ἡτοιμάσθη σοι.

Γπάγετε πρὸς τὸν δεῖνα, * ὁ πάντα εἰδὼς προλέγει * τὰς

· Αποστόλοις; * καὶ μακάριος ἐστιν, ὃς δύναται * πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν Κύριον, * ἀνθεγεν * μὲν τὴν καρδίαν * προετοιμάσας, * καὶ δεῖπνον τὴν εὔσεβειαν.

· Ή γνώμη φιλαργυρίας, * ὁ τράπος σου ἀπονοίας, * ἄφρον· Ιούδα· * πιττευθείς γάρ μόνος τὸ γλωσσόκομον, * ὅλως οὐκ ἔκαμφθης πρὸς συμπάθειαν, * ἀλλ' ἔχειστας * τὰ τῆς σκληρᾶς σου * καρδίας σπλάγχνα, * προδοὺς τὸν κρόνον εὔσπλαγχνον.

· Ή γνώμη τῶν θεοκτόνων * τῇ πρέξει, τοῦ φιλαργύρου· * συναρμοσθεῖσα, * η μὲν πρὸς ἀναίρεσιν ὥπλιζετο, * η δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλκετο· * ἀγχόνην γάρ, * μεταμελεῖας * τότε προκρίνας, * κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Τὸ φίλημα γέμει δόλου, * τὸ χάριτος σου ἐν μαχαίρᾳ, * πλάνε Ιούδα· * τῇ μὲν γλώσσῃ φθέγγη τὰ πρὸς ἔνυσιν, * τῇ δὲ γνώμη νεύεις πρὸς διάστασιν· * πρεδοῦναι γάρ * τοῖς αἰροβόροις * τὸν εὐεργέτην * δολίως ἐμελέτησας.

Φιλεῖς καὶ πωλεῖς, Ιούδα, * ἀσπάζη καὶ οὐκ ὀκλαζεῖς * δόλῳ προστρέχων· * τίς μισῶν ἀσπάζεται, τρισάθλις; * τίς φιλῶν ἔξωγεῖται τιμήματι; * τὸ φίλημα * τῆς ἀναιδοῦς σου * κακοβούλιας * ἐλέγχει τὴν προσάρεσιν.

Δέξα.

· Αμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσάντοις * θεολογῶσε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλετον καὶ σύνθετον· * βοῶ σοι * τὸ ἄσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίσταις * τριστῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

· Η σύλληψις ὑπὲρ λόγον, * ὁ τόχος σου ὑπὲρ φύσιν, * Θεογεννήτορ· * η μὲν γάρ ἐκ Πνεύματος, οὐ σπέρματος, * ὁ δὲ νόμους φύτεως λανθάνων, * ὡς ἄφθορος * καὶ ὑπὲρ φύσιν * πάσης λοχείας· * Θεὸς γάρ τὸ τικτόμενόν.

Κάθισμα. Ήχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων, Δέσποτα, * τοῖς Μαθηταῖς σου, * μυστικῶς ἐδήλωσας * τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, * δι' ἣς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * οἱ τὰ σεπτά σου * τηλῶντες παθήματα.

· Ωδὴ γ'. Ον στρατιεῖται * σύρανῶν δοξάζουσι.

Τὴν νομικὴν * ἐκπληρώσας πρόσταξιν * ὁ πλάκας τὰς νομικὰς * γράψας ἐν Σινᾶ, * ἔφαγε μὲν τὸ Πάσχα * τὸ πάλαι καὶ σκιῶδες, * γέγονε δὲ Πάσχα· * καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. Δίς.

Τὴν ἀπ' αἰῶνας * κεκαλυμμένην Χριστὸς * σορίαν μυσταγωγῶν, * ἐδείξας ὁμοῦ * πᾶσι τοῖς Αποστόλοις, * Σωτῆρ, ἐπὶ τοῦ δεῖπνου· * ἦν ταῖς Εκκλησίαις * παρέδωκεν οἱ θεαφόροι·

Ἐκεὶ ἐξ ὑμῶν * δὲλφ παραδώσει με, * Ἐβραίοις ἀπειπολῶν * ταύτη τῇ νυκτὶ * τοῦτο Χριστὸς βοήσας, * συνέχει τοὺς φίλους· * τότε εἰς πρὸς ἓνα * διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Ταπεινωθεῖς * δε' ἡμᾶς ὁ πλούσιος, * τοῦ δείπνου ἔξαναστάς, * λέντιον λαβὼν * τοῦτο περιεζώσω, * καὶ χλίνας τὸν αὐχένα, * ἔνψας τοὺς πόδας· * τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν * καὶ ἄρραστου γνώσεως * τὸ ὑψὸς σου, Ἰησοῦ, * τίς μὴ ἐκπλαγῇ, * ὅτι πηλῷ παρέστης, * ὁ Κτίστης τῶν ἀπαντῶν, * νίπτων μέν τοὺς πόδας, * ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λεντίῳ;

Ο. Μαθητής, * ὃν ἄγαπα Κύριος, * τῷ στήθει ἀναπεσῶν * ἔφη πρὸς αὐτόν· * Τίς ὁ παραδίδούς σε· * Χριστὸς δὲ πρὸς ἔκεινον· * Οὗτος ὁ ἐμβάψας * ἐν τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ο μαθητὴς * τὸν ψωμὸν δεξάμενος, * κατὰ τὸν Ἀρτοῦ χωρεῖ· * πρᾶσιν μελετῶν * τρέχει πρὸς Ἰουδαιόους, * λέγει τοῖς παρανόμοις· * Τί παρέχετε μοι, * κάγω αὐτὸν ὑμῖν προδόσω;

Δᾶς.

Ἐνα Θεὰν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμῶν * δοκούστηκας, * ἄλλας ἄλλοις, * ἐπει Θεότης μία, * ἐν τρισὶ τὸ κράτος· * καὶ γὰρ Πατήρ, Γιὸς καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι, ἡμᾶς, * Ἰησοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, * ἐκ πλάνης καὶ πειρασμοῦ * καὶ τοῦ πονηροῦ· * δέχου τὴν Θεοτόκον * προεβείνουσαν ἀπαύστως· * μήτηρ γὰρ ὑπάρχει, * καὶ δύναται σε ἰχετεῦσαι.

Ωδὴ ο'. Ασπόρου συλλήφεως.

Τὸ μέγα μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * ἐπὶ τοῦ δείπνου * συνανακειμένου σου, * τοῖς μύσταις τοῦ Ιηνεύματος * ἀνακλύψας ἔφης· * Φάγετε ἄρτον ζωοποιόν· * τοῦτο μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, * καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀρθάρτου ζωῆς.

Σκηνὴ ἐπουράνιος * ἐδείχθη τὸ ἀνώγεων, * ἐνθα τὸ Πάσχα * Χριστὸς ἐπετέλεσε· * τὸ δείπνον ἀναβικτον, * καὶ λογικὴ λατρεία· * ἡ τράπεζα δὲ τῶν ἐκεῖ * τελεσθέντων μυστηρίων * νοητὸν θυσιαστήριον.

Τὸ Πάσχα Χριστὸς ἐστι· * τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον, * βρθεῖς ὡς ἄρτος, * τυθεὶς δὲ ὡς πρόβατον· * αὐτὸς γὰρ ἀνήνεκται· * ὑπὲρ ἡμῶν θυσία· * αὐτοῦ τὸ Σῶμα εὔσεβῶς, * καὶ αὐτοῦ τὸ Αἷμα πάντες * μυστικῶς ὑποδεξαμέντα.

Τὸν ἄρτον εὐλόγησας, * ὁ Ἀρτος ὁ οὐράνιος, * εὐχαριστήσας· * Πλευρὴ τῷ Γεννήτορε, * λαβὼν καὶ ποτήριον * τοῖς Μαθηταῖς ἐδίδους· * Δάβετε, φάγετε βοῶν· * τοῦτο μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, * καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀρθάρτου ζωῆς.

· · · Άμειν λέγω, ἔφησε * τοῖς κλήμασιν ἡ ἀμπελος, * τοῖς Ἀποστόλαις * Χριστὸς ἡ ἀληθεια, * ἀπ' ἄρτι οὐ μὴ πίω * ἐκ τῆς ἀμπέλου πόμα, * ἕως ἂν πίω αὐτὸν καινὸν * ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς μου * μεδ' ὑμῶν τῶν κληρονόμων μου.

Πιπράσκεις τριάκοντα * ἀργύρων τὸν ἀτίμητον, * καὶ οὐ λογίζῃ, * Ιούδα παράνομε, * τοῦ δείπνου τὴν μύησιν, * ἥ τὸν σεπτὸν νιπτῆρα; * Ω πῶς εἰς τέλος τοῦ φωτὸς * ὀλισθήσεις, πτῶμα τὸ λθεις, * τὴν ἀγχόνην ἀσπασάμενες!

Τὰς χειρας ἐξέτεινας, * ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες * τῆς ἀφθαρσίας, * λαβεῖν τὰ ἀργύρια, * τὸ στόμα πρὸς φιλημα * προσαγαγὼν δολίως, * ἐν φῷ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τὸ Αἷμα ὑπελέξω. * ἀλλ' οὐαὶ σοὶ! φησίν ὁ Χριστὸς.

Χριστὸς εἰστιάσατο * τὸν κόσμον, ἀ οὐρανος * καὶ θανος Ἀρτος. * δεῦτε οὖν, φιλόχριστοι, * πηλίνοις ἐν στόμασιν, * ἀγναῖς δὲ ταῖς καρδίαις * ὑποδεξάμεθα πιστᾶς * τὸν θυόμενον, τὸ Πάσχα, * ἐν γῆμιν ἱεραρχούμενον.

Δόξα.

Πατέρας δοξάσωμεν, * Ήστιν ὑπερψυχώσωμεν, * τὸ θεὸν Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχάριστον, * Μόναδα καὶ σύσταγ, * ὡς φῶς καὶ φῶτα, καὶ ζωὴν * καὶ ζωές, ζωτοιοῦσαν * καὶ φωτίσουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν: Θεοτοκίων.

Παστάς ἐπουράνιος, * καὶ Νύμφη ἀπειρόγαμος * μόνη ἐδειχθῆς, * Θεὸν μὲν βασταῖσας, * τεκνοῦσα δὲ ἀτρέπτως * ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον: * διό σε πᾶσσι εἰ γενεῖται, * ὡς θεόνυμφον Μητέρα, * δρθροθέξως μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὸν Εξάψχλμον, τὸ Λληλωτάριον ἀργῶς καὶ μετὰ μελους· καὶ τὸ παρὸν Τριπάριον; ἐκ τοιτού.

Ηχος πλ. δ.

Ο τε αἱ ἐνδοξα Μεθηται * ἐν τῷ ιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἔφωτιζοντο, * τότε Ιούδας ὁ δυσσεβῆς * φιλαργυράν νοσήσεις ἐσκετίζετο, * καὶ ἀνόμοις χριταῖς * σὲ * τὸν δίκαιον Κριτήν παραδίδωσι. * Βλέπε χρημάτων ἐραστὴν, * τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρη-

σάμενον. * φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, * τὴν Διδασκαλῶν ταιεῖτε τολμήσασαν. * Ο πεδὶ πάντας ἀγαθὸς, * Κύριε, δόξα σα.
Εἰτα τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἥγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀλέμων.

Μετὰ τὸν Ν. ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. τὰ δὲ τριπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ σ'. κατὰ τὴν ποστόητα· ὅστερον δὲ, Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ο Κανὼν, οὐ η ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ Πέμπτῃ μαζέρον ὄμνον ἔξαδω.

Ποιῆμα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ο Εἱρμός.

Τιμηθείσῃ τμάται· * πάντος ἐρυθρὸς, * χυματοτροφος δὲ ἔη
τραίνεται βυθὸς, * ἀ εύτος ὁμοῦ. ἀπόπλοις γεγονὼς * βατός,
καὶ πανοπλίταις τάφος. * φόδη δὲ θεοτερπής. * ἀνεμέλπετο· *
Ἐνδόξως δεδόξασται. * Χριστὸς, ο Θεὸς ἡμῶν.

Η πανταιπία * καὶ παρεκτικὴ * ζωῆς, η ἀπειρος σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ * φύκοδόμησε τὸν οἶκον ἐσευτῆς * ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου μηδρός. * ναὸν γάρ σωματεών * παριθέμενος, * ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ο Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα * φίλους ἐσευτῆς, * τὴν φυχοτρόφον ἐσοιμέλα τράπεζαν, * ἀμβροσίας δὲ τὴν ὄντως σοφίας * Θεοῦ κυρνᾷ κρατήρα πιστοῖς. * προσέλθωμεν εὐσεβῶς, * καὶ βοήσωμεν. * Ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ο Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκούτισθεντε, * πάντες οἱ πιστοί, * συγκαλουμένης ὑψηλῷ πληρούματι. * τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας * τοῦ Θεοῦ· βοῶ γάρ. Γεύσασθε, * καὶ γνόντες, ὅτι Χριστὸς * ἐγώ, κράζετε. * Ἐνδόξως δεδόξασται * Χοιστὸς, ο Θεὸς ἡμῶν.

Ωδὴ γ'. Ο Εἱρμός.

Ὕριος * ὃν πάντων καὶ κτίστης Θεὸς * τὸν κτιστὸν ὁ ἀπε-
Κ θῆς πτωχεύσας * ἐσυτῷ ἦνωσε. * καὶ τὸ Πάσχα, οἷς
ἔμελλε θανεῖν, * αὐτὸς ὃν ἐσυτὸν προετίθει. * Φάγετε, βοῶν,
τὸ Σῶμα μου, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Πύσιον * παντὸς τοῦ βροτείου γένους * τὸ οἰκεῖον, ἀγαθὲ, τοὺς Σοὺς * Μαθῆτάς ἐπότισας. * εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας. * αὐτὸς γάρ ἐσυτὸν λερούργεις. * Πίετε, βοῶν, τὸ Αἷρα μου, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄρδων * ἀνθρύπος ἐν ὅμεν προδότης, * τοῖς οἰκεῖοις Μαθῆτακ
Α στροβῆς, * ο ἀνεξιστακός. * οὗ μὴ γνωσταὶ ταῦτα, καὶ οὐτοις *
ἀτύνετος ὃν, οὐ μὴ συγήσει. * ὅμως δὲ ἐμοὶ μετίνατε, * καὶ
πίστει στερεωθήσεσθε.

Κάθισμα.

‘Ηχος α’. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ο λίμνας καὶ πηγὰς * καὶ θαλάσσας ποιήσας, * ταπείνωσιν ἡ-
μᾶς * ἐκπαιδεύων ἀρίστην, * λεντίψ ζωνυόμενος * Μαθητῶν
πόδας ἔνιψε, * ταπεινούμενος * ὑπερβολῇ εὔπλαγχνιας, * καὶ
ἄψον ἥμας * ἀπὸ βεραύδρων κακίας * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

‘Ετερον. ‘Ηχος γ’. Θείας πίστεως.

Tαπεινούμενος * δὶ’ εὐσπλαγχνίαν, * πόδας ἔνιψες * τῶν Μα-
θητῶν σου, * καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας: *
ἐπανωινόμενος Πέπρος δὲ νίπτεσθαι, * αὐδίς τῷ θεῖῳ ύπεικει
προστάγματι * ἐκνιπτόμενος, * καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος * δω-
ρήσασθαι ἥμεν τὸ μέγα ἔλεος.

‘Ετερον. ‘Ηχος δ’. Ἐπεφάνης σῆμερον.

Συνεσθίων, Δέσποτα, * τοῖς Μαθηταῖς σου, * μυστικῶς ἐδήλω-
μεν, * τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, * δὶ’ ἡς φθορᾶς ἐλυτρώθη-
μεν, * οἱ τὰ σεπτά σου * τιμῶντες παθήματα.

‘Ωδὴ δ’. Ο Εἰρμός.

? **Π**ροκατειδὼν ὁ προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, *
Χριστὲ, μολὼν, τοῖς φίλοις σου * εἴπας· Μεθ’ ὑμῶν * τοῦ Πάσχα
μετασχεῖν τούτου ἐπεθύμησα· * τὸν μονογενῆ Γίὸν γάρ, ἀγαθὲ, *
ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι * τοῖς ἔξ· Ἀδάμ πηγάσαν ἀπάθειαν, *
Χριστὲ, μολὼν, τοῖς φίλοις σου * εἴπας· Μεθ’ ὑμῶν * τοῦ Πάσχα
μετασχεῖν τούτου ἐπεθύμησα· * τὸν μονογενῆ ἐπει με ἰλασμὸν *
ὁ Πατήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων χρατῆρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐβόας, ἀθαίστε· *
Γεννήματος ἀμπέλου δὲ * πίομαι λατπὸν * οὐκέτι μεθ’ ὑμῶν βιο-
τεύων· * τὸν μονογενῆ ἐπει με ἰλασμὸν * ὁ Πατήρ εἰς τὸν κόσμον
ἀπέστειλεν.

Πόμα καὶνὸν ὑπὲρ λόγον, * ἐγὼ φημὶ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, *
Χριστὲ, τοῖς φίλοις, πίομαι· * ὡς τε γάρ θεοῖς * Θεὸς ὑμὲν συνέ-
σομει, εἴπας· * τὸν μονογενῆ καὶ γάρ με ἰλασμὸν * ὁ Πατήρ εἰς
τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

‘Ωδὴ ε’. Ο Εἰρμός:

? **T**ῷ οὐνδέτρῳ τῆς ἀγάπης * συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, * τῷ
δεσπόζοντι τῶν ὅλων * ἐστοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, * ὥραίους
πόδας * ἐξαπενίσαντο, * εὐάγγελιζόμενοι. * πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἀσχετον χρατοῦσα * καὶ ὑπέρροον ἐν αἰθέρι ὄδωρ, * ἡ
ἀβύσσους χαλινοῦσα, * καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα * Θεοῦ σοφία, *
ὅδηφος πιπτῆρι βάλλει, * πόδας ἀποπλάννει δὲ * δρύλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδειχνύει * ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· * ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον * περιβάλλων, ζώννυται λέντιον * καὶ κάμπτει γόνου, * δούλων ἐκπλῦναι πόδας· * οὐ ἐν τῇ χειρὶ πνοῇ * πάντων τῶν ὄντων.

·Ωδὴ σ'. Ο Εἰρυός.

· Λ βυτζος * ἐσχάτη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, * καὶ τὸν ακλύδωνα μηκέτι φέρων, * ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ * βω·
· σοι· ·Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριον * φωνεῖτε, ὡς Μαθηταὶ, καὶ Διδάσκαλόν με· * καὶ γὰρ πέρυκα, Σωτήρ, ἐβόας· * διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, * ὃν τρόπον ἐν ἔμοι ἐθεάσασθε.

Ρύπον τις * μὴ ἔχων, ἀπορρίψθηνει οὐ δεῖτ· ἥ πόδας· * καθαροὶ, ὡς Μαθηταὶ, ύμεις δὲ, * ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ροπὴ γὰρ * ἀτάκτως ἐξ ὑμῶν ἐνὸς μαίνεται.

Κοντάκιον.

·Πηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν * εἰς χεῖρας ὁ προδότης, * χρυσίως αὐτὰς· * ἔξετεινε, καὶ ἔλαβε * τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος * ταῖς οἰκεῖαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, * καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν * ·Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ο Οἶκος.

Πρὸς τό· Τραίνωσεν.

Τῇ μυστικῇ * ἐν φόρῳ τραπέζῃ * προσεγγίσαντες πάντες, * καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς * τὸν ἄρτον ὑποδεξάμενοι, * συμπεριμένοντες τῷ Διδασκάλῳ, * ἵνα ἰδωμεν πόδας πῶς ἀποκίτῃ * τῶν Μαθητῶν, * καὶ ποιήσωμεν, ὥσπερ κατεβόμεν, * ἀλλῆλοις ὑποταγέντες, * καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· * Χριστὸς γὰρ οὐτῶς ἔφησε * τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν * ·Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

·Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρυός.

·Οἱ πατέρες ἐν Βαβύλων * καμίνοι φλόγας οὐκ ἔπτηξαν, * ὁ ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· * ·Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νευσταάζων κάραν. ·Ιούδας· * κακά προβλέπων ἐκίνησεν, * εὐκατηρίαν ζητῶν * παραδοῦναι τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, * ἀπάντων ἐστὶ Κύριος, * καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

·Τιμῶν, ὁ Χριστὸς ταῖς φίλοις * ἐβόα, εἰς παρεδώσει μο· * ὡς φροσύνης λαθόντες, * ἀγωνίᾳ καὶ φόρῳ συνείχοντο· * Τις οὐτοις φράσσων, λέγοντες, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

·Μεν· ὅστις ἀμοῦ τῆς χεῖρας * τρυβλίῳ βελλει θρασυτηρι· *

τούτῳ πλήν καλὸν ἦν * πύλας βίσιον περᾶσαι μηδέποτε· * τοῦτον
στοὺν ἐδηλου δὲ * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η'. Ο Εἰρυός.

Νόμων πατρών * οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαθυλῶνι νέοι * προ-
χινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλο-
γίστου· * καὶ συνημμένοι * φόιον ἔχωνεύθησαν πυρὶ, * τοῦ
κρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὑμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερψκοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες * οἱ μακαριστοὶ * ἐν τῇ Σωὶ τῷ λόγῳ * προσχαρ-
τερῆσαντες, * οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο * τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, *
καὶ συνημμένοι * φόιον ἔχωνεύθησαν Χριστῷ, * θείῳ λόγῳ τρε-
φόμενοι * εὐχαρίστως ἐβάσιον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, *
καὶ ὑπερψκοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας * ὁ δυσώνυμος * Ἰσκαριώτης γνώμη * ἐπιλαθό-
μενος, * οὓς ἐνίψατο, ηὐτρέπτε * πρὸς προδοσίαν πόδας· * καὶ
σοῦ ἐσθίων * ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε * πτερνισμὸν ἐπὶ σὲ, Χρι-
στὲ, * καὶ βοῶν οὐ συνῆχε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, *
καὶ ὑπερψκοῦτε * φύτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεξιοῦτο * τὸ λυτρόιον * τῆς ἀμαρτίας Σῶμα * ὁ ἀσυνείδη-
τος, * καὶ τὸ Αἴμα τὸ χεόμενον * ὑπὲρ κόσμου τὸ θεῖον, * ἀλλ' οὐκ
ἡδεῖτο * πίνων, ὃ ἐπίπρεπε τιμῆς· * οὐ κακίᾳ προσώχθισε, *
καὶ βοῶν οὐ συνῆχε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑ-
περψκοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Ο Εἰρυός.

Μενίας δεσποτικῆς * καὶ ἀθανάτου τραπέζης * ἐν ὑπερψῷ τό-
πῳ, * ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, * πιστοὶ, δεῦτε ἀπολαύσωμεν, *
ἐπάναβεβγυχότα Δόγον * ἐκ τοῦ λόγου μαθόντες, * ὃν μεγα-
λύνομεν.

Ἄπιτε, τοῖς Μαθηταῖς * ὁ Λόγος ἔρη, τὸ Πάσχα * ἐν ὑπε-
ρψῷ τόπῳ, * φόιος ἐνθρυται, * οἵ μυσταγωγῶ σκευάσατε *
ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, * τὸ στερρόν δὲ τῆς χάριτος * μεγα-
λύνατε.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ * πρὸ τῶν αἰώνων σφίσαν * γεννᾷ, ἀρ-
χὴν ὁδῶν με * εἰς ἔργα δὲ ἔκτισε * τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· *
Δόγας γάρ ἀκτιστος ὡν φύσι, * τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, * οὐ νῦν
προσειληφε.

Ως ἀνθρωπος ὑπάρχω * οὐσίᾳ, οὐ φαντασίᾳ, * οὐτω Θεὸς τῷ
τρόπῳ * τῆς ἀντιδσεως * η φύσις η ἐκαθεῖσα μοι· * Χριστὸν ἔνα
διὸ με γνῶτε, * τὰ ἔξ ὡν ἐν οἷς, ἐπερ * πέρυχα, σώζοντα.

Ἐξαποστειλάριον, ἐκ τούτου.

Tὸν νυμφῶνα σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκέχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότε, καὶ σῶσσον με.

Εἰς τοὺς αἰνους, ιστῶμεν Στίχ. δ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα δ. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

‘Ηχος β’.

Sυντρέχει λοιπὸν * τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, * ἵνα τὸν Δημιουργὸν * καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων * Πιλάτῳ παρεδώῃ: * ὦ τῶν ἀνόμων! * ὡς τῶν ἀπίστων! * ὅτι τὸν ἐρχόμενον * κρίγιον ζῶντας καὶ νεκροὺς * εἰς κρίσιν εὐτερεπίζουσι. * τὸν ἴωμενον τὰ πέθη * πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι: * Κύριε μακρόθυμε, * μέγα σου τὸ ἐλεος. * δόξα σοι.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Iούδας ὁ παράνομος, Κύριε, * ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα * ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, * ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας * τοῦ λαβεῖν ἀργύρια. * καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, * σὲ τὸν ἀτίμητον * οὐκέτερος πωλῆσαι. * ὁ τοὺς πόδας ὑραπλάσας * ἐπὶ τὸ κύψαι τὸν Δεσπότην, * κατεφλησε δολιώς, * εἰς τὸ προδοῦνται τοῖς ἀνόμοις. * χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιτεῖς, * καὶ τὰ τριάκοντα ῥίτικας ἀργύρια, * σοῦ τὴν τριήμερον ἀναστοσιν * οὐκ εἶδε, * δι' ἣς ἐλέησαν ημᾶς.

‘Πχος ὁ αὐτός.

Iούδας ὁ προδότης δόλιος ὡν, * δόλιῳ φιλήματι * παρέδωκε τὸν Σωτῆρά Κύριον. * τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, * ὡς δούλον πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις. * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν * οὕτως ἤκολούθει * ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ Γιός ὁ τοῦ Πατρὸς, * ὁ μόνος πολυελεός.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Iούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, * ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, * ὁ φίλος καὶ διάβολος * ἐκ τῶν ἔργων ἀνεδείχθη. * ἤκολούθει γάρ τῷ Διδασκάλῳ, * καὶ καθ' ἐαυτὸν * ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν * ἐλεγεν ἐν ἐαυτῷ. * Παραδώσω αὐτὸν, * καὶ κερδήσω τὰ συναγέντα χρήματα. * ἐπεζήτει δὲ * καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, * καὶ τὸν Ἰησοῦν. * δόλῳ κρετηθῆναι. * ἀπέδωκεν ἀσπασμὸν, * παρέδωκε τὸν Χριστόν. * καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, * οὗτως ἤκολούθει * ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ηχος ὁ αὐτός.

On ἐκήρυξεν ἀμνὸν Ἡσαΐας, * ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐπούσιον, * καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, * τὰς σιαγόνας εἰς ῥε-

πίσματα· * τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη * ἀπὸ αἰσχύνης ἐμ-
πυσμάτων, * θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται· * πάντα ὁ
ἀναμάρτητος * ἔχουσίως καταδέχεται, * ἵνα πᾶσι δωρῆσηται *
τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιγγα, φάλλοις εἰς τὰ πυρόντα Στιγγῆρά Ιδιόμελα,
λέγοντες καὶ τοὺς Στίγους αὐτῶν.

* Ήγος πλ. 6.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ * πωνηρὸν συντίχθη συνέδριον, *
καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, * παραδεῦναι Πιλάτῳ *
εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. * Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχό-
νην * Ἰούδας ἐσυτῷ περιτίθησι, * καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω *
ξωῆς προσκαίρου καὶ θείας. * Σήμερον Κατάφας * ἀκῶν προφη-
τεύει· * Συμφέρει, λέγων, * ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἔνα ἀπολέσθαι· *
ἡλθε γάρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευ-
θερώσῃ * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος.

Στίχ. Οἱ ἑσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

* Ήγος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας * τὸ τῆς φιλοπτωχίας * κρύπτει προσωπεῖ-
τν, * καὶ τῆς πλεονεξίας * ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· * οὐκέτι
τῶν πενήτων φροντίζει· * οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, * τὸ τῆς
ἀμαρτωλοῦ, * ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, * καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφί-
ζεται τὰ ἀργύρια· * τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, * βοῶ τοῖς παρανό-
μοις· * Τί μοι θέλετε δοῦναι, * κάγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; *
“Ω φιλαργυρίας προδότου! * εὖωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, * πρὸς
τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων * τοῦ πωλουμένου * τὴν πραγμα-
τείαν ποιεῖται· * οὐκ ἀκριβολογεῖται τὴν τιμὴν, * ἀλλ' ὡς δοῦλον
φυγάδα ἀπεμπολεῖ· * ἔθος γάρ τοῖς κλέπτουσι * ῥίπτειν τὰ τί-
μια· * νῦν ἐβαλε τὰ ἀγια * τοῖς κυσίν ὁ μαθητής· * ἡ γάρ λύσ-
σα τῆς φυλαργυρίας * κατὰ τοῦ ιδίου Δεσπότου * μαίνεσθαι ἐποίη-
σεν αὐτόν· * ἡς τὴν πεῖραν φύγωμεν κραζοντες· * Μακρόθυμε
Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἴπεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

* Ήγος ὁ αὐτός.

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, * παράνομε Ἰούδα· * νοσῶν
Ογάρ φιλαργυρίαν, * ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· * εἰ γάρ πλοῦ-
τον ἡγάπας, * τι περὶ πτωχείαν διδάσκοντι ἐφοίτας; * εἰ δὲ καὶ
ἐφίλεις, * ἵνα τι ἐπώλεις * τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μισιφονίαν; *
Φρέξων, ἡλιε· * στέναξον, ἡ γῆ, * καὶ κλονουμένη βόησον· * Ἀνε-
ξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.
Ἴησος ὁ αὐτός.

Μηδεὶς, ὡς πιστοί, * τοῦ δεσποτικοῦ δεῖπνου ἀμύητος, * μηδεὶς ὅλως ὡς Ἰούδας * δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ. * ἔκεινος γέφ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, * κατὰ τοῦ Ἀρτου ἔχώρησε, * σχήματι μὲν ὃν μαθητῆς, * πράγματι δὲ παρὼν φονευτῆς. * τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγασθεῖσιν, * τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συνεσύλιόμενος: * μισῶν ἐφίλει, * φιλῶν ἐπώλει * τὸν ἔξαγοράσαντα * ἡμᾶς τῇ κατάρᾳ, * τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα: Ἴησος πλ. δ'. Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει. Κίτιο
ἄγνωθεν.

Καὶ νῦν. Ἴησος πλ. α'.

Μυσταγωγῶν σου, Κύριε, * τοὺς Μαθητὰς ἐδίδασκες λέγων. * Ή Φίλοι, * ὄρατε, * μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσῃ μου φόβοις: * εἰ γέφ καὶ πάσχω, * ἀλλ ὑπὲρ τοῦ κόσμου: * μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοῖς: * οὐ γάρ ἥλθον διακονηθῆναι, * ἀλλὰ διακονῆσαι, * καὶ θεναι τὴν ψυχήν μου * λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου: * εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, * ἐμὲ μιμεῖσθε: * ὁ θέλων πρῶτος εἰναι, * ἔστι ἐσχατος: * ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος: * μείνατε ἐν ἐμοι, * οὐα βότρυν φέρητε: * ἐγὼ γάρ είμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Εἰτα, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι κτλ. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην "Ωραν, ἐν ᾧ λέγομεν καὶ τὸ Τριπάριον τῆς Προφητείας:
Ἴησος γ'.

Οραπισθεῖς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, * καὶ μὴ ὄργισθεις, * ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν ἡμῶν, Κύριε, * καὶ σῶσσον ἡμᾶς.

Προσκείμενον. Ἴησος α'.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στιχ. Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοιωθῆσται σοι;

Προφῆτείας Ἱερεύμα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες: Διῆτε, καὶ ἐμβάλλαμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐ κέπτη. Κύριε, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, θῶμα τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκαλυψα τὸ δίκαιώματα μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας: Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπι τῷ ὄνοματι Κυρίου· εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν

ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιτέλεψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκαταλειμμα τὸν ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξια κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπιτέλεψεως αὐτῶν. (Κεφ. ΙΒ'. 1.) Δικαίως εἰ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσουμε: πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδός ἀσεβῶν εὔθυνται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ὁθετοῦντες ἀθετήματα; ἐρύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποιήσαν καρπόν· ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ τὸν, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀγνιστὸν αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. "Ἐως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἄγρου ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἥφαντίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσι σε.- Βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, καὶ ἐλθέπωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφευξαν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἀβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας.-" Οτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀποτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἡς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐχβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐχβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεγήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρωκτείμενον. Ηχος πλ. δ'.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κύριψ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στή. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νάρθηκι Διτή σγολᾶς ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπατρα. Αἱ δὲ λοιπαὶ "Ωραι ψάλλονται τριψαλμοὶ λιτῶς.

ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε'. ΕΣΠΕΡΑΣ.
ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Σημαίνει "Ωραχ η". καὶ, εὐλογήσασς τοῦ Ἀρχιερέως, ἣ τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὸν Προσιμιακὸν ψαλμὸν, γίνεται Συναπτὴ μεγάλῃ. Εἰτα τὸ, **Κύριε, ἐκέραξα,** εἰς Ἡγέρν β'. ιστῶμεν Στίγ. ι. καὶ φέλλομεν Στιγγράφ. Ἰδίωμα, ἀπέρ εἴπουμεν τὸ πρώτῳ ε'. δευτεροῦντες αὐτά. **Ἡγος β'.** Συντρέχει λοιπόν. **Ιούδας ὁ παράνομος, Κύριε.** **Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὄν.** **Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὄν.** **Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.** **Ον ἔχήρυξεν ἀμνὸν Ἡσατας.** Αὕτει εἰς σελ. 656.

Δόξα... καὶ νῦν. Ήγος πλ. β'.

Πέννημα ἔχιδνῶν * ἀληθῶς ὁ **Ιούδας,** * φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, * καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως! * ἔτι γάρ * τῆς βρώσεως οὔσης ἐν στόματι αὐτῶν, * κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι. * καὶ οὗτος ὁ δυσσεβῆς * τὸν οὐράνιον ἄρτον * ἐν τῷ στόματι βαστάζων, * κατὰ τοῦ Σωτῆρος * τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. * **"Ω γνώμης ἀκορέστου,** * καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! * τὸν τρέφοντα ἐπώλει, * καὶ ὃν ἐφίλει * Δεσπότην παρεδόδου εἰς θάνατον. * ὅντως ἐκείνων οὐίος ὁ παράνομος, * καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. * **Άλλα ῥῦσαι,** Κύριε, * τοιαύτης ἀπανθρωπίας * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὁ μόνος * ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. **Φως ίλαρόν.**

Ἐσπέρας, Προκείμενον.

"Ἡγος α'.

"Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Στήγ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς **Ἐξέδου** τὸ **Ἀνάγνωσμα.**

Κεφ. ΙΘ'. 10.

Ἔίπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καταβάς διαμέρισμα: τέθ λαβ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ιμάτια, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γάρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· Προσέχετε εἰς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει. Οὐχ ἄφεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γάρ λιθοῖς λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἀνθρωπος, οὐ ζήσεται. Όταν αἱ

φωναι καὶ αἱ σᾶλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθη ἀπὸ τοῦ ὄρους, εκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἤγιασεν αὐτούς· καὶ ἐπλυναν τὰ ἴματια. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναι καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνωφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σᾶλπιγγος ἦχει μέγα· καὶ ἐπιτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξῆγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεθηκέναι· ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς, ὥστε καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναι τῆς σᾶλπιγγος προβαίνουσαι ισχυρότεραι σφόδρα. Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὃ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἡγος βρχός.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στή. Πῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Τοῦ τὸ Αναγνωρυγμα.

Κεφ. ΛΗ'. 1.

Ἔπειν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼῳ διὰ λαϊλαπες καὶ νεφῶν· Τίς οὖτος ὁ Καρύπτων με βιουλήν, συνέχων δὲ ῥύματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ σὺεται καρύπτειν; Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὄσφυν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποχρίθητι. Πιοῦ τῆς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλόν δέ μοι, εἰ ἐπίστη σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἴδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγγαγών σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; "Οτε ἐγενήθησαν ἀστρα, γῆνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοι μου. "Ἐφραξα δὲ θάλασσαν πῦλαίς, ὅτε ἔμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίσσιν, ὅμιχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας· εἶπα δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. "Η ἐπὶ σου συντέταχα φέγγος πρωινόν; ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἐαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπιγῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἥλθες δὲ ἐπὶ πηγῆς θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροί δὲ ἄδου ιδόντες σε ἐπτηξεν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὑρος τῆς ὑπὸ οὔρανόν; ἀνάγγειλον δή

μοι, πόση τίς ἔστι; ποιά δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποιός ὁ τόπος; εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν; οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς. (Κεφ. MB'. 1.) Τυπολαβών δὲ Ἰωβ λέγει τῷ Κυρίῳ· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδύνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἔστιν ὁ χρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἰεται χρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἂ σύν ηδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἂ οὐκ ἐπιστάμην; "Ακούσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κάγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδαξον." Ακοήν μὲν ὡτὸς ἡχουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ ὁ ὄφθαλμός μου ἐώρασέ σε.

Προσηρτείς τοῦ Ιησαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. N'. 4.

Κύριος Κύριος δίδωσι μοι γλωσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ήνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρώτη, προσέθηκέ μοι ὡτίον ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὡτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ χρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα· καὶ τίς ὁ χρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδού, Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; Ἰδού, πάντες ὑμεῖς ὡς ιματίουν παλαιωθήσεσθε, καὶ σής καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβισθεὶς τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποθατε ἐπὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδού, πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· παρείσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἡ ἔξεχαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ καιμηθήσεσθε.

Συναπτή μικρά. Τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡγος βαρύς.
Οἱ ἀρχοντες συνηχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἰνα τι ἐφρύξαν ἔθνη καὶ λαοι.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. IA'. 23.

δελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἡ παρεδίδοτο, ἐλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἔστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο πατέτι

εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ή καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἀν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γάρ ἀν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὐ ἀν ἔλθῃ. Ὡστε ὃς ἀν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἐσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἀνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· οὐ γάρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, χρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει· καὶ πίνει, μὴ διαχρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ίχανοι. Εἰ γάρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἀν ἐκρινόμεθα· χρινόμενοι δὲ, ύπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ καταχριθῶμεν.

Ἀλληλουιά:· Πήγος πλ. β'.

Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Στίχ. Οἱ ἔχθροι μου εἰπεν κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται· καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθίου·

Ἐπεν ὁ Κύριος. Οἰδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, καὶ τοῦ, Πληρωθήτω, φάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦτο.

Πήγος πλ. β'. Ἐκ γ'.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * στήμερον, νιὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παραλαβε· * οὐ μὴ γάρ τοῖς ἔχθροῖς σου * τὸ μυστήριον εἴπω· * οὐ φίλημά σοι δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰουδας, * ἀλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὄμολογῶ σοι· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦτο λέγεται πολλάκις εἰς τὸ Κοινωνικὸν, μέχρις ἂν οἱ ἀδελφοὶ μετάσγωσι τῶν ἀγίων μυστηρίων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάντων Εὐγήνην, γίνεται ὁ Νιπτήρ, καὶ τὸ αὐτοῦ Ἀκολουθία, καθὼς δηλοῖ τὸ Τυπικόν. Εἶτα διέρχεται τὸ Κατακλαστὸν καὶ Ἀπόλυτις. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου καὶ ἐλαῖου. Τὸ δὲ Ἀπόδειπνα φάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις.

Ἐτερα Στιγμὴ Ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος.

Πήγος α'.

Ολέντιον ζωσάμενος, * καὶ νίψας πόδας τῶν Μαθητῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἀπόπλυνον ἡμῶν * τῆς ψυχῆς τὸν με-

λυσμένην, * καὶ περίωσον ἡμᾶς * φωτισμὸν πνευματικὸν, * τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολὰς σου, * καὶ δοξάζειν καὶ ὑμνεῖν * τὴν σὴν ἀγαθότητα, Κύριε.

Ἴηχος 3.

εγάλης εὐεργεσίας * ἀπολαύειν μέλλοντες, οἱ πιστοὶ, * εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ * νιπτῆρι προσδράμωμεν, * οὐ σαρκὸς ρύπον ἀποπλύνοντες, * τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἀγιάζοντες. * Χριστὸς γάρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, * καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, * κλίνει ἐσυτὸν, * καὶ ἰχνῶν ἀπτεται τοῖχῶν, * πάσης ἐναντίας δυνάμεως * ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. * αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν. * Οἱ ἀρίστην ὑψώσεως ὄδὸν * ὑποδεῖξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, * σῶσον ἡμᾶς, * ἀγαθὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἴηχος 3.

Ο Πέτρος ηύλαβεῖτο * νίψασθαι πόδας * ἐκ τῶν ἀχράντων χερῶν * ὑφ' ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἄδαμ, * ἀκούσας δέ. * Εάν μὴ νίψω σε, * οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. * τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος * ἐβόησε. Κύριε, * μὴ μόνον τοὺς πόδας νίψῃς, * ἀλλὰ καὶ τὰς χειρας καὶ τὴν κεφαλήν. * *Ω * μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν! * κοινωνούς ποιεῖται τῆς χάριτος * τοὺς ἐσυτοῦ Μαθητὰς, * καὶ μέρος ἔχειν μεθ' αὐτοῦ ἐπαγγέλλεται * εἰς τὴν ἀρρήγην δόξαν. * ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε, * καὶνὸν αὐτὸ πνειν μετ' αὐτῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. * ἦς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἴηχος πλ. 3.

Σύνημερον * ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὔσῃ * ἔργον δούλου ἀνέλαβε. * λέγει τοιν διεζώσατο * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. * ὑδωρ ἐβαλεν εἰς νιπτῆρα * ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών. * καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, * ἤρξατο νιπτεῖν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, * καὶ ἔκμάσσειν τῷ λεντίῳ, * ὁ τὴν διεζώσμένος. * ὅταν οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, * εἶπεν αὐτοῖς. * 'Γειτεῖς καθαροί ἔστε, * ἀλλ' οὐχὶ πάντες. * σημαίνων τὸν παραδίδοῦντα αὐτόν.

Ἴηχος ὁ αὐτός.

Συνέφερέ σοι, Ἰούδα, * καὶ μὴ συνελήφθης * ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς μητρός. * συνέφερέ σοι, προσδότα, * καὶ μὴ ἐγεννήθης, * ἀπηλλοτριωμένε τῷ Γιῶ τοῦ Θεοῦ. * Διὰ σὲ διερράγη * τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. * καὶ τὴν ἀληθινὴν ἀμπελὸν * τρυγῷ ληστῆς σταυρούμενος. * Διὰ σὲ διεκόπη ὁ φραγμὸς, * καὶ νεὸν τὸν ἀχειροποίητον * λύουσιν οἱ παράνομοι. * *Ἐστω, * τὸ μύρον τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ * ἥδεσθης ὡς πολύτιμον. * πῶς τὸ τοῦ δικαίου αἴμα * χερσὶν ἀνόμιων παραδίδονται οὐκ ἔφριξας; * Συνέφερέ σοι,

προδότα, * καν μή ἐγεννήθης, * ἀπηλλοτριωμένε τῷ γάρ τοῦ Θεοῦ.

'Ηγος πλ. δ'.

Νυσταγμῷ διαβολικῷ * συσχεθεὶς ὁ Ἰούδας, * ὑπνωσεν εἰς θάνατον. * καιρὸς γρηγορεῖν καὶ καιρὸς νῆφειν. * στεναζέτω καρδία, * δακρυέτωσαν βλέφαρα, * φαλμὸς ἐπαγρυπνείτω. * μεγάλη γὰρ ἡ ἰσχὺς τοῦ σταυροῦ. * Χριστὸς ἐπὶ θύραις, * τὸ θυόμενον Πάσχα προηλθε. * δόξα σοι, Χριστὲ, * ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΩΔΩΝ ΠΑΘΩΝ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε'. ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει περὶ Ὁραν δευτέραν τῆς νυκτός. Συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῷ ναῷ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, φάλλομεν συντίθως τὸν Ἐξάφαλμὸν. Είτα Συναπτὴ μεγάλη, καὶ μετ' αὐτῇ φάλλομεν τὸ Ἀλληλουϊα εἰς Ἡγον πλ. δ'. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ τρίτου.

'Ηγος πλ. δ'.

Οτε οἱ ἐνδοξα Μαθηταὶ * ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, * κατέ Ιούδας ὁ δισσεβῆς * φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, * καὶ ἀνόμοις κριταῖς * σὲ * τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. * Βλέπε χρημάτων ἔραστὴν, * τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον. * φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, * τὴν Διδασκαλῷ τοιαῦτα τολμήσαταν. * Ο πεσὶ πάντας ἀγαθός, * Κύριε, δόξα σοι.

Λέγομεν δὲ τούτῳ ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εὔρυθμως. Καὶ διδούνται κηρία τοῖς ἀστέροις παρὰ σοῦ Ἐκκλησιάρχου· καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς· καὶ ἀναγνώσκομεν τὸ πρώτων Εὐαγγελίου τῆς Διαθήκης τῶν ἀγίων Παθῶν.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη. Τέλος· Φίξ ὃν εἰστῆλεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ πληρούμενοι τοῦ Εὐαγγελίου, λέγομεν· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε. Καὶ εὖθὺς φάλλομεν τὰ Ἀντίρων, δευτερούντες ἀπαντά τὰ Τροπάρια.

'Ἀντίρων αἱ. 'Ηγος πλ. δ'.

"Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν * κατὰ τοῦ Κυρίου, * καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

· Ήγος ὁ αὐτός.

Λόγον παράνομον * κατέθεντο κατ' ἐμοῦ. * Κύριε, Κύριε, * μὴ ἐγκαταλίπης με.

· Ήγος ὁ αὐτός.

Τὰς αἰσθήσεις ήμῶν * καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, * καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, * τὰς ψυχὰς ήμῶν θύσωμεν δι' αὐτὸν. * καὶ μὴ ταῖς μερίμναις * τοῦ βίου συμπνιγῶμεν, ὡς Ἰούδας, * ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ήμῶν κράξωμεν. * Πάτερ ήμῶν, ὁ ἐν ταῖς οὐρανοῖς, * ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ήμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. · Ήγος ὁ αὐτός.

Παρθένος ἔτεκες, ἀπειρόγαμε, * καὶ Παρθένος ἔμεινας, * μῆτερ ἀνύμφευτε, * Θεοκόκε Μαρία. * Χριστὸν τὸν Θεὸν ήμῶν * λικέτευε σωθῆγαι ήμᾶς.

· Αντίρων γ'. · Ήγος ὁ αὐτός.

* Ε δραμε λέγων ὁ Ἰούδας * τοῖς παρανόμοις Γραμματεῦσι: * Τί μοι θέλετε δοῦναι, * κάγῳ ὑμῖν παραδώσω αὐτὸν; * ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων * αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως * ὁ συμφωνούμενος. * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ήμῶν.

· Ήγος ὁ αὐτός.

* Ε ν ἐλέει * τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, * ὡσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, * καὶ μὴ κτητσώμεθα * φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, * ίνα πάντοτε * μετὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐσόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. · Ήγος ὁ αὐτός.

* Ο ν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, * διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον * μὴ διαλίπης ἐκδυσωποῦσα, * ἵνα κινδύνων * σώῃ τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

· Αντίρων γ'. · Ήγος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν, Κύριε, * τὸ Ωσαννά σοι ἐκράγαζον * πατέρες τῶν Ἐβραίων, φιλάνθρωπε. * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἤβούληθη συνιέναι.

· Ήγος ὁ αὐτός.

* Ε ν τῷ δείπνῳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τοῖς Μαθηταῖς σου προλεγεῖς. * Εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἤβούληθη συνιέναι.

· Ήγος ὁ αὐτός.

* Ιωάννη ἐρωτήσαντι, Κύριε. * Ο παραδιδούς σε τίς ἔστι; * τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας. * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἤβούληθη συνιέναι.

· Ήγος ὁ αὐτός.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια, Κύριε, * καὶ εἰς φιλήμα δόλιον *

ἐξήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε· * ὁ δὲ παράνομος Ἰουδαῖος * οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι. *Ἔπειτα Πάρτις ὁ αὐτός.*

Ἐν τῷ νιπτῆρι σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπε· * Οὗτω ποιεῖτε ὡσπερ εἰδετε· * ὁ δὲ παράνομος Ἰουδαῖος * οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Ἔπειτα Πάρτις ὁ αὐτός.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, * ἵνα μὴ πειρασθῆτε, * τοῖς Μαθηταῖς σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλεγες· * ὁ δὲ παράνομος Ἰουδαῖος * οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοποίου. *Ἔπειτα Πάρτις ὁ αὐτός.*

Διάσωσον * ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ὡς ἄρρηκτον * τεῖχος καὶ προστασίαν.

Καθίσμα.

Οὐ καθίμεια δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις Καθίσμασιν· ἀλλ’ ιστάμενοι ψᾶλλομεν αὐτά.

Ἔπειτα βαρύς.

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, * καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, * ἐν αὐτῷ τὸν Ἰουδαῖον διγλεγκαῖς, * ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, * γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, * ὅτι θέλων παρεδόθης, * ἵνα κόσμον ἀρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου· * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ λέγει ὁ Ἰηρεὺς τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον κατὰ Ιωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων. Τέλος· Ἄλλ’ ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Ἄντιφωνον δ’. Ἔπειτα πλ. α’.

Σήμερον ὁ Ἰουδαῖος * καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, * καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον· * τυρλαῦται τῷ πάθει· * τῆς φιλαργυρίας, * ἐκπίπτει τοῦ φωτὸς * ὁ ἐσκοτισμένος· * πῶς γάρ ἥδυνατο βλέπειν, * ὁ τὸν φωτῆρα πωλήσας * τριάκοντα ἀργυρίοις; * ἀλλ’ ἡμῖν ἀνέπειλεν * ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, * πρὸς ἓν βοήσωμεν. * Ο παθὼν καὶ συμπαθῶν * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ομοίων. Ἔπειτα Πάρτις ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰουδαῖος * παραποιεῖται θεωσέβειαν, * καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ γαρίσματος· * ὑπάρχων μαθητής, * γίνεται προδότης· * ἐν τῇθει φιλικῷ * δόλον ὑποκρύπτει· * καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως * τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης * τριάκοντα ἀργύρια, * ὁδηγὸς γενόμενος * συνεδρίου παρανόμου· * ἡμεῖς δὲ ἔχοντες * σωτηρίαν, τὸν Χριστὸν * αὐτὸν δοξάσωμεν.

Τίχος α'.

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, * ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς, * καὶ μὴ * τὸ ἀσυμπαθές πρὸς τοὺς πλησίους ἡμῶν, * ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν * ὁ ἀνελεήμων * διεῖ τὰ δηνάρια, * καὶ ὡς ὁ Ἰούδας * μεταμεληθέντες * μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τίχος ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ * ἐλαλήθη πανταχοῦ, * δις ἑκάστας σαρκὶ * τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, * Θεοτόκη Μαρία, * πανύψυντες καὶ ἀπειρόγαμε.

Αντίφωνον ε'. Τίχος πλ. β'.

Ο μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου * συνεφάνει τὴν τιμὴν, * καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις * πέπρακε τὸν Κύριον, * φιλήματι δολίῳ * παραδοὺς αὐτὸν * τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Τίχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ἔλεγεν * ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς * τοῖς ἑσυποῦ Μαθηταῖς. * "Ηγγικεν ἡ ὥρα, * καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδίδοος με. * μὴ τις με ἀρνησθεται, * βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ * ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· * πάσχω γάρ ὡς ἄνθρωπος, * καὶ σῶμα ὡς φιλάνθρωπος * τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τίχος ὁ αὐτός.

Η ἀρρήτως * ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, * καὶ τεκοῦσα * τὸν Κτίστην τὸν ίδιον, * αὐτὸν δυσώπει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αντίφωνον ε'. Τίχος βαρύς.

Σήμερον * γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας * παραδοῦναι τὸν Κύριον, * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων * Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * τὸν ἐκ πέντε ἄρτων * χορτάσαντα πλήθη. * Σήμερον ὁ ἄνομος * ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον. * μαθητὴς γενόμενος * Δεσπότην παρέδωκεν. * ἀργυρίῳ πέπρακε * τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Οὐρούν. Τίχος ὁ αὐτός.

Σήμερον * τῷ σταυρῷ προστήλωσαν * Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, * τὸν διατεμόντα * τὴν θάλασσαν ράβδῳ, * καὶ διαγαγόντα * αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. * Σήμερον τῇ λόγχῃ * τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, * τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος * ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, * καὶ χολὴν ἐπότισαν * τὴν μάννα τροφὴν αὐτοῖς ὄμβρησαντα.

Τίχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκουσιον * παραγενόμενος, * ἐβόᾶς τοῖς Μαθηταῖς σου. * Καν μίαν ώραν * οὐκ ἴσχύσατε ἀγρυπνῆσαι μετ' ἐμοῦ, * πῶς ἐπηγγείλασθε * ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; * καν τὸν Ἰούδαν * θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, * ἀλλὰ σπουδάζει * προδοῦναι με τοῖς παρανόμοις. * Ἐγείρεσθε, * προσεύχεσθε, * μὴ τις

με ἀρνήσηται, * βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. * Μακρόθυμε, δόξα σοι.. Δόξα... καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Χαῖρε Θεοτόκε, * ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς * χωρήσασα ἐν μῆτρᾳ σου. * χαῖρε, Παρθένε, * τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, * δι' ἣς ἡμῖν ἐλαυνεῖν ἀ· Ἐμμανουὴλ. * χαῖρε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα. Ἡγος θαύμα.

Π οἶς σε τρόπος, Ιούδα, * προθότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; * μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἔχώρισε; * μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ιαμάτων ἐστέρησε; * μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις * σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; * μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, * τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; * "Ω πόσων ἀγαθῶν * ἀμνήμων ἐγένου! * καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος * στηλιτεύεται γνώμη. * αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος * μακροθυμία κηρύττεται, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐαγγέλιον Γ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν. Τέλος. * Εκλαυσε πικρῶς.

Ἀντίφωνοι ζ. Ἡγος πλ. δ.

Τ οῖς συλλαβθεῦσι σε παρανόμοις * ἀνεχάμενος * οὗτως ἐβόας, Κύριε. * Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, * καὶ διεσκορπίσατε * τοῦ ἔνδεκα πρόβατων, τοὺς Μαθητάς μου, * ἥδυνάμην * φλείους ἢ δώδεκα * λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγγέλων. * ἀλλὰ μακροθυμῶ, * ἵνα πληρωθῇ, * ἡ ἐδήλωσις ὑμῖν * διὰ τῶν προφητῶν μου * ἀδηλα καὶ κρύψια. * Κύριε, δόξα σοι.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Τ βίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, * εὐθέως τὸ ρήθεν αὐτῷ συνῆκεν, * ἀλλὰ προσήγαγέ σοι * δάκρυα μετανοίας. * Ο Θεὸς, * ίλασθητί μοι καὶ σῶσον με.

Δόξα... καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Ως πύλην σωτήριον, * καὶ παράθεσον τερπνὸν, * καὶ φωτὲς ἀιδίου * νεφέλην ὑπάρχουσαν, * τὸν ἀγίαν Παρθένον * ὑμνήσωμεν ἀπαντες, * λέγοντες τὸ, Χαῖρε, αὐτῆς.

Ἀντίφωνον η. Ἡγος β.

Εἰπατε, παράνομοι. * Τί ἡκούσατε * παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν; * οὐ Νόμον ἔκέθετο, * καὶ τῶν προφητῶν τὰ ἐιδάγματα; * πῶς οὖν ἐλογίσασθε * Πιλάτῳ παραδοῦναι * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Δόγον, * καὶ Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Ἡγος ὁ αὐτός.

Σ ταυρωθήτω, ἔκραζον * οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων * ἀεὶ ἐντρυφῶντες, * καὶ κακουργον * ἀντ' εὐεργέτου * ἥτοῦντο λαβεῖν *

οι τῶν δικαίων φονευταὶ· * ἐσιώπας δὲ, Χριστὲ, * φέρων αὐτῷ,
τὴν προπέτειαν, * παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι * ἡμᾶς, ὃς φιλάνθρωπος.
Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ο αυτος.

"Οτι ούκ ἔχομεν παρόρθησαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, * σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεοτόκε Παρθένε· * πολλὰ γάρ ισχύει δέσησις μητρὸς * πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου· * μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ικεσίας, ἡ πάνσεμνος· * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ· * καὶ σῶζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Ἀντίφωνον δ'. Ἡγος γ'.

"Εστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια, * τὴν τιμὴν * τοῦ τεπιμημένου, * ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. * Γρηγορεῖτε * καὶ προσεύχεσθε, * ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· * τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, * ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενῆς· * διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἡγος ο αὐτός.

"Ἐδωκαν * εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν, * καὶ εἰς τὴν δίψαν μου * ἐπότισάν με ὥξος· * σὺ δὲ, Κύριε, * ἐλέησόν με, * ἀνάστησόν με, * καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ο αὐτός.

Οι ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμεν σε, * Θεοτόκε ἀγνή, * ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, * τὸν ἐκ τῆς κατάρας * τοὺς ἀνθρώπους διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Κάθισμα. Ἡγος πλ. δ'.

"Ω πῶς Ἰούδας, * ὁ ποτέ σου Μαθητὴς, * τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! * συνεδείπνησε δολίως * ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος· * πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· * Τί μοι παρέχετε, * καὶ παραδώσω ὑμέν * ἐκεῖνον * τὸν τὸν Νόμον λύσαντα, * καὶ βεβηλούντα τὸ Σάββατον. * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον δ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀγουσι τὸν Ἰησοῦν. Τέλος. Παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

Ἀντίφωνον ι. Ἡγος πλ. β'.

"Ο ἀναβάλλόμενος * φῶς ὡς ίμάτιον, * γυμνὸς * εἰς χρίσν ίστατο, * καὶ ἐν σιαγόνι * βάπτισμα ἐδέξατο * ὑπὸ χειρῶν, ὡν ἐπλασεν. * ὁ δὲ παράνομος λαὸς * τῷ σταυρῷ προσῆλωσε * τὸν Κύριον τῆς δόξης· * τότε τὸ καταπέτασμα * τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη· * ὁ ἥλιος ἐσκότασε, * μὴ φέρων θεάσασθαι * Θεὸν ὑβριζόμενον, * ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἡγος ο αὐτός.

"Ο Μαθητὴς ἡρνήσατο, * ὁ ληστὴς ἐβόησε· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγος ὁ αὐτός.

Ἐιρήνευσον τὸν κόσμον, * ὁ ἐκ Παρθένου * καταδεξάμενος,
Κύριε, * σάρκα φορέσαι ύπερ δούλων, * ίνα συμφώνως * σὲ δο-
ξολογῶμεν, φιλάνθρωπε.

Ἄγιοι ωντοι τοι. Ἡγος πλ. β'.

Ἄντι ἀγαθῶν, * ὡν ἐποίησας, Χριστὲ, * τῷ γένει τῶν Ἐ-
βραίων, * σταυρωθῆναι σε κατεδίκασαν, * ὅξος καὶ χολήν σε πο-
τίσαντες. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, *
ὅτι οὐ συνῆκαν * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Ἐ τι τῇ προδοσίᾳ * οὐκ ἡρκέσθησαν, Χριστὲ, * τὰ γένη τῶν
Ἐβραίων, * ἀλλ' ἔκινουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, * μυκτηρισμὸν καὶ
χλεύην προσάγοντες. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν, * ὅτι οὐ συνῆκαν * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Οὕτε γῆ ὡς ἐσείσθη, * οὕτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν * Ἐβραίους
ἔπειταν, * οὕτε τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, * οὕτε τῶν νεκρῶν
ἡ ἀνάστασις. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν,
ὅτι κενὰ * κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ * σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, *
μόνη ἀγνή, * μόνη εὐλογημένη. * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦν-
τες μεγαλύομεν.

Ἀντίζωνον τῷ. Ἡγος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαϊσις. * Δαός μου, * τι ἐποίη-
σά σοι; * ἢ τι σοι παρενώχλησα; * Τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα. *
τοὺς λεπρούς σου ἐκάθιθρα. * ἄνδρας * ὄντα ἐπὶ κλίνης ἥνωρθω-
σάμην. * Δαός μου, * τι ἐποίησά σοι, * καὶ τι μοι ἀνταπέδω-
κας; * ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν, * ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὅξος, * ἀντὶ
τοῦ ἀγαπᾶν με, * σταυρῷ με προσηλώσατε. * Οὐκέτι στέγω
λοιπόν. * καλέσω μου τὰ ἔθνη, * κάκενα με δοξάσει * σὺν τῷ
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * κάγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι * ζωὴν τὴν
αιώνιον.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Σήμερον * τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα * εἰς ἔλεγχον ρήγνυται *
τῶν παρανόμων, * καὶ τὰς ιδίας ἀκτῖνας * ὁ ἥλιος κρύπτει, *
Δεσπότην ὄρῶν σταυρούμενον.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, * Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, * ὁ χορὸς
τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. * Ιδε ναὸς, * ὃν ὑμεῖς ἐλύσα-

τε. * ίδε ἀμνός, * ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. * τάφῳ παρεδώκατε, * ἀλλ ἔξουσίᾳ ἐστεοῦ ἀνέστη. * Μή πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι. * αὐτὸς γάρ ἐστιν * ὁ ἐν θελάσσῃ θάσσος, * καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας. * αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Δόξα... καὶ νῦν θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Χαῖρε, ἡ πύλη * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * ἦν ὁ Ὄψιστος μόνος διώδευσε, * καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἥμαν.

Καθισμα. Ἡγος πλ. δ'.

"Ο τε παρέστης * τῷ Κατέφα, ὁ Θεὸς, * καὶ παρεδόθης * τῷ Πιλάτῳ ὡς χριτὸς, * αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις * ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν. * τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ἔνδυλου * ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, * καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων * ὁ ἀναμάρτητος, * διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. * Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εὔαγγέλιον ε'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ χαιρῷ ἐκείνῳ, ιδὼν ὁ Ἰουδαῖος. Τέλος. Ἰνας ἄρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Ἀντίφωνον ιγ'. Ἡγος πλ. β'.

Τὸ ἀθροισμα τῶν Ἰουδαίων * τῷ Πιλάτῳ ἡτήσαντο * σταυρωθῆναι σε, Κύριε. * αἵτιναν γάρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, * τὸν ὑπεύθυνον * Βαραββᾶν ἥλευθέρωσαν, * καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, * μιαρονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, * δῆτι κενὰ * κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ἡγος ὁ αὐτός.

"Ον πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, * καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, * Χριστὸν, Θεοῦ δύναμιν * καὶ Θεοῦ σοφίαν, * οἱ Ἱερεῖς ἐρήπτισαν, * καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν. * καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, * σῶσαι θέλων ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * τῷ ιδίῳ αἷματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * η τεκοῦσα διὰ λόγου * ὑπὲρ λόγον * τὸν Κτίστην τὸν ιδίον, * αὐτὸν δυτώπει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ιδ'. Ἡγος πλ. δ'.

Κύριε, * ὁ τὸν ληστὴν συνοδοιπόρον λαβών, * τὸν ἐν αἷμασι χειρας μολύναντα, * καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἡγος ὁ αὐτός.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν * ὁ ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ. * μεγαλην πίστιν εὔρε, * μιᾳ ροπῇ ἐσώθη, * καὶ πρῶτος Παραδείσου * πύλας ἀνοιξας εἰσῆλθεν. * Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν * πρωσθεῖσάμνος, * Κύριε. δόξα σοι.

Δέξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἡγος ὁ αὐτός.

Χαρές, ή δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν * τοῦ κέσμου δεξαμένη. *
χαρέ, ή τεκούσα * τὸν Ιιωντὴν καὶ Κύριον. * γαρέ, ḥ ἀπειθεῖσα. *
γενέσθαι Μήτρη Θεοῦ.

¹ Αντίφωνον εε'. ² Ηγεσ πλ.. β'.. ἐκ γ'.

Στίμερων * χρεμάται ἐπὶ ξύλου * ὁ ἐν ὑδασι τὴν γῆν χρεμά-
σας * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν *. περιτίθεται: * ὁ τῶν Ἀγγελῶν Βκ-
σίλευς: * φευδή περιφύλακαν * περιβάλλεται: * ὁ περιβάλλων τὸν οὐ-
ραγὸν ἐν νεφέλαις: * ῥάπισμα κατεῖχατο: * ὁ ἐν Ιεράνῃ * ἐλευθε-
ρώτας τὸν: Άσπι: * ἥλοις πρεστηλίθη: * ὁ Νυμφίτης τῆς Ἐκκλη-
σίας: * λόγγῳ ἐσεντιθῇ: * ὁ μήτης τῆς Παρθένου: * Πρεστηλικοῦμεν
σου τὰ πάθη, Χριστέ: * δεῖξων τὴμεν: * καὶ τὴν ἔνδεξίν σου ἀνά-
στασιν.

112 *Ways & Means* [Vol. 19, No. 1, Jan. 1981]

Μή ως Ίευκαστον ἐργάτωμεν· * καὶ γέρ τὸ Πάτρια ἡμῶν·
ὑπὲρ τῶν ἔτελτον, Χριστὸς ὁ Θεός· * ἀλλ' ἐκκαθέρωμεν ἑαυτούς· *
ἄπει παντὸς μελυτικοῦ, * καὶ εἰλικρινῶς δεηθώμεν αὐτοῦ· * Ανά-
στα, Κύριε, * σωτῆρν ἡμας ως φελάνθρωπος·

IIIος ὁ αὐτός.

Ο απαυρός σην, Κύριε, * ζωή και ἀναδηψίς: * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. * καὶ ἐπί αὐτῷ πετεῖθες, * σέντον στεφανώντας. * Θεόν γηών υπνούσεν. * ἐλέγοσαν γῆς εἰς τὸ οὐρανόν, εἰς τὸ

Δέοντα... και νῦν Θεοπολιταγ. ΙΙ/95 ο αύτοί.

Ορώσα σε χειμάντεα, Χρίστε, * τὸ γένε : κυκώσεις ἀνεβίσαις : *
Τι τὸ ξένον, ὁ ὄρω, * μυστέριον, νέσμου ; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνή-
στεις * σαρκὶ πηγαίνετες, ζωῆς χρῆγγε ;

τοῦ Καθησυας Ἡγεμόνος.

Ἐξηγόρευσε τὸν ἄνθρακα τοῦ Νάρακτος τῷ τιμίῳ
τοῦ Λίνετος. Τοῦ σταυροῦ προστλανθεὶς, * καὶ τῷ λέχῃ γῆκοντα,
θεῖς, * τὴν ἀθαναστὴν ἐπηγγαστὰς ἀνθίσαπερ. * Σωτέρος τούτων, θεός
ἔσει σοι.

επελέγει Εὐαγγέλιον. κατὰ Μάρκον

Τῷ πατρὶ ἀπειλήσει, οὐκ αἰτεῖται ἐπῆγαγον τὸν Πηδανόν. Ταῦτα
καὶ πατεύωντας γάλα τῷ πατέρει τούτῳ, εἰπεῖν τούτοις μετέπειτα
βίταῖσι Μάχαρισσοι. Ιετῶντες Στίλβιην, πάντας πεστές γένεται καὶ

Βραστείσθι σου, μνήσθη τι γίνεται, Κύρε, ἀτακλέπτεσθαι

τῆς Βασιλείας τοῦ πολιτείανόν εποτέ, εἰς τὸ διοικητήριον
τοῦ Αἰγαίου πρέπει ταχαράν τοῦ πρεσβύτερον νομού τοῦ ουρανού τοῦ
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ πατρικοῦ θεοῦ τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Λόγου

የወጪ እና ተቋማዊነት በዚህ የወጪ የሚያስፈልግ ይችላል

Προσόμοια. Ἡχος δ.

Διάξ ξύλου ὁ Ἀδάμ * Παραδείσου γέγονεν ἀποικος· * διάξ ξύλου δὲ σταυροῦ * ὁ ληστής Παράδεισον φέρεται· * σ' μὲν γὰρ γευσάμενος, * ἐντολὴν ήθέτησε * τοῦ παιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρώμενος, * Θεὸν ὡμολόγησε * τὸν χρυπτόμενον· * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Τὸν τοῦ Νόμου Ποιητὴν * ἐκ μαθητῶν ὡνήσαντο ἄνομοι, * καὶ ὡς ἄνομον αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ βήμαστε ἐπησαν, * κραυγέζοντες· Σταύρωσον· * τὸν ἐρήμῳ τούτους * μαννοδοτήσαντα· * ἦμεῖς δὲ τὸν δίκαιον * ληστὴν μιμητάμενοι, * πίστει κρεβάμενοι· * Μνήσθητε καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἑσμός, * Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνοιμον πρὸς Πιλάτον εἵματιν· * ἀγακραζόν εἰλεγε· Σταύρωσον· * Χριστὸν τὸν ἀγεύθινον· * Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον * οὗτοι ἡτήσαντο· * ἦμεῖς δὲ φθεγγώμενοι· * ληστοῦ τοῦ εὐγάμουνος· * τὴν φωνὴν πρὸς αὐτὸν· * Μνήσθητε καὶ ἡμῶν· * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Η ζωηφόρος φούστη πλευρά, * ὡς ἔξ. Ἐδερ πηγὴ ἀναβλύουσα, * τὴν· Εικληρίταινας σου, Χριστὲ, * ὡς λογικὰ ποτίζει πάραδεισον, * ἐντεῦθεν μερίζουσα, * ὡς ἔξ. ἀρχῆς, εἰς ἵεσταρα· * Εὐαγγελία, * τὸν κόσμον ἀρδείουσα, * τὴν κτίσιν εὑρρεινουσα, * καὶ τὰ ἰθη πιστῶς· * διθέάσκουσα προσκύνειν· * τὴν Βασιλείεν σαν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοι.

Ἐ σταυρώθης δι' ἐμὲ· * ἵνα ἐκεί πηγάσῃς τὴν πάθειαν· * ἐκετήθης τὴν πλευράν, * ἵνα κρευνοὺς ζωῆς ἀναβλύτης μοι· * τὰς ὄψις προσθήλωσα, * ἵνα ἔγω τῷ βαθεῖ· * τοῦ πραθημάτων σου· * τὸῦ μῆκος τοῦ ἱράτοντος σου· * πιστούμενος· πράζω· σθι· * Ζωοδότε Χριστὲ, * δόξα καὶ τῷ σταυρῷ· Σωτέρ, ποιεῖ πάθα σα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Σ ταυρούμενου σου, Χριστὲ, * πᾶσα τὸ κτίσιν βλέπουσα ἐτρέμε· * αὐτὸς νεμέδαινας· γῆς· ἀνεδοκεῖται φόβῳ· τοῦτο κρέτους σου· * φωστῆρες ἐκρύπτοντε, * καὶ τοῦ ναοῦ· ἀρρένεγγος· τούτους τεπέπλους· τὰ ὄρη ἐτρόμασαν, * καὶ πέτραι ἐσχισθησαν, * καὶ ληστὴς πάσης· * κραυγάζει· σὺν ὅμιν, * Σωτέρ, στὸ Μνήσθητε.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὄνειδισωτιν ὑμᾶς.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν· * ἐκυστῆρας σταυρῷ· μισθρόζεις· * Καίρι, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, * τὸν ἐκείσοντιράτον· ἀδηρας· * ρυσάμενος ἀπαντας· * ἐκ δεσμῶν θανάτου· * τῷ· ἀπαστατεύειν·

δέ τις ἐφωτίσθηκεν, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ βοῶπεν σοι: * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε.

Οὐ ψιωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ, * καὶ τοῦ θανάτου λύτας τὴν δύναμιν, * καὶ ἐξαλείψας, ὡς Θεός, * τὸ καὶ τὸν γειράγρα-
φον, Κύριε, * ληστὸν τὴν μετάνοιαν * καὶ ἡμῖν παράσχου, *
μόνε φιλάνθρωπε, * τοῖς πίσταις λατρεύουσι, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, * καὶ βοῶπε σοι. *. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασ-
λείᾳ σου.

Δέξα.

Τὸν Παπέρα καὶ Γίον * καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἄγιον *
ώμορφόνως; οἱ πιστοί, * δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, * Μνηάδα Θεό-
τητος *. ἐν τριστὸν ὑπάρχουσαν * ὑπεστάσεσιν, * ἀσύγχυτον μένον-
σαν, * ἀπλῆν, ἀδιαίρετον * καὶ ἀπρόσιτον, * δι' τοῦ λυτρῷμεθα *

*τοῦ πυρὸς τῆς κολασεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα σου, Χριστὲ, * τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦ-
σαν σέ, * καὶ παρθένον ἀληθῶς, * καὶ μετὰ τόχον μείνασσαν
ῥροθορον, * αὐτήν σοι προσεγγίσειν * εἰς πρέσβειαν, Δέσποτα *

πολυέλεε, * πταυσμάτων συγχώρησιν * δωρήσατε πάντοτε * τοῖς

βοῶποι σοι. *. Μνήσθητε μαζί, Σωτὴρ, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Ήγος δ...

Διεμερίσαντο τὰ ιμάτια μου ἔσυτοις, καὶ ἐπὶ τὸν ιματισμὸν
μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγχατέλιπές με;

Εὐαγγελίου ζ. κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται. Τέλος. Ἀληθῶς
Θεοῦ οὗτος ἦν εύτοις.

Καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Εἰτα ὁ Ν'. καὶ μετὰ τοῦτον, Εὐαγ-
γέλιον η'. κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἥγοντε σὺν τῷ Ἰησοῦ. Τέλος. Ορώσαι
ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸ Τριψίδιον, τοὺς Εἰρημούς ἀνὰ β'. καὶ
τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ γ', δηλονότι κατὰ τὴν ποστήτα.
Ἐσχατον. πάλιν. Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἰρημοὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
τῶν Χριστοῦ. οἱ αὐτοὶ Εἰρημοὶ τοῦ Ιησοῦ. οἱ αὐτοὶ Εἰρημοὶ τοῦ Ιησοῦ
τοῦ Χριστοῦ, οὐ η Ἀκροστίχος. Προστέθασθε!

Ποιήματος Κοσμοῦ Μοναχοῦ. αὐτον τέ * . Ηγος
* τοι τοι ζ. ζ. οδηγε. Ηγος πλειθ. οι Ειρημοι. ζειτού οι οι.

Πορθε. οε: ορθριζω, * . τὸν θεον: εύσπλαγχνοντες οι οι πεν

ποσόντι * κενώσαντα ἀτρέπτως, * καὶ μέχρι παθῶν * ἀπαθῶς

» ύποκυψάντα, Λόγε Θεοῦ· * Τὴν εἰεῖηνην * παράγου μει, φι.
» λάνθρωπε.

Πυρθέντες πόδας, * καὶ πρώκαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει
τοῦ θείου νεῦν, Χριστὲ, σοῦ * οἱ ύπηρέται * ἐκ Σιῶν Ἑλαιῶν
μέγα πρὸς ὅρας * συνανγλίθων, * ύμνωντες σε, φιλάνθρωπε.

Οράτε, ἔφης, * φίλοι, μή θρεεῖσθε· * νῦν γάρ τηγάκιεν ὥρα
ληφθῆναι με, κτανθῆναι * χερσὶν ἀνόμων * πάντες δὲ σκορπί-
σθῆσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· * οὓς συνάξω, * κηρύξαι με φιλάνθρωπον.

Κοντάκιον. Ήγος πλ. β'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρώθεντα, * δεῦτε, πάντες ύμνητωμεν· * αὐτὸν
Γάρ κατεῖδε Μαρία· * ἐπὶ τού ξύλου καὶ ἐλεγεν· * Εἰ καὶ
σταυρὸν ὑπεμένεις, * σὺ ύπάρχεις ὁ Γιός καὶ Θεός μου.

Ο Οἶκος.

Τὸν ιδίον ἄρνα * ἡ ἀμνᾶς θεωρῶντα * πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενην,
Τὴν κελούθει Μαρία, * τρυγούμενη μιθ' ἐτέρων γυναικῶν, * ταῦ-
τα βιωσα· * Ήμιν περεύη τέκνον; * τίνος γάριν τὸν ταχὺν δρόμον
τελεῖς; * μή ἐτερος γάμος πάλιν ἐστίν ἐν Κανᾶ, * κακεὶ νῦν
σπεύσεις, * ἵν' ἐξ ὑδατος αὐτοῖς αἰνῶν ποιησήσεις; * συνέλθω σοι,
τέκνον, * ἡ μείνω σοι μᾶλλον; * δός με λόγον, Λόγε, * μή σ-
γῶν παρέλθῃς μέ, * ὁ ἀγνῆν τηρήσεις με· * σὺ γάρ ύπάρχεις
ὁ Γιός καὶ Θεός μου.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰς ἀγίας καὶ σωτήρια
καὶ φρικτὰ Ηλάθη ἐπιτελοῦμεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκῶν κατεδέξατο, τοὺς ἐμ-
πιτυμούς, τοὺς ῥαπτισμούς, τὰς κολαφίσματα, τὰς ὑβρεις, τοὺς
γέλωτας, τὴν περφυρὰν γλαυκαν, τὸν καλαμον, τὸν σπόργην,
τὸ ὄξος, τοὺς ὄλους, τὴν λόγγην, καὶ πρὸ πάντων τὸν στεν-
ρὸν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δὴ πάντα κατὰ τὸν Παρασκευὴν ἐπράγθη-
σαν. ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέν-
τος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ οἰκολογίαν.

Τῇ ύπερφυεί καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὔπλασγχνά, Χρ-
ιστὲ ὁ Θεός, ἐλέγεσσον ἡμας, Ἀμήν.

Ωδὴ η'. Ο Ειρός.

Στηλην κακίες * ἀντιθέου παῖδες * θεῖαι παρεδειγμάτισσεν,
Σκατὰ Χριστοῦ δὲ * φρυαττόμενον ἀνόμων συνέδριον * βω-
λεύεται κενά, * κτενῶν μελετῷ * τὸν ζωῆς κρατεύοντα παλέ-
μη, * ὃν πάσα κτίσις * εὐλογεῖ δεξάμενα εἰς τοὺς αἰώνας.

Απὸ βλεφάρων, * Μαθηταί, νῦν ὑπνον, * ἔρης, Χριστὲ, τι-
νάξετε· * ἐν προσευχῇ δὲ * γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπος ὀλοική,

καὶ μᾶλιστα Σίμων· * τῷ κραταιῷ γάρ * μείζων πεῖρα. Γνῶθι με, Πέτρε, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπεις * τῶν χειλέων οὔποτε * προήσθεμαι, Δέσποτα· * σὺν σοὶ θανεῦμαι, * ὡς εύγνωμων, κανὸν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, * ἐβόήσει Πέτρος· * σάρκα, οὐδὲ αἷμα, * ὁ Πατέρας σου ἀπεκαλυψέ μοι σέ, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας * θείκης καὶ γνῶσεως * οὐ πᾶν ἔξηρεύνησας· * ἀβυσσὸν δέ μου * τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες, ἀνθρώπε, * ὁ Κύριος ἔφη· * σάρκα οὖν ὑπάρχων, * μὴ καυχῶ ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύεις, * Σίμων Πέτρε, ὅπερ * πετσῆ τάχας, ὡς εἴρηται· * καὶ σοὶ παιδίσκη· οἰα θᾶττον πρωτελθοῦσα, πτοήσει σε, * ὁ Κύριος ἔφη· * πικρῶς δακρύσας, * ἔξεις ὅμως εὐλατόν με, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

'Ωδὴ θ'. Ο Ειρμός.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούθιμ, * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Αὐγῶν τεκούσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Ολέθριος σπεῖρα θεοτυγῶν, * πονηρευομένων, * θεωχτόνων συναγωγὴ * ἐπέστη, Χριστὲ, σοι, * καὶ ὡς ἀδίκον εἶλκε * τὸν Κτιστην τῶν ἀπάντων, * ὃν μεγαλύνομεν.

Νόραν ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, * φωνὰς προφρητῶν τε, * μελετῶντες διὰ κενῆς, * ὡς πρόβατον εἶλκον * σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, * ἀδίκως σφαγιάσαι, * ὃν μεγαλυνόμεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν * σὺν τοῖς Γραμματεῦσιν * ἀναιρεῖσθαι οἱ Ιερεῖς * παρέσχον, πληγέντες * αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, * τὸν φύτει ζωδότην, * ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὥστε πολλοὶ, * ἐκρότησαν, ἀναξ, * σιαγόνα στὸν ράπισμῳ· * ἡρώτων σε, σοῦ δὲ * φευδῇ κατεμαρτύρων, * καὶ πάντα ύπομεινας * ἀπαντας ἐσωσας.

Εἴτα τὸ Εξαποστελάριον. 'Ηχος γ'.

Τὸν ληστὴν αὐθημερὸν * τοῦ Παραδείσου ἔβιωσας, Κύριε· * καὶ μὲ τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * φώτισον, καὶ σῶσον με. 'Εχ γ'. Εὐαγγέλιον θ'. κατὰ Ιωάννην.

Τῷ καυρῷ ἐκείνῳ, ειστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ιησοῦ. Τέλος. Οφένται εἰς ὃν ἔξεκέντησαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς 'Ηχον γ'. Ιστῶμεν στίχ. δ. καὶ φαῖλομεν τὰ παρέντα Στιχηρά Ιδιόμελα, δευτερούντες τὸ α'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

‘Ηχος γ'. Δίς.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν * ὁ πρωτότοκος υἱὸς μου Ἰσραὴλ * Δέμητρε ἔγκατέλιπε, * πηγὴν ὑδάτος ζωῆς, * καὶ ὥρυξεν ἐαυτῷ * φρέαρ συντετριμμένον. * ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, * τὸν δὲ Βαραββᾶν ἡτήσατο * καὶ ἀπέλυσεν. * ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, * καὶ ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε. * σὺ δὲ, Ἰσραὴλ, οὐκ ἐνετράπης, * ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. * Ἀφες αὐτοῖς, Πάτερ ἄγιε. * οὐ γάρ οἰδασι τί ἐποίησαν.

‘Ηχος ὁ αὐτός.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκὸς * ἀτιμίσαν δι' ἡμέας ὑπε-
μεινε. * τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή· * ἡ ὄψις τὰς ἐμπτύσματα· *
αἱ σιαγόνες τὰ φαπίσματα· * τὸ στόμα· * τὴν ἐν ὅζει κεραυνίσαν
χολῆς γεῦσιν. * τὰ ὤτα· * τὰς δυσφημεῖς βλασφημίας· * τῇ μὲν
χλεύῃ * χλαμύδα οἱ ὄμοι· * ὁ νῶτος τὴν φραγγέλλωσιν, * καὶ
ἡ χειρί· * τὸν καλαμόν. * αἱ τοῦ ἄλου σώματος * ἐκτάσεις ἐν τῷ
σταυρῷ· * τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, * καὶ ἡ πλευρά τὴν λόγχην. *
Ο παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς, * ὁ συγκα-
ταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπία, * καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, * παντοδύναμε
Σωτῆρ, * ἐλέγησον ἡμᾶς. ‘Ηχος ὁ αὐτός.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * πάταξ ἡ κατίστας βλέπουσα ἐπε-
με. * τὰ θεμέλια τῆς γῆς * διεδονήθη φέρει τοῦ κράτους σου *
αοῦ γάρ ὑψωθέντος σῆμερον, * γένος Ἐβραίων ἀπώλετο· * τοῦ
τρού τὸ καταπέτεσμα * διερράγη διχῶς; * καὶ μνήμεται ἡγερθή-
σαν, * νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν· * ἐκατόνταρχοι ὢν-
τὰ θαῦματα ἐφρίζε. * παρεστῶσα δὲ ἡ Μάρτυρ σου, * ἐβίσα θη-
τῶδοντα μητρικῶς· * Πάις μὴ θρηνήσω, * καὶ τὰ σπλάγχνα με
τύψω, * ὄρωτα σε γυμνὸν, * ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ χρειάμε-
νον; * Ο σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστὰς, * Κύριε, δόξα σι.

Δόξα. ‘Ηχος πλ. β'.

Ἐξέδυταν με τὰ ἱμάτιά μου, * καὶ ἐνέδυσαν με * χλαμύδη
κοκκίνην. * ἐθήκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου * στέφανον ἐξ ἀκα-
θόν. * καὶ ἐπὶ τὴν δεξιῶν μου χειρα. * ἐδωκαν καδεμόν, * ἵνα συ-
τρίψω αὐτοὺς, * ὡς σκεύη κεραυμέως.

Καὶ νῦν. ‘Ηχος ὁ αὐτός.

Τὸν νῦν τον μον ἐδωκα εἰς μαστίγωσην, * τὸ δὲ πρόσωπόν μου *
οὐκ ἀπεστράρη ἀπὸ ἐμπινυμάτων. * βήματα. Πιλάτου πά-
ρεστην, * καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα * διετὸν κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον ἴ. κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ. Τέλος. Εθεώρουν ποῦ τίθεται.

Είτα τὸ, Δόξα ἐν ψήστοις Θεῷ· ὁ δὲ Ἰερεὺς τὴν Συναπτήν,
καὶ μετὰ τὴν ἔχφωνησιν, "Οὐι Θεός ἐλέους, εὐθὺς τὸ Εὔαγγέ-
λιον ιά". κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρωτησε τὸν Πιλᾶτον. Τέλος· Ἐθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρά· Ἰδιόμελα τοῦ Ἡχου.

'Hyoς α'.

**Πᾶσα η κτίσις *χρεμάμενον, Χριστέ· *ὁ ηλιος ἐσκοτίζετο, *καὶ γῆς τὰ θε-
μέλια συνεταράττετο: *τὰ πάντα συνέπασχον *τῷ τὰ πάντα
κτίσαντι. *Ο ἔκουσιώς δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, *Κύριε, δόξα σοι
Στή. Διεμερίσαντο τὰ ιμάτιά μου.**

Στιχ. Διεμερίσαντο τὰ ιμάτιά μου.

³H_{χος} β'.

Λ αὸς δυσσεβής καὶ παράνομος * ἵνα τί * μελετᾶ κενά; * ἵνα
τί * τὴν ζώην τῶν ἀπάντων * θανάτῳ κατεδίκασε; * Μέγα
Θαῦμα! * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * εἰς χεῖρας ἀνόμων παρα-
δίδοται, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ἀνυψωύεται ὁ φιλάνθρωπος, * ἵνα τοὺς
ἐν ἄδῃ δεσμώτας * ἐλευθερώσῃ χράζοντας. * Μαχρόθυμε Κύρie,
δόξα σοι. Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου.

Στιχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου.

'Hγος β'.

Στήμερον * σὲ θιωρηῦσα * ἡ ἀμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, *
Λόγε, ἀναρτώμενον, * ὁδύρωμένη μητρῷα σπλάγχνα, * ἐπέ-
τρωτὸ τὴν καρδίαν πικρῶς, * καὶ στενάζουσα ὁδυνηρῶς ἐξ βά-
θους ψυχῆς, * αἰς οὐχ ἔγνω ὥδισιν ἐν τόχῳ τὸ πρὶν * κατετρύχε-
το· * διὸ * καὶ πολλὰ δακρύουσα, * ἀνέκραγε γοερᾶς· * Οἵμοι,
θεῖον τέκνον! * οἴμοι, τὸ φῶς τοῦ κόσμου! * τὶ ἔδυς * ἐξ ὄφθαλ-
μῶν μου, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; * ὅθεν * αἱ στρατιαι τῶν ἀσω-
μάτων * τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δό-
ξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων ειργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

'Hyos 3'

Επὶ ξύλου βλέπουσα * κρεμάμενον, Χριστὲ, * σὲ τὸν πάντων
ΕΚτίστην καὶ Θεὸν, * ἡς σὲ ἀσπόρων τεκοῦσα * ἐβόα πικρῶς *
Γιέ μου, * ποῦ τὸ καilandos ἔδυ τῆς μορρής σου; * οὐ φέρω κα-
θορᾶν σε * ἀδίκως σταυρούμενον * σκεῦσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὁ-
ποιαὶ ἴδιαι κάτια * οὐδὲ τὴν ἐκ νεκρῶν ἐγράψαρεν ἐναπόπειτο
εἰς τὸν νεκρὸν εὔστοις! Δόξα! Ήχος πλ. διὰ τὸν αὐτὸν
Γένεσιν, ἣ ἀναβαίνοντάς σου, ἐν τῷ σταυρῷ, * φόβος καὶ τρέμα
Κεπίσσει τὰ κτίσαι: * κατ τὴν ψῆφην μὲν ἐκώλυτος * κατεπιπλεύ

τούς σταυροῦντας σε, * τῷ δὲ ἄδη ἐπέτρεπες * ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους * εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. * Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, * ζωὴν ἥλθες παρασχεῖν, * καὶ οὐ θάνατον. * φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πήχος ὁ αὐτός.

* **Η**δη βάπτεται καλαμοῦς ἀπεργάσεως * παρὰ κριτῶν ἀδίκων, * καὶ Ιησοῦς δικαιεται, * καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, * καὶ πάγκη ἡ κτίσις * ἐν σταυρῷ καθερώσται τὸν Κύριον. * Αλλ ὁ φύτει σώματος * δι' ἐμὲ * πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι.

Εὐχαγγέλιον ιβ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν. Τέλος. Μετὰ τῆς κουστωδίας. Εἰτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἔξιμολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τὸ Τριτάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ἡγουν, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡ μῶν. Ο Ιερεύς. "Οτι σοῦ ἐστιν· καὶ τὸ παρὸν

· Απολυτίκιον. Πήχος δ".

* **Ε**νηγόρασσας ἡμᾶς * ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου * τῷ πιμίφ σου Ειρηναῖο· * τῷ σταυρῷ προσῆλθείς, * καὶ τῇ λόγῃ καντρεῖς, * τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασσας ἀνθρώπωις. * Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι. · Εκτενής καὶ Απόλυτις. Τὴν δὲ πρώτην "Ωραν οὐκ ἐπισυνάπτουμεν νῦν, ἀλλὰ περὶ "Ωραν δευτέραν της ἡμέρας.

ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΗΜΙΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ποίημα Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Περὶ "Ωραν. β. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ ἀλλαγέσεις Ιερές, καὶ εὐλογήσαντος αὐτοῦ, λέγομεν Βασιλεὺς οὐράνιος τὸ Τριτάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ο Ιερεύς. "Οτι σοῦ ἐστιν. Τὸ, Κύριε, ἐλέησσον ιβ'. Δόξα... καὶ νῦν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν, γ. καὶ τούς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ταῦτα τὰ τέλη της ημέρας, προσεργάσασθαι τοῖς θεοῖς τοῖς αρχαῖς μων. Πρόστιγες τη φωνῇ τῆς δεήσεως μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρός σὲ προσευχόμενοι, Κύριε. Τὸ πρῶτον εἰπανύτη τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτον προσετίγησμα σοι, καὶ ἐπέβαμψε· Οὐα-

οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἰ· οὐδὲ παρεικήσει· σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας, Κύριε, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπόλεις πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἀνδραί αἰμάτων καὶ δόλιων βδελύσσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἰκόν σου· προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἄγιον σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ἐδόν μου. Ὁτι: οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ή καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεψημένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν. Κρίνον αὐτοὺς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν· ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ἵτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὑδοκίᾳς ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β'.

Ινα τι ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπόρριψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖται αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πράσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς μέ· Γίός μου εἰ σὺ, ἐγὼ στήμερὸν γεγέννηκα σε· αἰτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονόμιαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσιν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· ποιεινεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· ὡς σκεῦος κεραμέως τιντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δρέξασθε παιδείας, μηποτε ὄργισθη Κύρος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὅδου δικαιειών. Ὁταν ἐκκαυθῇ ἐν ταχεῖ· οἱ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κα'.

Ο Θεός, ὁ Θεός μαν, πράσχες μοι· ίνα τι ἐγκατελίπεις με; Μαρχάν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου· αἰ λόγου τῶν παραπτωμάτων μου. Ο Θεός μαν, κενράξομεν ἡμέρας πρὸς αὐτό, καὶ οὐκ εἰσα-

κούση, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐχ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἐπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπὶ σοὶ ἡλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἡλπισαν καὶ ἐρήσω αὐτούς· πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἡλπισαν καὶ οὐ κατησχύθησαν. Ἔγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχ ἀνθρώπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἔξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντες με ἔξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἡλπισεν ἐπὶ Κύριον, ρυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὁτι σὺ εἰ ὁ ἐκσπάσας με ἔχ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπερόφηην ἔχ μητρας· ἔχ κοιλίας μητρός μου, Θεός μου εἰ σύ· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. Περιεκύλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίστες περιέσχον με· ἥνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἄρπαζων καὶ ὠρυσμένος. Ωσει ὕδωρ ἔξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὄστα μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὥσει κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὁτι ἐκύλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὠρυξαν χειράς μου καὶ πόδας· ἐξηριθμησαν· πάντα τὰ ὄστα μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἴματά μου ἐσυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἔχ χειρὸς χυνός τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με ἔχ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοχερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφαῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμήσω σε. Οἱ φρεσούμενοι Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν· ἀπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν· φριθήτωσαν αὐτὸν ἀπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. Ὁτι οὐκ ἔξυδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει· τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεχραγέναι με τρὶς αὐτὸν εἰστήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἐπαινός μου ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλη, τὰς εὐχάς μου ἀπεδώσω ἐνώπιον τῶν φρεσούμενων αὐτόν. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν ἐθνῶν· ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον καὶ προσεχύνησαν πάντες οἱ πίστες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες αἱ

καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύει αὐτῷ ἀναγγελτέσται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἄλληλούτα.

Τροπάριον. Ἡχος α'.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἔχθρου. * οὔτε γάρ ἄγγελος, * οὐκ ἀνθρώπος; * ἀλλ' αὐτὸς, Κύριε, * ἐσωσας ἡμᾶς δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τις σε καλέσωμεν, * ὡς κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; * ὅτι ἀνέτειλας * τὸν Ἁλιόν τῆς διναιοσύνης. * Παραδείσον; * ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον; * ὅτι ἐμεινας ἀρθορες. * Αγνήν μητέρα; * ὅτι ἐσχες σαῖς ἀγκάλαις Γίὸν, * τὸν πάντων Θεόν. * Αὐτὸν ικέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα φάλλομεν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια γ'. δευτεροῦντες αὐτά. Δέγομεν δέ τὸ πρώτον χωρὶς Στίχων. Οὕτω γάρ ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὡραῖς εἰς τὸ πρώτον Τροπάριον. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον, λέγει ὡς ἐναρξάμενος Χορὸς Στίχ. καὶ φάλλει αὐτά.

Εἴτα πάλιν ὁ ἔτερος Χορὸς Στίχ. καὶ φάλλει καὶ αὐτὸς τοῦτο· τὸ δὲ τρίτον λέγομεν εἰς τὸ, Δόξα, καὶ εἰς τὸ, Καὶ νῦν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς α'. Ὦρας. Ἡχος πλ. β'.

Στήμερον * τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα * εἰς ἐλεγγον ῥήγγυται * τῶν παρανόμων, * καὶ τὰς ιδίας ἀκτῖνας * ὁ ἥλιος κρύπτει, * Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸν ὁ ἔτερος Χορός. Εἴτα λέγει Στίχον ὁ α'. Χορός:

Στίχ. Ἰνα τι ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Καὶ φάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἡχος πλ. δ'.

Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν * ἔχθης, Χριστὲ Βασιλεῦ, * καὶ ὡς ἀμνὸς ἀμωμος * προσηλώθης τῷ σταυρῷ * ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν * διὰ τὰς ἀμαρτίας τριμῶν, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ φάλλει πάλιν τοῦτο ὁ ἔτερος Χορός. Εἴτα ὁ α'. Χορός:

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τοιοὶ συλλαβῶντι σε παρανόμοις * ἀνεχόμενος * οὗτος ἐβόας, Κύριε. * Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν παιρένα, * καὶ διεσκορπίσατε * τὰ δώδεκα πρόβατα, τοὺς Μεθητάς μου, * ἡδυνάμην * πλείσως ἢ δώδεκα * λεγεώνας παραστῆσαι Ἀγγέλων: * ἀλλὰ μακροθυμῶ, *

ίνα πληρωθῆ, * ἀ ἐδήλωσες ὑμῖν * διὰ τῶν προφητῶν μου * ἀ-
δηλα καὶ χρύφια. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ β'. Χορός.

Προκειμένον τῆς Προφητείας. Ἡγος δ'.

Η καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν.

Στιχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 10.

Ταύτη λέγει Κύριος· Καὶ λήψομαι τὴν φάβδον μου τὴν καλήν,
καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἵν
διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἔκεινῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φι-
λασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστι. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς·
Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε τὸν μισθὸν μου, ἢ ἀπείπεσθε
καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύ-
ριος πρὸς μέ· Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ
δόκιμον ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἐλαβον
τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οίκον Κυ-
ρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. σ'. 14.

Α δελφοὶ, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ
Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὸ οὐ ἐμοὶ κάρμας ἐσταύρωσι,
καγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὗτε περιτομή π
ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κα-
νόνι τούτῳ στοιχησούσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλεσι, καὶ ἐπὶ
τὸν Ἱεραπήλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω
ἐγὼ γάρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω. Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· Ἀμήν.

Εὐαγγελίου ἔχ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ κατρῷ, ἐκεῖνῳ, πρώτας γινομένης Τέλος· Καὶ ἡ μήτη
τῶν υἱῶν Ζεβδαῖου.

Καὶ εὐθύς·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαι με ἀπὸ συκορε-
τίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξι μας ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου
ἐπέφενον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξό με τὰ δικαιώματά
σου. Ηληρωθήτω τὸ στόμας μου εἰνδέσεως σου, θόριε, ὅπως ὑπῆρ-
θαι τὴν δόξαν σου, σλητηγήν τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοτέρεπετεν σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὁτι σοῦ ἐστι, καὶ τὸ παῖδόν

Κοντάκιον. Ἡγιεινή πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ἔχου καὶ ἐλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Γιός καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεός οικτειρήσαις ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐτρίην·

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντας ἀνθρώπους ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁ φῶμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἄμην.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε, ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους Ψάλμους.

Ψαλμὸς λδ'.

Δικασσον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με· ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοσκήσαν μοι· ἔχεον φρεμφαίσαν, καὶ σύγκλεισον ἔξεναντίας τῶν καταδικόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι. Αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείσαν εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ κατασχυνθείσαν οἱ λογίζαμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὥσει χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ "Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς· γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλισθημα, καὶ "Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων· αὖτούς· Ὁτι δωρεάν ἔχρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αὐτῶν· μάτῃν ἀνείδισσαν τὴν φύχήν μου." Ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς, ἦν οὐ γνώσκουσι; καὶ ἡ θήρα, ἦν ἔχρυψαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσόδινται· ἐν αὐτῇ. Ή δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· τερρόθησεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ

όστα μου ἔρωῦσι· Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ρυζμένος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτὸν. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἢ οὐκ ἐγίνωσκον ἐπηρώτων με· ἀνταπειδόσσαν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεχνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφῆσεται ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐρράνθησαν καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγων διεσχισθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν· ἐπειρασάν με, ἔξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὄδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακοργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαι σοι καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μή ἐπιχρείησάν μοι οἱ ἔχθραινοντες μοι ματαίως, οἱ μισοῦντες με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὄφθαλμοις. ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὄργῃ δόλους διελογίζοντο· καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἴπαν· Εὔγε, εὔγε, εἶδον οἱ ὄφθαλμοι ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ χρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μή εἰποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὔγε, εὔγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἰποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἄμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μοι· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντρωπήν οἱ μεγαλορήγμονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσσαιντο καὶ εὐρρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δουλοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλώσσα μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, δῆλην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

Ψαλμὸς ρῆ.

Ο Θεὸς, τὴν αἰνεσὸν μοι μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἡγούχθη, ἐλάλησάν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπλέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προστηχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπῆσεώς μου. Κατέστησόν ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ διάβελος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ χρίσεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικσμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθε

εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἔτερος· γενηθήτωσαν οἱ νισταὶ αὐτοῦ ὄρφανοι, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα· σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ νισταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐξ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλύπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἔξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾳ ἔξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἔξαλειφθείη· γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διὰ παντὸς, καὶ ἔξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἄνθ' ὧν οὐκέτι ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἥγαπησε κατάραν, καὶ ἦξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἡθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπὸ αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ιμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ ὡς ιμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἢν διὰ παντὸς περιζώνυται. Τούτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ρῦσαι με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ωσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτήν, ἀντανηρέθην· ἔξεπινάχθην ὡσεὶ ἀχρίδες. Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κάγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἰδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ σῶσόν με· κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χειρ σου αὐτῇ, καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοι μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὃ δὲ δουλός σου εὑφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβαλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Ψαλμὸς οὐ.

Ιλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμων σου ἔξαλεψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλειόν πλεινόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας

μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ χρίνεσθαι σε. Ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ χρύφια τῆς σοφίας σου ἐδηλώσας μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃν· ἀγαλλιάσονται ὄστα τεταπεινωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοι, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπέδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήρξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαι μὲν ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλώσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα σου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου· ὅτι, εἰ ήθελησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰχοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούα, γ̄.

Καὶ λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἕχος πλ. β̄.

Kύριε, * κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, * τὴν ζωὴν τῶν Κάπαντων· * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες, * σταυρῷ σε πραστήλωσαν· * καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, * χολὴ σοι προσήνεγκαν· * ἀλλ ἐκὼν ὑπέμεινας, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερήσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου. * Χριστὲ, ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἕχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν Οκαρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἰκετεύωμεν· * Πρέσβειε, Δέσποινε, * μετὰ τῶν Αποστόλων * καὶ πάντων τῶν Αγίων, * ἀλεηθῆτας ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰτα ψάλλομεν τὰ τρία · Ιδιόμελα ταῦτα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ηχος πλ. δ.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων * ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος * ἡρνήσατό σε, Κύριε, * καὶ ὀδυρόμενος οὔτως ἐβόα· * Τῶν διεκρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· * εἰπα γάρ φυλάξαι· * τὴν πίστιν, οἰκτίρμον, * καὶ οὐκ ἐφύλαξαι· * καὶ ημῶν τὴν μετάνοιαν * οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ημᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς χραυγῆς μου.

Ηχος πλ. δ.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ * στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε, Κύριε, * αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· * ἀνεδήσω γάρ στέφανον ὕβρεως, * ὁ τὴν γῆν στεφανώσας τοῖς ἄνθεσι· * καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, * ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· * τοιαύτη γάρ οἰκονομίᾳ * ἐγνώσθη σου η εὐσπλαγχνία, * Σωτήρ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. **Ηχος πλ. α'**

Πλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ * οὕτως ἐβόας, Κύριε· * Διὰ ποιὸν ἔργον * θέλετέ με σταυρῶσαι, Ἰουδαῖοι; * ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; * ὅτι τοὺς νεκροὺς * ὡς ἔξ μπονου ἀνέστησα; * Αἰμέρρων ιασάμην; * Χαναναίαν ἡλέησα; * Διὰ ποιὸν ἔργον * θέλετέ με * φωνεύσαι, Ἰουδαῖοι; * ἀλλ' ὅψεσθε * εἰς ὃν ἐκκεντᾶτε Χριστὸν, παράνομοι.

Καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό. Ηρωείμενον. **Ηχος δ'**.

*Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγκῃς με.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. N'. 4.

Κύριος Κύριος δίδωσι μαὶ γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι τὴν διατριβήν λόγον· ἔθηκε μοι πρῶτον, προσέθηκε μοι ὥτεον ἀκούειν, καὶ η παιδεία Κύριου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὡτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκε εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς βαπτίσματα· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψε ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκε τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεάν πέπτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ χρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ, Κύριος μοι ἄμα· καὶ τίς ὁ χρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

ριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώτει με; Ιδού, πάντες ὑμεῖς
ώς ιμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τις ἐν
ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παι-
δός αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς,
πεποιθάτε ἐπὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ
Θεῷ. Ιδού, πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα·
πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἢ ἔξεκαύσατε·
δι’ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμήθησεσθε.

Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Α δελφοί, ἔτι Χριστὸς, ὃντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καρὸν ὑπὲρ
ἀσεβῶν ἀπέθανε· μόλις γάρ ὑπὲρ δικαιῶν τις ἀποθανεῖται·
ὑπὲρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τίς καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησ
δὲ τὴν ἐαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός· ὅτι, ἔτι ἀμαρτωλῶ
όντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· πολλῷ οὖν μᾶλλον,
δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματί αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι’ αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ὄργης. Εἰ γάρ ἔχθροι ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ Γίου αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σω-
θησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν. Τέ-
λος· Εἰς Ιεροσόλυμα.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ’ ἡ-
μέραν. Κατευθώδως αἱ ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ θεός
τοῦ σωζειν.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ.

Τὸν δι’ ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. * αὐ-
τὸν γάρ κατεΐδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἐλεγεν· * Εἴ καὶ
σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Γίος καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ’. καὶ ἡ Εὐχή· Ο ἐν παντὶ καιρῷ. Δό-
ξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν. Ἐν ὄνόματι Κυρίου. Ο Θεός οἰκτι-
ρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Γιὲ μονογενὲς,
Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλὸν· καὶ, οἷς ἐπίστασαι χρίμασι, σωσόν
με τὸν ἀνάξιον δοῦλον σου· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε,
ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς παρόντας Ψαλ-
μούς.

Ψαλμὸς νῦ.

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
χρηνόν με. Ο Θεὸς, εἰσάκουσσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι
τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐ-
μὲ, καὶ χραταῖοι ἔζητησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν
ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. Ἰδοὺ γάρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύ-
ριος ἀντιλήπτιωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς
μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἔξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω
σοι, ἔξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ
πάστης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
ἔφθαλμός μου.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Πέκελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου
φρύσας με, οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδίκιας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν παρετάσσοντο πολέμους· τὸνηνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄ-
φεως, ίὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ γείλη αὐτῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με,
Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων· ἐκελοῦ με,
οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· ἔχρυψαν
ὑπερήφανοι παγίδας μοι, καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποστί-
μου, ἔχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι. Διάψαλμα. Εἴπα τῷ
Κυρίῳ· Θεὸς μου εἰ σύ· ἐνώπισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως
μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίαστας ἐπὶ τὴν
κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· Μή παραδῷς με; Κύρτε, ἀπὸ
τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ· μή ἐγκα-
ταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Διάψαλμα. Ή κεφαλὴ τοῦ κυκλώ-
ματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦν-
ται ἐπ' αὐτούς ἀνθράκες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐ-
τοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μή ὑποτῶσιν. Ἀνήρ γλωσσώδης οὐ
κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνδρα· ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς
καταφθοράν. Ἐγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ,
καὶ τὴν δικην· τῶν πενήτων. Πλὴν δικαιοι ἔξομολογήσονται τῷ
ὄνόματί σου· κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ πρεσβάπτῳ σου.

Ψαλμὸς ψ.

Ο κατόικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλίσθήσεται· ἔρετ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου· ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. "Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδως θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὅπλῳ χυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μετημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλίας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὄφαλοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιγ ἀμαρτωλῶν ὄψει. "Οτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσλεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματι σου· ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου, τοῦ διαφυλᾶσαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. "Οτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Ἐπικαλέσεται πρὸς μὲν, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελούμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μακρότητε ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δειξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούτα, γ̄.

Δόξα. Τροπάριον. Ἡχος β.

Σωτηρίαν είργάσω * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἵπποι αὐροῦ τὰς ἀχράντους σου * χειρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, * δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρήσιαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, * σὺ τὸν ἐκ σου γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεότοξε Περθένε· * πολλὰ γάρ ισχύει δέσησις Μητρὸς * πρὸς εὐμένεισιν Δεσπότου. * Μὴ παρθῆς ἀμαρτωλῶν ἴκεσίας, * η πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεγήμων ἔστι * καὶ σῶζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία· Ιδιόμελα.

Ἡχος πλ. δ. Δίς.

Τέλος λέγει Κύριος τοῖς Ἰσυδαιοῖς· * Λαός μου, * τί ἐποίησε σοι; * η τί σαι παρηγνώχλησα; * τοὺς τυρλούς σου ἐφώτισα, * τοὺς λεπρούς σου ἐκάθηρα, * ἀνδρας * ὄντα ἐπὶ κλένης ἡνορθωσάμην. * Δαός μου, * τί ἐποίησε σοι, * καὶ τί μοι ἐνταπίσε-

κας; * ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· * ἀντὶ τοῦ ὄδατος ὥξος· * ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, * σταυρῷ με προσηλώσατε. * Οὐκέτι στέγω λοιπόν· * καλέσω μου τὰ ἔθνη, * κάκεῖνα με δοξάσουσι * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πιγεύματι, * κάγῳ αὐτοῖς δωρήσομαι * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὥξος.

‘Ηχος πλ. δ’.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, * Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, * ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· * Ἰδε ναὸς, * ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· * Ιδε ἀμνὸς, * ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· * τάφῳ παρεδώκατε, * ἀλλ’ ἔξουσιᾳ ἐστοῦ ἀνέστη. * Μή πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι· * αὐτὸς γάρ ἐστιν * ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, * καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· * αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Στίχ. Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὄδατα ἔως ψυχῆς μου. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. ‘Ηχος πλ. α’.

Δεῦτε, * χριστοφόροι λαοί, κατίδωμεν * τὶ συνεβουλεύσατο * Ἰουδαῖος ὁ προδότης * σὺν Ἱερεῦσιν ἀνόροις * κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· * σήμερον * ἐνοχον θανάτου * τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν· * καὶ Πιλάτῳ προσώσαντες, * ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταυρώσαν· * καὶ ταῦτα πάσχων, * ἐβόα * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· * Ἀφες αὐτοῖς, Πάτερ, * τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, * ὅπως γνῶστε ἡ ἔθνη * τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον. ‘Ηχος δ’.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃς θαυμάστον τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Στίχ. Οτι ἐπήρθη τῇ μεγαλοπρέπειᾳ σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Προφῆτειας Ἰησαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΒ'. 13.

Γάιδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, συνήσαι ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. Ὄν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἰδός σου, καὶ ἡ δοξά σου ἀπὸ νιῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἱ σύν ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ἐψονται· καὶ οἱ ρόχοι ἀκηκόσι, συνήσουσι. (Κεφ. ΝΒ'. 1.) Κύριε, τις ἐπιστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχὺν Κυρίου τίνε ἀπεκαλύφθη; ἀνηγγείλαμεν, ὃς παιδίον ἐναντίον οὐ-

τοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξαι
καὶ εἰδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ καλλος, ἀλλὰ τὸ
εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων. Ἀνθρωπος ἐν πληγῇ ὡν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν· ὅπι
ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη.
Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὁδυνᾶται· καὶ
ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν
κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεῖται εἰρήνης ἡμῶν
ἐπ' αὐτόν· τῷ μῷλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ιάθημεν. Πάντες ὡς πρόβα-
τα ἐπλανήθημεν· ἀνθρώπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλαγήθη· καὶ Κύ-
ριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ
κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ως πρόβατον ἐπὶ σρα-
γὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἀφωνος, οὐτως
οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ χρίσις αὐτοῦ ἤρθη·
τὴν γενεὰν αὐτοῦ τις διηγήσεται; ὅτι αἱρεταις ἀπὸ τῆς γῆς ἡ
ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον.
Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλου-
σίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ
δόλον ἐν τῷ στόματι φύται· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐ-
τὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑπῶν ὑφε-
ται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πό-
νου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δειξαὶ αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέ-
σει, δικαίωσαι δίκαιοιν εὑρίσκοντας πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πελλοὺς,
καὶ τῶν ισχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνέμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὰς ἀμαρτίας
πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. (Κεφ.
ΝΔ'. 1.) Ἔνθρακθη, στειρεῖ, τὸν τίκτουσα· ρήξον καὶ βόησον,
ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἡ τῆς
ἔχουσης τὸν ἄνδρα.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παῦλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Ἄδελφοί, ὃ τε ἀγταῖον καὶ οἱ ἀγταῖόρεγοι, ἐξ ἐνὸς πάντες
γων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου, τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μεστῷ Ἐκ-
κλησίᾳς ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπὶ αὐ-
τῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδού, θγὼ καὶ τὰ παιδία, ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
Ἐπει τὸν τὰ παιδία κεκοινώγηκε σφράξε καὶ αἴματος, καὶ αὐτὰς
παραπλησίας μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου κατα-

γῆση τὸν τὸς κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπελλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· οὐ γάρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. "Οθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὅμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀργυρεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ώ γάρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βιοθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καρῷ ἔχειν φ., συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον. Τέλος· Ὁρῶσαι ταῦτα.

Καὶ εὐδί· Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὄνοματάς σου. Κύριε, ρῦσαι τὴμᾶς, καὶ ἰλάσθητι τοῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν ποῦ ὄνοματός σου.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντας * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γάρ κατεΐδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐλεγεν· * Εἴ κατ σταυρὸν ὑπαμένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Γιός καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἀλέσαν, μ. καὶ τὴν Εὐχήν· Ο ἐν παντὶ καρῷ· Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν περιωτέραν. Ἐν ὄνοματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν Εὐχήν ταύτην.

Ο. Ιερεύς.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ δέα σπλάγχνα ἀγαπάσσου ἐλέος σου τὸν μονογενῆ σου Γιὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαφέρηξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ εκότους· αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὄλεθρου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶν· ἡμᾶς ζητούντων ὄρατῶν καὶ ἀօρατῶν ἐχθρῶν. Καθῆλωσον ἐκ ταῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους· ἦ εἰς λογισμούς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόλῳ σου ερῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκαταπαυστόν σοι τὴν ἔξομλόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀγαπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν

τῷ μονογενὲστ σου Τίῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄετ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ENNATH.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὁτι σοῦ ἐστιν. Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν θ. "Ωραν. Δεῦτε, προσκυνήσαμεν, γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξη'.

Σῶσόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὑδάτα ἡνὸς ψυχῆς μου. Ἔνταξην εἰς ιλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστατες· ἥλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγίς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίσσει κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἔξελιπον οἱ ὄφθαλμοι μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκρατειώθησαν οἱ ἔχθροι μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἀλλὰ οὐχ ἤτασσε, τότε ἀπετίννυον. Ὁ Θεὸς, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ εἰ πλημμελεῖαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἔκρυβησαν. Μή αἰσχυνθείησαι ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε τῶν δύναμεων· μή ἐντραπεῖσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁτι ἔνεκα σοῦ ὑπήνεγκει δνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πράσωπόν μου· ἀπλαυτριωμένος ἐγενήθην ταῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος ταῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ ἀ ὄνειδισμοι τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνέκειψε ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμούς ἐμοί· καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς περιβολὴν. Κατ' ἐμοῦ ἡδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον. Ἐγώ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ, Κύριε· κακιρὸς εὑδοκίας, ὁ Θεός· ἐν τῷ πληθεῖ τοῦ ἀλέοντος σου ἐπάκουοσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σάσον με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μή ἐμπαγὼ· ρύσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθευσ τῶν ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγίς ὑδάτος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμοὶ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουοσόν μου, Κύριε, ὅτι χρήστον τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπιβλεψόν ἐπ' ἐμέ· καὶ μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου,

ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήγ. ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου ῥῦσαι με. Σὺ γὰρ γιγνώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. Ὄνειδισμὸν προσεδόχησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέρκεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὥξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον· σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγχαμψον· ἔχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργην σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὄργης σου καταλάβοι αὐτούς· γενηθήτω ἡ ἐπαυλίς αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτὸς κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου· ἔξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἴμι ἔγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' φύλης, μεγαλυνῷ αὐτὸν ἐν αἰνέσαι, καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὑφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσασθε. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὓς ἔκουδενώσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς. Ὅτι ὁ Θεός σιάτε τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατεκήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατεσκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξο'.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· αἰσχυνθείησαν καὶ ἐν τραπεζίσαν οἱ ζηταῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ κατεισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοι μοι· κακάν ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐρράνθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτηρίον σου. Ἔγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· βοηθός μου· καὶ ῥύστης μου εἰς οὐρανούς· Κύριε, μὴ χρενίσῃς.

Ψαλμὸς πέ'. Ἐπισυνάπτεται.

Κλεῖνον, Κύριε, τὸ οὓς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεὸς, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὀλην τὴν ἡμέραν· εὔρεσον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχὴν μου. Οτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πάσι ταῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἔκεκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὁτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσι· σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὑφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁτι τὸ ἔλεός σου μέγας ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψόν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδὶ σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἄγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούα, γ'.

Τροπάριον. Πλ. δ.

Βλέπων ὁ ληστὴς * τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ χρεμάμενον, ἔλεγεν. * Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς * ὁ σὸν ἡμῖν σταυρωθεὶς, * οὐκ ἂν ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτίνας ἐνσπέρχειν, * οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. * Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνήσθητε μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίῳ.

Ο δί ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνεις, * ἀγαθὲ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ ἔγερσι δεῖξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου. * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεήμον· * δεῖξαι τὴν τεκοῦσαν σε Θεοτόκον * πρεσβεύσυσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἰδιώμελα γ'.

Ἔχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν * ἐπὶ σταυρῷ χρεμάμενον, * ἥλιον σκοτισθέντα, * τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν * εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, * καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων * ἀναπέμπουσαν σώματα νεκρῶν. * μεθ' ὧν προσκυνοῦμεν σε, Χριστέ. * σώσον ἡμᾶς.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου.

Ἔχος β'.

Οτε τῷ σταυρῷ * προστήλωσαν παράνομοι * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ἐβάσα πρὸς αὐτούς. * Τί ὑμᾶς ἐλύπησα; * η̄ ἐν τίνι παρῷγισα; * πρὸ ἔμου * τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; * καὶ νῦν * τί μοι ἀνταποδίδοτε; * πονηρὰ * ἀντὶ ἀγαθῶν. * ἀντὶ στύλου πυρὸς, * σταυρῷ με προσηλώσατε. * ἀντὶ νεφέλης, * τάφον μοι ὡρὺζατε. * ἀντὶ τοῦ μάννα, * χολήν μοι προσηνέγχατε. * ἀντὶ τοῦ ὕδατος, * ὅξος ἐποτίσατε. * Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, * κἀκεῖνα με δοξάσουσι * σὺν Πατρὶ * καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἔχος πλ. β'.

Στέφανον * χρεμάται ἐπὶ ἔυλου * ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν χρεμάσας. * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν * περιτίθεται * ὃ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. * φευδῇ πορφύραν * περιβάλλεται * ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. * φάπισμα κατεδέξατο * ὃ ἐν Ἰορδάνῃ * ἐλευθερώτας τὸν Ἀδάμ. * ἥλιος προσηλώθη * ὃ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. * λόγχῃ ἐκεντήθη * ὃ οὐτός τῆς Παρθένου. * Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη, Χριστέ. * δεῖξον τῆμεν * καὶ τὴν ἐνδόξον σου ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἔχος πλ. β'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι Θεός.

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι καὶ γνώσομει. Τότε εἰδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἀκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγκων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες: Φεῦτε, καὶ ἐμβάλλετεν ἔυλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζωνταν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. Κύριε, κρίνων δίκαιας, δοκιμάζων νεφρούς καὶ καρδίας, Ιδοίμε τὴν περὰ εσοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαιώμα μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τούς

ἀνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μή προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου· εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτοὺς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτῆσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκαταλευματὶ οὐκ ἔσται· αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. (Κεφ. ΙΒ'. 1.) Δίκαιος εἰ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν χρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὔοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεχνοποίησαν τα καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγύς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νερρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοχίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀγνιστὸν αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. "Εως πότε πενθήσεις ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἄγρου ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ; ἡ φανέσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἰπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε. - Βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοί διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἐρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. - "Οτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἃς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ· Ἰδού, ἐγὼ ἀποσπᾷ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς. ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι'. 19,

Αδελφοί, ἔχοντες παρόρησαν εἰς τὴν εἰσδον τῶν Ἀγίων ἐν τῷ Αἰματὶ Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκανίσαν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφρατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, ήτοῦτος ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ Ἱερά μάργαν ἐπὶ τὸν οἰκον τοῦ Θεοῦ, προστερχώμεθα μετὰ διληθινῆς καρδίας· ἐν πληροφορίᾳ πάστεως, ἐφράγνισμάν τοῦς καρδίας ἀπὸ συνεδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὑδεπ καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ὀλικῆς ἀκλινῆ· τις τὸ γέρον ἐπαγγειλάμενος· καὶ καπανοῦμεν ἀλλήλους εἰς παρθενισμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυνεργήν ἐσυντεν, καθὼς ἔθος τούτον, ἀλλὰ παρεκαλοῦντες, καὶ τοσού τῷ μαλλον, δισφ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἥμέραν. Ἐκουσιως γα

ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετά τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δέ τις ἔκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τούς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἥ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσφ, δοκεῖτε, χειρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Γιὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν φόνῳ, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας! οἰδαμεν γάρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἔκδικησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· καὶ πᾶλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χειρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καιάφα. Τέλος· Εἰς ὃν ἔξεκέντησαν. Εἶτα·

Μή δὴ παραδψής ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιον σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. "Οτις σοῦ ἐστιν. Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. * αὐτὸν γάρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Γιὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ. καὶ τὴν Εὐχήν· Ο ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, γ. Τὴν τιμιωτέραν. Εν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχήν.

Δέποτε Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας Δέποτε τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγῶν ἡμᾶς, ἐν γῇ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὀδοποίησας εἰσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὄλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δοῦλοις σου· ἡμάρτομεν γάρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἀξιοις ἀραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φείσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου· εἰδὼς τὴν ἀγρόν, ὅτι εἴξελιπον ἐν ματαιότητε αἱ ἡμέραι ἡμῶν· ἔξελοις ἄρα τῆς ποτοῦ· ἀντεκειμένοις χειρὶς, καὶ ἀφεῖς ἡμῖν τὰ ἀμαρτώματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ήνα τὸν παλαιὸν ἀπόθεμαν· ἀνθρωπον, τὸν γένον ἐνθυμάρεθα, καὶ στὸ ζῆσω-

μεν, τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπτασιν καταπήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλιασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς τῷ μῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Είτα οἱ Μακαρισμοί, χύμα· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Καὶ γίνεται Ἀπόλυτις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι παρελάβημεν ἐν Παλαιστίνῃ, κατὰ ταύτην τὴν ἀγίαν τῷ μέρει τῆς μεγάλης Παρατκευῆς, μὴ ποιεῖν Λειτουργίαν τελείαν, μήτε Προσκύνασμάνην· ἀλλ’ οὕτε τράπεζαν ιστῶμεν, οὕτε ἐσθίομεν κατὰ ταύτην τὴν τῷ μέρει τῆς Σταυρώσεως. Εἰ δὲ πολλάκις ἐστὶ τις ἀσθενής καὶ ὑπέργηρος καὶ ἀσύνάτως ἔχων μεῖναι νῆστις, ἐπιδιδοται αὐτῷ ἀρτος καὶ ὑδωρ μετὰ ὅμηρος ηλίου. Οὕτω γάρ παρελάβημεν ἀπὸ τῶν ἀγίων Διατάξεων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, μὴ ἐσθίειν τῇ μεγάλῃ Παρατκευῇ τὸ γάρ κυριακὸν λόγιον, ὃ ἐφη πρὸς τοὺς Φαρισαίους ὁ Κύριος, ὅτι, Οταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ Νυμφίος, τότε νηστεύονται ἐν ἑκείναις ταῖς τῷ μέρεις, ἐντεῦθεν οἱ μακαριώτατοι Ἀπόστολοι ἔξελή φασι· καὶ τοῦτα εὑρίσεις ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς Διατάξειν, ἐπεκεμένως διελθών.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν ἴ. σημαίνει, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἰερέως, ἡγχιμένου τοῦ Λυγνικοῦ, εἰς τὸ Κύριο, ἐκέρακε, ιστῶμεν Στιγ. 5· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιγμὰ Ἰδιόμελα πέντε, δευτεροῦντες τὸ α’.

‘Ηχος α’. Δις.

Πᾶσα ἡ κτίσις * ἡλλοιοῦτο φρθῷ, * θεωροῦσαι σε. * ἐν στειρῷ κρεμάμενον, Χριστέ. * ὁ ἡλιος ἐσκοτίζετο, * καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο. * τὰ πάντα συνέπεισχον * τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. * ‘Ο ἐκουσίας δι’ ἡμᾶς ὑπομείνας, * Κύριε, δόξα σα.

'Ιχς β'.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, * ἵνα τι * μελετᾶ κενά; * ἵνα τι * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων * θανάτῳ κατεδίκασε; * μέγα θαῦμα! * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, * ἵνα τοὺς ἐν ἄδῃ δεσμώτας * ἐλευθερώσῃ κράζοντας. * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

'Ιχς ὁ αὐτός.

Σύμμερον * σὲ θεωρῶσσα * ἡ ἀμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, * Λόγε, ἀναρτώμενον, * ὁδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα * ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, * καὶ στενάζουσσα ὁδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, * αἱς οὐκ ἔγνω ὡδεῖσιν ἐν τόκῳ τὸ πρὶν * κατετρύχετο. * διὸ * καὶ πολλὰ δακρύουσσα * ἀνέκραγε γοερῶς. * Οἴμοι, θεῖον τέκνον! * οἴμοι, τὸ φῶς τοῦ κόσμου! * τι ἔδυς * ἐξ ὀφθαλμῶν μου, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; * ὅθεν * αἱ στρατιαι τῶν ἀσωμάτων * τρόμῳ συνείχοντο λέγουσσαι. * Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

'Ιχς ὁ αἰτός.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσσα * κρεμάμενον, Χριστὲ, * σὲ τὸν πάντων Εἰκτίστην καὶ Θεὸν, * ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσσα * ἐβόα πικρῶς: * Τιέ μου, * ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; * οὐ φέρω καθηρᾶν σε * ἀδίκως σταυρούμενον. * σπεῦσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὅπως ίδω κάγω * σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν * τριήμερον ἔξανάστασιν.

'Ιχς πλ. β'.

Σύμμερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως * παρίσταται Πιλάτῳ, * καὶ πταυρῷ παραδίδοται * ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, * ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος * τῇ ίδᾳ βουλήσει· * τοῖς ήλοις προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, * καὶ τῷ σπόγγῳ προσφαύεται * ὁ μάννα ἐπομβρήσας. * τὰς σιαγόνας ραπίζεται * ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου, * καὶ ὑπὸ τῶν ίδιων δούλων ἐμπαῖζεται * ὁ Πλάστης τῶν ἀπάντων. * "Ω Δεσπότου φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει * τὸν ίδιον Πατέρα, λέγων. * "Αφες αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. * οὐ γὰρ οἰδασιν οἱ ἄνθρωποι * τι ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα. 'Ιχς πλ. β'.

Ο πῶς * ἡ παράνομος συναγωγὴ * τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως * ωκατεδίκασε θανάτῳ, * μὴ αἰδεσθεσσα τὰς εὐεργεσίας, * ἃς ἀναμιμνήσκων προησφαλίζετο, * λέγων πρὸς αὐτοὺς: * Λαός μου, * τι ἐποίησε ύμιν; * οὐ θαυμάστων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; * οὐ νεκροὺς ἔξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; * οὐ πᾶσαν μαλακίαν * ἐθεράπευσσε καὶ νόσον; * τι οὖν βοή ἀνταποδίδοτε; * εἰς τι ἀμνημονεῖτε μου; * ἀντὶ τῶν ισμάτων * πληγάς μοὶ ἐπιθέντες, * ἀντὶ

ζωῆς νεκροῦντες, * χρεμῶντες ἐπὶ ξύλου * ὡς χακοῦργον τὸν εὐεργέτην, * ὡς παράνομον τὸν νομοδότην, * ὡς χατάκριτον τὸν πάντων Βασιλέα. * Μαχρόθυμε Κύριε, δόξα σοι..

Καὶ νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Ποθερὸν * καὶ παράδοξον μυστήριον * σήμερον ἐνεργούμενον καθηραται· * ὁ ἀναφῆς χρατεῖται· * δεσμεῖται * ὁ λύων τὸν Ἀδάμ τῆς κατάρας· * ὁ ἐτάξων καρδίας καὶ νεφρούς * ἀδίκως ἐτάξεται· * εἰρκτῇ * κατακλείεται * ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας· * Πιλάτῳ παρισταται, * φὲ τρόμῳ παρίστανται * οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· * ραπτζεται * χειρὶ τοῦ πλάσματος ὁ Πλάστης· * ξύλῳ κατακρίνεται * ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς· * τάφῳ παραδίδοται * ὁ καθαρίτης τοῦ ἄδου. * Ο πάντα φέρων συμπαθῶς, * καὶ πάντας σώς τῆς ἀρᾶς, * ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι..

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ιλαρόν.

Προκείμενον. Ἡχος δ.

Διεμερίσαντο τὰ ίματιά μου ἔκυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ίματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τὶ ἐγκατελίπεις με;

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΔΓ'. 11.

Ελαῖλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λελήσαι πρὸς τὸν ἔκυτον φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. * ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναοῦ νέος, οὐκ ἔξεπερεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ, σὺ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδῆλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἰδάς τε πάρα πάντας, καὶ χάριν ἔχεις πάρ' ἐμοί. Εἰ δὲν εὑρηκα χάριν ἐναυτοῖς σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴσω σε· ὅπως ἂν ὁ εὐρηκὼς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσαμεῖ σου, καὶ καταπάνσω σε. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν· Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπαρεύῃ, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται· ἀληθῶς, ὅτι εὑρηκα χάριν παρὰ σοι, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλὰ ἡ συμπρευσιμένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καὶ τοῦτον σοι τὸν λόγον, ὃν εἰρηκας, παῖσα· εὐρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἰδάς τε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει· Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν. Καὶ εἶπεν· Εγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὄνοματί μου Κύριος ἐγεντίον σου· καὶ ἐλεγοῶ, ὃν ἐλεγω, καὶ σικτειαμένων,

δν ἀν οἰκτειρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἴδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἵδη ἀνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ, τόπος παρ' ἐμοὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἡνίκα δ' ἀν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὅπην τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σὲ, ἔως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὅπισα μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀρθήσεται σοι.

Προκείμενον. Ἡγούς δ.

Δικασον, Κύριε, τεῦς ἀδικοῦντας με.

Στίχ. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ.

Ιώβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. MB'. 12.

() δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰώβ ἥ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχιλια, κάμηλοι ἑκακισχιλιαι, ζεύγη βιῶν γίλιαι, ὅνοι θῆλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοί ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν ἠράτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κέρας· καὶ οὐχ εύρεθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰώβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἔκατὸν ἐβδόμηκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησεν διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὔτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βιβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὔστιδι, ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱὸν, φῶνομα Ἐννών. Ἡν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βεσόρρας, ὃστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προσηγορίας Ἡσαῦ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. NB'. 13.

ἀδε λέγει Κύριος· Ἰδού, συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ πολλοῖ, οὕτως ἀδοξῆσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἰδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἱ οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. (Κεφ. ΝΓ'. 1.) Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύψθη; ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα

ἐν γῇ διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἰδὼς αὐτῷ οὐδὲ δόξα. Καὶ εἰδούμεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἰδὼς οὐδὲ καλλος, ἀλλὰ τὸ εἰδὸς αὐτοῦ ἀτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὡν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὕτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὁδυνάται, καὶ ἡμεῖς ἐλογίσαμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάχισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· πατεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μαῶπι αὐτοῦ ἡμεῖς ιάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακώσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείρεντος ἄφωνος, οὗτος οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. Ἐν τῇ παπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τις διηγήσεται; ὅτι αἰρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομίων τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δῶστα τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στέματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὅψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιώσαι δικαιιῶν εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ισχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνὴρ παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. (Κεφ. ΝΔ'. 1.) Εὔρρανθητι, στείρα ἡ οὐ τίκτουσα· ρῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὀδίνουσσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μαᾶλον ἡ τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα.

Προσκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡχος πλ. β'.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾳ θανάτου.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 18.

· δελφοὶ, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μαρτίαις ἐστι, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζη-

τητής τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας, ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἴτουσι, καὶ Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἥμεῖς δὲ κηρύζομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαῖοις μὲν σκανταλον, Ἐλλησι δὲ μωρίαν αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφάτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἵσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γάρ τὴν κλητήν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοροὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἵσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρκα ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἥμεν σοφίᾳ ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνῃ τε καὶ ἀγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχῶμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. (Κεφ. Β'. 1.) Κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ· οὐ γάρ ἔχρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

· Ἀλληλούα. Ἡγος α'.

Σῶσόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἔως ψυχῆς μου.

Στίχ. Ὄνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὄφθαλμοι αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον. Τέλος· Ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Εἰτα ἡ συνήθης Ἐκτενής. Εἰπωμεν πάντες. Τὸ, Καταξίωσον. Πληρώσωμεν· καὶ τὰ λοιπά. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα Στιγμῶν Προσόμοια δ'.

· Ἡγος β'. Αὐτόμελον.

Ο τε * ἐκ τοῦ ἔλου σε νεκρὸν * ὁ Ἀριμαθείας καθεῖτε, * τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, * σμύρνη καὶ σινδόνι σε, * Χριστὲ, ἐκήδευσε, * καὶ τῷ πόθῳ ἡπείγετο, * καρδίᾳ καὶ χειλεῖ * σῶμα τὸ ἀκήρατον * σοῦ περιπτεύεσθαι· * ὅμως * συστελλόμενος φόβῳ, * χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ομοιον.

Ο τε * ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ * ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, * ἄδης ὁ παγγέλαστος * ἵδων σε ἐπτῆξεν, * οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, * ἐθλάσθησαν πύλαι, * μνήματα ἡνοίχθησαν, * νεκροὶ ἀνίσταντο. * τότε * ὁ Ἄδαμ εὐχαρίστως * χαίρων ἀνεβόσι σοι. Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ομοιον.

Ο τε * ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς * θέλων συνεχείσθης, ὁ φύτει * τῇ τῆς Θεότητος * μένων ἀπερίγραπτος * καὶ ἀδιόριστος, * τὰ θανάτου ἀπέχλεισας * ταμεῖα, καὶ ἄδου * ἀπαντα ἐκένωσας, * Χριστὲ, βασίλεια. * τότε * καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο * θείας εὐλογίας καὶ δόξης * καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἡζίωσας.

Στίχ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ομοιον.

Ο τε * αἱ δυνάμεις σε, Χριστὲ, * πλάνον ὑπὲρ ἀνόμων ἐώρων * συκοφαντούμενον, * ἔφριττον τὴν ἄφατον * μακροθυμίαν σου, * καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος * χερσὶ σφραγισθέντα, * αἱς σου τὴν ἀκήρατον * πλευράν ἐλόγχευσαν. * ὅμως * τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ * χαίρουσαι ἐβόων σοι. Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε. Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιομελον. Ἡχος πλ. δ'.

Σὺ ἐ τὸν ἀναβαλλόμενον * τὸ φῶς, ὥσπερ ίμάτιον, * καθελῶν Ιωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, * καὶ θεασάμενος * νεκρὸν, γυμνὸν, ἀταφὸν, * εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν * ὀδυρόμενος ἔλεγεν. * Οἴμοι, * γλυκύτατε Ιησοῦ! * ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος * ἐν σταυρῷ χρεμάμενον * θεασάμενος, * ζόρον περιεβάλλετο, * καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, * καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα. * ἀλλ' ἴδού, νῦν βλέπω σε * δι' ἐμὲ ἐκουσίως * ὑπελθόντα θάνατον. * Πῶς σε * κηδεύσω, Θεέ μου; * ἦ πῶς * σινδόσιν εἰλήσω; * ποίας χερσὶ δὲ προσψαύσω * τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; * ἦ ποία ἄσματα μέλψω * τῇ σῇ ἐξάδῳ, οἰκτίρμον; * μεγαλύνω τὰ πάθη σου. * ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, * σὺν τῇ ἀναστάσει χραυγάζων. * Κύριε, δόξα σοι.

Νῦν ἀπόλυτες. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ παρόντα Ἀπολυτίχια.

Αύτόμελον. Ἡχος β'.

Ο εὐσχήμων Ιωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελῶν * τὸ ἄχωστὸν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρῷ * εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

"Ομοιον.

Ιαῖς μυροφόροις γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, * ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θυητοῖς * ὑπάρχει ἀρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος.

Σοφία. καὶ Ἀπεθαντις. Τὰ δὲ Απεκτητικά φέρεται ἐν τοῖς χελλαῖσι.

Τῷ ΑΓΙῷ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον φάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἡγ. β'.
Κιτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτοτιμεῖται. Ἡγ. β'.

(Ο) εύσχήμων Ἰωσήφ * ἀπὸ τοῦ ἔυλου καθελῶν * τὸ ἄγραντόν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρῷ * εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

(Ο) τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ή ζωὴ ή ἀθάνατος, * τότε τὸν ἀδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις * αἱ ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ἡρὸς τῷ Ὁ εύσχήμων Ἰωσήφ.

Ιαῖς μυροφόροις γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, * ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θυητοῖς * ὑπάρχει ἀρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος.

Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα φάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἐπόμενα Τροπάρια Προσόμοια, ἃτοι τὰ Ἐργάσια, μετὰ τοῦ Ἀγιότητος, εἰς Στάσεις ἥρεταις, λέγοντες ἀνά Στάσιν ἐξ αὐτοῦ μηδὲν ἔν τοι Τροπάριον.

Ἐκφωνεῖ δὲ ὁ πρώτος Χρήστος εἰς Ἡγ. πλ. α'.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἀμωμοὶ ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κύριου.
Καὶ τὰ Ἑγχώμια.

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ.

Τροπάρια Προσόμοια.

III ζωὴ, ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστὲ, * καὶ Ἀγγέλων στρατιῶν * ἔξεπλήττοντο, * συγκατάβασιν δοξᾶς ουσίαι τὴν σήν.

Μακάριοι οἱ ἔξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

III ζωὴ, πῶς θνήσκεις; * πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; * τοῦ θανάτου λύεις δὲ * τὸ βασιλειόν, * καὶ τοῦ ἄδου τοὺς νεκροὺς ἔκνιστας.

Οὐ γάρ οἱ ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδαῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Mεγαλύνομέν σε, * Ἰησοῦς Βασίλευ, * καὶ τιμῶμεν τὴν τάφην * καὶ τὰ πάθη σου. * δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάκιασθαι σφόδρα.

Mέτρα γῆς ὁ στήσας, * ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, * Ἰησοῦς παμβασίλευ, * τάφῳ σήμερον, * ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνστῶν.

* Οφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοὶ μου.

Iησοῦς Χριστέ μοι, * Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, * τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ἀδῃ * ἐλήλυθας, * τῇ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν.

O Δεσπότης πάντων * καθορᾶται νεκρὸς, * καὶ ἐν μνήματι καινῷ * κατατίθεται * ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

* Εξομολογήσομαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας.

III ζωὴ, ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστὲ, * καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον * ὥλεσας, * καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπης.

III ετὰ τῶν κακούργων * ὡς κακούργος, Χριστὲ, * ἐλογίσθης, δικαιῶν * ἡμᾶς ἀπαντας * κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

* Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;

O ώραῖος καλλει * παρὰ πάντας βροτούς, * ὡς ἀνείδεος νεκρὸς * καταφαίνεται, * ὁ τὴν φύσιν ὥραῖσας τοῦ παντός.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Δ δῆς πῶς ὑποίσει * παρουσίαν τὴν σὴν, * καὶ μὴ θᾶττον συνθλασθείη * σκοτούμενος, * ἀστραπῆς φωτός σου αἰγλῇ ἔκτυφλωθείς;

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔχρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Γησοῦ, γλυκύ μοι * καὶ σωτήριον φῶς, * τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ * κατακέχρυψαι; * ὡς ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πορεῖ καὶ φύσις * νοερά, καὶ πληθὺς * ἡ ἀσώματος, Χριστὲ, * τὸ μυστήριον * τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ἐν τοῖς χειλεσί μου ἔξηγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ω θαυμάτων ξένων! * ὡς πραγμάτων καινῶν! * ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς * ἀπνους φέρεται, * κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, * καὶ τῶν κόλπων, Χριστὲ, * τῶν πατρών οὐδὲμιῶς * ἀπεροίτησας. * τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον οὐμοῦ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Α ληθῆς καὶ πόλου * καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, * εἰ καὶ τάφῳ σμιληροτάτῳ * συγκέκλεισαι, * ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει, Ἰησοῦ.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσσομαι...

Στρῦ τεθέντος τάφῳ, * πλαστουργέτα Χριστὲ, * τὰ τοῦ ἄδου σταλεύθη * θεμέλια, * καὶ μνημεῖα ἡνεψύχη τῶν βροτῶν.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ο τὴν γῆν κατέχων * τῇ δρακὶ, νεκρωθεὶς * σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς * νῦν συνέχεται, * τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς ἄδου συνοχῆς.

Ἀποκάλυψων τοὺς ὄφελμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Ἐκ φθερᾶς ἀνέβης, * ἡ ζωὴ μου, Σωτὴρ, * σοῦ θανόντος καὶ νεκρῶς * προσφοιτήσαντος, * καὶ συνθλάσσαντος τοῦ ἄδου τοὺς μοχλούς.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ως φωτὸς λυχνία, * νῦν ἡ σάρξ τοῦ Θεοῦ * ὑπὸ γῆν, ὡς ὑπὸ μόδιον, * κρύπτεται, * καὶ διώκει τὸν ἐν ἄδῃ σκοτασμόν.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ χρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Τοερῶν συντρέχει * στρατιῶν ἡ πληθὺς * Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμῳ, * συστεῖλαι σε * τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐκρωθεὶς βουλήσει * καὶ τεθεὶς ὑπὸ γῆν, * ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου, * ἐζώσας * νεκρωθέντα παραβάσει με πικρῇ.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἔξουδένωσιν.

Ἀλοιοῦτο πᾶσα * κτίσις πάθει τῷ σῷ· * πάντα γάρ σοι, Λόγε, *

συνέπασχον, * συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καὶ γάρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν.

Γῆς ζωῆς τὴν πέτραν * ἐν κοιλᾳ λαβών, * ἄδης ὁ παμφάγος *

ἐξήμεσεν * ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

Καὶ γάρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί.

Ἐν χαινῷ μνημείῳ * κατετέθης, Χριστὲ, * καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν * ἀνεκαίνισας, * ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, * ἵνα σώσῃς Ἀδάμ· * καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηταὶ τοῦτον, Δέσποτα, * μέχρις ἅδου κατελήλυθας ζητῶν.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐγγκλονεῖται φόβῳ * πᾶσα, Λόγε, ἡ γῆ, * καὶ φωσφόρος τὰς ἀκτίνας * ἀπέκρυψε, * τοῦ μεγίστου γῆς χρυβέντος σου φωτός.

Οὐδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με.

Ως βροτὸς μὲν θνήσκεις * ἔκουσίως, Σωτὴρ, * ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς * ἐξανέστησας * ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἀμαρτιῶν.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ακριβόρος θρήνους * ἐπὶ σὲ ἡ ἀγνὴ * μητρικῶς, ὡς Ἰησοῦ, *

ἐπιρραίνουσα * ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε, Γιέ;

Οὐδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὸν νόμον...

Σπερ σίτου κόκκος * ὑποδὺς κόλπους γῆς, * τὸν πολύχοουν ἀποδέδωκας * ἀσταχυν, * ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Οὐδὸν ἀληθείας ἥρετισάμην, καὶ τὰ χρίματά σου οὐκ ἐπελαύρην..

Ἐπὸ γῆν ἐκρύβης, * ὡσπερ ἥλιος νῦν, * καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου * κεκάλυψαι· * ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον, Σωτὴρ.

Ἐκελλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε.

Ως ἡλίου δισκον * τὴ σελήνη, Σωτὴρ, * ἀποχρύπτει, καὶ σὲ τάφος * νῦν ἔχρυψεν * ἐχλιπόντα τῷ θανάτῳ σαρκικῶς.

Οδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Ηζωὴ θανάτου * γευσαμένη Χριστὸς, * ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς * ἡλευθέρωτε, * καὶ τοῖς πάσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὄδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

Nεκρωθέντα πᾶλαι * τὸν Ἀδάμ φθενερῶς * ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν * τῇ νεκρώσει σου, * νέος, Σωτερ, ἐν σαρκὶ φανεῖς Ἀδάμ.

Συνέτισόν με, καὶ ἔξερευνήσω τὸν νόμον σου.

Nοεραί σε τὰξεις * ἡπλωμένον νεκρὸν * καθερῶσαι δὶ ημᾶς * ἔξεπλήττοντε, * καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι, Σωτῆρ.

Οδηγησόν με ἐν τῇ τριβῷ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἡθέλησα.

Kαθελών σε, Λόγε, * ἀπὸ ξύλου νεκρὸν, * ἐν μνημείῳ Ἰωανὴρ * κατέθετο. * ἀλλ ἀνάστα, σῶζων πάντας ὡς Θεός.

Κλενον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύρια σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Iτιὼν Ἀγγέλων, Σωτερ, * χαρμονῇ περψυχώς, * νῦν καὶ λύπης τούτοις * γέγονας αἴτιος, * καθερώμενος σαρκὶ ἀπνούς νεκρός.

Απόστρεψόν τοὺς ὁφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ιδεῖν ματαιότητα. Αψωθεὶς ἐν ξύλῳ, * καὶ τοὺς ζῶντας βρωτούς * συνυψόεις. ὑπὸ τὴν γῆν * δὲ γενόμενος, * τοὺς κειμένους ὑπὸ αὐτὴν ἔξανιστας.

Στῆτον τῷ δυσύλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Ωσπερ λέων, Σωτερ, * ἀφυπνώσας σαρκὶ, * ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς * ἔξανιστασαι, * ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἔξουδένωσιν.

Iτὸν πλευρὰν ἐνύγης, * ὁ πλευρὰν εἰληφὼς * τοῦ Ἀδάμ, ἐξ ἣς τὴν Εὔαν * διέπλασας, * καὶ ἔξεβλυστας κρευνούς καθαρτικούς.

Ίδού, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Eν κρυπτῷ μὲν πᾶλαι * θύεται ὁ ἀμνός· * σὺ δὲ ὑπαίθριος τυθεὶς, * ἀνεξίκακε, * πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας, Σωτῆρ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεος σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου.

Tίς ἔξείποι τρόπον * φρικτὸν, ὄντως καίνον; * ὁ δεσπόζων γάρ τῆς κτίσεως * σήμερον * πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ημᾶς.

Καὶ ἀποχριθήσεμαι τοῖς ὄνειδιςυστὶ με λόγων.

Oζωῆς ταμίας * πῶς ὥραται νεκρός; * ἐκπληγητόμενοι οἱ Ἀγγελοι * ἔχραζον. * Πώς δὲ ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγων ἀληθείας ἔως σφόδρα.

Αἰσχυρούντου, Σωτερ, * ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, * τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς * ἐξωστάση με, * ἐπιστάζεις καὶ ζωτίς με σὺν αὐτῇ.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς εἰς τὸν αἰώνα.

Απλωθεὶς ἐν ξύλῳ * συνήγαγες βρωτούς * τὴν πλευράν σου δὲ νυγεῖς * τὴν ζωήρρωτον, * πάσιν ἄφεσιν πηγάζεις, Ἰησοῦ.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυτμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξει-
τρισα.

Ο Εὔτυχίαν, Σωτερ, * συγηματίζει φρικτῶς * καὶ κηδεύει ὡς νε-
κρὸν * εὐτυγμόνως σε, * καὶ θαυμεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων.

Υπὸ γῆν βουλήσεις * κατελθὼν ὡς θυητὸς, * ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς * πρὸς οὐράνιας * τοὺς ἔκειθεν πεπτωκότας, Ἰησοῦ.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἡγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἀν νεκρὸς ὠράθης, * ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, * ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς *

Κπρὸς οὐράνιας * τοὺς ἔκειθεν πεπτωκότας, Ἰησοῦ.

Καὶ ἡρα τὰς γειτράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἡγάπησα.

Καὶ ἀν νεκρὸς ὠράθης, * ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, * νεκρωθέντας τοὺς βρωτούς * ἀνεζώσας, * τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Καὶ τέλολέσχυν ἐν τοῖς δικαιώμασι σου.

Ω γαράς ἔκεινης! * ὡς πολλῆς ἡδωνῆς! * ἡσπερ τοὺς ἐν ἄδη βρωτούς * πεπλήρωκας, * ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζωφοῖς.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ διωλῷ σου.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, * ἀνυμνῶ τὴν ταρὴν, * μεγαλύνω σου τὸ κράτος, * φιλάνθρωπε, * δι' ὧν λέλυμπαι παθῶν φθεροποιῶν.

Αὕτη με παρεχάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Κατὰ σοῦ ρέμφαία * ἐστιλβοῦτο, Χριστέ, * καὶ ρέμφαία ισχυροῦ * μὲν ἀμβλύνεται, * καὶ ρέμφαία δὲ τρεποῦται τῇς Ἐδέμ.
· Γερέργανοι παρηγόμενοι ἔως σφόδρα.

Η Αμνάς τὸν Ἀρινα * βλέπουσα ἐν σφαγῇ, * ταῖς αἰκίσι βαλλο-
μένη * ἡλάλαζε, * συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοῶν.

· Εμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπὸ αἰῶνος, Κύριε.

Καὶ ἐνθάπτη τάφῳ, * καὶ εἰς ἄδου μελῆς, * ἀλλὰ καὶ τοὺς τά-
φους νεκρῶν * ἔκεινωσας, * καὶ τὸν ἄδην ἀπεγύμνωσας, Χριστέ.

· Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανό-
των τὸν νόμον σου.

Εκουσίας, Σωτερ, * κατελθὼν ὑπὸ γῆν, * νεκρωθέντας τοὺς βρωτούς * ἀνεζώσας, * καὶ ἀνήγαγες ἐν διξῃ πατρικῇ.

Ψαλτὰ ἡσάν μοι τὰ δικαιώματά σου.

Tης Τριάδος ὁ εἰς * ἐν σφράξει δί της αὐτῆς * ἐπινειδίετων ὑπέμεινε * θάνατον. * φοιττει τῇ λιος καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

'Εμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὄντα πάτος σου, Κύριε.

Ως ἐκ χρήνης πικρας, * της Ἰουδα φυλης * οι ἀπόγονοι ἐν λάκκων * κατέθεντο * τὸν τρεφέα μαννωβότην Ἰησοῦν.

Αὕτη ἔγενηθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζή τησα.

OΚριτής, ὡς χριτός, * πρὸς Ιιλάτου χριτου * καὶ παρίστατο, καὶ θάνατον * ἀδικεων * κατεχριθη διὰ ξύλου σταυρίου.

Μερίς μου εἰ, Κύριε· εἰπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Aλαζῶν Ἰσραὴλ, * μιασφόνε λαέ, * τι παθὼ, τὸν Βραχβόν, * ἡλευθέρωσας, * τὸν Σωτῆρα παραδέσωκας σταυρῷ;

'Εδειθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδιᾷ μου.

Oχειρί σου πλάσας * τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, * δι' αὐτὸν τη

φύσει * γέγονας ἀνθρωπον, * καὶ ἐσταύρωσας βουλγυρατι τῷ σφ.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου

εἰς τὰ μαρτύρια σου.

Pρακούντας, Λόγε, * τῷ ἴδιῳ Πατρὶ, * μέγρις ἥψησα τοῦ θεινοῦ *

καταβέβηκας, * καὶ ἀνέτησας τὸ γένος τῶν βρατῶν.

'Ητακμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντο-

λάς σου.

Oἴμει, φῶς τοῦ κόσμου! * οἶμει, φῶς τὸ ἐμόν! * Ἰησοῦ μου

παθεινότατε, * ἔκραξεν * τὸ Ιαρθένος θηγανωβεύτα γερεώς.

Σχεινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νέου σου

οὐκ ἐπελαθόμην.

Θενωργέ, φωνευγέ * καὶ ἀλάστορ λαέ, * κἄν σινδόνας καὶ

Pαύτο * τὸ σευδάριον * αἰσχυνώσω ἀναστάντες τοῦ Χριστοῦ.

Μετονύκτιον ἔξηγειρόμην, τοῦ ἔξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρι-

ματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Dεῦρο δὴ, μιαρέ, * φωνευτὰ μαθητὰ, * καὶ τὸν τρέπον τῆς κα-

κίας * σοῦ δειξον μοι, * δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Μέτογκος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φωτισμένων σε.

Ως φιλάνθρωπός τις * υπεκρίνη, μωρέ * καὶ τυρλέ, πανολεθρό-

τατε, * ἀσπονδε, * ὁ τὸ μύρον πεπρακώς διὰ τιμῆς.

'Τοῦ ἐλέός σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ.

Oὑρανίου μύρου * ποίαν ἔσχες τιμήν; * τοῦ τιμίου τι ἐδέξω *

ἀνταξίον; * λύτσαν εύρες, καταρράτε Σατάν.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δεύλου σου, Κύριε.

Eἰ φιλόπτωχος εἰ * καὶ τὸ μύρον λυπή, * κενωμένου εἰς ψυ-

χῆς * ιλαστήριον, * πῶς χρυσῷ ἀπεμπλεῖς τὸν φωταυγή;

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδαξόν με.

Ω Θεέ καὶ Λόγε, * ὡς χαρά ἡ ἐμή, * πῶς ἐνέγκω σου ταῦτην * τὴν τριήμερον; * νῦν σπαράττομαι τὰ σπλαγχνα μητρικῶς.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμελησα.

T οἱ μοι δώσει ὑδωρ * καὶ δαχρύων πηγάς, * η Θεόνυμφας Παρθένος * ἔκραύγαζεν, * ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Χρηστὸς εἰ σὺ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ω βιωνοί καὶ νάπαι * καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, * κλαύσατε, καὶ πάντα κόσμου, * θρηνήσατε * σὺν ἐμοὶ, τῇ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν μητρί. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων.

P ότε ἴδω, Σωτερ, * σὲ τὸ ἄχενον φῶς, * τὴν χαρὰν καὶ τὴν δωνὴν * τῆς καρδίας μου; * η Ιιαρθένος ἀνεβόζ γενέως.

Ἐπιυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σε όμελέτησα.

K ἀν ὡς πέτρα, Σωτερ, * ἡ ἀκρότομος σὺ * κατεδέξω τὴν τε-

κμήν, * ἀλλ ἐπήγασας * ζών τὸ ῥεῖθρον, ὡς πηγὴ ὧν τῆς ζωῆς. Ἀγαθὸν μοι, ὅτι ἐτειπείνωσάς με, ὅπως ἀν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ω οἱ ἔκαρηντος μιᾶς, * τὸν διπλοῦν ποταμὸν * τῆς πλευρᾶς σου προσγεύστης, * ἀρδόμενοι * τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωήν.

Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδες γρυ-

σίου καὶ ἀργυρίου. **Θ** ἑλῶν ὄφης, Λόγε, * ἐν τῷ τάφῳ νεκρὸς, * ἀλλὰ ζῆς, καὶ τοὺς βρωτοὺς, * ὡς προείρηκας, * ἀναστάσει σου, Σωτῆρ μου, ἐγερεῖς.

Δόξα.

A νυμνοῦμεν, Λόγε, * σὲ τὸν πάντων Θεὸν, * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ * σοῦ Πνεύματι, * καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σε ταφῆν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

M ακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε ἀγνή, * καὶ τιμῶμεν τὴν ταφῆν * τὴν τριήμερον * τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστέ.

Εἰτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἰς τὴν πρώτην Στάσιν.

Οτι γούλογηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Ιατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχομεθα τῆς δευτέρας Στάσιος.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς Χεῖρὸς εὐρύθμιας, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡγούμενον πλ. α'. Τρωπάρια Πρεσβύτεροια.

Αξιον ἔστι * μεγαλύνειν σε τὸν ζωωδέτην, * τὸν ἐν τῷ σταυρῷ χεῖρας τείναντα, * καὶ συντριψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Αἱ γεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνέπισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολὰς σου.

Αξιον ἔστι * μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην. * τοῖς σοῖς γάρ παθήματιν ἐγχέμεν * τὴν ἀπάθειαν, βυθίζεντες τῆς φθορᾶς.

Οἱ φριξοί μενοὶ σε ὅψενται με καὶ εὐρρανθήσονται.

Εφίξεν ἡ γῆ, * καὶ ὁ ἥλιος, Σωτερ, ἐκρύβῃ, * σού τοῦ ἀνεσπέρου σφέγγους, Χριστὲ, * δύναντας ἐν τάρφῳ σωματικῶς.

Ἐγνών, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ χρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Τρινωτας, Χριστὲ, * τὸν φυτίζων ὑπνῷ ἐν τάρφῳ, * καὶ βαρέος ὑπνῷ ἔξιγειρας * του τῆς ἀμαρτίας γένος τῶν βροτῶν.

Ἐνηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δωύλῳ σου.

Μόνη γυναικῶν * χωρὶς πόνων ἔτεχόν σε, τέκνον, * πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ * ἀφερέτους, ἔλεγεν ἡ σεμνή.

Ἐλιθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι.

Ανω σε, Σωτήρ, * ἀγαρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, * κάτω δὲ νεκρὸν τὸ πλωμένων γῆ, * φριττευτιν ὄρῶντα τὰ Σεραζήμ.

Αἰσχυνθίτωσαν ὑπερίφρανοι, ὅτι ἀδίκως ἡγόμησαν εἰς ἐμέ.

Ρήγνυται ναοῦ * καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει. * χρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε, τὸ φῶς, * σοῦ χρυσέντος, τῆλε, ὑπὲ γῆν.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φριξοί μενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύρια σου.

Γῆς ὁ κατ' ἀρχὰς * μόνῳ νεύματι πρῆσας τὸν γῆραν, * ἀπνους ως βροτὸς καθυπέδου γην. * φριξὸν τῷ θιάματι, οὐρανέ!

Γενρήτιτω ἡ καρδία μου ἀμαρτιῶν ἐν ταῖς δικαιώμασί σου, ἐπως ἀν μὴ αἰσχυνθῶ.

Εδυς ὑπὲ γῆν, * ὁ τὸν ἄνθρωπον γειρί σου πλάσσας, * ἵν' ἔξαναστήσῃς του πτώματος * τῷ πανοθενεστάτῳ κράτει τοὺς βροτούς.

Ἐκλείπει εἰς τὰ σωτήριάν σου ἡ ψυχὴ μου.

Θρῆνον ιερὸν, * δεῦτε, ἄτωμεν Χριστῷ θανόντι, * ὡς αἱ μυρ-

φόρώι γυναικεῖς πρὶν, * ἵν, ἀκουστῶμεν τὸ γαῖρε σὺν αὐταῖς.

Ἐξέλιπον οἱ ὄφιθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου.

Μύρα ἀληθῶς * σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις, Λόγε. * ὅθεν σοι καὶ

Μυρά πρωτέρεων * αἱ μυρφόρωι τῷ ζώντι ὡς νεκρῷ.

Οὐτὶ ἐγενήθην ὡς ἀτκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ

ἐπελαθόμην.

Αδευ μὲν ταρεῖς * τὰ βασίλεια, Χριστέ, συντριβεῖς. * θάνατον

Θανάτῳ δὲ θανατοῖς, * καὶ φθερᾶς λυτρῷσαι τοὺς γηγενεῖς.

Πάσαι εἰσὶν αἱ ἥμέραι τοῦ διύλου σου;

Pειθὲα τῆς ζωῆς * ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, * τάρον ὑπεισ-

δύσα, ζωτιοιεί * τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀδευ μυχοῖς.

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδελεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος

σου, Κύριε.

Ινα τὴν βρατῶν * καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, * πέ-

πληγματι θανάτῳ θέλων σαρκί. * Μήτερ μου, μὴ κόπτου οὐν

τοῖς ὀξυρυμοῖς.

Πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

Eδευ ὑπὸ γῆν, * ὁ φωσφόρως τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκρούς ἐξ

ὑπνῷούς ἔξηγειρας, * ἐκδιώξας ἐν τῷ ἀρῃ σκότος πᾶν.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-

τέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Kόκκος διψής * ὁ φυτίζως ἐν γῆς λαγότις * σπείρεται σὺν δά-

κρυστι στήμερον, * κόσμω δὲ ἀναβλαστήσας δώτει χαράν.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζησόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ

στόματός σου.

Eπιτηξεν Ἀδέμ, * Θεοῦ βαΐνοντας ἐν παραδείσῳ, * χαίρει δὲ,

Επρὸς ἀδήν φαιτήσαντος, * πεπτωκώς τὸ πρὶν καὶ ἐγηγερμένος

νῦν.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Sύνδει σοι χράς * ἡ τεκνοῦσα σε, Χριστέ, δαχρύων, * σαρκι-

κώς τεθέντι ἐν μνήματι, * ἐκβοῶσα. Ως πρέφης, ἀνάστα,

τιέ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου.

Tάρῳ Ἰωσήρ * εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγχρύπτων, * ὕμνους

ἔξοδίους θεοπρεπεῖς * μέλπει σοι συμμίκτοις θρήνοις, Σωτήρ.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἥμέρα.

Hλοις σε σταυρῷ * πεπαρμένον ἡ σὴ μήτηρ, Λόγε, * βλέψασα,

τοῖς ἥλοις λύπης * βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχήν.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νέμος σου μελέτη μου ἔστι.

Σὲ τὸν τοῦ παντὸς * γλυκασμὸν ἡ μίτηρ καθηῶσα * πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, * δάχρυσι τὰς ὄψεις βρέγει πικρῶς.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Τέτρωμαι δεινῶς, * καὶ σπαράττωμαι τὰ σπλαγχνα, Λύγε, * βλέπουσα τὴν ἀδικὸν σου σφαγὴν. * ἔλεγεν ἡ πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Σός είμι ἔγώ, σωτὸν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα.

Ομμα τὸ γλυκὺ * καὶ τὰ γείλη σου πῶς μύτω, Λύγε; * πως νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύτω σε; * φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήρ.

Ἐμὲ ύπεμεναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπέλεσαι με.

Τυμούς Ἰωσήφ * καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους * ἤθουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν. * ἦδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Πάστης συντελείας εἰδὼν πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντελή σου σφρῆρα.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, * Σωτερ, ἥλιε δικαιοσύνης. * ὅθεν ἡ τεκούσα σελήνη σε * νῦν ἔχλείπει, στερεωμένη θέας σῆς.

Ως ἡγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, δληγ τὴν ἡμέραν!

Εφριξεν ὄρῶν, * Σωτερ, ἥδης σε τὸν ζωωδέτην * πλωστὸν τὸν ἔκεινου σκυλεύοντα, * καὶ ἔξανιστῶντα τοὺς πάλαι νεκρούς.

Ὑπέρ τοὺς ἔχθρούς μου ἐσόζειτάς με τὴν ἐντολήν σου.

Ηλιος φαιδρὸν * ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα, Λύγε. * σὺ δ' ἀναστὰς ἔξαστράψειας * μετὰ θάνατον φωιδῶς, ὡς ἐκ παστοῦ.

Ὑπέρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα.

Γῆ σε, Πλαστούργε, * ὑπὸ κόλπους δεξαμένη, τρόμῳ * συσχετεῖσα, Σωτερ, τινάσσεται, * ἀφυπνώσασα νεκρούς τῷ τιναγμῷ.

Ὑπέρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα.

Μύροις σε, Χριστὲ, * ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐστρίμων * νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες, * Φρίξων, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ!

Ἐκ πάσης ὄδου πωνηρᾶς ἔκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἀνφυλάξω τοὺς λόγους σου.

Εδυς, φωτούργε, * καὶ συνέδυ σοι τὸ φῶς τὸ λίου. * τρόμῳ δὲ ἡ κτίσις συνέχεται, * πάντων σε κτηρύττουσα Ήλιγτήν.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἔξεχλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Λιθος λαξευτὸς * τὸν ἀκρόγωναν καλύπτει λίθον. * ἀνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Ήεὸν * κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ φρίξων, ἡ γῆ!

·Ως γλυκέα τῷ λάχυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μελι τῷ στόματί μου.

·Ι δε Μαθητὴν, * ὃν ἡγάπησας, καὶ σὴν Μητέρα, * τέκνου, καὶ φθεγγήν δὸς γλυκύτατον, * ἔκραζε ὀπαχρύστα η ἄγνη.

·Απὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πάσαν ὅδὸν ἀδικίας.

Σὺ ὡς ὁν ζωῆς * χορηγὸς, Λόγε, τοὺς Ἰιουδαίους * ἐν σταυρῷ ταθεῖς οὐχ ἐνέκρωσας, * ἀλλ ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Λύγνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
Κ αλλος, Λόγε, πρὶν, * οὐδὲ εἰδὼς ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, *
Κ αλλ ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, * καλλωπίσας τοὺς βρατοὺς
Θείας αύγας.

·Ωμοσα, καὶ ἐστησα τοῦ φυλακῆσθαι τὰ κρίματα τῆς δι-
καιοσύνης σου.

·Ε δυς τῇ σαρκὶ * ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωτφέρος, * καὶ μὴ φέ-
ρων βλέπειν ὁ ήλιος, * ἐσκοτίσθη μετήμβριας ἐν ἀκυή.

·Ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, Κύριε· ζῆσόν με.
·Π λιος ὄμοιο * καὶ σελήνη σκοτισθέντες, Σωτερ, * δωμῶνες εὐ-
νοοῦντας εἰκόνιζον, * οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Τὰ ἔκούτια τοῦ στόματός μου εὑδάχησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ
κρίματά σου διδαξόν με.

Οἶδε σε Θεὸν * ἐκατόνταρχος, καὶ ἐνεκρώθης * πῶς σὲ οὐν,
Θεέ μου, ψαύτω χερσί; * φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

·Η ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διὰ παντός.
·Γ πνωσεν Ἀδάμ, * ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· * σὺ δὲ
νῦν ὑπνώσας, Λόγε Θεοῦ, * βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου κόσμῳ
τὴν ζωήν.

·Εθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ
ἐπλανήθην.

·Γ πνωσας μικρὸν, * καὶ ἐζώσας τοὺς τεθνεῶτας, * καὶ ἐξ-
ναστὰς ἐξανέστησας * τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, ἀγαθέ.

·Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγα-
λαμα τῆς καρδίας μου.

·Π ρθης ἀπὸ γῆς, * ἀλλ ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας * τὸν οἶνον,
Π ζωγρύππυτε ἀμπελε· * δοξάζω τὸ πάθος καὶ τὸν σταυρόν.

·Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου
εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Π ως οἱ νοεροὶ * ταγματάρχαι σε, Σωτήρ, ὄρωντες * γυμνὸν,
Π ἥμαγμένον, κατάχριτον, * ἐφερρι τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἡγάπησα.
Αραβιανὸν, * σκολιώτατον γένος Ἐβραίων, * ἔγνως τὴν ἀνέ-
 γερσιν τοῦ ναοῦ. * διὰ τί κατέχεινας τὸν Χριστόν;

Βεηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἰ σύ.

Χλαιναν ἐμπαιγμοῦ * τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, * ὃς
 τὸν οὐρανὸν κατηστέρισε, * καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.
 'Εκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι.

Ωσπερ πελεχὰν * τετρωμένος τὴν πλευράν σου, Λόγε, * σοὺς θα-
 νόντας παῖδας ἔζωσας, * ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς χρουγούς.
 'Αντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με.

Πλιον τὸ πρὸν * Ἰησοῦς, τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, * ἔστησεν.
Παύτὸς δὲ ἀπέκρυψας, * καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοτύησόν μοι καὶ σωθήσομαι.

Κόλπων πατρικῶν * ἀνεχφοίτητος μείνας, οἰκτίρμον, * καὶ βρο-
 τὸς γενέσθαι εὐδόκησας, * καὶ εἰς ἄδην καταβέβηκας, Χριστέ.
 'Εξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιω-
 μάτων σου.

Ηρθη σταυρωθεὶς * ὁ ἐν ὕδαις τὴν γῆν χρεμάσας, * καὶ ὡς
 ἀπνους ἐν αὐτῇ προσκλίνεται, * ὁ μὴ φέρουσα ἐσείστο δεινῶς.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς.
Οἶμοι, ὡς Τιέ! * η ἀπειρανδρες θρηνοῦσα λέγει: * ὃν ὡς Βα-
 σιλέα γὰρ ἥλπιζον, * κατάκριτον βλέπω νῦν ἐν σταυρῷ.

Καθῆλωσον ἔχ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.

Ταῦτα Γαβριήλ * μοὶ ἀπήγγειλεν, ὅτε κατέπη, * ὃς τὴν βα-
 σιλείαν αἰώνιον * ἔφη τοῦ Τιοῦ μου, τοῦ Ἰησοῦ.

'Ἐποίησα χρίμα καὶ δικαιωσύνην· μὴ παραδῷς με.

Πεῦ! τοῦ Συμεὼν * ἐκτετέλεσται η προφητεία· * η γὰρ σὴ
 ρόμφαία διέδραμε * τὴν ἐμὴν καρδίαν, Ἐμμανουὴλ.

'Ἐκδεξαὶ τὸν δοῦλόν σου εἰς ἄγαθόν.

Κἄν τοὺς ἔχ νεκρῶν * ἐπαισχύνθητε, ὡς Ἰουδαῖοι, * οὓς ὁ ζωο-
 δότης ἀνέστησεν, * ὃν αὐτοὶ ἐκτείνατε φθυνερῶς.

Οἱ ὄφθαλμοί μου ἔξελιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου.

Εφρίξεν ιδών * τὸ ἀόρατον φῶς σε, Χριστέ μου, * μνήματι
 χρυπτόμενον ἀπνουν τε, * καὶ ἐσκότασεν ο ἥλιος τὸ φῶς.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Εκλαίει πικρῶς * η πανάμωμος Μήτηρ σου, Λόγε, * ὅτε ἐν
 τῷ τάφῳ ἑώρακε * σὲ τὸν ἀφραστὸν καὶ ἀναρχὸν Θεόν.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισον με.

Νέκρωσιν τὴν σὴν * η πανάρθερος, Χριστὲ, σοῦ Μήτηρ * βλέπουσα,
 πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· * Μή βραδύνῃς, η ζωὴ, ἐν τοῖς νεκροῖς.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
Αδης ὁ δεινὸς * συνετρόμασεν, ὅτε σε εἶδε, * "Ηλιε τῆς δόξης
 ἀθάνατε, * καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολὰς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ το-
 πᾶζιον.

Μέγα καὶ φρικτὸν * ὄντως θέαμα νῦν καθορᾶται! * ὁ ζωῆς γάρ
 θέλων παραπτίος * θάνατον ὑπέστη, ζωώσας γηγενεῖς.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολὰς σου κατωρθούμην.
Νύτη τὴν πλευρὰν, * καὶ ἥλουσαι, Δέσποτα, τὰς χειρας, *
 πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σὺ ιώμενος, * καὶ τὴν ἀχρασίαν προπατό-
 ρων χειρῶν.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἔξηρεύνησεν αὐτὰ
 ἡ ψυχὴ μου.

Πρὶν τὸν τῆς Ραχὴλ * υἱὸν ἐκλαυσεν ἀπας κατ' οἴκον· * νῦν τὸν
 τῆς Παρθένου ἐκόψατο * ἡ τῶν μαθητῶν χορεία σὺν Μήτρι.

Ράπισμα χειρῶν * Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, * τοῦ χειρὸς τὸν
 ἄνθρωπον πλάσαντος, * καὶ τὰς μύλας Θλάσαντος τοῦ θηρός.

Τὸ στόμα μου ἦνοιξα; καὶ εἰλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολές
 σου ἐπεπόθουν.

Γρυνοὶς σου, Χριστὲ, * νῦν τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ταφὴν τε *
 ἀπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, * οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῇ
 ταφῇ.

Δόξα.

Αναρχε Θεὲ, * συναίδεις Λόγε καὶ Πνεῦμα, * σκῆπτρα τῶν
 ἀνάκτων κραταίωσον * κατὰ τῶν πολεμίων, ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τέξασα ζωὴν, * παναμώμητε, ἀγνὴ Παρθένε, * παῦσον Ἐκκλη-
 σίας τὰ σκάνδαλα, * καὶ βράβευσον εἰρήνην, ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν τὸ πρώτων οἱ δύο Χοροί·

Αξιον ἐστὶ * μεγαλύνειν σε τὸν ζωδότην, * τὸν ἐν τῷ σταυ-
 ρῷ χειρας τείναντα * καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Είτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ Ἐκφώνησις·

"Οτι ἄγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβίμ
 παναπαύμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωαποιῷ σου Πνεύ-
 ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στάσεως, θυμιῶντος πάλιν τοῦ Ἰ-
 ρέως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

"Αργεται: αυτοις μετα μελους ο δεξιος, ηγουν ο πρωτος Χροις,
εις Ηγον γι.

Τροπάρικ Προσόμοια.

Α ι γενεαι πασαι * υμνον τη ταφη σου * προσφέρουσι, Χρι-
στε μου.

* Επιβλεψον έπι' έμε, και έλεγησόν με κατά το χρίμα τῶν ἀγα-
πώντων τὸ σὸνομά σου.

Ε αθελών τοῦ ξύλου * ο Ἀριμαθείας, * ἐν τάφῳ σε κηδεύει.
Τα διαβήματά μου κατεύθυνον κατά τὸ λόγιόν σου, και μὴ
καταχυριευσάτω μου.

Η υροφόροις ήλθον, * μύρα σοι, Χριστέ μου, * κομίζουσαι προ-
φρόνως.

Λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, και φυλάξω τὰς
ἐντολάς σου.

Δ εῦρο, πᾶσα κτίσις, * υμνους ἔξοδίους * προσοίσωμεν τῷ Κπ-
στῃ.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, και δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου.

Ω οι νεκρὸν τὸν ζῶντα * σὺν ταῖς μυροφόροις * μυρίσωμεν ἐμ-
φρόνως.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οι ὄφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύ-
λαξα τὸν νόμον σου.

Ι ωσῆφ τρισμάχαρ, * κήδευσον τὸ σῶμα * Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.
Δικαιος εἰ, Κύριε, και εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ο θεος θήρεψε τὸ μάννα, * ἐκίνησαν τὴν πτέρναν * κατὰ τοῦ εύ-
εργέτου.

* Ενετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύρια σου, και ἀλγήθειαν σφό-
δρα.

Ο θεος θήρεψε τὸ μάννα, * φέρουσι Σωτῆρι * χολὴν ἄμα και
ϊξος.

* Εξέτηξέ με ο ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου.

Ω της παραφροσύνης * και Χριστοκτονίας * της τῶν προφη-

τοκτόνων!

Πεπυρωμένον τό λόγιόν σου σφόδρα, και ο δοῦλος σου ηγά-
πησεν αὐτό.

Ω οι ἄφρων ὑπηρέτης, * προδέδωκεν ο μύστης * τὴν ἄβυσσον
σοφίας.

Νεώτερος ἐγώ είμι καὶ ἔξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου ούκ ἐπελαθόμην.

Tὸν Ρύστην ὁ πωλήσας, * αἰχμαλωτος κατέστη * ὁ δόλιος Ιούδας.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀληθεῖα.

Kατὰ τὸν Σολομῶντα, * βόθρος βαθὺς τὸ στόμα * Ἐβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με· αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου.

Eβραίων παρανόμων * ἐν σκολιαῖς πορείαις * τρίβολοι καὶ παγίδες.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέπισόν με καὶ ζῆσομαι.

Iωσήρ χηδεύει * σὺν τῷ Νικοδήμῳ * νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ἐκέχραξα ἐν ὅλῃ χαρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου, Κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Zωδότα Σωτερ, * δόξα σου τῷ κράτει * τὸν ἄδην καθελόντι.

Ἐκέχραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Gπτιον ὄρωσα * ἡ πάναγνός σε, Λόγε, * μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέχραξα εἰς τοὺς λόγους σου.

Oγλυκύ μου ἔαρ, * γλυκύτατόν μου τέκνων, * ποῦ σου ἔδυ τὸ καλλος;

Προέφθασαν οἱ ὄφθαλμοί μου πρὸς ὅρθον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Thetaρῆνον συνεχίνει * ἡ πάναγνός σου Μῆτηρ, * σοῦ, Λόγε, νεκρωθέντος.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρέμα σου ζῆσόν με.

Gύναια σὺν μύροις * ἥκουσι μυρίσαι * Χριστὸν, τὸ θεῖον μύρον.

Προστήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Thetaάνατον θανάτῳ * σὺ θανατοῖς, Θεέ μου, * θείᾳ σου δυνατοῖς.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀληθεῖα.

Piεπλάνηται ὁ πλάνος, * ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται * σοφίᾳ σῇ, Θεέ μου.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Piρὸς τὸν πυθμένα ἄδου * κατήχθη ὁ πρεδότης * διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

"Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἔξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Tρίβολοι καὶ παγίδες * ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου * παράφρονος
Ίουδα.

Κρένον τὴν χρίσιν μου, καὶ λύτρωσαι με· διὰ λόγον σου ζῆσόν με.

Pάντες συναπολοῦνται * οἱ σταυρωταὶ σου, Λόγε, * Γιὲ Θεοῦ
παντάναξ.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἔξεζήτησαν.

Dιαφθορᾶς εἰς φρέαρ * πάντες συναπολοῦνται * οἱ ἄνδρες τῶν
αἰμάτων.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
Yἱὲ Θεοῦ παντάναξ, * Θεέ μου, Πλαστούργέ μου, * πῶς πά-
θος κατεδέξω;

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυ-
ρίων σου οὐκ ἔξεχλινα.

Hδάμαλις τὸν μόσχον * ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα * ἡλāλαζεν
ὅρῶσα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἔξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά οὐκ ἐφύ-
λαξοντο.

Sῶμα τὸ ζωηφόρον * ὁ Ἰωσὴφ κηδεύει * μετὰ τοῦ Νικοδήμου.
"Ιδε, ὅτι τὰς ἐντελάς σου ἡγάπησα, Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σου
ζῆσόν με.

Aνέκραζεν ἡ Κόρη, * θερμῶς δακρυρροῦσα, * τὰ σπλαγχνα
κεντουμένη.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Qφῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * πῶς
τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου σου
ἐδειλίασαν ἡ καρδία μου.

Tὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὔαν * ἐλευθερῶσαι, Μῆτερ, * μὴ θρήνει,
ταῦτα πάσχω.

Ἄγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦ-
λα πολλά.

Dοξάζω σου, Γιέ μου, * τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, * ἡς χά-
ριν ταῦτα πάσχεις.

Ἄδικαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἐφίλησα.

Tὸ οἶος ἐποτίσθης * καὶ χολὴν, οἰκτίρμον, * τὴν πάλαι λύων
γεῦσιν.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἥνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Χριώ προσεπάγης, * ὁ πάλαι τὸν λαόν σου * στῦλῳ νεφέλῃς σκέπων.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Αἱ μυροφόροι, Σῶτερ, * τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, * προσέφερόν σοι μύρα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολὰς σου ἡγάπησα.

Ανάστηθι, οἰκτίρμων, * ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων * ἐξανιστῶν τοῦ ἄδου.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἡγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ανάτα, ζωοδότα· * ἡ σὲ τεκοῦσα μήτηρ * δαχρυρρόοῦσα λέγει.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολὰς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὄδοι μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, * τὴν λύπην λύων, Λόγε, * τῆς σε ἀγνῶς τεκούσης.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιον σου συνέπισόν με.

Οὐράνιαι δυνάμεις * ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, * νεκρόν σε καθρώσαι.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμάτικόν μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιον σου ῥῦσαι με.

Τοῖς πόδιψ τε καὶ φόβῳ * τὰ πάθη σου τιμῶσι * δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἐξηρεύξαντο τὰ χειλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

Ωφρικτὸν καὶ ξένον * θέαμα! Θεοῦ Λόγε, * πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Φθέγξοιτό ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη.

Φέρων πάλαι φεύγει, * Σῶτερ, Ἰωσήφ σε, * καὶ νῦν σε ἀλλοῖς θάπτει.

Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαι με, ὅτι τὰς ἐντολὰς σου ἤρετισάμην.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε * ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, * Σωτήρ μου, νεκρωθέντα.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι.

Φρίττουσιν οἱ νόες * τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου * ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ χρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ερράναν εἰς τὸν τάφον * αἱ μυροφόροι μύρα, * λιαν πρωὶ ἐλθοῦσαι.

Ἐπλανῆθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ειρήνην Ἐκκλησίᾳ, * λαψ σου σωτηρίαν * δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα.

ΩΤριάς Θεέ μου, * Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, * ἐλέησον τὸν χόσμον.

Καὶ νῦν. Θετοκίον.

Iδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου * ἀνάστασιν, Παρθένε, * ἀξιωσόν σοὺς δούλους.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναστάσιμα Εὔλογητάρια, εἰς Ἡχὸν πλ. α'.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ,

Εὔλογητὸς εἰ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Tῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὄρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δὲ, Σωτήρ, * τὴν ισχὺν καθελόντα, * καὶ σὺν ἐσυτῷ τὸν Λδὰμ ἐγείραντα, * καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὔλογητὸς εἰ, Κύριε.

Tῇ τὰ μύρα συμπαθῶς * τοῖς δάκρυσιν, ὡς μαθήτριαι, * κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος * προσεφέγγετο ταῖς μυροφόροις. * "Ιδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἡσθητε· * ὁ Σωτήρ γάρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὔλογητὸς εἰ, Κύριε.

Aἰαν πρωὶ μυροφόροι * ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμα σου * θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ ἐπέστη πρὸς αὐτὰς * ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε· * Θρήνους ὁ καιρὸς πέπαυται· * μη κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * **A**ποστόλοις εἴπατε.

Εὔλογητὸς εἰ, Κύριε.

Mυροφόροι γυναικες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνῆμα σου, Σωτερ, * ἐνηχοῦντο· "Ἄγγελος δὲ * πρὸς αὐτὰς ἔφη, λέγων· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γάρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε. Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ κράζοντες τὸ, "Αγιος, * "Αγιος, "Αγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ζωδότην τεκοῦσα, * ἀμαρτίας, Παρθένε, * τὸν Ἀδάμ ἐλυτρώσω, * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ * ἀντὶ λύπης παρέσχες. * ρεύσαντα ζωῆς * θύμει πρὸς ταύτην δὲ * ὃ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεός καὶ ἄνθρωπος.

* Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα, 'Αλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Λέγεται ἐκ τρίτου, είτα Συναπτή μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Σὺ γάρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

* Ήχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρῷ * καὶ ἀρώμασι θείοις * τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν, * ἔξαιτησας Πιλάτῳ, * μυρίζει τε καὶ τίθησιν * Ιωσήφ καινῷ μνήματι. * ὅθεν ὄρθριαι * αἱ μυροφόροι γυναικεῖς * ἀνεβόησαν. * Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεἴπας, * Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεἴπας, * Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. "Ετερον. "Ομοιον.

Εξέστησαν χοροὶ * τῶν Ἀγγέλων, ὄρωντες * τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς * καθεζόμενον κόλπωις, * πῶς τάφῳ κατατίθεται * ὡς νεκρὸς ἐθάνατος. * ὃν τὰ τάγματα * τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, * καὶ δοξάζουσι * σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ φρενῃ, * ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἰτα γίνεται: 'Αναγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Τῇ ἐπαύριον, ἡτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Καὶ ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον Κανόνα· τοὺς Εἰρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τριπάρια ἀνὰ δ'. Καὶ πάλιν ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς.

* Ιστέον ὅτι τοῦ Κανόνος τούτου δύο εἰσὶν οἱ ποιηταί. Τὸ μὲν γάρ πρόπερον αὐτοῦ μέρος, ἀπὸ πρώτης ἔως σ'. φθῆσις, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν, φέρον Ἀκροστιχίδα, Καὶ σήμερον δὲ, Μάρκου ποιητὴ ἐστι, τοῦ Ιδρυτοῦ ἐπισκόπου οἱ Εἰρμοὶ δὲ γυναικός τινος Καταβασίας ὀιογαζομένης. Τὸ δὲ δεύτερον τοῦ Κανόνος μέρος, ἡ τὸ Τετραφύδιον, ἀπὸ σ'. φθῆσις καὶ ἐρεξῆς, φέρον Ἀκροστιχίδα, Σεββα-

τον μέλπω μέγα, ἅμα τοῖς Εἰρημοῖς, Κοσμᾶ μοναχοῦ ἐστι ποιη-
μα, τοῦ Ἀγιοπολίτου.

Οὐλος οὖν ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ωδὴ α. Ἡγος πλ. β. Ο Ειρημός.

Τοῦ ύματος θαλάσσης * τὸν χρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν-
νον * ὑπὸ γῆν ἔχρυψαν * τῶν σεσωσμένων οἱ πατέρες * ἀλλ' ἡ-
μεῖς, ὡς αἱ νεάνιδες, * τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν * Ἐνδόξως γὰρ δε-
δόξασται.

Τροπάρια.

Κύριε Σωτήρ μου, * ἔξοδιον ὑμνον * καὶ ἐπιτάφιον * φόδην σοι
ἄσομαι, * τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι * τὰς εἰσόδους προξενή-
σαντι, * καὶ θανάτῳ θάνατον * καὶ ἄδην θανατώσαντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ * καὶ κάτω ἐν τάφῳ * τὰ ὑπερχόσμια *
καὶ ὑποχθόνια * κατανοοῦντα, Σωτήρ μου, * ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει
σου. * ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ * νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ινα σου τῆς δόξης * τὰ πάντα πληρώσῃς, * καταπεφύτη-
κας * ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς. * ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἔκρυψη * ἡ
ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, * καὶ ταφεὶς φθαρέντα με * καίνο-
ποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Ωδὴ γ. Ο Ειρημός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ύδάτων * χρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως *
ἡ κτίσις κατιδοῦσα * ἐν τῷ Κρανίῳ χρεμάμενον, * θαυμβη-
τικῶς συνείχετο, * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε, χραυγά-
ζουσα.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου * παρέδειξας * τὰς ὄράσεις πληθύ-
νας, * νῦν δὲ τὰ χρύσιά σου * θεανδρικῶς διετράνωσας * καὶ τοῖς
ἐν ἄδῃ, Δέσποτα, * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε, χραυ-
γάζουσιν.

Ηπλωσας τὰς ἀγκάλας, * καὶ ἥνωσας * τὰ τὸ πρὶν διεστῶ-
τα. * καταστολῇ δὲ, Σωτερ, * τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, *
πεπεδημένους ἔλυσας, * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε, χραυ-
γάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, * ἀχώρητε, * συνεσχέθης βουλήσει. *
καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου * ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας * θεουργικῶς
τοῖς μέλπουσιν. * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Καθίσμα. Λύτοριθλον. Ἡγος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ * τοῦ ὄφθεντος ἀγγέλου * ἐγένοντο, κηρύττοντος *
γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. * σὲ δοξάζομεν, * τὸν τῆς φθορᾶς κα-

Θαιρέτην· * σοὶ προσπίπτομεν * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν· πᾶλιν τὸ αὐτό.

·Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

- » **T**ὴν ἐν σταυρῷ σου * θείαν κένωσιν * προορῶν Ἀββαχούμ, *
- » ἔξεστηκώς ἐβόα· * Σὺ δυναστῶν διέκοψας * χράτος, ἀγαθὲ, *
- » ὄμιλῶν τοῖς ἐν ἄδη, * ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

·Ἐβδόμην σήμερον * ἡγίασας, * ἦν εὐλόγησας πρὶν * καταπαύσει τῶν ἔργων· * παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα * καὶ καινοποιεῖς * σαββατίζων, Σωτήρ μου, * καὶ ἀνακτώμενος.

·Ρωμαλεότητι * τοῦ κρείττονος * ἐκνικῆσαντός σου, * τῆς σαρκὸς ἡ ψυχὴ σου * διηγήται· σπαράττουσιν * ἅμφω γὰρ δεσμοὺς * τοῦ θανάτου καὶ ἄδου, * Λόγε, τῷ χράτει σου.

·Ο ἄδης, Λόγε, * συναντήσας σοι * ἐπικράνθη, βροτὸν * ὥρῶν τεθεωμένον, * κατάσπικτον τοῖς μώλωψι * καὶ πανσθενουργὸν, * τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ * διαπεφώνηκεν.

·Ωδὴ ε'. Ο Εἰρμός.

- » **H**εοφανείας σου, Χριστὲ, * τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-*
- » μένης * Ἡσαίας φῶς ἴδων ἀνέσπερον, * ἐκ νυκτὸς ὥρθισας
- » ἐκραύγαζεν· * Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, * καὶ ἐγερθήσονται *
- » οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, * καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ * ἀγαλλιά-
- » σονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, * ὁ Πλαστουργὸς, * χοῖκὸς χρηματίσας, * καὶ σινδὼν καὶ τάφος συνεμφαίνουσι * τὸ συνόν σοι, Δόγε, μυστήριον· * ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτὴς * τὴν τοῦ σε φύσαντος * βουλὴν σχηματίζει, * ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς * καινοποιοῦντος ἡμᾶς.

Διὰ θανάτου τὸ θυητὸν, * διὰ ταφῆς * τὸ φθαρτὸν μεταβαλλεῖς· * ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, * ἀπαθανατίσας τὸ πρόσλημμα· * ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν * οὐκ εἶδε, Δέσποτα, * οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου * εἰς ἄδην ξενοπρεπῶς * ἐγκαταλέλειπται.

·Εἴς ἀλοχεύτου προελθών, * καὶ λογχευθεὶς * τὴν πλευρὰν, Πλαστουργέ μου, * ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν * τὴν τῆς Εὐας, Ἀδάμ γενόμενος, * ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς * ὑπνον φυσίζων, * καὶ ζωὴν ἐγείρας * ἐξ ὑπνου καὶ τῆς σαρκὸς, * ὡς παντοδύναμος.

·Ωδὴ σ'. Ὁ Ειρμός.

·Συνεσχέθη, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθη * στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς. *

·Σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων, * τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέν-

·τος, * ως ἐκ θαλάμου, * τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, * προσεφώνει δὲ

·τῇ κουστωδίᾳ. * Οἱ φυλασσόμενοι, * μάταια καὶ ψευδῆ * ἔλεον

·αὐτοῖς * ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

·Ανηρέθης, * ἀλλ' οὐ διηρέθης, * Λόγε, τής μετέσχες σαρ-
κός. * εἰ γάρ καὶ λέλυται σου * ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πά-
θους, * ἀλλὰ καὶ οὕτω * μία ἦν ὑπόστασις * τῆς θεότητος καὶ
τῆς σαρκός σου. * ἐν ἀμφοτέροις γάρ * εἰς ὑπάρχεις Τίς, * Λό-
γος τοῦ Θεοῦ, * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, * ἀλλ' οὐ θεοκτόνον * ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀ-
δάμ. * εἰ γάρ καὶ πέπονθέ σου * τῆς σαρκὸς ἡ χοίκη οὔσια, *
ἀλλ' ἡ θεότης * ἀπαθής διέμεινε. * τὸ φθαρτὸν δέ σου πρὸς ἀ-
φθαρσίαν * μετεστοιχείωσας, * καὶ ἀφθάρτου ζωῆς * ἔδειξας πη-
γὴν * ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, * ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, * ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν. *
σὺ γάρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, * κραταίε, ζωαρχικῇ παλάμῃ * τὰ τοῦ
θανάτου * κλείθρα διεσπάραξας, * καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος *
ἐκεῖ καθεύδουσι * λύτρωσιν ἀφευδῆ, * Σῶτερ, γεγονὼς * νεκρῶν
πρωτότοκος.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας * νεκρὸς ὄραται, * καὶ σμύρνη καὶ σιν-
δόνι * ἐνειλημένος * ἐν μνημειῷ κατατίθεται, * ως θυητὸς
ὁ ἀθάνατος. * γυναῖκες δὲ αὐτὸν * ἥλθον μυρίσαι, * κλαίουσαι
πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. * Τοῦτο Σάββατον ἔστι * τὸ ὑπερευλο-
γημένον, * ἐν ω̄ Χριστὸς ἀφυπνώσας * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ο Οἶκος.

* Εκτεινόν σου τὴν χεῖρα.

Ο συνέχων τὰ πάντα * ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, * καὶ θρηνεῖ
πᾶσα ἡ κτίσις, * τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον * γυμνὸν ἐπὶ^{τοῦ} ξύλου. * ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἀπέκρυψε, * καὶ τὸ φέγγος
οἱ ἀστέρες ἀπεβάλοντο. * ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ * τῷ φόβῳ συνεχλο-
νεῖτο. * ἡ θαλασσαὶ ἔψυγε * καὶ αἱ πέτραι διερήγγυντο. * μνη-
μεῖα δὲ πολλὰ ἡνεψύθησαν, * καὶ σώματα ἡγέρθησαν * ἀγίων
ἀνδρῶν. * ἄδης κάτω στενάζει, * καὶ Ιουδαῖοι σκέπτονται * συκο-
φαντῆσαι Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, * τὰ δὲ γύναια κράζουσι. *
Τοῦτο Σάββατον ἔστι * τὸ ὑπερευλογημένον, * ἐν ω̄ Χριστὸς ἀ-
φυπνώσας * ἀναστήσεται τριήμερος.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

» **Α**φραστον θαῦμα! * ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος * τοὺς ὄστους *

» **Α**πατίδας ἔχ φλογὸς * ἐν τάφῳ νεκρὸς * ἀπνους κατατί-

» θεται,* εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ, *

» ὁ Θεὸς, εὐλογητος εἰ.

Τροπάρια.

Τέτρωται ἄδης * ἐν τῇ καρδίᾳ, δεξάμενος * τὸν τρωθέντα *

λόγχῃ τὴν πλευρὰν, * καὶ στένει πυρὶ * θείῳ δαπανώμενος, * εἰς

σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ, * ὁ Θεὸς εὐλο-

γητὸς εἰ.

* Ολβίος τάφος! * ἐν ἑαυτῷ γάρ δεξάμενος * ως ὑπνοῦντα *

τὸν Δημιουργὸν, * ζωῆς θησαυρὸς * θεῖος ἀναδέδεικται, * εἰς σωτη-

ρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ, * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Νόμῳ θανόντων * τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν * ἡ τῶν ὅλων *

δέχεται ζωὴ, * καὶ τοῦτον πηγήν * δείκνυσιν ἐγέρσεως, * εἰς σω-

τηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ, * ὁ Θεὸς, εὐλο-

γητὸς εἰ.

Μία ὑπῆρχεν * ἡ ἐν τῷ ἄδῃ ἀχώριστος * καὶ ἐν τάφῳ *

καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ * Θεότης Χριστοῦ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, *

εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ, * ὁ Θεὸς,

εὐλογητὸς εἰ.

'Ωδὴ η'. Ο Εἰρμός.

» **Ε**κστηθὶ φρίττων, οὐρανὲ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέ-

» **Ε**λια τῆς γῆς: * ίδού γάρ * ἐν νεκροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψ-

» στοις οίκῳν, * καὶ τάφῳ μικρῷ ξενοδοχεῖται. * Οἱ παῖδες, εὐ-

» λογεῖτε, * Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς

» αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, * τὴν πεπτωκυῖαν δὲ * συνανίστησι

σκηνήν. * Αδὰμ γάρ * τῷ προτέρῳ δεύτερος, * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰ-

κῶν, * κατῆλθε μέχρις ἄδου ταμείων. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, *

Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * Λαός, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται τόλμα μαθητῶν, * Ἀριμαθαιός δὲ * ἀριστεύει Ιω-

σῆφ. * νεκρὸν γάρ * καὶ γυμνὸν θεώμενος * τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, *

αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ιε-

ρεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

* Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! * ὡς ἀγαθότητος! * ὡς ἀρρέ-

στου ἀνοχῆς! * ἔκών γάρ * ὑπὸ γῆν σφραγίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις

οίκῳν, * καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, *

Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Μή ἐποδύου μοι, Μῆτερ, * καθορῶσαι ἐν τάφῳ, * ὃν ἐν γα-
στρὶ ἄνευ σπορᾶς * συνέλαβες Γιόν. * ἀναστήσομαι γάρ *
καὶ δοξασθήσομαι, * καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ * ἀπαύστως, ὡς Θεὸς, *
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ * τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, * ὑπερφυῶς
ἐμακαρίσθην, * ἀναρχε Γιέ. * νῦν δέ σε, Θεέ μου, * ἀπνουν ὁ-
ρῶσα νεκρὸν, * τῇ ρομφαίᾳ τῆς λύπης * σπαράττομαι δεινῶς. *
ἄλλ' ἀνάστηθι, ὅπως * μεγαλυνθήσομαι.

Γῆ με καλύπτει ἔχοντα, * ἀλλὰ φρίτουσιν ἄδου * οἱ πυ-
λωροί, ἡμφιεσμένον * βλέποντες στολὴν * ἡμαγμένην, Μῆτερ, *
τῆς ἐκδικήσεως. * τοὺς ἔχθροὺς ἐν σταυρῷ γάρ * πατάξας ὡς
Θεὸς, * ἀναστήσομαι αὐθίς * καὶ μεγαλύνω σε.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, * εὐφρασινέσθωσαν πάντες * οἱ γηγενεῖς-
ό γάρ ἔχθρος * ἐσκύλευται ἄδης. * μετὰ μύρων γυναῖκες * προσ-
υπαντάτωσαν. * τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὔφ. * λυτροῦμαι παγγενῆ, *
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ * ἔξαναστήσομαι.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡγος β'.

Ἄγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ.

Τοῦτο λέγεται: ἐκ τρίτου καὶ μόνου, καὶ ἄλλο οὐδέν. Εἰς
τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στι-
χηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἡγος β'.

Σύήμερον * συνέχει τάφος * τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν κτίσιν. *
Συκαλύπτει λίθος * τὸν καλύψαντα * ἀρετῇ τοὺς οὐρανούς. *
ὑπνοὶ ἡ ζωὴ, * καὶ ἄδης τρέμει, * καὶ Ἄδημ τῶν δεσμῶν ἀπο-
λύεται. * Δέξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, * δι' ἣς τελέσας πάντα * σαβ-
βατισμὸν αἰώνιον * ἐδωρήσω ἡμῖν ὡς Θεὸς, * τῇ παναγίᾳ ἐκ νε-
κρῶν σου ἀναστάσει.

Ἡγος β'.

Τι τὸ ὄρώμενον θέαμα; * τὶς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; * ὁ Βασι-
τλεὺς τῶν αἰώνων * τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, * ἐν τά-
φῳ σαββατίζει, * καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. * αὐτῷ βοή-
σωμεν. * Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, χρῆνον τὴν γῆν. * ὅτι βασιλεύεις εἰς
τοὺς αἰώνας, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἐλεος.

Ἡγος β'.

Δεῦτε, ιδωμεν * τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τάφῳ κειμένην, * ἵνα τοὺς
ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ. * δεῦτε, σήμερον * τῷ ἐξ Ἰού-
δα ὑπνοῦντι θεῷ ἡμῶν * προφητικῷς ἐκβοήσωμεν. * Ἀναπε-

σῶν * κεκοίμησαι ως λέων· * τίς ἐγερεῖ σε, Βασιλεῦ; * ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, * ὁ δοὺς ἐαυτὸν ὑπὲρ ημῶν εἰς θάνατον. * Κύριε, δόξα σοι.

'Ηχος πλ. β'.

Π τήσατο Ἰωσὴφ * τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο αὐτὸν * ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ. * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ τάφου, * ως ἐκ τοῦ τόκου, προελθεῖν. * 'Ο συντρίψας χράτος θανάτου, * καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, * δόξα σοι.

Δόξα. 'Ηχος πλ. β'.

Τὴν σῆμερον μυστικῶς * ὁ μέγας Μωϋσῆς * προδιετυποῦτο λέγων. * Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς * τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην. * τοῦτο γὰρ ἐστὶ * τὸ εὐλογημένον Σάββατον. * αὕτη ἐστὶν * ἡ τῆς καταπάυσεως ἡμέρα, * ἐν ᾧ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἐργῶν αὐτοῦ * ὁ Μονογενῆς Τίος τοῦ Θεοῦ, * διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας * τῇ σαρκὶ Σαββατίσας, * καὶ εἰς ὁ ἡν * πάλιν ἐπανελθών. * διὰ τῆς ἀναστάσεως * ἐδωρήσατο ημῖν * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ως μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἀπερεύλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη. 'Ο δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσοδεύει μετὰ τοῦ ἄγιου Εὐαγγελίου. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφίᾳ. Καὶ ἡμεῖς τὸ παρὸν Αὐτόμελον ἀπαξί.

Ο εὐσχήμων Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ἔμλου καθελὼν * τὸ ἄχραντὸν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρῷ * εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας. 'Ηχος β'.

Ο συνέχων τὰ πέρατα, * τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω, Χριστὲ, * ἵνα τῆς τοῦ ἄδου καταπτώσεως * λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, * καὶ ἀπαθανατίσας * ζωάσῃς ἡμᾶς, ως Θεὸς ἀθάνατος. Προκείμενον. 'Ηχος δ'.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ημῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Στίχ. 'Ο Θεὸς, ἐν τοῖς ὥστιν ημῶν ἥκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΑΖ'. 1.

Εγένετο ἐπ' ἐμὲ χειρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἡν μεστὸν ὄστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν πύκλῳ· καὶ ίδού, πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρά

σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς μέν· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὄστεά ταῦτα; Καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς μέν· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄστα ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὄστα τὰ ἔγρα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄστεοις τούτοις· Ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἔκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετελατό μοι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἴδού σεισμὸς, καὶ προσῆγαγε τὰ ὄστα ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ ἰδον, καὶ· ἴδού, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντα, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς μέν· Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθε, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθότι ἐνετελατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲν λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὄστα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν, καὶ αὐτοὶ λέγουσι· Ἐγηρά γέγονε τὰ ὄστα ἡμῶν, ἀπόλωλεν ή ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφῆτευσον καὶ εἰπόν· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδού, ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω τὸ πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε· καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Ἄναστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Α δελφοί, οὐκ οἰδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; Ἐκ-
καθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἡτε νέον φύραμα, κα-
θώς ἔστε ἄζυμοι· καὶ γάρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χρι-
στός. Ὡστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κα-
κίᾳς καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. (Πρὸς
Γαλάτ. Γ'. 13.) Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ

νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἄλληλούτα. Ήχος πλ. α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ.

Στιγ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στιγ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν. Τέλος· Μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ἐκτενής. Εἴπωμεν πάντες. Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν· καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Ή δὲ πρώτη Ὁρα φαίλεται ἐν τῷ Νάρθηκι. Ομοιως καὶ αἱ λοιπαὶ Διταὶ ψῆλονται ἐν τῷ Νάρθηκι.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Περὶ Ὁραν ἴ. τῆς ἡμέρας σημαίνει. Καὶ ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς στολὴν λευκήν, καὶ εὐλογήσαντος αὐτοῦ, μετὰ τὸν Προσωπικὸν, γινεται Συναπτή μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου. Είτα τοῦ, Κύριε, ἐκέχραξα, εἰς Ἡχον α'. Καὶ ιστῶμεν Στιχ. η'. ψάλλομεν δὲ Στιγμῇ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωρίου γ'. καὶ Ἰδιόμετα τῆς ἡμέρας γ'. δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρά Ἀναστάσιμα. Ήχος α'.

Ἔτος ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς * πρόσδεξαι, ἄγιε Κύριε, * καὶ παράσχου ἡμῖν * ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. * ὅτι μόνος εἶ ὁ δεξιός * ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Ι. υκλώσατε, λαοί, Σιών, * καὶ περιλάβετε αὐτὴν, * καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ * τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν * καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, * δοξάζοντες αὐτοῦ. * τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου * τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Γραψί πάθει σου, Χριστὲ, * παθῶν ἡλευθερώθημεν. * καὶ τῇ ἀνα-
στάσει σου * ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. * Κύριε, δόξα σοι.

Στιγμὴν ἑδέμελα.

* Ηγος πλ. 3.

Τῇ μέρον ὁ ἄδης στένων βοᾷ. * Συνέφερέ μοι, * εἰ τὸν ἐκ Μα-
ρίας γεννηθέντα * μὴ ὑπεδεξάμην. * ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ * τὸ
χράτος μου ἔλυσε, * πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, * ψυχᾶς, ἃς κα-
τεῖχον τὸ πρὶν, * Θεὸς ὅν ἀνέστησε. * Δόξα, Κύριε, τῷ σταυρῷ
σου * καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Τῇ μέρον ὁ ἄδης στένων βοᾷ. * Κατελύθη μου ἡ ἔξουσία· *
ἐδεξάμην γάρ θυητὸν, * ὥσπερ ἔνα τῶν θανόντων, * καὶ τοῦτον
κατέχειν * ὅλως οὐκ iσχύω, * ἀλλὰ πολλῶν μετὰ τούτου ἀφαιρεύ-
μαι, * ὃν ἐβασιλεύων * ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰώνας, * ἀλ-
λὰ οὗτος ἴδου πάντας ἐγείρει. * Δόξα, Κύριε, τῷ σταυρῷ σου *
καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Τῇ μέρον ὁ ἄδης στένων βοᾷ. * Κατεπόθη μου τὸ χράτος, * ὁ
Ποιμὴν ἐσταυρώθη * καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν. * ὥνπερ ἐβασι-
λεύων, * ἐσπέρημαι, * καὶ οὓς κατέπιον iσχύσας * πάντας ἔξήμε-
σσα· * ἔκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς· * οὐκ iσχύει τοῦ θανά-
του τὸ χράτος. * Δόξα, Κύριε, τῷ σταυρῷ σου * καὶ τῇ ἀναστά-
σει σου. Δευτεροῦντες τὸ ἔν. Δόξα. * Ηγος πλ. 3'.

Τῇ μέρον μυστικῶς * ὁ μέγας Μωϋσῆς * προδιετυποῦτο λέ-
γων· * Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς * τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· *
τοῦτο γάρ ἐστι * τὸ εὐλογημένον Σάββατον· * αὕτη ἐστὶν * ἡ
τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, * ἐν ᾧ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ * ὁ Μονογενῆς Τίὸς τοῦ Θεοῦ, * διὰ τῆς κατὰ τὸν
θάνατον οίκονομίας * τῇ σαρκὶ σαββατίσας, * καὶ εἰς ὃ ἦν *
πάλιν ἐπανελθών· * διὰ τῆς ἀναστάσεως * ἐδωρήσατο ἡμῖν * ζωὴν
τὴν αἰώνιον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. * Ηγος α'.

Τῇ μέρον δόξαν, * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν * καὶ
τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσω-
μεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα * καὶ
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· * αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς *
καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· * αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας κα-
θελοῦσα, * εἰρήνην ἀντεισῆξε * καὶ τὸ βασιλεῖον ἡνέψε. * Ταύ-
την οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, * ὑπέρμαχον
ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * Θαρσείτω τοίνυν, *
Θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ, * καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, *
ὡς παντοδύναμος.

Εἰτοῦς μετὰ τοῦ Ἐύαγγελίου. Φῶς ιλαρόν. Προκείμενον οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς, Σοφίᾳ. Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης τῶν Ἀναγνωσμάτων.

'Ανάγνωσμα α'.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ιν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς. Καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. Καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύχτα. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζων ἀνα μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. Καὶ ἐγένετο οὖτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερεόματα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερεόματα οὖτων· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. Καὶ ἐγένετο οὖτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥρθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν ξηρὰν γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὕδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρων σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον πειοῦν καρπὸν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο οὖτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρων σπέρμα μετὰ γένος καὶ καθ' ὄμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον πειοῦν καρπὸν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

'Ανάγνωσμα β'.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ξ'. 1.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ, σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφως ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα

αύτοῦ ἐπὶ σὲ ὄφθησεται· καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτὶ σου,
καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἀρον κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς σου,
καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μα-
χρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὄμβων ἀρθήσονται. Τότε ὁψῆ
καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ
πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἔθνων καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσι σοι ἀγέλαι
καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Ναδίαμ καὶ Γαιφά. Πάν-
τες ἔχ Σαβᾶ ἥξουσι φέροντες χρυσὸν, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ
τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται· καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κη-
δάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαϊώθ ἥξουσι, καὶ ἀνενεχθήσεται
δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου
δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡτεὶ περι-
στεραὶ σὺν νοσοῖς ἐπ' ἐμέ; ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα
Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μαχρόθεν καὶ τὸν
ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα
Κυρίου τὸ ἄγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.
Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὄργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ
διὰ ἔλεον ἡγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ
παντός· ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς
σὲ δύναμιν ἔθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγαμένους. Τὰ γὰρ ἔθνη
καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐδουλεύσουσι σοι, ἀπολοῦνται· καὶ τὰ
ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Διβάνου πρὸς σὲ
ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἀμάδα δοξάσαι τὸν τό-
πον τὸν ἄγιον μου. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ
ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ πόλις
Σιών ἄγιον Ἰσραὴλ· διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλειμμένην καὶ
μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα
αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. Καὶ θηλάσσεις γάλας ἔθνῶν,
καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ
σῶζων σε καὶ ἔξαιρούμενός σε, Θεὸς Ἰσραὴλ.

·Ανάγνωσις γ'.

Τῇς Ἑξάδος τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 1.

Ἔπει δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτου λέ-
ψιῶν· Ο μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτος ἐστιν ὑμῖν ἐν
τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Αάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραὴλ λέγων· Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἔκα-
στος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν, ἔκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν.
Ἐὰν δὲ ὀλιγωστοὶ ὄσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὕστε μὴ εἶναι ίκανοὺς εἰς

πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἔσυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἔκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον. Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. Καὶ ἔσται ὑμῖν διατετρηγμένον ἔως τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλήθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἐσπέραν. Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταῦρῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἔσται φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτη ὅπτὰ πυρὶ, καὶ ἀζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδωνται. Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὡμὸν, οὐδὲ ἡψηγμένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ ὅπτὰ πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. Οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἔως πρωΐ, καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἔως πρωΐ ἐν πυρὶ κατακαύσετε. Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· Πάσχα ἔστι Κυρίω.

'Ανάγνωσμα δ'.

Ιησοῦς τείχες Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· Κανάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβῃ ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσῖς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὑρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσῖς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσῖς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύσιον μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ τὸ πλοῖον ἐχινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνεβόησαν ἔκαστος πρὸς τὸν Θεόν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε, βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὐτῇ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Καὶ ἐβαλον κλήρους, καὶ ἐπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Απάγγειλον τὸν τίς σου ἡ ἐργασία ἔστι, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ-

ποίας χώρας καὶ ἔκ ποίου λαοῦ εἰ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφωβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἔχει πρωσάπου Κυρίου ἡν φεύγων, ὅτι ἀπῆγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἀρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἡδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· Μῆδαμώς, Κύριε· μηδ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μηδ δῆθ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβιούλου πεποιήκας. Καὶ ἐλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφωβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. (Κεφ. Β'. 1.) Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἡν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἥδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ πισταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διηλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ἀπῶσμαί εἴξ ὄφθαλμῶν σου· ἀρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου; περιεχύθη μοι ὕδωρ ἔως ψυχῆς, ἀβύσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὄρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἡς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάποιοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθερὰ ζωῆς μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἐλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἄγιον σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ φευδῆ, ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσσως καὶ ἐξομοιογήσσως θύσω σοι, ὃσα ηὔξαμην, ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. (Κεφ. Γ'. 1.) Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· Ἀναστῆθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν

μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα· τὸ ἔμπρωσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, καθά ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὥστε πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε πορείαν ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκῆρυξε καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευῆ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύταντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἔως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἡγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευῆς καὶ ἔξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀρ' ἐσυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη τῇ Νινευῇ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεόν ἔκτενῷς· καὶ ἀπέστρεψαν ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀπεστρέψει ἐξ ὅργης θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πωνηρῶν· καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἡ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. (Κεφ. Δ'. 1.) Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην, καὶ συνεγύθη· καὶ προσηγύθατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Κύριε, οὐχ οὔτε οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέρθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἐγνωστοὶ σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἔχ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἔως οὐ ἀπίδη τι ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιάνων περάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαράν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολόκυνθαν, καὶ ἀπεξῆράνθη. Καὶ ἐγένετο ἀμέτῳ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πεύματι καύσωνι συγκαίσοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ

Ίωνα· καὶ ὡλιγοψύχησε καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἡ ζῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφέδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· Σφέδρα λελύπημαι ἐγὼ ἔως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἡς οὐκ ἔκακοπάθησας ἐπὶ αὐτὴν, καὶ οὐδὲ ἔξερθεψας αὐτὴν, ἡ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾧ κατοικοῦσι πλείους ἡ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἡ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

'Ανάγνωσμα ε'.

Ιησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 10.

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Πάσχα τῇ πεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχῷ, ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔξελιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φινέκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡν 'Ιησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὄφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥωμφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ προσελθὼν 'Ιησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἰ ἡ τῶν ὑπεναντίων; Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἔγὼ Ἀρχιστάτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Καὶ 'Ιησοῦς ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί πρωτάσσεις τῷ σῷ οἰκετῇ; Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιστάτηγος Κυρίου πρὸς 'Ιησοῦν· Λύσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ὃ νῦν ἐστηκας ἐπ' αὐτοῦ ἄγιός ἐστι.

'Ανάγνωσμα σ'.

Τρίτη Εξόδου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 20.

Εξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σωχχῶθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθώμ παρὰ τὴν ἔρημον. Ο δὲ Θεὸς ἤγειτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στῦλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν· τὴν δὲ νύκτα ἐν στῦλῳ πυρός. Οὐκ ἔξελιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς, ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός. (Κεφ. ΙΔ'. 1.) Καὶ ἐλαλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Λαλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπέδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσων Μαγδῶλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἔξεναντίας Βεελσεπρῶν· ἐνώπιον αὐτῶν

στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἔρει Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. Ἐγὼ δὲ σχληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὥπιστα αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώστωνται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐποίησαν οὕτως. Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν· Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; Ἐζευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ' ἐαυτοῦ· καὶ λαβὼν ἔξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. Καὶ ἐσκληρύνει Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὥπιστα τῶν υιῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὥπιστα αὐτῶν, καὶ εὑρώσαντας αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἄρματα Φαραὼ, καὶ οἱ ἵπποι, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἔξεναντίας Βεελσεπρών. Καὶ Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὄφθαλμοῖς ὄρωσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὥπιστα αὐτῶν, καὶ ἐφεβήθησαν σφόδρα. Ἀνεβόήσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἔξῆγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐπείησας ἡμῖν, ἔξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου; οὐ τοῦτο ἡν τὸ ρῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες· Πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Εἴπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· Θαρσεῖτε, στήτε καὶ ὄρατε τὴν σωτηρίαν, τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἡν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γάρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἴδειν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. Εἴπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Τί βοῶς πρὸς μέ; λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν· καὶ σὺ ἐπαρον τῇ ράβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ρήξον αὐτὴν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ιδού, ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὥπιστα αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς

ἄρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἔγω εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξῆρε δὲ ὁ Ἀγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν οὐτῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὅπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐστη ἐκ τῶν ὅπισω αὐτῶν. Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἐστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διῆλθεν ἡ νύξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα. Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπῆγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ἔηραν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοί Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ἔηρον· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Καὶ κατεδίωκαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὅπισω αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἵππος Φαραὼ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἄρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι· Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· ὁ γάρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγύπτίους. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἐκτεινόν τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπεπορευομένους ὅπισω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. Οἱ δὲ υἱοί Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ἔηρας ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Καὶ ἐρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἡ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαός τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ, καὶ Μωυσῆ τῷ θεράποντι αὐτοῦ. (Κεφ. ΙΕ'. 1.) Τότε ἦσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοί Ἰσραὴλ τὴν ψόδην ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν λέ-

γοντες· Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής ἐγένετο μοι· εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἀρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡςεὶ λιθος. Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ισχύ· τι δεξιά σου χείρ, Κύριε, ἔθρασσεν ἔχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὄργην σου, κατέφαγεν αὐτούς ὡς καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖγος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἔγχθρος· Διώξας καταλήψημαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου· ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς δομοίς σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς δομοίς σοι; δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῇ· ὡδρίγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλύτρωσα· παρεκάλεσας τῇ ισχύ σου εἰς κατάλυμα ἄγιον σου. Ἡκουσταν ἔθνη, καὶ ὡργίσθησαν· ὡδῆνες ἐλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιέμ. Τότε ἔσπευσαν ἥγεμόνες· Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἐλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπιπέστοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἔως παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὴν καταφύτευσον αὐτούς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἑταμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, ἀγίασμα, Κύριε, ὃ ητοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔπι. Ὁτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραὼ σὸν ἄρματαν καὶ ἀναβάτας εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ οἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἀνάγνωσμα ᷂.

Προφητείας Σοζονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 8.

Τάδε λέγει Κύριος· Ὕπόμεινόν με εἰς ἡμέραν ἀναστάσεως μου Τεις μαρτύριον· διὸ τὸ χρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἔθνων, τοῦ εἰσδόξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαις ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὄργην θυμοῦ μου· διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. Ὁπ-

τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπιχαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δούλευειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἔνα. Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου· οἵσουσι θυσίας μοι. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ οὐ μὴ καταισχυνθῆς ἐξ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὃν τὸ σέβησας εἰς ἐμέ· διτὶ τότε περιελῶ ἀπὸ σού τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν μου. Καὶ υπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῦν καὶ ταπεινὸν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὄνόματος Κυρίου οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ πωιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔχοβῶν αὐτούς. Χαῖρε, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωται σε ἐξ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέπι.

· Ἀνάγνωσμα η'.

Βασιλειῶν Γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 8.

Ἐγ γένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιού· Ἀνάτηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας· ίδού, ἐντέταλμαι ἔκει γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἤλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ίδού, ἔκει γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόησεν ὅπεισα αὐτῆς Ἡλιού, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Δάβε δὴ μοι ὀλίγον ὄδρωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὅπεισα αὐτῆς Ἡλιού καὶ εἶπεν· Λήψῃ δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγχρυφίας, ἀλλ' ἡ ὅσον δράξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὄδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ίδού, ἐγὼ συλλέξω ὄδύ ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι· καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἡλιού· Θάρσει, εἰσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἔκειθεν ἐγχρυφίαν μικρὸν, καὶ ἔξοσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ. "Οτι τάδε λέγει Κύριος· Ἡ ὄδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐχλειψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονήσει ἔως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε, καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτος καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἡ ὄδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ

έλαίου οὐχ ἡλαττονήθη, κατὰ τὸ φῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιού. Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἡρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς χωρίας τοῦ οἰκου· καὶ ἦν ἡ ἀρρώστια αὐτοῦ χραταιὰ σφόδρα, ἔως οὐχ ὑπελειφθῇ ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπε πρὸς Ἡλιού· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς μὲ τοῦ ἀναμνήσαι αἰδικίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλιοὺ πρὸς τὴν γυναικαν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήγεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ υπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἔκει, καὶ ἐκοιμιστεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοὺ καὶ εἶπεν· Οἱ μοι, Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἣς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπιστραφῆτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν. Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον. Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ υπερῷου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλιού· Βλέπε, ζῆ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιού· Ἰδού, ἔγνωκα ὅτι σὺ ἀνθρώπος Θεοῦ, καὶ ρήμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Αγρίνιος θεός

Προστατείας Ήσαΐου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΞΑ'. 10.

Α γαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἴματα τοιν σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφρεσύνης· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησε με κόσμιω. Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων. (Κερ. ΕΒ'. 1) Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἵνας ἀν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπάς καυθήσεται. Καὶ ὅψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὄντα μάσει αὐτό. Καὶ ἔση στέφανος καᾶλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ἔτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοι, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ νεῖοι σου· καὶ ἐσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται· νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοι.

'Ανάγνωσις ί.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσια.

Κεφ. ΚΒ'. 1.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα, ὃ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ,
 οὐκαντὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ.
 Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν οὗτον σου τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἡγάπησας, τὸν
 Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε
 αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὅλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρέων, ὃν ἂν σοι εἴπω.
 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρῶτον, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέ-
 λαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παιδίας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν οὗτον αὐτοῦ·
 καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὅλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἦλθεν
 ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ
 ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μα-
 χρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ
 μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδίόνι μιλεύσομεθα ἔως ὥδε,
 καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμάς. Ἐλαβε δὲ Ἀβραὰμ
 τὰ ξύλα τῆς ὅλοκάρπωσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ οὐρῷ αὐ-
 τοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χειρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ
 ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἄντρες. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πα-
 τέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ο δὲ εἶπε· Τί ἐστι, τέκνον; Εἶπε δὲ· Ἰδοὺ
 τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι· τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὅλοκάρπωσιν;
 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ· Ο Θεὸς ὅφεται· ἐσαυτῷ πρόβατον εἰς ὅλοκάρ-
 πωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἀμαρτίαν ἦλθον ἐπὶ τὸν
 τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ
 θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν
 οὗτον αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύ-
 λων. Καὶ ἔξετεινεν Ἀβραὰμ τὴν χειραν αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μά-
 χαιραν, σφάξαι τὸν οὗτον αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυ-
 ρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ· Ο δὲ εἶ-
 πεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Μή ἐπιβάλῃς τὴν χειρά σου ἐπὶ τὸ
 παιδίόνι, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γάρ ἔγνων, ὅτι φω-
 βῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω του οιοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ
 δι· ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε,
 καὶ ἴδού χριὸς εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων.
 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν χριὸν, καὶ ἀνήγνεγκεν αὐ-
 τὸν εἰς ὅλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ οὐροῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν
 Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι
 σήμερον· Ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὄφθη. Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυ-
 ρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων· Κατ' ἐμαυ-
 τοῦ ὄμωσα, λέγει Κύριος, οὐ εἶνεκεν ἐποίησας τὸ ρῆμα τοῦτο,

καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ χληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐιμῆς φωνῆς.

'Ανάγνωσμα ια'.

Πρωρητείας Ἡσαίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΞΑ'. 1.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὐ εἰνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέ με ιάσασθαι τοὺς συντετριμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἀφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σπόδου, ἀλειμμα εὑρρεσύνης τοῖς πενθοῦσιν, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ χληρήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οιχοδομήσουσιν ἑρήμους αἰώνιας, ἔξηρημαμένας πρότερον ἔξαναστήσουσι, καὶ καινοῦσι πόλεις ἑρήμους, ἔξηρημαμένας εἰς γενεάς. Καὶ ηὔσουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πράξατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀρρεῖρες καὶ ἀμπελουργοί· ύμεις δὲ ἵερεῖς Κυρίου χληρήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἴσχὺν ἔθνων κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Οὕτως ἔχ δευτέρας χληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὑρρεσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. 'Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίως, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρματα ηὐλογημέναν ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὑρρεσύνη εὑρρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

'Ανάγνωσμα ιβ'.

Βασιλεῶν Δ'. τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 8.

Εγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ικανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· 'Ιδοὺ δὴ, ἔγνων ὅτι ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ ἄγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερφῶν τόπον μικρὸν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν

τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔκλινεῖ ἔκει. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἔκει, καὶ ἔξεκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ ἔκοιμήθη ἔκει. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζό τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Κἀλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἔκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν· Ἰδού, ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαι σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκώ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζό· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; Καὶ εἶπε Γιεζό τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνήρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ ἔκάλεσεν αὐτὴν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιειληφυῖσα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μή, κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ως ἡ ὥρα ζῶσα, ως ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισαιέ. Καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡ νίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου! καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔκοιμηθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἔως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἔκοιμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἔκάλεσε τὸν ἀνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δή μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἔως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, πορεύου, μὴ ἐπίσχης μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἶπω σοι· Δεῦρο, καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἤλθεν ἔως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ ἐρχομένην αὐτὴν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζό τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἰδού δὴ ἡ Σωμανίτις ἔκεινη. Νῦν δράμε εἰς ἀπαντήν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς· Ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἤλθε πρὸς Ἐλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἡγιεισε Γιεζό ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ἀφες αὐτήν· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλε μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μή ἡτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα· Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; Καὶ

εἶπεν Ἐλισαίε τῷ Γιεζὶ· Ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὔρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτὸν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῆ Κύριος· καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη, Ἐλισαί, καὶ ἐπορεύθη ὥπερ αὐτῆς. Καὶ Γιεζὶ διηλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ τὴν φωνὴν καὶ οὐκ ἦν ἀχρόατις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῆγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἡγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαίε εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἴδω, τὸ παιδάριον τεθνήκος κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαί εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηγένετο πρὸς Κύριον. Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σάρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἔως ἐπτάκις, καὶ ἦνοικε τὸ παιδάριον τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαίε πρὸς Γιεζὶ καὶ εἶπε· Καλέσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαίε· Λάβε τὸν οἶκον σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐλαβε τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν.

Ἀνάγνωσμα ιγ'.

Ιησοῦς τῷ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΕΓ'. 11.

Τιάδε λέγει Κύριος· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἔστιν ὁ θεῖς ἐν αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον; ὁ ἄγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; Κατίσχυσεν ὑδωρ ἀπὸ πρώσωπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. Ἡγαγεν αὐτοὺς δι' ἀβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἡγαγες τὸν λαόν σου, ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἄγιου σου καὶ δόξης σου· ποῦ ἔστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἴσχυς σου; ποῦ ἔστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἰ πατήρ ἡμῶν, ὃν Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ

σὺ, Κύριε, πατήρ ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τό ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἔστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὅρους τοῦ ἄγίου σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἥρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. (Κεφ. ΞΔ'. 1.) Ἐὰν ἀνοιξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη, καὶ ταχήσονται, ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήξεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνυμά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται, ὅταν ποιῆς τὰ ἐνδόξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη. Ἀπὸ τοῦ αἰώνος οὐκ ἤκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὄφθαλμοι ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλήρη σοῦ, καὶ τὰ ἔργα σου, ἢ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται.

'Ανάγνωσμα ιδ'.

Προφῆτείας Ἰερεμίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΛΗ'. 31.

Ι δοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ιούδᾳ διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέψαν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος. "Οτι αὐτῇ ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ· Μετὰ τὰς ἡμέρας ἔκεινας, φησὶ Κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσι με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἔως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

'Ανάγνωσμα ιε'.

Προφῆτείας Δαυΐδ τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Ἐ τους ὄχτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήγεων ἔξηκοντα, εὔρος αὐτῆς πήγεων ἔξι· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βασιλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους, καὶ τοὺς

ἐπ' ἔξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἔγκαινια τῆς εἰκόνος. Καὶ συνήθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοί, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἔξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἔγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἃς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος, καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ίσχύ: Ὦ μὲν λέγεται λαοῖς, φυλαῖ, γλώσσαι, ἢ ἀν ὥρᾳ ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἢ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ὡς ἀν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοὶ, φυλαῖ, γλώσσαι, προσεκύνονταν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἢ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ· Βασιλεὺ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σὺ, βασιλεὺ, ἔθηκας δόγμα, πάντας ἀνθρωπον, ὡς ἀν ἀκούση τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεὺ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἢ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀλλοῦ, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἢ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὡς ἀν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἢ ἐποίησα· ἐάν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἔστι Θεὸς, ὃς ἔξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ὅρματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι. Ἐστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, φὴ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἔξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιο-

μένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνῃ, ἢ ἐστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμῷ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίας, ἵνα οὐ εἰς τέλος ἐκκαῆ. Καὶ ἄνδρας ἴσχυροὺς ἴσχυτε εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσιν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπει τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσγυεν· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστάς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὗτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν.

Ἔγ ύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. "Οτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖα. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐπόιησας κατὰ πάντα, ἀ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. "Οτι ἡμάρτομεν καὶ ἡνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντελῶν σου οὐκ ἡκούσαμεν οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἔχθρῶν ἀνόμων καὶ ἔχθιστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις τε. Μή δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου· καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἄγιόν σου, οἵς ἐλαλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. "Οτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ

τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὄλοχαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπώσαι ἐναντίον σου καὶ εὔρειν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν· ὡς ἐν ὄλοχαυτώσει χριῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀρὸν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιον σου σύμερον, καὶ ἔκτελέσαι ὅπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοι. Καὶ νῦν ἔξακολουθοῦμεν ἐν ὄλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἑλέους σου. Καὶ ἔξελον ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δός δόξαν τῷ ὄνόματί σου, Κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἴσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεός μόνος καὶ ἐνδόξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτούς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν, καὶ στιππύον καὶ κληματίδια. Καὶ διεχειτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα· καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εύρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἀγγελος Κυρίου συγκατέβη ἀμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξεπίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἦψατο αὐτῶν τὸ κεθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηγνώχλησεν αὐτοῖς. Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἔξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ηὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Ἐύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς ἑκαὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυμνούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄνιστάμεθα ἐνταῦθα, καὶ ψάλλομεν εἰς

Ἡχὸν πλ. β'.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον· Τμνον· ἡμεῖς δὲ μεθ' ἔκαστον τῶν στιγμῶν αὐτῶν, φάλλομεν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ.

ΤΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ Γ. ΠΑΙΔΩΝ.

Εύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοῖς αἰῶνας.

Εύλογεῖτε, ἄγγελο! Κυρίου, οὐρανο! Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπεριψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, πᾶς ὅμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κυρίον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κυρίον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ, Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, θάλασσαι καὶ ποταμοί, αἱ πηγαὶ, κήπη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὄδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εύλογεῖτε, Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, Ἀνανία, Ἄζαρία, Μισαὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εύλογοῦμεν Πατέρα, Γιὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερψυχοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εύλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰ οὖτως Συναπτὴ μικρὰ, καὶ μετ' αὐτήν, ἀντὶ τοῦ Τριτάγιου.

"Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ψαλμὸν τοῦ Δαβὶδ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

'Ηχος πλ. α'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στήγη. Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Κ'. 3.

Ἄδελφοι, ὅτοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάρημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ημεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γάρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ήμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ήμας τῇ ἀμαρτίᾳ. Ο γάρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γάρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ήμῶν.

Ἄλληλοινα σὺ φάλλεται, ἀλλ᾽ εὐθὺς φάλλοιμεν τὸν παρόντα Στίχον, εἰς

Πίχον βαρύν.

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν φάλλοιμεν καὶ ἐν ἐνάστῳ τῶν ἐποιέντων Στίχων τοῦ Ψαλμοῦ πάτε., λεγομένων παρὰ τοῦ Ἀγαγγώτου χύνα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοὺς διακρινεῖ.

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Εώς πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Κρίνατε ὄρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ βύσασθε αὐτὸν.

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆχαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Ἐγώ εἶπα· Θεοί ἐστε καὶ υἱοί· Γψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποδημήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
·Ανάστα, ὁ Θεός, χρέον τὴν γῆν κτλ.

Εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον·

·Οψὲ σαββάτου. Τέλος· ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀμήν.
Καὶ καθεξῆς ἡ θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβίκου, φᾶλλεται· τὸ παρὸν Τροπάριον.

·Ηχος πλ. α'.

Συγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, * καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, * καὶ μηδὲν γῆνον ἐν ἐσυτῇ λογιζέσθω. * ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλεύοντων * καὶ Κύριος τῶν χυρεύοντων * προέρχεται σφαγιασθῆναι, * καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς * προηγοῦνται δὲ τούτου * οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων * μετὰ πάσης Ἀρχῆς * καὶ Ἐξουσίας, * τὰ πολυσόμματα Χερουβίμ * καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφίμ, * τὰς ὄψεις καλύπτοντα * καὶ βοῶντα τὸν ὥμνον. * ·Αλληλούϊα, * ·Αλληλούϊα, * ·Αλληλούϊα.

Κοινωνικόν. ·Ηχος δ'.

·Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. ·Αλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, διδοται τὸ κατακλαστὸν ὑπὸ τοῦ Ιερέως· εἰδούσι τοῦ γένεται· ἡ εὐλόγησις τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. ·Ορείλει δὲ ἔχειν ἀκριβεῖαν ὁ Ἐκκλησιάρχης, ἵνα, ὅταν ἀπολύτῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Λειτουργίας, ὑπάρχῃ ὡρα β'. τῆς νυκτός. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, οὐκ ἐξεργόμεθα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθημαθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν· καὶ εἰσέρχεται ὁ Κελλαρίτης, καὶ ἐπιδιδωτι τοῖς Ἀδελφοῖς ἀνὰ κλάμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνὰ ἐξιγάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς χρασοβολεύοντος οἴνου. Ἡμῶν δὲ διακλησιμένων, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ φύάται ἡμᾶς, ἀπτει ὁ Κανδήλαπτης πάσας τὰς κανδήλας τού· Ναοῦ· καὶ ἐξεργόμενος χρούει τὸ σῆμαντρον· καὶ ἴσταται ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἀνάγνωσιν· εἰτα ἀργόμενος τῆς Πλανητίδος, ὡς ἔπειται.

Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ιερέως, λέγομεν τὸ Τριτάγιον, καὶ τὰ λοιπά· Δεῦτε, προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Εἶτα φάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ μεγάλου Σαββάτου. Λέγομεν τοὺς Εἰρυσός ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τριτάγια ἀνὰ δ'. ἀπὸ γ'. Ωδῆς· Καθισμα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, Τὸν τάφον τού, Σωτῆρα· καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Λόγον τοῦ ἀγίου Ἐπιθανόν. Τί τοῦτο; σήμερον σιγῇ πολλή; ή ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Χειροστόμου, τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην,

λόγους Ἀναστατίζουσι. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀναγνώσεως, ψάλλομεν τὰς ἑτέρας γ'. [Ωδές: ἀρ' ἔκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ μεγάλου Σεββατίου, Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας· ὄμοιος καὶ τὸν Οἶκον, Ὁ συνέχων τὰ πάντα. Εἰ] σύτος Ἀνάγνωσις καὶ τὰς ἑτέρας λοιπὰς γ'. [Ωδές. Μετὰ δὲ τὴν ἐντάξην, Τρισάριον, καὶ τὸ Απόλυτικον, Ηχος β'. Ὁτε κατῆλθες.] Εκπενής καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΑΓΩΡΙΚΑ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ,
Τῇ ΑΓΙᾳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῇ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

"Τριαδικοί.

Αιωναῖς μορφώσεσι * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * πρὸς νοεράν
καὶ ἄϋλον * ἀναγόμενοι ἔννοιαν, * καὶ τρισαγίω μελῳδήματι *
τρισυποστάτου Θεότητος * δεχόμενοι ἔλλαμψιν, * χερουβικῶς
βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· * "Ἄγιος, "Ἄγιος, * "Ἄγιος εἶ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψί-
στοις βοήσωμεν, * τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον. * "Α-
γιος, "Άγιος, * "Άγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ξεγερθέντες τοῦ ὑπνου * προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, * καὶ τῶν
Ἄγγέλων τὸν ὑμνον * βοῶμεν σοι, δυνατέ· * "Άγιος, "Άγιος, *
"Άγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ Φωταγωρικῇ.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, * τὴν ψυχήν μου καθάρισον *
ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, * καὶ
σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΙΧΟΝ.

"Γυνει Τριαδίκοι.

Πάντες ἄνω Δυνάμεις * μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, * ἐπινίκιον ὑμνον * προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ήμᾶς.

Δόξα.

Ἄκτιστε φύσις, * η τῶν ὅλων δημιουργὸς, * τὰ χεῖλη ήμῶν Λάνοιξον, * ὅπως ἀναγγέλλωμεν * τὴν αἰνεσίν σου βοῶντες· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν.

Καὶ νῦν.

Πτής χλίνης καὶ τοῦ ὑπνου * ἔξηγειράς με, Κύριε· * τὸν νοῦν μου φώτισον * καὶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον, * εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγίᾳ Τριάς· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Τοῦ φῶς σου τὸ ἀΐδιον * ἔξαπόστειλον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ φώτισον τὰ ὅμματα * τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΙΧΟΝ.

"Γυνει Τριαδίκοι.

Τριάς ὁμοούσιε * καὶ ἀδιαίρετε, * Μονάς τρισυπόστατε * καὶ συναείδει, * σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων * τὸν ὑμνον βωῶμεν· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν.

Δόξα.

Πατέρας ἄναρχον, * Γίὸν συνάναρχον, * Πνεῦμα συναέδιον, * Θεότητα μίαν * χερουβικῶς δοξολογεῖν * τολμῶντες, λέγομεν· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτής ἐπελεύσεται, * καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· * ἀλλὰ φόβῳ κραξέωμεν * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ήμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

"Γρυνοι Τριαδικοι.

Των νοερῶν σου Δειπτουργῶν * προσφέρειν οι θυητοὶ * τὸν ὅμνον τολμῶντες, λέγομεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων * ἐν οὐρανῷ, * καὶ σπάσεις φόβῳ βρῶ ἀνθρώπων * ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐπινίκιον ὅμνον * προσφέρομεν σοι, ἀγαθέ· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, * καὶ σὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * χερουβικῶς δοξολογεῖν * τολμῶντες, λέγομεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, * τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν * ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Λ'. ΗΧΟΝ.

"Γρυνοι Τριαδικοι.

Τυμνφδίας ὁ καιρὸς * καὶ δεήσεως ὥρα· * ἔκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες * τὰ νοερά σου στρατεύματα, * Τριάς ἄναρχε, * στόμασιν ἀναξίοις βοῶμεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χώρηθεις, * καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, * σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, βοῶντας σοι. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φωτοδότα Κύριε, * ἔξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΔ. Β'. ΗΧΟΝ.

"Τριάδικοι.

Παριστάμενα φόβῳ * τὰ Χερουβίμ, * ἔξιστάμενα τρόμῳ * τὰ Σεραφίμ * τὸν τρισάγιον ὑμνον προσφέρει * ἀσιγήτῳ φωνῇ * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Λ σωμάτοις σπόμασιν, * ἀσιγήτοις δοξολογίαις * τὰ Εξαπτέρυγα ἀδουσί σοι * τὸν τρισάγιον ὑμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν. * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χειλεσιν * αἰνον σοι ἀναπέμπομεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα * ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, * καὶ τῶν Αγγέλων τὸν ὑμνον βοήσωμεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Π ροστασίαις, Κύριε, * τῶν Ασωμάτων, * κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ φῶς σου τὸ ἀτίσιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

"Τριάδικοι.

Ο ύψιστη δυνάμει * χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, * καὶ θεῖκῇ τῇ δόξῃ * ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, * πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χειλεσιν * αἰνον σοι ἀναπέμποντας. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Ως ὑπνον τὸν ὄχνον * ἀποθεμένη, ψυχὴ, * διόρθωσιν πρὸς αἵνεσιν * δεῖξον τῷ Κριτῇ, * καὶ ἐν φόβῳ βόησον. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀκροσίτῳ Θεότητι, * τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι * τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον * ἀναπέμποντες αἰνον, * μετὰ φόβου βοήσωμεν. * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Α ιέγειρόν με, Κύριε, * πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, * καὶ δίδαξέν με τὸ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου, "Αγιε, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * καὶ σώσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΉΑ'. Δ'. ΙΧΟΝ.

"Τρινοὶ Τριαδικοὶ.

Τρις σύρσενὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, * ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, * καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, * ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἰνον· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ημῶν, * προστασίας τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ημᾶς.

Δόξα.

Πρὸν σε μὴ τολμῶντα * τὰ Χερουβῖμ, * ἵπταμενα κραυγάζει * ἀλαλαγμῷ * τὸ ἔνθεον μέλος * τῆς τρισαγίας φωνῆς· * σὺν αὐτοῖς καὶ ημεῖς βοῶμεν σοι· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ημῶν, * προστασίας τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ημᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐπ' απακαμπτόμενοι τῷ πλήθει * τῶν πταισμάτων ημῶν, * καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὑψει σου, * τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, * μετὰ Ἀγγέλων τὸ ὑμνον βοῶμεν σοι· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ, ὁ Θεὸς ημῶν, * προστασίας τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ημᾶς.

Τὸ Φωταγγωγικόν.

Ἄως ὑπάρχων, Χριστὲ, * φώτισόν με ἐν σοι, * προστασίας τῶν Ἀσωμάτων * καὶ σῶσον με.

Ιττέον, ὅτι ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Φωταγγωγικοῖς, λέγομεν εἰς τὰ τέλη τούτων ἀβέβαιον.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίας, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείας, Κύριε, τοῦ Προδρόμου, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Ημέρας.

Δυνάμει, Κύριε, τοῦ Σταυροῦ σοῦ, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Ημέρη.

Πρεσβείας, Κύριε, τῶν Ἀποστόλων, * καὶ σῶσον με.

Τῷ Συζύγῳ λέγομεν αὐτὸν δίς.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείας, Κύριε, τῶν Ἀγίων σου, * καὶ σῶσον με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείας, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, * καὶ σῶσον με.

ΣΤΙΧΙΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ,

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ, ΘΕΟΤΟΚΙΑ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ, ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ,
ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΘ' ΟΔΗΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ.

ΗΧΟΣ Α'.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν στίχους ἵ. καὶ ψάλλομεν
Στιγμὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου δ'. καὶ τοῦ Τριψιδίου γ'.
καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγμὰ κατανυκτικά. Ηγος α'.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου, Σωτήρ, *
καὶ δεινῶς βεβύθισμαι * ταῖς πλημμελείαις μου, * δός μοι χεῖρα,
σῶσον με, * ως τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Οτι ἔννοιαις πονηραῖς * καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι, Σωτήρ, *
λογισμόν μοι δώρησαι * ἐπιστροφῆς, ὁ Θεός, * ἵνα κράζω· Σῶσον
με, * εὐεργέτα ἀγαθὲ, * καὶ ἐλέησόν με.

Αλλος σε κόσμος, ψυχὴ, ἀναμένει, * καὶ Κριτής * τὰ σὰ μελ-
λων δημοσιεύειν χρυπτὰ * καὶ δεινά· * μή οὖν ἐμμείνης τοῖς
ώδε, * ἀλλὰ πρόθιασσον βοῶσα τῷ Κριτῇ· * Ὁ Θεός, ιλάσθητί
μοι, * καὶ σῶσον με.

Μή ἀποδοκιμάσῃς με, Σωτήρ μου, * τῇ ραθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας
συνεχόμενον· * διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, *
καὶ τοῦ σου ἀμπελῶνος * ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, * δω-
ρούμενός μοι * τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν * καὶ τὸ μέγε
ἔλεος.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμὰ ηὐλογίαν τοῦ Ψαλτῆρίου,
Καθίσματα Κατανυκτικά. Ηγος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι
εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ, * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρω-
πίαν σου κράζω. * Ὁ Θεός, ιλάσθητί μοι, * καὶ σῶσον με.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ποὺς ὁ δίκαιος μόδις σώζεται, * ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀμαρτωλός; * τὸ βάρος * καὶ τὸν καύσωνα τῆς ήμέρας * οὐκ ἐβάστασα. * τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν * συναρθίμησόν με, ὁ Θεός, * καὶ σῶσον με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίων.

Οαῦμα θαυμάτων, * κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγαλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως * καὶ ἔτεκες ἀφράστως, * ὃν ταξιαρχίαι· Ἀγγέλων * ὅρᾶν οὐ δεδύνηνται. * αὐτὸν, Θεοτόκε, ικέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν τούτην Κανόνις, λέγεται τὸ Μητροπολιτικόν, εἰς τούτην ἔγινε τὸ Μητροπολιτικόν. Εἰ δὲ ἔγινε, λέγεται τούτῳ οὐρανῷ μετὰ τῶν ἀνωτέρω Καθηγητῶν.

Αθλήσεως καύχημα * καὶ στεφάνων ἀξιωμα, * οἱ ἔνδοξοι ἀθλοφόροι * περιβέβληνται σε, Κύριε. * καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δυνάμει θείκῃ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. * αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * δώρησαι τῷν, ὁ Θεός, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιγμογίαν, Καθηγηταῖς Κατανυκτικά.

"Πάτερ α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικᾶς * διανοῖξαι μοι σπεῦσον· * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * κατηνάλωσα βίον. * εἰς πλοῦτον ἀδεπάνητον * ἀφερῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτήρ, * νῦν πτωχεύουσαν * μὴ ὑπερίδης καρδίαν. * σοὶ γὰρ, Κύριε, * ἐν κατανύξει κραυγάζω. * "Ημαρτόν σοι, σῶσον με.

Στίχ. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

"Οὐρανῷ.

Τὸ βῆμα σου φρικτὸν * καὶ ἡ κρίσις δικαία. * τὰ ἔργα μου δεινὰ, * ἀλλ' αὐτὸς, ἐλεῆμον, * προφθάσας με διάσωσον, * καὶ κολάσεως λύτρωσαι. * ῥῦσαι, Δέσποτα, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * καὶ ἀξιωσον * ἐκ δεξιῶν σου μὲ στήναι, * Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίων.

Συλλαβθοῦσα ἀφλέκτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * κεχαριτωμένη Θεοτόκε, * περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

(Ω) ε καλοὶ στρατιῶται * ὄμοφρόνως πιστεύσαντες, * τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, "Ἄγιοι, * προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον σταυρόν· * καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· * δόξα τῷ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν * πᾶσιν ιάματα.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχεῖογίαν, Καθισματα Σταυρώσιμα.
 Πίχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτῆρ.

(Ω) ρῶσα σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μῆτηρ * νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ * ἡ πλωμένον, ἐβόα· * Γιέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὐτῇ, * δι' ἣς ἐσώσας * τὸ τῶν χειρῶν σου, οἰκτίρμον, * πλαστούργημα, Δέσποτα; Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποῦ σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσκυνοῦμεν, φιλάνθρωπε, * ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. * Παράδεισον ἡνέῳδας, Σωτῆρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῇ, * καὶ τρυφῆς κατηξιώθη * ὄμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε. * Δέξαι, ὥσπερ ἔκεινον, καὶ ἡμᾶς * κραυγαζοντας· Ἡμάρτομεν * πάντες· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοκίον. "Ομοιον.

Πὸν "Ἀρνα ἐπὶ ξύλου * ἡ Ἀμνᾶς καθορῶσα * μετὰ ληστῶν μα-
 χροθύμως * σταυρούμενόν σε, Λόγε, * καὶ λόγχῃ κεντούμενον πλευρὰν, * ἡλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· * Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, * Γιέ μου, μυστήριον; πῶς καλύπτει * τάφος τὸν ἀπεριγραπτὸν Θεόν; * ἀφραστὸν τὸ τελούμενον! * μὴ με τὴν τεκοῦσαν ἔάσης, * Γιέ μου γλυκύτατε.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδὸν, τὸ Μαρτυρικόν.

Πὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, * ἀς ὑπέρ σοῦ ἐπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας * ιασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

ΤΗ ΗΜΕΡΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΩΝ.

Μετά τὴν α'. Στιγκορίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἡ/ς α'. Του λίθου σφραγισθέντος.

Τη σαγήνη τοῦ λόγου * τὰς πλοχὰς τῶν ρητόρων * οἱ ἄλιες τῷ καλάμῳ * τοῦ σταυροῦ ἀνατρέψαντες, * ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εύσεβῶς, * δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν. * διό σοι καὶ τὸν ὑμνον * τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν. * Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενεῷ. * δόξα τῷ ὀμοουσίῳ Πνεύματι. * δόξα τῷ δι' αὐτῶν * τὸν κόσμον φωτίσαντι.

Στιγκ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἄλιες, * ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, * πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοῶντων. * Κύριε, σῶσον τοὺς βασιλεῖς * καὶ τὴν πόλιν σου, * καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον * διὰ τῶν Ἀποστόλων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν * ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. * αὐτὸν, Θεοτόκε, ικέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ικετεύσωμεν πάντες. * αὐτοὶ γάρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἴτοισι. * καὶ πάντες προσέλθωμεν * πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως. * οὗτοι βρύσουσι * τῶν ιαμάτων τὴν χάριν. * οὗτοι φάλαγγας * ἀποστολοῦσι δαιμόνων, * ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

ΤΗ ΠΛΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΩΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγκορίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἡ/ς α'.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, * ἐπιστήθη ἡ δύναμις τοῦ ἔχθροῦ. * οὔτε γάρ Ἀγγελος, * οὐκ ἀνθρωπος, * ἀλλ' αὐτὸς, ὁ Κύριος, ἐσωσας ἡμᾶς. * δόξα σοι.

Στιγκ. Γνωῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ σταυροῦ * ἐν πολέμοις ἐδείχθη * πατὲ τῷ εύσεβῃ * βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, * ἀγῆτητον τρόπαιον * κατ' ἐξ-

θρῶν διὰ πίστεως * τοῦτο τρέμουσι * καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ Ἀδού * τοῦτο γέγονε * καὶ τῶν πιστῶν σωτηρίᾳ * καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταύρωσις τονίζων.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, Ἀχραντε, * καὶ ταῖς σαις ικεσίαις * τῶν δεινῶν λυτρῷμενοι, * τῷ σταυρῷ τοῦ Γιοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρῷμενοι, * κατὰ χρέως σὲ πάντες * εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ. Ὡρὴν, τῷ Μαρτυρίῳ.

Αθλήσεως καύχημα, * καὶ σπεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, Κύριε. * καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δύναμει θείκῃ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. * αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * δώρησας ἡμῖν, ὁ Θεός, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. Εἰς τὸ παρόντα δὲ. Μαρτυρικὰ τοῦ Πίστος, καὶ τοῦ Μηναίου δὲ.

Πίστος αἱ.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἁγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τὴν σταδίῳ ὑμῶν ὄμολογία, Ἄγιοι, * τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, * καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἡλεύθερωσε. * διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς * ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε. * Γενέσθω, Κύριε, * θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν * εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, * ὅτι σὲ ποθήσαντες, * κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς, * φιλάνθρωπε.

Ωτῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, Ἄγιοι! * ὅτι αἴματα ἐδώκατε * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, * καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Οντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἀφθαρτὰ ἀπελάβετε. * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὄμοούσιον.

Αὐτόμελον.

Πανεύρημοι Μάρτυρες, * ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέχρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο. * ἡγοւγησαν ὑμῖν * Παραδείσου πῦλαι, * καὶ ἐντὸς γενόμενοι, * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύσετε. * Χρ-

στῷ πρεσβεύτατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μαρκίου 3. Δόξα. Ιησοῦ μελῶν Νεκρώτιμων.

Ιησίμου Ιωάννου Μανανίου. Ηγούμενος αἱ.

III σία τοῦ βίου τρυφῆ * διαμένει λύπης ἀμετόχος; * ποία δόξα
ἔστηκεν * ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; * πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, *
πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα. * μιᾷ ροπῇ * καὶ ταῦτα πάντα *
θάνατος διαδέχεται. * ἀλλ ἐν τῷ φωτὶ, * Χριστὲ, τοῦ προσώπου
σου, * καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὥραιότητος, * οὓς ἔξελέξω
ἐνάπαιστον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τοῦ αὐτοῦ.

Τρίην παγκόσμιον δέξαν, * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, * καὶ
τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πῦλην * ὑμνήσω-
μεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, * καὶ
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. * αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη * οὐρανὸς, *
καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. * αὕτη τὸ μεσότοιχον * τῆς ἔχθρας κα-
θελοῦσα, * εἰρήνην ἀντεισῆξε, * καὶ τὸ βασιλεῖον ἡγέψε. * ταύ-
την οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, * ὑπέριμαχον
ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. * θαρσείτω τοῖνυν, * θαρ-
σείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ. * καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει * τοὺς ἔχθρούς,
ὡς παντοδύναμος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στηγάλογιαν, Καθηματα Μαρτυρικά.

Ηγούμενος αἱ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Οἱ καλοὶ στρατιῶται * ἐμφρόνως πιστεύσαντες, * τὰς ἀπειλὰς
τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, * "Αγιοι, * προσῆλθετε προθύμως
τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν. * καὶ τελέσαντες
τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. * Δόξα τῷ ἐνισχύ-
σαντι ὑμᾶς, * δόξα τῷ στεφανώσαντι, * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
δι: ὑμῶν * πᾶσιν ιάματα.

Στήγ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Αγίων, * ἃς ὑπὲρ σου ἔπαθον, * δυσωπή-
θητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ιασαι, φιλάν-
θρωπε, δεόμεθα.

Στήγ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ιησοῦς Μάρτυρας Χριστοῦ * ικετεύσωμεν πάντες. * αὐτοὶ γὰρ τὴν
ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦσι. * καὶ πάντες προσέλθωμεν * πρὸς

αύτοὺς μετὰ πίστεως * οὐτοὶ βρύσυσε * τῶν ἱσμάτων τὴν χάριν· * οὐτοὶ φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, * ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα. Τὸ Νεκρώπιμον. Ἰωάννου.

* Ηγέτος αἱ. "Ομοιοι.

() σάρκα δίη ήμᾶς * ἐξ Παρθένου ἀπρέπτως * φορέτας ἐκ Μητρὸς * ἐπ' ἐσχάτων τῶν γρόνων, * καὶ γινώσκων, ὡς Κύριος, * τὸ καθ' ήμᾶς εὐόλισθον, * ἀνες, οἰκτειρον * τοὺς μεταστάντας τοῦ Βίου. * σοὶ γάρ, Δέσποτα, * ψυχὰς ἐνέθεντο πίστει, * τῷ μόνῳ Θεῷ ήμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίῳ.

Τοῦ λιθου σφραγισθέντος.

Γριοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου * τοὶ, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ χιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δικαιος Δαβὶδ. * Ἀνεδείχθης πλαστυτέρα * τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ήμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τοὺς Λῦνους, ιστῶμεν Στή. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
Στήγρα Μαρτυρικά. * Ηγέτος αἱ.

Γριοῦ Αθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἀπαντεῖς, τιμῆσαν μεν * ὕμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, * τοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου, * καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, * τὴν πηγὴν τὸν ἀέναον, * ἐξ τῆς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ιάματα. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ήμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

() ὑτοὶ οἱ στρατιῶται * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, * γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, * καὶ τὴν πλάνην πάσαν πατήσαντες, * ἀξίως στεφανωθέντες, * αιτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος * ταῖς ψυχαῖς ήμῶν.

Γριοῦ, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ. ξέφρος * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται. * πόθῳ δὲ μαλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι τώρασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες. * ὅθεν καὶ ἐπαξίας * τὸν τῶν πόνων ὄμῶν * μισθὸν ἔκθμισασθε, * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε. * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ήμῶν, δέο μεθα.

Αγαλλιασθε, Μάρτυρες, ἐν Κυρίῳ, * ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν κα-
λὸν ἡγωνίσασθε. * ἀντέστητε βασιλεῦσι * καὶ τυράννους
ἐνικήσατε. * πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοίθητε, * θηρῶν ἀγρίων * κα-
τεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν. * Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων * τὴν
ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, * τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἔχομ-
σασθε. * αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἐλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμων.

Ιούλια Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Γιργφ, Σωτήρ μου, δεικνὺς, * ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, *
Πλόγφ, Λόγγε, Λαζαρον * ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. * τότε μο-
χλοί ἐσαλεύθησαν, * πύλαι δὲ Ἄδου συνεταράχθησαν. * τότε
ὑπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων * θάνατος ἀπεδείκνυτο. * ἀλλ' ὁ εἰς τὸ
σῶσαι του τὸ πλαστούργημα, * καὶ οὐκ εἰς τὸ χρῖναι παραγενό-
μενος, * οὓς ἐξελέξω * ἀνάπταυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοκάριον.

Φαιδρύνεται, Κόρη, Προφητῶν * ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, * Πα-
τριαρχῶν θείος σύλλογος, * σεπτοὶ Ἀπόστολοι, * καὶ Ἀρχιε-
ρέων * καὶ Μαρτύρων σύστημα, * Οσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγμα-
τα, * καὶ σὲ γινώσκουσιν * ἀφορμὴν τῆς τούτων τάξεως, * καὶ
τιμῶσιν ὡς Θεοῦ Γεννήτριαν.

Ἀπόστηγα τὰ ἐπόμενα Πρωτόμωνα Νεκρώσιμα τοῦ Κυρίου Θεο-
χάριος, ὡν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἡγούς ἐν τοῖς ἀλλοις Σεβ-
βασι τοισύτων Ηρωσομοιων ὄμοι, ἥτις Ἀκροστιγίς ἐστι. Σεύς, Χρι-
στὲ, δούλους γράψων ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἡγος α'. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Σι οὖ, Σωτερ, δεόμεθα, * τῆς σῆς * γλυκερᾶς μεθέξεως * τοὺς
μεταστάντας ἀξιωσον, * καὶ κατασκήνωσον * ἐν σκηναῖς Δι-
καίων, * ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, * ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, *
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * παρορῶν τὰ παραπτώματα, * καὶ παρέ-
χων * αὐτοῖς τὴν ἀνάπταυσιν.

Στήγ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάθου, Κύριε.

Ούδεις ἀναμάρτητος, * οὐδεὶς * τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, * εἰ μὴ
σὺ, μόνε ἀθάνατε. * διὸ τοὺς δούλους σου, * ὡς Θεὸς οἰκτίρ-
μων, * ἐν φωτὶ κατάταξον * σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων
σου, * τῇ εὐπλαγχνίᾳ σου * ὑπερβαίνων ἀνομήματα, * καὶ πα-
ρέχων * αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στήγ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Γι πέρ τὰ ὄρώμενα * τὰ σὰ, * Σωτερ, ἐπαγγέλματα, * ἡ ὄρ-
θαλμὸς οὐ τεθέαται, * καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, * καὶ ἐπι καρ-
δίαν * οὐκ ἀνέβῃ πώποτε. * ὡν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως *

τυχεῖν εύδόκησον * τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, * καὶ παρά-
σγου * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι, * σταυρῷ * θαρροῦντες οἱ δοῦλοι σου *
πρὸς σὲ μετέστησαν, Κύριε. * οἵς νῦν ἀντίλυστρον * τῶν αὐ-
τῶν πταισμάτων, * τὸν σταυρὸν σου δώρησαί, * καὶ αἷμα τὸ
χυθὲν ὑπὲρ κόσμου ζωῆς, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * συγχωρῶν τὰ
πλημμελήματα, * καὶ φωτίζων * φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν. Θετοκίσιν.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον, * τὸν σὸν * τόκον, Μητροπάρθενε, * τὴν
τῶν πταισμάτων συγχώρησιν * δοῦναι τοῖς δούλοις σου, * τοῖς
σὲ Θεοτόκον * εὐσεβῶς κηρύξασι, * καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσα-
σι, * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν Ἀγίων καὶ φαιδρότητος * ἀξιώ-
σαι * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ πρώτου Προ.

ΠΗΧΟΣ Β'.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

.Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιτιῶμεν Στιγ. ι'. καὶ ψάλλομεν
Στιγγρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήρου δ'. τοῦ Τριψόδου γ'. καὶ
τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγγρὰ Κατανυκτικά. Ηγος β'.

* Π μαρτὸν εἰς σὲ, Σωτὴρ, * ὡς ὁ ἄσωτος υἱός * δέξαι με, Πά-
τερ, μετανοοῦντα, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Κ ράζω σοι, Χριστὲ Σωτὴρ, * τοῦ Τελώνου τὴν φωνὴν. * ἰλάσθητί
μοι, ὥσπερ ἔκεινῳ, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Αὐτέμελον.

Τ ἦων πεπραγμένων μου δεινῶν * ἐννοῶν τὰ ἀτοπα, * ἐπὶ τοὺς
σοὺς * καταφεύγω σίκτιρμούς, * Τελώνην μιμούμενος, * καὶ
Πόρνην τὴν δαχρύσασαν, * καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν. * διὸ καὶ προσκί-
πτω σοι, ἐλεῆμον. * Πρίν με καταδικάσῃς, * φεῖσα: μου, ὁ Θεός, *
καὶ ἐλέησόν με.

Τ αὶ ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, *
καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ
ἀγίου σου Πνεύματος. * μή με ἔξουδενώσῃς * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώ-
που, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Σπιγγλογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Τηλέσ β.

Ως χύματα θαλάσσης, * ἐπ' ἐμὲ ἐπανέσπησαν αἱ ἀνομίαι μου. *
ώς σκάφως ἐν πελάγει, * ἐγὼ μόνος χειμάζομαι * ὑπὸ πταισμά-
των πολλῶν. * ἀλλ' εἰς εῦδιον λιμένα * ὁδήγησόν με, Κύριε, *
τῇ μετανοίᾳ, * καὶ σῶσον με.

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Πγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον * τὸ ἄκαρπον, Κύριε, * κατανύξεως
καρπὸν * μὴ φέρων τὸ σύνολον. * καὶ τὴν ἔκκοπτὴν πτοοῦμαι, *
καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο * δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. * διό σε ἰκετεύω. * Πρὸ^τ
ἐκείνης τῆς ἀνάγκης * ἐπίστρεψον * καὶ σῶσον με.

Δοξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίαν. Λύτραμελον.

Εύσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξιωσον τῆμας,
Θεοτόκε * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα. * δεῖξον, ὡς ἀεὶ,
τὴν δυναστείαν σου. * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμεν
σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, * ὁ τῶν Ασωμάτων Αρχιστράτηγος.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴ, τὸ Μαρτυρίκων.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις * ἔχοντες οἱ
Ἄγιοι * περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων *
ὑπέμειναν, * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων * κατήργησαν. * αὐ-
τῶν ταῖς ἰκεσίαις * καὶ τῆμας ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ,
Σωτήρ, * καὶ σῶσον τῆμας.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Σπιγγλογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Τηλέσ β.

Πλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαβίδ. * κάγώ σοι κράζω. * Ήμαρτον,
Σωτήρ. * τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας * διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, *
ἔλεησόν με.

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Πλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἔλεησόν με, * ἐπὶ δυστὸν ἀμαρτήμασιν *
ὁ Δαβίδ ἐθρήνει. * ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ * πληημελήμασι βοῶ σοι. *
ἔκεινος τὴν στρωμνὴν * τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, * ἐγὼ δὲ ρανίδα
μίαν οὐ κέκτημαι. * ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι. * Ελέησόν με, ὁ
Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίων.

Ο εοτόχε, μὴ παρίδης με * δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σου * ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου * ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἀγίους σου * ὑπέρ χρυσὸν, * καὶ δοξάσας τοὺς Οσίους σου, * ὡς ἀγαθὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον * ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Πλ/ς β'. Λύτραμελῶν.

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * ὃν ἐδωρήσω ἡ μὲν * τοῖς ἀναξίοις, Κύριε, * σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν * σῶζε τοὺς βασιλεῖς * καὶ τὰς πόλεις σου, * ικετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στή. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ον τρόπον ἡχμαλώτευσεν * ὁ ἔχθρὸς τὸν Ἀδάμ * διὰ ξύλου τῆς βρώσεως, Κύριε, * ὡσαύτως ἡχμαλώτευσας * καὶ ωτὸς τὸν ἔχθρὸν * διὰ ξύλου σταυροῦ * καὶ τοῦ πάθους σου. * ἐν τούτῳ γὰρ παρεγένου, * ὁ δεύτερος Ἀδάμ, * ἀναζητῆσαι τὸν πλανηθέντα, * ζωοποιῆσαι τὸν νεκρωθέντα. * ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίων.

Παρθένος καὶ Μῆτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα σε * νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίοντα πικρῶς, * Μίε μου, ἐλεγε, * τι τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἔκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἄθλοφόροι Κυρίου, * μακαρία ἡ γῆ, * ἡ πιεανθεῖσα ταῖς αἵμασιν ὑμῶν. * καὶ ἀγιαῖ αἱ σκηναὶ, * αἱ δεξάμεναι τὰ σῶματα ὑμῶν. * ἐν σταδίῳ γὰρ * τὸν ἔχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ικετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

— 13 —

ΤΗ ΗΕΜΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Σπιγγόρηαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Αὐτόμελον. Ὅγος β'.

() σοφίσας ὑπέρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, * καὶ ἐκπέμψας ὡσπερ
χήρυκας πάσῃ τῇ γῇ * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ
ὁ Θεός, * δὶ' αὐτῶν χραταίωσον * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * καὶ τοῖς
πιστοῖς κατάπεμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ορθοίσι.

Σ αγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἀλιεῖς * καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα
σὲ προσκυνεῖν, * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, *
δὶ' αὐτῶν στερέωσον * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * καὶ τοῖς πιστοῖς
κατάπεμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σ ἐ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἀδύτου ρωτὸς
νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Α πόστολοι, Μάρτυρες * καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, * Οσιοί καὶ
Δίκαιοι, * σὺν γυναιξὶν ἀγίαις, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τε-
λέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρέβησάν εἶχοντες
πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε,
σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΗΑΡΑΣΚΕΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Σπιγγόρηαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Αὐτόμελον. Ὅγος β'.

Τ ἦν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἰτούμενοι
συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· * βου-
λήσει γὰρ ηὐδόχησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ίνα ρύσῃ οὓς
ἐπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμεν
σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * παραγε-
νόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Στίχ. Ὅψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σ ωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ σταυ-
ροῦ * τὰς ἄχραντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα
τὰ ἔθνη * κράζοντα. Κύριε, δόξα σοι.

Γο περευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε, ὑμνοῦμεν σε· * διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γενοῦ σου * κατεβλήθη ὁ Ἄδης, * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νεκρωθέντες ἀνέστημεν, * καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαῖαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαρίστως δοξολογοῦμεν, * ὡς χραταιὸν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὴν ζ. Λεῖψην, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον * θεμελιώσαντες οἱ Ἅγιοι, * κατὰ τῶν τυράννων χραταιῶς ἤνδρίσαντο, * καὶ διὰ βασάνων τῶν στεφάνων ἔτυχον· * δι’ αὐτῶν, ὁ Θεὸς, σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔχέραξα, τῷ Ποιημελον τῆς ἡμέρας δις. Εἰτα τὰ παρόντα δ. Μαρτυρικὰ του Ἡγούνι καὶ τοῦ Μηναίου δ. Ἡγούνι β.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανῶν ἀγαθῶν ἡξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλων συμπολεῖται γεγονασι. * Κύριε, πρεσβείσαις αὐτῶν ἐλέησον, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χων ἀγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Χοροί Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς τυράννοις, λέγοντες· * Ἡμεῖς στρατεύμεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· * εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις * παραδώσετε ἡμᾶς, * οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Τοῦ εγάλη η δόξα, * ἦν ἐκτήσασθε, "Ἄγιοι, * διὰ τῆς πίστεως· * οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν * τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε· * ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον * πνεύματα ἀπελαύνετε, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. * Ψυγῶν καὶ σωμάτων ιατροί, * πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Το Νεκρώτιμον του Δχμασκηνού.

Ιμοι, * οἰον ἀγῶνα ἔχει η ψυχὴ * χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! * οἴμοι, * τότε πόσα δακρύει, * καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! * πρὸς τοὺς Ἀγγέλους * τὰ ὅμματα ρέπουσα, * ἀπρακτα καθικετεύει· * πρὸς τοὺς ἀνθρώπους * τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, * οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· * διὸ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, * ἐννοή-

σάντες ἡμῶν * τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπτωσιν * παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ΘΕΟΤΟΧΟΥ.

* ἐφ αρηλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ εἰς τὴν βάτος οὐκ ἔκαιετο καταφλεγομένη, * οὔτω Παρθένος ἔτεκε * καὶ Παρθένος ἔμεινεν· * ἀντὶ στύλου πυρὸς, * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστὸς, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΣΑΝΔΑΛΙᾳ, Εἰς τὸν Οἴκον.

Μετὰ τῷ αἱ. Σανδάλιῳ, κατηματα μαρτυρικα.

Πήχεις β'. Ο σοφίσας ὑπὲρ ρήτορας τοὺς ἀλιεῖς.

φαιδρύνας τοὺς Ἀγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, * καὶ δοξάσας τοὺς Όσιους σου, ὡς ἀγαθὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, * ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπταυμένος.

Σατ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Θλοφόροι Κυρίου, * μακαρία ἡ γῆ, * ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, * καὶ ἄγιαι αἱ σκηναὶ, * αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ * τὸν ἔχθρὸν ἐθριασμένατε, * καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε· * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σατ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

πόστολοι, Μάρτυρες * καὶ Προφῆται, Ιεράρχαι, * Όσιοι καὶ Δίκαιοι, * σὺν γυναιξὶν ἀγίαις, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν, ἰκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Λαζαρίῳ.

μνήμη τῶν χεκοιμημένων, * Κύριε, * εἰς μνείαν τῶν προσδοκουμένων * ἄγει με, * καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, * πρωσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· * Ελεημον, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν.

· ἡτερ ἄγια, * ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὑμνοῖς * τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστόφρεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιγγρά
Μαρτυρικά.
 ^{Ηχος β'.}

Γέπερ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, * ὡ ἀθλοφόροι Μάρτυ-
ρες, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς * ἐν χειρὶ Θεοῦ, * καὶ κα-
τὰ κόσμον ὅλον * δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. * Ιερεῖς καὶ βασι-
λεῖς προσκυνοῦσι, * καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, * συνήθιστοι βω-
μεν. * "Τηνὸς τίμιος ἐναντίον Κυρίου * ὁ θάνατος τῶν Οσίων αὐτοῦ.
Γέπον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες * οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, * ὅπλον
ἀκαταγώνιστον, * πᾶσαν τοῦ διαβόλου * τὴν ἴσχὺν κατήργη-
σαν, * καὶ λαβόντες στέφας οὐράνιον, * τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, *
ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Γέπων Ἄγιων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσι σε, Χριστέ. * 'Ελέησον
ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα * τιμῆ ὑμῶν τὰ λείψανα, * ὡ ἀθλοφόροι
Μάρτυρες: * ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, * στέφανον οὐράνιον
ἔλαβετε, * καὶ διὰ τοῦτο, * Ιερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, * βασι-
λέων τὸ νῖκος, * 'Εκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Παχ γῆς πλαστουργήσας με, * εἰς γῆν πάλιν πωρεύεσθαι * τῇ
παραβάσει με κατέχρινας. * ἐστησας ἡμέραν ἐτάσεως, * ἐν τῷ
τὰ χρυπτὰ τῆς ἑκάστου πράξεως * φανερὰ παρίστανται ἐνώπιον
σου. * τότε φείσαι μου, ἀναμάρτητε, * καὶ τῶν ἐσφαλμένων
μοι * συγχώρησιν διδοὺς, * τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, * ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, * μᾶλλον δὲ
ὁ ἄγιος, * καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης. * "Ἄγιος ὁ ναὸς σου, * θαυ-
μαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

^{Ηχος β'.} "Οτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ιγύμην * τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν * σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ *
καθεῖλες, Δέσποτα. * πᾶσι δὲ ἐπήγασας * ζωὴν αἰώνιον, * καὶ
νεκρῶν ἔξανάστασιν * θνητοῖς ἐδωρήσω. * ὅθεν σου δεόμεθα. * Σω-
τερ, ἀνάπτασον * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * καὶ τῆς
ἀκηράτου σου δόξης * τούτους καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προτελάβω.

Ινα * τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς * θείας βασιλείας ἐργάσῃ, *
σταυρὸν ὑπέμεινας, * θάνατον ἐκούσιον * καταδεξάμενος. * διὰ
τοῦτο δεόμεθα. * Τῷ σῇ εὔσπλαγχνίᾳ * μετόχους ἀνάδειξον * τῆς
βασιλείας σου * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * καὶ τῆς
ἀκέδου σου δόξης * καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἄωσαι * τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, * τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως * βαθὺ μυστήριον * χαίρων ἐξεπέλεσας, * ὡς ὑπεράγαθος, * καὶ τιμῆς ἐξηγόρασσας * τὸν σύμπαντα κόσμον * αἴματι τιμίῳ σου. * διὸ δεόμεθα. * Πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου καλλους * τούτους καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Γένιοντας * τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ * βῆματι τῷ σῷ παρεστώτες * οἱ ἀπὸ αἰώνος νεκροὶ, * ψῆφον ἀναμένουσι * τὴν σὴν δικαίαν, Σωτὴρ, * καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται * δικαιοχρισίαν. * τότε φεισαι, Δέσποτα * Σωτερ, τῶν δούλων σου. * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου * καὶ μακαριότητος ἀξίωσόν.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Ἄνας * τῆς προμήτορος, ἀγνή, * σὺ τὴν ὁφειλήν, συλλαβοῦσα * Θεὸν, ἀπέτισας, * τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε * καὶ τὴν ἀνάστασιν * τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, * καὶ τῇ ἀθανάτῳ * δόξῃ στεφανώσαντα * τοὺς σὲ δόξαζοντας: * ὃν νῦν * δύσωποῦσα μὴ παύσῃ, * τούτους ἐν φωτὶ κατατάξαι * τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, Θεόνυμφε.

Τέλος τοῦ δευτέρου Ήχου.

ΗΧΟΣ Γ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στιχ. Ἡ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ δ. τοῦ Τριφύδιου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρα. Κατανυκτικά. Ήχος γ'.

Ι σπερινὸν ὅμνον * προσφέρομέν σοι, Χριστέ, * μετὰ θυμιάματος * καὶ φῶν πνευματικῶν. * ἐλέησον, Σωτὴρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σύνωσον με, Κύριε ὁ Θεός μου. * σὺ γάρ πάντων ἡ σωτηρία. * ὁ κλύδων με τῶν παθῶν * ἐκταράπτει, * καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν * μὲ βυθίζει. * δός μοι χεῖρα βοηθείας, * καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

Ι ὃν διεσπαρμένον μου νοῦν * συνάγαγε, Κύριε, * καὶ τὴν χερσωθεῖσαν * μοῦ καρδίαν καθάρισον, * ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι

μετάνοιαν, * ως τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, * καὶ ως τῇ Πόρνῃ δάκρυσ, * ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι. * Ο Θεὸς, σῶσον με, * ως μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

Ολλάκις * τὴν ὑμνῳδίαν ἔκτελῶν, * εὐρέθην * τὴν ἀμαρτίαν ἔκπληρων, * τῇ μὲν γλώττῃ * ἄσματα φθεγγόμενος, * τῇ δὲ ψυχῇ * ἄτοπα λογιζόμενος: * ἀλλ' ἔκατερα διόρθωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς μετανοίας, * καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΩΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιγμούρια, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Πήδες ζ.

πὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς * ἀνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, * ἀνευ μαρτύρων κατακρίνομαι. * αἱ γάρ βίβλοι: * τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, * καὶ τὰ ἔργα * τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται. * πρὶν οὖν ἐν ἔκεινῳ * τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ * μέλλης ἐρευνῆσαι * τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, * ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι, * καὶ σῶσον με.

Στιγ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

ως πότε, ψυχὴ μου, * ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; * ἔως τίνος λαμβάνεις * μετανοίας ὑπέρθεσιν; * λάβε κατὰ νοῦν * τὴν χρίσιν τὴν μέλλουσαν. * βόησον Χριστῷ τῷ θεῷ. * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον. * ἀναμάρτητε Κύριε, τῶσον με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκία.

καστος ὅπου σώζεται, * ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. * καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, * ως ἡ σὴ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Εἰς τὴν ζ. Ιωδὴν, το Μαρτυρικόν.

μὴ θαυμάσῃ * τῶν ἀγίων Μαρτύρων * τοὺς ἀηττήτους ἀγῶνας; * τίς μὴ ἔκπλαγῇ * τὰ τούτων ἀεὶ κατορθώματα; * ὅτι ἐν πυρὶ καὶ μάστιξι, * θηρσὶ τε καὶ σφαγαῖς, * τὸν ἀντίδικον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, * βασιλέων κολακείας βδελυξάμενοι, * καὶ τυράννων ἀπειλάς ἀποσεισάμενοι. * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐκμίσαντο * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΓΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἔχος γ'.

Ι Ι αροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, * ψυχή μου, μετανόησον. * χοῦς ἐν τά-
φῳ οὐχ ὑμνεῖ, * πταισμάτων οὐ λυτροῦται. * βόησον Χριστῷ
τῷ Θεῷ. * Καρδιογνῶστα, ἡμαρτον. * πρὶν καταδικάσῃς με, *
φεῖσαι μου, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Στή. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ι Ι ν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς * μετανοεῖν ἐπαγγέλλομαι, * καὶ
Ι Ι ὁ ἔχθρὸς ἐπιμελῶς ἀμαρτάνειν * ἐμβάλλει μοι ἀτοπα. * ἀλλ' ἐξ
αὐτοῦ με ρῦσαι, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκία.

Ι Ι αταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * η̄ χραταιὰ βοήθεια
τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου * σῶζε τοὺς δούλους σου *
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὴν ζ'. Τίσην, το Μαρτυρικόν.

Ι Ι ὁ ἔμψυχον τῆς χαρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα *
Ι Ι τοῦ ἀρχεκάκου ἔχθροῦ, * Αθλοφόροι πανεύρημοι. * διὰ τοῦτο
τῆς αἰώνιου * κατηξιώθητε μακαριότητος. * ἀλλὰ πρεσβεύσατε
τῷ Κυρίῳ * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυ-
ρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΓΟΝ.

Μετά τὴν πρώτην Στιγμογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἔχος γ'. Τὴν ὥραν ὀτητα.

Ι Ι ὁ ἀναρίθμητον * τῆς ἔξουσίας σου, * καὶ τὸ ἔκούσιον * τὸ τῆς
Ι Ι σταυρώσεως * αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαι * ἐξίσταντο καθορῶ-
σαι, * πῶς ὁ ἀθεώρητος * ἐν σαρκὶ ἐμαστίξετο, * θέλων ἐκλυ-
τρώσασθαι * ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον. * διό σοι, ζωοδότα, ἐ-
βόν. * Δόξα, Χριστὲ, τῇ βασιλείᾳ σου.

Στή. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ι Ι ταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, * καὶ ἦψατο τῶν οὐρανῶν. * οὐχ
Ι Ι ὡς τοῦ ξύλου * φθάσαντος τὸ ὑψός, * ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ *
πληροῦντος τὰ σύμπαντα. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοποχίου.

Πάξιδον δυνάμεως κεκτημένοι, * τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου, Θεο-
τόκε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυάγματα, *
οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴ, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου * τὴν μνήμην, Κύριε, * ὑπερεφαίδρυνας, *
τὸς παντοδύναμος. * ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς * τὰ πάθη σου μη-
σασθαι· * ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ * τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν. *
ὅθεν καὶ ἀπέλαβον * ιαμάτων χαρίσματα· * αὐτῶν ταῖς ικεσίαις,
οἰκτίρμον, * εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς τῷών.

ΤΗΣ ΗΜΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθισματα Ἀποστολικά.

"Ηγος γ'. Θείας πίστεως.

Ο εῖσι κήρυκες * τῆς ἀληθείας, * καὶ διδάσκαλοι * τῆς Ἐκκλη-
σίας * ἀνεδείχθητε, αὐτόπται Ἀπόστολοι· * τῶν γὰρ εἰδώλων
τὴν πλάνην πατήσαντες, * καὶ τὴν Τριάδα τρανῶς ἐκηρύξατε, *
ἥν πρεσβεύσατε * ἔκτενῶς, παμμακάριστοι, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

"Ομοιον.

Δεῦτε ἀπαντες, * τοὺς Ἀποστόλους * ἀνυμνήσωμεν * ὡς χυ-
βερνήτας· * τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην ἐδίωξαν, * καὶ πρὸς
τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἐπανήγαγον, * καὶ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἐδί-
δαξαν· * ὅθεν ἀπαντες * τὴν σεβάσμιων μνήμην αὐτῶν * τελοῦν-
τες, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν ὠραιότητα.

Ως ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἄμπελος, * τὸν ὠραιότατον * βό-
τρουν ἐβλάστησας, * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτή-
ριον, * τὸν πάντας εὐφραίνοντα· * ὅθεν ὥσπερ αἰτίαν σε, * ἀγνή,
παμμακάριστε, * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγ-
γέλῳ βιώμεν σι. * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

"Ομοιον.

Ωρακισάμενοι * τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, * καὶ ἐνδυσάμενοι *
ὅπλα τῆς πίστεως, * τὰς παρατάξεις τοῦ ἔγθροῦ * ἀθλητικάς

κατεβάλετε· * προθύμως γάρ τη ἐλπίδι· * τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε· * πάσας τῶν τυράννων πρὶν * ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, * Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα·
· Ήχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον * παθεῖν ἐλόμενος, * μέσον τῆς κτίσεως * τοῦτον κατέπηξας· * ὅτε εὐδόκησας, Σωτὴρ, * τὸ σῶμα σου ἡλώθηναι, * τότε καὶ ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· * ταῦτα καὶ ληστής ὄρων, * Θεόν σε ὡμολόγησε· * βῶν σοι· Μνήσθητι μου, Κύριε, * καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Στιγ. Υψώντε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν κυπαρισσῷ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ * ὑψώθης, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας * τὴν ἐκουσίον σου σταύρωσιν· * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σαμρούστοκίον.

Τὴν ὥραιότητα.

Τὸν ἐπονεῖδιστον, * οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἔκὼν ὑπέμεινας, * ὃν ἡ τεκοῦσα σε, Χριστὲ, * ὄρῶσα ἐπιτρώσκετο. * ἡς ταῖς παρακλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * μόνε ὑπεράγαθε * καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, * οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἱρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε * διὰ τῆς πίστεως, * ὑπέρλαμπροι * φωστῆρες, ΕἍγιοι, * θεοτεβίας ιατροί, * ἀθλοφόροι πανεύρημοι· * τῶν τυράννων γάρ τοὺς αἰκισμοὺς * μὴ δειλανδρήσαντες, * καὶ τῶν εἰδῶλων τὰς δυσφημίας * κατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀητητητον * τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸ Ιδιόμενον τῆς ἡμέρας δις, τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ, καὶ τοῦ Μαρτυρίου δ'.

Στιγμὴ Μαρτυρικὴ τῆς Οκτωήκου.

· Ήχος γ'. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, η δύναμις! * ἐν μνήμασι γάρ κενταὶ, * καὶ πνεύματα διώκουσι, * καὶ κατήργησαν

έχθροῦ τὴν πᾶσαν ἔξουσίαν, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * ἀγωνι-
σάμενοι * ὑπὲρ τῆς εύσεβειας.

"Οὐαὶ.

Προφῆται, * καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, * ἐδίδα-
ξαν ὑμεῖσθαι * Τριάδα ὁμούσιον. * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ
πεπλανημένα, * καὶ κοινωνῶντος Ἀγγέλων * πίστει ἐποίησαν * τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βε-
βαιωθέντες, * τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου * ψυχικῶς ἐνωθέντες, *
τοῦ ἔχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, * καὶ τυχόντες τῶν στεφά-
νων, * μετὰ τῶν Ασωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λύτριμελον.

Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, η δύναμις! * ἐπάγη γὰρ ἐν
τόπῳ, * καὶ ἐνεργεῖ ἐν τῷ κόσμῳ. * καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων
Ἀποστόλους, * καὶ ἐξ ἔθνων Μάρτυρας, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Λύτριμελον, τοῦ Δακτυληγοῦ. "Ηχος γ'.

Πάντα ματαιότης * τὰ ἀνθρώπινα, * ὅσα οὐχ ὑπάρχει * μετὰ
θάνατον. * οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος. * οὐ συνοδεύει η δόξα. *
ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος * ταῦτα πάντα ἔξηφάνισε. * Διὸ *
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν. * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν
ἀνάπτασσον, * ἐνθα πάντων ἐστὶν * εὐρραινομένων η κατοικία
ἐν σοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκία.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικὸν σου τόκον, πανσεβάσμιε; *
Πειραν γὰρ ἀνδρὸς * μὴ δεξαμένη, πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα
γίὸν ἐν σαρκὶ, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμή-
τορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπὴν, * η φυρμὸν, * η διαι-
ρεσιν. * ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα * σώσων φυλάξαντα. *
Διὸ, * μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ικέτευε, σωθῆναι * τὰς
ψυχὰς τῶν ὄρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

ΤΩ ΣΛΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιγμογίαν, Καθισματα Μαρτυρικα.

"Ηχος γ'.

Οσοι φιλομάρτυρες, * εὐρράνθητε καὶ νῦν, * συμφώνως ἀνα-
μέλποντες * τὴν ὑμνῳδίαν τῷ Χριστῷ. * ὡς γὰρ φωτίζεται
ἐν κόσμῳ * ἀνέτειλεν ἡμῖν * τὴν ἐτήσιον μνήμην * τῶν Αθλοφό-
ρων αὐτοῦ, * θαυμάτων χάριν ἐκπέμπουσαν, * καὶ φωτίζουσαν
τὸν νοῦν * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεκάου ἔχθροῦ, * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * κατηξιώθητε μακαριότητος. * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐκχλάμπετε * διὰ τῆς πίστεως, * ὑπέρλαμπροι * φωστῆρες, Εἰ Αγιοι, * θεοσεβείας ἵστροι, * ἀθλοφόροι πανεύφημοι. * τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰχισμοὺς * μὴ δειλανδρήσαντες, * τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας * κατηδαφίσατε, * τρέπαιον ἔχοντες ἀγήτητον * τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον.

Τὴν ὡραιότητα.

Οτε τῷ λόγῳ σου * παραστησόμεθα * τῷ ἀδεκάστῳ σου * βῆμα-τοι, Κύριε, * μὴ κατακρίνῃς τοὺς εἰς τέ, * Σωτήρ ἡμῶν, πεπι-στευκότας. * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σου οὐκ ἀπέστη-μεν. * ὅθεν ὅμως πούμεν σε * ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, * Χρι-στὲ, οὓς προετελάβου κατάταξον, * ὡς μάνος ὑπάργων πωλυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυ-μοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε. * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ * τῇ ἐκ σου προσ-ληφθεὶς * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, * τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξά-μενος πάθος, * ἐλυθρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τοὺς Λίνους, ιτιῶμεν Στίχους δ'.

Στιχ. Μαρτυρικό. Ηγος γ'.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε, λαοὶ ἀπαντες, τι-μῆσωμεν, * ὅτι θέατρον γενόμενοι * Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρε-βεύσουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λύτροις.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται. * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὀμολόγη-σαν * τῶν ἀπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύσουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οὐαὶ.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἀγίων * Ἀγγέλων ἐθαύμασαν * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀθλους. * δτι σῶμα περικείμενοι * βασάνων κατεφρόνη-σαν, * μιμηταὶ γενόμενοι * τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, * καὶ πρεσβεύσουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ως φωστήρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἄγιοι
Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι * διὸ ἔχον-
τες παρρήσιαν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεύατε, * ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμοι.

Πάντα ματαιότης.

Ανθρωποι τί μάτην * ταραττόμεθα; * ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, *
οὐν τρέγομεν * καπνὸς ύπαρχει ὁ βίος, * ἀτμὶς καὶ τέφρα
καὶ κόνις, * πρὸς ὅλιγον φαινόμενος, * καὶ ταχέως ἀχρειούμεθα. *
διὸ * Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν. * Τοὺς μεταστάντας ἐξ
ἡμῶν ἀνάπταυσον, * ἐνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κα-
τοικία ἐν σοι. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Οεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρ-
ροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν
ἐστι. * πρέσβεις τῷ ἐκ σου τεχθέντι * ὑπὲρ ἀγρείων δούλων σου.
Λπόστιγα, τὰ Νεκρώσιμα. Προσόμοια τοῦ Θεοφάνεως.

Ηχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου * τὸν τίμιον, * δι' οὓς ζωὴ δεδώρηται *
καὶ τρυπῆς ἡ ἀπέλαυσις * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ ὑμνοῦ-
σι, μόνε πολυελέες. * διὸ βοῶμεν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός. * Τοὺς με-
ταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπταυσον, * ἐνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραι-
νομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ομόνος ἐλετήμων * καὶ εὐσπλαγχνος, * ὁ ἔχων ἀκατάληπτον *
ἀγαθότητος πέλαγος, * ὁ γινώσκων τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώ-
πων, ἦν ἐδημιούργησας, * σὲ ἰκετεύωμεν; Χριστὲ ὁ Θεός. * Τοὺς με-
ταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπταυσον, * ἐνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραι-
νομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὔτῶν.

Γπνώσας ἐν τῷ τάφῳ, * ὡς ἀνθρωπος, * δυνάμει ἀγητήτῳ
σου, * ὡς Θεός, ἐξανέστησας * τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, * ἀσι-
γήτως ὕμνον σοι προσφέροντας. * διὸ βοῶμεν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός. *
Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπταυσον, * ἐνθα πάντων ἐστὶν *
εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητήν σε * βαστάζουσαν * τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, *
όμιλησαν παχύτητι * τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, * Θεοτόκε, πάντες
ἐπιστάμεθα. * τὸν σὸν δυσώπησον γίὸν καὶ Θεὸν, * τοὺς μετα-
στάντας ἐξ ἡμῶν ἀναπαῦσαι, * ἐνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομέ-
νων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Τέλος τοῦ γ'. **Ηχου.**

'ΠΗΧΟΣ Δ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εις τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στήγ. ἴ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωτίχου δ'. τοῦ Τριψδιου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἡχος δ'.

Η θελων δάκρυσιν ἔξαλεῖψαι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Χριστὲ, τὸ χειρόγραφον, * καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου * διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοι. * ἀλλ' ὁ ἔχθρος ἀπατᾷ με, * καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. * Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσον με.

"Οὐαὶ οὐ.

Τις χειμαζόμενος καὶ προστρέχων * τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; * ἢ τίς ὁδυνώμενος καὶ προσπίπτων * τῷ ιατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; * Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * καὶ ιατρὲ τῶν νοσούντων, * Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσον με.

Π λῦνων με τοῖς δάκρυσί μου, Σωτήρ, * διὰ καὶ προσπίπτω σοι. * "Ημαρτον· ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Π ρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποίμνης, * καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, * τὸν ποιμένα τὸν καλόν. * Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα, * ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

"Ηχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν * ἐπίστρεψαι, Κύριε, * τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον * δλον δαπανήσασαν. * ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, * δέξαι κάμε, καὶ σῶσον με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος * τῆς παρούσης ζωῆς, * ἐνθυμωῦμαι τὴν ἄβυσσον * τῶν πολλῶν μους κακῶν. * καὶ μὴ ἔχων τὸν χυβερνήτην λογισμὸν, * τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφέγγομαι φωνῇν. * Σῶσον με, Χριστὲ, * σῶσον με, ὁ Θεός, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ Ἀγία τῶν ἀγίων, * τῇ περιβεβλημένῃ * τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ τὴν ἀμετρὸν παρθενίαν, * ὁ Ἄρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τό· * Χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * ὁ Κύριος μετὰ τοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σήμερον * τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Αθλοφόρων * παραγέγονε, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * καὶ τὴν οίκουμένην * τῇ χάριτι ϕαιδρύναι. * Δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ημῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμούλογίαν, Καθίσματα Καταγυκτικά.

Πλήρες δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν * εἰς τὸν υμφῶνα Χριστοῦ, * ἵνα πάντες ἀκούσωμεν * τῆς μακαρίας φωνῆς * αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν· * δεῦτε, οἱ ἀγαπῶντες * τὴν οὐράνιον δόξαν, * σύμμορφοι γεγονότες * ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, * φαιδρύνωμεν τὰς λαμπτόδας ήμῶν * διὰ τῆς πίστεως.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Κατεπλάγη Ἰωσῆφ.

Αναλόγισαι, ψυχή, * πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· * ἐν τῇ Αἰώρᾳ τῇ φρικτῇ * τίθενται θρόνοι φοβεροί, * καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις * ἐλέγχονται· * τότε ὁ Κριτής * ἀδυσώπητος· * ἔκει τὸ πῦρ δεινῶς * σοὶ ήτοί μασται, * ὥσπερ ἄγρια θάλασσα * κυμαίνουσα, * ως καλύψαι τὰ σύμπαντα. * Σὺν πᾶσι τούτοις * βλέπε, ψυχή μου, * στέναξον πρὸ τοῦ τέλους.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Π χρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, * ἡ πρεσβεύουσα, * ως μήτηρ, ἐξαιρέτως * τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, * ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, * πρὸς σὲ καταφεύγουσαν, * τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, * τὴν μόνην προστασίαν * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αύτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ * Μαρτύρων σου, * ως πορφύραι καὶ βύσσον, * τὰ αἴματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐ-

τῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου
κατέπεμψον· * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιγματικήν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
"Ιησος δ".

Ἔγξιγόρασας ἡμᾶς * ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου * τῷ τιμίῳ σου
αἴματι, * τῷ σταυρῷ προστηλωθείς * καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, *
τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. * Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Στιχ. Ὅψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Λύτρωμελον.

Τριαγὸν προκατάλαβε, * πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἔχθροῖς βλασφη-
μοῦσι· σε, * καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν. * ἄνε-
λε τῷ σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει * ὄρθροδόξων ἡ πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φι-
λάνθρωπε.

Δόξα. καὶ νῦν. Σταυρούμετοκίων.

"Ομοιῶν.

Παρθένε πανάμωμε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ρώμφατα διηλ-
θε σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλε-
ψες ἔκουσίως * τὸν Γιὸν καὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, *
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * συγχωρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρή-
σασθαι.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

"Ομοιῶν.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἔχο-
μίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * ἔχοντες
τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθειλον· * ἔθραυσαν καὶ δαιμό-
νων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγματικήν, Καθίσματα Αποστολικά.
"Ιησος δ". Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστήρας εἰς τὰ πέρατα * τοὺς Μαθητάς σου, Χριστὲ, * ἀνέδει-
ξας ἐχλάμποντας, * ἐν τῷ κηρύγματι τῷ σῷ * φωτίζοντας
ἡμῶν τὰς ψυχὰς· * πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων * δι' αὐτῶν

ἀμαυρώσας, * δόγμασιν εύτεβείας * καταλάμψας τῷ κόσμῳ. *
Αὐτῶν ταῖς ἵκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Οὐ ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ως Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ * ἐκ δουλείας * διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς *
οὐδὲν γῆσας, * τῇ δεξιᾷ σου, Δέσποτα, βιθύσας Φαραὼ * οὐ-
τῶς ἐν τοῖς θαύμασιν * οἱ σοφοὶ Μαθηταὶ σου * τὴν θάλασσαν
διέρρηξαν * τῆς πικρᾶς ἀθείας, * καὶ τὸν λαὸν ὠδήγησαν ποὺς
σὲ, * ἄναρχε Λόγε, * καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γιὸν Δόγον τοῦ Πατρὸς, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐκ σου
ταρχωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη ἀγνή, * μό-
νη εὐλογημένη. * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ταχὺ προκαταλαβεῖ.

Σταυρῷ ὄπλισάμενοι * οἱ Ἀθλοφόροι σου * ἐνίκησαν τὰς μηχανὰς *
Στοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. * ἔλαμψαν, ὡς
φωστῆρες, * τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες. * διδοῦσι τὰς ιάσεις * τοῖς
ἐν πίστει αἰτοῦσιν. * Αὐτῶν ταῖς ἵκεσίαις * σῶσον τὸν κόσμον σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ηχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβεῖ.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν * οἱ Ἰουδαῖοι, Σωτὴρ, * δι' οὐ ἐκ τῶν
ἐθνῶν ἡμᾶς * ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, * φιλάνθρωπε Κύριε. * ἡπλωσας
τὰς παλάμας * ἐν αὐτῷ σῇ βουλήσει, * λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν
σου * κατεδέξω νυγῆναι. * τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου * δόξα,
μακρόθυμε. Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ομοιον.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν * νῦν καθορῶντες, Χριστὲ, * σταυρόν
σου τὸν ἀχραντον, * καὶ προσκυνοῦντες αὐτὸν, * φαιδρῶς ἐκβοῶ-
μεν σοι. * Δόξα σοι, ὃ ἐν τούτῳ * ύψωθῆναι θελήσας. * δόξα σοι,
ὅ φωτίσας * δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν. * ἐν ψῷ σε ἀκαταπαύστως *
ῦμνοις δοξάζομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ομοιον.

Σταυρῷ σε ύψούμενον * ως ἐθεάσατο * ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, *
Μιλόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. * Τί τὸ καίνον

καὶ ξένον * τοῦτο, Μίε μου, θαῦμα; πῶς, ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, * ὄμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων, ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰς τὴν ζ· Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Π σεπτὴ τῶν Αθλοφόρων πανήγυρις * οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔθειξε, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχρεύουσιν "Αγγελοι. * Γαῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στίχ. ί. καὶ φᾶλλομεν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιγγηρὰ Μαρτυρικά. Ἡγος δ.

Ο ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν Αγίων σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Εχοντες παρρήσιαν * πρὸς τὸν Σωτῆρα, "Αγιοι, * πρεσβεύσατε ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμάρτωλῶν, * ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐρεῖα ἔμψυχα, * ὅλοκαυτώματα λογικὰ, * Μάρτυρες Κυρίου, * Πιθύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσκοντα * καὶ Θεῷ γινωσκόμενα * πρόβατα, * ὃν ἡ μάνδρα * λύκοις ἀνεπίβατος, * πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς * συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὄντος ἀναπαύσεως.

Δόξα. Νεκρώτιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; * ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; * ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς * καὶ ὁ ἄργυρος; * ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα * καὶ ὁ θόρυβος; * πάντα τέφρα, * πάντα κόνις, * πάντα σκιά. * Άλλὰ δεῦτε, βοήσωμεν * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ. * Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν * ἀξιωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, * καὶ ἀνάπτασον αὐτοὺς * ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οδιὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ * μελῳδικῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖα σοι ποιήσαντι. * Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδει-

Ἐν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοκήσας Θεὸς, * ἵνα τῆς ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· * καὶ τὸ πλανηθὲν * ὄρειἀλωτον εύρων * πρόβατον, τοῖς ὄμοις ἀναλαβὼν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγη· * καὶ τῷ ἴδιῳ θελήματι· * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεις, * καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον * Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα * καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Πχρος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ὀέκομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους καθεῖλον, * ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ * Μάρτυρων σου, * ὡς πορφύραν καὶ βιβύσσον * τὰ αἷματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτίρμους σου κατάπεμψον, * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὄπλισάμενοι * οἱ Ἀθλοφόροι σου, * ἐνίκησαν μηχανὰς * τοῦ ἀρχεκάχου ἔχθροῦ, * Χριστὲ, ὁ Θεός ἡμῶν· * ἐλαμψαν ὡς φωστῆρες, * τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· * διδοῦσι τὰς ιάσεις * τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ὁμοιον.

Ψυχᾶς, ἃς μετέστησας * ἐκ τῶν προσκαίρων, πρὸς σὲ * ἀνάπαυσον, ὡς εὔσπλαγχνος * καὶ παντοδύναμος, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν· * συγχώρησον, ὡς οἰκτίρμων, * τὰ αὐτῶν πεπραγμένα· * ἐλέησον, * ἐλεήμον, * τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον * πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον * καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστὸν μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς περανέρωται, * Θεὸς

ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, * καὶ σταυρὸν ἔκουσίως * ὑπὲρ
ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι' οὐ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, *
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴγιους, Στιγμῇ Μαρτυρικά.

"Πῆγος δ".

Τίς οὐκ ἔξισταται ὄρῶν, * ἄγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἄγῶνα τὸν
καλὸν, * ὃν ἡγωνίσασθε; * πῶς, ἐν σώματι ὅντες, * τὸν ἀσώ-
ματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὄμολογήσαντες, * καὶ σταυρῷ
ὑπλιτάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδεύ-
ται * καὶ βαρβάρων πολέμιοι· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε, * σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, * ἄγιοι Μάρτυρες, * ἐν στα-
δίῳ τὸν Χριστὸν * ἀνδρεῖως κηρύξαντες· * πάντα γάρ τὰ ἐν
κόσμῳ * κατελίπετε τερπνά, * ὡς ἀνύπαρκτα, * τὴν πίστιν δὲ, ὡς
ἄγγυραν * ἀσφαλῆ, ἐκρατήσατε· * ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελά-
σαντες, * πηγάζετε τοῖς πιστοῖς * ιαμάτων χαρίσματα· * ἀπαύ-
στως πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν * τοὺς ἄγωνας, * ἄγιοι Μάρτυρες, * ὅτι
σῶμα θνητὸν περικείμενοι, * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτρο-
πώσασθε; * οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς * τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί· *
οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς· * τῶν βασάνων αἱ πρωτεύοντες· * ὅθεν ἀξίως
παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, * τοῦ παρέγεντος ταῖς ψυχαῖς ήμῶν *
τὸ μέγα ἔλεος.

Γρίζιμος ὁ θάνατος * τῶν Ἀγίων σου, Κύριε· * ξίφεσι γάρ καὶ πυ-
ρὶ * καὶ ψύχει συντετριμμένοι, * ἔξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, *
ἔλπιδα ἔχοντες εἰς * ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· *
ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον * παρὰ σοῦ, Σωτὴρ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ "Ἄγιοί σου ἀνα-
παύονται", * ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, * ὅτι μόνος ὑπάρ-
χεις φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίην.

Εχοντές σε, Θεοτόκε, * ἔλπιδα καὶ προστασίαν, * ἐχθρῶν ἐπι-
βουλὰς οὐ πτοούμεθα, * ὅτι σκέπεις τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα. Πρωτόμοια εί. τοῦ Θεοράνους.

"Πῆγος δ". "Ἐδωκας σημείωσιν.

Οντως φοβερώτατον * τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! * πῶς ψυχὴ
ἐκ τοῦ σώματος * βιαίως χωρίζεται, * ἐκ τῆς ἀρμονίας * καὶ
τῆς συμφοίας * ὁ φυσικώτατος δεσμὸς * θείω βουλήματι ἀποτέ-
μνεται; * Διό σε ικετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον· *
ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, * ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Γρπνος ἀναδέδεικται * τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, * σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * καὶ τὸ τοῦ θανάτου * χράτος λελυχότος, * καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ * τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. * Διό σε ἰκετεύμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπταυσον * ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, * ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σὺ δικαιοσύνη τε * καὶ ἀγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, * καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· * Πατρὶ γὰρ προστήγαγες * δεδικαιωμένους * καὶ λελυτρωμένους, * ἀναδέξαμενος ἡμῶν * τὸ ὄφειλόμενον ἐπιτίμιον. * καὶ νῦν ἔκδυσωποῦμεν σε· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπταυσον * ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, * εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον * πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνῷλεθρον * ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, * λουσάμενον αἴματι * τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, * Σῶτερ, κενωθέντι· * ἐν φῶ ἀπέπλυνας ἡμᾶς * τῆς παραβάσεως τοῦ Προπάτορος. * Διό σε ἰκετεύμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπταυσον * ἐν σκηναῖς αἰώνιοις σου, * ἐν χοροῖς τῶν Μαρτύρων σου.

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίον).

Ιησεσιν ἐπόμενοι * τῶν θεηγόρων, πανάμιμε, * Θεοτόκον φρονοῦμεν σε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον * ἀπερινοήτως, * τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς * τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασιν. * ὃν καὶ νῦν ἔκδυσώπησον, * τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου * ταῖς οἰκείαις ἐκλάμψει * καταυγάσαι, πανάχραντε.

ΗΧΟΣ ΙΠΛ. Α'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ιστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωήγου δ'. τοῦ Τριψόλεω γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ηγος πλ. α'.

Ιύριε, * ἀμαρτάνων οὐ παύομαι· * φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· * νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, * μόνε ἀγαθὲ, * καὶ ἐλέησόν με.

Ιύριε, * καὶ τὸν φόβον σου πτεοῦμαι, * καὶ τὸ πονηρὸν ποιῶν οὐ παύομαι· * τίς ἐν δικαστηρίῳ * τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; *

ἡ τις ιαθῆναι βουλόμενος, * τὸν ἰατρὸν πάροργίζει ὡς κάγω; * Μακρόθυμε Κύριε, * ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μού σπλαγχνίσθητι, * καὶ ἐλέησόν με.

Οἶμοι! * τὶς ὡμοιώθην ἐγὼ * τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, * καὶ πτοεῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἔκχοπῃ; * ἀλλ᾽ ἐπουράνιε γεωργὲ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν χερσαθεῖσαν μού ψυχὴν * καρποφόρον ἀνάδειξον: * καὶ ὡς τὸν ἀσωτὸν εἰὸν, * δέξαι με καὶ ἐλέησόν με.

Tὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μού * πάριδε, Κύριε, * ὃ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * καὶ πάσας ἑξάλειψον * τὰς ἀνομίας μού, * λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος, * δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθισματα Κατανυκτικά.

“Ηγος πλ. α΄.

Iριτοῦ καθεζομένου * καὶ Ἀγγέλων ἐστώτων, * σάλπιγγος ἡχού-
σης * καὶ φλογὸς καιομένης, * τὶ ποιήσεις, ψυχὴ μού, * ἀπα-
γομένη εἰς κρίσιν; * τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, * τὰ
κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. * διὸ πρὸ τέλους * βόησον
Χριστῷ τῷ Θεῷ. * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον. * ἐλέησόν με.

Στιγ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Pυρὶ υἱὸν, τὰ ὡδὲ πρόσκαιρα, * τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια. * ὄρῳ τὸ δι-
καστήριον * καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, * καὶ τρέμω τὴν
ἀπόφασιν. * λοιπὸν, ψυχὴ, ἐπιστρεψον. * ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mετὰ Ἀγγέλων * τὰ οὐράνια, * μετὰ ἀνθρώπων * τὰ ἐπίγεια, *
ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, * Θεοτόκε, βοῶμεν σοι. * Χαῖρε, πύλη *
τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα. * χαῖρε, μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία. *
χαῖρε, σεμνή. * χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρ-
κωμένον.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Kύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ Αθλοφόροι σου ζηλώ-
σαντες, * κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγόνασι
τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι * παράσχου
ταῖς ψυχαῖς ἥμων * ἵλασμὸν ἀμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἐλεος.

— 8 —

ΤΙΙ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισματα Κατανυκτικά.

"Ηχος πλ. α'.

Εν κλίνη χατακείμενος * ἀμαρτημάτων πολλῶν, * συλώμαι
τὴν ἐλπίδα * τῆς σωτηρίας μου· * ὁ γὰρ ὑπνος τῆς ἐμῆς ῥᾳ-
θυμίας * προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· * διὸ φεῖσαι μου, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ιάντες ἀγρυπνήσωμεν, * καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν πάντες *
μετὰ πλήθους ἐλαίου * καὶ λαμπάδων φαεινῶν, * ὅπως τοῦ
νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· * ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθεγγόμενος, *
ἀπρακτα τῷ Θεῷ κέραγεν· * Ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Ηετοκίν. Αὐτόμελον.

Γένεν τῆς Παρθένου * μυστήριον * τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη *
σωτήριον· * ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη * ἀνευ σπορᾶς, * καὶ ταρκί-
ἀνεδείχθη * διγὰ φθορᾶς * ἡ πάντων χαρά· * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχη-
τον * ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * ταῖς αὐτῶν ικε-
σίαις * βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, * τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΤΙΙ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισματα Σταυρώσιμα.

"Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα * καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν * ἔκουσίως,
ὢς οἶδεν * καὶ ὢς ηύδοκησεν, * ἀνυμνοῦμεν, οἱ πιστοί, * καὶ
δοξάζομεν· * ὅτι προσῆλωσεν αὐτὸς * τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν,
ρύσαμενος ἐκ τῆς πλάνης * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, * καὶ βα-
σιλείας κατηξίωσε.

Στίχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

"Ομοιων.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας * ἔκουσία βουλῇ, * καὶ φθορᾶς τοὺς ἀν-
θρώπους * ἐλευθερώσας, Σωτὴρ, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί * καὶ
προσκυνοῦμεν σε· * ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, *
καὶ πάντες δοξολογοῦμεν, * φιλάνθρωπε καὶ σικτίρμον, * ὡς
ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ φ σταυρῷ τοῦ Κυρίου * παρισταμένη, * θρηνφδοῦσα ἐβόα *
Τὴ Θεοτόκος: * Οἴμοι, ὡς τέκνον μου! * οἴμοι, φῶς τῶν ἐμῶν ὄφ-
θαλμῶν! * πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, * ὃ ἐκτείνας θεῖκῶς * τὸν
οὐρανὸν ὥσει δέρριν, * καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων * πηγὰς ὑδά-
των * τῷ σῷ προστάγματι;

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους σου, Κύριε * μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδει-
ξας, * Σωτῆρ, τῇ οίκουμένῃ, * δὶ' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται. *
Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Αποστολικά.

Ηγος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως αὐτόπτας τοῦ Λόγου * καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, * τοὺς σο-
φοὺς Ἀποστόλους * ἐγχωμιάσωμεν * ἐν φδαῖς πνευματικαῖς *
καὶ ὑμνοῖς, πάντες βροτοί: * τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς * ίκετεύου-
σιν αὐτοῖς * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων * τὴν ιερὰν αὐτῶν μνή-
μην, * καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Στήλ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν.

"Ομοιον.

Α ποστόλους συμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * ὡς φωστῆρας φανέν-
τας * τῇ οίκουμένῃ: * τὰ γὰρ ἔθνη εὐσεβῶς * ἐσαγήνευσαν, *
καὶ φωτίσαντες ἡμᾶς * ἀνακηρύττουσι τρανῶς * Τριάδα σέβειν
ἀγίαν, * ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, * διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστά-
σεσιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Ομοιον.

Α πειρόγαμε Νύμφη * καὶ ἀειπάρθενε, * σὺν Αγγέλοις ἀπαύ-
στως * ἀνευφημοῦμεν σέ, * ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν * μεγαλεῖα διὰ
σοῦ * ὁ Ιιός σου καὶ Θεός, * ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἐν μήτρᾳ
σου χωρηθῆναι * εύδοκήσας, καὶ ἐκ τῆς πλάνης * ἐλευθερώσαι
τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

"Ομοιον.

Τιῶν ἀγίων Μαρτύρων * τὰ κατορθώματα * οὐρανῶν αἱ Δυνά-
μεις * ὑπερεθαύμασσαν, * ὅτι ἐν σώματι θνητῷ * τὸν ἀσώματον
ἔχθρὸν * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀγωνισάμενοι καλῶς, * ἐνί-
κησαν αὐτάρτως, * καὶ πρεσβεύσασι τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἡγος πλ. α'.

Τόπος Κρανίου * παράδεισος γέγονε· * μόνον γὰρ ἐπάγη * τὸ
ξύλον τοῦ σταυροῦ, * εὐθὺς ἐβλάστησε * τὸν βότρυν τῆς ζωῆς *
σὲ, Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· * δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ σου, * Σωτὴρ ἡμῶν, * τῷ κόσμῳ ἀνε-
δείχθη * σωτήριον. * ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει * προστηλώθεις,
τῆς κατάρας ἐρρύσω * τοὺς γηγενεῖς· * ἡ πάντων χαρὰ, * Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Δόγαν.

Ἐν σταυρῷ σε ὄρωσα, * Χριστὲ, η̄ Μήτηρ σου * ἔχουσιώς ἐν
μέσῳ * ληστῶν κρεμάμενον, * κοπτημένη μητρικῶς * τὰ
σπλάγχνα, ἔλεγεν. * Αναμάρτητε Γιέ, * πῶς ἀδίκως ἐν σταυ-
ρῷ, * ὥσπερ κακοῦργος, ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων *
ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον * η̄ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· * ἔχει γὰρ καὶ οὐ-
τανόθεν ἀπαύγασμα· * ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, * καὶ
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· * διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυ-
ρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στιχ. ί'. καὶ ψάλλομεν, με-
τὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ'. καὶ
τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρά Μαρτυρικά. Ἡγος πλ. α'.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων
ἀνδρείως * καταπολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ
ἡστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, *
πανεύρημοι Μάρτυρες· * ἔχοντες παρρήσιαν * πρὸς τὸν φιλάνθρω-
πον Θεὸν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως * περιβαλλόμενοι, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * ἐστοὺς διαναστήσαντες, * πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρεῖς * ἀπηγυποληγσαν, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην * καὶ τὸ θράσος κατέργησαν * οἱ "Ἄγιοι σου, Κύριε· * αὐτῶν ταῖς ικεσίαις, * ὡς παντοδύναμος Θεὸς, * τῷ χόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἄγιοι Μάρτυρες, * ἵνα ρυσθῶμεν * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ὑμῖν γάρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ακορέστω διαθέσει ψυχῆς * Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἄγιοι Μάρτυρες· * σίτινες διαφόρους αἰκισμοὺς * παθημάτων ὑπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφήσατε· * ἀκλινῆ καὶ ἀπρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν καὶ παρρήσιας * τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσασθε διωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώτιμοι τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μυνήσθην τοῦ προφήτου βοῶντος· * Εγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· * καὶ πάλιν κατενόησα * ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον * τὰ ὄστα τὰ γεγυμνωμένα, * καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι * βασιλεὺς ἡ στρατιώτης, * ἡ πλούσιος ἡ πένης, * ἡ δίκαιος ἡ ἀμαρτωλός; * "Αλλὰ ἀνάπτασον, Κύριε, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίου.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ * τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν * διεγράφη ποτέ· * ἔκει Μωϋσῆς * διαιρέτης τοῦ ὄδατος· * ἐνθάδε Γαβριὴλ * ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· * τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν * ἀβρόχως Ἰσραὴλ· * γὺν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπόρως ἡ Παρθένος· * ἡ θάλασσα, * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, * ἔμεινεν ἄβατος· * ἡ ἀμεμπτος, * μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ο ὥν καὶ προών, * καὶ φανεῖς * ὡς ἀνθρωπος Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθηματα Μαρτυρικά.

Πίχος πλ. α'.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, * κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχητον * ήμιν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ταῖς αὐτῶν ἵξεσίαις * βουλὰς ἔθνων διασκέδασον. * τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, * ως μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αύτοῦ.

Διωγμοὺς καὶ κινδύνους * ὑπεριδόντες, * καὶ τυράννων τὰ θράση * μὴ πτοηθέντες, * παρρήσιᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττον, * καὶ βασάνων αἰκισμοὺς * ὑπομείναντες στερρῶς, * εἰδῶλων πλάνην καθεῖλον, * καὶ κράτος τοῦ διαβόλου * οἱ Ἀθλοφόροι * σαφῶς νικήσαντες.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον.

Ανάπαισον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ως γέγραπται, * παρορῶν, ως ἀγαθὸς, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἐκουσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας * τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * οἰς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδεῖξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Λιγυους, Στιγμαρτυρία.

Πλήρης πλ. α.

Εύλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν. * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον * οἱ Ἀθλοφόροι; * ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν * ἐσπειδόν φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὔχαις αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, * ως ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν * τὴν ἀπόλαυσιν. * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἄγιοι Μάρτυρες * ἐπὶ τῆς γῆς ἡγωνίσαντο, * τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, * τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, * τὸ ὄντωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο. * ἔκεινων ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα. * Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὄντως, * καὶ ἐξῆγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, * ἀγαλλόμενοι ἐβόων. * Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστὶ ταῦτα * πρὸς τὸν Δεσπότην. * ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τῷ σώματι, * φωτεινὸν ἔνδυμα *

ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν. * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας, * οἱ στέφανοι. * ἀντὶ δεσμωτηρίων, * ὁ παράδεισος, * καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, * ἡ μετ' Ἀγγέλων διαγωγή. * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Σὺ ὃ ἔπλασας με, Κύριε, * καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου. * Σὺ καὶ ἐνετείλω καὶ εἶπας. * Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. * Οδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὄδόν σου. * συγχώρησόν μοι * τὰ πλημμελήματά μου, * καὶ σῶσον με, δέομαι, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεστοχίου.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ὅτι ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν * ὃ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν Στίγ. τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Πίχος πλ. α'. Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη * τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστὲ, * τοὺς μεταστάντας, * ἡώς οἰκτίρμων, κατάταξον, * σκηνῶσαι * εἰς τόπον χλόης, * ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς * ἀκραιφνοῦς καὶ θείας * ἀναπαύσεως, * ἐν τοῖς * ὄρεστοις κόλποις * Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος. * ἐνθα τὸ φῶς σου * καθαρὸν ἐπιφαίνεται, * καὶ προχέουσιν * αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος. * ἐνθα περιχρεύουσι, * τρανῶς ἀγαλλόμεναι, * αἱ τῶν Ἀγίων χορεῖαι * περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα. * μεθ' ὧν * κατατάξεις * τοὺς οἰκέτας σου, παράσχου * τούτοις τὸ ἔλεος.

Στίγ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Ψάλλειν * παναρμονίφ φωνῇ * δοξολογοῦντας * τὸ σὸν χράτος εὐδόκησον, * οἰκτίρμων, * τοὺς μεταστάντας * ἐξ τῶν προσκαίρων πρὸς σὲ, * τὸν Δεσπότην πάντων * καὶ φιλάνθρωπον, * διδοὺς * ὡραιότητος * τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι. * καὶ τῆς γλυκείας * καὶ τερπνῆς μετουσίας σου * ἀπολαύειν τε * καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον. * ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου * χορεύουσιν Ἀγγελοι, * καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι * χαρμονικῶς περιέπουσι. * μεθ' ὧν * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀπάπαυσιν παράσχου * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Οπου * τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, * τῶν Ἀποστόλων * καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, * καὶ πάντες * οἱ ἀπ' αἰῶνος * δικαιωθέντες τῷ σῷ * σωτηρίφ πάθει * καὶ τῷ αἷματι, * δι' οὐ * ἔξηγόρασσας * τὸν αἰχμαλωτὸν ἄνθρωπον, * ἐκεῖ τοὺς πίστει * κοιμηθέντας ἀνάπταυσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα. * μόνος γὰρ ἀναμάρτητος * ἐν γῇ πεπολιτευσαί. * ἀγιος μόνος, καὶ μόνος * ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. * Διὸ * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀνάπταυσιν παράσχου * καὶ μέγα ἔλεος.

Δέξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Νόμῳ * τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς * δεδουλωμένους * ἡλευθέρωσας,
πάναγνε, * ἐν μήτρᾳ * τὸν Νομοδότην * καὶ Βασιλέα Θεόν *
συλλαβθεῖσα, μόνη * μητροπάρθενε· * δὶ' οὐ * δικαιούμεθα * δωρεῇ
τε καὶ χάριτι· * ὅν νῦν δυσώπει, * τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε *
Θεομήτορα * κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς, * ὅπως τῇ μεστίει σου *
σωθέντες, πανάμωμε, * τῆς τοῦ Γιοῦ σου εὔχταίας * ἀπολυτρώ-
σεως τύχοιμεν, * αὐτὸν * προσκυνοῦντες, * τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ * τὴ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἔχέρχαξα, ιστώμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν
Στιγμὴν Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωβρίκου δ'. τοῦ Τριψδίου δ'. καὶ
τοῦ Μηναίου γ'.

Στιγμὴν Κατανυκτικά. Ήχος β'.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, * ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· * διὰ τοῦ-
το * ικετεύω σε, Σωτὴρ, * πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι * καὶ δοῦναι
μοι κατάνυξιν, * ὅπως ρυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ιε ν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου, Χριστὲ, * μὴ ἀκούσωμεν. * Οὐκ
Ιοδα ὑμᾶς· * τὴν γὰρ ἐλπίδα * ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα· *
εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν * διὰ τὴν ἀμέλειαν
ἡμῶν, * ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Ια ἡ τῆς καρδίας μου τραύματα * ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων *
φυέντα μοι ιάτρευσον, Σωτὴρ, * ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων
ιατρός· * καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι * πταισμάτων τὴν συγχώρη-
σιν ἀεί, * παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, * διδούς μοι τὴν
λύσιν τῶν ὄφλημάτων, * Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εύρων * τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρός, * τῷ βέλει τῆς ἀμαρ-
τίας ἔτρωσεν. * ἀλλὰ σὺ, ὡς ιατρός * ψυχῶν τε καὶ σωμά-
των, * τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * ὁ Θεός, καὶ
ἐλέησόν με.

— 4 —

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθηματα Κατανυκτικά.

Πήγας πλ. β'.

Ιγνωῶ τὴν ἡμέραν * τὴν φοβεράν, * καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις * τὰς πονηράς. * πῶς ἀπολογήσομαι * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; * ποιά δὲ παρρησίᾳ * ἀπενίσω τῷ Κριτῇ * ὃ ἀσωτος ἐγώ; * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * Υἱὲ μονογενές, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, * ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἔις τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, * ὅταν καθίσῃς, ἐλεῆμον, * ποιήσαι δικαίαν κρίσιν, * μὴ δημοσιεύσῃς μου * τὰ κεκρυμμένα, * μηδὲ κατακρίνῃς με * ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ φείσαι μου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Ἐγὼν ὑπερένδοξον * τοῦ Θεοῦ Μητέρα, * καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, * ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν * καρδίᾳ καὶ στόματι, * Θεοτόκῳ αὐτὴν ὄμολογοῦντες, * ὡς κυρίως γεννήσασαι * Θεὸν σεταρκωμένον, * καὶ πρεσβεύσασαν ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Ναρτυρικόν.

Φῶς Δικαιοίς διὰ παντός: * οἱ γὰρ Ἀγιοι: ἐν σοι * φωτισθέντες, * καὶ ταλάμπουσιν ἀει * ὡς φωστῆρες, * λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες: * ὡν ταῖς εὐχαῖς, Σωτήρ ἡμῶν, * σὺ φωτειές λύχνον μου, Κύριε, * καὶ σῶσον με.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθηματα Κατανυκτικά.

Πήγας πλ. β'.

Τιῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἄγρυπνον * δώρησαι μοι, Κύριε, * καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν λαμπάδα φαίδρυνον * ἐν ἐλαίῳ τῶν σῶν οικτιρμῶν, * ἵνα τῶν Ἀγγέλων τὸν ὑμνὸν βοῶ σοι, * τὸ Ἀλληλούεια.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τι λέησον ἡμᾶς, * Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. * πάσης γὰρ ἀπολογίας * ἀπορροῦντες, * ταύτην σοι τὴν ικεσίαν, * ὡς Δεσπότῃ, * οι ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν. * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ι' ἡς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην * ἄνοιξον ἥμεν, * εὐλογημένη Θεοτόκε. * ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μή ἀστοχήσωμεν. * ῥυθείμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. * σὺ γάρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Α θλητικὸν ἀγῶνα * ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης * παρὰ σοῦ χομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * ἐδεξαντο στεφάνους τῆς ἀρθαρσίας. * δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * δώρησαι ἥμεν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ηγος πλ. β'.

Σ' ἡμέρον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον. * ίδού γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὐ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στιγ. Τψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἥμῶν.

Ο σταυρός σου, Κύριε, ήγιασται· * ἐν αὐτῷ γάρ γίνονται ιαπατα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. * δι' αὐτοῦ σοὶ προσπίπτομεν. * Ελέησον ἥμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

ΙΙ σὲ κυήσασα, Χριστὲ, * ἀειπάρθενος Κόρη, * ἐν τῷ σταυρῷ σε δι' ἥμᾶς * ὑψωθέντα ὄρωσα, * ἐτέτρωτο λύπης * ρόμφαιά τὴν ψυχὴν, * καὶ ἔχλαιε * θρηνῳδοῦσα μητρικῶς. * Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἥμᾶς, * Κύριε τοῦ ἐλέους.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Α θλητικαὶ ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σκάμματι, * τυραννικοὶ αἰκισταὶ * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας. * καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, * βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. * ἐξέστησαν τυράννους * καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί. * καθεῖλον τὸν Βελιαρ * ὄμολογίᾳ Χριστοῦ. * Ο ἐνισχύσας αὐτοὺς, * Κύριε, δόξα σοι.

— 4 —

ΤΗ ΗΜΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμήσαν, Καθίσματα Ἀποστόλων.
Ἡγος πλ. 3^η.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου * παρεγένου, Σωτὴρ, * τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, * ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν.

Οἱ Μαθηταὶ σου, Ἰησοῦ, * ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς στελλόμενοι, * τὰ ἔθνη εὐσεβῶς * ὡς ιχθύας ζωγρήσαντες, * προσήνεγκαν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Κύριε. * καὶ δι' αὐτῶν βοῶμεν σοι, φιλάνθρωπε. * Τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Γιὰ Δέσποινα, Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτερ, * ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητὴν * ἀπορρήτως τεκοῦσα, * ικέτευε σὺν Ἀποστόλοις ιεροῖς * ἔχαστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, * παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ ἀφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὴν ζ. Μεριν, τὸ Μαρτυρίου.

Γῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * σήμερον ἀνεδείχθη * ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμῳ. * ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. * Διὸ παράσχου ἡμῖν * τῇ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην, Χριστὲ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμήσαν, Καθίσματα Σταυρωτῶν.
Ἡγος πλ. 3^η.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε. * ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ. * ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, Ἀγιε. * δοξολογοῦμεν σε, * Γιὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Γψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν.

Κύριε. * κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων. * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ράβδῳ πεζεύσαντες * σταυρῷ σε προσήλωσαν, * καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες * χολήν σοι προσήνεγκαν. * ἀλλ' ἔχων ὑπέμεινας, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ. * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυρωθεοτοκίον.

Ο εοτόχε Παρθένε, * ικέτευε τὸν Γιόν σου, * τὸν ἔχουσίως * προσπαγέντα ἐν σταυρῷ * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδῖην, τὸ Μαρτυρικόν.

Τιοὺς ἐν σταύρῳ * τὸν Χριστὸν κηρύξαντας, * καὶ τῶν ἀνόμων * ἀπειλάς μὴ πιῆσαντας * ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. * καθεῖλον γάρ ἀθλητικῇ καρτερίᾳ * τὰ θράση τῶν παρανόμων. * ἐλαζον παρὰ Χριστοῦ ἐπαξίως * τὴν χάριν τῶν ιαμάτων, * ἀπαύστως δεόμενοι * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέραξα, ισπῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ. καὶ τοῦ Μηναίου δ.

Στιγμὴ Μαρτυρικά. 'Ηγος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * οὐκ ἥρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * ἐλέγονται ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες * διὰ σὲ, Χριστὲ, * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. * πρεσβείαις, Κύριε, * καὶ εὐγαῖς αὐτῶν * πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * καὶ οὐρανοπολῖται * ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, * καὶ τέλειον ἀπέλαβον * τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ σταυρός σου, Κύριε, * τοῖς Μάρτυσι γέγονεν * ὅπλον ἀγήτητον. * ἔβλεπον γάρ * τὸν προκείμενον θάνατον, * καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦτο. * Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαχμασκηνοῦ.

Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις * τὸ πλαστούργον σου γέγονε πρόσταγμα. * βουληθεῖς γάρ * ἐξ ἀράτου τε * καὶ ὄρατῆς με ζῶν * συμπήξαι φύσεως, * γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας. * δέδωκας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θείᾳ σου καὶ ζωτικῷ ἐμπνεύσει. * Διὸ, Σωτὴρ, τοὺς διώλους τους * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαιών χάπαυσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τις μὴ μακαρίσει σε, * παναγία Παρθένε; * τις μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὃ γάρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς

έκλαμψας * Γιὸς μονογενῆς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς * προ-
ῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει
γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνό-
μενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐ-
τὸν ἰκέτευε, * σεμνὴ παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίου, Καθισμάτω Μάρτυρικά.

Πήγας πλ. 3.

Αὐλητικὸν χρῶνα * ὑπομείναντες οἱ Ἄγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα
τῆς νίκης * παρὰ σοῦ χομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπι-
νοίας τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. *
Δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * δώρησαι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Στιγ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις.

Αὐλητικαὶ ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σκάμπατι, * τυραννικοὶ αἰκισ-
μοὶ * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας. * καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμά-
των, * βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης. * ἐξέστησαν τυράννους *
καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ. * καθεῖλον τὸν Βελιάρ * ὁμολογίᾳ Χρι-
στοῦ. * Οἱ ἐνισχύσας αὐτοὺς, * Κύριε, δέξα σοι.

Στιγ. Τοῖς Ἅγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ιων Ἅγιων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * σήμερον ἀνεδείχθη, * ὡς
Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ. * ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ
κτίσις. * διὸ παράσγου ἡμῖν * τῇ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην,
Χριστὲ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκροτίμου.

Ἄληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, * ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύ-
πνιον. * καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενῆς, * ὡς εἴπεν ἡ
Γραφή. * ὅτε τὸν κόσμον κέρδήσωμεν, * τότε ἐν τάφῳ οἰκήσο-
μεν, * ὅπου ὄμως βασιλεῖς καὶ πτωχοί. * Διὸ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, *
τοὺς μεταστάντας διώλους σου * ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Εἰστομον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * Θεοτόκε Παρθένε, * τὴν σήν καὶ
μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἰτοῦμεν. * σπλαγχνίσθητι εἰς
εὐπερίστατον λαόν. * δυσώπησον τὸν ἔλεημονα Θεόν, * ρύσθηται
τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου * πᾶσα ἡ κτίσις εόρταζει· * οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις. * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησου ἡμᾶς.

Στιχ. Ἐν ἥχῳ σάλπιγγος.

Κύριε, * εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου * εἴχομεν πρεσβευτὰς, * καὶ τὴν ἀγαθότητά σου * συμπαθοῦσαν ἡμῖν, * πῶς ἐτολμῶμεν, Σωτὴρ, ὑμνῆσαι σε, * ὃν εὐλογοῦσιν Ἀγγελοι; * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Πνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα * τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον.* Πάλλησαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, * στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἔκομισαντο, * καὶ νῦν ἐν παρρήσιᾳ πρεσβεύσουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Ἐν κυμβάλοις.

Γιοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε * καὶ ἀγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν. * ἀγαλλίασθε καὶ εὐφραίνεσθε, * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ. * ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον * καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. * Ἄλλ' αἰτοῦμεν. * Καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

Δόξα. Νεκρῶτιμον.

Αλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν * ἡ τοῦ ἔλου ἀπόγευσις * πάλαι εἰν Ἐδέμ, * ὅτε ὄφις ἵὸν ἐηρεύξατο. * δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἀνθρωπὸν. * ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης * καθεῖλε τὸν δράκοντα, * καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. * Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν. * Φείσαι, Σωτὴρ, * καὶ οὓς προσελάβου * ἀνάπαυσον, * ως φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, * Χριστὲ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, * Αποστόλων, * Προφητῶν, Ιεραρχῶν, * Οσίων καὶ Δικαίων, * καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, * τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀναπαυσον.

Ἀπόστιγα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἡχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Εχων ἀκαταληπτον * τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, * καὶ πηγὴν ἀκένωτον * θείκης χρηστότητος, * πολυέλεε, * τοὺς πρὸς σὲ, Δέσποτα, * μεταβεβηκότας * ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, * εἰς τὰ σκηνώματα * τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, * κατάσχεσιν δωρούμενος * τὴν διηγεκῶς διαμένουσαν. * σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων * ἔξεχες τὸ αἷμα σου, Χριστὲ, * καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι * κόσμον ἔξηγόρασας.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας * ζωοποιὸν ἔκουσίως, * καὶ ζωὴν ἐπήγα-
ξας * καὶ τρυφὴν ἀΐδιον * πιστοῖς δέδωκας: * ἐν γῇ κατάτα-
ξον * τοὺς κεκομημένους * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, * τὰ τούτων
πταίσματα * πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, * ὡς μόνος ἀναμάρ-
τητος, * μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, * ἵνα διὰ πάντων *
ὑμνῆται σου τὸ ὄνομα, Χριστὲ, * καὶ σεσωμένοι δοξάζωμεν *τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ζώντων κυριεύοντα * θεαρχικῇ ἔξουσίᾳ, * καὶ νεκρῶν δεσπόζον-
τα * σὲ, Χριστὲ, γινώσκομεν, * πολυέλεε. * τοὺς πιστοὺς δού-
λους σου, * τοὺς πρὸς σὲ, τὸν μόνον * εὐεργέτην, ἐκδημήσαντας *αὐτὸς ἀνάπταστον * σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, φιλάνθρωπε, * ἐν τό-
ποις ἀναψυξεως, * ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων λαμπρότησι: * θελητῆς
ἔλεους * ὑπάρχεις γάρ, καὶ τῷεις, ὡς Θεὸς, * οὓς κατ' εἰκόνα σου
ἐπλασας, * μόνε πολυέλεε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωφῆς ἐνδιαιτηματα * θεοπέρεπτες, παναγία, * καὶ Θεὸν ἔχωρη-
σας * καὶ Θεὸν ἐγέννησας, * ἀπειρόγαμε, * ἐν δυσὶ φύσεσιν, *
ἐν δυσὶν οὐσίαις, * ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἀγνῆ. * Αὐτὸν ιχέ-
τευε, * τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, * τὸν σὲ Παρθένον ἀμωμον *
καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, * ψυχὰς ἀναπαῦσαι: * τῶν πίστει
κοιμηθέντων εὔσεβῶς * ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι * καὶ μακαριότητι.

ΙΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, ιστῶμεν Στιχ. ἵ. καὶ ψᾶλλομεν
Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου δ. τοῦ Τριψιδίου γ'. καὶ
τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἡχος βαρύς.

Ως ὁ ἄσωτος υἱὸς * ἥλθον κάγω, οἰκτίρμον· * δέξαι με προσπί-
πτοντα, * ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.
Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς * καὶ τετραυματισμένος, *
Ωούτω κάγω περιέπεσα * ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, * καὶ τετραυμα-
τισμένη * ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. * Πρὸς τίνα καταφύγω * τοῦ
Θεραπευθῆναι, * ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, * εἰ μὴ πρὸς σὲ, τὸν εὔσπλαγχ-

νον, * τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; * Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ως τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον * μὴ ἐκκόψῃς με, Σωτήρ, τὸν αὐμαρτωλὸν, * ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει * συγχώρησίν μοι δώρησαι, * ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν * τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, * ἵνα κάγω * καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ως Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, * φωταγώγησον τὰς καρδίας * τῶν σοι βοώντων. * Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθηματα Κατανυκτικά.

* Ηγος βαρύς.

Ιχουσα, ψυχή μου, * τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, * πρόσελθε δακρύουσα, * ἐν στεγαγμοῖς κραυγάζουσα * τῷ ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. * Ἐλευθέρωσόν με, φιλάνθρωπε, * ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων. * συναρθίμησόν με τῇ Πόρνη * καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ. * καὶ δώρησαί μοι, ὁ Θεὸς, * τῶν ἀνομῶν μου τὴν συγχώρησιν, * καὶ σῶσον με.

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Οὐ Τελώνου τὴν μετάνοιαν * οὐκ ἔζηλωσα, * καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα * οὐ κέκτημαι. * ἀπορῶ γάρ ἐκ πωρώσεως * τῆς τοιαύτης διορθώσεως. * ἀλλὰ τῇ σῇ εὔσπλαγχνίᾳ, * Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον με, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. (Ἑστοκίο).

Ιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ * ὑπάρχεις, παναγία Παρθένε. * ἵκεινα γάρ τὴν θείαν * μὴ φέροντα ἔκλαμψιν, * πτεροῦξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ * τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν. * αὐτῇ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον * αύτόπτως ὄρωσα φέρεις. * ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἄγιοι σου, Κύριε, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν. * διὸ καὶ τοὺς στεράνους * παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου * καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγκόγιαν, Καθηματα Κατανυκτικά.

Ἔγγος βρύση.

Γατῆς Πόρνης τὰ δάκρυα * καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος, *
καὶ Τελώνην δικαιώσας * ἐκ βάθους στενάξαντα, * καὶ μὲν ἀ-
πεγνωσμένον ἔξι ἔργων * οἰκτειρον, Σωτὴρ, * καὶ σῶσον με.

Στιγκός. Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν * τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, * καὶ
Τελώνου τὰ πταίσματα * τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, * φι-
λάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίν.

Περέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, * ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεό-
κος, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, * τὸν Σω-
τῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

γαλλιᾶσθε, Δίκαιοι· * εὐφρατιέσθω τὰ οὐράνια· * ἐπὶ γῆς γὰρ
οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἔχθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ
τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· * σκιρτάτῳ δὲ Ἐκκλη-
σίᾳ, * τὰ νικητήρια ἔορτάζουσα * τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ * νικο-
πικῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἐλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγκόγιαν, Καθηματα Σταυρώσιμα.

Ἔγγος βρύση.

Ἐκκλησία βοφῇ σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ *
καὶ χυπαρίσσῳ προσκυνοῦσα σε· * Νίκας τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν *
διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιγκός. Τψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

διὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος * τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, * δέξαι
μου τὴν ἀγρυπνον αἰγεσιν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον με, *
ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίν.

τοῦ ὃν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * καὶ καθε-
λόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ικέτευε, * Θεοτόκε
Παρθένε, * ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Γεῖται ἀθεότητος τῶν τυράννων * καταρρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος * παραβλεψάμενοι, Ἀγιοι, * τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἡρνήσασθε· * διὸ ἵκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισματα Ἀποστολικά.

Ὕγιος βαρύς.

Γεωργοὺς ἀγροῦ σου ἀνέδειξας * τοὺς Ἀποστόλους σου, Λόγε, * ἐκτέμνοντας τὰ εἴδωλα· * διὸ σε τὸν Δεσπότην * εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, * εὐτεβώς ἐμεγάλυναν.

Στιγ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν.

Τῶν πανευφρύμων Ἀποστόλων μνημόσυνα * τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, * φόδαις ἀσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν· * αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους * τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσαν * κηρύξει τῆς μετανοίας, * οἱ τῆς πλάνης διώκται, * καὶ τοῦ κόσμου λαμπτῆρες * καὶ πρεσβευταὶ τῆς οἰκουμένης.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, * ἔξ ής ἀτρέπτως * ὁ Λόγος σάρκα ἐγένετο, * καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. * χαῖρε, σεμνή, * τῶν Ἀποστόλων * καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγαλλιαματα * καὶ πιστῶν σωτηρία· * χαῖρε, μῆτερ Χριστοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αγιοι, πρεσβεύσατε * ἅφεσιν δοθῆναι ἡμῖν * τῶν πλημμελημάτων τὴν ἡμῶν, * καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν * ῥυσθῆναι ἡμᾶς * καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισματα Σταυρώσιμα.

Ὕγιος βαρύς.

Πυρὸς * φωτεινότερον, * φλογὸς * ἐνεργέστερον * τὸ ξύλον ἀνέδειξας * τὸ τοῦ σταυροῦ σου, * καταρλέγον ἀμαρτίας * τῶν νοσούντων, * καὶ φωτίζον τὰς καρδίας * τῶν ὑμνούντων * τὴν ἐκούσιόν του σταύρωσιν. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Στιγ. Τψωῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ο δεσπόζων * ἀσωμάτων Δυνάμεων, * καὶ γινώσκων * τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, * τῷ σταυρῷ σου σῶσον με, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σπουροθεστοκίων.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ἵκέτευε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἵνα σωσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Κ. Ὡδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Μάρτυρές σου, Κύριε, * τὸν ἔχθρὸν ἐτροπώσαντο, * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήσχυναν, * καθοπλισάμενοι τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν. * διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες σε, * κρευγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὅμινον, * δοξολογοῦντες σε, Χριστέ. * Δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν. * Σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις. Εἴτα τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Πίγρου καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιγμὴ Μαρτυρικά. Πίγρος βαρύς.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * Απωστόλων καύχημα, * Μαρτύρων ἀγαλλιαμα, * ὃν τὸ κήρυγμα * Τριάς ἡ ὄμοσύσιος.

Αγιοι Μάρτυρες, * οἱ καλῶς ἀθλήσαντες * καὶ στεφανωθέντες, * πρετερεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθῆνας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αὐτῷ μελον.

Καταφρονήσαντες πάντων * τῶν ἐπὶ γῆς, ἄγιοι Μάρτυρες, * καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως κηρύξαντες, * ἀμοιβὰς τῶν βασάνων * παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε. * ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, * αὐτὸν ἰκετεύσατε, * ὡς Θεὸν παντοδύναμον, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι * τῶν εἰς ὅμας προστρεχόντων, δεόμεθε.

Πανεύρημοι Μάρτυρες, * θρέμματα πνευματικά, * ὄλοκαυτώματα λογικά, * θυσία δεκτὴ, * εὐάρεστος τῷ Χριστῷ, * ὅμας * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο. * Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε. * μεθ' ὃν ἰκετεύσατε, δεόμεθα, * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν, * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, * οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν * ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεωτοκίων.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης * ὑπὲρ φύσιν, Θεοτόκε, * ἔμεινας δὲ Παρθένος * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, * καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται. * παραδόξου γάρ οὐσης * τῆς συλ-

λήψεως, ἀγνή, * ἀκατάληπτος ἐστὶν * ὁ τρόπος τῆς χυήσεως· * ὅπου γάρ βούλεται Θεὸς, * νικᾶται φύσεως τάξις. * Διὸ σὲ πάντες Μητέρα * τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, * δεόμεθά σου ἐκτενῶς· * Πρέσβειε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιγμοῦ, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἡγος Βαρύς.

γαλλιασθε, Δίκαιοι· * εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· * ἐπὶ γῆς γάρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐγθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατέργησαν· * σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, * τὰ νικητήρια ἔορτάζουσα * τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ * νικοποιῶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στιγμ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις.

ἥς ἀθεότητος τῶν τυράννων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων πὸ ἄλγος * παραβλεψάμενοι, Ἀγίοι, * τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἡρήσασθε· * διὸ οἰκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιγμ. Τοῖς Ἀγίοις ἐν τῇ γῇ αύτοῦ.

γίοι, πρεσβεύσατε * ἀφεσιν δοθῆναι ἡμῖν * τῶν πληγμελημάτων ἡμῶν, * καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν * ῥυσθῆναι ἡμᾶς * καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ιν χώρᾳ ζώντων, Κύριε, * καὶ ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου * ἀνάπταυσον τοὺς δούλους σου, * ὃν τελοῦμεν τὴν μνήμην, φιλάνθρωπε· * καὶ εἴ τι ἐπληγμέλησαν * ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχοντες, * ὡς ἐλεήμων συγχώρησον * καὶ εὐδιαλλαχτος Θεός, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οις τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως * Ηγιαύριμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * πανύμνητε, * ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ ππαισμάτων ἀναγαγε· * σὺ γάρ τοὺς ὑπευθύνους * τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, * τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, * ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, * καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, * καὶ μετὰ τόκον Παρθένος.

Εἰς τοὺς Λίνους, Στιγματά Μαρτυρικά.

Προσόμοια γ'. Ἡγος Βαρύς.

Ἐνήν μνήμην τῶν ἀγίων σου Αθλοφόρων * ἔορτάζοντες, σὲ ὑμνοῦμεν, * Χριστὲ, βοῶντες, * Κύριε, δόξα σοι.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων *
οἱ Ἀθλοφόροι. * Κύριε, δόξα σοι.

Ωαστῆρες ἀνεδείχθησαν οίκουμένης * οἱ πανεύφημοι. Ἀθλοφόροι, *
Χριστῷ βοῶντες. * Κύριε, δόξα σοι.

Εν πνέοντες, * πρὸς ἐν βλέποντες * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, *
μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐρόμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, *
ζηλοτυποῦντες ἀλλήλους τῆς τελευτῆς. * ὡς τοῦ θαύματος! *
ῶσπερ θησαυροὺς * τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλή-
λους ἔλεγον. * "Οτι καν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάν-
τως, * καὶ τῇ γεννήσει τὰ ὄφειλόμενα * λειτουργήσομεν. * ποιήσω-
μεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, * τὸ κοινὸν ἰδίον ἡγησώμεθα, *
θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς, *
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώτιμοι.

Πυρούχας, ἀς προσελάβου, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * ἐν σκηναῖς
τῶν Δικαίων * καὶ ἐκλεκτῶν σου * ἀνάπταυσον, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίῳ.

Τὸ Χαῖρε σοὶ χραυγάζομεν * σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, Θεόνυμφε, * πα-
στάδα καὶ πύλην * καὶ θρόνον πύρινον ἀποκαλοῦντες σε, *
καὶ ἀλατόμητον ὄρος * καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον.

Εἰς τὸν Στίχον, Νεκρώτιμα Ηροσύμωια, τοῦ Θεοράνους.

Ηγος Βαρύς. Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὡράθης * ἐπὶ σταυροῦ, μόνε ἀθάνατε, * καὶ ἐν
τάφῳ ὡς θυητὸς * ἐτέθης, νεκρώσεως * καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου *
τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος. * ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας *
ὑπάρχων ἀκένωτον * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * τὰς ψυχὰς τῶν
σῶν δούλων, * τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων, * ἀνάπταυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου.

Τοῦ ἀκηρατῷ σου κάλλει * καὶ γλυκασμῷ τῆς ὥραιότητος, *
καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς * ἀκτῖσιν ἐκλάμπεσθαι * τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, * ἀγαθὲ, καταξίωσον, * ἐν ἀὖλῳ φωτο-
χυσίᾳ * τῆς φωτερανείας σου, * σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας * περὶ
σὲ, τὸν Δεσπότην * καὶ Βασιλέα τῆς δόξης * καὶ Κύριον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων * τὴν δωρεῶν μεγαλοπρέπειαν, * ὡς θη-
σαυρὸς ἀγελλιπής * πλουσίας χρηστότητος, * τοὺς πρὸς σὲ
μεταστάντας, * ὡς Θεός, κατασκήνωσον * ἐν χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν
σου, * ἐν τόπῳ ἀνέστεως, * ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, * ἐν τρυφῇ
Παραδείσου, * ἐν τῷ παρθένων νυμφῶνι, * ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεωτοκίον.

Nόμου τὸ πλήρωμα τίχτεις, * τὸν Διυτρωτὴν σάρκα γενόμενον.* Νού γάρ ἐγένετο τοῖς πρὶν * ἐν Νόμῳ δικαιώσις. * δι' ημᾶς γὰρ ὁ Χριστὸς * σταυρωθεὶς ἐδικαιώσεν. *. Ως οὖν ἔχουσα παρρησίαν, * ως Μήτηρ ἵκέτευε * τὸν Τίον σου τὸν εὔσπλαγχνον, * τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν εὐσεβῶν μεταστάντων, * πανύμνητε.

ΤΙΧΟΣ ΙΙΑ. Δ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἑκέντραξα, ιστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁκτωρής σου δ'. τοῦ Γριψῶν γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ηγος πλ. δ'.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην * Αγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦ-
σιν. * ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, * ως ὁ Τελώνης χράζων. * Ο
Θεὸς, ίλασθητὶ μοι, * καὶ σῶσον με.

Θάνατος ὑπάρχουσα, ψυχὴ μου, * τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ
Ακαλύπτου. * ἀνάνηψον βοῶσα * πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην. * Ο
Θεὸς, ίλασθητὶ μοι, * καὶ σῶσον με.

Δάκρυά μοι δος, ὁ Θεὸς, * ως ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτω-
λῷ. * καὶ ἀξιωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, * τοὺς ἐμὲ ἐκ
τῆς ὁδοῦ * τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, * καὶ μύρον εὐωδίας σοι
προσφέρειν, * βίον καθαρὸν * ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα. * ίνα
ἀκούσω κάγω * τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. * Η πίστις σου σέσω-
χε σε. * πορεύου εἰς εἰρήνην.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν * τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δει-
νῶν, * καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω * τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσσεως, *
τρόμῳ συνεχόμενος * πρὸς σὲ καταφεύγω, * τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. *
διὸ μὴ με παρίδῃς, * ἵκετεύω σε, * μόνε ἀναμάρτητε. * δώρη-
σαι κατάνυξιν * τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ * πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶ-
σον με.

— 8 —

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἡγος πλ. δ.

Ομματι εύσπλαγχνφ, Κύριε, * ἵδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * ὅτι
οὐχατὰ μικρὸν * ηζωή μου δαπανᾶται, * καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ *
οὐχ ὑπάρχει σωτηρία. * διὰ τοῦτο δέομαι. * Ομματι εύσπλαγχνφ,
Κύριε, * ἵδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * καὶ σῶσον με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος * μερίμνησον, ψυχὴ, * καὶ τῆς φρικτῆς
ἡμέρας * τὴν ὥραν ἐννοοῦ. * ηγάρ χρίσις ἀνίλεως ἐστὶ * τοῖς
μὴ πράξασιν ἑλεος. * διὸ φεῖσαι μου, Σωτήρ. * μόνος γάρ ὑπάρ-
χεις φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΙΙ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ἄχραντε Θεοτόκε, * τοὺς
προστρέχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν κινδύνων, * ἵνα
δοξάζωμεν * τὸν πανάγιον τόκον σου, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ωστῆρες νοεροί * ἀνεδείχθητε, ἄγιοι Μάρτυρες. * τὴν γάρ ἀχ-
λὸν τῆς πλάνης * κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, * τὰς ψυ-
χικὰς ὑμῶν λαμπάδας * ἐφαιδρύνατε, * καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ
δόξης * συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα. * καὶ νῦν ἰκετεύ-
σατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἡγος πλ. δ.

Ως η Πόρνη σοι προσπίπτω, * ἵνα λάβω τὴν ἀφεσιν, * καὶ
ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα * ἐκ καρδίας προσφέρω σοι, * Χριστὲ
ὁ Θεός, * ἵνα, ὡς ἔκεινην, * οἰκτειρήσης με, Σωτήρ, * καὶ παρά-
σημης ιλασμὸν ἀμαρτιῶν. * ὡς αὐτῇ γάρ χραυγάζω σοι. * Λύτρω-
σαί με * τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τὴν Σφίσαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἔκεινην * τὴν φεβεράν * ἐννοοῦσα, ψυχὴ μου, * γρη-
γόρησον, * ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, * ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνου-

σα. * οὐ γὰρ οἰδας πότε * πρὸς σὲ ἐπελεύσεται: * ἡ φωνὴ τῇ λέγουσα. * Ιδοὺ, ὁ Νυμφίος σου. * Βλέπε οὖν, ψυχὴ μου, * μή νυστάξῃς καὶ μείνης * ἔξωθεν κρούσουσα, * ὡς αἱ πέντε Παρθένοι: * ἀλλὰ ἀγρύπνως χαρτέρησον, * ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ * ἐν ἐλαῖῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι * τὸν νυμφῶνα * τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν. (Θεοτοκίον).

Ἵδιο ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * καὶ σεβάσμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν τὴμῶν, * τὴν Θεοτόκον ἐν ὅμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί. * Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γάστρι σου χωρήσασα. * χαῖρε, τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, * θλιβομένων ἀντίληψις. * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν ζ. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

(*) ωτὶ οὐρανίῳ * καταλάμπεται σήμερον * αὕτη ἡ σκηνὴ * ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαι. * Αγγέλων ἀγάλλονται, * σὺν αὐτοῖς καὶ χοροὶ Μαρτύρων εὐφραίνονται * ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Αθλοφόρων. * Αὔτῶν ταῖς παρακλήσεσι * κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου * τὴν εἰρήνην, Χριστὲ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισμάτα Σταυρώσιμα.

Πίγος πλ. δ.

Ἄλεπων ὁ ληστὴς * τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρεμά-
μενον, ἔλεγεν. * εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς * ὁ σὺν τὴμην
σταυρωθεὶς, * οὐκ ἂν ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, * οὐδὲ
ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. * ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνή-
σθητὶ μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Στιγ. Τψοῦτε Κύριον τὸν θεὸν τὴμῶν.

Ἄλιν μέσω δύο ληστῶν * ζυγὸς δικαιοσύνης * εὐρέθη ὁ σταυρός
τοῦ σου. * τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἀδην * τῷ βάρει τῆς βλασ-
φημίας, * τοῦ δὲ κουφίζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν θεολο-
γίας. * Χριστὲ, ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεστοχίον.

Ἄλιν ὁν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου * ἐν τῷ σταυ-
ρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, * ἔλεγε δακρύουσα. * Ο μὲν κόσμος
ἀγάλλεται, * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται * ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπο-
μένεις, * ὁ Γιός καὶ Θεός μου.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδὸν, τὸ Μαρτυρικόν.

Γένης στενῆς καὶ τεθλιψμένης ὁδοῦ * ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνα-
ί τε, * ἄγιοι Μάρτυρες * τῶν γὰρ πειρασμῶν * τὴν τριχυμίαν
ὑπεμείνατε, * καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν * τὴν πολιτείαν
ἀνελάβετε * πέτρας ὑπομονῆς * καὶ θεμέλιοι εύσεβείας ἀνεδείχθη-
τε. * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΗΜΕΤῇ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετα πήγα αἱ. Στιγμογραφία, Καθισματική Αποτατίκα.

Ηγος πλ. δ.

Ἄλιογητὸς εἰ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ πανσόφους τοὺς ἀ-
λιεῖς ἀναδείξας, * καταπέμψας αὐτοῖς * τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, *
καὶ δι αὐτῶν τὴν οἰκουμένην * σαγηνεύσας. * Φιλάνθρωπε, δό-
ξα σοι.

Στιγ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποιοὺς φωστήρας τοῦ κόσμου * καὶ ὁδηγοὺς, * τῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας * τὴν ἀπαρχὴν, * τοὺς θείους ὑμνήσωμεν * Μαθητὰς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, * ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότῳ * ἥμερην ἐξανέτειλαν, * καὶ
τὸν ἥλιον πᾶσι * τῆς δόξης ἐγνώρισαν * ὅθεν καὶ τὴν πλάνην *
τῶν εἰδώλων καθεῖλον, * Τριάδα κηρύξαντες * ἐν μιᾷ τῇ Θεότη-
τι. * Διὰ τοῦτο δεόμεθα, * Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀ-
γίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἵρε, ή δι' Ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. *
Αἵρε, ή τεκοῦσα * τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον. * χαίρε, ή ἀξιω-
θεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδὸν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐνναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, * τυράννοις ἀντέστητε, Μάρ-
τυρες. * τὰ γὰρ σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, * ἀπελάβετε
οὐράνιον ζωὴν, Ἀγιοι.

ΤΗΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΙ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιγμογίαν, Κυθίσματα Σταυρώσιμα.

Πήγος πλ. δ.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ * ξύλον ἡνθησε τὸν θάνατον * ἐν μέσῳ πάσης γῆς * ξύλον ἐβλάστησε τὴν ζωὴν * γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, * ἀφθαρτοὶ ὄντες, * φθαρτοὶ γεγόναμεν * τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, * τῆς ἀφθαρσίας * κατετρυφήσαμεν * ἐν τῷ σταυρῷ γὰρ σῶζεις, ὡς Θεός, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στιγ. Τψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὸν * ξύλῳ ἐγύμνωσεν * ἐπὶ τῇ γεύσῃ ὁ ἔχθρος, * εἰσφέρων νέκρωσιν * τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, * τῆς ζωῆς τὸ ἐνδύματα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη * ἐπὶ τῆς γῆς * καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη * πάσης χαρᾶς * ὃν ὄρῶντες ὑψούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοί, * συμφρόνως ἀνακράξωμεν * Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ομοιον.

Πόνον ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν * σωματωθέντα, * καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, * σεμνὴ, τεχθέντα * ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον * μέσον τῶν κακούργων * ὄρωσα, τὰ σπλάγχνα ἥλγεις, * καὶ μητρικᾶς * θρηνοῦσσα ἐβόας· Οἴμοι, * τέκνον ἐμὸν! * τίς η θεῖα καὶ ἄφατος οἰκονομία σου, * δι' ης ἐζώσας τὸ πλάσμα σου; * Λανυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Εἰς τὴν ζ'. Ωδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ομοιον.

Διά τοι ἐγκρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαν-
τες μορφὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες *
ἔλαβον τὴν χάριν * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ
ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν * ὅντως θαῦμα παράδο-
ξον! * ὅτι ὀστέα γυμνὰ * ἐκβλύσσουσιν ιάματα. * Δόξα μόνῳ καὶ
Κτίστῃ Θεῷ.

—oo—

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέχραξα, τὸ Ἰδίουμελον τῆς ἡμέρας δῖς. Εἰς τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικά τοῦ Ἡγού, καὶ τοῦ Μηνού δ'.

Στιγμὴ Μαρτυρικά. Ἡγού πλ. δ'.

Ἄγαρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἀγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ρυσθῆναι * τῶν πάγιδων τοῦ ἔχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Ἄγαρτυρες Κυρίου, * ικετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν * καὶ τὸν ιλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν. * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταῖς ικεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντις ἄρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, * πρέπει τοῖς Ἀγίοις. * ξέφεσι οὐγάρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανούς, * καὶ καταβάντα. * ἔξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, * καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα. * ἐπαπεινώθησαν ἔως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. * ὧν ταῖς εὐχαῖς, * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμων τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, * δταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * καὶ ἵδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην * τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ * πλασθεῖσαν ἡμῖν ὥραιότητα, * ἄμορφον, ἄδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἶδος. * ὡς τοῦ θαύματος! * τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μαστήριον; * πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; * πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; * ὄντως Θεοῦ προστάξει, ως γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπτασιν.

Καὶ νῦν. Τὸ α'. Θεωτοκίων τοῦ Ἡγού.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. * ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρκα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἰς ἐστὶν Γίος * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. * Διὸ * τέλειον αὐτὸν Θεὸν, * καὶ τέλειον ἀνθρώπον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. * ὃν ικέτευε, * Μῆτρε ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιγμογίαν, Καθισματα Μαρτυρικά.

Ηγος πλ. δ.

Πωστηρες νοεροι * ἀνεδείχθητε, ἄγιοι Μάρτυρες * τὴν γὰρ ἀγλὺν τῆς πλάνης * κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λάμπαδας * ἐφαιδρύνατε, * καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης * συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐρανὸν νυμφῶν· * καὶ νῦν ἰκετεύσατε, * δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιγ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τὴν Σοφίαν καὶ Δόγον.

Οικουμένης φωστηρες * ἀειλαμπεῖς * ἀνεδείχθητε πίστει * μαρτυρικῶς, * ὅλην ἀναθέμενοι * τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, * καὶ νοητῷ ἐλαῖψι * τοῦ Πνεύματος, "Ἄγιοι, * τὰς ψυχικὰς λαμπαδὰς * ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· * ὅθεν καὶ χρατηρες * νοητοὶ προσχέοντες * τὰ αἱματα, ὡς νάματα, * τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνητε. * Αθλοφόροι πανεύφημοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στιγ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθέν μαι μυστικῶς.

Διέγκρατειας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαντες μορφὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * ἐλαβον τὴν χάριν * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν· * ὅντως θαῦμα παράδοξον! * ὅτι ὀστέα γυμνὰ * ἐκβλύζουσιν ιάματα. * Δόξα τῷ μόνῳ καὶ Κτιστῇ Θεῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Οβιθῷ σοφίας φιλανθρώπως * πάντα σίκονομῶν, * καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, * μόνε Δημιουργὲ, * ἀνάπτασσον, Κύριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· * ἐν τοῖς γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, * τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ * καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, * καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον * πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, * Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιγμὰ Μαρτυρικά.

Ηγος πλ. δ.

Παῖς ὑμᾶς καλέσωμεν, "Ἄγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαισσατο Χριστός· * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν· *

· Αγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· * πολλὰ ὑμῶν τὰ ὄνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Περιήλως ἥγωντος αὐτοῦ, "Ἄγιοι, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * Πύτεμεναντες γενναῖως, * τὸν Χριστὸν ὄμολογοῦντες * ἐναντίον βεσιλέων· * καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, * δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ἀσθενοῦντας θεραπεύετε * ἐκ τῶν παθῶν. "Ἄγιοι, * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγήτητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * Μτῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰώνιου ζωῆς· * τυράννων * ἀπειλάς οὐκ ἐπτοίθητε· * βασάνοις * εἰκενόμενοι εὑφραίνεσθε, * καὶ νῦν τὰ αἴματα ὑμῶν * γέγονεν ιάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἔκυτοὺς, * στρατιῶται εὐαγγενεῖς ἀνεδείχθητε· * τοῖς τυράννοις * ἀνδρείως ἀντικατέστητε, * καὶ διαβόλου * τὴν πλάνην κατηδαφήσατε· * νικηταὶ γενόμενοι, * τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· * πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ο θάνατός σου, Κύριε, * ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· * εἰ μὴ γάρ ἐν μνήματι κατετέθης, * οὐκ ἀν ὁ Παράδεισος ἡνέωχτο. * Διὸ τοὺς μεταστάντας * ἀνάπαιστον, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Π σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, * ἰστρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· * ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, * ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

· Λπόστιγκ, τὰ Νεκρώσιμα. Προσόντια εἰς τοῦ Θεοτόκους.

· Πλήρος πλ. δ. "Ω τοῦ παραδέξου θαύματος!

Πασιλικῶς μοι ὑπέγραψας * ἐλευθερίαν βαφαῖς * ἐρυθραῖς, τοὺς θαδακτύλους σου * αἵματώσας, Δέσποτα, * καὶ φοινίκας σῷ αἷματι· * καὶ νῦν ἐν πίστει * καθικετεύω σε. * Τοῖς πρωτοτόκοις * σοῦ συναρθίμησον, * καὶ τῶν Δικαίων σου * τῆς χαρᾶς ἀξιώσον * ἐπιτυχεῖν * τοὺς μεταφοιτήσαντας * πρὸς σὲ, τὸν εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

· Εραρχήσας, ὡς ἀνθρωπος, * σφαγιασθεὶς, ὡς ἀμνὸς, * προσφορὰν προσενήνοχάς * τῷ Πατρὶ, τὸν ἀνθρωπὸν * τῆς φθορᾶς

έξωνούμενος· * τοὺς μεταστάντας· * οὖν, ὡς φιλάνθρωπος, * ἐν τῇ τῶν ζώντων * χώρᾳ κατάταξον, * ἐνθα οἱ χείμαρροι· * τῆς τρυφῆς προέρχονται, * ἐνθα πηγαὶ· * τῆς αἰδιότητος * ἀναβλυστάνουσιν.

Στή. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου· * ὄρθετεῖς τὴν ζωὴν, * καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, * καὶ πρὸς βίον ἐπερον· * μετοικίζεις τοὺς δούλους σου· * οὓς προσελάβου, * τοίνυν κατάταξον· * ἐπὶ ὑδάτων· * τῆς ἀναπαύσεως, * ἐν τῇ λαμπρότητι· * τῶν Ἀγίων, Κύριε· * ἐνθα φωνὴ· * τῆς ἀγαλλιάσεως· * καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα. Νεκρώτερον.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, * ὁμοφυὴς τῷ Πατρὶ, * καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, * δι’ ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον· * ἐν σαρκὶ περανέρωσαι· * ὡς ἐλεήμων· * οὖν καὶ φιλάνθρωπος, * τοὺς ἐκ τοῦ βίου· * μεταφορήσαντας· * τῆς εὔπρεπείας σου· * καὶ τῆς ὥραιότητος· * ταῖς καλλοναῖς· * τούτους καταλάμπρυνον, * ζωαρχικῶτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίῳ.

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον· * Δόγον Θεοῦ καὶ Πατρὸς, * μητρικῇ παρρήσιᾳ σου· * ἐκτενῶς ἰκέτευε, * κατατάξαι τοὺς δούλους σου, * ἐνθα χορείᾳ· * ἡ ἀκατάλυτος· * εὐφραινομένων· * καὶ εὐφημούντων σε· * ἐνθα λαμπρότητες· * αἱ διαιωνίζουσαι, * καὶ ὁ γλυκὺς· * ἦχος ἐορτάζοντος, * Θεογεννήτρια.

Ἐπαινείσθω μετὰ πολλῆς δόξης ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν ἀπάγτων Κτίστης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΝΙΟΥ.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΜΕΤΡΙΚΟΝ

• • •

ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Ο Δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὑμνοῦ ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριψόδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΩΝΗΝ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΝ.

Φαρισαῖων, Ἱερῷ μακρὰν γίνου.
Χριστὸς γάρ εἶδον, ω̄ ταπεινοὺς δεκτέον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Ἄσωτος εἰ τις, ὡς ἐγὼ, θαρρῶν ἥθι·
Θείου γάρ οίκτου πᾶσιν ἡνοικται θύρα.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Αμυημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δειχνύων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Οτε χρίνων γῆν, ὁ Κριτής πάντων, κάθη,
Τῆς, Δεύτε, φωνῆς ἄξιον κάμε κρίνοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μενούσας προσκομίζω τοὺς λόγους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω,
Βρώσει γλυκείᾳ συμπεσών πεπτωκόσι.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τροφῆ καλύβων ἐστιά̄ Τύρων πᾶλιν,
Τροφῆν τιθεῖς ἀπρακτον ἡλισγημένην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Τὰς οὐ πρεπόντως ἔξορίστους Ειχόνας
Χαίρω πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν
Πηγὴ φάους ἀδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τὸν Σταυρὸν ἡ γῆ πᾶσα προσκυνησάτω,
Δι᾽ οὐπερ ἔγνω προσκυνεῖν σε, ὡ Λόγε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Δ'. ΤΩΝ ΝΥΣΤΕΙΩΝ.

Ο σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὡν Ἰωάννης
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἀπνους·
Σύγγραμμα λιπών Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείχνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

ΕΙΣ ΣΗΝ ΗΕΜΠΤΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανῦξεως δίδωσ
Ἄδουσιν ἥδη Κανόνα σοι τὸν Μέγαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΓΥΜΝΟΥ.

Τμησις ἀπνοις εὔχαριστως ἡ Πόλις
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ύμνει Πρωστάτειν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Ε'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Απῆρε πνεῦμα, σάρξ ἀπερρύνη, πάλαι·
Τὸν ἔστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΛΑΖΡΟΥ.

Θρηνεῖς, Ἰησοῦ· τοῦτο θυητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ισχύος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΕΔΙΩΝ.

Πώλῳ καθίσας ὁ λόγῳ τείνας πόλον
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Β'.

Σάρρων Ἰωσὴρ δίκαιος κράτωρ ὥρθη
Καὶ σιτοδότης ὡς καλῶν θημωνία!

Εἰς τὸν ἔρχοντα συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν συκῆν Χριστὸς Ἐβραίων
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἄρεὶ ἔγραψεν· ἡς φύγωμεν τὸ πάθος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Γ'.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Δ'.

Γυνὴ βαλεῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προϋλαβε σμυρναλόην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Ε'.

Εἰς τὸν ιερὸν Νιπτῖρον.

Νίπτει Μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ πωὸς πατῶν ἦν εἰς Ἑδέμ δειλης πάλαι.

Εἰς τὸ μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ Νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινὸν, Αἴμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰ; τὴν ὑπερρυῖν Προσευχήν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστὲ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἔχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰ; τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λασπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΛΟΩΝ.

Εἰ; τὴν Στεγάρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σὺ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ω νεκρὲ γυμνὲ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Εἰ; τὸν συσταυρωθέντα Χριστῷ ληστήν.

Κεκλεισμένας ἥνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας
Βαλῶν ὁ ληστὴς κλείδα τὸ, Μνήσθητί μου.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Μάτην φυλάπτεις τὸν τάρον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοῖς ωῖαν.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΡΩΜΗ

1879

1381 d. 31

384 15.1.99

Digitized by Google

